Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, forgfältig durchgesehenem Texte.

Neu überfest und erläutert

von

Dr. Michael Sachs.

Fünfter Theil.

Sukkoth. Erster und zweiter Tag. (Jenischer Kitus).

Gifte Auflage.

Breglau.

Verlag von Wilhelm Koebner 1887.

Inhalt des fünften Bandes.

Gebete für das Büttenfeft.

1. Der Vorabend des Hüttensestes.	
חפלת מנחה Das Minchah-Gebet am Borabend	Seite 1
Gebet beim Eingang des Sabbath (wenn der erste Tag	
auf einen Sabbath trifft)	7
ang einen Savoary terffis	The state of
II. Die beiden erften Abende des Hüttenfestes.	
מעריב Das allgemeine Abendgebet mit den für diefe	
Abende eingeschalteten Feststücken (מעריבים), die aber am	
erften Festabend, wenn er auf Sabbath trifft, in ben meisten	
Gemeinden ausfallen	16
III Ole Keisen auften Gene Seit Gillandellen	
III. Die beiben erften Tage bes Hüttenfestes.	
ברכות השחר ופסוקי דומרה Das allgemeine Morgengebet .	49
מפריאת שמע עם ברכותיה Das Morgengebet mit den filt diefe	
Tage eingeschalteten Feststücken	99
Die Tefillah im Morgengebet	124
שכור בכור שליח צבור Biederholung der Tefillah durch den Bors	
beter mit eingeschalteten Fesisitiden	130
Die Reduschah im Morgengebet	156
נטילת לולב	160
סדר הלל מה שמון שמה שמון שמון שמון שמר הלל	161
ספר התורה שפר התורה Gebete beim Herausnehmen der Thorah	169
Borlefung aus der Thorah	174
תפטרת Saftarah	182
הנותן תשועה Gebet filr den Landesherrn	194
קפלת מוסף Die Mußaf-Tefillah	199
שכור שליח צכור Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter	
סרר קרושה Die Reduschah im Mußafgebet	
סדר דוכן Der Priestersegen	215

	Seite
סרר הושענות به	
תפלח מנחה Mindah - Gebet	233
IV. Der Sabbath in den Mittelfeiertagen.	
ברכות השחר ופסוקי דומרה Das allgemeine Morgengebet 49	-98
ברכותיה Das Morgengebet mit den für diesen	
Sabbath eingeschalteten Feststlicken	
חפלת שחרית Die Tefillah, die ebenso vom Borbeter wiederholt wird	258
Die Reduschah im Morgengebet	1-
שמ סדר הלל Das Ballel	
מגלת קהלת Roheleth	274
ספר החורה של ספר הוצאת ספר החורה Gebete beim Beransnehmen der Thorah .	289
שסדופות מוא שפי באסרורה Borlefung aus der Thorah	293
הפטרה Saftarah	
שועה Gebet für den Landesherrn	308
קבת מוסף Die Mußaf-Tefillah, die ebenfo vom Borbeter wieder=	
holt wird	313
Die Reduschah im Mugasgebet	314
סרר תושענות Sofdanoth für den Sabbath	326
V. Hoschanoth.	
הושענות לחול המוער Sofdanoth für die Mittelfeiertage	336
הושענות להושענא רבא Sofdanoth für Sofda'na Rabba	340
Nuhana.	
,	
שירי היחוד	I
שיר חכבור	XIX
יום של יום של יום	
באר מיכל	

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בִיתֶּךְ עוֹר יְחַלְלְוֹךְ פֶּלְח: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּבָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִיָ אֱלֹהִיו: (ממה) תְּחָלֶּח לְבָוֹר אֲרוֹמִמְךּ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַאְבַּרְכָּח שִׁמְךָּ לְעוֹלֶם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲכָרְכֶּךְ וַאְבַחַלְלָה שִׁמְךּ לְעוֹלֶם וָעֶר: נָרוֹל יָיָ וּמְהֻלָּל מְאר וְלִנְּרֶלָתוֹ אֵין חֲקֶר: דור לְדוֹר יְשַבַּח מַעַשֶּׁיךּ וּגְבוּרֹמֶיךָ יַגְיְרוּ: חֲדַר כְּבוֹד הוֹבֶדְ וְדִבְרֵי נִפְּלְאֹתֶיךְ אָשִיתָה: וָנֶצְוּוּז נוֹרְאֹתֶיךְ יאֹמֵרוּ וּנְדַלַּרְדָּ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵבֶר בב־טוּבְדָּ יַבִּיעוּ וְצִּדְקָתְדְּ יִרְנֵּנְוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יִיָּ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּנְרָל־חֶסֶר: מוֹב־יִיִ לַכּל וַרְחֲמֶיו עַר־בֶּל־מַעשִיו: יוֹרְוּךְ יְיָ בֶּר־מַעַשֶּיךְ וַחָסִיבֶיהְ יְבַרְכְוּכָה: כְּבוֹר מַלְכוּתְדְּ יאמִרוּ וּגְבוּרָתְהְ יָרַבּרוּ: לְהוֹרְיַעַ לֹכְנֵי הָאָרָם גְּבוּרֹתְיוּ וֹכְבוֹר הְדֵר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָּל־עלָמִים וּמֶמְשׁלְתְּדְּ בְּכָל־דּוֹר וָדְר: סומה יָי לְבֶל־הַנּפְּלִים וְזוֹקָף לְבֶל־הַבְּפוּפִים: צִינִי כל אַלֶּיֶךְ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתוֹ: פּוֹתֵחַ אָרז־יָהֶךְ וּמַשְׂבִּיע לְבָל־חֵי רָצוֹן: צַּדִּיק יְיָ בְּבֶל־דְּרָבִיוֹ וְהָסִיד בְּכֶל־מַוְעַשָּׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קְרָאָיו לְכל אֲשֶׁר יַקְרָאָחוּ בָאֵמֶת: רְצוֹן־יָרָאִיו יַצְשֶׂח וְאָת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמֵע וְיוֹשִׁיעִם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אוֹבְיוֹ וְאֵת כָּל־חָרְשְׁעִים נַשְּׁמִיר: הְּחָלֵּת יָנְ יְדַבֶּר פִּי וִיבְרֵךְ בָּל־בָּשָׂר שִׁם קַּרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַאְבַרָחֲנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַמָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְּלוּיָה: אַרנִי שְׁפָתֵי חִפְּחָח ופִי יַנִּיד חְּחָלְּתָך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהִי יִצְחָק וַאלֹהִי יְנַעקבׁ חָאֵל הַנְּרוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵּח הַכּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָכוֹת ומֵבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהַבָּה. מֶלֶךְ עוֹוַר וּמוֹשִׁיע וּמָנּן. בָּרוּךְ אַתָּח יְיָ מָנֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָבּוֹר לְעוֹלָם אָרנִי מְחַיָּה מֵתִים אַתָּה רֵב לְחוֹשִׁיע. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוֹרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפְר: מִי כָמְוֹךְ בַּעַל גְּבוֹרוֹת וּמִי דְוֹמֶה לָּדְ מֶלֶּדְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמְים יְשׁוּעָה: וְנֵיְאָמֶן אַתָּה לְהַחַיוֹת מֵמִים. בַּרוּךְ אַתָּה יְיַ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

יִםלְלְוּךְ פֶּלָח. כָּרוּךְ אַמָּח יָיִ הָאֵל הַמָּרוֹשׁ: יַהלְלְוּךְ פֶּלָח. כָּרוּךְ אַמָּח יָיִ הָאֵל הַמָּרוֹשׁ:

Redufchah bei Biederholung der Tefillah durch den Borbeter.

*נְקַהֵשׁ אֶת־שִּמְךּ בָּעוֹלֶם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְּהִישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵוּ כָּרוֹם, כַּכָּתוֹב עַל־יַד נְבִיאֶף. וְקָרָא זֶה אֶל־יָה וְאָמַר

יות קרוש קרוש קרוש יִי צְבָאוֹת מְלֹא בָל־רָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

ח' לְעָפֶתָם בָּרוּךְ יאמָרוּ.

ק"ות בָּרוּךְ כְּבוֹר־וָיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח׳ וכָדַכְרִי קָדְשְׁךְ כָּתוֹב לֵאמר.

ק"וח יִמְלֹדְ יָיָ לְעוֹלָם אֱלֹבִיְרָ צִיוֹן לְרֹר וָרֹר הַלְלוּיָה:

ת' לְלוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּרְלֶךְ וּלְגַצֵּח נְצֶּחִים קְרָשֶׁהְדּ נַקְּדִּישׁ וְשִּבְּחֵדְּ אֶלֹחֲינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּרוֹל וְקְרוֹשׁ אָתְּרֹזּי הַלְּחִים קְעִּלְּהִישׁ וְשִּבְּחֵדּי אַהָּח חוֹגן לְאָרָם דַעת וּמְלַמֵּר לֵאֲנוֹשׁ בִּינָח. חָגֵּנוּ מֵאִתְּךְ בַּעָח בִּינָה וְחַשְׂבֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ חוֹגֵן חַבְּעַת: הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָמֶךּ וְקַרְבֵנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוֹרָמֶךּ

וְהַחַוֹיבֵנוּ בִּתְשׁוּבָרוּ שְׁלֵמֶרוּ לְפָנֵוְךּ. בָּרוּךְ אַתָּרוּ וְיָ

הַרוֹצֵה בַּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָשָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פְשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחֲ אֶתְּח. בַּרוּך אַתְּח וְיָ חַנוּן הפרבה לסלום:

רָאָה בְעָנְיֵנְוּ וְרִיבָּה רִיבֵנוּ וּנְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְּמַעַן שְׁמֶךְ כִּי גּוֹאֵל חָוָק אָתָּה. בָּרוּך אַתָּח יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאַנוּ יָיָ וְנַרָפָּאַ הוֹשִׁיצִנוּ וְנִוְשֵׁעְרה כִּי תְּהַלְּתְנוּ אָמָה וְחַצֵּלֵה רְפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתִינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רופא גָאֶמֶן וְרַחֲמֶן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עפו ישראל:

בַּרַך עָלוִנוּ וְיָ אֱלֹחֵונוּ אֶת־חַשְּנֶדוּ הַוֹאת וְאֶת־בְּלֹד מיני תבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָבָה עַל פְּנִי הָאָרָמָה וְשַּׂבָּצֵנוּ מִמוּבֶךְ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בַּשְׁנִים הַמוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתְּרוֹ וְיָ מְכָרֵךְ חַשְּׁנִים:

הָקע בְשוֹפָר נְרוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ נְלֶיוֹתִינוּ וַלַבְצֵנוּ נַחַר מַצִּרְבַּע בַּנְפוֹרת הַאָּרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּרה וְיָ נְיַקְבֶּץ נִרְחֵי עַפוֹּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁפְּמִינוּ בְּבָרִאשׁוֹנָה וְיָצַצִיְנוּ בְּבַהְחִלָּה וְהָמֵר מִמְנוּ נָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹך עַלְינוּ אַתָּה יְנָ לְבַדְּךְ בְּחֶמֶר וּבְרַחֲמִים וָצַרְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ מֶלֶךְ אוֹחֵב נרקת ומשפט:

THE STATE OF THE S

וְלַפַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְנָה וְכֶל־עוֹשֵּׁי רְשְׁעָה כְּהְנַע יאברוּ וְכֻלָם מְהַרָח יִכְּבִרוּ וְחַהַּזִּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַנֶּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵוְנוּ. כְּרוּךְ אַתָּרה יְיָ שוֹבֵר אוֹיְכִים וּמַכְנִיַע זִּדִים:

על הצדיקים וְעל הַחֲסִידִים וְעל זּקְנֵי עַמְּךְ בִּיְת יִשְׂרָאֵּר וְעַל פָּלַטַת סוֹפְּרֵיהָם וְעַל גַּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יָהָמוּ רַחֲמֶיך וְיָ אֶלהֵינוּ וְהֵן שָׁכָר טוֹב לְכל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְּךְ בָּאָמֶת וְשִׁים חָלָקֵנוּ עִפְהָם לְעוֹלָם וְלֹא בּבוֹשׁ בִּי בְךְ בָּטְחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ מִשְׁעָן וּמִבְּטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשְׁרֵים עִירְךְ בְּרַחֲמִים תְּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָה וְכִפֵּיץ דָוַר מְהֵרָה לְתוֹכָה מָכִין. בָּרוּך אַמָּה יְיָ בּוֹנֵה יִרוּשְׁרָלִים:

שָּׁת־צֶּמֵח בְּוִר עַבְרְּךְ מְנֵינוּ בָּל־תַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָ בִּישׁוּעָתֶךְ כִּי לִישׁוּעָתְךְ קוּיְנוּ בָּל־תַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָ מַצְמִיחַ קָּכֶן יְשׁוּעָה:

שִּוֹמֵע תִּפִּלָּה: שִּׁרָצֵּל בְּרַחֲמִים בְּרוּך צִּתְּחִנוּ תִּפְלַּה: שִׁלְפָּנִוּך נִישְׁרָצֵל בְּרַחֲמִים בּרוּך צִּתְּחִנוּנִים אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַמְּה יְיָּ שִׁמֵע תִּפְלָּתְנוּ כִּי אֵל שוֹמֵע תִּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים שוֹמֵע תִּפְלָּה: עִּפְרָּוּ בִיקְם אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַמְּה יְיָ שוֹמֵע תִּפְלָה:

יִשְׂרָאֵל עַמֶּוְד: אָת־הָעַבוֹרָה לְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הַמִיר עַבּנְּרָה אָת־הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּימָךְ וִאָּשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּחָם יִשְׂרָאַל עַמֶּוּר בִּילָבוּ וִתְהִי לְרָצוֹן הַמִיר עַבוֹרַת יִשְׂרָאַל עַמֶּוּך: וְתָחֲנֶוְנָה צִיגִוְנוּ בְּשׁוּבְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה יָיָ הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אַנַחָנוּ לַרְ שַׁאַתָּה ק' מוֹדִים אָנַחָנוּ לָךְ שַׁאַפָּת הוא ני אלהינו נאלהי אבוחינו חוא נִי אֱלֹהֵינוּ נִאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֶלֹחֵי כָרִיֹּבְשָּׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר לְעוֹלָם נָעֶר צור חַנִייְנוּ מְנֵן בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹרָאוֹרֹז יִשְׁגְנוּ אַתְּח הוּאַ לְרוֹר וְרוֹר. לְשִׁמְךּ הַנְּרוֹל וְהַקּרוֹשׁ עַר נוֹנֶהוֹ לְּךְ וְנְסַפֵּר מְּהַלְּתֵּךְ עַל שֶׁהֶחֶייתָנוּ וְקִיִּמְתָנוּ. כֵּן מְחַיֵּינוּ חַיֵּוְנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָהֶךְ וְעַרֹ ותְקוֹמֵנוּ וְתָאֶמוֹף גָּלְיוֹבְחִינוּ נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת כָּלְרְ וְעֵל לְהַצְרוֹת קָרְשֶׁהְ לִשְׁמֹר הָקִיוּהְ נְפֵיךְ שֶׁבְּבֶלֹ־יוֹם עִפְונוּ וְעֵרֹ וְלַעֲשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָכְדְּךְ בְּלֵבֶב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנַחָנוּ מוֹדִים לָהָ. נְפְלָאוֹמֶיף וְטוֹבוֹמֶיף שֶׁבְּכָל־ בַרוּךְ אֵל הַהוֹרָאוֹת: • אַת אֶכֶב וָבְקֵּר וְצְּחָבְיִם. הַשּוֹב

בִּי לֹא־־־בָלוֹ רַחֲמֶיךּ וְהַמְרַחֵם בִּי לֹא־־־תַּפוּ חֲסְהֵיךְ מֵעוֹלָם קּוֹינוּ לָדְ: וְעַל בָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מַלְבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶר: וְכל הַחַיִּים יוֹרְוּךְ מֶלָה וִיחַלְלֹּוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאָמֶר הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֻוְרָתֵנוּ מֶלָה. בָּרוּךְ אָתָה יְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךְ נָאֶה לְהוֹרוֹת:

שֶׁלוֹם רָב עַל-יִשְׂרָאֵל עַפְּוּךְ הָשִּׁים לְעוֹלָם כִּי אַפְּה הוֹא מֶלֶהְ אָדוֹן לְבָל--הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעִינֶוְךּ לְבָרֵךְ אֶתּד עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל--עֵת וּבְכָל--שָׁעָח בִּשְׁלוֹמֶךְ. בָּרוּךְ אַפָּה יִיְ הַמְבָרֵךְ אָת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְׁלוֹם:

ְּאֶלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וּשְׂפָתִי מִדֵּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כָּעֶפֶר לַכּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךְ וּבְמִצְוֹתֶיךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי רָעָה מְהַרָה הָפֵּר עַצָּתָם וְקַלְּקֵל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְּמַען שְׁמֶךּ. עֲשֵׂה לָמַען יִמִינֶךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְרָשְּׁתֻךְּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הְוֹרֶתֶּךְּ: לְמַעוֹ יִמִינֶךְ חוֹשִיעָה יְמִינְךְּ וַעֲשֵׂה לְמַעַן הּוֹרָתֶּךְ: לְמָעוֹ הִפְּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיְךְ יְיָ צוּרִי וְעָשֵׂה שָׁלוֹם עָלִינוּ בוּאַ יַעְשֶׂה שָׁלוֹם עָלִינוּ וְנִאַלִי: עשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַעְשֶׂה שָׁלוֹם עָלִינוּ וְנִאַלְינוּ בַּלְּרִישִׂרָאָל וְאִמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֵיךּ יָי אֶלהֵינוּ וִאלהֵי אֲבוֹתִינוּ שֻׁיבָּנָה בֵּית הַפִּקְדְּשׁ בּמְהַרָּח בְּנָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקְנוּ בְּחוֹרֶתֶךּ: וְשֶׁם נַעְבָרְךּ בִיִּרְאָה כִּימִי עוֹלֶם וּרְשֶׁנִים קַרְמנִיוֹת: וְעַרְבָּה לַיִּי מִנְחַת וְהוּדָה וִירוּשְׁלְם כִּימִי עוֹלֶם וּרְשֶׁנִים קַרְמנִיוֹת:

ערוב תבשילין.

אם חל ע"יט ביום ד' לוקחין פת שלם וכזית תכשיל דבר הראוי ללפת בו את הפת כגון בשר דגים או ביצה צלויה ומניחין אותו על הפת ואומרין בַּרוּךְ אַתָּה יְיָ אָלהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אָשֶׁר קְדְּשְׁנוּ בְּמִצְּוֹתְיוּ וְצִוְּנוּ עַל מִצְוֹת עֵרוּב:

בְּרָבִין עַרוּבָא יְהֵא שְׁרֵא לָנָא לְמֵפֵּא וּלְכַשְׁלָא וּלְאַמְסְנָא וּלְכֵּל־הַדְּרִים שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד בָּל־צוֹרְכָנָא מִיוֹמָא טָכָּא לְשֵבְּתָא לָנִוּ וּלְכָל־הַדְּרִים בָּעִיר הַוֹארם:

Gebet beim Gingang bes Sabbath.

Am Freitag werden hier die folgenden Stüde (in manden Gemeinden nur von מומור שיר ליום השבת S. 14, an) eingeschaltet.

לכו (Pfalm 95.) Auf! lasset uns jauchzen dem Ewigen, jubeln bem Sort unferes Beils. Laffet und begrußen fein Antlit mit Danklied, mit Gefängen ihm jubeln. Denn ein großer Gott ift ber Ewige und ein König, groß über alle Götter, in beffen Sand die Gründe der Erde, und deg find die Sohen der Berge; dem das Meer gehört, das Er gemacht, und das Trockene haben feine Sande gebilbet. Rommet, daß wir uns bucken und niederbengen, hinknieen vor dem Ewigen, unserem Schöpfer. Er ift unfer Gott, und wir das Bolf feiner Beide und die Beerde feiner Sand noch heute, fo ihr feiner Stimme gehorchet. Sartet nicht euer Berg wie zu Meribah, wie am Tage von Massah in der Bufte, da mich versuchten eure Bater, mich prüften, ob= schon fie faben mein Werk. Bierzig Jahre war Ich überdruffig bes Gefchlechts, und 3ch fprach: Gin Bolf irren Bergens find fie, und fie erkannten nicht meine Wege; daß Ich geschworen in meinem Borne: Nimmer follen fie gelangen zu meiner Rube!

(צו) שִׁירוּ לַיִּי שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיִּי כָּל־הָאָבֶץ: שִׁירוּ לַיִּי בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־־לְּיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַּנּוֹים בְּבוֹרוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְּלְאוֹתִיו: כִּי נְרוֹל יִיָ וּמְהֻלְּלֹּל מָאוֹר נוֹרָא הוּא עַל־בָּל־הָאַלְהִים: כִּי כָּל־אָלְהֵי הְשָׁמִּים עָשְׁה: הוֹר וְהַדָּר לְפָנִיו עוֹ וְתִּפְּאֶרֶת אָלִילִים וַיִּי שְׁמִים עָשְׁה: הוֹר וְהַדָּר לְפָנִיו עוֹ וְתִפְּאֶרֶת בְּמִיקְׁדְשׁוֹ: הָבוּ לִייָ כְּבוֹר שְׁמוֹ שְׂיאוּ מִנְּחָה וּבְאוּ לְחַצְּרוֹרְתוֹי לִייִ בְּבוֹר שְׁמוֹ שְׂיאוּ מִנְּחָה וּבְאוּ לְחַצְּרוֹרְתוֹי לִייִ בְּבוֹר שְׁמוֹ שְׂיאוּ מִנְּחָה וְמִנֹל בַּלְּתִּמוֹים יְיִי מְלָךְ צִּפְּחוֹרת עַמְיִם הְבָּבְּר לְפָנִיוֹ בָּל־הִמּוֹם יִרִין עַמִּים הְשָׁמְרוֹב בְּנוֹים וְיִ מְלָךְ צִּבְּרוֹתְם וְתְנֹל בַּלְּתִּמוֹים יְיִי מְלְּךְ צִּשְׁרְרבוֹּן אִוֹי בְּבְּנִוֹ בְּלִּרְתִין עַמִּים וְמְלֹאוֹ: יְעַלוֹ שְׁרֵי וְבָלּרְאֲשֶׁר־בּוֹ אִוֹ וְבְנְּנִוֹ בְּלְרְעִצִייִןער: מְפָבְיוֹ עִלְּי שְׁרִי וְבָלְרְאָשֶׁרְרבּוֹ אוֹ וְתָבְלְּבְּוֹ בְּלִיתְעִין עִמְים הַבְּבְּרְין יִיִּלוֹ שְׁרִי וְבְלּרְאָשֶׁרְרבּוֹ אוֹ וְתְבְּנְנוֹ בְּלְיִעְבִיין עַמִּים בְּבָּבְּרְין יִיִּבְלוֹ שְׁרִי וְבָּלִי בְּלִּבְשְׁתוֹי וְבָּלִי בְּנִים וְיִי בְּלִּי בְּבִי בָא לִשְׁפִּם הַאָּבְרְץ יִשְׁפִּם־הְבּנִבּוֹ בְּלִיעִייִין עַמְיוֹ בְּבָּבְּתְיִי בִינְנִי בְּיִר בָא לִשְׁפִם הַבְּאָבְיץ יִשְׁפִּם־הַבְּבְּעְבִייִין עַלוֹ בְּבָּלְיבְּיִי בָּא לִשְׁפִּם הַבְּאָבְין יִי בִּי בָא בִּי בָא לִשְׁפּם הַבְּעְבְין יִי בִּי בָּא בִּיִי בָּא לִשְׁפָּם הַבְּצְמִינְרוֹ:

נצו וו מַלֶּךְ מָנֵל דָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן נַעַרָפָּר סְבִיבִיו צָּהֶק וּמִשְׁפָּט מְבוֹן בִּסְאוֹ: אַשׁ לְפִנִיו נַעַרָפָּר סְבִיבִיו צָּהֶק וּמִשְׁפָּט מְבוֹן בִּסְאוֹ: אַשׁ לְפִנִיו נַתְּחֵל הָאָרֶץ: הָנִירוּ הַשְּׁמֵים צִּרְיוֹ: הַאִּירוּ בְּרָקִיוֹ הַבֵּל רְאַבָּר בְּנוֹת יְהוּיְבְּה בְּלֹר עְבְּרִי בְּשָׁמִים צִיּוֹן וַתְּנִלְנְה בְּנוֹת יְהוּדְה הַשְּׁמְחוֹ צִיוֹן וֹתְּנֵלְנְה בְּנוֹת יְהוּדְה לְּמִבְּר בְּנֹת וְהִישְׁמֵח צִיוֹן וֹתְּנֵלְנְה בְּנוֹת יְהוּדְה לְּמְבִּי מְיָב רְשְׁמִים נַצִּילִם: אוֹר זְּהֶעְ לַצַּדִּיִם הְשְׁמְהוֹ נַבְיּתֹב בִּיְיוֹן עַל־בְּלְּר בְּנוֹת יְחוּדְה לְּמְבְּר בְּמוֹת חֲסִירִיו מִיֵּר רְשָׁעִים נַצִּילִם: אוֹר זְהֶעְ לַצַּדִיק מְשְׁמִר בְּשְׁמִים נַצִּילִם: אוֹר זְהֶעְ לַצַּדִּיִק הַּבְּשְׁתוֹת חֲסִירִיו מִיֵּר רְשָׁעִים נַצִּילִם: אוֹר זְהָעְ לַצַּדִּיִק הַבְּלְיִתְ עַלְּבְּלְהְעָּתְ הַשְּמְחוּ צַּדִּיקִים בִּייִ וְחוֹרוּ לְוֹבֶּר בְּנִעְיִם בְּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶּר בְּנִעְיֹם בְּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבְּר בְּנִבְיֹם בְּיִי וְחוֹרוּ לְנֵבְיִי בְּיִבְיִם בְּיִי וְחוֹרוּ לְנֵבְי לַבְּיִים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנֵבְי לְצִילִים בְּנִי וְחוֹרוּ לְנֵבְי לַבְּיִים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנֵבְים בְּנִי וְחוֹרוּ לְנֵבְּלְיתִי עַלְּבְּלְבְּים בְּשְׁתִים בִּייִ וְחוֹרוּ לְנֵבְיִים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְּיִבְיִים בְּייִ וְחוֹרוּ לְּנִבְּים בְּייִ וְחוֹרוּ לְנִבְּים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְּים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְיִים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנֵבְיִים בְּיוֹם בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְּים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְּים בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְיִים בְּיִי וְחוֹבוּים בְּיִי וְחוֹרוּן בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹ בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּעוֹבְיוֹים בְּיוֹבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּבְּעוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּעוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּוֹים בְּוֹבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹי

שירו (Pfalm 96.) Singet dem Ewigen ein neues Lied, singet bem Ewigen, alle Lande! Singet bem Ewigen, preiset seinen Namen, verfündet von Tag zu Tag feine Sulfe. Erzählet unter ben Bölfern feine Herrlichfeit, unter allen Nationen feine Bunder. Denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Bölfer find Richtiges; aber ber Ewige hat ben Simmel gemacht. Glang und Majeftat ift vor ihm, Triumph und Schmud in feinem Beiligthume. Spendet bem Ewigen, Bölfergeschlechter! fpendet bem Ewigen Chre und Triumph. Spendet bem Ewigen feines Ramens Chre, bringet Geschenke und gehet ein in feine Bofe. Bucket euch vor bem Ewigen im heiligen Schmucke; erzittert vor ihm, alle Lande! Sprechet unter den Bolfern: Der Ewige ift König! Und fest ift das Erdenrund, wanket nicht: Bolfer richtet Er mit Redlichkeit. Frohlocke ber Simmel und juble die Erde, bröhne das Meer und feine Fulle; frohlich fei die Flur und Alles, was darin! Dann muffen jauchzen alle Baume bes Balbes - vor bem Ewigen; benn Er ift gekommen, ift gekommen, die Erde zu richten. Richten wird Er bas Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Bolker mit feiner Treue.

" (Pfalm 97.) Der Ewige ist König! Es juble die Erde, frohlocken die vielen Gilande. Gewölf und Wetterdunkel rings um ihn, Recht und Gebühr Stüte feines Thrones. Feuer geht ein= her por ihm und brennt ringsum feine Reinde. Es erhellen feine Blite das Erdenrund. Es schaut und zittert die Erde; Berge zerschmelzen wie Wachs vor dem Ewigen, vor dem Berrn ber gangen Erbe. Es verkünden die Simmel fein Recht, und alle Bölfer ichauen feine Berrlichkeit. Bu Schanden werden all Die Bilbanbeter, die fich rühmen ber Gögen; vor ihm werfen fich nieder alle Götter. Es hört und freut fich Zijon, und es jubeln Die Töchter Jehndahs, wegen Deiner Gerichte, Ewiger! Denn Du, Ewiger, bift erhaben über die gange Erde, fehr hoch über alle Götter. Die ihr ben Ewigen liebt, haffet bas Boje! Er hütet die Seelen seiner Frommen; aus der Sand der Frevler rettet Er fie. Licht ift ausgefaet dem Gerechten, und benen. Die redlichen Bergens find, Freude. Freuet euch, Gerechte, in bem Ewigen, und banket feinem heiligen Undenken.

(צח) מִוְמוֹר שִׁירוּ לַיִּי שִׁיר חָרָשׁ כִּי־נִפְּלָאוֹת עֲשְׂח הוֹשְיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וּוְרְוֹעַ קְּרְשׁוֹ: הוֹרְיעַ יְיָ יְשׁוּעְתוֹ לְעִינֵּי הַנּוֹיִם נִּלָּה צִּרְקתוֹ: זָכַר חַסְהּוֹ וָנָאֶמוּנְתוֹ לְבֵית יִשְּׁרָאֵל בְּלֹ־הַאָּבֶץ כִּּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַפֵּורוּ: זַמְּרוּ לַיִי בְּכִנוֹר בְּכִנוֹר וְקוֹל וִמְרָה: בַּחְצֹּצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפֶר הָרְיעוּ לִפְנִי הַפְּלֵּוֹר יָי: יְרַעם הַיָּם וֹמְלֹאוֹ הֵבל וְיִשְׁבִי כָה: נְהָרוֹת יִמְחָאוּ־־ יִי יְרַעם הַיִּם וֹמְלֹאוֹ הֵבל וְיִשְׁבִי כָה: נְהָרוֹת יִמְחָאוּ־־ יִשְׁכּּט־הַבֵּל בָּצֵבֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

(מט) יָי מֶלֶהְ יִרְגְּוֹוּ עַמִּים ישֵׁב בְּרוּבִים תְּנוּט הַאָּבֶץ:
יִי בְּצִיּוֹן גַּרוֹל וְרָם הוּא עַל־בָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְדְּ גַּרוֹל
וְנוֹרָא לְרוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶהְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנְגְּהְ
מִישְׁרִים מִשְׁפָּט וּצְּדָלְה בְּוֹעִקב אַתְּה עַשְׂיתָ: רוֹמְטוּ יִיְ בְּעַמוּר עָנָן יְרַבּר אֲלִיהֶם שְׁמְרוּ עֵרתִיו וְחֹק נָתוְ־־לָמוּ יִיְ בְּעַמוּר עָנָן יְרַבּּר אֲלִיהֶם שְׁמְרוּ עֵרתִיו וְחֹק נָתוֹן־־לָמוּ יִיְ בְּעַמוּר עָנָן יְרַבּּר אֲלִיהֶם שִׁמְרוּ עֵרתִיו וְחֹק נָתוֹן־־לָמוֹּ יִי בְּעַמוּר עָנָן יְרַבּּר אֲלִיהָם אֵלְנִים לְּבִישׁ בִּיִי וְהוּשִּׁתְּוֹי לְחָר לָנְתוֹּי לְמוֹי בִּי בְּלִמוֹן: מְלִּהְנוֹּ הַשְּׁמְרוֹּ אַנְיִם עַלְּרְאֵי שְׁמוֹר עָנָן יְרַבּּר אֲלִיהָם אֵלְנִיתְם אֵלְרוֹי וְהַשְׁתְּחוּוּ לְּחַר לָּנְשׁוֹ כִּי עַלִּילוֹתְם: רוֹמְחָב הָוֹנִבְּי בְּבָּרְה בְּלְרָאוֹי בְּבוֹים הָנִים מְשְׁבָּר אָבְיִי וְהִשְּׁתִּוֹי וְיִבְּבָּר אָבְיִרְם אֵלְירִים מִשְׁבָּים הָּבְּרְאֵי שְׁמוֹּל בְּעִבְּיוֹ בְּבְּים בְּעִבְּים וְנִבְּם עַלְּרִי בְּלִילוֹתְם: רְנִים בְּבְּבְיוֹנוּ וְתְּשְׁתְּחוֹוּ לְּחָב בְּנִיתְם אֵלְיִים בְּבְּישׁוֹ בְּיִלְיתִם אָּלְהוֹינוּ וְחִלְּבְיוֹ בְּרָבְיִי וְבְּבִּים הָּנִבְים בְּלְבִים הְנִים בְּבְּבְּים בְּבִּינִים הְנִבְּים בְּבְּעִים בְּבְּיִבְיוֹים בְּבִּים הָּבְּים בְּיִים בְּנִים בְּבְּבִים הָּנִבְּים בְּבָּרְים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּחָבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבִּים בְּבְבּבּים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְיבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבָּבְים בְּיִבְּים בְּבְיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּבְים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹבְים בְּבִים בְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּיוֹבְים בְּבְּבְיוֹבְיוֹים בְּבִּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְבּיוּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְבְּיוֹבְיוּים בְּבְּיוֹבְבּיוּים בּבְּבְיוּבְים בּבְּבְּיוֹים בְּבְּבּוֹים בְּבְבְי

(כט) מְוְמוֹר לְדָוֹר הָבוּ לֵיִי בְּגֵי אֵלִים הָבוּ לַיִּ בְּבוֹר וְעוֹ: הָבוּ לֵיִי בְּבוֹר שְמוֹ הִשְּׁמִּחְווּ לֵיִי בְּהַרְרַת־־קְדָשׁ: קוֹל וְיָ עַל־הַבְּּנוֹר הִרְעִים וְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל וְיָ עַל־הַבָּנוֹר הִרְעִים וְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל וְיָ שַבֵּר אֲבָוִים וַוְשַבֵּר קוֹל וְיָ שַבֵּר אֲבָוִים וַוְשַבֵּר

denn Er hat Wunder gethan; ihm half seine Kechte und sein heiliger Arm. Kund gemacht hat der Ewige seine Hüsse, vor den Augen der Bölser sein Heil offenbart. Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Jisrael; es schauten alle Grenzen der Erde die Hüsse unseres Gottes. Jubelt dem Ewigen, alle Lande! brechet aus und sauchzet und spielet. Spielet dem Ewigen mit der Cither, mit Cither und Stimme des Jubels; mit Trompeten und Posaunenschall jubelt vor dem Könige, dem Ewigen. Dröhne das Meer und seine Fülle, das Erdenrund und seine Bewohner. Ströme müssen zusammenschlagen die Hand, zumal die Berge jubeln — vor dem Ewigen; denn Er ist gekommen die Erde zu richten. Er wird richten das Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Bölser mit Redlichkeit.

" (Pfalm 99.) Der Ewige ift König! Es zittern die Bölfer; Er thronet über Cherubim, - es wankt die Erde. Der Ewige in Zijon ift groß, und erhaben ift Er über alle Bolfer. Sie preisen Deinen Namen — groß und furchtbar, heilig ist er und den Triumph des Königs, der das Recht liebt. Du haft fest= gestellt die Redlichkeit; Gebühr und Recht in Jaakob haft Du ge= schafft. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor feiner Füße Schemel! Beilig ift Er. Moscheh und Aharon waren unter feinen Brieftern und Schemuel unter ben Anrufern feines Namens; fie riefen gum Ewigen, und Er erhörte fie. In der Wolfenfaule redete Er zu ihnen; fie mahrten seine Zeugnisse und die Satzung, die Er ihnen gegeben. Ewiger, unser Gott! Du erhörtest fie; ein verzeihender Gott warft Du ihnen und auch Rächer ihrer Unthaten. Erhebet ben Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; benn heilig ift ber Ewige, unfer Gott.

Psalm von David. Spendet dem Ewigen, Söhne der Götter! spendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, bücket euch vor dem Ewigen in heiligem Schmucke. Die Stimme des Ewigen erschallt über den Wassern; der Gott der Ehre donnert, der Ewige über mächtigen Wassern. Die Stimme des Ewigen erschallt mit Macht, die Stimme des Ewigen mit Majestät. Die Stimme des Ewigen

יְנָ אֶת־־אַרְנִי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִיבִם כְּמוֹ־דִעְגֶּל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֶּן־רְאַמִים: קוֹל־יְנִ חֹצֵב לַהְבוֹת אֵש: קוֹל יְנִ יְחִיל מְדְבָּר יָחִיל יְנִ מִרְבַּר קְבִשׁ: קוֹל יְנִ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחְשֵׁךְ יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כָּלוֹ אמֵר בָּבוֹר: יְנִ לַמַבּוֹל יִשָּׁב וַיִּאֶשׁר יְנִ מְלֹּבְר: יְנִ עֹזֹ לְעַמוֹ יִתֵּן יְנִ יְבְרֵךְ אֶת־־עַמוֹּ בַשְּׁלוֹם:

ראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה רוֹרִי לִקְרַאת כַּלְה. פְנִי שַבְּת נְקַבְּלָה: לכה

וּשְׁמוֹר וְנָכוֹר בְּרָבּוּר אֶחֶר. הִשְׁמִינְנוּ אֵל הַמְיֶחֶר. וְיַ אֶחֶר ישְׁמוֹ אֶחָר. לְשֵׁם וּלְתִּפְאָרֶת וְלִתְּהַלְּח:

לְקְרַאת שַׁבָּת לְבוּ וְגַלְבָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָבָה. מֵראשׁ מֵקְרֶם נְסוּכָה. סוֹף מַצַשֶּׁה בְּמַחֲשֶׁבָה הְּחַלָּה: לכּה

בְּקְבַשׁ־מֶלֶהָ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהְפֵּכָה. רַבּ לָךְ שֶׁבֶּת בְּּנְמֶק הַבָּבָא. וְהוּא יִחַמל עַלִיךְ הָמְלָה: לכּה

הָתְנְעַרִי מַעָפָר קוּמִי. לִכְשִׁי בּוְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל־יַר בּּן־יִשֵּׁי בִּית הַלַּחְמִי. קַרְבָּח אָל־נַפְשִׁי וְאָלָהּ: לכּהּ

הָתְעוֹרְרִי הָתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹבֶךְ קוּמִי אְזֹרִי. עְוּרִי עְוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹר יְיָ עָלֵיִךְ נִנְלָח:

לא תַּבְשִׁי וְלֹא תַבֶּלְמִי. מַה־תִּשְׁתוֹיְחַתִי וּמַה־תָּהָמִי. בָּּךְ יָחֱסוּ עַנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תִּלָּה: לכּה zertrümmert Cebern, und es zertrümmert der Ewige die Cedern des Lebanon, und läßt sie hüpfen wie Kälber, Lebanon und Schirjon wie junge Reömim. Die Stimme des Ewigen wirst zuckende Fenerslammen. Die Stimme des Ewigen macht erbeben die Wüste, erbeben macht der Ewige die Wüste Kadesch. Die Stimme des Ewigen macht zittern die Eichen und entblättert die Wälder, und in seinem Palaste spricht Alles: Ehre! Der Ewige thronte dei der Fluth, und es thronet der Ewige als König immerdar. Der Ewige giebt Macht seinem Volke, der Ewige segnet sein Volk mit Frieden.

') Der Braut entgegen, Freund, wohlan! Last froh ben Sabbath uns empfahn!

"Hit' und gedent'!"2) in einem Laut Hat uns des Einz'gen Mund vertraut, Der einzig ist, der Einz'ge heißt: So Weih' und Ruhm von jeder Lipp' ihn preist.

Dem Sabbath eilet froh entgegen, Dem Quell, aus dem uns strömt der Segen, Der eingesetzet ist von Anbeginn, Des Werkes Schluß, das Erst' in Will' und Sinn³).

O Stadt des Herrn, o Prachtpalast, Steh' auf aus Trümmern du nach langer Raft! Zu lang schon weiltest du im Thal der Zähren; Dein Gott wird nen dir seine Huld gewähren.

D schittle ab den Staub und Bust, Mein Bolf! zieh' an das Kleid der Lust. Der Sproß von Isai, dem edlen Ahn Aus Bethlehem, erlösend wird er nah'n.

D raff' dich auf in frischem Muth! Es naht dein Licht; leucht' hell in Gluth! Steh' auf und stimm' ein Loblied an! Sieh, Gottes Glanz verklärend zieht heran.

Richt beugt dich Schmach, nicht hillt dich Scham; Richt feufze noch, betrübt von Gram. Schutz meines Bolfes Arme bei dir finden, Und nen ersteht die Stadt auf ihren Gründen.

1) Berfaffer ift R. Salomo Alfabez.

²⁾ Das Gebot, den Sabbath zu heiligen, ist in den zehn Geboten im zweiten Buche der Thorah mit dem Worte "Gedenke" und im fünften Buche mit der Mahnung "Düte" (wache darüber) eingeleitet. Beide sind nach dem Midrasch, "wie es der Mund nicht sprechen und das Ohr nicht fassen kann," in einem Laute bei der Offenbarung Gottes vernommen worden.

³⁾ Der Sabbath als die Krone des vollbrachten Schöpfungswerkes war in dem Plane des Weltenbaues das frühere. Das Ziel ist im Gedanken das Erste. Dieser Satz des Aristoteles kehrt bei jüdischen Philosophen häusig wieder, und ist so geläusig, daß er auch in diesem Sabbathgruße seine Stelle gesunden.

וְהִיוּ לִמְשִׁפָּה שֹאּסָיִהְ. וְרָחֲקוּ בָּל־מְבַלְּצִיִהְ. יָשִׁישׁ עַלְיִהְ אָלֹהָיִהְ. כִּמְשׁוֹשׁ חָתָן עַל־בַּלָּה:

יָמִין וּשְׂמֹאוֹל תִּפְּרְצִי. וְאֶת־־יְיָ הַעַרִיצִי. עַל־יַד־אִישׁ בֶּן־ פּרָצִי. וְנִשְׂמָחָה וְנָגִילָה:

בְּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲמֶכֶת בַּעְלָהֹ. גַּם בְּשִׂמְחָח וּבְצַחָלָה. תוֹך אֱמוֹנֵי עם סְנָלָה. בְּוֹאִי כַלָּה. בְּוֹאִי כַלָּה: (צב) מוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבֶּת: מוֹב לְהוֹרוֹת לַיִי וּלְוַמֵּר לְשִׁמְךּ עֶלְיוֹן: לְהַנִּיר בַּבְּנֶקר חַסְהֶךְ וָאֶמוּנְתְךְּ בּּלֵילוֹרת: עַלֵּי־עָשוֹר וַעַלֵּי־נָבֶר עֲלֵי הִנְּיוֹן בְּכְנוֹר: כִּי שְּׁפֵּוּרְתַּנִי וְיָ בְּפֶּעֶלֶךְ בְּפַעֲשִׁי יָרֶיךְ אֲרַבּּן: פַח־בִּּרְלוּ מַעשֶׂיךְ וְיָ מְאדֹ עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶּיך: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִירֹ לא־יָבִין אֶת־וֹאת: בִּפְרָחַ רְשָׁעִים כִּמוֹ עֲשֶׂב וַיָּצִיצוּ בָּלֹ־ פַעלי אָוֵן לְהִשְּמְרָם עַבִי־עַר: וְאַתָּה מְרוֹם לְעלָם וְיָ: כִּי הָנָה אֹנְבֶיךְ וְיָ כִּי־הָנָּה אֹנְבֶיךְ יאבְרוּ יִתְפָּרְרוּ כָּל־פְּעַלֵי יאָנון: נַחָרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רַצְנָן: וַתַּבֶּט צִינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרָעִים תִּשְׁמַעְנָה אָּוְנָי: צַדִּיק בַּהָמֶר וִפְּרָח בְּאָרֶז בַּלְבָנוֹן וִשְׁנֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית וְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהַינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹר יְנוּכוּן בְּשִׁיכָה רְשֵׁנִים וְרַעֲבַנִּיִם יִהְיוּ: לְהַנִּיר כִּי־יָשְׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלְחָה בּוֹ: (צו) יָי מָלֶך גָאות לָבֶשׁ לָבֵשׁ יִי עוֹ הִתְאַזְר אַף־תִּכּוֹן תַבל בַּל־תִמוֹט: נָבוֹן בִּסְאַך מֵאָוֹ מֵעוֹלָם אָתָח: נְשְׂאוֹ נְּחָרוֹת יָנְ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְחָרוֹת דַּכְיָם: מִקּלוֹת

- קדיש יתום

מַיָם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבָּרִי־יָם אַדִּיר בַּמְּרוֹם יַיַ: עִרתִיך

נָאֶמְנוּ מָאד לִבִיתְדְּ נָאַנְה־קְּדֶשׁ יָנְ לְאְדֶךְ נְמִים:

- 1771 Die dich beraubt, fie find gur Beute; Es schwindet beiner Dränger Meute. Dein Gott in froher Luft dich schaut, Wie sich der Braut'gam freut ber Braut.
- Du behust dich aus nach allen Seiten, Wirst deines Gottes Ruhm verbreiten, Durch ihn, der ab von Perez stammt 1). Froh jubeln wir und jauchzen insgesammt.
- Bieh' ein in Frieden du, des Gatten Lust'), Gegrüßt mit Wonne und aus froher Brust! Im Areis der frommen Treuen ,lieb und traut, Billsommen, Braut! willsommen, Braut!

man (Pfalm 92.) Pfalmlied für den Sabbath = Tag. — Schon ift's, bem Ewigen zu danken und zu fpielen Deinem Ramen, Bochfter! - gu verfünden am Morgen Deine Gulb und Deine Trene in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Bfalter, mit dem Geton der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, haft Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Sande juble ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie fehr tief Deine Gedanken! Der Dunime erkennet nicht und der Thor fieht folches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bift ewiglich erhaben, Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! benn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie bes Reëm, mein Sorn: ich bin getränkt mit frischem Dele. Und es schauet mein Ange auf meine Laurer; von den Bosewichtern, die wider mich aufstehen, hort mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Sause des Ewigen, in den Sofen unseres Gottes bluben fie. Roch im Greisenalter sprossen sie, sind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich ift der Ewige, mein Hort, und fein Tadel ift an ihm.

n (Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

1) Der Erlöser.

²⁾ Das Bild des innigen Bereins zwischen Gott und Jisrael ift oft das des ehelichen Bundes. Der Sabbath, als der Gott geweihte Tag, heißt insofern "des Gatten Lust".

מעריב לשני הלילות הראשונים של סכות.

ק׳ וִחְּבֶּרֶךְ וְיִשְׁחַבַּח וְיִחְפָּאַר וְיִחְרוֹמֵם וְיִחְנַשֵּׁיֹא שְׁמוֹ שֶּלֹר בֶּרוּךְ חוֹא. שֶׁחוֹא רָאשׁוֹן וְחוֹא בַּרוּךְ חוֹא. שֶׁחוֹא רָאשׁוֹן וְחוֹא אַחְרוֹן וּמִבּּלְעָרָיו אֵין אֱלֹהִים. סְלוֹּ לְרַבֶּב בֶּעֶרֶבוֹח בְּיָהְ שְׁמוֹ וְעִלְיוֹי לְפָּנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמֶם שֵׁם כְּבוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלֶם וְעָר: יְהִי שֵׁם וְיִ מְבֹרֶךְ מֵעַחָּר. וְעַר־עוֹלֶם:

ח, פּנר אַ עבר וֹ שַׁבְּרוֹ שִּבְרוֹ שִּבְּרוֹ שִּבְּבוֹ שְּבְּבוֹ שְּבְּבוֹ שְׁבְּבוֹ שְבְּבוֹ שְׁבְּבוֹ שְׁבְבוֹ שְׁבְּבוֹ שְׁבְבוֹ שְׁבְבוֹי שְׁבְּבוֹ שְׁבְבוֹי שְׁבְּבוֹי שְׁבִּבוֹ שְבְּבוֹ שְׁבְּבוֹ בְּבוֹ שְׁבְבוֹ שְׁבְבוֹי שְׁבְּבוֹ שְׁבְבוֹ שְבְּבוֹ שְׁבְבוֹ שְׁבְּבוֹ שְׁבְּבוֹי שְׁבְבוֹי שְׁבְבוֹי שְׁבְּבוּי שְבְּבוֹ שְּבְבוֹי שְבְּבוֹי שְׁבְבוּי בְּבוּיים בְּבוּיים בּבוּיים בּבּבוּי שְׁבְּבוּיים בּבּיים בּבּבוּי שְׁבְּבוּי בְּבוּי שְׁבְּבוּי בְּבוּי בְּבוּיים בְּבּבוּיים בְּבּבוּיים בּבּבוּי שְׁבְּבוּי בְּבוּי בְּבְּבוּי בְּבוּיים בְּבּבוּבוֹי בְּבְּבוּים בְּבְּבוּבוּים בְּבְּבוּבוּים בְּבְּבוּבוּייבוּיים בְּבְּבוּבוּיבְבּיים בְּבְּבוּבוּים בְּבוּבְיוּי בְּבְּבוּבוּים בְּבְּבוּבוּי

אור. וּמַעַבִּיר יוֹם וּמֵבִיא לְוֵלְה וּמַכְּדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לְוֵלְה. וְיָ צְּבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חֵי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לִעוֹלָם וָעֵד:

(Für den erften Abend.)

ברוב קהלות אשכנז ופולין איא מעריבים בשבת, אבל בקהלות הרבה אומרים מערבית של ליל שני. כיוסד ע"פ א"ב ושם המחבר יוסף הקשן בר שמואל (והוא ר' יוסף טוב עלם).

*אּחֲוֹנִי כְּנְדָם אַרְבָּעָרה מִינִים. בָּאִים לְסַלֶּרְךְּ בְּעָנְּכ וּבְמִנִּים. וּמְוֹנֵי פָּז אּנְדִים וּמְוַמְנִים. דְּגַלֵּיְמוֹ יָשִׁים כְּכְוֹכְבֵי שַׁחַק נִמְנִים: בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הַפַּוְעַרִיב עַרְבִים:

(Für den zweiten Abend.)

אם חל יום אי דסכות בשבת אומרים בליל שני מערבית של ליל אי.

מיוסר ע"ם א"ב עד גמירא אלא שנחמצע בו פיוט סכה אוכרה. *הַג אָסִיף הְקוּפַת הַשְּנָה. בְּשִׁמְחָה לְהַרְבּוֹת שוֹשַנָּה.

בּׁרוּב אַהַּט וְיִ הַפַּאַרִיב אַרָּבּה: בּילָּח שָׂרַוֹּח וּרְרָּרָּט. בּוִּבִּי בּּבְּצִּלְר חַסְּבֵּׁבְּ וּבָּאְרֶב רַבְּּט: הַי אָטן יִּלְּטְּפּּת הַשְּּבְּי. בְּשְׁכְּחְיִי לְחַבְּּע

Gebet für die beiden ersten Abende des Suffothfestes.

ברכו (Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Welt, auf bessen Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläuste und reihet die Sterne auf ihren Wachtsposten am Firmamente nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Lichte, läßt entschwinden den Tag und sühret herauf die Nacht und hat gesondert Tag und Nacht. Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott, der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd, — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

(Für den erften Abend.)

VIRN') Sieh, mit dem Pflanzengewinde die Deinen Dich mit Hall und Schall zu preisen sich einen; Mit goldener Schnur das Gestecht sie schmücken. D ihre Schaaren wolle beglücken, Daß gleich des Firmamentes Heeren Hell erglänzend sie sich mehren!

Gelobt feift Du, Ewiger, der die Abende dammern läßt.

1) Berfaffer ber Festbichtungen für biefen Abend: R. Josef b. Samuel Teb Elem (Bonfils).

(Für den zweiten Abend.)

IN 1) Der Fruchternte Fest, wenn das Jahr sich wendet, Frendenfille der Rose²) spendet, Jauchzen, Lust und Wonne. O Tranter! gepriesen sei Deiner Gnade Macht, Wenn erstrahlt die Sonne, Wenn heraufzieht die Nacht.

Gelobt feift Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

¹⁾ Berfaffer: R. Gli'efer b. Schimfcon.

²⁾ Symbolifder Rame Bieraele.

אַהַבַּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךְ אָהַרְּתָּ. חּוֹרָה וּמְצְּוֹת חָקִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִפֵּוְרָהָ. עַל־בֵּן יְיָ אֵלהֵינוּ וּבְּטָבְוֹת חָקִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִפַוְרָה. וְנִשְׁמַח בְּּדִבְּרֵי תוֹרָתְּךְ וּבְמִצְוֹתֶיךְ לְעוֹלָם נָעֶד. כִּי הַם חַיֵּיְנוּ וְאְרֶךְ יָמֵינוּ וּבְטָבוּ נָחְנֶּה יוֹמָם וַלְיֵלָה. וְאַהַבְּתְךְ אַל־תָּסִיר מִמֶּנוּ לְעוֹלַמִים:

חוני דת מראש נְסוּכְה, וּבָאִים וְלָנִים שִׁבְעָה בַּסֶבָּה. וְכוּת הַמְצִיאֵם וְגוֹנְנֵם מִמְּזֹסוּכָה. חֹק אַהַבְעָה בָּלִי לְחָשְׂבָה:

בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ אֹחֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Fitr den zweiten Abend.)

אַהַבַּת עוֹלָם בֵּית יִשְּׂרָאֵל עַמְּךְ אַהְרָהָ. תּוֹרָה וּמִצְּוֹת חֻפְּים וּמִשְׁפְּמִים אוֹתָנוּ לִפַּרְהָּ. עַל־בֵּן יְיָ אֵלהֵינוּ בְּשַׁכְבֵנוּ וּכְקוּמֵנוּ נָשִׁים בְּחָקְיךְ וְנִשְׁמַח בְּרִבְרִי תוֹרָתְךְ וּבְמִצְוֹתִוֹךְ לְעוֹלָם נָעִר. כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאְרֶךְ יִמִינוּ וּכָהֶם נָהְנָּה יוֹמָם וַלְּיֵלֶח. וְאַהְבָּתְךְ אַל־תִּסִיר מִפְּוּנוּ לְעוֹלְמִים:

הַג הַסָּבּוֹת הַּעֲשֶׂח לְךּ. וְשְׂמַחְהָ אַתָּח וְחֵילֶךּ. זֶח יָבָרֵךְ מַעְבָּרָךְ וּמַעַלֶּלֶךְ. חֶרְנָה אַהַכָּח וְאַחֲנָה כִּּרְלָּלֶךְ: בָּרוּךְ אַתָּח יְיָ אחֵב עַמּוֹ וִשְׂרָאֵל:

Mit ewiger Liebe haft Du Dein Bolk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satungen und Borschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niesberlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gessehen und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Daner, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten!

Die hegen Dein Wort, das von je Du bestellt, Und sieben der Tage weilen in des Laubdachs Zelt — O gönn' ihnen Heil, birg sie vor Leid! Deiner Liebe Maß halt' ihnen stets bereit!

Gelobt feift Du, Ewiger, der liebt fein Bolf 3 rael.

(Für den zweiten Abend.)

Wit ewiger Liebe haft Du Dein Bolk, das Hans Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns nies derlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gesehen und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Daner, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigseiten!

In Das Hüttenfest sei von dir seirend begangen; Un ihm sollst du mit all dem Deinen in Freude prangen. Segen dann dein Thun und Schaffen verschönt; Freud' und Lieb' und Cintracht dann dich frönt.

Gelobt feist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַץ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוֹ יְהְוָה וּ אֶחֶך:

בּרוּךְ שֵׁם כְּכוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶר:

וְהָיָרוֹ אָם־שָׁמְעׁ תִשְׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתִׁי אֲשֶׁר אָנבֵי קצוָה אָתְבֶם הַיִּוֹם לְאַהֲבֶּה אָת־יְהוְה אֱלְהֵיבֶם וּלְעַבְרוֹ בָּבָל־לְבַבְּבֶה וּבְבָל־נַפְּשְׁבֶם: וְנָתַתִּי מְשַׁר־אַרְצְבֶם בְּעָתֻוּ יוֹכֶה וּמַלְקוֹשׁ וִאָפַפְּתָּ דְנָבֶּה וְתִירְשָׁהְ וִיצְּהַכֶּד: וְנָחַתִּי עשב בּשֶרה לבָהֶמְתָּה וְאָכַלְתָּ וְשָׁבָּעְתִּ: השָּמְרוּ לָבֶּם פּוֹ־יִפְתָּח לְבַבְּבֶבֶם וְסַרְהֵּם וְצַבַּרְהָּזם אֱלֹתִים אֲחַרִּים וֹהְשְׁמַבְוֹיָתֶם לָהֶם: וְחָבָרה צַּף־יְהנָה בָּבֶּם וִעָּצַרְ אֶת־ הַשְּׁמֵיִם וְלְא־יִהְיֶּרֶה מָטָּר וְהָאַבָטָה לֹא תִמֵּן אֶת־יְבוּלָהְ נוֹלָה מְשֵׁר יְחָנֶה מַעַל הָצָבֶרְץ הַשּבְּה אֲשֵׁר יְחָנֶה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְהֶהַ אֶת־דְּבָרֵי אֵׁלֶה עַל־לְבַרְכֶהַ וְעַל־נַפְשְׁכֶּחַ וּקְשֵׁרְהֵּם אתָם לְאוֹרֹז עַל־יֶרְבֶּם וְחָיוּ לְטְוֹשֶׁפָת בֵּין אַיגיבֶם: וְלִפַּרְתָּם אֹתָם אָת־בְּנִיבֶם לְדַבַּרְ בָּסְ בְּשִׁבְחָךְּ בָּבִישֶׂךְ וּבְלֶבְתְּךָּ בַשֶּׁכֶךְ וּבְשָׁבְבָּךָ וּבְקוּמֶך: וּבְתַבְתָּם על־מְזוֹנְוֹת בֵּיהֶךְ וּבִשְּׁעָהֶיך: לְמַעַן יִרְבָּוּ יְמִיכֶם וִימֵי בָנִיבֶּם על הָאַרָּמָה אָשֶׁר נִשְׁבַּע יְחַנְה לֹאֲלְתִיבֶּם לְתַת לָהָם כִּימֵי הַשָּׁמֵים על־הַאָּרץ: Püre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Danki Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einsschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Angen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וחיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, Die Ich euch heut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu dienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Seele, fo werde Ich den Regen eures Landes geben zu feiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Getreibe und beinen Moft und bein Del. Und Ich werde Gras geben auf beinem Felbe für dein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Bütet euch, daß nicht euer Berg bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bucket, und über euch der Born des Ewigen erglübe, daß Er verschließe den Sim= mel, daß kein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, bas ber Ewige ench giebt. - Und ihr follt diese meine Worte ench zu Bergen nehmen und zu Gemuthe, und fie binden als Wahrzeichen auf eure Sand, und fie feien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret fie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzest in beinem Sause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegft und wenn du aufftehft. Und schreibe fie auf die Pfosten beines Hauses und an beine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf bem Erdboden, ben der Ewige geschworen euren Bätern, ihnen au geben, - wie die Dauer bes Simmels über ber Erde.

וֹיָאמֶר יִהוֶּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַבֶּּר אָל־ בְּנֵי ישִׁרָאל וְאָמֵרִתְּ אֲלֹהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם צִיצֶּת עַל־בּנְבֵּי בִּנְבִיהֶם לְּדְרֹתְם וְנָתְנֶּוּ עַל־צִיצִּתְ הַבְּנָךְ פְּתִילִ הְבִּיתֶם אָת־בְּלִ־מִצְוֹת יְהֹיָה וֹעְשִׁיתֶם אֹתוֹ וּוְכַרְתֶם אָת־בְּל־מִצְוֹת יְהֹיָה וְעֲשִׁיתֶם אֹתוֹ וּוְכָרְתֶם אָת־בְּל־מִצְוֹתְי וֹהְיָתְם וְאַחֲרִי עִינִיכֶּם אֲשֶׁר־אַתֶם וֹנִים אַחֲרִיהֶם לְמַעֵן הִוֹבְּלוֹ וְעֲשִׁיתֶם אֵשִר־אַתֶם וֹנִים אַחֲבִיהם לְמַעוֹ הִוֹבְלוֹ וְעֲשִׁיתֶם אֵבִי יְהוֹה אֵלְהֵיכִם לְהְיִוֹת לְכֶם הוצְאַתִי אָחְכֶם מֵאָרֶץ מִצְרִים לְהְיוֹת לְכֶם לְאַרֹּהִים אָנִי יְהוֹה אֵלְהֵיכֶם:

וְאֶמֶת וְאֵמוּנָה בֶּל־זֹאת וְקַנֶּם עֲלֵינוּ כִּי הוֹא יְיַ אֱלֹחִינוּ מִיֹּן זוּלָתוֹ וַאֲבַחְנוּ יִשְּׂרָאֵל עַפוּוֹ: הַפּוֹבְנוּ מִיַּר מְלָכִים מֵלְבֵנוּ הַנּוֹּאֲלֵנוּ מִבַּף בָּל־אוֹיְבֵי נַפְּאֵנוּ: הָאֵל הַנִּפְּרָע לְנוּ מִצְּרִינוּ וְהַמְשׁלֵם נְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְּאֵנוּ: הָעשִׁה וְּדּלוֹת מִד־אֵין הַקְּרִינוּ וְהַמְשׁלֵם נְנִפּלּאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשְּׁה נְנִּלּוֹת עַדּ־בָּמוֹת בְּנֵי וַהְיִים וְלֹא־בְּמוֹ לַפוֹנִם רַנְלְנוּ: הַפַּרְיבִנוּ עַל־בָּמוֹת בְּנֵי וַ וְיִבְּים לְנִוּ נִפִּים בְּעַבְּיוֹ בִּין בִּין הַוֹּיְבִיה אִבְּהוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַרְמֵת בְּנֵי חָם: הַפַּבָּה שִּׁבְּיִנוּ וַנְיִיְרָם לְרְבֵנוֹ עַל־בְּל־שֹּנְאִיהָם בְּאַרְמֵת בְּנֵי חָם: הַפַּבָּה מְבִינוֹ בִּין וְנִייִ יִם־סוּף בְּעִּיְרוֹ שִׁבְּחוֹ עִלְּבָּיוֹ בִּין נִּוֹיִ יִם־סוּף מְתְּרוֹ שִׁבְּחוֹ וְבְּנִי וְשִׁרְאֵל לְּבְּיוֹ בִּין וְנִיִי יִם־סוּף בְּנִיוֹ וְּבִייִם וְאָבְחוֹ וְשְׁרָאוֹ בִּיְנִים וְאָבְחוֹת בְּבְיוֹ בִּין בִּיְתְם וְאָבְחוֹ וְשְרָאֵל לְבְּיִוֹ בִּין בִּיְתְהוֹ מִבְּרָתוֹ שִּבְחוּ וְחוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בִּרָצוֹן קְבְּלוּ בְּבִין בְּבִיוֹ וְנִבְירְתוֹ שִׁבְחוּ וְחוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וֹמִלְכוֹתוֹ בִּנִי וְשִּבְחוֹן קְבְּלוֹ בְּנִין וְבִּיתְם וְשְּבְּחוֹ וְבְנִי יִשְׂרָאל לְךְ עֵנוּ שִׁירָם מִים מְשָׁת וֹבְנִי ישְׂרָאל לְךְ עֵנוּ שִׁירָם. מִשְׁה וּבְנִי ישְׂרָאל לְךְ עֵנוּ שִׁירָם. מִשְׁה וּבְנִי ישְׂרָאל לְךְ עֵנוּ שִׁירָה:

lud der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Fisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schansäsen machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansehen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

Wahr ift es und zuverläffige Gewißheit dies Alles und für uns bindend. Denn Er ift ber Ewige, unfer Gott, und Reiner außer ihm, und wir find Jisrael, sein Bolf. Er ift es, ber uns befreiet aus der Sand der Gewaltherren, unfer König, der uns erlöset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimfommen lässet unseren Widersachern und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges voll= bringt, nicht zu ergründen, und Wunder ungählbar; ber uns er= hält am Leben und nicht wanten läffet unfern Juß; ber uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde und aufrichtet unsere Kraft über all unfre Saffer; der für uns Bunder und rächende Bergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boben der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Migrajims und hinausführte fein Bolk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitete seine Rinder burch bas gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in Die Tiefen versenkte Er. Und es saben seine Rinder feine Stärke, gaben Lob und fangen Preis feinem Namen, und feine Berrichaft mit willigem Herzen nahmen fie auf fich. Moscheh und die Kin= ber Jisraels stimmten Dir an ein Lied.

מְצַנֵי נִמְצֵי צְמָחוֹת. יַשְּׂינוּ שְּׁבַע שְׁמָחוֹת, בְּחַג הַסְּכּוֹת: כַּמֵּם בְּצֵל יְמִיגֶךְ. לְמַצַן וְכוּת מַאֲמִיגֶךְ, נָתַץ מַמֵּכוֹת: מְחַנְּנִים בְּלֵב בָּשִּׂר. נַהַלֵם בְּיָחִיד נִתְבַּשָּׂר, בַּעַצֵּי

(Für den zweiten Abend.)

מיוסד ע"פ א"ב כפול ובראש השטה השלישית של כל חרוז חתום אות א' מיוסד משהמ"ח אליעור בר שמשון יגדל בתורה, ואח"ב אמן.

סָבָּה אָוְבְּרָה מַעַלְלֵי נוֹרָא. אֲשֶׁר פָּעַל וַיִּבְרָא. אָל־עֶם בְּצָלוֹ מִתְלוֹנְנִים: סָבָּה בְּוֹבֶר מַעַשׁ נִפְּלְאוֹתָיו. בְּימֵי קָרֶם אתוֹתָיו. לְהוֹצִיא אֲסִירִים בְּכִשְׁרוֹנִים: סֶבָּה נַמַר מֵאָו לְנְקב. נָאַל בּוְרוֹעַ יַעְקב. יְשֶׁר סֶבַּת מְלוֹנִים: סָכָה דרות לָפַר לְאַשְּשָׁה. דְּנְמָא חִפּוּי שִׁשְּׁה. עָנָן וַעַרָפֶל וָאִישׁוֹנִים: סֶבָּה הִסְבִּיךְ וַיְמַן אֵבֶר. הֵן בִּישִׁימוֹן בַּמִּרְבָּר. זֶרַע מָבַע וְקָנִים: סֻבָּה וִצֵר לְצַם קְרשִׁים. וְתִּקּן חַבְמֵי חַבְשִׁים. רָבֵּי תוֹרוֹת מְשַׁנְּנִים: סָבָּח וַבֵּי נְשִׂיאִים שָבְעָה. וְבוּלִין סְבוּבִין מִלְפָנְעָה. בְּסִנְמַפִין נוֹחִים וַעֲגוּנִים: סָכֶּה חֲוֹיוִים אַרְכָּעָה רְבוּעִים. חֲמִישִׁי לָתוּר נסְעִים. רְבוּצִים עַל־בָּבוֹד בִּסְנָנִים: סָבָּה מְעוּנָה לְמַלֵּל בְּוִבְיוֹנִים. מְלוּל וּמַצֶּע בַשְנִים. שֶׁם אַלוּף נְבוֹנִים: סְכָּח נָכִשְׁרָח דְּפוּנָה סְרָרִים. יוֹרֶה מָלֵא וַחֲמֵרִים. מִשְּׁם נְמְרוּ זוֹנְנִים: סָבֶּה בָּל־שִׁבְעָה אֲסוּרָה. בַּחֲגִינָה אֲשֵׁר לָה חָחָבָּרָה. שָׁמַיִם עֲלֵיהֶם מַלְּחִינִים: סָבָּה לְמַעַן יִדְעוּ דרֹתִיבֶם. לָבֵן בַּפָּכוֹת מוֹשְׁכֹתֵיכֶם. וֶרֶר מְשָׁלִיוּת ְעַנָנִים: סָבָּה מִפְּרִי הָאָרֶץ לְהַבְּתֵּר. מַפָּה לְנַשֵּׁר וּלְנַתֵּר. נָאוֹת יְשֶּׁר וּדְפָּנִים: סָבָּה נַנְבַ״ךְ רַקְבַ״שׁ בְּשֵׁרָח. נֶסֶר פָּסַל מִלְנְכְרָח. יָקְרִים

Die vor Dir erscheinen mit Pflanzengewinden, Der Freude Fille laß fie finden Am Feste der Hitten.

> Birg fie im Schatten Deiner Hand, Um beffen willen, der Dich gläubig bekannt 1) Und muthig mit Götzentand gestritten.

Die mit willigen Herzen zu Dir flehen — Leite sie, wie den Einz'gen 2), an den ergehen Das Heil Du ließest in Waldgezweiges Mitten 3).

1) Abraham. 2) Sigchaf.

3) Der Wibber, ber für ihn geopfert warb, blieb im Balbesbidicht hangen. 1. M. 22, 13

(Fiir den zweiten Abend.)

Durch die Laubhütte gemahnt, dent' ich der Werke voll Macht, Die der Erhabene vollbracht Dem Bolke, das sein Schatten umhüllt. Sie mahnt an Wunder ohne Gleichen, Aus der Borwelt an herrliche Zeichen, Wie Gesesselte zur Freiheit wallten.

OCh lamals ward sie bedeutsam geweiht, Als mit mächtigem Arm ward Jakob befreit: Da ward die Hitte zum Weisen erforen 1). Die Hitte zu grinden lehrt' Er fitr alse Zeiten: Ein Bild, wie sechssach Er einst sich ließ breiten Wolken und Dilster und Nebel 2).

Sine Hitte wölbend, hat Er Nahrung gefandt In der Büst' unwirthlichem Land Den Sprossen deß, dem das Greisenthum ward bescheert3). Die hitte ordnet' Er dem Bolke der ihm Geweihten, Gewährt' ihm Weisheitskundige für alle Zeiten, Die ihm die Lehr' ins Herz geprägt.

Eine Hitte, aus siebenfachem Gewölfe, lauter und rein 4), Wie Wohnungen sie schirmend vor jeglicher Pein, Zu behaglicher sanfter Rast, —

Sine Hitte von viersachem Lichtgewölf auf allen Seiten!

Bon dem fünften geführt, ihren Weg sie schreiten;

Auf dem andern ruben sie, fürstlich gebettet. 5) — —

Ehrwilrbigfeit darfiellte. 4) Die Laubfiltte ift nach ber Aggabah die Erinnerung an die wunderbare Umbullung, die Jisrael burch bie foutgend über fein Saupt und nach allen Seiten gebreiteten Wolfen auf

Jierzel burch bie fougenb über fein Saupt und nach allen Seiten gebreiteten Wolken auf feinem Auge burch bie Bufte erfahren.

3) Mehrere ins Einzelne gebende Borfdriften über die Laubhütte mußte die Ueberfetung, als zu fremdartig und ohne ausführliche, nicht hierher gehörige Erlauterungen unverständlich, übergeben.

¹⁾ Der Rame Suffoth bei bem Zuge ber Beraeliten (2. Mof. 12, 37) wird mit bem Buttenfeste in symbolische Beziehung gebracht.
2) Bei ber Offenbarung am Stuai.
3) Abraham, in welchem sich — nach bem Mibrasch — zuerst bas Greisenalter in seiner

הַסְבָּכוֹת: סָבָּה תִּהְיֶה לְצֵל. עֲבוּר תָם הַמְפַצֵּל. חָנָה בַּסְבּוֹת: פָּלֵטִים בְּצִלְּךְ תַסְתִירֵם. צְנִיף וֶשַׁע תַּבְתִירֵם, מָנֶשֶׁק לְסַבּוֹת: קָרוֹשׁ בְּרִית תַּנְבִּיר. רְוֹחַ שָׁמְאָה תַּעַבִיר, פָּרֶעוֹת וּסְכָכוֹת: שְׁבֹר וְרְוֹעַ הֶשַׁע. שְׁלַח לְצֶדֶק וֶשַׁע. אָמֶץ וּסְמָכוֹת: מָחוֹ חֹנְנֵי שִׁבְעָה. תּפְשֵׁי מְנָדִים אַרְבָּעָה. ושועתם סכות:

יִשְׁעִי אֵל סְכוֹת שַׁוְעַת עַכֶּּוְךָ. וְרָעִם וְעַנְּגַם בְּטוֹב פַּעְמֶּךּ. שַׂנִיא בְּהַבָּנְעָתָ זִרִים בְּזַעְמֶּךּ, פְּאֵר זַזֶּמֶר נָתְנוּ לְהַנְעִימֶק.

בְּגִילָה בְּרַבָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלְם.

אָמָרִים מִפְּנִינִים: סֶבָּה סְגֻלָּח בְּאָחְלָה גּוּר. סְתוּרָת מָשָּנִינִים: סֶבָּה סְגֻלָּח בְּאָחְלָה גּוּר. סְתוּרָת פָּסוּלָה מִלָּנוּר. וְּדִי יִוְבַּקר מְסֻבִּנִים: סָבָּה גַעְרֶן מָקְרֶם סְבְּבָה. עַדִי נָקָר מְסֻבְּבָח. דֶּכֶךְ נְּבֶר לָנִים: סְבָּח פּוֹמְבֵּי תָּקָן וְנָצֵץ. וַיֹּאַבְּלוּ תַּחַת הָצֵץ. לְוַבֶּר סָבָּה חוֹנִים: סָבָּה צָפָה לְנִינָיו לִסְכּוֹת. צֹאנוֹ עֲשָׂה סָכּת. בְּשׁוּבוֹ לְגֶשְׂרִים שָׁנִים: סָבָּה קְדֵּם בְּמִצְוָה מִלְּהִתְעַצֵּל. קְרוֹשׁ בְּסָכּוֹת צְלְצֵל. תַּשְׁלוּם דִּירַת מְעוֹנִים: סָבֶּה רוֹמֵם בִּמְרוֹם יִשְׂרָאֵל. רַפָּא מִוְבַּחָך גוֹאָל. וְכַנֵּס פְּזוֹרֶיךְ מִבֵּין הַמוֹנִים: סָבָּה שוֹמֵמָה אָנָא תָקם. שְׁכִינַתְּךְ נִוְכֶּה לְהָקם. כֶגָן לְחַבֵּשׁ אֱמוּנִים: חֹ סָבָּה תִּהְיֶה־לְנוּ לְצֵל. תְאוּבֶיךְ מִלְּחַט לָחָנָצל. חָשֵׁב שִׁבְעָה לַשְּׁבִנִים:

סָבָּח אֵל נִשְׂנָב בְּמוֹרָא. מְסַבֵּךְ לְעַם נִכְרָא. נָאוֹר וְאַדִּיר בַּהַדֶּבָה. מִשִּׁיִרי אֲחוֹהֶנוּ בְּשִׁירָה לְשוֹרְרָה. בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם.

(Fitr ben erften Abend.)

Laß die Laubhütte ichirmend uns beden, Um ben Frommen 1), der geschälet die Steden Und geweilet in Hütten.

Die Zerstreuten in Deinem Schatten hege, Des Heils Diadem um das Haupt ihnen lege, Und birg sie, daß nimmer vom Kampse sie litten!

Laf, Beil'ger, erftarten des Glaubens Band! D fei der Unfanterfeit Geift gebannt, Geftrüpp und Gezweig unheil'ger Sitten!

D schmettre nieder des Frevels Gewalt, Und gieb dem Rechte Stütz' und Halt! Laß nahen das Heil mit schnellen Schritten!

> Den Festseiernden Deine Gnade kunde, Den Dir Nahenden mit dem vierfachen Pflanzengewinde, Und höre gnädig ihr Bitten!

רשעי D Gott, mein Heil, horch Deines Volkes Flehen! D weid' und pflege sie, taß Heil ergehen! Allmächtiger, der Stolze bengt im Grimme, Dem Preis und Lobsang der Erlösten Simme!

כנילה In hoher Luft und Freude sprachen fie Alle:

(Fir den zweiten Abend.)

Deine Hittar, Clofer! laß nen errichtet erstehen. Deinen Altar, Elofer! laß nen errichtet erstehen. Deine Zerstreuten sammle ans der Bolfer Schaaren!

> Das verwüstete Zelt — nen woll' es erbanen! Laß beglückt Deinen Gottesglanz herrlich strahlend schauen, Daß neuer Jubel den Dir Getrenen entschalle.

Die Hitte sei uns zu Schatten und Hut, Die nach Dir Schmachtenden zu bergen vor Flammengluth. O walte richtend an denen, die seindlich uns nahten! —

OD In Deiner Hütte, o Gott, erhaben in Macht, Schirme das Bolf, das nen Du emporgebracht! O Herr, strahlend in leuchtender Pracht! Mit meinem Sange will ich Dich loben: Durch mein Lied sei Du erhoben!

בנילה In hoher Luft und Freude sprachen sie Alle:

¹⁾ Jaatob. 1. Mt. 25, 27 und baf. 30, 37.

(Filr ben erften Abend.)

מִי־כָמְכָּרה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמְכָּרה נָאְדָּר בַּקְרֶש נוֹרָא תְהִלֹּת עשׁה־פֶּלֶא:

מַלְכוּתְהָ רָאוּ בָגֶיְהְ בּוֹקֻעַ יָם לִפְּנֵי משֶׁח:

הַלֵּל גּמְרִים בָּל־שְׁמנְּה. קְרָאֵי פָּרָשַׁת קָרְבָּנוֹרת בִּוְמַנָּה. מָצִם וְהוֹשִׁיבֵם בְּאֶרֶץ שְׁמֵנָה. נֶצַח צוּר וִשְּׁצְנוּ לְהַאָּמֵנָה:

ֶנֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פָה וְאָמְרוּ.
יִיָ יִמְלֹךְ לְעַלְם וָעֶר:

(Für ben zweiten Abend.)

מִי־־כָמְכָּרֵה בָּאֵלִם יְהנָה מִי כָּמְכָּרה נָאְדָּר בַּקְרֵשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה־כֵּלֶא:

מַלְכוּתְהָ רָאוּ בָגֶיף בּוֹמָע יָם לְפְגִי משֶׁח:

חֵג טַלַיָּא שִׁבְעַרת יוֹמִין. בָּל־שִׁבְעָרה לְתַשְׁלוּמִין. מַחְנוֹת יַדִים גִשְׁלְמִין. שִׂנּוּב יֶשַׁע עוֹלָמִים:

> ָנָה צוּר וִשְּׁעֵנוּ פָּצוּ פֶּח וְאָמְרוּ. יְיַ יִכְזלֹךְ לְעַלֶּם וָעֶד:

וָנֶאֶמֶר. כִּי־פָּרָה יְיָ אֶת־־יַעֲקבׁ וּנְאָלוֹ מִיַּר חָזָק מִמְנוּ:

חַג פָּקוּת שַׁתָּא וְאָסִיף. צאן פְּווּרָה לְהַאָּסִיף. קרוש רְנָיָה יוֹסִיף. שֵׁמַע גְּאָלָה שֵׁנִית יָר תּוֹסִיף:

יַשְׁרָאֵל וְגְאֲלוֹ: כשאין אומרים מעריבים חותמים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נְאַל יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נְאַל יִשְׂרָאֵל:

"Ber ift wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer wie Du verherrlicht in Seiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?"

Dein Walten faben Deine Kinder, Du, der bas Meer gespalten vor Moscheh!

557 Acht Tage Dir erschallet Lobgesang 1), An jedem Tag Dir tont des Opfers Rlang?). D pflanze fie auf Segenbodens Grund,

Daß ftete Du feift als Bort des Beiles fund! "Dies ift mein Gott!" huben fie an, und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

1) Das Hallel. 2) Die Borlesung aus der Thorah, in welcher die für die Festtage eingesetzten Opfer verzeichnet finb.

(Für den zweiten Abend.)

m "Wer ift wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?"

Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gesvalten vor Moscheh!

> In Das Büttenfest fieben Tage mahrt. Kur verfaumte Feier fieben Tag' es Erfat gewährt 1); Un ihm geht die Beit der Opfergaben gu Ende"). D in Fille ewiges Beil uns fpende!

"Dies ift mein Gott!" huben sie an, und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: "Denn befreiet hat der Ewige Faatob und ihn erlöset aus der Sand des Stärkeren."

In Das West der Obsternte um des Jahres Wende, -

D Deine gerftreute Beerde ju fammeln an ihm Dich wende!

D Beiliger, reiche Fille fpende !

Bum Beil Deinen Arm erhebend, neuer Troffung Botichaft fende! Gelobt feist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und fein Erlöfer!

¹⁾ Das für das Fest von jedem Einzelnen, ber im Tempel erschien, darzubringende Festsopfer hatte die sieben Tage hindurch seine Zeit, so daß wer es am ersten darzubringen unterslassen, es dis zum siedenten opfern konnte.

2) Kir Opfer, die darzubringen Jemand gelobt hatte, war die Zeit sestgesetzt, nach welcher er ber Nebertretung des Gedocks der Schrift "Du sellst, wenn du ein Welübbe gethan, nicht sammen, es zu vollzieden" (5. Mos. 23, 22) sich schuldig gemacht. Waren die bere fert feste nach iber Auseinandersolge, in der das Hitchesselben das hüttensest der hier die bet expliciten, dann hatte biese Bersäumniß sicher stattgesunden. (Bgl. Tractat Rosch ha-Schanad 6, Bezah 19 b.)

וְגָאָמֵר. כִּי־פָּדָה וְיָ אֶת־יַצַקבׁ וּנְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִפֶּנּוּ: בְּחַדְרַת־קְדֶשׁ שׁוֹרְרוּ בְּמִקְדָשׁוֹ. רְחֲשִׁים שִׁיר נָשֶׁבַח לְחַדְשׁוֹ. שָׁלוֹם תִּשְׁפּת לְחַנְדִּישׁוֹ. מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וּקִרוֹשׁוֹ:

בְּרוּךְ אַתְּה וָנָ מֶלֶךְ צוּר כשאין אומרים מעריכים חוחמים יִשְׂרָאֵל וְנִאֲלוֹ: בְּרוּךְ אַתָּח וְנִ נְאַל יִשְׂרָאַל: הַשְׁבִּיבֵנוּ יִנְ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעַמִיבֵנוּ מַלְבֵּנוּ לְחַיִּים

(Für ben zweiten Abend.)

הַשְּׁבִּיבְנוּ יְנָ אֲלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעַמִיבְנוּ מֵלְבֵּנוּ לְחַיִּים
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סְכַּת שְׁלוֹמֶךְ וְתַּקְּנְנוּ בְּעֵצָה מוֹכָה מִלְּפְנִוְךְּ
וְהוֹשִׁיצֵנוּ לְמַעוֹ שְׁמֶךְ וְהָנֵן בְּעַבֵנוּ וְהָפֵר מֵעָלֵונוּ אוֹבּ
וְּבְצֵל בְּנָפֶיךְ תַּסְתִּיבְנוּ. כִּי אֵל שוֹמְבֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אִמָּח בִּי
וּבְצֵל בְּנָפֶיךְ תַּסְתִּיבְנוּ. כִּי אֵל שוֹמְבֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתְּח בִּי
וּבְצֵל בְּנָפֶיךְ תַּסְתִּיבְנוּ. וִשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סָכַּת שְׁלוֹמֶךְ:

Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und saß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entserne jeden Hinderer aus unserem Antlige und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an dis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

ונאמר Und es heißt: "Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren."

Sm Weiheschmud im Heiligthum sie sangen; Loblieder, neu Dich zu erheben, klangen. In reicher Fille laß ergehn das Heil, D Heil'ger Jisraels, sein Hort und Theil!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser!

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unfer Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufftehen, unfer König! zum

(Filr ben zweiten Abend.)

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אליעזר בר שמשון חזק ואמץ. אַבַּבָּרָה וָאָעִירָה בְּיַרְחִי־,ַקְרֶם אַוְבִּירָה. בְּעוֹר שַׁרַי עַפֶּרִי בְּהַלוֹ הַאִירָה. גְּבוּל קָרְשוֹ נוֹסְסָה בְּאָבֶן נִוֹרָה. רָהוּי הָמוֹן חוֹנֵג יָפָה וּבָרָה. הָהָר הַפוֹב מִשׁוֹשׁ הָאָרֵץ וָתִפּאָרָה. וַאַנִי נָסַכְתִּי מַלְבִּי עַל־צִיוֹן הָהֶרָה: וָבָרַנִי וָבֵר מוֹב בְּיִשְׁבִי בְאַרְמָתִי. הַשֶּׁק דָנָן וְתִירוֹשׁ רָבֵּי תְבוּאָתִי. מָבְּלוּ פְּנֵי הַבַּוֶת וּפִּנְּלוּ מֵאָבִילָתִי. יִשׁוֹר דַּרְבָּם לְעַשֵּׁר שָׁנֵי תִמוּרָתִי. כִּי תָבְאוּ לֵרָאוֹרת פָּנֵי הַמֶּלֶךְ לְבִירָתִי. לְמַצוֹ הִּלְמֵר לְיִרְאָה אֶת־יָיָ בְּיִרְאָתִי: מֵצֵת דְּנָּנָם רְבּוּ וְתִירוֹשָׁם עַד־מֶה. נָשֹא מֶהָכִיל עִיר יְיָ שָׁמָּה. שִׂאָתוֹ בָּעִיר הַקְּדָשׁ וְאָם נִטְמָא. עַל־בֶּמָף צוּרַת אֲפָסָיו וְהָקְּדְשׁוּ הַפֶּח. פַּרָקו לָתֵת לָאוּוּי־גֶפֶשׁ לְחַשְׁלִימָה. צַרְתָּ חַכֶּסֶף בַּיָרֶךְ וְהַלַבְהָת קוֹמְמָה: קרוש בעור בַשִּׁלִישִׁי שְנַת הַפַּוְעַשֵּׁר. רָחַשׁ וִדוּי בִּפְנוֹת עָרָב מִלְחַמֵּר. שִׁפַוּע נְתַתִּיוֹ וַלֹא נַתַתִּיו בִּישֵׁר. תִקּן בַּשָאִינוֹ מִחַבֶּר עַל־מְחָבָּר עִשֶּׁר. שׁנִי לַרָאשוֹן קַרֵּם וַאַוְכָּרָה חָפֵּר. וְאֵין בְּפְיהוּ נְכוּנְה לְוַהּוֹת בַּעֲשֵׁר: אַכִילָה וְשִׁמחַה שַעוּן בַּעִיר אֵלֹהֵינוּ.

וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סְכַּת שְׁלוֹמֶךְ וְתַּקְּנְנְוּ בְּעֵצְה טוֹכָה מִלְּפְנְוְךְּ וְהוֹשִׁיצֵנוּ לְמַעֵן שְׁמֶךְ וְהָגּן בְּעַבְנוּ וְהָמֵלְ הְמָלֵנוּ וּמֵצִּילֵנוּ אוֹבֵּ הְבָצל בְּנָפֶיךְ הַּסְתִּיבְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְבֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אְתָה בִּי וּבְצל בְּנָפֶיךְ הַּסְתִּיבְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְבֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אְתָה בִּי אַל מֶלֶךְ הַבּוּן וְרַחוּם אָתְה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּכּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלִינוּ סָכַּת שְׁלוֹמֶךְ:

נְתִיק חַהֵּשׁ מְכוֹן אוּלָמֶךּ. אַפֵּץ אָחוּכִים כּוֹנְגְתָּ בְצַלְמֶךָּ, לְבָרֵךְ וּלְקַהֵשׁ שִׁמְךְּ בְּעוֹרֶלְמֶךְ. חָבּּוֹ עֲלֵוֹם בָּבָרִית שְׁלוֹמֶךְ: בָּרוּךְ אַתָּח יִיָּ הַפּּוֹרֵשׁ סְכַּח שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־עַפוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יִרוּשְׁרָדִים:

(Am Sabbath:)

וְשַׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לְּעַשׁוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדרתִם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הָוֹא לְעלָם כִּי־אֲשֶׁת יָמִים עָשֶׂה יְיָ אֶת־הַשְּׁמַיִם וְאֶת־הַאָּבֶץ וּבִיּוֹם הַשִּׁבִיעִי שְׁבַת וַיִּנְּפַשׁ:

(Für ben zweiten Abend.)

לְּכָרֵךְ אֶת־עַפְּךְ עוֹנִין בְּעִנְיָנִוְנוּ. יָה הַשְּׁקְיפָה מִפְעוֹן לְכָרֵךְ אֶת־עַפְּךְ עוֹנִין בְּעִנְיָנִוְנוּ. יָה הַשְּׁקִיפָּה מִפְעוֹן קַּרְשְׁךְּ לְבָרְבֵנוּ. עם חָאַדְמָה אֲשֶׁר נָתַהְּה לַאֲבֹתִינּי נַפְשֵׁנוּ: בְּנֵה בִיתְךְ בִּמְכוֹנְתוֹ וְהֵיכָל בִּמְלֵאְתוֹ. רָצוּף חוֹכוֹ אַהֲבָה בִּיתְךְ בִּמְכוֹנְתוֹ וְהֵיכָל בִּמְלֵאְתוֹ. רָצוּף חוֹכוֹ אַהֲבָה נְשָׂא יְכַנֵּס יִקְבֵּץ הְפוּצְתוֹ. שִׁיר חָדֶש לְשׁוֹרֵר וְלֵאוֹר בְּאַרְמָתוֹ. וַאַנִי תְפִּלְתִי לְךְ יִיְ עִת רָצוֹן בְּעִתוֹ: נַהַלֹנְוּ יִיָּ

(Fitr den erften Abend.)

Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitz und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Metter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

Deines Tempels Hallen woll' erneu'n, Und ftärke die von Dir erkornen Treu'n, Um Dich zu preisen, stets zu benedeien In Deiner Welt. O wolle Frieden leihen!

Celobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalazim.

(Am Sabbath:)

Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie seiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige Himmel und Erde geschaffen und am siebenten Tage geseiert und geraftet.

(Filr den zweiten Abend.)

אָלהִים אָל־סָכַּת דָּוֹר עַבְהֶּךְּ. חֲפֹץ כְּאָז זִכְחֵי־אֶבֶק מִבְּגִּי יִריבֶיף. וְיִּגְּדֵּל שִׁמְּךּ וְיִשְׁמְחוּ בְּךּ חֲבֵבֶיף. אַמֵּץ כְּאָז חַזְלֶּיךְ דְּבֵקִיךְ לְבוּהֶיף. יָרְנוּ וְיִשְׁמְחוּ בְּךְ חַבֵּבֵיי צִּיּוֹן עַרְיךָּ וְיִאִמְרוּ תָמִיר וִנְּדֵּל יִיָ הָחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְּרֶיף: בְּרוּךְ אַתְּח וְיָ הַפּּוֹרֵשׁ סָבַּת שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמוּ יִשְׁרָאָל וַעַל יִרוּשְׁלֵיִם:

Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Bolk Jisrael und über Jeruschalaiim.

וַיְרַבֵּר משָה אָת־מְעַרֵי וְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קריש .

אַרנִי שְׁפָתִי תִּפְתָּח ופִּי יַנִּיִר חָתְּלֶּתֶךִּ:

בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ אֶלהִינוּ וִאַלהֵי אֲכוֹתִינוּ אָלהֵי אַכְרָהָם אֵלהֵי יִצְחָק וֵאלהֵי יַעַקבׁ חָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּכּוֹר חַסְרֵי אָבוֹת וּמִבִיא נוֹאַל לְבְנֵי בְנִיהָם לְּמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מָלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָנוֹ. בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ מְנֵן אַבְרָהָם:

אַתְּח גְבּוֹר לְעוֹלָם אֲדְנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתְּה רֵב לְהוֹשְיעַ.

מְבַלְבֵּר חַיִּים בְּחֶמֶּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים

מומך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּה

אֲמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפְּר: מִי כָמְוֹךְ בַּעַל נְּבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה

לְּדְ מָלֶךְ מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמְיחַ יְשׁוּעָה: וְנָאֶמָן אַתְּה לְבַהְּרוֹת מַתִים. בָּרוּךְ אַתָּח יָיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַמָּה קָרוֹשׁ וְשִׁמְּהְ קָרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּבָל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְ אַמָּה קָרוֹשׁ וְשִׁמְה יְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

אַהָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־־הָעַמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתָנוּ וְרָצִיתְ בְּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקְדַשְׁתְנוּ בְּמִצְּוֹתִיְדּ. קָּרָבְּתְנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוּדָתֶךְ. וְשִׁמְךְּ הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹש עָלִינוּ קָרָאתָ:

(Wenn der zweite Festabend mit dem Ansgang des Cabbath zusammenfällt, wird וחוריענו eingeschaltet.)

עַתּוֹרִיגְענוּ יָנָ אֱלֵהִינוּ אֶת־מִשְׁפְּמֵי צִרְקְךְּ נַתְּלַפְּתְנוּ לַעַשׁוֹרת חֲמִי רְצוֹנֶךְ. וַתִּמֶּן־לָנוּ יָנָ אֱלֹהִינוּ מִשְׁפְּמִים יָשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִּים וּמִצְּוֹת מוֹכִים. וַתַּנְחִילֵנוּ וירבר Und Moscheh verkündete die Feste des Ewigen den Kindern Fisrael.

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund ver-

Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchfter Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesken Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Du bift mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebeft die Todten, stark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gesessseit, die Tollenden bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du dist zuverlässig, das Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gesobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Ann Du haft uns erforen aus allen Bölkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

(Wrnn der zweite Festabend mit dem Ausgang des Sabbath zusammenfällt, wird das nächstfolgende Stück eingeschaltet.)

Deine heilvollen Borschriften, und uns gelehrt, auszuüben die Satzungen Deines Willens. Du hast uns, Ewiger, unser Gottl gerechte Borschriften und eine wahrhafte Lehre ertheilt, Bestimmungen und Gebote voll Segens, und uns zu Theil werden

זְּמַנֵּי שָּׁשוֹן וּמִוְּעֵבִי קְבֶּשׁ וְחַנִּי נְּדָבְה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְּדֶשַׁת שַׁבְּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲנִינַת הָרָנֵּל. וַמַּבְּדֵּל וְיָ אֵּלֹחֵינוּ בִּין קְבָּשׁ לְחֹל בֵּין אוֹר לִחְשֵּךְ בֵּין יִשְּׁרָאֵל לָעַמִּים בֵּין לְקְרָשַׁת יוֹם מוֹכ הְכְדַּלְתָּ וְאָת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַפַּעַשֶּׂח קְבְּשְׁתָּ. הִבְּדַלְתָּ וְקְבְּשְׁתְּ אָת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בַּקְרָשְׁתָּך:) בּקְרָשְׁתָּך:)

וַתִּמֶּן־לָגוּ יִיָּ אֶּלֹחֵינוּ בְּאַחֲבָה (שׁבָּחוֹת לִמְנוּחָה 0 מוְעַרִים לְשִׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּח הַנָּה נְאֶת־יוֹם) לְשִׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּח הַנָּה נִאֶּת־יוֹם) חַנּ הַסָּבּוֹת הַנָּח. וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ (בְּאַהַּבְּה) מִקְרָא־קְּדֶשׁ. זַבֵּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֶלהַינוּ וִאלהֵי אָבוֹתִינוּ. נַעֲלָה וְנָבֹא וְנֵגְיֵע וְנֵרָאֶּה אֲבוֹתִינוּ. נַעֲלָה וְנָבֹא וְנִגְיִע וְנִרָּאָה אֲבוֹתִינוּ. וְיִשְּׁמֵע וְיִבְּלְּהְיִּנוּ עַבְהֶּךְ. וְזִבְרוֹן יְרוּשְׁלַיְה לְפְּגִיף לְפְּגִיף לְפְּגִיף לְמִלְה לְמִלְה וְלְשְׁלוֹם לְמִינִם וּלְשְׁלוֹם לְמִים וּלְשְׁלוֹם בּוֹ לְמִוֹבָה וְמִוֹנוּ בּוֹ לְמִיבָה וְבְּקְבְנוּ בּוֹ לְמִיבָה וְבְּקְבְנוּ בּוֹ לְמִיבִּה וְבְּקְבְנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִּדְבַר יְשוּעָה וְרַחְמִים בּּוֹלְנִים וְנִבְחִים אָתְּה וְבִּוֹם אָלְוְנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וּ וִחוֹשִׁיצְנוּ . בִּי אֵלֶךְ חַבּוּוֹן וְרַחוּם אָתְּהָ וֹ וְחִוּשִׁ בְּוֹ לְחָבִים אְתְּבָּוֹם בְּבָּוֹים עְלֵבְיִּים אָחְבָּוּוֹם אָתְבִּוֹם אָלְבִים בְּבָּוֹים אָתְבְּנִים וְרָבִּוֹם אָלְוְנוּ וְרַחוּם אָתְּבָּוֹים וְתְבָּוֹים בְּבִּים בְּבִּוּוֹ וְרָחוּם אָתְבָּבוֹים אָתְבִּיוֹן וּרְחוּם אָתְבָּנִים וְתְבָּוֹים בְּבִּים בְּבִּוֹים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִין וְרָבחוּם אָלְיִנוֹ וְהוֹבּחִבּים בְּבִּים בְעִינִים בְּבּוֹים בְּבִים בְּבָּבְּיוֹים בְּבָּבְים בְּבִּים בְּבּוּוֹים אָתְבְבּוֹים בְּבִּבּים בְּבִּים בְּבּוֹים בְּבִים בְּבּוּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּיִים בְּבִּים בְּבִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבִים בְּיבִים בְּיִיבְּים בְּיִבְים בְּבּים בְּיבְּים בְּבִים בְּיִבְּים בְּיבְבְים בְּיבּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבִים בְּיִים בְּבְּים בְּיבּים בְּיִים בְּיבְּים בְּבְּיִים בְּיִבְּעִים בּיּבְים בְּיִבּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּבִים בְּבְּים בְּבּבּים בּים בְּבְּים בְּבּים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְים בְּי

בְּישׁוּעָתֶךְ וְשַׁתְּלֵוּ יְיָ אֶלְהֵינוּ אֶת־בּּרְכַּר מוֹעֲהֶיךְ וְשִׁקְחִינוּ לְשָׁתְּוֹ בַּאֲשֶׁת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֶלְהֵינוּ בִּמְנוּחְתוֹ בַּאֲשֶׁר רָצִירְ וְשִׁקְּחִינוּ וֵאלְהֵינוּ וִאלְהִינוּ וִאלְהִי אֲבּוֹמִנוּ רְצֵּה בִּמְנוּחָמִנוּ קַבְּיִּבְנוּ לְשִׁכְּוֹנוּ בְּתוֹרְתֶךְ שַׂבְּעְנוּ מִשׁוּבְּךְ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּאָמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיִ אֶלְהַינוּ בְּעוֹרְתָּתְּךְ בַּאְמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיִ אֶלְהַינוּ בְּעוֹרְתְּבְּר בְּאָמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיִ אֱלְהַינוּ בְּישׁבְּעוֹנוּ בְּיִבְּר בְּאָמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיִ אֱלְהַינוּ בְּישׁבְּּתְנוּ בְּישׁבְּתְר בְּצִיתְ וְהַנְּחִילֵנוּ יְיִ אֱלְהַוְינוּ בְּישׁבְּתְּה בְּישׁנִּתְר בְּצִיתְ וְהַנְּחִילְ וְשִׁבְּתְּוֹ בְּעִבְּרְבְּר בְּאָמֶת וְהַנְחִילֵנוּ וְיִ אֱלְהַוֹיִנוּ בְּעִבְּרְבְּר בְּאָמֶת וְהַנְחִילְם בְּבְּוֹבְיה בְּמְנוֹים בְּעִבְּרְבּי בְּבְּנוֹים בְּעִבְּרְבְּר בְּבְּעוֹנְיה בְּתִוֹים בְּעִבְּרְבְּיוֹ בְּעִבְּרְבְּיִים בְּעִבְּרְבְּים בְּעִבְּרְבְּר בְּעִבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹבְיּה בְּעִבְּתְּבְּר בְּבְּעִבּית בְּבְּעְבוּים בְּעִבְּרְבְּר בְּבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּעִבְּיִבְים בְּעִבְּיבְים בְּבְּבְיוֹבְיתְוּים בְּבְּנִוּ לְבְבְּרְבְּבְּבוֹים בְּעִבְּתְוּים בְּבְּבְּבוֹים בְּבְּבְּיוֹבְיה בְּבְּבוֹים בְּבְבוֹים בְּעִבְּים בְּבְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּבּבּיוֹים בְּבְּבְּבוּים בְּבְּבוֹים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְבוּים בְּבְּבוּים בְּבְבוּים בְּבְּבוּים בְּבְּבוּבוּים בְּבְּבוּים בְּבְבוּים בְּבְּבוּבְיוֹים בְּבְּבוּבְים בְּבְּבְבוּים בְּבְיבוּבּים בְּבְבוּים בְּבְבוּבוּים בְּבְבוּים בְּבּבוּים בְּבְבוּבּים בְּבְבוּים בְּבוּבּים בְּבְּבוּבוּים בְּבְּבוּבּבּים בְּבְבוּבּים בְּבְבּבוּבּים בְּבְבוּבְיבוּים בְּבּבוּים בְּבְבוּים בְּבּבוּבּים בּבְּבְיבוּים בּוּבְבּוּים בְּבְבוּבּים בּוּבְבּוּבְבּוּבְיבְבּבּוּבְים בְּבְּבְבוּבְיבְבְבוּבּוּבְיבְבּוּבְיבְיבְבּוּבְיבְיבְבּבּוּבְיבְבּוּבְיבְבּוּבְבְיבְבּוּבְבּוּבְיבְבּוּבְיבְבּבּבּוּבְיבּבְבּבּוּבְבְבּבּבּוּבְיבְבְבּבּוּבְיבְבּוּבְבּבּוּבְיבְבּבּוּבְבְבּבּוּים בְבּבּבּבּוּב

lassen Zeiten froher Festeslust und heilige Feiertage und Festeszeiten freudiger Erhebung. Du hast uns beschieben die Sabbatheweihe und Festverherrlichung und seierliche Lust, und unterschieben, Ewiger, unser Gott! zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, Jisrael und den Völkern, dem siebenten Tage und den sechs Werktagen. Die Heiligkeit des Sabbaths und des Festtages hast Du von einander unterschieden und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiliget. So hast Du abgesondert und geheiliget Dein Volk Jisrael mit Deiner Heiligung.)

iom Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe (Sabbathe zur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Hüttensest, die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Bernfung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

אלחינו Unser Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschieß und das Gebächtniß unserer Bäter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jernschalazims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Kettung und zum Guten, zur Huld und zur Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Hüttenseste. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Ange; denn ein Gott und Herr, erbarmungs- und huldreich, bist Du.

Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Frende und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu seguen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser Gott und unserer Bäter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfrene uns durch Deine Hilse und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger,

(בְּאַהַבָּה וְּבָרָצוֹן) בְּשִׂמְחָרה וּרְשָׁשוֹן (שַבָּח וּ) מוֹעֲהֵי קְּרְשֶׁךְּ. זִישְׂמָחוּ בְדְּ יִשְׂרָאֵל מְקַרְּשֵׁי שְׁמֶךְ. בָּרוֹךְ אַתָּח יִי מְקַבְּשׁ הַשִּׁבָּח וּ) יִשְׂרָאֵל וְהַוְּמַנִּים:

רְצָה יְיָ אֶלהֵוְנוּ כְּעַמְּךְ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפַּלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִרְביר בִּיתֶךְ. וָאִשׁי יִשְׁרָאֵל וּתְפַּלְּתָם בְּאַהַכְּה תַּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לִרָצוֹן תָּמִיר עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַכְּּוְךִּ:

וְתְּחֶוֶינֶה עִיגִינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּח זָיָ הַפַּּחָוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּח חוּא וְיָ אֵלְחִינוּ וֵאלֹחֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעָר. צוּר חַוִּיְנוּ מָגַן יִשְׁעֵנוּ אַתָּח חוּא לְרוֹר וָדוֹר. נוֹדָח לְךְּ וּנְסַפֵּר תְּחִלְּתֶךְ עַל חַיִּיְנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָהֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עַפְנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתֶיךְ וְטוֹבוֹתֵיךְ שֶׁבְּכָל־עַת עֶרֶב וְבְקָּר וַצְּהָרָיִם. הַשּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־ תַמוּ חֲסָהֶיךְ. מֵעוֹלָם קּוְינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְּ מֵלְבּנְוּ הָמִיד לְעוֹלָם זְעָר: וְכל הַחַיִּים יוֹדְוּךְ מֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֲמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ מֻלְה. בָּרוּךְ אַתְּח יִיְ הַפּוֹב שִׁמְךְ וֹלְךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַפְּוּ תָּשִׁים לְעוֹלֶם. כִּי אַתְּח הוֹץ מֶלֶּהְ אָרוֹן לְכָל־־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֶיף לְבָרֵהְ אָת־עַפְּּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־־עִרת וּבְכָל־־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךְ. בְּרוּךְ אַתְּח יִיְ הַמְכָרֵךְ אָת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם:

אָלהַי נְצֵד לְשׁוֹנִי מָרֶע וּשְׂפָתֵי מִדֵּבֵּר מְרְמָח. וָלִמְקַלְלֵי נַפִּשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעֲפָר לַכּל תִּהְיֶה. פְּתַח לָבִּי unser Gott, (in Liebe und Wohlwollen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath,) Jisrael und die Festzeiten.

Caß Dir wohlgefallen, Ewiger, unfer Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stetz vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurücktehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Wittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aushören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

dund für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was sebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Bolk; denn Du, o König, bift Herr alles Friedens! Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Junge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, saß meine Scele schweigen, und gleich dem Staube sei בְּתוֹרָתֶּךְ וּבְּמִצְוֹתֵּיךְ תִּרְדּוֹף נַפְּשִׁי. וְכל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵּר עַצְּתָם וְקַלְּמֵל מַחֲשַׁבְּתָּם: עֲשֵׁה לְמַעַן שְׁמֶךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִיגָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן מָדֶשְׁתְּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרִיפִי וְהָנִיוֹן לִבִּי לְפָנָּוְךְ וְיָ צוֹרִי וְגִאַלִי: עשְׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יִעשֵׁה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּגִּוְךְּ יְיָ אֶלהֹוִנוּ וַאלהֵי אֲבוּתִינוּ שֶׁיִּבְּגָּה וְשֶׁם נַעֲבָרָךְ בְּיִרְאָה בִּימִי עוֹלָם וּכְשְׁנִים קַרְמֹּנִים וְשֶׁם נַעֲבָרָךְ בְּיִרְאָה בִּימִי עוֹלָם וּכְשְׁנִים קַרְמֹנִיוֹת: וְשֶׁב נַעֲבָרָךְ בְיִרְאָה בִּימִי עוֹלָם וּכְשְׁנִים קרמנִיוֹת:

(Trifft der erfte Festabend auf Sabbath, fo werden die folgenden Stilde eingeschaltet.)

נְיְכֶלוּ הַשְּׁמֵיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־־צְּבָאָם: נַיְכַּל אֵלהִים בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאַכְחּוֹ אֲשֶׁר עָשָּׁה וַיִּשְׁבּּת בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכְּלִ־מְלַאַכְחּוֹ אֲשֶׁר עָשָּׁה: וַיְבָּרֶךְ אֵלהִים אָתוֹ כִּי בוֹ שְׁבַרת מִכְּלֹּד מְלַאבְחּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֵלהִים לַעֲשׁוֹת:

הְּרוּך אַלְּהוֹ וְיָ אֶלְהוֹי וַאְרָהוֹ אֲבֹתִינוּ אֲלְהֵי
 אַבְרָהָם אֲלְהוֹי יִצְחָק וֵאלְהוֹי יַעְקבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר אֲלָהוֹי
 אַבְרָהָם אֲלְהוֹי יִצְחָק וֵאלְהוֹי יַעְקבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנְּבוֹר אַלְהוֹי

ק' פְגּן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמֶרוֹ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ שָׁאִין
 בְּמְהוֹ הַמֵּנִיחַ לְעַמוֹ בְּיוֹם שַׁבַּרֹן קְּרְשׁוֹ בִּי כָם רָצָח לְחָיֵּח לְּחָבוֹת לְשְׁמוֹ בְּכְלֹדיוֹם חָמִיד מֵצִין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַבּוֹרְאוֹת אֲרוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַהֵּשׁ הַשַּבָּת וְמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְרָשָׁה הַהוֹבְאוֹת מְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנְיחַ בִּקְרָשָׁה לְצַם מְרָשִׁה בְרֵאשִׁית:

sie demüthig gegen Alle. Döffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Auschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrsurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

(Trifft der erfte Festabend auf Sabbath, fo werden die folgenden Stilice eingeschaltet.)

Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Bollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und Er seierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm seierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

ברוך (Borb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Du höchster Gott, Schöpfer des Himmels und der Erden, —

IND (Gem.) Schirm der Ahnen durch seine Berheißung, der die Todten belebt durch seinen Ausspruch, der heilige Gott, dem Keiner gleicht, der Ruhe bereitet seinem Bolke an seinem heisigen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Jisrael) hat Er Bohlgefallen, daß Er ihnen Anhe bereitet. Bor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrsurcht und Schen und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet und den siebenten Tag gesegnet und in heiligkeit Ruhe bereitet dem Bolke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswert!

מַלַּבְּשׁׁי שְׁמֶּבָּ בָּרוּךָ אַתָּה וְיִ מַלַבִּשׁׁ הַשַּבָּת: בִּישׁוּעָמֶדְ וְמֵלְ חָלְבֵלְנוּ בְּעִוֹרָנוּ לְעָבְדְּךְ בָּאֲמֶתּ וְחַנְּחִוּ בָּה יִשְּׂרָאֵל בִּישׁוּעָמֶדְ וְמֵן חֶלְבֵלְנוּ בְּעוֹרָמֶדְּ הַשְּׁבְּענוּ מִשׁוּבֶּךְ וְשַׂמְחֵנוּ בִּישׁוּעָמֶדְ וְמֵן חֶלְבֵלְנוּ בְּתוֹרָמֶדְ הַצְּמִתְ בִּיְמְנוּחוּ בָה יִשְּׂרָאֵל בְּמִצְוֹתְוּ וְאַלְחֵינוּ וַאִּלְחֵינוּ בְּתוֹרְמֶדְ הַבְּאֵבְוּ וְשַׂמְחֵנוּ בְּמִצְנוּ שְׁמֶבְּ וְמֵלְ חֵבְּיִ אֲבוֹתִינוּ וְעָבְרִּדְּיךְ בָּאֵח בִּמְנוּחְנוּ בָּה יִשְּׂרָאֵל

קריש שלם .

בק"ק אומרים גם במה מדליקין כשחל י"ט בשבת (שבת פ"ב.) בַּמֶּה מֵּרְלִיקִין וּבַמֶּה אֵין מֵרְלִיקִין. אֵין מַרְלִיקִין לא בְּלֶבֶשׁ וְלֹא בְּחְטֵׁן וְלֹא בְּכָלְךָ. וְלֹא בִּפְּתִילֵרה הָאִידָן וְלֹא בִּפְתִילֵרה הַאִּידָן וְלֹא בִּפְתִילֵרה הַמְּרָלִיקִין וְלֹא בִּמְעָבָה שָׁעַל־פְּנִי הַפְּוִם. וְלֹא בְּוֶבֶּה וְלֹא בְשָׁעָנָה. וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׁרָפָּה. וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֻלֶב. נַחוּם הַפְּדִּי אַמֶּר מַרְלִיקִין בְּהָלִב מְבָשֶׁל. וְהַבְּמִים אוֹמְרִים אֶחָר מְבָשֶׁל וְאָחָר שׁבֹּב. רַבִּי וִשְּמָעאל אוֹמֵר אֵין מַרְלִיקִין בְּעָמְרָן מִפְּנִי בְּבוֹר הַשַּבְּרה. עוֹב. רַבִּי וִשְּמְעִאל אוֹמֵר אֵין מַרְלִיקִין בְּעָמְרָן מִפְּנֵי בְּבוֹר הַשַּבְּרה. וְבִּי מַקְפוֹן אוֹמֵר בְּשֶׁמֶן שְׁבִבּיה בְּוֹם בְּעָמְרָן בּוֹב בְּעָמְרָן בְּלְּבָר: (ג) בָּל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִשְּבֵּרוּ בְּשֶׁמֶן הָנִים בְּשֶׁמֶן הָנִים בְּעָמְרָן בְּלְבָר: (ג) בָּל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵיוֹ מִשְּבִּוֹן אוֹמֵר בְּעָּמְן בּוֹ אֶלָא בְּשֶׁמֶן וְנִיר בְּלֶּבְר: (ג) בְּל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵיוֹ מִשְּבִּיה שְּבְּלִיקִין בּּיּב מְּבְּשְׁמִן וְבָּר בְּעָבְין בִּוֹ בְּעָמְיִן בָּוֹ בְּעָבְין בִּוֹ אַלָּא בְּשְׁמָן וְבָּלִית הַבָּנְיוֹ בְּשְׁבִין וְבִּוֹ אְנְיִלְין בָּוֹּ בְּשְׁמִן וְבִּלִּין בְּבִּי מִיְרְפִין בָּוֹ בְּעָבְין בְּוֹ בְּעָבְין בְּוֹב בְּעְבְּיִן בְּבָּי בְּבִים שְׁבְּבּין בְּבִּי עִקְיבָר אִבּין בְּשְׁבָּן בִּיּי בְּעִלְיִבְין בָּה בְּבִי מִילְבִית מְבָּבְּי בְּבִים שְׁבְּלִיקִין בָּה בִּי בְּיִבְּיִלְ בָּה בִּים שְׁבְּבּי אָים שְׁפֹּבְּר שִׁבְּי בְּבִי בְּיִבְּים בְּעִלְיבְין בָּבּי בִּיִישְׁבָּוֹ בְּבָּב שְׁבִּי בְּבוֹי בִּבּי מִישְׁבָּי בְּיִים בְּעְבָּין בָּבּי בְּיִבְּיִין בְּבָּי בְּיִבְּיִין בָּבְּי בְּבְּבְּי בְּבִי בְּבְּבְּי בְּבָּי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבִי בְּיבְבּי בְּבִי בְּבִים מִיבְּבּי בְּיוֹבְיּבְי בְּיוֹבְעים בְּעִיבְיוּ בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְּבְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּלְיבְייִי בְּבְּיוּ בְּבְּי בְּבְּבְּבְי בְּבְּבְּי בְּיוֹי בְּבְּבְי בְּבְּבְּי בְּבְּבְּבְי בְּבְּבְּבְיי בְּבְּבְי בְּבְּבְּבְי בְּבְּבְּי בְּבְיי בְּבְּי בְּבְּבְיוּים בְּבְּבְ

אלהינו (Borb.) Unser Gott und Gott unserer Läter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gesbote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute und erfreue uns durch Deine Hilfe. Und läutre unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

זְיִהְנָגָרָה על־פִּי הַגָּר בִּשְּׁבִיל שֶׁהְהֵא מְנַשֶּׁפֶה נַאֲפְּלוּ הִיא שֶׁל־חֶבֶם.

וְרַבִּי יְחִידָה מַתִּיר. אֲבָל אִם הִבְּרָה הַיּוֹצֵר מִחְּיָבָה כְּצֵר הַבָּר וְיָתִּן ראש בְּלִי אֶחָר: לֹא יִמַלֵּא אָבָם קְעָרָה שֶׁמֶוֹ וְיִהְנָגָּה בְּצֵר הַבָּר וְיָתִּן ראש הַפְּנִי הְיִרָּה בְּשְׁבִיל שִׁחְיָבֵא שׁוֹאֲבֶר. וְרַבִּי יְחִינְדה מַתִּנִי לְּסְמִים הַפְּנִי רְיִחַ רְצָה אוֹ בִשְּבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִשְׁן פְּמוּר. בְּחָם עַל־הַגָּר בְּחָם מִלֹּרִה הָשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִשְׁן פְּמוּר. בְּחָם עַל־הַגָּר בְּחָם עַל־הַבְּּרִ מִפְנִי שְׁהוּא עוֹשְׁהּ פָּחָם: (וֹ) עַל־שְׁלש עֲבָרוֹח נְשִׁים מַפְנִי שָׁהוּא עוֹשְׂהּ פָּחָם: (וֹ) עַל־שְׁלש עֲבֵרוֹח נְשִׁרְח בִּבְּיִ חוֹבְי בּוֹמִי בְּחָבְּר הַבְּרִים צְּרִיךְ אֶּבְרִים בְּרִים בְּבִּי וֹנִי בִּנְבְּר הְבְּלִיךְ וְיִשְׁרָבִין וְמִוֹלְנִין אֶּתְרִבְין וְמִוֹמְנִין אָרִירִה הָשְּׁתִר בְּתִּלְ בְּרִים צְרִיךְ אֶבְרִם לוֹמֵר בְּתוֹךְ בִּתְּרְבִין וְמִוֹמְנִין אָח הַבְּבִּי הַשְּבִּר הִי מִשְּׁרְרִן אְתִּלְהָבִין וְמִוֹבְיִין וְמִינִין וְמִוֹבְּיִין שְּתִּלְיוֹן אֶבְרִים בִּיְבְּבְּי שְׁהִוּן וְמִוֹמְנִין וְמִוֹבְין וְמִיוֹם בְּבִּילִין אֶבְּר הִוּבְּנִין וְמִוֹבְיוֹן וְמִוֹמְין וְמִוֹבְּין וְמִוֹבְיוֹן אְתִירְבִּין וְמִוֹבְּין וְבִּיוֹבְין וְמִוֹבְין וְמִוּבְין וְמִוֹבְיוֹין אָּתְרִבְּוֹן וְמוֹלְנִין וְיִים בְּלִים בְּיִבְּיִין וְ אֶּרְיבִין וְמִוֹבְיוֹן בְּיוֹבְיוֹן בְּיוֹבְיוֹ בְּיִים בְּיִבְּים בְּבִּיל בִּיְעְשְׁרִין וְ אֶבְירִים בְּבִּיוֹם בְּיִבְּבְּיִים וְבִּים בְּבִּים בְּבִייִים בְּבִּים בְּעִבְּיִין וְשְּבִּין וְשִּבְּיוֹם בְּיִבְּיִים וְשִּבְּיוֹם וְמִינִין בְּיִבְּבְּיוֹ וְשִׁבְּיוֹן בְּיוֹבְיוֹם בְּבִין וְמִוֹבְיוֹם בְּבִיים בְּיִבְּים בְּיִבְּבְיוֹ בְיִבְּבְיוֹ וְשִּבְּיוֹם בְּבְבְּי בְּבִין וְמִוּלְים בְּבִים בְּבְּיבְיוֹ בְיִים בְּבִין וְשִּבְּיוֹם בְּבִּי בְּיִבְים בְּיִבְּיוֹם בְּיִים בְּבִים בְּבִים בְּיוֹם בְּבִים בְּבְּבְיוֹ בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּבִים בְּבְים בְּבְיבְּיוֹים בְּבִים בְּבְים בְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְיוֹבְי

תני חנניה אומר חייב אדם למשמש בבגדו ערב שבת עם
חשבה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא:
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. פַּלְמִידֵי חֲבָמִים מַרְבִּים שֶׁלוֹם
בְּעוֹלֶם: שֶׁנָּאֲמַר. וְכָל־בָּנְיָהְ לִמוֹנִי וְיָ וְרֵב שְׁלוֹם בְּגִיְהְ: אַל־הַּקְּרָא
בְּעוֹלֶם בְּמֵילֵהְ שִׁלְוֹם רָב לְאוֹבֵי חוֹרֶתֶהְ וְאֵין לְמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־
שָׁלוֹם בְּחֵילֵהְ שַלְוָה בְּאַרְמְנוֹחָיִהְ: לְמַעַן אַחֵי וְרֵעִי אֲבַבְּרָה־נָּא שֶׁלוֹם
בְּהְ: לְמַעוֹ בִּית־יְיָ אֶלחֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָהְ: יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִהָּן וְיִ יְבָרָהְ
אָת־עַמּוֹ בַשְׁלוֹם:

סדר קדוש.

(בליל שבת כשמקדש בביתו מתחיל:

בּנִּים נַיְהִי־עֶּרֶב נַיְהִי־בְּעֶּר בּוּנִּ יוֹם הַשַּׁשִׁי: נַיְכֻלּוּ הַשְּׁמִיִם וְהָאָרֶץ וְכָלֹד צְּבָאָם: נַיְבַל אֶלֹהִים בּּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה נַיִשְׁבּח בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִבָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה: וַוְבָּרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי נַיְקְהָשׁ אֹתוֹ בִּי בוֹ שְׁבַת מִבָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשוֹת:)

בּרוּך אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם בּוֹרָי**ּ** פְּרִי הַנְּפֵּן:

וְתַּלְּמָבִּים: וְרַשְּׁשֵׁוֹן הִנְּחַלְּשְׁנוּ. בַּרוּךְ אַשְּׁה וְיִ מְּלְבֵּישׁ (הַשַּּבְּח וְ) יִשְּׁרָאַלְ הַּעְּמִים (וְשַּבְּח) הַוֹּלְבִי בָּרוּךְ אַשְּׁה וְיִבְּלְבִים (הַשַּׁבְּח (הַשִּׁבְּח (הַשַּׁבְּח הַנְּים וְשִׁבְּחִם) בְּעִבְּים (הַשַּׁבְּח הַנְּים וְשִׁבְּחוֹ לִמִּלְנוּ מְבְּלְבִים לְשְׁשׁוֹן אֶת־וּוֹם (הַשַּׁבָּח הַנִּים וְמַלְנוּ בְּשִׁהְּחִוֹ (בְּאַהַבְּח (בְּאַבִּרְה (בְּאַבְּרִא־קְבָּע מִבְּרִים) בְּעִבְּים לְשְּׁשׁוֹן אֶת־וּוֹם (הַשַּׁבִּח הַנִּים וְמִלְנוּ בְּשִׁמְחָה (בִּאַהְבָּח הַנִּים וְמִּבְּשׁׁבְּּח וְבִּיבְּח (בְּאַבְּרִה (בְּאַבְּח הַנִּים וּמִוֹם לְשְׁשׁוֹן אֵת־וּבוֹם (הַשְּׁבָּח הַנִּים וְמִבְּלְבִים לְשְׁשׁוֹן אֵתְרוּן וְמְלְבוּ בְּמִבְּוֹת הַנִּים וּמְבְּבְּח הַנְּבִּים לְשְׁשׁוֹן אֵתְרוּלִם (הַשְּבִּח הַנִּים וְבִּבְּח וְבִּיבְּם וְרוֹמְמָנוּ מִבְּלְבִים לְשְׁשׁוֹן הַנְבְּים וּמְבִּים וְבִּישְׁהַים (בְּשְׁבִּים וֹיִם בְּבִּיבְּים לְשְּׁשׁוֹן הַנְבְּשְׁחוֹן הִנְבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים לְבְּשְׁחוֹן הִנְבְּים וּבְּבְּבְּים וְבִּבְּבְּים וְבִּבְּשׁׁחוֹן הִנְבְּבְּבְּבְּבִּים וְבוֹבְּבְּבִים לְבְּשְׁחוֹן הִבְּבְּבִּים וְבִּבְּבְּבְּבִּים וְבִּבְּבְּבִּים וּבְּבְּבִּבְּבִּים וְבִּבְּבְּבִּים הְבִּבְּבִּבּים בְּבְּבְּבִּבּים בְּבְּבְּבִּבּים הְבִּבּבּים בְּבְּבְּבִּים וּבְּבִּבּים בְּבִּבְּבִּיבְּים וּבְּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּיוֹבְבִּישׁים בּיוֹבוּים בְּבִּבְּים בְּבִּבְּבִּים בְּבִּבְּים בְּבִּבְּבִּים בּיִבּים בְּבִּבּים בְּבִּבְּבִּים בְּבִּבְּים בְּבִּיבְּים בְּבִּבְּים בְּבִּיבְּים בְּבִּיבְּים בְּבִּבְּים בְּבִּיבְּים בּיּבְּים בּיִבּים וְרוֹם בְּבָּבְּים בּיּבְּים בְּבִּיבְּים בְּבִּבְּים בְּבִּים בְּבִּיבְּים בּיִבּים בּיבּים בּיּם בּיבּים בּיבּים בּבּבּים בּיבּבּים בּיּבּים בּיבְּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּבּבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּבּים בּיבּים בּיבּיבְּבּים בּיבּבּבּים בּיבּבּים בּיב

(Wenn der zweite Festabend mit dem Ausgang bes Gabbath gusammenfällt, werden hier noch die beiden folgenden Segenssprüche eingeschaltet:

בּרוּך אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם בּוֹרֵא־ מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּך אַתָּח וְיָ אֵלהַוּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפַּלְּדִּיל בֵּין קְדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר לְחְשֶׁךְ, בֵּין וִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת וְמֵי הַפַּוְעַשָּׂח. בֵּין קְרָשַׁת שַׁבָּת

Kiddusch.

(Am Sabbath:

Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Bollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und Er seierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heisligte ihn; denn an ihm seierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu vollbringen.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der geschaffen die Frucht des Weinstocks.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Bölkern und uns erhoben über jegliche Zunge und uns geheiligt durch seine Gebote. Und Du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe.) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (biesen Sabbathtag und) dieses Hüttenseit, die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Berufung zum Andenken an den Auszug aus Mizrajim. Ja, uns hast Du erkoren und uns geheiligt aus allen Völkern, und (ben Sabbath und) Deine heiligen Feierzeiten (in Lieb' und Wohlgesallen,) in Freud' und Wonne hast Du uns verliehen. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt (den Sabbath und) Fisrael und die Festzeiten.

(Wenn der zweitr Festabend mit dem Ausgang des Sabbath gusammenfällt, werden hier noch die beiden folgenden Segenssprüche eingeschaltet:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der des Feuers Licht erschaffen hat.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der gesondert hat Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Jisrael und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werktage. Die Heiligkeit des Sabbath hast Du von der Weihe des

לְקְרֶשְׁת וּוֹם מוֹב הִבְּבֵּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּבִיעִי מִשְּׁשֶׁת יָמִי הַפַּוְעַשֶּׁה קִבְּשְׁתָּ. הִבְּבֵּלְתָּ וְקִבְּשְׁתָּ אֶת־עַפִּוּך יִשְּׂרָאֵל בָּקְרֶשְׁתָּדְּ. בָּרוּךְ אַתָּה יָנָ הַפַּוּבְּדִּיל בֵּין קְנָשׁ לְקְּרָשׁ:)

כשמקרשין בסכה מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ אָלהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קּדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְנוּ לֵישֵׁב בַּסֶבְּח:

בְּרוּךְ אַהָּה יִי אֶלהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁהֶחֵיְנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִנִּינְענוּ לַוְּמֵן הַנֶּה:

Festtages unterschieden und den siebenten Tag vor den sechs Wertstagen geheiligt. So hast Du unterschieden und geheiliget Deine Volk Jisrael durch Deine Heiligkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der unterscheidet das Heilige und das Heilige.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber uns geheiligt durch seine Gebote und uns geboten, in der Hütte zu weilen.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns am Leben erhalten, uns hat dauern und diese Zeit erzeichen lassen.

עלונו לְשַבֵּחַ לַאָרוֹן חַכּל לָתֵת נְּדְלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ כְּגוֹיִ חָאֲרָצוֹר וְלֹא שֶׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹר
הַאֲרָמָר. שֶׁלֹא שֶׁם חֶלְלֵקנוּ כְּהָם וְגֹּדְלֵנוּ כְּכָל־הָמוֹנָם:
וַאֲבַרְתוֹ כּּרְעִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים לִפְנִי מֶלֶּךְ מַלְּכֵי
אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמֵיִם מִפַּוֹעֵל וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּנְבְהֵי
מְלְבֵּנוּ אָפֶס
מְלְבָּנוּ אָשָׁסִי בּשְׁמִים: הוּא אֱלֹחִינוּ אִין עור. אֱמֶת מַלְבֵּנוּ אָפֶס
מִלְבָּנוּ אָפֶס
זוּלָתוֹ. כַּבְּתוֹּב בְּתוֹרְתוֹ. וְיָדַעְהָ הַיִּוֹם וַהַשְּבֹרָ אֶלֹּלְבָבְּן מִבְּחַר
זוּלָתוֹ. כַּבְּתוֹּב בְּתוֹרְתוֹ. וְיָדַעְהָ הַיִּוֹם וְתַשְׁבֹּלְ וְצַל־הָאָבֶץ מִהְחַת
בִּישְׁמִים מִפְּוֹעֵל וְצַל־הָאָבֶץ מִהְחַת
בִּישְׁמִים מִפּוֹעֵל וְצַל־הָאָבֶץ מִהְחַתר
אִין עוֹד:

עַל־בּן נְקַנָּה לְּךְ יְיָ אֶלהַוְנוּ לִרָאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּאֶרֶת אָזֶךְ לְחַעַבִיר נִלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֶלִילִים בְּרוֹת

Ulns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichsgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Humacht in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: "Und du sollst heut erkennen und es dir zu Gemüthe sühren, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!"

by Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Gögen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänzlich יְפָּרֵתוּוּ, לְתַקּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָל־בָּנֵי כָשֶׁר יִקְרְאוּ בִּשְׁים לְהַפְּנוֹת אֵלֶוּךְ בְּל־רִשְׁעִי־אָרֶץ. יַבְּירוּ וְוִדְעוּ בָּל־רִשְׁעִי־אָרֶץ. יַבְּירוּ וְוִדְעוּ בָּל־לְשׁוֹן. וְיִבְּלּוּ כִּי לְּךְ תִּכְרַע בָּל־בֶּרֶךְ תִּשְׁכַע כָּל־לָשוֹן. וְיִקְבְּלוּ כָלָם אָת־על מַלְכוּתְךְ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם יְתָּרוּ וֹיִקְבְּלוּ כָלָם אָת־על מַלְכוּתְדְּ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם יְתָר. וְיִקבְּלוּ כָלָם אָת־על מַלְכוּתְ שֶׁלְּךְ תִיִּא וּלְעוֹלְמִי עַר מְבְּרוֹר וְּבְּבְוֹר. בַּבְּתוּב בְּתוֹרְהָתְּךְ. וְיִ יִמְלֹךְ לְעִלְם וְעָר: מִי הַפַּלְכוּת שֶׁלְּךְ וְיִיִּלְךְ לְעִלְם וְעָר: בִּי הַפַּלְכוּת שְׁלְּרְ וִיְלְבְּר וְעָלִם וְעָר: בִּי הַפַּלְכוּת שָׁלְּךְ וְיִילְהְ לְעִלְם וְעָר: בִּי הַפַּלְכוּת שָׁלְּרְ וְיִיִּלְךְ לְעִלְם וְעָר: יְהָיָה וְיִ לְמֶלֶךְ עַל־בְּל־הָאָרֵץ בִּיוֹם הַחוּא יִחְיָה וְיְ לָמְלֶךְ עַל־בְּלֹּרְכִּלְרֹית בְּתוֹב הַחוּא יִחְיָה וְיִ בְּיִוֹם הַחוּא יִחְיָה וְיִ בְּתְּרְ וּשְׁמוֹ אָחָר:

קדיש יתום.

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrusen Deinen Namen, Dir zuzuswenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zuüge. Vor Dir, o Ewiger, unser Gott! müssen sie niederknieen und hinsinken und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: "Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig." Und es heißt: "Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig."

תפלת שחרית.

בּאֵמָת וִשְׁעָה: תָפִלָּתִי לְּךָּ זְיָ צֵת רָצוֹן אֶלְהִים בְּרָב--חַסְּבֶּךּ עְּלִייְ נְאַנִי אֶשְׁתַּחְוֹנִה וְאָכְרָעָה אֶבְּרְבָּה לְפִנִי-זְיָ עשִׁי: וַאָּנִי בְּוֹרָאָתֶף: זְיָ אֶּחַכְּשִׁי מְעוֹן בִּיתָּךְ וּמְמִוֹם מִשְׁכֵּן כְּבוֹתֶךְ: מַח-מְבוֹ אָהָלִיף יְצִקֹר מִשְׁכַּוֹה אֶלְהִים בְּרָב--חַסְבֶּוֹ עִשְׁי: וַאָּנִי בְּיִרְאָתֶף: זְיָ אֶהַיּ בְּיִרְאָתֶף: יִי אֶחַלְּיִי מְעוֹן בִּיתָּךְ וּמְמְלֹוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹתְרָּ בְּיִבְיִם חַמְיִּבְּי לִּבְּי בִיתָּךְ אֶשְׁתַּוֹים מִשְׁבָּוֹי וַשְּׁנִיי

יִנְדֵּל אֱלֹתִים חֵי וְיִשְׁתַּכֵּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ: אֶחָר וְאֵין יָחִיר כְּיִחוּרוֹ. נָעְלָם וְנֵם אֵין סוֹף לְאַחְרּוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נְעַרוֹךְ אֵלְיו קְרֶשְׁתוֹ: קַרְמוֹןלְכָל־דָּבָרְאֲשֶׁרנִבְרָא.רִאשׁוֹןוֹאֵיןרֵאשִׁיתלְרֵאשִׁיתוֹ:

Morgengebet.

Wie lieblich sind beine Zelte, Jaakob! beine Wohnungen, Jisrael! Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Hans, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichsteit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich, Ewiger, kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld; erhöre mich in der Treue Deines Heils.

Gelobt fei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen, Der ist und dauert; keine Zeit seit seinem Dasein Grenzen, Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu sinden, Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen. Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht fast ihn Bild und Zeichen; An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen. Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben, Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.

הַנוֹ אַרוֹן עוֹלָם לְכַל־נוֹצֶר יוֹרֶה נְּדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־אַנְשֵׁי סְנֻלְתוֹ וְתִפְאַרְתוֹ: לא־קָם בִּישְׂרָאֵל כִּמשֶׁה עוֹר נָבִיא וּמַבִּים אָת־חָמוּנָתוֹ: תורת אָמֶת נָתן לְעַמוּ אֵל עַל־יַר נִבִיאוּ נָאָמַן בֵּיתוּ: לא יחליף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלְמִים לְוּוּלְתוֹ: צוֹפֶּה וְיוֹבְעַ סְתָבִינוּ. מַבִּים לְסוֹף דָּבֶר בְּקַרְמָחוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ הֶסֶר בְּמִפְעַלוֹ. נוֹתֵן לְרָשֶׁע רָע בְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְרוֹת מְחַבֵּי הַץ יְשׁוְעָתוֹ: מתים יְחַיֶּה אֵל בָּרב חַקְבוֹ. בָּרוּךְ עַדִי־עַר שֵׁם תְּהַלָּתוֹ: אַרוֹן עוֹלֶם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּמֶרֶם כָּל־יִצִיר נִבְרָא: לְעַת נַעשָּׁה בְחֶפְצוֹ כֹל. אַזִי מֱלֶךְ שִׁמוֹ נִקְרָא: ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוד נורא: וְהוֹא הָיָה וְהוֹא הֹוֶה. וְהוֹא יִהְיֵה בְּתִפְאַרַה: וְהוֹא אֶחָר וְאֵין שֵנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבֵּירָה: בַּלִי רָאשִׁית בָּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעוֹ וְהַמִּשְׁרָה: והוא אלי וחי גאלי. וצור חבלי בעת צרה: זוא נפי ומנום לי. מנת פוסי ביום אקרא: נְיוֹ אַפְּקִיר רוּחִי. בְעת אִישֵׁן וְאָעִירָה: ועם־רוחי גונתי. יי לי ולא אירא:

בְּרוּך אַתָּח יִיָ אֱלֹחֵונוּ מֶלֶדְ הַעוֹלֶם אֲשֶׁר קְּדְשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ עַל נְמִילַת יָרָיִם:

בְּרוּהָ אַפָּח יָיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶּהְ חָעוֹלֶם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־ הָאָרָם בְּחָבְמָח וּבָרָא כוֹ נְקָכִים נְקָכִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים Er ift ber Berr ber Welt, - bezengt in Allem, was Er ichafft, Die Rulle feiner Berrlichkeit und feiner Grofe Rraft. Mus feinem Gottesgeift den Strom wollt' Er in Bnaden leiten Muf die Erfornen, feinem Ruhm und feinem Dienft Beweihten. Und Reiner mehr in Jisrael als wie Mofcheh erftand, Er, ein Prophet, der Gott geschaut und wie im Bild erfannt. Und feinem Bolt hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig mahr, Durch feinen Berold, ber bewährt in feinem Saufe war. Und Gottes Lehre mandellos besteht in Emigfeit, Wird nicht um Anderes vertaufcht, fie gilt in alle Beit. Gein Auge icant, was unfer Ginn tief im Beheimniß begt; Er fieht der Dinge Biel und End', eh' ihr Beginn fich regt. Dem Frommen giebt er nach Berdienft den Lohn für feine That; Bergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt fie hat. Er fendet den Gefalbten einft, wann erft die Zeit gefommen, Bu lofen, die geharrt des Beils, die tren bewährten Frommen. Die Todten wird beleben Gott durch feiner Liebe Macht. Drum feinem Ramen für und für fei Ruhm und Preis gebracht.

1178 D herr ber Welt, ber Du geschaltet, Ch' noch ein Befen ward geftaltet! Da auf Dein Wort das All erftand, Da wardft jum Ron'ge Du ernannt. Und wenn zerfällt bas Weltengange, Du herricheft bann allein im Glange. Du warft und bift feit Ewigfeit Und Du wirft fein in Berrlichfeit. Du Ginig-Ging'ger ohne 3weiten, Dir ftellet Reiner fich gur Geiten. Dhn' End' und Anfang in ber Beit, Dein ift die Dacht, die Berrlichkeit. Der ewig lebt, mein Gott, mein Beil, In Drang und Roth mein Bort, mein Theil! Du meine Buflucht, mein Banier, Dlein Reld, mein Theil, - ruf' ich gu Dir. In Deine Sand ich ftete befehle, Schlaf' ich und wach' ich, - meine Geele, Und meinen Leib vertran' ich Dir. Ich bange nicht, Gott ift mit mir!

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen der Hände geboten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der gebildet den Menschen mit weiser Kunft, der in ihm erschaffen

ּנְלוּי נְיְרוּעַ לִּפְנִי כִפֵּא כְבוֹנֶךְ שָׁאִם יִפְּתְחַ אָּחָר מֵהֶם אוֹ יִּפְתֵם אֶחָר מֵהֶם אִי אָפְשֵׁר לְהִתְקִיֵּם וְלַעֲמוֹר לְפָנֶיְךְ. בָּרוּךְ אַתָּח יָיָ רוֹפָא כָל־בָּשֶׁר וּמֵפְלִיא לְעַשׁוֹת:

בַּרוּה אַתָּח יִיְ אָלהִינוּ טֶלֶה הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קְדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוֹ וִצִּנְנִּוּ לַצַּסוֹק בְּרִבְּרִי תוֹרָה: וְהַעַּרֶבּ־בָּא יִיְ אָלהֵינוּ אָת־דִּבְּרֵי תוֹרָתְהְ בְּפִינוּ וּכְפִי עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנְהְיֵה אֲמָךְ וֹלְוֹמְהֵי תוֹרָתְהְ בְּפִינוּ וּכְפִי עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּלְנוּ וְנִהְיֵה אֲמָךְ וֹלְוֹמְהֵי תוֹרָתְהְ בְּפִינוּ וּכְפִי עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל בָּלְנוּ הַמְלַפֵּוּר תּוֹרָה צְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יָנָ אֶלהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִבְּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־מוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרַה:

יָבְרֶבְרָ יִנְ וִישְׁמְרֶךְ: זָאֵר יְנִ פְּנָיו אֵלֶּוְךְ וִיחֻגֶּּרְ: יִשְׂא יָנְ פָּנָיו אֵלֶּוִךְ וְיָשֵׁם לְךְ שָׁלוֹם:

אָלוּ דְבָרִים שָׁאֵין לָהֶם שָׁעוּר. הַפֵּאָה, וְהַבְּכּוּרִים, וְהָרַאִיוֹן, וּנְמִילוּת הַסָרִים, וְתַלְמוּר תּוֹרָה:

אַלוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹבֵל פֵּרוֹתֵיתָם בְּעוֹלָם חַזֶּה וְהַמְּלוּר חֲבָרִים שֶׁאָדָם חוֹבִּאּ, וְאֵלוּ הֵן, בִּבּוּר אָב וָאָם, וּנְמִילוּר חֲבָרִים, וְהַשְּׁבָּמֵר בִּיר הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִיר וְעַרְבִית, וְהַבְּנָסֵת אוֹרְחִים, וּבִקוּר חוֹלִים, וְהַבְּנַסֵת בַּנְח, וֹלְוָיֵר הַמֵּר, וְעִיוּן הְפִּלָּח, וִהַבְּאַר שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּר תּוֹרָה בְּנָגֶר בְּלְם:

אֶלחַי. נְשָׁמָה שֶׁנְתַהְ בִּי מְהוֹרָה הִיא. אַהָּה בְרָאתָה אַתָּה יָצַרְתָּה אַתָּה נְפַּחְתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקרבִי וְאַתָּר עְתִיר לְמְלָה מִמֶּנִי Deffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichsteit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gesobt seist Du, Ewiger, der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiligt durch seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thorah) zu beschäftigen. Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Jisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns besteißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Volke Jisrael.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erforen aus allen Bölkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seift Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es fegne dich der Ewige und behüte dich. Es laffe dir leuchten der Ewige sein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir sein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

Dies sind die Dinge, für die es (nach gesetzlicher Bestimmung) kein bestimmtes Maß giebt: die Ecke des Feldes (die beim Abmähen für den Armen stehen bleiben muß), die Erstlingsfrüchte, das Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung von Liebes-werken und die Beschäftigung mit der Gotteslehre.

Folgendes sind die Dinge, von welchen der Mensch den Zinsgenuß hat in dieser Welt und der Grundstock bleibt für die künftige Welt. Dies sind sie: die Ehrsurcht gegen Vater und Watter, die Uebung von Liebeswerken, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlichkeit gegen Fremde, Krankenbesuch, Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete und Friedensstiftung zwischen den Menschen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Alles auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ift rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingehaucht, und Du bewahrest sie in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen זּלְהַחֲוֹירָהּ בִּי לֶעָתִיר לָבֹא: כָּל־זְמֵן שֶהַנְּשָׁמָה בְּקְרְבִּי מוֹרֶה אֲנִי לְפָנֵוְךּ וְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵי רבוֹן כָּל־הַפַּוְעִשִים אֲרוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַהָּה וְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לְפְנָרִים מֵתִים:

בָרוּך אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶך הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְּחִין בֵּין יוֹם וּבִין לְוֵלָה:

בּרוּך צַתָּה וְיָ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֵׁלֹא עֲשְׂנִי נְכָרי:
בָּרוּך צַתָּה וְיָ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֵׁלֹא עֲשְׂנִי נְכָרי:
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹא עֲשְׂנִי נְכָרי:
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלָא עִשְׂנִי בּרְצוֹנוּ
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקְהַ עִוֹרִם:
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקְהַ עִוֹרִם:
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֻרָּמִים:
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּימִיה מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עַרְמִים:
בָּרוּך צַתָּה וְיִ צֵּימִיה שֵּעְשָׁה לִי בָּל־צְרְבִי:
בָּרוּך צַתְּה וְיִ צִּימִיה שֵּעְשָׁה לִי בָּל־צְרְבִי:
בָּרוּך צַתְּה וְיִ צִּימִיה שִּעְשָׂה לִי בָּל־צְרְבִי:
בָּרוּך צַתְּה וְיִ צִּימִיה שִּעְשָׁה לִי בָּל־צְרְבִי:
בָּרוּך צַתְּה וְיִ צִּימִיה שִּעְשָׁה לִי בָּל־צְרְבִי:
בָּרוּך צַתְּה וְיִ צִּימִיה שִּעְשָׁה לִי בָּל־צִרְבִי:
בְּרוּך צַתְּה וְיִ צִּיִּמִיה שִּעְשָׁה לִי בִּלִבּלִר:
בְּרוּך צַתְּה וְיִ צִּימִים אוֹנֵר וִשְּׁרָאֵל בִּנְבוּרָה:
בְּרוּך צַתְּה וְיִ צִּיִים שִׁ עוֹמֵר וִשְּׁרָאֵל בִּנְבוּרָה:
בְּרוּך צַתְּה וְיִ צִּיִים שְׁ עוֹמֵר וִשְּׁרָאֵל בִּנְבוּרְה:
בְּרוּך צַתְּה וְיִי צִּיִים שְׁ עוֹמֵר וְשִּרְאֵל בְּיִבּרוּ

בָרוּךְ אַתָּח וִיָּ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם הַפַּוְעַבִיר שֵׁנָח מֵעִינִי וּתְנוּמָה מֵעַפְּעַפָּי:

ויהי רַצוֹן מִלְּפָּגִיך יָי אָלהֹינוּ וֵאלהֵי אָכוֹתִינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בָּתוֹרָמָך וְדַבְּקנוּ בְּמִצְוֹמֶיך. וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִיבִי חֵמְאּ und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Seele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Läter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

Selobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gelobt seift Dn, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber

mich nicht gemacht zum Rnechte.

(Männer sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Weibe.

(Frauen fagen:) Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, herr der Belt, der mich geschaffen nach seinem Billen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der sehend macht die Blinden.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der

bekleidet die Nackten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der löset die Gesesselten.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber

aufrichtet die Gebeugten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wassersluthen.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr der Welt, ber

mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Ienket die Tritte des Mannes.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Bisrael gürtet mit Stärke.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Risrael frönet mit Ruhm.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen und den Schlummer von meinen Augenlidern.

ויהי Möge es Dein Wille sein, unser Gott und unserer Bater Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Berleihe uns Anshänglichkeit an Deine Gebote, und laß uns nicht gerathen in וְלֹא לִיבִי עֲבַרָה וְעָוֹן וְלֹא לִיבִי נִפְּיוֹן וְלֹא לִיבִי בִּיְיוֹן וְאַלֹּ־ תַּשְׁלֶּט־בָּנוּ יִצֶּר הָכָּע. וְהַרְחִיִקְנוּ מֵאָרָם רָע וּמֵחָבֵּר רָע. וְדַבְּבְּקְנוּ בְּיִצֶּר הַשׁוֹב וּכְמַעשִׁים שוֹבִים. וְכוֹף אֶת־ יִצְבְנוּ לְחִשְׁתַעְבֶּר־לֶךְ. וּתְגֵנוּ הַיּוֹם וּכְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶמֶר וּלְבַּחְמִים בְּעִינֵיךְ וּבְעִינִי כָל־רוֹאֵינוּ. וְתִּנְמְלֵנוּ חֲסָרִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּח יְיָ נּוֹמֵל חֲסָרִים שוֹבִים לְעַפוֹּ וִשְּׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶּוְךּ יְיָ אֱלֹחֵי וַאַלֹחֵי אֲבוֹתֵי שֶׁתַּצִּילֵנְי הַיּוֹם וּבְבֶּלִי־יוֹם מֵעַזִּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מִאָּרָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשְּׁבֵן רָע וּמִפָּנַע רָע וּמִשְּׁטְן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קְשֶׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶּן־בְּּרִית וּבִין שֶׁאִינוֹ בַן־בּּרִית:

לְעוֹלֶם וְהֵא אָרָם וְרֵא שָׁמֵיִם בְּמַתֶּר וּמוֹרֶרה עַל־־הָאֱמֶת וְרוֹבֵר אֱמֶת בִּלְכָבוֹ וְיִשְׁבֵּם וְיאֹמֵר:

רבון כֶּל־הָעוֹלָמִים. לֹא עַל־צִּדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנִינוּ לְפָנֶיְךְ כִּי עַל־רַחֲמֶיךְ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ. מַה חַיִּינוּ. מֵה חַסְהֵנוּ. מַה־צִּדְקוֹתִינוּ. מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־בּמֹר לְפָנֶיְךְ יְיָ אֶלֹהִינוּ נִאלֹהִי בְּחֵנוּ. מַה־נְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נּאמֵר לְפָנֶיְךְ יְיָ אֶלֹהִינוּ נִאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ. הַלֹא כָּל־הַנִּבּוֹרִים בְּאִיוְ לְפָנֶיְךְ וְאַנְשִׁי הַשֵּׁם כְּלֹא חָיוּ. וַחֲכָמִים כִּכְלִי מַדְּע וּנְבוֹנִים כִּכְלִי הַשְּׁבֵּל. כִּי בְּלֹא חָיוּ. וַחֲכָמִים הְּבְלִי מַדְּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּבֵּל. כִּי הַבְּלְם מִן־הַבְּהַמָּה אָיִן כִּי הַכּּל הָבֶל:

וּמִשִּׁמְחָתָּךְ שֶׁשָּׁמִחְתָּ כּוֹ לַכָּאתָ אָת־שְׁמוֹ יִשְּׂרָאֵל וִישֻׁרוּן: שָׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּחַר הַפּוֹרִיָּח. זָרַע יִצְחָק יְחִירוֹ שֶׁנְּצְּעָקר עַל־צַּב אָמִשְׁמִחְתָּךְ שֶׁשְּׁמִחְתָּ כּוֹ לַכָּאת אָת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן: אָמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן: Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunsehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von bösem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst, Wohlgefallen und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller, die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Jisrael.

Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Machbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem seindseligen versberblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören oder nicht gehören.

Immer sei der Mensch gottessürchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe früh auf und spreche Folgendes:

dienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milbe? was unsere Berdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helben wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein slüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn Alles ist vergänglich.

Aber wir, Dein Bolk, Genossen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden ward auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der Du an ihm Dich freuetest, den Namen Itsrael gegeben und Jeschurun.

לְפִיכָך אֲנַחֲנוּ חַיָּבִים לְחוֹרוֹת לְךּ וּלְשַׁבַּחַךּ וּלְפָּאֲכֵּר פוֹב חֶרְבֵקנוּ ומַח־נְּעִים נּוֹרָלֵנוּ וּמַח־יָּפָּה יְרָשְׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ מַח־ שׁוֹב חֶרְבֵקנוּ וּמַח־נְּעִים נּוֹרָלֵנוּ וּמַח־יָּפָּה יְרָשְׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שְּׁצִּנְחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעַרִיבִים עֶרֶב וָבְאֶּרְ וִאוֹמְרִים בּּבָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֶלְהִינוּ יִי אֶחָר: בָּרוּך שִׁם כְּכוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר:

אַתָּה הוּאַ עַר שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלֶם. אַתָּה הוּא לְעוֹלֶם הַבָּא: קְהֵשׁ אֶת־שִׁמְךּ עַל מַקְדִּישִׁי שְּׁמֶךּ. וְקַהֵשׁ לְעוֹלֶם הַבָּא: קְהֵשׁ אֶת־שִׁמְךּ עַל מַקְדִּישִׁי שְּׁמֶךּ. וְקַהֵשׁ בְּרוּךָ אַתָּה בְּעַלֶּמֶךּ. וּבִישׁוּעָתְּךְ תָּרִים וְתַּנְּבְּיהַ קַרְנֵנְוּ. בְּרוּךָ אַתָּה יִיָ מִקְהֵשׁ אָת־שִׁמְךְ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יִי אֵלהֵינוּ בַּשְּׁמֵים וּבָאָכֶץ וּבִשְּׁמִי הַשְּׁמִים הַּעְלִיוֹנִים. אֵטֶת אַתָּה הוּא רִאשוֹן וְאַתָּה הוּא אַחַרוֹן וּמְבָּלְצְרֶיךְ אִין אֱלֹהִים. לַבֵּץ קוֹּוְךְ מֵאַרְבַּע בַּנְפוֹת הַאָּכֶץ. יִבְּיּע מָמְלְבוֹת הַאָּכֶץ עוֹלֶם כִּי אַתְּח־הוּא הָאֵלּהִים לְבַיְּךְ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתְּה עָשִׂית אֶת־הַשְּׁמִים וְאָת־בְּלֹב בָּערֹּי שָׁמְרְ בָּבְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתוֹנִים שִׁיְאמֵר לְּךְ מַח־מִּעשִׁה יְבָּעְרוֹנִי שִׁבְּיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתוֹנִים שִׁיְאמֵר לְּךְ מַח־מָּעשִׁה יִבְּיִר שִׁמְר בְּבָערוֹר שִׁמְךְ הַנְּעשִׁה יִבְּיִר שִׁמְר בְּעבוֹּר שִׁמְךְ הַנְּעשִׁה עִמְּנוֹ הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אָת־שְׁבְּוֹתוֹכ. בָּעת בַּנְבוֹר שִׁמְךְ הַנְּעשׁר בְּבָערוֹר שִׁמְךְ הַעְשׁׁח עִמְּנוֹ הָאָרֶץ בְּשׁוֹבִי אָת־שְׁבוֹתוֹכֵּ בְּעָרְיֹלִוֹנִים אוֹ בַתְּקֹב הָאָרֶץ בְּשׁוֹבִי אָת־שְׁבוֹת הָאָרֶץ בְּשׁבוֹי וְלְתְהַלָּה בְּכל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשוֹבִי אָת־שְׁבוֹת הָּבְּעָרְיִי בְּעְבוֹּר שִׁמְךְ הַּבְּערֹי בְּבְּערִי בְּלְנוֹי בִּי בְּתְרֹילָה בְּבֹי אַתְּכֶם וּבְעִתְּי בְּבְּערִי בְּבְּערִי בְּיִבְּי בְּעְבוֹי הָאָרָץ בְּשׁוֹבִי אָת־שְׁבוֹן אִתְּכָּם בִּיוֹנִים אוֹ בַתְּחְתוֹנִי הָאָרְי בְּשׁבוֹר הָנְעִיבְים בְּבּבוֹי הָאָרָץ בְּשׁוֹבי אָבְּרְיתִּבְּי בְּבְּרִי בְּבְּר בָּבְּר בְּבְּרִי בְּבְבּי בְּבְּתְרִילְם בְּעִבּיוֹ בְּבְּר בְּבְּבוֹי בְּבֹי בְּבְּי בְּבְּתְיבִים בְּבּתְיבִים בְּבּיל עַמֵּי הָאָבֶר בְּבְּבְי בְּבְבוֹי בְּיִב בְּתְּחִבּים בְּבּילִים בְּבְּי בְּבְבּיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּים בְּבְבּוֹת וְיִבּים בְּבּיל עַמֵּי הָבְּיִי בְּבְּבְיוֹי בְּיִי בְּבְּבְיוֹי בְּיִבּים בְּבּילִים בְּבְיבּי בְּיוֹבְים בְּבְבּיוֹב בְּעבוֹב בְּיב בְּבְּבְיוֹב בְּבְיבְּיוֹב בְּיִבְים בְּבְּבְיוֹב בְּעבוֹים בְּבְיבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְיוֹבְיב בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹב בְּבְיבְיוֹבְים בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְיוֹבְייִים בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹבְיוֹב בְּבְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְבְיוֹם בְּבְּבְבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְבּיוֹם בְּבְבּבְבְּבְיו

Deshalb sind wir verpflichtet, Dich dankend zu bestennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Heil uns! wie gut ist unser Theil und wie lieblich unser Loos und wie schön unser Erbe! Heil uns, die wir früh und spät, Morgens und Abends, aussprechen, zweimal an jeglichem Tage:

waw "Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen."

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches immer und ewig.

Du bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden; Du bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden, Du Dersselbige in dieser Welt und Du Derselbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen an denen, die Deinen Namen zu heilisgen berufen sind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt, und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligst Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

אחה Du bift der Ewige, unser Gott, im Himmel und auf Erden und in den höchsten Simmeln broben. Es ift wahr, Du bift der Erfte und Du der Lette, und außer Dir fein Gott! Sammle die auf Dich Soffenden von den vier Enden der Erde. Mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bift über alle Reiche ber Erde. Du haft gebildet den Simmel und die Erde, das Meer fammt Allem, was darin ift. Und wer ift unter allen Werken Deiner Sand, unter benen in der obern wie in der untern Welt, der zu Dir fagen fonnte: Was thuft Du? - Unfer Bater im Himmel, o erweise uns Gnade um Deines großen Ramens willen, der über uns genannt ift. und laß an uns fich bewähren, was geschrieben steht: In derfelbigen Zeit werde Ich euch heimbringen und in der Zeit euch fammeln; denn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Bolfern der Erde, wenn Ich zurücktehre zu euren Bertriebenen vor euren Angen, fpricht ber Ewige

ניַרבּר יְהוָּה אֶל-־משֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיוֹר נְחְשֶׁת וְכַנוֹ נְחְשֶׁת וְכַנוֹ נְחְשֶׁת וְכַנוֹ נְחְשֶׁת וֹנָרַבּר יְהוָה שְׁמָּה מִוֹער וּבֵין הַמִּוְבָּה וְנְחַבּ שְׁמָּה מְנִבּה וְנְחַבּוּ אָרִי-אָהֶל מוֹער וּבֵין הַמִּוְבָּה וְנְחַבּ שְׁמָּר מְוֹער וּבֵין הַמִּוְבָּה וְנְחַבּ שְׁמָּר מְנִבְיּ מְשָׁר מוֹער יִרְחֲצוּ בְּנִים מְמָצוּ אָח־יְבִיהֶם וְלֹא יָמֶחוּ וְהָיְתָה לְשָׁבת לְהַקְּמִיר אָשֶׁה לֵיהוֹיָה וְהְיְתָה לָהֶם חָקרעוֹלֶם לוֹ וּלְוַרְעוֹ לְרֹרּהָם:

וְלָבַשׁ הַכּהֵן מִהּוֹ בֵּר וּמִכְנְמִי־בֵּר יִלְבֵּשׁ עַל־בְּשָׁרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַבֵּשֶׁן אֲשֶׁר תּאבַל הָאֵשׁ אֶת־הָעלָה עַל־־חַמְּוְבֵּחַ וְשָׁמוֹ אֵצֶל הַמִּוְבָּח: וּפְשַׁשׁ אֶת־בְּנָדִיוֹ וְלָבַשׁ בְּגָרִים אֲחַרִים וְהוֹצִיא אֶת־־הַבֶּשֶׁן אֶלֹ־מִחוּץ לַמַּחְנֶּר־יּ אֶל־מָקוֹם טְהוֹר:

נִיבּבר יְהוֹה שֶּל-־משֶׁה לֵאמר: צֵו שֶׁתּבְּנֵי יִשְׂרָצֵּל וְאָמַרְתַּ אֲלֵהֶם שִּׁלִּרוֹב לִי בְּמִיְערוֹ: וְאָמַרְתַּ לְהָם וָה הָאִשֵּׁר בַּבְּקִריב לִי בְּמִיְערוֹ: וְאָמַרְתַּ לְהָם וָה הָאִשֵּׁר בַּבְּקִריב לִי בְּמִיְערוֹ: וְאָמַרְתַּ לְהָם וָה הָאִשֶּׁר בַּבְּקִר וְאָת הַבָּבֶּבְשׁ הָשִׁרִ בַּקְּהָשׁ הַמִּירִ הְבִיער הַהִּין: עלֵת הַבְּיִבְּער הַמִּיְנְה בְּעָשֶׁה בִּין הָעַרְבָּיִם נִיחְה בְּקּבָּע הַשְּׁרִי בַּקְּהָשׁ הַשֵּׁר בַּבְּעִים הָשִּׁרִי הַמְעשִׁה בַּרְּקָר וְאָת הַבְּבֶּע הָשִׁר בַּיְער הַהִּין: עלֵת הַבְּבְעִּים הַשְּׁנִי הַעְעשִׁה בִּין הָעַרְבָּיִם שְׁבִּים הַשְּׁנִים הָשִּנִי הַעְשִׁה הַבִּין: עלֵת הַבְּעָבְיוֹ הַנְעִשְׁה בִּין הָעַרְבָּוֹם עְלָה הְבִּעְּשְׁה בִּין הַעִּיְבְּה בְּאָבֶּוֹם הַבְּעִּים הַבְּעִּים הַבְּעִבְּים הַשְּבִּים הַבְּעִּים הְבִּיער הַבְּעִבְּים הָשִּׁר בַּבְּעִים הַבְּנִים בְּבְּעִּים הְבִּיְת הַבְּבָּעוֹ הַעְּשִׁה בִּיְּתְה הַבְּעִּים הְבִּיְת הַבְּבָּע הַשְּׁה בִּיְתְר הַבְּעִּשְׁה בִּיְעִר הַיְעִים הַבְּיִם הַשְּׁר וְבִּיער הַבְּבְּעוֹם הַבְּיִם בְּעִּשְׁה בִּיוֹ הָעִיבְּים הִּבְּים הַשְּבִּים הַּעְּשָּׁה בִּיְעִר הַבְּעִבְּים הִיּעְבְּים הְעִבְּים הִּבְּעִבְּים הִיוֹים בִּיְתְם בִּיִּתְר הַבְּעָּשְׁה בִּבְּעִים הַבְּבָּשׁ הַשְּבִּים הְעִבְּים הַיְּבְּבְּים הְּבִּיִּשְׁה בַּבְּעִים הַעְּבִּים הְּעִבְּים הַעְּבִּים הְיִּבְּים הְּבִּים הַעְּבִּים הַּבְּבִּים הְיִּבְּבִּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְבְּבְּבִּים הְיִּבְּבְּים הְבִּבְּים הַּבְּבְּים הְבִּבְּבְּים הְּבְּבִים הְבִּבְּים הְבְּבְּבִּים הְבִּבְּבְּים הְבְּבְּבִים הְבִּבְּבְּבִּים הְיִּבְּבְּבִּים הְיִּבְים בְּיוֹבְים בְּבִּים בְּבְּבִּים הְבִּבְּבִּים הְבִּבְּבִּים הְבִּבְּבְּבִים בְּבִּבְּים הְבִּבְּבְּבִּים הְבִּבְּבְּבִּבְּבּים הְבְּבְּבְּבְּבּבְּבְיי בִּבְּבְבְּבִּי בִּיתְבְּת בְּבְבְּבְיבִּבּים הְבְּבְבּבְּים הְבִּבְּבְים הְבָּבְבְּבִּים הְבְּבִים בְּבְבְּים הְבּבְּבְּבְּבִּבְּבְּים הְבְּבְבִּים בְּבְּבִּים בְּבְבְּבִּים הְבִּבּים בְּבְּבִּים בְּבִּבּבְים בּבּבּבְיוּים בְּבּבְּבִּים בְּבְּבְּבִּבּים בְּבְּבִּים בְּבְּבִּבְּבִּים בְּבְּבְּיבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּבִּבּים

וְשָׁחַם אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַפִּוְבֶּחַ צָּפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזְרְקוּ בְּנֵי אַהַרן הַכּהָנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַפִּוְבֵּחַ סְבִיב:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך. בכתוב בתורתך. ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קרש: ושהקת ממנה הרק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמנה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל יום פרס שחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים. כדי לקים מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי והצפרן החלבנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשם שנים עשר. וקלופח שלשה. וקנמון תשעה. בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריםין סאין תלתא וקבין הלתא. ואם אין לו יין קפריםין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע (הקב). מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא: ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חמר

רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקשף: בורית כרשינה למה היא באה. כדי ליפות בה את הצפרן שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא. כדי לשרות בו את הצפרן שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רכי נהן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים: פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחד מכל סמניה חיב מיתה: תני כר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני כר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

יָנְ צְּכָאוֹת עָפְנוּ מִשְּׁנָּב לְנָוּ אֱלֹהֵי נַעַקֹּב סֶלָה: אַחָּה סֵתֶר לִּי מִצֵּר הִּצְּרְנִי רְנֵּי פַּלֵט הְסוֹבְבְנִי סֶלָה: אַחָּה סֵתֶר לִי מִצֵּר הִּצְּרְנִי רְנֵּי פַּלֵט הְסוֹבְבְנִי סֶלָה: וְעַרְבָה לִיִי מִנְחַת יְהנִּדָה וִירוּשְׁלָם כִּימִי עוֹלָם וֹכְשָׁנִים קַּדְסנִּיּוֹת: אנא ככח גרלת ימינך חתיר צרורה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא גכור דורשי יחורך כבכת שמרם: ברכם טהרם רחמם צרקתך תמיר גמלם: חסין קרוש כרוב טוכך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם וער:

(Am Sabbath.)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנִי־־כְבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה הְּמִימִם וּשְׁנִי עִשְׂרנִים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוֹ: עלַת שַבַּת בְשַׁבַּתוֹ עַל־עלַת הַמָּמִיד וְנִסְבָּה:

אינהו מקומן שלובחים קרשי קרשים שחיטתו בּצָפון פָּר וְשַׁעִיר שָׁלִיוֹם הַבָּפּירִים שָׁחִישֶׁתָן בַּצָפוֹן וָקבּוּל דָּמֶן בְּכָלִי שֶׁרֵת בַּצְפוֹן וְרָמֶן שָׁעוּן הַזָּיָרה עַל־בִּין הַבַּרִּים וְעַל־הַפָּרְכֶּת וְעַל־מִוְבֵּח הַזְּהָב מַתְּנָרה אַחַת מָהֶן מְעַבֶּבֶת שְׁיָבִי הַדָּם הָיָרה שׁוֹפֵּךְ עַל־יְסוֹר מֵעַרְבִי שֶׁלַּמִּוֹבֵּח הַחִיצוֹן אָם־לֹא נָחַן לֹא־עַבֶּב: פֶּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִּים שְׁחִישֶׁחֶן בַּצָּפוֹן וְקבּוּל דָּמֶן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמֶן שָעוּן תַזָּיָה עַל־הַפָּּרְכֶּת וְעַל־־ מְנָבֶּח הַנָּהָב מַחָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַבֶּבֶת שְׁיָרִי הַדְּם הָיָה שׁוֹפֵּך עַל יְסוֹר מַעַרָבִי שֶׁלַמִּוֹבֶּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָחַן לֹא־עָבֵב. אֵלוּ נָאֲלָפִין בְּבֵית הַבָּשֶׁן: הַפֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיְחִיר. אֵלוּ הֵן חַפֹּאת הַצְּבּוּר שְעִירֵי רָאשֵׁי הָבָשִׁים וְשֶׁלְמוֹעֲרוֹרת. שְׁחִישָׁתֶן בַּצְּפוֹן וְקבּוּרֹ דָּמֶן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצְפוֹן וְדָמֶן טְעוּן אַרְבֵּע מַתְּנוֹרה עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. בִּיצֵר עָלֶה כַבֶּבֶשׁ וּפְנָה לַפּוֹבֶב וּבָא־דלוֹ דְלֶקֶרָן דְּרוֹמִיה מְוְרָחִיה. מְוְרָחִית צְפּוֹנִית. צְפּוֹנִית. מַעַרָבִית. מַעַרָבִית דְרוֹמִית. שְיָרֵי הַדֶּם הָיָה שוֹפֵּךְ עַל יְסוֹר דְּרוֹמִי. וָנָאֶכָלין לִפְנִים מִן־הַקּלָעִים לְזַכְרֵי כְהָנָּח בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיֵּלָה עַר־ הַצוֹת: הָעוֹלָה קָבֶשׁ קָבָשִׁים שְׁחִישֶׁתָהּ בַּצָּפוֹן וְקְבוּל דְּמָהּ בִּכְלִי שְׁבֵת בַּצָּפוֹן וָרָמָה טָעוּן שְׁתִּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְּשֵׁט וְנָתְּוֹח וְכָלִיל לָאשִׁים: וָבְחֵי שַלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹרֹה. אֵלוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גָּוַלוֹרֹה. אָשֶׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִפְּחָה חֲרוּפָה. אֲשֵׁם נָוִיר. אֲשַׁם מְצוֹרֶע. אָשֶׁם הָּלוּי. שְׁחִישְׁתָן בַּצָּפוֹן וִקְבוּל דָמֶן בִּכְלִי שָׁבֵת בַּצָּפוֹן וְדָמֶן שְׁחֵי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנָאֶבָלִין לִפְנִים מון הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכֶל־־ מַאֲבָל לִיוֹם וַלַוֹלָה עַד חֲצוֹת:

הַחּוֹרָה וְאֵיל נָזִיר קָרָשִׁים קַלִּים שְׁחִישָׁתָן בְּכֶל־כֶּקוֹם בְּעַוְרָה וְרָמְן

טְעוּן שְׁחֵּי מַחָּנוֹת שֶׁהַן אַרְבַּע. וְנֶאֶכְלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָרָם בְּכִּל־מַאְבָּל

לְיוֹם וָלֵיֵלֶה עֵד חֲצוֹת: הַפּּיִרְם מֵהֶם בִּיוֹצֵא בָּהֶם אֶלָּא שֶׁהַפּיּרָם נָאֶכָל

לַכְּהַנִים לְנְשֵׁיהֶם וְלִבְּנִיהֶם וּלְעַבְּדִיהֶם: שְׁלָמִים לֶּךְשִׁים לַלִּישׁים לַלִּישׁים לַלְים שְׁחִישָׁתָן בְּכָל־מָאְכָל לִשְּנִי יָמִים וְלַוְלָה אֶחָד: הַפּּוּרָם מִהֶם בִּיוֹצֵא בָּקִם אֶלָא שֶׁהַפּיּרָם נְּאֶבָל לִשְּנִי יָמִים וְלַוְלָה אֶחָד: הַפּּוּרָם מִּהֶם בִּיוֹצֵא הַבְּלּוֹ בְּכָל־מִאְכָל לִשְּנִי יָמִים וְלַוְלָה אֶחִישְׁתָן בְּכְל־־מָקוֹם בְּעוֹרָה וְהַבְּעוֹת לְנְשִׁיהם וְלִנְעָה שְׁחִישְׁתָן בְּכָל־־מָקוֹם בְּעוֹרָה וְהַבְּעוֹת לְנָשׁיהם וְלִנְעָה הַיְּחָוֹם בְּעוֹרָה בְּבְלּיה שָׁתִּים וְהַבְּעִשׁר וְהַבָּפְל אָלָּא שָׁהִיםוֹם וְלַנֵּלָה שָׁחִישְׁתוֹן בְּכָל־־מָאְרָה וְהַבְּלֵּה וְהָבְּעִית וְנִבְּלָב שְׁתִּישְׁתוֹן בְּבֶלּר־־מָאְרָם בְּנִבְיה וְהַבְּלֵית וְנִישְׁתְן בְּבְּל־הָעִיר בְּבָל־הְעִיר בְּבְלִיה שְׁחִישְׁתוֹן בְּבֶל אִלָּא בַלְיֵלָה וְאָנִי וְמִבְּל לִשְנִי וְמִבּוֹ וְהַבְּעֵעשׁר וְנִבְּלְעִה אֶּרָה וְנִים וְנָאֲבְלוֹן בְּבְלּדְיה וְנִייִם וְנָבְּבְל אַבְּילִוֹם וְנִבְּעִית וְנִבְּיל לִשְנִי וְמִבּל לִשְנִי וְמִים וְלַוְלָה אֶּחָר: הַבָּפְם וְנָאֲבְלוֹן בְּבְלּבְיה וְנִבְיּת וְבִבּעוֹים וְחַבְּבְּלוֹן בְּבְלּים וְנָאֲבְלוֹן בְּבְלּיתְים וְנִישְׁרִם וְנִבְּלוֹים בְּבְּיוֹים וְנִבְיִיה וְחִבּיוֹם וְנִבְּבְּל אָּלָּי עִבִּים וְבִּבְּתְייִים וְנִבְּיִל בְּיִבְיוֹם וְנִבְּבְּל אָלָּיִים וְנִבְּיִים וְנִבְּיוֹם וְנִיתוֹי וְשִׁנִיוֹ נְמִים וְנִבְּיל אָבִין בְּנִים וְחָבְּבְּל אָבְיּלְים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבּלוֹים בְּבְּילוּ בְּבְיל אָבְיּים בְּלִיבְיתְ בְּבְּבְיל אָבְיבְּים בְּבְּים וְבְּבְּבְית בְּבְיוֹב בְּעוֹבְה בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְּבְּבְי בְּבְּיל בְּבְּיִים וְנִבְיִבּית וְבְבּל בְּבְּבְיבְבְּבְיתְם בְּבְּבְיל בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְבְּבְיתְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְבּבְיים בְּבְּבְבְים בְּבְּבְיבְּבְיוֹב בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּיתְים בְּבְּבְיִים ב

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹש עָשְׂרֵה מָהוֹת הַחּוֹרָה נִּדְרָשֶׁת: מִקּלֹ זָּהְמֶר. וּמִגְּוֹרָה שָׁנָה. מִבְּנָן אֲב מִכְּחוֹב אֶחָר. וּמִבּנְיֵן אָב מִשְׁנִי כְחוֹבִים. מִבְּלֶל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלֶל. בְּלֶל וּפְרָט וּכְלֶל אִי אַחָּה דְן אֶלֶּא בְּעִין הַפְּרָט. מִכְּלֶל שֶׁהוֹא צָרִיךְ לְפָבְר וֹמְפֶּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְבְלָה. בְּלֶל וְצָא לְמִוֹ עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלְא הַבְּרָט. מִבְּלֶל בֻּלוֹ נָצָא מִן־חַבְּלֶל לְלַמֵּר לֹא לְלַמֵּר לֹא לְלַמֵּר עַל־עַצְמוֹ וְצָא לִמְעוֹן מְעַן אֶחָר לְלַמֵּר עַל־הַבְּלֶל בָּלוֹ נָצָא לְהָבֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. בְּלְ־הָבֶּר שֶׁהָיָה בִּבְלֶל וְנָצְא לְמְעוֹן מְעַן אֲחֵר שֶּלֹא בְעִנְנוֹ יָצָא לְהָבֵל וְלֹא לְהָבְל וּלְאַא לְהָחָל וּלְא לְהַבְּל וּלְצָא לְמְעוֹן מְעַן אֲחֵר שֶּלֹא בְעָנְנוֹ יָצָא לְהָבֶל וְלָא לְהָבָל וֹ וְרָבֶר הַלְּמָד מִשְנִינוֹ וְצָּא לְהוֹן בְּרָבָר הָלְמָוֹ וְ עָב שְׁיָחַוֹיְרוֹ לְבְלָלוֹ עַר שֶּיָחוֹישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַר שֻׁיָּכוֹא הַבָּחוֹב הַשְּׁלִישִׁי וְיִיבְרִיע הְבָּחוֹב לְכְלָלוֹ בְּפָבוּוֹשׁ. דְּבָּר הַלָּמֵב מִעְנְינוֹ הַבְּר הַלְּבָלוֹ שִׁר אָמִר מָוֹל מִר שִׁיְבוֹים מַמְבָּחוֹשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַר שֻׁיָּבוֹא הַבְּּחוֹב הַשְּׁלִישִׁי וְיִיבְבּי בְּחוֹבִים הַמַּבְּהִישִׁים זֶה אָּתְדְנֵּל עִר שֶׁבְּחִישִׁים הַמָּבְרִישׁי וְיִבְּעִר בְּחוֹבִים הַמַּבְּרִוֹשִׁים בְּנִיבְּים הַבְּבְּיִבְים הַבְּבִּים הַמְּבִּיְרִישִׁים זֶה אָּתְדְנָת עִר שִׁיְבוֹא הַבְּחוֹב הַשְּׁלִישִׁי וְיִיבְרִים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ זְיִ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתְונוּ שֶׁיִבְּנֶה בִּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהַרָה בְיָמֵינוּ וְחֵן חֶלְ־לֵקנוּ בְּתוֹרֶחֶךּ: וְשָׁם נַעֲבָּדְדְּ בְיִרְאָה כִּימֵי עוֹלֶם וּכִשׁנִים קַרִמֹנִּיוֹת: Beim Anlegen des Tallith.

בּנוּה אַתָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶהְ הַעוֹלֶם אֲשֶׁר קְּהְשְׁנוּ בְּצִיצִת:

מַח־יָּקָר חַסְּדְּדְּ אֶלְהִים וִּבְגֵי אָדָם בְּצֵל בְּנָפֵידְּ יָחֶסְיוּן: יִרְיָיָן מִבֶּשֶׁן בִּיחֶדְּ וְנְחַל עָדְנֵידְּ חַשְּׁבִּם: כִּי עִמְּדְּ מְקוֹר חַיִּיִם בְּאוֹרְדְּ נִרְאֶח־אוֹר: מִשֹּדְ חַסִּדְּדְּ לִידֹעֵיךְ וַצְרַקַתְדְּ לִישְׁרֵי־לִב:

אמתחשות @emeinden wird vor ברוך שאמר biefer \$faim gefagt.

(ל) מְּוְמוֹר שִׁיר־תְּנֻבֶּת הַבַּיִת לְּדָוֹר: אֲרוֹמִמְךּ יְהנְה כִּי דִּלִּיחָנִי וְלֹא שִׁמְּחְתָּ אִיֹבִי לִי: יְהנְּה אֵלְיִי שִנֵּעְתִּי אֵלֵיְךּ וַהִּרְפָּאֵנִי: יְהנָה הָעֶלִיתְ מִן־שְׁאוֹל נַפְּשׁי הִיּיַהְנִי מִיְּרְדִי־בוֹר: וַמְּרוּ לֵיהנְה הֲעָמָרְ רַנָּה: וַאָּנִי אָמְרָתְ מִןּר בְּיִב בְּרַצוֹנוֹ בָּעֶבֶכ נָלִין בֶּכִי וְלִּבְּלֶּךְ רַנְּה: וַאָּנִי אָמְרְתִּי בְּרְצוֹנוֹ בָּעֶבֶכ נָלִין בֶּכִי וְלִּבְּלֶר רַנְּה: וַאְנִי אָמְרְתִּי בְּרַבוֹר: וַמְּעָרֶב נְלִין בֶּכִי וְלְבְּלֶר רַנְּה: וַאְנִי אָמְרְתִּי בְּבְעַבְּי הְשִׁמְרְיִי עוֹ הִסְמַּרְה בְּעֵבְי בְּעַבְּי הְבְּיִי אָמְרָבִי עוֹ הִסְמַּרְהָ בְּעַבְי הְנִיתִי נִבְּהְל: אֵמְנִין וְיִנְּיךְ עָפָר הְנַיְּגִיר אֲמִמֶּהְּ: שְׁמִע־יְהְוֹּה וְחָבְּנִי מְּבְּבְיּתְ לְמָחוֹל לִי פִּמִּרְהִי שִׂלִּ וַמְּאַנְרֵנִי הְשִׁמִּר הְנִי בְּלִי מְסִבְּיִר לְמָחוֹל לִי פִּמִּרְהְיִּ שְׁמִּרְ בְּבוֹר וְלֹא יִדּם יְהְנָבְי לְמְחוֹל לִי פִּמִּרְהְיִ שְׁמִּר בְּבוֹר וְלֹא יִדִּם יְהְנָבְי לְמָחוֹל לִי פִּמִּרְהְם שִׁקִּי וַמְּצִּנְרְ בְּבוֹר וְלֹא יִדִּם יְהְנִי לְמִי מְּבְּיִם בְּבִיר לְמָחוֹל לִי פִּמְרְהִי שְׁלִי וְנִבְּרְרָה וְלֹא מִּבְּרָה וְנִיּבְי בְּבִּיי בְּבִּיי לְמָתוֹי לִּי בְּבִּיי בְּבִיוֹי בְּבִּים בְּבִּים מְסְפְּרִי לְמָחוֹל לִי פִּמִרְיְהְנִי וְחִבּבוֹר וְלֹא בִּבְיוֹי לְמְחוֹל לִי פִּמַרְיְהְנִּי בְּלִים אוֹנְרָךְ: בְּוֹי בְּלִים אוֹנְרְרָּי בְּבּיי בְּנִי בְּבִּיי בְּבִיי בְּנִים בְּבוֹי וְלֹא בְּבִיי בְּבִּים בְּבִּי בְּבִּיי בְּבוֹי וְלֹא בְּבְיוֹי בְּיִבּיי בְּבוֹי בְּעִים בּוֹבְיוֹי בְּיִים בְּיִבּים בְּוֹב בְּעִבּיי בְּבוֹי בְּבְים בּיוֹבְיוֹי בְּיִבְיוֹב בְּבְּבְים בְּבוֹיר וְלֹא יִדּם יְיִבְּיִים בְּבִיי בְּיִים בְּוֹבְיבוֹי בְּבְיבְיי בְּלֹי בְּיִים בְּנִבּיים בְּעִים בְּיבְיבְיי בְּיִים בְּנְבְיבוֹי בְּיבְיים בְּבְּיבְיבּי בְּמְים בְּיִבְּיוּ בְּיבְיבוֹי בּיוֹב בְּיִים בְּיוֹבְיים בְּיים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיוֹים בְּבִיוֹב בְּיבְים בְּיוֹבְיים בְּיִים בְּבְּיוּים בְּבְּיוֹי בְּיוֹבְיי וְלֹא בְּיוּים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְיּבְיּים בְּיִים בְּיבְיים

מומור (Pf. 30.) Pfalm, Lied bei der Tempelweihe, von David. Ich erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen und nicht meinen Keinden Frende an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, gu Dir habe ich gefdrieen, und Du beilteft mich. Ewiger, Du haft heraufgezogen aus ber Unterwelt meine Geele, haft mich belebt, baf ich nicht in die Grube fant. Saitenspielet bem Ewigen, ihr feine Frommen, und preifet fein beiliges Undenten. Denn Schrecken ift bei feinem Born, Leben bei feiner Gnade. Um Abend fehret Weinen ein, am Morgen Jubel. Und ich fprach in meinem Frieden: Richt werde ich wanten ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnade hatteft Du feftgeftellt als mein Bebirge Macht; - Du bargft Dein Antlit, ba war ich erichroden Bu Dir, Ewiger, will ich rufen und jum herrn fleben. Welcher Gewinn ift an meinem Blute, wenn ich finte in die Grube? Bird ber Stanb Dich preifen, wird er berfünden Deine Treue? Sore, Emiger, und fei mir gnadig! Ewiger, fei mir ein Beiftand. Da wandteft Du meine Rlage in Reigentang, lofteft meinen Gad und gurteteft mich mit Freude. Darum foll Dir faitenspielen Lobpreis und nicht verftummen: Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

בְּרוּך שֶׁאֲמֵר וְהָיָה הָעוֹלֶם. בְּרוּך הוּא. בְּרוּך עוֹשֶׂה בְּרִיּךְ שֶׁאֲמֵר וְהִיָּה אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּך וּוֹתְּלֵבֵם. בְּרוּך מְּבָתִם עַל הַאָּרֶץ. בְּרוּך מְרֵהֵם עַל הַאָּרֶץ. בְּרוּך מְרֵהֵם עַל הַאָּרִץ. בְּרוּך מְרֵהֵם עַל הַבְּרִיּוֹר. בְּרוּך מְיַבֵּם עַל הַאָּרִץ. בְּרוּך מְיַבְּחוֹת בִּרוּך הַיִּעִר וְנַקְיָם לְנָצְיוּ. בְּרוּך פּוֹרֶה וּמִצִּיל. בְּרוּך שְׁמוֹ: בְּרוּך אַתְּיִם לְנָצְיוֹ מִשְׁבָּח וּמִפּאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידִיו וְעַבְּרִיוֹ. וּבְשִׁהְלְּל בְּפִי עַמוֹ מְשָׁבְּח וּמְפּאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידִיו וְעַבְּרִיוֹ. וּבְשִׁהְלְּל בְּפִי עַמוֹ מְשָׁבְּח וּמְפּאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידִיו וְעַבְּרִיוֹ. וּבְשִׁרְיִ וְנִעְבְּרִיוֹ. וּבְשִׁרֵי וְנִבְּלְךְ וְיִ אֶּלֹהִינוֹ בִּשְׁבְחוֹת וּבִוֹמִירוֹת וְנִבְּלְךְ הִי אָלְהִינוֹ מִלְּבְּי מְשְׁבָּחוֹת וּבִמְלִּבְרִיוֹ אַלְהִינוֹ מְלְבָּיר שִׁמְּה וְנָמִיר שִׁמְּה וְנִמְלִיכְּ מִלְּבָּנְוּ אֵלְהִינוֹ מְלְבָּי מְשְׁבָּח וּמְפּאָר וְבִילְּה מִילְבְּנִי שְׁמִוֹ בִּיְשְׁבָּחוֹר וְנִבְּלְרָ וְיִ אֶלְהֹיִנוֹ מְשְׁבָּח וּמְפּאָר וְבִילְבִּיר שְׁמִבּ חִוֹנְם מְשְׁבָּחוֹת וְבִילְבִּיר שְׁמִוֹן הַחְשָׁבְּחוֹת וּבְשְׁבְּוֹך אַנְבִיר שְׁמוֹל בַּתְשְׁבָּחוֹת וְבִילְבְיִי בְּמוֹ בְּבִילְים בְּנִבְּילְ בְּיִבְּיִלְ מְשְׁבָּח וּיִם בְּעִלְבְיוֹן בְּבְבְּיר שְׁמִבּיר שִׁמְּבְּ מְשְׁבָּחוֹית וְנְבִיר שְׁבִיר שְׁבְּיוֹל בְּתִּשְׁבְּחוֹית בִּיר בְּנִבְירוֹן מִנְבְּילְים בְּבִּילְים בְּנִבְּיִים בְּבְּבְּיוֹם מְעָבְּיוֹם מִילְבָּיִים בְּבִּילְים בְּעִבְּיוֹם בְּיִים בְּבִּבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבִּים בְּבִּילְם בְּיִים בְּבִּבְּיוֹם בְּבִּיר שְׁבִּירוֹם בְּבְבִּילְים בְּבִּירְיִים בְּנִבְּיִבְּיוֹם בְּבִּיְבְּיוֹם בְּיִבְיוֹים בְּבִייִים בְּנִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּילְבְיוֹים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּבְבְּבּיתְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיִבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּיִבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְּיוֹם בְּעִים בְּבְיוֹם בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּים בּב

Gelobt fei, auf deffen Wort die Welt entstand. Gelobt fei Er! gelobt Er, der Urheber des Schöpfungswerkes, gelobt der fpricht und vollbringt, gelobt der beschließt und vollführt, gelobt der fich erbarmt der Erde, gelobt der fich erbarmt der Geschöpfe, gelobt der segensvollen Lohn ertheilt den ihn Fürchtenden, gelobt ber ewig lebt und bauert beständig, gelobt ber Befreier und Retter, gelobt fei fein Name. Gelobt feift Du. Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, Allmächtiger, barmherziger Bater, ber gerühmt wird durch ben Mund feines Bolfes, ver= herrlicht und gepriesen durch die Zunge seiner Frommen und Anechte. Und mit den Lobgefängen Davids, Deines Knechtes, wollen wir rühmen Dich, Ewiger, unser Gott, durch Loblieder und Pfalmen Dich erheben, preisen und verherrlichen und anrufen Deinen Ramen und Dir die Herrschaft geben, Du unser Rönig, unfer Gott, Einziger, Ewiglebender, Berr! gepriefen und verherrlicht fei für und für fein großer Rame. Gelobt feift Du, Ewiger, König, der gerühmt wird durch Loblieder.

הורו לַיִּי קרָאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדְיעוּ בָעַמִּים עַלְּילתְיוּ: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׁיחוּ בְּכֶר־־־נִפְּלְאֹתָיו: הִתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם בָּרְשוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעָזּוֹ בַּקְשׁוּ פָנִיו תָמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עֲשָׂה מִפְּתִיו וּמִשְׁפְּמֵי־־פִּיהוּ: זְרַע יִשְׂרָאֵר עַבְרוֹ בְּנֵי יַעַקְבׁ בְּחִירָיו: חויא יִי אֱלֹהַינוּ בְּבָל־־הָאָרֶץ מִשְׁפַּטְיו: זִכְרוּ לְעוֹלְם בְּרִיתוֹ דָּבֶר צְּנָה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיִּעַמִירֶהָ לְיַיְעַקב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמר לְךָּ אֶתֵּן אֶרֶץ־־בְּנְעַן חֶבֶר נַחְלַחְבֶם: בְּהִיוֹתְבֶם מָתֵי מִסְפֶּר בִּמְעַט וְגָרִים בָּה: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִפַּמְלָבָה אֶל־עם אַחַר: לא־הִנְּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁכָם וַוֹּבַח עַלֵּיהֶם מְלָבִים: אַל־תִּנְעוֹ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־ הָבֶעוּ: שִׁירוּ לַיִי כֶּל־הַאָבִץ בַשִּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפָּרוּ בַּנּוֹיִם אָת־־כְּבוֹרוֹ בְּכָר־־־הָעַמִּים נִפְּלְאֹתְיו: פִּי נָרוֹל יְיָ וּמְהָלֶל מְאד וְנוֹרָא הוא עַל־כָּל־אֲלֹהִים: כִּי בֶּל־אֱלֹהֵי הָעַפִּים אֱלִילִים וַיִי שְׁמֵיָם עֲשָׂח: הור וְהָרֶר לְפָנְיו עוֹ וְחֶרְנָה בִּמְקמוֹ: הָבוּ לַיִי מִשְׁפְּחוֹת צִמִים הַבוּ לַנְי כָּבוֹר וָעוֹ: הָבוּ לַיִּי כְבוֹר שְׁמוֹ שְאוּ מִנְחָרה וּבְאוּ לְפָנְיו הִשְׁתַּחֲוּ לַיִּי בְּהַרְבַת־-קְדֵש: חִילוּ מִלְפָנְיו כָּל־-הָאָרֶץ צַּף־תִּכּוֹן תַבֵּל בַּל־תִמוֹם: יִשְׂמְחוּ הַשְּׁמֵיִם וְתָגֵל הַאָרֵץ וְיאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מֶלֶך: יִרְעֵם הַיְּם וּמְלֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשְּׁבֶּה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַבְּנוּ עֵצִי הַיְּעֵר מִלְפְנִי יְיָ כִּי־ בָא לִשְפוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹרוּ לֵיִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: וְאִמְרוּ חוֹשִׁיצְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁצְנוּ וְקַבְּצְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מו־הַגוֹים לְחוֹרוֹת לְשֵׁם קַרְשֶׁךְ לְחִשְׁתַבֶּחַ בִּתְחִלְּתֵךְ:

Danket bem Ewigen, rufet an seinen Namen, machet fund unter ben Bölfern feine Thaten. Singet ihm, fpielet ihm, redet von all seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens; es freue sich das Berg berer, die den Ewigen suchen Berlanget nach dem Ewigen und feiner Sobeit, suchet fein Antlit beständig. Gebenket feiner Bunder, Die Er gethan, feiner Beichen und der Aussprüche seines Mundes. Same Sisraels, feines Rnechtes, Sohne Jaatobs, ihr feine Erfornen! Er ift ber Ewige, unfer Gott; über die gange Erde ergehen seine Gerichte. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, bas Er geboten, ins tausendste Geschlecht, das Er geschlossen mit Abraham, und feines Schwures an Jizchaf. Und Er ftellte es auf für Jaakob zur Satung, für Jisrael zum ewigen Bunde, ba Er fprach: Dir geb' Ich das Land Kenaan als Loos eures Besites; da ihr waret ein zähliges Häuflein, da eurer wenig und ihr darin weiltet. Und fie zogen von Bolf zu Bolf, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ feinen Mann fie bedrücken und strafte um fie Ronige. "Rühret nicht meine Gefalbten an und meinen Propheten füget fein Leid gu!" Singet bem Ewigen, alle Lande, verfündet von Tag zu Tag feine Sulfe. Erzählet unter den Bölfern feine Berrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Ewige und fehr gepriesen, und furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Bolfer find Richtiges; aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Frende an feiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Bolfergeschlechter, spendet dem Ewigen Chre und Triumph! Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, nehmet Geschenke und kommet por sein Antlit, bucket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm, alle Lande! und fest ift bas Erbenrund, wanket nicht. Frohlocke der Himmel und juble die Erde, und man spreche ainter den Bölkern: Der Ewige ift König! Dröhne bas Meer und seine Fülle, fröhlich sei die Flur und Alles, was darin. Dann müffen jauchzen die Bäume des Waldes vor dem Ewigen; benn Er ift gekommen, die Erbe zu richten. Danket dem Ewigen, Denn Er ift gütig, denn ewiglich währt feine Suld! Und fprechet: Silf uns, Gott unferer Silfe, und fammle uns und rette uns von ben Bölfern, daß wir danken Deinem heiligen Ramen, daß wir

בַּרוּךְ יְנָ אֵָלהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלֶם וְעַר־הָעלֶם נַיּאמְרוּ כָל־־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַתַרם רַגְלָיו קרוש הוא: רוֹמְמוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְּׁתַחוּוּ לְבַר בָּרְשׁוֹ כִּי בָרוֹשׁ יִיָּ אֱלֹבִינוּ: וְהוֹא בַחוֹם יְבַפֶּר עֲוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהַרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמֶתוֹ: אַמָּח יָיַ לא־תִּבְלָא רַחָמֵיך מִמֶּנִי חַסְרָּך וַאַמְחָּך הָמִיר יַּצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךְ יָיָ וַחֲסָבֶיךְ כִּי מֵעוֹלֶם הַפָּח: תְנוּ עוֹ לֵאלהִים עַל־יִשְׂרָאֵל נַּאֲנָתוֹ וְעָזוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלהִים מִמִּקְדָּשִׁיךְ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עוֹ וְתְעַצְמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אַל־נְקְמוֹת נְיָ אֵל נְקְמוֹת הוֹפְיע: הִנְשֵׂא שוֹפַט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְמוּל עַל־גָּאִים: לַיִי הַיְשׁוּעָה עַל־עַפְּוּך בְרְבָחֶךְ פֻּלָח: יָיָ צְבָאוֹת עִפְנוּ מִשְׂנָב לְנִוּ אֱלֹחֵי יַעַקב פֶלָה: יְיָ צְּבָאוֹרת אַשְׁרֵי אָדָם בּמִחַ בָּדְ: יִיָּ חוֹשִׁיעָרה הַפֶּוֹלֶהְ יַעַגִנְוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־־עַפֶּוֹךְ וּבָרַהְ אֶת־נְחַלְּתֶּךְ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַר־הָעוֹלָם: נַפְּשֵׁנוּ חִכְּתַה לַיָּי עֶזְרֵנוּ וּמָנְגֵּנְוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמֵח לִבְּנוּ כִּי בְשֵׁם קָרשוֹ בָשָּׁחָנוּ: יְהִי־חַסְרָּךְ יְיָ עָלֵיְנוּ בַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לֶּךְ: הַרְאֵנוּ יָנָ חַסְהֶּךְ וְנֶשְׁעַךְ תִּמֶּן־לָנוּ: קוּמָה עָוְרָתָה לָנוּ וּפְּרֵנוּ לְמַעוֹ חַסְהֵּך: אָנבִי וְיָ אֱלֹהֶיךְ הַמַּעַלְּדְ מֵאֶרֵץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־־פִּיך נִאַמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכְּבָה לּוֹ אַשְׁרִי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְרָּהְ בָּמַחָתִּי יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעָהֶךְ אָשִירָוז לַיִי בִּי נְמַל עָלָי:

uns rühmen Deiner Herrlichkeit. — Gepriesen sei ber Ewige, ber Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Bolk fprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! — Erhebet den Ewigen, unfern Gott, und budet euch vor feiner Guge Schemel! heilig ift Er. Erhebet ben Ewigen, unfern Gott, und bücket euch vor feinem heiligen Berge; benn heilig ift ber Ewige, unser Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Miffethat und verderbt nicht und wandte oft seinen Born ab und wedt nicht all seinen Grimm. - Du, Ewiger, wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir; Deine Hulb und Deine Treue werden ftets mich bewahren. Gedenke Deiner Liebe, Emiger, und Deiner Suld; denn von Emigfeit find fie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ift fein Ruhm und feine Macht in den Wolfen. Furchtbar bift Du, Gott, aus Deinem Beiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Starte bem Bolfe. Gepriesen sei Gott! - Gott ber Bergeltung, Ewiger, Gott ber Bergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter ber Erbe, vergilt Lohn ben Hochmüthigen. — Beim Ewigen ift ber Sieg: über Dein Bolf tomme Dein Segen, Selah! Der Gott ber Heerschaaren ift mit uns, eine Beste ift uns der Gott Jaakobs, Selah! - Bott ber Beerschaaren! Beil bem Menschen, ber auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage unferes Rufens! - Silf Deinem Bolfe und fegne Dein Erbe, und weide und trage fie bis in Ewigkeit. Unfere Seele wartet bes Ewigen: unfer Beiftand und unfer Schild ift Er. Denn an ihm freuet sich unfer Berg; benn seinem heiligen Namen vertrauen wir. Go moge fein Deine Hulb, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Lag uns ichauen, Ewiger, Deine Suld, und Dein Beil gieb uns. Auf, uns zum Beiftand! und erlofe uns um Deiner Gnade willen. — Ich bin der Ewige, dein Gott, der dich heraufgeführt aus dem Lande Mizrajim. Thue weit auf beinen Mund, daß Ich ihn fülle! — Beil dem Volke, dem also geschieht; Beil dem Bolke, deffen Gott der Ewige ift. Ich aber vertraue Deiner Huld; es frohlockt mein Herz ob Deiner Bulfe. Ich will dem Ewigen fingen, benn Er hat mir wohlgethan.

(a) לַמְנַצְּחַ מִּוֹטוֹר לְּבִי הַשְּׁמִים מְּסַפְּרִים פְּבוֹר־ מִמְשְׁלוֹרבי אָז אִיתָם וְנִקְיֹר בְּנָיְם בְּשְׁמִים מִוֹּצְאוֹ וּתְקוֹפְתוֹ לְבִי לְבְוֹר: הַשְּׁמִים מְנְבִּים בְּבוֹר לְרוֹץ אְרֵח: מִלְּבָּים הְשָׁמִים מוֹצְאוֹ וּתְקוֹפְתוֹ עֵלִים נְבִּיִם בְּעִבּים מְנְבָּים בְּעָבִים מוֹצָאוֹ וּתְקוֹפְתוֹ עֵלִים נְבְּיִם בְּעִבּים מִנְּבִים מְּנְבִּים מְּבָּים מְנְּבִים מְנְבָּים נְבִּים בְּעָבִים מוֹצָאוֹ וּתְקוֹפְתוֹ עֵלְּר מִשְׁמִים מוֹצְאוֹ וּתְקוֹפְתוֹ עַלְּבֹי יְבְּנִים מְבְּבִּים מְשָׁכְּם מִיְּבָּים נְבִּים מְּבָּים מְבְּבִים מְבָּבִים וְנְבָּים מִיְבָּים מִבְּבִּים וְנִבְּים מִיְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִיְבְּים מִּבְּים מִוֹּבְשׁ וְנְפָּתוֹ צִּיְרִם מְשְׁבְּים מִנְּבִים מְנְבִּים מִנְּבְּים מְבְּבִּים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִיְבִּים מְנְבְּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִּים וְנְבָּים מִבְּבִים מְנְבְּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנִבְּים מִבְּבִים וְנִבְּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנְבָּים מִבְּבִים וְנִבְּים מִבְּבִים וְנְבְּיִים מְנִבְּים מְנִבְיּב וְנְבְיוֹב מִבְּים מְנִבְים וְנְבִּיוֹן לְבָּים מְנִבְיִם מְנִבְים וְבְבִּיוֹן לְבָּיִים מְנְבִין מְנִבְּיוֹן לְבִּי לְפְנָוְךְ יְחְנִים מִבְּבִים וְנִבְּיוֹן מְנִבְיוֹן לְבִי לְפְנְוְיְב יְבְּבְּים מִבְּבִים וְנְבִייוֹן מְנִבְים מִבְּבִין מְנִבְּים מִבְּבִים מְנִבְים מִבְּבִין מְנִבְּים מְבִּבְּים מְנִבְיוֹם מְנִבְים מְבִים מְבִּים מְבִּים מִבְּים מְבִּבּים וְנְבְּיוֹים מְבְּבִין מְבְים מְבִּים מְבְּבִּין מְבְּבִין מְבְּבְּים מְבְּבִין מְבְּיוֹבְים מִבְּבִּים וְבְבּי לְבְּבְּים מְבְּבִין מְבְּיִבְּים מְבְּבּיוּ מְבְּיוֹם מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבִּבּיוֹם מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּם מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְּבוּים מְבְיבְּים מְבְּבוּים מְבְּבוּם מְבִּים מְבְּבוּים מְבְּבוּם מְבְּבְי

(לוי) לְבָוֹר בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־שַׁנְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְנָרְאֵחוּ
 וַיַּלְך: אֲבָרְכָה אֶת־יְהֹוֶה בְּכָל־עֵת תָּמִיר תְּהִלְּחוֹ בְּפִי:
 בִּיהוֶּה תִּתְהַלֵּל נַפְּשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנְוִים וְיִשְׁמְחוּ: נַּדְּלוּ לֵיהוֶה אָתִי וּנְרוֹמְטָה שְׁמֵוֹ וַחְבָּוֹר וְבָבְרוֹתְיוֹ הוֹשִׁיעוֹ:
 זְּמְבָּל־מְנוֹרוֹתִי הִצִּילְנִי: הִבְּיטוּ אֵלְיוֹ וְנָהְרוּ וּפְנֵיהָם אַלִּי זְהַנְּה שָׁמֵע וּמִבְּל־צְרוֹתִיוֹ הוֹשִׁיעוֹ:
 תְּבְּרוֹנְי יְהוֹּה אַשְׁרֵי הַנֶּבֶּר יָחְסְרוּ לִירִאִיוֹ וְיְחַלְּח וְבִּחְרִים בְשׁוֹ וְרָאוֹ אַתְר־יְחְלָה לֹא־יַחְסְרוּ בְלּ־טוֹב: לְבוּ בְנִים שִׁמְעוּ-לִי שְׁמְעוּרְּלִי וְבְּבְּרוֹתְיוֹ הוֹשְׁיעוֹ:
 בְּרִים יְהוֹּה לֹא־יַחְסְרוּ בְלּ־טוֹב: לְבוּ בְנִים שִׁמְעוּ-לִי בְּנִים שִׁמְעוּ-לִי

למנצח (Pfalm 19.) Dem Sanameister: Pfalm von David. — Die Simmel ergablen die Berrlichkeit Gottes, und feiner Sande Werk thut die Wölbung kund. Ein Tag läßt dem andern guftrömen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht find es Worte und nicht Reben, beren Stimme nicht gehört wird, fondern über die ganze Erde geht aus ihre Schnur und an das Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesett. Und der, wie ein Bräutigam her-vorgehend aus seiner Kammer, frohlocket wie ein Held, die Bahn 311 durchlaufen. Am Ende der Himmel ift fein Aufgang, und fein Rreislauf über ihre Grenzen, und Richts ift verhüllt vor feiner Gluth. Die Lehre des Ewigen ift untadelig, feelenerquickend, des Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen find recht, herzenerfreuend; des Ewigen Gebot ift lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht des Ewigen ift rein, besteht ewig; des Ewigen Aussprüche sind wahr, sind gerecht allgumal. Sie, die foftlicher find denn Gold und feines Gold in Menge, und füßer denn Honig und Honigfeim. Auch Dein Knecht wird durch fie belehrt; in ihrer Bewahrung ift großer Lohn. Berirrungen, wer merket fie? - Bon verborgenen Gunden reinige mich! Aber auch von Uebermüthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Vergeben. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines Bergens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er verstellte seinen Berstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit; stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele; hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset und seinen Namen erheben zumal! Ich suchte den Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schrecknissen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und der Ewige hörte, und von all seinen Leiden rettete Er ihn. Es lagert der Engel des Ewigen um die, so ihn fürchten, und bestreiet sie. Kostet und sehet, daß gütig der Ewige ist; Heildem Manne, der bei ihm sich birgt. Fürchtet den Ewigen, ihr seine Heiligen! denn Nichts mangelt denen, so ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern; aber die den Ewigen suchen, entbehren kein Sut. — Kommt her, Kinder, höret auf mich: die Jurcht des Ewigen sehr, der Leben begehrt, der Tage wünscht, Gutes zu schauen? — Wahre deine Bunge vor Bösem und deine Lippen, daß sie nicht Trug reden.

יִרְאַת יְהֹיָה אָלַפֶּרָכֶם: מִי־־הָאִישׁ הָחָפֵץ חַיִּים אהֵב יְמִים לְרְאוֹת טוֹב: נְצֵר לְשוֹנְךְ מֵרָע וִשְׂפֶּתְיךְ מִרָּע וִשְׂפֶּתְיךְ מִרָּע וַשְׁפֶּתְיךְ מִרָּע וַשְׁפֶּתְיךְ מִרְע וַשְׁפֶּתְיךְ מִרְע וַשְׁפָּתְיךְ מִרְע וְשְׁפָּתְיוֹ אָל־־שִׁוְעִתְם: פְּנִי יְהוָה שְׁמִע יְעִים לְּיִבְילִם: נְאָרִי וְמִיּבְירִי מֵאֶרֶץ וֹכְרָם: צְּעַקוּ וַיִּהוָה שְׁמִע יְמִבְּרִי־לֵב וְאָת־ בְּּרְוֹת יִוֹשִׁיע: כַּבּוֹת רָעוֹת צַּדִּיק וּמִבְּלָם יַצִּילְנְּוֹ הַבְּּתְי לֹא נִשְׁכְּרִי־לֵב וְאָתִּי הַבְּיֹת יִשְׁמִי בָּלִי יִמְיִם וֹמְבָּלְם יַצִּילְנִּוֹ הַיְּלִב יְהוֹה לְצִיקְרִי: שֹׁמִר בְּלִי־עִּמְתִיוֹ אַחָּת מִהַנְּה לֹא נִשְׁכְּרִי־לֵב וְאָתִּי הַנְחִים וֹלְא נִשְׁכְּרִי בַבּוֹת רָעוֹת צַּדִּיק וּמְבָּלְם יַצִּילְנְּוֹ הְתְּחִים בּוֹ: מִמְר בְּלִים וְלְא נִשְׁמִוּ בָּלִיה וְשֹׁנְא מָרְי וְלֹא נִשְׁמוּ בְּלִיה וְלֹא נִשְּׁמִוּ בְּלֹיה וְלֹא נִשְּבְּרוֹוֹ וְלֹא יִאְשְׁמוּ בְּלִיה וְשֹׁנְא בְּרִיוֹן וְלֹא יִאְשְׁמוּ בְּלִיהְחִסִים בּוֹ:

בְּלֶח אֶל־יְעַבְּרֵיך בְּמְשֶׁה אִיש־־הָאֵלְהִים אַרנִי מְעוֹן אַתְּה הָיִיתְ לְנוֹ בְּרֹר וְרֹר: בְּמְעָרֶם הָרִים יֻלְּרוֹ וַתְּחוֹלֵל אָבֶר וְחָבֵל וּמַעוֹלֶם עַר־עוֹלֶם אַתְּה־אֵל: תָּשֵׁב אָנוֹש עַר־דְּבָּע וֹמְאֹמֶר שְׁוֹבוֹ בְנֵי־אָבָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעִינְוֹךְ כִּיוֹם אַתְּחֹל כִּי וְעַבר וְאַשְּׁמוֹרָח בַלְּוֹלֶה: וְרַהְמָּם שִׁנְח וְנִבְּעִרְ בְּבָּעְר בָּלְוֹלֶה: וְרַהְבָּה שִׁנְח בְּנִירְאַתְּךְ בַּבְּלְר בִּעִילְוֹן בִּיבְוֹן בְּיִבְיֹן וְחִלּע בְּנְנִוֹן בְּעַבְרָתְרְ וְמִילוֹן בִּיןֹנוֹ בְּעַבְר וְאַשְׁמוֹנִים שְׁנְח וְבְּבְּבְּר וְבִיּעְבוֹן וְבְּיִבְין וְבִּיְבְּבְּר וְבְּבְּבְר וְבִּיְבְּבְר וְבִּיְבְּבְר וְבְּבְּבְר וְבִּיְבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבְּבְּבְר וְבְּבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבְּבְּבְר וְבִּבְּבְר וְבִבְּבְר וְבִבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבִבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְּבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְבְרְוֹן בְּבְבְרְ וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְר וְבְבְּבְבְר וְבְבְבְּבְר וְבְבְבְרְים שְׁבְּבְרְיף עַלְבְבְרֵיף שָׁבְּר וְבְבְּבְרְיף עַלְבְבְרְיף עוֹבְבְּבְרְיף עַלְבְבְרֵיף בְּבְבְרוֹן בְּבְבְרְיף עַלְבְבְרֵיף עַבְּבְבְין וְבְּבְבְרְיף עַלְבְבְרֵיף עַלְבְבְרוֹן בְּבְבְרִים וְבִּבְבְיוֹך בְּבְבְרִיף עַלְבְבְרִיף עַלְבְבְרִיף עַלְבְבְרִיף בְּבְבְרִיף וְבְבְּבְבְרִיף בְּבְבְייף וְבְּבְבְרִיף בְּבְבְרִיף בְּבְבְרִיף בְּבְבְרִיף בְּבְבְרִיף בְּבְבְיר וְבְבּבְבְיף וְבְבְבְבוּיף בְבְבְּבְרוֹן וְבִיבְבְּבְרוֹן בְּבְבְבְיוֹם וְבְבְבְבְּבְבְרוֹן בְבְבְבְּבוֹים וְבִּבְבְים בְּבְבְיוֹם בְּבְבְבוּים בְּבְבְרוֹים בְּבְבְרוֹך בְבְבְבוֹיף וְבְבּבְבְיף בְבְבְבוּים וְבִיבְבְבוּים בְּבְבְרוּים בְּבְבְרוֹים בְּבְבְרוּים בְּבְבוּים בְּבְבְיוֹם בְּבְבוּיוֹם בְּבְבְבוּיוֹם בְּבְבוּיוֹם בְּבְבוּים בְּבְבוּים בְּבְבוּים בְּבְבוּים וְבְבּבְבוּים בְּבְבוּים בְּבְבוּים וְבִבּבְים בְּבְבוּים בְּבְבְבוּים בְּבְבוּיוֹב בְבוּבוּבוּבוּבְבוּים בְּבְבוּבוּים בְּבּבוּים בְבּבוּבוּים בְּבְבוּבוּים בְּבְבוּים בְּבְבוּים בְּבְבוּבוּבוּיוּבְבְבוּיוּב

Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewigen Zornblick ist wider die, so Böses thun, zu tilgen von der Erde ihr Gedächteniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus all ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist der Ewige denen, die gebrochenen Herzens sind, und denen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Leiden des Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gedeine; nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es tödtet den Frevler das Unheil, und des Gerechten Hassen. Der Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

חלפת (Pfalm 90.) Gebet von Moscheh, dem Manne Gottes. — Berr, Auflucht bift Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Che benn die Berge geboren wurden und Erde und Weltall freifte, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bift Du Gott. Du führft ben Sterblichen bis zur Berknirschung und fprichft: Rehret gurud, Menschenkinder! Denn taufend Jahre find in Deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in der Nacht. Du ftrömft fie bin, im Schlaf werden fie; am Morgen sproffet er wie Gras. Am Morgen blühet er und sproffet, am Abend ift er abgemähet und verdorrt. Denn wir vergeben in Deinem Borne, und in Deinem Grimme find wir anaftverwirrt. Du stellst unsere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor das Licht Deines Antlikes. Denn all unsere Tage verftreichen in Deinem Grimme; wir verbringen unfere Jahre wie Be= schwätz. Unfere Lebensjahre — das sind siebzig und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt fich Glend und Unheil; benn schnell enteilt's, und wir muffen bavon. Wer kennt die Macht Deines Bornes und, wie er ihn fürchten follte, Deinen Grimm? - Unfere Tage gablen lehr' uns benn, daß wir gewinnen ein weises Herz. Rehr' um, o Ewiger! - wie lange noch? und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Huld, daß wir jauchzen und uns freuen all unfere Tage. Erfreue uns, gleich ben Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, ba wir Unglück geschauet. Sichtbar werbe vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glang über ihren Sohnen. Und es fei die אָרנִי אָלהִינוּ עָלֵינוּ וּמַעשׁה יָהִינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעשׁה יָהִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

ליהנה מַהְסִי וּמְצוֹּרָתִי מֶלְחֵי שַׁבִּי יִתְלוֹנָן: אמֵר לַיהנָה מַהְסִי וּמְצוּרָתִי מֶלְחֵי מֶּבְּטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְּהְ מַחָּסִי צָּנְה חַוֹּחַתִּי בְּאָבְּרָתוֹ יָסֶךְ לְּךְ וֹחְחַת בְּנָפִי מָפָח יָקוּש מִהֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאָבְרָתוֹ יָסֶךְ לְדְ וֹחֲחַת בְּנָפִי יְשׁרְּם מִצְּיְּהְ וְסְבֵּרָה מִימִינֶּךְ מִלְּטֵּר יְשׁוֹר צְּהָרֹ וֹמָבָר בְּאָבָי וֹנְצִיּה מִקְיִבְּ מִקְּטָב יְשׁוֹר צְּהָלוֹ מַחָסִי צִּלְּיוֹן שַׁמְתָּ מִעוֹנֶבְּ: לֹא תִירָא מִפְּחַר לְנָיְרָ לֹא יִנְשׁ: רַק מַחָסִי צִלְיוֹן שַׁמְתָּ מְעוֹנֶבְּ: לֹא־רְתְּאָנָה מִּלְיִךְ לְשִׁמְרְ בְּבָּרְ מַחָסִי צִלְיוֹן שַּמְתָּ מְעוֹנֶבְּ: לֹא־רְתְּאָנָה בִּי חַשְּׁמִי מַחָסִי צִלְיוֹן שַּמְתָּ מִעוֹנֶבְּ: לֹא תִירָא מִפְּחַר וְבָּבְּרָה וֹבִּי מַחָּסִי צִלְיוֹן שַּמְתָּ מִעוֹנֶבְּי רְשָׁעִים מִּנְיִבְּ בְּבָּרְהוֹ יְחָלֵּךְ לְאַבְּרָךְ בְּבָּרְ מַחְסִי צִלְיוֹן שַּמְנְּבְ הִיבְּבְּרְ הִיבְּעִים בְּבְּרְרוֹן יִצְּהָרְ בְּעָרְ וְנִבְּבְּרְ בְּבָּרְרוֹן וְמַבְּבְּרְה וְמָבִּין וְמָבְּבְּרְה וְמָבִין וְשְׁבְּבְּבְּרוֹ וְמִבְּיְרְ וְמִבְּיוֹן וְשְׁמְבָּוֹן מִיִּיְלְהוֹּ עִמְיוֹ מְחַלְּ בְבְרָה בְּצְרָה מְשִׁבְּנְבְרוֹ וְשְׁמְבְּבְּרוֹן וְשִׁמְבְּבְּרוֹ וְמִבְּבְּרְהוֹ וְמִים אְשִׁבִּיעוֹו וּאִבּירוּ וְמִבְּבְּבְּרוֹ וְמִבְּבְּרְה וְנִבְּיוֹ וְשִׁבְּבְּבוֹרוּ וְמִבּיוֹ וְשְׁבְּבְבְּרוֹ וְמִבְּבְּרוֹ וְמִבְּבְּרוֹן וְשִׁיְבְּתְיוֹ מִוֹים אִשְּבִיעוֹו וּאראהוּ בישוּעחיי: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישוּעחיי:

(מלה) הַלְּלוּיָה הַלְלוּ אָת־־שֵׁם יְהְוָּה הַלְלוּ עַבְּהֵי יְהוְּח: שֶׁעִמְרִים בְּבֵית יְהוְּה בְּחַצְרוֹרֹז בֵּית אֵלהִינוּ: הַלְּלוּיָה כִּי־מוֹם יְהוְּה וַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי־יָצַקְבׁ נְאַדְנִינוּ מִבְּל־אֵלְהִים: כּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוְה עֲשָׂה בַּשְּׁמִים וֹבְאָרֶץ בַּיַמִים וְכָל־תְּחֹמוֹת: מַיְעַלֶּה נְשִׂאִים מִקְצֵה דְּאָרֶץ מִצְּלְיִם מַאָּדָם עִד־בְּהַמְּחֹים: שֶׁלַח אוֹתת וּמִפְּתִים בְּתוֹבֵי מִצְלְיִם מַאָּדָם עִד־בְּהַבְּיִה: שֶׁלַח אוֹתת וּמִפְּתִים בְּתוֹבְנִי מִצְּלְיִם בְּפִּיְעִה וּבְכָל־נְעַבְּדִיוּ: שֶׁהִבָּה וּוֹיִם רַבִּים וְהָרֵנּ מִצְרָים בְּפִּרְעֹה וּבְכָל־נְעַבְּדִיוּ: שֶׁהִבָּה וּוֹים רַבִּים וְהָרֵנּ Hulb bes Herrn, unseres Gottes, über uns! Und bas Werk unserer Hände fördere bei uns, und bas Werk unserer Hände — fördere es!

ישכ (Pfalm 91.) Wer in bem Schute des Höchsten fitet, ber ruhet im Schatten bes Allmächtigen. Ich fpreche zum Ewigen: Meine Buflucht und meine Burg, mein Gott, bem ich vertraue! Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Bogelftellers. von der Beft des Berderbens. Mit feinem Gefieder bedt Er bich, und unter feinen Fittigen bift bu geborgen; Schild und Panger ift feine Treue. Richt fürchteft bu por bem Schrecken ber Nacht. vor dem Pfeile, der fliegt bei Tage, vor der Beft, die im Dunkeln schleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage. fallen dir zur Seite Taufend, und Rehntausend dir zur Rechten, dir nahet fie nicht. Rur mit beinen Augen schauest du, und die Bergeltung ber Frevler fiehft du an. Denn Du, Ewiger, bift meine Zuversicht! Den Sochsten machst bu zu beiner Zuflucht. Richt wird Unglück dir widerfahren, und eine Plage nahet nicht beinem Belte. Denn feine Engel entbietet Er für bich, dich gu behüten auf all beinen Wegen. Auf Sänden tragen fie bich, baß nicht an dem Steine bein Fuß fich ftoße. Auf Löw' und Otter trittst du, gertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' Ich ihn; Ich stelle ihn hoch, weil er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Sch erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich errette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben fättige Sch ihn, und laffe ihn meine Sulfe schauen.

gen! Lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hamen des Ewigen stehen, in den Höfen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! denn gütig ist der Ewige; saitenspielet seinem Namen, denn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat Er gemacht im Himmel und auf Erden, in den Meeren und allen Tiesen. Herauf bringt Er Wolken vom Rande der Erde, Blige zum Regen erschafft Er, Er sührt hervor den Wind aus seinen Schaßstammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Mizrajims, von Menschen bis Vieh. Er sandte Zeichen und Wunder in deine Witte, Mizrajim, an Pharaoh und an all seinen Knechten; der

מְלָכִים ְעֵצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאָמִרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וּלְכל מַמְלְכוֹת בְּנְעָן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לִישִּׁרָאֵל עמו: יְהנָה שִּמְךְ לְעוֹלֶם יְהנָה וִכְרְךְ לְּדְרֹדֹוְדְרֵ: כִּי־יָדִין יְתְנָה עַמוֹ וְעַלְדָעַבְּדִיו יִתְנָחָם: עַצַבּי הַגּוֹיִם בָּסֶף וְנָהָכ מְעַשֵּׁה יְהֵי עָשִׁיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בּמִןם בָּהָם: בֵּית יִשְׂרָאֵל יִרְאוּ: אָזְגִים לָהֶם וְלֹא יַאֲזֹוְנוּ אַף אֵין יֶשׁ־רְוֹחַ בְּפִיהָם: בְּתְנוֹ אַשִּׁיהֶם כַּל אֲשֶׁר־בּמִןם בָּהָם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהנָה יִרְאָר יְהנָה בָּרְכוּ אֶת־יְהנָה: בָּרוּךְ יְהנָה בָּרְכוּ אֶת־יְהנָה יִרְאָי יְהנָה בָּרְכוּ אֶת־יִהנָה: בָּרוּךְ יְהנָה מָצִיוֹן שֹבֵן יְרוּשָׁרָם הַלְלוּיָה:

כִּי לִעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִי לְעוֹלֵם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלְם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: כִי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: כִי לִעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלָם חַסְרוֹ: כִּי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ:

(קלו) הזרו לַיהנָה כִּי־שוֹב

הזרו לֵאלהֵי הָאָלהִים

הזרו לַאַרנִי הָאָלהִים

לְעשֵׁה נִפְלָאוֹת נְּרלוֹת לְכַּדּוֹ

לְעשֵׁה הַשְּׁמֵים כִּתְבוּנָה

לְעשֵׁה הִשְּׁמֵים בְּתְבוּנָה

לְעשֵׁה הִאָּרִים נְּרלִים

לְעשֵׁה אוֹרִים נְּרלִים

לְעשֵׁה אוֹרִים נְּרלִים

לְמַבָּר הַשְּׁמֵישׁ לְמֶמְשֶׁלֶּת בַּיּוֹם

לְמַבֵּר הַשְּׁרָאֵל מְתּוֹכָם

לְמֵבָר יִשְׂרָאֵל מְתּוֹכָם

לְנוֹר יַם־סוּף לִנְיָרִים

וְנֵעֵר פַּרְעה וְחִילוֹ בְיַם־סוּף

וְנֵער פַּרְעה וְחִילוֹ בְיַם־סוּף

geschlagen zahlreiche Bölker und getödtet mächtige Könige, dem Sichon, König des Emori, und den Og, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Und Er gab ihr Land zum Besitze, zum Besitze Jisrael, seinem Bolke. Ewiger, Dein Kame ist für ewig, Ewiger, Dein Anne ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Kecht schafft der Ewige seinem Bolke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Göhen der Bölker sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht; auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Jisrael, preiset den Ewigen! Hans Aharon, preiset den Ewigen! Hans des Levi, preiset den Ewigen! Die ihr den Ewigen sürchtet, preiset den Ewigen! Gepriesen set Ewige von Zijon aus, der thronet in Jeruschalajim. Hallelujah!

(Pfalm 136.) Danket bem Herrn, benn Er ift gütig, benn ewiglich mahrt seine Hulb.

Danket dem Gotte der Götter, denn ewiglich mährt

seine Huld.

Danket dem Herrn der Herren, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt feine Huld.

Der den Himmel geschaffen mit Weisheit, denn ewiglich währt seine Huld.

Der ausspannte die Erde über den Wassern, denn ewiglich währt seine Huld.

Der die großen Lichter geschaffen, denn ewiglich währt seine Huld.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht, benn ewiglich währt seine Huld.

Der Mizrajim schlug an seinen Erstgebornen, denn ewiglich währt seine Huld.

Und herausführte Jisrael aus seiner Mitte, denn ewiglich währt seine Huld.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, denn ewiglich währt seine Huld.

Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt feine Huld.

Und sprengte Pharaoh und sein Heer ins Schilfmeer, denn ewiglich währt seine Huld.

בִּי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: לְמוֹלִיך עַמּוֹ בַּמִּרְבֶּר לְמַבֵּח מְלָכִים נְּרֹלִים וַיַּחֲרוֹ מְלָכִים אַדִּירִים לְסִיחוֹן מְלֶהְ הָאֲמִרִּי וֹלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וַנְתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַכְּדּוֹ שִׁבְּשִׁפְלֵנוּ וָכַר־לְנִוּ וֹיִפְּתַקנוּ מִצְּרִינוּ וֹיִפְּתַקנוּ מִצְּרִינוּ הוֹרוּ לָאֵל חַשְּׁמַיִם

חורו ליחנה בְּכנוֹר בְּנְבֶל עֲשׂוֹר וַמְּרוּ־לוֹ: שִׁרוּ לוֹ שִׁיר חוֹרוּ לַיחנָה בְּכנוֹר בְּנֵבֶל עֲשׂוֹר וַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חוֹרוּ לַיחנָה בְּכנוֹר בְּנֵבֶל עֲשׂוֹר וַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חְרָשׁ הִימִיכוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי־יָשֶׁר דְּבַר־יִחנְה וְכָלִּד מִימִיכוּ נַגֵּן בִּתְרוּעה: בִּי־יָשֶׁר דְּבַר־יִחנְה וְכְלִּד מִיְשְׁבִי הַגָּוֹ וְנְעִם בְּאַשׁוּ וּכְרְוֹח פִּיוֹ בְּלִּד מִי חַנִּים נֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת מְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ צְּבָלְה הַנְּצְרֵן מִפְנוֹ יָנְוֹרוּ בָּל־ישְׁבֵי תַבֵּל: כִּי הוּא צְנָה וַיִּעְמֹר: יְחנָה הָשִׁרְיִתְבְּי תָבֵל: כִּי הוּא צְנָה וַנִיְעִמֹר: יְחנָה לְעוֹלֶם מִעִמֹר מַחְשְׁבוֹר מְחִשְׁבוֹר עִבְּים: עֵבִּים וֹנְתִוֹ הְעִם בְּחַרְשְׁבוֹר וְבִּיְר וְבִּיְתְ הִנִּיִם וְתִּנִים הְנִיִּם הַבְּיִר וְבִּיְר הַנִּיִם הִּנִּים הְנִיְתְּה בְּלְּר וְנִיְה לוֹ: מִשְּׁמִים הִבִּים יְהְנָה לְעוֹלֶם מִּעִמֹר מִחְשְׁבוֹר הְנִים הַנִּיִי בְּנִים הִנִּים וְהְנִים הְנִייִם הִנְיִי הְנִיים וְהִנִים הְנִייִם הִּנִים הְנִיְה בְּלִּר וְבִּרְ בְּבִּר יְחָבְּי בְּבִּים הַמִּבוֹן אֶּלִּר הְשִׁיְם הְעִבּים הַמְּבִין אָלִי הְנִים הְנִים הִנְּיִים בְּבִּיְרְם הַבְּבִירְם הַבְּיִי בְּנִים הְנִים הְנִבְּי הְנִים הְנִים הְנִבְּי הְנִים הְנִבְּי הְנִים הְנִבְּי הְנִבְּי הְנִים בְּבִּים הְנִים הְנִבְּים הְנִבּים הְבִּבִּים הְנִבְּים הְבִּבִּים הְבִּים הְבִּבִּים הְנִבְּיוֹ בְּבִּים הְבִּבִּים הְבִּים הְבִּבִּים בְּבִּים הְנִים הְנִבּים הְבִּים הְבִּים הְנִים בְּיִּבְים הְבִּים הְנִבּייִי בְּיִי בְּבִּים הְבִּים הְבִּבִין בְּיוֹל בְּלִים בְּבִים הְבִּים הְבִּיּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבּים הְנִבּים הְבִּים הְנִבּיוֹן בְּיִים בְּיִים בְּנִים הְנִבּים הְּבִּים הְּבִּבִיים בְּבִּים הְנִבּיוֹ בְּנִים בְּבִּים הְבִּים הְּבִּים בְּבִּים בְּנִים בְּבִּים בְּיוֹבוֹי בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּנִים בְּנִבּוּ בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִיבְּוֹים בְּנִיוֹים בְּנִיוֹים בְּנִינְים בְּנִים בְּנִים בְּנִינְיוֹים בְּנִים בְּיוֹבְיוֹים בְּנִים בְּנִים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּנִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּבְּוֹים בְּבְּיוֹם בְּנִ

Der sein Volk führte durch die Wüste, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld.

Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt feine Huld.

Und den Og, König von Baschan, denn ewiglich währt seine Huld.

Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt seine Huld.

Zum Besitze Jisrael, seinem Bolke, denn ewiglich währt seine Hulb.

Der in unserer Erniedrigung unser gedachte, denn ewiglich währt seine Huld.

Und uns erlöste von unseren Feinden, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Brot giebt allem Fleische, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte des Himmels, denn ewiglich währt seine Huld.

רננו (Pfalm 33.) Jauchzet, Gerechte, in dem Ewigen! den Redlichen geziemet Lobgesang. Danket bem Ewigen mit ber Cither, mit zehnsaitigem Bfalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ift bes Ewigen Wort, und all sein Thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr; von des Ewigen Huld ift voll die Erde. Auf des Ewigen Wort find die Himmel geworden, und auf seines Mundes Hauch ihr ganzes Beer. Er sammelt zu Saufen des Meeres Gewäffer, Er legt in Borrathstammern Meerestiefen. Es fürchte fich vor dem Ewigen das Erdenall, vor ihm müffen bangen alle Bewohner des Erden= rundes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört den Kathschluß der Bölker, vereitelt die Gesdanken der Nationen. Des Ewigen Rathschluß wird ewiglich bestehen, seines Herzens Gedanken für alle Geschlechter. Beil bem Bolte, deffen Gott der Ewige ift, — ber Nation, die Er fich zum Eigenthum erforen! Bom Simmel blickt ber Ewige, fieht alle Menschenkinder; aus der Stätte seines Sites schauet Er auf all die Bewohner der Erde; der insgesammt ihr Berg gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ist der König siegreich durch des Heeres Menge, ein Held wird nicht gerettet burch Fulle der Mraft. Gitel ift das Rof zum Siege, und durch die Fülle feiner לְתְשׁוּעָרה וּבְרב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הַנֵּה עֵין יְהוָה אֶלֹּר יְרָשִׁיוּ לַמְיַחַלִּים לְחַסְרוֹ: לְהַצִּיל מִפֶּוְנֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיחֹוָה עָוְרֵנוּ וּמְגנֵנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם לָּרְשׁוֹ בָּטְּחְנוּ: יְהִי־חַסְרְּךְּ יְהֹנָה עָלִינוּ בַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

עבי מְוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבֶּת: מוֹב לְהוֹדוֹת לַיִיּ וּלְוַמֵּר לְשִׁמְךּ עָלִיוֹן: לְהַנִּיר בַּבְּבָּר חַסְהֶךְ וְּגָּמוּנְתְּדְּ בַּלֵּילוֹת: עַלִּי־עָשוֹר וַעַלִּי־נְבֶּר עֲלֵי הִנְּיוֹן בְּכְנוֹר: כִּי שְּמֵּחְתַּנִי יִי בְּפָּעָלֶךְ בְּמַעשׁי יָהִיךְ אֲרַנּוֹן: מַח־נְּדְלוּ מַעשִׁיךְ יְיָ מְאד עָמְקוּ מַחְשְׁבְתָּיך: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדְע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אָתְדוֹאת: בִּפְּרָחַ רְשָׁעִים בְּמוֹ עֲשֶׁב וַיִּצְיצוּ בָּלֹד הַבָּח אִיְבֶיךְ יִי בִּי־חִנֵּה איִבֶּיךְ יִאבְרוֹ יִתְפָּרְרוּ בָּל־פְּנְיוֹ יִשְׁנִי: צַּדִּיק הַבְּעוֹן: וַמְּבָּרְ הַּבְּלְיוֹ בְּלְבִיוֹן יִשְׂנֶה מְּוֹנִי בַּלְּרוּ בְּלְבִין יִשְׁנִי בְּלִים בְּבִית יִי בַּחַשְּרוֹר בְּלְבִין בִּלְבִין יִשְנִּה מִּלְנִי בְּלְבִין יִשְנָּה בְּוֹנִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִ בְּרִוֹּי בְּעָבְיִ בְּלְבִין יִשְׁנָיוֹ בְּלְבִין בְּבְּבִין יִיְבְּיִבְין בְּלְבִין בִּבְּבְיוֹן יִשְׁנָּה מִבְּין בְּלְבִין בִּיִבְּים בְּבְבִין בְּבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְבִין בְּבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְבִין בְּבְּבִין בְּבְּבְנוֹן יִשְׁנָּה בְּבְּבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְּבְנוֹן יִשְׁנָּהְ בְּבְּבְּבִּין בְּבְּבִין בְּבְּבִין בִּיְבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּבְנוֹן יִשְׁנָּה בְּבְּבְיוֹן בְּבְבְּיִבְ בְּבְּבְנוֹן יִשְׁבָּבוּ בְּבְבְּבוֹן בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְנוֹן בְּבְּבְנִים בְּבְבְּבִין בְּבְּבִין בְּבְּבְנִים וְהָּיִבְּים בִּיִבְּיִבְ בִּיִבְּים בִּיִבְיִים וְחִיוּיוֹ לִּבְּיִי בִּיִבְיִים בְּיִבְּיִבְ בְּיִבְּים וְיִבְּיִבְּר בִּיִבְיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִבְיִי בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּבְּבְּבִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּבְּים בִּבְּיוֹן בִּיִבְּיִים בְּיִבְּבְים בְּבְּבְּיוֹם בִּיִים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּיִין בְּיִים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּים בְּבְּיִי בְּבְיבְּים בְּבְּבְים בְּיבְּבְּיוֹן בְּבְּים בְּבִּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹן בְּיבְיבְיבְּים בְּבְּבְּבְּיוּ בְּיוֹם בְּיִים בְּיבְיבְיוּ בְּיבְּבְיוּיוּבְיוּ בְּיבְיבְּיבְיוּבוּים בְּיִבְיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּבְיוּים בְּיִבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוֹין בְּבְּבְּבִין בְּבְּיוּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּיוּבְיוּ בְּבְּבְּוּבְיוֹי

(צג) יְיָ מֶלֶךְ גָּאוּת לֶבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עוֹ הִתְאַנְּר אַף־תִּבּוֹן הָבֵל בַּל־תִּמוֹט: נָכוֹן בִּסְאַךְ מֵאָוֹ מֵעוֹלֶם אָתָה: נְשְׂאוּ נְחָרוֹת יְיֵ נְשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלֶם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקּלוֹת מֵיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּבֵי־יָם אַדִּיר בַּמְּרוֹם יְיֵ: צִרתְּיךְ נָאָמְנוּ מָאד לְבֵיתְךְּ נָאֲנָה־קְּבֶשׁ יִיָ לְאְרֶךְ וָמִים: Stärke führt es nicht von dannen. Siehe, des Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten vom Tode ihr Leben und sie zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele wartet des Ewigen; unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

מומור (Pfalm 92.) Pfalmlied für den Sabbath = Tag. — Schon ift's, bem Ewigen zu banken und zu fpielen Deinem Damen, Söchster! - zu verfünden am Morgen Deine Suld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Pfalter, mit bem Geton ber Cither. Denn erfreuet, Ewiger, haft Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Sande juble ich. Wie groß find Deine Werke, Ewiger, wie fehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und ber Thor fieht solches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und sproffen alle Uebelthäter, - baß fie getilgt werden auf ewig. Du aber bift ewiglich erhaben, Ewiger! Denn fiehe, Deine Keinde, Ewiger! benn fiehe, Deine Feinde gehen unter, es zerftreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie des Reem, mein Sorn; ich bin getränkt mit frischem Dele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bofewichtern, die wider mich aufftehen, hört mein Dhr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceber auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Sause bes Ewigen, in den Sofen unferes Gottes blüben fie. Roch im Greifenalter fproffen fie, find martig und belaubt; zu verfünden, daß redlich ift der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ift an ihm.

(Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Bor dem Rauschen großer Ge-wässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

יְחִי כְבוֹר וְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יִיָ בְּמַעֲשִׁיוֹ: יְחִי שֵׁם יִיְ מְעֹרְרְ מֵעַתָּח וְעַר-עוֹלָם: מִפִּוֹרַח-שָׁמֶש עַר-מְבוֹאוֹ מְהָלֶּל שֵׁם יִיִ: רָם עַל־בָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמֵים הַבִּין בִּסְאוֹ וּמֵלְכוּתוֹ שֵׁם יִיִ: רָם עַל־בָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמֵייִם הַבִין בִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם יְיָ יִיְלְּךְ יְיִ מָלֶךְ יְיִ מָלֶךְ יְיִ יִמְלֹךְ לְעִלְם וְעָר: יִיְ מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעִלְם וְעָר: יִיְ מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעִלְם וְעָר: יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעִלְם הָמִיר עֲצַת־גּוֹים הֵנִיא עוֹלָם וְעִר אָבְרוּ גוֹיִם מִאַרְצוֹ: יְיָ הַפִּיר עִּלְם בִּעִר יִיְעַקֹב בְּחַר עִּיְבִית יְנִי לְעוֹלָם הַּעָמֵר מִחְשְׁבוֹת בְּבָּלְרוּ בְּיוֹם הַנִּעִי יְיִ עְמוֹ וְנָבְרְ וְיִבְּעִלְר: יְיִ מִּלְּלְוֹ בִּיוֹם הַנְעִי יִיְ עְמוֹעְר לְנִי בְּיוֹם בְּעָבְר וֹיִ עְמוֹ וְנִיבְר לְוֹיִבְ בְּיוֹם לְנִיבְר וֹיִי חִוּשְׁיעָה הַפָּוֹלְךְ וְעָנְוֹן לֹא יַשְׁרֵב עִּחִלְ וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהְשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא בִישְׁרִית וְהִבּב אַפּוֹ וְלֹא בִישְׁחִית וְהַלְּבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא בִיוֹם־קְרְאֵנִי הוֹשְׁיעָה הַפָּוֹלְךְ וְעִנְרוֹ בְיוֹם־קְרְאֵנִיוֹ וְיִי חוֹשְׁיעָה הַפְּמֵלְךְ וְעִנְנְוֹ בְיוֹם־קְרְאֵנִי הִוֹשְׁר לוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַבְּעָתוֹן בְּיוֹם בְּקרְאֵב בְּעוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִשְּתִי וְיִבּבּוֹ עְנִים בְּעִבּוֹן בְּיוֹם בְּקראוֹי יִי חוֹשִיעָה הַמָּמְלּוֹ בִיוֹם־בְּרְצִוֹן בְּיִבְּיִם בְּלִרוֹי יִי חוֹשִיעָה הַפְּמֵלְך וְעִנְנְוּוֹ בְיוֹם־בְּקרִבּוֹים בְּוֹי יִי חוֹשִיעָה הַפָּמְלְּך וְעָנֵנְוּוֹ בְיוֹם־בְּקרְאֵנִין יִי חוֹשְיעָה הַנְיּים בְּבּיל בִיוֹם־בְּקראוֹנִים בְּעִבּיוֹ בְּיוֹם בְּיִבּים בְּיִים בְּבּים בְּבִּים בְּיִים בְּוֹב בְּיוֹם בְּקרְאוֹנִים בְּבּוֹים בְּיוֹם בְּקרְאוֹנִים בְּיִבּים בְּיוֹם בְּעְבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּלְבְוּבְים בְּים בְּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּוֹבְים בְּעִבְים בְּים בְּיוֹם בְּים בְּיוֹם בְּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּעוֹם בְּיִבְים בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיִבְים בְּיִים בְּיוֹבְבְים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוּים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּי

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶּךְ עוֹר יְהַלְּלְּוֹךְ מֶּלְּהִי:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבֶּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֵׁיִי אֵלְהִיוֹ:
יִּמִּח הְּתָּבְּ לְעוֹלָם וָעֵר: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְבֶּרְ
וַאֲבָרְבָה שִׁמְךְּ לְעוֹלָם וָעֵר: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְבֶּרְ וֹאֲבָרְבָה שִׁמְךְּ לְעוֹלָם וָעֵר: בְּכֹל־יוֹם אֲבָרְבֶּרְ וֹאֲבַלְּבָר שִׁמְךְּ לְעוֹלָם וָעֵר: בְּרוֹלְ יִי וּמְהֻבָּלְּלְ מִעְשֶׂיְךְּ וּנְבוֹרתִוֹךְ יִנְיִרוּ: הַבַּרבְּבוֹר הוֹהֶדְּוֹרְבְּרֵי נְפְלְאֹתֶּיְךְ אִשְׂיחָה: וָעֵזוּז נוֹרְאֹתֶיךְ יִאבֵרוּ וֹנְבְלִּתְּיִּךְ אִשְׂיחָה: וְעֵזוּז נוֹרְאֹתֶּיךְ יִאבֵרוּ יִבְנְנִי: חַנוּוֹ וְרָחוּם יִי אֶבֶּךְ אַפִּים וּנְדְלִחְקִּרְּ

Berherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit; moge fich freuen der Ewige an feinen Werken. Es fei der Rame des Ewigen gebriefen von nun an bis in Ewigfeit. Bom Aufgang ber Sonne bis zu ihrem Niedergange werde gerühmt der Name des Ewigen. Erhaben über alle Bölker ift der Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger! Dein Rame bleibt in alle Beit, Dein Gebenken in alle Geschlechter. Der Ewige hat in den Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel und es frohlocke Die Erde, und man fpreche unter ben Bölfern: Der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ift Berrscher immerdar; geschwunden sind die Beiben aus seinem Lande. Der Ewige hat zerftort ben Rathichluß der Keiden, vereitelt das Sinnen ber Nationen. Bielfach ift bas Sinnen im Bergen bes Menichen, und der Rathichluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathichluß des Ewigen wird für immer dauern, feines Bergens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er fpricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Beftand. Denn erwählt hat der Ewige Bijon, es fich ersehen zum Site. Denn Saafob hat fich erforen Sah, Sisrael zu seinem Eigenthume. Denn nicht laffen wird ber Ewige sein Volf und sein Erbe nicht aufgeben. Und Er ift barmbergig, verzeiht die Schuld, übt nicht Verderben und nimmt gar oft feinen Born zurück und läßt nicht entbrennen feine gange Gluth. - Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen.

אשרי Heil denen, die weilen in Deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Bolke, dem also geschieht! Heil dem Bolke, dessen Gott der Ewige ist!

(Psalm 145.) Loblied von David. — Jch will Dich ersheben, mein Gott, o König! und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verstünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner surchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich ers

טוב־ייַ לפל וַרְחַמְיו על־כָּל־־מַעשִיו: יורוּהְ יַי כֶּל־מַעשִיף וַחַסִיהֶיף יְבָרְבִוּבֶרוֹ: בְּבוֹר מַלְכוּתְךְ יאמָרוּ וּנְבוּרָתְךְ יְרַבֵּרוּ: לְהוֹרְיַעַלְבנֵי הָאֶרֶם נְבוּרֹתְיוִ וּכְבוֹר הַדֵר מֵלְכוּתוֹ: מַלְכוּתִּדְּ בולכות בל־עלמים וממשלתה בכל־דור ודר: סומר יי לְכָל־תַנִפְּלִים וְזוֹמֵף לְכָל־תַּבְפוֹפִים: עיני כל אַלֵיך ישברוּ וְאַתָּה נוֹתוֹ־לְהֶם אֶת־ אָרְלָם בְּעָתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךְ וּמִשְׂבְיַע לְכָל־חֵי רצון: צַדִּיק יָיָ בְּכָל־דִּרֶכִיו וְחָסִיד בִּכְל־מַעשִיו: קרוב יי לכל--קראיו לכל אשר יקראחו בָאֶמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַעשֶׁה וְאָת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעִם: שוֹמֵר יִי אֶת־כָּל־אַהַבִיוֹ וְאֵת כַּל־ הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיר: הְּהַלַּת יָי יִדְבֶּר פִּי וִיבָרְדְּ בָּל־בָּשָׁר שֵם קָרשוֹ לְעוֹלֶם וַער:

וֹאַנַרְנוֹ נְבָבֵרְ יָהּ בֵּעַהָּה וְעַר־עוֹלְם הַלְּלוּיָה:

(קסר) הַלְּלוּיָה הַלְלי נַפְּשִׁי אֶת־יְהוְּה: אֲהַלְּלָה יְהוְה בְּחַיִּי אֲזַפְּרָה לֵאלהֵי בְּעוֹרִי: אַל־תִּבְטְחוּ בִּנְדִיבִים בְּבֶּן־ אָרָם שָׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: הָּצֵא רוּחוֹ יָשֶׁב לְאַרְמָתוֹ בַּיוֹם הַהוּא אָבְרוּ עֶשְׁתּנֹתִיו: אַשְׁרִי שָׁאֵל יַעְקב בְּעָוְרוֹ שִׁבְרוֹ עַל־יְהוְה אֵלהְיו: עשִׁה שְׁמִים וָאָרֶץ אָת־הַיָּם וְאָת־כְּל־ אַשְׁר־בָּם הַשׁמֵר אָמֶת לְעוֹלָם: עשֶׁה מִשְּפָּט לַעֲשוּקִים נֹתוֹ לֶחֶם לָרָעבִים יְהוָה מַמִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פּּמְחַ עוֹרִים יְהוָה וֹבֵף בְּפּוּפִים יְהוְה אֹהֵב צַּדִּיקִים: יְהוֹף שׁמֵר

gablen. Die Erinnerung an Deine große Gute ftromen fie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln fie. Unädig und barmbergig ift ber Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gutig ift ber Ewige gegen Alle, und fein Erbarmen ift über all feine Werte. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches iprechen fie aus, und von Deiner Stärke reden fie, - fund zu machen ben Menschenkindern seine Stärke und die Berrlichkeit der Majestät feines Reiches. Dein Reich ift ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Es ftütet ber Ewige alle Sinkenden und richtet auf alle Gebengten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Sand und fattigft alles Leben-Dige seines Berlangens. Gerecht ift ber Ewige in allen feinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist ber Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen berer, Die ihn fürchten, und ihr Fleben hört Er und rettet fie. Es hütet ber Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm foll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. - Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

Twigen! Ich will rühmen den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Bertrauet nicht auf Fürsten, auf den Menschensohn, bei dem nicht Jülse ist. Anssycht sein Odem, er kehrt zurück in seine Erde; an selbigem Tage sind hin seine Kathschläge. Heil dem, zu dessen Beistand ist Jaakobs Gott, deß Hoffnung ist auf den Ewigen, seinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt, der Recht schafft den Gestrückten, Brot giebt den Hungrigen. Der Ewige löst die Gesessichen, der Ewige macht sehen die Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, der Ewige liebt die Gerechten. Der Ewige schützt die Fremdlinge; Waisen und Wittwen erhält Er, aber den

אָת־־גַּרִים יָתוֹם וְאַלְּמָנָה יְעוֹבֵר וְבֶּרֶךְ רְשָׁעִים יְעַנִּרת: יִמְלֹדְ יְהנָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִּךְ צִיּוֹן לְדֹר וַדֹר הַלְלוֹיָה:

(פמו) הַלְלוּיָה כִּי־שוֹב וַמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נְעִים נָאוָה תְהַלָּח: בּגַח יְרוּשֶׁלָם יְהוָה נִרְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּם: הָרוֹפֵא לְשָׁבְוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפֶּר לַכּוֹכְבִים לְכָלֶם שִׁמוֹת יִקְרָא: נָרוֹל אֲרוֹנִיְנוּ וְרַב־כְּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין :מְסְפֶּר: מְעוֹבֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשַׁעִים עַרִי־אָבִץ אָנוּ לַיהוָה בְּתוֹרָה וַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ כְכִנוֹר: הַמְכַמָּה ישָׁמַיָם בְּעָבִים הַמֵּבִין לָאָרֶץ מַשָּר הַמַּצְמִיחַ הָרִים הָצִיר: בותן לְבְהַמָּה לַחְמָה לִבְנִי ערֵב אֲשֶׁר יִקְבָאוּ: לֹא בִּנְבוּרַת הַסוּם יֶחְפָּץ לא־בְשוֹמֵי הָאִישׁ יִרְצֵח: רוֹצֵח וְהוָה אָת־ יָרָאָיו אֶת־הַמְיַהַלִּים לְחַסְרּוֹ: שַבְּחִי יְרוּשְׁלַהַ אֶת־יְתוָת הַלְלִי אֶלֹהַיִּהְ צִיּוֹן: כִּי־חִוֹק בְּרִיחֵי שְׁעָקִיִּהְ בִּרַהְ בְּנִיְהְ בּּקרְבַּר: חַשָּׁם נְבוּלֵך שְׁלוֹם חֵלֶב חִמִּים יַשְׁבִּיעֵך: השלם אמרתו אַרץ עד־מתרה ירוץ דברו: הנתן שלג בַּצְמֶר כְּפוֹר בָּאֵפֶר וְפַוּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קַרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח־־דְּבָרוֹ וְיַמְמֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּד פְנִם: מַנִּיד דְּבָרָיו לְיָעַקב חָקִיו וּמִשְׁפְּטִיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא צַשָּׁח בֵן לְבָל־גּוֹי וּמִשְׁפְּטִים בַּל־יְרָעוּם הַלְלוֹיָה:

(מפח) הַלְּלוּיָה הַלְּלוּי אֶת־יְהוֹּה מִן־הַשְּׁמִיִם הַלְּלוּהוּ בָּמִרוֹמִים: הַלְּלוּהוּ בָּל־הַמִּלְאָבֶיו הַלְּלְוּהוּ בָּלּ־יְבְּאָיו: הַלְלְוּהוּ שָׁמָשׁ וְיָרֵהַ הַלְּלְוּהוּ בָּלִ־יִבְּוֹיְבִי אוֹר: הַלְלְוּהוּ שְׁמִים וְהַבְּּאָרוֹ הַשְּׁמְיִם וְהַבְּלְוּהוּ בָּלְרוּהוּ שָׁמִים וְהַבְּיִם הַאָּעָר הַאָּעְלוּהוּ בִּי יְהַלְּלוּ אָת־יְהוַה בִּי וְהַלְּלוּ אָת־יְהוַה בִּי וְהַלְּלוּ אָת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ הַנִּינִם הָעִר לְעוֹלְם הַקְרוּ וְלְא יַצְבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ הַנִּינִם הַלְּנִים הַלְּלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ הַנִּינִם הַלְּנִים הַלְּלוּ אָת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ הַנְּיִנִם

Weg der Frevler frümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Pfalm 147.) Hallelujah! Denn schön ift's, unsernt Gotte saitenspielen, benn lieblich ift's; ihm geziemet Lobgesang. Es bauet Veruschalaiim der Ewige; Die Verstoßenen Jisraels fammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Bergen und verbindet ihre Schäben. Er gahlet die Bahl ben Sternen gu, fie alle nennt Er beim Namen. Groß ift unfer Berr und reich an Rraft, seine Weisheit unaussprechlich. Es erhält die Gebengten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis zur Erde. Stimmet an dem Ewigen mit Danklied, saitenspielet unserem Gotte mit der Cither. Der ben himmel bedeckt mit Wolfen, ber Erbe Regen bereitet, der die Berge Gras sproffen macht. Er giebt bem Bieh feine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er Gefallen, nicht an bes Mannes Schenkeln Luft. Gefallen hat der Ewige an denen, fo ihn fürchten und feiner Gnade harren. Preise, Jeruschalagim, den Ewigen; rühme beinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel beiner Thore, gesegnet beine Kinder in beiner Mitte. Der zu beiner Grenze den Frieden geset, mit dem Fett des Weigens dich fättigt. Er fendet sein Wort zur Erde, - flugs läuft fein Musspruch; der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Afche ausstrenet; der feinen Froft in Studen schlendert: vor feiner Ralte - wer kann bestehen? Er sendet sein Wort und läßt fie schmelzen, läßt weben seinen Wind, sie zerrinnen zu Wasser. — Er verkündet Jaatob feine Worte, feine Satungen und Rechte Fisrael. Nicht also that Er an irgend einem Volke, und die Rechte kennen sie nicht. Hallelujah!

Ainmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel; lobet ihn, ihr all seine Schaaren! Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts! Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Wasser, die über den Himmeln! Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn Er gebot, und sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin für beständig, ewiglich; ein Gesetz gab Er, und es wandelt sich nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiesen! Feuer und Hagel,

וְכָל־תְּהמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד אֶלֶג וְקִימוֹר רְוּחַ סְעָרָה עשְׁהּ
רְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־וּּבְעוֹת עִץ פְּרִי וְכָל־יְאַרָזִים: הַחַיָּה
וְכָל־פְּהֵמְה בָּטֶשׁ וְצִפּוֹר בָּנָף: מַלְבִי־אָבֶץ וְכָל־לְאָמִים
שָׁרִים וְכַל־שְׁפְּמֵי אֶבֶץ: בַּחוּרִים וְנַם־־בְּתוּלוֹת וְקִנִים
עם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂנָּב שְׁמוֹ לְבַהּוֹ
עם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁנָּב שְׁמוֹ לְבַהּוֹ
הוֹרוֹ עַל־־אֶבֶר וְשְׁמָיִם: וַיְּרֶם קְרבוֹ הַלְלוּיָה:

(שְּיִחִי שִּירוּ לַיחֹנֶה שִיר חָדֶשׁ הְּהַלֶּתוֹ בִּקְחַלֹּ חַסִירִים: יִשְּׁמַח־יִשְּׁרָאֵל בְּעשִׁיו בְּנֵי צִיּזֹן יָגְיְלוּ בְּמַלְבָּם: יְהַלְּלוּ שְׁמוֹ בְּמָחוֹל בְּתְף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶח יְהֹנָה בְּעֵמוֹ יְפָאֵר צְנָיִם בִּישׁוּעָה: יַעְלְוּוּ חֲסִירִים בְּכָבוֹר יְרַנְּנוּ על־מִשְׁבְּכוֹתְם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּנְרוֹנָם וְחֶבֶּר פִּיפִיּוֹת בְּנִיְם לְעַשׁוֹת נְבְּבְּהַיהָם בְּנוֹיִם תּוֹבֵחוֹת בַּלְאָמִים: לֶאְסִר מַלְבִיהָם בְּוֹלִי הַנְלְנִשׁוֹת בָּהֶם מִשְׁפְּמ בְּתִּבְ הִנִּי הַנְּלְלִיָּה:

(מ) הַלְלוּיָה הַלְלוּ־אֵל בְּקְרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֲוֹוֹ: הַלְלְוּהוּ בִּגְבוּרְתָׁיוֹ הַלְלְוּהוּ בְּרבׁ גִּרְלוֹ: הַלְלְוּהוּ בְּתְקַע שוֹפֶר הַלְלְוּהוּ בְּגַבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלְוּהוּ בְּתף וּמָחוֹל הַלְלְוּהוּ בְּמִנִּים וְעָנָב: הַלְלְוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שְׁמֵע הַלְלְוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָה הַלְלוּיָה: כ״ה״ת״י״ה:

בְּרוּךְ וְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ וְיָ מִצִּיוֹן שׁבֵּן יְרוּשָׁרָבִם הַלְלוּיָה: בָּרוּךְ וְיָ אֶלהִים אֱלהֵי יִשְׂרָאֵל עשׁה נִפְּלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִפְּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־בָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt! Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern! Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel! Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter! Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewisgen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

neues Lied, seinen Nuhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Kinder sollen jubeln ihres Königs, loben seinen Namen im Reigen, mit Pauken und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Volke, Er schmückt die Gebengten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Herrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Ersebung ist in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu fesseln ihre Könige mit Vanden und ihre Edlen in eiserne Ketten, an ihnen zu üben das vorgeschriebene Kecht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallesugh!

(Psalm 150.) Hallelujah! Lobet Gott in seinem Heistigthume, lobet ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Panken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Cymbeln, lobet ihn mit schwetternden Cymbeln. Alles, was Odem hat, lobe Jah! Hallelujah!

Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen! — Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalazim thront! Hallelujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein herrlicher Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlicheit die ganze Erde. Amen! Amen!

וַוְבָרֶךְ דָוִיר אֶת־וְיָ לְצִינֵי כָּל־חַקָּחָל וַיְאמֶר דָּוִיר בָּרוּךְ אַהָּה וָיָ אֱלֹחֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעִר־עוֹלָם: לָךְ יָנָ הַנְּרָלָּח וְהַנְּבוּרָח וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצְח וְהַחוֹר כִּי־כל בּשָּׁמֵיִם וּבָאָרֶץ לְדּ יָיָ הַפַּמְלָבָה וְהַפִּתְנַשֵּׁא לְכל לְראש: וָהָעשֶׁר וָהַבֶּבוֹר מִלְפָנֵיך וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכּל וּבְיָרְדְּ כְּהַ וּנְבוּרָה וּבְיָרְהְ לְנַהֵּל וּלְחַוֹּק לַכּל: וְעַתָּה אֶלהִינוּ מוֹרִים אַנַחָנוּ לֶדְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְּאַרְתֶּדְ: אַתָּח הוּאַ יְיָ לָבַהֶּךְ אַתָּח עָשִׂיתָ אֶת־הַשְּׁמַיִם שְמֵי הַשְּׁמַיִם וְכָל־צְּבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתְּה מְחַיֶּה אֶת־בָּלָם וּצְבָא הַשְּׁמִים לְךְ מִשְׁתַּחְוִים: אַתָּה הוא יִי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרֶתְ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר בַּשְׂרִים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמְצָאתָ אָת־־לְבָבוֹ נָאֲמָן לָפַנֵיך וְכָרוֹת עִפוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַבְּנַעַנִי הַחְתִּי הָאָמִרי וְהַפְּרוּי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרְנָשִׁי לֶתֵת לְוַרְעוֹ וַהְּקָם אֶת־ דְּבֶּכֶיִךְ כִּי צַדִּיק אָתָּח: וַמֶּרֶא אֶת־נְעָנִי אֲבֹתִינוּ בְּמִצְרָיִם וְאָת־וַעַקָּתָם שָׁמַעָהָ עַל־יַם־סוּף: וַתְּהֵן אתת וּמפָתִים בְּפַרְעה וּבְכָל־יְעַבָּדִיו וּבְכָל־עם אַרְצוֹ כִּי יָבִעְתְּ כִּי הַוּיְרוּ עַלִיהֶם וַתַּעַשֹּׁ־לְךָּ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזָּה: וְהַיָּם בָּקַעִתְּ לִפְנִיהֶם נַיַעַבְרוּ בְתוֹדְ־־הַיָּם בַּיַבָּשָה וְאֶרת־־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַבֶּרִי, בִּמְצוֹלֹת בְּמוֹ־אֶבֶן בְּמֵיִם עַזִּים:

ניּוֹשֵׁע יְהְנָה בַּיּוֹם הַהְוּא אֶת־יִשְּׁרָאֵל מִיַּרְ מִצְּרָיִם מֵתְ עַל־שְּׁבָּתְ הַיְּם: נַיִּיְרְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּר הַוִּּרְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְחְוָה בְּמִצְּרִים נַיִּיְרְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּר הַוִּּרְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְחְוָה בְּמִשֶּׁה עַבְרְּוֹ: הַעָּם אֶת־יִחְנָּה וַיִּאֲמִינוֹ בּּוְהוֹּה וּבְמשֶׁה עַבְרְוֹ:

יָבוּ יָשִיר־־־משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרְאֵל אֶת־הַשִּירָה הַוֹאת

ויברך Und David pries ben Ewigen vor ben Augen ber gangen Versammlung, und David sprach: Gelobt feift Du. Ewiger, Gott Jisraels, unferes Baters, von Ewigfeit zu Ewigfeit! Dein, Ewiger, ift die Große und bie Macht und ber Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Alles im Simmel und auf Erden: Dein, Ewiger, ift die Herrschaft, und Du bift bas über Alles erhabene Saupt. Und der Reichthum und die Ehre kommen von Dir, und Du herrschest über Alles, und in Deiner Hand ift Rraft und Macht, und in Deiner Sand fteht es, Alles groß und ftark zu machen. Und nun, unfer Gott, banken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bist der Ewige allein, Du haft gemacht den Simmel, die Simmel der Simmel, und all ihr Heer, die Erde und Alles, was darauf ift, die Meere und Alles, was darin ift, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer des Himmels beugt sich vor Dir. Du bist der Ewige. Gott, der Du Abram erforen und ihn herausgeführt haft aus Ur = Rasdim und haft ihm den Namen Abraham gegeben. Und da Du sein Berg Dir getreu gefunden, schlossest Du mit ihm ben Bund, zu geben bas Land bes Renaani, Chitti, Emori und Berifi und Jebufi und Girgaschi, es zu geben seinem Samen. und haft Dein Wort gehalten, benn Du bijt gerecht. Und Du faheft das Elend unferer Bater in Migrajim, und ihren Rlage= ruf am Schilfmeer haft Du vernommen. Und thatest Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all seinen Knechten und an all bem Bolke seines Landes, weil Du wußtest, daß sie frevelten gegen fie, und Du haft Dir einen Ramen gemacht, wie biefen Tag geschieht. Und bas Meer haft Du gespalten vor ihnen. daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger fturztest Du in die Tiefen, gleichwie einen Stein in mächtige Fluthen.

und so rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am User Des Meeres. Und Jisrael sah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen, und sie glaubten an den Ewigen und an Moscheh, seinen Diener.

Damals sang Moschen und bie Kinder Jisrael dieses Lied dem Ewigen und sprachen also: Singen will ich dem Ewigen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat

לַיְהֹנֶה נִיאְמְרָוּ לִאִמֶר אָשֵירָה לִיהוָה בִּידנְאַה נְּאָה סָוּס וְרְכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָיַי וְוִמְרָרֹ יָה וְיְהִי־לִי לִישׁוּעָה וֶרָי אַרִי וְאַנְוֹחוּ אֱלֹבֵי אָבֶי וַאָּבְרְמְמֶנְחוּ: יְחֹנְחְ אִישׁ מִלְחָמֶת יְהנָיָה שְׁמְוֹ: מַרְכָּכְת פַּרְעָה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּה וּמִבְתַר שְׁלִשָׁיו שִׁבְּעוּ בְיַם־סְוּף: תְּחֹמֶת יְכַסְיָמוּ יָרְרוּ בִמְצוֹלְת פְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְהָ יְתוֹח בָּאְדָרָי בַּבְּח יְמִינְהָ יְחוֹנָה תּרְעַץ אוב: וּבְרַב נְּאִוּנְהָ תַּהֲרַם קָמֶיְהְ תְשַׁלֹח חַרַנְהְ יְאּבְלֵמוֹ בקש: וּבְרַוּחַ צַּפֶּיך נֶנֶצְרְמוּ־מֵים נִצְּכְוּ בְמוֹ־גַּדְ נְוֹלְיֶם קַפְּאָוּ תָחמָת בְּלֶב־יָם: אָמַר אוֹנֵב אֶרְרָף אַשִּׂיג אַחַלֵּק שָׁלָלֶ תִּמְלָאָמוֹ נַפְשִׁי אָרֵיק חַרְבִּי תְּוֹרִישֵׁמוֹ יָרִי: נַשַּׁפְתָּ בְרוּחַךְ בִּפָּמוֹ יָכֵם צֶּלֵלוֹ בַעוֹפֶּׁנֶת בְּמֵים אַדִּירִים: מִי־ בְמַבָּה בָּאֵלָם יְהוָה מִי בָּמִבָּה נֵאְרֵר בַּקְּרֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עשה־פֶּלֶא: נָטִיהָ יְמֵינְךְ תִּבְלַצִמוֹ אָרֵץ: נָחִיתָ בְחַסְרְּךָ עם־נוּ נְּאָלֶתְ נַתַלְּתִ בְעָזְהָ אֶל־נְוֹתְ קַרְשֶׁךּ: שְׁמְעִוּ עַמִּים יַרְנָזְוֹן חֵיל אָחַוֹ וְשְבֵי פְּלָשֶׁת: בְּיוֹ נִכְחֲלוֹ אַלוּפֵי אֱרוֹם אילן מואב יאחומו לעד נמנו כל ישבי בנען: תפל עַלִיהֶם אֵימָתָה וָפַּחַר בִּנְרָל וְרִוֹעַה יִרְמֵוּ בְּיָקֶבֶן עַר־ ַנְעַכָר עַמְּהֹ יְתֹּוָה עַר־יִעֲנָר עַם־וּוּ כָנְיתָ: תְּכָאֵמוֹ וְתִּשְּׁעֵמׁה בְּתַר גַחֲלֶתְךְּ מָכָוֹן לְשִׁבְתְּךָ בְּעַלְתָּ יְתוֶֹתְ מִקְּרֶשׁ אֲרְנָי בּוֹנְנִוּ יָבִיף: יְהוָה וֹ יִמְלְדְ לְעלָם וַעָר: יְהוָה יִמְלֹדְ לְעַלֶּם נָעֶר: בִּי לַיִי הַפְּּלוּבָה וּמוֹשֵׁל בַּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בָּחַר צִיּוֹן לִשְׁפּט אֶת־הַר גַשָּׁוֹ וְהַיְתָח לַיִי הַמְּלוּכָה: וְהָנָה וְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־תָאָבֶץ כַּיּוֹם תַחוּא יִהְנֶה וְיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר: (וּבְתוֹרָתְךָּ כָּתוֹב לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵר־ נֵי אַלהַינוּ נִי אֶחָר:)

Er geschleubert ins Meer. Mein Sieg und Sang ift Jah, Er war meine Rettung! Der ift meine Macht, und ich will seine Schone preisen, - ber Gott meines Baters, und ich will ihn er= heben. Der Ewige ift ein Mann des Krieges, der Ewige — bas ift fein Name. Wagen Pharaohs und feine Macht hat Er geschlendert ins Meer, und der Ausbund seiner Wagenkämpfer wurde versenkt ins Schilfmeer. Fluthen bebeckten fie; fie fuhren himunter in die Tiefen gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Rraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert ben Reind. Und in der Große Deiner Soheit riffest Du nieder Deine Gegner; Du ließest los Deine Borngluth, fie verzehrte fie wie Stoppeln. Und durch den Sauch Deiner Rafe thurmten fich Gewäffer, ftand wie ein Damm Fliegendes, gerannen die Fluthen im Bergen bes Meeres. Der Feind sprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen ersatten soll meine Gier; zücken will ich mein Schwert, vertilgen foll fie meine Sand. Du hauchtest mit Deinem Dbem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Waffer. Wer ift gleich Dir unter ben Mächten, Ewiger! wer gleich Dir prangend an Seiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunder= thater? Du strecktest Deine Rechte, die Erde verschlang fie. Du führst mit Deiner Gnade das Bolk, so Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Beiligthums. Es hören's die Bölfer, fie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Belescheth. Da erschrecken die Stammfürften Edoms; die Mächtigen Moabs, fie ergreift Beben; vor Angft aufgelöft find alle Bewohner Renaans. Es falle über fie Schrecken und Angft; an ber Große Deines Armes erftarren fie wie Stein, - bis hinübergezogen Dein Bolf, Ewiger! bis hinübergezogen das Bolf, fo Du geeignet; bis Du fie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, Die Stätte, die zu Deinem Site Du gemacht, Ewiger! das Beiligthum, Berr, bas Deine Sände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! - Denn des Ewigen ift das Königthum, und Er ift Berricher ber Bölfer. Und es ziehen hinauf die Sieger auf ben Berg Zijon, zu richten ben Berg Gams, und bes Ewigen wird jein das Königthum. Und der Ewige wird König fein über die ganze Erde; an felbigem Tage wird ber Ewige einzig fein und fein Rame einzig. (Und in Deiner Lehre fteht geschrieben alfo: Bore, Risrael! der Ewige, unfer Gott, ift ein einiges ewiges Wefen.)

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּכָרֵךְ אֶת־שִׁמְךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרְוּחַ בָּל־בָּשֶׂר הְפָאֵר וּתָרוֹמֵם וִכְרָךְ מַלְּמֵנוּ הָמִיר: מִוֹ־ הָעוֹלֶם וְעַר־הָעוֹלֶם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָהֶיךּ אֵין לָנוּ כֶּוֶלֶּה גואל ומושיע פונה ומציר ומְפַרְגם ומְרַחַם בְּכָל־אַת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָא אָתָה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחַרוֹנִים. אֱלְוֹהַ כָּל־בְּרִיוֹת אֲרוֹן כָּל־תּוֹלְרוֹת.חַמְהָלְּל בָּרבׁ הַתִּשְבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלְמוֹ בְּחֶסֶר וּבְרִיוֹתָיו בְּרַחֲמִים: ניי לא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַפֵּשִׂיתַ אָלְמִים וְתַפַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַפּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַוּוֹמֵף כְּפוּפִים. לְדְ לְבַדְּךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים: אָלוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָם. וּלְשׁוֹגֵנוּ רְנָּה כַּהַמוֹן וַלְּיוֹ. וְשִׂפְתוֹתִינוּ שֶׁבֶח בְּמֶרְחֲבִי רָקִיעַ. וְעִיגוְנוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְבַיָּבְחַ. וְיָהְינוּ פְרוּשוֹת בְּנִשְׁרִי שָׁמָיִם. וְרַנְלֵינוּ קַלּוֹת בָּאַיָּלוֹת. אין אַנְחָנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְדְּ יָיָ אֱלֹחֵינוּ וֵאלֹחֵי אַלֶּף אָלֶף אָלֶף צַל־־אַחַרוּ מִאָּלֶף אָלֶף אַלְפִים אַלְפִים וְרַבֵּי רְבָבוֹרת פְּעָמִים חַמוֹבוֹת שֶׁעְשְׂירָ עם־אַבֹּתִינוּ וְעַפָּונוּ: מִפּוּצְרַיִם נְּאַלְתָנוּ וְיַ אֶלֹהִינוּ וּמִבִּית עַבָרִים פְּרִיתְנוּ. בְּרָעָב זַנְתָנוּ. וּבְשָׂבָע בּלְבַּלְתְנוּ. מֵחֶרֶב הַצַּלְתָנוּ. וּמְדֶּבֶר מַלַּטְתָנוּ. וּמַחֲלָיִם רַעִים וְגַאֵּמָנִים דּלִיתָנוּ: ער־הַנָּח עַוָרוּנוּ רַחֲמֶיך וְלֹא־עַוְבִוּנוּ חֲסָהֵיךְּ. וְצַל תִּשְּׁשֵׁנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצְח: על־בֵּן אַבְרִים שֶׁפְּלַוְּתְּ בָּנוּ וְרָוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָפַּחְתָּ בְאַפִּינוּ וְלָשוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתַּ בְּפִינוּ. הַן הַם יוֹדוּ וִיבְרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפְאַרוּ וִירוֹמְמוּ

Der Obem alles Lebendigen segne Deinen Ramen, Ewiger, unfer Gott! und der Hauch alles Fleisches preise und er= hebe ewiglich Dein Andenken, Du, unfer König! Bon Ewigkeit gu Ewiakeit bift Du Gott. Und außer Dir haben wir keinen Konig. feinen Erlöser und Retter, der befreit und schützt, erhalt und fich erbarmt zu jeglicher Zeit ber Noth und bes Drangfals; - wir haben feinen Rönig außer Dir! Gott ber früheften und ber fpateften Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Berr aller Wefen, der gepriesen wird in so vielen Lobliedern, der leitet seine Welt in Gnade und feine Geschöpfe mit Erbarmen! Und der Ewige ichläft und schlummert nicht, Er, ber ins Leben erwecket Schlafende und aufwachen läßt Entschlummerte und reden macht Stumme und löset Gefesselte und ftütet Fallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unser Mund voll wäre des Gefanges wie das Meer, und unfere Zunge des Jubels wie bas Brausen seiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unfere Augen leuch= tend wie Sonn' und Mond, und unfere Hande ausgebreitet wie die Adler am Himmel, und unsere Küße schnell wie die Rebe, - wir würden nicht ausreichen, Dir zu danken, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bater! und zu fegnen Deinen Ramen für eine der tausend= und abertausend=, ja myriadenfachen Wohlthaten, die Du gethan an unseren Batern und an uns. Aus Mizrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Stlavenhause uns befreit, in Sungersnoth uns gespeift und jur Fülle uns verpflegt; vom Schwerte haft Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen und von bojen und dauernden Krant= heiten uns geheilt hervorgehen laffen. Bis hierher hat uns beigeftanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlaffen Deine Gnadenbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche laffen, Ewiger, unfer Gott! auf ewig. Darum die Glieder, die Du ge= sondert in uns, und Hauch und Obem, die Du gehaucht in unfere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unsern Mund, ja sie follen danken und jegnen, lobfingen und preifen, erheben und verוְיַצְרִיצוּ וְיַקְהִישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךּ מַלְּבֵּנוּ: כִּי כָּל־כָּה לְדִּ יוֹנֶה. וְכָלּ־לְשׁוֹן לְדְּ תִשְׁבַע. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוֹּדְ. וְכָל־קָבוֹת יִירָאוֹּדְ. וְכָל־קְבָבוֹת יִירָאוֹּדְ. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוֹדְ. וְכָל־לְבָבוֹת יִינְרְאוֹדְ. וְכָל־לְבָבוֹת יִינְאוֹדְ. וְכָל־לְבָבוֹת יִשְׁכָּרוֹ וְשָנִי וְאֶבְיוֹן מְצִי וְשְׁכָּרוֹ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מְצִי וְמָנִי וְאֶבְיוֹן מְצִי וְמִי יִשְׁנָה־לְּדְ וּמִי יִשְׁנָה־לְּךְ וּמִי יִעְרָה־לְּךָ. מִי יִבְּמָוֹר וְבָבוֹר וְבַבּרְ אֶלְיוֹן קְבֵּה שְׁמִים וְאָבִין וְמָנִי וְאָבִיוֹן קְבָּה שְׁמִים וְאָבִין יִבְּלִּךְ וּנְבָּרְךְ אֶרִישֵׁם בְּןְרְשֵׁךְ. בְּצְּמוֹר וְנְבִּרְ בְּרָבִי אֶת־שֵׁם בְּןרְשֶׁךְ. בְּצְמוֹר לְבָבְרָבִי אֶת־שֵׁם בְּןרְשֶׁךְ. בְּצְמוֹר וְנְבִרְרְ אֶרְיִים בְּרְבִין וְנְבִירְ בְּבְרָבִי אֶת־שֵׁם בְּןרְשֶׁךְ. בְּצְמוֹר בְּרָבִי בְּלְבִי וְנְבִירְ וְבְּרָבִי אֶתְרִשׁם בְּןרְשׁוּי וְנִבְירִי וְנְבְּרִרְ בְּרָבִי אֶתְרִשׁם בְּןרְשׁוּי וְנִבְּרִי וְנְבִּרְ וְבְּבְרִי בְּרָבִי בְּבְּרִי וְנְבְּרִי וְנְבְּרָבְי וְבְּבְּרִי וְנְבְּתִים בְּרְרָבִי בִּיְבְּיִים בְּרְבִייִי בְּיִבְייִי בְּלִים בְּרְבִּי בְּשְׁבִּיוֹ בְּבְרָבְי וְנְבִייִי וְּבְּבְּרְ וּבְבָּרְבִּי בְּבְּבְייִי בְּבְּרְבּי בְּבְּבְיִי בְּבְּרִי וְבְּבְּרְ וּבְבָּבְייִי בְּבְּרִי בְּבְּרְבִי בִּבְּיִישׁוּ וְנְבִיּי בְּבְיִי בְּבְּרִי בְּבְּבְייִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִים בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִייִי וְּבְּבְּיִי בְּיִי בְּבְּבִי בְּבְּישִׁי בְּבְּבְיבִי וְנְבְיִי בְּבְיִי בְּבְּיִים בְּיִייִי וְיִבְיִי בְּיִבְיִים בְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִבְּבְּרְישִיוֹי בְּבְּבְייִים בְּבְּישְׁיוֹי בְּבְישִׁי בְּרְיבְיבְי בְּבְּרְיבִי בִּיְיִישְׁרְישׁוּיוֹי וְנְבְיבְיבְּבְיּבְיּבְיִים בְּבְּישְׁיוּבְייִים בְּבְּבְיבִי בְּבְּבְּיבְייִים בְּבְּבְייִים בְּבְּיבְייִים בְּבְּבְּיישׁוּיוֹם בְּבְּבְיבְייִים בְּבְּבְּיוֹם בְיוֹבְייִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְייִים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּיים בְּבְּיוֹים בְּבְּבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְּבְּבְיוֹבְייִים בְּבְייִים בְּבְּבְיוֹבְייִים בְּבְּבְיִים בְּיוֹבְייוֹם בְּבְי

herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken und jede Junge Dir schwören und jedes Knie sich Dir bengen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere sobsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: "All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger! wer ist wie Du, der rettet den Armen vor dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürstigen vor seinem Känber?" — Wer ist Dir ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen soben, wie es heißt: "Von David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!"

(בפולין מתחיל השין כאן, אכן ברוב קהלות אשכנו מתחיל הגדול.)

המל

בְּתַעַצְצָמוֹת עָזֶדְ. הַנְּרוֹל בִּכְבוֹר שְׁמֶדְ. הַנְּכּוֹר לְנְצֵח וְהַנוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךְ. הַפֶּּלְלְּךְ הַישֵׁב עַל־כִּפְא רָם וְנִשְׂא. שֹׁבֵּן עַר מֶרוֹם וְקָרוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכָתוֹב. רַנְּנוֹ צַדִּיקִים בַּייָ לַיִשַּׁרִים נָאנַה תִחְלַה:

ּבָּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. וּבְּדְבָרֵי צַדִּיקִים תִּתְבַּרֵדְ. וּבִלְשוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֶם. וּבְקַרֶּב קְרוֹשִׁים תִּתְּקַדָּשׁ:

וּבְמַלְּהַלוֹת רַבְבוֹת עַפְּּהְ בֵּית יִשְּׂרָאֵל בְּרַבְּה יִתְּפָּאַר שִׁמְךְ מַלְבֵּנוּ בְּבָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁבֵּן חוֹבַת בָּל־חַיְצוּרִים לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְחַבֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם עַל־בָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְּבְּחוֹת דָּוֹר בָּן־יִשֵׁי עַבְּדְּךְ מְשִׁיחֶךְ:

Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten! D König, auf hocherhabenem und majestätischem Throne sitzend, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: "Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied." Durch den Mund der Gerechten wirst Du verherrlicht und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Ergebener erhoben und in der Witte der Heiligen geheiligt.

Bolkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Deines Bolkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu ersheben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobzesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

יְשְׁתַּבַּח שִׁמְךּ לָעַר מַלְבֵּנוּ הָאֵל הַפָּּוֹלֶּהְ הַנְּרוֹל וְהַפְּׁרוֹשׁ כַּשְּׁמֵיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְּךְּ נָאָה יְיָ אָלהֹינוּ וִאלהֵי אַבוֹתִינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְוִמְרָה עוֹ וּמְמִשְׁלָה גַצְּה וְהוֹרָאוֹת מֵעַתְּה וְעַר-עוֹלְם: כָּרוּךְ אַתְּה וְיָ אֵל מֶלֶךְ נְּרוֹל בַּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹרָאוֹת אַרוֹן הַנִּפְּלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירִי וַמְרָה מֵלֶךְ אֵל הֵי הָעוֹלְמִים:

יִתְגַּבַּל וְיִתְקַבַּשׁ שְּמֵה רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵה וְיִמְלִיהְ מַלְכוּתֵה בְּחַנִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵר בַּעַנָּלָא וּבִוֹמֵן קָרִיב וְאָמְרוּ יִתְבָּרַךְ וִישְׁחַבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמִם וְיִתְנַשׁא וְיִתְחַבֵּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַלֶּר שְׁמֵה דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָעֻלָּיא מון בָּל־בִּרְכָּתָא וְשִירָתָא הֻשְׁבְּחָתָא וְנָחָמֶתָא דַּאֲמִירָן בְּעֻלְמָא וְאִלֶּרוּ אָמֵן:

חזו בָּרְכוּ אָת־יִי הַמְבֹרָהְ לְעוֹלָם וָעָר: יְהִי שׁם יְיִ מְבָּרָהְ וְיִשְׁחַבַּח וְיִהְפָּאַר ק"וח בָּרוּהְיִי הַמְבֹרָהְ לְעוֹלָם וָעָר: מֶלֶהְ מֵלְכִי הַמְּלָכִים הַקְּרוֹש בָּרוּהְ הוּא. שָהוּא רָאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבּּלְעָדִיו אֵין אֱלֹהִים. סְלוּ לָרְבֵב בָּעַרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְווּ לְפָנֵיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְחָלָה: בָּרוּךְ שׁם בְּבוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעָר: יְהִי שׁם יְיִ מְבֹרָהְ מַעַּתְּהְ וְעַרִעוֹלָם:

Sepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm, Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankestieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgefängen, König, Gott, Ewiglebender!

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

(Fiir ben erften Tag.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חְשֶׁךְ עשֶׁה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מִאְפֵּל אָמֵר וַיֶּהָי:

כיוסד ע"פ א"ב בראשי החרוזים -

אַבְתִּיר זֵר הְחָלֶח. לְנוֹרָא עַלִילָח. בְּמִי וֹאת עלָח:

Telobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ift im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finfterniß aufstrahlen, und es geschah.

(יאכתיר Ginen Rrang herrlicher Lobespracht

Wind' ich dem, der im Walten der Macht Im Chore der Seinen fund fich macht.

1) Berfaffer: R. El'afar Ralir.

(Fitr den zweiten Tag.)

בָּרוּךְ אַתָּח יְיָ אֱלֹהֵינוּ כֶּוְלֶּךְ הָעוֹלֶם יוֹצֵרְ אור וֹבוֹרֵא חְשֶׁךְ עשֶׁה שָׁלוֹם וֹבוֹרֵא אֶת־הַכּל: אור עוֹלָם בַּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מַאַפְּל אָמֵר וַיִּהִי:

מיוסר ע"פ א"ב בראשי החרוזים ובסוף חתום ש"חמח שלמה הבבלי. אַאַמִיץ לְנוֹרָא וְאָיוֹם. בְּהִסְתּוֹפְפִי לְפָנִיו אָמְצְאִ פָּרִיוֹם. אַךְ בַּחַמִשָּׁה עָשֵּׁר יוֹם: בַּלָּקִחִי כַּףְ תְּמֵר

Tide Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

Das Licht der Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

''NAC'') Ihn preif' ich, der groß in erhabenem Walten; In seiner Stätte weilend, werd' ich Sihu' erhalten "Am funfzehnten Tage".

Mit bem Palmzweig und den Pflanzen, die fest Er gestellt, Rühm' ich ihn, der mein Seil, deß Licht mich erhellt, "Im siebenten Monde".

¹⁾ Den Schluß ber Stroppen bildet eine das Geset von der Laubhütte und den vier Bflanzen betreffende Bentateuchstelle. (3. Mof. 23, 39—44 und 5. Mof. 16, 13—17.) Berfasser: R. Salomoh ha-Babli.

(Für den erften Tag.)

בְּאֶדֶר רְנָנִים אֶעֶלְסָה. בְּנַף־רְנָנִים נֵעֶלְסָה. לְמֶלֶּדְ רָם וְנִשָּׂא: גַּרְתִּי אַרַבַּע. לְמִסְפַּר רְבַע. לְחָן עַל־אַרְבַּע:

יי אַסַבּר בְּשֶׁבַח וְתוֹרָה. בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵרָה. בְּלִקְחִי לוּלָב וַאֲגָדָה. קרוש:

דְרוֹשׁ בְּמוֹ צֶדֶק. לְשָׁפְּטָם לְצֶדֶק. דִּינָם לְחוֹצִיא לְצֶדֶק: הַלֵּל בָּם אֶפְצָח. וּמְלִיצִי וֵרָצָה. וְכַזְּהָב אֵצֵא: וְרבֵץ בַּפֶּתַח וֵכוֹשׁ. וְהַמָּא בְּצוּל תִּכְבּשׁ. מְרָאִתִיךְ אַל־ אַבוֹשׁ: וֵכֶר סִכּוּדְ לַדְּרוֹת. לָהֶם לְחוֹרת. לְסַבֵּדְ וּלְקְרוֹת: הַסוֹת בְּצֵל סָבָּה. בְּחֹק נְסוּכָה. שִׁבְעָה לְהִסְתּוֹכְבָה:

(Fitr den zweiten Tag.)

וּשְּלְשֶׁת מִינֵי קּבּוּעִי. בָּם אֲחַלֵּל לְאוֹרִי וְיִשְׁעִי. לַחְדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: גָּאוּת אַלְבִּישׁ לַדָּר בַּמְרוֹמִים. לְחַלְלוֹ בְּמֶרְבִּיוֹת שְׁלֵמִים לֹא קְטוּמִים. הַחְגוּוּ אֶת־חַג־וְיָ שִׁבְעַת יָמִים:

יי אָהַלֵּל בְּפֶה וְלָשׁוֹן. לְשׁוֹמֵע קוֹל לַחֲשׁוֹן. בְּנָם וּלְקַחְהֶּם לֶכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. קָרוֹשׁ:

דְנוּל מִקְלוֹת מַנִם נָאָדָר. אַאַפְּהֶנּוּ הוֹד וְהָדָר. בּּפְּרִי אַץ הָדָר: הַמְרוֹמָם בּּקְהַל עם נְצוּרִים. בְּהַלּוּל וּפְאֵר אתוֹ מַכְתִּירִים. בְּכַפּת הְטָרִים: וְיָרִיק רבׁ בְּרָכוֹת מָאַרְבּוֹת. לְאם מְהַלְלוֹ מִשַּׂרְעַף וּמִקְּרָבוֹת. וּבַעַנַף אַץ־ עָבת: זְבִיוֹת יִבְרְעוּ וְעִוֹן יָמְחַל. מִלְּהִבְּוֹת בְּשֵׁלְהֶבֶּת רִשְׁפִּי־ (Für den erften Tag.)

Jubeln will ich im Preisgefang Fröhlich beschwingten Inbelklang Dem König, erhöht ob allem Rang. Der Pflanzen vier hab' ich gepaart, Wie viersach einst war das Bolk geschaart 1), Wie Er ob Bier 2) im Glanze sich offenbart.

Id werkind' ihn im Lob und Preise In meiner Gemeinde Kreise Mit dem Pflanzengewind' und Palmenreise.

Dein Gnadenspruch uns bescheert! Lag aufgehen unser Recht verklärt.

> Ich laffe Lobipruch erschallen. D mag mein Fürsprecher³) Dir wohlgefallen! Wie lauter Gold — so laffe vor Dir mich wallen.

Der sauernde Sündenreig — er sei bethört und gefrankt, In Meerestiesen die Schuld versenkt. D sei meinem Ruse Dein Ohr zugelenkt!

Wie Du geschirmt in der Wilfte dort 4) — Sei bewahrt jum Gedächtniß fort und fort, Zu weisen im laubbekrönten Ort.

nion Zu weilen im Schatten der Hütte, So ordnet's Dein ewig Wort als Sitte, Sieben Tag' in des Laubgezeltes Mitte.

1) Auf dem Zuge durch die Wüste. (4. M. ?, 2 ff. 23, 10.)
2) Siehe die prophetische Ericheinung des Ezech. 1., wo an dem Gottesthrone Mensch, Löwe, Stier und Abler in bilblicher Gestalt fich zeigen, und über ihnen thronet der Gottesglanz.
3) Die Erfüllung des göttlichen Gebotes, 3. M. 23, 40, das den Festesstrauß der vier Kssanzen fordert, ist ein sürsprechender Anwalt vor Gott.
4) 3. M. 23, 43: "Auf daß erfahren eure Geschecker, daß Ich möttten habe weilen Tassen die Kinder Jisrael bei ihrem Auszuge aus Mizrajim."

(Filr den zweiten Tag.)

Mit der Hoheit Gewand befleid' ich den Thronenden in Sphären; Mit dem Pflanzengezweig ohne Makel will ihn ich verklären, "Feiern das Fest des herrn sieben Tage".

Mit Mund und Zung' erschalle Loblieds Pracht Dem, der ob des Gebetes stillem Laute wacht, Der sprach: "Am Ersten sei der Pflanzenbund mir dargebracht!"
— dem Heiligen!

Er, dem aus mächtigen Fluthen der Preis ertönt, Sei mit Majestät und Glanz gefrönt, Ihm geweihet "die prangende Frucht", —

Ihm, ber in seiner Schilglinge Schaar wird erhoben, Die ihn befranzen mit Ruhm, die ihn preisen und loben, Geschwungen "ber Palmenzweig".

Und seinen Himmelsspeichern send' Er Fülle und Segen Dem Bolf, das ihn ehrt mit tiefer Empfindung Regen, Bekränzt "mit dem Zweige der Myrte".

> Frommes Berdienst überwiege, Sinde sei verziehn! Nicht zehr' uns stammender Brande Glühn, Die "des Baches Weiden" wir bringen.

(Fiir ben erften Tag.)

שלול עַנְנִים אֶוְכְּרָה. בְּכָל־הוֹר וְרֹר אַוְכְּירָה. לְחַסְהֵי דָּוִיד זְכְרָה: יָבֶם סֻבְּתוֹ. וְתִבּוֹן מֵלְכוּתוֹ. וְתֵּרֶב נְּדֶלְתוֹ. בִּימִי עוֹלָם. וּמֵלְכוּתוֹ עַד הָעוֹלָם. לְדָוֹד וּלְזַרְעוֹ עַד־ עוֹלָם: לְדֹר וָדֹר תִּמְלֹדְ. וְהוֹא עֲהֵי־עַד יִמְלֹדְ. מֶלֶּדְ מַמְלִיךְ מְלוֹךְ: מְהַלְּדָ. וְהוֹא עֲהֵי־עַר יִמְלֹדְ. מֶלֶּנְ מַמְלִיךְ מְלוֹךְ: מְהַבְּעוֹ לְחַצְּמְיֹחַ זַרְעוֹ. עַל עַם מְשַׁוְעוֹ. לַעַבֹר עַל־פִּשְׁעוֹ: נָחֲוָה בְעָיָדְ. בְּשוֹּכְךְ לְנֵן אֵגוֹוָךְ. וְעַיִן בְּעֵין נָהֲוָדְ: סֻבְּתְּדְ עֲלֵיהֶם תִּמְתַח. וּבְצֵל לְקוּחֶיךְ יָמְחַח. בְּלֹא יַבֵּם מֶרְתָּח: עָצִים בְּנְמְלָם אַרְבָּעָה. לִמְוֹוֹזַת רְבוּעָה.

(Für den zweiten Tag.)

נְחַלֹּ. הּוֹטְבֵי עַרְבִּי־נְחַלֹּ: חֶרְוַת־רֵב הִּמְצְאוּ בְּלַחַקּתְכֶם.

חֲסוּנִים בְּצִוּוּי דַּת מֵלְבְּבֶם. וּשְׁמַחְתֶּם לְפְנִי יָי אֵלהֵיבֶם:

שְרְחַבֶּם יָפִיק נוֹהֵג לֵילוֹרת וְיָמִים. נְּאוֹן נְנְשִׁיכֶם וְגַדַּע

פְּלוּל וְיַצִּוִין הָגִּיוֹנְי. וִיקבּל בְּקַרְבָּן רְחַשׁ צִנְיָנָי. וְחַגּתֶּם בְּשְׁנִין הָגִּיוֹנְי. וִיקבּל בְּקַרְבָּן רְחַשׁ צִנְיָנָי. וְחַגּתֶּם בְּשְׁנִין הָגִּיוֹנְי. וִיקבּל בְּקַרְבָּן רְחַשׁ צִנְיָנָי. וְחַגּתֶּם בְּשְׁנִהוּ הַגְּיִי בְּשְׁרוֹן בְּחַ יַחֲלִיף לַשׁוֹשַבְּה. חוֹנְגָת וְעוֹצְבֶרְת מִוֹעֲבֶרְה בְּקְרָנִת מוְצְבִיבֶם. חְקַּת מִעְל שִׁבְעַל שִׁבְעת יְמִים בּשְׁנְה: לְצִת יְסִיר מַבְּל מִעְל שִׁבְעת יְמִים בּשְׁנְיח מִוֹעְבִיכָם. חְקַבְּוֹ לִיּ בִּאִיּוֹמִים קוֹל וְלֹא דוֹמִים. בַּשְּבִרת הֵשְׁבוּ שִּבְעת יְמִים: מַנְנִימִים סוֹּרְרֵי עַרְכוֹת. בְּשָּבְרְתוֹ לְעֵד יְהוּ סְכוּכוֹת. בְּשָּבְרְתוֹ לְעַד יְהוּ סְכוּכוֹת. בְּשָּבְרתוֹ לְעַד יְהוּ סְכוּכוֹת. בְּשָּבְרתוֹ לְעַד יְהוּ סְכוּכוֹת. בְּשָּבְרתוֹ לְעֵד יְהוּ סְכוּכוֹת. בְּשָּבְרתוֹ לְעֵד יְהוּ סְכוּכוֹת. בְּשָּבוּ בַּסְכּת: סְלּוּ בְּחִלּוּל לְשׁבֵּן בִּיִיבָם. וְתְנְוּחוּ בְּחַשְׁבָּא יִשְׁבוּ בַּסְכּת: לְמַבְוֹיִיבְיוֹ בְּיִבוֹית בְּנִינִבְם. וְתְנְוּחוּ בְּחַשְּבָא יִשְׁבוֹ בִּסְבִּת בְּוֹבְינִוֹים בּיִשְׁרָא לֵי יִשְבוּ בִּקְבִים. לְמִבוֹן יִדְעוּ דרתִיכִם. בְּיִבְינִים בְּיִבְיבִי עַמִים סוֹּרְרֵי בְּיִשְּבָא יִשְׁבוּ בַּסְכּת: לְמַעוֹן יִדְעוּ דרתִיכִם. בְּיִבְּלוּל לְשֵבוּ בַּיִיבִים. וְתָנְוּחוּ בְּהַשְׁרָאל בְּחַשׁ בָּל יִימִיכָם. לְמְבוֹן בִּיְיִבוֹי בְּחִים בְּהַבְּתְם בְּלִבְיִים בְּבִּים בְּבִייִם בְּחַים בּים בְּבְּיִבְילִם בְּבְּים בְּבִּים בְּיִבְיבִּבּם בְּתִּים בְּבְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבּם בְּבִּים בְּבִיים בְּיבְים בְּבְּים בְּבִים בְּם בְּבִּים בְּיוֹים בְּבִּים בְּים בְּבִיים בְּיִים בְּבּים בְּיִים בְּבּוֹים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבּים בְּבְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּבָּים בּיוֹבְיוֹב בְּיִים בְּיִבְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּיִבְים בּוֹבְיוּ בִיבְּים בְּיִבְּים בְּיבְים בְּיוּבְיוּבְיוֹים בְּבְּיִים בְּעְּבְּי

(Filr ben ersten Tag.) Deiner Wolfen schützende Umhegung Bleibt jedem Geschlecht zu treuer Erwägung. O spende der Frömmigkeit Davids Deiner Gnade Regung!

Drichte auf sein Zest! Sein Reich sei wieder hergestellt. Herrlich mehre seine Größ' in der Welt! Wie in der Borwelt Tagen Laß seine Herrlichkeit ragen Kür ihn und seinen Sproß in allen Tagen.

Durch alle Geschlechter walte, Stets sein Reich erhalte, Du, der bestellt, wer in Herrschaft schalte! Laß seinen Sprossen blithend erstehen Dem Bolke, das zu Dir sendet sein Flehen, Und tilge sein Bergehen.

Laß schauen uns Deine Allmacht verklärt, Benn in Dein Seiligthum zurück sie kehrt. Aug' in Aug' sei uns Dein Anblick gewährt. Dein Zelt sei ob ihnen gespannt, Deinen Erkornen sei Dein Schatten gesandt, Zu schirmen sie vor der Gluthen Brand,

Benn das Pflanzengewind sie schwenken, Hin zum heiligthum die Schritte sie lenken, Dem, der seines Bundesschwurs wird gedenken.

1) Den Erlöfer aus Davids Saufe.

(Fift den zweiten Tag.)
Freud' in Fiille werdet ihr finden in euren Schaaren, Durch eures Herrn Gebot, das wird euch bergen und wahren. "Freuet ench vor dem Ewigen, eurem Gotte!"
Eure Bürd' erleichtre der führet der Tag' und Nächte Neigen: Eurer Dränger Stolz mög' er niederbengen!
Nicht treff' ench Leid, wenn ihr feiert die "sieben Tage".

Gott hör' auf Gebet: mein Flehn mög' ihm gefallen! Er empfahe wie Opfer meiner Seele Wallen. "So feiert ein Fest dem Ewigen!"

> In frischer Kraft lass' Er die Rose prangen, Die in Hitten weilend fröhlich das Fest ihm begangen "Sieben Tag' im Jahre".

Wenn von eurer Schulter Er nimmt das Joch der Frohn, Dann jubelt und feiert in der Stadt, die sein Ehrenthron, "Ein ewig Gesetz für eure Geschlechter".

In Shrsurcht preiset ihn, der schauet ans himmelshallen! Laffet ihm ungehemmt den holden Sang erschallen, "Wenn in hütten ihr weilet sieben Tage".

Der Bölker Edle, die ihr Gebetesreihen ihm thurmt! Bon seinem Kittige seid stets geschirmt. "Jeder Heimische in Jisrael weil' in Hütten." Preiset im Loblied den, der in eurer Mitte thronet, Daß gernhig ihr all eure Tage wohnet, "Daß eure spätesten Geschlechter es noch ersahren". (Für den erften Tag.)

לְּזֹבֵר בְּרִית שְׁבוּעָה: פְּרִי עִץ הָדָר. אֶפָח לַנֶּאְדֶּר. כִּיּ כְבוֹרוֹ הוֹד וְהָדָר: צֶּמָח הְמֶר. אֶשְׁץ לְהַאָּמֵר. לְכָלוֹ בְּבוֹד אמֵר: קִיחַת עֲנַף עֵץ־עָבֹת. אֶאָסֹר בָּעְבוֹת. לְמַבִּים בְּרִית אָבוֹרת: רַצְנַנֵּי עֲרָבָה. בְּצִמְחֵי רְבָבָה. לַבְּנוֹל מִרְבָבָה: שְׁתוּלִים בַּחֲצִרוֹת. בָּם יִפְּדוּ מִצְּרוֹת. כְּבְנֵבְר חֲצוֹצְרֹת: חֹ תְּכוֹנִים לְבַפְּרָה. לַפּוֹרֵרָה כְפָרָה. בְּלִי צֵאת חֲפוּרָה, מִפְּנֵי קְרוֹש:

(Für den zweiten Tag.)

גַּלְיוֹן הוֹרְיעַ פְּלָצִיו עַל־יְרֵי גוֹאָל. עֲמוּסִיו סִבֶּך בַּעַנְנִים פָּהוֹאֵל. כִּי בַסָּכּוֹת הוֹשַבְתִּי אֶת־בְּנֵי וִשְׂרָאֵל: פָּקּדְתִּי עַמוּסִיו סִבֶּך בַּעַנְנִים פָּהוֹאֵל. כִּי בַסָּכּוֹת הוֹשַבְתִּי אֶת־בְּנֵי וִשְׂרָאֵל: פָּקְרְתִּי עַמִּי לָחֹן שְׁיָבְיִם. מִשְׁפָּסָם לְּהוֹצִיאבְּאוֹרוְצְהָבְרִים. בְּהוֹצִיאי מִצְרָיִם: צְקוּן צֵעַקַתְבֶּם הִסְבַּתִּי בְּאָוֹנִי וְיָ: חֹתָם מֵאֶבֶּי עִשְׁלְיִם: צְּקוּן צֵעַקַתְבֶּם הִסְבַּתִּי בְּאָוֹנִי וְיָ: חַבְּאַר דרוֹת חֵי עוֹלְמִים. צוְהַ לְעָם שְׁמוֹ מֵנְעִימִים. חַג מִקְּבָּלוֹתְיְךּ. לְרָחֵם וּלְהוֹשִיעַ בָּל־לַהַקוֹתְיִךּ. וְשְׁמַחְהָּ מַקְבְּלוֹ בְּנְעִיתִים. חַגּ מִקְבְּר וֹמִים חָבוֹּ לַבְּי וּבְּנְתִים וּלְהוֹעִי בְּבוֹנִי לְבָּוֹ בַּבְּעִר וְמִים חָבוֹּ לְבֵּל יַבְּחִילְּךָ. וְשְׁמַחְהָּ מְּקְנָה לְפְוֹוֹ בְּבְּעִר וְבָּבְּי שִׁנְר. בְּבְּלוֹתְיְבָּ. לְתַתְּ בְּנִית חָנָה. בְּאִבְי יִשְׁעוֹ לַחֲנוֹת בְּבוֹרוֹ, מְשְׁבָּוֹ בְּבְּבוֹרוֹת בְּבִוֹת חָבָּה בְּבְּוֹוֹת בְּבוֹרוֹ. אִישׁ בְּמַתְנִת יְרוֹ: חוֹמְכִי בְּשְׁבִּיוֹ בְּבְּבוֹרוֹת מִבְּלוֹ בְּבָּבְיוֹ בְּבְּבוֹת מִבְּבִּי וְשְׁבִּיוֹ בְּבְּבוֹת מִבְּלוֹ בְּבְבּיוֹ בְּשְׁבִיוֹת מִבְּבְּלוֹ בְּבְבּוֹת מִבְּבְיוֹ בְּבְּבוֹוֹת מִבְּבְּיוֹ בְּבְשְׁבוֹת מוֹבוֹת לְבִבּיוֹ בְּבְּבוֹת מִבְּבוֹ בְּבְבּוֹת מִבְּבְּי בְּשְׁבִיוֹת מִבְּבְבוֹית מִבְּבְּירוֹת מוֹבוֹת לְבִבּיוֹ בְּבְבוֹת מִבְּבְי בְּבְשֹּבוֹת מִבְּבְבּי בְּבְשְׁבוֹת מוֹבוֹת לְבִבּי בְּשְׁבְיוֹת מוֹבוֹת לְבִבּי בְּשְׁבְיוֹ בְּבְבּבּיוֹת מִבּים בְּבְבּיוֹת מְבִבּי בְשְׁבְיוֹ מִיבְּבְּבְּיוֹת מִבְּבְיוֹ בְּנְבְבּיוֹ בְּבְבּיוֹת בְּבְבּיוֹ בְּים בְּבְבּיוֹ בְּבְבּילוֹת מִבְּים בְּבְּבְבּיוֹ בְּבְבְּבִים בְּבּים בּיוֹת בּבְבּית בְּבְּבְבוֹית בְּבְבּית בְּבְבּית בְּבְבְבּית בְּבְבּית בְּבְבּית בְּבְבּעוֹרוֹת מוֹבוֹת לְבֵּן בְּבְבוּבוֹת בְּבְבּית בְּבְבּית בְּבְים בּבּית בְּבְבּית בְּיוֹ בְּבְבְבְים בְּבְבְּבוֹת בְּבְּבְבּים בּבּית בְּבּבּית בְּבְבּית בְּבְבְּבְית בְּבּית בְּבְבּית בְּבְבְבְבוֹית בְּבְבְּבְבְית בְּבְבְית בְּבְבְּבְבְבּית בְּבְבּבְבוֹים בְּבְים בְּבְבְבּים בְּבְּתְיבְים בְּבְבְּבְבְּים בּבְּבְבְית בְּבְּבְבְּים בְּבְבְּבְּבְים ב

אָהַלּל בְּפָה וְלָשוֹן. לְשוֹמֵע קוֹל לַחֲשוֹן. בְּנָם וּלְקַחְתֶּם לֶכֶם בַּיּוֹם הָרָאשוֹן. קְרוֹש:

(Für den erften Tag.)

Die Frucht, die herrlich glängt, !) Bring' ich ihm, den Majestät bekrängt, Der in Allmacht und Bracht erglängt.

Den Palmenzweig will ich schwingen, Um Ruhm und Preis zu bringen Dem, deß Herrlichkeit die Welten alle fingen.

Das Myrtenreis nehm' ich jur Sand, Es umichlingend mit einigendem Band, Dem, der auf ben Baterbund den Blid gewandt;

Der Beibe Grün Unter denen, die in Fülle blühn, Ihm, der ragt in seinen Schaaren so kühn. Die weilen in Deiner Nähe, Sei'n erlöst von jedem Wehe. Ihr Gedächtniß, wie durch Orommetenhall, vor Dir ergehe.

Bereit, die Sühnung zu erlangen Für die, so störrig sich vergangen. O laß nicht hinweg sie ziehen mit Bangen Aus Deinem Antlitz, Heiliger!

1) Den Ethrog.

(Filr den zweiten Tag.)

Der Söchste offenbarte seine Bunder durch den Erlöser 1) milb; Mit Wolken hat seine Schühlinge Er umhüllt: "In Wolkenhüllen ließ Ich wohnen Jisrael."

Ich nahm meines Bolkes mich an, habe seinen Rest geborgen; Aufglänzt' ihr Recht sonnenhell, wie der lichte Morgen, "Als Ich aus Mizrajim sie gezogen".

Ihres Flehens Erguß hat mein Ohr vernommen: Erföjung ließ Ich all meinen Schaaren kommen. "Drum kündet' Moscheh die Feste des Herrn".

Der die Zeiten führt, der ewig lebt, Gebot seinem Bolke, das seinen Namen in holdem Sang erhebt: "Feiere das Hüttenfest sieben Tage!"

O'T Erhabener! aus Deinen Höhen birg Deine Schaaren, All Deine Gemeinden erbarmend zu wahren. "An deinem Feste freue dich, du und dein Sohn und deine Tochter!" Nicht vor dem Feinde entsetzt sollst fürder du bangen: Den zerstreuten Harrenden gewährt sei ihr hoffend Berlangen. "Sieben Tage seiere dem Ewigen, deinem Gotte!"

חקף D möge seiner Schaaren Fille in seines Thrones Stadt sich einen, Bon ihm begnadigt, vor ihm erscheinen "Dreimal in jeglichem Jahre,"

Die fein Beil, feinen Glang ju fchanen begehren, Ihn, bem Alles eignet, mit feinen Gaben zu ehren, "Ein Seglicher mit ber Spende feiner Sand".

Die der Pflanzen Gewinde schwingen, Sie seien geborgen von Berderbers und Feindes Schlingen! Laß zn ihrem Aug' und Ohr die frohe Kunde dringen: Sieh, Ich werde des Heiles Tage bringen. (Trifft der erste Tag des Suktothfestes auf Sabbath, so wird bas untenftehende הכל יורוך gebetet.)

הַפּוּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶּיְהָ בְּּרַהַחַמִים וּבְּטוּכּוּ מְחַהֵּשׁ בְּּכָל־יוֹם מָּמִיר מַעֲשֵׁה בְרָאשִית: מָח־רַבּּוּ מַעֲשֶׂיְךּ וְיִ בָּלָם בְּחָבְמָה עֲשִׂיתָ מְלְאָה חָאָכֶץ קּנְיָגֶךְּ: הַפֶּּלֶלְךְּ הַמְרוֹמָם לְּבַרּוֹ מֵאֶז הַמְשֻׁבְּח וְהַמִּפּאָר וְהַפִּחְרָנִשֹּׁא מִימוֹת עוֹלֶם: אָלהֵי עוֹלֶם בְּרַחֲמֵיךְ הָרַבִּים רַחֵם עֲלֵיְנוּ אַרוֹן עָזִּנְוּ צוֹר מִשְּׂנַבֵּנוּ מָגַן יִשְׁעָנוּ מִשְׂנָב בַּעַרֵנוּ: אֵל בְּרוּךְ

(Am Sabbath.)

הַכּל יוֹרְוּךְ וְהַכּל יְשַׁבְּחְוּךְ. וְחַכּל יאֹמְרוּ אֵין קָרוֹשׁ
כַּיִי: הַכּל יְרוֹמְמְוּךְ פֶּלָח יוֹצֵר הַכּל. הָאֵל הַפּוֹתְחַ בְּכָל־
יוֹם דַּלְתוֹרֹת שַׁעֲרֵי מִוְרָח וּבוֹקְעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא
חַפְּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיוֹ שָׁבָּרָא בְּמִבְּת רַחֲמִים: הַמָּאִיר לְעוֹלָם
הַפְּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיוֹ שֶׁבָּרָא בְּמְבֵּת רַחֲמִים: הַמָּאִיר לְאָהֶץ
וְלַדְּרִים עָלֶיְהָ בְּרָחֲמִים. וּבְשוּבוֹ מְחַהֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִידְ מְעָשֵׁה בְּרֵאשִׁית: הַמָּשֶׁבָּח וּבְשוֹלָם: אֵלהֵי עוֹלָם בְּרַלְיוֹם תְּמִידְ חַמְחֹבּי בְּעִרְבָּךְ וְאֵין ווּלְחָבְּ בַּנְחַמְיּה בְּרָבְיִ אַיִּנְוֹ עוֹלְם: אֵלהֵי עוֹלָם בְּרָחְמִיה מִיּמִוֹת עוֹלְם: אֵלהֵינוֹ בְּעוֹלָם הַנְּיִ הְעוֹלְם הַנְּיִ הְעוֹלָם הַבְּיֹב בְּעוֹלְם הַנְּיִה בְּעוֹלָם הַבְּיֹב בְעוֹלְם הַנְּיִה וְנִיתְּבְּר וְיִבְּעוֹלְם הַנְּיִי בְעוֹלְם הַבְּיֹב בְּוֹמְח בְּלְבִּי לְחֵינִי בְעוֹלְם הַבְּיֹב בְּעוֹלְם הַנְּיִבְּוֹ לְחָיִי בְעוֹלְם הַנְּיִ הְעוֹלְם הַנְּיִב בְּעוֹלְם הַנְּיִב בְעוֹלְם הַנְּיִב בְּעוֹלְם הַבְּיבֹי בְעוֹלְם הַבְּיב בְּעוֹלְם הַבְּיב בְּעוֹלְם הַבְּיב בְּעוֹלְם הַבְּיב בּעוֹלְם הַבְּיב בְּעוֹלְם הַנְּיִי בְעוֹלְם הַבְּיב בּעוֹלְם הַנְּיִי הְעוֹלְם הַנְּיִי הְעוֹלְם הַנְּבְיוֹ לְחַיִּי בְעוֹלְם הַנְיִי הְעוֹלְם הַנְבִי בְּעוֹלְם הַנְבִי בְּעוֹלְם הַבְּיִב בְּאוֹלְם לְבִיי לְבִיתוֹ לְחָינוֹ לְחָיתִים בְּבְּבְנוֹ לְחַיִי בְעוֹלְם הַבְּיִב בְּעוֹלְם הַבְּיִים בְּלְבְיוֹ לְחַיִּי בְעוֹלְם הַבְּיִים בְּשִׁיעִנוּ לִימוֹת הַפְּשִׁיחַ. וְאִין דְּוֹמִה לְּבְיִם מוֹשִׁיעָנוּ לִימוֹת הַפְּשְּיִים. וְאִין דְּוֹמְיִי בְּעִרְבְּיְי בְּיִים בְּעִבְּיוֹל לְחִבּיי בְּעִבְרָבְיּי בְּעִבְיוֹ לְחָיבִי בְּעוֹלְם הַבְּיִי בְּיוֹ בְּימוֹת הַפְשְּבְיוֹ לְחָייִי בְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ לְימוֹת הַבְּשְּבְיוֹ לְימִיוֹת הַבְּיִי בְּיוֹים בְּיוֹב בְּיוֹב בְיתְבְיים בְּיוֹב בְּיִבְיוֹים בְּיוֹב בְּיוֹם בְּעְבִיוֹ לְחָבְייִי בְּיוֹם בְּיוֹב לְיוֹלְם בְּיִים בְּעוֹם בְּבְּיוֹ לְבְיוֹלְים בְּיוֹ בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹ וּבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיבְּיוּים בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹם בְ

אַל אָרוֹן עַל כָּל־הַפַּוְעשִׁים. בָּרוּה וּמְברָהְ בְּפִי כָּל־ נְשָׁמָח: נִּדְלוֹ וְשוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דְעַת וּתְבוּנָה סבְּבִים אותו: הַפִּתְנָּאָה עַל הַיּוֹת הַקְּרֶשׁ. וְנֶּהְדָּר בְּכְבוֹר עַל (Um Sabbath werden bie unten befindlichen Stilde gebetet.)

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmbergiakeit, und in seiner Gute verjungt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle haft Du mit Weisheit gebildet: voll ift Die Erbe Deiner Besitthumer. D König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Berr der Welt, in Deinem großen Erbar= men erbarme Dich unfer, herr unfrer Macht, hort unfrer Stärke, Schild unfres Beils, Schutwehr um uns! D Berr, gepriesen fei

(Um Sabbath.)

Alles preiset Dich und Alles verherrlicht Dich und Alles fpricht: Reiner ift heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Oftens und aufthut die Lichtraume des Firmaments. hervorgehen läffet die Sonne aus ihrem Orte und den Mond aus der Stätte seines Beilens. Und Er leuchtet der gangen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten feiner Barmherzigkeit. Er fpendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Gute verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. D König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit ben Tagen der Urwelt! Berr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unfer, Berr unfrer Macht, Hort unfrer Stärke, Schild unfres Heils, Schutwehr um uns! Nichts fteht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir Nichts, und was ware Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unfer Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser Rönig, im Leben ber fünftigen Welt; es giebt neben Dir Nichts, unfer Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ift Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

Sott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden! Seiner Größe und Güte ift voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Bracht fich erhebt über ben heiligen Thieren und im Glanze der Berrlichkeit ּגְרוֹל בַּעָר. הַכִין וּפָעַל זָהָרֵי חַפֶּח. טוֹב יָצַר כָּבוֹר לִשְׁמוּ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזּוֹ. פִּנוֹת צְבָאָיו קְרוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַבִּי תָּמִיר מְסַפְּרִים כְּבוֹר־אֵל וּקְרָשְׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ וְיָ אָלהִינוּ על שֶבַח פַעשׁה יָהֶיךּ וְעל מְאוֹבִי אוֹר שֶׁעִשְׂיתָ וְפָאַרוּךּ מֶלְח:

תַּפֶּרְבָּבָה: וְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים הַפֶּרְבָּבָה: וְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹרוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. וְצָרָם בְּּרַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְּׂבֵל: כְּחַ וּנְבוּרָה נָתַן בְּהֶם. לְהְיוֹת מושְׁלִים בָּקֶרֶב הַבֵּל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִּיקִים נְנַהַ. נָאֶה זִינָם בְּכָל־ הָעוֹלֶם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתֶם וְשְׁשִׁים בְּבאָם. עשִׁים בְּאֵימָה רצון קונם: פָּאֵר וְכָבוֹר נוֹתְנִים לְשְׁמוֹ. צְהָלָה וְרִנְּה לְוֹבֶר מַלְכוּתוֹ: בָּרָא לַשֶּׁמֵשׁ וַיִּוְרַח אור. רָאָח וְהִתְּקִין צורת הַלְּכָנָה: שֶבַח נוֹחָנִים לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגִרְלָּה שְּׁרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחֵיוֹת הַקְּדֶשׁ.

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מָבָּל־חַפַּוְעַשִּׁים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כָּפָא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עְנָג קָרָא לִיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַה שֶׁלַיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאַכְתוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבָּחַ וְאוֹמֵר מִוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹב לְהוֹרוֹת לַיָי: לְפִיכְךְ יְפָאְרוּ וִיבֶרְכוּ לָאֵל בָּל־יְצוּרָיו. שֶבַח יְקַר וּנְדְלָח יִתְנוּ לָאֵל בֶּלְדְ יוצר כל. הַפַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַפוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשָׁתוֹ בִּיוֹם שַבַּת־קָדֶש: שִׁמְדָּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַש. וְוֹכְרְדְּ מַלְבֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשְּׁמִים מִמַעל וְעל הָאָרֶץ מִחְחַת: תִּתְבָּרַךְ מושיענוּ על שֶבַח מַעשֹׁה יָהֶיף וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעְשְׂיתָ יִפְאַרְוּךְ מֶּלְה: Du, groß an Weisheit, ber bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne! Der Allgütige bilbete herrliches Zeugniß für feinen Namen; die Leuchten ftellet Er rings um feine Majeftat. Die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen, die verherr= lichen den Allmächtigen; unabläffig verfünden fie die Herrlichkeit Gottes und feine Beiligkeit. Gefegnet fei, Ewiger, unfer Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen fie Dich immerdar.

(Am Sabbath.)

ftrahlt auf feinem Wagenthron. Fürsprechende Milde und Gerad= heit steben vor seinem Thronsite, Gnad' und Erbarmen vor feinem Glanze. Wohlthuend find die Leuchten, die erschaffen unfer Gott; Er hat fie gebildet mit Beisheit, Bernunft und überlegender Kunft. Kraft und Stärke hat Er in fie gelegt, daß fie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Belle ftrah= lend, herrlich ift ihr Glanz burch die gange Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und heiter in ihrem Riedergange, erfüllend in Chrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Berherrlichung geben fie feinem Namen, Jubel und Sauchzen dem Gedächtniß seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er fah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Beer ber Bobe, Ruhm und Große Serafim und Dfannim und die heiligen Thiergestalten, -

dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf feinen Chrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er ben Rubetag, Seelenluft nannte Er ben Sabbathtag. Das ift ber Preis bes fiebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von seinem ganzen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbath: "Schon ift's, bem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Berherr= lichung bringen fie bem Gotte und Herrn, ber Alles gebilbet, ber gegonnet Rube seinem Bolke Jisrael in seiner Weihe am geweihten Sabbathtage. Dein Name, Ewiger, unfer Gott! fei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unfer König! verherrlicht im himmel broben und auf Erden hienieden. Gefegnet fei, Du unfer Retter! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Sand, und ob der hellen

Leuchten, die Du gebildet, preisen fie Dich immerdar.

תּתְבָּרֵך צוּרֵנוּ מַלְּבֵנוּ וְגְאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְּתַבֵּח שׁמְךּ לְעַר מַלְבֵּנוּ יוֹצֵר מְשִׁרְתִים. נַאֲשֶׁר מְשִׁרְתִיו כֻּלְם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָח יַחֲד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹחִים חַיִּים וּמֶלֶך עוֹלָם: כָּלָם אֲחוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים כָּלָם נִּבּוֹרִים. וְכָלָם עשִׁים בְּאֵימֶח וּבְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנָם. וְכַלֶם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְרָשְׁה וּבְטְחָרָה בְּשִׁירָה וּמַקְרִישִׁים וּמַמְלִיכִים

אָת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַנָּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא קָרוֹשׁ הוּא.
וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם על מַלְכוּת שָׁמֵיִם זֶה מִיֶּה.
וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה לְהַקְּדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחֵת רְוּהַ
בְּשְׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְרוֹשָׁה. בָּלָם בְּאֶחָר עוֹנִים
וְאוֹמָרִים בְּיִרְאָה.

קרוש קרוש קרוש וְי צְבָאוֹת מְלֹא כְלֹ־תְאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

Fort, wie König und Erstöjer, der erschaffen die heiligen Wesen! gepriesen Dein Name für immer, unser König, der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle volldringen in Bangen und Ehrsurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Ramen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Siner dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie; sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrsurcht:

Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

י ע"פ א"ב י

צְּאָמִיר אוֹתְךּ מֶלָה. בְּחוֹר וְהָדָר וּתְּהִלֶּה. נְאֵל הַאְמַח נְּאָלָה. דְּרוֹשׁ אָיֶפֶּתְךּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. הַצְּנִים בְּשִׁמְחָה. וּכְלוּלְבִיהֶם אֹתְךּ לְשֵׁמְחָדִה. וְעַקִים לְפָנֶוְךְ שִׁיחָה. חֲמוֹל עֲלֵיהֶם הוֹשִיעָה וְהַצְּלִיחָה: מוֹב בְּרַחֲמֶיךְ הָרַבִּים. יַקְר עֲדֵת אֲחוֹכִים. כּרְעִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים בְּאָהָכִים. לְשַׁעַר בַּת־רַבִּים: מַחֲמַדָּם מֵן לָהֶם. נָא שְׁמַח עִפְהָהם. שָׂא נָא חַמּאתֵיהָם. וְעַבר עַל־פִּשְׁעֵיהָם: מְלֹשׁמִיע אתם לַחִדּוֹת. רַחמם בּנשׁאם אַנְדּוֹת: לַחַשׁמִיע אתם לַחִדּוֹת. רַחמם בּנשׁאם אַנְדּוֹת:

ק"וח שׁלְּדִים וְאֹתְּדְ מַלְּדִישִׁים. שִׁבְחַדְּ בְּפִיתֶם רוֹחֲשִׁים. תוֹלְפִים בָּרוּדְ (נ"א בְּרוֹ) וְלֹחֲשִׁים. תוֹמְכִים כְּאֵילֵי תַרְשִׁישִׁים:

Dich will ich ewig preisen Mit Ruhm und Lob in holden Weisen. Erlöser, laß erbsih'n das Heil! Den Dir Ergebenen gieb Ehr' und Ruhm als Theil.

> Sie stehn vor Dir in Festesfreudigkeit, Mit ihren Balmen zu erfrenen Dich bereit, Ihr Fleben laut Dir vorzulegen. Erbarme Dich, o gieb Gedeih'n und Segen!

Mugittiger, laß Deine Huld sich regen! O wolle die Dir theuren Schaaren hegen, Die liebend Dir sich bengen, niederknie'n! O führe sie nach Deinen Pforten hin!

> D ihren Bunsch woll' ihnen Du verleih'n! D wolle Dich mit ihnen fren'n! Berzeih' die Sünden Du voll Huld; D geh' hinweg ob schwerer Schuld!

Sie ftrömen Lob und Preis, dem Hort geweiht, Der kennt was ruht im Schoffe später Zeit, Daß seine Stimme mache Bonne kund. Erbarm' Dich ihrer, die Dir reih'n den Pflanzenbund!

> Boll Cifers sie das Lied der Weihe bringen; Ihr Mund läßt überwallend Deinen Preis erklingen, Bald laut in mächt'gem Rauschen Und bald in leisem Lauschen. Sie rufen Dir "Gebenedeit",— Wie jene himmelsschaaren, Dir geweiht.

וְחַחַיּוֹרת יְשׁוֹבֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָּאֵרוּ וּשְׂרָפִּים יָרְנֹּוּ וְאָרְאָלִים יְבָבֵרְכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעָפַת שְׁרָפִים לְעָפַתָם מִשַבְּחִים וְאוֹמָרִים.

בָּרוּךְ כְּבוֹר־יִיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִמְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַנָּם וְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְּמְיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל נְּבוּרוֹת עשֶׁה חֲבָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת וֹוֹרֵע צְּבָקוֹת מַצְמְיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפּוֹאוֹת הַבְּקֹיתוֹ הַבּּפְלָאוֹת הַמְחַבִּשׁ בּוֹרֵא רְפּוֹאוֹת הַמְּחַבִּשׁ בְּבֵראשִׁית: בְּאָמוֹרְ. לְעשׁה בְּמִוּבוֹ בְּכְלֹיוֹם בְּיִלְעשׁה בְּרֵאשִׁית: בְּאָמוֹרְ. לְעשׁה אוֹרִים נְּדְלִים כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדְשׁ עַל־צִיוֹן אוֹרִים נְּדְלִים כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדְשׁ עַל־צִיוֹן הַאִּיִיר וְנִוְכָּה כָּלְנִוּ מְהַבְה לְאוֹרוֹ. בַּרוּךְ אַתַּה וְיִ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהַבָּה רַבָּה אַחַבְּקְנוּ יְיָ אֵלהֵינוּ הֶמְלָה נְרוֹלָה וִיתֵרָה מַלְבָּנוּ בַּעַבוּר אַבוֹתִינוּ שִּבְּטְחוּ כְּדְּ חַמְלְּהָ עַלֵּינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּעַבוּר אַבוֹתִינוּ שִּבְּטְחוּ כְּדְּ חַמְלְּהָ עַלִּינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּעַבוּר אַבוֹתִינוּ שִּבְּטְחוּ כְּדְּ חַמְלְּהָ עַלְינוּ וְתֵן בְּלְבֵּנוּ לְהָבִין וּלְחַשְׁבִּיל לְבָּתְנוּ וֹעְלְבָּוֹ עִלְימִר וּלְלַמִּוֹר וֹלְשָׁמוֹת וּלְקַמִּוֹר וֹלְשָׁמוֹר וּלְעָשׁוֹת וּלְקַמֵּוֹר הִוֹנְתְּהְ בְּאַבְינוּ לְשִׁמְרֵב הַנְּבְּוֹי לְשִׁמְר הִוֹנְתְּהְ בְּצִּחְבָּה: וְהָאֵר עִינִינוּ בְּחִוֹרְתְּקְּבְּ בְּעִבוֹי לְשִׁמְר הִנְּעְבְּוֹ לְשִׁמְר וֹנְשְׁבְּוֹר לְשִׁמְר וּבְּעְבוֹי לְשִׁמְר וֹנְשְׁבְּוֹלוֹ וְתַוֹּלְתְּבְּוֹ בְּוֹמְבְּיוֹת לְּבְּ וּלְתְּבְּוֹ בְּיִבְּנִוּ לְשִׁמְר וְבִּיְבְּהוֹ וְנְשְׁבְרוֹ בְּעְבְּוֹן בְּמְבְּבְוֹ בְּמְבְּרוֹ לְבְּבְנוֹי לְשְׁמְר הַנְּבְוֹת לְבְּוֹלְ וְתְוֹלִיתְּלְ בְּעְבוֹי לְבְּבְנוֹי לְבְּבְנוֹי לְשְׁמְר הַנְּלְבוֹי לְנְתְּבְּיוֹ בְּעְבוֹי וְנִשְּבְוֹת לְבְּבְנוֹ בְּעְבְּבוֹ בְּבְבְּבוֹ לְבְּבְּוֹת לְבְּבְּוֹת לְבְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹי לְנִילְהְ וְבְּבוֹי בְּיִבְיוֹת לְבְּבוֹי בְּיוֹבְיוֹ לְעְמִוֹן הִבְּבְנִיוֹ לְנִילְם וְנְבִּיוֹ בְּנְעִיבוֹ בְּנְבוֹי בְּנִוֹלְ וְתְבִּבוֹ בְּנְבוֹי בְּנִבוֹי לְנִילְוֹ בְנִיוֹי הַבְּנִי הְבִּנְבוֹי בְּבְּבוֹי לְנִיבְוֹי בְּבוֹי בְבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבְּבוֹ בְּבְבְבְּבוֹ בְּבְּבוֹי לְנִילְוֹך בְּבְּבוֹיוֹ לְנִיתְוֹבְוֹ בְּבְּבוֹי בְּבְנְבוֹי לְנִיתְוֹם הְבְּבוֹי בְּבוֹי הְבִייוֹ הְבְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְיוֹי הְבִּיוֹי בְּבוֹי בְּבְּבוֹיוֹ בְּנְיוֹי בְּבְּבוֹיוֹ בְּנְבְיוֹת בְּבְּבְּבוֹי בְּבְבוֹי בְּבְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְבוֹי בְּבְּבְבוֹיוֹ בְיוֹבוֹי בְּבְבוֹיוֹ בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹיוֹ בְנִיוֹי מְבְּבְּבְּוֹ בְּבְּבְבוֹי בְבְּבְיוֹ בְּבְּבוֹי בְבְּבְבוֹיוֹ בְּבְּבְבוֹי בְּבְּבְבוֹיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבוֹ בְּבְבְבוֹיוֹ בְבְבְבוֹ בְּבְבְבוֹי בְבְבְבוֹי בְבְבְבוּ בְּבְבְבוּיוֹ בְּבְבְבוֹי בְבְבְבוֹי בְּבְבוֹיוֹי בְבְבְּבְבוֹ בְּבְבְבוֹיוֹ בְבְבְבוֹי בְבְבְבוֹי בְבְבְבוֹי בְב

Die Chajoth erheben Gesang und die Cherubin Preis und die Serafim Jubel und die Himmelsschaaren Benedeiung, das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim; ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes! — ein jeglicher von seiner Stätte.

Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen; dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpse, der Heiligket, Rettung keinen läßt, Heilung schafft, surchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verzünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpsungsewerk, wie es heißt: Dem Schöpser der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Geslobt seisst Du, Ewiger, Schöpser der Himmelslichter!

אהבה Mit großer Liebe haft Du uns geliebt, Ewiger, unfer Bott! mit großer und überschwenglicher Barmbergigkeit Dich unfer erbarmt. Unfer Bater und Ronig! um unferer Bater willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens er= theilt, fei auch uns gnädig und belehre uns. Unfer Bater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unfer Ange in Deiner Lehre, und laß festhalten unfer Berg an Deinen Geboten, und einige unfer Berg, gu lieben und ju fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werben auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen. ben großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Seile. Und lag und in Frieden heim= fehren von den vier Eden der Erde, und führe uns aufrecht in unfer Land. Denn ein Gott, der Beil schafft, bift Du, und uns haft Du erforen aus allen Bölfern und Zungen und uns nahe gebracht Deinem großen Ramen für ewig in Wahrheit, Dir gu banken und Dich als ben Ginigen zu bezeugen in Liebe. Gelobt feift Du, o Ewiger! ber erwählt hat fein Bolf Jisrael in Liebe.

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהַנָה אֱלֹהֵינוּ יְהַנָה | אֶחֶך:

בָּרוּךְ שִׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶר:

מְוּוֹרת בּיתָךּ וּבִשְׁצְרֶיף: לְּאִוֹת צַלְ־נָרֶךְ וְבָשְׁצְרֶיף וְבְשְׁבְרָּהְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבְּרָ וִבְּלְבָּרְ וִבְּלְבָּרְ וִבְּלְבְּרָ וִבְּלְבִּרְ וִּבְּלְבִּרְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבִּרְ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְרְבְּ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וְבְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וְבְּלְבְרְבְּיוֹ וְבִיּנְם עְלִּי בְּלְבְּרְ וִבְּלְבְּרְ וִבְּלְּבְרְ וִבְּעְבְּרְוֹבְ וְבְּלְּבְּרְ וִבְּעְבְּרְוּךְ וִבְּיִבְּעְם עַלִּי בְּבְּבְּרְ וִבְּיִבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּיִּבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּיִּבְּרְ וְבְּבְּרְ וִבְּיִּבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּיִיוֹבְ וְבְּבְּבְרְ וִבְּיִבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּיִבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּיִבְּיוּתְ בְּבְּבְּרְ וִבְּבְּרְ וִבְּיִיוּם בְּעְבְּבְרְבְּיוֹ וְבְיבְּבְּרְ וִבְּיִבְּרְ וְבְּבְּרְבְּרְ וִבְּעְבְּרְבְּיוֹבְ וּבְעִבְּרְבְּבְּרְ וִבְּיִיוּם בְּעִבְּרְבְּבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּבְּבְּרְ וִבְּבְּבְּרְ וִבְּבְּבְּרְ וִבְּבְּבְּרְ וִבְּיִבְּרְ וְבְּבְּבְּרְ וִבְּבְּבְּרְ וִבְּבְּבְּרְ וֹבְבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּרְ וּבְּבְּבְּרְ וּבְּבְּבְּרְ וּבְּבְּבְּרְ וּבְּבְּבְּרְ וּבְעִבְּרְבְּבְּיוּ

וְהָיָרוֹ אָם־שָׁמְעׁ תִּשְׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתַׁי אֲשֵׁר אָנכֵי מְצַנֶּה אֶתְבֶם הַיָּוֹם לְאַהֲבָּה אֶת־יְהוֹהָ אֱלְהִיכֶם וּלְעָבְרוֹ בָּבָלֹ־לְבַבְבָבֶה וּבְבָל־נַפְּשְׁבֶּם: וְנָתַתִּי מְשַׁר־אַרְצְבֶּם בְּעִחִוֹ יוֹכֶה וּמַלְקוֹשׁ וִאָּםַפְּתָּ דְנָנֶדְ וְתִירְשְׁךָּ וְיִצְהָהֶךָּ: וְנָתִתִּי עשֶב בְּשֶׂרָהָ לִבְהָמְתֶּדְ וִאָבַלְתָּ וְשָׂבְעְתִּ: השִׁמְרֵוּ לָבֶּם פּן־יִפְּחֶה לְבַבְכֶב וְסַרְהָּם וַעֲבַדְרֶתׁם אֱלֹתַים אָחַרִּים וֹחִשְׁמַחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְחֹנָה בָּבֶּם וְעַצַּךְ אֶת־ הַשָּׁמֵים וְלָא־יִרְיֶנֶר מָמָר וְהָאַבְמָה לָא תַחָּן אֶת־יְבוּלָחָ וֹאָברְהָנֶם מְהַלָּה מִצֵל הָצָברֶץ הַשּבְּה אֲשֶׁר יְהנָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְמֶם אֶת־דְּבָרֵי אֵׁלֶה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁבֶם וּקְשַׁרְמֶּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל־יָּיְרֶבֶּם וְהָנִיּ לְמְוֹשָׁפֻת בֵּין אַינִיבֶם: וְלִּמַרְתָּם אֹתָם אָת־בְּנִיבֶם לְרַבֵּרַ בְּסֶ בְּשִׁבְחְּךָּ בְּבִיהֶלְ וּבְלֶבְתְּךָ בַּנֶּׁרֶךְ וּבְשָׁבְבָּךְ וּבְקוּמֶך: וּבְתַבְתָּם על־מְזוּוֹוֹת בִּיתָדְ וּבִשְּעָהֵידְ: לְמַצוֹ יִרְבָּוּ יְמֵיבֶם וִימֵי בְנֵיבֶּם על הָאַרְפָּׁה אֲשֶׂר נִשְׁבַּע יְהוֹנֶה לֹאֲבְתִיבֶם לָתַת לָחָם כִּימִי הַשְּׁמֵים עַל־הָאָרֵץ: war Höre, Fisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binz den zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich ench heut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu bienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Seele, fo werde Ich den Regen eures Landes geben zu feiner Beit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Getreibe und beinen Most und bein Del. Und Ich werde Gras geben auf beinem Felbe für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Sütet euch, daß nicht euer Berg bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bucket, und über euch ber Born bes Ewigen ergliche, daß Er verschließe ben Sim= mel, daß tein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Ge= wächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das ber Ewige ench giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemuthe, und fie binden als Wahrzeichen auf eure Sand, und fie feien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret fie eure Kinder, davon zu reden, wenn du siteft in beinem Saufe und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegft und wenn du aufstehft. Und schreibe fie auf die Pfosten beines Hauses und an beine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Batern, ihnen zu geben, - wie die Daner bes himmels über der Erde.

וֹיָאמֶר יִהְּנֶרה אָל־משֶה לֵּאמְר: דַבֵּר אָל־ בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְאָמֵרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם צִיצְת עַל־בַּנְבֵּי בְּנְדִיהֶם לְּדְרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצְת הַבְּנֶף פְּתִיל הְבַלְת: וְהָיֵרה לְכֶם לְצִיצִרה וֹרְאִיתֶם אֹהוּ וּיְכַרְתֶּם אֶת־בָּל־מִצְוֹת יְהֹיָה וֹעֲשִיתֶם אֹהְוֹ וּיְכַרְתֶּם אֶתְרֹבּלְכֵם וֹנִים אָחֲרִי לְבַבְּכֶם וֹאַחְרֵי עִינִיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם וֹנִים אָחֲרִי לְבַבְּכֶם לְמַעוֹ הִוֹבְּרוֹ וַעֲשִיתֶם אָשֶר־אַתֶם וֹנִים אָחֲרִיתְם לְמַעוֹ הִוֹבְרוֹ וַעֲשִיתֶם אָמֶרִי יְהוֹיְה אֶלְהִיכָם אָשֶׁר הוצאתי אָתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרִים לְהְיוֹת לְכֶם לֵארֹ הִים אָנִי יְהוֹה אֵלְהִיכֶם:

אָמֶת וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקַיָם וְיָשָׁר וְנָאֲמָן וְטוֹב

Den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäben Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäben machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblane Schnur ansehen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Wizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

Nan Wahr und gültig, feftgegründet und ewigbleibend,

וְיָפֶה הַדְּבֶר הַוֹּה עַל־אַבוֹתִינוּ וַעַכִינוּ עַל־ בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתְזִינוּ וְעַל בָּל־דּרוֹרת וֻרַע ישְׁרָאֵל עַבְרֵיף:

על-הַרָאשוֹנִים וַעל-הַאַחַרוֹנִים לעוֹלָם וָעָר חק וְלֹא יַעַכוֹר. אָמֶרת שָׁאַחָּה הוּא יִי אַלהינוּ נאלהי אַבוֹהִינוּ לעוֹלָם נַער: אַתָּה הוא מלכנו. מלך אבותינו אתה: למען שמד מַהַר לְגָאַלנוּ. כַּאַשֵּר נָאַלְרַת אַת־אַבוֹתֵינוּ: אָמֶרת מֵעוֹלָם שִׁמְּךּ הַנָּרוֹל עַלֵינוּ נִקְרַ: בשהבה. אין אלהים זולתד:

gerade und treu, gut und schon ift bas Wort, fo für un= fere Bater wie für uns, für unfere Rinder und all unfere Nachkommen und die Nachkommen bes Stammes Jisraels, Deine Rnechte.

by Für die früheren Geschlechter wie für die späteften ift es ein Gefet, das nie fich wandelt. Wahr ift es, daß Du berselbige bift und bleibst, Ewiger, unfer Gott und unferer Bater Gott für immer und ewig. Du bift unter König, Du ber König unserer Bater! Um Deines Namens willen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Bater erlöft. Wahr ift es, daß Dein großer Rame von jeher über uns genannt wird in Liebe. Rein Gott außer Dir!

(Für den erften Tag.)

ע"פ א"כי

זולח.

אָנָא חוֹשִׁיעָה נָּא, כְּנֵי עֲפַר מִי מָנָה. נּוֹאֵל הַצְּלִיחָה נָא, דּרְשֶׁיךְ כְּכָל־עוֹנָה: הָמֶם סֻכַּת דָּוִיד הַנּפֶּלֶת. וּכַל תְּהִי עוֹד מֻשְׁפָּלֶת. וְכֹר אֲיָמָה הַנִּקְהֶלֶת. חוֹפְפָה וּבְצִּלְּךְ עָהָה אַנְחוֹתָם. לְמַעַנְךְ חִישׁ פְּרוּתָם: מֵלֵּא מִשְׁאַלוֹר עַהָּה אַנְחוֹתָם. לְמַעַנְךְ חִישׁ פְּרוּתָם: מֵלֵּא מִשְׁאַלוֹר

(Filt ben zweiten Tag.)

In den meisten Gemeinden, die dem Nitus von Westdeutschland (Minhag Aschenas) folgen, wird auch am zweiten Tage statt des folgenden Stückes das oben befindliche eine Kun num Aus gebetet.

ע"פ א"כ

זולת.

בּּגִּין אָבָרָתֶּך: תְּשִׁע לְרִאשָׁם בִּתִּמֶּך. דְּצִם מִבְּשֶׁל תִּגְרָתֶך. וּתְסוֹרְבֵם תְּשַׁע לְרִאשָׁם בִּתִּמֶּך. דְּצִם מִבְּשֶׁל תִּגְרָתֶך. וּתְסוֹרְבֵם תְּשַׁע לְרִאשָׁם בְּתִּמֶּך. דְּצִם מִבְּשֶׁל תִּגְרָתֶך. בָּאִים לְאַמֵּץ מָבְרַתֶּך:

חוֹשֵׁב עַל־מִשְׁפְּטוֹ אַרְמוֹן, אֲשֶׁר שַׁתְּח יְבֵל יְשִׁמּן. וְבַנֵּם נַרְחֵי הַמוֹן, וֶרַע תָּם פִּצֵּל לַח לוּו וְעַרְמוֹן. זְרֵי רֶשַׁע כְּפוֹף כְּאַיְמוֹ, יְבֹאוֹם שְׁכוֹל וְאַלְמוֹן. חֲנוּגֵּוְךְ חוֹגִי אָמוֹן, תִּשָּׁגִם כְּחַר חֶרְמוֹן:

מְצַנֵּי צֶלְּךְ עַל־נַּבָּם, יָה הַשְּׁבֵרה שְׁכִינַחְךְּ בְּקְרְבָּם.
יַעְלוּ לָחֹג לְבֵירה נָוָם, בְּהִכּוֹגֵן עִיר מוֹשֶׁבֶם. כְּחַ וְלָאֵל
תְּשַׂנְּבָם, צוּר עֻיָּם וּמִשְׂנַבָּם. לֹא לְגָצְח תְּרִיבָם, כִּי
עֶלֶוְךְ מַשְׁלִיכִים יְהָבָם:

(Fitr ben erften Tag.)

NIN D hilf ber Schaar, die zahls wie der Staub der Erden Rach Deinem Worte sollte werden! Erlöser! Dein Gedeihen wolle senden An die, so stets zu Dir sich wenden.

Richt' auf das Davidszelt mit seinen hallen, Laß nicht in Stanb und Wust es sein zerfallen! Gedent' der Dir Ergebnen, hier geschaart; O schirme sie, daß sie Dein Schatten wahrt!

Do Gerr, laß ihnen Frende grünen! Was fie gefehlet, wolle fühnen. D ihre Seufzer wolle, Herr, Du enden, Und schnell Erlösungsheil entsenden!

(Filr den zweiten Tag.)

NIN O frohe Luft denen wolle gewähren, Die nach Deinem Heile begehren, Die kommen, Dir zu bringen Lob und Ruhm An der Stätte Deiner Berherrlichung, im Heiligthum!

> In das Haus, das du hießest erkuren, Ihr Haupt mit Geil fronend, wolle sie führen, — Dof von Deinem Schlage sie nicht wanken, — sie erheben, Mit Deiner Fittige Schutz fie umschweben.

Die zu alter Pracht erneue Deines Palastes Hallen, Die zu öder Wilfte Graus verfallen. Führe die versprengten Schaaren zusammen, Die jenem frommen Ahn entstammen.

> Krümme wie Rohr die stolzen Frechen, Laß Bereinsamung und Berwaisung herein über sie brechen. Deine Begünstigten, die Dein bewährtes Wort ergründen, Auf Chermon laß ihre Pflanzstätte sie finden.

Die tragen willig Deines Dienftes Laft, In ihrer Mitte nehme Dein Glanz seine Raft! Laß festfeiernd zu ihrer Ruhestatt hinauf sie ziehn; Erhebe die Stadt ihres Beilens aus ihrem Ruin.

> D fei ihnen Macht und Kraft von Dir gewährt, Du ihres Schutes Hort, der fie mit Stärke bewehrt! Nicht ewig laß Deinen Zorn an ihnen walten, Du, an dem stets gläubig fest sie halten!

(Für den erften Tag)

לְבָּם. נוֹאֲקִים אֵלֶיךְ בְּכָל־לְבָבָם. סְמְבֵם וְרִיב רִיבָם. עַתְּח תִּשְׁכּן בְּקִרְבָּם: פָּנה תִפְנָה לְפָאַרָם. צוּר אָמר לְעִוְרָם. קוֹמֵם בִּית הַדָּרָם. רְאוֹתָם פִּתְאםׁ שִׁבְרָם: שָׁלֵם מְהֵרָה תִבְּנָה. שְׁלֵמֶיךְ בְּבֵן הַּעַנֶה. הַכָּה לְמֶיךְ בְּמַכַּת בְּכוֹרִים וֹתְעַנָּה. תִּקְרָעֵם כִּקְרִעַת יַם־סוּף וְנִקְרָאַךְ וְתַעַנֶּה:

(Für den zweiten Tag.)

מְקְדָשֶׁךְ הַשָּׁמֵם, כִּימֵי עוֹלָם תְּרוֹמֵם. גָצַח לְבַרֹ יִשְׁתּוֹמֵם, תָּת שִׁקּוּץ שׁמֵם. סְבַּרֹת דָּוִיד קוֹמֵם, וּפּוֹרְצֵי גָּדָרָה הַשְּׁמֵם. עוּרָה כִּנּוֹרִי הַדּוֹמֵם, וָנִימִיו עוֹד לְבַל תְּנַמֵּם:

פּנַרת מִנְתּלֹתְעֶּרֶר, אֲפֵלֶּה כְּשַׁחָרְוּבֵי מֶקְּדֶר. אֲפֵּר לְהַדְּרָהּ בְּחֲבֶר, הֲיוֹת סוּנָה וְנָבֵר. מִנְיֵן צֹאן הִּיר, אֲשֶׁר נִוְרָהּ לְהַעְּבֵר. רְצָה לְהִשָּׁמֵן וּלְתִפְּבֵר, כְּבַקְּרַת רְעָה צִבֶּר:

שַּׁעַר בַּת־רַבִּים, מְקוֹם תִּפּרֹת וּכְרוּבִים, מְחַבֵּשׁ בַּחֲטֻבִּים, בְּמָסְנְּרֹת וּשְׁלַבִּים, מְחַבֵּשׁ שִׁירִים ְעַרֵבִים, בַּחֲטֻבִּים מִשְׁבִּימִים וּמַעַרִיבִים, תִּפְּבֵּנוּ בְּאְמֵץ וְשִׂגּוּבִים, בְּאָז שַׁנִי רְחָבִים: (Für ben erften Tag.)

Erfülle was erfehnt ihr Berg: Es fleht vor Dir ihr ganges Berg.

D ftitte fie! - Ihr Streit, er fei durch Dich geftritten! Rimm Deinen Git in ihrer Mitten!

D wende dich, fie zu erhöhen!

D Bort, berheiß' es, ihnen beigufteben!

D ihren Tempel wolle wieder bauen!

Lag plotlich fie erfüllt ihr Soffen ichauen!

Schalem - o ftell' es ichleunig wieder ber!

Den Dir Beweiheten o gieb Behor!

Bie bort Dein Strafgericht - fo beng' die Reinde nieder!

Berftude fie, wie einst die Muth. - Bir rufen: o erhor' uns wieder!

(Für den zweiten Tag.)

Das heiligthum, das liegt in Trimmern — D wie bordem laß im Glang es ichimmern, Daß nicht fürder dort der Berwüftung Schreden haufen, Der Grenel erregend Graufen 1). Das Davidszelt fei empor gerichtet! Die es niedergeriffen, feien bernichtet. Deine Sarfe, die verftummt, erwede gu neuem Rlange! Richt fürder ihre Gaiten Schweigens Schlummer umfange.

Des Beerdenthurmes2) Binne, ragend einft gum Simmelsbogen, Bett wie Redars Belte 3) von dufterer Schwarz' umzogen, -D ichau' auf ibn, daß er in Bracht erglange! Mit Zaun und Mauer ihn umgrenze. Deiner Burbe Schafe, Dein eigen feit alter Beit, Die der Bernichtung ichon geweiht, D lag fie blithen und gedeih'n! Wie ein Sirt nimm fie wartend in liebenden Augenschein.

Jene Bforte, raufchend vom Bolfergedrange, Wo prangte der Palme Bier, der Chernbim Geprange4), Erhebe gu Ruhm und Glang, Beidmiidt mit Runftgefüg' und Rrang. Giife Lieder dort laffe neu erichallen, Die früh und fpat gu Dir mallen! Erlöf' uns mit Deiner gewaltigen Rraft, Wie einst Du aus des Tropes 5) Frohn die Bater entrafft.

1) Anfpielung auf Daniel 11, 31; 12, 11.

5) Jef. 30, 7 wird Heghpten Rabab (Trot) genannt.

¹⁾ Anfpieling auf Daniel II, 31; 12, 11.
2) Rach Michah 4, 8 spinbolischer Rame des Tempels. Jisrael ist die Heerbe, die bort sich iammelt. Ezech 34, 31; Michab 2, 12.
3) Anspielung auf H. S. L. J. Die Bebuinenzelte sind von außen düster und durch die Unbill des Wetters geschwärzt. Bergl. meine Beiträge zur Sproch- und Alterthumsforschung I. S. 39.
4) Valmen und Cherubim bildeten nach 1. Kön. 6, 29 die Berzierungen des salomonischen Tempels.

עָוְרַת אָבוֹתִינוּ אַתְּרוֹ הוּא מֵעוֹלָם מָגן וּמוֹשִׁיע לָּכְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּר וָרֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָבֵךְּ וּמִשְׁפָּמֶיךּ וְצִרְקַתְּךָ עַר אַפְמֵי־אָרֵץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שִׁישִׁמֵע לְמִצְוֹתֶיךְ וְתוֹרָתְךְ וּדְבַרְךְ נְשִׂים עַל־לְבּוֹ: אֱמֶת אַתְּה הוא אָרוֹן לְעַפֶּּוְךּ וּמֶלֶּךְ וּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוא ראשון וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבּּלְעָהֶיךּ אִין לָנוּ מֶלֶּךְ גואל ומושיע: מפערים גאלפנו יי אלהינו ומבית עברים פָּדִיתָנוּ. כָּל־בִּכוֹרֵיהֶם הָרַגְהָ וּכְכוֹרְדְּ נָאֶלְתָּ. וָיִם־סוּף בַקְעָתָּ וְוַדִים מִבַּעְתָּ וִיִדִיִדים הָעֶבַרְתָּ. וַיְבַסוּ־מַוִם צָּרֵיהֶם אֶחֶר מֵהֶם לא נוֹתָר: עַל־וֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוֹבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתָנוּ יִדִידִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹרָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא נָרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל נָאִים וּמַנְבְּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹרֶה וְעַנְוִים וְעוֹוֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַפוֹ בְּעֵת שַׁוְעָם אָלָיו. הְהַלּוֹת לְאַל עֶלְיוֹן בֶּרוּךְ הוא וּמְברָך: משֶׁח וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָּ עֲנוּ שִׁירָח בְּשִׁמְחַה רַבָּה וְאָמְרוּ בֶּלְם.

מִי־־כָּמְכָה בָּאֵלָם יְהוָה מִי כָּמְכָה נָאָדָר בַּקְּרֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה־פֶּלָא:

שִׁירָה חֲדָשָה שִׁבְּחוּ נְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְּׁפַת הַיָּם יַחַר בָּלָם הורוּ וְהִמְלֹיְכוּ וְאָמְרוּ.

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעלֶם וָעֶר:

צוּר יִשְׂרָאֵל קּוּמָה בְּעָוֹרַת יִשְׂרָאֵל וּפְּדֵה כִּנְאָמֶךְ יְחוּדָה וְיִשְׁרָאֵל. גּאֲלֵנְוּ יִיְ צְּכָאוֹת שְׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׁרָאֵל. בָּרוּךָ אַתָּח יִיִ נְּאַל יִשְׂרָאֵל:

Vica Beistand unserer Bäter warft Du von ewig her, Schild und Selfer ihren Rindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In der Weltenhöhe ift Dein Sit, und Deines Rechtes Walten und Deine Milbe reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Bergen nimmt. Es ift wahr, Du bift ein Berr Deines Volkes und ein König, machtig, ihren Streit gu führen. Es ift mahr, Du bift ber Erfte und Du bift ber Lette. und außer Dir haben wir keinen König, der erlöft und errettet. Aus Migrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Sklavenhause und befreit; alle ihre Erstgebornen haft Du erschlagen und Deinen Erstgebornen haft Du erlöft und bas Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen haft Du verfentt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Waffer ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich Die von Dir Geliebten und erhoben ben Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gefänge, Lieder und Lobpreifungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und danert, hoch und erhaben, groß und mächtig ift, der die Trotigen beugt und erhebt die Gebengten, frei hinausführt die Gefeffelten und lofet die Bedrückten und beifteht den Berkummerten und sein Bolf erhört, sobald es zu ihm ruft; fie spende= ten Lob dem höchsten Gotte, gelobt fei Er und gepriefen! -Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Frende, und sie Alle sprachen:

Mer ist wie Du, Herr, unter den Göttern? wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!"

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Na= mens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig."

Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Berheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger ber Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

אַרנִי שְׂפָתִי תִּפְּחָח ופִי יַנִיד חְהַלְּתֶך:

בְּרוּהְ אַתָּה וְיָ אֶלֹהִינוּ וֵישלֹהֵי אָכוֹחֵינוּ אֵלֹהֵי אַכְרָהָם אֶלֹהִי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹכִים וְקְנֵח הַכּל וְוֹוֹכֵר הַסְרֵי אָכוֹת וּמֵכִיא נוֹאֵל לִבְנֵי כְנֵיהֶם לְּמַעַן שְׁמוֹ בְּאַחָבָה. מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָנֵן. בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ מָנֵן אַכְרָהָם:

אַהָּה גָבּוֹר לְעוֹלָם אֲדְנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַהָּה רֵב לְהוֹשְׁיעַ. מְבַלְבֵּר הַיִּים בְּהֶטֶּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּה אָמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָּר: מִי כָמְוֹךְ בַּעַל וְּבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָּדְ מֶלֶךְ מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְּמְים יְשׁוּעָה: וְנָאֶמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַפֵּתִים:

אַתָּה בָּרוּה אַתָּה יְנָ הָאֵל הַקְּרוֹשׁ: מָלָרֹח. בָּרוּה אַתָּה יְנָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

אַהָר בְחַרְתָּנוּ מִכֶּל־־הָעַפִּים. אָהַבְהָ אוֹתָנוּ וְרָצִיתְ בְּנוּ. וְרוֹמֵמְמְתָּנוּ מִכְּל־־חַלְשׁוֹנוֹת. וְקְדֵּשְׁמְנוּ בְּמִצְוֹתֶּיךִּ. וְקַרַבְתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לֻעַבוֹרָתֶךְ. וְשִׁמְךְּ חַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹש עָלֵינוּ קָרָאתָ:

נַתְּמֶּן־לָנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהַבָּח (שַּבְּחוֹת לִמְנוּהָה ₪ מוְעַרִים לְשִׁמְחָה חַנִּים וּוְמַנִּים לְשָׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (הַשִּׁבָּח הַנָּה וְאֶח־יוֹם) חַג הַסָּכּוֹת הַנָּיִה וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ (בְּאַהַּבְּה) מִקְרָא־קְּדֶשׁ. זַבֶּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אָלהַינוּ וִאלהֵי אָכוֹתִינוּ. יָעַלֶּח וְיָבֹא וְנִגְּיעַ וְוַרָאֶּח וְוַבָּצֶּח וְיִשְּׁמֵע וִיפָּמָר וְיִזָּבֵר וִכְרוֹגֵנְוּ וּפִּקְרוֹגֵנְוּ וְזִּכְרוֹן אַבוֹתִינוּ. וְזִבְרוֹן מָשִּׁים בֶּן־דְּיוֹר עַבְּדֶּךְ. וְזִבְרוֹן יְרוּשְׁלַיִם

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Minnd berfünde Dein Lob!

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bäter, Gott Abrahams, Bizchafs und Raakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke ber Bater und ben Erlofer bringen wird ihren fpateften Abkömmlingen, um feines Namens willen, in Liebe. König, Beiftand und Retter und Schirm! Gelobt feift Du, Emiger. Schirm des Abraham!

אחה Du bift mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebeft die Todten, ftart, um ftets zu helfen, - der die Lebenden in Gnaben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben ftütt und die Rranten heilt, die Gefeffelten löft und feine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ift wie Du, Berr mächtiger Thaten? und wer ift Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sproffen läffet das Beil? Und Du bift zuverläffig, daß Du beleben wirft die Todten. Gelobt feift Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

מחה Du bift heilig und Dein Name ift heilig, und Beilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt feift Du, Ewiger, heiliger Gott!

מחה Du haft und erforen aus allen Bölfern, und geliebt und an und Gefallen gehabt, und erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und beiligen, über uns genannt.

und Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unfer Gott! in Liebe (Gabbathe gur Ruhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage gur Wonne, (Diefen Sabbathtag und) Diefes Hüttenfest, Die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Bernfung gur Erinnerung an ben Auszug aus Mizrajim.

Unfer Gott und Gott unferer Bäter! Laffe auffteigen und vor Dich fommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unfer Gedächtniß und unfer Geschick und bas Ge= dächtniß unserer Bater und bes Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Rnechtes, und Jeruschalajims, Deiner beiligen Stadt

עיר בְּרָשֶׁךְ. וְזִכְּרוֹן בְּל־צַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָּגֵּיךְ לִפְלֵּטְה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶר וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֶּבּוֹת הַזֶּה: זָבְרֵנוּיִיָּ אֱלֹחֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְּקְרֵנוּ בוֹ לִבְרָבָה. וְחוֹשִׁיִעְנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִרְבַר יְשוּעָה וְרַחְמִים חוּס וְחָבֵּנְיּ וְרַחֵם עָלֵוְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶוְךְ עִינִינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַבּוּן וְרַחוּם אָתְּה:

רְצֵה יְיָ אֶלהֵינוּ כְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְּפַּלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בֵּיתֶךּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַּלְּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבַּל כְּרָצוֹן וּתְהִי לִרָצוֹן תָּמִיר עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַכָּּוְךּ:

וְהֶתְהֶוֶינָה צִיגִינוּ בְּשׁוּבְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יָיָ הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יָנְ אֵלֹחִינוּ וֵאלֹחֵי אֲכוֹחֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּה חַיֵּיְנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְרוֹר וָרוֹר. נוֹדֶה לְךְּ וּנְסַפֶּר תְּהַלָּתֶךְ עַל חַיִּיְנוּ הַפְּסוּרִים בְּיָבֶךְ וַעַל נִשְׁמוֹתִינוּ חַפְּקוּרוֹת לָדְ וְעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמְנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתֶיךְ וְטוֹכוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָל־עַת עֶרֶב וְבְקָר und Deines ganzen Volkes, des Hause Jikraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und zur Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Hüttenseste. Gedent' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs= und huldreich, bist Du.

Bott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Frende und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser Gott und unserer Bäter Gott, habe Wohlgesallen an unserer Anhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfrene uns durch Deine Hilse und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlwollen,) in Frende und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner frene Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath, Jisrael und die Festzeiten.

Caß Dir wohlgefallen, Ewiger, unfer Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

und schauen mögen unste Augen, wenn Du zurücktehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und

וְצָהָרָיִם, הַפּוֹב כִּי לא־כֶלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לא־ תַפוּ חֲסָרֶיךָ. מֵעוֹלָם קוּיִנוּ לָךְ:

וְעֵל כָּלָם יִתְבָּרַך וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְבֵּנְוּ חָמִיד לְעוֹלָם נְעֶר: וְכֹל חַחַיִּים יוֹדְוּךְ מֶלָה וִיחַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאָמֶת הָאֵל יְשׁוּעֲתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ מֶלְה. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְּ וּלְךָּ נָאֶה לְחוֹדוֹת:

שִׁים שַׁלוֹם מוּבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶמֶר וְרַחֲמִים עַלֵּינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּך. כַּרְכֵנוּ אָבִינוּ כָּלְנוּ כְאָחָר בְּאוֹר
פְּנֶוְךְ כִּי כָאוֹר פָּנֶוְךְ נָתַתְּ לְנוּ יִיְ אָלחֵינוּ חוֹרֵת חַיִּים
וְשַׁרְאֵל הַבְּרֹב תְּמָבְ וֹבְחָמִים וְחַיִּים וְשָׁרוֹם.
שְׁעָה בִּשְׁלוֹמָך: כָּרוּךְ אַתְּר יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שְׁעָה בִּשְׁלוֹמ:
יִשְׁרָאֵל בַשְׁלוֹם:

אֶלהַי נְצרֹ לְשוֹנִי מִרָע וּשְׂפָּחַי מִהַּבֵּר מִרְמָה. וְלְמְקַלְלֵי נַפְּשִׁי חִהוֹם וְנַפְּשִׁי נְצרֹ לְשוֹנִי מִרְע וּשְׂפָחַי מִהַּבֵּר מִרְמְה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְּשִׁי חָבוֹם וְנַפְשִׁי כָּעָפְר לַכּל מִּחְשָׁבְּחָם: עֲשֵׁח לְמַעֵן שְׁמֶךְ עֲשֵׂח לְמַעַן מְהָעִּקְה וְמָעֵן שְׁמֶךְ עֲשֵׂח לְמַעַן מְהָנְיוֹן אַמְרִיפִּי וְחִיּיִךְ חִוֹשְׁיִעְה לְמַעַן מְלִנְנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרִיפִּי וְחִיּוֹן הוֹשְׁיְעָה יְמִינְהְ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרִיפִּי וְהָיְוֹן לְבִּי לְפְּנֶן דְיִי צִיּרְי וְנִאֲּלִי: עִשֶּׁה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמִיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלִונִי לְבִּי לְפְּנֶוְךְ יִי צִיּרִי וְנִאֲּלִי: עשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַעֲשֶׁה שָׁלוֹם עָלֵונִי לְבִּי לְפְּנֶןךְ יִי צוּרִי וְנִאְּלִי: עִשֶּׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַעְשֶּׁה שָׁלוֹם עָלֵונִי וְנִישְׁר, אָבוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֵוְדּ יְיָ אֱלֹחֵינוּ וַאלֹחֵינוּ וְאַבוֹחֵינוּ שֻׁיִבְּנָה בֵּית הַבִּּקְדְּשׁ בּּמְהַרָה בְּיָמֵינוּ וְחֵן חֶלְקְנִוּ בְּתוֹרָחֶדְּ: וְשֶׁם נַעֲבָרְדְּ בְיִרְאָה כִּימִי עוֹלָם וּרְשָׁנִים קַרְמִנִּיוֹת: וּרְשָׁנִים קַרְמִיִּיוֹת: Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

bur Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und über ganz Jisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milbe und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Bolk Jisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Stanbe sei sie demüthig gegen Alle. Dössen mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Kath und Auschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden sitset in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Istrael. Darauf sprechet: Amen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrsurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

חורת התפלה לשליח צבור.

בְּרוּהְ אַתָּח יְנָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְּחָק וֵאלֹהֵי יַנְעקב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹכִים וְקְנֵח הַכּּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיע וּמָנֵן:

מְּפוֹר חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמְלֶמֶר דְּעַרת מְבִינִים. אָפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וְרְנָנִים. לְהוֹרוֹרת וּלְחַלֵל פְּנֵי שבֵן מְעוֹנִים:

Säter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchfter Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm!

(Borb.) Was Weise, Berftand'ge ersonnen im Bunde, Belehrung von denen, die enthüllet Wissenstunde, Geh' als Gesang und Preis aus meinem Munde, Zu loben ihn, der thronet über dem himmelsrunde.

(Fitr ben erften Tag.)

אם חל יום אי בשבת אומרים בהרבה קהלוח את הקרובות ליום בי הכתובות למעה.

סדר קרובות אלו מיסוד ר' אלעזר בירבי קליר.

ק פור. דולק כנמצא חפור

(Um Sabbath werben in vielen Gemeinben, flatt ber bier folgenben, bie unten ftebenben Stude vom zweiten Tage eingeschaltet.)

שומחי Des Sühnetages Ernst hat mich erweckt, Die Rechnung ob ber Schuld mich aufgeschreckt. Froh ward ich, als bas Loos zum Beil fich wandte, Beidamt er war, ber boller Arglift brannte2). Rur Frevlerichaar umhüllet Schimpf und Leid; Rur fie ift des Berderbens Gruft geweiht. Die Freigesprochnen 3) jubeln Lobgefang: Es tonet hell und froh bes Liedes Rlang.

1) Berf. biefes und ber folgenben Stüde: A. Cl'afar b. Kaliv. 2) Der Ankläger, in welchem bie Sünde personisicirt erscheint. 3) Jisrael, das am Berfühnungstage die göttliche Gnade ersahren und bessen Sünden vergeben worben.

(Für den zweiten Tag.)

אם חל יום אי דסכות בשבת אומרים ביום בי קרובות יום אי הכתובות למעלה. סדר קרובות אלו מיסוד ר' אלעזר בירבי קליר.

בּנָקְיוֹן כַּפּוֹת. בִּלִי חָמֶם קַחַת סַנִסַן כַּפּוֹת. ולכפות. דשאי אשלים בם אף לכפות: והוריעני אבח חיים. זעם

(Wenn ber erfte Zag bee Buttenfeftes auf einen Cabbath trifft, fo werben in vielen Gemeinben am zweiten Tage, fratt ber bier folgenden, die oben ftebenben Ctude vom erften Tage einge chaltet.)

ארחץ ('ארחץ') In lauter geweihete Sand

Dehm' ich den Zweig, den nicht Gewalt mir zugewandt 2), Umichling' und umwinde goldenes Band. Durd der Klur Geftrauch fei gescheuchet Bornes Brand! Am Behnten3) verzeichnet' Er mich jum Leben, Sat des Lebens Weg fund mir gegeben.

¹⁾ Berfaffer biefest und ber folgenden Stücke: R. Cl'afar b. Kalir.
2) Rach der traditionellen Erllärung enthält bas Wort DD in ber Gefehesstelle 3. M.
23, 40. die hindentung baraul, daß die vorzeichriebenen vier Pflanzenarten nicht auf unrechtmäßige Weie in den beiffen, der bas Gebot ausübt, getommen fein durfen.
3) Dem Berföhnungstage.

(Für den erften Tag.)

וְשָׁרִים כְּחלְלִים: טִיעַרת עֲצֵי עֲשֶׂב. יִשְׂאוּ הַיּוֹם מִוְבֵּחַ לְּהָסֵב. יי׳ כָּתֶשֶׁר יְפֻלְּסוּ כָּמֵסֶב. לְהַרָצוֹת כְּשוֹר וָבֶשֶׂב: י' כָּךְ אָנִילָרו וְאֶשְׂמְחָרו. בְּרַנְּרו וְשִׂמְחָרו. י' כָּאֵם הַכָּנִים שְׂמֵחָרו. גוֹנְנִנְוּ בִּפְרוּת צְמֵחָרו:

ינים יניקי יני מָגֵן אַבְרָהָם: בַּרוּךְ אַתָּח יִנִ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַחָּה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדְנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַחָּה רֵב לְהוֹשְׁיַע.
מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶר מְחַיַּה מָתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵהְ
נוּפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אָמוּנְתוֹ
לִישׁנִי עָפָּר: מִי כָמְוֹךְ בַּעַל גְּבורוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֶלֶדְּ
מִמִירת וּמְדָּמִיח וִשׁנְּמִיח יְשׁוּעָה: וְנָאָמָן אַחָּה לְהַחְיוֹרת
מִמִירת וּמְדָמִיה וּמַצְמִיח יְשׁוּעָה: וְנָאָמֶן אַחָּה לְהַחְיוֹרת

(Für den zweiten Tag.)

מֵאֶז מַּרְשִׁישׁ וְאִיִּים. חָכָה אַפּוֹ כָם מִהְיוֹת חַיִּיִם: טְרְחִי נְשָׂא וְשָׁת לִי סְלִיחָה. יָצְאָה בַת־קוֹל לֵדְ אֲכֵל בְּשִׁמְחָה. כְּאַרְבַּעַר יוֹם שֶׁת נְּבוּל שִׁיחָה. לְבַל לְעָבֵב שִׁמְחָה לְחוֹנְנִי בְּכְשֶׁר. סָבָּה וּפוּר גָוֶל לְהַעַדיף לִי בְּחִוֹסֶף. לְחוֹנְנִי בְּכְשֶׁר. סָבָּה וּפוּר גָוֶל לְהַעַדיף לִי בְּחִוֹסֶף. לָצְיוֹם. צַחוֹת לְצַחְצֵחַ מְצוֹא בָם פִּּרְיוֹם. חֹ קִיחָתֶם בְּּדָמִים לָבְשִׁרוּ לְשֵׁם אִיוֹם. רְאוֹיִם לְהִנְּמֵל בְּוָה רָאשׁוֹן יוֹם:

שׁמְךּ מְשֶׁתָּף בִּשְּׁמֵנוּ. שְׁקְרָתְ מִבְּפּוּר מְחוֹת אֲשְׁמֵנוּ עַר־ י׳ הְסוֹכְבֵנוּ וְאַרֹּ-תַּאֲשִׁימֵנוּ. הְגוֹנְנֵנְוּ וּחָרוֹמְמֵנוּ עַר־ מָרוֹם שִׁימֵנוּ:

בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ מְנֵן אַכְרָהָם:

(Fitr ben erften Tag.)

Der Flur Gewächs sie tragen, Felbespflanze, Geschaart um den Altar als wie im Kranze. O acht' es gleich, als reichten sie Dir Spenden! Wie Opfer nimm es an aus ihren Händen.

73 Dein fren' ich mich aus froher Brust Mit Wonne und mit Festeslust, Wenn sie, die einsam und verwaist, Froh ihrer Kinder Schaar umkreist. O laß wie frisches Grün Erlösungsheil erblüh'n!

Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Du bift mächtig in Ewigkeit. o Herr! Du belebeft die Todten, stark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnasden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gefesselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zwerlässig, das Du beleben wirst die Todten.

(Far den zweiten Tag.)

Db der Feinde Rotten ließ feinen Born Er mallen: Sie find dem Untergange verfallen.

Er nahm ab meine Sündenlast, verzieh die Schuld;
"Iß in Frenden dein Brot!" erscholl seine Stimme voll Huld.
Biertägige Frist zur Grenz' hat Er verhängt,
Daß nicht mit Frende sei Frende vermengt.
An dem Erntesest hat Er vor ihm zu erscheinen mich beschieden;
Mein holdes Loos ist, es zu begehen in freud'ger Seele Frieden.
Laubhütt' und Wasserguß hat Er hinzugethan.
Er sprach: Meine Lehr' erwerbet, nicht eitlen Gutes Wahn!

Der Flur Gewächs' will ich bem Erhabenen bringen, In zierlichem Gebeteswort seine Huld erringen. Seiner wilrdig, hab' ich sie erworben von dem Meinen, Werth, daß vor dem Allmächtigen sie erscheinen.

Deinen Namen mit dem unsern hast Du vermählt, Am Sihnetag gnädig getisgt, wo wir gesehlt. O schirn' uns, wahr' uns vor Schuld, Schith' und erheb' uns zu höherem Glanz in Deiner Huld! Ind Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham! (Fitr ben erften Tag.)

מְאַלְמֵי מְנָרִים אַרְבָּעָה. מְשַׁמְרֵי סָבָּה שִׁרְעָה.

נְוֹסְבֵי נֶוֶל שִׁבְעָה. נַהָלֵם נְעִמוֹת שַׂבְעָה: שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ
מַמְּעָתָם. סוֹלְלִים סְכוֹת שַׁוְעַתָם. עֲלֵי קָרִים נְטִיעָתָם.

עֲלוֹת בָּמוֹ מִמְּבִיעָתָם: פְּאוֹרִים לְשֵׁם יוֹם. פָּאֵר בָּם
לָאִיוֹם. צִוּוּי קִיחָתָם הַיּוֹם. צַחְצְוּחַ בְּוֶה רִאשׁוֹן יוֹם:
לָאִיוֹם. צִוּוּי קִיחָתָם הַיּוֹם. צַחְצְוּחַ בְּוֶה רָאשׁוֹן יוֹם:

(Für ben zweiten Tag.)

אַתָּח גְבּוֹר לְעוֹלָם אֲדְנִי מְחַיֵּח מֵתִים אַתָּח רֵב לְחוֹשְיעַ. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶּר מְחַיֵּח מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סומך נופְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפָּר: מִי כָמְוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶח לְהַחֵיוֹת מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנָאֲמָן אַתָּה לְהַחַיוֹת מִתִּים:

ע"פ חשר"ק.

תְּשְׁוֹרַת שֵׁי אֲלָפִים שִׁבְעִים. שִׁלַמְתִּי בְּוֶה בֶּגֶל עֲלֵי אֹם שִׁבְעִים. רָצְיתִי שֵׂיִם שְׁמנְה וְתִשְׁעִים. קַלְּצַ בָּם מוֹבְחוֹת שְׁמנֶה וְתִשְׁעִים: צֵרְפְתִּי אֵלֶה בְּאֵלֶה בָּאָכִיף. מוֹ וִישׁוּעָה לִי תוֹסִיף. סִכּוּךְ בְּדִּית וְנִילֶה לִי לְהוֹסִיף. עוֹ וִישׁוּעָה לִי תוֹסִיף. סִכּוּךְ גַשֶׁק וְרוֹע לְהַוְשִיף: נִצְרֵי כַבְּת יְמִי חֲנִינָתוֹ. מְלוֹן סָכַּת־עוֹר הְהֵא הַשְּׁנֶתוֹ. לְקְשוֹר לְוִית צִלְצֵל הְנָתוֹ. כְּנִהְיֹלוֹ. כְּהַ חְוֹשׁר נְוָה אְהָלוֹ. כְּהַ חְוֹת עֲבָי בְּבוֹא לְהַבְּרוֹלוֹ. בְּסִילוֹ הְשִׁבְּע שְּׁמְחוֹת מְרְשְׁנָה. הַלֹּא לְבַהִלוֹ. וְשְׁבַע שְּׁמְחוֹת מְרְשְׁנָה. הַלֹּא לְהַבְּרִילוֹ. בְּשְׁבָּת לְבִּילוֹ. בְּבִּתוֹ בְּבְּעִה שְׁבָּבְה שְׁבָּתוֹ שִּבְּעָה שוֹשַבְּה. בְּבוֹא לְהַנְיִוֹר שִׁבְעָה שוֹשַבְּה. בְּבְּר לְהַנְיִוֹיר שִׁבְעָה שוֹשַבְּה. בְּבְּר לְהַנְיִוֹיר שִׁבְעָה שוֹשַבְּה. בְּבְּר לְחוֹגְנֵה שִׁבְעָה בַּשְּבָּה. בִּשְׁבָּה בְּשָבָה. בְּבִּיתוֹ בְּבְּר לְחוֹגְנָה שִׁבְעָה בַּשְּבָּה לְנִינִיר שִׁבְעָה שוֹשַבָּה. בִּיך לְחוֹגְנָה שִּבְעָה בַּשְּבָּה. בִּיְבְּוֹל לְחֵנְיוֹר שִׁבְעָה שוֹשַבְּה. בִּיבְר לְחוֹגְנָה שִּבְעָה בְּשְׁבָּה. בִּשְׁבָּה וְבִיל לְחַנְבְיה שִּבְּעָה בְּשְׁבְּר בְּבְּבְּה שִּבְּעָה בַּשְּבָּה בְּעָה בַּשְּבָּה בְּעָה בַּשְּבָּה בְּבִילְיה שִּבְּבָּה שִּבְּיה בְּשְׁנָה בְּשְׁבָּה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבִּיה בְּבְּבָּה בְּבִיּב בְּיִבְיה שִּבְּבְה בְּבְּבְה בְּבְּבְר בְּבְּבְיה בְּבִּים בְּבִּיב בְּבְּבְר בְּבּיל בְּבִים בְּבָּב בְּבְּבְר בְּבְּר בְּבִּים בְּבִּבְר בְּבִיב בְּבִּים בְּבִּב בְּבְּבְר בְּבִים בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבִים בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְיב בְּבְר בְּבְּבְר בְּבְיב בְּבְּבְר בְּבְּבְים בְּבִים בְּבִּים בְּבּבּים בְּבִּבּים בְּבְּב בְּבְיב בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְּבְים בְּבְּב בְּבְיבְים בְּיבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בְּבּבּים בְּבְּיב בְּבְיבְּים בְּים בְּבְּים בּבּים בּיבּים בּבְּבְּבְּה בְּבְּבְּבְּב בְּבְבּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְבּבּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְיב

(Fitr den erften Tag.)

Die Pflanzen Dir winden, viersach gereiht,
In der Hitte weilen die Festeszeit,
Dir weihen an den sieben Tagen die Wasserspende, —
O seite sie in Lust ohn' Ende!
Benn der Flur Gewächs zum Preise sie schwingen,
O saß ihr Flehen zu Dir dringen!
Wie jene an frischen Fluthen gedeihen,
So wolle Heil verleihen,
Und aus dem Drange der Wogen
Seien die Deinen emporgezogen,
Benn geschmicht sie prangen, dem Tage zu Ehren,
Zur Berherrlichung des Hehren,
Wie Du geboten, daß hent vor Dir sie erscheinen,
Am Ersten des Kestes, die von Sinden Reinen.

(Für den zweiten Tag.)

Du bift mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebest die Todten, stark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnaben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben stützt und die Kranken heilt, die Gefesselten löst und seine Trene bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten.

Siebzig 1) Stier' als Opfer einst hab' ich geweiht An diesem Feste zur Sühne für die Bölker, so zahlreich gereiht; Achtundneunzig Lämmer einst zehrte der Opferbrand, Daß so viel droh'nde Strasen sein abgewandt.

> So Eins mit dem Andern zusammen fich schloß, Daß reich der Erlöfung und Wonne Strom mir floß. Heil und Nettung in Fülle hast Du gebracht, Borm Kampfe mich bergend mit entseffelter Macht.

Die nach Borschrift das Fest ihm weihen, Seiner Seligkeit Zelt wird einst Er ihnen verleihen. Der mit der Hitte vertauscht des Hauses tranliche Stille, Des Edens Bäum' umschatten ihn einst mit seliger Hille.

Wenn des nahenden Tages Gluth hereinbricht mit Entsetzen, Wird frommes Berdienft mild fürsprechend in sel'ger Umhegung ihn letzen. Der Frende reiche Fille bleibt ihm als Labung beschieden, Um jener willen siebenfach Luft und Frieden.

Der Serrliche, daß mit solcher Wonne gekrönt Sie sei, die der Name der Rose verschönt, hat es geordnet, daß in jeglichem Jahre Sieben Tage seiernd sie ihm wahre.

¹⁾ Das Laubhüttenfest ist in ben Anordnungen ber heiligen Schrift für ben Opferbienkt (4 Mic. 29, 12 ff.) besonders reich bedacht. Die Zahl ber an den ersten sieben Tagen des Feltes dargebrachten Farren beträgt siebenzig, der Lämmer achtundneunzig. Erstere sollen nach der Aggabab ben siedzig Weltwölkern entsprechen und für sie als Sühnopfer gedient haben: ein jedensfalls sür ben humanen Geist der Lehre und der Lebrer bezeichnender und beachtenswerther Zug! Die achtundneunzig Schafe follen ben achtundneunzig in der Strafrede 5. M. 28, 15 ff. angedrohten Strafen entsprechen und sie abvenden.

(Filr ben erften Tag.)

י בְּךָ אָנְילָה וְאֶשְׂמְחָה. בְּגִילָה וּבְשִּמְחָה. מִּבְּאֵם הַבְּנִים שְּׁמֵחָה. טְלוּלִים בּתְחִיָּה אֲשֶׁר צְמֵחָה: בָּרוּךָ אַתָּח וְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קשְׁטְ שְׁצִינַת צִץ ּ לְעמְסֵי פְּרִי צִץ. וְכָר־נָא לְהוָצֵץ. וּתְשׁוּעָה בְּרבׁ יוֹצֵץ: רְבָבוֹת סָע סָכְּתָה. בְּלוּר צְּקוּנָם הִסְבַּתָּ. בְּנָשֶׁק לְראשָם סַכְּוֹתָה. וּמֵאֶנֶף לַהַקָם חְשָׂכְתָּ: שִׁבְעָה עַנְנִי־מֶשִׁי סִבּּרְתָּם. בַּעַנִינַת פָּרֶשׁ סִבּּרְתָּם. תָּעוּ

(Fitr ben zweiten Tag.)

הַפּוְבֶּחַ בְּכַפּת וּבְעַרָבוֹת. בָּאתִי לְסוֹבְבֶנְהוּ בְּשִׂיחוֹת עָרֵבוֹת. יוֹ אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא בְּנִיב לְהַרְבּוֹת. אוֹרת טֵל לְהַחֲיוֹת יוֹנִי אֲרָבּוֹת:

בָּרוּךְ אַמָּה וְיָ מְחַוִיה הַמָּתִים:

ע"פ א"ת ב"ש

אווי סְכַּת דָּוִיד חַנּפֶּלֶת. הָקִים לְבַל הְהִי עוֹד מְשְׁפֶּלֶת. בְּמִדּוֹתֶיהָ נוֹמֶבֶת וֹמְבֶפֶּלֶת. שְׁלְשִׁים וְשְׁשְׁה בְּמֹדּוֹתֶיהָ נוֹמֶבֶת וֹמְבֶפֶּלֶת. שְׁלְשִׁים וְשְׁשְׁה מְּלְפֵּי אַמוֹת. רְחָבָה עַל־חְבָה עַל־שְׁלְשֶׁת אַלְפֵּי אַמּוֹת. חַפְּכוּכְה עַל־חְבָה עַל־שְׁלְשֶׁת אַלְפֵּי אַמּוֹת. חַפְּכוּכְה אַלְפֵי אַמּוֹת. חָבְּרָה עַל־שְׁלְשֶׁת אַלְפֵּי אַמּוֹת. חַפְּכוּכְה בְּעָנְן צֵל יוֹמָם. צְּלֶלֶיהָ מְסַכְּכִים כְּלֵיל צֵל יוֹמָם. וְעָם בְּעָנְן צֵל יוֹמָם. צְלֶלֶיהָ מְסַכְּכִים כְּלֵיל צֵל יוֹמָם. וְעָם בְּעָבְוֹ צִלְּחִים בְּסִיּנְכְה בְּסִיּנְכָה בְּסִיּנְכָה בְּסִיּנְה לְשִׁמְה בְּחְכָּף. עֲשׁוֹר חָבְּיְבָה לְהִשְׁתַחוֹת בְּה בְּסִיּנְכָה בְּסִיּנְכִה בְּסִיּנְכָה בְּסִיּנְה לְבִילְ צֵל יוֹמָם. וְצָם בְּבִים לְּשֵׁבְּף. עֲשׁוֹר חָבְּבְּי בְּסִיּנְכָה בְּסִיּנְם לְשִׁפְּף. סְנוּרִים בְּמַסְנִּר בְּכִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּבִּים בְּנִים לְשִׁבְּף. חַבְּיִבְים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּבִים בְּנִים בְּנִים בְּנִבְּה בְּיִם בְּנִים בְּנִים בְּנִבְּה בְּיִם בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּיִּשְׁת בְּבִים בְּנִים בְּנִים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּבִּים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּיִבְים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּיוֹים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִיבּים בְּיבְיוּים בְּיבְּיבְּים בְּיִבּים בְּיוֹבְּים בְּיבְּים בְּיוֹבוֹים בְּיבְּים בְּיוֹב בְּיִבְּים בְּיוֹבְּים בְּיוֹבְּים בְּיוֹבְּים בְּיוֹב בְּיוֹבוּי בְּיוֹב בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּיוֹים בְּיוֹבְּים בְּיִיבּים בְּיוֹבּים בְּיוּבְים בְּיוֹבְּיוֹים בְּיבְּיוֹי

(Ritr den erften Tag.)

Dein freu' ich mich aus froher Bruft In Wonn' und Festesluft, Benn fie, die einfam und verwaift, Froh ihrer Rinder Schaar umfreift, Wenn zu neuem Leben,

Bon Deinem Than erfrischt, fie wieder fich erheben.

Gelobt seift Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

Die Liebe, mit ber einft am Baume bewirthet ber Uhn !), Denen, die mit des Baumes Frucht Dir nah'n, Gedent', uns heilvoll zu berathen, Du, groß in Rath und in Thaten!

> Der Schaaren, nach Suffoth2) gezogen, Flehn vernahmft Du in Lud'3) gewogen. Um Rampfestag haft ihr Saupt Du geschirmt, Ihre Schaaren geborgen borm Sag, ber umfturmt.

שבעה Ließest fiebenfach Gewölf, feibenweich, fie umringen 4); Deine Bolfen, gebreitet, fie schützend umfingen. Gie entarteten, wie Geftrupp, in ihrem Bandel verfehrt; Der Flamme Gluth barob ihr Belt verzehrt.

1) Abraham, ber gu ben ibm ericienenen brei Mannern fprach: Rubet aus bier unterm

1) Abragam, der zu den ihm erimienenen der Mannern ipram: Aubet aus hier unterni Baume. 1. M. 18, 4.
2) Eine der Lagerfätten nach dem Auszuge aus Migrajim (2. M. 12, 37), hier mit Anspielung auf den Namen des Festes gewählt.
3) Defter für Migrajim gebrauchter Name.
4) Die Schriftielle "Ich bedeckte dich mit Seide" (Czech. 16, 10) beutet nach der Aggabah auf die wunderdare Umbullung, die Jöracel durch die fügliche über sein Haupt und nach allen Seiten gebreiteten Wolken auf seinem Zuge durch die Wuste ersahren.

(Ritr ben zweiten Tag.)

Den Altar zu umringen mit Weiden und Balmen Romm' ich unterm Salle lieblicher Bfalmen. D herr und Ew'ger, hilf doch! erichallet es laut. D fei die Taube 1) Deiner hut mit Leben und Frifche bethaut! Gelobt feift Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

1118 Das Davidszelt2), das verfallen, woran die Geele hangt, -Richt' es auf! nicht fei es fürder in ben Stanb gefentt. Ueber feine fritheren Dag' und Beiten Boll' es verdoppelt behnen und breiten3).

Die einft das Gewölf umhüllet am Tage ju ichirmender Sut, Wird einft im Schatten ruben, wie in Racht, wenn brennt des Tages

Und bas Bolf, das jest bas Gebot von der Sitte vollzieht, Un ber Beiten Ende in herrlichem Glang erblüht.

Much Fremde werden in offnem Zuge dahin wallend gieh'n, Festfeiernd fie dort in heil'gem Sehnen niederknie'n. Doch wird glüher Brand die Gefesselten versehren, Beil bes Tempels heil'gen Grund fie frevelnd wollten zerftoren.

¹⁾ Bezeichung für Jisrael nach H. L. 2, 14. 5, 2. 6, 9. 2) Das heiligthum.
3) Bezieht fich auf Ezech. 42, 20, wo die erweiterten Maße des neu zu gründenden Tempels angegeben find. Siehe bas. Raschi, der die Worte des Peitan citirt, worauf bereits frühere Musleger aufmertfam machen.

(Fitr den erften Tag.)

בְּחֵבֶּק מִּמְּטוּבָתָם. וּבְּבֵן רֻשְּׁפְּה סָבָּתָם: תּוֹלְרֹת צר תַּצִבִּיר. וְּבִיר לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר. יי הְאַפְּבֵנוּ כְּאָו רְבִיר. בָּקוֹמִמָךְ סִבַּת דָּוִיר:

יִכְּלֹךְ יִיָ לְעוֹלֶם אֱלֹהַיִךְ צִיוֹן לְדר וָדר הַלְלוּיָה:

(In einigen Gemeinden wird biefes Stud übergangen.)

ער־לא מְצוּמִי הָנֶב שְׁתִיַּת סְכּוֹ. וְמֶבֶה מְתִיחַת

Bor's Sproffen — o laß fie verberben, Daß ben fie nicht fnechten, der das Reich follt' erben. Schmild' ihn, wie einft, mit der herrschaft Pracht, Wenn empor On nen das Davidszelt gebracht!

ימלך (Borb. n. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigsteit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah! ואחה (Borb. n. Gem.) Du bift ja der Heilige, thronend unter

den Lobliedern Jisraels, o Gott!

(Fitr den zweiten Tag.)

עַל־חֲמִשִּׁים בְּמֶף: שְׂסִים וְעָפִים בִּקְצְּוֹת וְקָרֶיהָ. נִסְבָּכִים בְּשֶׁבַע קְרֹא מִקְרָאֶיהָ. חֹ יָאָנְרוּ מִמֶּרְחָק בְּל־קְרוּאֶיהָ. בְּתוּרִים לִמְכוֹן הַר־צִּיּוֹן וְעַל־מִקְרָאֶיהָ:

יִמְלֹדְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיוֹן לְרֹר וָרֹר הַלְלוּיָה: וְאַתָּה קָרוֹשׁ יוֹשֵׁב הָּחָלוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵל נָא:

בּל־תְּהִי מִצְוַת סָבָּה בְּעִינֶיף קַלָּח. כִּי בְּנֶגֶך בָּל־

Bon ben Enden der Erd' herbei die Edlen im Fluge eilen; An heil'gen Stätten umhüllt von fiebenfachem Zelte fie weilen. All die Geladnen kommen aus den Fernen im Berein Bu Zijons hehrer Beste, zu seiner Feierstätte im Kronenschein.

ימלך (Borb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואחתו (Borb. n. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels, o Gott!

(Fitr ben erften Tag.)

אָהִילַת סְבּוּכוֹ. מֵאָוֹ וְעַר־עַתָּה בְּשָׁלֵם סוּבּוֹ. מְאַנְּתְ מְקַנְּה מָתִי סוֹכְכוֹ. וּכְשָׁת מְרוֹם סִתְרוֹ סְכִיכִיוֹ סְבּוֹ. בֵּן צְּוֹ יְרִירָיוֹ בְּתַחַת מֶסְךְ לְסוֹכְכוֹ. בּוֹ לְחַתְּמִיר מִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ. כִּי־כֹל בַּשָּׁמִיְם וּבָאָרֶץ פָּץ בְּלִי לְחָשְׂכוֹ. סְכּוֹ מוּל סְכּוֹ. עַנְנוֹ מוּל עֲנָנוֹ. שְׁכְנוֹ מוּל שִׁכְנוֹ. מְכוֹנוֹ מוּל מְכוֹנוֹ. מְעוֹנוֹ מוּל מְעוֹנוֹ. מְסִבּוֹ מוּל מְסְבּוֹ. רְכוֹבוֹ מוּל רְכוֹבוֹ. בְּסְאוֹ מוּל בִּסְאוֹ.

חו"ק בְּסָכַת

חֵי וְקַנֶּם נוֹרָא וֹּמֶרוֹם וְקָרוֹש: יייִ אֲנוֹבֵב בְּפֶּה וְלְשׁוֹן. הַלֵּל בְּיוֹם רִאשׁוֹן. לְהַעַרִיץ לְאֵל אַחַרוֹן וְרִאשׁוֹן. קָרוֹש:

רי Ewiglebender, Dauernder, Furchtbarer, Erhabener und Heiliger! Mit Zung' und Mund in blith'nden Weisen Am Ersten des Festes will ich preisen,

Den verherrlichen, der als Erster und Letter fich wird in Allmacht erweisen, — den Heiligen!

(Für ben zweiten Tag.)

מִצְּוֹת דַּת חָפְּוֹתֶיהָ שִּׁפְוּלָה. הַמְּצָיָבֶה וְהַמְּסֵפְּלָה. סְלוֹל מְסִלְּה. בְּסִלְּסוּלֶיהַ מְסָפְּלָה. כִּי לְבָל־שׁמְּרֵיהַ לֹא יֶאֶבֵע מַּפְלָה. וְכָל־בּּוְּרֵיהָ לֶעְתִיד לְבוֹא לֻפַח מִהֶם קְלָלָה. בְּלַהַט הַיּוֹם הַבָּא קְלוֹנָם מַקְלָה: וְחוֹמֵיה לְצֵרֶק מַכְרִיצָה. וּבָם מִתְרוֹעֲצָה. לְסוֹּכְכָם מֵרָצִה. אוֹתָם לְחַרְצָה. בְּסְבַּת וְרִיצָה. לְחִיוֹר רוֹצָה. שִׂאֵתָה בְּטוֹכ מְרְצָה. אֶתְנַנְּה לְפָּרְצֶה.

עו"ל בַּסְבַּת

חַי וְקַיָם נוֹרָא וֹמֶרוֹם וְקָרוֹשׁ:

'm Ewiglebender, Dauernder, Furchtbarer, Erhabener und Beiliger!

(Für den erften Tag.)

ייין שַנִּיא כְחַ לא־נִמְצֵאתָ. לְהַצְּדִּיק עַם־זוּ בָּחָפַצְהָ. בְּבֵן בְּאֵלֶּה נִרְצִיתָ. קרוש:

ש"המח חתום בראשי החרוזים אלעזר בירבי קיליר.

אֶּקְחָה פְּרִי עֵץ הָדָר. בְּכָל־שָׁנְה בִּתְּרָר. מְקוֹם שֶׁהוּא מְתְדָּר: לְהַלֵּל בּוֹ בֶּהָרָר. לְעָט הוֹד וְהָדָר. עֲלֵי־ שִׁקְּהָר: לְהַלֵּל בּוֹ בֶּהָרָר. לְעָט הוֹד וְהָדָר. וְעַלֵּיִּר שְׁבְּעָה דָּר: עִזּוּז בַּקְּדֶשׁ נָאְדָּר. וּמִבְּל־יְצִיר מְאָדָּר. וְחָפֵץ זוּ לְהַדָּר: זִמוּן תְּמֶר בַּף. אֶקְחָה הַיּוֹם בַּבַּף. בְּם לַצוּר אַבַּף: רָחַצְּתִּי בְּנִקְיוֹן בַּפּוֹת. עֲמָס־בָּמוֹ בָּפּוֹת. אַף זָאָנֶף לִּבְּיֹּת בְּלוּלַב שׁוֹד חֲמָסִים. אִיךְ אֶפְרשׁ מְעַשִּׁים. פְּנִי לִּלִּיּשׁ חֲרַסִים. בְּהוֹד מַעַם אָשִׁים. מְקִּדִּיחַ הַמְסִים: יְפִי שִׁלּוּשׁ חֲרַסִּים. בְּהוֹד מַעַם אָשִׁים. מְקִּדִּיחַ הָמָסִים: יְפִי שִׁלּוּשׁ חֲרַסִּים. בְּהוֹד מַעַם אָשִׁים.

(Für den zweiten Tag.)

חתום שם המחבר אלעזר בירבי קליר.

אַלִים כְּהִשְׁעִין אָב מַחַת עֵץ סֻבָּה, וְנִצָּב לְהַאַּרִיחָם בְּנָפֶשׁ חֲשׁוּבָה. לְבַדִּיו שָׁמֵר בְּלוּר קַו בְּקוּ לְמִשְׁבָרה, וְנָמֶר וְנָו וּפְסַח בַּעַרָם לְסוֹּרְכָרה: עַל־כִּי תּעִים לְמֵּר מְעִים נְנֵי וּנְעֵי וּפְאַס רַהַבִּי וְנִיָּה וְנָעֶמְתָח־לּוֹ יִסְבָּה. וְכָה בְּבֵן וּוְעוֹ שְׁלוֹל דָת נְסוּכָה, בְּרוּחַ הַקְּדֶשׁ סְכוֹת כְּמוֹ הוֹרָם סְכָּוּת יְמוֹל דָת נְסוּכָה, בְּרוּחַ הַקְּדֶשׁ סְכוֹת כְּמוֹ הוֹרָם סְכָּוּת וְשִׁעִיר בַּעַרוֹ סַבְּוֹתָה. בְּבֵן חֲנִישִׁיו סְעוּ רֵאשִׁית וְמִיִּים מְכְּנִים וְשִׁנִים סְבּוֹת הְמוֹן מִיְשִׁי עָלִיְמוֹ סְכְּהָה: יִדְאוּ חוֹרֵכְה מְקִבְּתְה. וְשִׁבְעִת חֲחִוֹיֵנִ מְשִׁי עָלִיְמוֹ סְכִּוּכִים בְּעַל־בַּנְפֵי נְשְׁרִים. עְנְיִים מְקִבְּשְׁרִים. וְעַנְיִים סְכוּכִים בְּעַל־בַּנְפֵי נְשְׁרִים. עָנְנִים סְכוּכִים בְּעַל־בַּנְפֵי נְשְׁרִים.

(Mir ben erften Tag.)

Milmächtiger, nicht zu ergründen! Da frei Du wollteft fprechen diefes Bolt bon Gunden, Fandeft Du Bohlgefallen an den Bflanzengewinden, - Beiliger!

הקחה 3d nehme die Frucht, die herrlich glängt, In allen Jahren, unbegrengt, Um Orte, den feine Beihe frangt, -

> Bu erheben in Bracht Ihn, den umglanget Bracht und Dacht, Der ob Simmelefphären wacht,

Den Machtvollen, verherrlicht in Beiligkeit, Dem jede Creatur Berehrung weiht, Der die Geinen läßt ftrablen in Berrlichfeit.

Mit der Balme Zweigen In der Sand will ihm ich heute mich zeigen, Bor meinem Gotte mich neigen.

> In lautrer Sand Schwing' ich den Zweig, umichlungen vom Band. Born und Grimm fei abgewandt!

Mit einem Zweig, ber geraubtes Gut, Wie hatt' ich mein Thun gu funden ben Muth Bor ihm, der die Gilnder gehret in Gluth?

151 Mit brei prangenden Myrten Will ich in finniger Deutung bewirthen Den, der weilet unter den Minrten.

(Wilr ben zweiten Tag.)

Die Bie der Ahn 1) die himmlischen lud unter Baumes Schatten, Bie er ftand, fie bewirthend, mit dem Bergen, dem trüben, matten, Das ward feinen Sproffen in Lud2) jum Lohn in treuem Bedachtniß gehalten;

Gott fcirmt' und fcutte fie brob mit gnadigem Balten.

Weil Irrende gelehrt er Götzentand verfcmaben, Den Sochmuth mied, ward Sistah 3) jum Gemahl ihm erfeben; Gein Stamm follt' barob die Rrone ber Lehr' ermerben, Des lichten Beiftes Schau, gleich dem Uhnen, erben.

Der gum Beren Erforene 1) unter feinen Brildern ift nach Guttoth 5) gezogen;

Bor bem Aramäer 6) und Genr7) baraft Du ihn gewogen. Much feiner Sprößlinge erfter Bang fie nach Guffoth 8) bringt, Bon fiebenfachem Gewölf, feidenweich, umringt 9).

Bom Comude gefront bineilen fie gu Chorebs Bilgel, Wolfenunhillt, wie auf Nares Kliigel 10).

¹⁾ Abraham. 1. Doj. 18, 4. 2) Deftere für Migrajim gebrauchter Rame.

³⁾ Der Rame 1. Moi. 11, 29 wird ale fymbolifder Carabe gebeutet, von 700 ,fcauen",

³⁾ Der Kame 1. Mob. 11, 29 wird als symboliger Sarabs gebeutet, von NID "schauen",
bie durch böbere Erleuchtung Schauende, ihrer Gewürdigte.
4) Jaatob in dem Segen Rizdats. 1. Mof. 27, 29.
5) 1. Mof. 33, 17.
6) Ladan.
7) Esaw.
8) 2 Mof. 12, 37. Der Name Suffoth bei Jaafob und bei dem Zuge der Jisraeliten wird mit dem hittenfeste in symbolische Beziedung gebracht.
9) Bgl. S. 137 oben Anm. 4.
10) 2. Mos. 19, 4.

(Für ben erften Tag.)

לַצָּג בֵּין הַהְדַפִּים: רְעוּלִים וְנֵם מְתוּקִים. אֲשַׁנָּה כְּחֹק מְצָקִים. לְחָכּוֹ מַמְתַקִּים: בְּעַנְפִי עִץ־עָבת. שְׁעוּרִים לְבֵית שָׁבוֹרת. שָּׁאֲסִר חַג בָּעָרָבוֹת: יְשֶׁר פְּאֵר עֲרָבוֹת. בְּמוֹ עוֹ לְהַרְבּוֹת. לָרֹבֵב בְּעָרָבוֹת: קְצוּבוֹת בַּהֵי שְׁמִּיִם. בְּמוֹ עַפִּיפוֹת שְׁמִים. וּמָצְעוֹת בֵּינְתְיִם: *יְעוּרוֹת בְּאִבֵּי הַבַּחַל. לְהַעַרִיב בָּם מַחַל. לְיַעַרִי רְתְוֹמֵי גַחַל: לְכָל־עִץ הַעַב. וּבְאַרְבַּעַת אֵלֶּה הָאַב. *לְהַלְלוֹ בָם כְּאָב: יַחָר

יין באר מיכל בסוף הסדר (*

(Fitr den zweiten Tag.)

לָנֶשׁ שִׁנְאַנִּים חָזוּ מְאָשְׁרִים, שֶׁכֵּע מְחָיצוֹת סוֹכְכוֹת וְלֵחֶם מְחַשְׁרִים: בְּטִלּוּל צְנָנִיוֹ חִרְכִּיבָן בֵּין סְכָךְ לִסְכָּךְ, וַיְּתְיַצְּכוּ תַחְשִּׁרִים: בְּטִלּוּל צַנְנִיוֹ חִרְכִּיבָן בֵּין סְכָךְ לִסְכָךְ, אַיךְ יְהִי מְטָבָּךְ, וּבְתַבְנִיתוֹ לְבָנוֹן מוּכָן לִסְכָךְ. מִקְּבָּוֹ בִּין־קְנֶשׁ לְקְנֶשׁ תִּת בְּנֵל מִמְסְךְ, מְחִיצוֹת לְסַבֵּךְ בְּפַרְכָת הַמָּסְרָ: לִבְרוּבִי סְבָבִים, בַּפְּנִת סוֹבְבִים, מִשְׁבּוּ בְּפָרְכָת הַמָּסְרָ: לִבְרוּבִי סְבָבִים, בַּפְּנִת סוֹבְבִים, מְשָׁבּ בְּטְרֹכִים, וְצוּר עִמְּם מַסְבִּים: יָקְרוּ שְׁמְּח סְכוֹת, שְׁלֹשׁ בְּפָרְכִּת הַמָּסְרָּוֹ לִשְׁבוּ בִּסְכָּרוֹ הַשְׁמְבוּ חִיִּחְוּלִי בְּבְּנוֹיֹת הַשׁוֹצִבְּיה שְׁאָבוּ, הְסִנוֹת, שְׁלְשׁ הְשְׁבוּ, בְּמוֹ בְּסִין לְשְׁבוּ, בַּסְבָּת תִּשְׁבוּ:

אָל נָא. לְעוֹלֶם הָּאֶרֶץ וּלְעוֹלֶם הָאָרָץ וּלְעוֹלֶם הָאָרָן וּלְעוֹלֶם הָאָרָץ וּלְעוֹלֶם הָאָרְוּהוּ צְּבָאִיוּ. הַאָּלְכִים. מַלְכוּתוֹ נָצַח. נוֹרְאּהָיו שִּיחוּ. סַפְּרוּ עֻווֹוֹ. פָּאָרְוּהוּ צְּבָאִיוּ. הַבְּּאָרוּהוּ רוֹמְלָחוֹת הִפְּאַרְהוֹוֹי. רֹן שִיר וָשֶבָה הְּלֶּוְף הְהִלּוֹת הִפְּאַרְהוֹוֹ:

(Für den erften Tag.)

Was hold dem Gaumen, was scharf ihn verlett — Wie die ewigen Pfeiler der Lehr' es sestgesett — Reich' ich ihm, deß Mund holdselig lett.

Mit den blätterumflochtenen Zweigen, Gezählt wie der Uhnen Reigen, Will ich an biefem Fest mit einem Gewinde mich zeigen.

שר Mit den Weiden, zierlich gestaltet, Sei deß Allmacht entfaltet, Der ob himmelsweiten schaltet.

Bwei Stengel, zierlich geschnitten, — Wie zu ben flugbeschwingten Schritten Des Serafs in feiner Mitten, —

Die geschaart find mit bes Baches Sproffen, Daß milbe Sihnung fei erschloffen Den zu ber Solle Gluth geschaarten Troffen.

Seglich Gewächs fonst wollt' Er verschmähen; Diese Bier hat Er ersehen: Durch sie, begehrt Er, möge sein Lob ergehen.

(Für ben zweiten Tag.)

Der himmlischen Chor beilbegludt ihr Auge schaut; Gewölf wie Mauer fie schützt, aus dem ihnen Rahrung thaut.

Wolken umschatten sie rings und wölben sich Jedem als Zelt; Sie weilen darunter, wie unter ein Laubdach gestellt. Es zeigt des Heiligthums Borbild, wie seierlich gedeckt es sich thürmt, Des Tempels sühnende Stätte, die segnend das Bolk einst schirmt;

Wie von der geweihtesten Stätte 1) der Borhang das Heiligthum scheidet, Wie umhillender Borhang die Wände rings bekleidet, Wie Cherubim weit die Flügel strecken, Den Gnadenstuhl ob der Lade decken, Bon dort aus der Weihe lichter Geist, Gottes Wille kündend, sich ergeußt.

Gewitrdigt waren sie, in dreimal wiederholtem Wort2) Zu schauen das Gesetz von der Hitte dort; Und was ihnen lehrende Deutung kindet, Hielen sie hoch, wie das, was im Gesetze begründet.

(In vielen Gemeinden wird bas nachftfolgende Stud übergangen.)

Sott! in Ewigkeit sei verherrlicht und in Ewigkeit geheiliget, in alle Zeit und Ewigkeit herrsche hocherhaben! Gott, König, furchtbar, erhaben und heilig! Du ja bist der König der Könige, deß Reich ewig bestehet Seine erhabenen Thaten verfündet, erzählet von seiner Allmacht! Preiset ihn, ihr seine Schaaren! heiliget, erhebet ihn in Inbel, Lied und Preis, in gewaltigem Lobgesange zu seiner Verberrlichung!

¹⁾ Das Allerheiligste. 2) Dreimal wird in ber betreffenben Gefehesstelle (3. Mof. 23, 42, 43) bas Bort MIDD "in ben hütten" wiederholt.

(Für den erften Tag.)

בָּמוֹ לְחַלֵּל. שָּבְעָה בְּבֵית הַלֵּל. בְּיוֹם וְלֹא בְלִיל: " רוֹנְנִים מֵלִיץ בַּעַבְנוּ. לְהָחִישׁ נָא לְסַעַבְנוּ. עַמָּה לְקְרַיַת מוֹעַבְנוּ:

אל נָא. לְעוֹלֶם הָּעָרץ וּלְעוֹלֶם הָּקְהַשׁ וּלְעוֹלְמי שׁוּלְמִים הּמְלְהָשׁ (אוֹנּתְּשׁא. בְּשׁ וּלְעוֹלְמי עוֹלְמִים הִּמְלְהָּשׁ וּלְעוֹלְמי עוֹלְמִים הִּמְלְהְ הַּלְעוֹלֶם הָּלְהַשׁ: כִּי אַהָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכִי הַמְּלְרִי מִלְכִים. מַלְכוּתוֹ נָצָח. נוֹרָא וִמְרוֹם וְקְרוֹשׁ: כִּי אַהָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכִי הַמְּלְכִים. מַלְכוּתוֹ נָצָח. נוֹרְאתִיו שִׁיחוּ. סַפְּרוּ עֻווֹ. פָּאְבְרוּהוּ צְבָאִיוּ. מַלְכִים. מַלְכוּתוֹ נָצֶח. נוֹרְאתִיו שִׁיחוּ. סַפְּרוּ עֻווֹ. פָּאְבְרוּהוּ צְבָאִיוּ. מַלְּבִיתוֹ רוֹמְמִוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח הְּלֶּוְף הְּהַלֹּוֹת הִּפְּאַרְהוּוֹ:

(Filit den zweiten Tag.)

ח״ק לְסוֹכְכִי לְמָסְכִי. לְנָסְכִי בְּנִסְבִּי. בִּנְסִיכַת קרוש:

יין לְחַדְשִׁי רִאשוֹן. בְּמֵרְאִשוֹן. לְנְצוּרֵי כְאִישוֹן. אַהַלֵּל בְּפֶּה וְלָשוֹן. לְמָרוֹם וְקָרוֹש:

ע"פ א"ב -

אָמְנָם מִצְנָה גּוֹבֶרֶת מִצְוֹת. בְּוֹאת אֲשֶׁר בְּאָבֶּיה מוֹרוֹת קְצוּכוֹת. נְּזָרוֹת חֻבְּרוּ־לָהּ לְצַוּוֹת: דּדַשׁ יוֹם זֶה לְבַשְּׂבֵנוֹ כִּי מָחַל רִאשוֹן: וִכְרוֹן סוֹף שָנָה וְהוּא חְחִלֵּת שָׁנָה. חַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. סוֹב יָרִין כּוֹ נִוְלֵי שָנָה: (Fitr den erften Tag.)

Mit ihnen sei ihm Preis gebracht Sieben Tag' im Haus' erhebender Andacht, Bei Tag und nicht bei Nacht.

Als Fürsprecher mögen fie rauschen und weben! Schnell mög' unser Beil ergeben In der Stadt, die uns eint, uns geschaaret ju feben!

(In ben meiften Gemeinden wird bas folgende Stud überfclagen.)

5% D Gott! in Ewigkeit sei verherrlicht und in Ewigkeit geheiliget, in alle Zeit und Ewigkeit herrsche hocherhaben! Gott, König, furchtbar, erhaben und heilig! Du ja bist der König der Könige, deß Reich ewig bestehet. Seine erhabenen Thaten verkündet, erzählet von seiner Allmacht! Preiset ihn, ihr seine Schaaren! heiliget, erhebet ihn in Jubet, Lied und Preis, in gewaltigem Lobgesange zu seiner Berherrlichung! —

(Filr den zweiten Tag.)

יִקְחוּ לִשְׁמוֹ אַרְבַּעַת מִינִים. כְּלוּלִים כְּתוּרִים וּמְוֹפְנִים.
לְּחַלֵּל בְּם כִּבְעָנָב וּבְמִנִּים: מֵהוֹד חֲדָר חַמְחֻדָּר. נָאִדָּר
וְנְהְדֵּר בַּהֲרָוֹ לְחַבִּרוֹ לְחַבִּר. סוֹד אָדֶר יְקָר בְּכֶּמָם פָּוֹ לְאַדָּר:
עַנַף עִץ־עָבת חֲפוֹת מִבַּחוּץ. פּוֹנוֹת לְכַוּן לֵב מִבַּיִר וּמְחוּץ. צְפוּי לְכַפִּר בְּעַד לֵב שְׁחוּץ: קִיחַת לוּלָב וְעַרְבֵי וְמִרְבִי הְמָרִים. שְׁקוּלִים וְשְׁוִים נְחָלִים. דְנִילִים עֲנוֹת בָּם שִׁיר הְלוּלִים. שְׁקוּלִים וְשְׁוִים בְּבִּרְתֹּים וְשְׁנִים וְשְׁנִים לִּבְּבוֹת. אֶתְרוֹג וְכַף־הְמָּת שִׁיר הִלּוֹב בְּעַרְבוֹת. אֶתְרוֹג וְכַף־הְתָּמֶר שִׁיר מִלְּהַבְּנִים וּמְלְהַרְבּוֹת. אֶתְרוֹג וְכַף־הְתְּמֶר יְחִירִים מִלְּהַמְעִים וּמִלְּהַרְבּוֹת:

ח"וק לְחַדְּשִׁי רָאשׁוֹן. כְּמֶרָאשׁוֹן. לְנְצוֹרֵי כְאִישׁוֹן. אֲהַלֵּל בְּפֶּה וְלָשׁוֹן. לְמָרוֹם וְקָדוֹש: (Für ben erften Tag.)

(In vielen Gemeinden wird fogleich קרשת לך תעלה קרשה, ©. 148, angefangen.)

וּכְבֵן וַיְהִי כְשָׁלֵם סוּכּו:

ע"פ תשר"ק כפול.

אָקט. בְּרֶכֶּב רִבּתְיִם. בִּקְרוֹשֵׁי קֶרֶם. בְּסַפִּיר וְסָכּוֹת: אָקט. בְּרֶכֶב רִבּתִים. בִּקְרוֹשֵׁי קֶרֶם. בְּסַפִּיר וְסָכּוֹת:

וְחָן בְּשָׁלֵם סְכּוֹ, בִּצְנְוּצִי צֶדֶק. בִּפְאֵר פְּרְכֶּרת. בַּצִרְדַת עֶרֶך. בְּסֻבַּת סְגָלָה. וְהִיא סָבָּתוֹ:

(In vielen Gemeinden wird fogleich "Und fo moge Dir" u. f. w., G. 149, angefangen.)

und so stimmet an: Einst war in Schalem sein Zelt.

Schaaren der Macht, in den Mengen feierlichen Friedens, unter Myriaden, ob denen Er fährt einher, unter den Weihevollen seit urweltlicher Zeit, unter Saphirgezelten.

In Dann ruhete sein Zelt in Schalsm unter den von Frömmigkeit züchtig Umwallten, ob der Pracht des Vorhanges, bei dem wohlgevrdneten Tempeldienste, in der ihm eigenen Hütte. Die war seines Weilens Stätte.

(Für ben zweiten Tag.)

Benn der erste Tag auf einen Sabbath trifft, wird — nach dem Branch vieler Gemeinden — am zweiten Tage sier das obenstehende Stück ובכן ויהי בשלם סוכו eingeschaltet.

וּכְבֵן לְךְּ תַעֲלֶה קְרָשָּׁרֹה כִּי אַתָּה קְרוֹשׁ יִשְּׁרָאֵל וּמוֹשִׁיעֵ:

סלוק.

בי אָקַח מוֹער. לָבוֹא לְחֵץ וּלְמוֹער. בְּמֵאָוּ לְרֵבֵּר מַאְהֶל מוֹער. לִישֵׁב בְּהַר-הַפוֹער. בְּיַרְבְּתִי צְפוֹן בְּקְרַיִת מאָהֶל מוֹער. לִישֵׁב בְּהַר-הַפוֹער. בְּיַרְבְּתִי צְפוֹן בְּקְרַיִת שפוֹף Und fo möge Dir denn das Weihelied emporfteigen! benn Du bift der Heilige Fistraels und fein Retter. (Für ben erften Tag.)

אָז הָיְתָה חֲנָיַת סֶכּוֹ, בְּנְוֹצְצֵי נְנַהּ. בְּמַלְאָבֵי מָרוֹם. בְּלַהֵט לֹחֲטִים. בְּכַנְפֵי כְרוּבִים. בְּסַפִּיר וְסֻכּוֹת:

וְחָן בְּשָׁלֵם סָכּוֹ, בִּירִירוֹרת יִעַר. בְּטִירֵרת <mark>טְּחְרָה.</mark> בְּחָפַּת חֶרְנָה. בְּוֵר וְמִירַת וְבוּל. וְחִיא סָבָתוֹ:

אָז הָיְתָה הַנְיֵת סָכּוּ, בִּוְעוּבִי וְעֵר. בְּהוֹגִי הַסֶּלְּה. בִּרְמוּמִי בַקָּה. בִּרוְהֵבִי רלְקִים. בְּסַפִּיר וְסָכּוֹת:

וְחָן בְּשָׁלֵם סָכּוֹ, בּנְלְוּמֵי נִיא. בְּבִית בְּחִירָתוֹ. בְּאְהֶל אִוּוּיוֹ. בְּאָהֶר אַפַּרְנוֹ. וְהִיא סָבָּתוֹ:

in Einst war seines Weilens Stätte unter Glanzschimmerns den, Engeln der Höhe, unter flammenden Leuchten, Fittigen der Cherubim, unter Saphirgezelten.

In Dann ruhete sein Zelt in Schalsm in der traulichen Stille der Waldeinsamkeit, in dem lauteren Palaste, dem wonnigen Baldachine, in der Umkränzung der liederdurchrauschten Wohnung. Da war seines Zeltes Stätte.

in Einst war seines Weilens Stätte unter den zu Chören Geschaarten, den mächtig Errauschenden, unter den leise Flüsternsten, den glühend Dahereilenden, unter Saphirgezelten.

771 Dann ruhete sein Zelt in Schalsm unter den aus der Erdenscholle Gebildeten, im Hause der Erkürung, im Zelte seines Begehrs, in der Pracht seines Thronsaales. Da war seines Zeltes Stätte.

(Für ben zweiten Tag.)

מוֹצֵר. קְרוֹשִׁים כְּתוֹכֶם לְוַצֵר. לְמוֹצֵר מוְצַרִים וַחַצִּי מוֹצֵר. לְמוֹצֵר מוְצַרִים וַחַצִּי מוֹצֵר. לְהוֹשִׁיבֶם בְּאָחֲלֵיהֶם כִּימֵי מוֹצֵר. וְעִנְתָה הַשִּׁירָה הַוֹּאת לְפָנִיו לְצֵר.וְסָכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־מוֹצֵר. וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַוֹּאת לְפָנִיו לְצֵר.וְסָכָּה תִּהְיֶה לְצֵל־יוֹמֶם לְצֵר. בְּמָלִיץ מַנִּיר יְשֶׁר פוֹב תְּצֵר. עַל־כּל שִׁקְיֵם מִצְר. וְאָנִבִּי הַיּוֹבְעַ מִּצְר. וְאָנִבִּי הַיּוֹבְעַ מִּצְר. וְבָל־שִּמְרָהְ וָבֹא וְיָצֵר. וְאָנִבִּי הַיּוֹבְעַ

(Fitt den erften Tag.)

וּבְבֵן לְדְּ תַעַלֶּרוֹ קְרָשָּׁרוֹ בִּי אַתְּרוֹ קְרוֹשׁ יִשִּׂרָאֵל וּמוֹשְׁיַע:

סלוק.

(Für den zweiten Tag.)

נְעֵר: כִּי עַפִּי קְיְמוּ מִצְוֹמֶיהָ. בְּמִרּוֹמֶיהָ וּבְקּצְבוֹמֶיהָ. בְּאַפּוֹמֶיהָ וּבִמְּחִיצוֹמֶיהָ. בִּרְפַּנוֹמֶיהָ וּבְיצִיאוֹמֶיהָ. בְּגִּרְרוֹמֶיהָ בְּסִכּּוּמֶיהָ וּבְצִלּוֹמֶיהָ. בִּבִיאוֹמֶיהָ וּבִעַלִּיצוֹמֶיהָ. וְעָרֵל לֹא יִהְיֶה בְּמִוֹצְאֹמֶיהָ. וְגַבְר לֹא יִעֲבר בְּתוֹצְאֹמֶיהָ. וְעָרֵל לֹא יְשְׁחַף בְּמִוֹצְאֹמֶיהָ. וְגוֹי לֹא יִרְמֹס חֲצֵרוֹמֶיהָ. וְלָאם לֹא יֵעְרֵב בְּמִוֹצִוֹמֶיהָ. בִּי אִם עֲמוּסִי נִצְּרִי עֵרתִיהָ. וְגַם לֹא יוּפְרוּ מִעְצוֹמֶיהָ. וּבְּלֵב שָׁלֵם יִשְׁוֹבוּ לִּקְצוֹמֶיהָ. וּבְנָפֶשׁ מוֹבְּח

(Fitr den erften Tag.)

reigen! benn Du bift ber Heilige Jisraels und sein Retter.

החה (Gem.) Sch halte bereit am Ersten für ihn, den Letten und Ersten, die Frucht des Baumes, des prächtigen, ihm, dem in Seiligkeit Mächtigen; ben Zweig der Palme, die herrlich sich hebt, für ihn, den die Gerechtigkeit erhebt; die Zweige der Myrten für ibn, der weilet unter ben Myrten; Stengel von Beiden für ihn, der einherfährt durch des Aethers Weiten, - um Lob zu fingen unter Preisgesanges Klingen, am lichten Tage, nicht in dunkler Nacht, für ihn, vor dem nicht Dunkel und Nacht. Mit bem Palmenzweige, bem einen, und ber Goldfrucht, ber einen, vor ihm will ich erscheinen, bem Ewigen und Ginen, und feinem Namen, dem einen; mit der Weiden Baar, gleich der Erzmütter Paar und der Serafim Flügelpaar; der Myrten brei, gleich den Bätern drei, und benen, die das "Beilig" laffen erschallen als brei; mit bem Gewinde ber Bier, gleich ben Stammmütern vier, ben Thiergestalten vier und ihren Flügeln vier 1); mit der Freuden Füllen, wie am Fest siebentägig fie in Luft fich hüllen; mit der Feier des Achten, des an Freude reichen, wie am achten Tag ertheilt ward das Bundeszeichen: mit der Frucht, der schönen, mahnend an ihn, ben das Greifenthum als Diadem durfte fronen 2); mit den herrlich gewundenen Zweigen, mahnend an ihn, der als Opfer gebunden fich wollte neigen 3); mit dem blätterumflochtnen Reis, an ihn mahnend, der erwarb ewigen Lebens Breis 4): mit der Weide, der unscheinbar schlichten, an ibn

(Für den zweiten Tag.)

יָבְאוּ חַצְרוֹתֶוּהָ. עַתָּה יָבֹא עַפִּי לְקַצְּוֹתֶיהָ. כְּמוֹ הֵם לְבַדָּם דְּנְּלוּ מִשְּבְּצוֹתֶיהָ. בֵּן בָּדָר יִשְׁכְּנוּ בִּרְבִיצוֹתֶיהָ. לְתֶת לְמוֹ שְׂבַר מְרוּצוֹתֶיהָ. לְקֵץ סְבַּת־אֵל לְרַצוֹתֶהָ. לְעֵת חָלוּק אַרְצוֹתֶיהָ. בְּאְרֶךְ מִפְּאַת קָדִים לְקִצוֹתְיהָ. וְעַר

¹⁾ Bgl. Ezech. 1, 5 f.

²⁾ In Abraham ftellte fich nach bem Mibrasch zuerft bas Greisenalter in feiner Chrwurdigfeit bar.

³⁾ Bizchaf.

⁴⁾ Jaakob.

(Für den erften Tag.)

בְּלוּיַת עֶּרְנָה. בַּכַּפּת לַחְשׁב מְשׁוּלֵרת שׁוֹשַׁנָּה. בֶּעָבת לַחְשׁב יְחוּמַת דִּינָה. בְּעַרָכָה לַחְשׁב בָּאָחוֹת מְקַנְּאָה: בָּחָדֶר לְחַמְשִׁיל מַפְּלִיא עֻגֻּלָה. בַּכַּפּת לְחַמְשִׁיל אַנֹן סְגָּלָה. בָּעָבת לְהַמְשִׁיל שוּרַת דְּגוּלָה. בְּעַרָכָה לְהַמְשִׁיל מְחוֹקְקֵי מְגּלָה: בָּהָדָר לְכַפֵּר שַׂרְעַפִּי־לֵב. בַּכַּפּת לְכַפּּר שִׁוְרָה מוּל לֵב. בָּעָבת לְכַפּר שִׁקוּר עִיון נָלֵב. בְּעַרָבָה לְכַפּר נִבּוּל פָּה עִם־לֵב: בָּהָדָר לְכַנּוֹת שְׁלֵמִים תְּמִימִים. בַּבַּפּת לְכַנּוֹר בַּעַלֵּי מִעְשִׁים נְעִימִים. בָּעָבת לְכַנּוֹר

'(Für den zweiten Tag.)

ים־אוֹקינוֹם לְמִצְוֹתֶיהָ. בְּרְחַב שִׁבְעִים וַחַמִּשְׁה מִיל חַרִיצוֹתֵיהָ. כְּשׁוּרוֹת הַבֶּרֶם לְחַבְּרָם לְתוֹצָאתֵיהָ. נְבוּל בָּל־שֵׁבֶם וַשֵּׁבֶם בַּךְ יַעַלוּ בִּנְפִּיצוֹתֵיהָ: וְאָוֹ בַּת־קוֹל תִּצֵא בָּאָרֶץ הַזֹּארת. על הַר־נָּכְהַ לְבַשִּׂר בְּשְוֹרָה זֹאת. כְּל־ שֶׁקְיֵם מִצְוָרֹה זאת. יָבֹא בְּנְעַם צוּרוֹ לַחֲוֹוֹת. לְשְׁקֹד דְּלָתוֹת וְלִשְׁמֹר מְווּוֹת. לְחַבִּים וְלָשׁוּר גַס עַל־זֹאת. ישועות עליוות. על־בָּל־בָבוֹד הְפּוֹת מְווּווֹת. הְפּוֹת בְּחָפּוֹת בַּחֲלָיוֹת אֲחוּווֹת. כִּמָא בָבוֹר מְאָחְווֹת. וְישֵׁב עַל־ בָּפָא בְּנָפְיוֹ לַחֲוֹת. בְּמַחֲוֹת הַמְצִּחְצְחוֹת בְּתִשַׁע מַחֲוֹת. וְכל אֲשֶׁר תָּדִיר לַצַשׁוֹת וֹאת. יוָכֶּה לְהַאְמֶר־לוֹ כָוֹאת. אַשְׁרֵי אָנוֹשׁ וַעֲשֶּׂח־וֹאת. וַחָשֶׁב לוֹ כְּשָׁמֵר כְּל־הַתּוֹרָה הַוֹאת. וּמִי־שֶׁמַע כָּוֹאת. וּמֵאֵת וְיָ הְוֶתָה וֹאת. וַאֲחַשְּׁבָּה לָרַצַת וֹאת. וְהִיא נִפְּלָאת בְּצֵינֵי וֹאת. צַר־אָבוֹא לְיוֹשְׁבֵי פְּרָוֹוֹת. וְאֶשְׁאֲלָה לְּוִקְנִי מִי־וֹאת. מָה אֶתְנַן עַם שׁמְרֵי מְצְוַת סְכָּח וֹאת. וְהֵם יְשִׁיבְוֹנִי תְשׁוֹכוֹת עַוֹוֹת. וְיַרְאוֹנִי

(Für den erften Tag.)

mahnend, der Sklavendienst mußte verrichten 1).... Die dem Herzen gleichende Frucht sühnt was im Herzen sündig sich regt 2), der Palmzweig — was in eitsem Stolze hoch sich trägt; das augenähnliche Blatt der Myrte sühnt, wo sündig der Blick sich verirrte; die Weide mit dem Blatte, wie der Mund gestaltet, — wo im Worte sich unlautrer Sinn entsaltet. Die schöne Frucht deutet die, so in Sinn und Wort untadlig vollkommen, der Palmzweig die, deren Wirken ist zu Autz und Frommen, die Myrte

1) Josef.
2) Die im Midrasch gegebene symbolische Deutung der vier für das Fest angeordneten Pflanzen wird hier und im Folgenden wiedergegeben. Manches zu fremdartig Erscheinende hat die Uebersetzung übergehen zu dürfen geglaubt.

(Für den zweiten Tag.)

מַצְּפָּנוֹת נְנוּוֹוֹת. רַב־טוֹב הַצָּפוֹן בִּבִית נְנַוֹוֹת. לבעלי סַבָּה יְהוּ גִבְנַווֹת: וּמִחַיִל אֶל־חַיִל יִצְעָרוּ. וּמִסְבָּה לְסָבָּה יָנָגַרוּ. וּמֵאְהֶל לְאְהֶל יוּנָרוּ. בַּסָּכָּה אֲשֶׁר שָׁלֵם יָצְמָרוּ. בְּסָבַת עָמָקִים יָמְדָּרוּ. בְּסָבַת צִלְצֵל יִעָדָרוּ. בָּסָכַּת מַלְבָּם יִתְוָעִרוּ. סְבִיבָיוֹ יְחָקְּדוּ. בַּסַבַּת נָאות דֶשֶא יִבְדְּרוּ. מָנָחוֹת יָבָבָּרוֹ. בָּסָבַּת אֵץ־חַיִּים יִתִיַפֶּרוֹ. בְּסַבַּת שִׁחַּחְ~~סִיוֹ~~ בַּסִבַּת צִלְלוֹתַיו בַּחִיל יִסַלֵּרוּ. וְיַבַקרוּ. בָּמַעַרְבוֹתָיו זֵר יְאַפֵּרוּ. בִּרְחֹבֹתָיו יִתְרַפָּרוּ. וְשִׁעוֹר חַמשׁ מָאוֹת שַנַה הַלִּיכוֹתַיו עַלוֹת. בְּוָח ַקוֹ לְחַעַלוֹת. אֲבָל מִנְיַן עַנְפִיו אִין לָהַעַלוֹת. וַעַל־יוּבַל שָׁרַשַׁיוֹ פְּעוּלוֹת. מנו נפעלות. ופּלַנִים נפּלַנִים לְכַל־תִּעַלוֹת. וִשְּבַע כְּחֵי־ ש הַמִעְלּוֹת. הַחַח סְבַּת נוֹפוֹ מִתְעַלּוֹת. שְׁלשִׁים מַעַלוֹת. מִסְתּוֹפְפִים בְּצִּלָּם בְּשִׁיר הַמַּוְעַלוֹת. ועל־נַבַם ששים מעלות. זו למעלה מזו עולורת. ועד (Für ben erften Tag.)

יְשָׁרִים בְּמִצְוֹת חֲתוּמִים. בְּעַרָבָּה לְכַנּוֹרֹת בְּשִׁמְצְּה כְתוּמִים: וּכְמוֹ בְּעִץ הָדָר בִיחַ וְמַעם. כֵּן בְּעַם־זוּ בַּעֲלֵי מִצְוֹת וְבְעַ ("ֹשׁ וְנַת) נְעַם: וּכְמוֹ בְּכַף הְמֶּר מַעַם וְלֹשׁ בִיחַ. בֵּן בְּעַם־זוּ בַּעַלֵּי מִצְוֹת בְּלֹשׁ דָת וְבִיחַ: וּכְמוֹ בָּעָבֹת בִיחַ וְמַעַם מֵר. כֵּן בֵּינִימוֹ הְוֹנֵי דָת וְחִבָּם מָר: וּכְמוֹ עַרְבָּה בְּלֹשׁ מַעַם וְבִיחַ. בֵּן בִּינִימוֹ עִקְשִׁים אֲטוּמִים מִלְהָרִיחַ: וּכְמוֹ עִץ פְּרִי עַלֵּי־סְרַק מְחַפִּים. כֵּן יְשָׁרִים מִלְהָרִיחַ: וּכְמוֹ עִץ פְּרִי עַלֵּי־סְרַק מְחַפִּים. כֵּן יְשָׁרִים מֵלְהָרִיחַ: מְּלְהִים מְאֶלֶה בָּאֵלֶה. לִמְשֹּךְ אֵלֶה אָת־אַלֶּה. וּלְכַפֵּר בֵּן הְלוּיִם אָלֶה בָּאֵלֶה. לִמְשֹּךְ אֵלֶה אָת־אַלֶּה. וּלְכַפֵּר

(Für ben zweiten Tag.)

בְּפֵא הַבְּבוֹר שָׁסוֹת וְעלוֹת. בְּשִׂיחַ נְעִימוֹת שִׁיר הַפִּעַלוֹת: וְבָל־אָחָר וְאָחָר לְפִי בְבוֹרוֹ. בְּבָבוֹר וְהָדָר יִמֵּן הוֹרוֹ. בְּוֹי וְבָּרִי, יְיַחָרוֹ. בְּמַרְאֵה פְּנִים יְבַבְּרוֹ. בַּעֲשֶׂרָה לְבוּשִׁים לְבִּפְרוֹ. בַּעֲשֶׂרָה לְבוּשִׁים לְבִּפְרוֹ. בְּעַשְׂרָה לְבִּוֹשִׁים בְּעִבְּרוֹ. בְּעַשְׂרָה לְבִּפְרוֹ. בְּעַשְׂרָה לְבִּפְרוֹ. בְּעַשְׂרָה לְבָּבְּרוֹ. וְעָתִיק לְרַפְּרוֹ. בְּעֵשְׂרָה הַנְּנְבָּה לְנִנְהוֹ בְּנְבְיּוֹ בְּנִבְּרוֹ בִּנְעְשִׁיוֹ וּמַעְבְּרוֹ. וְשָׁבְּרוֹ בִּוֹ שִׁמְשִׁים בְּעוֹרוֹ. אָשִׁר בּוֹ צִּבְּרוֹ וְשָׁעְבָּרוֹ וְשִׁעְבָּרוֹ וִשׁ מְמִשְׁתוֹ בִּלְבְּרְוֹ וִשְׁעְבְּרוֹ וְשִׁעְבְּרוֹ וְמַעְבְּרוֹ וִשְׁעְבְּרוֹ וְמַעְבְּרוֹ וְמַעְבְּרוֹ וְמַעְבְּרוֹ וְמֵעְבְּרוֹ וִשְׁעְבְּרוֹ בִּמְעְבְּרוֹ וְמֵעְבְּרוֹ וִשְׁעְבְּרוֹ בְּמְבְּרוֹ וְמִיעְבְּרוֹ בְּבְּרְבְּרוֹ מְמִבְּרוֹ וְמֵעְבְּרוֹ וְמִעְבְּרוֹ וְמִינְבְּרְ מִשְׁעְבְּרוֹ וְמִבְעְבְּרוֹ וְמִינְבְּרְ מִשְׁעִבְּרוֹ וְמִבְּלְבְּחְבְּי שְׁעוֹר מִבְּלְבְם מִבְּלְבְם מִבְּלְבְם וּנְעִר מִבְּבְרוֹ עִשְׁר עוֹלְמוֹת מֵלְכִּתְם. וְנִשׁ מִשְׁלְשׁ מִאוֹת וּשְׁלְשִׁר וּשְׁלְשִׁה וּשְׁלְשִׁה בְּבְוֹר מִישְׁלִם וְנִבְּר מִוֹבְיוֹ עִשְׁר עוֹלְמִת מִבְּוֹ מְשְׁרְשִׁתְם. וְשִּלְשִׁר עוֹלְמִת בְּיִבְיוֹ מְשִׁר עוֹלְמִם וְנִשְּרְם מִנְשִּרְם וִעִּלְם וְנִעִר מִוֹשְׁרְשִּר עוֹלְםם וְנִעְר מוֹבְּוֹ שְׁלִשְׁר עוֹלְמוֹת בְּרוֹל יִשׁ מִשְׁלְשׁה וְשִּלְשִׁה וְשָּלְשִׁה וְשָּלִשְׁה וְשָּלְשִׁה וְשִּלְים בְּנִבְּיוֹ בְיוֹנְם בְּוֹלִם בְּוֹלִם בְּוֹל מִים מִבְּוֹלְם בְּיוֹבְיוֹת וְנִים מִשְׁבְּיוֹם בְּעִבְּיוֹ בְּעוֹבְים וְשִׁבְּיוֹם בְּעִבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹת מְשִׁר עוֹלְמוֹת בְּיוֹל מִים מְשִׁבְּיוֹת וְשִּילְם מִּבְּיוֹתְם וּשְּנִבְים בְּעִבְּיוֹת בְּבִינְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּי בְּבוֹת בְּיוֹת בְּבִיתְים בְּבּבוֹים בְּבְּבְבְּי בְּבוֹים בְּבְּבְּבוֹים בְּבְּבְיתְים בְּבְּבוֹת בְּבְיתְים בְּבְּבְּבוֹת בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְבוֹי בְּבְיבְים בְּבְּבְּבוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְּים בְּבְבוֹים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבוֹים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְים בְּבְבְים בְּבְבְּבְ

(Für den erften Tag.)

die, welche treu die Gebote üben, die Weide die, so nicht vom Sündenmakel rein geblieben. Wie jene Frucht wohlschmeckend und von Dust durchwürzt, so giebt's im Bolke Solche, die, das Gebot übend, auch in des Geistes Annuth strahlen unverkürzt; und wie die Palme, nicht dustend, doch Früchte bringt, so Andre üben Gutes, doch nicht gläubiger Geist und Sinn sie durchdringt; wie die Myrte dustig, doch ihr Geschmack bitter und ätzend, so giebt es die erforschen das Gotteswort, doch ihre Ned' ist verslegend, und wie die Weide und verdienstlos im Sinne verkehrt. Und wie im Pflanzenbunde Frucht mit Ertraglosem zusammen sich sindet, so seien Fromme und Sündige geeint und verbündet; und wie im Vereine sie prangen, sollen aneinander sie hangen, jene diese an sich ziehend sie erheben, daß um die Einen den Anderen die Schuld sei vergeben, daß sie dann einander aus-

(Für den zweiten Tag.)

בְּמַחְנוֹתֶם. וְפַלְּגוּת אֵין בִּמְחִיצְתָם. וְאֵיכָה אֵין בִּמְחִיצְתָם. וְפַלְגוּת אֵין בְּעָפְעָפּתְם. וְקְנִאָּה אֵין בְּמְשִׁבְּנתְם. וְשָׁנְה אֵין בְּנְמִישְׁבְּנתְם. וְמָנְמָה אֵין בְּנְמִישְׁבְּנתֹם. וְמָחָלְם. וְמָבְרָת אֵין בְּנְמִישְׁבְּנתֹם. וְאָסוֹן אִין וְצִּוֹלְם אֵין בְּעָפְעַפּוֹתְם. וְצְרָה אֵין בְּמָחְשְׁבוֹתְם. וְמָחָלְם. וְמִיחָם. וּמְיחָם. וּמְיחָם. וּמְיחָם. וּמְיחָם. וּמְיחָם. וּנְיִיחָם בְּפוּר חָלְבְחוֹתְם. וּוְיִבְים בְּעָרְחוֹתָם. וּוְיִבְים בְּעָרְחוֹתָם. וּוְיִבְם בִּירְשְׁתְם. רוֹנְנִים בְּפוּר חָלְבְקֹם. וְחוֹת בְּנְחְיִתְם. וְנִיּחְם בְּמָחִים בְּלֹים בִּיְרְשְׁתְם. וּמְחִר בְּנִחְיִנְם. וְיִבְּחִם בְּעָרְתוֹ לְמִיּכְם. בִּינוֹ לְמִישְׁכָם. בַּעְרְתוֹת אַחָבוֹת בְּבְּתוֹ לְמָשְׁכָם. בִּינוֹ לְמָשְׁכָם. בִּעְרְחוֹת אַחָבִים לְּמָחְיִם בְּעָרְתוֹ לְמָשְׁכָם. בִּעְרְתוֹת אַחָבָּה רִבְבוֹת לְמָשְׁכָם. בִּינוֹ לְמָשְׁכָם. וְיִנִּיְם בְּעָרְתוֹת בְּבְבוֹת לְמָשְׁכָם. בִּינוֹ לְמָשְׁכָם. וְיִבְּים בְּעָרְתוֹת בְּתוֹת בְּמִים בְּעָרְתוֹ לְמָסְכָם. בִּינוֹ לְמְשְׁרְ אָבוֹת בִּוֹת מְשְׁרְתוֹ שְׁרָבוֹת. וְאָשְׁת אְבוֹת מְנִיתוֹ בְּבְבוֹת. וְאָשְׁת שְׁלְשִׁת אְבוֹת. וְיְרָבוֹם בָּמָא מְיְחָר. לְנִים בְּנִית קְבוֹת. בְּבְבוֹת. וְאָשְׁת אָבוֹת. וְיִבְים בְּבְרוֹת. וְאָבְתָה מִיְבְרוֹת. בְּבָּבוֹת לְבְיתוֹ בְּבוֹת. וְאָבְתָה שִּלְשְׁת אְבוֹת קְנִית וְנְרוֹם בָּפֵּא מִיְיְרָה. בִּין הְבִבּם עָברות. וְאָבְתָה שִׁלְשְׁת אְבוֹת מְוֹת בִּחֹת. בְּמָּא מִיְחָר. בְּנִבוֹית עָברוֹת. וְאָבְתָּם שְׁבְּבוֹת מְיִבְית מְיִבּוֹת מִילְבוֹת בִּיוֹ הְבָּבִית עְבְבוֹת. וְאָבְתְּם בְּבְרְם שְׁלְשְׁת בְּבוֹת בְּתְיבוֹת. וְיְבוֹם בְּמָּא מִייְתָר. בִּית בְּת. בְּבְבוֹת שְּבְבוֹת מְיבְרִם בְּיִבְּת שְׁבְּבוֹת בִּים בְּבוֹת. בְּבְּבְית שְׁבְּבוֹת בִית בְּבוֹת בִּית בְּת. בְּבְיוֹם בְּבְּתְם בְּבֹּת בְּיִבְית בְּתְים בְּבִית בְּת בִּים בְּבִית בְּבֹּת בְּבִית בְּבִּית בְּת בִּבֹּת בְּבִית בְּתְיבִים בְּבְּית בְּיִים בְּבִית בְּת בִּים בְּבִית בְּיִים בְּבִּים בְּבּים בְּבִים בְּיבּית בְיִים בְּיבוֹת. בְּבְים בְּבּבוֹת בִּים בְ

(Fitr ben erften Tag.)

אֵלֶה עַל־אֵלֶה. לַעֲשׁוֹת אֵלֶה בָּאֵלֶה. לְהַנְעִים וְמִירוֹת אֵלֶה. לְמִי־בָרָא אֵלֶה: לְמַלֵּר לְהַלֵּר. לְבָלֵר לְחוֹלֵל. לְנַשִּׁר לְמִשִּׁר. לְמַלֵּר לְהַלֵּר. לְבָלֵר לְחוֹלֵל. לְנַשֵּׁר לְמִשִּׁר. לְמַלֵּר. לְהַלְּצִר לְנַבֵּר לְנַבֵּר. לְהַאָמֵר לְנַמֵּר. לְהַנִּן לְנַבּוֹן לְשִׁבּוֹן לְהַבְּוֹן. לְמַלֵּס לְעַלֵּס. לְנַצִּוֹם לְפַצִּחְ. לְהַעַריץ וּלְהַעָּליץ. לְהַלְנִישׁ לְהַלְּהִישׁ. כְּשִׁיר עִירִין. כְּשִּירוֹת קַדִּישִׁין. כְּנְמְרִיץ וְּשְׁמֵלְה. בְּנְמְרִים. בְּנְעִבְּת בְּנְעִבְּת בְּנְעִבְּת בְּנְעִבְּת בְּנְעִם וְּלִילִים. בְּנְעִיםת בַּלְנַלִים. בְּנְעִיםת בּּנְלְנִלִים. בְּנְגוֹן רוֹבִים. בְּנְנִים בְּנְעִם בְּלִּיִם. בְּנְעִים בְּבְּנִים. בְּנְעִים בְּבְּנִים. בְּנְעִים בְּבְּנִבְים. בְּנְעִים בְּבְּנִים. בְּנְעִים בְּבְּנִים. בְּנְעִים עוֹפְפִים. בְּנְעִים עִּפִים. בְּנְעִים עוֹפְפִים. בְּנְעִים עוֹפְפִים. בְּנְעִשׁ סִפִּים. בְּנְעִים שְׁרְפִים. בְּנְעִים הְבִּיִנִים הְבִּינִים שְׁרָפִים. בְּנְעִים בְּבִּים. בְּרְנִשְׁת מִוֹפְפִים. בְּנְעִשׁ סִפִּים. בְּנְעִשׁ מְשִׁלְפִים. בְּנְעִשׁ הִבְּים הִבְּנִים שְׁרָפִים. בְּנְעִשׁ מְשִּׁבְּים. בְּנְעִשׁ מְפִּבִים. בְּנְעִשׁ מְפִּבִים. בְּנְעִשׁ מְשִּלְשִׁת מְשְׁבְּיִם. בְּנְנִים הִבְּנִים הְנִים בְּנִים שְׁרִנוֹן צְּפּוּפִים. בְּרְנְשֵׁת מְחִבּיִנִם ה בְּנְעִשׁ מְשִּבְּים. בְּרְנִשְׁת מְשִׁבְּפִים. בְּרְנִשׁת מְשִּבְּים. בְּבְעשׁ מְפִּבְים. בְּבְעשׁ מְפִּים. בְּבְעשׁ מְפִים. בְּקְרִשׁת מְשִׁלְשִׁים. בְּקְרִישׁים. לַּקְרוֹש מֵקְדִּישִׁים. וּקְרָשָׁת מְשִׁלְשִׁים. בְּקְרוֹש מִקְּדִישׁים. וּקְרָשׁה מְשִׁלְשִׁים. בְּבְּבִים בְּיִבּים בּיִּים בְּיִבּים בְּבְּים בְּיִּבִּים בְּיִבּים בְּים בְּבְּים בְּים בְּים בְּנִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּים בְּבִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבִים בְּבִים בְּיבִים בְּבִּים בְּיִים בְּים בְּיִּבְים בְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּיִּבְּים בְּעִים בְּיבְּים בְּים בְּיִים בְּעִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְים בְּיִּים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּים בְּיוֹם בְּים בְּיִים בְּעִים בְּבְּים בְּעִים בְּיוֹם בְ

(Fitr den zweiten Tag.)

וְיִשֶׁב עִם זִקְנִי גּוֹי אֶחָר. אוֹגְנִי לּוּלָב אֶחָד. וּמַעַמִיתִים בָּם אָתְרוֹג אֶחָד: וְיָאֶתְיוּ בְּנִי אָבוֹר שְׁלשָׁח: וְיִעֶּרַב־לּוֹ שְׂיחַ מְשָׁלְשָׁה. יוֹתֵר מִקּרְאִי קָרוֹש שְׁלשָׁח: וְיִעֶּרַב־לּוֹ שְׂיחַ אָמוּנִים. הַמְהַלְּלִים בְּאַרְבָּעֵר מִינִים. מֵאַרְבַּע חַיּוֹר מְרָבְּעִי פְנִים: וְיַחְפּץ בִּמְחוֹלְלֵי חֲמֵשֶׁת וְשֵׁשֶׁת. הַהוֹנִים חַמֵשְׁהַ וְעְרָכִים שֵּשְׁר. מִחְלּוּלֵי חֲתוּלֵי כַּנְפִי־שֵׁשְׁת. וְעוֹרֵר אַהַבַר אָתָנִים. וְכְחוּן בְּאֵר חִתּוּנִים. הָוֹת לְמִשְׁלַר מֵהָם נְתוּנִים. וֹמְחִיצְּתָם הְּהָאַ מִבּפְנִים. וֹמִשְׁתַעִשְׁעִים בִּיִקְרָה מִפְּנִינִים. בְּצֵל שַׁדֵּי לִפְנִי וְלִפְנִים.

(Für den erften Tag.)

gleichend fich gleichen, holdes Loblied reichen dem, der fie erschaffen, bem Bunderreichen, zu loben und preisen, das Diadem zu reichen in jubelnden Kreifen, in holben Sangesweifen, in mächtiger Rebe Drang und mit herrlichem Lobessang, Gott gu loben, daß Er in Herrlichkeit fei erhoben, daß in alle Zeit ihm sei heiliges Lied geweiht, wie in der himmlischen Chören die Beiligen Sange laffen horen, wie der Leuchtenden Sang und der Lautrauschenden Klang, wie den Herrlichen des himmels das Preislied fich entrang, und den Gewaltigen fich's entschwang, wie der Glanz der Bligeshellen und die Pracht der Gluthschnellen, gleich dem Tone, dem anmuthvollen, von des Weltenthrones Räderrollen, wie das herrliche Hallen und prächtige Schallen und jubelnde Wallen der Cherubim und Weltenrader, wie der herrliche Blitesschein derer, die an jeglichem Morgen sich erneu'n, wie von denen, die flügelbeschwingt, das Weihelied klingt, wie mächtiges Rauschen ber in Schaaren Gedrängten, wie das stille Lauschen ber zu milbem Flüftern Gesenkten, wie des Weltentempels Hallen erbeben, wie im Chor die Serafim das Lied erheben, und in der Heiligen Lagerreihen dem Heiligen den Ruf des Dreimalheilig sie weihen, -

(Für den zweiten Tag.)

וְאֹתֶם יִשְׁאֲלוּ שִּנְאַנִּים. בְּסֻבֵּת נְוֵח שַׁאֲנַנִּים. מַח־פְּעַל נצר אֲמוּנִים. וּמָח חוֹרָח בִּמְעוֹנִים. וּמַח־גּּלָה סוֹר לַנָּאֵמְנִים. וּמָח חְשַׂף מִפֵּצְפָּנִים. וְהֵם יְבְאֲרוּ לָמוֹ חֵדְּ צְפוּנִים. וְמָח חְשַׂף מִפִּצְפָּנִים. וְהֵם יְבְאֲרוּ לָמוֹ חֵדְּ צְפוּנִים. קוֹל רְנָּח וִישׁוּעָח שְׁנִּים. הַלֵּל בְּמִשְׁנָה שׁוֹנִים. קוֹל רְנָה שִׁנִים. חַלֵּל בְּמִשְׁנָה שׁוֹנִים. חַלְּים מְּנִים. חַלֵּל בְּמִשְׁנָה שׁוֹנִים. חַלְּים מְנַבּיוֹת מְשִׁנִּנִים. וְשַּׁרְשׁנִים שְׁנִים. וְשַּׁרְפִים עְּלִּבְּמִים עִּלְבִּמִים בְּלוֹל רְעֲשׁ מְנַנְנִים. מִמְעַל לַכָּמִים עוֹנִים. וְשִׁרְפִי־מְעַל עם כְּנַף־רְנָנִים. מִמְעַל לַכָּמִיּ עוֹנִים. וְשִׁרְפִים עַל־בָּמָשׁ רוֹנְנִים. לַנְהַ אָת־נָח מְבַּוֹנִים. וְנִה אֶת־נָח מְבַּוֹנִים. וְנִה אֶל־תָח מְבְנִים. וְנָה מָתְבּוֹנִים. וְנָה אֶל־תָח מְרָא נְבנִים. וְשֵׁלוּשׁ מְרָבְיִשׁ נוֹתְנִים. וְנָה אֶל־תָח מְלָה בְּרִים לְּהָבְים וְנָה מִתְבּוֹנִים. וְנָה מָלְכּוֹש נוֹתְנִים. וְנֵה מְלְבִים לְּבִים מִּבְיִים בְּלִים מְּבְּיִם מְּלִבִים מִּבְּים מִּבְּיִבִּם וְנִים מְּנִים בְּיִבְּים מִּים בְּנִים מִּים מִנְבִים וְנִים מְּבִּים מִּמְבִים בְּבִים מִּנְתִּים בְּיִּבִים בְּיִּים מְּנִים מִּתְבּוֹנִים בּוֹנְנִים מִים בְּבִּים מִּים בְּבִים מִּים בְּנִים מִּים מִּבְּיִים בְּיִים מְּתְבּיִים בְּיִים מִּתְרִבּים מִּים מִוֹבְים מִּים מִּבְּלִים מִּים מִּים בְּיִים בּיִים מְּיִבְּים מִּים בְּבִּים מִּים מִּנִים מִּים בְּיִבְים בִּיִים מִּים בְּבִּים מִּים בְּיִבִּים מִּים בְּיִים בּיִּים בְּיִבִּים מִּים בְּיִים בְּיִּים מִּים בְּיִּים בְּיִים מִּים בְּיִּים בְּיִבְים מְּבִים בְּיִּם בְּיִּבְּים בִּים מִּים בְּיִבּים בְּעִּים בְּנִים בְּנִים בְּיִּים בְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּם בְּים מִּים בְּנִים בְּים מִּיבְים בְּים מִּיִּים בְּיִּם בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים מִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְים

ח׳ בַּבָּתוּב עַל־יַד נְבִיאָק. וְקָרָא זֶה אָל־זֶה וְאָפֵר קרוש קרוש קרוש יי צבאורה כולא כל-הארץ כבורו:

ח אָוֹ בְּקוֹל רַעַשׁ נְרוֹל אַדִּיר וְחָוָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מְתְנַשְּׂאִים לְעָפֵת שְׁרָפִים לְעָפָתָם בָּרוֹך יאמֵרוּ:

ק"ות ברוך בכור־יי ממקומו:

ח' מפוּמוֹמְה מַלְבֵּנוּ תוֹפִיע וִתִמְלוֹהְ עָלֵינוּ כִּי מְחַבִּים אָבַרְוֹנוּ לֶךְ מֶתֵי תִּמְלוֹךְ בְּצִיוֹן בְּקָרוֹב בְּנָמִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר תִשְׁכוֹן: תִּתְנַדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשֶׁלַיְם עִירְךְּ לְרוֹר נָדוֹר וּלְגַצַח נְצָחִים: וָצִיגִינוּ תִרְאֶינָה מֵלְכוּתֶךְ כַּדְּבֶר

בָּשָׁמוּר בְּשִׁירֵי עָזָּךְ עַל־יִרֵי דָוִר מְשִׁיחַ צְּרָקְךְּ: ייים יכולה יי לעולם אלהיה ציון לדר נדר הללייה:

בכתוב (Borb.) wie geschrieben steht durch Deinen Bropheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig ift ber Herr der Beerschaa= ren; fo weit die Erde, reicht seine Berrlichkeit.

18 Und mit gewaltigem, mächtig erbraufendem Halle laffen fie die Stimme vernehmen, fich erhebend ben Gerafim entgegen, die ihnen zurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt fei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von feiner Stätte aus.

ממקומך Mus Deiner Stätte, Du unfer König! glang' her= vor und walte über uns, benn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Beit und Ewigkeit thronend. D werde erhoben und geheiliget in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unsere Augen mögen schauen Dein Reich, wie das in den Sangen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gefalbten:

ימלף (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Sallelujah!

יי לְרֹר נָרָר נַנִּיר נְּנְיר נְּלְהֶךְ וּלְנֵצְח נְצָחִים קְרֶשְׁתְּךְ נַקְּרִישׁ וְשִׁרְחַךְ אֲלֹחִינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם נָעֶר כִּי אֵל מָלֶךְ נָּרוֹל וָקָרוֹשׁ אָמָת. בָּרוּךְ אַמָּח וְיָ הָאֵל חַקָּרוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִבֶּל־הָעַמִּים. אָהַבְּתָּ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתָ בְּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִבָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶּיךּ. וְקֵרַבְּתְּנוּ מַלְבֵּנוּ לַעֲבוֹרָתֶךּ. וְשִׁמְדּ הַנִּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ עֲלֵוְנוּ לְּרָאָתִ:

וַתִּתֶּן־לֶגוּ יְיָ אֱלֹחֵינוּ בְּאַחֲכָה (שַּבְּחוֹת לִמְנוּסְה 0 מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַנִּים וּוְמַנִּים לְשָׁשוֹן. אֶת־יוֹם (תַשַּבְּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) תַּג הַסָּכּוֹת הַזָּרֹח וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְרָא־קְּדֶשׁ. זֹבֶר לִיצִיאַת מִצְּרָיִם:

אֶלהִינוּ וִאלהֵי אָבוֹתִינוּ. יַעֲלָה וְיָבֹא וְיַנְּיְע וְיִרָּאָה וְיֵבְאָרוֹ וְאַלֹהִינוּ וִאָּבְהֹינְנוּ. יַנְעַלָּה וְיָבֹא וְיַנְּיְע וְיִבְּאָה וְיִבְּאָרוֹ בְּיִבְּרֵוֹ בְּלִרְעִבְּיְהְ בִּיִּבְרוֹ וְיִבְּאָרוֹ בְּלְבְּעִבְּיִהְ וְיִבְּעִבְּוֹ בְּוֹ לְטִוֹבְה. וְמִבְּעִבְּוֹ בּוֹ לְטִבְּרֵנוּ בְּוֹ לְטִוֹבְה. וּפְּקְהְנוּ בּוֹ לְבָרְבָה. וְבְּבְּרְנוּ וְיִבְחִים וּלְבְּרְנוּ וְהוֹשִׁיצְנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִּרְבַר יְשׁוּעָה וְרַחַמִּים בּוֹ לְבָרְבָה. וְחִוּשִׁיצְנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְּרְבַר יְשׁוּעָה וְרַחַמִּים בּוֹ לְבְרָבְר יְשׁוּעָה וְרַחַמִים אָלֵינוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִּרְבֵר יְשׁוּעָה וְרַחַמִים אֵלֵינוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ כוֹ לְחַיִּים. וּבְּרְבָר יְשׁוּעָה וְרַחַמִּים אָבֵּין וְחוֹשִׁיצְנוּ בוֹ וְחוֹשִׁיצְנוּ וּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחִוּשְׁבְּאִבוֹ בְּחְנוֹן וְרַחוּם אָבְּתְּבוֹ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחִוּשְׁבְּאָב בְּבְרְבְר יְבִּוֹן וְרָחוּם אָבְּתְּנוּ וְחוֹשִׁיצְנוּ וְחִוּבְיִים בְּבְּבְּיִים בְּוֹבוֹיוֹ וְרָחוּם אָבְּתְּבְּוֹי וְרְחוּם אָבְּתְּבְיִים בּוֹיוֹ וְרָחוּם אָבְּבְּבְּר וְחִוּבּוֹי וְרָבחוּם אָבְּתְּבוֹי וְחִוּבּיוֹ בּיִבּוֹי בְּבִיים בְּבִּיים בְּבִּיוֹ וְרָחוּם אָבְבּיִבְיים בּיִבּוּן וְרָחוּם אָבְּבְּבְיִים בְּבִים בְּבּוֹיוֹ וְרָחוּם אָבְבְּיִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּוּיוֹ וְבְחוּם אָבְבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִיוּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִיבּוּ בְּיִבּים בְּבָּבְים בְּבִּבּים בְּיִבּוּים בְּיִבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבָּבְים בְּבִּים בְּבְים בְּבִּים בְּיִים בְּבּים בְּבִים בְּבְּיבְים בְּבִּבְים בְּבִּים בְּבְיבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּיוֹבְיוֹ בּיוֹ בְּבְּים בְּבְּיוֹ בְּבְּיִים בְּיִיבְּיוֹ בְּבְּבְּים בְּיִיבְּיוֹ בְּיִיבְּיוֹ בְּיִיבְיוֹ בּוֹיוֹיבוֹים בְּיִים בְּבְיוֹים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִייִים בּיוֹ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים

וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשָׁשוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיהָ וְאָּמַרְהָּ וְסַשִּׁיאֵנוּ זִיָּ אֶּלְהֵינוּ אֶת־כּּרָכַּת מוְצַהֶּיף לְחַיִּים

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und König bist Du. Gelobt seift Du, Ewiger, heiliger Gott!

וֹיִשְׁבָּח וֹ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: וְיִשְׁבָּח וֹ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: שְׁמְהַר בְּבוֹהְ אַמְח וְיִ מְקֹהֵי שְׁמָךְ. בָּרוֹךְ אַמְח וְיִ מְקֹהֵי (בְּאַהַבְּה וִּבְרַצִּוֹן) בְּשִׁמְחָר וֹבְשָׁשׁוֹן (שַּבָּח וּ מִוֹּעֲבִי לְבְּשָׁבְּי בִּישׁוּעָתֶךְ וְמַוֹ הָלְבֵלוּ לְעָבְרְּךְ בָּאָמָת וְהַנְּחִילֵנוּ וְיִ אֶלְהֵינוּ בִּישׁוּעָתֶךְ וְמַוֹ הָלְבֵלוּ לְעָבְרְּךְ בִּאָמָת וְהַנְּחִילֵנוּ וְיִ אֶלְהֵינוּ בְּישׁוּעָתֶךְ וְמֵוֹ הָלְבֵלוּ לְעַבְרְּךְ בִּאָמָת וְהַנְּחִילֵנוּ יִיְ אֶלְהֵינוּ בְּישׁנְּחוֹן בְּדְּיִם וְחָלְבִּילוֹ וְאַלְהֵינוּ וֹאלֹהֵי אָבוֹתְוֹנוּ רְצֵּח בִּמְנוֹחָתֵנוּ בְּקָּבְּים בְּיִבְּים בּיִּים בְּיִבְּים בּיִּבְים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבְּבְּים בְּים בִּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבִים בְּים בִּים בִּים בְּיבִּים בְּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּיִם בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִים בְּינִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּינִים בְּינִים בְּיוֹים בְּינִים בְּינִים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיוּבְים בְּיבִּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיִים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיוֹים בְּיוּם בְּבִּים בְּיוּבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְים בְּיוּבְיבְּיוּבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיוּבְיבְּיוּים בְּיוּים בְּיוּבְים בְּיבְּיבְּים בְּיוּבְיבְּיבְיוּים בְּיוּבְיבְּיבְים בְּיוּבְיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיבְיבִים בְּיִבְּיבְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּיִים בְּיבִים בְּיבִּים

רְצֵה יְיָ אֶלהִינוּ בְּעַפְּךְ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפַלְתָם. וְחָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹדָה לִּרְבִיר בִּיתָךְ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַּלְתָם בְּאַחֲכָּה הְעַבוֹדָה לִּרְצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הַּמִיר ְעבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּוְך: הְתַּהֶנִוֹינָה עֵינִינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה וְתְּחָנִינָה עֵינִינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה

יִי הַפַּוְחַזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מורים דרבנן ק'מורים אַנְחָנוּ לְהְ שְׁאַתָּה אֶלהֵי כָר־בָּשֶׁר ווֹצְרְנוּ יוֹצְר שְׁהֶחְיִנְנִּוּ וְקִּיְמְּחָנוּ וְהוֹדָאוֹר שְׁהֶחְיִנְנִּוּ וְהָאֶרוֹ וְחִלְּרִוֹ עִר שְׁהֶחְיִנְנִּוּ וְהָאֶרוֹ וְחַלְּרִוֹשׁ עַר יְחַבִּיְמֵנוּ וְהָאֶחוֹף גָּלְיוֹתְינוּ לְשִׁמְר חָנְיִרְ וֹנְיִלְיִתְנוּ וֹנְאַרְרוֹשׁ עַר יְחַבְיְמֵנוּ וְהָאֶחוֹף גָּלְיוֹתְינוּ לְחַצְרוֹת רְצוֹנֶהְ וֹנְאָבְרְנוּ מוֹדִים לְהְּ שְׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְהָּ בַרוֹךְ אֵל הַחוֹרַאוֹת:

מזרים אָנַחְנוּ לָךְ שְׁאַפְּחּ הוא יְיָ אֶלהִינוּ וֵאלהִי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וָעֶר צוּר חַיִּינוּ מְנֵן נוֹבֶּה לְּךְ וּנְסַפֵּר מְּהַלָּמֶךְ עַל נוֹבֶה לְךְ וּנְסַפֵּר מְּהַלָּמֶךְ עַל הַמִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָבֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹת לָדְ וְעַל בי לא-רלי רחמיב ובמרחת בי

בּי לא־כָלוּ רַחֲמֶוּךְ וְהַמְּרַחֵם כִּי לא־תַפוּ חֲסַבֶּיךְ מֵעוֹלָם בִּי לא־כָלוּ רַחֲמֶוּךְ וְהַמְּרַחֵם כִּי לא־תַפוּ חֲסַבֶּיךְ מֵעוֹלָם

וְעַלֹּ־־בָּלָם יִתְבָּרָךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מַלְבִּנוּ תְּמִירּ לְעוֹלְם וְעָר: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ מֶּלְרֹח וִיחַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְּ לְעוֹלְם וָעָר: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ מֶּלְרֹח וִיחַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְּ

בָּאָמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ סֶלְה. בָּרוּדְ אַהָּה וְיָ הַשּוֹב שִׁמְדְּ וּלְדְּ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

(בקייק עולים הכהנים לדוכן, וסדרו תוולא בתכלת יווסף.)

וְיָשֵׁם לְּךְ שָׁלוֹם: עָּלְהַינוּ גַאלהֵי אַלוֹךְ וִיחָגַּרְ: יִשָּׁא וְיָ פְּנִיוּ אֵלֵיךְ אַחֲרֹן וּכְנִיוּ כּּוְתַנִּים עַם קְרוֹשֶׁיךְ כְּיִבְּמוּר. יְבָרֶכְךְ וְיָ וְיִשְׁמְרֶךְ: יָאֵר יִיָ פָּנִיוּ אַלֵּוֹךְ וִיחָגַּרְ: יִשְּׂא וְיָ פִּנִיוּ אֵלֵיךְ וְיִשְׁמְרֶךְ: יָאֵר יִיָ פָּנִיוּ אַלֵּוֹךְ וִיחָגַּרְ: יִשְּׂא וְיָ פְּנִיוּ אֵלֵיךְ וְיִשֵּׁם לְךְּ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹכָה וּכְרָכָה חֵן נָחֶסֶּד וְרַחָמִים עְלֵּיְנוּ וְעַל כֶּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּןךּ. בָּרְבֵנוּ אָבִינוּ כָּלָנוּ כְאָחָד בְּאוֹר פְּגֵּיךְ. כִּי בְאוֹר פְּנֶיְךְ נְתַחָּ לְנוּ יִיְ אֵלחִינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהָבַת חֶסֶר וּצְדָקָה וּכְרָכָה וְרַחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּצִיגִיןְךְ לְבָרֵךְ אָתְרַעִפִּוּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־ שָׁעָה בִּשְׁלוֹמָן: בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ הַמְבָרֵךְ אָת־עַפּוּוֹ וִשְּׁרָאֵל בַּשְׁלוֹם:

סדר נטילת לולב.

הַרִינִי מּוּכָן וּמְּיָשָׁן לְּחָיֵם מִּצְנַת בּוֹרָאִי שֶׁצָּנְנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וּלְּמַהְּשֶּׁם לָבֶם בְּיוֹם הָרָאשוֹן פְּרִי עֵץ הָדֶר כָּפּת הְּמִרִים וַשְּׁבָּף עֵץ־עָבת וְעַרְבִּי־נְּחַל.

וּרְנַעַנְּגְעִי אוֹתָם וַשְּׁפְּיעַ עָלִי שֶׁפַּע בְּרָכוֹת וּמִחֲשְׁבוֹת קְרוֹשוֹת שֶׁחוּא אֱלֹהֵי הְאָלֹהִים נִאָּרבִי הִאְּדֹנִים שַׁלִּים בְּמַשְׁה וּבְמַעַל וּמַלְכוּתוֹ בַּבּל מִשְׁלָה:

וֹתְהֵא חָשׁוּבְרֹה מִצְּנַת אַרְבָּעָרֹה מִינִים בְּאִלוּ קּיַמְשְׁה יָבוְנוּ בּוֹנְנָה עָלֵוְנוּ הַוֹנְנָה עָלֵוְנוּ בּוֹנְנָה עָלֵוְנוּ בּוֹנְנָה נְמִיבְוֹנוּ בּוֹנְנָה עָלֵוְנוּ וּמִעְשֵּׁה יָבוִנוּ בּוֹנְנָה עָלֵוְנוּ בִּוֹנְנִהוּ בּוֹנְנָהְוֹ נִיְ לְעוֹלְם אָמֵן וְאָמֵן:

בְּרוּך אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיו וְצִוּנִוּ עַל־נְמִילַרה לוּלָב:

Am ersten Tage (und wenn dieser auf einen Sabbath trifft, am zweiten Tage) fagt man wonder.

וְקְיָּמְנוּ וְהִגִּיצְנוּ לַוְּמֵן הַנֶּה: בָרוּךְ אַתָּה יֵי אֶלהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהָחֲיֵנְוּ

סדר הלל.

בָרוּך אַתָּח וְיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶהְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר קִּדְשָׁנוּ בָּמִצְוֹתִיו וְצִנְנִוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

יִי הַלְלוּיָה הַלְּלוּ עַבְּהֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיַ מְבַרָּךְ מֵעַהָּה וְעַר־עוֹלְם: מִמִּוְרַח־
שֶׁמֶשׁ עַר־מְבוֹאוֹ מְהָלָּל שֵׁם יְיֵ: רָם עַל־כָּל־
צּוֹיִם יְיַ עַל הַשָּׁמְיִם כְּבוֹרוֹ: מִי כִּייַ אֶּלְהֵינוּ
הַמְּנְבִּיהִי לָשֶׁבֶּת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשְּׁמְיִם
וֹבְאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָּר דָּל מֵאַשְׁפּת יָרִים
אָבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עַם־נְּרִיבִים עִם נְרִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבִי עַקְרָרת הַבַּיִרת אֵם־נְרִיבִים שִׁמְחָה
הַלְּלְוְיָה:

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

gen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an dis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang dis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch iber allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrelichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, unserem Gotte, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Rothe erhöht Er den Dürstigen, daß Er ihn setze neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unsruchtbare im Hause: die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

לייי בְּצִאָּת יִשְּׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקְבֹּ מֵעֵם לֹעֵז: הַיְּתָה יְהוּרָרֹה לְקְרְשׁוֹ יִשְּׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיוֹ: הַיָּם רָאָה וַיָּנִם הַיַּרְהַוְיִפּב לְאָחוֹר: הָהָרִים רָקְרוּ כְאִילִים נְּבָעוֹרֹת כִּבְנִי־צֹאוֹ: מַה־לְּךְּ הַיָּם כִּי תָנוּם הַיַּרְהַן הִפּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים הִּרְקְרוּ כְאִילִים נְּבָעוֹרֹת כִּבְנִי־צֹאוֹ: מִלּפְנִי אָרוֹן חְוּלִי אָרֶץ מִלְפְנֵי אֶלְוֹהַ יַעֲקְבֹּ: הַהפְּבִי הַצּוּר אֲנִם־מְיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיִנוֹ־מָיִם:

(מטו) לא לָגוּ וְיָ לֹא לָגוּ כִּי לְשִׁמְדְּ תֵּן כְּבוֹד עַל־
תַסְּדְּךְ עַל־אֲמָמֶּקְּ: לָמְה יאמְרוּ הַגּוֹיִם אַנִּח־נְּא אֱלהֵיהֶם:
תַּסְּדְּךְ עַל־אֲמָמֶּקְּ: לָמְה יאמְרוּ הַגּוֹיִם אַנִּח־נְא אֱלהִיהֶם נַּאַרְיִם בָּעְשֵׁה יְבִי אָדָם: פָּתֹר־חָפֵץ עָשָׁה: עַצַּבִּיהָם כְּמֶף וְלֹא יִרְאוּ: אָוְנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָוְנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אַף לַהְם וְלֹא יִרִיחוּן: יְבִיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְּלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־ יִרְאוּ: בִּיְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עשִׁיהֶם כּלֹ אֲשֶׁר בַּמְחַ וְלָא יְהָבוֹרְן עִשִּׁיהֶם כּלֹ אֲשֶׁר בַּמְחַ וְּהָנִּ נְיִנְיְם וּמְנִנְם וּמְנִנְם וּמְנִנְם וּמְנִנְם וּמְנִנְם וּמְנִנְם וּמְנִנְם וּמְנִבְם הוּא: בִּיִ עִוֹרָם וּמְנִנְם הוֹא: וִיְבִּי עִוֹרָם וּמְנִנְם הוֹא: וֹיְבִי עָוְרָם וּמְנִנְם הוֹא: וֹרָאֵי יִנְ בָּטְחוּ בַיִי עָוְרָם וּמְנִנְם הוֹא:

יָּ זְכָרֶנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בִּית אַהַרּן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־ הַנְּרֹלִים: יִםף יִי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַהֶּם לַיִּ עשׁה שְׁמַיִם וָאְרֶץ: הַשְּׁמַיִם 163 Sallel.

Plate (Pfalm 114.) Da Jisrael aus Mizrajim zog, bas Haus Jaakobs aus dem Bolke fremder Junge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hügel wie junge Schase. Was ist dir, o Meer, daß du klichest? Jarden, daß du zurück dich wendest? ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder? Hügel, wie junge Schase? Vor dem Herrn erzittre, Erde! vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wassereiche, den Kiesel in Wasserquellen.

Deinem Namen gieb Ehre, um Deiner Huld, um Deiner Treue willen. Warum sollen die Bölker sprechen: Wo ist doch ihr Gott? Und unser Gott ist im Himmel; Alles, was ihm gefällt, thut Er. Ihre Göhen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, eine Nase und riechen nicht, haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht; sie geben keinen Laut mit ihrer Rehle. Ihnen gleich werden ihre Versertiger, Feglicher, der ihnen vertrauet. Iisrael, vertraue dem Ewigen! — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Haus Aharon, vertrauet dem Ewigen! — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Die ihr den Ewigen sechild ist Er.

" Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haus Aharon, segnet die den Ewigen fürchten, die Aleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewisgen, dem Schöpser des Himmels und der Erde. Die Himmel sind

שָׁמַיִם לַיִּ וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָרֶם: לֹא־הַמֵּתִּים יְהַלְּלוּ־יָה וְלֹא כָּל־יִרְדִי דוּמָה: וַאָּנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַר-עוֹלֶם הַלְלוּיָה:

(פט) אָהַבְּתִּי כִּירִישִׁמֵע יִיָ אֶת־קּוֹלִי תַּחָנוּנִי: כִּירַהְשָׁה אָזְנוֹ לִי וּבְנְמִי אֶקְרָא: אֲפָפְוּנִי חֶבְּלֵי־מָוֹת וּמְצָּהִי שְׁאוֹל מָלְטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יָיְ וְצַדִּיק וֵאלֹהִינוּ מְרַחֵם: שמֵר פִּי יְיָ נְּמַל עֻלְיֵבִי: כִּי חַלַּצְיּתָ נַפְשִׁי מִפְּוֹת אֶת־תִּינִי מָן בְּי יְיָ נְּמַל עֻלְיֵבִי: כִּי חַלַּצְיּתָ נַפְשִׁי מִפְוֹת אֶת־תִּינִי מִן בְּחָפְוֹי בָּלְהִי נִיְ אַבְבֵּר אֲנִי עֶנְיתִי מְאֹד: אֲנִי אֶנְיתִי מְאַד בְּחָפְוֹי כָּל־הָאָרָם כּוֹב: בְּחָפְוֹי כָּל־הָאָרָם כּוֹב:

בְּחִבּי בְּשִׁיב לַיִּי בָּל־הַּגְמוּלְוֹהִי עָלָי: בּוֹם־
יְשׁוּעוֹר־ז אֶשָּׁא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָזּ—: נְדָרֵי לַיִּ
אֲשַׁלֵּם נָגְרָה־נָּזּ לְכָל־עַמּוֹ: יָקְרְ בְּעִינֵי יִי
תַּמְוְתָה לַחַסִירִיו: אָנָה יִיְ כִּי־אָנִי עַבְהֶּךְ אָנִי עַבְּהֶּךְ אָנִי עַבְּהֶּךְ אָנִי עַבְּהֶּךְ אָנִי עַבְּהֶּךְ אָנִי עַבְּהֶדְּ אָנִי עַבְּהֶדְּ אָנִי עַבְּהֶדְ אָנִי עַבְּהֶדְ אָנִי עַבְּהֶדְ אָנִי עַבְּהֶדְ אָנִי עַבְּהֶדְ אָנִי עַבְּהֵדְ אָנִי עַבְּהֵדְ אָנִי עַבְּהֵדְ אָנִי עַבְּהֵדְ אָנִי עַבְּהָר בְּיִ עַבְּיוֹי בְּּחַבְּיוֹ לִיִי אָשַׁלֵּם עַבְּרוֹת בֵּית יִיְ בְּתוֹבֵכִי נְיִּ אָבְרוֹת בִּית יִיְ בְּתוֹבְכִי נִייְ אָשַׁלֵּם הַלְּלוּיָה:

ייי בַלְלוּ אֶת־יִי בָּל־גּוּיִם שַבְּחְוּהוּ בָּל־הָאָמִים: בִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְרוֹ וָאֲמֶת יִי לְעוֹלֶם הַלְלוּיָה: 165 Sallel.

des Ewigen Himmel; die Erde hat Er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Psalm 116.) Ich liebe, denn der Ewige hört meine Stimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir sein Ohr; lebens- lang will ich ihn anrusen. Mich umfingen des Todes Bande, und Augst der Hölle traf mich, Noth und Kummer sand ich. So ruf' ich an den Namen des Ewigen: ach Ewiger, rette meine Seele! Gnädig ist der Ewige und gerecht, und unser Gott ein Erbarmer. Es hütet die Einfältigen der Ewige; elend war ich, und Er half mir aus. Rehre zurück, meine Seele, in deine Ruhe! denn der Ewige hat dir wohlgethan. Denn befreit hast Du meine Seele vom Tode, mein Auge von Thränen, meinen Fuß vom Sturze. Wandeln werd' ich vor dem Ewigen in den Landen des Lebens. Ich vertraue, wenn ich rede: ich bin sehr gebeugt. Ich sprach in meiner Verirrung: des Menschen Alles ist trügerisch!

Wie soll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes. Thener ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr! denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Vande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Hösen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim! Hallelujah!

הללו (Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Völker! preiset ihn, alle Nationen! Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah! הורו לַיִּ פִּי־מוֹב פִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: חורו
 יאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל פִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: חורו
 יִאמְרוּ נָא בִּית־אַהַרן פִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: חורו
 יִאמְרוּ נָא בִית־אַהַרן פִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: חורו
 יִאמְרוּ נָא יִרְאֵי יִיָּ פִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: חורו

מוֹרָהַמֵּצַר קָרָאחִי יָה עָנְנִי בַּמֶּרְחַבְיָה: יִי לי לא אִירָצה מַה־יַעשֵה לִי אָרָם: יִי לִי בְּעוֹרָי וַאֲנִי אֶרְאָה בְשׁנְאֶי: מוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטְתַ בָּאֶרֶם: טוֹב לַחֲסוֹרת בַּיָי מִבְּטְתַ בנדיבים: כַּל־גּוֹיִם סְבָבְוֹנִי בְּשֵׁם יְיָ בִּי אֲמִילַם: סַבְּוּנִי גַם־סְבָבְוּנִי בְּשֵׁם וְיָ כִּי אֲכִזילַם: סַבְּוּנִי כַרְברים דעכוּ כָּאָשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָחה דְחִיתַנִי לִנְפּל וַיִּיְ עֲזָרֶנִי: עֲזִי וְזִבְירת יָהְ ניְהִי־לִי לִישוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישוּעָה בְּאָהֶלֵי צַרִיקִים יְמִין יְיָ , עִשָּׁה חָיִר: יְמִין יְיָ רוֹמֵכְּח יְמִין יִי עשָה חָיִל: לא־אָמוּתבִּי־אֶחְיֵה וַאֲסַפֵּר בַוְעַשֵּׁי נָה: יַפּר יִפְּרָנִי יָה וְלַבְּוֶנֶת לֹא נְתָנָנִי: פַּתְחוּ־לִי שַׁעַרֵי־צֶּדֶק אָבא־בֶם אוֹדֶה יָה: וֶה־ הַשַּׁעַר לַיָּי צַּדִּיקִים יָבְאוּ בוֹ: אוֹרְךּ כִּי עֲנִיתְנִי וַתְּהִי־לִי לִישוּעָה: אורך אֶבֶן מְאָסוּ הַבּוֹנִים הַיִתָה לראש פּנָה: אכן מֵאֵת יִי הְיִתָה זֹאת הִיא נְפַלָאת בְּעִינֵינוּ: מאת וֶה־הַיּוֹם עָשְׂה וְי נָגְילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה 167 Hallel.

(Borbeter und Gemeinde abwechfelnd:)

הורו (Pfalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, benn ewiglich währt seine Huld.

Sprechen soll Fisrael: benn ewiglich währt seine Hulb.

Sprechen foll das Haus Aharon: denn ewiglich währt feine Huld.

Sprechen follen die den Ewigen fürchten: denn ewiglich währt seine Huld.

מן המצר Uns ber Enge rief ich Jah; mich erhörte im Ge= räumigen Jah. Der Ewige ift mit mir: ich fürchte nicht; was fann ein Mensch mir thun? Der Ewige ift mir unter meinen Selfern, und ich werde mich weiden an meinen Saffern. ift es, fich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Beffer ift es, fich bergen beim Ewigen, als auf Eble vertrauen. Alle Bolter haben mich umringt: im Namen des Ewigen raff' ich fie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt: im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, fie verlöschen wie Dornenfeuer: im Ramen bes Ewigen raff' ich fie weg. Stießeft du mich auch zum Kalle, ftand ber Ewige mir bei. Mein Sieg und Sang ift Jah, Er war meine Rettung. Stimme bes Jubels und der Rettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ift hoch gehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht; nein, ich lebe und erzähle die Thaten Jahs. Büchtigen mag mich Jah, aber dem Tode giebt Er mich nicht hin. Deffnet mir die Pforten bes Beils! ich will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen! Gerechte treten ba ein. Ich will Dich preisen, bag Du mich erhört und warft meine Rettung. Der Stein, ben bie Bauleute verwarfen, ift geworden zum Edstein. Bon bem Ewigen ift dies geschehen, das so wunderbar in unseren Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen: laffet uns jubeln und uns freuen an ihm!

אָנָא יִי הוֹשִׁיעָה נָא אָנָא יִי הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָא יִי הַצְּלִיחָה נָא: אָנָא יִי הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ חַבָּא בְּשֵׁם יֵי בַּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיֵ: ברוּך אַל יְיָ וַיָּאֶר לְנוּ אִסְרוּ־חַגּ בַּעַכֹּתִים עַר קַרְנוֹת הַמִּוְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹרֶךְ אֲלֹהֵי אֲרוֹמְקֶךְ: אלי הוֹרוּ לַיִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: הורו

יְחַלְּלְּוֹךְ יְיָ אֶּלְהֵוֹנוּ כָּל־מַעֲשֶׂיךְ. נַחֲסִיהֶיךְ צַּהִּיקִים עשׁי רְצוֹנֶךְ וְכָל־עַמְּּוֹךְ בִּית יִשְּׂרָאֵל בְּרָבָּה יוֹדוּ וִיכְרְכוּ וִישֵׁבְּחוּ וִיפָּאָרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעְרִיצוּ וְיַקְהְישׁוּ וְיַמְלֹיְכוּ אֶת־ שִׁמְךְ מַלְבְּנוּ. כִּי לְךְ טוֹב לְהוֹרוֹת וּלְשִׁמְךְ נָאֶה לְוַמֵּר בִּי מֵעוֹלָם וְעַר-עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ מֶלֶךְ מָהָלֶל בַּהִּשְׁבָּחוֹת:

קריש שלם.

(Vorb.)

(Gent.)

Ach Ewiger, gewähre Hülfe! Ach Ewiger, gewähre Hülfe! Ach Ewiger, gewähre Glück! Ach Ewiger, gewähre Glück!

Gesegnet der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen ench aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seisen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewigslich währt seine Huld.

הללוך Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott, all Deine Werke; und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit dikt Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger, König, gepriesen durch Lobsgesänge!

סדר הוצאת ספר התורה.

(נרוג קסלות אשכנז מתחילין מיד ויהי בנסע.) אַין־בָּמְוֹךְ בָאֱלֹהִים אָדְנִי וְאֵין בְּמַעשֶּׁיךְ: מַלְכוּתְרָּ מַלְכוּת בְּלֹדעלָמִים וממשלחה בכל-הור נדר: יו מלה יו מלה יו ימלה לעלם נער: יו עו לְעַפוֹ יָהֵן יִי יָבָרָךְ אֶת־עַפוֹ בְשׁלוֹם:

אַב הָרַחַמִים. הֵימִיכָה בָרָצוֹנָהְ אַתֹּדְצִיוֹן תִּבְנָה חוֹמוֹת יְרוּשַׁלָם: כִּי בד לבר בשחנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים:

פותחין ארון הקדש ומוציאין ב' ס"ת ואומרים:

ויהי בנסע הארן ויאמר משה וֹנפֿגוּ אוֹכּוּב וֹנְנַסוּ מַתּוֹאוֹב מַפּנוּב: כּי מֹצּיוּן הצא תורה ורבריי מירושלם: בַרוּך שֵנַתו חוֹרָה לעמו ישְׂרָאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ:

יהוח יהוה אל בחום וחנון אבד אפים ובכד חסר ואמת: נצר חסר לאלפים נשא עון

וַכַשַע וַחַפָּאָה וַנַקָּה:

Reiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ift ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen feinem Bolfe; der Ewige fegne fein Bolf mit Frieden!

Bater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Suld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Berr der Ewigkeiten!

(Beim Berausnehmen der Thorah:)

Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger! daß fich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich haffen, vor Deinem Angefichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewisch von Jeruschalajim.

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

" Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis ins tausendste Geschlecht, der verzeihet Sunde, Missethat und Vergeben. רְבּוֹנוֹ שֶׁלְּתִי וְוַבָּוֹמִם בִּיִי חֶסֶר וְסוֹרְבָנוֹי אָמוֹן:

רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלְתִי וְוַבֵּנִי וְאֶת־אִשְׁהִי וְבָנִי וּבְּנוֹמִי לַעֲשׁוֹת רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלְתִי וְוַבֵּנִי וְאֶת־אִשְׁהִי רְצוֹן שְׁאֵלְתִי וְוַבֵּנִי וְאֶת־אִשְׁהִי רְצוֹן שְׁאֵלְתִי וְוַבֵּנִי וְאֶת־אִשְׁהִי רְצוֹן מִלְּפְנִוְךְ וְיְחַ חְבְמָה וּבִינָה, רְוֹחַ שְׁבִינִה שְׁבִים בְּעִרוֹ וְוֹלְכֵּי שְׁבִים וֹנִיבְּנִי וְנִיְלְחֵה שְׁבִינִה לְעָשׁוֹת מַצְשִׁים מוֹבִים בְּעֵינִוּ וְנִי אָלְהֹוְנוּ וְנִי אָלְהֹוֹנִי וְנִי שְׁבִּיֹם וְיִבִּי וְנִי וְנִינִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִייִ וְנִי וְנִייִ וְנִי וְנִייְ וְנִי וְנִינִי מִוֹנְיְיִה מִנְשְׁתוֹת מַעֲשִׁים מוֹבִים בְּעִינִי וְנִילְשְׁת וְיִי שְׁמִּלְנִיי וְנִי וְנִינְישְׁת וְיִי שְׁמִּוֹנְיי וְנִי וְנִייְיְ וְתִּבְּי וְנִייְשְׁתוֹים וֹנְבְּבִּוֹם לְּבְּיִי וְנִי שְׁנִייִם מוֹבְּבוֹם לְעְשׁוֹת מֵעְשִׁים מוֹבִים בְּעִינִי וְשְׁרִים מִּבְּנִי וְמִיבּוֹם לְּבְּיִי וְנִיי וְתְנִי שְׁמִּוֹי בְּיִי וְתְנִי שְׁמְיִי וְנִבְּנִי וְנִייְי שְׁמִּיְנִי וְנִייְם מוֹבְּבוֹם לְּעְשׁוֹת בְּיִי הְחָבְּי וְנִי שְּׁלְנִיתְ וְנִייְם מוֹבְּבוֹתְייִ וְמְשְׁנִיי וְנִישְׁנִיי וְנִיבְּנִי וְתְנִים מוֹבְּבוֹמְם בְּיִי הְמָבְי וְנִבְּבוֹי וְתְנִילְם. וְחַבּבּוֹמְם בְּיִי הְמָבְי וְמְבֹּבוֹי מְשְׁבְּבִיי בְּבְּבְיי וְמִבְּבוֹים בְּנִי הְעִים מוֹבְּנִי וְתְנִילְם. וְמִבּבוֹם בְּנִי הְתִּבְּי וְמִבְּי בְּיִי בְּנִיי וְנְתְבּבוֹים בְּנִיים מְנִייְם מְבְּבִיים וְנְבְּבּוֹיִי וְשְּבְּי וְנְיְנִייְ תְּנְבְּי וְנְבְּבְּיתְּיִי וְנְבְבְּיִים וְנְתְּבְּיִי וְנְהְבּבּוֹמְים בְּיִי הְשְּבְּיוֹים מְנְיבְּבְי וְנְבְּבְּיתְיִי וְנְבְּבְּי וְנְבְּבְּיתְים וְּיבְּבְּיתְיתִי וְנְבְּיתְּי וְנְבְּבְּיתְיתְי וְנְבְּבְּים בְּנְיתְיי וְנְבְּבְיתְיתְי וְבְּבְּיתְּים וְּבְּבְּיתְּיי וְבְּבְּיתְּים וְּבְּבְּיתְּים בְּיתְּיִי וְבְּבְּיתְים וְנְבְּבְּיתְיתְי בְּנְבְּבְּיתְים בְּבְּבְּיתְּים וְבְּבְּיתְים בְּבְּבְּיתְים וְּבְּבְּבְּיתְים

Herr der Welt! erfülle meines Herzens Wünsche gum Segen und gewähre mein Berlangen und erfülle mir meine Bitte. und würdige mich und die Meinigen, Deinen Willen mit gangem Bergen zu erfüllen, und bewahre mich vor dem fündigen Triebe, und laß Deine Lehre unfer Theil fein. Würdige uns, daß Dein Gottesglang über uns walte. Lag über uns ftrahlen ben Geift ber Beisheit und Ginficht, daß an uns fich erfülle bas Propheten= wort: Und es wird auf ihm ruhen ber Geift des Ewigen, ber Beift ber Beisheit und Ginficht, ber Beift bes Rathes und der Stärke, der Geift der Erkenntnig und Furcht des Ewigen. So moge es benn auch Dein Wohlgefallen fein, Ewiger, unfer Gott und unserer Bater Gott! daß ich so glücklich sein moge, bas in Deinen Augen Gute zu vollbringen und auf ben Wegen der Frommen vor Dir zu wandeln. Heilige uns durch Deine Gebote, daß wir theilhaft werden gesegneten und bauernden Lebens, des Lebens in einer fünftigen Welt, und bewahr' uns vor bojen Sandlungen und bojen Stunden, die heranfturmen in bas Leben diefer Welt. Wer aber auf ben Ewigen vertraut, Suld umringet ihn. Umen!

יָתִיוּ לְּרָצוֹן אִמְרֵי־פִּי וְהָגְיוֹן לְבִי לְפָּנִיְךְ יְיָ צוּרִי וְנִאָּלִי:

נְאֵנִי תְפִּלָּחִי לְּדְ יְיָ צֵּת רָצוֹן אֶלְהִים בְּרָב־חַסְהֵּךְ עֲנְגִי בְּאֶמֶת יִשְׁעֵּךְ: ג"פּ
בְּרִיךְ שְׁמָה דְּסְבֵא עֻלְמָא. בְּרִיךְ כִּחְרָךְ וְאַחְרָךְ, יְהֵא רְעוּתְךְ עָם
עְמְּרְ יִשְׂרָאֵל לְעֻלַם. וּפּוּרְלָן יְמִינֶךְ אַחֲוִי לְעַפֶּךְ בְּבִית מֵקְדְּשְׁךְ וּלְאַמְטְוֹנִי לְגָּא מְפוֹב נְהוֹנְךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹחָנָא בְּרָחְמִין: יְהֵא רַעִּיְא קְּדָּשְׁךְ וּלְאַמְטְוֹנִי לְנָא בְּרִידְ הוֹּא בְּעִינְא הְנְבְיִא וֹמְפָּרָנִם לְּלְּלָא. שִׁנְיִם עַל פִלְּכִיְא וְּמְפָּרְנִם לְּלְלָא. שִׁנְיִם עַל בְּלָבְא וּמְפָּרָנִם לְּלְלָא. שִׁנְיִם עַל בְּלְבִיּא וֹמְפָּבְרנִם לְּלְלָא. אַנְםְ הוֹא דְשְׁלִים עַל פַּלְּכִיְא וּמְלָּבְה וֹיִקְרָא בְּיִלְרְ הוֹא דְשְׁלִים עַל פַלְּכִיְא וּמְלָּבְה וְמָבְּחָה דִּיְבְיּתְ הוֹא בְּבְּבְיְא וֹמְפְּבָּה וִמְקְבָּה דִּיְלְרְ אוֹי בְּיִבְיּתְ הוֹא בְּבְּבְיְ בְּבְיְבְיְ וְנְבְּן לָא עַל בְּרִיךְ הוֹא דְּשְׁנִיא וְמִלְּבְר מְבְּיְוֹ וְנִילְ שְׁבֹּי וּוֹלְשְׁבָּה וְמְבְּבְּר בְּבְיְוֹן וְלְשְׁבָה וֹבְיְבְּבְיְ וְנִיּבְיִם בְּלְבְיִבְ וֹנְיִבְשׁׁ עִּבְּיִבְיּ וְמִבְּעָבְ בְּבְיְוֹן וְלְשְׁבָּה וְבִּבְּבְיִי וְנִיבְּעָב בְּבְיְוֹן וְלְשְׁבָּה וְבִּלְבְּיִב וְיִבְּבְּתְּן בְּבְּבְּוֹן וְנִשְׁלִם בְּבְּבְּוֹן וְלְשְׁבָּת בְּבְּבְּוֹן וְלִשְׁבָּת וְבִּלְבָּא בְּבִּלְיבִי וּבְּלְבָּא בְּבְלִר עִמְּרְ וְחִישְׁלְ בְּבִי וּנְלְבָּא בְּבְלִיב וְנִבְּי וְנִבְּעְבְ וְּבְּבְיִי וְנְלְבָּא בְּבְלִבְיב וְיִּבְעָבְּי וְנִישְׁיִם וְלְשָׁב בְּבְיִי וְוֹלְבְּבָּא בְּבְלִרבְים וְּלְבְבִי וּנְבְּבְּבְיּ וְבְיבְעִבְּי וְתְבְּעִבְּ בְּיִבְיִבְּי וְּבְבְיִי וְנִיבְיִבְיִי וְנְלְיבִי וְנִינְם וְּלְבִיב וְיִבְּבְיִבְּי וְבִּיְיִבְיוֹי וְלְבָּבְי בְּבְּבְיוְ וְנְבְּעִבְּי וְבְּבְּבְיִי וְבְּבְיוֹבְים בְּבְבְיוּ בְּבְיּבְיוּ בְּיִבְיבְיִבְּבְּיִבְּבְּי וְבְבְּיִבְּיוּ בְּבְבִי וּבְבְּבְבּבוּ בְּבְבוּבְּיוּבְנְוּיוֹי וְלְבְבּי וְבִּבְבְּבְּבְּבִי וְבְּבְּבְבְּבְּבְּבְבְיוּ בְּבְבּבְיוּ בְּבְבוּבְבּי וְבְבְּבְבוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבְבִּבְיוּ בְּבְבְיבִּי בְּבְּבְיוּ בְּבְבְיּבְיוּבְיוּיוּים בְּבְיִבְּי

Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und bas Sinnen meines Bergens, Ewiger, mein Bort und mein Erlöfer! Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, fomme gur Gnadenzeit! D Gott, in ber Rulle Deiner Gnade erhore mich burch die treue Buverficht Deines Beiles! שריך Gelobt fei ber Dame bes Weltenherrn, gelobt feiner Allmacht Rrone und Statte! Moge Deine Gnade fein mit Deinem Bolle Jisrael in Ewigfeit, und die fiegreiche Macht Deiner Rechten laß ichanen Dein Bolt in Deinem Beiligthume! Lag uns guftromen ben Gegen Deiner Erleuchtung und nimm unfer Gebet an in Liebe! Moge es Dein Bille fein, bag Du uns in Gnaden bas Leben verlängerft, und lag mich meine Stelle haben in der Mitte ber Frommen, daß Du Dich mein erbarmeft, mich fcutgeft und all die Meinigen und die Deinem Bolfe Jisrael angehören. Du ja fpeifest Alle und verpflegest Alle, Du der Berricher über Alles, Du der herrichet über Ronige, und die Berrichaft ift Dein. Ich ftehe bier als Rnecht bes Beiligen, Sochgelobten. Bor ihm benge ich mich und bor ber Burde feiner Lehre gu jeglicher Beit. Auf feinen Sterblichen verlaffe ich mich, und auf Reinen, ber Göttlichkeit fich gufpricht, lehne ich mich, - nur auf ben Gott bes Simmels, der ba ift ein Gott in Bahrheit und beffen Lehre ift Bahrheit und beffen Propheten find Bahrheit und der in reicher Fille übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und feinem Ramen, bem heiligen und weihevollen, fpende ich Loblieder. Doge es Dein Wille fein, bag Du öffnest mein Berg fur die Lehre und erfülleft die Wünfche meines Bergens und bes Bergens Deines gangen Bolfes Bisrael gum Guten, gum Leben und gum Frieden!

(ברוב קהלות אשכנו, אין אומרים שמע ולא אחד.)

חיים שבוע ישראל יי אלהינו יי אחר:

ח"וק אָחָר אָלֹחֵינוּ נְרוֹל אָרוֹנִינוּ קָרוֹשׁ שִׁמוֹ:

חִי בַּדְּלוּ לִינִ אָהִי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

לְּךְ יָיָ הַנְֻּּרֶלְה וְהַנְּכוּרָה וְהַתִּפְּאֶרֶת וְהַנִּצְּח וְהַהוֹד כִּי־כל בְּשְׁמֵים וּבְאָרֶץ לְּךְ יְיָ הַפַּוֹמְלָבָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכל לְראש:
 רוֹמְמוּ יִיָּ אֵלְהֵינוּ וְהִשְּׁתַּחְוּוּ לְהַר בְּרְשׁוֹ כִּי לְרוֹשׁ יִיְ אֵלְהֵינוּ הוֹא:
 רוֹמְמוּ יִיָּ אֵלְהֵינוּ וְהִשְּׁתַּחְוּוּ לְהַר בְּרְשׁוֹ כִּי לָרוֹשׁ יִיְ אֵלְהֵינוּ:

על הַכּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְּקָדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבֶּח וְיִתְּפָאֵר וְיִתְּרוֹמָם וְיִתְנִשֹּׁא שְׁמוֹ שֶּלֹקְבֶּלְ הַלְּבֵּי הַפְּלָכִים הַקָּרוֹשְׁ בְּרוֹדְ חוּא. בְּעוֹלְמוֹת שֶבְּרָא הָעוֹלֶם הַבָּא. בִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן וְרָאֵיוֹ וְכִרְצוֹן כָּלְדבִּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הְעוֹלְמִם הַבְּא. בִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן וְרָאֵיוֹ וְכִרְצוֹן כָּלְדבִּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הְעוֹלְמִים אֲדוֹן בְּלִדְהַיְּבְּיוֹת אֲלְוֹהַ בְּלְרַבִּית וְקְרָשְׁחוֹ עֵל בִּמֵּא הַבְּבוֹר: הַשׁוֹן שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי הָבְּשׁ הַבְּבוֹי שִׁיר הָבְשׁ וּבְבוֹי וְתִּבְּי שְׁמִוֹ בְּלִיוֹ שִׁיר הְבָּשׁ בְּבְּוֹי שִׁיר הָבְשׁ בְּבְּוֹי שִׁירוּ לֵאְלֹהִים וַפְּרוּ שְׁמוֹ סְלוּ לָרְכֵב בְּעָרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְווּ בְּשִׁיבוֹ אָלְנְבִּוֹ בְּאִי בְּשִׁים וְעָלְווּ בְּשִׁיבוֹ אֶל נְוְהִוּ בְּבִּיוֹב. בִּעְרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְווּ לְשִׁיבוֹ אֶל נְוְהִוּ בְּשִׁיבוֹ אֶל נְתְהוּ בְּבְּתוֹב. בִּי עִנִן בְּצִיוִ וִרְאוּ בְּשׁיבוֹ אֶל נָוְהוּ בְּבְּתוֹב. בִּי עִנִן בְּצִיוִ וִרְאוּ בְּשׁיבוֹ לְּבִּיוֹ בִּעִרְ בִּשְׁבוֹ וְנִלְהוֹ בְּשִׁרוֹ בִּעִבְּן וִרְאוֹ בְּשִׁים אָּלְוֹ בְּשִׁרוֹ וְבִּבְּבִיוֹ שְׁלְבְבוֹי בִּיִּים בְּנִין בְּשִׁיבוֹ אָלְנְבְּוֹ בְּעִין בִּשְׁבוֹ בְּבְּבְּבִּיוֹ בְּעִבְּבִּיוֹ בְּעִין וִבְּבִּי עִּיִי בְּבִיוֹ בְּיִים בְּבְּבְּבְיוֹ בִּלְבְבִּיוֹ בְּעִרְבוֹ בִּיְבְבְּעוֹן בְּעִוּ בְּשִׁיבוֹ אֶל נְהָוּ בְּבְּבִייוֹ בְּיִי בְּבְּעִוֹן וִרְאוֹ בְּעִבְּוֹ וְנִבְּיִוּ בְּיִוּ בְּעִרְבִּוֹ בְּבְּבִיוֹ בְּנִין בִּיְבְּיִוּ בְּשִׁבּיוֹ בְּעִבְּבְּעוֹ בְּבְּבְיוֹ בִּיְנִי בְּבְּבְּעוֹ בִּיְבְּבְּעוֹ בְּבְּבְעוֹ בִּיְבִּיִם בְּיִבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבִּיוֹ בְּבְּבְּבְּעוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְיִבְּבְּעוֹ בִּיְנִבְּיוֹ בְּבְּבְבִּיוֹ בְּבְוֹיִבְּבְּעוֹ בּוֹיִיוּ בִּבְּיוֹ בְּיִבְּבְּיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְּעוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְבְּיוֹ בְּבְבְוֹי בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּיוּ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוּ בְּבְּעוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוּים בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּם בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּם בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְּיוֹי

יָי צִיּוֹן: וְנָאֶפֶת. וְנִגְּלֶח כְּבוֹד וְיִ וְרָאוֹ כְלֹ־בֶּשֶׂר יַחְדָּוֹ כִּי פִּי וְיִ דְּבֵּר: אַב הַרָחַמִים הוּא וָרַחֵם עם עַמוֹסִים וְוַוְבּוֹר בִּרִית אַתְנִים וְיַצִּיל

(Borb. n. Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

TAN (Borb. n. Gem.) Gingig ift unfer Gott, groß unfer Herr,

Beiliger sein Name!

גרלו (Borb.) Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

J' (Gem.) Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

Der Bater des Erbarmens erbarme fich des Bolfes, des von ihm geschützten, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette

נְפְשוֹתִינוּ מָן תַשְּׁעוֹרה הָבֶעוֹרה וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתִינוּ בְּמִדֶּרה מוֹבְה יְשוּעְרה אוֹתָנוּ לְפְלַטֵּרה עוֹלְמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתִינוּ בְּמִדֶּרה מוֹבָה יְשוּעְרה וְרַחָמִים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח ס"הת על השלחן ופותח ואומר:
וְנַעֲוֹוֹר וְנָגֵן וְיוֹשְׁיעַ לְכֹל הַהוֹסִים בּוֹּ וְנָאֹמֵר אָמֵן: הַכּל הָבוּ גְּדֶּל
בַּאלֹהֵינוּ וֹחְנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה. כַּהֵן קְרָב. נַעֲמוֹד פּלוני בר פלוני הכהן:
בָּרוּךְ שֻׁנָּחַן תּוֹרָה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדָשְׁתוֹ: תּוֹרַת וְיָ תְּמִימָה מְשִׁיכִּת
בָּבְּשׁ עֵדוֹת וְיָ נָאֶמֶנָה מַּהְבָּיִמֵּת פֶּתִי: פִּקוֹבִי יְיָ וְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב
מִצְּוֹת וְיָ בָּרָה מְאָיִרָת עֵינָוְם: וְיָ עוֹ לְעַמוֹ יִמִן וְיְ יְבָרָךְ אֶת־עַמוֹ בַשְּׁלוֹם:
הָאֵל תְּמִים בַּרְבּוֹ אִמְרַת יִיָּ צְרוֹפָּה מְנֵן הוֹא לְכֹל הַחוֹפִים בּוֹ:

מחל וְאַחֶם הַרְבַקִים בַּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלְכָם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך. בַּרָכוּ אָת־יִיָּ הַמָּברָרָ:

יוועם עונים בָּרוּךְ יָיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶר: יוחוור המכרן ב"י"ח"ל"ו בָּרוּךְ אַתָּח יָיָ אֵלהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִבֶּל־ הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּח יִיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָח:

אחר הקריאה ·

בָרוּך אַהָּח יָיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נָתַן־לְנוּ תּוֹרַתּ אֵמֵת וְחַיֵּי עוֹלֶם נָטַע בְּתוֹבֵנוּ. בָּרוּךְ אַהָּח יָיַ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

unsere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Bünsche in reichem Maße, in heil und Erbarmen.

(Der gur Thorah Gerufene fpricht:)

1272 Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Delt, der uns erforen aus allen Bölkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Rach der Borlefung.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

קורין בפ' אמר (ויקרא כ"ב כ"ו – כ"ג מ"ד).

וַיַבַבֶּר יְהוַהָ אֶל־משֶׁה לֵאמְר: שְוֹר אוֹ־בַשֶּׁב אוֹ־עֵוֹ נָהְלָּאָה וַהָיֶה שִּבְעַת יָמָים תַּחַת אִמֵּו וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי נִהְלָּאָה וַרָּצֶּה לָּלַרְבַּן אִשֶּה לִיחנָה: וְשִׁוֹר אוֹ־שֵּׁה אֹתוֹ וָאֶת־בְּנֹו לָא תִשְּחֲשִוּ בְּיוֹם אֶחֶר: וְכִי־תִוְבְּחִוּ וֶבַח־תּוֹדָה לִיהַוֹּהְ לִרְצְּנְבֶם תִּוְבָּחוּ: בַּיַּוֹם הַחוּאֹ יֵזְאַבֵּל לְא־תוֹתִירוּ מְפֶנוֹ עַר־בָּקָר אֲנָי יְהַוְה: וּשְׁמַרְתֶּםׁ מִצְוֹהַי וְעַשִּׁיתֶם אַתָם אַנִי יְדֹנֶה: וַלָּא תְחַלְּלוֹ אֶת־שֵׁם בָּרְשִׁי וְנִקְבַשְּׁתִּי בָּתְוֹךְ בְּגֵוְ יִשְׂרָאֵל אֲגִי יְתְּוֹח מְקַרְשְׁכֶם: הַפּוֹצִיא אֶתְכֶם מַאֶּרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלהֹים אֲנִי יְהוְה: פּ (בשבת בּ) ניְבַבֶּר יְתַּוֹֻח אֶל־מֹשֶׁח לֵאמְר: דַבֵּר אֶל־בְּגַיַ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אַלהֶּם מְנַעַרֵי יְהֹנָה אֲשֶׁר־־תִּקְרָאוּ אתָם מִקְרָאֵי קָדָשׁ אַלֶּה הָם מְוְעַרָי: שֵׁשֶׁת יָמִים ֹתְּעָשֶׂה מְלָאַכָה וּבַיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַבָּתוֹן מִקְרָא־לְּוֶ־שׁ בָּל־מְלָאבָה לְא תְעֲשִׁוּ שַׁבָּת הוא ליחוֹה בְּכָל מְוֹשְׁבְתִיכִם: פ לוי (ונשנה ג) אֱלָה מְוֹעֲבֵי יְרוֹנֶה מִקְרָאֵי לֶהֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרָאִוּ אתָם בְּמִוֹעֲדָם: בַּחַדֶּשׁ הָראשון בַּאַרְבָּעָה עָשֶׂר לַחָרָשׁ בַּין הָעַרְבָּיִם פָּסח לִיהָוְה: ובַחָמִשֶּׁה עַשָּׁר יוֹם לַחָדֶשׁ הַוֹּה חָג הַפַּאַוֹת לַיְהוְתְ שִׁבְעַת נָמָים מַצְּוֹת תּאֹבֶלוּ: בַּיּוֹם הָרָאשׁוֹן מִקְרָא־קְּדֶשׁ יִהְיֶה לָבֶם בָּל־מְלֶאבֶת עַבֹּדָה לָא תַעֲשְוּ: וְהַקְּרַבְתֶּם אִשֶּׁר לִיתֹוָח שִׁבְעַרת נָמִים בּיַּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־־לְדָשׁ בָּלֹּד קֹלֶאכֶת עַבֹּדָה לֹא תַעֲשְוֹּ: פּ (נשנת ד) וַיְרַבֵּר יְהֹוָה אֶל־ משֶׁה לֵאמִר: דַּבֶּר אֶל־־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶׁם קי־תָבָאוּ אֶל־הָאָרֶץ אָשֶר אַנִי נתַן לָבֶם וּקצַרְתָּם אֶת־ קצירה וַהַבַאתָם אֶת־עֶמֶר באשִׁית קצִירְבֶם אֶל־הַכּהַן:

Borlefung aus ber Thorah.

(3. B. Moj. 22, 26 - 23, 44.)

וידבר Und der Ewige redete zu Moscheh also: Gin Stier ober ein Schaf oder eine Riege nach der Geburt bleibe fieben Tage bei seiner Mutter, und vom achten Tage an und weiter wird es gnädig aufgenommen als Feneropfer für ben Ewigen. Und Stier ober Schaf, es felbst und fein Junges, follt ihr nicht schlachten an Einem Tage. Und so ihr opfert ein Dankopfer bem Ewigen, opfert es, baß es euch gnädig aufgenommen werde. Un bemfelben Tage muß es aufgegessen werden; ihr durft nichts davon übrig laffen bis zum Morgen. Ich bin ber Ewige. Und beobachtet meine Gebote und thuet sie! Ich bin der Ewige. Und entweihet nicht meinen beiligen Namen, auf daß Ich geheiliget werde unter ben Kindern Jisrael. Ich bin der Ewige, der euch heiligt, ber euch herausgeführt aus dem Lande Migrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige. — Und der Ewige redete zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen: Die Feste des Ewigen, die ihr verfünden follt als heilige Berufung, meine Feste find Diese. Sechs Tage barf Arbeit verrichtet werben, und am siebenten Tage ift Sabbathfeier, heilige Berufung; keinerlei Arbeit dürft ihr verrichten: Sabbath ift bem Ewigen in all euren Wohnsiten.

Dies sind die Feste des Ewigen, heilige Berufungen, die ihr verkünden sollt zu ihrer Zeit. Im ersten Monat, am vierzehnten des Monats gegen Abend, ist Peßach dem Ewigen, und am funszehnten Tage dieses Monats (beginnt) das Fest der ungesäuerten Brote dem Ewigen; sieben Tage sollt ihr ungesäuerte Brote essen. Am ersten Tage sei euch heilige Berufung; keinerlei Arbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und ihr sollt darbringen ein Feneropfer dem Ewigen sieben Jage. Am siebenten Tage ist heilige Berufung; keinerlei Arbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und der Ewige redete zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Iskael und sprich zu ihnen: So ihr in das Land kommet, das Ich euch geben werde und darin Ernte haltet, so bringt ein Omer von den Erstlingen eurer Ernte zu dem Priester. Und er

וְהַגְיף אֶת־הָעֶמֶר לִפְנֵי יְחֹנֶה לִרְצְנְבֶבֶ מִפְּחָבַת הַשַּׁבְּּת יָנִיפָנוּ הַבּהַן: וַעֲשִׁיהֶם בְּיוֹם הַנִיְפְכֶם אֶרת־הַעְמֶר בֶּבֶשׂ הַמִים בֵּן־שְׁנָתֶוֹ לִעלָּהָ לִיהַוְה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֲשְׁרנִים סְלֶת בְּלוּלֶרוֹ בַשֶּׁמִן אִשֶּׁה לִיתוֹּןה בֵים נִיחָם וְנִסְכָּהֹנִין רְבִיעִת חַהְין: וְלַּחֶם וֹ וְקָלִי וְבַרְשֶׁל לָא הְאַבְלוּ עֵר־עֶּצֶם הַיַּוֹם הַוֹּחַ ער הַבִּיְאַבֶּם אֶת־קַרְבַּן אֱלְהֵיכֶם תֻקַת עוֹלָם לְררַתִיבֶּם בְּבֻל מְשְׁבְתִיבֶם: ס ישראל (ובשנת ה) וּסְפַרְתָּכַם לָבֶב מִפְּוְתָרַת חַשַּבָּת מִיּוֹם הַבַיְאַבֶּם אֶת־עָמֶר הַהְּנוּפָּת שֶׁבַע שַׁבָּתְוֹת קמימת תּהְנֶינָה: עַר מִפְּוֹחָרַת הַשַּׁבָּת הַשְּבִיעֹת תּסְפְּרָוּ חַמִשׁיִם יִוֹם וְהִקְרַבְּתֶּ,ם מִנְחָה חֲבָשָׁה לַיְתוּה: מִמְושְׁבֹתֵיבֶם קביאו ולָחֶם תְּנוּבָּח שְׁמִּים שְנֵי צִשְׁרנִים סֵלֶת תִּהְיִינָה חָמֵץ הַאָּפֶינָה בִּבּוּרָים לִיהוֹּןה: וְהִקְרַבְּתָּם על־הַלֶּחֶם שִׁבְעֹר בְּבָשְים הְמִימִם בְּנֵן שֶׁנָה וּפַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָר וְאֵילִם שְּנָיָם יִהְיַן עלָה לִיְחֹנָה וּמִנְהַתָּם וְנִסְבֵּיהֶם אִשֵּׁה בִיחַ־ נִיחָהַ לַיִּחְנָה: וַצְשִּׁיתֶם שְׁצִיר־צִוּיָם אֶחֶר לְחַשָּאַת וֹשְנֵי בְּבָשִים בְּגֵי שָנֶהְ לְוֶבָח שְׁלָמִים: וְהַנִיף הַכּהַן וֹ אֹתְׁם צל בשׁתֶם הַבְּבֶּבֶים הְנוּפָה לִפְנוּ יְהוֹּה צל־שְנִי בְּבָשֹׁיִם קָרֶשׁ יִהְיוּ לַיְהוָה לַכּהַן: וּקְרָאהֶם בְּעָצֵם ו הַיִּוֹם הַנִּים מְקְרָא־קֹנֶשׁ יִחְיֶּהָ לְבֶּׁם בְּלֹ־מְלֶאכֶת עֲבֹנָה לָא הַאֲעֲשׁוּ חַקַּת עוֹלָיָם בְּכָל־מִוֹשְׁכָתִיכָם לְרֹרְתִיכָם: וּבְקֻצְּרְכֶּם אָת־ לַצְיר אַרְצָבֶּם לְאַ־תְּבַבֶּּמָה פְּאַת שְׂרְךְּ בְּקְצְּבֶּדְ וְגֶרְמֵט קַבְירָהָ לָא תָבַלָקִם לֶעְנַי וְלַגֵּרֹ תַּעְנַב אֹתֶם אֲנָי יְהוָת אָלְהֵיכֶם: פּ רביעי (ובשבת ו) נַיְדַבֶּר יְחוֹהָ אֶל־משֶׁח לֵאמְר: דַבֶּר אֶל־בְּגִי יִשְּׂרָאֵל לִאמֶר בַּחֹבֶש חַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָר לַחֹבֶשׁ

schwinge das Omer vor dem Ewigen, daß es euch gnädig aufgenommen werde; den Tag nach der Feier soll es der Priester
schwingen. Und opfert am Tage, da ihr das Omer schwinget,
ein Schaf ohne Fehl, ein einjähriges, zum Ganzopfer dem Ewigen.
Und das Speisopfer dazu: zwei Zehntel Kernmehl, eingerührt
mit Del, als Fenergade dem Ewigen zum Wohlgeruch, und dazu
das Trankopfer an Wein, ein Viertel Hin. Und Brot und geröstete Körner und frische Nehren dürft ihr nicht essen die eben diesem Tage, dis ihr gebracht das Opfer eures Gottes: eine
ewige Sahung für eure Geschlechter in all euren Wohnsigen.

und ihr follt zählen vom andern Tage nach ber Keier an, von dem Tage, da ihr gebracht das Omer der Schwingung, daß es fieben volle Wochen feien. Bis zum andern Tage nach der siebenten Woche sollt ihr funfzig Tage zählen, und darbringen ein Speisopfer vom Neuen bem Ewigen. Aus euren Wohnsiten follt ihr bringen Brote zur Schwingung, zwei, aus zwei Behnteln Rernmehl feien fie; gefäuert follen fie gebacken werden, Erftlingsgaben dem Ewigen. Und bringet dar bei den Broten fieben Schafe ohne Fehl, einjährige, und einen jungen Farren und zwei Widder; fie feien Gangopfer dem Ewigen, und ihre Speisopfer und ihre Trankofer, eine Feuergabe des Wohlgeruches bem Ewigen. Und bereitet einen Ziegenbock zur Guhne und zwei einjährige Schafe zum Mahlopfer. Und ber Briefter mache bamit fammt ben Broten ber Erftlinge eine Schwingung vor bem Ewigen mit ben zwei Schafen; beilig feien fie bem Ewigen für ben Briefter. Und ihr follt verfünden an eben biefem Tage, beilige Berufung fei er euch; feinerlei Arbeitsverrichtung follt ihr thun: eine ewige Satung in all euren Wohnsiten bei euren Geschlechtern. Und so ihr Ernte haltet in eurem Lande, follst du nicht gang abmahen das Ende beines Felbes bei beinem Ernten, und die Nachlese beiner Ernte follst du nicht aufklauben: bem Armen und bem Fremblinge follst bu es überlaffen. Ich bin ber Emige, euer Gott.

וידבר Und der Ewige redete zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Fisrael also: Im siebenten Monate, am ersten des Monats,

יַהְנֶהַ לָבֶבֹ שַׁבָּתוֹן וִכְרוֹן תְּרוּצֶה מִקְרָא־־קְדֶשׁ: בָּלֹ־ מְלֶאבֶת עַבֹּדֶה לָא תַעֲשֶׂוּ וְהִקְּרַבְתֶּם אִשֶּׁה לֵיהַנְה: ניְדַבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לִאִמְר: אַךְ בֶּעְשַוֹר לַחֹּדֶשׁ הַשְּבִינִי רוֹנֶח נוֹם הַכָּפֶּרִים הוֹא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִחְיֶּהְ לָבֶּם וְעַנְּיתֶם אָת־נַפְשְׁתִיכֶּם וְהַקְּרַבְּתֶּם אִשֶּׁה לֹיחנָה: וְכָל־מְלָאכָה לא כַקְעַשׁוּ בְּעָצֶם תַיַּוֹם תַּזֶּת כִּי יַוֹם בִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עַבַיבֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלְהֵיכֶם: כַּי כָל־הַנָּפֶשׁ אֲשֶׁר לְא־ תָעַבָּּח בָּעָצָם הַיַּוֹם הַוָּהָ וַנִבְּרְתָה מֵעַפֶּוּיהַ: וְכָל־הַנָּפָשׁ אָשֶׁר תַּגְשָׁהֹ כָּל־־מִלָאֹלָה כְּעֶצֶם הַיַּוֹם הַזָּהֶ וְהַאֲבַרְתַּי אָת־הַנֶּפֶשׁ הַהָּוֹא מְנֶקּרֶב עַפָּוֹה: בָּל־מְלָאכָהְ לָא תְעַשְׁוֹּ חַקָּת עוֹלָם לְרנָתִיבֶּם בְּכִל מְשִׁבְתִיבֶם: שַׁבַּת שַבְּרוֹן הוא לָבֶׁם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשְׁתִיכֶּםְ בְּתִשְׁעַח לַחֹבֶשׁ בְּעֶּׁכֶב מַעָרֶב עַר־עָּרֶב תִּשְׁבְּתְוּ שַבַּתְּכֶם: פ חמישי (ונשנת ז) ווְדבּר יְרַנְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַּבָּר אֶל־בְּגַן יִשְׂרָאֵל לֵאמְר בַּחָמִשָּׂה עֲשָׁר יוֹם לַחַדֶש הַשְּבִיעוֹ הַוֹּהַ חַנְ הַסִּבֶּות שִּבְעַת נָמָים לִירוֹנָה: בּיִּוֹם הַרָאשׁוֹן מִקְרָא־קְדֶשׁ בָּל־מְלֶאכֶת עַבְדָה לָא מַעֲשְוּ: שִׁבְעַתְ יָמִים מַקְרִיבוּ אָשֶּׁהְ לַיִּהוְהָ בַּיָּוֹם הַשְּׁמִינִּי מִקְרָא־־קַּדֶשׁ יִהְיָּה לָבֶם וְהִקְרַבְּמָּם אָשֶּׁה לַיְחֹנָה עֲצֶבֶה הוֹא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לְא תַעֲשְוּ: אֲלֶּר מְּוַעַבוֹיְחֹנָה אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אתָם מִקְרָאֵי קְבָשׁ לְהַקְּרִיב אַשֶּׁה לִיהנָה עלָה וּמִנְהָה זֶבָה וּנְסָכִים דְּבַר־יִוֹם בְּזוֹמוֹ: מִלְבַר שַבְּתַת יְחוָתְ וִמִלְבַר מַתְּנְוֹתִיבֶם וּמִלְבַר בָּל־נִרְבִיבֶם ומלְבַרָ בָּלְ־נִרְבָתִיבֶם אֲשֶׁר תִּתְנִוּ לִיתְוָח: אַר בַּחַמִשְׁה עַשֶּׂר יוֹם לַחָדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶםׂ אֶת־תְּבוּאַתַ הָאָרֶץ הַּקוֹנוּ אֶת־חַג־יְהוַהְ שִׁבְעַת יָמִיֶם בַּיַּוֹם הָרָאשׁוֹן שַבְּתוֹן

fei euch eine Feier, ein Gedächtniß (= Tag) des Posaunenschalls, hei= lige Berufung. Reinerlei Arbeitsverrichtung follt ihr thun, und ihr follt darbringen ein Feueropfer dem Ewigen. Und der Ewige redete zu Moscheh also: Jedoch am zehnten dieses siebenten Monats ift der Berjöhnungstag, beilige Berufung fei er euch, und ihr follt euch kafteien und darbringen ein Feneropfer dem Ewigen. Und keinerlei Berrichtung dürft ihr thun an eben diesem Tage; benn ein Tag ber Berjöhnung ift er, euch zu fühnen vor bem Ewigen, eurem Gott. Denn jegliche Perfon, die fich nicht kafteiet an eben diefem Tage, werde ausgerottet aus ihren Stämmen; und jegliche Verson, die irgend eine Verrichtung thut an eben biesem Tage, diese Verson werbe Ich vertilgen aus der Mitte ihres Bolkes. Reinerlei Berrichtung follt ihr thun: eine ewige Satung bei euren Beschlechtern in allen euern Wohnsiten. Gine Sabbathfeier fei er euch, und ihr müßt euch kasteien; am neunten bes Monats Abends, von Abend bis Abend follt ihr eure Reier halten.

ורבר Und der Ewige redete zu Moscheh also: Rede zu den Rindern Jisrael alfo: Am funfzehnten Tage Dieses fiebenten Monats ift das Hüttenfest sieben Tage dem Ewigen. Am ersten Tage ift heilige Berufung, teinerlei Arbeitsverrichtung follt ihr thun. Sieben Tage follt ihr barbringen Reueropfer bem Ewigen: am achten Tage sei euch heilige Berufung, und ihr bringet bar ein Feneropfer bem Ewigen: es ift Festversammlung, feinerlei Arbeitsverrichtung follt ihr thun. Dies find die Feste bes Ewigen, die heiligen Berufungen, die ihr verkunden follt. barzubringen Feueropfer bem Ewigen, Ganzopfer und Speisopfer. Mahlopfer und Spenden, die Gebühr jeglichen Tages an Außer ben Sabbathen bes Ewigen und außer feinem Tage. euern Geschenken und außer all euern Gelübden und außer all euern freiwilligen Gaben, die ihr dem Ewigen gebet. Jedoch am funfzehnten Tage bes siebenten Monats, da ihr einsammelt ben Ertrag des Landes, follt ihr festlich begehen das Fest des Ewigen sieben Tage; am ersten Tage ift eine Feier und am achten Tage

לְּלֵבֵי, יְחַזְּהָ אָל־בָּנִי, יִשְּׂרָאֵלִ: בּיִּבְּסְבֹּוֹת הַשְּׁבִינִי שַׁבְּיִלִּי שִּׁלְּהִיכִם: וַיִּבַבַּרְ משְׁהַ אָרִרְתִיכִם בּיְבַּיִּם הַשְּׁבִינִי שַּׁבְּעִוֹ יִשְּׁבִוּ בַּשְּׁבָּת הַשְּׁבְוּ שִׁבְעַת יְמִים: וְחַיּהָהַ אתוֹ בַּלְּבַהְאָוֹרָח בִּישְׁבִיעִי הָשְׁבִּוּ בַּשְּׁנָה הָבַפְּת הִשְּׁבְוּ שִׁבְעַת יָמִים בַּשְּׁנָה הָבָּעת יִמִים: וְחַיּהָהָם אתוֹ בַּלְּבַרְהָאֵל יִשְּׁבִוּ אַתְּוֹ: בַּשְּׁבָּת הַשְּׁבְּוֹת הַשְּבְעַת יָמִים בַּשְּׁנָה הָבַּעָת יִמִים: וְחַיּהָּהָ אתוֹ בַּלְּבְרָבְּיִבְּיִ הַשְּׁבְּתוֹי, שִּבְּעָת יִמִים בַּשְּׁנָה הָבָּעָת יִמִים: וְחַיּהָהָם אתוֹ בְּלִּבְיוֹת הַשְּׁבְּוֹי, שִּבְּתְוֹים בְּשְּׁבָּוֹ הַשְּׁבְּוֹי, שִּבְּתְוֹים וְשְּבְּוּ שִּבְּתוֹים וְנְעִבְּרָ בַּפְּתוֹ הָשְּׁבְוֹי, שִּבְּתְוֹים וְשְּבָּבְי מִשְּׁבְיתוֹ שִּבְּתוֹן; וּלְּלַקְחְהָּטֶם לְכָּבְם בַּיִּוֹם הָשְּבְעוֹת יִחְיָּה אִבְּית יִשְּׁבְתוֹי, שִּבְּתוֹן וְיִבְּבָּר משְׁהוֹי, וְחַנִּתְם בַּשְּבְּתוֹ הַשְּבְּחוֹן; וּלְּלַקְחְהָּשׁׁבְּיוֹ בְּבְּיוֹם הַשְּבְּוֹי שִּבְּתוֹי, שִּבְּבְּתוֹן; וּלְלַקְחְהָּשָׁם לְכָבֶם בַּיִּשְׁם הַשְּבְּוֹי שִּבְּבְּתוֹן יִשְּבְתוֹים וְנִשְּבְּתוֹ בְּבִבּבְּר משְׁבְּחוֹן בְּבִּיי בְּחָבְים הַשְּבְּוֹי שִּבְּבְּתוֹן וְשְּבָּתוֹ וְשְּבָּתוֹ בְּבְּבְּבְיוֹם הַשְּבְּחוֹ בְּבְּבְּים בְּיִּשְׁרָם בְּשְּבְּתוֹ בְּבְּבְּתוֹ וְתְּבָּבְּי וִבְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבוֹי בְּבְּבְּבוֹים הָשְּׁמִינִי שְּבְבּתוֹין וְשְּבְבּא יִשְּבְבּאוֹין וְבְּבָּבְּי בְּבְּבּבוּים בְּיוֹם הָבְּבּבּים בְּיוֹם הָּבְּבְּיוֹ בִּבְּבְּבּי בְּנִים הְבּבּבּים בְּיוֹם הָבְּבּים בְּיוֹם הָּבְּבְיוֹבְיּים בְּיִבּבְּים בְּיוֹם בְּבִּבּבּים בְּיוֹם הְבִּבְּים בְּיוֹם הְבִּבּבּי בְישְּבְבּי בְּבְּבְּבּים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּים בְּבִּבּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּבִיים בְּבְּבּיוֹ בְּבְּבְיבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּים בְּבְּבְים בְּיִבְּבְיוֹם בְּבְבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹבְיוֹ בְבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבּבּבְּים בְּבְּבּבּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבּבּים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבּים בְּבְב

מניחין ס"ת שני אצל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת שניהו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין למפטיר בפ' פינחם (במדבר כ"ט י"ב־ט"ו).

לְּבֶשְׁים בְּנֵין־שָׁנָהָ אַרְבָּעָה עַשָּׂר הְּמִימִם יִהְוּ: וּמִנְחָרָה בְּנִירִשְׁ לַּכֶּם בְּנִירִים בְּנִירִבְּקָּר שְׁלְשָׁה עֲשָׂר אֵילֵם שְׁנָה חָלָר הְּלְשָׁה עֲשָׂר אִילֵם שְׁנְיִם הְּנִים בְּנִירִם עִלְרה אִשִּׁר וְחַנּתְם יִהְוּי וִמְנְחָרִם שְׁנָיִם בְּנִירִם בְּיִירִם בְּיִירִים בְּנִירִם בְּנִיתְּים בְּנִירִם בְּנִירִם בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִירִם בְּנִיתְ בִּיחְבִּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְּים בְּנִיתְים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּבְּים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּיבְים בְּנִים בְּנִים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְ

eine Feier. Und nehmet euch am ersten Tage eine Frucht vom Baume Hadar, Palmzweige und Zweige vom Baume Aboth und Bachweiden, und freuet euch vor dem Ewigen, eurem Gott, sieben Tage. Und begehet es festlich als Fest des Ewigen sieben Tage im Jahre: eine ewige Satzung bei euren Geschlechtern; im siebenten Monat sollt ihr es festlich begehen. In Hütten sollt ihr wohnen sieben Tage; alle Eingebornen in Iisrael sollen wohnen in Hütten, damit es eure Geschlechter erfahren, daß Ich in Hütten habe wohnen lassen die Kinder Jisrael, da Ich sie herausgeführt aus dem Lande Mizrajim: Ich bin der Ewige, euer Gott. Und Moscheh sagte die Feste des Ewigen den Kindern Jisrael.

(4. B. Mos. 29, 12—16.)

Tage des siebenten Monats sollt ihr heilige Berufung haben; keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun und sollt dem Ewigen ein Fest feiern sieben Tage. Und sollt als Ganzopfer darbringen ein Feueropfer zum Wohlgeruch dem Ewigen dreizehn junge Farren, zwei Widder, vierzehn einjährige Schafe, ohne Fehl sollen sie sein. Und ihr Speiseopfer: Kernmehl

סָלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה גַשְּׁרנִים לַפֶּר הָאֵהָר לִשְׁלֹשָׁה עַשָּׂר פָּרִים שְנִי עָשְרנִים לָאַיָל הָאֶחָר לִשְנִי הָאֵילִם: וָעשָׂרוֹן עשָׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ הָאֶחָרְ לְאַרְבָּעָח עַשָּׂרְ בְּבָשִׂים: וּשְּׂצִיר־עִזִים אֶחָר חַפָּאַת מִלְבַר עַלַת הַהָּמִיר מִנְחָתָה ונסכה:

כשמגניהין ס"הת אומרים· וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל על־פִּי יָיַ בָּיַר משָׁה: עִץ־חַיִּים הִיא לַפַּחַוִיקִים בָּה וְתֹמְבֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָבֶיהָ דַרְבֵי־נְעַם וְכָּל־נִתִיבוֹתֵיהַ שַׁלוֹם: אָרָה יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמֹאוֹלָה עְשֵׁר וְכָבוֹר: יָיַ חָפֵץ לְמַעַן צִרְקוֹ יַנְדִיל תּוֹרֶה וְיַאְדִיר:

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו .

בָּרַוּך אַתָּה וְיָרָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלָם אֲשֶׁרָ בְּחַרֹ בּנִבִיאֵים טוֹבִים וַרָצָח בִּרִבְרֵיחֵם הַנַּאֲמָרָים בָּאֵמֶת: בָּרוֹךָ אַשָּׁח יָהנָה הַבּוֹהַרְ בַּתּוֹרָה וּבְמשָׁה עַבְרוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל צַמָּוֹ וּבִנָּבִיאֵי הַאֲמֶת וַהַצֶּבֶק:

eingerührt mit Del, drei Zehntel zu jedem Farren von den dreizehn Farren, zwei Zehntel zu jedem der beiden Widder, und je ein Zehntel zu jedem Schafe von den vierzehn Schafen. Und einen Ziegenbock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer,

feinem Speifeopfer und ber Spende bagu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, fpricht die Gemeinde:) nun Und das ift die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kin= bern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Gin Baum des Lebens ift fie ben an ihr Festhaltenden, und wer fie erfaßt, ift felig gepriefen. Ihre Wege find Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch vor der Haftarah.)
Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber erwählt hat die mahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Fisrael, fein Bolt, und die Propheten der Treue und Wahrheit.

הפטרה ליום ראשון של סכות.

הנה יום־בָּא לַיְהנְיִה וְחַלֵּק שְׁרָלְךְ בִּקרבֵּך:
וְאָםְפְּהִּי אָת־בָּל־הַגּוֹיִם אֶל־יִרְוּשְׁלַם לַמִּלְחָמָה
וְגְלְפְּרָה הָעִיר וְנָשַׁפּוֹ הַבְּּהִים וְהַנָּשִים הִשְּׁכַבְנָה
וְיָצָא חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלְה וְיָתֶר הָעָם לֹא יִבְּרָת
מִן־הָעִיר: וְיָצָיִר יְהוֹה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הָּהָם מִן־הָעִיר: וְיָצָיִר יְהוֹשְׁלַם בַּגּוֹיִם הַלָּחִם בַּגּוֹיִם הְהָבִי הְנִיִם הְּלָחַם בַּגּוֹיִם הְּהָבִי וְנִצְיִם הְנָים הְנָים הְנָים הְנֵים הְנָים הְנָים הְנָים הְנָים הְנִים הְיִינִיע נִייִנְיע נִּיִיתְּים בִּינִיע נִיִּינִיע נִייִנִיע נִיִינִיע בּירִינִינִיע נִייִנְיע בּיִינִינִיע בּירִינִינִי בּיִינִיע בּייִינְיע בּייִינִים הִּיִּינִים הְּיִינִים הִיים הִּיִינִים הִּים בּייִינְיִים הְּיִיבּים הִיים בּייִינְיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִינִים בּייִינְיִים בְּיִים בְּיִינְיִים הְיִינִים בּיִּינִים בּּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִינְים הְּיִיבְּים הְּיִינִים בּּיִּנְים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיִּיבְּים הְּיִּים הְיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּים בְּיּים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיּ

הפטרה ליום שני של סכות.

(מלכים א' ח' ב'-כ"א -)

וִיבָּקְהַלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְלֹמהׁ כָּל־אָישׁ יִשְּרָאֵל בְּיָרַח הָאָתָנִים בָּחָג הָוֹא הַחָדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיְּבֵאוּ כָּל זִקְנִי יִשְּׁרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הַכְּהַנִים אָתִּד הַאָּרוֹן: וַיְּעֵלוּ אָת־אַרוֹן יְהוָהֹ וְאָת־אַהֶּל מוֹעִר וְאָת־כָּל־כְּלִי הַקְּנִשׁ אֲשֶׁר בָּאְהֶל וַיִּעְלְוּ אֹתָם הַכְּהְנִים וְהַלְּוֹיִם: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עָרָת יִשְׂרָאֵל הַנְּוֹעְרִים עָלִיו אָחָוֹ לְפְנֵי הָאָרוֹן מִרְב: וַיְּבָאוּ הַבְּקָר אֲשֶׁר לְא־יִפְּפְרָוּ וְלָא יִמְּנִוּ מִרְב: וַיְבָאוּ הַבְּהָבִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָהְוֹ

Haftarah für ben erften Tag bes Suttothfestes.

(Secharjah 14.)

deine Beute in deiner Mitte. Und Ich sammle alle Bölfer nach Jeruschalajim zum Krieg, und die Stadt wird eingenommen, und die Häuser werden geplündert und die Weiber geschändet, und es zieht die Hälfte der Stadt in das Elend, aber der Rest des Bolses wird nicht weggetilgt aus der Stadt. Und der Ewige ziehet aus und streitet wider selbige Bölser, wie am Tage, da Siner kämpst, am Tage der Schlacht. Und es treten seine Füße an selbigem Tage auf den Delberg vor Jeruschalazim, im Osten, und es spaltet sich der Delberg in die Hälfte nach Osten und Westen, eine sehr große Schlucht, und es weicht die Hälfte des Berges nach Norden, und die andere Hälfte nach Süden. Und ihr sliehet vor der Bergschlucht, denn die Bergschlucht reicht an Azal, und

Haftarah für den zweiten Tag des Sukkothfestes.

(1. Buch Könige 8, 2-21.)

Männer von Jisrael im Monat der Ethanim, das ist der siebente Monat, am Feste. Und es kamen alle Aeltesten Jisraels, und die Priester trugen die Lade. Und sie brachten herauf die Lade des Ewigen und das Stiftszelt, und alle heiligen Geräthe, die im Zelte waren, und es brachten sie herauf die Priester und Lewisim. Und der König Schelomoh und die ganze Gemeinde Jisrael, die sich bei ihm vor der Lade eingestellt hatten, opferten mit ihm Schase und Rinder, die nicht gezählt und nicht berechnet wurden vor Wenge. Und es brachten die Priester die Bundeslade

(Fitr ben erften Tag.)

אָל־אָצַל וְנַסְהֶּס בַּאֲשֶׁר נַסְהֶּס מִפְּנֵי הָרַעִשׁ בִּימֵי עִנָּה מֶלֶּדְ־יְחוּדָה וּבָא יְהנָה אֱלְהֵי כָּלְּ קְרְשִים עִמֶּדְ: וְהָיָה בַּיִּים הַהְוּא לְא־יִהְיֶה אור יְקָרוֹת וְקִפְּאוֹן: וְהָיָה וְהָיָה לְּארִים בְּיִּהְה לְארִים וְלִארַלְיִב וְהָיָה לְארִים וְלִארַלְיִב וְהָיָה לְארִים בְּיִבּ הַבְּיִם הַהְּוֹא יִהְיָה לְארִים וְלֹארַלֶּיך וְהָיָה לְארִים בְּיִבּ הַבְּיִם הַבְּוֹב בְּלְרֹה וְהָיָה לְארִים שֶּלְר מִיְּבְּלְּה לְארִים בְּלִּה הַבְּּוֹם הַהִּוֹא יִהְיָה יְהְיָה מִיְּבְּלְּה מִיְרְוּשְׁלָם הָצְּיִם שֶּלְר הַבְּיִם הַבְּלְים וְהָצְיָם שֶּלְר מְבְּיִבְם וְהָצְיָם הָלְּבְּלְים וְהָצְיָם אֶלְר יִהְנָה וְהְנָה יִהְיָה יְהְיָה יְהְיָה יְהְיָה יְהְיָה יְהְיָה יְתְּיָה וְמְיִבְּלְ הַבְּלִים וְנִשְּבְר בִּנְיִם וְהָאְבֶר וְהִשְּבְר וְהִיּבְלְים וְבָאְנִים וְמִיבְר וְהְשְּבְר וְהִיּבְּר וְהְבָּלְים וְיִשְבְר בִּנְיִם וְהָשְׁבְר וְהַבְּיִבְ וְרִישְׁבְר וְהַבְּיִם וְהָשְׁבְר וְהַבְּבְּה וְנִישְבְר בִּנְיִם וְהָבְּלְוֹת וְנִישְבְר וְהַבְּבְר וְהִיּבְיִם וְהָאָבְר הִפְּנִים וּמְנְבְּלְ תְּבְבְּהֹן עִר־שְׁעַר הַפְּנִים וּמִנְבְל חְבַבְּאֹל עַר הַפְּנִים וּמִנְרָל הְבְּבְּלְ תְבְבְּאֹל עַר הַבְּנִים וּמִבְּבָל חְבַבְּאֹל עַר בִּבְּנִים וּמִבְּבְל חְבַבְּאָל עִר בּשְעַר הַפְּנִים וּמִבְּבְל חְבַבְּאֹל עַר בִּעְבִים וּמְבְּבְּל תְּבְבְּאֹם וְעִבְיִים וְּמִבְּבְיִים וּמְבְּבְּל חְבַבְּאָל עַר בִּבְּנִים וּמִנְבְּל חְבָבְּלְּא עַר בִּשְעַר הַפְּנִים וּמִנְרְ הַבְּבְּל חְבִבּא לְנִים בְּבְּבִים וּמִבְּבְּים וּמִבְּבְּל חְבִבּאל עַר בִיבְּבְים וּבְּבְּים וּבְּבְיִים וּבְּבְּים וּבְּבְּים בְּבְּבְיּל בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּים וּבְּבְּבּיל הְבִּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְּים בּיִבְּים וּבְּבְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בּבְּיִים וּבְּבְּבּיל בְּיבְּבְים וּבְבְּבּל וְבִבּים וּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבִּבּים בְּבִּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבִים בּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּיּבְּים בְּבִּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בּבְּים בּבְּבְים בְּבְבְּבְּים בּיּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּים בְּבְּבְים בּבְּים בְּים בְּבְּבְים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְ

(Für den zweiten Tag.)

אָל־מָקוֹמֶוֹ אֶל־דְּבֶיר הַבָּיִת אָל־קְּהֶשׁהַבְּּקְדְשִׁיִם אָל־מִחַת בַּנְפִי הַבְּרוּבִים: כִּי הַבְּרוּבִים פְּרְשִׁים בְּנְפַׁיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיְסְבּׁוּ הַבְּרָבִים עַל־בְּנְפִים אָל־מְּלְהוֹ וְעַל־בַּדְּיוֹ מִלְמְעְלָה: וַיְּאֲרְכוּ הַבִּדִים עַל־בָּרִוֹ וְעַל־בַּדְיוֹ מִלְמְעְלָה: וַיִּאֲרְכוּ הַבְּּדִים עַל־בְּיִוֹם הַוְּהָי הַבְּּרִים מְן־הַלְּבֶעׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְיִרְאוֹ שָׁם עַר הַיִּוֹם הַנֶּהְ: אֵין וְלָא יִרְאוֹ הַחְוֹצְה וַיִּהְיוֹ שָׁם עַר הַנִּים אֲשָׁר הִנְּחַ שָּם מְשָׁה בְּחַבְּבִ אֲשֶׂר בְּבַרְת יְהנְהֹ עִם־בְּנֵן יִשְּרָאֵל מִשְּׁה בְּחַבְּבֵּ יִשְּרָאֵל מִשְּׁר בְּבַרְת יְהנְהֹ עִם־בְּנֵן יִשְּרָאֵל מִשְׁר בְּבַרְת יְהנְהֹ עִם־בְּנֵן יִשְּרָאֵל מִשְּׁר בְּבָּוֹים הַנְּחִיוֹּ 185 Haftarah.

(Fitr ben erften Tag.)

ihr fliehet, fo wie ihr geflohen vor dem Erdbeben in den Tagen Usijahs, Königs von Jehudah; und es kommt der Ewige, mein Gott, alle Seiligen mit Dir. Und es geschiehet, an felbigem Tage wird fein Licht fein, (fondern) Schwere und Erftarrung. Und es wird ein einziger Tag sein, er wird erkannt werden als des Ewigen, nicht Tag und nicht Nacht; aber es geschieht, um die Abendzeit wird es licht werden. Und es geschieht, an selbigem Tage fließt lebendiges Waffer aus Jeruschalagim, die Hälfte in das östliche Meer und die Hälfte in das weftliche Meer, im Sommer und im Winter bleibt es. Und ber Ewige wird König fein über die gange Erde; an felbigem Tage wird ber Ewige einzig fein und fein Name einzig. Es wird sich umwandeln wie in eine Ebene das ganze Land von Geba bis Rimmon im Guden Jeruschalajims, und sie erhebt sich und bleibt an ihrer Stelle von dem Thore Binjamin an, bis zu ber Stelle bes erften Thors und bis zum Eckthor, und vom Thurme Chanan'el bis zu den Keltern des

(Für den zweiten Tag.)

des Ewigen an ihren Ort, nach der Redestätte des Hauses, in das Allerheiligste hin, unter die Flügel der Cherubim. Denn die Cherubim breiteten die Flügel über die Stelle der Lade, so daß die Cherubim die Lade bedeckten und die Stangen darüber hin. Und die Stangen waren so lang, daß die Spizen der Stangen gesehen wurden vom Heiligthume aus an der Borderseite der Redestätte, aber sie wurden nicht auswärts gesehen, und sie blieben dort bis auf diesen Tag. Nichts war in der Lade, als die zwei steinernen Taseln, die hineingelegt hatte Moscheh am Choreb, wo der Ewige einen Bund geschlossen mit den Kindern Jisrael nach

(Für ben erften Tag.)

יְקְבֵי הַמֶּלֶף: וְיָשְׁבוּ בָּה וְחֵבֶם לְאׁ יִהְיֶה־עוֹר וְיִשְׁבָה יְרִוּשְׁלֵם לָבֶטַח: וְוֹאח וְתִּהְיֶהְ הַמַּגּפָּה יְבְשָׁרְ יִנְּףְ יְהוָהֹ אֶת־בָּל־הַעַמִּים אֲשֶׁרְ צְּבְאוּ על־יְרְוּשָׁלֶם הָמֵקוּ בְּשְׁרוֹ וְהוּאׁ עמֵר על־רַגְלְיוֹ וְעִינְיוֹ הִמַּקְנָה בְחְבִיהֶן וּלְשׁוֹנוּ הִמַּק בְּפִּיתֶם: וְעִינְיוֹ הִמַּקְנָה בְחְבִיהֶן וּלְשׁוֹנוּ הִמַּק בְּפִּיתֶם: וְהָיָה בַּיִּהוּ הִּתְּלְחֵה מִהְיָה מְהְוֹיִם לְרָב מְאָר: בְּנְהוּיִם סָבִיב וְהָב וְבָכֶף וּבְּנְדִים לְרָב מְאְר: וְבָּן הִּהְיָה מַנִּפַת הַפּוֹם הַפָּנְר הַנְּכָף וְבְנְקִים לְרָב מְאְר: וְבֵן הִּהְיֶה מַנִּפַת הַפּוֹם הַפָּנְר הַנְּלְחָל וְחַחְמוֹר

(Für ben zweiten Tag.)

בְּצֵאתֶם מֵאֶכֶץ מִצְרָיִם: וַיִּהֹי בְּצֵאת הַכְּהַנִים מְן־הַקְּבָשׁ וְהָעָנָן מִצְרִיִם: וַיִּהֹי בְּצֵאת הַכְּהַנִים יְבְלִּי הַבְּהַנִּים לַעֲמִד לְשָׁבֵת יְהֹוֶה: וְלֹא־ מְלֵא כְבְּוֹד-יִיהוֶה אֶכֹּי לִשְׁבָּוֹ הְנְיָה: בְּנְה בְנִיתִי בִּית זְבֶל לֶךְ מָכִוֹן לְשְׁבְּחָּךְ עִוֹלְמִים: הַבְּנִיתִי בִּית זְבֶל לֶךְ מָכִוֹן לְשְׁבְחָךְ עִוֹלְמִים: וַיַּפַּנְ הַפָּלְרָ אֶתְ־פָּנְיוֹ וַוְיְבֶּבֶרְ אֶרְתֹ בְּלִיךְ יִשְּׁרְאֵל וְכָל־קְהַל יִשְּׁרָאֵל עְמֵּד: וַיֹּאמֶר בְּרָוֹךְ יְהְוֹה אֶלְהֵי יִשְּׁרְאֵל אֲשֶׁר דְבָּרְ בְּפִיוֹ אֵתְ דְּוֹךְ יְהְוֹה אֶלְהֵי אֶתְּ־יִשְּׁרְאֵל אֲשֶׁר דְבְּרָ בְּפִין אָתְּר הוּצְאתִי אָת־־עִמִּי אֶת־־יִשְּׁרְאֵל מִמִּצְרָיִם לְאַ־בְחַרְהִיּי אֶת־־עַמִּי אֶתְּרִייִשְּׁרְאֵל מִמִּצְרָיִם לְאַ־בְחַרְהִיּי

(Für den erften Tag.)

Königs. Und sie wohnen darin, und keinen Bann giebt es fürber, sondern Jeruschalasim wohnt sicher. Und also wird die Plage sein, womit der Ewige plagt all die Bölker, die zu Felde gezogen sind wider Jeruschalasim: es modert Jeglichem das Fleisch, während er auf seinen Füßen stehet, und seine Augen modern in ihren Höhlen, und seine Zunge modert in seinem Munde. Und es geschieht, an selbigem Tage wird eine große Berwirrung vom Ewigen unter ihnen sein, daß sie fassen Einer des Andern Hand, und Siner Hand legt an den Andern. Und auch Jehudah wird streiten müssen wider Jeruschalasim; und zusammengebracht wird das Gut aller Bölker ringsum, Gold und Silber und Kleider in großer Fülle. Und so wird sein die Plage der Rosse, der Maulthiere, der Kameele und Esel und alles Viehes, das sein wird in densselben Lagern, gleich dieser Plage. Und es geschieht, alle, die

(Fitr ben zweiten Tag.)

ihrem Auszuge aus dem Lande Mizrajim. Und es geschah, als die Priester aus dem Heiligthume gingen, da erfüllte die Wolke das Haus des Ewigen. Und die Priester vermochten nicht da zu stehen, den Amtsdienst zu verrichten vor der Wolke; denn die Herlichteit des Ewigen hatte erfüllt das Haus des Ewigen. Damals sprach Schelomoh: Der Ewige hat verheißen, zu thronen im Wolkendunkel. Gebauet habe ich ein Haus zur Wohnung Dir, eine Stätte zu Deinem Sitz sür Ewigkeiten. Und der König wendete sein Angesicht und segnete die ganze Versammlung Jisraels, und die ganze Versammlung Fisraels stand. Und er sprach: Gepriesen sei der Ewige, der Gott Fisraels, der geredet mit seinem Mund zu meinem Bater David, und mit seiner Hand vollführt, und gesprochen: Von dem Tage, da Ich herausgeführt mein Volk Risrael aus Mizrajim, habe Ich seine Stadt erwählt aus allen

(Für den erften Tag.)

וְכָלְרַתַּבְּהַמְּתֹדְ אֲשֶׁר יִהְיֶהְ בַּמַּחֲנִוֹת הָהַמְּחַ בַּמֵּגַפָּה הַוְּאָת: וְהָיָה בָּלִּיהַנּוֹתָר מִבְּלִּיהַנּוֹת הַבְּאִים עַלִּייְרוּשָׁלָם וְעָלוּ מִבֵּי שָׁנָה בְשָׁנָּרְ לְהִשְּׁמְּחֵוֹת לְמֵּלֶּךְ יְהְוָה צְּבָאוֹת וְלָחֻג אָת־חַג הַפָּלְוֹת: וְבְיִרְוּשָׁלֵם לְהִשְׁחַחֵוֹת לְמֶלֶּךְ יְהוְנְ הַבְּּלִיהֶם הִּהְיֶה אֲשֶׁר לֹא־תֵעֵלֶּה הַנְּשֶׁם: וְאִרֹם בְּבָּאוֹת וְלָא בְאָה וְלָא עַלִּיהֶם הִּהְיֶה הַמַּגַּפָּה אֲשֶׁר יִנְּהְ יְהוֹה אָתִּר מְשֶׁר לְא וְעַלוּ לָחָג אָת־חֵג הַפְּבְּוֹת: בַּיוֹם הַהֹּוֹא הַנְּיִה עַלִּיבְנִים לֹא וְעַלוּ לְחָג אָת־חַג הַפְּבְּוֹת: בַּיוֹם הַהֹּוֹא אַשֶּׁר לְא וְעַלוּ לָחָג אָת־חֵג הַפְּבְּוֹת: בַּיוֹם הַהֹּוֹא אַשֶּׁר לְא וְעַלוּ לָחָג אֶת־חֵג הַפְּבְּוֹת: בַּיוֹם הַהֹּוֹא

(Für den zweiten Tag.)

בְּעִיר מִכּל שִׁבְמִייִשְׁרָאֵלֹלְבְנְוֹתבּבִּיִתֹלְהְיוֹת שְּמִי שֶׁם וְאֶבְחַר בְּדָוֹד לְהְיוֹת עַל־עַמְי יִשְּׁרָאֵל: וַיְּהִי עם־לְבֵב דְּוַר אָבִי לְבְנִוֹת בִּיִת לְשִׁם יְהַנָּה אֱלְהֵי יִשְּׁרָאֵל: וַיָּאמֶר יִהוָה אֶלִּדְוֹך אָבִי וַעון אֲשֶׁרְ הִיָּה עם־לְבָבֶךְ לִבְנִוֹת בַּיִת לְשְׁמִי הֵמִיבֹתְ כִּי הָיָה עם־לְבָבֶךְ: רַק אֲמָה לֹא תִּבְנֶה הַבְּיִת בִּי אִם־בּנְךְ הַיּצֵא מֵחֲלָצִיךְ הְוֹא־יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁבִיי: וַיָּבֶּה הַיִּצְא מֵחְלָצִיךְ הְוֹא־יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁבִיי: וַיָּבֶּר הִיצִא מִחְלַצִיךְ הְוֹא־יִבְנֶה הַבַּיִת

(Fitr ben erften Tag.)

verschont bleiben von all den Bölkern, die gegen Jeruschalazinn gezogen, die gehen hinauf Jahr für Jahr, sich zu bücken vor dem Könige, dem Ewigen der Heerschaaren, und zu seiern das Fest der Hütten. Und es geschieht, wer nicht hinausgehet von den Geschlechtern der Erde nach Jeruschalazim, sich zu bücken vor dem Könige, dem Ewigen der Heerschaaren, — auf die fällt nicht der Regen. Und wenn das Geschlecht Mizrazim nicht hinausgehet und nicht kommt, so fällt er auch auf sie nicht; es trifft die Plage, womit der Ewige die Bölker plagt, die, so nicht hinausgehen, zu seiern das Fest der Hütten. Das wird sein die Strase Mizrazims und die Strase aller Bölker, die nicht hinausgehen werden, zu seiern das Fest der Hütten. An selbigem Tage wird bis auf die Schellen der Rosse (Alles) heilig sein dem Ewigen,

(Für ben zweiten Tag.)

Stämmen Jisraels, daß man dort ein Haus baue, daß mein Name darin sei; aber Ich erwählte David, daß er sei über mein Volk Jisrael. Und David, mein Vater, hatte es im Sinne, ein Haus zu bauen dem Namen des Ewigen, des Gottes Jisraels. Und der Ewige sprach zu David, meinem Vater: Weil du es im Sinne gehabt ein Haus zu bauen meinem Namen, so hast du wohlgethan, denn du hast es im Sinne gehabt. Doch du sollst das Haus nicht bauen, sondern dein Sohn, der hervorgehen wird aus deinen Lenden, der soll das Haus bauen meinem Namen. Und der Ewige hat bestätigt sein Wort, das Er geredet, und ich

הפטרה

(Für den erften Tag.)

הַפֶּירוֹת בְּבֵית יְהֹיָה בַּמִּזְרָקִים לְפְנֵי הַמִּזְבֵּחֵ: וְבִיָּה בָּל־מִיר בִּירִוּשָׁלִם וּבִיחוּדָה ְקְדֶשׁ לֵיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוֹ בָּל־הַוְּבְּחִים וְלְקְחִוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלְוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶּה כְנַעֲנִי עֲוֹר בְּבֵית־יְהֹנָה צְּבָאוֹת בַּיִּוֹם הַהְוֹא:

und die Töpfe im Hause bes Ewigen sind gleich den Blutschalen vor dem Altar. Und jeglicher Topf in Jeruschalazim und in Jehudah ist heilig dem Ewigen der Heerschaaren, und es kommen alle Opfernden und nehmen davon und kochen darin, und es wird fortan kein Krämer sein im Hause des Ewigen der Heerschaaren an selbigem Tage.

(Für den zweiten Tag.)

נְאָלֶם הַּחַתְּ דָּוֹר אָבִי נְאָשֵׁב וּעַלְ־כּּפֵּא יִשְּׁרָאֵר בְּאֲשֶׁר דְּבֶּר יְחִנְּח נְאֶבְנֶרְה חַבַּיִת לְשֵׁם יְחַנְּח אָלֹהֵי יִשְׁרָאֵל: וְאָשָׁם שֶׁם מָקוֹם לָאָרוּו אֲשֶׁר־ שֶׁם בְּרִית יְחַנְּח נְאֶשֶׁר כְּרַת עַם־אָבתִינוּ בְּרִית יְחַנְת מָצֶרֶץ מִצְרָיִם:

bin aufgestanden anstatt Davids, meines Baters, und sitze auf dem Throne Jisraels, so wie der Ewige geredet, und habe gebauet das Haus dem Namen des Ewigen, des Gottes Jiszaels, und habe dort eine Stelle gemacht für die Lade, worin der Bund des Ewigen, den Er geschlossen mit unsern Bätern, da Er sie heraussührte aus dem Lande Mizrajim.

(Segensfpriiche nach ber Saftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! Her spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück; denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

Derbarme Dich über Zijon, das ift ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfrent Zijon durch seine Kinder!

Bropheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten! Möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf seinem Thron dann siget kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

עַל־הַתּוֹרָה וָעַל־הָעָבוֹרָה וְעַל־הַנְּכִיאִים וְעַל־יוֹם עַל־הַתּוֹרָה וָעַל־הָעָבוֹרָה וְעַל־הַנָּכִיאִים וְעַל־הַנִּינוּ עַל־הַפּל וְיָ אֶלהִינוּ אֲנַהְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְכָרְכִים אוֹתְדְ. עַל־הַפּל וְיָ אֶלהִינוּ אֲנַהְנוּ מוֹדִים לֶךְ וּמְכַרְכִים אוֹתְדְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיר לְעוֹלָם וָעֶר: בָּרוּךְ אַמָּח וְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּח וִי יִשְׂרָאֵל וְהַוְּמַנִּים:

Um Sabbath werden die folgenden drei Stücke eingeschaltet.

יְקוּם פֶּרָקּן מִן שְׁמֵיּא חָנָּא וְחָכְּדָּא וְבַרְיוּרֹת גּוּפָא וְבַרִיוּרֹת גּוּפָא וְבִרִיוּרֹת גּוּפָא וְבִרִיוּרֹת גּוּפָא וּבְרִיוּרֹת גּוּפָא וּבְרִיוּרֹת גּוּפָא וּבְרִיוּרֹת גּוּפָא וּבְרִיוּרִת מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא יִפְּטָל מִפָּתְנְּמִי אוֹרַיְתָא וְלְבִינִי דִּי בָבָא. לְבִישִׁי בַלִּי וְרִישִּׁי בְּלִי מְעִלְיָא וְלְבִינִי הִי בְּבָא. לְבִינִי דִּי בָבָא. לְבָלְישִׁי וּלְבִינִי בִּי בְּבָּא. וְלְבִינִי דִּי בָבָא. לְבָלְישִׁי בַלֵּי וְבִּבְּנְוֹן וְיִמְן וְּלְבָּיתְ מְתִיבְתָא וְיִבְּרָתְא וְיִבְּלְמִי וְבִיהוֹן וּלְבָלִיתְא וְלְבָלִיתְ בְּלְמִיבִי תַּלְמִיבִיהוֹן וּלְבָלִיםְן דְּעָסְקְיוּן בְּשִׁיִבְּא וְבָלְמָא וְבָּרַךְ וְתְהוֹן. וַפָּשׁ חַיִּיהוֹן וְיִשְׁתִיוֹבוּוֹ וְיִשְׁתְּיִוֹן בִּישִׁיוֹבוּוֹ מְלְבְּיִבְּיוֹ וְנִישְׁתְיִבוּוֹ בְּלִיתְי בְּיִבְיוֹן בִּישִׁיוֹבוּן וְיִשְׁתִיוֹבוּן וְיִבְּלְכִי בְּלְבְיִין בִּישִׁיוֹבוּן וְיִבְּיִם בְּיִיבְיוֹן בִּיִּיִין בִּיִּיוֹן בִּישִׁיוֹבוּן וְיִבְּבְּעוֹן בְּלִבְיְנִין בִּיִּבְיוֹן בְּנִבְּיִם וְבִּיבְים בְּיִבְיתְי בִּישִׁיוֹבוּן וְיִשְׁתִיוֹבוּן וְנִבְּין וְנִבְּיִם וְנִיְיְם בִּיִיתְוֹן בִּישִׁיוֹן וְנִבְּין וְנִבְּים וְנִייְם בִּיִיִים בְּיִים בְּבִּיבִין בְּיִים בְּבָּא וְנִיבְּא וְנִיְיְם בִּיִייִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּיוֹן וְנִישְׁתִיוֹבוּוֹן וְעִבְּין וְנִייְם בְּבִּייִים וְנִייְם בִּיִישִׁי וְבִּיִים וְנִייְם בִּיִבְיִים בְּבִּים וְנִבְּיוֹ וְנִבְּים וְנִבְּין וְנִבְּי בִּשְׁיִיבִים וְּנִבְּי בְּיִבְיוֹים וְנִבְּין וְנִבְּים וְנִיבְּים וְנִבְּיוֹ נְבִּיבְיים בְּבִּיבְיוֹם בְּבִּיבְיוֹם בְּיִבְּיִים וְנִבְּיוֹן נִעְּבְּין נִבּיִים וְנִבְּיוֹים וְנִינְבְּין וְנִבְּיוֹם בְּיִים וְנְבְּיוֹים וְנִבְּין נְבִיּים וְנִבְּין וְנִבְיוֹם וְנִבְּיוֹם וְנִיבְין וְנְבְּיוֹם וְנִבְיוֹים וְנִבְיוֹם וְנִבְין בְּבִּים בְּיִבְיוֹם וְנִבְיְיִם נְנִיבְים בְּיִבְיוֹם וְנִבְיוֹם וְנִבְיוֹם וְנִיבְּים בְּיִבְּיוֹבְיוֹם וְנִבְּיְם בְּבְיוֹם בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּיִבְים בְיבְיבְּיוֹים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּבִּים בְּיבְּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹם בְּיבְים בְּב

by Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenswort, und für (diesen Sabbath und für) dieses Hüttensest, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, (zur Beise und Nuse,) zur Freude und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung, — für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und segnen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name in dem Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt (den Sabbath und) Jisrael und die Festzeiten.

המחפלל ניחירות אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.
יְקוּם בֶּרְקוֹן מִן שְׁמַיָּא חָנָּא וְחִסְּדָּא וְרַחְמָּי וּוְחַיֵּי
יְקוּם בְּּרְקוֹן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְבַרְיוּת גּוּפְא וּנְחוֹרָא
מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְּסֶק וְדִי לָא
יַבְּרְבִיָּא עִם זְעִירַיָּא מַפְּלָא וּנְשַיָּא: מַלְבָּא רְעִלְמָא יְבָרִדְּ
יַבְרְבַיָּא עִם זְעִירַיָּא מַפְּלָא וּנְשַיָּא: מַלְבָּא רְעַלְמָא יְבָרַדְּ
יַתְכוֹן. יַבָּשׁ חַיִּיכוֹן וְיַסְנָּא וּנְשַיָּא: מַלְבָּא רְעַלְמָא יְבָרַדְּ
יְתְכוֹן. יַבָּשׁ חַיִּיכוֹן וְיַסְנָּא וֹנְשְׁיָא: מַלְבָּא רְעַלְמָא יְבָרִדְּ
יְתְכוֹן וְתִשְׁמִיִּי וְהַא בְּסַעְּרָכוֹן בָּלֹינְקא וּמִן בָּל־מַרְעִין בִּישִׁין:
מְרָרָן דִּי בִשְּׁמַיָּא יְהָא בְּסַעְּרָכוֹן בְּלֹינְקא וְמִן בָּלְבִיּת לִשְּׁבִין בִּישִׁין:

מו שָבּרַךְ אַבּוֹתִינוּ אַבְרָהָם יִצְּחָק וְיַעַקְבׁ חוּא יְבָרֵךְ
אָת־בְּל־הַקְּהָל הַנְּקְרוֹשׁ הַנִּיח עם בְּל־קְּחִלּוֹת הַקּהָשׁ.
הַם וּנְשִׁיהֶם וּבְנִיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לְהָם. וּמִי שֶׁבְּאִים בְּתוֹכְם שְׁמְיַחִם בְּתוֹכְם שְׁמְיַחִם בְּתִּילִם בֵּר לַמְּאוֹר וְיַיִן לְקְדּוּשׁ וּלְחַבְּדָּלָח.
וּפַת לְאוֹרְחִים וּצְדָקָח לַעַנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצְּרְבֵי עְבִּרוֹךְ הוּא יְשֵׁלֵם שְׂכָרָם וְיָסִיר עָבּוֹיְ בְּרוֹךְ הוּא יְשֵׁלֵם שְׂכָרָם וְיָסִיר מָהָבְּרֹית וְיִרְפָּא לְכָל־נּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עִוֹנְם מִּכָּל־מַעֲשֵׂח יְבִיהָם עִם בְּלֹ־מִוֹשְׁלַח בְּבְלִרְתוֹ בְּבְלִיתְוֹ בְּבְלִרְתוֹ בְּבְלִיתְ וְנִיִּלְם וְיִסִיר וְיִבְּיְלָח בְּבְלֹּלְתוֹי בְּבְלִיתְוֹים וְנִסִיר וְיִבְּלְּחָה בְּבְל־מִעְשֵׁח יְבִיהָם עִם בְּלִּי וְיִשְׁלֵח בְּרָבָר וְנִבְּעִנְם בְּבְלִיתְה בְּבְלִים מְעַבְּים וְיִסְלֵח לִבְלּרְעוֹנְם וְיִמְיִבְם וְנִסִיר וְנִישְׁלֵח בְּרָבְר וְנִיבְּלְח בְּבְרָבְר וְנִישְׁלֵח בְּבְּלִים וְיִבְּיִבְים וְיִסִילִם בְּבְּלִים וְנִבִּיה וְנִישְׁלֵח בְּבְּלִים וְנִישְׁיִבְּים וְנִסִיר וְנִישְׁלֵח בְּבְּרָבְה וְנִבְּיִלְם בְּבְּר בְּבָּלְיח בְּבְּרָב אְלְיִם בְּבְּלִים בְּבְלִים בְּבְּלִים בְּיִבְיִים בְּבְּר בְּנִים וְנִבְּיִם בְּבְּלִים וְנִבְּיִבְים וְנִישְׁתִּם בְּבְרְבָר וְנִבְּעְבָּים וְנִישְׁתוֹי בְּיִים בְּבְר בְּנִיבְיה וְנִבּית בְּבְּלִים בְּיִבְיִּים בְּבְּלִים בְּבְּים וְנִשְׁעִּים בְּבְלִים בְּבְּים וְנִבּשִׁים וְנִשְׁבִּם וְנִבּים וְנִשִּים בְּיִבְיִים בְּבְּים וְנִשְׁבִּים בְּבְרְבִיה וְנִאִים בְּבְּלִים בְּבְּיִבְים בְּבְּיוֹים בְּבְּים וְנִישְׁבִּים בְּבְּבְים וְנִישְׁם בּיוֹים בְּבְים בְּיִבְים בְּבְים בְּיִבְיבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבָּים וְיִבּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִם בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְיוּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּיים בְּבִיים בְּ

Gebet für den Sandesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּרֶךְ וּכְמֵיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְכָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיִרוֹמֵם וִינַהֵּל וִינַשָּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדֹנִונוּ הַמֶּלֶךְ הַמִּיסָר

ווילהעלם הָראשון

וָאֶת־הַפַּלְכָּה הַמִּיסְרִית הַנְּבִירָה

אויגוסטא

יְרוּם חוֹדָם: מֶלֶּהְ מַלְּבִי הַמְּלָבִים בְּרַחֲמְיוּ יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמְבָּל־צְּרָה וְיָגוֹן וְנָנֵק יַצִּילֵם וְיַרְבֵּר עַמִּים חַחַת רַּגְלִי הַמֶּלֶּךְ וְיַפִּיל שֹּנְאִיוֹ לְפָנְיוֹ וּכְכל אֲשֶׁר יִפְּנֶה יַצְּלְיחַ: מְלֶּךְ מַלְּבִי הַמְּלֶּרְ וְיַפְּנָה יַמְלְּבִי הְּכָּלְריִ שְּנְאִיוֹ לְפָנְיוֹ וּכְכל אֲשֶׁר יִפְּנֶה יַצְּלִיחַ: מְלֶּרְ מַלְּבִי הַמְּלֶבִים בְּרַחֲמְיוֹ יִמֵּן בְּלְבֵּוֹ וִנְם בְּל־יִעְצְיוֹ וְשְׁרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֶשְׁח וּבְא בְּיִמְינוּ תִּנְשֵׁע יְהוּדְה וְיִשְּׁרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֶּמְח וּבְא לְצִיוֹן בּוֹאֵל. וְבֵן יְהִי רָצוֹן. וְנִאמֵר אָמֵן:

Gebet für den Sandesherrn.

Berr der West und König der Könige, der Du von Deinem Gsanze haft mitgetheilt dem Sterbsichen und dem Erdensohne von Deiner Macht, daß er in Recht und Redsichkeit schaste auf Erden, Frieden und Gerechtigkeit handhabe unter den Menschen! wir beten zu Dir um Deinen Schutz und Deine Gnade, um Deinen Segen und Beistand für unsern König und herrn, den deutschen Kaiser,

Wilhelm den Ersten.

Erhalte ihn in Kraft und Gefundheit, daß er sange und beglückt den Frieden und die Wohlfahrt seiner Vösker wahre, daß er die herrschaft, deren er wastet, ungetrübt und unverkümmert zum heise seiner Nation führe! Gieb seinen Unternehmungen und jeglichem Beginnen zum heise seines Reiches Sörderung, Gedeihen und Fortgang, Ruhm und herrsichkeit seiner Regierung, Bfüthe und Wohlstand seinem Lande, daß es in immer erhöhetem Glanze straffe und in Macht und Würde sich erhebe.

Segne unfere erhabene Raiferin und Rönigin

Augusta

an der Seite ifres erlauchten Gemaffes.

Segne den Kronprinzen und die Kronprinzessin. Segne die Prinzen und Prinzessinnen und alle Gsieder des königsichen hauses. Segne die Minister und Räthe und alle diesenigen, die durch Wort und Rath Bsüthe und Gedeisen im Vatersande zu sördern berusen sind, daß sie in Einsicht und Wahrheit ihre Aufgabe zum heise der Gesammtheit erfüllen. Segne die Väter und Verstreter dieser Stadt und gieß allen aus Deinem Gnadenschatze heif und Frieden. halte sern von dieser Stadt und ihren Bewohnern wie von dem gesammten Vatersande sedes Verderben und Weh, sede Störung und sedes Ungemach, Noth, Mangel und Krankheit, auf daß Segen und Wohlfahrt aller Orten herrsche und sich ausbreite. So sei es Dir wohlgesallig, herr, in Deiner Enade!

אַשְׁבִי יוֹשְבִי בִיתָּךְ עוֹר יְהַלְלְוּךְ פֶּלָה: צַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּבֶה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹחָיו: (קמה) תְּהַלֶּח לְבָוֹר אֲרוֹמִמְךּ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאְבַּרְכָח שִׁמְךָּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲכַרְכֶּךְ וַאְבַהַלְלָה שִׁמְךּ לְעוֹלֶם וָעֶר: בָּרוֹל יָיָ וּמְהָלֶל מְאֹד וְלִנְרֶלֶתוֹ אֵין חֵקֶר: הור לְרוֹר יְשַבַּח מַעַשֶּׁיף וּנְבוּרשֶׁיף יַגְיְרוּ: חֲדַר כְּבוֹר הוֹבֶדְ וְרַבְרֵי נִפְּלְאֹתֶיךְ אָשִיתָה: וֵעֲזוּו נוֹרְאֹתֵיךְ יאֹמֵרוּ וּוֹנְרֶלֶרְאָך אָסַפְּרֶנָּה: וֹבֶּר רַב־טוּבְּדְּ יַבּוְעוּ וְצִּדְקַתְּדְּ וְרָבּנְּוּ: חַנּוּן וְרַחוּם וְיָ אֶהֶךְ אַפַּוִם וּנְּדָל־חֶמֶר: מוֹב־וְיָ לַכּל וְרַחֲמָיו עַל־בָּל־מַעשִיו: יוֹדְוּךְ יְיָ בָּל־מַעְשֶׂיךְ וַחֲסִיהֵיךְ יְבָרְכְוּבָּרו: כְּבוֹר מַלְכוּתָךְ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךְ יָרַבֶּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָרָם נְבוּרתִיו וּכְכוֹר חֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְהְ מַלְכוּת בָּל־עלְמִים וּמֶמְשַׁלְתְּהְ בְּכְל־דּוֹר וָרד: סומה יְיָ לְכָל־הַנּפְּלִים וְוֹוֹמֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עִינֵי כל אַלֵיָך יְשַׂבֵּרוּ וְאַהָּה נוֹתוּ־לָהָם אַת־אָכָלֶם בְּעִתוֹ: פּוֹתַחַ אָרז־יָרֶךְ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חֵי רָצוֹן: צַדִּיק וְיָ בְּכָל־דְּרָכִיו וְהָסִיד בְּכָל־מְעַשִּׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קּרְאָיו לְכל אֲשֶׁר יִקְרָאָחוּ בָאֲמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַעֲשֶׂה וְאָת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שוֹמֵר יְנָ אֶת־כָּל־אוֹבְכִיו וְאֵת כָּל־הָרְשְׁעִים יַשְׁמִיר: הְהַלַּת יָנְ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרַךְ בָּל־בָּשָׂר שֵׁם קַּרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַיְּבַרְתוֹ נְכָרֵךְ יָה מֵעַמָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְלוּיָה:

הש"ץ לוקח ס"ת כירו להוליכו מן הבימה ולהצניעו בהיכל ואומר: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂנָב שְׁכוֹוֹ לְבַדּוֹ

(Der Borbeter beim Zurücktragen der Thorah.)
Gie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein.

(Gemeinbe.)

הורו על־אֶבֶץ וְשָׁבָּנִים: וַנְּבֶם בֶּקְבֶן לְעַפּוּ תְּהַבָּּה לְכָל־ הַסִירָיו לִבְנִי וִשְׂרָאֵל עַם קְרבוּ הַלְלוּנָה:

(Un Wochentagen.)

(כי) לְדִוּד מִוְמוֹר לֵייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תֵּבֵל וְיְשְׁבֵּי בָּה: פִּי־־הוּא עַל־־יַמִּים יְסָדָה וְעַל־יְנָהָרוֹת יְכוֹנְגָהָ: מִי יַעֲלֶּה בְּהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קְדְשׁוֹ: נְקִי כַפְּיִם וֹבַר לַבְב אֲשָׁר לֹא־־נְשְׁא לַשְּׁוֹא נַפְּשׁוֹ וְלֹא נִשְׁעוֹ: זָה הוֹר דְּדְשִׁיו מִבַּקְשִׁי פָּגִיף יִעְקֹב מֶלֶּה מַאָּלְהִי יִשְׁעוֹ: זָה מִלֶּךְ הַבְּבוֹר יִיָ עִזּוּוֹ וְנִבּוֹר יְיָ וּצְּדָקְה מֵלֶּהְ הַבְּבוֹר: מִי אָעְרִים רָאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר מִי מִי הוּא זָה מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר וְיָ צִוּוּוֹ וְנִבּוֹר וְיִ נִּבּוֹר מִלְּהָבְּה הַבְּבוֹר מְיִי מִי הוּא זָה מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר וְיָ צִוּוּוֹ וְנְבּוֹר חוֹא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר מְלְהָבוֹר מְלְהָבוֹר מִיּבוֹים מִיבּאוֹת הוּא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר מְלְהָבוֹר וֹיִ צִּבְאוֹת הוּא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר מְלְהָבוֹר מִיִּי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר מְלְהָבוֹר מִיּי עִוֹּה מִלְּהְ הַבְּבוֹר וְיִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר מִילְחָמָה:

נט מִוְמוֹר לְּדָוֹר הָבוּ לֵייָ בְּנֵי אָלִים הָבוּ לֵייָ בְּנוֹר וְנִוֹר הָבוּ לֵייָ בְּנֵי אָלִים הָבוּ לֵייָ בְּנוֹר וְעוֹ: הָבוּ לֵייָ בְּנוֹר שְׁמוֹ הִשְׁחַוּוּ לֵייָ בְּהַרְבת־קְּבֶּשׁ: עְוֹיֹ: הָבוּ לֵיִי בְּבוֹר שְׁמוֹ הִשְׁחַוּוּ לֵייָ בְּהַרְבת־קְבָשׁ: מְוֹל יִיָ עַל־מַיִם וַיְשַׁבֵּר מְוֹל יִיְ שֹבֵר אֲבְוֹים וַיְשַבּר יְיִוֹיל אַבְנוֹן וַשִּׁרְיוֹן וְשִׂרְיוֹן יְשִׁרְיוֹן בְּקֹיבוֹ מִוֹּ בְּבְּנוֹן: וַיִּרְקִיהִם בְּמוֹר־בִעְנֶל אְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן בְּמִרְבְּר יְחִיל יִיְ מִרְבַּר מְּבְרוֹיִ חְצֵב לַהְבוֹת אֵשׁ: מְוֹל יִיְ מִוֹלְבִיוֹן וְשִׁרְיוֹן מְשְׁרְיוֹן מְשְׁרִיוֹן מִיְבְבוֹן וְשִׁרְיוֹן מְשְׁרְיוֹן מְשְׁרְוֹוֹ וְשִׁרְיוֹן מְשְׁרְיוֹן מְשְׁרְוֹל יִיְ מִרְבֵּר מְקוֹלוֹת וַיְחָשְׁרְּ מִיְבְבוֹן בְּשְׁלוֹת וַיְחָשְׁרְּ וְעִבוֹים בְּבוֹר: יְיִ לַמַבּוּל יְשָׁב וַיִּשְׁבְּר יְיִחוֹל בְּשְׁלוֹת וַיְשְׁבְּוֹים בְּבוֹיבְלוֹ בְּבִּוֹן וְשִׁרְיוֹן יְיִבְבֵּר בְּחִבּין מִוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפּוֹ וְמִוֹלְיִים וְיִי יִבְּרֵךְ אָתוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפּוֹ וְמִוֹלְיִם וְיִנְיִוֹן יִיִּיְבְרֵוֹן בְּבְּבוֹן בְשְׁב וַיִּבְבוֹן וְשִׁרְוֹן וְשִׁרְוֹיוֹן וְשִׁרְוֹן וְשְׁרְוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפּוֹ וְמִוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעָפּוֹ וְמִוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעָפּוֹ וְמִוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפּוֹ וֹחִוּן יִי יִבְרֵךְ אָּתִרְבּים וְנְעוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפּוֹ וֹחִים וְתִּוֹלְים: יִיְ עוֹ לְעָפּוֹ וֹחִוּשְׁרְ בְּבוֹר יִיִי עוֹ לְעַפּוֹ וֹחִוּן יִי יִבְרֵבְּיְ אָחִיבְּםוֹ בִשְׁלוֹם:

(Gemeinde.)
Teine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Bolkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Bolke. Hallelnjah! כשמחזירין הספר אל תוך ההיכל אומרים.

וּבְנֶחָה יאמר שׁוּבָה יְהוָה רְבַבוֹרת אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶּךְ אַתָּה וַאַרוֹן עָזֶּךְ: כּּהֲנֶיְךְּ יִלְבְּשׁוּ־ עֵץ־חַיִּים הִיא לַפִּוֹחָזִיִּלִים בָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאֻשְׁר: דְּרָכֶיהָ עֶץ־חַיִּים הִיא לַפִּוֹחָזִיִּלִים בָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאֻשְׁר: דְּרָכֶיהָ עֶץ־חַיִּים הִיא לַפִּוֹחָזִיִּלִים בָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאֻשְׁר: דְּרָכֶיהָ עֶץ־חַיִּים הִיא לַפִּוֹחָזִיִּלִים בָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאָשְׁר: דְּרָבֶיהָ עָץ־חַיִּים הִיא לַפִּוֹחָזִיִּלִים בָּבִּערוּר בְּוֹר עַכְהֶּךְ אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵר: בְּעָבוֹים וְבָלְּינִוֹנוּ בְּקְרָם:

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכר רחמיך " וחסריך כי מעולם המה:

יִחְנַבֵּל וְיִחְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵה וְיִמְלִיהְ מַלְכוּתֵה יִחְנַּבּל וְיִחְקַדַּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵה וְיִמְלִיהְ מַלְכוּתֵה

אָמן. יְהָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְּ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִחָבָּרַךְ וִיִּשְׁתַּבָּח וִיחְפָּאַר וִיחָרוֹמֵם וִיחָנַשׁא וִיחָהַדַּר וְיִחָעלֶּח וְיִחְהַלֶּל

שְׁמֵח דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מוֹ כָּל־בִּרְכָּחָא וְשִׁירָתָ**א** הֻשְּבְּחָתָא וְנֶחֶמֶחָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

(Bei bem Buriidftellen ber Thorah.)

Moscheh): Nehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Hausen Jisraels! — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichseit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurücksehren. Verjünge unsere Tage, wie vormals!

אַרנָי שְׂפָתִי תִּפְּחָח וּפִי יַנִּיד חְהִלֶּתֶך:

בְּרוּךְ שַּתָּה וְיָ שָּלְהֵינוּ וֵצְּלֹהֵינוּ אָלְהֵינוּ אָלְהִי שְׁבוֹתִינוּ אָלְהִי שַׁבְּרָהָם אֲלְהִי יִצְקְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר שְׁבִּרְהָם אֲלְהִי יִצְקְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר חַכִּיץ אֵל עִלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹבִים וְּקְנֵה הַכּּל וְוֹוֹבֵר חַסְרִי שְׁבוֹת וּמִבִיא גוֹאֵל לְבְנֵי בְנִיהֶם לְּמְעוֹ שְׁמוֹ בְּשִּהְהָ. מְלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשְיעַ וּמְנוֹן בּרוּך אַתְּה וְיָ מְנִוֹ אַבְּרָהָם: מְלֶּבְי בְּוֹיִם בְּלְּבִים וְמִבְּים בְּבִּים אַתְּים בְּבְּיִם מְמִים בְּבִּים מְמִבְי בְּנִים וְמִבְּים וְבִּבְּים וְמִבְּים וְבִּבְּים וְמִבְּים וְבִּים וְמִבְּים וְבִים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּים וְבִּבְּיִם וְבִּבְּים וְבִיּים וּבְּבְּיִם וְנִים בְּמָבְים וְבִּבּים וְבִּבְּים וְבִּים וְבִּבְּיִים וְבִּבְּים וְבִּבְּיִם וְבִּיְים וְבִּיִים בְּבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּיִים בְּבִים וְבִּים וְבִּיִים בְּבִּים וְבִּים וְבִּיִים וְבִּבּים וְבִּים וְבִיּים בְּבִּים בְּבִּים וְבִּיִים בְּנִבְיִים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים בְּיִבּים וְבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבּוֹים וּבְּים וּבְּבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִים בְּיבּוּים בּיּבְים בְּבִּים וְבִּים וְבִּים בְּבִּים בְּיִבְּים וְבְּבְּים וְבִים וְבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבּים בְּבִּים בְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבּים בְּיבּים בּוּבְּים בּבּבּוּת וּיבְּים בְּבִּים בְּבִּים בּיבְּבִּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבְּים

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verstünde Dein Lob!

Säter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Läter und dem Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Ketter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Du bift mächtig in Ewigkeit. o Herr! Du belebest die Todten, stark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnasden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gesesselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אַתָּה קָרוֹשׁ וְשִׁמְהּ קָרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְּ אַתָּה בָרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

אַהָּה בְחַרָתָנוּ מִבֶּל-־הָעַפִּים. אָהַבְּהָ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בְּנוּ. וְרוֹמַמְמָתָנוּ מִבֶּל-־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶוּךְ. קָקרבְתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לְעַבוֹרָתֶךְ. וְשִׁמְךּ הַנְּרוֹל וְהַפְּרוֹשׁ עַלִינוּ קָרְאִתָ:

זֵבֶר לִיצִיאַת מִצְּרָיִם: לָשִׁמְחָה חַנִּים וּוְמַנִּים לְשָׁשׁוּן. אֶת־יוֹם (הַשִּׁבָּח הַנָּה וִאֶּת־יוֹם) חַג הַסָּכּוֹת הַנִּיִּה וְמַנִּים לְשָׁשׁוּן. אֶת־יוֹם (הַשִּׁבָּח הַנָּה וְאֶת־יוֹם) זֵבֶר לִיצִיאַת מִצְּרָיִם:

וּמִפְּנִי חַשָּׁאֵינוּ נָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַלּוֹת וְמִרְאוֹת אַבְּטְתֵנוּ וְאֵנְחְנוּ יְכֹלִים לְעַלּוֹת וְמֹרָאוֹת אַבְּטְתֵנוּ וְאֵנְחְנוּ יְכֹלִים לְעַלּוֹת וְמֹרָאוֹר בְּבִית וּלְהִשְׁתַּחְוֹת לְּפָנֶיְךְ וְלָעֲשׁוֹר חוֹבוֹתֵינוּ בְּבִית שְׁכְּוֹךְ עָלִיוֹ מִפְּנֵי חַיָּר שְׁנִשְׁרוֹת וְמַלְּכִוּחְ שְׁנִּקְרָי שְׁנִיןְרָי, בְּבִּיר וְמִבְּנִוּ וְתַלְּמִיןּ תְּבְּנִוּ וְתַלְּמִיןּ בְּבִּיר וְמִבְּנִוּ וְתַלְּמִיןּ בְּבִּים וְתִּבְנֵוּ וְתֵלְ מִקְּבָּשְׁךְּ מִבְּיִנוּ וְתַלְּמִיןּ תְּבְּנִוּ וְתַלְּמִיןּ בְּנִים וְתִּבְנֵוּ מְחֵבְּיוֹ מִבְּבְּוֹתְינוּ מִמְּבִיוֹ מְמְבִּינוּ מְתַבְּוֹת וְתִּבְנִוּ מְתַבְּיוֹ מִבְּבְּוֹת בְּנִוֹי מְתְבִּיוֹ מְבְּבְּיוֹ מִבְּבְּוֹת בְּנִוֹ מִלְּבְּיוֹ מִבְּבְּוֹת בְּנִוֹנוּ מְתַבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מִבְּבְּיוֹ מְבְּבְּיוֹ מִבְּבְּוֹת בְּנִבְּים וְתְבְּנִוּ מְבְּבִּיוֹ מְבְּבִּיוֹ מְבְּיִבְּיוֹ מְבְּבְּוֹת בְּנִבְים וְתְבְּבְּוֹתְּבְּעְרְ בְּבִוֹרוֹ מְתְבְּבִּיוֹ מְבְּבִּוֹת בְּנִבְּי מְבִּיוֹ מִבְּבְּיוֹן עִיְרְךְ בְּבִּינוּ לְעִינוּ כְנִבְּם מִינְרְבְּתְּוֹים בְּיוֹת מְנִינוּ לְצִיוֹן עִיְרְךְ בְּבְנִיוֹ בְנִבְּם מִינְרְבְּתְּעִלִים בְּיוֹן עִיִּבְּיִים בְּנִיוֹ עִיְרְרָ בְּבְנִיוֹ בְּנִים מְלְבִיוֹ עִיִרְרְּ בְּבְּעִים בְּיִבְּנִוּ בְּבְּיוֹ מְנִיוֹ עִינִין עִיְרְךְּ בְּרְנְּבְיוֹ בְּנִבְים מִינִין עִיִרְיִי בְּנִים מִבְּיִבוֹן בְּנִיוֹן עִיִירְבְּבְּבִּים בְּבִּיוֹם בְּבִּים מִינְבְּבְּבוֹים בְּבִיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּיוֹת בְּבִּים בְּבּיוֹתְיּבוֹי בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹת בְּבְּבוֹתוֹי בְּבְּבוֹים בְּבְּנִינִי בְּבִּים מְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹתוֹי בְּבְּבוֹתְיוֹ בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּתְיוֹבוֹ בְּבְּבְּבוֹתוֹי בְּבְּבְּבוֹתוֹים בְּבְּבוֹתוֹי בְּבְּבוֹתוֹם בְּבְּבוֹתוֹת בְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבוֹתוֹי בְּבְּבוּתוֹים בְּבְּבוֹתוֹי בְּבְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבוֹתוֹבוֹ בְּבְּבְּבוֹתְיוֹת וְבְּבְּבְּוֹתוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְּבוֹתוֹת וְבְּבְּבְּבְּוֹת בְּבְּבְּוֹתְיוֹת וְבְּבְּבְּבְּבְּוֹתוֹי בְּבְבְּבְּוֹתְיוֹבוּ בְּבְבְּוֹתְיוֹם בְּבְּבְּוֹתְבְּוּתְבְּוֹם בְּבְּבְּוֹם בְּבְּבְּבְּוֹי בְּבְ

אחה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Du haft uns erforen aus allen Bölfern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Inn Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe (Sabbathe zur Ruhe.) Festzeiten zur Frende, Feiertage zur Wonne, (diesen Sabbathtag und) dieses Hüttensest, die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande und entfernt von unserem Boden, und wir fonnen nicht hinaufziehen und erscheinen und uns buden vor Dir, können nicht ausüben unsere gottesdienftlichen Pflichten in Deinem erwählten Saufe, bem erhabenen heiligen Saufe, darüber Dein Name genannt ift, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich fich gewandt. Laß es Dein Wille fein, Ewiger, unfer Gott und unserer Bater Gott, barmberziger König! daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Beiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbauest und seine Berr= lichkeit erhöheft. Unser Bater, unser König! Lag bald offenbar werben die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unfere Berftreuten aus der Mitte ber Bölfer, und unsere Berfturmten sammle von den Enden der Erde! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Geruschalajim, ber Stätte Deines Beiligthums, in ewiger Freude!

מִקְדָשְׁךְּ בְשִׁמְחַת עוֹלְם. וְשָׁם נַעַשֶּׂר לְפָנֶיך אֶת־־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ הְמִירִים כְּסִרְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־מוּסַף יוֹם (הַשַּבָּת הַנֶּה וָאֶת־מוּסַף יוֹם) חַג הַסָּכוֹת הַנֶּה נַעֲעשֶׂה ונקריב לפניד בּאַהַבָּח בְּמִצְוַת רְצוֹנֶךְ כְּמוֹ שֶׁבָּחַבְהָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךְ עַל־יְרֵי משָׁח עַבְּדְךְ מִפִּי כְבוֹהֶךְ כָּישָׁמוּר:

(Am Sabbath:)

(וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנִי־בְּבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי צִשְּׂרנִים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוֹ: עלַת שַבַּת בְשַבַּתוֹ עַל־עלַת הַתְּמִיר וְנִסְבָּה:)

וּבַחַמִשָּׁה עָשֶׂר יוֹם לַחְבֶש הַשְּׁבִיעִי מִקְּרָא־קְּדֶש יַרְיָה לָבֶם בָּל־מְלֵאבֶת עֲבֹרָה לֹא תַעֲשׁוּ וְחַנּתֶם חַג ליי שׁבְעַת נָמִים: וְהִקְרַבְּתֶּם עלָה אִשֵּׁה הֵיחַ נִיחְחַ לִייָ פָּרִים בְּגִי־בָקר שְׁלשָׁה עָשָׂר, אֵילִם שְׁנָיִם, כְּבָשִׁים בְּגִי־ יָשְׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר הְּמִימִם יִהְיוּ:

וּמְנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כִּמְדָבָּר. שְׁלֹשָׁח צֵשְׂרנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרנִים לָאָיָל. וְעִשְּׁרוֹן לַבֶּבֶשׁ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשְׂעִיר לְכַפֶּר. וּשְנֵי תְמִירִים כְּהַלְכָתָם:

(Am Sabbath:)

(יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתָךּ שׁמְרֵי שַׁבָּת וְקְרָאֵי עְנֶג. עַם מָקַרְשֵׁי שְׁבִיצִי. כָּלֶם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַבְּגוּ מְפוּבֶךְ. וּבַשְּבִיעִי רָצִיתָ כּוֹ וְקַדַּשְׁתוֹ. חֶמְדַת יָמִים אתוֹ קָרָאתָ. וַבֶּר לְמַעֲשֵׁה בְרֵאשִׁית:) Und bort wollen wir Dir darbringen unfre schuldigen Opfer, die täglichen nach ihrer Ordnung und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mußafopfer (bieses Sabbathtages und) dieses Hüttenfestes wollen wir Dir zurüften und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichseit, wie es heißt:

(Am Cabbath:

In Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel seines Mehl als Opfergabe, mit Del eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopser eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopser.)

Ind am funfzehnten Tage des siebenten Monats sollt ihre heilige Berufung haben; keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun, und sollt dem Ewigen ein Fest seiern sieben Tage, und sollt als Ganzopfer darbringen ein Feueropfer zum Wohlgeruch dem Ewigen, dreizehn junge Farren, zwei Widder, vierzehn einzährige Schafe, ohne Fehl sollen sie sein.

dennal Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: brei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und einen Ziegenbock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

(Am Sabbath:

Freuen mögen sich Deines Reiches die den Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Bolk derer, die den siebenten Tag weihen. Sie Alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte! Und am siebenten Tage hast Du Wohlgesallen gefunden und ihn geheiligt; den köstlichsten der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.)

אָלהִונוּ וַאַלהִי אָבוֹתִונוּ מֶלֶּךְ רַחֲמֶן רַחַם עָלֵינוּ מִלֹהִנוּ וַמִּטִיב הָדְּרֶשׁ לְנוּ. שׁוּכָּה אֵלִינוּ בַּהָמוֹן רַחָמֶוּךְ בִּנְלֵל אָבוֹת שָׁעָשׁוּ רְצוֹנֶךְ. בְּנִה בִיתְּךְ בְּבַתְּחֹלָה וְכוֹגֵן מְקְּרָשׁׁךְ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְינוֹ וְשַׂמְחֵנוּ בְּתִקּנוּ וְבִיקְשׁרְ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְינוֹ וְשַׂמְחֵנוּ בְּתִקּנוּוֹ וְהַשְׁבְעוֹה בְּתִּוֹרֶתְּךְ. שָׁלוֹשׁ בְּעָמִים וְּהָשֵׁב בּּנְינִוֹ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִוֹרָתְּךְ. שָׁלוֹשׁ בְּעָמִים וְּהָשֶׁב בּשְׁנִה רְנָבוֹיְתְּה בָּפְתוֹּרְ בָּתוֹרְתְּךְ. שָׁלוֹשׁ בְּעָמִים נְּשְׁבְעוֹר בְּתוֹרְתְּךְ. שָׁלוֹשׁ בְּעָמִים בְּשָׁנְתוֹ וְבִּלְתוֹך בְּתוֹרְתְּךְ אָשֶׁר וְבִלְתוֹך בְּמִוֹלְתְּךְ בִּמְקוֹת וּבְתוֹנְתְּה בִּמְּתוֹית וּבְתָּת וְבְאָח וְנִשְׁבְּעוֹר בּבְּמְלוֹת וּבְתוֹּת וּבְתוֹּת וּבְתָּת בְּמִיתְ וּבְּעָתוֹת וּבְתוֹּת וּבְתוֹּת וּבְתוֹּת וּבְתוֹית וּבְתוֹר בְּמִוֹית וּבְתוֹּת וּבְתוֹּת וּבְתוֹית וּבְתוֹית וּבְתוֹית וּבְתוֹית וּבְתוֹית וְבְעִית בְּנִיתְ הִבְּתוֹית וּבְתוֹית וְבְתוֹּת וּבְתוֹית וְבְעוֹית וְבְּנִי וְהוֹיְם בְּעִבְּיוֹית וּבְּתוֹית וּבְּתוֹית וּבְּתוֹית וּבְתוֹים בְבְּתוֹית וּבְּתוֹים בְּעָבוֹית וּבְּתוֹית וּבְתוֹּת בְּבְּתוֹית וּבְנִיתְ וְבִיתוֹר בְּבָּתוֹך אָבְיתוֹית וּבְּבָּת וְבִּיתוֹית וּבְלָּת וְבְנִית וְבִּנְיוֹת וְשִׁבְּוֹית וְבְּבָּת וְבִיּתְ בְבְּבָּת וְהוֹיְם אָּבְיתוֹי בְּעִיים בְּבָּבְית וְהוָה אֵלְהֵיךְ אַשֶּׁר נְתוֹדְלָּוֹי בְּאָח אִינִית וְיּוֹי הְאָלְהְיִיה אֲשִׁבְי וְחוֹיְם בְּבָּת וְבְלָּים בְּתוֹים בְּתִּית וְבִּית וְבִּיל וְבִיוֹים בְּבָּת וְבְלְבָּת וְבִּיל וְבִוֹים בְּבְּתְיִים בְּיִבְיוֹים בְּבֹית וְבְּבְּית וְבְּבְּית וְבִילְים בְּבְּיוֹים בְּתְּים בְּבָּית וְבְּבָּי וְבְּבְּיתְ בְּבָּת וְבְיּבְיתְ בְּבָּת וְבְיּבְית בְּבָּית וְבְיּבְית בְּבָּת וְבְבְּית בְּבָּת וְבְּית בְּבָּת וְבְּבָּית בְּבָּת וְבְּוֹים בְּבֹּת וְבְבְּית בְּיוֹים בְּיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְיוֹים בְּבְּית וְבְּוֹים בְּבְּתְיתְיוֹ בְּיִים בְּבְּתְּיוֹם בְּבְּתְּיוֹים בְּבְּתְיוֹם בְּבְּית וְבְּיִים בְּיוֹם בְּיתְיוֹם בְּבְּיתְיוֹים בְּבְּיתְּבְּית בְיוֹבְיתְּים בְּבְּתְיתְּבְּיתְיתְּית בְּבְּתְּבְּית בְּבְּבְּתְּב

וְיִשְׁמָחוּ כָּךְּ יִשְׂרָאֵל וְהַוְּמַנִּים: וְיִשְׁמְחוּ כָּךְ יִשְׂרָאֵל וְהַוְּמַנִּים: פִּאַהָּת וְ יִשְׂרָאֵל וְהַלְּאֵלוֹם לְשִׁמְחוֹ בִּאָשׁוֹן ישַבּּח וּ מִוְעַבִּי קְבָּאָנוּ וְלְשָׁמוֹן ישַבּּח וּ מִוְעַבִּי קְבָּאָנוּ בִּישׁוּעָרָה וְהַנְּיִה בְּמִנּחְהוֹלֵנוּ וְיִ אֶּלְהֵוֹינּ בִּמִיּחְתוּ בַּאָשׁוֹן ישַבּּח וּלְשָׁבוּ וְשִׁפְּחֵנוּ לְצִרְבְּיְרָ בְּאַבְּוֹוֹ יִשְּׁבְּוֹוֹ וְשִׁבְּחוֹנוּ בְּאָשׁוֹן ישַבּּח וֹלְנוּ וְיִ אֶּלְהֵוֹינוּ בְּיִשׁנְּתְרָ בְּמִיּחְהוֹ לְבָּנוּ לְעָרְבְּיךְ בַּאְשׁוֹן ישַבּּח וּיִבְשְּׁשׁוֹן בַּאָשְׁהוֹ בִּיְשִׁבּוֹים לְשִׁמְּה וְיִבְּעְנוּ בְּתִּוֹבְישׁוּ בַּאְשִׁה בְּיִבְּיִבְ וְשִּׁמְּוֹרָם לְשִׁמְחִים וְלְשִׁמְוֹים וּלְשָׁמְוֹן בּּאְשׁוֹן בַּאְשׁיִּוֹן ישִבּּח מוֹעְבָּיך לְחָיִים וְלְשִׁמְּוֹן הִישְּׁבְּאָל וְהַוּיִם בְּשְׁמְחָים וּלְשִׁמְּוֹן בּּאְשׁוֹן בַּאְשׁבּים בְּיִבְּיִם לְחִיבִּים לְשִׁמְּחִים וְלְשִׁמְּוֹן בִּאְבִּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים וְּלְשְׁמוֹן בִּיּשְׁמִוֹן בּיִּבְּיִבְּים מוֹעְבָּיִים וְיִיבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִים וְיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים וְּבְּבְּיִם בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בּיִיבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבִים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בּיִּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבִּים בּיִים בּיִּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבִים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבִים בְּבְּבְבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְבְּבִים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיבְּים בּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹבְיּבְיבְּיבְּבְּבְּבְיוֹים בּיבּים בּבּיוּים בּבּבְּבְּיוּים בּבּבּים בּבְּבְּבְבּיוּבְים בּיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבּים בְּבְּבְבּים בּבְּבְּבְבּבְּבְּבְבּיוּבְיבְּבְבּים בְּבְּבְבּבְּבְּבְבְּבְּבְבּבּים בּבְּבְבּבְּבְבּבְּבְבּבּים בּבְבּבְבּבּבּבְבּבּבּבּבְבּבּבּב

רְצֵה יְנָ אֱלֹהֵינוּ כְּעַפְּךְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִּלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִרְבִיר כִּיתֶךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם כְּאַהֲבָה הָקַכֵּל כְּרָצוֹן וּתָהִי לְרָצוֹן תָּמִיר עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַפָּןךּ:

וְתֶתֶוֶנֶה אֵיגִינוּ בְּשׁוּבְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ הַפַּּחָוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

Unfer Gott und Gott unferer Bäter, barmherziger König, erbarme Dich über uns! Allgütiger, ber Gutes übt, laffe Dich von uns erflehen! D tehre jurud ju uns mit bem Walten Deines Erbarmens, um ber Bater willen, die Deinen Willen gethan. Baue Dein Haus, wie im Anbeginn, und richte Dein Beiligthum auf feiner Stätte, und lag uns schauen feinen Bau und erfren' und mit feiner Biederherftellung, und führe gurud die Briefter zu ihrem Tempeldienft und die Leviten zu ihrem Ge= fang und Saitenspiel, und führe Jisrael guruck in feine Wohnstätten! Und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bucken vor Dir an ben brei Malen unferer Feftfeier, wie es in Deiner Lehre heißt: "Dreimal im Sahr follen ericheinen all beine Männlichen vor bem Antlig bes Ewigen, beines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Fefte der ungefäuerten Brote und am Wochen= und Huttenfeste, und nicht foll man erscheinen leer vor dem Antlige des Ewigen; ein Jeglicher je mit ber Spende feiner Sand, je nach dem Segen bes Ewigen, beines Gottes, ben Er bir gegonnet."

Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Frende und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser Gott und unserer Vater Gott, habe Wohlgesallen an unserer Anhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfrene uns durch Deine Hilge und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlwollen,) in Frende und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heisigt (den Sabbath) Jisrael und die Kestzeiten.

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Nisraels, Deines Volkes.

וחוינה Und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurücktehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon. מזרים אַנַּחְנוּ לָךְ שְאַתָּה הוּא יְיָ אֵלהִינוּ וֵאלהֵי אַבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר. צוּר חַיִּיְנוּ מָגן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָרוֹר. נוֹדֶה לְךּ וּנְסַפֶּר תְּהַלְּמֶךְ עַל חַיִּיְנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִפְונוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתֶיךְ וְטוֹבוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָל־עַת עָרֶכ וְרְכֶּלְ וְצְהָּכְוֹם. הַפּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־ תַמוֹ חֲסָרֵיךְ. מִעוֹלָם קּוְינוּ לָךְ:

וְעַל כֶּלֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְבֵּנְוּ תָּמִיד לְעוֹלָם נְעָד: וְכל הַחַיִּים יוֹדוּךְ מֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֲמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ מֶלְה. בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךָּ נַאֵה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שָׁלוֹם סוֹבָה וּבְרָכָה חֵן נְחֶסֶר וְרַחַמִים עָלֵוְנוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַפְּןך. כָּרָבֵנוּ אָכִינוּ כָּלְנוּ כְאָחָר בְּאוֹר וְצַּהַבַּר חֲסֶר וּצְדָּלְה וּבְרָבָה וְרַחַמִים וְחַיִּים וְשָׁרוֹם. וְשַׁרָאֵל בְּעִינִיְךְ לְבָרֵךְ אָת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּכְכָל־ שְעָה בִּשְׁלוֹם: ישַׁרָאֵל בַּשְׁלוֹם:

אָלהי נְצר לְשׁוֹנִי מִרָע וּשְׂפָתִי מִהַבֵּר מִרְמָה. וְלִמְּקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּהּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַכּל תִּחְיָהָה. פְּתַח לְבִּי בְּתוֹרָתֶךְ וּכְמִצְוֹתִיךְ תִּרְהּוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוֹשְׁכִים עָלֵי שְׁמֵךְ וְשִׁיתְר חְפֵּר עֲצָתָם וְקַלְּקֵל מַחֲשֵׁרְתָּם: עֲשֵׁח לְמַעַן שְׁמֵךְ עֲשֵׁח לְמַעַן יִמִיגָּךְ עַשֵּׁח לְמַעַן קְרָשְׁתֶךְ עֲשֵׁח לְמַעַן תוֹרָתֶךְ וְמָעַן יִחָלְצוּוֹן יְרִיהֶייְהְ הוֹשְיעָה וְמִינְרְ וַעֲשֵׁח לְמַעַן יִהְיוֹּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִּי וְהָנִיוֹן לְבִּי לְפָּנֶּוְךְ יִיְ צוֹּרִי וְנִאַּלִי:

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bift der Ewige, unfer Gott und unferer Bater Gott, auf immer und ewig. Sort unfers Lebens, Schild unfers Beils bift Du durch alle Geschlech-Wir banken Dir und verkunden Dein Lob für unfer Leben. bas gegeben ift in Deine Sand, wegen unserer Seelen, bie Dir find anvertraut, und wegen Deiner Bunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnabenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgutiger! benn nicht geht zu Ende Deine Barmbergigfeit, - Du Allerbarmer! benn fein Aufhören fennt Deine Bulb. Bon jeher hoffen wir auf Dich.

על Und für dies Alles fei gefegnet und erhoben Dein Rame, unfer König! beftändig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, banke Dir ewiglich, und rühmen moge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beiftand ewiglich! - Gelobt feift Du, Ewiger! Allgutiger ift Dein Name,

und Dir ift es ichon bankendes Bekenntnig abzulegen.

שים Lag Frieden, Beil und Segen, Gunft, Gnad' und Erbarmen fommen über uns und über gang Sisrael, Dein Bolt. Segne uns Alle, unfer Bater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antliges! Denn in bem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unfer Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milbe und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Er= barmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig fein, ju fegnen Dein Bolk Jisrael ju jeber Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt feift Du, Emiger, ber ba fegnet fein Bolt Jisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bojem, und meine Lippen, daß fie nichts Trügliches reben. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich bem Stanbe fei fie bemuthig gegen Alle. D öffne mein Berg burch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller berer, bie gegen mich Bofes finnen, Rath und Anschlag zerftore, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Ramens, um Deiner Rechten, um Deiner Beiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Bergens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Bort und

עשֶׁה שֶׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַנְעשֶׂה שֶׁלוֹם עָלֵיְנוּ וְעַל בָּל־ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵּןךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֵׁיּבְּנָה בּיר הַפִּקְדָּשׁ בִּמְהַרָה בִּימִי עוֹלֶם וּבְשָׁנִים קּדְמֹנִיוֹר: וְשֶׁם נַעֲבְרָךְ בִּיִרְאָּרוֹ בִּימִי עוֹלֶם וּבְשָׁנִים קּדְמֹנִיוֹרו: וְעַרְבָה לַיִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשְׁרָה בִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קרמנִיוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

בְּרוּךְ שַּתָּח יְיָ אֶלהֹיְנוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ אֶלהֵי שַּבְרָהָם אָלהֵי יִצְּחָק וֵאלהִי יַצְקבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא אַל עֻלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹבים וְקְנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנִיהֶם לְמַצון שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיצַ וּמָגן: בְּרוּךְ אַתְּח יְיָ מָגן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדְנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּח רֵב לְהוֹשְּיַע.
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶּר מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵה מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחָשֶׁרִ מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵה נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנְתוֹ לִישׁנֵי עָפְר: מִי כְמִוֹךְ בַּעַל גְּבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לְּהַחְיוֹר מַמִיר וּמְדָּמִים וְשׁוּעָה: וְנֵאָמָן אַתָּה לְהַחְיוֹר מַמִּירם: בַּרוֹך אַתָּה וְיָבְיִחִיוֹר הַמֵּתִים:

Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen! Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Läter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrsurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

בְּעַרִיצִּהְ וְנַקְּוִישְׁהְ בְּסוֹרְ שִׂיחַ שַּׂרְפִּי־קְּדֶשׁ הַפַּקְהִּישִׁים שִׁמְהְּבַּקְּרָשׁ כָּבְּתוּבעל־יַר נְבִיאֶךּ. וְמָרָא זֶּה אֶל־יָה וְאָמַר שִׁיח כָּדוֹשׁ כָּדוֹשׁ יְיָ צְּבָאוֹרת מְלֹא כָל־ הַאֶּרֶץ בְּבוֹדוֹ:

יו בְּבוֹרוֹ מָלָא עוֹלָם מְשְׁרְתִיו שוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹר - יִיִּדִ 'יִנְפִּוֹתָם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:

קיות בָרוּךְ כְּכוֹר־יִיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חון מְמְקוֹמוֹ הוּא וְפֶּן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹ עַם הַמְיַחֲרִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבְכֶּלִר בְּּכָל־יוֹם הָמִיד בַּעַמֵיִם בְּאַהֲבָה שְׁמֵע אוֹמִרִים:

פיוח שְּׁבַע יִשְרָאֵל יִי אֱלהֵינוּ יִי אֶחָר:

נעריצך Wir wollen Dich rühmen und Dir Heiligung widmen nach der Weise der heiligen Serafim, die Deinen Namen weihes voll erheben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen einer den andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit?
— Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Bolk berer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rusen sie: "Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

ייו אֶחָר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבְינוּ הוּא מַלְבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיצְנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיצְנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינִי כָּל־חֵי לְהִיוֹת לָבֶם לֵאלהִים.

ק"וח אַני יִי אֱלהיכֶם:

י אַדִּיר אַדִּירְנוּ יָיָ אֲדֹנְוְנוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְּדְּ בְּּכְלֹּ הָאָרֵץ: וְהָיָה יִיָּ לְמֶלֶךְ עַלֹּ־בְּלֹ־הָאָרֶץ בּּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יָיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

י וּכְרַכְרֵי קָרְשְׁךְ כָּתוּב לֵאמר.

מּ"ח יִמְלֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיוֹן לְרֹר וָרֹר הַלְלוּיָה:

ח׳ לְרֹר וָרַר נַנִּיר נְּרָלֶךְ וּלְנֵצֵח נְצָחִים קְרָשֶׁתְּךְ נַקְּרִישׁ

וְשִׁרְחַךְ אֱלֹהִינוּ מִפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶר כִּי אֵל

מְלֵּךְ נְּרוֹל וְקָרוֹשׁ אֶחָה. כָּרוּךְ אַתָּח יִיָ הָאֵל הַפָּרוֹשׁ:

König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, ener Gott!

Arrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ift Dein Name auf der ganzen Erde! Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

וברברי Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein

Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Sallelujah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und König bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכְּל-־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ נְקַרַבְּמָנוּ מַלְבֵּנוּ מִבְּל-־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַשְׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיף. קָקרבִתְּנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַכוֹרָתֶךּ. וְשִׁמְךּ הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

נַתְּמֶן־לָּנוּ יָיָ אֲלֹהֵינוּ בְּאַהַבְּה (שַּבְּחוֹח לִמְנוּחָה ₪ מוְעַרִים לְשִׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּבְּח הַנֶּה וּיְמַנִים לְשָׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּבְּח הַנֶּה וְאֶת־יוֹם) הַג הַסָּכּוֹת הַנִּיִּה וְּוְמַנִים לְשָׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (בִּאַהַבְּה) מִקְּרָא־קְּדֶשׁ. זֵבֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ נָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקנוּ מֵעַל אַרְמֶתְנוּ וְאֵין אָנַחְנוּ יְכֹלִים לַעַלוֹת וְלֵרָאוֹרת וּלְהִשְּׁתַּחוֹת לְפָנֶיְךּ וְלַעֲשׁוֹרת חוֹבוֹתִינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךְ בַּבַּיִרת הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ שֶׁנְקְרָי שָׁמִךּ עַלָּיו מִפְּנֵי הַיָּר שֶׁנִשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְרָשֶׁךּ: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶוְדּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵצִּ־לֹהֵי אֲבוֹתִינוּ מֶלֶהְ רַחֲכָו שֶׁהָשׁוֹב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כִּזְקְרַשְׁהְ בָּרַחֶמֶיךְ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל בְּבוֹרוֹ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ גַּלֵח בְּבוֹר מַלְכוּתְדְּ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעִינֵי כֶל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מְבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפָּצוֹתִינוּ כַנֵּם מִיַרְבְּתִי־אֶרֶץ: וַהָבִיאֵנוּ לְצִיוֹן עִיְרְדָּ בְּרִנְּה וְלִירוּשָׁלַיִם בִּית מִקְרָשְׁךְ בְּשִּׁמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶּׁרוֹ לְפָנֶיף אֶת־־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתִינוּ הְמִירִים פְּסִרְרָם וּמוּסָפִּים פְּהַלְּכָתָם. וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּבָּת תַּיָּה וִאֶּת־מוּסַף יוֹם) חֵג הַסֶּכּוֹת הַיֶּיה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֵיך בְּאַהַבָּה בְּמִצְוַת רְצוֹנֵךְ כְּמוֹ שֶׁבָּתַבְהָ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךְ עַל־יְבִי משֶׁה עַבְרְּךְ מִפִּי כְבוֹנֶךְ כִּיִּמוּר:

(Am Sabbath:)

וּכְיוֹם הַשַּבָּת שְׁנֵי־כְכְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה הְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה כַשְׁמֶן וִנִסְכּוֹ: עלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתוֹ עַל־עלֵת חַתָּמִיר וְנִסְכָּה:)

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחְדֶשׁ הַשְּׁבִּיעִי מִקְּרָא־קְדֶשׁ יְהְיָה לָבֶם כָּל־מָלֶאבֶּרת עֲבדָה לֹא תַעֲשׁוּ וְחַגּתֶם חַגּ לִייָ שִׁבְעַת יָמִים: וְהִקְרַבְּתֶּם עלָה אִשֵּׁה הֵיחַ נִיחְחַ לַייָ פָּרִים בְּנִי־בָקָר שְׁלשָׁה עֲשָׂר, אֵילִם שְׁנְיָם, כְּבְשִׁים בְּנֵי־ שְׁנָה אַרְבָּעָה עַשָּׂר הִּמִימִם יִהְיוּ:

וּמְנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כִּמְדֶבָּר. שְׁלשָׁח צִשְּׂרנִים לַפְּר. וּשְׁנֵי צָשְׂרנִים לָאָיֵל. וְעִשְּׁרוֹן לַבֶּבֶשׁ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשְׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִירִים כְּחָלְכָתָם:

(Am Sabbath:)

(יִשְּׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךּ שׁמְרֵי שַׁבֶּת וְקְרָאֵי עְנֶג. עַם מְקַרְשׁי שְׁבָּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִפּוּבֶךְ. וּבַשְּׁבִיעִי בְּץִיתָ בּוֹ וְקְדַשִּׁי הְּכִיעִי בָּלֶם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִפּוּבֶךְ. וּבַשְּׁבִיעִי רְצִיתָ בּוֹ וְקְדַשְׁתוֹ הָקְרַאתְ. זֵבֶר לְמַעֲשֵׁח בְרֵאשִׁית:)

אָלהַוְנוּ וַאַלהַי אָבוֹתִינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחַם עָלִינוּ. אָלהֹוְנוּ וַאַלהַיב הָדֶּרֶשׁ לְנוּ. שׁוּבָּח אֵלֵינוּ בַּהַמוֹן רַחֲמֶיךְּ

בּנְלֵל אָבוֹת שֶׁעְשׁוּ רְצוֹנֶךְ. בְּנֵה בֵיתְּהְ כְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מְקְדָשְׁהְ עֵל מְכוֹנוֹ וְחַרְאֵנוּ בְּכִנְיָנוֹ וְשַׂמְחֵנוּ בְּתִקּנוֹ. מְקְדָשְׁהְ עֵל מְכוֹנוֹ וְחַרְאֵנוּ בְּכִנְיָנוֹ וְשַׂמְחֵנוּ בְּתִקּנוֹ. וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקּנוֹ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקּנוֹ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִּקְנִוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתְּוֹרֶ וְשָׁבְעֵמִים וְשְׁרָאֵל לִנְוִיהָם. וְשָׁב נַעַלֶּה וְנֵרָאָה וְנִשְׁתְחַוֹּה לְפְנֵוְךְ בְּשְׁלִשׁ פְּעֵמִים בְּעַמִים בְּעַמִים בְּעַמִים בְּעַמִים בְּעַמִים בְּעַמִים בְּעָמִים בְּעָמִים בְּעַמִים בְּעַמִים בְּעַבְּיוֹ וְבְּחָר בְּחַר בְּחַר בְּחַר בְּחַר בְּחַר בְּחַר בְּחַר בִּחְר בְּחַר בְּחַב בְּתוֹרְתְּבְיִי וְהְנָה בְּמְקוֹת וְבְחַג חַשְּׁבְעוֹרת וּכְחַג חַפְּנֵית וְדֹּוֹ בְּעִבְיוֹ וְחָוֹּה צִשְּבְעוֹית וְבְחָב בְּתוֹרְבְיִבְיִ וְחְוֹּח בִינִם בְּתִּבְיִי וְחְוָּח בִיִּבְּחְר בְּחַב בְּתוֹבְיִבְיְ וְחְוֹּח בִיבְּעִם בְּתִּבְית וְהְוֹח בְּתִּבְית וְהְוֹח אָלְהֵיךְ אָשְׁר בְּתַן־לְבְּיִ בְיִבְּיִם בְּעָבְיִבְית וְחְוֹח אָּתְיִבְּבְּיוֹת וּבְיִלְם בְּתִּבְית וְחְוֹח אָלְהָיִים בְּבִית וְחְוֹח בְּתִּב בְּתִּבְית וְחְוֹח בִּתְּבִית וְחְוֹח בְּתְבוֹי בְּבָּיתוֹים בְּעָבְיוֹת בְּבָּתוֹים בְּעָבְיוֹת וְבְעָבוֹי וְחְנָּח בִּבְּבְרַבֵּת וְהְוֹח אָּחְיִבְּ בְּעִייִם וְחְוֹּח וְבְיִבְּת וְחְוֹים בְּעִיתְם בְּבִּית וְחְוֹּח אֵשְׁבְּעִייִי וְחְוֹּח בִּשְּבִּית וְחְוֹיף בִּשְּבִי וְחְוֹּח בְּבְּבִית וְחְוֹים בְּעָבְיב בְּבִּית וְחְוֹּח אָלְהָיִים בְּעָּיִים בְּבִיתְיִבְית וְחְוֹיף בְשִּבְּים בְּבְבְבּת וְחִוּים בְּעִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּבִיתְּחִבּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּעִבּיוֹים בְּיִבְיוֹם בְּיִבְיתְם בְּיִּחְחָבְים בְּיִים וְבְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּעִבּיוֹים בְּעִבְּית וְבְּיִם בְּיבְּבְיתְיוּים בְּיִבְיוֹיוֹיוֹיוֹי וְבְיבְּבְית וְבְּבְיבְיוּ וְבְּיבְיוֹם בְּיבְבְיתְיוּים בְּיוֹבוּיוֹיוֹים וְיִיוּבְיוֹי בְּיִיבְיוּ בְּבְּבְיתְיוֹיוּיוּים בְּיבְיבְיוֹם בְּיבְּבְים בְּיבְּיוּם בְּיבְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוּבְיּבְיוּים בְּבְּיבְיוּים בְּיבְיוּים בְּבְּיוּים בְּבְּיוּים בְּיבוֹים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיבְיוּים בְּיוֹים בְּיבְּיוֹם בְּיבְּים בְּבְּיו

רְצֵח יְיָ אָלהַינוּ בְּעַמְּדְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִּלְּתָם. וְהָשֵׁב אָת־ הָעַבוֹרָה לִרְבִיר בִּיתֶךָּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָם בְּאַהֲבָה תָּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתָהִי לִרָצוֹן תָּמִיר עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַכָּוּדָּ:

רחוּם בְּרַחֲמֶיְהְ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְּהְ לְצִיּוֹן (עִיכֶּךְ) וְמֵבֶּר רחוּם בְּרַחֲמֶיְהְ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְּהְ לְצִיּוֹן (עִיכֶּךְ) וְמֵבֶּר

ותערכ (Gem.) D lag Dir wohlgefallen unfer Beten, wie Ganzopfer und Altargaben! D Erbarmer, in der Fülle Deiner Barmherzigkeit laffe zurückkehren Deinen Gottesglanz nach Zijon,

הָעַבדָּה לִירוּשָׁלֶנְם:וְתֶּחֲנֶיְנָה גֵינֵיְנוּ בְּשוּבְךְּלְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֶׁם נַעֲבָרְךְ בְיִרְאָרוֹ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמנִּיּוֹרת: י' בָּרוּךְ אַתָּח יָיָ שָׁאוֹתְךְּ לְבַרְּךְ בִּיִרְאָה נַעַבוֹר:

מורים דרכן
ק' מוֹדִים אֲנַחְנוּ לֶךְ שָׁאַפְּה ק' מוֹדִים אֲנַחְנוּ לֶךְ שָׁאַפְּה אָלֹחֵי כָּל־-בָּשָּׁר יוֹצְרָנוּ יוֹצֵר לְשִּיְּךְ תַּנְּדוֹּל וְתַאָּרוּ בֵּן הְתַּיִנוּ לְשִיּקְר תְנְּדוֹל וְתַאָּרוֹ עַל וֹחְפַיְמֵנוּ וְתָּאָחוֹף גָּלְיוֹתְענּ לְתַצְרוֹת קָרָשֶׁך לִשְׁמֹר תָקֵוּנּ וְלַצְשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָכְּדְּךְ בְּלֵכְּ שְׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָּ שָׁלֵם עַל הַחוֹנָאוֹת:

מורים אַנְחָנוּ לֶךְ שָׁאַתָּר לְעוֹלָם נָעָר וְצִּהְנִים מְנִינוּ מְנֵן לְעוֹלָם נָעָר צוּר חַיֵּינְנוּ מְנֵן נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹם כְּנָהֶךְ וְעַר נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹם כְּנָהֶךְ וְעַר נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹם כְּנָהֶךְ וְעַר נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹם עְּכָּלּ נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹם עָבֶּנִי וְעַר נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרוֹם עַבְּנָר וְצִיּהְנָים. הַמוֹב עַמְנוּ וְעַרֹּ

בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַפוּ חֲסָהֶיךְ מֵעוֹלֶם קּוּיָנוּ לֶךְ:

וְעַל כֶּלֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְבֵּנְוּ תָּמִיד לְעוֹלָם נְעָד: וְכל הַחַיִּים יוֹדְוּךְ פֶּלָח וִיחַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֶמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ מֶלָח. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךּ וּלְדְּ נַאֵה לְהוֹדוֹת:

Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jerusschalazim! Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückkehrest in Barmherzigkeit! Und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen, wie in den Tagen der Vorwelt und den Jahren der Vorzeit.

ברוך (Borb.) Gelobt sei Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrsfurcht dienen wollen.

יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְבֵנוּ בַּבְּרֶכָה הַמְשָׁלֵשֵׁת בַּתוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְרֵי מֹשֶׁה עַבְהֶּךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהַרן וּבָנָיו הש"א נקול כּהַנִים עם קְרוֹשֶׁיך בָּאָמוּר:

הכהנים מברכין

בָּרוּך אַתָּח יִי אֱלֹהֵינוּ מֵלֵךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קִדשָנוּ בִּקְדִשָּׁתוֹ שֵל־אַהַרוֹ וִצְוָנוּ לְבָרֵךְ אָת־ עמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהַבָה:

> הש"ץ מקרא יָבֶרֶכְךְ יִבְּרֶכְךְ יִיָ מִצִּיּוֹן עשׁׁה שְׁמַיִם וָאָבֶץ:

יָנְ אַרגִיְנוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְדְ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְיִשְׁמְרֶךְ שְׁמְבֵנִי אֵל כִּי־חָמְיתִי בָּה:

אלהינו (Borb.) Unfer Gott und unferer Bäter Gott! Segne und mit bem in Deiner Thorah geordneten breifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und feiner Sprößlinge ift ausgesprochen worden,

die Priefter, Deine heilige Schaar.

Die Priester:) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Berr ber Welt, ber uns mit ber Beihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, fein Bolf Jisrael in Liebe gu fegnen!

Es fegne dich - Es fegne bich ber Ewige von Zijon aus, ber Schöpfer bes himmels und ber Erben!

Der Ewige - Ewiger, unfer herr! wie herrlich ift Dein Name auf ber ganzen Erbe!

Und behüte dich! — Behüte mich, o Gott! benn auf Dich vertrau' ich.

כשהכהנים מנגנין וישמרך אומרים הקהל.

רְבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלֶם. אֲנִי שֶׁלֶּךְ וַחֲלוֹמוֹתִי שֶׁלֶּךְ. חֲלוֹם חָלֵמְמִי וְאִינִי יוֹבֵעַ
מַה־הוֹא: יְהִי רְצוֹן מִלְּפְנֶוְךְּ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁיִהְיוּ כֶל־הְוַלוֹמוֹתֵי
עָלִי וְעַל בְּל־יִשְׁרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבִין שֶׁחָלְמִוּ עַל
אֲהַרִים וּבִין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלִי: אִם טוֹבִים הַם חַזְּקִם וְאַמְּצֵם וְיִתְקּיְמוּ עַל
בִּי וּכָהֶם בַּהָלוֹמוֹת יוֹפֵף הַצַּדִּיק. וְאָם צְּרִיכִים רְפּוּאָה רְפָּאֵם בְּחָוְקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּרָה מֵחְלִיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצְּרַעְהָּה וּכְנֵעָטְן מִצְּרַעְחּוֹ וּכְמֵי מְלִיחוֹ עַל־יְבִי אֶלִישָׁע. וּבְשִׁם שֶׁהָפְּבְּהָ שֶּׁהְלָּלָה לְבָרֶכָה בֵּן מִּהְפַּךְ בָּל־חֲלוֹמוֹתִי עָלִי אֶת־קּלְלָת בְּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לְבָרֶכָה בֵּן מִּהְפַּךְ בָּל־חֲלוֹמוֹתִי עָלִי אֶתְרְצֵּל לְטוֹבָה וְתִשְׁע מִקְלְלָה לִבְרָכָה בֵּן מִּהְפַּךְ בָּל־חֲלוֹמוֹתִי עָלִי עָנִי בְּלְעָם הָרָשָע מִקְלָלָה לִבְרָכָה בֵּן מִּהְבּּךְ בָּל־חֲלוֹמוֹתִי עָלִי וְעִל בְּלֹבְת בְּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלְלָה לִבְרָכָה בֵּן מִּהְבּּדְ בְּלֹחְמוֹת וֹעֵל בְּלִים וְתִּשְׁע מִקְלְלָה לִבְרָכָה בֵּן מִּהְבּּדְ בְּלֹבְעִם הְרָשְׁע מִקּלְלָה וֹתְרָעוֹ וְתִרְצֵּנִי וְתִּבְּנִי בְּלְבִים הְבָּעְעִם הְרָשְׁע מִקּלְלָה וְבְּרָכָה בֵּן מִּהְבִּיּב בְּעִבְּים אָבְרָבְה לְטוֹבָם וְתִשְׁע מִקּלְלָה וְתִיבְנִי וֹחְרָצֵי: אִבְלְים הְבִּבְּים הְבָּבְיִּם בְּבְּבְּבְבּים הְבִּים בְּבְּבְּים בְּבְיבְבּים הְנִישְׁתְבְּבָּי בְּיִים מִּבְּרְבִיי בְּיִבְשִׁע מִקּלְלָה וֹבְּרָבְיּי וְתִרְצֵיי:

יָּבֶּרְ מֶּלְחִים יְחָנֵּנְוּ וִיבֶּרְבֵנוּ יָאֵר פָּנְיו אִתְנוּ טֶלְה:
יִּיְיִיָּ אֵל רַחוּםוְחַנּוּן אֶכֶרְ אַפְּיִםוְכַב־חֶטֶר וָאָמָת:
פְּנָיוֹ פְּנָח אֵלֵי וְחָנֵּנְי כִּי־יָחִיר וְעָנִי אָנִי:
אַלֶּיךְ אֵלֶיךְ יִיְ נַפְשִׁי אָשָׂא:
יִּיְחָר יְּנְיִר אָלִיר אָלִיר אָלִיר אָל־יִי אָלֹיִי אָלֹחִינוּ
שִׁפְחָח אֶל־יַר נְּבְרְמָה כֵּן עִינִינוּ אֶל־יִיָי אֶלחִינוּ
עַר שִׁיִּחָנֵּנוּ: יבוּנוּ של עולם.
עַר שֵׁיִחָנֵּנוּ: יבוּנוּ של עולם.

Es laffe leuchten — Gott begnad' uns und fegne uns, laffe leuchten fein Antlit mit uns! Selah.

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlit - Wende Dich zu mir und begnade mich; benn einsam und bedrängt bin ich.

Bu dir - Bu Dir, Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade dich! — Sieh, wie ber Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unsern Gott, bis Er uns begnadigt.

יִשָּׁא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹחֵי יִשְׁעוֹ: NW! (וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל מוֹכ בְּצִינִי אֱלֹהִים וְאָרָם:) יָנָ חָבֵּנוּ לְדָּ קוּינוּ הָנֵה וְרַעָּם לַבְּקָרִים אַף־ 77 T: ישועתנו בעת צרה: אַל־הַסְתֵּר פָּגָוְדְ מִפֶּוְנִי בְּיוֹם צַר לִי הַמֶּח־אֵלֵי פַנָיו אָזָנֶךְ בְּיוֹם אָקָרָא מַהַר עַנִּנְי: אלוד אַלֵיך נָשָאתי אָת־עִינֵי הַיּשִׁבִי בַּשַּׁמָיִם: וְשָׁמוּ אָת־שִׁמִי עַל־בָּנֵי יִשִּׁרָאֵל וַאַנִי אַבָּרְבֶם: וישם 7 לְדְּ יָנְ הַנְּרֶלָה וְהַנְּכוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנִּצְח וַהַהוֹר כִּי־כל בַּשָּׁמֵיִם וּבָאָרֶץ לְךְּ יְיָ הַמַּמְלָבָה וַהַפִּתְנַשֵּא לְכל לְראש:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמֵר וְיָ וּרְפָּאתִיו:

Cs wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Huld vom Gotte feines Beils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns! auf Dich hoffen wir. Sei ihr Arm an jeglichem Morgen und unfere Hulfe zur Zeit der Bedrängniß.

Sein Antlit — Berbirg Dein Antlit nicht vor mir am Tage, da ich bedrängt bin. Reige mir Dein Ohr am Tage, da ich ruse; eilig erhöre mich!

Bu dir — Zu Dir erheb' ich mein Ange, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und fie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Rinder Jisrael, und Ich werde fie fegnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke und Glanz und Sieg und Majestät, denn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über Alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Rahen und Fernen, fpricht der Ewige, und Ich heile ihn.

ק' יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֵוּ יְיָ אֱלֹהֵי וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁמְּעֵשֶׁה לְמַען קְּרָשֵׁת חְשִׁהְרָ הְּנָּבּוֹר הַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפִּי הַבְּרוֹ וֹבְנָיוַ עם קְרוֹבֶּי הְשִּהְרָ הְנְבְּרוֹב לִי בְּקְרָאִי לְּךְ וְתִשְׁמֵע הְּפִּלְּתִי מְחֹנוֹמִינוּ בְּעָם שֶׁשְּׁמֵעְהָ אֶנְקַת וַעֲקֹב הְּמִימֶךּ. וְתָשֶּוֹ־לִי וּלְכֶל־נַפְּשׁוֹת בִּיִתִי מְזוֹנוֹמִינוּ בְּשָׁם שֶׁנְּמַתְּ אֶנְקַת וְעָקֹב הְּמִימֶךּ. וְתָשֶּוֹ־לִי וּלְכֶל־נַפְּשׁוֹת בִּיִתִי מְזוֹנוֹמִינוּ יְפַּרְנָסְתֵנוּ בְּנָתַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּנִתְּהָ וְלָא בְצִמְצוּ וּבְּנָתְ וֹמְשְׁמִע הְּפִּלְּתִי מִים בְּעֵינִי כְלּררוֹצִינוּ. וְיִהְיוֹּ דְבָבִי נִשְׁמְעִים בְּעִינִי כָל־רוֹאִינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרֵי נִשְׁמְעִים בְּעִינִי כָל־רוֹאִינוּ וְלְחֶסֶּר וּלְרָחָמִים בְּעִינִוּךְ לְבִּי לְחַבְּי וְלְחָבְּר וֹלְבְחָמִים בְּעִינְוְדְּ וֹבְעִבְּי בִּינְה וְמְשְׁבְּתֹּי עִפְי נִפְּלָאוֹת וְאוֹת לְטוֹבְה וְתַלְחָבְי תֹלְמוֹת בְּרָכִי. נְשְׁמְעִים בְּעִינְוֹּ בְּרָבְיִי תִלְמוֹת וְמִצְלְּה וֹתְעַשְׁה עִפִּי נִפְּלָאוֹת וְאוֹת לְטוֹבְה וְתִּעְלְחִבִּי בְּרָרָי, וֹחָעשֶׁה עִפִּי נִפְּלָאוֹת וְאוֹת לְטוֹבְה וְתִּלְחָבְי לְחָבִין וֹלְחָבְּי וֹנִישְׁ בְּנִבְיוֹ וְחַבְּעָבְיוֹ וּוֹלְחָבִיים בְּעִינִי בָּלְררוֹאִיוּ. וְחָבְשָׁה וֹלְבְיוֹ וּלְחָבְּיוֹ וֹלְחָבְים אָתְרִבּין מִלְמוֹבְית חְלְמוֹבְי הְנִבְיוֹ בְּלְבוֹת וְלְמוֹבְיוֹ וְלְמִבְּלְים בְּעִינִוּ בְּלְבוֹת לְיבָיוֹ וְלְםשְׁבִּבּיוֹ וְלְחָשְׁבִּין וּלְבְיִבְיוֹ בְּלְבִיוֹ וּלְנְבִין בְּינְבְיוֹ וְתְם בְּבְּנִיוֹ בְּלְבִיוֹ בְּנְבְיוֹ בְּינְהוֹ לְנְבִין וְיִבְיוֹב בְּינָה לְנְבִין וְבְּבְּיוֹ וְבְּבְּיוֹבְיוֹ וְבְּבִיוֹ בְּעִבְּיוֹבְיוֹ וְתְבְּבְיוֹת וֹבְּבְּיוֹים בְּבְבְיוֹם בְּעִבְּעוֹבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ בְבְינִים בְּעִבּיוֹ בְּינְבְּבְּיוֹ בְּבְיוֹם וֹבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹן בְּבְּבְּיוֹבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּבְעוֹם בְּבְּבְּיוֹבְיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹת וְבְּבְּבְעוֹים וְבְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹבְבְּבְּיוֹם בְּחִים בְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְבְיבְ

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bater Gott! daß Du um Deiner Beiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, fo wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Briefterfegen gesprochen wurde aus bem Munde Aharons und seiner Spröflinge, ber Dir geweihten Schaar, - bag Du mir nabe feieft, wenn ich Dich rufe, und mein brunftig Gebet ftets erhöreft, wie Du das Flehen Jaakobs, bes Untabligen, vernommen. Und mögeft Du mir geben und allen Gliedern meines Saufes unfere Nahrung und Berpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Rummer, aus Deiner milbspendenden Sand, wie Du Rahrung in Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unserem Ahn. Und laffe und Liebe, Gunft und Gefallen finden in Deinen Angen und in den Angen Aller, die uns sehen, und vernimm unsere Worte, wenn wir Dich anbeten, wie Du den Josef, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunft und wohlgefällig erscheinen ließest vor Dir und Allen, die ihn faben. Und erweise mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes= und Suldzeichen. Berleihe meinem Bergen Einficht, all die Worte Deiner Lehre zu verstehen und gu halten und den in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Ginn für

וְסוֹדוֹתֵיהָ. וְתַצִּילְגֵי מִשְׁנִיאוֹת וּחְשַהֵר רַעִיוֹנֵי וְלְבִּי לַעַבוֹרָתֶךְ. וְתַאֲרִוּךְ יָמֵי (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אָשְׁתִּי וּבָנֵי וּבְנוֹתִי) בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרֹב עוֹ וִשְׁלוֹם. אָמֵן סֶלְה:

ויכוין לסיים עם הכהנים כרי שיענו הקהל אמן:

אַרִיר בַּפָּרוֹם שֹבֵן בּוְבוּרָה. אַתָּה שֶׁלוֹם וְשִׁמְךְ שֶׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׁים עָלִינוּ וְעַל־כָּל־עַמְךְ בִּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָבָה לְמִשְּׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

(הכהנים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים •

רבון הְעוֹלֶם. עָשְׂינוּ מַה־שֶּׁנְוְרָהָ עָלִינוּ. אַף אַחָה עֲשֵׂה עָפְנוּ כַּאֲשֶׁר הַבְּשַּׁהְמָנוּ. הַשְּׁקִיפָּה מִמְעוֹן קָרשְׁךּ מִן־הַשְּׁמִים וּבָרַךְ אֶת־עִמְּדּ אֶת־ ישְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַמְּה לָנִוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתִינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלֶב וּדְבָשׁ:)

שִׁים שֶׁלוֹם שוֹבָח וּבְרָבָה חֵן וְחֵפֶר וְרַחַמִּים עֻלֵּינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַפֶּוּך. כָּרְבֵנוּ אָבִינוּ כָּלְנוּ כְאָחָר בְּאוֹר פָּנִיךְ כִּי בָאוֹר־פָּנִיךְ נָתַתְּ לְנוּ יִיְ אָלחֵינוּ חוֹרַת חַיִּים וְשַׂרַב בְּעִינִיךְ לְבָרֵךְ אָת־עַפִּוּך יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּכְכָל־ שְׁעָה בִּשְׁלוֹם: שִׁעָה בִּשְׁלוֹם:

Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Baters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskrast und Frieden!

אריך Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht! Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgesfällig, daß Du walten lafsest über uns und über Dein ganzes Bolt Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze!

סדר הושענות לשני הימים הראשונים של סכות.

לאחר שגמר הש"ץ תפלת מוסף מוציאים ס"ה ומעלין אותו על הבימה וכל אחר נוטל לולב ואתרוג בידו הש"ץ מתחיל ואומר הושע נא, ומקיפין הבימה עם לולביהם, פונים דרך ימין והופכים פניהם למערב והולכים דרך צפון ומסבבין, וכשמגיעים לפני התיבה מסיימין פיוט הושע נא ומבניסין ס"הת להיכל וכדרך הזה עושים כל ימי החג חוץ משבת שאין מקיפין ואין מוציאין ס"ת אלא פותחין ארון הקדש ואומרים הושע נא.

קושע נא. לְמַעַנְךְּ אֱלֹחֵינוּ קושע נְא. לְמַעַנְךְּ בוֹרָאֵנוּ קושע נְא. לְמַעַנְךְּ גוֹאָלֵנְוּ קושע נָא. לְמַעַנְךְּ דוֹרְשִׁנוּ קושע נָא.

(im zweiten Tage; wenn diefer am (Um ersten Tage; wenn diefer am Sountag ift, bas nebenstehende Stuck) Sabbath ift, bas untenftehende Stuck.)

ע״פּ א״ב.

אָצֶרְךְ שׁוּעִי. בְּבֵית שֵׁוְעִי. אֵל לְמוֹשְׁעוֹרת. בְּשִׁוְעוֹרת. בְּשִּׁוְעוֹרת. בְּשִּׁוְעוֹרת. בּאַרָבַּע בּוֹ לְהוֹשִׁיעִי. הַרְשִׁתְּיךְ שׁוּעוֹרת. בְּשִּׁוְעוֹרת. הוֹנֵי לְהוֹשִׁיעִי. הַקְשִׁיבְיה בּוֹשְׁיעִי. חַי בּן מִשְׁתִּיעִי. חַי בּן מִשְׁתִּיעִי. חַי בּן מִשְׁתִּיעִי. חוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. חוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. חוֹבֵי יְשׁוּעוֹת.

(Um Sabbath.)

אם נְצוּרָה כְּכָבַת. בּוֹנֶגֶה בְּרָת נֶשְׂאַת שַׁבְּת. הַקּוֹבְעַת גוֹמֶרֶת הִלְּכוֹת שַׁבִּת. דּוֹנֶרְשֶׁת מֵשְׂאַת שַׁבְּת. הַקּוֹבְעַת

Hoschanoth für den ersten und zweiten Tag des Hüttenfestes.

אוון ב הושע נא

Um Deinetwillen, Du unser Gott, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Schöpfer, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Erlöser, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Fürsorger, o hilf!

(Bahrend des Umganges im Gotteshaufe:)

(Am erften Tage; wenn biefer am Sabbath ift, bas untenftehenbe Stud.)

אערך Im Andachtshause mein Flehen lass' ich zu Gott ergehen. Am Fasttag bekannt' ich meine Sünden, suchte Dich, um Heil zu sinden. D horch' auf mein Flehen! erhebe Dich, mir beizustehen! Gedenk', mein Hort, ersbarme Dich mein! Ewiglebender, mit Huld mich woll' erfren'n! Gütiger, zu meinem Augstruf

(Am zweiten Tage; wenn biefer am Sonntag ift, bas nebenftebenbe Stud.)

be Gott, bei bem bas Heil ist bereit, besiegelt durch viersfachen Eid!), denen, die flehend Dirnah'n! Gebetereihend klopfen sie an, die forschen im Worte, das Seelen ergöst, dessen Räthseltiefen zu ergründen sie letzt, die rufen, daß Du zu ihnen Dich wendest, harrend des Heils, das Du sendest. Fest halten sie an

(Am Sabbath.)

Das erforschet die Lehre, die Seelen erquidet mild, Das der Sabbathweihe Borfchriften hält, Laft am Sabbath ju tragen fich enthält,

¹⁾ Rach einer Erklärung, die vier Stellen nachweift, in welchen Gott Bisrael fein Seil beschwört.

(מm aweiten Tage.) מוווי (מווו erfien Tage.) יָחִישׁ מוֹשִׁיעִי. כַּלֵּחמַרְשִׁיעִי. מְפוּלִים בְּךְ שְׁעוֹת. יֹדְעֵי בִּין

נָא שַּוְעִי. רוֹמֶם קֶבֶן יִשְׁעִי. הְשׁוּעוֹת. בְגָשׁ הְשׁוּאוֹת. שַׁרַי מוֹשִׁיעִי. הְוֹשַע נָא. שָׁלשׁ שָׁעוֹת. הְוֹשַׁע נָא.

לְבַל עוֹר תַּרְשִׁיעִי. מַהֵר שָׁעוֹת. בּרְעֶיךְ בְשֵׁוְעוֹת. לְחָבין אֶלהֵי יִשְׁעִי. נָצַח לְחוֹשִׁיעִי. שְׁמוּעוֹת.מִפֶּיךְּנִשְׁמַעוֹת.נוֹתֵן שָּׁא נָא מָוֹן רִשְׁעִי. עַבר עַל־ הְשׁוּעוֹת. סְפוּרוֹת מַשְׁכְּעוֹת. פּוֹעֵר פּנֵח נָא לְהוֹשִׁיעִי. עֵרוּת מַשְׁמִיעוֹת. פּוֹעֵר צור צַרִּיק מוֹשִׁיעִי. קַבָּל יְשׁוּעוֹת.צַרִּיקנוֹשֶׁעוֹת.קְרַיַת תּוֹפְיַע וְתוֹשִׁיעִי. הְוֹשֵׁע נָא: תְּחִישׁ לְתְשׁוּעוֹת. הְוֹשֵׁע נָא:

אַני וָהוֹ הוֹשְׁיעָה נָא:

(Am Sabbath.)

אַלְפַּוִם תְּחוּם שַׁבָּת. וּמְשִׁיבַת הָגָל מִשַּׁבָּת. וָכוֹר וְשְׁמוֹר מְקַיֶּמֶת בַּשַּבָּת. חָשָה לְמַהֵר בִּיאַת שַבָּת. סוֹרַחַת כּל מְשִׁשֶּׁה לַשַּבָּת. יוֹשֶׁבֶת וּמַמְהָנֶת עַר בְּלוֹת שַׁבָּת. בְּבוֹר נָגְנָג קוֹרָאָח לַשַּבָּח. לְבוּשׁ וּכְסוּח מְחַלֶּפֶת בַּשַבָּח. מַאַבֶּל וּמִשְׁמֶּח מְכִינָח לַשַּבָּח. גְעַם מְגָּדִים מַגְּגְמֶח לַשַּבָּת. סְעוּרוֹת שָׁלש מְקַיֶּמֶת בַּשַּבָּת. עַל־שְׁתִּי בִּבְּרוֹת בּוֹצַעַת בַּשַּבָּת. פּוֹרֶטֶת אַרְבַּע רְשִׁיוֹת בַּשַּבָּת. צווּוּ הַרְלָּקת גֵר מַרְלֶּקֶת בַּשַּבָּת. קרוּש הַיּוֹם מְקַהֶּשֶׁת בַּשַּבָּת. רָגון שָׁבַע מִפַּלֵּלֶת בַּשַּבָּת. שִבְעָה בַּדָּת קוֹרְאָה בַּשַּבָּת. תַּנְחִילֶנְה יוֹם שֶׁבָּלוֹ שַׁבָּת. הְוֹשֵׁע נָא:

אָנִי וָהוֹ הוֹשְׁיעָה נָא:

(Um erften Tage.)

Dich wende, schnell mir ben Retter fende, mache bem bofen Ankläger ein Ende, nicht fürder ftrafe mich ob meiner Schuld, Gott der Huld! daß für ewig Beil mich front. D fei Du meiner Sündenschuld verföhnt! Mein Bergeben verzeihe, mir zugewandt Seil mir verleihe! Gerechter Sort, der für mich fteht! nimm an mein Gebet. Erhöhe mein Sorn, mit Seil mich wolle franzen, Retter, Allmächtiger ohne Grenzen! D hilf! fteh' bei! woll' in Berrlichkeit erglänzen! D hilf!

(Um zweiten Tage.)

Dir, auf Dich ihr Auge schaut; mit Zeiten und Stunden!) ift ihr Sinn fundig vertraut, vor Dir beugen betend fie fich nieder. D hörten fie tröftliche Runde wieber, aus Deinem Daund ergangen, von dem das Beil wird verhangen, - in benen längft Berfündetes erschallt, altes Zeugniß wiber= hallt. D Du, ber Beil wirfet voll Rraft, dem Gerechten Rettung schafft, o lag nahen bas Beil, der Erlöften bewegtes Rauschen in Gil'! Bur Stunde, gur anadenreichen, o hilf! Laf ichnell uns bas Beil erreichen! D hilf!

אני D Herr, o Ewiger, hilf!

1) Die Berechnung ber Feftzeiten war Aufgabe ber Beifen.

(Um Sabbath.)

Innerhalb der Sabbathgrenze ruht, Reinen Werkeltagsgang am Sabbath thut, Das treulich der Sabbathweihe gedenkt, Mit freudiger Luft seinen Eintritt empfängt. Alles hält es für den Sabbath schon vom sechsten bereit; Ruhig harrt und weilt es, bis entwich der Feier Zeit.

Als Lust und Segen ist von ihm der Sabbath geweiht; Es pranget am Sabbath im Feierkleid.
Mit köstlichem Mahl und Trank den Sabbath es ehrt, Die festliche Labung am Sabbath es verzehrt.
Ihn begrüßend mit sestlicher Kerzen Schein,
Seinen Eintritt mit Segen weihet es ein.
Siebensachen Segensspruch enthält das Sabbathgebet 1);
An Sieben 2) das Gotteswort verkündet ergeht.
D daß es erwerbe

Den Tag, der ganz in Sabbathweihe strahlt3), als Erbe! — D hilf!

O Herr, o Ewiger, hilf!

¹⁾ Statt ber f. g. achtzehn Segensfprüche bes wochentägigen Gebetes enthält bie Sabbaths Tefiliah nur fleben. 2) Sieben find es, die am Sabbath zur Thorah gerufen werden. 3) Die Seligteit im fünftigen Leb. n.

(Nach bem Umgange:) (Am Sabbath wird bas untenfiehenbe Stud gebetet.)

ע"פ א"ב .

בּרוּשַׁעְהָ אֵלִים בְּלוּר עִפְּוּך. בְּצֵארְהְ לְוִישַׁע עַפְּך. בּן הוּשַׁע נָא:

בְּחוֹשֵׁעְתָּ גּוֹי וֵאלֹהִים. דְּרוּשִׁים לְוִשְׁע אֶלֹהִים. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

בְּרוֹשַׁעְתָּ הָמוֹן צְבָאוֹת. וְעִפְּם מֵלְאֲבֵי צְבָאוֹת. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

בְּרוֹשַׁעְתָּ וַכִּים מְבֵּית עֲבָרִים. חַנּוּן בְּיָרָם מַעַבִּירִם. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

(Am Sabbath.)

בְּרוֹשַעְתָּ אַב הָמוֹן הִשְּׁלִיךְ עָלֶיןּ יָהָב. בַּעַרוֹ בְרְהָ וּמִלַּמְתוֹ מִלַּהַב. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

בְּהוֹשֵׁעְהָ גִּוְעוֹ מְסֵר יְחִירָתוֹ לַשֶּׁלַח. דִּבַּרְהָ לְחוֹרוֹ יָרְדְּ אַל־הִשְׁלַח.

בֶּן הְוֹשֵׁעְהָ הַבָּאֶבַּן עם מַלְאָךְ קַדִּישׁ וָעִיר. וּמִלַּמְתוֹ מִשֶּׂמֶב שָׁעָר. שָׁעָר. מַלְאָךְ בַּוִּישׁ וָעִיר. וּמִלַּמְתוֹ מִשְּׂמֶב

בְּחוֹשֵׁעְתָּ זַרְעוֹ בְּבֹאָם עַל־הָעִיר בְּטְחַה. חֵבֵרְתָּ צָּבִימוֹ בְּנָסְעָם וְהָלְכוּ לָבֶטַח. בֵּן הְוֹשַע נָא:

בְּחוֹשֵּעְתָּ מְחוֹרִים מִפַּפְּרִיבִימוֹ בְּמֵלְבֵּן. יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת בְּמוֹ־אָבֶן. בְּמוֹשִׁע נָא:

(Rach bein Umgange:)

(Am Sabbath wird bas untenftebenbe Stud gebetet.)

Mie den Heldenschaaren in Lud 1) mit Dir 2) Du Heil gesendet, Als Du zu Deines Bolkes Erlösung Dich gewendet, So hilf auch uns!

> Wie mit Seil Du das Bolk, o Du, sein Gott, beglückt, Das auf das Heil von seinem Gotte harrend geblickt, So hilf auch ums!

Wie Beil Du gebracht ben in Mengen Geschaarten, Mit benen ber Engel Chore fich paarten,

So hilf auch uns!

Die Seil Du gebracht den aus der Knechtschaft Befreiten, Die, Gnädiger, Dir den Dienst dann weihten,

Go hilf auch uns!

(Am Sabbath.)

Du ließest um ihn Dich herab, und er war vor Flammen geborgen '). —

So hilf auch uns!

Bie seinem Sproffen 2) Du halfft, der fein Leben weihte ber gegudten Rlinge, -

Du fprachst zu seinem Ahn: Nicht ans Leben ihm dringe! — So hilf auch uns!

Wie Du halfft dem3), der rang mit dem Engel, dem Simmelsgesandten,

Bie Du ihn gerettet von Geres 4) Saß, bem entbrannten, Go hilf auch uns!

Wie Du halfst seinen Kindern, als sie die sorglose Stadt übersallen 5), —

Dein Schreck befiel ihre Feinde, und ficher fie wallen, — So hilf auch uns!

Wie den Lauteren Du halfst in schwerer Frohnde Drang, — Ihrer Dränger Schaar wie ein Stein in der Fluth versant!— So hilf auch uns!

¹⁾ Meghpten.

²⁾ Der Gebanke, baß Gott in allen Leiben Jisrael nah' und gegenwärtig bleibe — den ber Midrasch zu ber Wendung ausbehnt, baß Er an bes Bolles Leiben Theil nehme und in beffen Erlöfung und Befreiung gleichsam felbst mit einbegriffen sei — wird hier sehr ftark betont und bervorgehoben.

¹⁾ Abraham, ber burch Rimrod in einen brennenben Dfen geworfen warb. Bgl. Bb. II,

^{2) 3}izchaf. 3) Jaafob. 4) Efaws.

⁵⁾ Die Söhne Jaalobs überfielen Sichem, in welchem ihre Schwefter in fredler Beife war gemighandelt worden, und bei ihrem Beiterzuge hielt ein "Schreden Gottes" die Umswohner gurud, ihnen seindlich zu begegnen. 1. Mos. 34, 1 ff.; 35, 5.

בּרוּשַׂעְתָּ מְבוּעִים בְּצוּל נְּזָרִים. יְקְרְךְּ עִפָּם מַעַבִּירִים. בֵּן הְוֹשַׁע נָא:

ּבְּהוֹשֵׁעְהָ בַנָּה מְשׁוֹרֶרֶת וַיְוֹשֵׁע. לְנוֹחָהּ מְצְיֵנֶת וַיִּנְשַׁע. בְּנִה מְשִׁתְּרֶת וַיְּנְשַׁע.

בּן הְוֹשֵׁע נָא: פָּקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶּחְבֶּם. נָקוּב וְהוּצֵאתִי אִּחְבֶם. בּן הְוֹשֵׁע נָא:

בָּהוֹשַׁעְהָ סוֹבְבֵי מִוְבֵּחַ. עוֹמְסֵי ְעַרָבָה לְּחַקּיף מִוְבֵּחַ. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

בְּהוֹשֵׁעְהָ פִּלְאֵי אָרוֹן בְּהָפְשֵׁע. אָצֵר פְּלֶשְׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשֵע. בִּקְהוֹשֵע נָא: נִוֹשֵע נָא:

(Am Sabbath.)

בְּהוֹשֵׁעְתָּ כָלִיל בְּנָתְעַלְמָה בְנְמֶא צוּרָתוֹ. לְוִיתוֹ אֶל־חֵיק הוֹרָתוֹ.

ָּבְּרוֹשֵׁעְתָּ מֶצְנַף־בַּר כְּנִתְעַבְּר. נָאֶמֶן חָל בַּעַרוֹ וְנִתְנַבְּר. בְּיִתְעַבְּר. בְּיִתְעַבְּר. בְּיִתְעַבְּר. בְּיִתְעַבְּר. בְּיִתְעַבְּר. בְּיִתְעַבְּר. בְּיִתְעַבְּר.

קָרוֹשַׁעְעָםְ טְצַּר בְּיַר יִשְׁבִּי בְנב הַנְּתִּי. עָנְרוֹ אֲבִישֵׁי וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי. בִּנב הַנְּתִּי. בְּיָב הְוֹשֵׁע נָא:

לְמִלונוֹ. בְּנָר שֶׁבְע מִפְּעוֹנוֹ. צִפְּיחָ לְיִשְׁעוֹ וְשוֹבַבְתּוֹ לִמְלוֹנוֹ.

בְּחוֹשַעְתָהָ לְפָעִלָּה. רְשָׁפַתְּוּ הָאֵשׁ וְגַם הַפַּוֹם אֲשֶׁר־בַּחְּעָלָה. בְשָׁפַתְּוּ הָאֵשׁ וְגַם Wie Beil Du gebracht, als ben Berfinfenden Du theilteft bes Dieeres Wogen,

Da Deine Berrlichfeit mit ihnen gezogen,

So hilf auch uns!

Wie Beil Du gebracht ber Theuren 1), die fang: Er fandte

Doch auch ihrem Befreier ward Rettung zu Theil, -Go hilf auch une!

מאמר מאמר Bie mit bem Worte, das Jenen Befreiung beutet, Dir felber Du Freiheit und Erlöfung bereitet2), So hilf and une!

> Wie den Altarumfreisenden Du Beil wollteft bringen, Da mit ben Weiben ben Altar fie umringen.

Go hilf auch uns!

Wie Du mit Bundern gerettet die Bundeslade, freventlich geraubt, Und Belefcheth im Borne gefchlagen aufs Saupt 3), Go hilf auch uns!

1) Bierael, nach Bf. 80, 16.

(Um Sabbath.)

Wie bem Anmuthgefronten ') Du halfft, als im Schilf er verborgen liegt,

Du ihn ichirmend leiteft, bis der Deutter Schof ihn wiegt, So hilf auch uns!

שנה מצנה Deinen Brieftergewande Du halfft, ale Deinen Born er verdient2), -

Dein Getreuer betet für ihn, und er war gefühnt, . So hilf auch uns!

Wie dem Du halfft, ber in Sifchbis Sand war gerathen 3), -Abischai half ihm durch fithne Waffenthaten,

So hilf auch uns!

Wie dem Fürften Du halfft, der aus feiner Beimath ent-Du waltetest ihm zum Beil und führtest ihn heim auf

feinen Thron,

So hilf auch uns!

Du halfft, der einen Farren Dir opfert, und haft ihm Onade gewährt,

Er6) ward fammt bem Baffer im Graben vom Feuer gerftort, -

So hilf and une!

²⁾ Das Bort 'nny 1717 (2. M. 6, 6) "3ch werbe binausführen" in ber Berfundung ber Erlöfung tann man auch 'INY'III "3d werre hinausgeführt werben" lefen.

^{3) 3}m Rampfe mit ben Belifchthim mar bie Bunbeslabe geraubt, worüber jene mit barten Strafen beimgefucht murben, bis fie endlich biefelbe berausgaben. 1. Cam. 5 unb 6.

¹⁾ Mojdeh, bem burch ungewöhnliche Schönbeit ausgezeichneten.
2) 5. Mof. 9, 20. "Auch über Aharon zürnte Gott, . . . und ich betete auch für Aharon."
3) David. 2. Sam. 21, 16 f.
4) Nach bem Mibrasch war Salomob mehrere Jahre seines Thrones beraubt.
5) Etijahu, als er die Baalspriester ihres Wahns übersührte. 1. Kön. 18.
6) Der Farre. Das. 23. 38.

בְּהוֹשֵׁעְתָּ קְהִלּוֹת בָּבֶלָה שִׁלֵּחְתָּ. בַחוּם לְמַעַנָם שֶׁלְּחְתָּ. בֵּוֹ הַוֹשֵׁע נַא:

בְּהוֹשְעְהַ שְׁבוּת שִׁבְּמֵי וְעַקב. הָשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהָלֵי וַמִּקב.

ר"ת שמואל.

ּבְּהוֹשַׁעְהָ שֹמְבִי מִצְּוֹת וְחוֹבֵי יְשוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

שנת קהלות Bie Heil Dn gebracht den Schaaren, die ins Elend nach Babel wallten, —

Du zogest mit ihnen in Deines Erbarmens Walten, -

Wie Beil Du den gefangenen Jaatobsfiammen beftellt, — D tehre zurud und stelle her das zerstörte Jaatobszelt! — So hilf auch uns!

Wie Beil Du gebracht benen, die Deine Gebote mahren, Und ben auf Dich harrenden als helfer Dich wollteft offenbaren,

So hilf auch une!

(Am Sabbath.)

בְּחוֹשֵעְתָּ שִׁנַע לְּךָּ בִּי־מֵת הַנְּלֶּר. תְּשֵׁב רוּחוֹ אֵלָיו וַיְּחְם בְּשַׂר הַנְּלֶּר.

ר"ת שמואל.

ּכְהוֹשַּׁעְהָ שׁמְרֵי מִצְּוֹת וְחוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

Wie bem1) Du halfft, der ob dem todten Kinde fich flehend gu Dir wandte, -

Du gabst ihm ben Odem gurud und neues Leben in ihm brannte. --

So hilf auch uns!

Wie Beil Du gebracht benen, die Deine Gebote mahren, Und den auf Dich harrenden als helfer Dich wollteft offenbaren,

So hilf auch uns!

¹⁾ Elifca. 2 Ron. 4.

אָנִי וָהוֹ הוֹשְיעָה נָא:

הוֹשְׁיעָה אָת־עַפֶּוּך וּבָרֵך אָת־נַחֲלָתֶךּ וּרְעֵם וְנַשְּׁאֵם עַר־הָעוֹלֶם: וְיִהְיוּ רְבָרִי אֵלֶה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְּנִי וְיָ הְּרְבִּים אֶל־יְיָ אֶלֹהִינוּ יוֹמֶם וָלְיֵלֶה לַעֲשׁוֹת מִשְׁפַּט עַבְּדּוּ עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יִיָּ הוּא הָאֶלהִים אֵין עוֹר:

> ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יִחְצַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְּרָא כְּרְעוּתֵה וְיַמְלִיןְדְ מַלְכוּתֵה בְּחַצִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּיִ דְּכָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל־ בַּעַנָּלָא וּכִּוְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַך לְעָלַם וּלְעָלְמִי עָלְמַיָּא:

וְתְבָּכֵךְ וְיִשְׁתַּבֵּח וְיִתְּפָּאֵר וְיִתְרוֹפֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְחַבֵּר וְיִתְעלֶּה וְיִתְחַלֶּר שְׁמֵה דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלֶּא מִן כָּל־בּרְכָתָא וְשִירָתָא הְשִׁבְּחָתָא יִתְבָּכִךְ וִיִשְׁתַּבָּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹפֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְחַלָּא וְשִׁירָתָא הְשִׁבְּחָתְאּ

ק׳ בַּבֶּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הְפִּלְּחֵנוּ:

תַּרְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּבָל־יִשְׂרָאֵל בֶּקֶב אֲבוּהוֹן דִּיבּשְׁבֵיָא וָאִמְרוּ אָמֵן:

ק' יְהִי שֵׁם יָנְ מְבֹרֶךְ מֵעַתְּה וְעַד־עוֹלְם:
יְהֵא שְׁלְמָא רַבָּא מִן־שְׁמָיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־בַּל־יִשְׂרָאֵל־
וְאִמְרוּ אָמֵן:

ף אָלְרִי מֵעָם יְנָ עשׁׁה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּרִייִשְּרָאֵר עשָׁה שָלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַעַשֶּׁה שָלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּרִייִשְּׂרָאֵר וָאָמָרוּ אָמֵן:

אני D Herr, o Ewiger, hilf!

Holfe Deinem Bolke und segne Dein Erbtheil und weide sie und erhebe sie bis in Ewigkeit! — Und es seien diese meine Worte, die ich gesteht vor dem Ewigen, nahe dem Ewigen, unserm Gotte, Tag und Nacht, daß Er thue, was recht ist seinem Anechte und was recht ist seinem Bolke Jisrael, Tag für Tag, damit erkennen alle Bölker der Erde, daß der Ewige der Gott ist, keiner sonst.

אין כּאלהֵינוּ. אין כַּארנִינוּ. אין כְּמַלְכֵנוּ. אין כְּמוֹשִׁיצְנוּ: מִי כַאלֹהִינוּ. מִי כַארנִינוּ. מִי כְמַלְכֵנוּ. מִי כְמוֹשִׁיצְנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהִינוּ. נוֹדָה לַארנִינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיצְנוּ: בָּרוּךְ אֶלֹהִינוּ. בָּרוּךְ אֲרנִינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיצְנוּ: אַמָּר הוּא אֱלֹהִינוּ. אַמָּה הוּא הוּא אֲרנִינוּ. אַמָּה הוּא שֶׁהִקְמְירוּ אֲבֹהֵינוּ לְפָנֶוְךְ מוֹשִׁיצְנוּ: אַמָּה הוּא שֶׁהִקְמְירוּ אֲבֹהֵינוּ לְפָנֶוְךְ אֶת־קְמְרֶת הַפַּמִים:

פְּטוּם הַפְּטִּרָם הַצָּרִי וְהַצִּפְּרֶן וְחַהֶלְבָּנָה וְהַלְּבֹנָה מִשְׁקל שִׁבְּעִים שִּבְעִים מָנָה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבְּלֶת גַרְדְּ וְבַרְכּם מִשְׁקל שִשְׁה עָשָׂר שִשְׁה עָשָׂר מָנָה. הַקּשְׁסְ שְׁבָרְכּם מִשְׁקל שִשְׁה עָשָׂר שִשְׁה וְקְנָמוֹן תִּשְׁעָה. בּרִית שְּנִים עָשֶׂר. וְקְנְמוֹן תִּשְׁעָה. בּרִית בַּרְשִׁינָה תִשְּׁעָה לַבְּין. וון לְפְרִיסִין מִבִּיא חְלַתָא וְקַבִּין מִּלְתָא וְקַבִּין מִּבְיִים שְּׁעָר. וְאָם הִין לוֹ וון לְפְרִיסִין מִבִּיא חָמַר חִנִּרְיָן שְׁתֹּר, בַּנְּ בְּשְׁרִים בְּבְּעוֹ בְּקְבִין בְּלְּבְּים בְּעָבְר מִבְּלִים בְּעָבְר מִבְּלִים עָשָׁוֹ בָּלְּה וְאִם חְפֵּר אֶחָר מִבְּלִים עָשָׁוֹ בְּּלְשְׁבִּיוֹ שִׁשְׁפִין בָּה מִיְבִּי שִׁקְּבוֹ מִבְּלִים בְּעְוֹרְה מִבְּנִים שְׁפִין בְּה מִיְבִּי שִׁתְּחִב בְּנִילִימִ עְּיָה: ווִן לְפְרִיסִין שְשׁחִרוּ בְּבִּי שִׁתְּחָב בְּנִילִים בְּעוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבִּים יְפִין שִׁשְּׁחִין מֵירִים עְּנִילִים בְּעוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבִין שִׁשְּׁחִין בְּה בִּנִילִים בְּעוֹרָה מִבְּנִי הַשְּּחִים וְ שִׁשּוֹרִין שְׁתִּיוֹן בְּה בְּנִילִים בְּעוֹרָה מִבְּנִי הַבְּיִלְים בְּעוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבוֹים יְפִין לְּשִׁתְּים מְבְנִיכִין מֵיר בְנִיסִין מֵיר בִּנְיִם בְּעוֹרָה מִבְּנִיר הִבְּבּוֹים בְּבִילִים בְּבְּוֹלְים בְּבִּין מִּבְּיִים וְ שְׁשִׁוֹין בִּיּבוֹים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבְּוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹב בְּבִין הִיבּוֹן מִין מַבְּנִיסִין מֵי בִנְיִים בְּנְוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבּוֹים בְּבִין בִּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּעוֹרָה מִבְּנִי הַבְּבוֹים בְּיוֹים בְּבוֹים בְּיוֹים בְּיוֹב בְּיוֹים בְּעוֹרָה מִבְּנִיים בְּיוֹם בְּבוֹים בְּיוֹם מִינִים מִּיוֹם מִינִים מְיוֹם בְּבִיים בְּיוֹם בְּבוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּנִילְה בְּבוֹים בְּעוֹרָה מִין בְּבְּיוֹם בְּבוֹין בְּיוֹבְים בְּשִּבְים בְּיוֹב בְּבוֹים בְּיוֹם בְּבוֹין בְּבּוֹים מִישְׁבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבוֹים בְּיוֹבְים בְּבוֹים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבּוֹים בְּבּבוֹים בְּיוֹם בְּבְּים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּים בְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיוֹים בְּבְּבִיוֹם בְּיוֹים בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוּ

הַשִּׁיר שֶהַלְוָיָם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַפִּקְּדָּשׁ: בּיוֹם הָרִאשוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לַיָי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תֵבֵל וְיִשְׁבֵי בָה:

בַּשָׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים,

נָרוֹל יָיָ וּמְהָלֶּל מָאד בְּעִיר אֶלהֵינוּ הַר־קָּרְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים.

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעַרַת־אֵל בַּקְרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּט:

בְּרָבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אַל־נְקְמוֹת יְיָ אֵל נְקְמוֹת הוֹפְיעֵ:

בַּחַמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים ,

הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוֹוְנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי וְעַקְב:

בַשְׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים.

יָיָ מָלֶךְ גַּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יִנָ עוֹ הִתְאַנָּר אַף־תִּכּוֹן תַּבֵל בַּל־תִּמוֹם:

> בַּשַּבָּח הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מִמְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיר לָכֹא. לְיוֹם שֶׁכְּלוֹ שַׁבָּת וִמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלְמִים:

אָמַר רַבִּי אָלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכְמִים מַרְבִּים שְׁלוֹם בְּנִידְ: שָׁלְּמַר. וְכָל־בָּנִוְהְ לִמּוֹדִי וְיָ וְרֵב שְׁלוֹם בְּנִיְהְ: אַל־תִּקְרָא בְּנִיְהְ: שָׁלוֹם רָב לְאוֹבִי תוֹרָמֶךְ וְאֵין לְמוֹ מְכְשׁוֹל: יְחִיד שְׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּמִילֵךְ שַׁלְוֹם בְּמִילֵךְ שַׁלְוֹם בְּמַלְנִה בְּאַרְמְנוֹחָוֹךְ: לְמַעֵן אַחִי וְרַעִי אְבַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּקְיֹנִהְ שַּלְנִה בְּאַרְמְנוֹחָוֹרְ: לְמַעֵן אַחִי וְרַעִי אְבַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּבְּרִהְ לְמַעֵן בִּית־יְיָ אֶלְחֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָהְ: יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ וָחֵן וְיָ וְבְרָהְ אָת־עַמּוֹ בַשְׁלוֹם:

*עַלְינוּ לְשַׁבְּחַ לַאָּרוֹן הַכּל לָתֵת נְּרָלָה לִיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ כְּגוֹיִ הָאָרָצוֹת וְלֹא שֻׁכְונוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַרְעִים וּמוֹרִים לְפְנִי כָּמְשְׁפְּחוֹת וְאַבְּחְוֹת הַלָּא שָׁכְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת וְאַבְּיְתִים וּמוֹרִים לְפְנִי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַפְּלִרִים הַפְּרוֹשׁ בְּרוּך הוּא. שֶׁהוּא נוֹמֶה שְׁמִיִם וְיוֹמֵר אָבֶרְיוֹ בַּשְּׁמִיִם מִמַּעֵל וּשְׁכִינַת עֻוֹּוֹ בְּנְבְהֵי מְלְבֵּנוּ אֶפֶס מְּלְבִים הַפְּעוֹים וְיוֹמֵר מִיִּמְלְהִים בְּשְׁמִים מִמַּעֵל וְשִׁכִינַ אֶלֹּרְנִוּ אֵיִם וְיוֹמֵר מִינִים הוֹא אֱלֹהִינוּ אִין עוֹד. אֲמֶת מַלְבֵּנוּ אֶפֶס וּוּלְתוֹּ בִּנְתוֹים בַּשְּׁמִים מִפּוֹעֵל וְעַל־הַאָּרֶץ מִמְּחַת מִּלְבָּנוּ אֵפֶס וּוּלְתוֹים בְּשְׁמִים מִפּוֹעֵל וְעַל־הַאָּרֶץ מִמְּחַת בִּי יְיִי הוּא הָאֵלהִים בַּשְּמָים מִפּוֹעֵל וְעַל־הַאָּרֶץ מִמְּחַת בְּעִבּי יִיִי הוּא הָאֵלהִים בַּשְּׁמַיִם מִפּוֹעֵל וְעַל־הַאָּרֶץ מִמְּחַת אֵין עוֹד:

על־בּן נְקַנָּה לְּךּ יְיָ אֱלֹחֵינוּ לִרְאוֹת מְחֵרָה בְּתִפְּאָרֶת עֲדֵּר וְהַאָּלִיִם מְן־הָאָרֶץ. וְהָאֵלִילִם כָּרוֹר יִּבְּרְתוּן. לְתַקּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדֵּי וְכָל־בְּנֵי בָשְׁר יִקְרְאוּ יִבְּרְתוּן. לְתַקּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדֵּי וְכָל־בְּנֵי בָשְׁר יִקְרְאוּ בְּלִּהְ תְּשָׁבִע בְּל־בְּנֶיךְ תִּשְׁכַע בְּל־לְבְּנִי וְיִשְׁכֵּע בְּל־בָּנְיךְ תִּשְׁכַע בְּל־לְשְׁוֹן. וְיִבְּבְּלוּ בְּלְהַ תְּבֶל בִּי לְבְּרֹנוֹ וְיִפְּלוּ. וְלִכְכוֹר שִׁמְדְ יְקְר וְיִבְּבְּלוֹ בְּלְהַ אָרְיעׁ מַלְכוּתְּה. וְתִמְלוֹדְ עֲלֵיהָם יְמָר יִמְבְּלוֹ בָּלְם אָת־על מַלְכוּתְה, וְתִמְלוֹדְ עֲלֵיהָם מְחִבּית מְּלְּבוֹ תְּמְלוֹדְ עֵלִיהָם נְעִר: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּדְ הִיא וּלְעוֹלְמִי עַר מְמְלוֹךְ בִּיוֹם הַחוּא יִהְנִה וְנִיתְּלֹן בְּיוֹם הַחוּא יִהְנִה וְנִיתְ וְשָׁלִר וְשְׁכִּלְ בְּל־הָאָרִץ בַּיּוֹם הַחוּא יִהְנָה וְנִיתְ וְשָׁבֹּוֹ בְּבְּתוֹבְ בְּתוֹבְלוֹך וְשְׁבִי בְּבְּר הָאָרְיִ בְּיוֹם הַחוּא יִהְנָה וְנִיבְּל בְּלְבִּלְ עַלִּיךְ בִּיוֹם הַחוּא יִהְנָה וְנִיבְּלִם וְעָר: בְּבְּתוֹבְלְם בְּלַבְיִבְ בְּלְבְּלְבְיִבְּלְבוֹי בְּתוֹבְה וְעִבְּלִם הָּעִר: יְבְיִם הַחִּבְּל בְּלְבְּלְבִין בְּיִוֹם הַחוּא יִהְנִים וְנִבְים בִּתוֹב בְּתוֹבְים בְּבִיוֹם הַחוּא יִּהְנִים וְנִיך וְבְּבְוֹל בְּבְּבְנִים בְּתוֹבְים בְּתוֹבְבּל בְּתִּבְיבְוֹבְים הִבּיוֹם הַחוּא יִהְנִים וְנִבְיוֹ בְּבְּתוֹב בְּתוֹבְבְּתְרְיִבְּיִי בְּיוֹם הַחוּא יִהְנִים וְיִים בְּבִּוֹם בְּתוֹב בְּתוֹבְים בְּבִיוֹם בְּחוּא יִּבְים בְּיִבּוּים בְּבִּבוֹים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְיוֹם בְּחִבּים בְּחִבּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּבְיוֹב בְּעוֹבְים בְּבִינִים בְּיוֹם הַחִבּים בְּבִים בְּבְּים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּבִיוֹם בְּבְּבוֹית בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוּבְים בְּיִים בְּיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּים בְּיִבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבִיוֹם בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּתוֹים בְּיוֹבְיוּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְי

קדיש יתום.

שיר היחוד, שיר הככוד אונד מומור של יום זיעהע אם ענדע דעם באנדעם.

^{*)} Ueberfeting G. 47 .

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶּךְ עוֹר יְחַלְלְוּךְ פֶּלָח: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּבָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֶּלהָיו:

(קטה) הְהַלָּה לְרָוִר אָרוֹמִמְךּ אֱלוֹתֵי הַפֶּוּלֶהְ וַאָבַרְבָּח שִׁמְךּ לְעוֹלֶם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲכַרְכֶךָ וַאֲבַחַלְלָה שִׁמְדּ לְעוֹלָם וָעֶר: בָּרוֹל יְיָ וּמְהָלָל מְאדׁ וְלִנְּרֶלָתוֹ אֵין חֵבֶּר: דור לְרוֹר יְשַבַּח מַעַשֶּׁיךּ וּנְכוּרֹמֶיךָ יַנְיְרוּ: חֲדֵר כְּכוֹר הוֹבֶךּ וָרַבְּרֵי נִפְּלָאתֵיךּ אָשִיתָה: וַעֵווּז נוֹרָאתֵיךּ יאמֵרוּ וּנְרֶלֶרְיָךְ אֲסַפְּרֶנָּיִה: זִבֶּר רַב־טוּבְדְּ יַבִּיעוּ וְצִּרְקָתְּדְּ יָרַבְּנְוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יִנָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּנְּדָל־חֶסֶר: שוֹב־יִנָ לַבּל וַרַחַמְיו צַל־בָּל־מַצַשִּיו: יוֹרְוּךְ יִיְ בָּל־מַצַשֶּׂיךְ וַחַסִיבֶיך יְבָרְבִוּבֶּח: כְּבוֹר מַלְבוּתְךּ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךְּ יָבַבֶּרוּ: לְחוֹרִיעַ לִבְנֵי הָאָרָם גְּבוּרתִיו וּכְבוֹר הַבַּר מַלְבוּתוֹ: מַלְכוּתָךְ מַלְכוּת כָּל־עלָמִים וּמֶמְשׁלְתְּךְ כְּכָל־דּוֹר וָרֹר: סומה יְיָ לְבָל־הַנּפְּלִים וְזוֹמֵף לְבָל־הַבְּפוֹפִים: עִינֵי כל אַלֶּיֶךְ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתוֹ־לָהֶם אֶת־אָבְלֶם בְּעִתוֹ: פּוֹתוֹת אֶרז־יָרֶךְ וּמַשְּׂבִּיעַ לְבָל־תַי רָצוֹן: צַדִּיק וְיָ בְּבָל־דְּרָבִיוּ וְחָסִיר בְּכָל־מַעַשָּׂיו: קַרוֹב יְיָ לְכָל־קּרְאָיו לְכל אֲשֶׁר יַקרָאָחוּ בָאֲמֶת: רְצוֹן־יָרָאָיו יַצְשֵׂה וְאָת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמֵע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אוְהַבְיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשָּׁמִיר: תָּהַלַּת יָיַ יִדַבֶּר פִּי וִיבָבֶר בָּל־בָּשָׂר שִׁם קַרְשׁוֹ לָעוֹלָם וָעֶר: וַיְּבַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלָם הַלְּלוּיָה:

^{*)} Ueberfetjung G. 71.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשְׁע בְּיְעַקְב נְּאָם יְיַ: וַאֲנִי זאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמֵר וְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶּוְךְּ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר־ שַׂמְתִי בְּפִיךְ לא־נָמְוֹשׁוּ מִפְּיךְ וּמִפִּי זַרְעַךְ וּמִפִּי זֶרֵע וַרְצַך אָמַר וְיָ מֵעַתָּח וְעַר־עוֹלָם: וְאַתָּח מָרוֹשׁ יוֹשֵׁב הָהִלוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא וֶה אֶל־וֶה וְאָמַר קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קָרוֹשׁ יָנְ צְּכָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָבֶץ כְּבוֹרוֹ: וּמְקַבְּלִין הֵין מן דֵין וָאָמָרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עַלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵה קַרִישׁ עַל אַרְעָאַ עוֹבַר נְבוּרְתֵהּ קַרִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עַלְמַיָּא יָיָ צְבָאוֹת מַלְיָא בֶל־אַרְעָא זִיו וְיָקְרֵה: וַתִּשְּׂאֵנִי רְוֹחַ וָאֶשְׁמֵע אַחֲרֵי קוֹל רָעשׁ נָרוֹל בָּרוּךְ בְּבוֹר־יְיָ מִפְּזְקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְצֵת בַּתְרֵי כָּל וְיַעַ שַׂנִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יָקְרָא דַיָי מִאְתַר בֵּית שְבִינְתַה: יָי יִמְלֹדְ לְעלָם וָעֶד: יָיָ מַלְכוּתֵה קָאֵם לְעַלַם וּלְעָלְמִי עָלְמַיָּא: יָיָ אָלהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמְרָה־זֹאת לְעוֹלָם לְיִצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַפֶּוְדְּ וְהָבֵן לְבָבָם אֵלֵיְדְּ: וְהוֹא בַחוֹם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא נַשְׁחִירת וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָנִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלְּח וָרַב־תֶּסֶר לְבָל־קְרָאֶיף: צִּרְבָתְהְ צֶּבֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְהְ אָמֶת: תַּתַן אֲמֶת לְיַעַקב חֶסֶר לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאָבֹתִינוּ מִימִי ֶקְרֶם: בָּרוּךְ אֲדְנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לֶנוּ הָאֵל יְשוּעָתֵנוּ מֶלָה: יָנָ צְבָאוֹת עִפְונוּ מִשְׁנָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעַקב מֶלָה: יָי צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּמִחַ בָּק: יִי הוֹשִׁיעָה הַפֶּוּלֶךְ יַעַנְנְוּ בִיוֹם־קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹחֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכָבוֹדוֹ וְהַבְּדִילְנִוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתֵן לְנוּ תּוֹרַת אֲמֶת וְחֵיֵי עולם נְטַע בְּתוֹבְנִוּ הוּא יִפְתַח לְבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיַשֵּׁם בְּלְבֵנוּ

und es wird fommen für Zijon ein Erlöser und für die von Missethat Bekehrten in Jaakob! spricht der Ewige. Und Ich — dies ist mein Bündniß mit ihnen, spricht der Ewige: mein Geist, der auf dir ruht, und meine Worte, die Ich gelegt in beinen Mund, follen nicht weichen aus beinem Munde und bem Munde deiner Kinder und beiner Kindeskinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bift der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels. — Und es rief Einer bem Andern zu und sprach: Seilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit. (Und sie empfangen Einer von dem Andern das Wort und sprechen: Heilig in den Himmeln der höchsten Höhe, der Stätte seines Gottesglanges, beilig auf der Erde, dem Werke feiner Macht, bei= lig in Ewigkeit und in Ewigkeit ber Ewigkeiten ift ber Gott ber Beerschaaren; voll ift die gange Erde vom Glanze seiner Berr= lichfeit'). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Gepriesen sei die Berrlichkeit bes Ewigen von seiner Stätte aus! (Und es trug mich empor ber Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauichens berer, die Lobgefänge anstimmten und sprachen: Gelobt fei die Berrlichfeit des Ewigen aus der Stätte, wo fein Abglang thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Der Ewige — sein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger, Gott Abrahams, Fizchaks und Fisraels, unserer Bäter! bewahre dies für ewig als den Trieb der Gedanken im Herzen Deines Volkes, und richte ihr Berg zu Dir. - Er aber ift barmherzig, vergiebt die Schuld und richtet nicht zu Grunde und wendet so oft seinen Born ab und wecket nicht auf seinen ganzen Brimm. - Denn Du, o Berr, bift gutig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrufen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. D verleihe Treue dem Jaakob, Huld dem Abraham, die Du geschworen un= feren Batern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Berr! Un jedem Tage legt Er uns auf, Gott, unser Beil, Selah. Der Ewige der Heerschaaren ift mit uns, eine feste Burg ift uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Heerschaaren! Beil dem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt fei unfer Gott, ber uns erschaffen hat zu seiner Ehre und uns abgesondert von den Fregländigen, und der uns gegeben die Lehre der Wahrheit und das eroige Leben gepflanzet in unsere Mitte. Er öffne unser Herz durch feine Lehre, und lege in unfer Berg feine Liebe und Chr-

¹⁾ Die hier und fpater eingeschloffenen Borte find die chalbaifche Umfchreibung (Targum) ber vorangegangenen Bibelverfe.

אַחַבָּתוֹ וְיַרָאָתוֹ וְלַעֲשוֹת רְצוֹנוֹ וּלִעֲבְרוֹ בְּלֵבְב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִינַע לָרִיק וְלֹא גַלֵּר לַבֶּהְלָח: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָגֵיךּ נְיַ אֶלהַיְנוּ נֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶנְשְׁמוֹר חָקִיךּ בְּעוֹלָם הַנָּח וְנִוְכֶּח וְנִחְיֶח וְנִרְאָה וְנִירַשׁ טוֹבֶח וֹבְרָבָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמְשִׁים וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךְּ כְבוֹר וְלֹא יִדם יָנָ אֱלֹחֵי לְעוֹלָם אוֹרֶךָ: בַּרוּך הַנָּבֶר אֲשֶׁר יִבְשַׁח בַיִּ וְהָיָה וְיָ מִבְמַחוֹ: בִּמְחוּ בַיִּי ְעַדִי־עַר כִּי בְּיָה וְיָ צוּר עוֹלָמִים: וָיִבְשְחוּ בָהָ יוֹרָצִי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עָוַבְּתָ דּרְשֶׁיךָ יָנ: יְנָ חָפֵץ לְמַעַן צִרְקוֹ יַנְדִיל תּוֹרָח וְיַאִדִּיר:

(Mm Sabbath :)

וַאַני תְפַּלָתִי לְךָּ יָיָ צֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרֶב־חַסְהֶּךְ עַנְנִי בַּאֵמֵת ישְעָך:

> בשכת מוציאין ס"ת וקורין כפ' וזאת הברכה. סדר הוצאה תמצא לעיל בתפלת שחרית (עמוד 169).

furcht, und daß wir seinen Willen erfüllen mögen und ihm die-nen mit ganzem Serzen, auf daß wir uns nicht muhen umsonft und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Möge es beschlof= jen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, daß wir beobachten Deine Satungen in dieser Welt, und wir das Glück haben und erleben, sehen und erben Heil und Segen für die Jahre der Zeit des Erlösers und für das Leben der künftigen Welt, auf daß Dich lodpreise unseres Geistes Herrlichkeit nigen Weit, auf das Dich lodpreise unseres Geistes Herrlichkeit und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott! immerdar dank' ich Dir. Gesegnet ist der Mann, der vertrauet auf den Ewigen, und der Ewige ist seine Zuversicht. Bertrauet auf den Ewigen, bis in Ewigkeit; denn in Jah, dem Ewigen, ist ein Hort der Ewigkeiten. Und vertrauen mögen auf Dich die Deinen Namen kennen; denn Du verlässest nicht die Dich suchen, Ewiger! Der Ewige will es um seiner Gnade willen: Er macht groß die Lehre und herrlich.

(Am Sabbath:)

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit. D Gott, in der Fülle Deiner Hulb, erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heils!

וָנְאת הַבְּרָכָּה אֲשֶׁר בַּרַךְ משֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהָים אֶת־ בְּנֵי יִשְׂרָאֵלְ לִפְנֵי מוֹתְוֹ: וַיֹּאמֵר יְרוָה מִסִינִי בָּא וְזָרַח מְשֵּׁצִיר בְּמוֹ הוֹפִּיצֹ מָהַר פָּאבָן וְאָתָה מִרְבְּבַת קְדֶשׁ מִימִינוֹ אַשׁרֶת לָמוֹ: אַף חבב עַמִּים כָּל־קְרשָיו בְּיֶרֶךְ וְחֵם הַבָּוּ לְרַגְּלֶךְ יִשָּׂא מִדַבְּרתֵיף: תּוֹרֶח צִנְּח־לָגוּ משֶׁח מורשות קהלת וְצַקב: וַיְתִי בִישָׁרון מֶלֶךְ בְּהַתְאַפֵּף רָאשׁי נְם יַחַר שִּבְמֵי יִשְׂרָאֵל: יְחִי רְאוֹבֵן וְאַל־־יָמָת וִיתִי מְתָיו מִסְפָּר: ס וְנָאת לִיחוּרָה נִיאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמָּוֹ הְבִיאֶנָוּ יָדָיוֹ רָב לוֹ וְעֵוֶר מִצְּרָיו תִּהְוֶה: פ לוי וּלְבֹנֵי אָבֵּר הָפֶּיך וְאוּכֶיך לְאַישׁ חַסִיבֶךְ אֲשֶׁר נִפִּיתוֹ בְּמַפְּה הָרִיבַהוּ צל־מֵי מְרִיבָּךְה: הָאמֵר לְאָבִיוּ וּלְאָמוֹ לָא רָאִיתִיו וְאֶת־־אֶחָיוֹ לָא הִבִּיר וְאֶת־בְּנָן לָא יָדָע כִּי שָׁמְרוֹ אִמְרָהֶׁךְ וּבְרְיתָךָ יִנְצְרוֹ: יוֹרַוּ מִשְׁפָּטֶּיךְּ לְיִעַלְב וְתוֹרֶתְהָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׁימוּ קְמוֹרָה בְּאַפֶּׁךְ וְבָלֻיל על־ מִוֹבְּטֶף: בָּכַךְ יְחַנָּה חִילוֹ וּפְצַל יָבִיו תִּרְצֶּח מְחַץ מְתְנַיִם קַמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמְוּן: ס לְבְנָימָן אָמַׁר יְדִיר יְהוֹּח יִשְׁכָּן לָבֶשַׁח עָלָיֵו חַפָּף עָלָיוֹ כָּל־הַיּוֹם וּבִין כְּתַפָּיו שָבֵן: ם שלישי וּלְיוֹמַף אָמַׁר מְבֹּרֶכָת יְחֹנָיָה אַרְצֵוֹ מָפֶּוֹנֶר שָׁמַיִם מִשָּׁל וּמִתְּהָוֹם רבָּצָת הָחַת: וּמִפֶּנֶר תְּבוּאָת שֲׁמֵשׁ וּמְפֶּוֹגֶר גָּרֶשׁ יָרְחִים: וּמֵרָאשׁ הַרְרֵי־, ַקְרֶם וּמְפָּוֹגֶר גִּבְעַוֹת עולם: וּמְפֶּוֹנֶר אֶכֶץ וּמְלֹאָה וּרְצְוֹן שְׁבְנִי סְנֶּחָ תַבּוֹאתָה לְרָאשׁ יוֹמַףְ וּלְקָרְקָר נְנִיר אֶחֶיו: בְּכוֹר שוֹרוֹ הָדֶר לוֹ וְקַרָנֵי רָאֶבֹ קַרְנָיו בָּהָם עַפּיָם יְנַנַּח נַחְבָּן אַפְּסֵי־יָּאֶבֶץ וָהַם רַבְּבָוֹת אֶפְבֹים וְהַםְ אַלְפֵּי מְנַשֶּׁה:

מגכיהין וגולליו ומחזירין ס"ת להיכל • הש"ץ אומר ח"ק •

אַרנָי שְׂפָתִי הִפְּהָח ופִי יַנִּיר הְּתִּלֶּחֶך:

בְּרוּךְ אַתָּח יְנָ אָלהֹיְנוּ וֵאלהׁי אָבוֹתִינוּ אָלהׁי אַבְרָחָם אָלהׁי יִצְּחָק וֵאלהׁי יַצְקבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אָל עָלְיוֹן נּוֹמֵל חֲבָרִים טוֹכִים וְקְנֵּח הַכּל וְזוֹכֵר חַסְבִי אָבוֹת וּמִכִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנִיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהָּבָה. מֶלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשְׁיַע וּמָגּן. בָּרוּךְ אַתָּח יְנָ מָגַן אַבְרָהָם:

אַפָּה גָבּוֹר לְעוֹלָם אֲדנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַפָּה רַב לְהוֹשְיעַ. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶטֶּר מְחַיִּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵה נוּפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנְתוּ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמִוֹךְ בַּעַל גְּכוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לְּדְ מֶלֶּךְ מַמִירת וּמְחַיֵּה וּמַצְמִים יְשׁוּעָה: וְנָצִּאָטָן אַתָּה לְחַחַיוֹת מַמִים בּרוּך אַתָּח יִיִּ מְחַיֵּה חַמֵּתִים:

אַתָּה לָרוֹשׁ וְשִׁמְהּ לָרוֹשׁ וּקְרוֹשׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְּ מֶּלָּח. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

ח' לְעָפֶתָם בָּרוּךְ יאמִרְוּ. ק"וח בַּרוּךָ כִּבוֹר־יְיָ מִפְּוּקוֹמוֹ:

ח׳ וּבְרָבְרֵי קָרְשְׁךְּ כָּתוּב לֵאמר.

מ"וח יִמְלֹדְ יָיָ לְעוֹלָם אֱלֹבִיָהְ צִיוֹן לְרר נָרר הַלְלוּיָה:

ח' לְּרוֹךְ צִּקְּרִישׁ לְעוֹלֶם נָעֶר כִּי אַל מֶלֶךְ נְּרוֹל וְקְרוֹשׁ אֶתְּרִי. בָּרוּךְ אַקָּרִי לִא נָמוּשׁ לְעוֹלֶם נָעֶר כִּי אַל מֶלֶךְ נְּרוֹל וְקְרוֹשׁ אֶתְּרִי. בָּרוּךְ אַקּרִי יִיְ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

[#]Reduiman bei Wiederholung ber Tefillah burch den Borbeter.

ח' נְקַהֵשׁ אֶת־שִׁמְךּ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמֵּקְדִּישִים אוֹחוֹ בִּשְׁמֵי מְרוֹם,
בּּבָּתוֹכ עַל־יַר נְבִיאֶדְ. וְקָרָא וָה אֶל־יָנה וְאָמֵר

ק"וח קָרוֹשׁ קַרוֹשׁ יָיָ צִבְאוֹת מְלֹא כָל־רָזְאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

אַהָּה כְחַרְתָּנוּ מִכֶּל-הַעַמִּים. אָהַכְהָ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתְ בְּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכְּל-חַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצְּוֹתֶּיְדְּ. קָּלַרְבָּתָנוּ מַלְבֵּנוּ לִעַבוֹדָתֶךְ. וְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹל וְחַקְּרוֹש עָלִינוּ קָרָ~תָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יִיָ אֶלהֵינוּ בְּאַהַכָּה (שַּבָּחוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוְּעַרִים לְשִׁמוֹן. אֶת־יוֹם (תַּשַּבָּח הַזֶּה וִּאֶת־יוֹם) לְשִׁמְּחָה חַנִּים וּוְמַנִּים לְשָׁמוֹן. אֶת־יוֹם (תַּשַּבָּח הַזֶּה וְמָן שִּׁמְחָתֵנוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְּרָא־קְּרֶשׁ וֵבֶּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אָלהִינוּ וֹאלהֵי אָבוֹתִינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיֵנְיְע וְיִרָּאֶה וְיֵרָצֶּה וְיִשְּׁטֵע וְיִפָּקר וְיִזְּכֵר וִכְרוֹגְנוּ וּפִּקְדּוֹגְנוּ וְוִכְּרוֹן אָבוֹחֵינוּ. וְוֹכְרוֹן מֶשִׁיחַ בֶּּן־דָּוֹר עַבְהֶּדְ. וְוֹכְרוֹן יְרוּשְׁלַיִם איר לְּךְשֶׁךְ. וְוֹכְרוֹן כֶּלְ־עַמְּדְ בִּית יִשְׂרָאֵל לְפָּגְיְהְ לְפְלֵטֶה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶר וּלְרַחָמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם וְפַּקְבְנוּ כוֹ לַבְרָכָה. וְהוּשִׁיעֵנוּ כוֹ לְחַיִּים. וּבִרְבַר יְשׁוּעָה וְבַקְבֵנוּ כוֹ לַבְרָכָה. וְהוּשִׁיעֵנוּ כוֹ לְחַיִּים. וּבְרָבֵר יְשׁוּעָה עִינִינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֶלֵיְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלִיךְ עִינִינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֶתְּה:

רְצָה יָנְ אֶלהֵינוּ בְּעַפְּךּ יִשְׂרָאֵל וּכְתְפַּלְּתָם. וְחָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹּדָה לִּדְבִיר בִּיתָךְ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר ְעַבוֹּדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּןף: וְתָחֲוֹנְנָה עֵינִינוּ בְּשׁוּבְךּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה וֹתֶחֲוֹנְנָה עֵינִינוּ בְּשׁוּבְךּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה

וְיָ הַפַּוְהַוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מורים דרנון קלעשות רצוֹנֶךְ וֹלְעָבְּדְּךְ בְּלֵבְּ לְשַׁבְּחַ עַל שֶׁאָנַחְנוּ מוֹדִים לְּךָּ לְשַׁבְּרוֹ תְּלָעְבִּיְרְ וֹבְּלְתוֹ יוֹצֵר לְשָׁבְּרוֹ תְּלָעְבְּיִרְ וְהַלָּרוֹשׁ עַל לְשָבְוֹת וְתְּלֵבְיוֹת וְהוֹנָאוֹת לְשָבְוֹת בְּרֹבוֹת וְהוֹנָאוֹת לְשַבְּרוֹת בְּרָבוֹת וְהַלָּרוֹשׁ עַל לְשַבְּרוֹת בְּרָבוֹת וְהַלָּרוֹשׁ עַל לְחַצְרוֹת בְצוֹנֶךְ וֹלְנְבְּיְּךְ בְּלֵבְנוּ שְׁלֵם עַל שֶׁאָנַרְוֹנוּ מוֹדִים לְּהָּ שְׁלֵם עַל הַהוֹבְאוֹת:

מוֹרִים אֲנַחָנוּ לֶךְ שְׁאַתָּר הוּא יָיָ אֶלהִינוּ וֵאלהֵי אַכּוֹתִינוּ לְעוֹלָם נָעֶר צוּר חַזִּינוּ מָגֵן נוֹרָה לְךְּ וּנְסַפֵּר תְּהַלְּתֶךְ עַל נוֹרָה לְךְּ וּנְסַפֵּר תְּהַלְּתֶךְ עַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת עָבְר וְעַל נִפְלְאוֹתֵיךְ שְׁכָּלְ-יוֹם עִפְנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךְ וְטוֹבוֹתֵיךְ שָׁבָּכָל־ עַת עֶנֶב נָבְכֶּל וְצִהְנָנוֹ הַשְּׁבּ

בִּי לא־כָלוּ רַחֲמֶיךּ וְהַמְרַחֵם בִּי לא־תַמוּ חֲסָהֶיךּ מֵעוֹלֶם קּוִינוּ לָדְ:

וְעַל־־כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מַלְּבֵּנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶר: וְכל הַחַיִּים יוֹרוּךְ פֶּלָח וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאָמֶת. הָאֵל יְשוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ סֶלְח. בְּרוּךְ אַתְּה יְיָ הַפוֹב שִׁמְךְ וּלְךָּ נָאָה לְחוֹרוֹת:

שֶׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךְ תָּשִׂים לְעוֹלֶם. כִּי אַתְּה הוּץ מֶלֶךְ אָרוֹן לְבָל־־הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינִיְךְ לְבָרִךְ אֶת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּבָל־־עֵרץ וּבְבָל־־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתְּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם: אַלהַי נצד לשוני מֵרָע ושְׁפָּחַי מִדַּבַּר מִרְמָּח. וּלִמְקַלְלִי נַפְשִׁי תִרוֹם וְנַפְשִׁי בֶּעָפָר לַכּלֹ תִּהְיָהַ. פְּתַח לִבִּי בָּתוֹרָתֶך וּבָמִצְוֹתֵיך תִּרְדוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוֹשְבִים עַלֵי רָעָה מְהַרָה הָפֵּר עַצְּתָם וְקַלְּקֵל מַחֲשַׁרְתָּם: עַשֵּה לְמַעַן שְׁמֶך עֲשִׂה לְמַעוֹ יְמִיגֶך עֲשֵׂה לְמַעוֹ קְרָשְּׁתֶך עֲשֵׂה לְמַעוֹ תוֹרָהֶף: לְמַעוֹ יִחָלְצוּוֹ יִרִיהֶיף הוֹשִׁיעֶרה יִמִינְּךּ וַעַנְנִי: יָהִיוּ לְרָצוֹן אָמְרֵי־פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָנֵיְךְ יָיָ צוּרִי וְגְאֵלִי: עשֶׁה שָלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַצְשֶׂה שָלוֹם עַלֵינוּ וְעַל בַּל־ ישַׁרָאַל וָאִמְרוּ אַמֵן:

יָהִי רָצוֹן מִלְפָנֵוְךּ יָיִ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֵׁיַבְּנֵה בֵּירת הַמַּקְרַשׁ בִּמְהַרָה בִימֵינוּ וְחֵן הַלְקֵנוּ בִּתוֹרָתַך: וְשֶׁם נַעֲבֶּרָהְ בִיִּרְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַרְמֹנִיוֹת: וערבה ליי מנחת יהורה וירושכה בימי עולם וכשנים

קרמניות:

הש"ץ חוזר התפלה - קריש תתקבל - עלינו - קריש יתום -

16

יוצר לשבת וחול המועד של סכות.

Rach dem allgemeinen Morgengebet (S. 49-96) wird hier fortgefahren.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חְשֶׁךְ עשֶׁה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכּּל: אוֹר עוֹלֶם כָּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאְפֵּל אָמַר וַיֵּהֵי:

מיוסד ע"פ א"ב כפול, ובסוף וגם באמצע חתום מאיר ברבי יצחק, וכל חרוז מיוסד ע"פ א"ב כפול, ובסוף וגם בלשון הכתוב

אֶת־הַשֵּׁם הַנּכְכָּד וְהַנּוֹרָא נְאֶה לִתְּהְלּוֹתָיוּ. אַבְּיעַ זֵבֶּר בַב־טוּב מִפְּעַלוֹתָיוּ. הַכּּוֹנָה בַשְּׁמֵוֶם מִעַלוֹתָיוּ: בְּכוֹתֶבֶת מְלָכִים נִתְּיֵעץ וְנִמְלַךְ בְּסוֹרָה. בְּחָכְמָה אֲמָבֶיהָ תאמֵר נָאָה וַחֲסוּדָה. וַאֲגִּדָּתוֹ עַל־אֶבֶץ וְסָרָה: נְּבַה תִּקְרָה מֵרָר בְּמְקְרָאֵי אֵל. נְּכָלת הִרְרִים הִצְּפִּין הִצִּיב מִהַרְבִי־אֵל. לְמִסְפַּר בְּנִי יִשְּׂרָאֵל:

יי מַאַהַב יְרָאָיו בּּרַר בִּפוּס שְׁעִינָתוֹ. יְדִידוֹת צִיוֹן הָמֶר קְרָשַׁת שְׁכִינָתוֹ. בְּשָׁלֵם סוּכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ. קָדוֹשׁ:

דְּנָלִים סָכּוֹת סְבִיבוֹתִיו הִקּיף וְהִתְקִיצֵי. דִּמְיוֹן בְּקְרֵח הַנּוֹרָא רִדֵּר וְהִרְקִיצַ. וְהַפַּשְׁכִּילִים יַוְהְירוּ בְּוְהַר הָרָקִיצַ: הָרֵי בְשָׁמִים הִמְבִּיר וְכַבִּיר הִצְבִּיר. הִצְמִיחַ מִשְׂמֵּחַ

Morgengebet für den Sabbath in den Mittelfeiertagen.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ist im Schate ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finfterniß aufstrahlen, und es geschah.

וּמְסָצֵר וּפָנִים מַסְבִּיר. וּבְרֶבָה לְראשׁ מַשְׁבִּיר: וְתְנֵי מְלָבִים בְּקו מִשְּׁקְלֶּת עִלָּם. וְיִתְרוֹן הַכְשִׁיר בְּתֶשֶׁר אִשֵּׁר פָּצָלָם. בְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם:

 ח' מַצַשֵּׁה אָצְבְּעֹהֶיךְ מְּחַוּים. וּצְבָּא הַשְּׁמַיִם לְּךְּ וְכוֹבָבִים יְבָר בְּבוֹרְךְ מְחַוּים. וּצְבָּא הַשְּׁמַיִם לְךְּ מִשְׁתַּחֲוִים. קַרוֹש:

זָרִיז וּמְשָׁבָּח לְחַשְּׁפְּיעַ שֶׁפֻּעוַמִּים. זִיז וּבְרְיחַ לְחַאֲּרְיחַ
לְבֵרַר מַמְעַמִּים. חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בּּנְעִמִים: חֶלֶּר הוֹצְיאָה מִקְנֶח וּמְנָת שֵּׁבֶר. חָבִיב נִבְרָא בְצֵלֶם הוּרַר לְנַבֵּר. בִּי־הוּא רְדֶה בְּכָל־גִעְבֶר: מִבְּסוֹ בְּקְשֶׁב חֲבֵרִים נֵן יְשִׁיבַת. מְרָדוֹ בְּחַמְרָאָה וּבְמִוֹרָחִית קוֹלֶמֶת שְׁבַּת. מִוֹמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

י מאָין בָּמְוֹךְ לְךְּ יָאֲתָה לְהַאָּמֵר. רַב מְחוֹלֵל־כּלֹ בְּחַחֵל וּבְנָמֶר. טוֹב לְחוֹרוֹת לַיִּי וּלְזַמֵּר. קְרוֹש:

יְדִיד אָתוּי בְּתַרְתִי־קְדֶשׁ לְעֶשְׂרִים הִנְּסֵכְתָּ. יְחִידוֹ הַכְלִיל וְחוּט מְשֻׁלְּשׁוֹ סַבְּוֹתָה. וְיַצֵּקְבׁ נָסַע סָבְּתָה: בְּאִילָן מְכַבְּךְ שְׁתִילֵּי וַיִּית הָצְטָר. בְּמַצְשֵׁה לִבְנַת הַפַּפִּיר בְּשִׁעְבּוּרָם נָטָר. וּלְמַחָכָה וּלָמִסְתּוֹר מִזְּרָם וּמִבְּוֹטָר: לְמִץ בְּרוֹךְ יָיָ בִּי הִפְּלִיא חַסְדּוֹ: לֹא־נָחָם בְּתֵּרֶךְ אֶרֶץ יְסוֹרוֹ. בְּרוֹךְ יִיָּ בִּי הִפְּלִיא חַסְדּוֹ:

יִּ מֵאַהַבָּה יְתָרָה רִצָּם וְהָחֶלִיף הַשּוּרָה. בְּקְהַלֹּ רָב יְבָשֵּׁר צִּדְקוֹ לְהַכְשִׁירָה. חַסְהֵּי יְיָ עוֹלָם אָשִירָה. סְרוֹש:

מְנְחַג עוֹלָם תּלְמִיר מוֹצֵן פַּגָּם. מַרְחִיץ וּמַגְעִיל וּמַלְבִּישׁ מְשַׁמִר וּמְבַגַּם. נָתַתְּח לִירֵאֶיךְ גָּם: נָם וְדְגְמָא לְדַרְאוֹרת לָאָמוֹת נָשִׁי. נָתַתְּ לְכִבּוּר וַחֲרֵי שִׁצְבּוּר קְשִׁי. וְאַתָּה יָיָ מָגֵן בַּעַרִי כְּבוֹרִי וּמֵרִים ראשִי: סַכְּוֹתָה לְראשִי לְךְ אֶדְרש מְהִלּוֹת. סִלְסוּלְךָ לַהֲנוֹת בְּסוֹר חַכְמֵי קְהִלּוֹת. חַסְרֵי יָי אַוְבִּיר מְהִלּוֹת:

י מַעַנָם אַהֶּרֶת יָצְאָה אַשְׁבְּלֹמֶיהָ שַׁפֵּרוּ. רב עָלְיְהְ בְּאֵגֶד דְּבוּקִים יִהְבַּפֵּרוּ. עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִּי הְּחִלְּתִי יְםַפֵּרוּ. קָרוֹש:

עַנְנֵי בְבוֹר שָׁבֵּע וְעִמֵּר אֲדָנֵי. וְעַנְיַת חַלֵּל שֶׁבַע אֶעָנְהָנוּ בְּעָדְנִי. פְּעַל כּל אֲשֶׁר־וְּנְמָלְנוּ יְיִ: פִּקּר אֲבִי סוֹכוֹ בְּטוֹבוֹת בִּפְלוֹתִיו. פְּעָלְתוֹ לְהוֹרְיַעַ לְרוֹמְמוֹ בְּבִית חְפִּלוֹתִיו. עָבֶּלְתוֹ לְהוֹרְיַעַ לְרוֹמְמוֹ בְּבִית חְפִּלוֹתִיו. עָבֶּלְתוֹ לְהוֹרְיַעַ לְרוֹמְמוֹ בְּבִית חְפִּלוֹתִיו. עָבֶּלְתוֹ לְהוֹרְיַעַ לְרוֹמְמוֹ בְּבִית חְפִּלוֹתִיו. עַבְּלְתוֹ לְבִּלְתוֹ לְבִּלְתוֹ לִבְּוֹת יִשְּׂרָאֵל הָּרִיר. לְמַעַן צִּיְרְקוֹ יַנְהִיל תוֹרָה וְיַאְרָהוֹ בִּיִבְּוֹת יִשְׂרָאֵל הָּרִיר. לְמַעַן צִּיְרְקוֹ יַנְהְיּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

ין מֶּמְשֶׁלֶת אַדִּיר מִתְאַמֶּעֶת בִּישִׁיבַת מַמְלַכְתּוֹ. בְּהָתָאַפֵּף רָאשִׁים בִּישֶׁרוּן יְצַחְצָחוּ קְרוֹשׁ חַלִּיכָתוֹ. נְטָּצִים וּנְְדֵרָה עִם־הַמֶּלֶךְ בִּמְלַאכְתּוֹ. קְרוֹשׁ:

קְבִיעוּת הַפֵּנֶר תִּמָּן בִּי־טוֹב. קְרוֹת וּרְרוֹשׁ בְּעְנְיַן הַיּוֹם לַחֲטוֹב. וְדָבָר בְּעִתוֹ מַח־טוֹב: רְאָיָה וּוְכוּת מְלְּמִים. קְטַבֵּי־אָרֶץ וְהַפְּח חֲכָמִים: שְׁבִיעִי חָבִיב לְשְׁבוּעַת אִיתָנִים אָחוֹת. שְׁבֵעָה בְּמִצְוֹת וּבְכָל־טוֹבוֹת לְשְׁבוּעַת אִיתָנִים אָבַע שְׁמַחוֹת:

י מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יְצַמִיר אֶרֶץ יְסוֹרוֹ. אָז יְרַבְּנוּ אִילְנוֹת בְּקְלּוּסָם בְּהִנְּסְרוֹ. הוֹרוּ לֵייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלְם חַסְרוֹ. קַרוֹש:

תַּבֶּתֶב זאת לְעַם נִבְרָא לְהַתְבַּפֵּר. מֶה עָלֵינוּ לִקַּח

לולָב וָשֶׁפֶר. לַשְּׁמָעַ בְּקוֹל חּוֹרָה וּלְסַפֵּר: אַחַת כַּמְּה וְבַפָּה טוֹבָה בְּפוּלָה וּמְכָבֶּלֶת. יְרוּשְׁלֵים בִּרְצוֹתְךְּ תָּקִים וְתָאִיר מְאָפֶּלֶת. סֶבַּת דָּוִיד הַנּפֶּלֶת: בִּירוּשְׁלַם תִּהְיֶה פְּלֵיטָה וּבִשְּׂרִיבִי קְרוּאֶיהָ. יְקָר צְפִירַת חֻפַּת־קְּדֶשׁ קְרוּאֶיהָ, מְטוֹן הַר־צִּיוֹן וְעַל־מִקְרָאֶיהָ:

י מַחָיִל אֶל־חַיִּל נְטַיֵּל בַּמַּחֲוָה. וַרָאֶּה שְׁכִינְחְדְּ בְּאֶצְבַּע נָהָנִים מִזִּיוִדְ לְהַחָוֵה. וָאָמַר בַּיּוֹם הַחוּא הִנֵּח אֱלֹהֵינוּ זָה. קָרוֹש:

הַכּל יוֹרְוּךְ וְהַכּל יְשַׁבְּחְוּךְ. וְהַכּל יִאׁמְרוּ אֵין קְרוֹשׁ
כַּיִי: הַכּל יְרוֹמְמְוּךְ מָּלָח יוֹצֵר הַכּל. הָאֵל הַפּוֹתְהַ בְּכָל־
יוֹם דַּלְתוֹרֹת שַׁעֲרֵי מִוְּכָח וֹבוֹקְעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא
הַמְּח מִמְּקוֹמָה וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּה. וּמֵאִיר לְעִוֹלְם
כָּלוֹ וּלְיוֹשְׁבְיוֹ שֶׁבְּרָא בְּמִדֵּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לְאָרֶץ
וְלַדְּרִים עָלְיְהָ בְּרַחֲמִים. וּכְשוּכוֹ מְחַהִּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִירְ
וְלַבְּרִים עָלְיִהָ בְּרַחֲמִים. וּכְשוּכוֹ מְחַהָּשׁ בְּכִל־יוֹם תְּמִירְ
וְמַעְשֹׁה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלְלְּ הַמְרוֹמָם לְבֵּהוֹ מִשְׁוֹ הַמְשְׁבְּח וְהַמְּלִינוֹ. אֲרוֹן עֻוֹּנְוֹ צוֹר מִשְׁנָבְנוּ מָגֵן יִשְׁצְנוּ הַחַבְּים בְּחַם עָלֵינוּ. אֲרוֹן עֻוֹּנְוֹ צוֹּר מִשְׁנָבְנוּ מָגֵן יִשְׁצְנוֹ הָּבִּים הַחָם עָלִינוּ. אֲרוֹן עָוֹנְוֹ צוֹּר מִשְׁנָבְנוּ מָגֵן יִשְּׁצְנוֹּ

Mlles preiset Dich und Alles verherrlicht Dich und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und sür, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens und aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und Er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte versüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. D König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unser Macht, Hort unsere Stärke, Schild unsers Heils, Schuswehr um uns! Richts

מְשְׁנֶּב בַּעַבְנוּ: אֵין בְּעֶרְבֶּךְ וְאֵין זוּלְמֶךְ. אֶפֶס בּלְמֶךְ וּמִי דְּוֹמֶח לָּךְ: אֵין בְּעֶרְבָּךְ וְיָ אֶלְבֹוְנוּ בְּעוֹלְם הַנָּה. וְאֵין ווּלְחְךְ מַלְבֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבְּאַ: אֶפֶס בּלְחְךְ נּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַפִּוֹשִיחַ. וְאֵין דְוֹמֶח לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַפֵּתִים:

אַל אָרוֹן עַל כָּל־הַפְּעַשִּׁים. בְּרוּך וּמְבַדְּךְ בְּפִי כָּל־
נְשְׁמָח: נְּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלְם. דְעַת וּתְבוּנָה סבְּבִים
אותו: הַפִּתְנָּאָה עַל הַיּוֹת הַקְּדֶשׁ. וְנִּחְדָּר בְּכָבוֹר עַל
הַפֶּרְבְּבָּה: וְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְּנֵי כִסְאוֹ. הָסֶּר וְרַחֲמִים
לְפְנֵי כְבוֹרוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֻׁבְּרָא אֵלהֹינוּ. וְצָרָם בְּרַעַת בְּבִינָה וּכְהַשְּׁבֵּל: כְּחַ וּנְבוּרָה נָתַן בְּהֶם. לְהְוֹת מוֹשְלִים
בְּבִינָה וּכְהַשְּׁבֵּל: מְלַאִים וִיוּ וּמְפִיקִים נְנַהַ . נְאָה וִינָם בְּכֵל־
בְּמָלִם: שְׁמֵחִים בְּצֵאתָם וְשְׁשִׁים בְּבִאָם. עשִׁים בְּאִימָה
בְּעוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וִכְבוֹּר נוֹתְנִים לִשְׁמוֹּ. צְהָלָה וְרַנְּה

steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir Nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser König, im Leben der künftigen Welt; es giebt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ist Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

In Gott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden! Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren und im Glanze der Herrlichseit strahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milde und Geradbeit stehen vor seinem Thronsiße, Gnad und Erbarmen vor seinem Glanze. Wohlthuend sind die Leuchten, die erschaffen unser Gott; Er hat sie gebildet mit Weisheit, Vernunft und überlegender Kunst. Kraft und Stärfe hat Er in sie gelegt, daß sie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Helle strahlend, herrlich ist ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und heiter in ihrem Nicdergange, ersüllend in Ehrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben sie seinem Ramen, Jubel und Jauchzen dem Gedächtniß

לְנֵבֶר מֵלְכוּתוֹ: מָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרֵח אוֹר. רָאָה וְהִתְּקִין צוּרַת הַלְּכָנָה: שֶּׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צְּכָא מָרוֹם. תִּפְאָרֶת וּנְרֶלָּה שְּׁרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחֵיּוֹת הַקְּדֶשׁ.

לָאֵל אֲשֶׁר שְׁבַת מִבְּל-חַפִּוְעַשִּׁים. בַּיּוֹם חַשְּׁבִיעִי הַתְּעַלְּה וְיָשֵׁב עַל כָּפָא כְבוֹרוֹ: תִּפְאָרֶת עֲטָה לְיוֹם הַפְּנוּחָה עְנָג קָרָא לְיוֹם חַשֵּׁבָּת: וֶה שֶׁבַח שֶׁלַיּוֹם חַשְּׁבִיעִי שְׁבּוֹ שְׁבַת אֵל מִבְּל-מְלַאכְתוֹ: וְיוֹם חַשְּׁבִיעִי מְשַׁבִּח וְאוֹמֵר וִיבְרְכוֹ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּנְּדְלָּח יִתְּנוּ לָאֵל מָלֶךְ יוֹצֵר כּל. הַפִּנְחִיל מְנוּחָה לְעַפוֹּ יִשְׂרָאֵל כִּקְרָשְׁחוֹ לְּיִם וֹישְׁרָאֵל כִּקְרָשְׁחוֹ בְּיוֹם יִבְּבַר בְּל. הַפִּנְחִיל מְנוּחָה לְעַפוֹּ יִשְׁרָאֵל כִּקְרָשְׁחוֹ בְּיוֹם יִבְּבִר בָּל שָׁבָח מִעֲשֵׁה יָבִיךְ וְעַל הָאָבֶר מִּקְבָּה חִבְּבְּרְ מוֹשִׁיעָנוּ עַל שֶׁבַח מִנְעִשְׁה יָבִיךְ וְעַל מְאָבֶר מְאַרְוֹך מֶלְבָּר מִלְבָּרְ יְפָאַרוּךְ מֶּלְהִי שִּׁבְּח מִנְעַשֵּׁה יָבִיךְ מִלְּמִיך מִוֹּל מְאָוֹרִי אוֹר שֶּעְשְׂיחָ יְפָאַרוּךְ מֶּלְה:

seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er sah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Heer der Höhe, Ruhm und Größe Serasim und Dfannim und

die heiligen Thiergestalten, -

dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Ruhetag, Seelenlust nannte Er den Sabbathtag. Das ist der Preis des siebenten Tages, daß an ihm Gott seierte von seinem ganzen Wirken. Und der siedente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbath: "Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpse; Ruhm, Ehr' und Verherrslichung bringen sie dem Gotte und Herrn, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Volke Jisrael in seiner Weihe am geweihten Sabbathtage. Dein Name, Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob der Tresslichkeit der Werke Deiner Hand, und oh der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

תּתְבָּרַך צוּרָנוּ מַלְבֵּנוּ וְגְאֲבֹנוּ בּוֹרֵא קְרוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךּ לְעַר מַלְבֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתִיו בְּלָם עוֹמְרִים בְּרוּח עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָח יְחַר בְּקוֹל דִּכְרִי אֲלֹחִים חַיִּיִם וּמֶלֶך עוֹלָם: בְּלָם אֲחוּכִים בְּלָם בְּרוּרִים בְּלָם גִּבּוֹרִים. וְכָלָם עשִׁים בְּאֵימָח וּבְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנְם. בְּלָם גּבּוֹרִים. וְכָלָם עשִׁים בְּאֵימָח וּבְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנְם. וְכָלָם פּוֹתְחִים אָת־פִּיהֶם בּקְרָשְׁח וּבְטְהָרָה בְּשִׁירָה וּמְלָרִיצִים וּמְקַרִינִים וּמִמְלִיכִים וּמִמְלִיכִים וּמִמְלִיכִים

אָת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַנְּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא קְרוֹשׁ הוּא.
וְכָלָם מְקַבְּלִים צְלֵיהֶם על מַלְכוּת שָׁמֵיִם זֶה מִזֶּה.
וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְּדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחֲת רְוּחַ
בְּשְׁפָּה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְרוֹשֶׁה. כָּלָם בְּאֶחָר עוֹנִים
וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.

קרוש קרוש קרוש וְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

löser, der erschaffen die heiligen Wesen! gepriesen Dein Name für immer, unser König, der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrsurcht einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrsurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und Keinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und surchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Siner dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie; sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrsurcht:

Heilig, heilig, heilig ift ber Herr ber Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקְּהָשׁ בְּרַעֵשׁ נְּרוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעָפֵת שְׁרָפִּים לְעָפָתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִפְּוּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּהְ נְעִימוֹת יִמְנוּ. לְמֶלֶהְ אֵל חֵי וְקַנָּם וְמִירוֹת יֹשׁמְרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְכַהּוֹ פּוֹעֵל נְּבוּרוֹת עשֶׂה חֲבָשׁוֹת בַּעֲל מְלְחָמוֹת וֹוֹרֵע צְּדָקוֹת מַצְמְיחַ יְשׁוּעוֹת עשֶׂה חֲבָשׁוֹת בַּעְל מִלְחָמוֹת וֹוֹרֵע צְּדָקוֹת מַצְמְיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת הַמְחַהֵּשׁ בּוֹרָא רְפוּאוֹת הַמְחַהֵּשׁ בּוֹרָא רְפוּאוֹת הַמְחַהֵּשׁ בְּמוֹר. לְעשׁׁה בְּמוֹכו בְּכְלְ-יוֹם בְּמִיר מַעְשֵׂה בְרֵאשׁית: בָּאְמוֹר. לְעשׁׁה אוֹרִים נְּדְלִים כִּי לְעוֹלֶם חַסְהּוֹ: אוֹר חָבְשׁ עַל־צִיוֹן הַאִּיר וְנִוְכָּה כָלְנוּ מְהַבְה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתְּח וְיִ יוֹצֵר המאוֹרוֹת:

והאופנים Und die Dfannim und die heiligen Chajoth erheben fich mit lautem Hall, hingewandt zu den Serafim; ihnen entsgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes! — ein jeglicher von seiner Stätte.

Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen; dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpse, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpsungs-werk, wie es heißt: Dem Schöpser der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Geslobt seist Du, Ewiger, Schöpser der Himmelslichter!

אַהַבָּה רַבָּה אַהַבְּתְנוּ יָיָ אֵלהִינוּ הֶמְלָה וְיתֵרָה חָמְלְהַ עָלִינוּ אָבָּמְוּ יִיָּ אֵלהִינוּ הֶמְלָה וְיתֵרָה חָמְלְהַ עָלִינוּ אָבִינוּ מַלְּבֵנוּ בַּעְבוּר אֲבוֹתִינוּ שֶׁבְּמְחוּ בְּהְ חַמְלְּתְּ עָלִינוּ אָבְינוּ מַלְבֵנוּ בַּעְבוּר אָבְוּנוּ יִּבְלְבוּ הָשָׁרְנוּ הָאָר חִיִּים בֵּן הְחָנִּנוּ וְתֵן בְּלְבֵנוּ לְּהָבִין וּלְחַשְּׁכִּוּ לְשְׁמְוֹ וּלְלַמִּוֹר לִשְׁמוֹר וּלְעָשׁוֹת וּלְקַמִּוֹר לִשְׁמְרֹים וְלִשְׁבִּיוֹ וְתַן בְּלְבֵנוּ לְבְּבֵנוּ לְבְּבֵנוּ לְבְּבְנוּ בְּמְצְוֹתְיךְ בְּתְבְּר בִּיִּבְנוּ לְבְּבְנוּ לְבְּבְנוּ לְבְּבְנוּ וּתְלַבְּוֹת לְבְּוֹלְ וְחַבּוֹרְ לְבְּבְנוֹ לְבְּבְנוֹ לְבְּבְנוֹ לְבְּבְוֹי וְתַלְּתְּךְ בְּבְּבוֹי לְנְתְלְבְ וְנִיחִר לְבְּבְנוֹ לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְנוֹ לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוּוֹת לְּבְּוֹלְ וְחַנּוֹיְרָא בְּבְּבְנוֹ לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְנְתְּלְבְּ בְּבְבוֹי לְנִילְים וְעָרִי בְּיִבְיוֹת לְבְּנִוֹי לְשְׁלוֹם וְעָרִי בְּיִבְיוֹ לְבְנִיוֹ לְבְבְּוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְּוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְבְּבוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְבְּבְבְּבוֹ לְבְּבְוֹי לְבְּבְוֹי לְנִיתְרָם וְעָבִין וְתְוֹלִיבְוּ בְּבְּבוֹי לְבִילְים וְעָרִין וְבְּנִוֹית לְבְּבְּוֹ בְּבְּבוֹית לְבְּבוֹי לְשִׁלְים וְנָבְיוֹ בְבְּנִבוֹי בְּבְוֹבְיּם לְבְּבוֹי בְּבוֹית לְבְּבוֹי בְּבְּבוֹי לְבְבִיוֹ בְּבְּבוֹי לְנְבִיוֹן בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי לְבְּבְּבוֹי לְנִילְיוֹ בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹי לְנִיתְ בְּבְּבוֹי לְבְבוֹי בְּבוֹית לְבְּבוֹי לְנְתִילִי בְּוֹי בְבְּבוֹי בְבְּבוֹיוֹ בְּבְיוֹי בְבְּבוֹי בְּבְּבוֹי בְּבְּבוֹים לְנְבְיוֹן בְּבְּבְוֹיוֹ בְנְבְיוֹ בְבְּבְבוֹי בְּבְבוֹי בְבְיּבְיּבְיוֹ בְבְּבְבוֹיוֹ בְּבְבְיוֹ בְבְּבְבוֹיוֹ בְבְּבְבוֹיוֹ בְּבְיוֹבוֹי בְנְבְיוֹב בְּבְבְבוֹי בְּבְבְבוֹיוֹ בְּבְּבְוֹ בְבְּבְוֹב בְּבְבוֹי בְבְּבְוֹב בְּבְבְּבוֹ בְּבְבְּבוֹי בְבְבוּיוֹ בְבְּבוֹיוֹ בְבְבוֹיוֹ בְבְבְבוֹ בְבְּבְבוֹיוֹ בְּבְבְּבוֹ בְבְיוֹ בְבְבְיוֹ בְבְבְבוֹי בְבְּבְבוֹי בְבְבְבְּוֹ בְבְיבְבְיוֹ בְּבְבְבוֹיוֹ בְבְבְּבוֹ בְּבְבְבוֹי בְבְבְבְבוֹ בְבְבְבוּבוֹ בְבְבְבוֹיוֹ בְוֹבְיוֹ בְבְיוֹ בְבְבְבוֹ בְבְבְבוֹ בְבְבְבוֹיוֹ בְ

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁבַשָּׁל יִשְּׂרָאֵל יְהוָה אֶּלֹהֵינוּ יְהוָה אֶּהֶדְיּ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶר:

לְּאָנִרת בֵּיתֶּךְ וְבְּשְׁעָרֶיִךְ: וְאָנַרְ עִלְּבָבֶּרְ: וְשְׁנַרְיִם הָאֵבֶּר וְבְּלְבָּרְ, וִבְּלִבְיִּתְּ בְּעִּבְיִּתְּ הַיִּוֹם עַלְ־לְבָבֶּרְ: וְשְׁנַּנְתָּם לְבָנִיךְ וְרַבַּּרְתָּ בָּעָבְיִּתְּ הַיִּוֹם עַלְ־לְבָבֶּרְ: וְשְׁנַנְתָּם לְבָנִיךְ וְרַבַּּרְתָּ בָּעְבְתְּךְ וְשְׁנַרְיִּהְ וִּבְשְׁנְתְּיִרְ וִבְשְׁנְתְּיִם הָאֵבֶּיוֹ וְבְּלַבְּתְּ וְאָנַרְיִבְּי וִבְעָּבְיִּתְּ וְאָנַרְיִבְּ וִבְּעָבְיִוֹךְ וְשְׁנָּנְיִרְּ וּבְשְׁעָבֶיוֹךְ בִּּבְּלִילְ וְאָנַרְיִבְּי וִבְּעָבְיִרְּיִּוֹ

יְהָיָה אָהָכֶם הַיֶּוֹם לְאַהֲבֶּה אָת־יְהוְהָ אָלְהֵיכֶם וּלְעָבְהוֹ מְצַוּהָ אָתְכֶם הַיֶּוֹם לְאַהֲבֶּה אָת־יְהוְהָ אָלְהֵיכֶם וּלְעָבְהוֹ

שהבה Mit großer Liebe haft Du uns geliebt, Ewiger, unfer Gott! mit großer und überschwenglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Bater und König! um unserer Bäter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens er= theilt, sei auch uns gnädig und belehre uns. Unfer Bater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und er= leuchte unfer Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unfer Berg an Deinen Geboten, und einige unfer Berg, zu lieben und zu fürchten Deinen Ramen, und laß uns nicht zu Schanden werben auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Ramen. den großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Beile. Und lag uns in Frieden heim= fehren von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unfer Land. Denn ein Gott, der Beil schafft, bift Du, und uns haft Du erkoren aus allen Bölkern und Zungen und nus nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu banken und Dich als ben Ginigen zu bezeugen in Liebe. Gelobt feift Du, o Ewiger! ber erwählt hat fein Bolf Jisrael in Liebe.

שמע Höre, Fisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einsschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie den zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch hent gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und

זְּלֶבֶה לֵּבֶה אֲלָהִיכֶם : בַּבֵּר אֶלּ־בָּנְנֵי יִשְׁרָאֵר זְּלְבֵּרְבָּנְם זְּלְּהִיתֶם אָלִּרִם מֵעֶבֶרְץ מִצְלֵּהִיכָם בְּנְבִיהָם לְּבִּלְהַיִּבְם לִּבְּלְהַיִּבְם לְצִּלְּהִיכָם : אָלְהִיכָם אָתִּרְבּנְנִים אָתִרְבּנְנִים אָתִרְבּנְנִים אָתִרְבּנְנִים אָתִרְבּנְנִים אָתִרְבּנְנִים אָתִרְבּנְיִם אָתִרְבּנְיִים אָתִרְבּנְיִם אָתִרְבּיִּבְּנִם אָתִרְבּיִּבְּנִם אָתִרְבּיִבְּנִם אָתִרְבּיִּבְּנִם אָתִרְבּיִּבְּים אָתִרְבּיִּבְּים אָתִרְבּיִּבְּים אָתִרְבּיִּבְּים אָתִרְבּיִּבְּים אָתִרְבּיִּבְּים אָתְרִבּיִּבְם אָתִּרְבִּיבְּים אָתְרִבּיִּבְּים אָתִרְבּיִּבְם אָתְרִבּיִּבְם אָתְּבִּיבְּם אָתְבִּים אָתְבּים אָתִּבְּים אָתִּבְּיבְּיִם אִתְּבּיבְּם אָתִרְבּיִבְּים אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָבְיִים אָתְבּיבְם אַתְּבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְּבְּים אָתְבּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָתְבִּיבְם אָבְּיִבְיתְם אָבְיבִיבְם אָתְבּיבְיבָּם מִעְבִּיבְם אָבְּיבִים אָתְבּיבְיבָּם אָּעָבְּיבְּיבְּיבְּם אָבְּיבִּיבְּם אָבְּיבִּים אָתְבּיבְם אַבְּבִּיבְם אָבְּיבִּי יִחְנָּה אָּלְבִיבְם אָבְּיבִּים אָבְּיבִּים אָבְּיבִים אָבְּיבְּיבְּם בְּבְּבִּיבְם אָבְּיבִים אָבְּבִיבְּים אָבְּבִּים אָבְּיבִים אִבְּבְּים בְּבְּבִיבְּים אָבְּיבִים אִבְּיבְּים אָבְּיבִים אִבּיבְים אַבְּיבּים אָבְּיבִּים אָבְּייִים אָבְּיבִּים אָבְּיבִּים אָבְייִּים אָבְייִיבְּם אָבְּיבִים אָבְּיוֹיבְם אָבְּיוֹים אָבְיוֹים אָבְּיוֹיבְם אַבְּיוֹים אָבְייִים אָּבְּיִיבְים אָּבְּבִּיים אָבְּיִיבְּים אָבְייִים אָבְייִים אָּבְייִיבְּים אָּבְּיִיבְים אָבְּיִיבְים אָבְּיִיבְים בְּבִּייִים אָבְיּבְיים בּבּבּיים בְּבִּייִבְּים בּבּבּיים בְּבִיבְּיִים אָבְּבִיים בּבּבּיים בְּבִּייִים אָבְייִים אָּבְייִים אָבְייִים אָבְייִים אָבְיבִיים בּבּבּיים בְּבִּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּיבְּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיי בּבְיבִיים אָּבְייִים בּבּבּיים בּבּבּיי בּבְּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיי בּבּבּיים בּבּבּבּיים בּבּבּבּיים בּבְבּיים בּבּבּבּיים בּבּבּיי בּבְבּיים בּבּב

אָמֶת וְיצִיב וְנָבוֹן וְקַיָם וְיָשָׁר וְנָאֵמָן וְטוֹב

ihm zu bienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Seele, fo werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Getreibe und bei= nen Most und bein Del. Und Ich werde Gras geben auf beinem Felbe für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Sütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen budet, und über euch der Born des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Simmel, daß fein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Ge= wächs, und ihr bald umkommet, weg aus bem schönen Lande, bas der Ewige euch giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemüthe, und fie binden als Wahr= zeichen auf eure Sand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret fie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitest in beinem Sause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegft und wenn du aufstehst. Und schreibe fie auf die Pfosten beines Sauses und an beine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Bätern, ihnen zu geben, - wie die Daner bes himmels über ber Erde.

Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schausäben machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schausäden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansehen. Und das sei euch zu Schausäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgesührt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

wahr und gültig, festgegründet und ewigbleibend,

וְיָפֶּה הַדְּבֶר הַנֶּה עַל־אֲבוֹתִינוּ וְעַלִינוּ עַל־ בְּנִינוּ וְעַל דּוֹרוֹתִזִינוּ וְעַל כָּל־דּרוֹרת גֻרַע יִשְׂרָאֵל עַבָּרֶיך:

על־הָראשׁוֹנִים וְעל־הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלְם וְעָל־הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלְם וְעָר חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶרת שְׁאַהָּה הוֹא יִיְ אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלְם וְעָר: אַהָּה הוֹא יִיְ אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלְם וְעָר: אַהָּה הוֹא מֵלְבֵּנוּ. מֵלֶבְּי אֲבוֹתִינוּ אְהָה: לְמַעוֹ שִׁמְדְּ מְבוֹתִינוּ אְהָה: לְמַעוֹ שִׁמְדְּ מִבוֹתִינוּ: מְתַרָּאַלְנוּ. בַּאֲשֶׁר נְּאַלְרָה אֶת־אֲבוֹתִינוּ: אֲמֶר לְנָאֲלְנוּ נִקְרָי אָמֶר מִעוֹלְם שִׁמְדְּ הַנְּרוֹל עָלִינוּ נִקְרָי. אֵין אֱלֹהִים ווּלְתֶּדְ:

gerade und treu, gut und schön ist das Wort, so für uns fere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte.

by Für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ist es ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott sür immer und ewig. Du bist unter König, Du der König unserer Väter! Um Deines Namens willen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Väter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir!

ע"פ אלב"ם, ובסוף חתום יצחק. זולח. אָוְבָּרָה מֵקָרֶם בּּלְאֶדְּ, לְשִׁמְדְּ וּלְוֹכְרָדְ תָּשֶׁק. בָּדָ נִילָה שְלֵמָה, מַהְמֵר חֶפְצִי־חֵשֶׁק. ַּנָאַלְ**תָּ בּוְרוֹע** עַפֶּוֹךְּ, נַחַלְתָּ בְּחֶפֶר מֶשֶׁק.

אַרנַי עוֹ יְשׁוּעָתִי סַכְּוֹתָה לְראשִׁי כִּיוֹם נָשָׁק:

הָבֶרְ אֶבֶץ שִׁנְּיִתְ, סְבַרְתָּ מִשַּׁחַק נִשְׁחַן. הַמַּל עלֶה וּמְחַסְפָּס, עַלוּמוֹת מַלְבִּין וּבחַן. וֹמָדֵי יוֹם בְּיוֹם, פָּגֵיְדְ לְהַקְבִּיל בְּחָחַן.

דּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי תַּעַרֹדְ לְפָּנִי שֻׁלְחָן:

יִיו עַנַן כָּבוֹר, צָרִיךְ אֶחָר לִבְּנֵם. הָבֶר לִפְנִים מֵחֶבֶר, קַרַן עִמּוֹ כְּפַּגַּם. פחר וְנָחֵץ וּמַשְׁלִים, הֶמֶוּ לַשַּבָּת בְּחִבָּגַם.

מפּני קשׁם סֵלָה נַתַּתָּה לִירַאֶּיךְ בַּם:

יְחוֹקְקוּ נְרְיבֵי עָם, שִׁירַת הַבְּאֵר לְחַפְּלָח. בְּמִין בְּבָרָה קְשַנָּה מְחַזֶּאֶת וּמְעַנֶּגֶת בְּסִלְסוּלָה.

תְּקְפֶּת עֲכוֹר בַּצִּיוֹת שְׁנֵים עֲשָׂר מְסִלְּה.

נָהָרוֹת הְבַקּע־אֶבֶץ שְׁבָעוֹת מַפוֹת אְמֶר סֶלָה: יָרִירוּת קַרְמֹנִיוֹת כַּנֵּם פְּלִיאוֹת נְמִילוּת חֲסְבֶיךָ. איון סָבַּת דָּוִיר הֵישִיבָּה בְּסוֹרְדְּ לַחֲסִיהֵיךְּ. חַהֵשׁ עוֹ בְּיַחֲהֶיךְ בְּבַיָּם צוֹפִים בְּבוֹהֶךְ. קומה עוָרֶתָה לָנוּ וּפְרֵנוּ לְמַען חַסְהֶף:

צֶוְרַת אֲבוֹתִינוּ אַתָּה הוא מֵעוֹלָם מָגֵן וֹמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּבָל־דּרֹ וְדֹרֹ: בְּרוֹם עוֹלֶם מוֹשְבֵּךְ וּמִשְׁפָּמֶיךְ וְצִרְקָתְךְ עַר אַפְּמֵי־אָרֵץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שִׁישִׁמַע לְמִצְוֹתֶיךְ וְתוֹרָתְךְ וּדְבָרְךְ נְשִׂים עַל־לְבּוֹ: אֱמֶת אַתְּה הוא אָרוֹן לְעַפֶּוֹך וּמֶלֶךְ וּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֲמֶת אַתְּה הוא ראשון וְאַתָּה הוּא אַחַרוֹן. וּמִבַּלְעָרֶיךּ אֵין לָנוּ מֶלֶךּ גואל ומושיע: מפוצרים נאלפנו יי אלהינו ומבית עברים פָּדִיתָנוּ. כָּל־בִּכוֹרֵיהֶם הָרַנְתָּ וּכְכוֹרְדְּ נָאֶלְתָּ. וַיִם־סוּף בַּקְעָתָּ וְזִרִים טִבַּעָתָ וִירִירִים הָעֶבַרְתָּ. וַיְבַסּוּ־מַוִם צָרִיהֶם אָחָר מֶהֶם לא נוֹתָר: עַל־וֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוֹבִים וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְחוֹרָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא נָרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל נַאִים וּמַנְבְּיהַ שְׁפָּלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹרֶה עֲנְוִים וְעוֹוֵר דַּלִּים וְעוֹבֶה לְעַפוֹ בְּעֵת שַׁוְעָם אַלָיו. הְהַלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּך הוא וּמְברָך: משֶה וּבְנֵי יִשְּׂרָאֵל לְךָּ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִּׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בָלָם.

מִי־־כָמְכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי בָּמְכָה נָאְדָר בַּקְּרֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה־פֶּלְא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ נְאוּלִים לְשִׁמְךְּ עַל־שְׂפַת הַנִּם יַחָר בָּלָם הוֹרוּ וָחִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְם וָעֵר:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְּרָה כִּנְאָמֶךְ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. נְאֲלֵנְוּ יְיָ צְּכָאוֹת שְׁמוֹ קָרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בַּרוֹךְ אַמָּח יְיִ נְּאַל יִשְׂרָאֵל:

Vieistand unserer Bäter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Rindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In der Weltenhöhe ift Dein Sit, und Deines Rechtes Walten und Deine Milbe reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Bergen nimmt. Es ist mahr, Du bist ein Berr Deines Bolfes und ein Ronig, mächtig, ihren Streit gu führen. Es ift wahr, Du bift ber Erfte und Du bift ber Lette, und außer Dir haben wir feinen König, ber erlöft und errettet. Mus Migrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstaebornen haft Du erschlagen und Deinen Erstgebornen haft Du erlöft und bas Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen haft Du verfentt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Waffer ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich Die von Dir Geliebten und erhoben ben Allmächtigen, und Deine Lieblinge fpendeten Gefange, Lieder und Lobpreifungen, Segnungen und Dankesworte bem Könige, bem Gotte, ber ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ift, der die Tropigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten und lojet die Bedrückten und beifteht den Berkummerten und fein Bolt erhört, sobald es zu ihm ruft; fie fpendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt fei Er und gepriefen! -Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Freude, und fie Alle sprachen:

Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern? wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!"

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig."

Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Berheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

אַרנָי שְׂפָתִי תִּפְּחָח וִפִּי וַנִּיד חְּחָלֶּחֶךְ:

בּרוּךְ שַּתָּה וְיָ אֶלהֹןנוּ וֵאלהֵי אַבוֹחֵינוּ אֱלהֵי שַּכְרָהָם אָלהֵי יִצְּחָק וֵאלהִי יַצִקב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אָל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹכִים וְקְנֵה הַכּּל וְווֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנִיהֶם לְמַצוְ שְׁמוֹ בְּאַחֲכָה. מֶלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיע וּמָגּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדנְי מְחַיֵּה מֵתִים אַתְּה רֵב לְהוֹשְׁיצַ.
מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶּר מְחַיִּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מוֹּתִדְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִיֵּם אֲמוּנְתוֹ
לִישֵׁנִי עָפָר: מִי כִּמְוֹךְ בַּעֲל נְּכורוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לְּדְ מֶלֶּךְ
מַמִירת וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנָצָאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹרת
מִמִים. בָּרוּךְ אַתָּח וְיִ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָרוֹש וְשִׁמְה קָרוֹש וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם וְהַלְּלְּוֹהְ פֶּלָּה. בָּרוּך אַתָּה וְיָ הָאֵל הַקָּרוֹש:

*Reduifiah bei Wiederholung der Sefluah durch den Worbeter. ח' נְקַרֵּשׁ אֶת־שִּמְךּ בָּעוֹלֶם בְּשֵׁם שֶׁמַּקְרִּישִׁים אוֹחוֹ בִּשְׁמֵי מְרוֹם, בַּבָּחוֹב עַל־יַר נְבִיאֶךּ. וְקָרָא וָה אֶל־יָה וְאָמֵר

ק"וח קרוש קרוש קרוש וְי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־דָּנְאֶרֶץ כְּבוֹרוֹ: ח׳ אָז בְּקוֹל רָעשׁ נְרוֹל אַדִּיר וְחָזֶק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִּים לְעָמֶתֶם בָּרוֹךְ יִאמֵרוּ:

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹר־וְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ה מְמְּקוֹמְךְ מַלְבֶנוּ תוֹפִּיעַ וְתִמְלֹךְ עָלְינוּ כִּי מְחַבִּים אָנִחְנוּ לָךְ. מְתִי יְרוּשָׁלַיִם עִירְדְּ לְרוֹ נָדְרֹ וּלְנָצָח נְצָחִים: וְעִינִינוּ תִרְאֶינָח מַלְכוּתֵךְ בַּדְּבֶר יְרוּשָׁלַיִם עִירְדְּ לְרוֹ נָדְרֹ וּלְנָצָח נְצָחִים: וְעִינִינוּ תִרְאֶינָח מַלְכוּתֵךְ בַּדְּבֶר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עָוָךְ עַלֹּייְרֵי דָוִר מְשִׁים צִּרְקֶךְּ:

ק"וח יִמְלֹךְ וְיָ לְעוֹלֶם אֱלֹבִיִרְ צִיוֹן לְדרֹ וָדרֹ הַלְלֹיָה:

ח' לְּרוּרְ נַנְירֹ נַנְירֹ נְנִיר נְּרְלֵךְ וּלְנֵצֵח נְצָחִים קְרָשְׁחְךְּ נַקְרִּישׁ וְשִּכְחַךְּ אֶלהֵינו מִפִּינו לא נִמוּשׁ לְעוּלֶם וָעֶר כִּי אֵל מֱלֶרְ נְּרוֹל וְקְרוֹשׁ אָחָרוּ. בָּרוּךְ אַחָּרוּ וְיָ הָאֵל הַקְּרוֹשׁ: ארני D herr! öffne meine Lippen, und mein Mund ver=

fünde Dein Lob!

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Weistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger,

Schirm des Abraham!

Token, ftark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnaben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben stützt und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Fallentrene bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

*) אחה Du bift heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seift Du, Ewiger,

heiliger Gott!

* Redufcah bei Wiederholung ber Tefillah durch den Borbeter.

(Borb.) Wir wollen Deinem Namen die Heiligung bringen in dieser Welt, wie ihm die Heiligung wird in den himmeln droben, wie geschwieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

(Gem.) Heilig, heilig, heilig ift der Ewige der Heersfchaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

18 (Borb.) Und mit gewaltigem, mächtig erbrausendem Salle laffen fie Stimme vernehmen, fich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen gurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

TOPOD (Borb.) Aus Deiner Stätte, Dn unfer König! glang' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Dn wieder herrschen wirst in Zison, bald in unseren Tagen, für alle Zeit und Ewigkeit thronend. D werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalasim für alle Geschlechter und in alle Daner der Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Sängen Deiner Berherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

(Borb.) Bon Geschlecht zu Geschlecht wollen wir verklinden Deine Größe und in alle Dauer und Ewigkeit Dir die Seiligung bringen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit. Denn Gott und König, groß und heilig bist Du. Gelobt seift Du, Ewiger, heiliger Gott!

יִשְּׁמֵח משֶׁה בְּּמַחְנַת חֶלְקוֹ כִּי עֵבֶּר נָאֲמָן קְרְאתְּ לוֹ. כְּלִיל תִּפְּאֲרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתְתָּ בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיְךְ עַל־חַר סִינָי. וּשְׁנִי־לֶחת אֲבָנִים הוֹרִיר בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בְּחֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְבֵן בָּתוּב בְּתוֹרָתֶךְ.

וְשָׁמְרוּ בְנִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׁוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְּדרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הָוֹא לְעלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עֲשָׂה יְיָ אֶת־הַשְּׁמֵיִם וְאֶת־הַאָּבֶץ וּבַיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְּפַשׁ:

וְלֹא נְתַחוֹ יְיָ אֱלֹחֵינוּ לְנוֹנֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְחוֹ מַלְבֵּנוּ לְעוֹרְבִי זָרִים. וְנַם כִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׁרָאֵל עַמְּךּ נְתַתּוֹ כָּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בַּחְרָתָ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כָּלָם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִפּוּבָךְ. וֹבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ כּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חָמְדַּת יָמִים אתוֹ קָרָאתָ. זַבֶּר לְמַעַשֵּׁה בְרֵאשִׁית:

מְלְהֵינוּ וַאְלְהֵינוּ בְּרוּךְ אַפָּח וְיָ מְלַהַשׁ הַשַּׁבְּת: בִּישׁוּעָתֶּךְּ וְמַן חֶלְלֵקְנוּ בְּתוֹרָתֶךְּ בָּאֵמֶתּ וְהַנְּחִילֵנוּ וְיָ בִּישׁוּעָתֶךְּ וְמַן חֶלְלֵקנוּ בְּתוֹרָתֶךְּ בָּאֵמֶתּ וְהַנְּחִילֵנוּ וְיָ בְּמִצְוֹתֵּיךְ וְתֵן חֶלְלֵהִי לְבֵּנוּ לְעָכְדְּךְ בָאֲמֶתּ וְהַנְּחִוּ בָה יִשְּׂרָאֵל מְקְרְּשׁי שְׁמֶךְ. בְּרוּךְ אַפָּח וְיָ מְקַבִּשׁ הַשַּׁבְּת:

רְצָה יָיָ אֶלהֵינוּ בְּעַפִּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְּפַלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתֶךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָם בְּאַהֲבָה רְצֵה יָיָ אֶלהֵינוּ בְּעַפִּוּך יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם יִשְׂרָאֵל עַכּּוְדָּת

אֶלהֵינוּ וִאלהֵי אָבוֹתִינוּ. יָעְלֶה וְיָבְא וְיַגְּעַ וְיֵבְאֶּה וְיֵבְאָ וְיִבְּעָה וְיִבְּרוֹן יְרוּשְׁלַיִם אֲבוֹתִינוּ. וְזִבְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דְּוֹר עַבְנֶדְה. וְזִבְרוֹן יְרוּשְׁלַיִם אֲבוֹתְינוּ. וְזִבְרוֹן מְשִׁיחַ בָּן־דְּוֹר עַבְנֶדְה. וְזִבְרוֹן יְרוּשְׁלַיִם

da Deinen treuen Knecht Du ihn genannt. Ein Prachtdiadem auf das Haupt hast Du ihm gesetzt, als er vor Dir stand auf dem Berge Sinai, und die beiden steinernen Taseln brachte er mit hinab in seiner Hand, und darauf geschrieben das Gebot der Sabbathbewahrung. Und so heißt es in Deiner Lehre:

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige Himmel und Erde geschaffen und am siebenten Tage geseiert und gerastet.

851 Und Du haft ihn, Ewiger, unser Gott! nicht gegeben ben Bölkern der Länder und ihn nicht zu Theil werden lassen den Gögenanbetern, und an seiner Ruhe haben nicht Theil die Fremden. Denn Jisrael, Deinem Bolke, hast Du ihn gegeben in Liebe, dem Samen Jaakobs, den Du erkoren, dem Bolke derer, die den siebenten Tag weihen. Sie alle mögen sich sättigen und sich laben an Deinem Gute! Und am siebenten Tage hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt, den köstlichsten der Tage ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute und ersreue uns durch Deine Hilfe. Und läutre unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

אלהיכו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschief und das Gebächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, איר קּרְשֶׁךּ. וְוֹכְרוֹן כָּל־עַפְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְּפָגֶּיךְ לְפְּלֵטְה לְטוֹכָּה לְחֵן וּלְחֶמֶר וּלְרַחֲמִם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חֵג חַסָּבּוֹת תַּוֶּה: וָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵוְנוּ בּוֹ לְטוֹכָה. וּפָּקְרֵנוּ בוֹ לְכְרָכָח. וְהוֹשִׁיִעְנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּכִרְכַר יְשׁוֹעָה וְרַחַמִּים חוּס וְחָבֵּנִוּ וְרַחֵם עָלֵונוּ וְהוֹשִׁיִעְנוּ. כִּי אֵלֵּיְךְ עִינִוְנוּ. כִּי אֵל מֶלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתְּה:

וָתֶחֶגֶונֶה צִיגֵינוּ בְּשׁוּבְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּח יָיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזרים אַנְּחָנוּ לָךְ שְׁאַתָּח הוא יְיָ אֶלהַינוּ וִאלהֵי אַכּוֹמִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר צוּר חַיֵּינְנוּ מָנֵּוּ נוֹבָּה לְּךְּ וּנְסַפֵּר תְּהִלְּמֶךְ עַל נוֹבָּה לְּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלְּמֶךְ עַל נְמֶרְ שִׁבְּכָל־יוֹם עָפְוּנוּ וְעַל נְמֶרְ שִׁבְּכָל־יוֹם עָפְוּנוּ וְעַל נְמְלְאוֹמִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶךְ שְׁבָּכָל־ נְמְלְאוֹמִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶךְ שְׁבָּלְ בִּי לִא־כָלוּ רַחָמֶיךְ וְעַל קנִינוּ לָךְ:

מודים דרנן ק' מוֹדִים אָנַחְנוּ לְּךְ שְׁאַתָּח ק' מוֹדִים אָנַחְנוּ לְּךְ שְׁאַתָּח אָלֹחֵי כָּל־בָּשֶׁר ווֹאָרְנוּ ווֹצֵר לְּשִׁמְּךְ תַּנְּרוֹּ וְתַּקְרוֹּ בֵּן תְּחַנִּינוּ לְשִמְּךְ תַּנְּרוֹּ וְתַּקְרוֹּ בֵּן תְּחַנִּינוּ לְחַצְרוֹת קְרְשֶׁרְ וְתָּקְרוֹּ בֵּן תְּחַנִּינוּ לְחַצְרוֹת קְרְשֶׁרְ וֹלְעָכִּדְּךְ בְּלֵכְנ לְחַצְרוֹת קְרִישֶׁרְ וֹלְעָכִּדְּךְ בְּלֵכְנ וְלַצְשׁוֹת רְצוֹנֵךְ וּלְעָכִדְּךְ בְּלֵעְכִּרְ בְּלֵבְּר בְרוֹךְ אֵל הַהוֹבְאוֹת:

לא־תַמוּ חַסְבֶיךּ מִעוֹלָם

וְעַל־־כָּלָם יִתְכָּרַך וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מַלְּבֵּנוּ הָמִיד לְעוֹלָם וָעֶר: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּך מֶלֶח וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאָמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ מֶלָח. בָּרוּך אַתְּח וְיָ הַפוֹב שִׁמְךָּ וּלְךָּ נָאֶח לְחוֹרוֹת: Beines Knechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Hulb und zur Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Hüttenfeste. Gedent' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungsund huldreich, bist Du.

und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, ber zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Ausschen kennt Deine Halle. Bon jeher hoffen wir auf Dich.

byr Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

תפלת שחרית לשבת וחול חמוער של סכות

(Der Borbeter bei Wiederholung der Tefillah.)

(אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בֶּרְבֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלְּשֶׁח בַּתּוֹרָה הַכְּתוּכָה עַל־ יְדֵי משֶה עַכְהֶךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲחֲרֹן וּבָנְיוֹ כּחֲנִים עַם קְדּוֹשֶׁיךְ כָּאָמוּר. יְבָרֶכְּךְ יָן וִיִשְׁמְרֵך: יָאֵר יִנִ פָּנִיו אֵלֶוּךּ וִיחֻנֶּרָ: יִשְׂא יָנִ פָּנִיו אֵלֶוּךּ וְיָשֵׁם לְךּ שְׁלוֹם:)

שִׁים שָׁלוֹם שוֹבָה וּבְרָבָה חֵן נָחֶמֶּר וְרַחֲמִים עַלֹּיְנוּ וְעַל כְּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּןךּ. בְּרָבֵנוּ אָבִינוּ בְּלְנוּ כְאָחָר בְּאוֹר פְּנֵּוְךְּ. כִּי כְאוֹר פָּנֶוְךְּ נְתַהְ לְּנוּ יִיְ אֵלחֵינוּ הוֹרַת חַיִּים וְשִׁרַבַּת חֶמֶּר וּצְדָבָּןה וּבְרָבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. שְׁעָה בִּשְׁלוֹמָך: בָּרוּךְ אַתְּה יִיְ חַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָׁלוֹם:

אֶלהי נְצר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וּשְׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. פְּתַח לְבִּי נְלְמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפְר לַבּל תִּהְיָה. פְּתַח לְבִּי בְּעָה וְכַל הַחוּשְּבִים עָלֵי בְּעְה וּבְמִּצְוֹתֶיְה תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכַל הַחוּשְבִים עָלֵי בְּעָה מְהַבְּר מִחְשֵּבְתִּם: עֲשֵׁח לְמֵעֵן בְּעָבוּ וְעָשֵׁח לְמַעֵן יְמִינְהְ וַעֲשָׁח לְמַעֵן בְּיָשְׁתֵּךְ עֲשֵׂח לְמַעֵן מִינְהְ וַעֲשֹׁח לְמַעֵן הִיּיְבְּה וֹשְׁיעִה וְמִינְהְ נַעֲבֹּנְי: יְבְּעִבְּיוֹ וְעָל בְּלִי: יְשָׁה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בְּלִי: עְשָׁה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל בְּלִי: יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יִשְׁרִא וְעָשָׁה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל בְּלִי יִשְׂרְאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

שָרִמנִּיוֹת: נְשָׁם נַעֲבָרָךְ בִּיִרָשָׁה בִּימִי עוֹלֶם בִּימִי עוֹלֶם וּבְשְׁנִים נְשָׁם נַעֲבָרָךְ בִּיִרָשָׁה בִּימִי עוֹלֶם וּבְשְׁנִים קּרְמנִיּוֹת: נְשָׁם נַעֲבָרָךְ בִיִּרָשָׁה בִּימִי עוֹלֶם וּבְשְׁנִים נְשָׁרַם נַעֲבָרָךְ בִּיֹלְמָה בִּימִי עוֹלֶם וּבְשְׁנִים נְשִׁרִם נִינִי מִנְחַת יְחוּדָה זִירוּשְׁלָּם נִּימִי עוֹלֶם וּבְשְׁנִים קרמנִיוֹת: (Der Borbeter bei Bieberholung ber Tefillab:

unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreisachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar, wie es heißt:

Es fegne dich der Ewige und behüte dich!

Es lasse leuchten der Ewige sein Antlit zu dir und begnade dich! Es wende der Ewige sein Antlit zu dir und gebe dir Frieden!)

Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Enad' und Ersbarmen kommen über uns und über ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Ersbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Stanbe seise demüthig gegen Alle. Döffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Kath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heistigkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Kechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Fisrael. Darauf sprechet: Amen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrsurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

סדר הלל.

בָּרוּהְ אַתָּה וָיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קַהְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיו וְצִוְנִוּ לִקְרוֹא אֶת־הַחַלֵּל:

יִי הַלְּלוּיָה הַלְּלוּיַתְּהְיִי יְיַ הַלְּלוּ אֶת־שֵׁם יְיִ:
יְהִי שֵׁם יִיְ מְבַרְךְ מֵעַהָּה וְעַר־עוֹלְם: מִמְּזְרַחִּד
שֶׁמֶשׁ עַר־מְבוֹאוֹ מְהָלָּל שֵׁם יְיַ: רָם עַל־כְּל־
גּוֹיִם יְיַ עַל הַשָּׁמִים כְּבוֹרוֹ: מִי כֵּיִי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגְבִּיהִי לְשָׁבֶת: הַמֵּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וֹבְאֶרֶץ: מְקִימִי מֵעְפָּר דָל מֵאַשְׁפּת יָרִים
וֹבְאֶרֶץ: מְקוֹמִי מִעְפָּר דָל מֵאַשְׁפּת יָרִים
אָבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עַם־נְרִיבִים עַם נְרִיבִי עַמּוֹּי
מוֹשִיבִי עַקְרֶרת הַבְּיִרת אֵם־הַבְּנִים שְּמֵחָה
הַלְלוּיָה:

(פיר) בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִפִּזְצְרָיִם בֵּית יַעַקְבְּ מֵעָם לעז: הָיְתָה יְהוּדָרֹה לְּקְרְשׁוֹ יִשְּרָאֵל מֵמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנִם הַיַּרְהַוֹיִפּב לְאָחוֹר: הָהָרִים רָקְרוּ כְאֵילִים נְּכָעוֹרֹת כִּבְנִי־צאן: מַה־לְּךָּ הַיָּם כִּי תָנוֹם הַיַּרְהַן תִּפּב לְאָחוֹר: הָהָרִים הִּרְקְרוּ כְאֵילִים נְּכָעוֹרֹת כָּבְנִי־צאן: מִלּפְנֵי אָרוֹן קוּלִי אָרֶץ מִלּפְנֵי אֱלְוֹהַ יַעֲקְבֹּ: הַהפְּבִי הַצוֹּר אֲנִם־מְיִם חַלְּמִישׁ לְמַעִינִוֹ־כֵּיִיִם: מִסְּרָּךְ עַל־אֲמִתְּקְּר: לְמָה יאמְרוּ הַנּוֹיִם אַיֵּחֹ־נָא אֱלְהִיהֶם: חַסְּדְּךְ עַל־אֲמִתְּקָּר: לְמָּה יאמְרוּ הַנִּוֹיִם אַיֵּחֹ־נָא אֱלְהִיהֶם:

Das Hallel.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

mehrte des Ewisen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an dis in Ewigseit. Von Sonnenaufgang dis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrslichseit. Wer ist gleich dem Ewigen, unserem Gotte, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürstigen, daß Er ihn seize neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unsruchtbare im Hause: die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelnjah!

Jaafobs aus dem Bolfe fremder Zunge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hügel wie junge Schase. Was ist dir, o Meer, daß du fliehest? Jarden, daß du zurück dich wendest? ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder? Hügel, wie junge Schase? Vor dem Herrn erzittre, Erde! vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasseriche, den Kiesel in Wasserquellen.

Deinem Namen gieb Ehre, um Deiner Huld, um Deiner Treue willen. Warum sollen die Bölker sprechen: Wo ist doch ihr Gott?

ואלהינן בַשְּׁמְיִם כּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשָׁה: וְעַצַּבֵּיהֶם כֶּסֶף וְנְיִם מַעֲשֵׁה יְבִי אָרָם: פָּח־לָהֶם וְלֹא יְרַבֵּרוּ עִינִים לְהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָנְטֵם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אַף לְהֶם וְלֹא יִרְחוּן: יְבִיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן בַּנְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־ יְרִיחוּן: יְבִיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן בַנְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־ יָרְוּנִם: כְּמוֹהֶם נִיְּיוּ עִשִּׁיהֶם כּל אֲשֶׁר־בּמִחְם כָּל אֲשֶׁר־בּמִחְם כִּל אֲשֶׁר־בּמִחְם כִּל אֲשֶׁר־בּמִחְם כִּי עָוְרָם וּמְגַּנְם הוּא: יִרְאֵי וְיָ בִּמְחוּ בַיִּי עָוְרָם וּמְגַנְם הוּא: יִרְאֵי וְיָ בִּמְחוּ בַיִּי עָוְרָם וּמְגַנְם הוּא:

יְי זְכָרֶנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבְרֵךְ אֶת־בִּית אַהַרן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטִנִּים עִם־ הַגְּרֹלִים: יֹםף יֵי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַהֶם לַיִּי עשׁה שְׁכַיִם וְאָרֶץ: הַשְּׁכַּיִם שְׁכַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנִי־אָּרָם: לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָה וְלֹא כָּל־יִרְרֵי רוּמָה: וַאָּנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַהָּה וְעַר-עוֹלֶם הַלְלוּיָה:

(ססו) אָבַבְּתִּי כִּי־וִשְּׁמֵע יִיָ אֶת־קוֹלִי תַּחָנוּנִי: כִּי־הַשְּׁה מְנְיִמִי אֶבְּבָתִי וְיָצְבָּר אֲנִי עָבְיֹתִי מְאַבָּר וְיָצְוֹן אֶמְצָּאַ: וּבְשִׁבּריִיְנָ אֶבְּבִּר אֲבָּר וֹבְשִׁבּר וְיָנְ אֶבְבָּר אֲנִי עָבְּתִּר וְיָנְ אֶבְבָּר אֲנִי עָבְיִתִי מְאַבּי וֹנְ אֶבְבָּר וְיִנְ אֶבְבָּר וְיִבְּעִים וְיָ בָּלְתִי וְלִי יְהוֹשְיֵעֵ: שׁוֹבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחְוְיְבִי שְׁמִר בְּיְבִּיֹם וְיָ בָּלְתִי וְלִי יְהוֹשְיַעֵ: שׁוֹבִי נַפְשִׁי לִפְנוֹחְ אָת־עִינִי מִוֹךְ בְּּעְבִּוֹת אָת־בַגְּלִי מִבְּבְּר אָנִי עָנְיתִי מְאַב: אֲבִּי אָבְבְּר וְבִּיְיִ בְּשְׁבִי מִבְּבְּוֹת בְּבְּבִּים בָּוֹב:

269 Ballet.

Und unser Gott ist im Himmel; Alles, was ihm gefällt, thut Er. Ihre Gößen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Sinen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, eine Nase und riechen nicht, haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht; sie geben keinen Laut mit ihrer Kehle. Ihnen gleich werden ihre Versertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Jisrael, vertraue dem Ewigen! — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Haus Aharon, vertrauet dem Ewigen! — ihr Beistand und ihr Schild ist Er. Die ihr den Ewigen fürchtet, vertrauet dem Ewigen! — ihr Beistand und ihr Schild ist Er.

Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haron, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewisgen, dem Schöpser des Himmels und der Erde. Die Himmel sind des Ewigen Himmel; die Erde hat Er gegeben den Menschenstindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah von nun an dis in Ewigkeit. Hallelnigh!

Sch liebe, benn der Ewige hört meine Stimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir sein Ohr; lebens- lang will ich ihn anrusen. Mich umfingen des Todes Bande, und Angst der Hölle traf mich, Noth und Kummer sand ich. So rus' ich an den Namen des Ewigen: ach Ewiger, rette meine Seele! Gnädig ist der Ewige und gerecht, und unser Gott ein Erbarmer. Es hütet die Einfältigen der Ewige; elend war ich, und Er half mir aus. Rehre zurück, meine Seele, in deine Ruhe! denn der Ewige hat dir wohlgethan. Denn befreit hast Du meine Seele vom Tode, mein Auge von Thränen, meinen Fuß vom Sturze. Wandeln werd' ich vor dem Ewigen in den Landen des Lebens. Ich vertraue, wenn ich rede: ich bin sehr gebengt. Ich sprach in meiner Verirrung: des Menschen Alles ist trügerisch!

מָח־אָשִׁיכ לַיִּ כָּל־תַּגְמוּלְוֹחִי עָלָי: כּוֹם־
יְשׁועוֹרֹז אֶשָּׁא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָיֹּה: נְדָרַי לַיִּ
אֲשַׁלֵּם נְגְּרָה־נָּיִּ לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ
תַּמְוֹתָה לַחַסִירִיו: אָנָה יְיָ בִּי־אַנִי עַבְהֶּךְ אָנִי עַבְּדְּךְ בָּן־אֲמָתֶךְ פִּתַּחְהָ לְמוֹםרִי: לְּךְ אָוְבַּח עַבְדְּךְ בָּן־אֲמָתֶךְ פִּתַּחְהָ לְמוֹםרִי: לְךְ אָוְבַּח זֶבַח מוֹרָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיִי אֲשַׁלֵּם נְגְּרָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּחוֹבֵכִי יְרוּשֶׁלֶם הַלְּלוּיָה:

(פיי) הַלְּלוּ אֶת־יִי כָּל־גּוֹיִם שַבְּחְוּהוּ כָּל־הָאָמִים:
כִּי גָבַר עַלִינוּ חַסְדּוֹ וָאֶמֶת יְיַ לְעוֹלְם הַלְּלוּיָה:
(פיי) הורוּ לֵייָ כִּי־מוֹב כִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: הורוּ
יאמר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: הורוּ
יִאמְרוּ נָא בִית־אַהַרן כִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: הורוּ
יִאמְרוּ נָא יִרְאֵי יִיָ כִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: הורוּ

מן־חַמֵּצַר קָרֶאתִי יָהּ עָנְגְי בַּמֶּרְחַכְיָה:
יְיָ לִי לֹא אִירָיִ~ מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָרָם: יְיָ לִי
בְּעְוֹרִי וַאֲנִי אֶרְאָה בְשֹנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ
מִבְּטְחַ בָּאָרָם: טוֹב לַחֲסוֹרת בַּיִי מִבְּטְחַ מִבְּטְחַ בָּאָרָם: טוֹב לַחֲסוֹרת בַּיִי מִבְּטְחַ בְּנְרִיבִים: כָּל־נּוֹיִם סְבָבְוֹנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבְּוֹנִי בַּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבְּוֹנִי בַּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: כַּבְּוֹנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: כַּרְנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: כַּרְנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: כַּרְנִי בְּעֵבוֹ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: 271 Hallet.

Wie soll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr! denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Hösen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim! Hallelujah!

(Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Bölker! preiset ihn, alle Nationen! Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallesujah!

(Borbeter und Gemeinde abwechfelnd:)

חורו (Pfalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

Sprechen foll Jisrael: benn ewiglich währt seine Huld.

Sprechen soll das Haus Aharon: benn ewiglich währt seine Huld. Sprechen sollen die den Ewigen fürchten: denn ewiglich währt seine Huld.

Rus der Enge rief ich Jah; mich erhörte im Gestäumigen Jah. Der Ewige ist mit mir: ich fürchte nicht; was kann ein Mensch mir thun? Der Ewige ist mir unter meinen Helsern, und ich werde mich weiden an meinen Hassern. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Edle vertrauen. Alle Bölker haben mich umringt: im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt: im Namen des Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, sie verlösschen wie Dornenseuer: im Namen des Ewigen

דַחה רַחִיתַנִי לנפל וַיִי עַוְרָנִי: עָיִי וְוְמְרָת יָהַ וַיִהִי־לִי לִישוּעָה: קוֹל רָנָה וִישוּעָה בִּאָהֶלִי צַרִיקִים יְמִין יָי עשָׁה חָיִר: יְמִין יִי רוֹמֵמֶה ימין יי עשה חול: לא־אָמוּתכּי־אָחְיָה וַאֲסַפֵּר מַעשׁי יָה: יַפר יִפְרְנִי יָה וְלַמְוֵת לֹא נְתָנְנִי: פַתחוּ־לִּי שַעַרֵי־צֶּרֶק אָבא־בֶם אוֹרֶה יָה: זֶה־ השער ליי צדיקים יבאו בו: אוֹדְךּ כִּי עַנִיתְנִי וַתְּהִי־לִי לִישוּעָה: אורך אֶבֶן מָאָסוּ הַבּוֹנִים הַיָּתָה לְרִאשׁ פִּנָה: אכן מֵאֵת יִי הָיְתָה וֹאת הִיא נְפְלָאת בְּעִינִינוּ: מאת זֶה־הַיּוֹם עֲשָׂה יִי נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָא יִי הוֹשְׁיָעָה נָא אָנָא יִי הוֹשְׁיָעָה נָרַ אָנָא יִי הַצְּלִיחָה נָא: אָנָא יִי הַצְלִיחָה נָא:

בָרוּךְ חַבָּא בְשֵׁם יְיָ בַּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אל יו ויאר לנו אסרו־חג בעבתים עד קרנות הַמְּוְבֶּח: אל אַלִי אַתָּה וְאוֹרֶךְ אֲלֹהִי אַרוֹמְמֶךְ: אלי הודו לַיִי כִּי־טוֹב כִּי לעוֹלֶם חַסְרוֹ: הורו

יְהַלְלְוּךְ וְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַצְשֶׂיךְ. וַחַסִיהֵיךְ צַדִּיקִים עשׁי רצוֹנֶהְ וְכָל־צִמְּהְ בִּית יִשְׁרָאֵל בְּרִנָּה יוֹרוּ וִיבֶּרְכוּ וישַבְּחוּ וִיפָאָרוּ וִירוַמְמוּ וְיַעְקִיצוּ וְיַקְקִּישׁוּ וְיַמְלֹיְכוּ אֶת־ שִׁמְךְ מַלְבָּנוּ. כִּי לְךְ טוֹב לְהוֹרוֹת וּלְשִׁמְךְ נָאָה לְוַמִּר בִּי מֵעוֹלֶם וְעַר־עוֹלֶם אַתָּח אֵל. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ מֶלֶּךְ מְהָלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

קדיש שלם.

273 Sallel.

raff' ich sie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand der Ewige mir bei. Mein Sieg und Sang ist Jah, Er war meine Rettung. Stimme des Jubels und der Nettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Nechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hoch gehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht; nein, ich lebe und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Jah, aber dem Tode giebt Er mich nicht hin. Deffnet mir die Pforten des Heils! ich will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen! Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich erhört und warst meine Rettung. Der Stein, den die Bausleute verwarsen, ist geworden zum Eckstein. Bon dem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unseren Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen: sasse und uns steuen an ihm!

(Borb.) (Gem.)

Ach Ewiger, gewähre Hüst! Ach Ewiger, gewähre Hüst!

Gesegnet der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewigslich währt seine Huld.

Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott! all Deine Werke; und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger, König, gepriesen durch Lobsgesänge!

מגלת קחלת.

דּבְרֵי קֹהֶלֶת בָּן־דָּוִר מֶלֶהְ בִּירוּשָׁלָת: בּ הַבָּר הַבָּלִים אָמַר קֹהֶלֶת הָבֵל הַבָּלִים הַכּּל הָבֶל: ג מַח־יִּתְרוֹן לָאָרָם בְּכֶל־עַמְלוּ שֵׁיַעַמל מַחַרת הַשְּׁמֶש: י דור הלֵך וְרוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עמְרֶרת: הּ וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף ווֹרֵחַ הוּא שָם: י הוֹלֵךְ אֶל־ דָרוֹם וְסוֹבֵב אֶל־צְפוֹן סוֹבֵב סבֵב הוֹלֵךְ הָרְוֹחַ וְעַל־ סְבִיבֹתְיוֹ שֶׁב הַרְוֹחַ: זּ בָּלֹ־הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֵל־הַיַּם וְהַנָּם אֵינֵנְנוּ מֶלֵא אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הַם שָׁבִים לָלְבֶּרת: : חַ בְּל־חַדְּבָרִים יְגַעִים לֹא־יוּכַל אִישׁ לְרַבֶּר לֹא־תִשְׂבַע עַיִן לְרָאוֹת וְלֹא־תִפְּלֵא אְוֹן מִשִּׁמְעַ: ט פח־שֶׁבְיָרו הוא שֶׁיִהְיֶה ופח־שֶׁנַעשָׂה הוא שֵׁיַעְשֵׂרו וְאֵין כֶּל־חָרָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֵשׁ: י יֵשׁ דְּבָר שִׁיאׁמַר רָאָה־ זֶה חָרֶשׁ הוּא כְּבֶר חָיָה לְעלַמִים אֲשֶׁר חָיָה מִלְפַנִיְנוּ: יא אין וכרון לָראשׁנִים וְגַם לָאַחַרנִים שֵׁיִהְיוּ לֹא־יִהְיֵה לָהֶם זַבְּרוֹן עם שֶׁיָהְיוֹ לָאַחֲרנָה: יבּ אֲנִי קהֶלֶת הָיְיִתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשֶׁלֶם: יג וְנָתַתִּי אֶת־לִבִּי לִרְרוֹשׁ וְלָתוּר בַּחָכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשְּׁמָיִם הוּא אַנְיָן רָע נָתון אֱלֹהִים לִכְנֵי הָאָרָם לַעֲנוֹת בּוֹ: יי רָאִיתִי אָת־בָּלִ־הַפַּוְעשִׁים שָׁנַּעֲשׁוּ מַחַת הַשְּׁמֶשׁ וְהִנֵּה חַכּל הָבֶּל וּרְעוּת רוּחַ: טוּ מְעָנָת לא־יוּבַל לִתְקן וְחֶסְרוֹן לא־יוּבַל לְהָפֶנוֹת: שׁ דַּבַּרְתִּי אֲנִי עִם־לְבִּי לַאִמר אֲנִי הְבָּה הְּנְדֵּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנֵי עַל־ יְרוּשֶׁלָם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדְעַת: " וָאָמְנָה לִבִּי לְרַעַת חָכְמָה וְדַעַת הלֵלוֹת וְשִׂכְלוּת יָדַעְתִּי שֶׁנֵּם־זֶה הוא רַעְיוֹן רְוּחַ: " כִּי בָּרב חָכְמָה רָב־בָּעַם וְיוֹסִיף בַּעַת יוֹסִיף מַכָּאוֹב:

1

אָמַרתִי אַנִי בְּלִבִּי לְכָח־נָּא אֲנַסְּכָה בְשִּׁמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב וְהִנֵּה נַם־הוֹא הָבֶל: י לְשְׁחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלְל וּלְשֹׂמְחָה מַה־וּה עשָׁה: ג תַּרְתִּי בְלִבִּי לִמְשׁוֹךְ בַּיִין אֶת־בְּשָׁרִי וְלִבִּי נהֵג בַּחָרְמָה וְלֶאֵחוֹ בְּסִרְלוּת עֵר אֲשֵׁר אָרָאָה אִי־זֶה מוֹב לִבְנֵי הָאָרָם אֲשֶׁר יַצַשוּ הַּחַת הַשְּּמֵיָם מספר וְמֵי חַיֵּיהֶם: י הִנְדַּלְתִי מַצְשַׁי בָּנְיתִי לִי בָּתִים נָפַעְתִּי לִי בְּרָמִים: הַ עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וַפַּרְדֵּסִים וְנָפַעְתִּי בָהֶם צֵץ בֶּל־פֶּרִי: י צָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם לְחַשְׁקוֹת מֶהֶם יַעַר צוֹמֶהַ עֵצִים: ז קָנְיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָּחוֹת וּבְנֵי־ בַית הָיָה לִי גַּם מִקְנֵה בָקָר וָצאן הַרְבָּה הָיָה לִי מִכּל שֶׁהָיוּ לְפָנֵי בִּירוּשֶׁלֶם: ח בָּנַסְתִּי לִי נַם־בֶּסֶף וְזָהָב וּסְגָּלַת מְלָבִים וְהַפְּוִדִינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשְׁרוֹת וְתַעֲנְנוֹת בָנֵי הָאָרֶם שִׁרָּה וְשִׁרּוֹת: מּ וְנָרֵלְתִי וְהוֹסְפְתִי מִכּל שֶׁהָיָה לְפָנֵי בִּירוּשֶׁלִָם אַף חָכְמָתִי עָמְדָה לִי: י וְכל אָשֶׁר שָאָלוּ גִינִי לֹא אָצַלְתִי מֶהֶם לֹא־מָנַנְתִי אֶת־לִבִּי מְבֶּל־שִׂמְחָה בִּי־לִבִּי שָמֵחַ מִבְּל־עֲמָלִי וְוֶה־חָיָה חֶלְקִי מְבֶּרֹ־עֲמָלִי: יא וּפָּגִיתִי אֲנִי בְּבָרֹ־מַעֲשֵׂי שֶׁצְשׁוּ יָדֵי וּבֶעָמֶל שֶׁעָמַלְתִּי לַעֲשׁוֹת וָהִנָּה הַכּל הֶבֶל וּרְעוּת רְוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ: יבּ וּפָּנְיתִי אֲנִי לֹרָאוֹת חָכְמֶה

וְהוֹלֵלוֹת וְסִבְּלוּת בִּי מֶה הָאָרָם שֶׁיָבוֹא אַחֲבֵי הַפֶּּוֹלֶךְ אַת אַשֶּׁר־כְּבָר עַשְּוּהוּ: יג וְרָאִיתִי אָנִי שִׁיֵשׁ יִתְרוֹן לַחָבְמְה מן־הַסְּכְלוּת כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן־הַחְשֶׁךְ: יי הֶחְכָם צִינְיו בָּראשוֹ וְהַבְּסִיל בַּחְשֶׁך הוֹלֵדְ וְיָבְעְתִי נַם־אָנִי שֶׁפִּוּקְרֶה אָחָר יִקְהֶח אֶת־בָּלָם: טו וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כְּמִקְהַח הַבְּסִיל גַּם־אֲנִי יִקְהֵנִי וְלָבְּוֹה חָבַמְתִּי אֲנִי אָז יֹתֵר וְדִבּּרְתִי בְּלֹבִי שֶׁנַם־זֶּה הָבֶל: מוֹ כִּי אֵין וִבְרוֹן לֶחָכָם עִם־הַבְּסִיל לְעוֹלָם בְּשֶׁבְּבָר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכּל נִשְׁבָּח וְאִיךְ יָמוּת הָחֶבֶבם עם־הַבְּסִיל: יוּ וְשָּׂגַאְתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עֲלַי הַפַּעשָה שֶנַּעשָה תַּחַת הַשְּמֶשׁ כִּי־הַכּל הֶבֶל וּרְעוּת רְוּחַ: יי וְשָׁגַאָתִי אֲנִי אָת־כָּל־יְעַמְלִי שֶׁאָנִי עָמֵל תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ שָׁאַנִּיחָנוּ לָאָרָם שֶׁיּהְיֶה אַחַרִי: יש וּמִי יוֹבֵעַ הָחָכָם יִהְיֶה או סָבֶל וְיִשְׁלֵט בְּבָל־עַמָלִי שֶׁעָמַלְתִּי וְשֶׁחָבַמְתִּי תַּחַר הַשְּׁמֶשׁ נַם־זֶה הָבֶל: י וְסַבְּוֹתִי אֲנִי לְיָאֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל בּל־הַעְמָל שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשְּׁמָשׁ: כֹּא בִּי־נֵשׁ אָרָם שָׁעַמְלוֹ בְּחָבְמָח וּבְרַעֵת וּבְרָשָׁרוֹן וּלְאָרָם שֶׁלֹא עָמֵל־בּוֹ יִתְגָנוּ חֶלְקוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל וְרָצָה רַבָּה: כּי כִּי מֶה־הוֶה לָאֶרָם בְּכָל־עָמָלוֹ וּבְרַעְיוֹן לִבּוֹ שְׁחוֹא עָמֵל תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ: כּג כִּי בֶל־יָמָיו מַבְאבִים וָבַעַם אַנְיָנוֹ גַּם־בַּלַּוְלָה לֹא־שָׁבַב לְבּוֹ נַם־זֶה הֶבֶל הוא: כי אֵין־שוֹב בָּאָדָם שִׁיאַכַל וְשְׁתָה וְהֶרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בַּעַמְלוֹ נַס־זה רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיֵּר הָאֱלֹהִים הִיא: כּה כִּי מִי יאכַל וּמִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּוְנִי: פּי כִּי לְאָרָם שָׁפוֹב לְפָנִיו נָתון חָכְמָה וְרַעַת וְשִׂמְחָה וְלַחוֹשֶׁא נָתוֹ עִנְיָן לֶאֱסף וְלְכָנוֹם לָתֵת לְטוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הֶכֶל וּרְעוּת רְוּחַ:

1

לַכּל וְמֶן וְצֵת לְכֶר־תֵפֶץ תַּחַת הַשְּׁמָיִם: נּ צֵת לָלֶהֶת וְצֵת לָמוּת צֵת לָמְצַת וְצֵת לַעַקוֹר נָסְוּעֵ: י צֵת לְהַרוֹג וְצֵת לִרְפּוֹא צֵת לְפְרוֹץ וְצֵת לְבְנוֹת: י צַת לְבְכּוֹת וְצַת לִשְׂחוֹק צַת סְפוֹר וְצֵת רְקוֹר: דּ צַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְצֵת כְּנוֹס אֲבָנִים צֵת לַחֲבוֹק וְצֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק: י צֵת לְבַקשׁ וְצִרוּ לְאַבֵּר צֵת לִשְׁמוֹר וְצֵת לְהַשְּׁלִיךְ: ז צֵרוּ לְקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר עֵת לַחֲשׁוֹרת וְעֵת לְרַבֵּר: יי עַת לָאָהבֹ וְעֵת לִשְׂנֹא עֵת מִלְחָמָה וְעֵת שָׁלוֹם: י מַח־יִּחְרוֹן הָעוֹשֶׂה בַּאֲשֶׁר הוּא עָמֶרֹ: י רָאֵיתִי אֶת־הָעִנְיָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְכְנֵי הָאָרָם לַעֲנוֹת בּוֹ: יֹי אֶת־הַכּל עָשְׂח יָפֶּה בְעִתּוֹ גַּם אֶת־הָעלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא־ יִמְצָא הָאָרָם אֶת־הַפַּוְעַשֶּׂה אֲשֶר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֶראשׁ וְעַר־סוֹף: יבּ יָבְעְהִי בִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם־לִשְׂמְוֹחַ וְלַעֲשׁוֹת טוֹב בְּחַיָּיו: יג וְגַם בֶּל־חָאָרָם שֶׁיאבל וְשְׁתְח וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עֲטָלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִיא: יי יָרַעְתִּי כִּי בָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂרה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיָהוֹ לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְחוֹסִיף וּמִפֶּונוּ אֵין לִנְרְוֹעֵ וְהָאֱלֹחִים עָשָׂח שֶׁיִרְאוּ מִלְפַנְיו: ש מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֵּלֹהִים יָבַקשׁ אֶת־נְרְדָּף: שוֹ וְעוֹד רָאִיתִי חַחַת חַשְּׁמֶשׁ מְקוֹם בַּמִשְׁפָּט שֶׁמָּה הָרֶשַׁע וּמְקוֹם הַאֶּרֶק שְׁמָּה הָרָשַׁע: יי אָפַרְתִּי אַנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶרְתַ־הָלָשֶׁע וִשְׁפַט הָאֵלהִים כִּי־גַעת לְבָרל־חֵפֶץ וְעַרֹ בָּל־הַפַּעֲשֶׂה שָׁם: יי אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־דִּבְרַת בְּנֵי הָאָרָם לְבָרָם הָאֶלהִים וְלִראוֹת שְהֵם בְּחֵמָה הַפְּח לָהֶם: יש כִּי מִקְרֶה בְּנֵי־הָאָרָם וּמִקְּרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה אֶחָר לְהֶם בְּמוֹת זֶה בָּן מוֹת זֶה וְרְוּחַ אֶחָר לַכּל וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהַמְּה אָין כִּי הַכּל הָבֶל: י הַכּל הוֹלֵך אֶל־מָקוֹם אֶחָר הַכּּל הָיִה לְמַשְּׁר וְהַכּּל שֶׁב אֶל־הָעָפְר: יא מִי יוֹבְעַ רְוּחַ הָיא לְמַשְׁר וְהַכָּל שֶׁב אֶל־הָעָפְר: יא מִי יוֹבְעַ רְוּחַ הִיא לְמַשְׁר וְהַכָּל שֶׁב אֶל־הָעָפְר: יא מִי יוֹבְעַ רְוּחַ הִיא לְמַשְׁר וְהַבָּל שֶׁב אֶלְיְתִי כִּי מִי יְבִיאָנוּ הִיא לְמַשְׁר וְבִיאָנוּ לְרָאוֹת בְּמָח שֻׁיִּהְנֶה אַחֲרָיו:

7

וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעַשָּקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים פַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהַנָּח דִּמְעַת הָעַשָּׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַר עשְׁקִיהֶם כְּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם: יּ וְשַבַּחַ אֲנִי אֶת־ הַמָּתִים שֶׁבְּבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הַפְּה חַיִּים עֲהֶנָה: י וְטוֹב מִשְׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר־יְעַהֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לא־רָאָה אָת־הַפַּוֹעשֶׁה הָרָע אֲשֶׁר נַעַשָּׂה תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ: דּ וְרָאִיתִי אָני אֶת־בָּל־עָמָל וְאֵת בָּל־בִּשְׁרוֹן הַפַּוֹעשֶׁה כִּי הִיא קְנְאַת־ איש מֵרֵעָהוּ גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רְוֹחַ: ה הַכְּסִיל חבֵק אֶת־יָרָיו וְאבֵל אֶת־בְּשָׁרוֹ: י טוֹב מְלֹא כַף נְחַת מִמְּלֹא הַפָּנוֹם עָמָל וּרְעוּת רְוּם: זּ וְשֵׁבְתִּי אֲנִי נָאֶרְאֶה הֶבֶל הַחַת הַשָּׁמֶש: ח נש אֶחָר וְאֵין שׁנִי גַּם בֵּן וָאָח אֵין־לוֹ וְאֵין בֵץ לְכָל־עֲמָלוֹ בַּם־גִינוֹ לֹא־תִשְׂבַע עְשֶׁר וּלְמִי אֲנִי עָמֵל וֹמְחַפֵּר אֶת־נַפְשׁי מִשּוֹבָה נַם־זֶּה הֶבֶל וְעִנְיָן רָע הוא: ש שובים השְּבַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר וֵש־לָחֵם שַבַּר טוֹב בַּעַמָלָם: י כִּי אִם־יִפְּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוּ וְאִילוֹ הָאֶחָר שֶׁיִפּוֹל וְאֵין שֵׁנִי לַחֲקִימוֹ: יֹא נַם אִם־יִשְׁכָּבוּ שְׁנֵּיִם וְחֵם לָּהֶם וּלְאֶחָר אֵיך יַחָם: יבּ וְאִם־יִתְּקְפּוֹ הָאֶחָר חַשְּׁנִיְם יַעַמְרוּ נָגְּרוֹ וְהַחוּט הַמְשֶׁלֶּשׁ לֹא בִמְהַרָּת יַּבְּתַק: יג טוֹב יֶלֶּד מִסְבֵּן וְחָכָם מְמֵּלֶּדְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר כִּי נַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ: יוֹ רָאִיתִי אֶת־כְּלֹ־חַיִּים חַמְּתִּלְכִים מְחַיִּר חַשְּׁנִי אַשֶּׁר יַשְׁמִד וְשָׁמִד מִי בִּיִּתְנִי אֲשֶׁר יַחְיָח לְפְנֵיחָם הַמְּלְכִי מִי אִין־קִץ לְכָל־הָעָם לְכל אֲשֶׁר־הְיִח לְפְנֵיחָם בַּם הָאֲבִר הַיְשִׁנִי אֲשֶׁר יִנְעַמֹד בַּם הָאַחַרוֹנִים לֹא יִשְׂמְחוּרבוֹ בִּי־נֵּם־תָּח הָבְּלִּי וְרַעִיוֹן לְפְנִיחָם לֹא יִשְׁמְחוּרבוֹ בִּי־נֵם־תָּח הָבִּית הָאָלְחִים לְבָּח בִּי־אִינְם יוֹדְעִים לִבְּח הַיִּבְּיִם יִּבְּיִם יוֹדְעִים לְבָּח בִּיִבְּיִם בְּמִילִם זְבָח בִּי־אִינָם יוֹדְעִים לְנַבְּח הִיּצְנְם יוֹדְעִים לְנַבְח בִּיִבְּית הָאָנְם יוֹדְעִים לְנֵבְח בִּיִבְּעִי מְתָּר הַנְּבְּים יִּבְּחְיִים הַבְּיִבְּח הָבְּיִבְם וֹיִבְעִים לְבָּח בִּיבְיתְ הַיְבְּיִם לְבִים לִבְּיִם לְבָּח בִּיבְּיתְ הַבְּיִּים לְנִם לִּבְּח הַבְּבִּית הָבְּלִים וְבָּח בִּיבִים לִּחְיִם לִבְּח בִּיִּתְּשִׁית הָעִים וֹבְח בִּיִּים יוֹדְעִים לְבָּח בִּיִּבְם יִּבְּתִים מְבָּח הִנְּבְיוֹם הַבְּיִם הְנִים הְבָּם הְנִּבְּים הָבְּיִים לְּבִיתְם לְבִּיתְם הָבְּבִיתְם לְבִים בְּבִּים וֹבְּת בִּיבִים לְּלִים בְּיִבְּיִם הְבִּיתְם בְּבִּיתְם וֹבְּח בִּיבִית הְנְבְּיוֹם לְנִיתְם לְנִבְּיוֹם בְּבִּיתְם הַבְּבִּיתְם הָּבְּים יוֹדְעִים לְּבָּם יוֹבְתוֹם לְנְשׁוֹת בְּעִים מִּבְּת הַבְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּיתְם בּיִּבְיתְּים בְּבִּיתְם בְּיִבְּים הְיִבְּיִבְּים בּיוֹבְיתְם בְּבְּיתְּים בְּיִים בְּבִיתְם בּיוֹבְיתְים בְּבִיתְם וֹיִבְּתְים בְּבִּיתְּים בְּיִבְּים וּיוֹבְיִים בְּבִיתְים בְּיִבְּים וּילְבָּית בְּיִים בְּיִים בְּיוֹב בְּישְׁבְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְם בּיוֹבְבְּים בְּיִּבְּים בּיוֹבְים בְּבְּבִּיתְם בְּיִבְּים בְּיּבְים בּיוֹים בְּיִים בְּיבְּבְיתְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּבְּים בְּיבְּים בְּים בְּבְּיתְם בְּיבְּבְּים בְּיבְּים בְּים בּיּבְּים בְּיִים בְּים בְּיִבְּי

17

אַל־הְבַהֵל עַל־פִּיךְ וְלִבְּךְ אַל־יְמֵהֵר לְּהוֹצִיאּ דְבָר לְפְנֵי הָאֵָלְהִים כִּי הָאָלְהִים כַּשְׁמִים וְאַמָּה עַל־הַאְרֶץ עַל־בֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךְ מְעַשִּים: יּ כִּי כָּא הַחֲלוֹם בְּרבׁ עִנְיֶן וְלוֹל כְּסִיל בְּרב דְּבָרִים: יּ כַּאְשֶׁר תִּדּר נֶהֶר לֵאלֹהִים שַׁלֹם: י טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדּר מִשְׁמִדּוֹר וְלֹא תְשַׁלֵם: הַפֵּלְאָךְ כִּי שְׁנָנָה הִיא לְמָּה יִקְצף הָאָלְהִים עַל־מִאמֵר לִפְנִי וְחַבֵּל מִשְׁפָּט וְצָּהֶק תִּיְאָה בַּמְּרִינָה אַל־תִּבְר הַאַמַר לִפְנִי וְהַבָּל מִשְׁפָּט וְצָּהָק תִּיְאָה בִּמְּרִינָה אַל־תִּבְר הַוֹּא בְּרָים עַל־קוֹלֶךְ וְהַבָּל מִשְׁפָּט וְצָּהֶק תִּיְאָה בִּי אָת־הָאֲלְהִים יְרָא: י אִם־עְשֶׁק רָשׁ וְהַבָּל מִשְׁפָּט וְצָּהֶק תִּיְאָה בִּמְּלְהִים וְנָאוֹ בִּיְבִּים עַלִּיהָם: יו וְיִתְרוֹן אָהֶץ בָּבֹל הוּא מֶלֶךְ לְשְׁהָה נְצִבְרִים בְּמְרִינָה אַל־תִּקְמַה עַלְּהַחְם עָלִיתָם: יו וְיִתְרוֹן אָרֶץ בַּבֹל הוּא מֶלֶךְ לְשְׁהָה נְעָבְר: יִם אהֹב בְּמְף לֹא־יִשְׁבַּע בָּסֶף וֹמִי־אהֵב בָּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה נַּם־וָה חָבֵל: י בִּרבוֹת הַמוֹבָה רַבּוּ אוֹכְלֶיִהָ וּמַה־בִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אָם־רְאוּת צִינָיו: יא מְתוּקָרה שְׁנַת הָעבֵר אִם־מְעַט וְאָם־הַרְבֵּרה יאבר וְהַשָּׁבָע לֶעָשִיר אִינְנְּוּ מַנְיחַ לוֹ לִישוֹן: יב וֵשׁ רָצָה חוֹלָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ נְשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ: יי וְאָבַר הָעִשֶּׁר הַהוֹא־ בְּעִנְיַן רָע וְהוֹלִיר בֵּן וְאֵין בְּנָרוֹ מְאִנְּמָרה: יו בּאֲשֶׁר נָצָא מִבֶּמֶן אִפוֹ עָרוֹם יָשוֹב לְּלֶבֶרת בְּשֶׁבָּא וּמְאִוּמָרה לֹא־יִשָּׂא בַעַמְלוּ שִׁילֵך בְּיָרוֹ: טּי וְנַם־וֹה רָעָה חוֹלָה בָּל־עָמַרת שֶׁבָּא בֵּן יֵלֵךְ ומַה־יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַעַמל לָרְוּחַ: שׁוֹ גַּם בֶּל־יָמָיו בַּחְשֶׁךְ יאבל וְכַעַם הַרְבָּה וְחָלְיוֹ וָקָצֶף: יו הִנָּה אֲשֶׁר־רָאִיתִי אָנִי מוֹב אֲשֶׁר־יָפֶּה לֶאֵכוֹל וְלִשְׁתוֹת וְלִרְאוֹת מוֹבְּה בְּבֶלְיְעַמְלוֹ שָׁיַעָמל הַחַת הַשֶּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי־חַיָּו אֲשֶׁר־ נָתַן־לוֹ הָאֶלהִים כִּי־הוּא חֶלְקוֹ: יוּ גַם כָּל־הָאָרָם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים עשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִישוֹ לֶאֲכֵל מִפֶּונוּ וְלָשֵאת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְּׁמְחַ בַּעַמְלוֹ זה מַתַּת אֱלהִים היא: יש כִּי לא הַרְבֵּה יִוְכֹּר אֶת־יְמֵי חַיַּיו כִּי הָאֱלֹהִים מַעַנֶה בְּשִׁמְחַת לְבּוֹ:

1

נש רְעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי מַחַת הַשְּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל־
הָאָרָם: בּ אִישׁ אֲשֶׁר יִמֶּן־לוֹ חָאֵלְהִים עְשֶׁר וּנְכְּסִים
וְבָּבוֹר וְאֵיגֶנְנּוּ חָסֵר לְּנַפְּשׁוֹ מִכּל אֲשֶׁר יִתְאַנָּה וְלְאֹ־יַשְׁלִּימֶנּוּ
הָאָלְהִים לָאֲכל מִמֶּנוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי יאַכְלְנִּוּ זֶה הֶבֶּל
וְחָלִי רְע הוּא: נּ אִם־יוֹלִיר אִישׁ מַאָּה וְשְׁנִים רַבּּוֹת
וְחָלִי רְע הוּא: נּ אִם־יוֹלִיר אִישׁ מַאָּה וְשְׁנִים רַבּּוֹת הַחָּמוֹבָּה וְרָב שִׁיִּהְיוּ יְמִי־שָׁנְיוֹ וְנַפְשׁוֹ לֹא־תִשְׂבַּע מִן־הַמּוֹבָה

וְנַם־לְּכוֹרָה לֹא־נְוְיִתָה לֹו צְּמֵרְתִּי טוֹכ מִמֶּנוּ הַנְּמֶּר:

י כִּי־בַּהָבֶּל בָּא וּכַּחְשֶׁה וֵלֵה וּבַחְשֶׁה שְׁמוֹ וְכָפֶּה:

י נְּכִּי־בַּהָבֶל שְׁנִים פַּעַמִים וְטוֹכָה לֹא רָצָה הָלֹא אֶל־מָקוֹם חְיָה אֶלֶף שְׁנִים פַּעַמִים וְטוֹכָה לֹא רָצָה הָלֹא אֶל־מָקוֹם אָחָר הַכּל הוֹלֵה: י בָּל־עַמֵל הָאָבָם לְפִיהוּ וְנַם־הַנְּפֶשׁ לֹא תְפָלֵא: יי כִּי מַה־יּוֹתֵר לֶחָבָם מִן־הַבְּסִיל מַה־בָּנְנִים לֹא תִבְּעִים הַבְּלָה מִיְבָּה הָבָל וּרְעוֹת רְוֹחַ: י מַה־שִּחְיָה בְּבָר נִקְּבָּא יְבִעִּים וְנִבְּיִם מִבְּלָה בָּבִיים הָבֶּל וּרְעוֹת רְוֹחַ: י מַה־שִּחְיָה בְּבָר נִקְּבָא יְבִעוֹ וְנִיעְשֵׁם בַּצִּל וְּרְעוֹת רְוֹחַ: י מַה־שִּחְיָה בְּבָּר נִקְּבָא שְׁמִלְיךְ אָשֶׁר־הוּא אָרָם וְלֹא־יוּכַל לְרִין עִם שְׁתַקּיף מָה־יּוֹתֵר לָאָדָם מַה־יּוֹתֵר לַאָּדָם מַה־יּוֹתְר לַמְבָּר מַהִּיוֹת הַשְׁמֵשׁ: בִּצִּל וְנִעְשֵׁם בַּצִּל וְשָׁבֶּר מִירַנִּיִיר לָאָדָם מַחִּבּי יְמִיּים הָבְּלִּוֹ וְנַעְשֵּׁם בַּצִּל וְשָׁבֶּר אָשֶׁיך מִירַנִּיוֹ לְשְׁחַת הַשְּׁמִשׁ:

?

שוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַפְּוְתָ מִיוֹם הִנְלְּדוֹ: בּ טוֹב לֶּלֶבֶת אֱל־בֵּית מִשְּׁהָה בַּאֲשֶׁר הוֹא לְלֶבֶת אֱל־בִּית מִשְׁהָה בַּאֲשֶׁר הוֹא סוֹף בָּל־הָאֶדֶם וְהַחֵי יִתֵּן אֶל־לִבּוֹ: גּ טוֹב כַּעֲם מִשְּׂחוֹק כִּיּרְעַ פְּנִים יִיְשַׁב לֵב: זּ לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב כְּירְעַ פְּנִים יִיְשַׁב לֵב: זּ לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב כְּיִלִים: י כִּי כְּעְשֶׁק יְוֹחוֹלֵל חָכָם מֵאִישׁ שִׁמְעַ שִׁיר בְּסִילִים: י כִּי כְּעְשֶׁק יְוֹחוֹלֵל חָכָם מֵאִישׁ וִיאַבֵּר אֶת־לֵב מַהְּנָה: זּ טוֹב אַחֲרִית דְּבָר מֵבאשִׁיתוֹ מִבְּעָם בְּנִים מָאָלֶה בִּי לִאְמֶל בְּרוֹחֲ לְכְעוֹם שִׁבְּבְּים הָיוֹ מוֹבִים מָאֵלֶה כִּי לֹא מַחְכִמְח שְׁנִים הָיוֹ טוֹבִים מֵאֵלֶה כִּי לֹא מַחְכִמְח שְׁנִים הָיוֹ טוֹבִים מֵאֵלֶה כִּי לֹא מַחְכִמְח שְׁנִים הָיוֹ טוֹבִים מֵאֵלֶה כִּי לֹא מַחְכִמְח

שָׁאַלְתָּ עַל־וָה: יא טוֹבָה הָכְמָה עִם־נַחֲלָה וִיהֵר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ: יִּ כִּי בְּצֵל הַחָּכְמָה בְּצֵל הַבְּסֶף וְיִתְרוֹן דְּצַת הַהָּבְמָרה תְּחַיֶּה בְעָלֶיָהָ: יי רְאֵה אֶת־מַעַשֵּׁה הָאֶלהִים פי מי יוכל לְתַקּן אָת אֲשֶׁר עוְתוֹ: יי בְּיוֹם שוֹבָה הָנֵה בְשוֹב וּבְיוֹם רָעָה רָאָה נַם אָת־זֶה לְעָפַוֹת־זֶה עָשָׂה הָאָּלהִים עַל־דִּבְרַת שֶׁלֹא יִמְצָא הָאָרָם אַחְרָיו מְאִוּטָה: טו אָת־ הַכּל בָאִיתִי בִּימִי הֶבְלִי וֵשׁ צַדִּיק אבֵר בְּצִרְקוֹ וְוֵשׁ בְשָׁע מַאַרִיך בְּרָעָתוֹ: טוּ אַל־תְּחִי צַּרִיק הַרְבֵּח וְאַל־תִּחְהַכַּם יוֹתֵר לֶפֶה תִשוֹמֵם: יי אַל־תִּרְשַע הַרְבֵּה וְאַל־תְּחִי סְכָל לָפֶח תָמוּת בְּלֹא עָמֶך: ייי שוֹב אֲשֶׁר תָּאֶחוֹ בָּזֶה וְנַם־ מָנֶּח אַל־תַּנַּח אֶת־נָרֶךְ כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים וֵצֵא אֶת־כָּלְם: יש הַחָּכְמָה הָעוֹ לֶחָבֶם מֵצַשְּׁרָה שֵׁלִּימִים אֲשֶׁר הְיוּ בְּעִיר: י כִּי אָרָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַנַשֶּׂה־מוֹב וְלֹא וָהֶטְא: כא גַּם לְכָל־חַהְּבָרִים אֲשֶׁר וְדַבֵּרוּ אַל־תִּתוּן לִבֶּךְ אֲשֶׁר לא־תִשְׁמֵע אֶת־עַבְרָּךְ מְקַלְלֶךָ: ינ כִּי נַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יָבַע לָבֶּךְ אֲשֶׁר גַּם־אַתָּה קַלַּלְתָּ אֲחֵרִים: כּג כָּל־זהׁ נִפְיתִי בַּהַכְּמָה אָמַרְתִּי אֶהְבָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִפֶּונִי: כּי רָחוֹק מַה־שֶּׁהָיָה וְעָמֹק עָמֹק מִי יִמְצְאָנוֹ: כּה סַבְּוֹתִי אֲנִי וְלֹבִי לָבַעַת וְלָתוּר וּבַּמָש חָבְמָה וְחֶשְׁבּוֹן וְלָבַעַת בָשַע בָּסֶל וְהַסִּבְלוּת הוֹלֵלוֹת: כּי וֹמוֹצֶא אֲנִי מֵר מִפְוָנֶת אֶת־הָאשְׁה אָשֶׁר־הִיא מְצוֹרִים וַחֲרָמִים לִבָּה אֲסוּרִים יָהֶיהָ טוֹב לִפְנִי הָאֶלֹחִים יִפְּוֹלֵט מִפֶּוֹנָה וְחוֹטֵא יִלְכֶּר בָּה: כּי רְאַה זֶה פָּצְאתִי אָמְרָה קּהֶלֶּה אַתַת לְאַתַה לִמְצא חֶשְׁבּוֹן: פּת אַשֶּׁר עוֹר־בָּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָר מֵאֶלֶף מְצָאתִי וְאִשֶּׁה בְּבֶל־אֵלֶה לֹא מְצָאתִי: יש לְבַר רָאֵה־ זֶה מָצָאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֶלֹהִים אֶת־הָאָדָם יָשֶׁר וְהֵפְּח בִקְשׁוּ חִשְּׁבנוֹת רַבִּים:

П

מִי כְּהֶחֶבֶם וּמִי יוֹבֵע פֵּשֶׁר דָּבֶר חַכִּמַת אָדָם הָאִיר פָּנָיו וְעוֹ פָּנָיו יְשָׁנָּא: בּ אֲנִי פִּי־מֶלֶךְ שְׁמֹר וְעַל דִּבְרַת שָׁבוּעַת אֱלֹהִים: ג אַל־תִּבָּהֵל מְפָּנִיו הֵלֶךְ אַל־תַּעֲמֹד בְּרָבֶר רָע כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַחְפּץׁ יַעֲשֶׂח: יּ בַּאֲשֶׁר־דְּבַר־ מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יאמַר־לוֹ מַח־תַּעשָׁח: הּ שׁוֹמֵר מִצְוָה לא וַדַע דְּבֶר רָע וְעֵרת וּמִשְׁפָּט וַדַע לֵב חָכֶם: י כִּי לְבָל־חֵפֶץ וֹשׁ צֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רָצַרת הָאָרָם רַבָּה עָלְיו: ז כִּי־אֵינֶנוּ יַדָע מַח־שִׁיְהַיָּה כִּי כַּאַשֵּר יִהְיָה מִי יַנִּיד לוֹ: ח אין אָדָם שַׁלִים בָּרְוּחַ לְכְלוֹא אֶת־הַרְוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַפָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמֶרה וְלֹא־יְמַלֵּמ הָשֵׁע אָת־בְּעַלָּיו: מּ אָת־בָּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־ מַצשָׁה אֲשֶׁר בַּנַצשָּה מַחַת הַשָּׁמֶשׁ צַת אֲשֶׁר שָׁלַם הָאָרָם בְּאָרֶם לְרֵע לוֹ: י וּבְבֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבָרִים וָבָאוּ וּמִמְּקוֹם בָּןרוֹשׁ יְחַבֵּּלְכוּ וְיִשְׁחַבְּחוּ בָעִיר אֲשֶׁר בַּן־עְשׁוּ נַם־ זָה הָבֶל: יא אַשֶּׁר אֵין־נַעֲשָׂה פִּהְנָּם מַעְשֵׂה הָרָעָה מְהַרָּה עַל־בּוֹ מָלֵא לֵב בְּנִי־הָאָרָם בְּהֶם לַעֲשׁוֹת רָע: יבּ אֲשֶׁר חשָא עשָׁה רָע מְאַת וּמַאָרִיךְ לוֹ כִּי נַם־יוֹבְעַ אָנִי אֲשֶׁר יִהְיָה־פוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ מִלְפָנָיו: יי וְטוֹב לאְ־יִהְנֶח בָּלֶרָשָׁע וְלֹא־יַוָּאַרִיךְ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינְנְנוּ יָרֵא מָלְפָגֵי אֱלֹהִים: יִי יֶשׁ־הֶבֶּר אֲשֶׁר גַעֲשָׂרה עַל־הָאָבֶץ אַשֶּׁר וֵשׁ צַּדִּיקִים אֲשֶׁר מַנְיַע אֲלֵהֶם כְּמַעַשֵּׁה הָרְשָׁעִים וָנש רשָׁעִים שֶׁמַּגְיע אֲלֵהֶם כְּמַעשׁרוֹ הַצַּרִיקִים אָמַרְתִי

שַׁנַּם־זֶה הָבֶל: שִּ וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־הַשִּׁמְחָה אֲשֶׁר אִין־
שׁנַּם־זֶה הָבֶל: שִּ וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־הַשִּמְחָה אֲשֶׁר אִין־
שׁוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשֵּׁמֶשׁ כִּי אִם־לָאָכל וְלִשְׁחוֹת וְלְשִׁמְוֹתַ
הַשְּׁמְשׁ: שִׁ בַּאֲשֶׁר נַעֲשְׁר נַעֲשְׁר יִנְעִם לִּבְעַת חָבְמָּר וְלִרְאוֹת שְׁנְים בִּיוֹם וּבַלְוְלָה שְׁנָם בִּיוֹם וּבַלְוְלָה שְׁנִם בִּיוֹם וּבַלְוְלָה שִׁנְה בְּעִינִיו אֵינְנְוּ ראָה: יו וְרָאִיתִי אֶת־בְּלִבְּלִם וְלִּאוֹת שֵׁנְה בְּעִשְׁר בְּעֲשְׁר בְּעֲשְׁר בְּעֲשְׁר בְּעֲשְׁר בְּעֲשְׁר בְּעָשְׁר וְעִמל הָאָרָם לְבַּמְשׁ וְלֹא הַבְּעְשִׁה הַאָּבֶּים לְבָּמְשׁ וְלֹא יִנְב אִם־יִאמֵר הָחְבָם לְבַעֵּת לֹא יוּבַל לִמְצֹא:

10

בּי אֶת־בְּל־זֶה נָתְהִי אֶל־לִבּי וְלָבוּר אֶת־בְּל־זֶה אֲשֶׁר הַצַּרִיקִים וְהַחֲבָמִים וַעֲבָהִיהָם בְּיֵר הָאֶלְהִים נַּם־אַהַבְּה נַם־שִׂנְאָה אֵין יוֹהֵעַ הָאֶרָם הַכּל לִפְנִיהָם: בּ הַכּל כַּאָשֶׁר לַכּל מִקְרָה אֶחָר לַצַּרִיק וְלַרְשֶׁע לַפוֹב וְלַשְׁהוֹר וְלַשְּׁמֵא הַנְּשְׁבָּר אִינְנִּנּ וֹבֵח בַפוֹב בַּחֹמֵא הַנְּשְׁבָּר כַּאֲשֶׁר אִינְנִּנּ וֹבֵח לַבְּלְבָבְם בְּחֹמֵא הַנְּשְׁבָּר וַבְּאֲמָר אִינְנִּנּ וֹבֵח לֵב בְּנִי־הָאָרָם מְלֵא־רְעוֹר וְלַשְּׁמֵּת הַשְּׁמְשׁר מִיבְּרָה אָחָר לַכּל וְנֵם לֵב בְּנִי־הָאָרָם מְלֵא־רְעוֹה וֹלְוֹת הַמְּחִר הַמִּתְים: זּ בִּי־מִי אֲשָׁר בְּעְשָׁה מִוֹר הַמִּתְים וְאַחָּרִיוֹ אָלִּהְחַמֵּתִים: זְּ בִּי־מִי אֲשָׁר מִּוֹבְּרְ הַמִּתְים וְבִּיְבְבָּם בְּחַיִּיהם וְאַחְּרִיוֹ אָלּרְהַמֵּתִים: זּ בִּי־מִי אֲשָׁר בְּעְשָּׁה מִחַת הַשְּׁמְשׁר מִיּבְרָת וְבְּלְבָבְם בְּחַיִּיה מִוֹר לְעוֹלָם בְּכִל וְצִיּחְ עוֹר לְנִוֹלְם בְּכל אֲשֶׁר־נְעֲשָׁה מִחַת הַשְּׁמְתִּה הַמְּתִר הַמְּתִים מִילְּבָּה וְנִבְים וְאַיְחָה וְאֵיֹח וְמִלְים בְּכִּל מְבְּבְּתְים מִוֹלְּבְר בִּיִבְּים וְבְּיִבְים מִוֹר לְעוֹלְם בְּכל אֲשָׁר־נְעְשְׁה מִּחְה הַשְּׁמְתִּה הַנְּבְר הִיּבְּר הְיִבְּים מִּוֹב וְיִבְּתְ בְּבִּים וְבִּלְבְבָּם בְּיִבְיּתְם וְנִילְּה בְּבִּלְם בְּכּל וְמִילְה וְּבִוֹן עִוֹר לְעוֹלְם בְּכל אֲשֶׁר־נְעְשְׁה הְלִבְים מִוֹן בְּנִבְים מִּוֹלְחוֹת לַּחִים וְשִׁבְּים וְנִיבְּים מִּוֹלְחָה לִּיוֹם בְּבּר וְשְׁתְּה וֹשְׁבְּים בְּבִּים בְּיִבְים מְּחִבּים לְּעוֹלְם בְּכל הְשִּבְים וְבְּבִים מְּבְּים מְּעִיבְם מִּוֹב בְּנִיים וְבִּילְבְים בְּיִבְּים בְּנִייִבְם מִוֹבְּי בְּעִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּעִים בְּבִיל בְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבּיל בְּעִיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבּים בְּבְּיִבְּים בְּבְּים בְּבְּיתְם בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּעוֹים בְּעִבְים בְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבְיתְם בְּבְּבְּבְּבְּי בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְי בְּבְּבְּעְבְּים בְּבּבּי בְּבְּבְיוֹם בְּבּבּי בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיים בְּבְּבְיוֹם בְּבּבּי בְּבְּבְיים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבּבּים בְּבְּבְּבְים בְּב רַצָּה הָאֵלהִים אָת־מַצְשִּיף: ח בְּבֶל־צִרת יִהְיוּ בְנְהֵיף לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל־ראשְׁךְ אַל־יָחְסְר: ט רְאָה חַיִּים עִם־ אַשֶּׁר אַקַבְתָּ בָּלריְמֵי חַיֵּי הֶבְּלֶךְ אֲשֶׁר נָתַן־לְּךּ הַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כּל יָמֵי הָבְלֶךְ כִּי הוּא הֶלְּקְךְ בַּחַיִּים וּבַעֲמֶלְךְ אַשֶּׁר־אַתָּח עָמֵל הַחַת הַשָּׁמֶשׁ: י כּל אַשִּׁר הִקּצָא יִרְךְּ לַעשות בְּכֹבְדָּךְ עֲשֵׁח כִּי אָין מַעַשֶּׁה וְהֶשְׁבּוֹן וְרַעַת וְחָכְמָה בַּשְאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הֹלֶךְ שֶׁמָּה: יא שַׁבְתִּי וְרָאהׁ תַחַתּד הַשֶּׁמֶשׁ כִּי לֹא לַקַּלִים הַמֵּרוֹץ וְלֹא לַגְּבּוֹרִים הַמִּלְחָמֶר וגם לא לחַבָּמִים לֵחֶם ונַם לא לַנְּכנִים עְשֵׁר ונַם לא לַיּדְעִים חֵן כִּי־צֵת וָפֶגַע יִקְרֶהוֹ אֶת־כָּלָם: יב כִּי גַם לארובע הָאָרָם אָתרעתוֹ כַּדָּגִים שָׁנָּאָָחְוִים כִּמְצוֹרָה רָעָה וְבַצְּפֶּרִים הָאָחָוֹת בַּפָּח בָהַם יוּקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְּגֵת רַעָה כְּשֵׁתְפּוֹל עַלִיהָם פָּתָאם: יג נַּם־וֹה רָאִיתִי חָבְטָה מַחַת הַשָּׁמֶשׁ וּנְרוֹלָה הִיא אֵלָי: יי עיר קְטַנָּה וַאֲנְשִׁים בָּה מְעָט וּבָא־אֵלֶיהָ מֶלֶךְ נְּרוֹל וְסָבַב אֹתָה וּבְנָה עְלֶיהָ מְצוֹרִים נְּרוֹלִים: שׁוּ וּמְצָא בָהּ אִישׁ מִסְבֵּן חָבָם וּמִלַשׁ־ הוא אֶת־הָעִיר בְּהָכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוא: מוֹ וְאָמַרְתִּי אָנִי מוֹבָה חָבְמָה מִנְּבוּרָה וְחָבְמַת תַפַּסְבֵּן בְּוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים: יו דִּבְרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִוְעַקַר מוֹשֵׁל בַּבְּסִילִים: יי שוֹבָר חָבְמָה מִבְּלֵי קָרָב וְחוֹמָא אֶחָר וְאַבֵּר מוֹבָה הַרְבֵּה:

יְבְוּבֵּי מֶנֶרת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקְחַ יָקְר מֵחָבְמָה מִבְּבוֹד סִבְּלוּרת מְעָט: י לִב חָבֶם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיר לִשְּׁמֹאלו: יּ וְנַם־בַּהֶּרֶךְ בְּשֶׁפְבָל חֹלֵךְ לִבּוֹ חָמֵר וְאָמֵר לַכּל סָבֶל הוא: ד אִם־רְוּחַ הַפּוֹשֵׁל תַּעַלֶּה עָלֶיְךְ מְקוֹמְךְ אַל־תַּנַח כִּי מַרְפָּא יַנְיְחַ חֲטָאִים נְּדוֹלִים: הּ יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי תַּחַרת הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁנְנָה שֶׁיצָא מִלְפְנֵי הַשַּׁלִים: י נָתַן חַמֶּבֶל בַּמְרוֹמִים רַבִּים וַצְשִׁירִים בַּשֵּׁוְפֶּל וַשֵבוּ: י רָאִיתִי עַבְּרִים עַל־סוּסִים וְשֶׂרִים הֹלְכִים בַּעַבְּרִים עַל־ הָאָרֶץ: חִ חפַר גּוּפֶיץ בּוֹ יִפּל ופֹרֵץ גָּרֵר יִשְׁכֶנוּ נָחְשׁ: ט מַמְיעַ אַכָנִים יִעָצֵב בָּהֶם בּוֹקְעַ עֵצִים יִפְּכֶן בָּם: י אָם־ קָהָה הַבּּרְנֶל וְהוּא לא־פָנִים קּלְקַל וַחֲיָלִים וְנַבֵּר וְיִתְרוֹן הַכְשִׁיר חָכְמָח: יא אָם־יִשׁךְ הַנְּחָשׁ בְּלוֹא־לָחֲשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַרֹ הַלָּשוֹן: יבּ דִּבְרֵי פִי־חָבֶם חֵן וְשִּפְתוֹרת בְּסִיל הְבַלְּעֶנוּ: יג הְחָלֵת דִּבְרֵי־פִיחוּ סִבְלוּת וְאַחֲרִית פְּיחוּ חוֹלֵלוּת רָעָה: יי וְהַפֶּכֶל יַרְבֶּה דְבָרִים לא־יִבע הָאָרָם מַח־שֶׁיִּהְנֶּה וַאֲשֶׁר יִהְנֶה מֵאַחַבִיו מִי וַנִּיד לו: פּי עַמַל הַבְּסִילִים הְּנַנְגָנוּ אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לָלֶכֶת אֶל־עִיר: טי אִי־לֶך אֶבֶץ שֶׁפַּוֹלְבֵּך נָעַר וְשָּׁרַיִּךְ בַּבְּכֶּקר יאבּלוּ: יי אַשְׁרִיךָ אֶרֶץ שֶׁפַּזלְבֵּךְ בָּן־חוֹרִים וְשְׂרַיִדְ בָּצִת יאבּלוּ בּנְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי: יח בַּעַצַלְּמִים יִפֵּךְ הַמְּקָרָה וּבְשִׁפְלוּת יָבִים יִדְלֹף הַבָּיִת: יש לִשְׁחוֹק עשִׁים לֶחֶם וַיִין ישׁפַח חַיִּים וְהַבֶּּסֶף יַעַנֶה אֶת־הַכּל: י גַּם בְּמַדְעַך מֶלֶך אַל־ תְקַלֵּל וּבְחַרְבִי מִשְׁבָּבְךָ אַל־תְקַלֵּל עָשִׁיר כִּי עוֹף הַשְּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיִד דְּבָר:

R.

שַׁלַּח לַחְמְּהְ עַל־פְּגִי חַפְּוִים כִּי־בְרב חַיָּמִים תִּמְצַאֶּנוּ: י מָן־חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לִשְׁמִוֹנָה כִּי לֹא תָרֵע מַח־יִּהְיֶה

יב

 וְּסָבְבוּ בַשׁוּקְ הַּפּוֹפְּדִים: וּ צֵד אֲשֶׁר לֹא־וֵרְתֵק חֶבֶּרְ הַבְּכְבוּ בַשׁוּק הַפּוֹרִ: וּ וְיָשׁב הַעָּפָר עַל־הַמִּבְּוּעַ וְנְרִץ הַבְּלְנַּר אָל־הַבּוֹר: וּ וְיָשׁב הָעָפָר עַל־הָאָרֶץ בְּשֶׁרְיִּ וְהַרְוּם הָשׁוּכ אָל־הַבּוֹר: וּ וְיָשׁר הִעְּפָר עַל־הָאָרֶץ בְּשֶׁרְיִ אַבְרוּ הַפְּלִים הַרְבִּה אִין קץ וְלַחֵּג הַרְבָּה וְיִעַת בְּשֶׁרְיִ אַבְרוּ הַפְּלִים הַרְבָּה אִין קץ וְלַחֵג הַרְבָּה וְיִעַת בְּשֶׁרִי אַבְרוּ הַבְּלִי הַבְּרִי הַבְּלִי הִנְּה הָבְּיִר הַבְּלּוֹת וְבְּבְּרוֹ וְהָבְּרוֹ וְשָׁרְ הִבְּרִי הַבְּבְּי אָבְרוֹ הַבְּלִים בְּרָבְנוֹת וְבְּבְנוֹת וְבְּבְנוֹת וְבְּבְּנִית וְבָּבְיִי הְנָחֵי אַבְּרוֹ הַבְּלִים בַּרְבָּוֹת וְבְּאַ וְבְּלְחִים וְרָא וְאָת־מְצְוֹתְיוּ אַמוֹר בִּיְהָה בְּלְּבָּר הָבּל נִשְּׁמְע אֶת־הְאֶּלְהִים וְרָא וְאָת־מְצְוֹתְיוּ אָמוֹר בִּיחָה בְּלְּרִים הַבְּלִּיה בְּבְּלִים אִבּרִי הַבְּבְּיוֹ הַנְּעִרְים בְּעָבְיּה בְּעָּרֵי אָמוֹר בִּיחָה בְּלְּבָּר הַבּּל נִשְּׁמְע אֶת־הְאֶבְּה: יִּ נְיִתְר בְּבְּרִי הְנָבְיּר הָבְּל וְשְׁבִּי בְּשִׁרִי אָמוֹר בִּיחָה בְּלִּרְה בָּלְרִים הַבְּעִבְּים בִּילְבָּי בְּעִבְּים בִּעְבְּיִים בְּבְּבְּיוֹת בְּעִבְּים וְבָּבְּיוֹת וְבָּיתְבְּים בִּבְּיִב בְּעִבְּים בִּיבְּרָב בְּעִבְּים בְּבִּרְים הַבְּבְּיוֹת בְּעִבְּים בְּבְּבְיוֹת בְּיִבְיוֹה בָּעִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹת בְּיבְיוֹה בָּלְיבִים בְּבְּבְבִיים: וּיִבְי אָבְרִיבְיוֹת בְּיבְיוָה הָבְּלְבִים בְּבְּבְיבוֹים: וּבְיבְי בְּבְּבְיבְיוֹים בְּבְּבְיבוֹים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיבוֹים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְים בְּיבְבְּבְי בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְבִּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְבְיוֹבְיבְּבְּים בְּבְּבְּבְיבְיוֹים בְּבְּבְּבְיבְיוֹ בְּבְּבְיבְיבְבְּבְיבְיבְּבְּים בְּבְיבְבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְבְּבְיבְבְּבְיבְבְיבְים בְּבְּבְבְיבְבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְים בְּבְבְּבְבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְיבְּבְּבְיוּבְיבְּבְיוּבְלְים בְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְים בְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְּבְיוּבְיּבְיבְּבְיוּים בְּ

סוף דֶּבֶר הַפּל נִשְּׁמֶע אֶת־הָאֶלהִים יְרָא וְאֶרֹת־מְצְוֹתִיו שְׁמוֹר בִּי־זֶה בְּל־הָאֶרָם:

יַחְגַּדּל וְיִחְקַדֵּשׁ שְּמֵה רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּי־בְרָא כִּרְעוּתֵה וְנַמְלִיהְ מַלְכוּתֵה בְּחַנֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל־בֵּיח יִשְׂרָאֵל־ בַּעֲגָלָא וּבִוּמֵן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלַם וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא:

יָתְבָּרַךְּ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִתְתַּדֶּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְּבַּּרְ שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ חוּא לְּעָלֶּיא מִן כָּל־בּרְכָתָא וְשִׁירָתָא חֻשְׁבְּחָתְא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִתְּהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְאִיְרוֹ אָמֵן:

יִר שֵׁם יְנָ מְבַרָּהְ מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלָם:

יְהֵא שְלְמָא רַבָּא מן־־שְמִיָּא וְחִיִּים עָלְיְנוּ וְעַלֹ־בָּלֹ־יִשְּׂרָאֵלֹ וְאָמְרוּ אָמֵן:

ין עוֹרִי מֵעָם יְיָ עשׁׁה שְׁמַיָּם וָאָרֶץ:

עשֶׁה שְלוֹם בְּמְרוֹמֶיוּ הוּא יַיִעשֶּה שְלוֹם עֻלְינוּ וְעַל־בְּרִ-יִשְּׂרָאָר וְאָמְרוּ אָמֵן:

סדר הוצאת ספר התורה.

(ברוב קסלות חשכמ ותחילין מיד ויהי בנסע.)

אַין־בָּמְוֹדְ בָאֶלהִים אֲדֹנָי וְאֵין בְּמַעשֶׂיְדְּ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָּל־עּלְמִים וּמֶמְשֵׁלְחָּךְ בִּמְעשֶׁיְדְּ: מַלְכוּתְדְּ בְּלְכוּת בָּל־עּלְם וָעָר: יִיָּ עוֹ לְעֵפוֹ יָהָן יִנָּ יַבַרְדְּ אָח־עַפּוֹ בַשְּׁלוֹם:

אַב הָרַחַמִּים. הֵימִיבֶּה בִּרְצוֹנְף אֶת־צִיוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת וְרוּשְׁלְחֵ: בִּי בָף לְבַר בָּטְחָנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׁא אֲדוֹן עוֹלְמִים:

פותחין ארון הקרש ומוציאין כ' ס"ת ואומרים:

מַצָּא תוֹרָה וּדְבַר־וֹיָ מִירוּשְׁלָם: וֹיָבִי בּנִּסְעַ הָאָרן וֹיְאַמֶּר מִשְּׁה קּנְּמְדּ: כִּי מִצְּיוֹן וֹיָבִי בּנִּסְעַ הָאָרן וֹיְאַמֶּר מִשְּׁה קּנְּמְדּיּ

בָרוּך שֶנְתַן חוֹרָה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ:

Reiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke; der Ewige seine Volk mit Frieden!

Bater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Manern Jernschalajims. Denn auf Dich allein verstrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

(Beim Berausnehmen der Thorah:)

Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger! daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Bolke Fisrael in seiner Heiligkeit.

פְּרִיךְּ שְׁמֵה דְּמֶרָא עֻלְּמֶא. בְּרִיךְ בִּתְּרָךְ וְאַתְּרָךְ. יְחֵא רְעוּתְּךְ עָם עַּקְּרְ שְׁמָה דְּמֶרָא עֻלְּמָא. בְּרִיךְ בִּתְּרָךְ וְאַמְּרְּהְ. יְחֵא רְעוּתְּךְ עַּם עַּקְּרְ שְׁרְ וִּלְּצָּלְם. וֹפּוּרְקָן וְמִינְּךְ אַחֲוֹי לְעַמְּךְ בְּבִית מַקְּדְּשְׁךְ וֹלְאַמְטוֹיֵי לָנָא מְשׁוֹב נְהוֹרְךְ וֹלְבָּלֵא צְּלוֹתָגְא בְּרִוֹבְץ בְּגוֹ צִּדִּיקְיָא. לְמִרְחַם עֲלֵי וּלְמִנְשׁר יְתוֹרְךְ לָן תַּיְּ בְּאוֹ אַנְּיִ שְׁרָא בְּנִי וְּמְבָּרָת בְּלִי וְמְבָּרָת וְנִת בְּלֹ־הִי לִי וְדִי לְעַמְּךְ וִשְּׁרָאל. אַבְּחְ הוּא זָן לְכְלָּא וּמְפַרְגם לְכְלָא. אַנְחְ הוּא דִּשְׁרִים עַל מַלְּכֵיָּא וּמִלְּכוּת דִּיְלְהְ הוּא דְשְׁמִים עַל מַלְּכֵיָא וּמְלְכוּת דִּיּלְרְ הוֹא בְּרִיךְ הוּא דְּשָׁמִים וְמִלְּחָה דְשְׁמִים בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ הוּא בְּלְרָא קְשוֹם. וְמִלְּמָה דִּשְׁמִיִּא בְּרִיךְ הוּא אָלְהָא קְשוֹם. בְּה אָנָא רְחִיץ וְלִשְׁמִם בְּרִיץ בְּרִיךְ הוּא אָלְהָא קְשוֹם. וְמִלְּהָ מְשִׁנִים. וְמִיּבְּלָּוֹ וְלְשְׁבֵּח לִבְיִם בְיבְנְן וְעְדְּן לְשְׁבִי הְיִבְיִּלְ בְּיִבְיְן וְלְשְׁבָּם בְּיִיבְוֹן וְלְשְׁבָם בְּרִייִם מְשְׁבְעֹם בְּיִבְיוֹן דְּלָבְי וִבְלְבִי וְלְלְבָּא וְמִיּבְלִי בְּיִים בְּיבְּיוֹן דְּלָבְי וִיְלְבְּי וְרְלִבְּי וְבְיִבְיִי בְּיִבְיִי וְתִיּעְא וְתִשְׁלֵם מִים מִשְׁצְּאַלִין דְּלָבִי וֹיְלְבָּי וְרָלִבְּי וְרָבְיִי וְלְשְבְּים מִיבְּיוֹ בְּיִבְיִין וְלִשְׁלָם: מִישְׁצְאַלִין דְּלָבִי וְלְלְבָּיוֹ וְלִשְׁלָם:

Gelobt fei der Rame des Weltenherrn, gelobt feiner Allmacht Rrone und Statte! Moge Deine Gnade fein mit Deinem Bolte Jisrael in Ewigfeit, und die fiegreiche Macht Deiner Rechten lag ichauen Dein Bolf in Deinem Beiligthume! Lag uns guftromen ben Gegen Deiner Erleuchtung und nimm unfer Bebet an in Liebe! Moge es Dein Bille fein, bag Du uns in Gnaden bas Leben verlängerft, und lag mich meine Stelle haben in der Mitte ber Frommen, daß Du Dich mein erbarmeft, mich fcuteft und all die Deinigen und die Deinem Bolfe Bisrael angehoren. Du ja fpeifest Alle und verpflegeft Alle, Du ber Berricher über Alles, Du ber herrichet über Ronige, und bie Berrichaft ift Dein. Ich ftehe hier als Rnecht bes Beiligen, Sochgelobten. Bor ihm beuge ich mich und bor ber Burde feiner Lehre ju jeglicher Beit. Auf feinen Sterblichen verlaffe ich mich, und auf Reinen, ber Bottlichfeit fich gufpricht, lehne ich mich, - nur auf ben Gott bes Simmels, ber ba ift ein Gott in Wahrheit und beffen Lehre ift Wahrheit und beffen Propheten find Wahrheit und ber in reicher Rille ubt Thaten ber Liebe und Wahrheit; auf ihn bertrane ich, und feinem Ramen, dem beiligen und weihevollen, fpende ich Loblieder. Möge es Dein Bille fein, daß Du öffnest mein Berg fur die Lehre und erfilleft die Biniche meines Bergens und bes Bergens Deines gangen Boltes Bisrael jum Guten, jum Leben und jum Frieden!

(ברוב קהלות אשכנז אין אומרים שמע ולא אחד.)

ח"וק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹחֵינוּ יִי אֶחָר: חוק אֶחָר אֱלֹחֵינוּ נָּרוֹל אֲרוֹנִינוּ קָרוֹשׁ שְׁמוֹ:

ח גַּדְלוּ לַינָ אָתִי וּנְרוֹמְמָה שְמוֹ יַחְדָּו:

לְּהְיִנְ הַנְּּלָהְנְחַנְּבוּרָה וְחַתִּפְּאֶבֶת וְחַנֵּצְח וְחַהוֹד כִּי־כל בַּשְׁמַיִם וּכָאָרֶץ לְּהְיִנְ חָהַשְּׁמְלַכְה וְהַפִּחְנַשֵּׂא לְכל לְראש:
 רוֹמְמוּ יִנְ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְּׁתַּחֵוּ לַחַר קְּרְשׁוֹ כִּי קָרוֹשׁ יִנְ אֱלֹהֵינוּ וֹחִשְׁתַּחֵוּ לְחַר קַרְשׁוֹ כִּי קָרוֹשׁ יִנְ אֱלֹהֵינוּ:

על הַפּל יִחְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁחַּבֶּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מֵלְכִי הַפְּלְכִים הַקָּרוֹשׁ בֶּרוּךְ הוּא. בָּעוֹלְמוֹת שֶּבֶּרָא הָעוֹלְם הַנֶּה וְהָעוֹלְם הַבָּא. בִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיוֹ וְכִרְצוֹן כָּלְ־בִּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלְמִים אֲדוֹן בָּלְ־הַבְּרִיוֹת אֱלְוֹהַ בָּל־הַנְּבְּשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְהַבֵּי מָרוֹם הַשׁוֹבֵן בִּשְׁמֵי שְׁמִי קְבֶּם: קְרָשׁחוֹ עֵל הַחַיוֹת וּקְרָשְׁחוֹ עַל בִּפֵּא הַבְּבוֹר: וּבְבוֹ יִתְקַבִּשׁ שִׁמְרּ בָּנוּ יְיִ אֲלֹהֵינוּ לְעֵינִי בָּלֹ־חִי: וְנֹאמר לְפָנִיו שִׁיר הָבְשׁ בַּבְּחוֹב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים וַמְּרוּ שְׁמוֹ סְלֹוּ לְרַכֵּב בְּעָרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְּוֹוּ לְפָּנִיו: וְנִרְאֵה עִין בְּעָין בְּשׁוֹבוֹ אֶל נָוְהוּ בְּבָּחוֹב. כִּי עִין בְּעִין יִרְאוֹ בְּשׁוֹב לְפָנִיו: וְנִרְאָהוֹ עַיִן בְּעִין בְשׁוֹבוֹ אֶל נָוְהוּ בְּבָּחוֹב. כִּי עִין בְּעִין יִרְאוֹ בְּשׁיבּוֹ

יָי צִיּוֹן: וְגָאֶפֶת. וְגִגְּלָה כְּכוֹד יָי וְרָאוּ כְלֹ־בְּשֶׁר יַחְדָּו כִּי פּי יָי דְּבֵּר: אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִוּבְּוֹר בְּרִית אֵתָנִים וְיַצִּיל

(Borb. u. Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

אחר (Borb. n. Gem.) Einzig ift unfer Gott, groß unfer Herr,

Beiliger fein Rame!

גרלו (Borb.) Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

76 (Gem.) Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

Der Bater des Erbarmens erbarme fich des Bolfes, des von ihm geschützten, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette

נְפְשוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹרוּ הָרָעוֹרוּ וְיִבְּעֵר בְּנֵצְר הָרַע מִן הַבְּשׁוּאִים וְיָחֹן אוֹרָנוּ לִפְלַמֵּרוּ עוֹלָמִים וִיפַלֵּא מִשְׁאָלוֹתִינוּ בְּמִדֶּרוּ טוֹבָה וְשׁוּעָרוּ וְרָחָמִים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח ס"הת על השלחן ופותח ואומר:
וְיַעֲוֹוֹר וְיָבֵן וְיוֹשְׁיעַ לְכל הַחוֹמִים בּוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן: הַכּל הָבוּ גְדֶל
לֵאלֹהֵינוּ וֹחְנוּ כְבוֹד לַחּוֹרָה. בֹהֵן קְרֶב. יַעֲמוֹד פלוני בר פלוני הכהן:
בָּרוּךְ שֻׁנָּחַן הּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ: חּוֹרַת וְיָ הְּמִימָה מְשְׁיִבַּת
נְפֶשׁ עֵרוּת וְיִ נָאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֵּחִי: פָּקוּבִי יְיָ יְשְׁרִים מְשַׂבְּחַרֹבֹב
מִצְוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עִינְוָם: יִי עוֹ לְעַמּוֹ יִמָן יִיְבָרֶךְ אֶתרעַמוֹ בַשְׁלוֹם:

הָאֵל הָמִים דַּרְכּוֹ אִמְרֵת וְיָ צְרוּפָּת מְגוֹ חוֹא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ: מהל וְאַתֵּם הַדְּבַקִים בַּיִי אֱלהֵיכֵם חַיִּים כָּלְכָם הַיּוֹם:

> העולה לחורה מברך. בַּרְכוּ אֶת־יִיָ הַמְּבֹרָך:

והעם עונים בָּרוּך יָיָ הַמְבֹּרָךְ לְעוֹלֶם וָעֶד: וחוזר המכרן ב־"ה"ל"ו בָּרוּךְ אַהָּח יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר בָּחַר־בְּנוּ מִבֶּל־ הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַהָּח יִיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה.

בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נְתַן־לְנוּ חוֹרַתּ אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלֶם נְטֵע בְּתוֹבְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָח:

unfere Seelen vor bosen Stunden, und wende ab jede fündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfille unsere Winsche in reichem Maße, in heil und Erbarmen.

(Der gur Thorah Gerufene fpricht:)

Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei ber Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Delobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erforen aus allen Bölkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Mach der Borlefung.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

קורין בפ' כי תשא (שמות ל"ג י"ב – ל"ד כ"ו).

בְּאֵם: זַיּאִמֵּל בַּרָאֵנִי נָץ אָרִז-פַּרָבָּר: זִיּאִמֶּר אַנִּי בַּאֵם: זַיּאִמֵּל בַּרָאֵנִי נָץ אָרִז-פַּרָבָּר: זִיּאִמֶּר אַלְּיִם אָלִיבְּיִם אָלִיבְּיִּם אָלִיבְּיִּם אָלִיבְּיִּם אָלִיבְּיִּנְיִּ הְאַבֶּיִּ בְּעִינִּיְּ הְעִּבְּיִּבְּיִּם אָלִיבְּיִם אַלִּים אָלִיבְּיִם אָלִיבְיִם אַלִּיבִּ הְעִּבְּיִּבְּיִּ הְעָּבְּיִּ הְעָּבְּיִּ הְּעָבְּיִּ הְּעָבְּיִּ הְּעָבְּיִּ הְּעָבְּיִּ הְּעָבְּיִּ הְּעָבְּיִּ הְּעָבְּיִים אָלִיבְיִם אָלִיבְים אָלִיבְים אָלִיבְיִם אָלִיבְים אָלִיבְּים אָלִיבְּים אָלִיבְים אָלִיבְים אָלִיבְים אָלִיבְים אָלִיבְים אָלִיבְים אָּלְיבִים אָלִיבְּים הְעָּבְּיִּ הְּעָּבְיִּים אָלִיבְיִם אָלִיבְיִּם הְעָּבְיִּבְּרְּיִּ הְּעָבְּיִּים אָלִיבְים אָלִּיבְים אָלִיבְים אָּלְיבִּים אָלִיבְים אָלִיבְּים אָּלִיבְּים אָּלִיבְים אָלִיבְים אָלִיבְּים אָּבְיִּים אָלִיבְים אָּבְּיִים אָּבְּיִּים אָּבְּיִים אָּבְּיִּים הְּעִּיבִּים אָּלִיבִּים אָּעִּיבִים אָּבְייִּבְּיִים אַּבְּיִים אָּבְּיִים אָּבְּיִים אָּבְּיִים אָּבְייִּים אָּבְייִים הְּעִּיבְּיִים אָּבְּיִּים אָּעִּיבְייִים הְּעִּיבִים אָּבִּייים וְיִּבְּיִים אָּבִּייִים הְּעִּיבִּיים וּיִּבְּיִים אָּבִייִים הְּעִיבְּיים אָּבִייִּים הְּעִיבְּיים אָּבִייִּייִּיְיִים בְּיִּים בְּיִּיִּים בְּיִיבְּייִים בְּיִּייִים בְּיִּיִייִּיִּים בְּעִיבְּיִים בְּיִים בְּיִייִי בְּיִבְּייִים בְּיִיבְּייִי בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּייִּיְיִייִי נְיִבְּיִּייִים בְּיִבְּייִי נְיִבְּייִים בְּעִיבְּייִים בְּיבִּיים בְּיבְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְּיים בְּעִּים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיִּבְּיים בְּיבְּיים בְּיִּבְּיים בְּיבְּיים בְּיִבְּייִים בְּיבִּים בְּיִּבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיבְּיים בְּיִיבְּים בְּיִּבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִים בְּיִּים בּיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּים בּיבְּיִים בְּיִים

Borlefung aus der Thorah.

(2. B. Moj. 33, 12. — 34, 26.)

prichst zu mir: Führe dieses Bolk hinauf! Aber Du hast mich nicht wissen lassen, wen Du mit mir schiesen willst. Und doch hast Du gesagt: Ich habe dich beim Namen gekannt und auch hast du gesunden Gnade in meinen Angen. Nun denn, wenn ich Gnade gefunden in Deinen Angen, so laß mich wissen Deine Wege, daß ich Dich erkenne, damit ich Gnade sinde in Deinen Angen; siehe auch, daß Dein Bolk ist diese Nation. Und Er sprach: Mein Angesicht wird voranziehen, und Ich werde dir Ruhe schaffen. Und er sprach zu ihm: Wenn Dein Angesicht nicht voranziehet, so sühre uns nicht hinauf von hier. Und woran soll wohl irgend erkannt werden, daß ich Gnade gesunden in Deinen Angen, ich und Dein Volk? Nicht daran, daß Du mit uns gehest? daß wir unterschieden sind, ich und Dein Volk, von allem Bolke, daß auf dem Erdboden ist.

Und der Ewige sprach zu Moscheh: Auch das, was du geredet hast, will Ich thun, weil du Gnade gefunden in meinen Augen und Ich dich gekannt beim Namen. Und er sprach: Laß mich doch sehen Deine Herrlichkeit! Und Er sprach:

אַצְבֵיר בָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךְ וְקָרָאִתִי בְשֵׁם יְחֹנָהֻ לְפָּנֶיךְ וְחַנּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָהֹן וְרְחַמְתַּי אֶת־־אֲשֶׁר אֲרַחַם: שלישי וַיֹּאמֶר לָא תוּבַל לִרְאָת אֶת־בְּנָנְ כֵּי לְא־יִרְאַנִי הַאָּרָם וָהָי: וַיּאָמֶר יְהוָֹה הִגָּרִה מָקוֹם אִתְּי וְנִצַּרְהָ עֵל־ הַצְּוֹר: וְהָיָהֹ בַּעְבָר בְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךְ בְּנִקְבַתְ הַצְּוֹר וְשַׂבּתִי בַפֶּי עָלֶיף עַר־עָבְרִי: וַהֲמִרתִי אֶת־בַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹדְיֶ וּפָנֵי לָא וֵרָאוּ: פּ רביעי וַיּאָמֶר יְהוָהֹ אֶל־משֶׁה פְּסָל־לְךָּ שְנֵי־־לָחָת אֲבָנִים בָּרָאשׁגַים וְבָתַבְּתִּי עַל־הַלְחֹת אֶּרִת־ בַּרְבָּרִים אֲשֶׁר הָנֶוּ עַל־הַלָּחָת הָרְאשׁנִים אֲשֶׁר שִׁבּרְתִּ: וָהְיָהַ נָכָוֹן לַבָּקֶר וְעָלֵיתָ בַבּּקֶר אֶל־הַר סִינֵי וְנִצַּרְתָּ לְיֵ שָׁם עַל־רָאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַנְעַלֶּה עִכָּּוֹדְ וְגַּם־אִישׁ אַל־יִרָא בְּבָל־הָהָר בַּם־הַצָּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־קוּל הַהָר הַהְוֹא: חמישי וַיִּפְסֹל שְנִי־לָחֹת אֲבָנִים בָּרְאשׁנִים נישבם משֶח בַבּקֶל וַיַּעל אֶל־תַר סִינֵי בַּאַשֶר צְּוָח יְתְוָח אַתְוֹ נוּלֵקח בְּנִרוֹ שְׁנֵי לְחָת אֲבָנִים: נוּיַבֶּר יְחוָח בָּעְבֹּן נירוצב עפו שֶם ניקרא בְשֵׁם יְהוָה: ניְנֵעבר יְהוָהועל־ פָּנְיוֹ נִיּקְרָא יְחַנָּה ו יְחַנָּה אַל בַחָוּם וְחַנְּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְכַב־ הַסֶר וָאֲמֶת: נֹצֵר הָסֶרֹ לַאֲלָפִּים נֹשֵׂא עָנֶן וָפֶשַׁע וְחַפְּאָח וְגַקָּה לָא יְנַלֶּקָה פַּבָּקר וְעַוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בְנִים על־שָׁלַשִּים וְעַל־רַבּּעִים: וַיְמַהַר משֶׁח וַיִּקְּד אַרַצְּח וַיִּשְׁקָּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מֶצְּאתִי חֵן בְּעִינֶּיךּ אֲדּנְי וֵכֶּךְ־ נָא אַרנָי בְּקרבּגָי כִּי עם־קשח־עֹבֶרְ הוֹא וְסְלַחְתָּ דְלְעוֹבֵנִי וּלְחַפְאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנִבְיֹ כּבֵת בְּרִיתֹ נֶנְנֶד בָּרֹ־עַפְוּך אָעֲשֶׁה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לְא־נִבְרְאָוּ בְבָל־הָאָהֶן וּבְכָּל־הַנּוֹי,םְוְרָאָה בָל־הָּעָשׁם אֲשֶׁר־אַמָּה בְקְרְבּוֹ אֶת־מַוְעַשֵּׂה

Ich werde vorüberführen all meine Büte an Deinem Angeficht und werde vor bir rufen bei Ramen: Ewiger, und wie Sch begnadige, wen Ich begnadige, und wie Ich mich erbarme, weß Ich mich erbarme.

ויאמר Und sprach weiter: Du vermagst nicht, mein Angesicht zu schauen; benn mich schauet kein Mensch und bleibt leben. Und ber Ewige sprach: Siehe, ba ift ein Ort bei mir, ba ftelle bich auf den Felsen! Und es wird geschehen, wenn meine Berrlichfeit vorbeizieht, fo ftelle Ich dich in die Felsenkluft, und Sch werde meine Sand über bich becten, bis 3ch vorübergegangen. Dann will Ich meine Sand wegthun, und du fiehft meinen Rucken; aber mein Angesicht fann nicht gesehen werben.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh: Haue dir aus zwei steinerne Tafeln, wie die ersten, und Sch werde auf die Tafeln schreiben die Worte, die auf den erften Tafeln maren, die du Berbrochen. Und fei bereit auf den Morgen, fteige am Morgen auf den Berg Sinai und harre bort meiner auf bem Gipfel bes Berges. Und fein Mensch steige mit dir hinauf, fein Mensch werde auch nur gesehen auf den ganzen Berge; felbft die Schafe und die Rinder follen nicht weiden in der Rahe Diefes Berges.

Und er hauete zwei steinerne Tafeln aus, wie die ersten, und Moschen machte sich auf am Morgen und ftieg auf ben Berg Sinai, wie der Ewige ihm geboten hatte, und nahm in feine Sand zwei steinerne Tafeln. Und der Ewige kam herab in einer Wolke und stellte fich dort neben ihn und rief bei Namen: Ewiger. Und der Ewige zog vorüber an seinem Angesicht und rief: Ewiger. Ewiger, Gott, barmbergig und gnädig, langmüthig und reich an Suld und Treue, bewahrend die Suld ins taufendfte Geschlecht, vergebend Schuld, Miffethat und Fehl; doch ftraflos hingehen läßt Er nichts: Er ahndet die Schuld ber Bater an Rindern und Kindeskindern, am dritten und am vierten Geschlecht. Da eilte Moscheh und neigte fich zur Erbe und buctte fich und fprach: Wenn ich benn Gnabe gefunden in Deinen Augen, Berr! fo gebe doch der Herr in unserer Mitte, - benn ein hartnäckig Bolf ist es, - und verzeihe unsern Frevel und unsere Schuld, und eigne uns Dir an. Und Er fprach: Siehe, Ich schließe einen Bund: vor beinem gangen Bolke will Sch Bunder thun, wie fie nicht gewirft worden in aller Welt und bei allen Bolfern, und feben יְרוּוֶרוֹ בִּירנוֹרָא הוֹא אֲשֶׁר אֲנֵי עשׁׁר עָפֶּוְד: ששי שְׁטָּר־ לְךְּ אֶת אֲשֶׁר אָנְבָי מְצוּוְךָ הַיֹּלֶם הִנְנֵי גַרָשׁ מִפְּנִיף אֶת־ הָאֱמֹרִי וְהַבְּנְעֵנִי וְהַחָתִי וְהַפְּרִוֹי וְהַתְנִי וְהַיְבוּקִי: הְשָׁמֶר לַךְּ פֶּן־תִּכְּרָת בְּרִית לְיוֹשֵׁכ הָאָבֶץ אֲשֶׁר אַחָּה בָּא עָלֶיהָ פּוֹ־יִהְינֶה לְמוֹלֵשׁ בְּקְרָבֶּה: כִּי אֶת־מִוְבְּחֹתָם תִּתֹצׁוּן וְאֶת־ מַצֵּבֹתָם תְשַׁבֵּרָון וְאֶת־אֲשׁבָיו תְּבְרתְוּן: כָּי לָא תִשְׁמַחְוּהָ לָאֵל אַחֶר בֵּי יְהוֹרה קנָא שְׁמוֹ אֵל קנָא הְוּא: פֶּן־חִכְּרִת בָּרָית לְיוֹשֵב הָאָבֶץ וְנָנָוּ שַׁחֲבֵי אֱלְהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלְהֵישֶׁם וְקָרָא לְהֹּ וְאָכַלְתָּ מִוֹּבְחְוֹ: וְלָקַחְתָּ מִבְּנתָיו לְבָנֶיְהּ וְזְנִוּ בְנתִׁיו אַנוֹרָ אֶּלְנִיהֵוֹן וְהִוֹנוֹ אֶרִבּ־בּלְיוֹךּ אַחְבִי אֶלְנִיהֵוֹן: אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לָא תַעֲשֶׂה־לָּך: שביעי אֶת־חַג הַפַּצוֹתֿ הִשְׁמִר שִׁבְעַת יָמִים תאכַל מַצוֹת אֲשֶׁר צִוִּיהָק לְמוֹעֵר חָרֶש הָאָכִיב כֵּי בְּחָרֶש הָאָבִיב יָצָאת מִפִּיּרָים: כָּלֹ־ פַּמֶר הָחֶם לֵי וְכָל־מִקְנְדֶּ תִּוֹּבֶר פָּמֶר שִוֹר וָשֶׂח: וְפָּמֶר חַמוֹר תִּפְתֵּח בְשֶׁה וְאִם־לָא תִפְתָּח וְעַרִפְתְּוֹ כֵּל בְּכַוֹר בְּנֶיךָ תִּפְּדֶּה וְלֹא־יֵרָאִוּ פְנֵי רִיקָם: שֵׁשֶׁרת יָמִים תַּעֲבֹר וֹבַיִּוֹם הַשְּׁבִיצִי תִּשְׁבָּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִשְׁבְּת: וְחַנָּ שָבָעה הַעֲשֶׂה לְךָּ בִּכּוֹרֵי קצִיר חִמִים וְחַגֹ הָאָסִיף הְקוּפַּת הַשָּנֶרְה: שָׁלְשׁ פִּעָמִים בַשְּנָהְ יֵרָאֶהֹ בָּל־זְכִוּרְדְּ אֶת־פְּגֵי הַאָרן וְרוֹנֶה אַלהֵי יִשְׂרָאֵרֹ: כִּי־אוֹרֵישׁ גּוֹיִם מְפְּנִיךּ וְהַרְחַבְהָי אֶת־נְּבֶּנֶלֶךְ וְלָא יַחְמָד אִישׁ אֶת־אַרְצְּדְּ בַּעֵלְהְדְּ לַרָאוֹת אֶת־פְּנִי יְהוֹנָה אֱלהֶׁיך שֶׁלְשׁ פְּעָמִים בַּשְּנָה: לְא־ תשְׁתַשׁ עַל־חָמֵץ הַם־וֹבְתֵי וְלְא־יָלֵין לַבֹּקְר וָבַח תַנ הַפְּּסַח: רַאשִׁירת בּבּוּרֵי אַרְמָחְךְּ חָבִּיא בֵּיִת יְחֹוָה אֱלֹהֶיְךְּ לְאֹ־ חָבַשֵּׁל נְּדָי בַּחַלֵב אִמְוֹ: פ soll alles Bolt, in dessen Mitte du bift, das Werk des Ewigen, das Ich an dir thue, wie es furchtbar ist.

Beachte wohl, was Ich die heute gebiete. Siehe, Ich treibe vor die aus den Emori und Kenaani und Chitti und Perisi und Chivi und Jebusi. Hüte dich, daß du keinen Bund schließest mit dem Bewohner des Landes, gegen das du ziehest, daß er nicht zum Fallstrick werde in deiner Mitte; sondern ihre Altäre sollt ihr niederreißen und ihre Standbilder zertrümmern und ihre Hate umhauen. Denn du sollst nicht andeten einen andern Gott; denn der Ewige — Eiserer ist sein Name, ein eiservoller Gott ist Er. Daß du nicht schließest einen Bund mit dem Bewohner des Landes! und wenn sie nachbuhlen ihren Göttern und opfern ihren Göttern und laden dich ein, so würdest du essen von seinem Opfer und nehmen von seinen Töchtern für deine Söhne; wenn seine Töchter ihren Göttern nachbuhlen, so verführen sie auch deine Söhne, ihren Göttern nachzubuhlen. Götterbilder von Guß=wert sollst du dir nicht machen.

nu Das Fest der ungefäuerten Brote beobachte! Sieben Tage if du ungefäuerte Brote, die Ich dir geboten um die Zeit des Monats der Aehrenreife; denn im Monat der Aehrenreife bist du aus Mizrajim gezogen. Alles, was den Mutterleib ersichließt, ist mein, und Alles, was deine Heerde an Männlichem wirft, der Erstling an Rind und Lamm. Und den Erstling beim Esel sollst du lösen um ein Lamm, und wenn du ihn nicht lösest, brich ihm das Genick; alle Erstgeburt deiner Söhne sollst du lojen, daß man nicht leer erscheine vor meinem Angefichte. Sechs Tage tanuft du arbeiten; aber am fiebenten Tage feiere, in ber Pflügezeit und in ber Ernte follft du feiern. Und ein Fest der Wochen sollst du dir machen, der Erftlinge der Weizenernte, und das West der Einsammlung beim Umlauf des Rahres. Dreimal im Jahre follen erscheinen alle beine Männlichen por bem Angefichte bes herrn, bes Ewigen, bes Gottes Jisraels. Wenn Ich verdränge Bölfer por dir und deine Grenze erweitere, fo wird bennoch feinen Menschen nach beinem Lande gelüften, wenn bu hinaufgeheft zu erscheinen vor dem Angesichte des Ewigen. beines Gottes, dreimal im Jahre. Schlachte nicht beim Gefänerten das Blut meines Opfers, und nicht übernachte bis an den Morgen das Opfer des Pefachsestes. Das Früheste von den Erst= lingen deines Bodens sollst du bringen in das Haus des Ewigen, beines Gottes. Roche nicht ein Bocklein in der Milch seiner Mutter.

מניחין ס"ת שני אצל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין למפטיר בפ' פינחס (במדבר כ"ט י"ז)

כשחל שבת ביום הרחשון של חול המועד:

וּבַנִּוֹם חַשָּׁנִּי פָּרִים לְאֵילִם וְלַכְּבָעֶׁר שְׁנִים עָשָׂר אָלָם שְׁנָּיִם שְׁנִּים בְּמִישְׁפָּח:

וְנִסְבִּיהֶם לַפָּרִים לְאִילִם וְלַכְּבָעֶׁר שְׁנִים נְמִימִם: וּמִנְחָתָה וְנִסְבִּיהֶם בְּמִישְׁפָּח:

וְנִסְבִּיהֶם לַפָּרִים לְאִילִם וְלַכְּבָעֶׁר עָשָׁר הִמִימִם: וּמִנְחָתָה וְנִסְבִּיהֶם וְלַבְּבָעֶים עַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְּׁתִּים נִּמִּשְׁפָּט:

וְמִנְים אָחָר חַשְּׁאִר מִלְּבַר עַלַּת הַמְּמִימִם: וּמִנְחָתָה וְּמִנְחָתְה וְמִנְחָתְה וְמִנְּחָתְה וְמִנְּחָתְה וְמִנְחָתְה וְמִנְּחָתְה וְנִסְבָּה עַבְּיוֹם הַשְּּלִים נְבְּיִּבְּי עַלְּת הַמְּמִיר וְמִנְּחָם: וּמִנְחָתְה וְנִסְבָּה עַבְּיִם הְשִּׁנְים בְּמִּים בְּמִישְׁפָּט:

וְבְנִּוֹם הַשָּׁאִנִים מְּחָב מְלְבֵּר עַלָּת הַתְּמִיים נְמִנְחָב הִשְּׁבְּים בְּמִישְׁבָּח בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּנִים בְּעִּים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּנִים בְּמִים בְּיִּבְּים בְּמִים בְּמִים בְּמִים בְּנִים בְּעִים בְּבִּים בְּמִים בְּנִים בְּמִים בְּבִּים בְּנִים בְּמִים בְּבִּים בְּיִים בְּנִים בְּמִים בְּנִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּנִים בְּיִּים בְּנִים בְּבִּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּיִם בְּעִים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּנִים בְּיִּים בְּמִים בְּיִים בְּיִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּנִים בְּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיוּבְּים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים

ביום השלישי של הול המועד:

וּבַיּוֹם הָרְבִּעֵּים הָמִּשְׁכָח: מְּנְחָבָּה: מּלְבָר שְׁנְּיִם הְּנְיִם הְּנִים שְׁנְיִם שְׁנְיִם הְּנִים שְׁנְיִם הְּנִים שְׁנְיִם הְּנִים שְׁנְיִם הְנִים הְּנִים הְנִים הְּיִים הְּיִּים הְנִים הְנִים הְּיִּים הְנִים הְּנִים הְנִים הְנִים הְּיִים הְּיִּישְׁים הְּנִים הְּיִים הְּיִּישְׁים הְּנִים הְּיִּים הְּנִים הְּנִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּנִים הְּיִּים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּיִּים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּיִים הְּיִים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּנִים הְּיבְּיים הְּנִים הְּיבְּים הְּיבְּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּנְים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּנְיים הְּיִים הְּים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הְּיבְּים הְּיבְּים הְּים הְּיּים הְּיִים הְּים הְּיִים הְּים הְּיבְּיים הְּים הְּיבְּים הְּיִים הְּיִים הְּי

ביום הרביעי של חול המועד:

חַפָּארת אָחָר מִלְּכַר עלַרת חַמָּמִיר וּמִנְחָתָה וְנִסְבָּהְ: מ בּלְפָּרִים לְאֵילִם וְלַבְּבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר בְּבָּרִים לְאֵילִם וְלַבְּבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁעִיר וּבַנִּוֹם חַחָמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעִרה וּמִנְחָתָה וְנִסְבָּהְ: מ וּבַנִּוֹם חַחָמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָרה וּמִנְחָתָה וְנִסְבָּה: מ

(4. B. Mof. 29, 17 ff.)

Um erften Mittelfeiertage:

Widder, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speisesopfer und die Spenden dazu, zu den Farren, zu den Widdern und zu den Schafen, nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Ziegenbock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Gauzsopfer und seinem Speiseopfer und den Spenden dazu. — Und am dritten Tage eilf Farren, zwei Widder, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speiseopfer und die Spenden dazu, zu den Farren, zu den Widdern und zu den Schafen, nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Bock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speiseopfer und der Spende dazu.

Um britten Mittelfeiertage:

וביום הרביעי lund am vierten Tage zehn Farren, zwei Widder, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl. Ihr Speiseoxfer und die Spenden dazu, zu den Farren, zu den Widdern und zu den Schafen nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Ziegensbock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer, seinem Speiseopfer und der Spende dazu. — Und am fünften Tage neun Farren, zwei Widder, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speiseopfer und die Spenden dazu, zu den Farren, zu den Widdern und zu den Schafen, nach ihrer Zahl, nach Vorsschrift. Und einen Bock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speiseopfer und der Spende dazu.

Am vierten Mittelfeiertage:

Widder, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speises opfer und die Spenden dazu, zu den Farren, zu den Widdern und zu den Schafen, nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Bock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speiseopfer und der Spende dazu. — Und am

וּבַיָּוֹם חַשִּׁשֶׁי פָּרִים שְׁמֹנְרָח אֵילֹם שְׁנָיָם כְּבְשִׂים בְּנֵיְ־ שָׁנֶהְ אַרְבָּצֶח צָשָׂר הָמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם לַפְּרִים לָאִילֶם וְלַבְּבָשֵׁים בְּמִסְפְּרָם בַּמִּשְׁפָּט: וּשְׁצִיר חַשָּארז אָדֶרָ מִלְּבַרֹ עלַת הַתְּמִיר מִנְחָתָה וּנְסָבֵיהָ: ס

כשמגניהין ס"הת אומרים. וְזֹאַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם משֶׁה לְפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פָּי וְיָ בְּיַר משֵׁה: עִץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲוִיקִים בְּה וְתְמֶבֶיהָ מָאֻשָּׁר: דְּרָבֶיהָ דַרְבֵי־נְעַם וְכַל־נְתִיבוֹתֵיהָ שַׁלום: אָרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְּׁמֹאוֹלָה עְשֵׁר וְכָבוֹר: יְיָ יָםָצֵן לְמַצֵן צִרְקוֹ יַנְהִיל תּוֹרָח וְיַאִּדִּיר:

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו •

בָּרַוּךְ אַתָּהֹ וְיָנְ אֱלֹהִינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָהְ אֲשֶׁרְ בַּחַרֹ בּנביאים טוֹבִים וְרָצָהֹ בִּרְבָרֵיהֵם הַנַּאֲטָרָים בַּאֲמֶרת: בָּרוֹךְ אַתָּח יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה צַבְּדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עמו ובנביאי האמת והצדק:

sechafe ohne Fehl. Und ihr Speiseopfer und die Spenden bazu, zu den Farren, zu den Widdern und zu den Schafen, nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Bock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer, seinem Speiseopfer und den Spens den dazu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)
NUN Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kin= bern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfast, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Annuth und all ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um feiner Gerechtigkeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht fie. (Gegensfpruch vor der Saftarah.)

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, ber erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, ben in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt feift Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Rnecht, und Jisrael, fein Bolt, und die Propheten der Treue und Wahrheit.

הפטרה לשבת וחול המועד של סכות.

וְהָיָהַ וְבַּיִּים הַהֹּוּא בִּיוֹם בְּוֹא גוֹג עַל־אַרְמֵּת יִשְׂרָאֵל נְאֶם אֲרֹנִי יֶהוֹהְ הַּעְעַלֶּה חֲמָתִי בְּאַפִּיוֹם יִשְׁרָאֵל נְאֶם אֲרֹנִי יֶהוֹהְ הַּעְעַלֶּה חֲמָתִי בְּאַפִּיוֹם יִבְּיוֹם בְּוֹא גוֹג עַל־אַנְּיִם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּם וְמִיּבְ חִיּבְיִם וְמִיּךְ הַשְּׁבְּיִם וְמִיּרְ הַשְּׁבְיִם וְמִיּרְ הַשְּׁבְיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבִּים וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּרְ הַבְּיִם וְמִיּבְ הַבְּיִם וְמִיּבְ הַבְּיִם וְמִיּבְ הַבְּיִם וְמִיּבְ הַבִּים וְמִיּבְ הַבְּיִם וְמִיּבְ הַבְּיִם וְמִיּבְם וְמִבְּיִם וְמִנְּהְ הַבְּיִבְּים וְמָבְּיִם וְמָּבְּיִם וְמָבְּיִם וְמָּבְּיִם וְמִבְּיִם וְמָבְּיִם וְמְבִּיְ הַבְּיִּבְיִם וְמָבְּיִם וְמָבְּיִם וְמָבְּיִם וְמָבְיִם וְמָבְיִם וְמָבְּיִם וְמְבִּים וְמָבְיִם וְמְבִּים וְמָבְיִם וְמְבִּים וְמָבְיִם וְמָבְיִם וְמָבְּיִם וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמָבְיִם וְמְבִּים וְמְבִּים וְמָבְיִם וְבְּבִּי וְבְּבְּיִים וְבְּלִי הְבָּבְיוֹ לְבָל־הְבִיי הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבְבִּיוֹ הְבְּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבְבְּיוֹם הְבִּלּיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּלִיוֹ לְכָל־הְבִיי הְבָּרִי הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבָּבְיוֹ הְבְּבְּיוֹם הְבָּלוֹי הְבָּבְיוֹם הְבָּלוֹי הְבָּלוֹי הְבָּבְיוֹ הְבְּלִיוֹ לְבָּלִיוֹ לְבָּלִיתוֹ בְּבְּלִיוֹ לְבְלִּיתִי עָלְיוִן לְבְּלִי הְבָּלִי הְבְּבְּרִיוֹ הְבְּבְיוֹם הְבֹּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבִיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבִּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם הְבִּיוֹם הְבִּיוֹם הְבְּיוֹם הְבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיים הְבִּים הְבִּיוֹם בְּבְּיוֹבְיּבְים הְבְּיוֹבְיוּבְבְיוֹבְים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְבְיוּבְבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיתְים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹבְים בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּבְיוֹם בְּיבְים בְּיוֹם בְּבְי

Saftarah für den Sabbath in den Mittelfeiertagen.

(Ezechiel 38, 18 - 39, 16.)

Und es wird geschehen an selbigem Tage, am Tage der Ankunst Gogs auf dem Boden Jisraels, — spricht Gott, der Herr, — wird mein Grimm auflodern in meiner Nase. Und in meinem Eiser, im Fener meiner Entrüstung habe Ich geredet, daß an selbigem Tage ein großes Erdbeben sein soll auf dem Boden Jisraels. Und es beben vor mir die Fische des Meeres und die Bögel des Himmels und das Gethier des Feldes und alles Gewürm, das sich regt auf Erden, und alle Menschen auf der Fläche des Erdbodens, und es werden Berge niedergerissen, und einstürzen Höhen, und jegliche Mauer fällt zu Boden. Und Ich ruse gegen ihn herbei auf allen meinen Bergen das Schwert, ist der Spruch Gottes, des Herrn: das Schwert des Einen sei

wider den Andern. Und Ich richte ihn mit Pest und Blut; und überschwemmenden Regen und Hagelsteine, Fener und Schwefel lasse Ich auf ihn regnen und auf seinen Anhang und auf die vielen Bölker, die mit ihm sind. Und Ich erweise mich groß und heilig und thue mich fund vor den Augen vieler Bölker, und sie erkennen, daß Ich der Ewige din. — Und du, Menschensohn, weissage über Gog, und sprich: So spricht Gott, der Herr: Siehe, Ich will an dich, Gog, Fürst von Rosch, Meschech und Thubal! Und Ich mache dich wahnsinnig und irre, und führe dich herauf aus dem äußersten Norden und bringe dich auf die Berge Fisraels, und schlage dir den Bogen aus der linken Hand, und deine Pfeile mache Ich aus deiner rechten Hand fallen. Auf den Bergen Israels sollst du fallen, du und all dein Anhang und die Bölker, die mit dir sind; den Kandvögeln, allem Beschwingten, und dem Gethier des Feldes gebe Ich dich zum Fraß. Auf

offenem Felde liegft du hingeworfen; benn Ich habe geredet ift ber Spruch Gottes, bes Herrn. Und Feuer fende Ich gegen Magog und gegen die, fo die Gilande bewohnen in Sicherheit, und fie follen erkennen, daß Ich der Ewige bin. Und meinen heiligen Namen will Ich fund thun unter meinem Bolfe Jisrael, und werde nicht mehr entweihen laffen meinen heiligen Ramen; und die Bölfer follen erkennen, daß Ich, der Ewige, heilig bin in Bisrael. Siehe, es ift gekommen und geschehen! - ift ber Spruch Gottes, bes herrn; - bas ift ber Tag, ben 3ch verheißen. Und es werden hinausgehen die Bewohner ber Städte Sisaaels und werden brennen und heizen mit Baffen und Schilden und Tartichen, mit Bogen und Pfeilen und Reulen und Langen, und werden Tener damit nähren fieben Jahre. Und fie werden fein Solz eintragen von dem Felde und feines hauen aus ben Wälbern, sondern mit Waffen werden fie bas Feuer nahren, und werden berauben ihre Räuber und plündern ihre Plünderer: das בְּוֹזֵיהֵם נְאָם אָרֹנָי זֶהוֹה: וְהָיָהַ בַיִּוֹם הַהֹּוֹא אֶתֵּן לְגוֹג וְמִקְוֹם־שָׁם מֻבֶּר בִּיִשְׁרָאֵלֹגִי הָעְבְּרִים נְקְבְּרִים לְנִקְרִים נְקְבְּרִים בְּאָרֵץ שִׁבְּעָה חֲבְּעִה וְמְבְּרִים בְּאָרֵץ שִׁבְעָה חֲבְּעִים וְנְקְבְרִים נְקְבְּרִים נְקְבְּרִים נְקְבְּרִים בְּאָרֵץ מְקְבְּרִים בְּאָרֵץ מְקְבְּרִים אָבְרִים בְּאָרֵץ מְקְבְּרִים אָבְנִים וְנְבְנִים הְבְּנִים הְבְּנִים הְבְּרִים בְּאָרֵץ מְקְבְּרִים אֶבְרִים בְּאָרֵץ מְקְבְּרִים אֶבְיִרִים אֶבְרִים בְּבְּרִים אָבְרִים בְּאָרֵץ וְבְבְּרִים אָבְרִים בְּאָרֵץ וְבְבְּרִים אָבְרִים בְּבְּרִים אָבְרִים בְּבְּרִים אָבְרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים אָבְרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְרִים בְּבְּרִים בְּבְרִים בְּבְּרִים בְּבְרִים בְּבְּרִים בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבִיים בְּבִּיוֹם בְּבִּבְיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִּיוֹים בְּבְּרִים בְּבְּרִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹב בְּיִבְּיִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹב בְּיִבְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹבְבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְּיוֹבְיוֹבְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוּבְּיוּבְיוּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוּבְיוּבְיוֹבְיוּבְיוֹם בְּיוֹבְיוּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיִבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹבְיו

ift der Spruch Gottes, des Herrn. Und es wird geschehen an selbigem Tage, gebe Ich daselhst dem Gog Platz für ein Grad in Jisrael, ein Thal, daß es die östlich am Meere Durchziehenden — daß es aushält die Durchziehenden; und dort begräbt man Gog und seine ganze Menge und nennt es: das Thal der Menge Gogs. Und das Haus Jisrael wird sie begraben, um das Land zu sändern, sieben Monate. Und alles Bolk des Landes begräbt sie, und ein Ruhm wird ihnen bleiben der Tag, da Ich nich verherrliche: das ist der Spruch Gottes, des Herrn. Und die das Land durchziehen, werden aussondern beständige Männer, welche mit den Durchziehenden begraben die auf dem Lande Zurückgebliebenen, um es zu sändern; nach Berlauf von sieben Monaten werden sie (noch) suchen. Und die das Land durchziehen — so einer siehet ein Menschengebein, so dauet er daneben ein Mal, dis die Todtengräber es begraben im Thale der Menge Gogs. Und auch Hamonah ist der Name der Stadt. Und so fäubern sie das Land.

אחר ההפטרה יברן המפטר הכרכות האחרונות.

בְּרוּךְ אַתָּח יְיָ אֶלְהֹוְנוּ מֶלֶךְ הַעוֹלֶם. צוּר כְּלּ־
הְעוֹלְמִים. צַּדִּיקׁ בְּכָל־הַדּרוֹת. הָאֵל הַנָּאֵמֶן. הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׁח. הַמְרַבֵּר וּמְלַיִים. שֶׁבְּל־דְּבָרִיו אָמֶר וְנָאָבָרִי וְנָאָמָן בְּכָל־הַדּרוֹת. הָאֵל הַנָּאָמֶן. הָאוֹמֵר נְיִמְן אַתָּח הוּא יִיִ אֵלהוִינוּ. וְנָאָמָנִים דְּבָרָיוּ אָמֶר וְנָצְהָלְיּ אַתְּר מִדְּבָרִיוּ אַמָּח הוּא יִיִ אָלְהוִינוּ בִּילְיָם. כִּי אַל מֶלְךְ נָאֲמָן עִּרָּרְ צִּחְוֹר לֹא־יְשׁוֹּב רִיקְם. כִּי אֵל מֶלְרְּ נָּאֲמָן וְּבָּרְיוֹ: בְּחָבְּרִיוּ אַמָּח יִיִ מְשִׁפִּוֹם צִיוֹן בְּבָּנְיִם: מִיֹלְיבָר בְּבָּנְיִם: בְּחָבְּרוֹן הַנְּבְרִיוּ אַמְּח יְיִ מְשִׁפִּוֹם צִיוֹן בְּבָּנְיִם: בְּחִבּית הַיִּעִייִן בְּבְּרִיוּ הַבְּבְרִיוּ בְּמְבִרְה יְבָשְׁרְוֹבְי בְּמִוֹנְוּ בְּבְּלְיְרוּ בְּבְּרִיוֹן בְּבְּרִיוֹן בְּבְּנְיְרִי בְּיִבְּרוֹן בְּבְּבְרִיוֹן בְּבְּרִין וְבְּבְּרְוֹן בִּי בְּמִוֹרְוּ בִּיְבְּבְּיִת נְבְּבְּוֹן בִּיְבְּבְּרִין בְּבְּרִוּ בְּבְּבְרִין וְבְּבְּרִין בְּבְּבְרִין בְּבְּבְּרוּ בְּבְּבְּוֹן בְּבְבְּרִין בְּבְּבְּוֹן בְּבְּבְרִין בְּבְּבְּוֹת בְּנִר מְשִׁרְחְבְּי בְּמְבְּרְוֹן עוֹר אֲחָרִים אֶתְרְבְּבְּוֹלְיוֹ בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְיוֹלְי עוֹר אָשְׁבְּתְ לוֹ שִּלֹּא יִנְחֲלוֹּ עוֹר אֲמָח נִרוֹ לְעוֹלְם וְעָר. בְּרוֹן בִּיוֹב מְנִבְי לְוֹ שִׁלֹּא יִנְחֲלוֹּ עוֹר אֲמָח נִבוֹן לְעוֹלְם וְעָר. בְּרוּן בְּבְּרִין בְּוֹב. בְּעִבּבְּוֹת בְּוֹב בְוֹר. בְּלְאוֹ עוֹלְ שִׁלְא יִנְהָלְּא עוֹר אָבְבָּוֹת לְנִוֹלְם וְעָר. בְּרְוּבְיּ בְּיִבְּיִין בְּוֹבְיוֹי בְּיִבְיּוֹי בְּיִבְּיוֹן בְּוֹבְיוֹי בְּבְּוֹם בְּוֹים בְּבִּיוֹם בְּוֹבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְיוֹבְיוֹל בְּבְּבְּבְיוֹבְיוֹ בְּיוֹבְיוֹב בְּוֹב בְּוֹר. בְּבְּבְיוֹב בְּוֹב בְּוֹב בְּוֹב. בְּוֹב בְוֹב. בְּבְיבְּבְיבְּבְיוֹבְיוֹב בְּבְיבְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹבְיוּ בְּיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹבְיּבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוּ בְּבְּבְיוֹבְיוּ בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיבְיוֹי בְּבְיוֹבְיתְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּבְיוּבְיוֹבְ

(Segensfpriiche nach der Saftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du trener Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Außsprüche kehrt unerfüllt zurück; denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreut Zijon durch seine Kinder!

Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten! Möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz! Auf seinem Thron dann siget kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

על-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעֲבוֹרָה וְעַל-הַנְּכִיאִים וְעַל-יוֹם הַשַּבְּת הַזָּה וְעַל-יוֹם חַג הַסָּכּוֹת הַזָּה שֶׁנְּתַתְּ לְנְוּ יִנְ אֱלהֹוְנוּ לְקְרָשָׁה וְלִמְנוּחָה לְשָׁשוֹן וּלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְּאֲרֶת. עַל-הַכּּל יְיָ אֱלהֵינוּ אֲבַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָּרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְ בְּפִי כָל-חֵי מָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַחָּה יְיִ מְּקַהֵּשׁ הַשַּבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַוְּמַנִּים:

יְקוּם בָּּרָקוֹ מִן שְׁמֵיָא חָנָּא וְחִסְּדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אָרִיכִי וּמְוֹוֹנִי רְנִיחֵי וְסִיַּעְמָּא דִשְׁמֵיָּא וּבַרְיוּרֹז גּוּפָּא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זֹרָעָא חַיָּא וְקַיְּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְּטָל קְדִישְׁתָא דִּי בְּאַרְעָא דִישְׂרָאל וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי כַלִּי וְדִי לָא יִבְּטָל מִפָּתְנְּמִי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חַבוּרָתָא וּלְרִישֵׁי נַלְנָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבֶתָא וּלְדַיָּנֵי דִּי בָבָא. לְכָל־ מְלְמִידִיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידִי תַלְמִידִיהוֹן וּלְכָל־מְן דְּעָסְקִין נְימָן וְיִמֶּן אַרְכָה לִשְנִיהוֹן. וְיִתְּפַּרְקוֹן וִישִׁתִיוֹבוּן מְלְבָּל וְמָלְ בָּלִי בִּיְנִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיִּא יְהֵא מְן בָּל־עָקָא וּמִן בָּל־חַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְּמֵיִּא יְהֵא בְּסַעְּדְּהוֹן בָּל־זְמָן וְעָדָּן. וְנִאִמֵר אָמֵן:

by Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort und für diesen Sabbath und für dieses Hüttensest, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! zur Weihe und Ruhe, zur Frende und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung, — für alles das, Ewiger, unser Gott! danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name in dem Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath und Jisrael und die Festzeiten.

המתפלל ביחירות אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך. יָקוּם בָּרָקוֹ מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְבָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַריבִי וּמְזוֹנֵי רָוִיחֵי וְסִיַעְתָא רִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְחוֹרָא מַעַלְנָא. זַרָעָא חַנָּא וְקַנָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְּסֶק וְדִי לָא יִבְטָר מִפָּתְנָּמִי אוֹרַיְתָא. לְכָל־קְחָלָא קַדִּישָׁא חָדֵין. רַבְרָבַיָּא עִם זְעֵירַיָּא טַפְּלָא וּנְשׁיָּא: מַלְכָּא דְעַלְמָא וְבָרֵק יָהָכוֹן. יַפָּשׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְנָּא יוֹמִיכוֹן וְיָהַן אַרְכָה לִשְׁנִיכוֹן. וְתִתְפֶּרָקוּן וְתִשְׁתִּיוְבוּן מִן כָּל־עָקָא ומִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִי בִשְּׁמֵיָּא יְהֵא בְסַעְרָּכוֹן בָּל־וְמַן וְעִרָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבַּרַךְ אֲבוֹתִינוּ אַבְרָהָם וִצְחָק וְיַעַקבׁ חוּא וְבָרֵךְ אָת־בָּל־הַקְהָל הַקְּרוֹשׁ הַנֶּה עם בָּל־קְהִלּוֹת הַקְּרֵשׁ. הם וּנְשֵׁיהֶם וּכְנִיהֶם וּכְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שַׁבְּנַיְחַרִים בָּתֵּי כְנַסִיּוֹת לִתְפִּלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכְם לְהַתְפַּלֵל. וּמִי שֶׁנוֹתְנִים גַר לַפָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוֹשׁ וּלְחַבְּדָּלָה. וּפַת לְאוֹרָחִים וּצְרָקָה לַצְנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְבֵי צבּוּר בָּאָמונָח. הַקּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵם שְׂכָרֶם וְיָסִיר מָהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנֶם וְיִשְׁלֵח בְּרָכָה וְהַצְּלֶחָה בְּכָל־מֵעשׁה וְהֵיהֶם עם בָּל־ יִשְרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנאמַר אָמֵן:

Gebet für den Sandesherrn.

הַנּוֹתֵן הְשׁוּעָה לַפְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עלָמִים. הַפּּוֹצֶה אֶת־דָּוִר עַבְדּוֹ מִחֶּרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּרֶךְ וּכְמֵיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְכָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וִירוֹמֵם וִינַהֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדֹנְוְנוּ הַמֶּלֶךְ הַמִּיסָר

ווילהעלם הראשון

וְאֶת־הַפַּלְכָּה הַמִּיסָרִית הַנְּבִירָה

אויגוסטא

יָרוּם חוֹדָם: מֶלֶּךְ מַלְּכֵי חַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְׁמְרֵם וּמִבֶּל־צָּרָה וְיָנוֹן וְגֵוֶק יַצִּילֵם וְיַרְבֵּר עַמִּים מְּחַת רַנְּלֵי חַמְּלֶךְ וְיַפִּיל שֹּנְאִיו לְפָּנִיו וּכְכל אֲשֶׁר יִפְּנֶה יַצְּלְיחַ: מֶלֶךְ מֵלְכִים בְּרַחֲמָיו יִמֵּן בְּלְכוֹ וְכְלֵב כְּל־יִנְעצִיו מְשֶׁרְיוֹ רַחֲמָנוּת לַעֲשׁוֹרת מוֹבָה עִפְּנוּ וְעִם בְּל־יִשְׁרָאֵל. וְשָׁרָיוֹ רְחַמְנוּת לַעֲשׁוֹרת מוֹבָה עִפְנוּ וְעִם בְּל־יִשְׁרָאֵל. בְּיַמְינוּ תִּנְשֵׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּן לְבָּמֲח וּכְא לְצִיוֹן גּוֹאֵל. וְבֵן יְהִוֹ רָצוֹן. וְנֹאִמֵר אָמֵן:

Gebet für den Sandesherrn.

Berr der Welt und Rönig der Rönige, der Du von Deinem Glanze haft mitgetheilt dem Sterblichen und dem Erdensohne von Deiner Macht, daß er in Recht und Redlichkeit schalte auf Erden, Frieden und Gerechtigkeit handhabe unter den Menschen! wir beten zu Dir um Deinen Schutz und Deine Gnade, um Deinen Segen und Beistand für unsern Rönig und herrn, den deutschen Kaiser,

Wilhelm den Ersten.

Erhalte ihn in Kraft und Gesundheit, daß er sange und beglückt den Frieden und die Wohlfahrt seiner Völker wahre, daß er die herrschaft, deren er wastet, ungetrüßt und unverkümmert zum heise seiner Nation führe! Gieb seinen Unternehmungen und jeglichem Beginnen zum heise seines Reiches Sörderung, Gedeichen und Fortgang, Ruhm und herrsichkeit seiner Regierung, Bfüthe und Wohlstand seinem Lande, daß es in immer erhöhetem Gsanze straffe und in Macht und Würde sich erhebe.

Segne unfere erhabene Raiferin und Ronigin

Augusta

an der Seite ihres erlauchten Gemaffes.

Segne den Kronprinzen und die Kronprinzessin. Segne die Prinzen und Prinzessinnen und alle Glieder des königsichen Hauses. Segne die Minister und Räthe und alle diesenigen, die durch Wort und Rath Blüthe und Gedeisen im Vatersande zu sördern berusen sind, daß sie in Einsicht und Wasrheit ihre Aufgabe zum heise der Gesammtheit erfüssen. Segne die Väter und Verstreter dieser Stadt und gieb allen aus Deinem Gnadenschatze heif und Frieden. Halte sern von dieser Stadt und ihren Bewohnern wie von dem gesammten Vatersande jedes Verderben und Weh, jede Störung und jedes Ungemach, Noth, Mangel und Krankheit, auf daß Segen und Wohlfahrt aller Orten herrsche und sich ausbreite. So sei es Dir wohlgesallig, herr, in Deiner Gnade!

*אַשָׁרֵי יוֹשָׁבֵי בִיתֵּךְ עוֹר יְחַלְלְוּךְ פֵּלְח: אַשְרֵי הָעָם שֶבָּבֶה לוֹ אַשְרֵי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹהָיו:

(ממה) תְּהַלֶּה לְבָוֹר אֲרוֹמִמְּה אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶהְ וַאְבַּרְבָּה שִׁמְךָּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲכָרְכֶךְ וַאְבַּהַלְלָה שִׁמְךּ לְעוֹלֶם וָעֶר: נָרוֹל וְיָ וּמְהֻלָּל מְאדׁ וְלִנְרֶלֶתוֹ אֵין חֵקֶר: הור לְרוֹר יִשַבַּח כּוְצַשֶּׂיך וּנְבוּרֹתֶיךְ נִגְירוּ: חֲבַר כְּבוֹר הוֹבֶדְ וְרַבְרֵי נָפְּלָאתֵיךְ אָשִׁיחָה: וָעֵווּוֹ נוֹרָאתִיךְ יאמֵרוּ וּגְדֶלֶתְדְ אֲסַפְּּכֶנָּה: וֹבֶּר בַב־טוּבְדְּ יַבִּיעוּ וְצִּדְקַתְּדְ יָרַנְּנְוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יִיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְרָל־חָמֶר: מוֹב־יִיַ לַכּל וְרַחֲמָיו עַל־בָּל־מַעשִיו: יוֹרוּהְ יְנָ בָּל־מַעְשִׂיךְ וַחֲסִיבֵיה יִבָּרְכִוּבֶּח: כְּבוֹר מַלְכוּתְהְ יֹאמֵרוּ וּנְבוּרָתְהְ יָרַבּּרוּ: לְהוֹרְיַעַ לֹבְנֵי הָאָרָם וְבוּרֹתִיו וּכְבוֹר הַבַר מַלְבוּתוֹ: מַלְבוּתְדְּ מַלְבוּת בָּל־עלָמִים וּמֶמְשׁלְתְּדְ בְּבֶל־דּוֹר וָדד: סומה יָנְ לְבָל־הַנּפְּלִים וְזוֹמֵף לְבָל־הַבְּפוּפִים: עוני כל אָלֶיְךְּ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵוּ־לָהֶם אֶת־אָבְלָם בְּעִתוֹ: פּוֹתֵחַ אָרז־יָהֶךְ וּמַשְׂבִּיעַ לְבָל־חֵי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּבָל־דְּרָבִיוּ וָחָסִיר בָּכֶל־מַעַשָּׂיו: קָרוֹב יָיָ לְכֶל־קרָאָיו לְכל אָשֶׁר יַקְרָאָהוּ בָאֱמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שוֹמֵר וְיָ אֶת־כָּל־אְהַבְיו וְאֵת כָּל־חָרְשָׁעִים יַשְׁמִיר: הְּחָלֵּת יָיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבְרֵךְ בָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַיְּבַנְחָנוּ נְכָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלֶם חַלְלוּיָה:

הש"ץ לוקח ס"ת כידו להוליכו מן הכימה ולהצגיעו כחיכל ואומר:

יָהַלְלוּ אָת־שֵׁם יְיַ כִּי־נִשְנָב שְׁמוּ לְבַרוּ

(Der Borbeter beim Zurklettragen der Thorah.)
Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein.

o) neberfetung G. 83.

הודו על־אֶרֶץ וְשְׁמָנִם: וַנְּרֶם מֶרֶן לְעַפּוּ הְּהַלָּה לְכָל־
חַסִידִיו לְבְנִי וִשְּׁרָאֵל עַם קְרבוֹ הַלְּלּינָהּ:

(כט) מִוְמוֹר לְּבְנִי וִשְּׂרָאֵל עַם קְרבוֹ הַלְּלּינָהּ:

נְעוֹ: הָבוּ לַיִי כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לֵייָ בְּהַרְּתַר־קְּדָשׁ:

נְעוֹ: הָבוּ לַיִּי כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לֵייָ בְּהַרְּתַר־קְּדָשׁ:

קוֹל יְיָ עַל־הַפְּנוֹן הַלְּבְנוֹן: וַיִּרְקִיהֵם בְּמוֹר־בְעָנֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן

נְיְ אֶת־־אַרְוִי הַלְּבְנוֹן: וַיִּרְקִיהֵם בְּמוֹר־בְעָנֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן

מְרַבְּר יְחִיל יְיָ מִרְבַּר לְהָשׁר וַיִּחְשׁרְּ בְּבוֹר: יִיְ לַמַבּוֹל אַיְלוֹת וַיִּחְשׁרְּ וְשִׁרְיוֹן

יְיְ מִלְרְ לְעוֹלְם: יְיִ עוֹ לְעַפוֹּ יִמִּן יְיִ וְבְרֵךְ אָתִרעַמוֹ בַשְּלוֹם:

יְיְ עוֹ לְעַפוֹּ יִמָּן יְהָוֹלְ יִיִּ יִבְּרַךְ אָתִרְעַמוֹ בַשְּלוֹם:

יְיְ עוֹ לְעַפוֹּ יִנִי עוֹ לְעַפוֹּ יִתִּן יִיְ יִבְרַךְ אָתִרְעַמוֹ בַשְּלוֹם:

יִי עוֹ לְעוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפוֹ יִמָן יִי יְבְרֵךְ אָתִרְעַמוֹ בַשְּלוֹם:

יִי עוֹ לִי עִי לְּעַמוֹ יִתָּן יִי יְבְרֵבְּר אָתִר עַמוֹ בִשְּלוֹם:

יִי עוֹ לִעְפוֹ יִנִי עוֹ לְעַפוֹּ יִתְּוֹ יִי יְבִרְרְ אָתִרְבְּבוֹ בְּעִלוֹם:

מִי מְלֶרְ לְעוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפוֹּ יִמוֹן יִי יְבִוֹלְ יִיִי בְּבוֹר:

מִי מְלֹּרְי לְעוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפוֹ יִתָּן יִי יְבִוֹלְנִי יִּבְּרָר אָּעִרְ לְעוֹלְם: יִיְ עוֹ לְעַפוֹּ יִמִּן וְיִי יְבִרְרָ אָּתִיבְּיִים בְּעִלוֹם:

מִי מִלּר בְּנִילוֹבְם: יִיְ עוֹ לְעַפוֹּ יִם מִּוֹ בְּעוֹלְם:

Seine Majestät ist über Himmel und Erbe. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den

Kindern Jisrael, bem ihm nahen Bolke. Hallelnjah!

מומור (Pfalm 29.) Pfalm von David. Spendet dem Ewigen, Sohne ber Götter! spendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet bem Ewigen feines Ramens Ehre, budet euch vor bem Ewigen in heiligem Schmucke. Die Stimme bes Ewigen erschallt über den Waffern; der Gott der Ehre bonnert, der Ewige über mächtigen Waffern. Die Stimme des Ewigen erschallt mit Macht, Die Stimme bes Ewigen mit Majeftat. Die Stimme bes Ewigen gertrümmert Cedern, und es gertrümmert ber Ewige bie Cedern des Lebanon, und läßt fie hüpfen wie Kälber, Lebanon und Sirjon wie junge Resmim. Die Stimme des Ewigen wirft zuckende Fenerflammen. Die Stimme bes Ewigen macht erbeben die Bufte, erbeben macht der Ewige die Bufte Radesch. Die Stimme bes Ewigen macht gittern bie Gichen und entblättert bie Walber, und in feinem Balafte fpricht Alles: Chre! Der Ewige thronte bei ber Fluth, und es thronet ber Ewige als König immerbar. Der Ewige giebt Macht feinem Bolte, ber Ewige fegnet fein Bolf mit Frieden.

כשמחזירין הספר אל תוך ההיכל אומרים.

וּבְנֶחָה יאִמֵר שׁוּבָה יְהְּהֹרוּ צְבָבוֹרת אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִּמְנוּחָמֶךְ אַתָּה וַאַרוֹן עָזֶךְ: כּּהַבֶּיךְ יִלְכָּשׁוּ־ גָּאֶ־חַיִּים הִיא לַפַּוֹחַזִּיקִים כָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאָשְׁר: דְּלָבְּשׁוּ־ גָּאֶ־חַיִּים הִיא לַפַּוֹחַזִּיקִים כָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאָשְׁר: דְּלָבְּשׁוּ־ גָּאֶדְק וַחַסִיבִּיךְ יִבֹּגְרוּ: בַּעַכוּר דָּוֹר עַכְהֵּךְ אַל־מַעְוֹבוּוּ: גָּאֶשְר: דְּלָמִי אַלִּקְח מוֹב נְתַמְּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעְוֹבוּוּ: גַּאֶבְיִי וְמָיִם הִיא לַפַּוֹחָוֹיִקִּים בָּבּר וְחַלְּה יִבְּרָם: גַּאָרְיִם הָבִּשׁ יָמֵינוּ בְּקְבָּה:

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יָחָצַּהַל וּנְתְקַבַּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְּרָא כִרְעוּמֵה וְנַמְלִיה מַלְכוּתֵה יִחָּצַּהַל וִינְתַקַּבִּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְּרָא כִרְעוּמֵה וְנַמְלִיה מַלְכוּתֵה

אָמון. יְהֵא שְמֵה רַבָּא מְבָרַך לְעָלֵם וּלְעָלְמִי עָלְמֵיָא:

(Bei dem Burudftellen der Thorah.)

lud wenn sie (die Lade) sich niederließ, sprach er (Moscheh): Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Hausen Jiszaels! — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurücksehen. Versünge unsere Tage, wie vormals!

אַרנִי שְׂפָתִי תִּפְּחָח ופִי נַגִּיר תְּחִלֶּתֶךְ:

בְּרוּךְ שַּתָּה וְיָ שֵּלֹהִינוּ וֵצְּלֹהֵי וְצְלֹהִי הַבְּרוּךְ שַּתָּה וְיִ שֵּלֹהִי וַצְּלְהִי הַבְּלֹה הַבְּלֹה הַבִּלֹּה הַבּלֹּוֹ הַנְּבּוֹרְ שִּבְּרָהָם אֵלְהִי יִצְקְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹרְ חֲכְרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַבּל וְווֹבֵר חַכְּרִי אָל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְּמַצוְ שְׁמוֹ בְּאַהְבָּה, מְלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָנוֹ . בְּרוּךְ שַּתָּה וְיָ מְנֵן שִּבְּרָהָם: מְלֶּךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָנוֹ . בְּרוּךְ שַּתָּה וְיָ מְנֵן שִּבְּרָהָם: מְלֶּבְי חַוֹיִם בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים וְמִבְּיִם וְמִבְּים וְרוֹפֵּצְ חוֹלִים וּמַתִּים בְּבִּים וְמְבִּים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוֹרִים וּמְקִים בְּבִּים לְּהַוְתוֹי וְשִׁנְעָה וְמִבְּיִם וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמִתִּים יְשוֹנְתוֹ מִמְים בְּרוֹהְ שִּבְּרוֹה שִׁתְּח וְיִבְּבְּוֹת מְתִים בְּרוֹּךְ שִׁהְיִם וּמְקִים וְמִבְּיִם וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמִתִּים יְשִׁנְתוֹ מִמְים בְּרוֹהְ שִּבְּתוֹ בְּוֹבְים וְבִּבְּים וְבִּלְּהְים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּוֹבְים וְבִּים וְבִּבְּים וְבִּים וְבִּבְּיִם וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּתְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְים וְבִּים וְבִּים וְבִּוֹם וְבִּבְים וְבִּבְּים וְבִּבְנִים וְבִּבְּים וְבִּיִבְּים בְּבִּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים בְּרוֹבְּ שִבְּים וְנִבְּנִים בְּבִּים בְּבִּים וְבִּבְּיִם וְבִּבְים בְּבוֹים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּוֹים בְּבִּים בְּבוֹים בְּבִּים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹים בְּבִים בְּבוֹים בְּבוּבְים בְּבִּים בְּבִּבְים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבְּבוֹים וְנִבְיים בְּבִּבּיים בְּבוֹים בְּבִּבּוּם בְּבִּבּים בְּבִּבְים בְּבִּיים בְּבִּיים בְבִּיים בְּבִּבּי בְבִּבּבוֹים בְּבוֹי בְבְבוֹים בְּבִּבוּים בְּבּבוּבוֹי בְּבִיים בְּבוֹים בּבוֹים בּבוֹים בְּבְיי בְבְנִיים בְּבְיים בְּבוּבוּי בְבִיים בְּבוּבְיי בְבִּיים בְּבִיים בְּבִיים בְ

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund versfünde Dein Lob!

Selobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Todten, stark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnaben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben stütt und die Kranken heilt, die Gesesselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אַתָּה לָרוֹשׁ וְשִׁמְהּ לָרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְּ מֶלָּה. בָּרוּהָ אַתָּה יָיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

*Reduichah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

ח׳ גַעַריצָף וְגַקְרִישִׁף כְּסוֹר שִׂיחַ שַׂרְפֵּי־קְדֶשׁ הַפַּקְרִּישִׁים שִׁמְּךּ בַּקְּדֶשׁ. בַּבָּחוּב עַל־יַר נְבִיאֶף. וְקָרָא וָה אֶל־וֶה וְאָמֵר

קרוש קרוש קרוש יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־תָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

ה' כְּבוֹדוֹ מֶלֵא עוֹלָם מְשְׁרְתָיו שוֹאֲלִים זֶח לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעִפֶּתָם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹר־יִיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח' מִּמְקוֹמוֹ הוּא וָפֶּן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹ עַם הַמְיַחֲרִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבְּאֶרְ בְּכָל־יוֹם חָמִיר פַּעמִיִם בְּאַהַבָּה שְׁמֵע אוֹמְרִים:

פו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִנְ אֱלֹהֵינוּ יִנְ אֶחָר:

ח' אֶחָד הוּא אֶלֹחֵינוּ הוּא אָבְינוּ הוּא מַלְבֵּנוּ הוּא מוֹשְׁיַעְנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעָנוּ בְּרַחֲמָיו שִׁנִית לְעִינִי כָל־חֵי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

קו"ח אַנִי יִי אֱלהֵיכֶם:

(באשכנז מוסיפים:

אֶלהֵיכֶם יָשִׁיב בְּשָׁלֵם סָכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ. הָלֵם יָלִים דְּבִירוֹ וַחְרֵר מְשָׁחוֹ. וָעֶד סֶלֶּח יַשְׁכִּן־שָׁם הוֹד שְׁבִינָתוֹ. הִירַרת סָבָּה חִּהְיֶדה לְצֵל לְשוֹמְרֵי סָכָּתוֹ. הָעֶת יַעְמִיד עַל־אֶרֶץ אֲגָדָּתוֹ. יִמְלֹךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ הַבּוֹנֶה בַשְּׁמִיָם מַעֲלֶתוֹ:)

ח׳ וּבְרַבְרֵי קַרְשְׁךְ כָּתוּב לֵאמר.

פ"וח יִמְלֹדְ יְנָ לְעוֹלָם אֱלֹבֵיִהְ צִיּוֹן לְרֹר נָרֹר הַלְלוּיָה:

ח' לְּרוּךְ נָהָר נָנִידְ נָּדְרָלְ וּלְנַצֵּח נְצָחִים קְרָשְׁתְּךְ נַקְּהִישׁ וְשִּבְתַּךְּ בָּרוּךְ אַפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוּלֶם וָעֶדְ כִּי אֵל מֶלֶךְ נָּרוֹל וְקְרוֹשׁ אָחָּרֹי. בָּרוּךְ אַפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוּלֶם וַעֶּדְ *) אחה Du bift heilig und Dein Name ift heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

* Reduichah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

עריצך Wir wollen Dich rühmen und Dir Heiligung widmen nach ber Beife ber heiligen Serafim, die Deinen Namen weihevoll erheben, wie geschrieben fieht durch Deinen Propheten: Und Giner ruft dem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ift der Gott der Heerschaaren; fo weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

den andern: Bo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenitber Geichaarten antworten: "Gelobt fei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Bolf derer, die als einig bekennen seinen Namen, Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: "Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Fisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

TAN Einig ift Er, unfer Gott, Er unfer Bater, Er unfer König, Er unfer Retter, und Er wird uns vernehmen laffen in seiner Gnade den Auf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

וברברי Und in Deinen heiligen Worten fteht gefdrieben alfo:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelijah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkinden Deine Größe und in alle Daner der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und König bist Du. Gelobt seift Du, Ewiger, heiliger Gott!

אַהָּה בְחַרְהָּנוּ מִכְּל-הָעַמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתָּ בְּנוּ. וְרוֹמַמְתְּנוּ מִכְּל-תַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתְנוּ בְּמִצְּוֹתְיְךְּ. לָקֵרַבְּהָנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוֹרָתֶךְ. וְשִׁמְךְּ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹש עָלִינוּ קָרָ~תָ:

תַּהֶּנֶן־לְנוּ יָנָ אֶלְחֵינוּ בְּאַחֲכָּה שַׁבְּתוֹרת לִמְנוּחָה וּמֹזְעַדִים לְשִׁמְחָה חַנִּים וּזְמַנִּים לְשָׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם חַשַּׁבְּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם חַג הַסָּכּוֹת הַזֶּה. וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ בְּאַחֲכָה מִקְרָא־קְדָּשׁ וֵכֶּר לִיצִיאַת מִצְּרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ נָּלְינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַרְכָּוֹתֵנוּ וְאֵין אָנַחְנוּ יִכֹלִים לַעַלוֹת וְלֵרָאוֹרת ולְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךְ וְלַעֲשׁוֹרַת חוֹבוֹתִינוּ בְּבִית בְּחִירָתֵךְ בַבִּיִרת הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ שֶׁנְקְרָי שָׁבְּוֹךְ עָלְיוֹ מִפְּנֵי חַיָּר שֶׁנִשְׁתַּלְחָה בְּמִקְרָשֶׁךְ: יהי רצון מלפנור יי אלהינו וצאלהי אבותינו מֶלֶדְ רַחֲבֶוּן שֶׁתָּשוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַלְ מִקְדָשְׁךְּ בְּרַחָמֶיךְ הָרַבִּים וְתִבְנָחוּ מְהֵרָה וּתְנַדֵּל בְּבוֹרוֹ: אָבֶינוּ מַלְבֵנוּ גַּלֵּה כְּבוֹר מַלְבוּתְךּ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהופַע וַהנָשֵא עַלִינוּ לעינִי כָל־חָי וַקָּרֵב פּזוּרֵינוּ מבין הַגוֹיִם ונְפָצוֹתִינוּ כַנֵּם מִיַרְכְּתִי־אָרֵץ: וַהַבִיאָנוּ לְצִיוֹן עִירְדָּ בְּרנְה וְלִירוּשְׁלַיִם בֵּית מִקְרָשְׁךּ בְשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֵׂת לפנוף ארז־קרבנורת חובותינו המידים Du haft uns erforen aus allen Bölkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Ind Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe Sabbathe zur Ruhe, Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, diesen Sabbathtag und dieses Hüttensest, die Zeit unserer Freude, in Liebe eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

עם עני Und um unferer Sünden willen find wir verbannt aus unserem Lande und entfernt von unserem Boden, und wir tönnen nicht hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir. können nicht ausüben unsere gottesbienftlichen Bflichten in Deinem erwählten Saufe, bem erhabenen heiligen Saufe, barüber Dein Name genannt ift, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich fich gewandt. Laf es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott, barmherziger König! daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Beiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbaueft und feine Berr= lichkeit erhöheft. Unfer Bater, unfer König! Laß balb offenbar werben die Majeftat Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unfere Zerstreuten aus der Mitte der Bölfer, und unfere Berfturmten fammle von den Enden der Erde! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Beruschalaim, ber Stätte Deines Beiligthums, in ewiger Freude! Und dort wollen wir Dir darbringen unfre schuldigen Opfer, die täglichen nach ihrer Ordnung und die Mußafopfer nach ihrer

כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהַלְּכָתָם. וְאָת־מוּסַף יוֹם הַשַּבֶּת הַוֶּה וְאָת־מוּסַף יוֹם חֵג הַסָּכּוֹת הַוֶּה גַעשֶּׁה וְנַקְרִיב לְפָנֵיךְ בְּאַהֲכָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךְ כְּמוֹ שֶׁבָּתַבְהָ עָלִינוּ בְּתוֹרָתֶךְ עַלֹּיְרֵי משֶׁה עַבְדְּךְ מִפִּי רְבוֹנֶךְ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּבֶּת שְׁנִי־כְבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה הְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרנִים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עלַת שַבַּת בְשַבַּתוֹ עַל־עלַת הַתָּמִיר וְנִסְכָּה:

(Am erften Mittelfeiertage.)

וּבֵיּזֹם חַשֵּנִי פְּרִים בְּנֵי־בְּקְר שְׁנֵים עָשָׂר, אֵילִם שְׁנְיִם חַשֵּנִי פְּרִים בְּנֵי־בְקְר שְׁנֵים עָשָׂר, אֵילִם שְׁנְיִם, כְּבָשִׁים בְּנִי־שְׁנָח אַרְבָּעְח עָשְׂר הְּמִימִם: ימְנְחָתָם וְנִסְכֵּיתֶם כִּמְּדֶבְּר. שְׁלְשָׁה עָשְׂרנִים לַפְּר. וּשְׁנִי עְשְׁרנִים לָאָיִל. וְעִשְּׁרוֹן לַכָּכָשׁ. וְיַיְן בְּנִסְכּּוֹ. וְשָׁעִיר לְבַפֵּר וּשְׁנִי תְּמִידִים כְּהָלְכָתָם: וּבֵיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עַשְׁרִים בְּנִי־שְׁנָה אַרְבָּעְה עַשְׁרִים נְּמִימִם: ומנחתם (320 ®).

(Um dritten Mittelfeiertage.)

וּבֵיוֹם הָרְבִיעִי פֶּּרִים עֲשְׂרָה, אֵילִם שְׁנְיִם, כְּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבָּעָה עֲשְׂר הָמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בָּמְרָבֶּר. שְׁלשָׁה עֲשְׂרנִים לַפֶּר. וּשְׁנִי עֲשְׂרנִים לָאָוְל. וְעְשָּׁרוֹן לַבֶּבֶבשׁ. וְנִיְן בְּנִסְכּו. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנִי תְמִירִים בְּהַלְּכָתָם: וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה, אֵילִם שְׁנְיִם, בְּבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבָּעָה עֲשֶׂר הְמִימִם: ומנחחם (320 ®).

אָרָבְּעָרה אַרְבָּעָרה אַרְבָּעָרה אָרִבּנְיוֹם הַקְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנְסְבֵּיהֶם בְּנִידִשְׁרָה אַרְבַּעָרה אָרְבָּעָרה עְשִׂר הְמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנְסְבֵּיהֶם בְּנִידִשְׁרָה אַרְבָּעָרה עָשִׂר הְמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנְסְבֵּיהֶם

Vorschrift. Und das Mußasopser dieses Sabbathtages und dieses Hüttensestes wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

Um Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe, mit Del eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.

(Um erften Mittelfeiertage.)

Widder, vierzehn einjährige Schafe, ohne Fehl. Und ihr Speisund Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, — und einen Bock zur Sühne, und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift. Und am dritten Tage eilf Farren, zwei Widder, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl.

(Und ihr Speise und Trankopfer u. f. w., S. 321.)

(Um britten Mittelfeiertage.)

וביום הרביעי Und am vierten Tage zehn Farren, zwei Wider, vierzehn einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speiß= und Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, — und einen Bock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift. Und am fünsten Tage neun Farren, zwei Widder, sieben eins jährige Schafe ohne Kehl.

(Und ihr Speis- und Tranfopfer u. f. w., S. 321.)

(Am vierten Mittelfeiertage.)

וביום החכושי Und am fünften Tage neun Farren, zwei Widder, fieben einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speis= und Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, בּמְרָבָּר. שְׁלשָׁח עָשְׂרנִים לַפָּר. וּשְׁנִי עָשְׂרנִים לָאָוְל. וְעִשְׂרוֹן לַבָּבֶשׁ. וְיֵין כְּנִסְכּוֹ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנִי תְמִירִים בְּהַלְכָתָם: וּבִּיוֹם חַשִּׁשִׁי פָּרִים שְׁמנָּח. אֵילִם שְׁנָיָם, כְּבָשִׂים בְּנִי־שֲׁנָה אַרְבָּעָה עֲשֵׂר תְּמִימִם:

וּמְנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְּרָבֶּר. שְׁלְשָׁה עָשְּׁרְנִים לַפָּר. וּשְנֵי עָשְׁרְנִים לָאָיִל. וְעַשָּׁרוֹן לַכֶּכֶש. וְיַיְן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׁעִירְ לְכַפֵּר וּשְנֵי חָמִירִים כְּהַלְכָתָם:

ישְׁמָחוּ בְּמַלְכוּתְךּ שׁמְרֵי שַׁבָּת וְקְרָאֵי עְנֶג. עַם מְקַרְשֵׁי שְׁבִיעִי בָּלָם יִשְׂבְעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִמּוּבֶךְ. וּבַשְּבִיעִי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתוֹ. חָמְדַת יָמִים אתוֹ קָרָאית. וֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אָלהֹוְנוּ וִאלֹהִי אָבוֹתִינוּ מֶלֶּהְ רַחֲמֶן רַחֵם עֲלֵינוּ. מוֹב וּמִטִיב הָּדְּרֶשׁ לְנוּ. שׁוּבְרֹז אֵלֵינוּ בַּּהְמוֹן רַחֲמֶן בְּחַם עֲלֵינוּ בִּנְלֵל אָבוֹת שֶׁעֲשׁוּ רָצוֹנֶךְ. בְּנֵח בִיתְּךְ בְּבַתְּחוֹן רַחֲמֶּיךְ מִּנְלֵל אָבוֹת שֶׁעֲשׁוּ רָצוֹנֶךְ. בְּנֵח בִיתְּךְ בְּבַתְּחוֹן רְחַמֶּן וְבוֹנֵן וְשֵׁמְחֵנוּ בְּתִּקוֹנוּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּתִּקוֹנוּ וְשִׁכְּחֵוֹנוּ בְּתְּלְנִי וְשִׁבְּחֵוֹנוּ בְּתְּלְנִי וְשִׁבְּחֵוֹנוּ בְּתְּלְנוּ בַּבְּתוֹרְמֵּךְ. שְׁלוֹשׁ בְּעֵמִי וְנְלֵּצְנִי וְשִׁבְּחֵוֹת וְבְשָׁבְחוֹנוּ בְּתְּקוֹנוּ וְשִׁבְּחֵוֹת לְפָנֵוְךְ בְּשְׁלְשׁ בְּעֵמִי וְנְלִינוּ בַּבְּתוֹרְ אָת־בְּנִי יְחֹנְח אֵלְהֵיךְ בַּפְּקוֹם בְּעִמִי וְנְלִאְנוּ בַּבְּתוֹרְתָּךְ. שְׁלוֹשׁ בְּעָמִים לְּנְכוֹיְךְ אָת־בְּנֵי יְחֹנָח אִלְהֵיךְ בְּשְׁלְוֹח בְּבָתוֹת וּבְשָׁבְוֹת וּבְשָׁבְחוֹת וּבְשָׁבְוֹת וְבְּבָּתוֹךְ בְּתְוֹיִם לְשִׁבְּתוֹר וּבְשְׁבְּחְוֹת בְּבָּתְוֹךְ בָּשְׁלְשׁ בְּעֵמִי וְנְלִיתְר בְּתְּוֹיךְ אָשֶׁר וְבִיתְּה בְּשְׁרְשׁ בְּעִמִי וְבְלֵית וְבִּלְיִם וְתְּחָב בְּתְוֹיך בְּשְׁבְיוֹ וְחִלְּתְ וְבְּבָּוֹת וְבְּלְוֹים לְשְׁבְּחִית וּבְשָּבְוֹת בְּבָּתוֹיך בְּשְׁבְיוֹת בְּבְּתוֹיך בְּשְׁר וֹבְנִיתְ וְבִיתְ וְבִּלְיוֹת וְבִּעִם וֹיִינְתְם בְּבְּתוֹיך בְּשְׁרִים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְבְּתוֹיך בְּשְׁר וְבִיוֹים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּיִבְיוֹ וְחִלְּתְּי בְּשְׁבִית וְחִנְם בְּבְּיתוֹים אָלְחֵיך אֲשִׁיר וְבִּלְבִיוֹן וְחִבּיתוֹים בְּבְבְּתוֹים בְּבְּבְית יְחוֹים אֵבְעִיים וְבְּבְיתוֹים בְּעִבְיוֹים בְּבְבְיתוֹים בְּבְּבְית יְחִוֹם אָּבְּיתְים בְּבְּית וְחִבּית בְּבְּיתְים בְּבְּבְיתוֹים בְּעִבְיוֹים בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּעִים בְּבְּבְיתוֹים בְּחָבְיבְּיתוֹים בְּבְּיתְים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּבְיתוֹם בְּבְּתְיבְים בְּבְּבְתְבְּית בְּבְּבְיתְים בְּבְּתְיבְיתוֹ בְּבְּבְית בְּבְּוֹבוֹים בְּבְּבְתְיתְים בְּבְּבְית בְּבְּתוֹים בְּבְּתְיוֹם בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּית בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּבְּתְיוֹם בְּבְּבְּתְים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּבְּתְיוֹים בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּיתְים בְּבְּיתוֹ בְּבְּבְיתְּיוֹם בְּבְּבְּתְיתְּים בְּבְּתְיוֹם בְּבְּבְיתְּים בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְיתְּיוֹם בְּבְּבְיתְּבְוּ

וְהַשִּׁיאֵנוּ זְיֵ אֶלְהֵינוּ אֶת־בּּרְבַּת מוְעַהֶיךּ לְחַיִּים לְּשִׁמְחָת וּלְשָׁשׁוֹן בַּאֲשֶׁר רָצִירָ וְאִלְהֵינּ לְהַיִּים לְשְׁלִוֹם לְשִׁמְחָתוּ וַאְלֹהֵינוּ אָת־בּּרְבַּת מוֹעַהֶיךּ לְחַיִּים לְּבְּשִׁנְוּ וַאִּלֹהֵי אָבוֹתִינוּ רָצִיח בִּמְנוּחָתִנוּ לַדְּשִׁנְוּ לְחַיִּים לְּבְּשִׁנְוּ הַאָּלֹהִינוּ וַאִּלֹהֵי אָבוֹתִינוּ רָצִיח בִּמְנוּחָתִנוּ לַדְּשִׁנְוּ

zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, — und einen Bock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift. Und am sechsten Tage acht Farren, zwei Widder, vierzehn einsjährige Schafe ohne Fehl.

den Behntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, — und einen Bock zur Sühne und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

Frenen mögen sich Deines Reiches die den Sabbath halten und ihn eine Luft nennen, das Volk derer, die den siebenten Tag weihen. Sie Alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte! Und am siebenten Tage haft Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt; den köstlichsten der Tage haft Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.

עלהינו Unfer Gott und Gott unferer Bäter, barmherziger König, erbarme Dich über uns! Allgütiger, ber Gutes übt, laffe Dich von uns erflehen! D fehre guruck zu uns mit dem Walten Deines Erbarmens, um der Bater willen, die Deinen Willen ge= than. Baue Dein Haus, wie im Anbeginn, und richte Dein Beiligthum auf feiner Stätte, und lag uns schauen feinen Bau und erfreu' und mit feiner Wiederherftellung, und führe guruck Die Priefter zu ihrem Tempelbienft und die Leviten zu ihrem Ge= fang und Saitenspiel, und führe Jisrael zurück in feine Wohnstätten! Und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bucken vor Dir an den drei Malen unserer Festfeier, wie es in Deiner Lehre heißt: "Dreimal im Sahr follen erscheinen all beine Männlichen vor dem Antlit des Ewigen, beines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Tefte der ungefänerten Brote und am Wochen= und Hüttenfeste, und nicht foll man erscheinen leer vor dem Antlige des Ewigen, - ein Reglicher je mit der Spende feiner Band, je nach dem Segen des Ewigen, beines Gottes, ben Er bir gegonnet."

והשיאכו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. Unser Gott und unserer Bäter Gott, habe

הַשַּבָּת וִישִׁרָאֵל וִחַזִּמַנִּים: בִּישׁנְּעָתֶךּ וְמַהֵר לִבֵּנוּ לְעָרְדָּךּ כָּאָמֶת וְהַנְּחִילֵנוּ זִי אֶלְחֵינוּ בִּישׁנְּעָתֶךּ וְמַהֵר לִבֵּנוּ לְעָרְדָּךּ כָּאָמֶת וְהַנְּחִילֵנוּ זִי אֶלְחֵינוּ בִּישׁנְּעָתֶךּ וְמַהְר לִבֵּנוּ לְעָרְדָּךּ כָּאָמֶת וְהַנְּחִילֵנוּ זִי אֶלְחֵינוּ בִּשְׁבָּת וִישָּׁרָאֵל וִחַן הָרְלֵקנוּ בְּתוֹרָתֶךּ שַׂבְּצְנוּ מִפּוּבֶּךּ וְשַׂמְחֵנוּ בִּשְׁבָּת וִישָּׁרָאֵל וִחַן הָרְלֵקנוּ בְּתוֹרָתֶךּ שַׁבְּצְנוּ מִפּוּבֶּי

רְצֵה יְיָ אֵּלהֵינוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפִּלְתָם. וְּהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹדָה לִדְכִיר בִּיתֶךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהְכִּה תָקבֵל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן מָמִיר ְעַכוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּוּך:

וָתֶתֶוֹנֶנָה צִיגִינוּ בְּשוּכְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה יָיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

> מוּרִים אֲנִחְנוּ לָהְ שְׁאַהָּת הוא נְיָ אֶלְהִינוּ נִאלְהֵי אֲבוֹתִינוּ נְּמְלֹלְם נָעָר צוּר חַיִּינוּ מָנֵּן נְשְׁעֵנוּ אֲפָׁר וְשְׁלֵנוּ שָׁבְּכָל-יוֹם עְפְוֹנוּ וְעַל נְשְׁעֵנוּ אֲפָּכָל-יוֹם עְפְּוֹנוּ וְעַל נְשְׁלֵנוּ חַפְּסוּרִים בְּיָבֶר וְעַל נְשְׁלֵנוּ חַפְּסוּרִים בְּיָבֶר וְעַל נְשְׁלֵנוּ חַפְּסוּרִים בְּיֵבֶר וְעַל נְשְׁלֵנוּ חַפְּסוּרִים עְפְוֹנוּ וְעַל נְשְׁלֵנוּ חַבְּּכִל-יוֹם עְפְוֹנוּ וְעַל נְשְׁלֵנוּ לַבְּי וְעַל בִּי לִאוֹנִוּ לַהְי

מודים דרנון
קלעשות רצונף ולעבְּדְּךְ בְּלֵכָּכְ
לְתַצְרוֹת קְרָשׁךְ וֹלְעַבְּדְּךְ בְּלֵכָּכְ
לְתַצְרוֹת קְרָשֶׁךְ וֹתְּלְתִיי וֹצְרֵנִי ווֹצֵר
יְתַקְימִנוּ וְתָצְתְסוֹף נְּלְיוֹתְינוּ
לְשִׁבְּרוֹת קְרָשֶׁךְ לִשְׁמִר חָמֶּוְנוּ
לְתַצְרוֹת קְרָשֶׁךְ לִשְׁמִר חָבֶּיוֹנוּ
לְשִׁבְּרוֹת קְרָשֶׁךְ לִשְׁמִר חָמֶּוְנוּ
לְתַצְרוֹת קְרָשֶׁרְ וֹלְעָבְּדְּךְ בְּלֵכְיִנּ
לְתַצְרוֹת קְרָשֶׁךְ לִשְׁמִר חָמֶּוְנוּ
לְעַבְּיִרְ הַלְּעִבְּיִךְ וֹלְעַבְּיִּדְ בְּלֵכִים לְּרָּ
בְּרוֹךְ אֵל הַהוֹרָאוֹת:

לא־תַפוּ חֲסָהֶיךּ מֵעוֹלָם

וְעל־־כֻּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְּ מֵלְבֵּנוּ חָמִיר לְעוֹלָם וָעֶר: וְכל הַחַיִּים יוֹדְוּךְ מֶלָרִי וִיהַלְּלוּ אֶת־שִּמְךְּ Wohlgefallen an unserer Ruhe. Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfrene uns durch Deine Hüsse und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlgefallen, in Freude und Wonne Deine heiligen Sabbaths und Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt den Sabbath, Jisrael und die Festzeiten.

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolf Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Bolkes.

und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückfehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aushören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen בָּאֶמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ סֶלְה. בְּרוּךְ אַתְּח יְיָ הַשׁוֹב שִׁמְךְ וּלְךְ נָאֶה לְהוֹרוֹת:

(Der Borbeter bei Wiederholung der Tefillah.)

(אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ. בְּרְבֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֵשֶת בַּחוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־ יְדֵי משֶה עַבְּהֶךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהָרֹן וּבְנִיו בּהְנִים עַם קְרוֹשֶיךְ בָּאָמוּר ּיְבָרֶכְךְ וְיָ וֵיִשְׁמְרֵך: יָאֵר וָיָ פָּנִיו אֵלֶוְךּ וִיהָנֶּךָ: יִשְׂא וָיָ פָּנִיו אֵלֶוְדְּ וִיְשׁם לְךְּ שְׁלוֹם:)

שִים שָלוֹם מוֹבָח וּבְרָכָח חֵן נָחֶמֶר וְרַחֲמִים עְלֵּיְנוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּןךּ. בָּרְבֵנוּ אָבִינוּ בָּלְנוּ כְאָחָר בְּאוֹר פָּנֶוְךּ. כִּי כְאוֹר פָּנֶיְךְּ נְתַחְּ לְנוּ יְיַ אָלְהֹיִנוּ חּוֹרַת חַיִּים וְשִׁרְבֵּת חֶמֶר וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְשׁוֹב בְּעִינִיְךְ לְבָרֵךְ אָת־עִמְּן יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־ שְׁעָה בִּשְׁלוֹמָן: בָּרוּךְ אַתְּה יִיְ חַמְבָּרֵךְ אָת־עַמּוֹ וִשְׂרָאֵל בַּשַׁלוֹם:

אָלהַי נְצר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וּשְׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָּח.

וְלְמְּקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפֶר לַבּל תִּהְיָה. פְּתַח לְבִּי

בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּמִצְוֹתֶיְךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי

בְעָה מְהֵרָה רָפֵּר וְעַצְּתָם וְקַלְּקֵל מִחֲשֵׁבְתָּם: עֲשֵׁה לְמַעַן

מוֹרָתֶּךְ: לְמַצוֹ יִחָלְצוּוֹ יְדִיהֶיְךְ הוֹשְיעָרה יְמִינְךְ וַעֲמֵה לְמַעַן

תשָׁה שְׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוֹא יְעַשֵּׁה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל־

נשְׁרָאַל וֹאִמָרוּ אָמֵן:

ישִׁרָאַל וֹאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֶןדּ יָיָ אֶלהַינוּ וַאלהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִשְׁבָּרֶה בִּית הַמִּקְדָּשׁ וּבְשָׁנִים קַרְמנִּיוּ וְחֵן הָלְקָנוּ בְּחוֹרָתָדּ: וְשָׁם נַעֲבָרְדּ בְּיִרְאָה בִּימִי עוֹלְם וּבְשָׁנִים קַרְמנִּיוֹת: וּבְשָׁנִים קַרְמנִּיוֹת: in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt feist Du, Ewiger! Allgütiger ift Dein Name, und Dir ift es ichon bankendes Bekenntnif abzulegen.

(Der Borbeter bei Bieberbolung ber Tefillab:

עלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Abarons und seiner Spröklinge ift ausgesprochen worden. Die Priefter, Deine heilige Schaar, wie es heißt:

Es fegne dich der Ewige und behüte dich!

Es laffe leuchten der Ewige fein Antlig zu dir und begnade dich! Es wende ber Ewige fein Antlit zu dir und gebe dir Frieden!)

Diw Lak Frieden, Beil und Segen, Gunft, Gnad' und Erbarmen fommen über uns und über gang Risrael, Dein Bolt. Segne uns Alle, unfer Bater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antliges! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unfer Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe gur Milbe und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolf Sisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt feift Du, Ewiger, der da feanet fein Bolf Jisrael mit Frieden.

אלחי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bosem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich bem Staube sei fie demuthig gegen Alle. Döffne mein Herz burch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Auschlag zerstöre, und vereitse ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heister, um Deiner Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Nechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden ftiftet in seinen Soben, Er laffe malten Frieden über uns und über gang Jisrael. Darauf fprechet: Amen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unferer Bater! daß erbauet werde das Beiligthum bald in unferen Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unfer Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrfurcht, wie in den Tagen ber Vorwelt und in den Jahren der altesten Zeiten.

סדר הושענות לשכת וחול המועד של סכורת.

הושע נא.

לְמַעַנְךְ אֶלֹחֵינוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְ בוֹרְאֵנוּ הְוֹשַע נָא. לְמַעַנְךְ גוֹאָלֵנוּ הְוֹשַע נָא. לְמַעַנְךְ דוֹרְשֵנוּ הְוֹשַע נָא:

ע"פ א"בי

אם נְצוּרָה כְבָבַת. בּוֹנֶגְה בַּדָּרת נָפֶשׁ מְשִׁבַת. הַקְּבַת הַלְּכוֹת שַׁבָּת. הֹנְלְפָת בַשְּבָת. הַקְבָּת שַבָּת. הַקְבַּת שַבָּת. הַקּבַעה אַנְפָת. וְמָשׁבָת. וְמָוֹר נְשִׁבְּת. וְמָוֹר בִּישַׁת שַבְּת. וְכוֹר וְשְׁמוֹר מְשִׁבְּת. וְמִוֹרְשִׁבְת. וְמָוֹר בִּישַׁת שַבְּת. וְמָוֹר וְשְׁמוֹר מִשְׁבָּת. וְמָוֹר בְּשִׁבְּת. מִוֹרְחַת כַּלֹּ מִשְׁבָּת. מִוֹרְחַת כַּלֹּ מִשְׁבָּת. מְלִבְיִם מִנְּעְמָת בַּשַּבְּת. נְשַבְּת. בְּשַבְּת. בְּשַבְּת. בְּבוֹר וְשְׁמוֹר לַשֵּבְּת. נְבִיוֹת שַבְּת. בְּבוֹר וְמְשִׁבְת. בְּבוֹר וְמְשִׁבְת. בְּבוֹר וְמְשִבְּת. בְּבוֹר וּמְשְׁבָת. בְּשַבְּת. בְּשִׁבְּת. בְּשַבְּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְּבָת. בִּבוֹר וֹמְשְׁבָת. בִּשְׁבָּת. בִשְּבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְּבָת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָת. בִּשְׁבָּת. בִּשְבָּת. בִּשְׁבָּת. בִשְּבָּת. בִּשְבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְׁבָּת. בִּשְבָּת. בִיבְּלָת בִּיב בְּבָּת. בְּבָּבְת. בְּבְּבְת. בְבִּבְת. בְּבָּת. בְּבָּת. בְּבָּבת. בִּבְּבְת. בִּבְּבְּת. בִּבְּבְת. בְּבְּבְּת. בִּבְּבְת. בִּבְּבְת. בְּבְּבְת. בִּבְּבְת. בִּבְּבְת. בִּבְּבְת. בְּבָּבְת. בִּבְּבְת. בִּבְּבְּת. בִּבְּבְת. בִּבְּבְּת. בִּבְּבְּת. בִּבְּבְת. בִּבְּבת. בִּבְּבְת. בִּבְּבת. בִּבְּבת. בִּבְּבְּת. בִּבּת. בִּבְּבת. בִּבְּבת. בִּבְּבת. בִּבּבת. בִּבְּת. בִּבְּבת. בִּבְּבת. בִּבּבת. בִּבּבת. בִּבְּבת. בִּבּבת. בִּבת. בִּבְּת. בִּבְּבת. בִּבְּבת. בִּבת. בִּבְּבת. בִּבּבת. בִּבּבת. בְּבּבת. בִּבת. בִּבת. בְּבּבת. בִּבּבת. בְּבת. בְּבת. בִּבְּבת. בְּבּבת. בְּבת. בִּבּבת. בְּבת. בְּבת. בִּבת. בְּבת. בְּבת. בְּב

Hoschanoth für den Sabbath in den Mittelfeiertagen.

א הושע נא D hilf!

Um Deinetwillen, Du unser Gott, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Schöpfer, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Erlöser, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Fürsorger, o hilf!

DR D hilf dem Bolke, das Du schirmst wie des Auges Bild,
Das erforschet die Lehre, die Seelen erquicket mild,
Das der Sabbathweihe Borschriften hält,
Last am Sabbath zu tragen sich enthält,
Innerhalb der Sabbathgrenze ruht,
Keinen Werkeltagsgang am Sabbath thut,
Das trensich der Sabbathweihe gedenkt,
Mit freudiger Lust seinen Sintritt empfängt.
Alles hält es für den Sabbath schon vom sechsten bereit;
Ruhig harrt und weilt es, die entwich der Feier Zeit.

Als Lust und Segen ist von ihm der Sabbath geweiht; Es pranget am Sabbath im Feierkleid. Mit köstlichem Mahl und Trank den Sabbath es ehrt, Die sestliche Labung am Sabbath es verzehrt. Ihn begrüßend mit sessen Schein, Seinen Eintritt mit Segen weihet es ein. רָגָן שֶׁבַע מְפַּלֶּלֶת בַּשַּׁבָּת. שִׁבְעָה בַּדָּת קוֹרְאָה בַּשַּבָּת. תַּנְחִילֶנָה יוֹם שֶׁבָּלוֹ שַׁבָּת. הְוֹשֵׁע נָא:

אַנִי וָהוֹ הוֹשְׁיעָה נָא:

בְּערוֹ רָרְהָּ ומלטתו מלהב. בן הושע נא:

בְּהוֹשֵעְתָּ גִּוְעוֹ מָסֵר וְחִירָתוֹ לַשֶּׁלַח. דִּבַּרְתָּ לְהוֹרוֹ נִרְךְּ אַל־תִּשְׁלַח. בון הושע נא:

בְּחוֹשַעְתָ הַנָּאֶבַק עם מַלְאָך קַדִּישׁ וַעִיר. וּמִלַּשְתוֹ מִשֶּׂשֶׁם כן הושע נא: שָׁעָר.

בְּהוֹשֵׁעְתָּ זַרְעוֹ בְּבֹאָם עַל־הָעִיר בֶּשְׁח. חַבְּרְתָּ צָבִימוֹ בְּנְסְעָם וְחָלְכוּ לָבֶשַׁח. בּן הְוֹשַׁע נָא:

כְּחוֹשַׁנְתָּ מְחוֹרִים מִפַּפְרִיבִימוֹ בְּמַלְבֵּן. יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כן הושע נא: כְמוֹ־אֶכֶן.

בְּהוֹשֵׁעְתָ כָלִיל כְּנִתְעַלְמָה בְּנְמָא צוּרָתוֹ. לְוִיתוֹ אֶל־חֵיק בון הושע נא: הוֹרָתוֹ.

בָּהוֹשֵׁעְתָּ טָּצְנַף־בַּר כְּנָתְעַבָּר. נָאָמָן חָל בַּעַרוֹ וְנִחְנַּבְּר. בּן הְוֹשֵׁע נָא:

Siebenfachen Segensspruch enthält das Sabbathgebet 1); An Sieben das Gotteswort verkündet ergeht 2). O daß es erwerbe

Den Tag, ber gang in Sabbathweihe ftrahlt 3), als Erbe! - D hilf!

אני D Herr, o Ewiger, hilf!

Wie dem Urahn Du halfst, der auf Dich warf sein Sorgen,— Du ließest um ihn Dich herab, und er war vor Flammen geborgen 4), —

So hilf auch uns!

Wie seinem Sproffen 5) Du halfft, ber fein Leben weihte ber gegildten Rlinge, -

Du sprachst zu seinem Ahn: Nicht ans Leben ihm bringe! — So hilf auch uns!

Wie Du halfft bem6), der rang mit bem Engel, bem Simmelsgesandten,

Wie Du ihn gerettet von Gerrs?) Haß, dem entbrannten, Go hilf auch uns!

Bie Du halfst seinen Kindern, als sie die sorglose Stadt überfallen 8), —

Dein Schred befiel ihre Feinde, und ficher fie wallen, - So hilf anch uns!

Wie den Lauteren Du halfst in schwerer Frohnde Drang, — Ihrer Dränger Schaar wie ein Stein in der Fluth versant! — So hilf auch uns!

Bie dem Anmuthgefronten9) Du halfft, als im Schilf er verborgen liegt,

Du ihn ichirmend leiteft, bis ber Mutter Schoff ihn wiegt, Go hilf auch uns!

Wie dem im Priestergewande Du halfst, als Deinen Zorn er verdient 10), —

Dein Getreuer betet für ihn, und er war gestühnt, — So hilf auch uns!

¹⁾ Statt ber f. g. achtzehn Segensfpruche bes wochentägigen Gebetes enthält bie Sabbath-

²⁾ Sieben find es, bie am Sabbath gur Thorah gerufen werben.

³⁾ Die Geligfeit im fünftigen Leben.

⁴⁾ Abraham, ber burch nimrob in einen brennenben Dfen geworfen marb. Bgl. Bb. II S. 140.

⁵⁾ Jizdat. 6) Jaakob. 7) Efams.

⁸⁾ Die Söhne Jaatobs überfielen Sichem, in welchem ihre Schwester in frebler Weise, war gemishandelt worden, und bei ihrem Beiterzuge hielt ich "Schreden Gottes" die Umswohner zurück, ihnen seinblich zu begegnen. 1. Mos. 34, 1 ff. ; 35, 5.

⁹⁾ Diofdeh, bem burch ungewöhnliche Schonheit ausgezeichneten.

^{10) 5.} Mof. 9, 20. "Auch über Abaron gurnte Gott, . . . und ich betete auch für Abaron."

פָּרוֹשַׁעְבָּה בְּנֵב הַנְּמִיּי. צְּנְרְוֹשַׁע נָא: אֶת־הַפְּּלִשְׁתִּי. בּנְבֹ הַנְּמִיּי. בַּן הְוֹשַע נָא: אֶת־הַפְּּלִשְׁתִּי.

בְּחוֹשַׁעְתָ פָּקִיר בְּנָר שֶׁבַע מִפְּעוֹנוֹ. צִפְּיחָ לְיִשְׁעוֹ וְשוֹבַבְחוֹ לִמְלוֹנוֹ.

בַּהוֹשַׁעְהָ קָצַכ פָּר וְשַׁעְתּוֹ לְמָעְלָה. רְשָׁפַּתוּ הָאֵשׁ וְגַם הַפַּוֹם אֲשֶׁר־בַּחְּעָלָה. בְשָׁפַתוּ הָאֵשׁ וְגַם

בְּחוֹשֵעְהָ שִׁנַע לְךָ בִּי־מֵת תַנְגֶּר. הָשֵׁב רוּחוֹ אֵלְיוּ וַנְּחְם בְּשִׂר תַנְּגֶּר.

ר"ת שמואל. קרושַעְתָ שמְרֵרי מִצְוֹת וְחוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָח נָא:

אָנִי וָהוֹ הוֹשְיעָה נָא:

הושיעה אָת־עַמֶּךּ וּבָּבֵּךְ אָת־נַּחְלֶּתֶךְ וּרְעֵם וְנַשְּׁאֵם עַר־הָעוֹלֶם: וְיִהְיוּ דְבָבִי אֵלֶה אֲשֶׁר הִתְּחַנַּנְתִּי לִפְנִי וְיָ קְרבִים אֶל־יִי אֱלֹהֵינוּ יוֹמֶם וָלְיֵלֶה לַעֲשׁוֹת מִשְׁפַּט עַכְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַפוּ יִשְּׁרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעוֹ הַּעָת בָּל־ עַמִּי הָאָרֶץ כִּי יִיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹר:

קריש שלם •

Wie bem Du halfft, der in Sifchbis Sand war gerathen1),-Abifchai half ihm burch tühne Waffenthaten, -

So hilf auch uns!

Wie bem Fürften Du halfft, ber aus feiner Beimath entfloh'n2), -

Du waltetest ihm jum Beil und führteft ihn beim auf feinen Thron, -

So hilf auch uns!

שנה סצב Bie dem 3) Du halfft, der einen Farren Dir opfert, und haft ihm Onabe gemahrt, -

> Er4) ward fammt bem Baffer im Graben bom Feuer gerftort, -

So hilf auch une!

Wie dem5) Du halfft, der ob dem todten Rinde fich Nebend au Dir wandte, -

Du gabit ihm ben Dbem guriid und neues Leben in ihm brannte, -

So hilf auch uns!

Bie Beil Du gebracht benen, die Deine Gebote mahren, Und den auf Dich Sarrenden als Selfer Dich wollteft offenbaren.

So hilf auch uns!

אני D Herr, o Ewiger, hilf!

הושיעה Hilf Deinem Bolke und feane Dein Erbtheil und weide sie und erhebe sie bis in Ewigfeit! - Und es seien diese meine Worte, die ich gefleht vor dem Ewigen, nahe dem Ewigen, unferm Gotte, Tag und Nacht, daß Er thue, was recht ift feinem Knechte und was recht ift feinem Bolfe Jisrael, Tag für Tag. damit erkennen alle Bölker der Erbe, daß der Ewige der Gott ift, feiner fonft.

¹⁾ Davib. 2. Sam. 21, 16 f.

²⁾ Rach bem Mibrafch mar Calomob mehrere Jahre feines Thrones beraubt.

³⁾ Elijahu, ale er bie Baalspriefter ihres Wahne überführte. 1. Kon. 18. 4) Der Farre. Daf. 23. 38.

⁵⁾ Elifca. 2. Ron. 4.

אֵין בָּאלֹחִינוּ. אֵין בַּארנִונוּ. אָין כְּמַלְבֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעְנוּ: מִי כָאלֹחִינוּ. מִי כַארנִונוּ. מִי כְמִלְבֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעְנוּ: נוֹרֶה לֵאלֹחִינוּ. נוֹרֶה לַארנִינוּ. נוֹרֶה לְמַלְבֵּנוּ. נוֹרֶה לְמוֹשִׁיעְנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹחֵינוּ. בָּרוּךְ אֲרנִונוּ. בָּרוּךְ מַלְבֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא אֱלֹחֵינוּ. אַמָּה הוּא מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא שֶהַקְמִירוּ אֲבַתִינוּ לְפָנֶיךְ מוֹשִׁיעְנוּ: אַתָּה הוּא שֶהַקְמִירוּ אֲבַתִינוּ לְפָנֶיךְ אֶת־קְמְרֶת הַפַּמִים:

פּפוּם הַפְּטְהַ, הַצָּרִי וְהַצִּפְּהֶן וְהַחֶּלְּבְּנָה וְהַלְּבַנָה וְהַלְּבָנָה וְהַלְּבָנָה וְהַלְּבָנָה מִוֹר וּקְצִיעָה שִׁבְּלֶת בִּרְּהַ מִשְׁרָ שִׁשְּׁה עֲשֶׁר שִׁבְּרָכּם מִשְׁבֻל שִׁשְׁר. וְקְלְּנִמוֹן תִשְׁעָה. בּרִית שְּנִים עָשֶׁר. וְקְנְּמוֹן תִשְׁעָה. בּרִית בַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה לַבְּיוֹ, יִין לְפְּרִיסִין סִאִין תִּלְתָא וְקַבִּין מִיקֹר. וְקְבָּעוֹ תְשְׁעָה. בּרִית בַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה לַבְּין. יִין לְפְּרִיסִין מִבִּייֹ חְנִּלְתָא וְקַבִּין שְּׁחִוֹּא. רַבִּי נָתְוֹ אוֹמֵר אַף בִּפַּת הַיַּרְבּוֹ כְּל־שָׁחִיא. וְאִם שְׁרָה: בַּנְי שִׁמְעוֹן בָּן בִּקּלִיאֵל אוֹמֵר. הַצְּבִיי מִבְּלִים בְּבְּעוֹ הַבְּיִלְי הַבְּלִיי שִׁנְוֹן בְּּהְבִּע פְּסָלָה. וְאִם חִפַּר אָחָר מִבְּלִישִׁינְה שָּשְׁפִין בְּה מִיְרָה הַנְּבְּר הַנְּעָלְי בְּבְּעוֹן בְּה בְּנִילִים בְּעָוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבִין שְׁשִׁוֹרוֹ שְּשְׁחִין בְּהְבִּע בְּּסְלָּה. וְאָם חִפֵּר אָחָר מִבְּרִים הַצְּבִין הַשְּבִּין בְּה מִנְיִם בְּעְוֹרָה מִבְּנִילִים בְּעְוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבִּין בְּהִים נְבִּין שְׁמִּוֹן מִבְנִים וְבְּה בְּנִילִים מִבְּנִיסִין מֵי רַנְּלִים בְּעָוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבוֹר הַבְּבוֹים וְבְּיִם בְּבְּוֹיִים בְּבְּעוֹרָה מִפְּנִי הַבְּבוֹים בְּבִּעוֹיְה מִבְּנִים הַבְּבוֹים מִבְּנִים וְבְּבִּיוֹ הַבְּבוֹים בְּבְּיוֹן מִבְּנִים בְּבְּוֹים בְּבְּעוֹרָה מִפְּנִים הַבְּבוֹים הַבְּבְּיוֹן מִבְּיִים וְ מִבְּנִים בְּבְּוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבִּיוֹים בְּבִּיוֹם בּוֹים בְּבִיוֹם בְּבְיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבּיוֹים בְּבּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבּוֹים בְּבּוֹים בְּבּוֹים בְּבּוֹים בְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבּנְיוֹים בְּבּנִיוֹם בּּבּעוֹים מִים בּוֹבוּם בּּבּוֹים בְּבּבּיוֹים בְּבּוֹים בְּבְּיוֹם בְּבּוּים בְּבּיוֹם בְּבּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבּוֹים בְּיוּם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבּוֹים בְּבּבוֹים מִיּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבּבּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבוּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבִיוֹם בְּבְּבְבִיוֹם בְּבְּבְּב

הַשִּׁיר שֶהַלְוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְרָש:

בַּיוֹם הָרָאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַיִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תַּבֵל וְיְשְבֵי בָה:

בַשָׁנִי הַיוּ אוֹמְרִים,

בָּרוֹל יְנָ וּמְהָלָל מְאד בְּעִיר אֱלֹחִינוּ הַר־קָּרְשׁוֹ:

בַשְׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים.

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעַרַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׂפּט:

בֶּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אַל־נְקָמוֹת וְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיע:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

הַרְנְינוּ לֵאלֹהִים עוֹוְנוּ הָרְיעוּ לֵאלֹהֵי יְעַקְב:

בַשִּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

יָיָ מָלֶךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יִיָ עוֹ הִתְאַוָּר אַתְּ־חִפּוּן הַבֶּל בַּל־תִּפוּוֹם:

בַשַּבָת הָיוּ אוֹמִרִים,

מְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּבְּת:

מִיְמוֹר שִיר לָעָתִיר לָבא. לְיוֹם שֶׁבֻּלוֹ שַבָּח וִמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלְמִים:

אָפֵר רַבִּי אֶלְעָןר אָפֵר רַבִּי חֲנִינָא. פַּלְמִידֵי חֲכְמִים פַּרְבִּים שָׁלוֹם בָּנִיךְ: אֶלְדִּרְ אָפֵר רַבִּי חֲנִינָא. פַּלְמִידֵי חֲכָמִים פַּרְבִּים שָׁלוֹם בָּנִיךְ: שֶׁלּוֹם רָב לְּאוֹחֲבִי חוֹרֶתֶךְ וְאֵין לְמֵוֹ פִּבְשׁוֹל: יְהִיר שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּבִירְבְּא שְׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּבִּיְרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּאַלְוֹם בְּבִּיִרְהִינָּא אֲלְחַכוּו אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עוֹ לְעַמוֹ יִחֵן יִיְ יִבְּרָךְ אָת־עַפוֹ בַשְׁלוֹם:
אָת־עַפוֹ בַשְׁלוֹם:

עלונו לְשַבֶּחַ לַאֲרוֹן הַכּל לָתֵת נְּדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ בְּגוֹיִ הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁמְנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַרְמִוֹ בְּמִשְׁפְחוֹת הָאַרְמִים. שֶׁלֹא שָׁם חֶרְבֵקנוּ בְּחָם וְגּדָלֵנוּ בְּלָרִים וּמִּיְבְם: וְאַבְּחוֹת לְפְנִי כָּלְרִים וּמִשְׁהַחְוִים וּמוֹדִים לִפְנִי כָּלְרָ מַלְכֵי הַפְּלְרִים הַפְּלְרִים הַפְּלִרִים הַפְּלִרִים הַפְּלִרִים הַפְּלִרִים הַפְּלִרִים הַפְּלִרִים הַפְּלְרִים בְּשְׁמִים מִמְעַל וּשְׁכִינַת עְזֹוֹ בְּנְבְחֵי מְּלְבֵּנוּ אֶפֶם מְּרֵוֹשׁ בְּרוֹרְתוֹּ וּלִינוּ אִין עוֹד. אֲמֶת מַלְבֵּנוּ אֶפֶם מְרוֹשׁב בְּתוֹרָתוֹּ וְנִידַעְהָּ הַיּוֹם וַהַשֵּׁכֹלְ אֶל־הְבָּנִן מְמָחַת מִּלְבֵנוּ אֶפֶם וּוֹלְתוֹ בַּבְּתוֹבְ בְּתוֹרָתוֹּ וּ וְיִבְעָהְ הַיּוֹם וַהְשֵׁכִלְ אֶלְהִים בְּשְׁמָוֹם מִפְּעֵל וְעַל־הַאָּבֶץ מִמְּחַת בְּשְׁבָּוֹים מִפְּעֵל וְעַל־הַאָּבֶץ מִמְּחַת בִּיּעְנִים בְּשְׁמִוֹם מִפְּעֵל וְעַל־הַאָּבֶץ מִמְּחַת מִוֹיִי עוֹד:

על־בּן נְקַנְה לְּךּ יִיָּ אֱלֹהִינוּ לִרְאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּאָרֶת עַּוֹךְ לְהַעָּבִיר נְּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֵלִילִים כָּרוֹר יִּבְּיִבְּעָן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָּל־בְּנֵי בָשְׁר יִקְרְאוּ יִבְּיבְעוֹן, לְתַּקּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָל־בְּנֵי בָשְׁר יִקְרְאוּ בְּלִים בְּתוֹיְנִ בְּלְבוֹר שְׁבִי לְבְּ תִּכְּרַע בָּל־בָּנְרְ תִּשְׁבֵע בָּל־לְּשוֹן, לְבְּלְוֹךְ יִי אֱלֹהִינוּ יִכְרְעוֹ וְיִפְּלוּ תַעָּלְה וְיִבְּלְּוֹר שְׁמְךּ יִיְ אָלְוֹלְמִי עַר יְמָבְלוֹ בְּבָּבוֹר. בַּבְּתוֹב בְּתוֹרְהַוֹן יִיְ יִמְלֹךְ וְעִלִּים וְעֵר: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְךְ הִיא וּלְעוֹלְמִי עַר מְתִּבְלוֹר וְּבָּלוֹר וְבָּבוֹר שִׁמְדְ וְעִלִּיהְם מְעִר: בִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְךְ הִיא וּלְעוֹלְמִי עַר מְמְלוֹךְ בְּנִבוֹר. בַּבְּתוֹב בְּתוֹרְהָןה, יִיְ יִמְלֹךְ לְעוֹלְם וְעֵר: בִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְךְ הִיא וּלְעוֹלְמִי עַר מִמְלוֹך וְבָּבוֹר וְבָּבְנוֹר בְּתוֹרְהָלְה עַל־בְּלְבוֹת שְׁלְךְ בִּיוֹם הַהוֹּא יִהְנִה וְנִבְי וְשְׁמוֹ אֶחָר: יִי שְּׁחְר וּשְׁמוֹ אָחָר: בְּתוֹרְהָלְהְ עַל־בְּלִבוֹת שִׁלְר וֹבְבִּוֹת הְנִיה וְיִלְבְּתוֹך וְבְּבְנוֹר וְבְּבְּתוֹב בְּתוֹרְהְבְּלְבְּלְיך וְבְּיוֹם הַחוֹא יִהְנִה וְּבְיבוֹי וֹיִים וְּבְּבוֹוֹת שְּבִּיוֹב בְּתוֹר בְּלְבוֹית שְׁרִי וֹבְּבְּיוֹם הַחוֹא יִחָיה וְנִיה לְּבָּלְר עַלִּיבְּלְיבְּיוֹב בְּתוֹבְם הָּוֹת הַוֹים הַחוֹא יִהְיָה וְיִיה וְשְׁמוֹ אֶּחָר: בִּי הַבְּלְבוֹר בְּתוֹב בְּתוֹב בְּתוֹב בְּתוֹב בְּתוֹב בּיוֹם הַחוֹא יִהְיָה וְיִים בְּלְבוֹים בְּיִבּיוֹם בְּבִּים בְּיִבּיוֹם בְּרִים בְּבִּים בְּיִבּיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּבִיוֹם בְּבִוֹב בְּיִבְיִים בְּיִבְּיוֹם בְּבִיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבּיוֹם בְּבִיתוֹב בְּיוֹבְים בְּיוֹב בְּבִים בְּבְּים בְּיוֹב בְּיוֹב בְּבְּים בְּיוֹב בְּיוֹב בְּבְּבְבוֹב בְּים בְּבְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹבְים בְּבְּיוֹב בְּבְּבְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בְּבְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בּיוֹב בְּבְּיוֹב בְּבְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹם בְּבּיוֹב בְּיוֹב הְיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹב בְּיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בּיוֹים בְּיוֹבְים בּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בּוֹ

קדיש יתום.

שיר היחוד, שיר הככוד אונד מזמור של יום זיעהע אם ענדע דעם כאנדעם.

Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Bölker der Erde und uns nicht gleichsgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Humacht in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: "Und du sollst heut erkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!"

by Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unfer Gott! bald zu schauen ben Glang Deiner Allmacht, daß Du wegräumest bie Göten von der Erde und all die eitlen Wahngebilde ganglich tilgeft, aufzurichten bie Welt burch bas Walten bes Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir juguwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner bes Erbenrundes, daß Dir fich beugen muffe jedes Anie, schwören muffe jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, unfer Gott! muffen fie niederknieen und hinfinken und ber Berrlichkeit Deines Namens den Preis bringen und fie Alle auf fich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ift die Herrschaft, und in ewige Beiten wirft Du in Ehren walten, wie geschrieben fteht in Deiner Lehre: "Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig." Und es heißt: "Und ber Ewige wird König fein über die ganze Erbe; an jenem Tage wird ber Ewige einzig fein und fein Name einzig."

. סדר הושענות לחול המועד של סכורת.

הושע נא.

לְמַעַנְךְ אֱלֹחֵינוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְ בוֹרָאֵנוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְ גוֹאָלֵנוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְ רוֹרְשֵׁנוּ הְוֹשַׁע נָא:

Um erften ber Mittelfeiertage.

(Wenn bieser auf Mittwoch oder Donnerstag trifft, so tritt am Montag ע"פ א"ב. 220, ein; am Sabbath אַל נְצוּרָה ווּ אָם נְצוּרָה ווּ וּ אָם נְצוּרָה וּ יוּ אָם אּ"ב.

אם אָנִי חוֹמָה. כָּרָה כַּחַמָּה. גֹלָה וְסוּרָה. דָּמְתָה לְתָמָר. הַהַרוּנָה עָלֶיף. וְנֶחְשֶׁבֶּת כְּצֹאׁן מִּבְחָה. וְרוּיָה בִּין מַבְעִימֶיהָ. חֲבוּלָה וּדְבוּלָה בָּךְ. שׂנֶעָנֶת עֻלְּךְ. יְחִידָה לְיִחֲדָף. כְּבוּשָׁה בַּגּוֹלָה. למֶבֶת יִרְאָתָךְ. מְלְוֹשֵת לֶחִי מוֹבִיָּה. צֹאוֹ קָדְשִׁים. קְהַלֵּת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בִּשְּמֶךְ. שוֹאָגִים הְוֹשֵׁע נָא. תִּמוֹכִים עָלֵיךְ, הְוֹשֵׁע נָא:

ת הושעה אלים n. f. w., S. 224-229.

Hoschanoth für die Mittelfeiertage des Hüttenfestes.

אוון D הושע נא

Um Deinetwillen, Du unser Gott, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Schöpfer, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Erlöser, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Fürsorger, o hilf!

(Bahrend bes Umganges im Gotteshaufe:)

Um erften ber Mittelfeiertage.

(Wenn dieser auf Mittwoch oder Donnerstag trifft, so tritt am Montag bas Stild "Gott, bei dem das Heil ist bereit", S. 221—223, ein; am Sabbath: "O hilf dem Volke u. s. w.", S. 327—331.)

Dem Bolk, dem mauerfesten 1), dem sonnenlautern 2), dem elenden, verstürmten, dem palmengleichen 3), das um Dich wird hingewürgt, gleich geachtet dem Schase der Schlachtbank, zerstreut unter die es Mißhandelnden, Dich sest haltend, an Dir haftend, das trägt Dein Joch, das einzig Dich, den Einzigen, bekennt, hinaußgedrängt ins Elend, Deine Furcht übend, dem die Wange wird zerzaust, den Schlägen preisgegeben, Deiner Bürde sich beugend, der Armen, vom Sturme Gepeitschten, der durch den Gottgeliebten 4) Erlösten, der heiligen Heerde, der Gemeinde Jaasods, den mit Deinem Namen Gezeichneten, die zu Dir schreien: v hilf! denen, die auf Dich sich lehnen, v hilf!

^{1, 2} u. 3) Shmbolifche Namen Jisraels nach hohel. 8, 10. 6, 10. 7, 8.

4) Mofcheh, ber Liebling Gottes, mit dem symbolischen Namen "Tobijah" (מוכריה) bezeichnet.

Um zweiten ber Mittelfeiertage.

Benn dieser auf Donnerstag oder Freitag trifft, so tritt am Sonntag oder Dienstag das vorstehende אבן הונאר (S. 336, ein.)

ע"פ א"ב.

אֶבֶן שְׁתִיָּה. בֵּית הַבְּּחִירָה. וְּהֶן אָרְנָן. דְּבִיר הַפֶּאָנְע.

הַר הַפּוּרְיָה. וְהַר וֵרָאָה. וְבוּל תִּפְּאַרְתֵּךְ. חָנָה דְּוֹר.

טוֹב הַלְּבְנוֹן. יְפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ בְּל־הָאֶהְרֶץ. בְּלְיַלֹת יְפִי.

לִינַת הַצְּהֶקְ. מָכוֹן לְשִׁבְּחְּךָ. נְוֶה שַׁיְאַנָּן. סֻכַּת שָׁלֵם.

עְלִיֵּת שְׁבְטִים. פִּנַת יִקְרַת. צִיּוֹן הַמְצְיָנְת. קְהָשׁ הַפְּרָשִׁים.

לְצוּף אַהַבְּח. שְׁבִינַת בְּבוֹּהֶךְ, הְוֹשַׁע נָא. מִל תַּלְפִּיּוֹת,

הְוֹשַׁע נָא:

ווּ הָרוֹשֵעְהָ אַלִים ווּ וּ. וּ. ש., כּ. 224 − 229.

Um britten und vierten ber Mittelfeiertage.

(Wenn jener auf Montag oder Mittwoch trifft, so tritt das obenstehende אֶכֶן שִׁתִיָּה ein; am Sabbath: אָכָן שִׁתִיָּה n. s. w., S. 326—330.)

ע"פ א"ב.

אַדָּמָה מַאֶּרֶר. בְּחַמָּה מִפְּשׁבֶּלֶת. וְּנֶּן מִנְּזָם. דְּנֶן מִדְּלֶתְת. הוֹן מִפְּאַרָה. וְאְבֶּל מִפְּהוּמָה. וַיְת מִנְּשֶׁל. מִפְּלְעָם. עַּדָרִים מִדְּלוּת. פֵּרוֹת מִשִּׁדְפוֹן. צאן מִפְּלְעָם. עַדָּרִים מִדְּלוּת. פֵּרוֹת מִשִּׁדְפוֹן. צאן מִפְּלְעָם. עַדָּרִים מִדְּלוּת. פֵּרוֹת מִשִּׁדְפוֹן. צאן מִפְּלְעָם. הָצִיר מִפְּלְלָה. רב מַרְוֹן. שִׁבְּלֶת מִצִּנְמוֹן, הְוֹשֵׁע נָא. הְבוּאָה מֵחָסִיל, הְוֹשֵע נָא:

ערָם אַלִּים u. f. w., ©. 224-229.

Um zweiten ber Mittelfeiertage.

(Wenn biefer auf Donnerstag oder Freitag trifft, so tritt am Sonntag oder Dienstag das obenstehende Stüdt: "Dem Bolf" ein.)

der Tenne Ornans²), der heilig verhüllten Halle, dem Berge Morijah, dem Berge der Offenbarung, der Ruhestatt Deiner Pracht, wo David geweilt, dem herrlichsten Theile des Libanon, der anmuthig ragenden, der Lust der ganzen Erde, der mit Schönheit Umkränzten, wo das Recht gewohnet, der Beste Deiner Thronstätte, der friedlichen Wohnung, der Hütte von Schalsm, wohin die Stämme wallten, dem herrlichsten Eckstein³), Zijon, dem vor Allem hervorleuchtenden, dem Allerheiligsten, dem von Deiner Liebe herrlich ausgelegten, dem Glanze Deiner offenbarten Herrlichsteit, o hilf! dem Hügel, dahin Aller Augen sich wenden, o hilf!

Um dritten und vierten ber Mittelfeiertage.

(Benn fener auf Montag oder Mittwoch trifft, fo tritt das obenftehende Stud: "Dem Beltengrundsteine" ein; am Sabbath: "D hilf bem Bolle", S. 327-331.)

Der Erde vor dem Fluch, dem Bieh vor Fehlgeburt, der Tenne vor dem Käfer, dem Korne vor dem Brand, dem Reichthum vor Unsegen, der Nahrung vor der Störung, dem Delbaum, daß nicht ihm Blatt und Frucht entfalle, dem Weizen vor der Heuschere, dem Borrath vor dem Nager, der Kelter vor dem Ungezieser, dem Weinberg vor dem Wurm, der Spätfrucht vor Berzehrung, den Früchten vor der Raupe, der Seele vor dem Schrecken, der Fülle vor Verheerung, den Heerden vor dem Schwinden, den Früchten vor der Dürre, den Schasen vor der Seuche, der Ernte vor dem Unheil, dem Uebersluß vor Verstümmrung, der Aehre vor dem Mehlthau o hilf! der Felbfrucht vor dem Wurmstich o hilf!

¹⁾ Bezeichnungen bes heiligthums aus Geschichte und Trabition sind hier zusammengestellt. Im Tempel selbst lag ein Stein von ben Zeiten ber ersten Propheten her, welcher ber Grundsstein hieß. Joma 54 b. Siehe meine Stimmen vom Jordan und Euphrat, S. 15 und S. 378 in ber Anmerkung (1. Ausl.; resp. Bb. I. S. 15 und 260 ber 2. Ausl.).

²⁾ Rame bes Jebufiters, von welchem David bie Tenne gur Tempelftätte taufte. 1. Chr. 21, 15 ff.

^{3) 3}ef. 28, 16.

םדר הושענות להושענא רבא.

הושע נא.

לְמַעַנְּךְּ אֱלֹתֵינוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְּ בוֹרְאֵנוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְּ גוֹאָלֵנוּ הְוֹשַׁע נָא. לְמַעַנְךְּ רוֹרְשֵׁנוּ הְוֹשַׁע נָא:

ע"פ א"ב.

לְּמַצוֹ צָּמָתוֹ בְּלָמֵצוֹ בִּרִיתָה. לְמַצוֹ נִּרְלָהְ וְתִפְּאַרְתָּה.
לְמַצוֹ דִּתָּה. לְמַצוֹ הוֹנָה. לְמַצוֹ וִעוּנָה. לְמַצוֹ וִנִּרָה.
לְמַצוֹ חַסְּדָּה. לְמַצוֹ טוּכָה. לְמַצוֹ וִעוּנָה. לְמַצוֹ נִצְּחָה. לְמַצוֹ וִכְּרָה.
לְמַצוֹ חַסְּדָּה. לְמַצוֹ טוּכָה. לְמַצוֹ וִעוּדָה. לְמַצוֹ נִצְּחָה. לְמַצוֹ פִּבִּירָה. לְמַצוֹ נִצְּחָה. לְמַצוֹ פִּבִּירָה.
לְמַצוֹ לִמְצוֹ בְחָבֶּוֹ בִּחְמָוֹ פִּצִּרָה. לְמַצוֹ שִׁכִינָתָה. לְמַצוֹ שִׁכִינָתָה.
הְוֹשֵׁע נָא. לְמַצוֹ הְּהַלֶּתְה. הְוֹשֵׁע נָא:

בהקפה הראשונה יאמר עוֹלֶם הֶכֶּר יִבְּנֶח:

(3n manden Gemeinden tritt, statt des folgenden Stildes, אל למושעות האל למושעות (3n manden Gemeinden tritt, statt des folgenden Stildes, אל למושעות האל למושעות ה

אָצֶרךְ שׁוּעִי. בְּבֵית שַּוְעִי. נְּלְיְתִי בַצּוֹם פִּשְׁעִי. דְּרַשְּׁחְיְּהְ בּוֹ לְחוֹשִׁיעִי. הַקְשִיבָה לְקוֹר שַוְעִי. וְקוּמָה וְחוֹשִׁיעִי. וְכֵר וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. חַי בֵּן הְשַעִשְׁעִי. מוֹב בְּאֶנֶק שְׁעִי. יָחִישׁ מוּשִׁיעִי. כַּלָּה מַרְשִׁיעִי. לְבַל עוֹד חַּרְשִׁיעִי. מַהֵּר אַלֹהֵי יִשְׁעִי. גַצַח לְהוּשִׁיעִי. שַׂא נָא צַוֹן רִשְׁעִי. עבר עַל־

[&]quot;) עיין באר מיכל ככוף הסרר.

Hoschanoth für Hoschana Rabba.

אוון D הושע נא

Um Deinetwillen, Du unser Gott, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Schöpfer, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Erlöser, o hilf! Um Deinetwillen, Du unser Fürsorger, o hilf!

(Bahrend des Umganges im Gotteshaufe:)

Um Deiner Treue, Deines Bundes willen, um Deisner Größe und Herrlichkeit, um Deines Gesetzes, Deiner Majestät willen, um Deiner Berheißung willen, um Deines Gedächtnisses, Deiner Gnade, Deiner Güte, Deiner Einheit willen, um Deiner Ehre, Deiner gewohnten Art, Deiner Herrschaft und Deiner Ewigkeit willen, um Deines Geheimnisses, Teiner Allmacht und Deines Glanzes willen, um Deiner Gerechtigkeit, Deiner Heiligsteit, Deiner großen Barmherzigkeit, Deiner offenbarten Herrlichkeit willen, o hilf! um Deines Lobes willen, o hilf!

Fun Andachtshause mein Flehen lass' ich zu Gott ergehen. Am Fasttag bekannt' ich meine Sünden, suchte Dich, um Heil zu sinden. D horch' auf mein Flehen! erhebe Dich, mir beizustehen! Gedenk', mein Hort, erbarme Dich mein! Ewiglebenzder, mit Huld mich woll' erfreu'n! Gütiger, zu meinem Angstruf Dich wende, schnell mir den Retter sende, mache dem bösen Ankläger ein Ende! Nicht fürder strase mich ob meiner Schuld, Gott der Huld! daß für ewig Heil mich krönt. D sei Du meiner Sündenschuld versöhnt! Mein Bergehen verzeihe, mir zu-

פָּשְׁעִי. פָּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוּר צַּדִּיק מוֹשִׁיעִי. קַבֵּּר נָא שֵׁוְעִי. רוֹמֵם קָרֶן יִשְׁעִי. שַׁדֵּי מוֹשִׁיעִי. הְוֹשֵע נָא. תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הְוֹשֵע נָא:

בהקפה השניה יאמר לְּךְּ וְרְוֹעַ עִם־גְּבוּרָה פְּעוֹ וְדְךְּ חָרוּם יְמִינֶךְ: ע"פ א"ב ·

אָרוֹן הַפּוֹשְׁיעַ. בִּלְּחָּךּ אַיִן לְהוֹשְׁיעַ. נְבּוֹר וּמוֹשְׁיעַ. בַּלֹחִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַפּוֹשְׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשְׁיעַ. וְעֵקִיךְּ תוֹשְׁיעַ. וְמַצִּיל וּמוֹשְׁיעַ. וְעֵקִיךְּ תוֹשְׁיעַ. חוֹבֶיךְּ הוֹשְׁיעַ. מְלָאִיךְ תַשְּׁבְּיעַ. יְבוּל לְחַשְׁפְּעַ. בְּל־שִׁיחַ תִּרְשִׁא וְתוֹשְיעַ. לְנִיא בַּל תַּרְשִׁיעַ. מְנְרִים בְּלֹבִיים תַּבְּשִׁיעַ. נְשִׁיאִים לְהַפִּיעַ. שְׁעִירִים לְהָנְיעַ. עֲנָנִים מִּלְהַמְּיִעַ. בְּלְהוֹשִיעַ. נְשִׁיאִים לְהַפְּיעַ. צְמִאִיךְ תַּשְּׂבְיעַ. קֹרְאִיךְ מִּשְׁבְּיעַ. קּוֹשְׁיעַ. קוֹשְׁיעַ. מְוֹשִׁיעַ. הְוֹשַׁענְא. הְמִשְׁרָּיָּ הוֹשִׁיעַ, הְוֹשַׁענְא. הְמִשְׁרָבְ. מִחְיִּבְיִרְ הוֹשִׁיעַ, הְוֹשַׁענְא. הְמִשְׁרָב. מִוֹיִים תוֹשִׁיעַ. הְוֹשִׁענְיך. הַוֹשְׁיעַ. מְוֹשִׁיעַ. מְנִים תוֹשִׁיעַ. הְוֹשִׁענְא. הְמִשְׁרָּיִם תוֹשְׁיעַ. הְוֹשִׁענְ. הְוֹשִׁענְ. הְוֹשִׁענְ. הְוֹשִׁע בָּא. הְמִישְׁרָּיב.

בהקפה השלישית יאמר הָּחֵן אֱמֶת לְיָעַקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

ע"פ א"ב י

אם אַנִי חוֹמָה. בָּרָה בַּחַמָּה. גּלָה וְסוּרָה. דָּמְתָה לְּתְמָר. הַהַּרוּנָה עַלֵּיך. וְנָהְשֶׁכֶּת בְּצֹאן מִּכְחָה. וְרוּיָה לְיַחֲדָך. בְּכוּשְׁה בַּגּוֹלָה. לֹמֶבֶת יִרְשָׁתָך. מִוֹעָנֶת עֻלְּדְּ. וְחִידָה לְיַחֲדָך. לְּמַכִּים. סוֹבֶלֶּה. לֹמֶבֶת יִנְשָׁתָּר. מִעְנָה סִעְרָה. פְּרוּיֵר מוֹבִיָּה. צֹאן קָדְשִׁים. קְהָלֵּת יִעְקֹב. רְשׁוּמִים בִּשְּׁמֶךְ. שוֹאָנִים הְוֹשֵׁע נָא. מִמוֹכִים עָלֵיךְ, הְוֹשֵׁע נָא:

בהקפה הרביעית יאמר נְעָמוֹת בִּימִינְךְּ נְצח:

ע"פ א"ב .

אָדָם וּבְהַמָּח. בָּשָּׁר וְרְוּחַ וּנְשָׁמָח. גִּיד וְעָצֶם וְקָרְמָח. דְּמוּת וְצֶלֶם וְרִקְמָח. הוֹד לַהֶבֶל דְּמָח. וְנִמְשׁל כַּבְּהַמוֹת

gewandt Heil mir verleihe! Gerechter Hort, der für mich steht! nimm an mein Gebet. Erhöhe mein Horn, mit Heil mich wolle fränzen, Retter, Allmächtiger ohne Grenzen! D hilf! steh' bei! woll' in Herrlichkeit erglänzen! D hilf!

per rettet, der rettet, außer dem Keiner rettet, Du, mächtig, der rettet, mir hilft, bin ich auch ins Elend gebettet! D Gott, der hilft, und rettet und hilft! den zu Dir Rusenden hilf, den auf Dich Harrenden hilf! D Deinen Heerden Labung sende, in Fülle den Fluren Segen spende! Hilf, laß alle Gewächse sprießen, laß die Erde nicht büßen! D hilf, der Flur labende Frucht wolle versüßen, die Wolken in Strömen laß sich ergießen, Regenschauer herniedersließen! Nicht wehre dem Wolkenguß, Du, der aufthut seine Hand und spendet Uebersluß! Deine Dürstenden erquicke, den Dich Rusenden Hülfe schicke, Du, Mächtiger zu schaffen Heil, gieb den Dich Suchenden Heil! D hilf! Deinen Untadligen sein Beine Rettung zu Theil! D hilf!

Dem Bolk, dem manerfesten 1), dem sonnensantern 2), dem elenden, verstürmten, dem palmengleichen 3), das um Dich wird hingewürgt, gleich geachtet dem Schafe der Schlachtbank, zerstreut unter die es Mißhandelnden, Dich sest haltend, an Dir haftend, das trägt Dein Joch, das einzig Dich, den Einzigen, bekennt, hinausgedrängt ins Elend, Deine Furcht übend, dem die Wange wird zerzaust, den Schlägen preisgegeben, Deiner Bürde sich beugend, der Armen, vom Sturme Gepeitschten, der durch den Gottgesiedten 4) Erlösten, der heiligen Heerde, der Gemeinde Jaakobs, den mit Deinem Namen Gezeichneten, die zu Dir schreien: o hilf! denen, die auf Dich sich sehnen, o hilf!

Dem Menschen und Thier und Allem, was lebt, Dem Fleische, von Seel' und Hauch durchbebt, Dem Gebein und Abergestecht, von Haut überwebt, Dem Gebilde, kunstvoll gestaltet, gewebt, Der Schöne, die ach! wie Hauch entschwebt, Wie das Thier verhaucht, von hinnen strebt, Der Gestalt, die im Glanz empor sich hebt.

^{1, 2} n. 3) Shmbolifce Namen Sistaels nach Sobel. 8, 10. 6, 10. 7, 8.

4) Woscheh, ber Liebling Gottes, mit bem spmbolifchen Namen "Zobijah" (מוב־יה) bezeichnet.

נִדְמָה. וִיו וְתְאַר וְקוֹמָה. חִרוּשׁ פְנֵי אַרָמָה. מִיעַת עַצִי נְשַׁמָּה. יָקָבִים וְקָמָה. בְּרָמִים וְשִׁקְמָה. לְתַבֵּל הַמְסָיָמָה. מִשְרוֹת עוֹ לְסַמִּמָה. נִשִּיָּה לְקַיְּמָה. שִׁיחִים לְקוֹמִמָה. פָּרָחִים לְהַעַצְימָה. צְמָחִים לְגַשְׁמָה. לְזַרְמָח. רָבִיבִים לְשַׁלְּמֶח. שִׁתְיָּה לְרוֹמִמֶּה הְוֹשֵׁע נָא. תְלוּיָה עַל־בָּלִימָה. הְוֹשֵׁע נָא:

בהקפה החמישית יאמר יו אַדגונו מַת־אַדִּיר שְמִך בְּכַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַנָת חוֹרָך על־הַשְּׁמֵנִם:

ע"פ א"ב לְמַצוֹ אִיחָן הַנּוָרַק בְּלַהַב אִשׁ. לְמַצוֹ בֵּן הַנָּצֶקַר לְמַצוְ נְבּוֹר חַנָּאֲבַק עם שַׂר אָשׁ. לְמַצוְ דְּנָלִים נָחִיתָ בֶּעָנָן וְאוֹר אֵש. לְמַצֵן הְעַלָּה לַמָּרוֹם

> Der Erd' Antlit verjünge! Mus tabler Statte fich Bflangung entringe. Lag Relter fich füllen, In Saat die Flur fich hüllen, Beinberg' und Feigen in Mengen Muf ber gefegneten Erbe fich brangen! Lag Regen ftitrgen, Alles zu würzen! Das Reich des Bergeffens woll' erheben, Laft Gewächs emporftreben! Berrlich zur Labung Frucht gedeihe! Den Blitthen und Blumen Kraft verleihe, Bflangen mit Regen begieße! Rühlendes Daß ftromend fliege. Segnender Fluthen Fulle Alles umhülle! D erhalte die Welt!

D hilf ihr, die frei ichwebend im Raume fich halt! O bilf!

למען Um den Glaubensftarken, der geworfen ward in flam= mendes Feuer 1); um den Sohn 2), ber gebunden lag auf Solz= schicht und Feuer; um den Belben, der rang mit dem Fürften aus Fenersgluth3); um die Schaaren, die Du geleitet mit ber Wolf' in Licht und Feuersgluth 1); um den, der erhöht ward,

1) Abraham wurde — nach bem Mibrafch — von Nimrob in einen feurigen Ofen geworfen. Bergl. Band II., S. 140.
2) Jigdat.
3) Jaafob, ber mit bem Engel in ber Nacht gefämpft. 1.M. 32, 25 ff.
4) "Der Ewige ging vor ihnen mit einer Wolfenfäule bes Tages und einer Fenersaule bes Nachts."
6. 2. Mof. 13, 21.

ונתעלה כַּמַלָּאַבִי־אָשׁ. לִמַעו וְהוּא לָךְ כַּסְגון בַּאַרְאַלֵּי־ דַּבָּרוֹת הַנָּתוּנוֹת מֵאָשׁ. וענן אש. למען למען לקח מחתת־אש והסיר לְמַצוְ שַׂם מִלָּה חַלַב כָּלִיל אָשׁ. לִּו באש. מַצו צִיר עַלַה וְנָתְעַלַּה בָּרֶכֶב וְסִוּסֵי אֵשׁ. מְשְׁלָבִים בָּאֵשׁ. לְמַעַן רבּוֹ רבָןן חָו וְנַחַבִּי־אָשׁ.

gur Sobe bringend, gleich Engeln aus Gluth 1); um ben, ber wie ein Vertreter Deines Dienstes waltete, wie die mächtigen Himmlischen aus Keuersgluth 2); um das Loostheil heiliger Sprüche, ertheilt in Gluth3); um die Umhüllung mit Teppichen und Wolfen von Gluth4); um die feierliche Pracht des Berges, auf dem Du erschienst in Gluth; um die trauliche Stätte 5), die Du geliebt mehr benn die Simmel, gewoben aus Gluth; um ihn, der brünftig betete, bis erlosch die Gluth); um den, der mit der Weihrauchpfanne wandte Zornesgluth'); um den, der in Eifer entbrannte, auflodernd wie Gluth 8); um den, der schwang feinen Urm und es fturgten Steine von Gluth 9); um ben, ber ein milchendes Opferlamm bargebracht, verzehrt in Gluth 10); um den, der in der Tenne ftand und ward erhört in Gluth 11); um den, der flehte an heiliger Stätte und herabtam Feuersgluth 12); um des Heroldes willen, der in den himmel entrücket ward auf dem Gespanne von Gluth 13); um die Beiligen, geschleudert in flammende Gluth 14); um den, der heilige Myriaden geschauet und Ströme feuriger Gluth 15); um die Trümmer Deiner Gottesftadt, die verzehrt ward durch Fenersgluth, o hilf! Um die

^{1) &}quot;Moscheh stieg hinauf zu Gott." 2. Mos. 19, 3. Bergleiche meine Stimmen vom Jordan und Euphrat S. 43 (Bb. I. der 2. Aust.). 2) Aharon, der engelgleiche Hohepriester. S. Mast. 2, 7. 3) Die Ossenburung am Sinai. 4) Das Gottesbaus in der Wisse. 5) Den Tempel. 6) Moscheh. 4. Mos. 11, 2. 7) Aharon. 4. Mos. 17, 12.

⁸⁾ Pinechas. 4. Mof. 25, 7 f.
9) Zehofchua. Iof. 10, 11.
11) David. 2. Sam. 24, 16 ff.
12) Scholmob nach Bollenbung des Tempels. 2. Ehr. 7, 1.
13) Der Prophet Elijah. 2. Lân. 2, 11 10) Chemuel. 1. Cam. 7, 9.

¹⁴⁾ Chananjah, Mifchael und Afarjah. Dan. 3, 21 ff. 15) Danijel. G. Dan. 7, 10.

רְּמַצֵּן שִׁמְמוֹת עִיְרְךְּ הַשְּׂרוּפָּה בָאֵשׁ, הְוֹשֵׁע נָא. רְמַצֵּן תּוֹלְרת אַלְפֵּי יְהוּרָה תָּשִׂים כְּכִיּוֹר אֵשׁ, הְוֹשֵׁע נָא:

> בהקפה הששית יאמר צַרִּיק יָיָ בְּכָל־הְרָכִיו וְחָסִיר בְּכָל־מַעַשְּׁיו:

ע"פ תשר"ק וחתום שם המחבר אלעזר חזק.

תּהְנְנוּ לְשֵׁם וְלְתְּהָלֶה. תְּשִׁיבְנוּ אֶל־הַחֶבֶּר וְאֶל־ה חַבְּּחֲלָה. תְּלְבָּרֵם וְלְתְּהָלֶה. תְּשִׁיבְנוּ לְמֵץלָה לְמְץלָה. תְּפְּרֵנוּ לְמֵץלָה לְמְץלָה. תְּפְּרֵנוּ לְמֵץלָה לְמְץלָה. תְּפְּרֵנוּ כְּנֵץ עַל פַּלְנִי־מִים שְׁחוּלָה. תִּפְּרֵנוּ לְכֵּרָם הַחָּבְּר. תְּבְּרָבוּ מִבְּלֹּה תִּשְׁכְּוֹה. תְּבָּרְבוּ מִבְּלֹה תַּשְׁכְּלָה. תְּבְּרָבוּ עִל־מֵי מְנָחוֹת מֶלָה. תְּמַלְּאֵנוּ חְכְמָה מְּחַבְּרוּ עִוֹ וּנְדְלָה. תַּכְתִּיבנוּ בְּכֶתְר בְּלוּלָה. תַּבְּיבִוֹנוּ עוֹ וּנְדְלָה. תַּפְתִּיבנוּ בְּיִשְׁר מְסִלְּה. תִּבְּבִּיבֵנוּ בְּיִבְים וּבְּחָמְלָה. תִּבְּבִּיבֵנוּ בְּיִוֹם וְנִילָה. תְּבִּיבְנוּ בְּבִּיתְר בְּלוּלָה. תִּבְּיבִוּנוּ לְבִיתְךְ בְּרִנְם בְּיִבְּרוֹ בְּמִיתְר בְּרְנָה בִּיְּעִר בְּנִיתְר בְּרְנִם וְנִילָה. תְּצִילְה. תִּבְּיבִוּנוּ לְבִיתְךְ בְּרְבִּיתוּ בְּנִיתְר בְּרָנְח הַבְּיבִוֹן עִירְךְ בְּבְּתְר הִנְּשְׁלוּוּ וְנִילָה. תְּצִבְּרוֹ בְּרָנְח הַבְּיבִוּנוּ לְבִיתְךְ בְּרְבִּיתוֹ בְּתְלְה. תִּבְּיבִוּנוּ בְּנְעִר בְּנִיתְרְ בְּרְנִיח וְבִצְּלָה. תְּבִּיבְנוּ בְּנְתְר בְּנְבִיתְר בְּנִיתְר בְּרָבְיתוֹ בְּרָבְיתוֹ בְּרָבְיתוֹ בְּבְּרְבִיתוֹ בְּבְּיתְנוֹ בְּנְתְיוֹ בְּבְּבְּר הִבְּיבְוֹן עִירְךְ בְּבְּבְוּוֹ בְּנְתְר בְּנְבִיתוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּיתְר בְּנְבִיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבִוֹ עִירְךְ בְּבְּשְׁשוֹן וְנִילָה. תִּבְיבִוּוֹ בְּנְבִיתְר בְּבְיבוֹ עִירְךְ בְּשְׁשוֹן וְנִילָּה. תִּשְׁבִּוֹן בְּרִבְיוֹ בְּבְּבִיתוֹ בְּבְּבְנִין עִירְךְ בְּבְּשְׁשוֹן וְנִילָה. תִּבְיבִיתוֹ בְּבִיתְר בְּבְיבוּוֹ בְּבִיתוֹ בְּבְּיתוֹ בְּבְּבִיתוֹ בְּבְּעִר וֹ בְּבְּעוֹם וְנִבּיתוֹ בְּבְיתוֹ בְּיִבּיתוֹ בְיִבְיוֹ בְּיבוֹ בְּבְּיתוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבְּוֹן בְּעִר בְּיוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְנִבוּן בְּבִיתוֹ בְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבְוֹ בְּבְּרְבוּ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְיבוּ בְּבְּיוֹ בְּבּבוּתוּ בְּבְּבוּת בְּבְּבוּת בְּבִּבְּוֹ בְּבְּבוּתוֹ בְּבְּבוּתוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבוּת בְּבְּבוּתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּיבְיבוּ תְּבְּבְּבוּ בְּבְיבוּת בְּבְּבְיתוֹ בְּבוּבְיוֹ בְּבְּבְיבִי בְּבְיבְיוֹי מִבְּבְּבוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְים בְּבְּבְיוּבְיוּ בְ

Sproffen edler Fürsten Jehudahs, — die einst, wie Du sprachft '), gleichen follten einem Becken, gefüllt mit Gluth, — o hilf!

¹⁾ Gine Stelle aus bem Propheten Secharjah 12, 6: bie mächtige Gluth, bie in ben Fürften Behubahs lobert, wird bie Feinde verzehren, wie ein mit glübenben Rohlen gefülltes Beden.

ונתעלה כמלאבי־אש. למען והוא לד כמגן באראלי־ דברות הנתונות מאש. וענן אש. למצן מכם הַר למען לקח מחתת־אש והסיר ני־אַשׁ. לִמַעוֹ שַׁם מַלֶּה חַלַב כַּלִיל אָשׁ. לִּי בַאש. למעו למען ציר עלה וְנָתְעַלָּה בָּרֶכֶב וְסְוֹםֵי אֵשׁ. לִמְעַן וֹשִׁים מִשְׁלָכִים בָּאִשׁ. לִמַעַן רְבּוֹ רְבָן חָוֹ וְנַחֲרֵי־אֲשׁ.

gur Höhe bringend, gleich Engeln aus Gluth 1); um ben, ber wie ein Vertreter Deines Dienstes waltete, wie die mächtigen Simmlischen aus Feuersgluth 2); um das Loostheil heiliger Sprüche, ertheilt in Gluth3); um die Umhüllung mit Teppichen und Wolfen von Gluth 4); um die feierliche Bracht bes Berges, auf dem Du erschienst in Gluth; um die trauliche Stätte 5), die Du geliebt mehr benn die Simmel, gewoben aus Gluth; um ihn, der brünftig betete, bis erlosch die Gluth 6); um den, der mit der Weihrauchpfanne wandte Bornesgluth'); um den, der in Eifer entbrannte, auflodernd wie Gluth 8); um den, der schwang feinen Urm und es fturgten Steine von Gluth 9); um ben, ber ein milchendes Opferlamm bargebracht, verzehrt in Gluth 10); um den, der in der Tenne ftand und ward erhört in Gluth 11); um den, der flehte an heiliger Stätte und herabkam Feuersgluth 12); um des Heroldes willen, der in den Himmel entrücket ward auf dem Gespanne von Gluth 13); um die Heiligen, geschleudert in flammende Gluth 14); um den, der heilige Myriaden geschauet und Ströme feuriger Gluth 15); um die Trummer Deiner Gottesftadt, die verzehrt ward durch Fenersgluth, o hilf! Um die

^{1) &}quot;Moscheh stieg hinauf zu Gott." 2. Mos. 19, 3. Bergleiche meine Stimmen vom Jordan und Euphrat S. 43 (Bb. 1. der 2. Aufl.).

2) Aharon, der engelgleiche Hohepriester. S. Mal. 2, 7.

3) Die Offenbarung am Sinai. 4) Das Gottesbaus in der Wisste. 5) Den Tempel. 6) Moscheh. 4. Mos. 11, 2.

7) Aharon. 4. Mos. 17, 12.

8) Binechas. 4. Mos. 25, 7 f.

9) Zehoschua. 30s. 10, 11.

10) Schemust. 1. Sam. 7, 9.

11) David. 2. Sam. 24, 16 ff.

12) Schelomob nach Bollenbung des Tempels. 2. Chr. 7, 1.

13) Der Prophet Clijab. 2. Kön. 2, 11

14) Changniab. Missael und Maxiab. Dan. 3, 21 ff.

15) Daniel. S. Dan. 7, 16

¹⁴⁾ Chananjah, Mifchael und Mfarjah. Dan. 3, 21 ff. 15) Danijel. G. Dan. 7, 10.

רְּמַצְן שִׁמְמוֹת צִיְרָה הַשְּׁרוּפָּה בָאִשׁ, הְוֹשֵׁע נָא. רְמַצְן תּוֹלְרת אַלְפִי יְהוּרָה תְּשִׁים כְּכִיּוֹר אֵשׁ, הְוֹשֵׁע נָא:

> בהקפה הששית יאמר צַרִּיק יָיָ בְּכֶל־הְרָכִיו וְחָסִיר בְּכֵל־מַעַשְּׁיו:

> ע"פ תשר"ק וחתום שם המחבר אלעזר חזק.

תַּתְנְנוּ לְשֵׁם וְלִתְהַלָּה. תְּשִׁבְנוּ אֶל־הַחֶבֶּל וְאֶל־הַ הַבְּּחֲלָה. הְקוֹמְמֵנוּ לְמֵעְלָה לְמְעְלָה. הְקוֹמְמֵנוּ לְמֵעְלָה לְמְעְלָה. הְקוֹמְמֵנוּ לְכֵּרֶם סְּגְלָה. הִּצִּיבְנוּ כְּעֵץ עֵל פַּלְנִי־מֵיִם שְׁחוּלָה. תִּפְּדֵנוּ מִבָּל־ נְגָע וּמַחֲלָה. הְעַשְּׁבְנוּ בְּבִית בְּתַּבְּלָה. הְעַשְׁמְחֵנוּ בְּבִית הַחְּלָּה. הְנַהְלָּה. הְעַשְׁמְחֵנוּ בְּבִית הְתַּבְּלָה. הְנַבְּלָה. הְנַבְּלָה. הַלְּבִית בְּלוּלָה. הַלְּבִית מְלָה. הַלְּבִית בְּלוּלָה. הַלְּבִית מְלָה. הִנְּבְּיתְנוּ עוֹ וּנְדֶלָה. הִפְּעְנוּ בְּישֶׁר מְסִלְּה. הְּהָבְּיתְנוּ בְּנִיתְ בְּיִבְנוּ בְּיִתְי הַמְלָה. הִבְּבִּיתְנוּ לְבִיתְּךְ בְּנִיתְ בְּיִילְה. הְצִילְה. הִבְּיתְנוּ לְבִיתְךְ בְּרָבְּח הַבְּעְבִוּ לְבִיתְרְ בְּרָבְּח הַבְּעְלָה. הְצִילְה. הְצִילְה. הְצִילְה. הְבִּבְוֹח וְהַצְּלָה. הְצִילְה. הְצִילְה. הְבִּיתוֹן בְּיִלְה. הְצִילְה. הְצִּילְה. הְצִילְה. הְבִּיתוֹן בְּיִלְה. הְצִילְה בְּבְּרִוּן עִירְךְ בְּבַהְחִלָּה. הַעְּבִּוֹן עִירְךְ בְּבָּהְחִלָּה. הַעְּבִינְוּוּ בְּרָנְח וְהַצְּלָה. הִיבְּיבְנוּוּ בְּנְתְח וְנִילָה. הְעִבְּרְבִּית וְבִּיתְר בְּבְּרִה בְּבְּבְית וְנִילְה. הִצְּבְּוֹן עִירְךְ בְּבְּשְׁעוֹן וְנִילָה. הִעְשִׁבְּוֹן וְנִילְה. הַּבְּבִיתוֹן בְּנִין עִירְךְ בְּבְּשְׁעוֹן וְנִילְה. הִבְּבְּוֹת בְּרָבוֹן בְּנְבִיתוֹן בְּבְּבְּרִה בְּבְּשְׁעוֹן וְנִילָה. הִבּבְּתוֹן בְּנִבְיוֹן בְּיִבְּרְבִּי בְּבְּשְׁשוֹן וְנִילְה. הַבְּבִּיצְנוּ בְּקֹרִבְיוֹן בְּלִר. בְּשְׁשוֹן וְנִילְה. הִבְּבְּיבְוֹן בְּיִבְיוֹן בְּיִבְיוֹן בְּיִבְיוֹ בְּשְׁשוֹן וְנִילְה. הַוֹּבְיוֹם בְּנִבּיוֹם בְּבִיתוֹן בְּבְּיִם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּשְׁתוֹן וְנִילְה. בְּבְּיִם וְנִילְם בְּבִּים בְּיִבְּין בְּיִבְין בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְּים בְּבְּיבְיוֹן בְּיבְּים בְּיוֹבְיוֹ בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבִּיבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבוֹן בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּיוֹים בְּיבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְיבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְיבְיוּ בְּב

Sproffen edler Fürsten Jehudahs, — die einst, wie Du sprachst'), gleichen sollten einem Becken, gefüllt mit Gluth, — o hilf!

¹⁾ Eine Stelle aus bem Propheten Secharjah 12, 6: bie mächtige Gluth, bie in ben Fürften Behubahs lobert, wird bie Feinbe verzehren, wie ein mit glübenben Roblen gefülltes Beden.

שָׁמֵן לְהַצְּהִילָה, הְוֹשֵׁע נָא. תְּחַוְּמֵנוּ אֱלֹהֵי יַנְעַקְב מֶלְה, הְוֹשֵׁע נָא:

בהקפה השביעית יאמר לְּךְּ וְיָ חַגְּדֻלְּה וְהַגְּכוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנִּצְח וְהַחֹּוֹר פִּירכל בַּשְּׁמֵים וּבָאָרֶץ לְּךְּ יִיָּ הַמִּמְלֶּבֶה וְהַמִּתְנַשֵּׁא לְכל לְראשׁ: וְהָיָה וְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בִּיּוֹם חַהוּא יִהְיָה וְיִ אֶּחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר: וּבְתוֹרְתְּךְ בָּחוּב לֵאמר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְיָ אֶלֹהֵינוּ וְיָ אֶחָר: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלָם וַעֵּר:

ע"פ א"ב .

בְּרוּשַׁעְתָּ אֵלִים בְּלוּר עפָּך. בְּצֵאתְךּ לְוִשְׁע עַפְּך. בּן הִוּשֵׁע נַא:

בּרוּשִׁעְהָ גּוּי וֵאלהִים. דְרוּשִׁים לְיִשְׁע אֱלֹהִים. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

בְּהוֹשְׁעֶתָּ הַמוֹן צְבָאוֹת. וְעִמָּם מֵלְאַבֵי צְבָאוֹת. בֵּן הִוֹשֵּע נַא:

(Rach bem Umgange:)

שנים אלים Wie den Heldenschaaren in Lud') mit Dir'2) Du Heil gesendet,

Als Du zu Deines Boltes Erlösung Dich gewendet, So hilf auch uns!

Wie mit Heil Du das Bolf, o Du, sein Gott, beglückt, Das auf das Heil von seinem Gotte harrend geblickt, So hilf auch uns!

Wie Beil Du gebracht den in Mengen Geschaarten, Mit denen der Engel Chore fich paarten,

So hilf auch uns!

¹⁾ Megppten.

²⁾ Der Gebanke, daß Gott in allen Leiben Jisrael nah' und gegenwärtig bleibe — ben Widrasch zu ber Wendung ausdehnt, daß Er an bes Bolles Leiben Theil nehme und in bessen Erfösung und Besreiung gleichsam selbst mit einbegriffen sei — wird hier sehr stark betont und hervorgehoben. Bergl. Baud VII, S. 277, Anm. 2.

בָּרוֹשֵׁעְתָּ זַבִּים מְבֵּית עֲבָרִים. חַנּוּן בְּיָרָם מַעְבִירִים. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

ּבְּחוֹשֵׁעְתָּ מְבוּעִים בְּצוּל נְּוָרִים. יְקְרָךְּ עִפְּם מַעַבִירִים. בֵּן הְוֹשֵׁע נָא:

יּנְשַׁע. בְּנָּח מְשׁוֹנֶרֶכֶת וַיְּוֹשַׁע. לְגוֹחָהּ מְצָיֶנֶת וַיִּנְשַׁע. בְּהוֹשַׁע נָא: בֵּן הְוֹשַׁע נָא:

ָּבְרוֹשַׁעְיָהְ מַאָּמַר וְהוֹצֵאתִי אֶּחְכֶם. נָקוֹב וְהוּצֵאתִי אָּחְכֶם. בֵּן הְוֹשַׁע נָא:

בּן הְוֹשֵׁע נָא: בְּּחוֹשֵׁעְתָּ סוֹבְבִי מִוְבֵּחַ. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְּהַקִּיף מִוְבֵּחַ.

בְּהוֹשַׁצְתָּ פִּלְאֵי אָרוֹן כְּהָפְשַע. צִּעֵר פְּלֶשֶׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשֵע. בָּחְרוֹן אַף

בְּּרוֹשֵׁעְהָ קְהִלּוֹת בָּבֶלֶה שִׁלֵּחְהָּ. רַחוּם לְמַעַנָם שֻׁלַּחְהָ. בּן הְוֹשֵׁע נָא:

בְּהוֹשֵׁעְתָּ שְׁבוּת שִׁבְּמֵי יַצַקב. תְּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָּחָבֵי יַצַקב.

ר"ת שמואל.

ּבְּהושַׁעְהָּ שׁמְבֵרי מָצְוֹת וְחוֹבֵי יְשוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשְיְעָה נָא:

אָנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

Bie beil Du gebracht den aus der Knechtschaft Befreiten, Die, Gnädiger, Dir den Dienst dann weihten,

Go hilf auch uns!

Wie Beil Du gebracht, als den Berfinkenden Du theiltest bes Meeres Wogen,

Da Deine Berrlichkeit mit ihnen gezogen,

So hilf auch uns!

Bie Beil Du gebracht der Theuren 1), die fang: Er fandte Beil!

Doch auch ihrem Befreier ward Nettung zu Theil, — So hilf auch uns!

Wie mit dem Worte, das Jenen Befreiung deutet, Dir selber Du Freiheit und Erlösung bereitet²), So hilf auch uns!

> Wie den Altarumkreisenden Du Heil wolltest bringen, Da mit den Weiden den Altar sie umringen, So hilf auch uns!

Bie Du mit Bundern gerettet die Bundeslade, freventlich geraubt,

Und Pelescheth im Borne geschlagen aufs Saupt 3), Co hilf auch uns!

Babel wallten, — Eie Heil Du gebracht den Schaaren, die ins Elend nach

Du zogest mit ihnen in Deines Erbarmens Balten, - Co hilf auch uns!

Wie Seil Du den gefangenen Jaakobsftämmen bestellt, — D kehre zurück und stelle her das zerstörte Jaakobszelt! — So hilf auch uns!

Wie Seil Du gebracht denen, die Deine Gebote wahren, Und den auf Dich Harrenden als helfer Dich wolltest offenbaren,

So hilf auch une!

אני D Herr, o Ewiger, hilf!

1) 3terael, nach Bf. 80, 16.

²⁾ Das Wort 'Ingent' 12. M. 6, 6) "Ich werbe hinausführen" in ber Bertünbung ber Erlöfung tann man auch 'Ingent' 136 werbe binausgeführt werben" lefen.

^{3) 3}m Rampfe mit ben Belifchthim mar bie Bunbeslabe geraubt, woruber jene mit harten Strafen beimgesucht wurben, bis fie biefelbe endlich berausgaben. 1. Sam. 5 und 6.

אָנָא הוֹשְיעָה נָא:

ע"פ א"כי

אָנָא אָװן חִין הָאָבִי יִשְּעָךְ. בְּעַרְבִי־נַחַל לְשַׁעְשְׁעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָא נְצֵּל כַּנַת נִמְעָךְ. דּוּמָח כְּמָאְמְאָךְ. וְחוּשִׁיעָה נָא: אָנָא הַבֵּט לִכְרִית מִכְעָךְ. וּמַחֲשַבִּי־אֶרֶץ כְּהַמְבִּיעָךְ. וְהוֹשֵׁיעָה נָא:

NIN D sende Heil!

Die in feierlicher Andacht Dir Bachweiden bringen, und fende Heil!

> D bie Pflanzung erlöse, die theure, von Dir gehegt, Wenn das Sündenreich erft weg Du gesegt, und sende Heil!

אנא הבט D ichan' auf den Bund, den Du für ewig geprägt und verhängt! D seien die Nachtgebiete des Lasters in die Tiesen versenkt, und sende Heil!

> *כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיחת ארון הקדש. (חתום בו אלעור הקטן חוק חוק.)

וְכֹר בְּרִית אַהָלְהִי וַעֲקֹב וְהִוֹשְׁיִעְנוּ לְמַעֵן שְׁמֶך: תְּמִב שְׁכוּרֹז אָהָלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעְנוּ לְמַעֵן שְׁמֶך: אוֹת בְּרִת בֵּינִי וּבִינְךּ אָבִינוּ. לְמִי הַחֹהֶמֶת הַבֶּר בְּרִית הּוֹחַלְּמֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶך: אוֹת בְּרִת בֵּינִי וּבִינְךּ אָבִינוּ. לְמִען שְׁמֶך: עָם אֹחַבְּךְ בָּרָת בִּינְךְ אַבְית תּוֹחַלְמֵנוּ וְכִבְּ בְּרָת שְׁמֶר: עָם אֹחַבְּךְ בָּרָת בִּינְךְ עָר בִּינְךְ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְּמֶך: טְפֵּי אֹהְבֶּיךְ עָר בִּינְךְ וֹהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶך: טְפֵּי אֹהָבֶיךְ עָר בִּינְךְ וֹרְשִׁיבִּיוֹ לְמַעַן שְּמֶך: טְפֵּי אֹהָבְיף עָר בִּינְךְ וֹרְשִׁבְּחִ שְׁבִּיוֹ בְּעָבְּיִיךְ. נָאַקְב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְּמֶך: טְפֵּי אֹהָבְיף עָר בִּינְךְ וֹרְשִׁבְּיִיךְ וְיִנְיְרָיף. נָאַרְב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְּמֶך: וְשִׁבְּיִרְ לִמְעָן שְׁמֶך: הָנִש בְּמִים הִין הִינְנִיּ וְשְבָּי הְבִּיים עַל־שְׁבִית שְׁכְּיִלְי וְעָבְב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶך: וְנִי הָּיִבְּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶבְּי וְנִי וְנִילְ בְּרָשׁ בְּמִים שְׁכְּוֹר וְמִי חְבִּיִיךְיף. נְשְׁבְּעוֹ וְמִיבְיִים אַלְרִית לְּמִשְׁן שְׁמֶבְּי וְנִי וְמָבְב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמָעוֹ שְׁמָבוֹ לְעִבְּב וְּהוֹשִׁיעֵנוּ לִבְּיִי הְעִבְּב וְּהוֹשִׁתְנוּ בְּבְּבְיוֹ וְשְבְּב וְהוֹשְׁיעֵנוּ לִּמְשְׁן שְׁמָב וְנִי וְעַלְב וְהוֹשְׁיעֵנוּ לִּישְׁבְּ בְּבְּיִם בְּבְּיִבְּ בְּבְּיִים לְּבִיים לְּיוֹי וְעָבְב וְהוֹשְׁיעֵנוּ לִּבְּיִי בְּבְּבְי וְהוֹשְׁבְּעוֹ בְּבְּבְּיִי בְּעִבְּב וְהוֹשְׁבְּעוֹ בְּמָבְי בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּי וְבִיבְּיִב וְיִבְּבְּ וְבוֹים בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְי וְחִבּיּים בְּבִיי וְחָבְּב וְהוֹבּי בְּבְיים בְּיִים בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְּי בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּי בְּבְּבְּיוֹ בְּבְיבְּי וְבִילְבְיוֹ בְּבְּבְי וְבְּבְבְּיוֹ בְיוֹבְיּי בְּבְּיבְּי בְּבְיוֹב נְהוֹבְיּב בְּבְּבְּים בְּבִּיוֹ בְשְׁבְּיבוּ בְּבִּי בְּבְּבְיבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיבְּי בְּבְּנִבּי וְבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּיוֹבְיוֹ בְּבְּבְיבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיבְיוּ בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְיבְּבְּיבְּבְיוּ בְּבְּבְיבְּב

אָנָא וְכָר־לָנִוּ אָכ יִדְעָךְ. חַסְרְּךְּ לָמוֹ כְּחוֹרִיעֶךְ.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָא מְחְוֹרֵי לֵב כְּהַפְּלִיאָדְ. יִנְּדֵע כִּי חוּא פִּלְאָדְ. וְחוֹשֵׁיעֵח נַא:

אָנָא כַּבִּיר כְּחַ הֶּן־לָנוּ יִשְׁעָךְ. לַאֲבֹחֵינוּ כְּחִשְּׁבְעָךְ. וְהוֹשִׁיעַח נַא:

אָנָא מִשְׁאַלוֹת עם מְשַׁוְעָךְ. נָעֶקַר כְּמוֹ בְּהַר־מר שִׁוְעָךְ. שִׁוְעָרְ. שִׁוְעָרְ.

אָנָא שַׂנָּב אֶשְׁלֵי נִמְעָךְ. עָרִיצִים בַּהְנִיעָךְ. וְהוֹשְׁיעָה נָא:

אָנָּא פְּתַח־לֶנוּ אוֹצְרוֹת רִבְעָךְ. צִיָּה מֵהֶם כְּהַרְבִּיעָךְ. יְחוֹשִׁיעָה נָא:

D des Ahns gedent' uns, der Dich bezeugt in Deiner Macht 1), Wenn Deine Snad' an uns fund fich macht,

und fende Beil!

אנא טהורי D erweise Deine Macht an ben Herzensreinen! Laß an ihnen Dein Wunderwirken erscheinen und sende Heil!

Du Gewaltiger, Dein Beil uns ichenke! Des Schwurs an die Ahnen gedenke

und fende Beil!

אנא כולא D erfille des Bolfes Wilniche, das zu Dir fleht, In Fesseln schmachtend, wie er, der auf dem Morijah zu Dir fandte Gebet 2),

und fende Beil!

D woll' empor die bon Dir gepflangten Baume richten, Den trotigen Feind vernichten,

und fende Beil!

Das dürftende Land tränke mit Regen!

und fende Beil!

¹⁾ Abraham. 2) Jizhat.

אָבָּא קרָאֶיְהְ בְּרוֹעֲעֶךְ. רְעֵם בְּטוּב מִרְעֶדְ. וְהוֹשְׁיעֶה בָּא: אָבָּא שְׁעָרֶיִהְ מַעַל מִמְשׁוֹאָךְ. מָל מַלְפִּיוֹת בְּחַשִּׂיאָהְ. וְהוֹשִׁיעָה בָּא:

אָנָא אֵל נָא. הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשְׁיִעָה נָא:

ע"פ תשר"ק.

אַל נָא. הָעִינוּ כְּשֶׁה אבר, שְׁמֵנוּ מִסִּפְּרְךּ אַל־הָאַבֵּר.

רְוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אַל נָא. רְעַה אֶת־צאן הַהָּהֵנֶה. קְצוּפָּה וְעֶלֶוְהְ הַרוּנָה. הְוֹשֵׁע נַא וְהוֹשֵׁיעַה נַּא:

אַל נָא. צאנָה וְצאו מַרְעִיתָה, פְּעֻלְּתְה וְרַעְיָתֶה.

רְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אַל נָא. עַנִיֵּי הַצאן, שִׂיחָם ְעַנֵּה בְּעֵת רָצוֹן.

הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אַל נָא. נושְאֵי לְךָּ עִין. מִתְקוֹמְמֵיהֶם יִהְיוּ כְאָין.

הָוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אַל נָא. לְמְנַסְּבֵי לְךָּ מִיִם. כְּמִפַּעַיְנֵי חַיְשׁוּעָה יִשְאֲבוּן

מָיִם. קוֹשֵׁע נָא וְהוֹשְׁיעָה נָא:

אַל נָא. יַנְעַלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. טְפוּלִים כְּדְּ וּכְשִׁמְדְּ נוֹשַעִים, הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשֵׁיעָה נָּא:

אָל נָא. חֲמוּץ בְּנָרִים. וְעם לְנַעֵר בָּל־בּוְּרִים.

הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אַל נָא. וְזָכַד תִּוְכַּד, הַנְּכוּהֵי בְּלֶּחֶהְ וְכוֹר.

הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

D bie Dich rufen nimm in Onaden an! Beide fie auf reicher Beide Plan

und fende Beil!

אנא שעריך D Deine Pforten laß aus Berwüstungsgraus erstehen! Deinen Tempel, dahin Alles sich wendet, ihn woll' erhöhen, und sende Heil!

אנא D Gott, hilf und sende Heil!

D Gott! wie verirrte Schafe gehen wir hin in Sinden. Unsern Namen aus Deinem Buche nicht lasse schwinden. O hilf und sende Heil!

D Gott! weide die Beerde, dem Tode geweiht, Die von Zorn heimgesuchte, die um Dich trägt großes Leib. O hilf und fende Beil!

Deinem Berke, Deiner Tranten, liebend gehegt, Deinem Berke, Deiner Tranten, liebend gehegt, D hilf und fende Beil!

D Gott! der Schafe, der armen, Gebet erhöre zur Gnadenzeit in Erbarmen.

D hilf und fende Beil!

O Gott! berer, die zu Dir das Ange richten, Feind' und Dränger wolle vernichten.

D hilf und fende Beil!

D Gott! die Dir gespendet den Guß von Fluthenwellen, Laß heil sie fcopfen aus reichströmenden Quellen.

D hilf und fende Beil!

יעלו D Gott! nach Zijon hinauf laß die Retter sich wenden; Den Dir Anhangenden durch Deinen Namen wolle Rettung senden. D hilf und sende Heil!

D Gott! in purpurrothem Gewande 1) Erscheine gurnend, zu tilgen der Trenlosen Bande. D hilf und sende Beil!

Die um ein Geringes von Dir fich entfremdet.

D hilf und fende Beil!

¹⁾ Bergl. 3ef. 63, 1.

אַל נָא. דּרָדְשֶׁיךְ בְּעַנְפֵּי עֲרָכוֹת, נַּעְיָם שְׁעֵה מֵעְרָכוֹת. הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשְׁיעָה נָּא: אַל נָא. בָּרֵךְ בְּעִמוּר שְׁנָח. *אֲמָרֵי בְּפִלּוּלִי שְׁעֵח נָא. הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָא אֵל נָא. הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשְׁיעָה נָא. אָבִינוּ אָחָה:

ע"פ תשר"ק בדלת וע"פ א"ב בסוגר-

לְמַעוֹ הָמִים בְּררֹתִיוּ. הַנִּמְלֵט בְּרבׁ צִּדְקוֹתִיוּ. מְצַּל מִשֶּׁטֶף בְּבוֹא מַבּוּל מָיִם. לְאם אֲנִי חוֹמָרו

הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׂיעָה נָּא. אָבְינוּ אָחָה: לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל־מַעֲשִׂים. הַמְנָשֶּׁה בַּעֲשֶׁרָה נִפִּים. כְּשָׁר מַלְאָבִים נָם יֻקַּח־נָא מְעַמ־מַיִם. לְבָרָה כַּחַמְּה הִוֹשֵׁע נַא וְהוֹשִׁיעַה נָּא. אַבִינוּ אָחָה:

לְמַצוֹ רַךְ וְיָחִיד נָחֲנֵם לְמִאָּח. וָעַק אַיֵּה הַשֶּּה לְעַלְּה. בִּשְּׂרִוּהוּ עֲבָרָיו מָצָאנוּ מָיִם. לְנִלָּח וְסוּרָה

קושע נָא וְחוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָחָה: לְּמַעַן קִּדָּם שְׂאָת בְּרָבָה. הַנִּשְׂמֵם וּלְשִׁמְךְּ חִבָּה. מְיַחֵם בְּמַקְלוֹת בְּשִׁקַתוֹת הַפְּוִים. לְדָמְתָה לְתָמָר הַוֹשַׁע נַא וְחוֹשִׁיעַה נַּא. אַבִינוּ אָחַה:

[•] נ"א אָמֶרֵי רְצָה בִּפְלוּלִי בִּיוֹם הוֹשַׁענָא וכן מתורגם

D Gott! dem Flehn berer, die mit Beidenzweigen Dich suchen, aus Deiner Höhe Dich wolle gnädig zeigen. D hilf und sende Heil!

D Gott! segne, mit reicher Füll' es frönend, das Jahr; Mein Gebet am Hoschanatage nimm huldreich wahr. O hilf und sende Heil!

לְמַצֵּן צָּדַק הֶיוֹת לְּךְּ לְכהֵן. בֶּחָתוֹ פְּאֵר יְכַהֵן. מְנָפֶּח בְּמִפָּח בְּמֵי מְרִיבַת מָוִם. לְהָהָר חַפּוֹב

קושע נָא וְהוּשְׁיעָה נָּא. אָבְינוּ אָקָה: קמען פּאַר הָיוֹת נְּבִיר לְאָחָיוּ. יְהוּדָה אֲשֶׁר נְּבַר כְּאָחָיוּ. מִסְפַּר רְבַע מִדְּלְיָוּ יִזּל־מָוִם. לוֹא לְנוּ כִּי אִם־ לְמַעַנְךְּ הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשְׁיעָה נָּא. אָבְינוּ אָחָה: לְמַעַנְךְ מִכּל וְנָאֶמֶוּ. אֲשֶׁר בְּצִּרְקוֹ כִּלְכֵּל הַפְּוּ, מְשׁוּךְ לְנִאֵל וּמְשׁוּי מִמְּיִם. לְוֹאת הַנִּשְׁקְפָּה

קושע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא. אָבִינוּ אָתָה: לְּמַעֵן שַׁמְחּוֹ כְּמַלְאָבֵי מְרוֹמִים. הַלֹּבֵשׁ אוּרִים וְרָחִיצֵת מְיָם. לְחוֹלַת אַהֲבָה מָיִם. לְחוֹלַת אַהֲבָה

קושע נְא וְחוֹשִׁיעָה נָּא. אָבְינוּ אָפְה: לְמַעַן נְבִיאָה מְחוֹלַת מַחֲנְיִם. לִכְמֵהֵי לֵב חוּשְׁמָה עִינַוְם. לְרַנְלָה רָצָה עֲלוֹת וְרֶרֶת כְּאֵר מְיִם. לְמְבוּ אֹחְלָיוּ הְוֹשֵׁע נָא וְחוֹשִׁיעָה נָא. אָבְינוּ אָתְה: לְמַעַן מְשָׁרֵת לֹא מָשׁ מִאְהֵל. וְרָוֹחַ הַקּרָשׁ עָלָיו אָהַל.

בְּעָבָרוֹ בַיַּרְהֵן נִכְרְתוּ הַפָּוִים. לְיָפָּה וּבָרָה

הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבְינוּ אֶּתָּה: לָמַצו לָמַר רָאוֹת לְמוֹבָה אוֹת. זָצִק אַיֵּה נִפְּלָאוֹת. מְצְה מַל מִנְּיָה מְלוֹא הַמַּפֶּל מְיִם. לְכַלַת לְבָנוֹן

קושע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא. אָבִינוּ אָּמָּה: אָרוּפִּי מִּנּוֹי בְּלָקְקָם בְּיָרָם מָוִם. לְלֹא־בָּנְרוּ בָּךְ הָוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה בָּיִרָם מַמָם. לְלֹא־בָּנְרוּ בָּךְ הָוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָמָה: הָוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָמָה: לְמַעַן יָחִיד צוֹרָרִים דָשׁ. אֲשֶׁר מֵהֶחֶם לְנָוִיר הָקְּדָשׁ. מִפַּכְּתִּשׁ לֶחִי הִבְּקְעְתָּ לוֹ מָוִם. לְמַעַן שֵׁם קְרְשְׁךּ הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָכִינוּ אָחָה:

לְמַען טוֹב חוֹלֵךְ וְנָדֵל. מֵעִקְשׁוּת לֵב עֵרָה חִדֵּל. בְּשׁוּב עָם מֵחַטָּא צָו שְׁאָב־מָיִם. לְנָאוָה כִירוּשָׁלַםְ

הְוֹשֵׁע נָא וְחוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָתָה:

לְמַצוֹ חַנְּהְ מְבַרְבֵּר בְּשִׁיר. הַמְלַפֵּד תּוֹרָה בְּבְּל־בְּלֵי שִׁיר.

מְנַפֵּךְ לְפָנֶיְךְ בְּשִׁיר. הַמְלַפִּד תּוֹרָה בְּבְל־בְּלֵי שִׁיר.

מְנַפֵּךְ לְפָנֶיְךְ בְּתָאַב שְׁתוֹת מַוְם. לְשְׂמוּ בְּךְ

שְׁבְרָם הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשְיעָה נָּא. אָבְינוּ אָתְּה:

לְמַען זָךְ עֶלָה בַּסְעָרָה. הַמְקַנִּא וּמִשִּׁיב עֶבְרָה. לְפִּלּוּלוּ יְרְדָה אֵשׁ וְלִחֲכָה עָפֶּר וָמֶיִם. לְעִינִיהָ כְּבֵכוֹת־ הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִּׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָתְּה:

לְמַעַן וְשֵׁרֵת בֶּאֲמֶת לְרַבּוֹ. פִּי־שְׁנַיְם בְּרוּחוֹ נְאֲעַל־בּוֹ. בְּקַחְתּוֹ מְנַגֵּן נִתְמַלְאוּ גַבִים מְיִם. לְפָּצוּ מִי־כָמְכָּח הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבְינוּ אָתָה:

לְמַעַן הִרְהֵר עֲשׁוֹת ְרצוֹגֶנְה. הַפַּזּכְרִיז תְּשׁוּבָה לְצֹאֹגֶךְ. אָז בְּבוֹא מְחָרֵף סְתַם עִינוֹת מָוֶם. לְצִיּוֹן מִכְלַל־יְפִי הושע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָתָה:

לְמַעַן דְּרָשְוּךְ בְּתוֹךְ הַנּוֹלְח. וְסוֹרְךְ לְמוֹ נִנְלְח. בְּלִי לְהִתְנָּאֵר דְּרְשׁוּ וַרְענִים וָמָיִם. לְקּרְאֵיךְ בַצָּר הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשְׁינִה נָּא. אָבִינוּ אָתְה:

לְּמֵען גָּמֵר חָבָמָה וּבִינָה. סוֹפֵר מָחִיר מְפַּלֵּשׁ אֲּמְנָה. מְחַבְּמֵנוּ אֲמָרִים חַמְשׁוּלִים בְּרַחֲבִי־מָוְם. לְרַבְּּתִי עֶם הְוֹשֵׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָחָה: לְמַעוֹ בָּאֵי לְךְּ הַיּוֹם בְּכָל־לֵב. שׁפְּכִים לְךְּ שִׂיחַ בְּלֹא לֵב וָלֵב. שׁאֲלִים מִפְּוּך עוֹ מִטְרוֹת מָוִם. לְשוֹרְרוּ בַּיָם הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשְׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָתָה: לְמַעוֹ אִמָּרי יִנְדַּל שְׁמֶךְ. וְהֵם נַחֲלָתְךְּ וְעַמֶּךְ. צְמֵאִים לְיֵשְׁעַךְ בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לַמְוֹם. לְתַרְתָּ לָמוֹ מְנוּחָה הְוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא. אָבִינוּ אָתָה:

חיים הושע נָא. אָל נָא. אָנָא הוּשְׁיעָרה נָא. הְוֹשַע נָא. סְלַח־נָא. וְהַצְּלִיחָה נָא. וְהוּשִׁיֵעְנוּ אֵל כְּעָזֵנְוּ:

ע"פ א"ב. תַּעֲנֶה אֲמוּנִים שׁפְּכִים לְּךָ לֵב כַּפְּיִם. וְהוֹשְׁיְעָה נָּא: לְמַעֵן בָּא כָאשׁ וּבַפְּוִים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעָזִּנְוּ: נְּזַר וְנָם יֻקַּחרנָא מְעַטרמִים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעָזִּנְוּ: תַּעָנָה דְנָלִים נָּוּוּ נִּזְרִי־מִיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

הושע (Borb. u. Gem.) Hilf doch, o Gott, und fende Heil! Silf doch, vergieb und fende Heil! D hilf uns, Gott unserer Macht!

ענה אמונים D erhöre die Treuen, die Dir ansschütten das Herz wie Wasser, Und hilf doch! Um seinetwillen, der standhaft war im Feuer und Wasser'), O sende Heil!

Saftlich bewirthend reicht' er zur Labung Waffer2). D hilf uns, Gott unferer Macht!

תענה רגלים D erhöre die Schaaren, die durch getheilte Fluthen gezogen, Und hilf doch!

¹⁾ Abraham, ber nach ber Aggabah burch Rimrob ins Feuer geworfen worben und, als er Bigdat zu opfern ging, burch einen Strom waten mußte. 2) Als ihm die Engel erschienen. 1. Dof. 18, 4.

לְּמַצוֹ הַגָּצָקַר בְּשַׁעַר הַשָּׁמָוִם. וְהַצְּלִיחָה נָא: וְשָׁב וְחָפַּר בְּאֵרת מָוִם. וְהוֹשִׁיצִנוּ אֵל מָעָוֹנְוּ:

הַעָנֶה וַכִּים חנִים ְעַלִּי־מָיִם. לְּמַעֵן חָלָק מִפַּצֵּל מַקְלוֹת בְּשִׁקַתוֹת הַמָּיִם. וְהַצְּלִיחָה נָא:

פַען וְגַל אֶבֶן מִבְּאֵר מָיִם. וְהוֹשִׁיצְנוּ אֵל מַעְזְנוּ:

קַעַנָה וְדִידִים נְוֹחֲלֵי דָת מְשְׁוּלֵת מָוִם. וְהוּשְׁיעָה נָא: לְמַעַן בָּרוּ בִּמִשְׁעַנֹהָם מָוִם. יִהְצְּלִיְחָה נָא:

לְּחָבִין לָמוֹ וּלְצָּאֲצָאִימוֹ מָיִם. וְהוֹשִׁינִנוּ אֵל מְעֻוֹנוּ:

הַּעָנֶה מִתְחַנְּנִים כְּבִישִׁימוֹן עַלֵּי־מָוֹם. וְהוֹשְׁיְעָה נְּא:

Um beffen willen, ber gebunden lag unter bem Simmelsbogen 1), D fende Beil!

Er grub und fand Quellen, firomend von Wafferwogen 2). D hilf uns, Gott unferer Dacht!

ס תענה וכים D erhöre die Reinen, die einst gelagert an Wasserssluthen,

Ilm des Frommen willen, ber Stabe geschält und fie aufgeftellt in ber Rinne ber Fluthen3),

D fende Beil!

Muthig walgt' er ben Stein bom Brunnen, ftromend bon Fluthen 1).

D hilf une, Gott unferer Dacht!

תענה ירירים D erhöre die Trenen, des Gesetzes Erben, das gleichet Wasserquellen,

Und hilf doch!

Um berer willen, die mit ihren Stäben gegraben Quellen 5), D fende Beil!

D bereit' ihnen und ihren Sproffen labende Quellen Und hilf uns, Gott unferer Macht!

ס תענה מתחננים D erhöre die in der Wiffe zu Dir um Waffer flehend fich

Und hilf doch!

¹⁾ Bigcat, ber an ber fpater jum Tempelbienfte bestimmten Stelle auf bem Morijah gebunden warb.

^{2) 1.} Moj. 26, 18.

⁴⁾ Daf. 29, 10.

^{3) 3}aatob. 1. Dof. 30, 37.

^{5) 4.} Mof. 21, 18.

לְּמַצוֹ נָאֶמַוֹ־בּוֹת מַסְפִּיק לָעָם מָוָם. וְהַצְּלִיחָה נָא:

סָלַע הָךְ וַיִּוְוּבוּ מָיָם. וְהוֹשִׁיגֵנוּ אֵל מְעָזְנְוּ:

תַעַנֶּה ענִים עַלִּי בְאֵר־מָיִם. וְהוֹשְׁיעָה נָא:

לְמַצוֹ פָּפָּר בְּמִי מְרִיבַת מָיִם. וְהוֹשִׁיצְנוּ אֵל מְעָזְנְוּ: צְמֵאִים לְהַשְּׁקוֹת מָיִם. וְהוֹשִׁיצְנוּ אֵל מְעָזְנְוּ:

מַענֶה קְרוֹשִׁים מְנַפְּכִים לְּךְ מָיִם. וְהוֹשְׁיעָה נָא: לְמַעַן רֹאשׁ מְשׁוֹרְרִים כְּתָאַב שְׁתוֹת מָיִם. וְהַצְּלִיחָה נָא: שַׁב וָנַסַך לִךְּ מָיִם. וְחוֹשִׁיִעֵנוּ אֵל מַעָוָנְוּ:

תַעַנֵה שׁאַלִּים בְּרְבִּוּעַ אֶשְׁלֵי־מָיִם. וְהוֹשְׁיעָה בָּא:

Um den in Deinem Saufe Getreuen 1), der ihnen Baffer gefpendet,

D fende Beil!

Den Felfen foling er, daß er Fluthen entfendet 2).

D hilf uns, Gott unferer Macht!

ענה ענים D erhöre die, so einst riefen: Komm herauf, o Bronnen

Und hilf doch!

Um ihn, der heimgesucht worden beim Saderwaffer4),

D fende Beil!

Daß Du den Lechzenden fpendeft jum Trante Baffer.

Und hilf uns, Gott unferer Dacht!

תענה קרושים D erhöre die Beiligen, die Dir gegoffen Spenden von Waffer,

Um ihn, den Ausbund ber Sänger 5), der verlangte nach Baffer, D fende Beil!

Und der Dir bann ausgoß bas Baffer.

D hilf uns, Gott unferer Macht!

תענה שאלים D erhöre die zu Dir flehen mit vierfachen Pflanzen, getränkt von der Fluth,

Und hilf doch!

2) Daf. 20, 11.

¹⁾ Mofcheb. 4. Mof. 12, 7.

³⁾ Daf. 21, 17.

⁴⁾ Beim Saberwaffer ward über Mofcheb und Abaron verhangt, bag fie nicht bas Bolt in bas gelobte Land bringen follten. Daf. 20, 12.

⁵⁾ Davib. 2. Cam. 23, 15. 16.

לְמַען הֵל תַּלְפִּוֹת מְוֹצָא מָיִם. וְהַזְּשִׁיעֵנוּ אֵל מָעָזְנְוּ: תּפְתַּח־אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמָיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעָזְנְוּ:

ייין רַהֶּם־נָא קְהַל עֲרַת יְשֶׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

ע"פ א"ב -

. בְּאנוּ לְפָנֶוְךְּ נְרוֹנִים. בָּאנוּ לְפָנֶוְךְּ נְרוֹנִים. אָל־יֵר אָרוֹנִים. בָּאנוּ לְפָנֶוְךְּ נְרוֹנִים. יְשְׁצֵנוּ: יִשְׁצֵנוּ:

וּאֶּה אֲרֹנִים, נְתְנְּרְוּ בְּנוּ מְדָנִים, דְּשְׁוּנוּ וּבְעֵלְוּנוּ זוּלָתְךּ אֲרֹנִים. וְחוֹשׁיִעְנוּ אֵּלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

בון בּשְׁנוּ ביּיוֹם בְּתַחֲנוּן, עָבֶיךְּ בַחוּם וְחַנּוּן, וְסְבֵּּרְנוּ נִפְּלְאוֹמֶיךְ בְּשִׁנּוּן, וְחוֹשִׁיגְנוּ אֱלֹהֵי וִשְּׁגִענוּ:

יָבַת חָלָב וּדְבָשׁ, נָא אַל־תִּיבָשׁ. חַשְּרַת־מַוִם בְּאֵבְהּ מֶחְבָּשׁ. נָא אַל־תִּיבָשׁ. חַשְּׁרַת־מֵוֹם בְּאֵבְהּ

פָעָנוּ בַשְּמֵנָה. בְּיַר שִׁבְעָה וּשְׁמנָה. יָשְׁר צַּדִּיק אֵל אָמוּנָה. וְשִׁמְנִוּ אֵּלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

בָּרַתְּ בְּרִית לַאָּרֶץ, עד בָּל־יְמֵי הָאָרֶץ, לְבִלְתִּי פְּרָץ־ בָּה פָּרֶץ. יִשְׁצֵנוּ:

מָתְחַנְּנִים עֲלֵי־מֵים, כַּעַרָבִים עַל יבְלֵי־מֵים. נָא וְכָר־ לָמוֹ נִפּוּך הַפַּוִים. וְחוֹשִׁיגִענוּ אֱלֹהֵי יִשְׁצֵנוּ:

שִּׁיחִים בְּהֶרֶךְ מַשְּׁצְתָם, עִמְסִים בְּשׁוְצְתָם. עֲנֵם בְּכְּוֹל בְּנִיצְתָם. וְחוֹשׁיֵצְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁצְנוּ: Um jene Stätte, Allen beilig, bon ber ausftromt belebenbe Kluth 1).

D sende Beil!

Aufthue die Erd' ihren Segensichof, ber Simmel traufle milde Fluth,

Und hilf uns, Gott unferer Macht!

Dorb. u. Gem.) Erbarme Dich der Gemeinde Jeschurung, verzeih' ihre Schuld und hilf uns. Gott unseres Seils!

18 3a wohl, wie Rnechte vor bem Berrn wartend ftehen, Rommen wir bor Dich: unfer Spruch foll ergeben. D hilf uns. Gott unferes Beile!

D Berr ber Berren, erhaben in Bracht! Streit und Sag ift gegen uns angefacht: Wir werben gertreten, an uns waltet feindliche Macht. D hilf uns, Gott unferes Seils!

27 Wir find mit Fleben Dir heute genaht, D Du voll Erbarmen, reich an Gnad'! D bor' uns verfünden laut Deine Wunderthat! D hilf uns, Gott unferes Beile!

Dem bon Mild und Sonig ftromenden Land Gei Trodniß und Ditre abgewandt; Bafferefille fei ihm jum Beile gefandt. D hilf une, Gott unferes Beile!

D pflanz' uns auf ilppigem Boben ein! Unter Führern und Rettern laß uns gedeih'n, Gerechter und Frommer, Du Gott der Treu' allein! D hilf uns, Gott unferes Beile!

Du haft es ber Erbe berheißen mit Deinem Gid und Bunde: Go lange fie ruht auf ihrem Grunde, Richt wird fie fürder geschlagen burch Bunbe. 2) D hilf une, Gott unferes Beile!

Die flehen zu Dir um Wafferfluth, Bie Beiden bedürfend der trantenden Fluth, -D bent' es ihnen, wie ausgegoffen fie einft die Fluth 3). D hilf nns, Gott unferes Beile!

> Wenn das Flurgemachs, zur Sohe ftrebend, vor Dir fie fcmingen Beim Bebete, das Dir fie bringen, D erhore fie, laß ihr Fleben bor Dich bringen! D hilf une, Gott unferes Beile!

1) Bon bem erneuerten und wieberbergeftellten Seiligthum wird nach Egech. 47, 12 frifche

Wasserstuth, Leben ergesend, ansgeben.

2) Nach der Sündssuch bei der Einsetzung bes Regenbogens als Bundeszeichen hat Gott geschworen, seine Schöpfung nicht ferner zu zerstören. 1. M. 9, 8–17. 8, 21 f.

3) Am Hüttensesse auf den Altar außer der in der Schrift angeordneten Weinspende Wasser gegossen, und die fesische Luft der Wasserbergen und bei bei dem Vasserschöpfen und bei bei ber Feier im Tempel als die reinste und höchste geschildert. Bergl. S. 25 unten Anm. 1.

פּצֵל יְשׁוּעוֹת, פְּנֵה לְפִּלוּלָם שְׁעוֹת. צַּדְּקִם אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיצֵנוּ אֲלֹחֵי יִשְׁצֵנוּ: הזל בנאה האני, הפתח-אבע ויפרי-נאני בר להואיני

קוֹל רְגְשָׁם מִשַׁע, מִפְתַח־אָבֶץ וְיִפְּרוּ־יֶשַׁע. רַב לְהוֹשְׁיֵע

שַׁעַרֵי שָׁמַיִם פְּתַח, וְאוֹצְרְךְ הַפּוֹב לְנוּ תִפְתַח. תּוֹשִׁיעֵנוּ יִשְׁעֵנוּ:

ח"ק קול מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאמֵר:

ע"פ א"ב ·

אָמֶן נֶישְעַךְּ בָּא. קוֹל דּוֹרִי הָנָח־נֶה בָּא. מְבַשֵּׁר וְאמֵר:

בְּא בְּרִבְכוֹת בָּתִּים. לַעֲמֹד עַל־הַר הַוֹּיתִים. מְבַשֵּׂר וְאמֵר:

נְשְׁתוֹ בַּשׁוֹפָּר לֹתְקַע. תַּחְתִּיו הָר יִבָּקע. מְבַשֵּר וְאמֵר: קול

יְּפַקּ וְהַצִּיץ וְזָרַח. וּמָשׁ חֲצִי הָהָר מִמּוְרָח. מְבַשֵּׂר וּאמֵר:

הַקִּים מִלּוּל נָאָמוֹ. וּבָא הוּא וְכָל־קְרשִׁיו עִפוֹּ. מְבַשֵּׂר וּאמֵר:

וּלְבָל־בָּאִי הָעוֹלָם. בַת־קוֹל יִשְּׁמַע בָּעוֹלָם. מְבַשֵּׂר וְאמָר: קול

ָּוֶרַע עֲמוּםֵי רַחְמוֹ. נוֹלְרוּ בְּיֶלֶר מִפְּוֵעִי אִפוֹוּ. מְבַשֵּׂר וְאמֵר: קול

יולָר וְיַלְרָה מִי וֹאת. מִי־שְׁמַע כְּוֹאת. מְבַשֵּׂר וְאמֵר: קול

שָׁחוֹר פָּעַל בָּל־אֵלֶּח. מִי רָאָה בָּאֵלֶה. מְבַשֵּׂר וְאמֵר: קול Du, von dem das heil ergeht, Horchend wende Dich zu ihrem Gebet! Sprich sie rein, o Gott, der hilft und beisteht! O hilf uns, Gott unseres heis!

Ihrem rauschenden Flehen nicht wolle Dein Ohr verschließen! Aufthue fich der Erde Schoft, daß Geilessaaten sprießen. D Du, der nicht strafen will, von dem Heilesströme fließen! D hilf uns, Gott unseres Heils!

D thu' uns auf das Himmelsthor! Erschließ' uns Deines Segens Schatz! Hilf, führe uns nicht ins Gericht,

Und hilf une, Gott unferes Beile!

bip Die Stimme ruft und Beil verfündend fpricht:

pon Es naht das Seil zu danerndem Frommen. Sorch! des Freundes Stimm'! Ich hor' ihn kommen.

Er naht von Myriaden Schaaren umfrangt; Auf bem Delberg 1) auf Er glangt.

Er zieht heran unter Schofars Sallen; Der Berg gerberftend 2) wird unter ihm zerfallen.

PDI Er pocht an, in herrlichem Licht erschimmernd; Ausweicht im Often ber Berg, fich gertrummernb 9.

Er erfüllt ben Spruch, ben Er einft offenbart: Er ericheint, feine Beiligen um ihn geschaart.

Und allen Weltbewohnern tont Die Gottesstimme, die hin durch die Raume drohnt.

Der Stamm derer, die seine Liebe gehegt, Wird neugeboren, wie das Kind, das die Mutter trägt.

Das Bolt bes herrn, es hat gefreißt und geboren 4). Wem tam je folche Runde ju Ohren?

Der Lautre hat dies Alles vollbracht. Ber fchaute folche Bunderpracht?

¹⁾ Сеф. 14, 4.

²⁾ Daf.

נָשָע וּוְמָן הוּחַר. הַיְוּחַל אֶבֶץ בְּיוֹם אֶחָר. מְכַשֵּׂר וְאמֵר:

בָּבִּיר רוֹם וָתַחַת. אִם־יִוְּלֶּר גּוֹי פַּצַם אֶחָת. מְכַשֵּׂר וָאמֵר:

לְּצֶת יָנְאַל עַפּוֹ נָאוֹר. וְהָיָה לְצֵת־עֶבֶּב יִהְיֶה־אוֹר. מְבַשֵּׁר ייל אַמר:

מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ בְּהַר צִיּוֹן. בִּי־חָלֶח גַּם־יָלְדָה צִיּוֹן. מְבַשֵּׂר וּאמֵר:

נְשְׁמֶע בְּבֶל־נְּבוּלֵךְ. הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהְלֵךְ. מְבַשֵּׂר וּאמֵר:

שִׁימִי עַר־דַּפֶּּןשָּׁק מִשְּׁבְּנוֹתַוּדָ. קַבְּלִי בָנַיִדְ וּבְנוֹתַיִּדְ. מִבַשֵּׂר וָאמֵר:

עַלְנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. כִּי קָמוּ יְשֵנֵי חֶכְרוֹן. מְבַשֵּׁר וְאמֵר:

קול קנו־אַלַי וְהָנְשְעוּ. הַיּוֹם אָם־בְּקוֹלִי תִשְׁקְעוּ. מְכַשֵּׁר וִאמֵר:

יול בְעַצְמוֹ. מְכַשֵּׂר וְאמֵר. הוּא דָוָר בְּעַצְמוֹ. מְכַשֵּׂר וְאמֵר: קול

קומוּ כְּפוּשֵׁי עָפָר. הָקְיצוּ וְרַנְּנוּ שׁבְנֵי עָפָר. מְבַשֵּׂר וּאמֵר:

רַבְּתִי עָם בְּהַמְלִיכוֹ. מַנְדִּל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ. מְבַשֵּׁר וְאמֵר:

קול אין רְשָׁצִים לְהַאֲבִיר. נְשֶׁה הֶסֶר לִמְשִׁיחוֹ לְרָנָר. מְבַשֵּׂר מָבְשֵּׁר וּאמֵר: אמר

תְּנָה יְשׁוּעוֹת לְעַם־עוֹלָם. לְרָוֹר וּלְוַרְעוֹ עַר־עוֹלָם. מְכַשֵּׂר וִאמֵר:

ש"ץ ג"פ קול מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאֹמֵר: וחקהל חוזר ג"פּי

Das heil ift ba! die Stunde, längst erkoren! Ward je ein Land in einem Tag geboren?')

Ein mächt'ger Sall wird burch Tief' und Boh' ergeben: Rann ein Bolf in einem Mal erfteben? 2)

Wenn Er fein Bolf erlöft, ftrahlend in herrlichkeit, Dann ift es licht um die Abendzeit. 3)

פושינים Es ziehen die Retter hinauf nach Zijons Höhen; Schon freißet Zijon und fühlet Mutterwehen 4).

> Es erichalt ber Ruf auf allen Seiten: Deines Zeltes Stätte follft aus bu breitent 5)

Bis Dammefiet fich beine Wohnung behne! 6) Rimm auf beine Töchter und Göhne!

עלון Juble, Scharons Lilie, in herrlicher Pracht! Die in Chebron Schlafenden?) find erwacht.

> D wendet euch ju mir und Beil ift euch bescheert, Noch heut, wenn ihr auf meine Stimme hort.

Es naht der "Sproß", der in Kraft fich hebt8): David felbst ift wieder aufgelebt.

Auf! ihr umhüllet von Grabesnacht! Die im Staub ihr schlafet, jubelt, erwacht!9)

Wenn der Bolfreichen Er wieder Glang verleiht, Soch strahlt feines Filrsten Berrlichkeit.

Wenn bis auf den Namen Er tilgt das Reich der Schuld, Dann feinem Gefalbten erweift Er hulb.

Dem David und seinen Sproffen in Ewigkeit!

Die Stimme ruft, und Beil verfündend spricht's.

^{1) 3}ef. 66, 8.

²⁾ Daf.

³⁾ Сеф. 14, 7.

^{4) 3}ef. 66, 8.

^{5) 3}ef. 54, 2.

⁶⁾ Bergl. Sifré gum 5. B. Mof. § 1 g. E.; Mibrafd S. & 7, 5; 3allut gu Sech. 9, 1. § 575.

⁸⁾ Сеф. 6, 12,

^{9) 3}ef. 26, 19.

הוּשִׁיעָה אָת־עַמֶּןה וּבָרֵך אָת־נַחֲלֶתֶּך וּרְעם וְנַשְּאֵם עַר־הַעוֹלָם: וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֵלֶה אֲשֶׁר הִתְּחַנַּנְתִּי לִפְנִי וְיָ קְרְבִּים אֶל־יִי אֶלְהִינּ יוֹמֶם וָלְוֵלֶה לַעֲשׁוֹת מִשְׁפַּט עַבְּהּוֹ וּמִשְׁפַּט עַפוּ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעוֹ דַּעַת בָּל־ עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יִי הוּא הָאֵלְהִים אֵין עוֹר:

תפלה לאמרה אחר חבוט הערבה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָגֵיף זְיָ אֶלֹהֵיני וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְבְּכִינִוּ הַבּוֹחֵר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וּבְּכִינִוּ הַבּוֹחֵר בִּנְבִיאִים טוֹבִים שְׁחָקַבּל בְּרַחֲמִים וְבְרָצוֹן אֶח־חִּפִּלְּחֵנוּ וְהַפָּפְתֵנוּ וְהַפִּבְּרִלִים בּיגִינוּ לְבִינֵיף וְחָשִׁיב לְנִי וְבִּאֹחַ הְּמִבְּרוֹ הַבְּּבְּרִיּלִים בּיגִינוּ לְבִינֵיף וְחָשִּׁים שְׁפְּתָנוּ וְחָשְׁכֵנוּ וְחָשְׁכֵנוּ וְחָשְּׁכֵנוּ וְחָשְּׁכֵנוּ וְחָבְּלִים הָאֵל הַנְּבוֹ חִינִים טוֹבִים: אָנָּיְא מֶלֶּךְ מִלְּבְי חְבָּלּוּ בְּחְשִׁים וְמִיּשְׁם חִשְּׁפְּוֹע וְמִבְּלוּ בְּחְשִׁבְּנוּ וְמַהְבָּנוּ וְמִבְּלְּבְּ בְּעִחּוֹ וְתִּמְחֵלְ חְשָּבְּוֹלְ וְנִיּשְׁכֵּוּ וְמִשְׁם חִשְּׁפְּוִע תְּבִּבּוֹ לְפָּנֵיף מְחִילְה שְׁמִּבְּלוֹ בִּחְשׁיִבְּה שְׁלְמְה וֹנְשְׁבְּוֹ וְתִשְּחִבּי וְנִבְּוֹבְ מִמְבִּלוֹ בְּחְשִׁבְּר וְמִבְּיִבְ מִיְבְּר הַשְּׁבְּוֹים לְמִבְּלוֹ בִּחְשִׁבְּר וְמִשְׁם תַּשְּׁפְּוִי וְנִיוֹלְ מִבְּלְוֹ בִּחְשִׁבְּה שְׁבְּחִבּי וְנִבְּוֹלְ בְּחְשׁבְּיוֹ וְנִבְּחִבְּיוֹ וְנְעִוּנוֹי וְנִבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּמְבְּיוֹ בְּמְשְׁבְּרוֹ בְּבְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ וְנִבְּבְּי בְּבְבְּיוֹב וְנִים וְנְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּלוֹ בְּחְשִׁבְּיוֹ שְׁבְּבְּיוֹ בְּבְבְּבְּר הַמְשִׁבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּחְבְּבְּיוֹבְ לְנִיבְּי בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּלוֹ בְּחְשְׁבְּרְיבְ בְּבְבּוֹים לְבְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹב בְּבְבְּיוֹב לְנְבְּיוֹ בְּבְּבְּוֹים לְבְבְּבְּיוֹב בְּבְבּיוֹי בְּבְּבְּבְיוֹב בְּבְבּיוֹי בְּבְבְּבּוֹים בְּבְּבְּיוֹב בְּבְּבְיוֹבְי בְּבְבְּבְּיוֹב בְּבְבְּבְּיוֹב בְּבְבְבּיוֹי בְּבְבְיוֹב בְּבְּיִים מְבְבּבּוֹין בְּבְּבְיוֹים בְּבְבְּבִיוֹ בְּבְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְּיִים בְּבְּבִים בְּבְבּבּיוֹ בְּבְּבְּבּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם מוֹבְבּים בְּבְּיוֹב בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹב בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְבְּבְיוֹם בְּבְבְיבְּבְּבְּבְים בְּבְבְּבוּוּ בְּבְּבְיוֹם מוֹבְבּים בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְבּבּבְּיוּ בְּבְּבְּבּבְים בְּבְּבְּבְיוּבְיוֹם בְּבְבְּבְיוֹבוּים בְּבְבּבּוּבְיוֹ בְּבְּבְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְ

Hilf Deinem Bolke und segne Dein Erbtheil und weide sie und erhebe sie bis in Ewigkeit! — Und es seien diese meine Worte, die ich gesteht vor dem Ewigen, nahe dem Ewigen, unserm Gotte, Tag und Nacht, daß Er thue, was recht ist seinem Knechte und was recht ist seinem Volke Jisrael, Tag sür Tag, damit erkennen alle Völker der Erde, daß der Ewige der Gott ist, keiner sonst.

קריש שלם. (כהרכה קהלות אין כאלהינו.) עלינו.

Nach dem Morgen-Gottesbienst werden in vielen Gemeinden folgende Pfalmen gelesen.

(Un den erften beiden Tagen des Gutfothfeftes.)

(עו) לַסְנַצְּחָ בּנְנִינת מִוְמוֹר לְאָכָף שִׁיר: נוֹדֶע בִּיחּידֶה אֱלְחִים בְּיִשְׂרָאֵל נְּרוֹל שְׁמוֹ: וַיְהִי בְשָׁלֵם סוּכּוֹ וְמְעוֹנָתוֹ בְצִיוֹן: שֲׁמֶּח שִׁבֵּר רְשְׁפִי־קְשֶׁת מָגוֹ וְחָרֶב וּמִלְּחָמָה סֶלָה: נָאוֹר אַתְּח אַדִּיר מִהַרְבִי־טְרֶף: אֶשְׁחוֹלְלְוּ אַבִּיר מָהַרְבִי נְמִלְּה נְמִיְם וְלֹא־מִצְאוֹ כְל־אַנְשִׁר־חְנֵל וְדֵיהָם: אֶשְׁחוֹלְלְוּ אַבִּיר מִהַרְבִי נְעַלְּב נִּכְּב וְהָבֶּב וְחִים: אַתְּח נְוֹרָא אַתְּה וֹשְׁקַטְה: בִּיִּקְמִּה מְּנְבְּ מְּנִי אֲבֶרְ מִּלְּה וְשְׁקְּטְה: בִּירִם חִישְׁמִּעְתְּ דִּין אֶרֶץ נְרָאָה וְשָׁקְטָה: בִּיְרָם חִיּבְעְמֹּר לְיָי אֶלְהִיכֶם בְּל־דִּמְתְּבְי וּבְּילְנִי אֶבֶץ מָלְה: בִּירֹחָם אְרָה חִוֹּבְל וְבִיתְּמִּל אָנְי אֶלְהִים לְּהוֹשׁוּע בְּלִרעּנְוֹוּדְאֶרֶץ סֵלְה: בִּירֹחָמֵת אָּדְם חּוֹּדֶרְ שְׁמִּשְׁכְּט אֲלְהִים לְּהוֹשׁוְע בְּלִרנִי אֶרֶץ עְּלְהִיכֶם בְּלִּר־יִחְבָּיר וֹנְדֵּא לְמֵלְבִי־אָרֵץ:

(In manchen Gemeinden werden dafitr die folgenden beiden Pfalmen gelefen.)

(מכּ) לַמְנַצֵּחַ מַשְּׂכִּיל לִבְנִי־קְרַח: כְּאַיָּל תַּעֵרג עַל־אָפִּימִי־מִים בֵּן
נַפְּשִׁי תַעָּרג אֵלֶיף אֱלֹהִים: צְמְאָה נַפְּשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מְחַי אָכוֹא
וְאֵרָאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: הָיְתָה־לִּי רִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמֶם וְלְיֵלְה בָּאֱמֹר אֵלֵי
בְּפְּף אֶדַּדֵּם עַר־בִּיח אֱלֹהִים בְּקוֹר־רְנָּרֹה וְחוֹרָה חָמוֹן חוֹגֵג:
בַּפְּך אֶדַּדֵּם עַר־בִּיח אֶלִהִים בְּקוֹר־רְנָּרֹה וְחוֹרָה חִמוֹן חוֹגֵג:
מַחַר מִצְּעָר: מְהוֹם־אֶלִי תַשְׁחּוֹח עַל־כֵּוֹ אֶוְכְּרָה וְמִאֶּהְיְ וְמִלְיִה מְשִׁהוֹח קוֹרֵא לְקוֹל צִּנּוֹרֶיְה בָּלְתִיץ אוֹרָב: בְּּלְצִיּה עָלִי עַבְּרוּ וֹמְמָלְ הַשְּׁבְּרָיְ וְשִׁוּעוֹת עַבְּיִּי עָלִי נַפְשִׁי תִשְׁחּוֹח עַל־כֵּוֹ אֶוֹכְיִךְ בַּאֶרֶץ וְרָבֵּן וְחַרְמוֹנִים עָלִי עָבְרוּ: יוֹמֶם וְצֵיֶה שָׁכְחְמְנִי לְמָּה־קְּדֵּר אֵלֵךְ בְּלְחֵץ אוֹיֵב: בְּּלֶצְיִה אוֹמְרָ בְּלְחֵץ אוֹיֵב: בְּלֶצְיִה אֵיֹה אֵלֹחֵיף: מָה־ אִנְיִי צוֹרְכִי עָבְיִי צוֹרְכִי בְּשָּבְרִי בְּאָבְרָם אֵלֵי בְּלְחֵץ אוֹיֵב: בְּלָצִי לְמָּה שְׁבַחְתְּיִּ בְּצִּבְיתְ בְּלְּתִי עְבָּי בִּשְׁבִּיוֹ לְמָי עָלִי לְבָּבְיר אֵלֵךְ בְּלְחִץ אוֹיב: בְּּלְצִי לְבָּית עְבִּי בְּבְּבְיר אֵלְרִי לְבָּר אִלְבִיי בְּבְּבְרוֹי אַבְּר בְּיִים בְּבְּים אֵבְים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּיִם בְּיִּבְיִים בְּיִּם בְּוֹחִי עָלִי נַבְּשִׁי תִּשְׁחּוֹחָם בְּבְּבְּים אָלְבִי לְפָּיִי לְבָּיִי בְּבְּיִים אֵבְיים אֵבְיִי בְּבְּיִים אָּבְיִים אָבְיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִים אֵלִיי בְּבְּיִי צִוֹרְי בְּבְּיִבְי אִבְּיִי בְּיִים אֵבְיּי צִּבְּיִי בְּבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִבְיִי בְּבְיִי בְּיִבְיִי בְּבְּיִים אֵבְיוֹם אֵנִי בִּיִי בְּבְּיִים בְּבְיִבְיִים בְּבְּים בְּבְּרוּי בְּבִיים בְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבּוֹתְיים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִבְיּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּבְּיִים בְּבְיּבְייִים בְּבְים בְּבְּים בְּיִים בְּבְים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִים בְּבְים בְּיִים בְּבְיים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים ב

(מג) שֶׁפְּמָנִי אֱלֹהִים וְרָכָה רִיבִי מִגּוֹי לא־הָסִיד מֵאִישׁ מְרְמָּה וְעַוְלָה חְפַּלְּמָנִי אֱלֹהִים וְרָכָה רִיבִי מִגּוֹי לא־הָסִיד מֵאִישׁ מְרְמָּה וְעַוְלָה חְפַּלְּמָנִי: כִּי־אַפָּה אֱלֹהִי מָעָוִי לָמָה וְנַחְמָּנִי לָפְּת־קֹבּר אֶחְהַלְּךְּ בְּלְחִץ אוֹנֵב: שְׁלַת־אוֹרְךְ נַאֲמְהָּךְ הַמְּח יַנְרְחִנִּי יְבִיאִוּנִי אֶל־תַּר־קְּרְשְׁךְּ וְאֶלֹהִים אֶלהִים אֶל־אֵל שִׁמְחַת גִּילִי וְאוֹרְךְּ בְּכְנוֹר אֱלֹהִים אֶלהִים אֶלהִים אֶלהִים אֶלהִי: מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה־הָּחֶמָי עָלָי הוֹחְילִי לֵאלהִים כִּידעוֹד אוֹרֶנוּ וְשׁוּעתׁ פָּנִי וַאלהָי:

הְשָׁחוֹחָחִי נַפְשִׁי וּמַה־הָּהָמִי עַלַי הוֹחָילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹבֵנוּ יִשׁוּעֹת

פַנֵי וֵאלהַי:

(Un den Mittelfelertagen.)

(לא) לְמְנַצֵּחַ מִּוְמוֹר לְדָוִר: בְּדְּדִינְ חָקִיתִי אַל־אַבְוֹשָׁרה לְעוֹלָם בְּצִרְקָתְף פַּלְּמִנִי: תַּמֵּח אֵלֵי אָוְנְךְּ מְחֵרָה הַצִּילֵנִי הְנֵח לִי לְצוּר קָעוֹז לְבֵית מְצוּרוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: כִּי־בַּלְעִי וּמְצוּרָתִי אָחָה וּלְמַעַן שִׁמְדּ תַּנְחֵנִי וּחְנַהְלֵנִי: תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ שָמְנוּ לִי כִּי אַתָּרה מָעָוִי: בִּיָרָךְ אַפְּקור רוּחִי פָּרִיתָרה אוֹתִי וְיָ אֵל אֲמֶרה: שְׁנִאְתִי הַשִּׁמְרִים הַכְּלֵיר שָׁוְאַ וַאַנִי אֶרַ־יִיְי בָּשְׁחְתִּי: אָגִילָרוּ וְאֶשְׂמְחָרוּ בְּחַסְהֶּךְ אֲשֶׁר רָאִירָז אָרוֹרו נַפְּשִׁי: וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי נְדַעְתָּ בְּצָרוֹרו נַפְּשִׁי: וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַר־אוֹנֵב הֶעֶמַרְתָּ בַּפֶּרְחָב רַגְּלָי: חָגֵּנִי יְיָ כִּי צַר לִי עָשְשְרה בְּבְעַם עִינִי נַפְּשִׁי וּבִּשְׁנִי: בִּי כָלוּ בִיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתִי בַּאֲנָחָה בָשׁל בַּעוֹנִי כֹחִי וַעַצְמֵי עָשׁשוּ: מִכְּלֹ־ צרָרַי הָנִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁבֵנֵי מָאד וּפַחַד לִמְיָדֶעִי רֹאַי בַּחוּץ נָדְרוּ מִמֶּנִי: נְשָבַחָחָתִי בְּמֶרת מִלֵּב הָיִיְתִי בִּכְלִי אבר: כִּי שְׁמַעְתִּי הַבַּת רַבִּים מְגוֹר מְּפָבִיב בָּהְנַּסְדָבו יַחַר עַלִּי לָקַחַרו נַפִּשִׁי זָמָמוּ: וַאֵנִי עַלֵּוְדְּ בָשַחְתִּי יִנַ אָמֶרְחִי אֱלֹהֵי אָחָה: בִּיָרָךְּ עָתּחָי הַצִּילֵנִי מִיַּר־אוֹיַבֵי וּמֵרְדְפַי: הָאֵירָה פַנֶּיָךְ עַל־עַבְרֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְבֶּך: יְיָ אַל־אַבְוֹשָׁה כִּי קְרָאחִיךְ וִבְשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְאוֹל: הֵאָלַמְנָת שִּׁפְּחֵי שֶׁקֶר הַדּבְרוֹח עַל־צַדִּיק עָתֶק בְּגַאָנָה וָבוּוּ: מָה רַב מוּבְךּ אֲשֶׁר־צָפַנְהָ לִירֵאֶיךּ פָּצַלְהָ לַחוֹסִים בְּךְ נֶגֶר בְּנֵי אָדָם: חַּסְחִירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיְךּ מֶרֶכְםִי אִישׁ חָּצְפְּנִם בְּסֻכָּה מַרִיב לְשׁנוֹרֹת: בָּרוּךְ וְנָ כִּי־הַפְּלִיֹא חַסְהוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר: וַאֲנִי אָמְרְתִּי בְּחָפְּוִי נִנְבְוְתִּי מִנֶּנֶר עִינֶיךּ אָבֶן שְׁמַעְתִּ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׁוְעִי אַלֶּיך: אָהֶבוּ אֶת־וְיָ כָּל־חֲסִירָיו אָמוּנִים נֹצֵר וְיָ וֹמְשַלֵם עַל־יֶחֶר עשׁׁה נַאָּוָה: חָוְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְּכֶם כָּל־תַּמְיַחָלִים לַיִי:

(Am Hoschana Rabba.)

(סא) לַסְנַצִּקְהַ עַלְרְנְינַת לְרָוִר: שִׁמְעָה אֶּלְהִים רָנָּחִי הַקְּשִּיבָה מְּלְרֵי: מִקְצִּה הָאָרֶץ אֵלְוְךּ אֶלְרָי בַּעְטֵף לִבִּי בְּצוּר־יָרוּם מְמָנִּי תַּלְּחִים אֶחֶפֶּה בְּפָרֶץ אֵלְוְרָ אֵלְיָרָ בְּעָמֵף לִנִּי בְּצוּר־יָרוּם מְמָנִּי עוֹלְסִים אֶחֶפֶּה בְּסְתֶּר בְּנָבֶּיְה פֶּלְה: כּי־אַמְּה אֶלְהִים שְׁמַעְתְּ לְנְרָרָה בְאָהְלְּךְ עוֹלְסִים אֶחֶפֶּה בְּסְתֶּר בְּנָבֶיְה פֶּלְה: כּי־אַמְּה אֶלְהִים שְׁמַעְתְּ לְנְרָרָה בְּאָהְלְּךְ עוֹלְסִי לִפְנֵי אֶלְהִים חֶסֶּר וָאָמֶר מוֹ יִנְצְרָהוּ: בַּן אֲנַמְּרָה יִבֹּר לִשְּׁלְמִי נְרָבִי ווֹם יוֹם:

שיר היחור ליום ראשון.

אָשִירָה ואוַפֶּרָה לָאלהַי בִּעוֹרִי. הָאֵלהִים הַרְעַה אֹתִי מְעוֹרִי: צר־הַיוֹם הַזֶּה הָהָוַקְהָּ בְיָרִי. חַיִּים וָחֶסֶר צָשְׂיתָ עִפְּּרִי: בָּרוּהְ וְיָ וּבֶרוּהְ שֵׁם בְּבוֹרוֹ. בִּי עַל־עַבְרּוֹ הִפְּלִיא חַסְרּוֹ: אַלהֵי מֶרוֹם בַּמֶּח אַקָּהַם. וּבַמֶּח אָבַּף לֵאלְהֵי קָהַם: אַלוּ הָרִים לְמַעַרֶבָה. וְבָלֹ־עֲצֵי לְבָנוֹן בַּכּּל עֲרוּכָה: וָאָם כָּל־בְּהַמוֹתוְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים עַרוּכִים עַל־הָעֵצִים: וְאַף זָנִיּוֹת מִוְבֵּהְ מְבוּסִים. דָּם כַּפֵּוְם לַיָּם מְכַפִּים: וְכַחוֹל סְלֶת דָשׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן: וּלְאַוְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וִלְקִטְרֵת כָּל־רָאשֵׁי בְשָׁמִים: (וְאָלוּ גַרוֹת עַל־הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירִים בִּשְׁגִי הַמְּאֹרֹת:) (וּכְהַרְבִי־אֵל לֶחֶם הַפְּנִים. עַל־שֻׁלְחָנוֹת ְעַרוּבִים בִּפְנִים:) נַיָּין כִּמְשַׁר הַשָּׁמָיִם. וְשׁכֶּר לְנֵחֶךְ כְּעִינוֹת מָיִם: ואלו כָּל־בְנֵי אָדָם כּחֲנִים. לְוִיִם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים: וְכֶלֹּדְעֵצִי גִיהֶן וְכֶלֹּדְעַצִי יְעָרִים. כִּנּרוֹת וּנְכֶלִים לַשְּׁרִים: וְכָל־בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל חְרוּעֶתָם. וְהַבּוֹכָבִים מִפְּסְלוֹתָם: וְכָל־הַלְּבְנוֹן וְחַיָּה כָלָה. אֵין דִי בָּעֵר וְאֵין דִּי עוֹלָה: הַן בְּכָל־אֵלֶה אִין הַי לַעֲכוֹר. וְאֵין הַי לְקַהֵם אַל הַבְּכוֹר: כִּי נִכְבַּרְתָּ מָאדׁ מַלְבֵּנוּ. וַבַמָּח נִבַּף לַאַרגִינוּ: אָמְנָם לא־יוּכְלוּ כַבְּרֶךְ בָּלֹ־חֵי אַף בִּי אֲנִי עַכְרֶךְ: נאָנִי נְכָוֶה וַחַרֵל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעִינֵי וּשְׁפַּל אַנְשִׁים: וָאֵין לְעַכְּדְּדָּ כֹל לְכַבְּבֶדָּ. לְחָשִׁיב לְדְּ נְמוּל עַל חְסְבֶיִּדְ: בִּי הַרְבֵּיתָ שוֹבוֹת אֵלֶי. בִּי הִנְּדֵלְתָּ חַסְדְּךְּ עָלַי: וָרָב שׁלוּמִים לְךְּ הָיָבְחִי. כִּי עָשְׂיתָ טוֹבוֹת אָתִּי: וְלֹא חָיַבְתָּ לִי נְמוּלֶךָ. בָּל־מוֹבָתִי בַּל־עָלֶיךָ: על הַפּוֹבוֹת לא עַבַרְתִּיךְ. אַחַת לְרבּוֹא לא נְפַלְתִּיךְ: אָם־אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה-נָא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סִפּרוֹת לָמוֹ: וּפֶּח־אָשִׁיב לְּךּ וְהַכֵּל שֶׁלֶּךְ. לְךּ שָׁמִים אַף־אָרְץ לְרְּ: יַמִּים וְכָל־אֲשֶׁר־בָּם בְּיָרֶךְ. וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיְּרֶךְ: וַאֲגַחְנוּ עַפְּדּ וְצאגֵרָּ וְחַפָּצִים לִעַשׁוֹתְ רְצוֹגֵרָּ:

וְאֵיךְ נַעֲבֹד וְאֵין לְאֵל יָבְנוּ. וְלִשְׂרְפַּת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּאֲנוּ: וְאֵיךְ נַעֲבֹד וְאֵין זָבָח וִמִנְחָח. כִּי לא־בָאנוּ אֶל־הַפְּנוּחָח:

וּמֵיִם אַיִן לְהַעַבִּיר שָמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל־,ְאַרְמָה מְמִאָה: שָׁשׁ אָנִבִּי עַל־אֲמֶרֶיךּ. וַאֲנִי בָאִתִי בּּרְבָּרֶיךּ:

בִּי בְתוּב לֹא עַל־וְבְחֶוְהְ וְעוֹלֹתֵיךְ אוֹבִיחֶקְ: על־דְּבַר וָבָח וְעוֹלֹתֵיכָם. לֹא צִיּוְתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכָם:

מַה־שָׁאַלְתִּי וּמַה־דָּרַשְׁתִּי מִמְּדְ כִּי אִם־לְיִרְאָה אֹתִי:

ן לָב נִשְׁבֶּר מִמִּנְחָה מְהוֹרָה. זִבְחֵי אֲלהִים רְוּחַ נִשְּׁבְּרְה: זָבָח וּמִנְחָה לֹא חָפַּצְתָּ. חַשָּׁאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאֲלְתַּ:

מִוְבֵּחֵ אָבְנָה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַבְּרָה אַף־רוּחִי בְקְרְבִּי: רוּם לֵב אַשְפִּיל וָאֶת־רוּם עִינָי. וָאֶקְרְע לְבָבִי לְמָעַן אָרּנִי:

שְׁבְרֵי רוּחִי הֵם וְבָחֶיךְ. יְעַלוּ לְרָצוֹן עַל־מִוְבְּחֶךְ: וְצִּשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדִיוֹמֶיךְ. נַאֲסַפְּרָה כָּל־נַפְּלְאוֹמֶיךְ:

אָשֶׁר יָרְעָה גַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמֵלֵל נְבוּרוֹת וַאַרַבְּרָה: וּמָח אָעֶרוֹדְּ וְלֹא יָבְעָחִי מָה. הַיָּכִל אוּכַל דַּבֵּר מְאִוּמָה:

בָּי אֵין חֵקֶר לִגְּרָלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפֶּר לִתְבוּנָתוֹ: חַבַם לֵכָב הוּא מִי כָמְחוּ. שַׁגִּיא כְחַ לֹא־מְצְאגָהוּ:

עשֶׂה גְרלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּרוֹל אַתָּה וְעשׁה נִפְלָאוֹת: ער־אֵין מִסְפָּר וְעַר־אֵין הָקֶר. וְלֹא נוֹרַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:

איוֹ עִין אֲשֶׁר הְעִירֶךְ. וְאִי־וֶה פֶּה אֲשֶׁר יַנִּירֶךְ: חַי לֹא רָאַדְּ וְלֵב לֹא יְרָעֶדְּ. וְאֵי־וֹה שֶׁבַח אֲשֶׁר יִצִּיעֶדְּ:

בם מְשֶׁרְתָּיך לֹא בָאִיד. וְכָל־חַכְמֵי־לב לֹא מְצַאִּירָ:

אַפָּה לְבַּדְּדְּ מַבִּיר שִׁבְתֶּדְּ. וְאֵין זוּלְתְּדְּ יוֹבֵע כּּחֶדְּ: אַפָּה לְבַּדְּדְּ מַבִּיר שִׁבְתוֹת רְאוּיוֹת לִבְכוֹנְדְדְ: עַל־בֵּן חְבֹרַךְ בָּלְעָרֶי לְדְּ. בְּפִי קְרִשְׁךְּ בְּכוֹרְדְּ וְנְּרְלֶךְ.

וּמַפָּי הַכּל בְּכָל־אָיָלוּתָם. כְּפִי מַדְּע אֲשֶׁר אַתָּה הַנַּנְתָּם: יוֹרוּ פִּלְאַדְּ הַשָּׁמָיִם. וִיאַדְּרִיּדְ קוֹלוֹת מָיֵם:

יָרָרִיעוּ לְךְ כָּל־הָאָהֶץ. יוֹרְוּךְ כָּל־מַלְבֵי־אָהֶץ: אַף יוֹרְוּךְ כָּל־הָעַמִים. וִישַבְּחְוּךְ כָּל־הָאָמִים:

בָּל־תֶרַע יַעַקֹב עַבָּהֶיך. כִּי עַלֵיהֶם נְּבְרוּ חֲסָהֶיף: אָח־שֵם וְיָ יְחַלְלוּ כָּלֶם. אַל אֱלֹהִים אֶפֶת וּמֶלֶךּ עוֹלֶם:

כרוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד:

ליום שני.

נאַני עַכְדְּדָּ בָּן־אֲמֶתֶדְּ. אֲדַבֵּר אֲמֵלֵל נְבוּרוֹתֶיִדְּ:

אַין אַלֶּיךּ שָׁבְחַדְּ קְצָּתָם אֲכַפְּרָה. כַּוְעַשֶּׂיךְ מַח־נּוֹרָא אּמְרָה: אַין אֵלֶיךּ שָׁבְחַדְּ קּפִפֶּר. אַגִּירָה עָצְמוּ מִפַּפֵּר:

הַקֶּר אֶלְוֹהַ לֹא יִפְצֵא. וְתַּכְלִית שַׁרֵּי לֹא תִקּצֶה: וְלְחָבוּנָתוֹ חֲלֹא אֵין חֶקָר. וִּמְסְפֵּר שָנֵיו לֹא יֵחָקָר:

וְגַם אֵין מִסְפֶּר לִנְרוּדֶיךָ. כְּצִכְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּכוֹדֶךְ: אֵיוֹ עַיִן אֲשֶׁר חָּעִידֶךָּ. וְחֵי לֹא רָאָה פְּגֵי כְכוֹדֶךְ:

נָבוֹן וְחָבֶם הֵן לֹא יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֲרוֹךְ עַל־אֲשֶׁר לֹא אָדָע: וְאִם יאמר אִישׁ ַעד פַּרְלִיתוֹ אָערוֹךְ אֵלִיו יִּבְמַחְבָּנְתוֹ

אָכא וְאֶמְצָא תַּכְלִּית שָׁכְחוֹ. לא־נָאֶמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ: יְכָלָע כִּי לֹא וַדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִיח פִּיְחוּ רֵאשִיח דַּרְכּוֹ:

וְעָפֶּרִי לֹא־כֵן אָנֹכִי. וּפִּי לֹא־אָתֵן לַחֲטֹא וְחִבִּי: אֲסַפְּרָח לָאֶחָי קצות דַּרְכִי אֵל. וּלְיִשְּׁרָאֵל מַח־פָּעַל אל:

בַּבָּתוֹב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַח־נּוֹרָא מַעַשֵׂיך אֱלֹהִים:

וְאָמֶרְהָּ עַם־וֹוּ נָצֵרְתִּי לִי וְסַפְּרוּ שְמִי וּחְהַלְּתִי:

בָּמִצְרַיִם שַּמְתִּי ְעַלִּילוֹתֵי. לְמַען הְּסַבֶּּר אֶת־אתתַי:

נאַני עַכְּדָּדְ עַל־בִּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹש מַעַל־מַפֶּר:

הָתַלֵּל נַפְשִׁי כְּחַ מַעַשֶּׂיךָ. וְכָל־קְרָבֵי אֶת־שֵׁם קְרְשֶׁךְ:

וּאֲבָרֶכְךְּ בְּבָל־עִנְינִי. וּבְכָּל־לִבִּי אוֹדָה אֶת־אֲדֹנִי:

בם בּנְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת־פִּי אֲמֵלֵא תְחָלֶתֶךָ:

בי פי יַנִּיד הְהַלְּמֶךְ. כֶּל־הַיּוֹם אֶת־חִפְּאַרְמֶךְ:

(וְאְמְרָה נָּא עֲווּוֹ נוֹרְאוֹתֵיךּ. וְאָשִיחָה דִּבְרֵי נִפְּלְאֹתֵיךּ:)

וְאַוְבִּיר טִיכְרְּ וְצִּדְקוֹמֵיךּ. חֲסָבֶירּ וּנְבוּרוֹמֵיף: יָבַעְתִּי כִּי־נָרוֹל אַתָּח. עַל־בָּל־אֱלֹחִים מְאדׁ נָּבַלְתָּ:

פּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַפִּים הם אֱלִילִים אַלְמִים רְוֹת אֵין בָּהָם:

הַן לְעוֹבְרֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלְמָה לָהֶם הַמְּה מְמִיבִים: וּבְצֵת צֶּרָה אָו יִתְפַּלְּלוּ. וְלֹא יַצֵנוּם כִּי לֹא יוֹצִילוּ:

הוֹרְשִׁים בְּכָל־לֵב לְרְוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל־עַם קְרוֹבוֹ: היוצר כּל הוא אֱלהֵינוּ. הוא עִשְּנוּ וְלוֹ לְבַר אֲנֶחֵנוּ:

עם מַרְעִיתוֹ וְצֹאוֹ יָרוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: בַּצַר לְנִי מָאד נִמְצֵאתָ. כִּי רֹרְשֶׁיִךְּ לֹא־עָוְבְהָּ:

וְתָמִיד בָּפִינוּ הְּהַלְּתָדְ. וְמְהַלְּלִים לְשֵׁם הִפְאַרְתָּדְ:

ער אַפָּה בְּךְּ וּבִּבְבוֹנֵךְ. וִמְשֶׁרְתֵוְךְּ אַףְ עַבְּדֶוְךְּ:

אַשֶּׁר כְּבוֹרְךְ מְלֹא בָל־הָאָבֶץ. וּכְבוֹרְהָ עַל בָּל־הָאָבֶץ: נאַבוֹתִינוּ בָּחַרוּ אוֹתָהְ לְבַּדְּהְ לָעֲכוֹר וְאִין לְנָר אִסְהְ:

וְהַנְנוּ עַל יִחוּבֶךְ לְבַבֶּקְרָ נַנְעַבֹּדְ כְּבֵן אָב וּנְבַכְּבֶּךְ: וְהִנְנוּ עַל יִחוּבֶךְ יוֹמֶם וְלֵוְלָה עַבֵּיךּ

בְּפִי בָלְנוּ וּבִלְּבָבֵנוּ. שְׁאַתָּח לְבַדְּךְ אֵלחֵינוּ: אָלחִינוּ על יִחוּדֶךְ עִרִים אֲנַחֲנוּ וַעַּבְּדֶיךְ:

אין תְחַלָּה אֶל באשִיתֶה. וְאֵין בֵץ וְתַכְלָה לְאַחֲרִיתֶה:

ראשון וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵכ לְּהָשִּׁית: אַין לְבְּ כוֹבֵב וְאֵין לְךְּ פֵּאָה. עַלְבֵּן אוֹמְדְּ חֵי לְא רָאָה: מִין לְדְּ כוֹבֵב וְאֵין לְךְּ פֵּאָה. עַלְבֵּן אוֹמְדְּ חֵי לְא רָאָה: (אֵין פַּאָה לְפָכִיבוֹמִיְף. וְאִין מַבְּיִלְ לְא יְמַצְּעוּךְ: אַין חָבְמָה אֲשָׁר תַּבְעָּךְ. וְאֵין מַבְּיוֹ בְּינוֹמֶוְדְּ:) וְלְא יַשִּׁיג אוֹחָדְּ בְּלִ-מַבָּע. וְאֵין שֵׁכֶּל אֲשֶׁר יָבִיוֹ וְיִבַע מְפָּבְרָאַתְ: מְפָּבְרָאַתְ:

ליום שלישי.

אָמְנָם יָדְעָתִּי כִּי אַתָּח אֱלֹהֵי יַעִקֹב כּל יָצְרָהָ: אַהָה כוֹבֵא וְלֹא נִכְרֵאתָ. אַהָה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצֶרְהָ: אַהָּה מֵמִית וָאֶת־כֹּל הְּבַלֶּה. אַהָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף הַּעַלֶּה: וָנֶאֲמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אֶתָּה. וְעַל־יְרֵי נְבִיאֲךְ כֵּן הוֹדָעְתָּ: וָלא חָמוּח אֵל חַי וְלא מַהָּח. מֵעוֹלֶם וְעַר־עוֹלֶם אָהָח: מַשְבִּיר וּמוֹלִיר וְלֹא נוֹלַרְהָ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֲלֵּיתְ: מָוֶת וּמַרְוֶה אֵין לְפָנֶוְךּ. הְנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶוְדְ: הַלֹא מֵקָרֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךְּ לֹא נִשְּׁתַּגְיְתָ: וְעַר הָעוֹלֶם לֹא חִשְׁחַנֶּח. מֵאֶלֶהוּחְדְּ לֹא תִרְגַנֶּח: חָרָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִבּוְשְׁתָ כּלֹ וְלֹא חָבּיְשְׁתָ: לא יָחֶלוּ וִקְנָה וּבַתְרוּת עָלֶיְךּ גַּם שִׁיבָה וְשַׁתְרוּת: וְלֹא־חָלוּ בְךָּ שִׁמְחָה וָעָצֶב. וְרִמְיוֹן נוֹצֶר וְכָל-דְּבַר בֶקְצֶב: כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹחְךָ גְשֶם. אַף לֹא חִרְמֶח אֶל כָּל־נָשֶׁם: בָּל־הַיְצוּרִים נְבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל־רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם: כִּי הַבְּרוּאִים בִּנְכוּל שַׁמְחָם. וְלִימֵי צְכָאָם נְכוּל הַקַפְּחָם: וּלְךּ אֵין נְבוּל וּלְיָמֶיף. וַלִשְׁנוֹתֵיף וּלְעַצְמֵך: פִּי שֶׁרֶם בָּל־יְצִיר הָיִוֹתָ לְבַבֶּךְ מְאִימָה לֹא נִצְרַכְּה: הַכֵּל צְרִיכִים לְצִּרְקוֹתֶּיךְ. וְאֵינְךְ צָרִירְ לִבְרִיוֹתֵּיךְ: בִּי שֶׁרֶם בָּל־יְצִיר הָיִוֹתָ לְבַבֶּךְ מְאִימָה לֹא נִצְרַכְהָ:

רַאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָרָךְ עֲרוּכִים. אַתְּה כָם וְחֵם בְּרוּחֲךְּ שְׂרוּכִים:

כּל אֲשֶׁר־הָיָה בָּרָאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:

בְּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל־הַּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁכֹתִיהֶם. מראש וַער־סוֹף תַּדַע בָּלָם. וְלֹא חִשְׁבַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:

אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּהְ עֲרָכֶם. לְבַדְּהְ תֵרַע מְקוֹמָם וְרַרְבָּם: הו אין דָּבָר מִמְּהְ נִעְלָם. כִּי לְפָנֵיךְ נְכוֹנִים כָּלָם:

אין חְשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹם וָמַתֶּר. לָנוֹם שְׁמָּח וּלְהַסְּתֵר: אַת אֲשֶׁר חְּבַקשׁ אַחָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּגַת שֶּׁחְרְצֶח:

בִּי אָת־הַכּלֹ כְּאַחַת תִּרְאָה. לְבַרְּךָּ תַּעַשֶׂה וְאִינְךְּ נִלְאָה: פִּי עַל־גּוֹי וְעַל־אָדֶם יָחָר. עַל־כּל הְרַבֵּר בְּרָנֵע אֶחָר:

תשָׁמֵע בְּרֶגַע בָּל־הַקּוֹלת. וְעֵק וְלַחֵשׁ וְכָל־הַהְפָּלוֹת: אַף הָבִין אֶל־בָּל־מַעשִׁיהֶם. בְּרֶגַע הַחְקוֹר בָּל־לִרְבֵיהָם:

ולא תַאַריך על־מַחְשְׁכוֹתֶיך. וְלֹא תַתְמַחְמַה על עַצְּתֶך: אַצֶּל עַצְּחָד גַּוַרָמֶד. לָקִץ וּלְמוֹער קְרִיאָמֶד:

וְכָלֶם בָּאֲמֶת בְּתם וּבְיְשֶׁר. מִבְּלִי עְדֶּף וּמִבְּלִי חְשָׁר: מִפְּּךְ דָּבָר לֹא יֹאבִד. וְדָבָר מִפְּךְ לֹא יִכְבָּר:

בָּל־אֲשֶׁר תַּחָפּץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְיָרְךְּ מֵעֲשׂוֹת:

יָכְלֶת יָי בְּהֶפְצוֹ קְשוּרָה. וּבְרְצוֹת יָיָ לֹא אַחֲרָה:

אין דְּבַר מַתֶּר מִפְּזְדְ נִכְחָר. עַתִירת וְעבְרוֹת לְדְ הַם יָחֲר: אֲשֶׁר מִעוֹלָם וְעִר הָעוֹלֶם הֵם כָּלָם כְּדְּ וְאַתַּה כְּכָלָם: חַרְשוֹת תַּגִּיר וְסוֹר דְּרָבִיךְ. אֵל־עַבְבֵיךְ וּמֵלְאָבֵיךְ: וְאֵינְךּ צָרִיךְ לְחַשְּׁמִיעֶךּ. דְּבַר סוֹר וְכַחֶר לְחוֹרִיעֶךּ: כִּי לְךָּ בָּל־סוֹד יִנְּלֶח. בְּמֶוֹרֶם עַל־לֵב כָּל־יְצִיר יִעַלֶּח: בְּלֵב כָּל־נִבְרָא לֹא חִפְּצִא. מִפִּינוּ עָחָק לֹא יֵצִא:

בָּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פָּה פּצֶה: בָּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְאֵין בּוֹ רְנָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמַרָחוֹק מִי יִשָּׂא דִעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ: אָגיִּדִים אֲחוּדִים מָּוֶךְ וְסוֹף וָראשׁ. פֶּה וָלֵב אֶבְלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמְחֲרוֹשׁ:

ּנְבַה וְעְמֶּק נְעוּצִים כְּסובֵב. חֲבַם־לֵב וְנָבוֹן לֹא יִלְבב: סובב הַכּל וּמָלָא אֶת־כּל. וּבְהִיוֹת הַכּל אַחָּה בַּכּל:

אין עֶלֶיךְ וָאֵין פַּחְתֶּיךְ. אֵין חוּץ לְּדְ וָאֵין בִּינוֹתֶיךְ: אֵין מַרְאֶח וְגַּב לְאָחוּדֶךָּ. וְאֵין גוּף לְעָצֶם יְחוּדֶדְּ:

אין בַּתְּוֶךְ מִפְּּלְ וִנְרָדָּל. וְאֵין מְקוֹם דַּק מִפְּּךְ נֶחְדָּל:

מָקָרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךְ נִמְצָא. וְלֹא וְמֶן וְעַרְעֵי וְלֹא כָל־שָׁמְצָה: בָּל־וְמָן וְכָל־עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:

בָּל־מַדָּע לֹא יַשִּׁיג אתָד. אֵין שֵׂבֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אתְד: בָּמִדָּחָד הַכְמִתֶּדְּ. בִּנְרַלְחָדִּ חְּבוּנָתָדְּ:

חַבָּם אַתָּה מָאֵלֶיף. חַי מֵעַצְמְךּ וְאֵין בְּנִילֶּךּ: זוּלַת חָכְמָתָּךְ אֵין חָבְמָה. בִּלְתִּי בִינְתַּךְ אֵין מָזְמָּה:

הָלַקְתָּ בְּלֵב חֲבָמִים שִּׁבָל וְרוּחֲךְ תְמַלְאֵם וְרַעְתָם תַּשְׂבֵּל: מִבּלְצֵרִי כִחַף אֵין נְבּירָה. ומִבּלְצֵרִי עִוּף אֵין עֶוּרָה:

אָין נִכְבֶּד כִּי אִם־כִּבַּרְתוֹ. וְאֵין נְּדוֹל כִּי אִם־נִּדַּלְתוֹ: בָּל־יְנֶקר וְכָל־טוֹב מִיָּבֶךְּ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסְבֶּיִדְּ:

אין הַקֶּר לִּנְדֻלְּחֶךְ. וְאִין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךְ: אִין עוֹד ווֹלַת הַנְיוֹמִיךּ. הַי וְכֹל חִיבֵל וְאֵין בִּלְּחָךְ: וְלִפְנֵי הַכּל כֵּל הָיֵיתָ. וּבִהְיוֹת הַכּל כֵּל מִלֵּאתָ: לא לְחָצִיף וְלֹא הִשִּׁיף וְצִינֶרִיף אַף לֹא מָעַשְׁוּף:

בַּעשוֹתְךּ כּל לא נִכְדַּלְתָּ. מִתוֹךּ מָלַאכְתְּךּ לא נִרְדַּלְתָּ:

לא בַּרְבְוּך וְלֹא רְחַקוּך. כִּי בָל־קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּך:

אַף כָּל־טִנְפָת לֹא תְטַנְפֶּך. אֵש אְוֹכְלָה אֵש לֹא תִשְׂרְפֶּך: אַף כָּל־טִנְפָת לֹא תְטַנְפֶּך.

בְּמוֹ הָיִיִתָ לְעוֹלֶם תִּהְיֶה. חְטֶר וְעְדֶּף בְּךָּ לֹא יִהְיֶה: וְשִּמְדְּ מְעִירִדְּ בִּי הִיִיִּת וְתִּוֹה וְתִּרְיָה וַבַּכֵּל אֲמָה: הוָה לְעוֹלֶם וְבֵן נוֹדָעְתָּ. נְעִירָדְ וְבֵן בְּדְּ הַעִירְוֹתָ.

שָׁאַתָּח הוּא וְהוֶה בַכּל. שֶׁלְּדְּ הַכּל וּמִפְּדְּ הַכּל:

יִשְמוֹת יָקָרְדְּ יַעֲנוּ וְיָצִירוּ. בְּתְהֶּךְ יְקָרְדְ בְּדְ יַמְנוּ וְיָצִירוּ.

ליום רביעי.

אַרוֹמֵם אֶלֹהִי אָבִי וְאַלִי. אַנְוָה אֱלֹהֵי צוּרִי וְנְאַלִי:

אַנחר אָלהֹי הַשְּׁמְיִם וְהָאָרֶץ בְּכֶל־יוֹם פַּעַמְיִם: אַל חַי אָחָד הוּא בְרָאָנוּ. אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכָלְנוּ:

אָרוֹן בָּל-הָאָרֶץ. מָח־אַדִּיר שִׁמְדְּ בְּכָל-הָאָרֶץ: אַין בָּאַל אַש אוֹכְלָה וָקַנָּא. לְעוֹלֶם וְיָ אֲמֶת אַל אֲמוּנָה:

אורי וְישְׁעִי מְעוֹז חַיִּי. עָלָיו הְלוּיִם כָּל־מַאֲנִיִּי:

אֶלהִים אֱמֶת הוּא אֱלהִים חַנִּים. לֹא נְכִילוּ וַעְמוֹ גּוֹיִם (וְאִנִּים):

אַדירןאַפִיץ כְּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹחֵי הָאֶלֹחִים וַאַרנִי הָאָדנִים: אֵלִוּהַ עשִׁי אִישִׁי וּבְעַלִי. אַלוּף נְעוּרֵי שׁמְרִי וְצִלְי:

בְּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֶלהִים אֱלהֵי יִשְׂרָאֵל: בּוֹרֵא רָוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךְ מְזִמֶּה לֹא־יִבְּצֵר:

נְאָח מַשִּׁיב נְמוּל עַל־גָּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:

נבור בקומו לַערץ בעברה. מהדר גאונו מי לא יירא:

נָּבְוֹהַ כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵא. וּנְבָל־כְּחַ נְּדלוֹת עוֹשֶׁח: נַרוֹל הוא ושְמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָאַג מִי לֹא יִירָא:

דוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבֶבָה. אֵל נַעֲרֶץ בְּסוֹד־קִרשִׁים רַבָּה: דָּיָן יְתַב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל־שְּׂמֹאל וְעַל־יָמִין:

הַבָּרוֹ וְהוֹרוֹ עַל־בְּגִי ְעַבָּבִיוֹ. הָרוּר הָבָר חוּא לְבֶל־חֲסִיבְיוֹ: הוא אַל אֱלֹהֵי הָרוּחת לְכָל־ בְּשֶׂר שֹמֵעַ הְפִּלָה מִכּל:

וַדַאי וָתִיק יוֹבְעַ וָעֵר. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלֶם וַעַר: (נאַשֶּר־תֶרֶב נַאַנְתֵנוּ. לְהַלָּחֵם מִלְחַמְמֵנוּ:)

זוֹבֵר לְעוֹלָם בְּרִית רָאשׁנִים. בְּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֱלֶף שָנִים: נָה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קּנִינוּ. וְנִמְרָת יָה הוּא מוֹשִׁנְענוּ:

חֵלֶק יַעַקב יוֹצֵר הַכּל. חַנּוּן יָיָ וְחָסִיר בַּכּל: חֵי הָעוֹלֶם וְיָ הֶלְקִי. חֲכֵם הָרָוִים וְיָ הִוְקִי:

טוב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּר הַעָה. סְהוֹר צִינַיְם מִרְאוֹת בְּרָעָה: יָשֶׁר וְיָ וְיָשֶׁר דְּבָרוֹ. וְדִידִי וְדִידוּת מִשְׁבְּנוֹת דְּבִירוֹ:

יוֹעץ וְגוֹוֵר מִי יְפִירֶנֶּח. וְיַחְתֹּף וְיִפְעַל מִי יְשִׁיבֶנָּה: (יָפֶת דוֹדִי יָפִיוֹ וְטוּכוֹ יִרְאוּ וְיָתֶווּ צִיוֹן בְּשׁוֹכוֹ:)

בַּנְבּוֹר יֵצֵא בְּאִישׁ מִלְּחָמוֹת יָנִיר קִנְאָה לַנְעַשׁוֹת נְקָמוֹת: (כְּנֶשֶׁר עַלֹּ־כַּנְפֵּי נְשָׁרִים נָשָׂא עַבָּדִיו וְיָשֵׁר חֲדוּרִים:)

(כְּרוֹב שַכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל. כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:) וֹפְרוֹם שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שֹוֹמֵך דְּבָרוֹ לְעשׁוֹת כְּמַקּל שָׁקֵר:)

בַּבִּיר כְּחַ לֵב כְּמוֹ שְׁחַל. כְּלָבִיא וְבַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל: (בְּאֶרֶוֹ בָּחוּר בִּנְּדֶלְחוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַענָן עַנְוְתָנוּחוֹ:)

(בְּתַפְּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹ אַהַבְתוֹ. על־יִשְׂרָאֵל גּאַנְתוֹ:) (כָּחַפִּוּחַ בַּעֲצֵי חַיָּעֶר. כֵּן דּוֹרִי עָם יְשְׁבֵי שָׁעָר:)

(כַּבִּיר כְּחַ לְמַרְגְּיִזִי אֵל נַקִם וְכַמַּל הוּא לִישְׂרָאֵל:)

(כוֹםי מְנֶת חֶלְּקִי וְגוֹרֶלִי. אֲנִי לְדוֹרִי נַחֲלָה וְדוֹרִי כִי:) (כְּבוֹרִי יַיַ לֹא אֲמִירֵנוּ. הָאֲמַרְנְוּהוּ וְהָאֱמִירְנוּ:) (בָּאַרְיֵה יִשְאַג וְכַבְּפִיר יִנְהָם. אַל-יִרְיֶה בְגֵר וּכְאִישׁ נְרְהָם:) (בָּרצֶה נִבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל צאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲבָל:) (בְּנִבּוֹר אֵין אֲיָל וּרָאוֹרָתַ נָס וּכוֹרָתַ מֵר צוֹרָתַ:) (בְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְבַבְּפִיר לְעוֹבְיוֹ. בְּרָקָב גַּם בָּעָשׁ לְאוֹבָיו:) (פַבּיר כְּחַ כְּשָׁמִיר וָשָׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֶקְף וְיָת:) (בְשָׁמִיר וְשַׁיִת צָרִים יְמַוּן. בְּצִפֶּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגוְ:) (בְּנִשְׁמֵי נְדָבָח לָנוּ יָכֹא. בְּמַלְקוֹשׁ וְכַשַּׁל לַדְבַקִים בּוּ:) (בְּנֵשֶׁר יְרַחַף עַל־גּוֹוָלֶיו. וּבְצֵל בְּנָפֵיו יֵחָסוּ מִנְחַלָיוּ) בְּצְפָּרִים עַל־עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל בְּנָפִיוֹ רְנָנוֹת נְנַגֵּן: (לְבַדּוֹ (יְיָ) הוּא וְנִפְּלָאוֹת גְּרלוֹת עשֶׂה אֵל נוֹרָא עַלִילוֹת:) לְצְבִי וְעָפֶּר הֹוֹמֶח רוֹרִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹחֵי חַקְדִי: לְפְנֵי עַמוֹ יְנַשֶּׁר חֲדוּרִים. וִינַשְּׂאֵם עַל־בַּנְפֵי נְשָׁרִים: יְלְעוֹלֶם חָלְּקִי הוֹא וְצוֹר לְכָבִי. כָּלָה שְׁאַרִי לְּךְּ וּלְכָבִי: (לְבַדּוֹ יְיָ הוֹא וְנִפְּלָאוֹת נְדלוֹת עשֶׁה וְכַב נוֹכָאוֹת:) מָקוֹם אַהָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹבֵע אֶת־מְקוֹמֶךָ: מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלְרַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי: מָרוֹם ומָעוֹז הוא לִי וּמַחְסִי. מִגְּדַּל־עוֹ שֵׁם וְיָ מְנוּסִי: מֶלֶדְיַעַקב מִשְׁנֶב לָנו. הוא מְחוֹקְקְנוּ ומושיענוּ: מְגְרוֹל יְשׁועוֹת מִשְּׁעֶן יְהִי לִי. מְבְשָׁח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי: מושל עוֹלָם מַלְכוּתֶך. בְּכָל־דּוֹר וָדד מֵמְשַׁלִּתֵּך: מִי יִהָּנְךְ כְּאָח לִי לְצָרָח. הוֹשַע (יָי) כִּי יָרְדְּ לֹא קַצְרְח: מְקוֹר חַיִּים מְקְוָה יִשְׂרָאֵל. לא אָצֶוֹב כִּי מְעִזִּי אַל: סָגון יִשְׁעִי וְהָרֶב גַּאָנָה. לְשִׁמְדְּ יִלְוֹכְרְדְּ נָפְשׁ חַאֲנָה:

טגן הוא לכל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָרָם אֲשֵׁר עוֹו־לוֹ כוֹ:

נָבְרָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נָאָדָּר וְנָאָזָר שְׁמוֹ בִּנְבוּרָה: נָאָטָן גַצַח ישְרָאֵל וְגִאַלוֹ. לא יְשַׁקֵר אַשְׁרֵי כָּל־חְוֹבֵי לוֹ: נֵצָה יְשָׁרוּן הָאֵל הַנָּאֶפֶן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּרָה לֹא אַלְמֶן: נְפַלָא עַל כָּל־הַנִּפְלָאִים. וּמְתְנַשֵּׂא עַל כָּל־הַנִּשְׂאִים: נַקְרָשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹחֵי קְרשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׁנֶב וְיָ נִפִּי: נוֹמָם וְנוֹמֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאיְבִיו אִישׁ מִלְחָמָה: גרי וָנָ בְּהַלוֹ גרוֹ עֵלֵי ראשִׁי וְגַרַ־לְּרַגְלִי דְּכָּרוֹ: סומה וְסוֹעֵר יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנשֵׁא פִּשְׁעִי: שָׁהַרִי יָיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵח וְסוֹבֵל סַעַרִי וְשִּבְרִי: סַלְּצֵנוּ (יְיָ) וּמְצוּרָתֵנוּ. צֶוְרָתֵנוּ וּמְפַּלְמֵנוּ: עזוו וְגַבּוֹר עָנִי וְעָוְרִי. עֶלְיוֹן עוֹ לִי אַל יְהִי עָרִי: ציר וְקַדִּישׁ שָׁת סְבִיבִּיו מֵתֶר. אָבֵן אַתָּח אֵל מִסְתַּתֵּר: צר מְמַהַר לְשַׁלֵם נְמוּל לְאוֹבֶיוּ. שמר הַבְּרִית וָהֶסֶר לְאֹהַבְּיוּ: פָּרָה אֶת־אַבְרָהָם וְדִירוֹ. הוּא יִפְּדֶה יִשְׂרָאֵל עַבְרּוֹ: פַּחַר יִצְחָק יִחָן פַּחָהוֹ עַל־צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְהוֹ: פּעל וְחַמֶּר וְרַבֵשׁ וּכַבֵק בָּל־לְבָבוֹת לוֹ אֶתֶּן־צֶבֶק: צְרוֹר הַפּוֹר אֶישְׁכּוֹל הַכְּפֶר. נוֹתֵן לְעַפּוֹ צָרָיו כְּפֶּר: צַח וְאָרוֹם דּוֹר בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל־בֵּן נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת: צַהִּיק וְיָ הַצוּר הָּמִים. אֶבְטַח עֲרֵי־עַר בְּצוּר עוֹלְמִים: צָבָא הַשָּׁמָיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׁרָפִים עמְרִים מִפַּועַל לו: קרוש הוא בְּכָל־מִינֵי קְרָשׁוֹת. בִּתּוֹת שָׁלש קְרוֹש מְשַּלְשוֹת: קַיָם לְעַלְמִין אֶלָהָא חַיָּא. מָרָא רְאַרְעָא וּמָרָא רִשְׁמַיָּא: קוני מֶרֶחֶם מְקַנָּא לְשֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקֹרְאָיו: רָחוֹק מִכּל וְאֶת־כּל רוֹאֶה. כִּי־רָם יְיָ וְשְׁפָּל וִרְאֶה: רצי יָן לא אָחְסַר כּל. וְרַב־כְּחַ וְרֵב־חֶסֶר לְכּל: בחום יָנָ רוֹפָא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁרְוּרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבַשׁ:

רְעִי בֻּלוֹ הוּא מְחַמַּהִים. מִשְּפָּטִיו אֶמֶת מְתוּקִים וַחֲמוּרִים:
ראשון וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלֶם וְעֵד עוֹלֶם אַתְּח־אֵל שׁבֹן עַד:
שׁלִים מֶלֶך שְׁמִי, בְּכְּלֹדְר וְדָר. לַהּ אֲנָא מְשַׁבַּה וּמְרוֹמֵם וּמְהַבָּר:
שְׁנִשׁ וּטְנֵן יְיָ אֶלְהִים. שוֹפֵם צֶרֶק וּמַשְּפִּיל וְּבֹהִים:
שְׁנִא רְחַ לֹא־מְצָּאֻנָהוּ. יַשְּׁנִיב בְּכֹחוֹ וֹמִי כָמְהוּ:
שׁם וְיָ שֶׁרְה אֲשֶׁר שָּהְי, הּוֹעְפֹּת רָאֵם לוֹ בִּכְפִּיר וּכְאַרְנֵה:
שׁם וְיָ שֶּׁתְיה אֲשֶׁר שָּהְנה. חּוֹעְפֹת רָאֵם לוֹ בִּכְפִּיר וּכְאַרְנֵה:
שִׁבִּי מְאוֹרִי מֵלְכִי וְאֵלִי. הַלְּלוּיָה שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
שִׁבִּי מְאוֹרִי מֵלְכִּי וְאֵלֵי. הַלְּלוּיָה שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
תִּחְבָּר תִּתְבָר עִפָּם. וְעִם עִקְשִׁים הָרְעִים (מּיּ רַעִים):
תְּחַבְּר וְמִבְּרְ מִּלְּוֹ מִכֹּל תְּבִּדְּ לֵעֲשׁוֹת אֶת־בּל:
תְּחָבְרִי וְתִּלְוְתִי. מִּמְּעִי אִפִּי וּתְשָׁבְר. בְּלִשְׁים וֹתְשָׁבְר. בְּלִבְבוֹת הּוֹרָשׁ וְחָב:
תְּחִבְר הִיִּבְר אֵלְ הַּעִּוֹת אָחְר. בְּלִדְמִי וְנִוֹיִי:
תְּמִים דְּעִים אֵל הַעוֹת בְּעִים אִבִּי וֹנִיוֹן. מִמְלְתָת. מִּמְשִׁי וּמִלְּתִי וְחִבְּבְר מִּמְוֹם בְּרִים אֵל הִיוֹת אָחִר. בְּלִּדְיִם וְתְּחִבְּלְתִי וְחִבְּבְרוֹ מִּלְן הִיוֹת אָלְר. בְּלְרִים וּתְחִבְּבְר וֹתְבִּי הְוֹעִים אֵל הִינִים אָלְר. בְּלִּבְבוֹת הּוֹרְשִׁים הָחִים הַּעִים אֵל הַעוֹת הַעִּים אָל הַעוֹת אָחִר. בְּלִיבְבוֹת הְוֹתִים הָּרִים אֵל הַעוֹת בְּעִים אָל הַעוֹת בְּעִים אָל הִינִוֹת הְעִים אָּל הַעוֹת בְּעִים הְּבִּי בְּיִּוֹת הְנִים בְּיִים הָּבְּיִים הְּעִים הְּבִּיִים הְיִּעוֹת הְּנִים הְּבְּיִים הְּיִבְיוֹת הְּנִיוֹת הְּלִבְבוֹת הְּלִים.

ליום חמישי.

לְפָּנֵיךְ לֹא אֵל הִקְהִיםֶךְ. וּבְמָלֹאכִתְּךָ אֵין זָר עִפְּרָ:
מִיןְשְׁבוֹתִיךְ עַמְקוּ וִנְמוּ. וִשְׁנוֹתִיךְ לֹא יִתְּפוּ:
לֹא לְפִּלְיוּ הַבְּמָחָף. וִלֹא הָבִינִיף הְבּינְחָף:
לְא לְפַּלִיף הָבִּיְלָה וְלֹא לַצְחֵרִים כְּכוֹר חוֹבֶף:
לְא לְפַּלִיף הָבִּיְלָה וְלֹא לַצְחֵרִים כְּכוֹר חוֹבֶף:
וְלֹא־תְתֵּן לֵאלֹהִים אִפְּה. וִלְא לַצְחֵרִים הְּחָלְהְ לַפְּסִילִים וְזָרִים:
וְלֹא־תְתֵּן לֵאלֹהִינִי עַלְּיִחְהָּבְּ מַאִּפְּף. וִכְּנוֹרְהְ לֹא לְזָרִים אִפְּּה:
אֵלְהִינִי עַלִּיחִוּבֶּךְ אַפְּחִוּ וְנִבְיִיםְרָּ, וֹבְשְׁבָּתְיִךְ לֹא אֵל הָנְבִּיךְ אַפְּחָ:
אָלְהִינִי עַלִּיחִוּרָ בְּיִחְרָּ, וִבְּשְׁבַּחִים וְּחִרִּים אִפְּר:
אָלְהִינִי עַלִּיחִוּרָךְ אַפְּחָר:
אָלְהִינִי עַלִּיחִוּרָךְ אַפְּחָר: וְבִּבְּיִבְּים וְחִבִּים בְּבִּירְה לֹא אֵל הָנְבְּבְּייִם אִיםְּר. וּבְמַלַאְיִבְּיִבְּר:

לא נועַצְהָּ וְלֹא לְפַרְהָּ בְּחַבֶּשְׁךְּ כְרִיאוֹת כִּי נְבְנְוֹתָ: מפַעַמַקִּי מַחְשְׁבוֹתָיךְ וּמִבְּעָלִיךְּ קצוֹת דְּרָכֶיךְ הַלֹּא הִבּרְנוּ. וּמִפַּעשִׂיךְ הֵוְ יָרַעְנוּ.

שָׁאַתָּה אֵל כּל יָצַרְתָּ לְבַרְּךְ מְאִוּמְה לֹא נִנְּרָעְתָּ: לַעַשׁוֹת מְלַאּרְחָּךּ לֹא לָחַצְּהָ. וְנַם לֵעָוֶר לֹא נִצְרֶכְהָּ:

בּי דָּוְיִתָ לִפְנֵי הַכּלֹ. וְאָז בְּאֵין כּל לֹא נִצְרְבְתָּ כּלֹ: כִּי מִאַהַכָּחָדְּ אֶת־עַכְהֶיִדּ. כֹּל בָּרָאִסָ לִכְבוֹרֶדְּ:

וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָן וָהָלְאָח. וְלֹא כָּם וְלֹא נִהְיָח כָּלְתֶּךְ: וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָן וָהָלְאָח. וְלֹא כָּם וְלֹא נִהְיָח וְלֹא נִרְאָח:

וְנַם אַחֲהֶיךּ לֹא־יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל: בּרוּך אַפָּה יָחִיד וּמְיֻחָד. וְיִ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אַשֶּׁר־מִוּ יַנְעַשֶּׁה כִּמְלַאּכְתָּךְ. כְּמַעַשֶּׂיךְ וְבִּגְבוּרתִּיךְ: אַון וְצִיר זוּלַת וְצִירָתֶךְ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם־בְּרִיאָתֶךְ (יּשׁ מְלַאּכְתֶּךְ): בָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּץ תַּעֲשֶׂה כַבּלֹ. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיְתָ עַל־כּלֹ: אַין כָּמוֹךְ וָאֵין בִּלְּתָּךְ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלְתָּךְ:

אַתָּה הָאֵל עְשֵׁה פֶּלֶא. וְדָבָר מִפְּוּך לֹא־יִפְּלֵא: מי כָמְכָה נוֹרָא חְהִלֹּה. אֱלֹהִים לְבַרְּךְּ עוֹשֶׁה גְּרֹלוֹת:

אין אותת כְּמוֹ אוֹתתֶּיך. אַף־אֵין מוֹפַת כְּמוֹ מוֹפְתֵּיך: אין הְבוּנָה כִּחְבוּנָחֶף. אין וְרָלָה כִּנְרָלְחָף:

פי מָאד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיף. וְנָבְרוּ דַּרְבֵי אִרְחוֹתֶיף: אֵין גַּאָנָה כְּמוֹ גַאַנָתֶף. אַרְ־אֵין עַנְנָה בְּעַנָּוֶחָף:

אין אָרָשָׁה כִּקּרָשָׁתֶּך. אין הְשׁינִה כִּחְשׁינִתְהָדּ: אַין אָרָשָׁה כִּמִּוֹ צִּרָקִהָּ, אַין הְשׁינִה כִּחְשׁינִתְהָדִּ:

אין וְרְוֹעַ כִּוְרְעוֹתֶוּךְ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶוּךְ: אין רַחַמִים כְּרַחַמָּטּמֶךְ. אִין חֲנִינוֹת כַּחֲנִינוֹתֶךְ:

אין אַלְהוּת בַּאלָהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְּלִיא כְּשֵׁם תִפְּאַרְתֶּךְ:

בּי שְׁמוֹתֶיךּ אֵלִים מְרוּצִים. בְּוָכְרְךּ לְחוּצִים לְחַפְּלִיא נְחוּצִים: וְאַשְׁף וְחַרְטֹם לֹא יִלְחַצְוּךּ. וְכָל־שֵׁם וְלַחֲט לֹא יְנַצְּחְוּךּ: לֹא יָנַצְּחְוּךּ כָּל־תַחֲכָמִים. כָּל־תַקְסְמִים וְתַחַרְשָׁמִים:

אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲבָמִים. לא־יוּכְלוּ לְךְּעַרוּמִיםוְקּסְמִים. לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזַמּוֹמֶיךּ. לְהָפֵּר עַצַּת סוֹר וּנֵבְמֶדְּ:

מָרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירְוּךָ. לֹא יְמַהַרְוּךְ וְלֹא יְאַחְרְוּךְ: עצָחָךְ תָּפֵר עצַת כָּל־יִעצִים. וָעִוְּךְ מַחַלִּישׁ לֵב אַפִּיצִים:

אַתְּח מְצַנָּח וּפַּחְדָּךְ מַשְׁנָח. וְאֵין עָלֶּיְדְ פָּּלִיך מְצַנָּח: אַפְּח מִקְנָח וָאִינְדְּ מְקַנָּח. לְדְּ בָּל־מְקַנָּה נָפֶּשׁ חִּרְנֶה:

וְבֶלֹּ־תַּיְצוּרִים וְבָלֹּ־עִנְיָנָם. וְבֶלֹּ־יְנָקְר אֲשֶׁר בְּךָּ אֵין דִּמְיוֹנָם: לא מַחְשְבֹתִם מַחְשְבֹתֵיךּ. כִּי אֵין כּוֹרֵא ווּלָחֶךְ:

ן דְמִיוֹן בִפְּלָא אֶלֹחֵינוּ. וְאֵין חֲקֶר נִשְׂנָּב אֲדֹנְינוּ: סְחוּר מִבְּל־סְחוּר וְעָמוּם מְבָּל־עָמוּם וּמִבֶּל־בָּמוּם:

נִשְּנָב מִבָּל־דַּק וְצָפוּן מִבּל צָפּוּן וְיָכל מִבּל יָכל:

נְּבְוֹהַ מִבְּל־נְבְוֹהַ וְעֶלְיוֹן מִבְּל־עֶלְיוֹן וּמִבְּל־חֶבְיוֹן: חָבוּי וְעֶמק מִבָּל־עָמק. לֵב בָּל־הַעַת עַלִיו חָמוּק:

שָׁאֵין שֲבֶל וּמַדָּע וְחָבְמָה יְכלִים לְהַשְּׁוֹת לוֹ בֶּל־מְאִוּמְה: לא מַשִּׁינִים לוֹ אֵידְּ וְכַפֶּח. לא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶח:

מָקְרֶה וְעַרְעַי וְשִׁנּוּי וְשְׁפֵּל. וְחֶבֶר וּמִסְמֵך אוֹר וְגַם־אְפֶּל: וְחֶבֶר וֹמִסְמֵך אוֹר וְגַם־אְפֶּל:

לָבו נְבוּכוֹת בֶּל־עֵשְׁתִנֹת. וְנִבְחָלִים בֶּל־הַחִשְּׁבנוֹת: וְבָל־שַּׂרְעַפִּים וְבָל־הַרְחוֹרִים נִלְאִים לְשׁוֹם בּוֹ שָׁעוּרִים.

מְלְשַׁעֲרָהוּ וּמִלְּהַנְבִּילֵחוּ. מִלְּתָאָרֵהוּ וּמִלְפַרְסְמֵחוּ: בְּכָל־שִׁכְלֵנוּ חִפַּשְׁנְוּהוּ. בְּמַרָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה־חוּא:

לא מְצָאוָהוּ וְלֹא יְרַעְנְוּהוּ. אַךְ מִפַּוְעַשָּׁיו הִכַּרְנְוּהוּ.

שָׁהוֹא לְבַהוֹ וֹצֵר אֶחֵר. חֵי וָכֹל יוּכַל וָחַבַם מְיָחֵר: כִּי הוֹא הָיָה לַכֹּל קוֹבִם. עַל־בֵּן נִקְרָא אֱלְהֵי קָהֶם: בַּעשוֹחוֹ בְּלִי כָל־מְאוּם אֶח־כֹּל. יָדְעָנוּ כִּי הוּא כֹּל יָכל: בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָבְמָח בָּלָם. יָרַעְנוּ בִּי בְּבִינָה פַּעֵלָם: בְּכָל־יוֹם נְיוֹם בְּחַרְשוֹ כָלָם. נָדְענוּ כִּי חוּא אֱלֹחֵי עוֹלָם: בַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹבֵם לְכָלָם. יָבַעְנוּ כִּי הוּא בִי (וְקַיָם) לְעוֹלָם: וְאֵין לְהַרְהֵר אַתַר יוֹצְרֵנוּ בְּלְבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרְנוּ: לְמַפְשׁ וְגָדֶשׁ לֹא נְשַׁעַרָהוּ. לְטְפֵל וְתְאַר לֹא נְדַמְחוּ: וְלֹא נְחַשְּׁבֶרוּ לְעָקָר וְנִצֶּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב: בֶּל־הַנָּרָאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים וְהַפֵּדָעִים בָּעֲשֵׁר בְּלוּלִים: וְשֶׁבֶע בַּפְּיוֹת וְשֵׁשֶׁת נִידוֹת. וְשָׁלֹשׁ נְוַרוֹת וְעָתּוֹת וִמְדּוֹת: הַן בַּבּוֹרֵא אֵין נַם־אֶחָר. כִּי חוּא כְרָאָם כָּלְם יָחַר: בָּלָם יִבְלוּ אַף יַחֲלְפוּ. הַם יאבְרוּ וְאַף יָסְפוּ: ואַתָּה תַעַמר וּתְבַלֶּה כָלָם. כִּי חֵי וְקַיָם אַתָּה לְעוּלָם:

ליום ששי.

אַתָּח לְבַרְּדְּ יוֹצֵר כּל הוא. וְלֹא יִרְמֶה מַעֲשֶׂח לְעֹשֵׂחוּ: בַּל־הָאַ־צוֹת לֹא יָכִילְוּהְ. וְאַף שֶׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלְוּהְ: או (מי אף) יחילו מים חיים מפגיד אלהים חיים: בַעשַׁה אָרֵץ וְנָסוּ מָיִם. וְנַטִפוּ (מַיִם) מְן־הַשְּׁמָיִם: נשָׁה לְבַדְּדָּ הַשְּׁמָיִם. רוֹקע הָאָרֶץ עַל־הַפָּיִם: עשית כָל־חֶפְּצְּךּ לְבַהֶּר. וְלֹא נִצְּרַכְתָּ עֵוֶר בְּנֵנְהֵּדּ: סוֹער אֵין מִי יִסְעָרֶך. הַכּל מִמְּךּ וּמִיָּרֶךְ: בָּכוְדָהְ אָוֹ בֵּן עַמָּה וְרַעְתָּהְ. וּלְעוֹלָם בָּל־בְּכוֹרְהְ אִתָּה: וְלֹא יָעַפְּחָ וְלֹא יָגַעְחָ. כִּי בִמְלַאַכְתְּךָּ לֹא עָמְלְחָ: בי בדבַרָך בָּל־יִצוּלֵיך. וּמַצַמֵּח חֶפְּצְּךְ בְּמַאֲמֶלֶיִף: וְלֹא אָחַרְתּוּ וְלֹא מִתַּרְתּוּ. תַּכּל אֲשִּׁיתוּ נָפֶּה כְּעָתוּ: מִבְּלִי מְאִוּמָה כֵּל חָבֵּשְׁתַּ. וְאֶת־הַכֵּל בְּלִי כַל (מּיּ כְּנִי) פָּּעֲלְתָּ: וְעַל לא־וְסִוֹּד תַכּל נָסֵרְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחַךּ כּל הָּלִית:

וְרְעָתְ עוֹלֶם אֶת־כֵּל נשְׁאוֹת מֵרְאשׁ וְעַר־סוף וְאִינָן נִלְאוֹת:

> וְלֹא קְּבְּעִינֶיף לֹא דָבָר הָקִשָּׁה. רְצוֹיְנְּדּ כָּל־רְבַר רוּחַף עשָׁה: לִפְּעֻלְּתְךָּ לֹא דָבְר הָקִשָּׁה. אָל בָּל־רְאַאַר לֹא שְׁוֹיְתָ: קַפְּעֵלְלְתָךָ לֹא דָבָר הָקִשָּׁה. רְצוֹיְנְדּ כָּל־רְיִבַּר רוּחַף עשָׁה:

לָרְצוֹנְךְ לֹא קִדְּמוּ וְאָחֲרוּ. וְעַל־הֶפְצְּךְ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ: מִפֶּל־חָפְּצְּךְ לֹא שֶׁכָחְתִּּ, וְדָבָר אֶחָר לֹא חָפְרָתָּ:

לא הָחֶכַּרְתָּ וְלֹא הָעָבְפְתָּ. וְדָבָר בֹּק בָּם לֹא פָּאֶלְתָּ: אַפָּה הְשַׁבָּחֵם וּמִי הִחָעִיכָם. וְשֶׁמֶץ דָּבֶר לֹא נִמְצָא בָם:

הַחְלְּוֹתְ בִּחְבְעָת עֲשִׁיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְרַעַת כּלִיתָם: מראשית וַעד אַחַרִית גַשׁיִים בָּאָמֶת וּבְיְשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:

ָּבִּירְבִּירְהָ בְּמַעֲעֵשׁׁי יָבֶירְה רב רַחֲמֶיךְ וַחֲסְבֶּירְּ: בִּי רַחֲמֶיךְּ וַחֲסְבֵּיךּ הַלֹּא מִעוֹלָם עַלֹּדְעַבְּרִיךּ:

וְעַד־לֹא כָל־חֵי הוּכַן לְכַלְבֵּל. לִפְנֵי אבֵל תִּתֶּן־אְבָל: וּמְזוֹן וּמְכוֹן מַעשֶׁח בְּפִּי כֹל. צָרְבֵי חַבּל בַּאֲשֶׁר לַבּל:

שְׁלְשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הַבִינוֹתָם לָאַחְרוֹנִים: אָז עָשִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַּׁלְמָה:

בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר מְאדׁ נָּדְלְתָּ. וְאַחַר כּלֹ מְאדׁ נתְנַּדְּלְתָּ: אָז בְּאֵין לְכוּשׁ חוֹר וְהָדָר לוֹבִשׁ. ער־לא ארַג גַאוּת לָבִשׁ:

אור כַּשַּׂלְמָה וְכַמְעִיל עשָה. שָׁמֵים כַּיְרִיעָה נוֹשָה: עשִית בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא נָשוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:

הַבְּבַּלְתָּ בֵּין מִיִם לָמְיִם בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשְּמִים: סְוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשָׁרֶץ מְנִם וְעוֹף יְעוֹפֵּף עַל־וּפְּגִי רְקִיעַ הַשְּמִים:

אַשֶּׁב וְהָצִיר לָבְשָׁה אַדָּמָה. מַנִּאַכָּל לְּחַיָּה וּלְבָל-בָּהַמָּה:
בְּקְרָן שְׁמֵן בּּן נִּמַעְּפָּ שִּׁלּרְטָּבָּה אֲשֶׁר עִשִּׂים:
בְּקְרָן שְׁמֵן בּּן נִּמַעְּפָּ שִּלּרְטָּבָּה אֲשֶׁר עִשִּׂים:
עָּוֶר בְּנָנְהוֹ עָשִׂיתָ לּוֹ. הֵּי מַחְסרוֹ אֲשֶׁר יָחְסֵר לּוֹ:
לְהַוְעלוֹת מֵהֶם בָּקָר נָצאן. עַל-מִוְבַּחְדְּ יִעְלוּ לְּרָצוֹן:
עִשִּׁיםָ לוֹ בְּרָבִּוֹ חָבְּמֵת אֵלחִים. כִּי יְצַרְתוֹ לְּךְּ בְּצֵּלֶם אֵּלחִים:
עֹשְׁיִף כְּאוֹר בְּנִוֹ חָבְמֵת אֵלחִים. כִּי יְצַרְתוֹ לְּךְ בְּצֵלֶם אֵּלחִים:
מִעשִׂיְךְ מִאֹד בִּעִשִּיִּוּ, יוֹרִיּךְ יְיָ בָּלְם בְּחַבְּמְשִׁיִּךְ:
בבּי וְנִדְלוּ מְאֹד בִּעִשְׂיִר. וְלִבְבוֹרְךְ בָּלֹ־מְעְשִׁיִּךְ:
בבּי וְנָרְלוּ מְאֹד בִּעַשְׂיִר. וְלִבְבוֹרְךְ בָּלֹ־כִּעְשִׁיִּךְ:

ליום השבת.

אָז בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחֲפָּ, יוֹם הַשַּׁבָּת עַל־בֵּן בֵּרְכְּפָ:

אָז בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחֲפָּ, יוֹם הַשַּׁבָּת עַל־בֵּן בֵּרְכְּפָ:

נְעַל בְּל־פְּעַל הְּהַלָּה עֲרוּכָה. חֲסִיקִיךְ בְּכַל־עֵת יְבָרְרוּכָה:

בְּרוּך יְיִ יוֹצֵר בְּלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלֶם:

נְבְּמִצְרְיִם הַחִלְּיֹת לְּהִים בַּעֲשׁוֹת בְּהָם שִׁפְּטִים בְּּדְלִים וּבִאלהִיהָם:

נְבְּרְבְּלְ־אָלְהִים בַּעֲשׁוֹת לְּךְ שִׁם תִּפְּאֶבֶת לְהַיִּשוֹּת נְּרָבְּלְּה וַיִּיְרָאוֹּ:

נְבְּרָהְ עִפְּּם בַּמִּדְבָּר. בְּאָבֶים נְטְפוּ מְיִם:

נְבְנְעִהְ לְנִפְּּךְ דְּבִּן שְׁמְים. וְנַבְּלָבְי שְׁאֵר וּמְצוֹר מְיִם:

מְפָּהְרְ וְעִמְל לְּרָתְם בַּמִּדְבָּר. בְּאָבֶץ צִיְּה אִישׁ לֹא־עַבְר:

מְּפָּה לְעִפְּּךְ דְּבִּן שְׁמְיִם. וְכַעְפָּר שְׁאֵר וּמְצוֹר מְיִם:

מְּפָּר וְשְׁאֵר וֹמְצוֹר מְיִם:

הְּעָבוֹר וִשְׁמְרוּ חָקִים וְחוֹרוֹת. אִמְרוֹת יִיְרְשׁוּ אַרְצָם וַעַמֵל לְאָׁמִים:

בְּעַבוֹר וִשְׁמְרוּ חָקִים וְחוֹרוֹת. אִמְרוֹת יִיְרְשׁוּ אַרְצָם וַעַמֵל לְאָמִים:

בְּעַבוֹר וִשְׁמְרוּ חָבִּים וְחִלִּים וְחֹלִים וֹחֹרוֹת. אִמְרוֹת יִיִרְשׁוּ אַבְּבָם וַעַמֵּל לְאָּמִים:

בְּעַבוֹר וִשְׁמְר חָבִּים וְחוֹרוֹת. אִמְרוֹם וְיִנִבְים וֹחִלּים וְחִלִּים וְחִלִּים וְחִבִּים וְחִבּים וּבְּבָּת וּבְּרִים שִׁנְבִּים וְחִיבִּים וּיִירְשִׁה וּצִיִם בְּיִים וְמִבְּים וֹיִנִים וֹחִיתוֹם בִּנְבִּים וְחִירוֹת. אִמְבְּים וְחִבְּים וְחִירוֹת הִיִּרְשׁוֹ וְחוֹרוֹת. אִמְרוֹם וְיִבְּים וְחוֹלִם מִּבּים וְחִיבּים וְחוֹרוֹת. אִיִרְשׁוּ וֹיִי אְבָּם וְעִבְּלּי מִּוֹב וֹיִילְים וְחִים וְחוֹרוֹת. אִבְּיִים וְחִיבּיוֹם וְחִירוֹם בִּבְּים וְחִיבּוֹם. יִיִּרְשׁוּ בְּיִים וְחִבּים וְּעִבּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבּי בִּיִבְּים בְּיִבְּים וְחִים וְחִיבּים וְחִיחֹים בְּבָּבְיבּים וְעִבּים וְּבְּבּים בְּיִבְים וְחִבּים וְחִיבּים וֹחִים וְחִים וְחִיתֹּים וְּבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְים בְּעִבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיבְּיוֹים בְּיִבְּים בְּעִים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיבְּיבְיוּים בְּבְּבְּבְּיוֹים

יַיָּתְעַדְנוּ כְּמָרָעָה שָׁמֵן. וּמַחַלְמִישׁ צוּר פַּלְנִי־שָׁמֶן: בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קַרְשֶׁךּ. וַיְּפָּאֲרוּ בֵּית מִקְדְּשֶׁךּ:

נתאמר פה אשב לְאָרֶך יָמִים צִירָה בָּרֵך אַבְּרֵך: בּי שָׁם יִוְבָּחוּ וַכְחִי־צֶרֶק. אַף כֹּתְנֵיֶף יִלְבְּשׁוּ־צֶּרֶק:

וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַבֵּןרוּ. לְךְּ יִתְרוֹעֵעוּ אַף־יָשְׁירוּ: בּית יִשְׂרָאֵל וַיְרָאִי יְיִ יְכַבְּרוּ וְיוֹרוּ שִׁמְךּ יְיָ:

וָנָ הָשִׁישׁ נָא עָלְונוּ. כַּאֲשׁונִים. כֵּן תִּישִׁיב נַּם לָאַחַרוֹנִים: הָשִׁיבֹּתְ מָאֹד לָרָאשׁוֹנִים. כֵּן תִּישִׁיב נַּם לָאַחַרוֹנִים:

אַקנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵימִיב. וְנוֹדֶה לְךְּ לְעוֹלָם כִּי־תֵימִיב: וְיָ תִּבְנָה עִירְדְּ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְדְּ נִקְרָא:

נְקְרֶן דָּוָר תַּצְמִיחַ בָּה. וְתִשְׁכּן לְעוֹלָם יְיָ בְּקְרְבָּה: וֹבְחֵי־צֶּרֶק שֶׁפֶּח נִוְבְּחָה. וֹכִימִי קָרָם תָּעֶרַב מִנְחָה:

וּבָרֵךְ עַפְּךְ בְּאוֹר פָּגֶיְךְ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׁוֹת רְצוֹגְךְ: וּבִרְצוֹנְךְּ תַּעֵשֶׂה חֶפְצְנִוּ. הַבֶּט־נָא עַמְךְ כָלְנוּ:

בְּחַרְתָּנוּ הֶיוֹת לְּךְּ לְעַם סְגַלָּה. עַל־עַמְּדְּ בִּרְבָתֶּךְ מֶּלָה: וְחָמִיד וְסַפֵּר חְהַלָּתָךְ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם הִפְּאַרְתָּדְּ:

וּמְבָּרְכָחָהְ עַמְּדְ יְכֹרָהְ. כִּי אָת בָּלֹ־יְמִשֶּׁר־תְּכָרֵהְ מְכֹרָהְ: וּאַנִּי בְּעוֹרִי אָחַלְלָח כּוֹרָאִי. וּאֲכָּרָכְּהְ בָּלֹ־יְמִי צְּבָּאִי:

יָהִי שֵׁם יָנָ מְבַרָּךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַר הָעוֹלָם:

בּבְּחוּכ. בְּרוּך יְיָ אֱלֹהֵי יִשְּׁרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיּאֹמְרוּ כָל־הָעָם אָמְוּ וְיִבְּלְּהָא יִשְׁרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיּאֹמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַבָּל לַיִי: עָנַה דְנִיֵּאל וְאָמֵר לְהָוָא שְׁמֵה דִּי־אָלְהָא מְכְּרָך מִן־עָלְמָא זְּיִרְתָּא דִּי־לֵה הִיא: וְנֶאֲמֵר. וַיֹּאמְרוּ הַלְּוִים וֵשְׁוּע זְּלְבִּיאֵל בָּנִי חֲשׁׁבְנְיָה שֵׁרֵכְיָה הוֹדִיָּה שְׁבִנְיָה פְּתַחְיָה קִּוּמוּ בְּרָכוּ אָת־ זְיִ אֱלֹהֵי בִּרְכוּ שֵׁם בְּבֹּדֶךְ וּמְרוֹמָם עַל־כָּלִּל זְיִ אֱלְהֵי וִיְּבְרָכוּ שֵׁם בְּבֹדֶךְ וֹיְנִי לְעִינִי בָּלּרהַמָּמְל מְוִלְם וְעַד הָעוֹלְם זְעֵר הָעוֹלְם וְעָר הָעִוֹלְם וְעָר הָעוֹלְם וְעָר הַעוֹלְם וִיְבְּרָהְ דְּנִיִר אֶת־יְיִי לְעִינִי בָּלרהַקָּתְּל אָבוְנוּ מִעוֹלִם וְעָר־עוֹלְם: וְעָר־עוֹלְם: יִיִּבְּאָרְ דְּנִיִר בָּרוֹך בְּרוֹך אַתְּהְיִל אָבְוִנוֹי מִעוֹלֹם וְעָר־עוֹלְם:

שיר הכבור.

פותחין הארון .

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הככור: מי זרה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמרה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבור: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבור סלה:

אַנְעִים וְמִירוֹת וְשִׁירִים אָאָרגֹ. כִּי אֵלֶיךּ נַפְשִׁי תַעַרגֹ:

נַסְשִׁי חִמְּרָה בְּצֵל יָרֶךְ. לְרַעַת כָּלֹּרָז סוֹדֶךְ: מִנֵּי רַבְּרִי בִּכְנוֹרֶךְ. הוֹמֶה לֹבִי אֶל־דּוֹרֵיךְ:

על־בּן אֲרַבּר בְּךּ נִכְבָּרוֹת. וְשִׁמְךּ אֲכַבֵּר בְּשִׁירֵי יְרִירת:

ע"ם א"ב.

אָסַפְּרָה כְבוֹרָךּ וְלֹא רָאִימִידּ. אַבַּפְּדְּ אֲבַנְּךְ וְלֹא יְבַעְמִידְּ:

בְּיֵר נְבִיאֶיךְ בְּסוֹר עֲבָרֶיךְ דִּפְוֹיתָ חֲדֵר כְּבוֹר חוֹתֶךְ: בִּנִּי לְחָלֶתְ הִּבִּירֶתֶךְּ בִּנִּי לְחָלֶתְ פִּאַלֶּתֶךְ:

דפור אתְדְּ וְלֹא־כְפִי נֶשְׁדְּ. וַיַּשְׁוּרְדְּ לְפִי מַעַשְׂירְּ: הִמְשִׁילִוּדְ בְּרִב הָוְינוֹת. הִנְּדְ אֶחָר בְּכָל־דִּמְינוֹת:

נַיֶּרָחֶוּ כְדְּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעֵר רֹאשְׁךְ בְּשִׂיכָה וְשַׁחֲרוּת: זְקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קָרֶב. בְּאִישׁ מְלְחָמוֹת יָדִיו לוֹ רָב:

ָּחָבַשׁ כְּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּראשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּוְרְוֹעַ קָּרְשׁוֹ: שַלְלֵי אוֹרוֹת ראשוֹ נִמְלָא. וּקָוֹצּוֹחִיו רְסִיםֵי לְוֶלָה:

יָתְפָּאֵר בִּי בִּי חָפֵץ בִּי. וְחוּא יִהְיֶה־לִּי לַעֲשֶׂרֶת צְבִי: בָּחֶם שָׁחוֹר פָּוֹ דְּמוּת ראשוֹ. וְחַק עַל־מִצְחֹ כְּכוֹר שֵם קָרְשוֹ:

לְחֵן וּלְבָבוֹר צְבִי תִפְאָרָה. אֶפָוֹתוֹ לוֹ עִמְּרָה עֲטָרָה: מַחְלְפוֹת ראשוֹ בְּבִימִי בָחָרוֹת. קְוָצוֹתִיו הַּלְתַּלִים שְׁחרוֹת:

ָּנְוָה הַצֶּהֶק צְּבִי תִפְּאַרְתוֹ יַעֲלֶה־נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ: סָגָלְחוֹ חָּהִי בְיָרוֹ עֲטֶרָה. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְּאָרֶת:

צָקָסִים נְשָׂאָם עֲמֶרֶת עִנְּרָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּכְּרָם:

פְּאֵרוֹ עָלֵי וּפְּאֵרִי עָלְיוּ. וְקְרוֹכ אֵלֵי בְּקְרָאִי אֵלְיוּ:
צח וְאָרוֹם לִלְבוֹשׁוֹ אָרֹם. פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבֹאוֹ מֵאָרוֹם:
קשר הְפִּלִיו הָרְאָה לֶענִוּ. הְמוֹנֵת וְיִ לְנָנֶּר עִינִיוּ:
רוֹאֵה בְעַפוֹוֹ עַנְוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב הְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפְּאֵר:
ראש־דְּכַרְךּ אֲמֶת, קֹרֵא מִראש דּרֹ וָדֹר, עַם דּוֹרְשֶׁיךּ דְּרוֹש:
אִית הָמוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיךְ. וְרַנֶּתִי תִּקֹרַב אֵלֶיךְ:
אִיבַר שִׁירַת בָשׁ בְּעִינֶיךְ. וְהַבֶּתִי תִּפּוֹן קְמְרָת:
הִיקַר שִׁירַת בָשׁ בְּעִינֶיךְ. וְהְבָּלִיי תִּפּוֹן קְמְרָת:
הִיקַר שִׁירַת בָשׁ בְּעִינֶיךְ. בְּשִׁיר יוּשַׁר עַלֹּ־כְּוְרְבָּנֶיךְ:
בּּרְכָתִי תַעַלֶּה לְרִאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיר צַּדִּיק בַּבִּיר:

וּבְּבְרָבָתִי תְנַעַנַע־לִי ראש. וְאתָה קַח־לְּךְ בִּבְשְׁמִים ראש: יאַנכ־גָא שִׁיחִי עָלֵידָ. כִּי נַפַּשִׁי תַעַרג אַלֵּידְ:

לך יי תגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

פוגרין דארון .

מומורים של יום.

Nach dem Morgen-Gottesbienft werden an den einzelnen Wochentagen folgende Psalmen gelesen.

(Am Sonntag.)

תיום יום ראשון כשבת שבו היו הלוים אומרים ככית המקרש:

(כד) לְּדָּוֹד מִוְּמוֹר לַיִיָּ הָאְבֶץ וּמְלוֹאָה תָּבֵל וְיְשָׁבֵּי

בָּה: בִּי־הוּא עַל־־יַמִּים יְסָדָה וְעַל־יְנָהָרוֹת יְכוֹנְגֶּהְ:
מִי יַעַלְּה בָּהַר יִיָּ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם לְּדָשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם מִיּעְלָה תַּבֶּלְה וִיְּאָר לֹא־־נְשָׂא לַשְּׁוֹא נַפְּשׁוֹ וְלֹא נִשְּׁבֵּע לְּסִרְמָּה: יִשְׁאוֹ בְּרָבְה מֵאֶלְה תַּבְּבוֹר: מִיּר וְיִבוֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר עִוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר עִוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר עִוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר שְׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר שְׁאוּ הָבְּוֹר וְיִ נִבּוֹר מִלְּסְה: שְׂאוּ שְׁעִרִים רָאשִׁיכֶם וּשְׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: שְׂאוּ שְׁעִרִים רָאשִׁיכֶם וּשְׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶּךְ הַבְּבוֹר: שְׂאוּ שְׁעִרִים רָאשִׁיכֶם וּשְׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֵלֶּךְ הַבְּבוֹר: שְׂאוּ מִלְּהְ הַבְּבוֹר: מִיִּ עִּבוֹר וְיִ נְבְּוֹת הוֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיִּ עִּבוֹר: מִיְ עִוּוֹן הַבְּבוֹר וְיִ צְּבְּוֹר הִיּצְשִׁה הַוֹּבְּוֹן הַבְּבוֹר וְיִ צְּבְּאוֹת הוּא מֵלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיִּב מִוֹבּוֹ וְיִבֹא מֵלְלֶךְ הַבְּבּבוֹר: מִי עִוֹלִם וְיִבֹא הוֹלְנְה הַבְּבוֹר וִי עִיוּבוֹר וְיִ צְּבְּאוֹת הוֹא מֵלֶלְךְ הַבְּבוֹר: מִי עִוּבוֹי וְיִי צְּבְּרוֹר וְיִבְּבְּאוֹת הוּא מָלְרָה הַבְּבוֹר וִי צְעִוּבוֹי וְיִבּיאוֹת הוֹא מֵלְרָ הַבְּבוֹר וִי בְּבְבוֹר וְיִבְי עִּבּוֹר וְיִי צְבְבּאוֹת הוֹא מָבוֹר הוֹים הוֹבוֹר וִי בְּבְבוֹר הוֹים בּוֹב הוֹים בּיוֹם הוּבֹים הוּבּים הוּבּבוֹר וּיִי בְּבּוֹר וְיִבּי בְּיִבְּיוֹב הוּים בּיִבּים וּבּבוֹר הִייִּבְּים הוּבּים הּיִבּים וּבּבוֹר וְיִבְּבוֹר וְיִבְי בְּבְּיוֹר הְיִבְיִבְּיֹם בְּיִבְּבּם וְּבִיבוֹים בְּיִבְּים הְּחִים בְּבְּבוֹר וִיִי בְּבְּבּבוֹר וּיִבְים בְּבְּבוֹר בִּיִים בְּיִבְּבוֹר בְּיִים בְּיִבְּים בְּבוֹר בְּיִים בְּבְּים בְּבְּבוֹר בְּיִים בְּבְּבוֹר בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיוֹם בְּבוֹּים בְּיִבְּים הְבִּבּבוֹר בִינִים בְּבְיוֹבְים בְּבְּבוֹים בּיוֹים בְּבְּבוֹר בְּיִים בְּבְּבוֹים בּוֹים בּבּבוֹר בְּבְּבוֹר בִיּבְים בּיִים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְּיוֹם בּיוֹם בְּי

(Am Montag.)

היום יום שני כשכת שכו היו הלוים אומרים כבית המקרש:

יִיכֹלֶה: כְּשִׁמְּךָ אֵלְתִׁים בֵּן מְּחִלְּתְךָ עַל־קִצְוִי־אֶבֶץ צָבֶּק מִחְלֵּתְ עַל־קִצְוּי־אֶבֶץ צָבֶּק מִחְלֵּתְ בַּרְיִם מְּלְתִים בִּאַרְמְנוֹתְים בְּאַרְמְנוֹתְים בְּאַרְמְנוֹתְים בִּאַרְמְנוֹתְים בִּאַרְמְנוֹתְים בִּאַרְמְנוֹתְים בִּאַרְמְנוֹתְים בִּאַרְמְנוֹתְים בִּאַרְמְנוֹתְים שָׁם חִיל בִּיוֹלֵנְה: בְּרְוּם קְּחִים הְּשָׁבֵּר אָנִיוֹת פַּרְיוֹם בְּאַבְיוֹת בִּיְלְנִים שָׁם חִיל בִּיוֹלְנְה: בְּרְוּם קְּרִים הְּשָׁבֵּר אָנִיוֹת פַּרְיוֹת מִרְשִׁישׁ: בַּאָשָׁר בִיוֹלְנְה: בְּקִינוֹ אָלְחִים בֵּן הְּחִבְּנִוֹר אָנִיר אָלְחִים בַּן הְחִלְּתְּךְ עַל־קִצְוִי־אֶבֶץ צָבֶּק מִילְבְּי בִּיִּילְם מְּלְחִים בֵּן הְּחִלְּתְּךְ עַל־קִצְוִי־אֶבֶץ צָבֶּק הִיכֹּלְבְּי בְּיִבְּיִּוֹת בְּעִירְ אָלְחִים בַּן הְחִלְּתְרָ עַלְּחִים הַּאָבִיץ צָבֶּיִים מִוֹנְוֹיִי אָבֶץ בְּאוֹת בִּיְתִּלְּתְרְ בִּלְּתְרִים בְּן הְחִבְּלְתְרְ בִּלְבִים מִלְּבְי בְּלְבִים בִּוֹלְבְיִים בְּלְבִים בּוֹלְבִים בִּיִּים בְּיִבְּיִים בְּעִבְּר בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּיִבְּיִים בְּעִבְּים בּוֹלְבִים בּוֹלְבִים בְּעִיר אָבְּלְבִים בּוּתְבּים הַבְּעִים בְּעִּבְּים בּוּבְּבְיים בּוּבְּיִבְּים בּוּבְּבְיים בּוּבְּבִיים בּוּבְּבְיים בּוּבְּבִיץ צָּבִּים בּוּבְּבְּים בּבְּבִים בּוּבְּבִים בּוּבְבּים בּוּבְבְּיִים בְּבְּבִּים בּוּבְבְּיִים בְּבְּבִים בּוּבְבְּיִים בְּבְּבִים בּוּבְּבִים בּוּבְבּיים בּבְּבִיים בּוּבְבּים בּוּבְּבִּים בּבּיים בּיִּבְּבְּיִים בּבּיים בּוּבְּבִים בּוּבְּבִיים בּבּיים בּוּבְבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּיִים בּבּיִּבְיים בּבְּבִיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּיוֹבְייִי אָבֶּיים בּבּיּבִיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיים בּבּיים בּבּבּיים בּבּבּיי

מָלְאָה יְמִינֶך: יִשְׂמֵח הַר־צִיּוֹן תָנֵלְנָה בְּנוֹת יְחוּרָה לְמַצֵן מִשְׁפָּמֶיך: סְבּוּ צִיּוֹן וְחַקִּיפְוּהָ סִפְרוּ מִנְּדָלֶיה: שִׁיתוּ לַבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיחָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְרוֹר אַחַרון: כִּי זֶה אֱלֹחִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם נְעֵר הוּא יְנַחֲגְוּוּ

(Am Dienstag.)

תיום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בכית המקרש: (פנ) מִוְמוֹר לְאָסֶף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעַרַת־אֵל בְּקְרֶב

אָלֹהִים יִשְׁפּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנִי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־ סֶלָה: שִׁפְטוּ־דָל וְנָתוֹם עֲנִי וְרָשׁ הַצְּדְיקוּ: פַּלְטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּר רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָרְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָּח יַתְהַלֶּכוּ יִפְוֹשוּ בָּל־מְוֹסְרֵי אֶרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֵלהִים אַהֶם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כָּלְכֶם: אָבֵן כְּאָרָם הְמוּתוּן וּכְאַחַר הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: קוּמָה אֱלֹחִים שֶׁפְּטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתְה תְנְחַל בִּכֶל־הַגּוֹיִם:

(אונד אונדיים בבית המקרש: מום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקרש: (צד) אַל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפְיַעַ: הַנְּשֵׁא שׁפֵּטּ קָאָרֶץ הָשֵׁב נְּמוּל עַל־גָּאִים: עַר־מָתַי רְשָׁעִים וֹיְיָ עַר־ מָתַי רְשָׁעִים יַעַלְוֹוּ: יַבְּיעוּ יְדַבְּרוּ עֶתָק יִתִאַמְרוּ בֶּל־פְּעַלִי אָוּן: עפִּוּך וְיָ וְדַכָּאוּ וְבַּחֲלֶתְךְ וְעבּוּ: אַלְמֶנָח וְגֵר יַחַרְגוּ ויתוֹמִים וְבַאַחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא וִרְאֶח־יָה וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעַקב: בִּינוּ בְעַרִים בָּעָם וּבְסִילִים מֶתַי תַּשְּׂבִּילוּ: הַנשֵע אָוֹן הַלֹא וִשְׁמָע אִם־יצֵר עַיון הַלא וַבִּים: הַיֹּמֵר גּוֹיִם הַלא יוֹבְיחַ הַמְלַמֵּר אָדָם דָּצַת: וְיָ יִדְעַ מַחֲשְׁבוֹת אָדֶם כִּי הַפֶּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַנָּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַפְּרָנוּ יָה וּמְתּוֹרָתְךְּ הָלַפְּוּרָנּוּ: לְהַשְׁקִים לוֹ מִימִי רַע עַר־יִבְּרָח לָרָשֶׁע שְּחַתּ:

בִּי לֹא־יִמשׁ יִיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲוֹב: כִּי־עַר־צֶּרֶק יָשׁוֹב מִשְׁפֶּט וְאַחַרָיו בָּל־יִשְׁרֵי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִר־יִתְנַצֵּב לִי עִם־פְּעַבִּי אָוֶן: לוּלֵי יָנְ עִוְרָתְח לִי בִּמְעַט שָׁכְנָה רוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמַרְתִּי מָמָה רַוְלִי חַסְּדְּךְ יְיָ יִסְעָרֵנִי: בָּרב שַׁרְעַפֵּי בִּקְרָבִּי תַּנְחוּמִיךְ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְּשִׁי: הַיְחָבְרְךְ כָּמֵא הַוּוֹת יצֵר עָמֶל עֲלֵי־חֹק: יָנְוֹדּוּ עַל־נֵמֵשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁנָב וִאלהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עַלֵּיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְּמִיתֵם יַצְמִיתֵם יי אלהינו:

(צה) לְכוּ נְרַנְּנָה לַיִי נָרְיעָה לְצוּר יִשְׁצְנוּ: נְקַדְּמָה פָנִיו בְּתוֹרָה בִּוְמִרוֹת נָרְיעַ לוֹ: כִּי אֵל נָרוֹל יְיָ וּמֶלֶהְ נָרוֹל עַל־כַּל־אֵלהִים:

יום יום חמישי בשבח שבו היו הלוים אומרים בבית המקרש: (פֹא) לַמְנַצֵּחְ עַל־הַנָּתִית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לָאלּהִים עוונו הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַנְעַקב: שְׂאוּ־וִמְרָה וּתְנוּ־תף כִּנוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תַּקְעוּ בַחְדֶשׁ שׁוֹפֶר בַּבֶּקֶח לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חק לְיִשְׂרָאֵר חוֹא מִשְׁפָּט לֵאלהֵי יַעַקב: עֵרוֹת בִּיהוֹסָף שָׁמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לא־יָדַעָתִי אָשְׁמָע: הַסִירְוֹתִי מִמֶּבֶל שִׁבְמוֹ כַּפְּיו מִדּוֹד תַּעַבְרְנָח: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאַחַלְּצֵּךָ אָצֶנְהְ בְּמֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְהְ על־ מֵי מְרִיבָּה מֶלָה: שְׁמַע צַפִּי וְאָצֵירָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־ תִשְׁמַע־לִי: לא־יִהְיָה כְּךְ אֵל וֶר וְלֹא תִשְׁתַחַוָה לְאֵל נַבָר: אָנבִי יִי אֱלֹהֶיךּ הַפַּצלְךּ מִאֶבֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־ פִיך וַאַמַלְאָהוּ: וָלֹא־שָׁמַע עַכִּוּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לי: וָאַשַלְחַחוּ בִּשְׁרִירוּת לְבָּם וַלְבוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ

צפו שמע לי ישָרָאֵל בּרְרָכֵי יְהַלֵּכְוּ: בּמְצם אוּיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָרִי: מְשַׂנְאֵי יְנְ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ ויהי עָתָם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִשָּה ומצור דְּבַשׁ אַשִׁבִּיעָק:

(Am Freitag.)

היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקרש: (צג) יָיָ מֶלֶךְ גַּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יִיָּ עוֹ הִתְאַוֹּר אַף־תִּבּוֹן הַבַל בַּל־תִּמוֹט: נָכוֹן כִּסְאַך מֵאָוֹ מֵעוֹלָם אָתָח: נְשְׂאוּ נְהַרוֹת יָנַ נְשְׂאוּ נְהַרוֹת קוֹלֶם יִשְׂאוּ נְהַרוֹת דָּכְיָם: מִקּלוֹת בַּיִם רַבִּים אַדִּירִים כִּישִׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּפְּרוֹם יִיַ: עֵדֹתֵיךָ נָאָמְנוּ מָאד לְבֵיתְךּ נָאַנָה־קָדֵשׁ יָיָ לְאָדֵךְ יָמִים:

(אַנוּ ©מנּמוּה) אווּ אוּמרים בבית המקרש: היום יום שבת קרש שבו היו הלוים אומרים בבית המקרש: (צב) מִוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּבָּת: מוֹב לְחוֹרוֹת לַיִי וּלְזַפֵּוֹר לְשִׁמְךּ עָלְיוֹן: לְהַגִּיר בַּבְּבֶּוֹר חַסְבֶּךְ וָאָמוּנְתְּךְ בּלֵילוֹרת: עַלֵּי נְעשוֹר וַעֲלֵי־נְבֶר עֲלֵי הִנְיוֹן בְּכִנוֹר: כִּי שִׁפַּוֹרְתַּנִי יִנְ בְּפָּעָלֶךְ בְּפִעֲשֵׁי יָבֶיךְ אַרַגּן: פַח־נְּרְלוּ מַעשֶׂיךְ וְיָ מְאדׁ עָמְקוּ מַקְשְׁבֹתְיִקּ: אִישׁ בַּעַר לֹא יִדְע וּכְסִיל לא־יָבִין אֶת־זאת: בִּפְרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ גַעֶשֶׂב וַיָּצְיצוּ בָּלֹ־ קַעַלִי אָוָן לְהִשָּׁמְרָם עַבִי־עַר: וְאַתָּה מָרוֹם לְעלָם וְיָ: כִּי הָבָּה אֹיְבֶיך וְיָ כִּי־הָבָּה אוְבֶיך יאבְרוּ יִתְפַּרְרוּ כָּל־פְּעַלֵי יאָנון: נַחָרֶם בּרָאִים קַרְנִי בַּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רַצַנָן: וַתַּבֶּט צִינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עַלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָוְנָי: צַדִּיק בַּתְמֶר וִפְּרָח בְּאֶרֶז בַּלְבָנוֹן וִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים בְּבֵית וְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹר יְנוֹבוּן בְּשִׂיכָה דְשֵׁנִים וָרַעַנַבָּים יִהְיוּ: לְהַנִּיד כִּי־יָשֶׁר יְיָ צוּרֶי וְלֹא־עַוְלֶתְח בּוֹ:

באר מיכל.

סכות א.

עמוד

- יעורות באבי הנחל. ווה שפיי הרוויה יעורות וולשון וותערה כאזרת רענן (תהלים לז לה) לא יתכן כלל, כי בנה הפייטן בינוני פעול וושם יער, ווויש יעורות באבי הנחל ריל אשר הן אוותחות סבוכות כווו יער.
- לחללו בם בְּאָב. תרגם הרוו״ה כאלו הוא השם אני). והפירוש
  הזה אין לו שחר. כי מי מהלל לאנ באגודה? ופיי בְּאָב מקום
  בְּאָבָה, ר״ל כאשר אָנָה לשמוע ולקבל הלול וקלום וכדברי הכתונ
  (ויקרא כג מי) ושמחתם לפני הי אלדיכם.

הושענות.

340 למען למודך. עי באר מיכל לערבית יום הכפרים עמוד XLV.

ין אילי: זס תרנוס רוויס זילי "דיעזע פֿיער נור האַט ער אונז אַנעמפּפּאָהלען. 10 זינע פֿאַטערליכע גיטע דאַמיט צו ריהמען."

Th. Schatth, Buchbruderei, Breslau, Ballftr. 14b.

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה ומדויק אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק ששי כולל

מחזור לשמיני עצרת ולשמחת תורה

כמנהג

אשכנו.

מהדורא אחד עשר.

ברעסלוי בהוצאות בית ו' קאָבנער שנת תרמ"ז לפ"ק,

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Reu überfest und erläutert

non

Dr. Michael Sachs.

Sechster Theil.

Schemini Azereth und Simchath Thorah.
(Dentscher Kitus.)

Glfte Auflage.

Breslau.

Berlag von Wilhelm Koebner 1887.

Th. Schattn, Buchbruderei, Breslau, Ballftr. 14 b.

Inhalt des fechsten Bandes.

Gebete für Schemini Azereth und Simdath Chorah.

1. Der Vorabend des Schemini Azereth.	
Das Mindah Gebet am Borabend	Seite 1
שבת Gebete beim Eingange des Sabbath (wenn Schemini Mzereth	7
auf einen Sabbath trifft)	
Das allgemeine Abendgebet mit den für diesen	
Mbend eingeschalteten Feststücken (מעריבים), die aber am	10
Freitag-Abend ausfallen	17
II. Schemini Azereth.	
Das allgemeine Morgengebet .	39
שמע עם ברכותיה Das Morgengebet mit den für diesen	
Tag eingeschalteten Feststücken	89
Die Tefillah (Schemoneh Esreh) für diesen Morgen,	
die auch vom Borbeter ebenso wiederholt wird	107
סרר קרושה Die Reduschah im Morgengebet	108
סדר הלל Das Ballel	115
Roheleth (wenn Schemini Azereth auf einen Sabbath trifft)	123
סבר התורה Gebete beim Berausnehmen der Thorah	138
Borlefung ans der Thorah	143
הפטרה Saftarah	152
Gebet filr den Landesherrn	156
פרת הוכרת נשמות Gedächtniffeier für die Gingeschiedenen	158
חפלח מוסף Die Mußef-Tefillah	166
Das Gefcim-Gebet	176
סרר קרושה Die Keduschah im Mußafgebet	192
Der Brieftersegen	198
תפלח כונחה Das Mindah. Gebet	

III. Der Vorabend des Simchath Thorah.	
Das allgemeine Abendgebet mit den für diefen	Seite
Abend eingeschalteten Feststücken	216
אחה הראת Gebete und Gefänge beim Herausnehmen der Thorahrollen	210
(nach dem Branch vieler Gemeinden)	277
IV. Simchath Thorah.	
ברכות השחר ופסוקי דומרה Das allgemeine Morgengebet 39-	-83
שמע עם ברכותיה Das Morgengebet mit den für	
	235
Die Tefillah, die ebenfo vom Borbeter wiederholt wird	261
	262
שמש שמה שמונפו	269
סבר התורה Gebete und Gefänge beim Berausnehmen	
보기 등 등 보고 있는 경찰에 보고 있는 사람들이 되었다면서 보고 있다면서 사람들이 없었다면 사람들이 되었다면서 하는 것이다.	277
	283
	298
אוסף Die Mußaf. Tefillah, die ebenso vom Borbeter wieder:	210
	310
	207
The Assessment and the Control of th	20.
and the second s	
Anhang.	
יחירי היחור	I
שיר הכבוד	
יום של יום	Al

תפלת מנחה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בִיתָּה עוֹר יְהַלְלְוֹּהְ שֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכְּבָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹהָיו: (קטה) הָחַלָּח לְבָור אַרוֹמִמְךּ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶרְ וַאָּבְרְבָּח שִׁמְךּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲכַרְכֶךְ וַאְבּחַלְלָח שִׁמְךּ לְעוֹלָם וָעֶר: נְרוֹל יָיַ וּמְהֻלָּל מְאדׁ וְלִנְּרֶלְתוֹ אֵין חֵקֶר: הור לְרוֹר יִשַבַּח מִעַשֶּׁיךּ וּגְבוּרנָגִיךְ נִגְירוּ: הַבַּר כְּבוֹר הוֹבֶדְ וְרַבְּרֵי נִפְּלְאֹתֵיךְ אֶשִׁיחָה: וָעֵווּז נוֹרְאֹתֶיךְ יאֹמֵרוּ וּנֶרֶלֶרְיְךְ אֲסַפְּּתֶנָּה: וֵבֶר רַב־טוּבְדְּ יַבְּיעוּ וְצִּרְקָתְּךְ יָרַגָּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יָיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּנְרַל־חָסֶר: סוֹב־יְיָ לַכּל וַרְחַמֶּיו עַל־בָּל־מַעשִיו: יוֹרְוּךְ יְיָ בָּל־מַעַשֶׂיךְ וַחֲסִיבֶּיךְ יְבָרְכְוּבָּח: כְּבוֹר מַלְכוּתְךְּ יאֹמֶרוּ וּגְבוּרְתְּךְּ יָדַבּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם וְבוּרֹתִיו וּכְכוֹר הְדֵר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָך מַלְכוּת כָּל־עלָמִים וּמָמְשׁלְתָּךְ בְּכָל־דּוֹר וָרַר: סומה יָנ לְכָל־הַנּפְלִים וְווֹמֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: אֵינֵי כל אָלֶוֹך יְשַׂבֵּרוּ וָאַמָּח נוֹתַן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעתוֹ: פּוֹתַחַ אָרז־יָבֶדְ וּמַשְׂבִּיע לְבָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּבָל־דְּרָבִיוּ וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קּרְאָיו לְכלֹ אֲשֶׁר יַקְרָאֶהוּ בָאֶמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר וְיָ אֶת־כָּל־אוְדַבְיוֹ וְאֵת בָּל־הַרְשָּׁעִים יַשְׁמִיר: הְּחָלַת וְיַ וְדַבֶּר פִּי וִיבְרֵךְ בָּל־בָּשָׂר שֵׁם קַרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַיְּבַנְחֲנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַמָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְלוּיָה: אַרנִי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַנִּיר חְּהִלְּתֶּך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלְהֵי אַבְרָרָם אֱלֹהִי יִצְחָק וַאלֹהִי יַנְעקב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עָלְיוֹן גּוֹמֵל חָסְרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַכּּל וְווֹבֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לְבְנִי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהַבְה. מֶלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיע וּמָגּן. בְּרוּךְ אַתָּח יְיָ מָגּן אַבְּרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדְנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשְׁיַע. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֵמוּנְתוֹ לִישׁנֵי עָפָר: מִי כָמְוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶח לָךְ מֵלֶךְ מִמִית וּמְחַיֶּח וּמַצְמְיִח יְשׁוּעָה: וְנָיְהֶמְן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מִמִים. בָּרוֹךְ אַתָּה וְיָ מְהַיֵּה הַמֵּתִים:

יָהַלְלְוּךְ פֶּלָח. בָּרוּךְ אַמָּח יָי הָאֵל הַקְּרוֹשׁ: יַהַלְלְוּךְ פֶּלָח. בָּרוּךְ אַמָּח יָי הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

Rednichah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

*נְקַרֵּשׁ אֶת־שִּמְךּ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁפֵּקְרִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מֶרוֹם,
בַּבְּחוּב עַל־יַד נְבִיאֶּךּ. וְקָרָא וָח אֶל־יָנה וְאָמֵרַ

פ״וח בָּרוֹשׁ בָרוֹשׁ בָּרוֹשׁ יָנְ צְּבָאוֹת מְלֹא בָל־תָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

ח' לְעָפֶּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹר־יִיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח׳ וכְּדִכְרֵי קָדְשְׁךְּ כָּתוּב לֵאמרׁ.

ק"וח יִמְלֹדְ יָיָ לְעוֹלָם אֱלֹבִיְרָ צִיוֹן לְרד וָדד הַלְלוּיָה:

ם, לַבוּנִי לִּצִּיב זְּנִיב זְּבְלֶף וּלְנִצֵּם נְצָּבִי אַל מֶלֶךְ זְּבוֹל וְלָבוֹש וְשִׁבְּבִּוּ אָלֹחֵינוּ מִפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶר כִּי אַל מֶלֶךְ נְּבוֹל וְלָבוֹשׁ אָתָּבּי. קַבּוֹה מִּפְינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶר כִּי אֵל מֶלֶךְ נְּבוֹל וְלָבוֹשׁ אָתָּבּיִם אַתָּה הוֹגֵן לְאָרָם דַּעַת וּמְלַמֵּר לֶאָנוֹשׁ בִּינָה. חָגֵּוּ מִאִּהְךָּ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְּׁבֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָּ חוֹגֵן הַדְּעַת:

יְשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָמֶהְ וְלֶּלְרֵבֵנוּ מֵלְבֵּנוּ לַעֵבוֹרָתֶהְ וְהַחֲוִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָרוּ שְׁלֵמֶרוּ לְפָנֵוְךְּ. בָּרוּךְ אַתְּרוּ יִיְ הַרוֹצֵח בִּתְשׁוּבָרוּ:

סְלַח לָנוּ שָּׁבְינוּ כִּי חָשָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְּבֵּנוּ כִּי פַּשָּׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחְ אֶתָּח. בָּרוּךְ אַתְּח יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבָּח לְסְלְוֹחַ:

רָאַח בְּעָנְיֵנְוּ וְרִיבָּח רִיבֵּנוּ וּנְאָלֵנוּ מְחֵרָח לְּמַעַן
שְׁמֶּח יִנָּ גּוֹאֵל חָנָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּח יִיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאָל:

רְפָּאֵנוּ זִיָּ וְנֵרָפֵּאַ הוֹשִׁיצְנוּ וְנִנְשֵׁעְה כִּי הְהַלְּחְנוּ אָמָה וְהַצֵּלֵה רְפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתִינוּ כִּי אֵל מֶלֶּךְ רוֹפֵּאַ נָאֲמָן וְרַחֲמָן אָמָה. בָּרוּךְ אַמָּה זְיָ רוֹפֵּאַ חוֹלֵי עַפוּ יִשְׂרָאֵל:

בְּרֵךְ עָלֵוְנוּ יְיָ אֶלְהַוְנוּ אֶת־הַשְּׁנָה הַוּאת וְאֶת־בְּלֹּ מִינִי תְבוּאֶתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאַדְטְה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךְ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בַּשְׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיִ מְבָרֵךְ הַשְּׁנִים:

מְקַע בְּשוֹפָר נְּרוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ נְּלְיוֹתִינוּ וְקַבְּצְנוּ יַחָר מִאַרְבַּע בַּנְפוֹרת הָאָרֶץ. בָּרוּך אַתְּרח יָיָ מְקַבֵּץ נִרְחֵי עִפוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁפְּמִינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיִצַצֵּינוּ כְּבַהְּחִלָּה וְהָמֵר מִמֶּנוּ יָגוֹן וַאַנָּחָה וִמְלוֹךְ עָלִינוּ אַתָּה יְיָ לְבַרְּךְּ בְּחֶמֶר וּבְרַחָמִים וַצַּרְּקָנוּ בַּמִּשְׁפָּמ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צַרָקָה וּמִשְׁפָּמ: וְלַפַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִּקְנָה וְכָל־עוֹשֵׁי רְשְׁעָה כְּהָנַע יאברוּ וְכָלְם מְהַרָח יִפְּבֵתוּ וְהַזִּדִים מְהַרָה תַעַקּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַנֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהַרָח בְיָמֵוְנוּ. בְּרוּךְ אַתְּח וְיָ שוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיַע זָּדִים:

על הַצַּהִיקִים וְעל הַחֲסִירִים וְעל וּקְנֵי עַפְּּךְ בֵּיר יִשְׂרָאֵר וְעל פְּלֵטַת סוֹפְּרֵיהֶם וְעל נֵּרֵי הַצֶּהֶק וְעָלְונוּ יָהָמוּ רַחֲמֶיְה וְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שְׁכָר טוֹב לְכל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְהְ בָּאֲמֶרת וְשִׁים חָלְקְנוּ עִפְּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ בִּי בְךְּ בָּטְחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּח יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְּטָח לַצַּהִּיקִים:

וְלִירוּשֶׁלֵים: וְלִירוּשֶׁלֵים: וְלִּירוּשֶׁלֵים: וְלִירוּשֶׁלֵים: וְלִירוּשֶׁלִים: וְלִירוּשְׁלֵים: וְלִירוּשְׁלֵים: וְלִירוּשְׁלֵים: וְלִירוּשְׁלֵים: וְלִירוּשְׁלֵים: וְלִירוּשְׁלֵים: וְלִירוּשְׁלֵים:

שָּׁת־צֶּמַח דָּוִר עַבְּדְּךְ מְהֵינֵה בָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתְּח יְנָ בִּישׁוּעָהֶךְ כִּי לִישׁוּעָחְדְּ קוּיְנוּ בָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתְּח יְנָ מַצְּמִיחַ קָּכֶן יְשׁוּעָח:

שִׁמֵע קּוֹבֹּלְנוּ יָיָ אֶלהֹן חוּס וְרַחֵם עֲבֹּינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים שׁמֵע קִּפַּלְנוּ יִי אֶל שוֹמֵע הְפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָלְפָנִוּ בִיקָם אַל הְשִׁיבֵנוּ כִּי אַתְּח וְיָבְעָּל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָבְאָל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָבְאָל הְבִּיבְוֹן אֶת־הִּפְּלְּתוֹ וְתַחְנוּנִים שׁוֹמֵע הְפִּלְוֹת וְתַחְנוּנִים שׁוֹמֵע הִפְּלָח:

יִשְׂרָאֵל עַפֵּּרָ הָּרָצוֹן וּחְהִי לְּרָצוֹן הַּמִיר אַבּוֹרֵת בְּצִּהְהַרָּח הְּלָבִיר בִּיתֵּף וִאָּשֵׁי יִשְׁרָאֵל וּהְפּלְּחָם. וְהְשִׁב יִשְׂרָאֵל עַפּּוֹרַח לִּרְבִיר בִּיתֵּף וִאָשׁי יִשְׁרָאֵל וּהְפּלְחָם. וְהְשֵׁב יִשְׂרָאֵל עַפּּוֹרָח הָיִ אָּלְתֵּונוּ בְּעַמִּף יִשְׂרָאֵל וּכִתְפּלְחָם. וְהְשֵׁב אַלהֵינוּ נאלהִי אַכוֹתִינוּ. יַעַלֶּח וְיָכֹא נֵינְיַע וֵירָאֶח וַיַּרָצָה וִישָּׁמֵע וִיפָּקָר וִיזָּבֶר וַכְרוֹגֵנוּ וּפָקְדוֹגֵנוּ וִזְכָרוֹן אַבוֹתִינוּ. וְוֹכְרוֹן מֶשִׁיחַ בֶּן־דָּוֹר עַבְהֶדְּ. וְוֹבְרוֹן יְרוּשְׁלַיִם עיר קַדְשֶׁךּ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְדְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךְ. לִפְלֵטֶח לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֵמֶר וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חֵג הַסְּכּוֹת הַנֶּה: זָכְרֵנוּ יָנָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְטוֹבָח. וּפְּקְרֵנוּ כוֹ לְבְרָכָח. וְהוֹשִׁיִעְנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבְרָבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חום וְחָבֵּנְוּ וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְחוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֵיךְ עִיבִינוּ. כִּי אַל מֶלֶהְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּח:

וָתֶחֶנֶינָה צִיגִינוּ בְּשׁוּבְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּח יָיָ הַפַּוְחַוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מעוֹלָם קוֹינוּ לָה: וְעל כָּלָם יִתְבָּרַה וְיִתְרוֹמַם שִׁמְה מלבֵנוּ הָמִיר לְעוֹלָם וָעֵר: וְכל הַחַיִים יוֹרְוּךְ שֶּלָה וִיהַלְלוּ

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָרְ שְׁאַתָּרו הוא יִי אַלֹהִינוּ וַאלֹהֵי אַכּוֹתִינוּ לְעוֹלָם נָעֶר צוּר הַנִּיְנוּ כְּוֹגוּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּח הוּים לְרוֹר וְרוֹר. נוֹנֶרה לְהְ וּנְסַפֵּר הְהַלְּתֵּךְ עַל חַיִּיְנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָבֶךְ וְעֵל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפָּקורוֹת כֶּלְהְ וְעַל נָפֶיךּ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִפְונוּ וְעַר נְפְלָאוֹתֶיךְ וְטוֹבוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָל־ צת עֶרֶב וָבְקֵׁר וְצְהָּרָוִם. הַפּוֹב פִּי לא־־־כָלוּ רַחֲמֶיף וְהַמְרַחֵם כִּי לא־־־תַּמוּ חֲסֶהֶיף

ק' מוֹרִים אַנַחַנוּ לַךְ שׁאַתַּה הוא ינ אלהינו נאלהי אבוחינו אֱלֹהֵי כָרֹי־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹרָאוֹרת לְשִׁמְךְּ הַנְּרוֹל וְהַקְרוֹשׁ עַר שֶׁהֶחֶיִיחָנוּ וְקִיַּמְהָנוּ. כֵּן הְּחַיֵּוְנוּ ותְקַיִמֵנוּ וְתָיֶעְסוֹף גָּלְיוֹבְינוּ לְחַצְרוֹת קַרְשֶׁהְ לִשְׁמֹר חָקִיף וְלַעֲשוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָכְדְךְּ בְּלֵכָב שַׁלֶם עַל שָׁאַנַחֲנוּ מוֹרִים לָךְ. בָרוּךְ אֵל הַהוֹרָאוֹת: אָת־שִׁמְדּ בָּאֲמֶרת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ מֶלְהּ. בְּרוּדְ אַתָּה יָיָ הַשּוֹב שִׁמְדּ וּלְדְּ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שֶׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַפְּוּךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתְּח הוא מֶלֶךְ אָרוֹן לְבָל־־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעִינֶוְךְּ לְבָרֵךְ אֶת־ עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־־עֵת וּבְכָל־־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךְ. בְּרוּךְ אַתָּח יִיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְׁלוֹם:

אָלהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפְתִי מִהַבֵּר מִרְמָח.

וְלְמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּהוֹם וְנַפְשִׁי כֵּעְפָּר לַכּל תִּהְיָה. פְּתַח לְכִּעְ הְיָהָה וְבָפְשִׁי כִּעְפָר לַכּל תִּהְיָה. פְּתַח לְכַּעְן שְׁמֶךְ חִבְּיִם וְקַלְּמֵל מַחְשַׁבְתְּם: וְעַשֵׁח לְכַעוֹן שְׁמֶךְ וְמִינְךְ תְּעָה לְכַעוֹן הְיִרְיְךְ חוֹשִׁיעָח יְמִינְךְּ וְעִשֵּׁח לְכַעוֹן תִּינְרָה וְמִינְךְ וְיִריְרֶיךְ חוֹשִׁיעָח יְמִינְךְּ וְעָשֵׁח לְכַעוֹן תִּינְרָ וְמִינְךְ וְיִרִיְיִךְ חוֹשִׁיעָח יְמִינְךְ וְעָבֵּנְי: יִהְיוּ לְּרָצוֹן אִמְנִי־פִּי וְהָּנְיוֹן לִבִּי לְפְנָוְךְ וְיָ צוּרִי וְעָבֵּר: יִהְיוּ לְּרָצוֹן אִמְנִי־פִּי וְהָנִיוֹן לִבִּי לְפְנָוְךְ וְיִ צוּרִי וְנְשִּׁח שָׁלוֹם בְּמְרוֹמִיו חוּא יַעְשָּׁח שָׁלוֹם עָּלִינוּ וְנִלּי בַּלְרוֹמִיו חוּא יַעְשָּׁח שָׁלוֹם עָלִינוּ וְעַלֵּב בְּלְרוֹמִין חוּא יַעְשָּׁח שָׁלוֹם עָלִינוּ וְעִלּיב בְּלְרִישִּׁרְאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָגֵיף ,ְיִי אֶלהִינוּ וַאלהֵי אֲבוֹהֵינוּ שֻׁיבָּנָה בֵּית הַפִּקְדְּשׁ בּּמְהַרָּה בְיָמֵינוּ וְחֵן חָלְקֵנוּ בְּתוֹרָחָף: וְשָׁם נַעְבָּרְף בְיִרְאָה כִּימִי עוֹלָם וּרְשָׁנִים קַרְמנִיוֹת: וּלְשָׁנִים קַרְמנִיוֹת:

ערוב תבשילין.

אם חל ע"יט ביום ד' לוקחין פת שלם וכזית תכשיל דבר הראוי ללפת בו את הפת כגון בשר דגים או ביצה צלויה ומניחין אותו על הפת ואומרין בְּרוּךְ אַתְּח יִיְ אֶּלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קִרְּשְׁנוּ בְּמִצְּוֹתְיוּ

בְּהָדֵין עֵרוּכָּא יְהֵא שְׁרֵא לְנֶא לְמֵפָּא וּלְכַשֶּׁלְא וּלְמֶעְבַּּד בָּל־צוֹּרְכָנָא מִיוֹמָא טָכָא לְשַׁבְּּחָא לְגִוּ וּלְכָל־הַדְּרִים בְּעִיר הַוֹאֹר: בְּעִיר הַוֹאֹר:

Gebet beim Gingang des Sabbath.

Am Freitag werben hier die folgenden Stüde (in manchen Gemeinden nur von מומור שיר ליום רשבת, 6. 14, an) eingeschaltet.

(צה) לְכוּ נְרַנְנָה לֵיָי נָרְיעָה לְצוּר יִשְּעֵנוּ: נְקַדְּסְה פָּנִיוֹ בְּתוֹרָה בִּוֹמרוֹת נִרְיַע לוֹ: כִּי אֵל נָּרוֹל יְיָ וּמֶלֶּהְ נָּרוֹל עַל־בָּל־אָלִהִים: אֲשֶׁר בְּיָרוֹ מֶחְקְבִי־אָבֶץ וְתוֹּעְפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשְׁהוּ וְיַבֶּשֶׁת יְדִיוֹ יָצְרוּ: הְאוֹ נִשְׁחָוֹה וְנִכְרָעָה נִכְרָכָה לֹפְנִי־־יִי עשׁנוּ: כִּי הוּא הַשְׁמְעוּ: אַל־־תַּקְשׁוּ לְבַבְּכֶם בְּמְרִיבָּה בִּיוֹם אִם־־בְּקְלוֹּ הַשְׁלְעוּ: אַל־הַבְּעִה נְמְוֹנִי אֲבוֹתִיכֶם בְּחְנְוּנִי נַם־רָאוּ פְּעָלִי: אַל־מְנוּחָתִי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי רְאַפֵּי אִם־יְבֹאוּן אָל־מְנוּחָתִי:

אלכו (Pfalm 95.) Auf! laffet uns jauchzen dem Ewigen, jubeln bem Bort unseres Beils. Laffet und begrußen fein Untlig mit Danklied, mit Gefängen ihm jubeln. Denn ein großer Gott ift ber Ewige und ein Ronig, groß über alle Götter, in beffen Sand die Gründe ber Erde, und beg find die Sohen der Berge; dem das Meer gehört, das Er gemacht, und das Trockene haben feine Sande gebilbet. Rommet, daß wir uns bucken und nieder= beugen, hinknieen vor dem Ewigen, unserem Schöpfer. Denn Er ift unser Gott, und wir das Bolt seiner Beide und die Beerde feiner Sand noch heute, fo ihr feiner Stimme gehorchet. Särtet nicht euer Herz wie zu Meribah, wie am Tage von Massah in der Wüste, da mich versuchten eure Bater, mich prüften, obschon fie sahen mein Werk. Bierzig Jahre war Ich überdruffig bes Geschlechts, und Ich sprach: Ein Bolf irren Bergens sind fie, und fie erkannten nicht meine Wege; daß Ich geschworen in meinem Borne: Nimmer follen fie gelangen zu meiner Rube!

(צו) שִׁירוּ לַיִי שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיִי כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיִּי בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־־לְיוֹם יְשׁוּעֶתוֹ: סַפְּרוּ בַּגּוֹיִם כְּבוֹרוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתְיו: כִּי נָרוֹל יִי וּמְהֻלְּלֹּל מָאדׁ נוֹרָא הוּא עַל־בָּל־הָעֵמִים נִפְלְאוֹתְיו: כִּי בָּל־אֵלהֵי הָעַמִּים מְמְלְּהִים: כִּי בְּל־אֵלהֵי הָעַמִּים אָשְׁרֹבוּ לִייָ שָׁמִּים עָשָׁה: הוֹר וְחַדָּר לְפָנִיו עוֹ וְתִפְּאָרֶת מְּמִלְּהְ עִיִּי בְּבוֹר שְׁמוֹ שְׁיִּאוֹ מִבְּלְּהְ מִבְּנִיוֹ בְּלִּרוֹתְיִי בְּבוֹר שְׁמוֹ שִׁיּאוֹ מִבְּלְּהְ מִבְּנִיוֹ בְּלִּרוֹתְיִיוֹ: בְּמִּלְּהְ שִׁמְּחוֹ הַשְׁמְחוֹר עִמְיִם הְבָּאוֹ לְיִי בְּבוֹר שְׁמוֹ שִׁיּאוֹ מִבְּלְ בַּלְּתְמוֹם יְרִין עַמִּים הְשְׁמְוֹם וְנִי בְּנְבוֹ בְּלִּרְתִּרוֹבוֹן מִוֹבְלְ בַּלְּתְּבִיוֹ בְּלִרְתִּבְיִי בְּבוֹר וְעוֹי בְּבְּרוֹתְ וְנִלְּהְ שְׁרִים וְיָ מְלְּךְ שִׁיְחוֹוּ הַשְּׁמְוֹם וְתָבֵל בְּלְרִמְבוֹים יִיִי מְלְּךְ שִׁבְּרוֹבוֹ אוֹ חִילוּ הַבְּבְּרוֹ בְּלֹרְתִבְין עַמִּים הַבְּעָבוֹ בְּלִרְתְּבוֹ בְּלִּתְוֹ שְׁרִין עְמִים הַנְעָבוֹ בְּלִּבְּעוֹי וְנְבְּנְנוֹ בְּלְּתְּיִ בְּנְנוֹ בְּלְּבִי וְנָבְלֹן שְׁבִי וְכָלְרְאֲשִׁר־בּוֹ אוֹ וְבְבְּנִוֹ בְּבְּנִוֹ בְּלִיתְם הַבְּיִם וְנִילְ בְּמְבִּעְם הְנִים וְיִבְנְּנִוֹ בְּבְּלְּתְוֹי בְּבְּעִבְייִבְיִי בְּא לִשְׁפִּט הַאָּבְיִן יִשְׁבְּוֹן בְּנְנִי בְּבִּי בָא לִשְׁפִּט הָאָבְרְץ וִשְׁפּּמִי הַבְּבְּנִי בְיִי בָא בִּי בָא לִשְׁפָּט הָאָבְרְץ וִשְׁפְּמֹי בְּבָּנְתְי בְּבִּי בְא בִי בְא לִשְׁפָּט הְבָּאְרָץ וִשְׁבְּים בְּבְּבְּתְּי בְּבְּיִי בְּי בָא לִשְׁבָּע בְּיִבְיוֹ בְּבְּלְיוֹב בְּנְבְיוֹבוֹי בְּיִי בְּא לִשְׁבְּיוֹים בְּבְּיוֹ בְּיִי בְּא לְשְׁבָּים הְנִי בְּיִבְייִי בְּיִבְּיוֹ בְּיוֹ בְיּבְיוֹ בְּיוֹבְיוֹ בְיוֹבְיוֹים בְּתְּיוֹבְיוֹ בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹ בְיוֹבְיוֹבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹבְיוֹב בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹבְּבּיוֹ בְּבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּנִיוֹבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְיוֹם בְּעִיוֹבְּבְּיוֹבְיוֹבְיוֹבְּבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוּבְיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּב

עני ווּלְישָׁבִי־־לֵב שִּׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַּדִּיקִים בַּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶר בַּנְשׁוֹ מִישְׁפָּשׁוֹ הַאָּרָץ וִשְּׁמְחוּ צַּדִּיקִים רַכִּים: עָנְן הַעָּבָר סְבִיבִּיו צָבְיוּ: הַאִּירוּ בְּרָקִיו הַבֵּל רָאַתְה הַשְּׁבָּיו וְיִבְּלִים בְּאַלִּים הְּאָבֶץ: הִנְּירוּ הַשָּׁמִים צִּדְקוּ וְרָאוּ כָּל־־הָעַמִּים בְּנִוּ וְמָבֵל רָאַבָּר בְּנוֹת וְהוּבְּל הַמְּבְלּיִם בְּאָלִיִם הִשְּׁהְחוּוּ בַּיִּי וְנִי שִּׁבְּלוּ בְּנִוֹ מָבָּר בְּנִים הִשְּׁהְחוּוּ בַּיִּי וְנִי שִּׁנְּחוּ בְּנִי וְנִי שִּׁנְחוּ בִּי וְנִי שִּׁנְחוּ בִּיי וְחוֹרוּ לְוֹבֶּל בְּשְׁתְּה בְּנִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶּל בְּשְׁתְּה בְּנִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶּל בְּשְׁתְּה וְנִי שִׁנְחוּ בַּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶּל בְּשְׁתְּה בְּיִי וְמִיּבְ בְּנִים הִשְּׁמְחוּ צַּדִּיקִים בִּיִי וְחוֹרוּ לְוַבְע שַׁמִר בְּשְׁתְה בְּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶע לַצַּרִּיק בְּשְׁתְה בַּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבֶע לַצַּרִיק בְּיִּעְם בְּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבְּע לַצַּרִיק בְּעְּתְה בְּיִי וְחוֹרוּ לְוֹבְּת בְּנִי וְחוֹרוּ לְוֹבְּת בְּנִי וְחוֹרוּ לְוֹבְּת בְּעִים בִּיִי וְחוֹרוּ לְּנִבְי שְׁמְחָה בִּייִ וְחוֹרוּ לְּבִּר שְׁמְחָה: שִּמְחוּ צַּדִּיקִים בַּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְּי בְּעִיתְ בִּיִי וְם מִּוֹב בְּיִי וְחוֹרוּ לְנִבְי בְּשְׁתִים בִייִ וְחוֹרוּ לְנִבְי בְּבִּים בְּיִים בְּיִי וְחוֹרוּ לְּנִבְייִ וְם בִּייִי וְחוֹרוּ לְוֹבְי בִּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹם בְּיִי וְחוֹרוּ לְּוֹבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּיִים בְּיוֹבְיוֹם בְּבִּים בְּיוֹבוֹים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִי וְחוֹרוּוּ לְּוֹבְיים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיי וְחוֹבוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּיִים בְּבּים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיוֹם בְּבִיים בְּיוֹבְיים בְּבְּבְיוּ בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹ בְּיוֹ בְּבְּיוֹם בְּיוֹ בְּבְּיִם בְּיוֹם בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבִיים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִיים בְּבְּבְיוֹ בְּבִים בְּבְּבְּיוֹם בְּיבְּיוֹם ב

שירו (Pfalm 96.) Singet bem Ewigen ein neues Lied, finget bem Ewigen, alle Lande! Singet bem Ewigen, preiset seinen Namen, verfündet von Tag zu Tag seine Gulfe. Erzählet unter ben Bolfern feine Berrlichkeit, unter allen Nationen feine Bunder. Denn groß ift ber Ewige und fehr gepriesen, furchtbar ift Er über alle Götter. Denn all die Götter ber Bölfer find Nichtiges; aber ber Ewige hat ben Himmel gemacht. Glanz und Majestät ift vor ihm. Triumph und Schmuck in feinem Beiligthume. Spendet bem Ewigen, Bölfergeschlechter! fpendet bem Ewigen Chre und Triumph. Spendet bem Ewigen feines namens Ehre, bringet Geschenke und gehet ein in seine Sofe. Bucket euch vor bem Ewigen im beiligen Schmude; erzittert vor ihm, alle Lande! Sprechet unter ben Bolfern: Der Ewige ift König! Und fest ift bas Erdenrund, wantet nicht; Bölker richtet Er mit Redlichkeit. Frohlocke ber Himmel und juble die Erde, brohne bas Meer und feine Fulle; frohlich fei die Flur und Alles, was darin! Dann muffen jauchzen alle Baume bes Balbes - vor bem Ewigen; benn Er ift gefommen, ift gekommen, die Erde zu richten. Richten wird Er bas Erden= rund mit Gerechtigkeit und die Bolker mit feiner Treue.

" (Pfalm 97.) Der Ewige ift König! Es juble die Erde, frohlocken die vielen Gilande. Gewolf und Wetterdunkel rings um ihn, Recht und Gebühr Stuge feines Thrones. Feuer geht einber bor ihm und brennt ringsum feine Feinde. Es erhellen feine Blite bas Erbenrund. Es schaut und gittert die Erde; Berge zerschmelzen wie Wachs vor dem Ewigen, vor dem Berrn ber gangen Erbe. Es verkünden die himmel fein Recht, und alle Bölker schauen seine Herrlichkeit. Bu Schanden werden all die Bilbanbeter, die fich rühmen ber Göten; vor ihm werfen fich nieder alle Götter. Es hört und freut fich Zijon, und es jubeln die Töchter Jehudahs, wegen beiner Gerichte, Ewiger! Denn Du, Ewiger, bift erhaben über die gange Erbe, fehr hoch über alle Götter. Die ihr ben Ewigen liebt, haffet bas Bofe! Er hütet die Seelen feiner Frommen; aus der Sand der Frevler rettet Er sie. Licht ift ausgefäet dem Gerechten, und benen, die redlichen Bergens find, Freude. Freuet euch, Gerechte, in bem Ewigen, und banket seinem heiligen Andenken.

(צח) מִוְמוֹר שִׁירוּ לַיִי שִׁיר חָדֶשׁ כִּי־נִפְּלָאוֹת עֲשְׂח הוֹשְיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּוְרְוֹעַ קָּרְשׁוֹ: הוֹדְיַע יְיְ יְשׁנְּעתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם נְּלָה צִּדְקּתוֹ: זָכַר חַסְרּוֹ נָאָמוּנָתוֹ לְבִית יִשְׂרָאֵל בָּל־הַאֲהֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיִי בְּכִנוֹר בְּכִנוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחָצצְּרוֹת וְקוֹל שׁוֹפְר חָרְיעוּ לִפְנִי הַפְּנוֹר יָי: יִרְעם הַיָּם וּמְלֹאוֹ מֵבֵל וְיְשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחַאוּ־־ הָיִבנוֹ בְּבִּנוֹ וְיִשְׁבֵּי בָּהּ לִשְׁפּט הָאָהֶץ יִשְׁפַּט־הַבֵּל בְּצְדֶּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

(צם) יָי מֶלֶהְ יִרְגְּוּ עַפִּים ישֵׁכ בְּרוּכִים תָּנוּם הָאָהֶץ:
יְיְ בְּצִיּוֹן גַּרוֹל וְרָם הוּא עַל־בָּל־הָעַפִּים: יוֹרוּ שִׁמְהְ בִּרוֹל
יְיָ בְּצִיּוֹן גַּרוֹל וְרָם הוּא עַל־בָּל־הָעַפִּים: יוֹרוּ שִׁמְהְ בִּוֹלְ פִּישְׁרִים מִשְׁפָּם וּצְּדָקָה בְּיִעִקְב אַתְּה עַשְׂיתָ: רוֹמְמוּ יִיְ מִלְהִינוּ וִהְשְׁפִּחְוּוּ לַהָרם רַגְּלִיו קְרוֹשׁ הוּא: משָׁה וְאַהְרֹן בְּלִמוֹּר עָנָן יְרַבֵּר אֲלִיהֶם שַׁמְרוּ עִרֹתִיו וְחֹק נָתַן־־לָמוֹּ יִּיְ בְּעְפוּוּר עָנָן יְרַבֵּר אֲלִיהֶם שָׁמְרוּ עִרְתִיו וְחֹק נָתַן־־לָמוֹּ יִיְ עַלִּילוֹתְם: רוֹמְמוּ יִיְ אֵלהִינוּ וְחִשְׁתְּחוּוּ לְחַר כִּוֹלְמוֹ כִּי עַלִּילוֹתם: רוֹמְמוּ יִיְ אֵלהִינוּ וְחִשְׁתְּוֹוּ לְחַר אָבְּרְאוֹ בְּוֹים בְּעִּבְּרוֹ בְּבְּרִים הָּגִּוֹם בְּיִבְּרִים בְּעִּבְּיוֹ

(כם) מִוְמוֹר לְדָוֹר הָבוּ לַיִי בְּגֵי אֵלִים הָבוּ לַיִּ בְּבוֹר נְעוֹ: הָבוּ לַיִּ בְּבוֹר שְמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיִּ בְּבַרְבִת־קְּבֶשׁ: קוֹל יְיָ עֵל־חַפְּיִם אֵל־הַבְּבוֹר הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ עֵל־מַיִם אַל־הַבְּבוֹר הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ שֹבֵר אֲּרָוִים וַיְשַבֵּר קוֹל יִיָ שֹבֵר אֲרָוִים וַיְשַבֵּר

denn Er hat Wunder gethan; ihm half seine Kechte und sein heiliger Arm. Kund gemacht hat der Ewige seine Hüsse, vor den Angen der Bölser sein Heil offenbart. Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Jisrael; es schauten alle Grenzen der Erde die Hüsse unseres Gottes. Jubelt dem Ewigen, alle Lande! brechet aus und jauchzet und spielet. Spielet dem Ewigen mit der Cither, mit Cither und Stimme des Inbels; mit Trompeten und Posaunenschall jubelt vor dem Könige, dem Ewigen. Dröhne das Meer und seine Fülle, das Erdenrund und seine Verwehner. Ströme müssen zusammenschlagen die Hand, zumal die Berge jubeln — vor dem Ewigen; denn Er ist gekommen die Erde zu richten. Er wird richten das Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Bölser mit Redlichkeit.

" (Pfalm 99.) Der Ewige ift König! Es zittern die Bölker; Er thronet über Cherubim, - es wankt die Erde. Der Ewige in Zijon ift groß, und erhaben ift Er über alle Bolter. Gie preisen Deinen Namen — groß und furchtbar, heilig ist er und den Triumph des Königs, der das Recht liebt. Du haft fest= gestellt die Redlichkeit; Gebühr und Recht in Jaakob haft Du ge= schafft. Erhebet ben Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seiner Füße Schemel! Beilig ift Er. Moscheh und Abaron waren unter feinen Brieftern und Schemuel unter ben Anrufern feines Namens; fie riefen zum Ewigen, und Er erhörte fie. In ber Wolfenfaule redete Er zu ihnen; fie wahrten feine Zeugniffe und die Satzung, die Er ihnen gegeben. Ewiger, unfer Gott! Du erhörtest fie; ein verzeihender Gott warft Du ihnen und auch Rächer ihrer Unthaten. Erhebet ben Ewigen, unfern Gott, und biicket euch vor seinem heiligen Berge; benn heilig ift ber Ewige, unfer Gott.

Pialm (Pialm 29.) Pfalm von David. Spendet dem Ewigen, Söhne der Götter! spendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, bücket euch vor dem Ewigen in heiligem Schmucke. Die Stimme des Ewigen erschallt über den Wassern; der Gott der Ehre donnert, der Ewige über mächtigen Wassern. Die Stimme des Ewigen erschallt mit Macht, die Stimme des Ewigen mit Majestät. Die Stimme des Ewigen

יְיָ שֶּתְ־־שִּרְנִי חַלְּכָנוֹן: וַיַּרְקִיהֵם כְּמוֹ־בִעְגֶּל לְּכָנוֹן וְשִׁרְיוֹן בְּיַרְקִיהַם כְּמוֹ־בִעְגֶּל לְּכָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֶּן־רְאֵמִים: קוֹל־יְיִ חצֵב לַהַבוֹת אֵש: קוֹל יְיָ יָחִיל מִּדְבֶּר יְחִיל יְיָ מִרְבֵּר קְהַשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיְּחֲשׁף יְעָרוֹת וּבְהֵיכְלוֹ כָּלוֹ אמֵר בְּבוֹר: יְיִ לַפַּבּוּל יְשָׁב וַיִּשֶׁב יְיָעמוֹ בְּמִלוֹם: יְיִ עוֹ לְצַמוֹ יִמוֹן יְיִ יְבָרֵךְ אֶת־בעמוֹ בַשְּׁלוֹם:

ראשי החרוזים שלמה חלוי.

לְבָה רוֹדִי לִקְרַאת כַּלְה. פְּנִי שַבָּת נְקַבְּלָה: לכח

יַשְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּרָבּוּר אֶחָר. חִשְׁמִיצְנוּ אֵל הַמְיֶחָר. וְיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר. לְשֵׁם וּלְתִּפְאָרֶת וְלִתְּהִלְּה: לכּה

לְקְרֵאת שַׁבָּת לְכוּ וְגַלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵראשׁ מֵקְרֶם נְסוּכָה. סוֹף מֲעֵשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה הְחַלָּח: לֹּנִי

לָךְ שֶׁבֶּח בְּגְמֶק הַבְּבָא. וְהוּא יְחַמל עַלִיךְ הָחֲפֵבָה. רַב לָךְ שֶׁבֶּח בְּגְמֶק הַבָּבָא. וְהוּא יִחַמל עַלִיךְ הָמְלָה: לכח

דְּתְגַעַרִי מֵעָפָר קוּמִי. לְבְשִׁי בּּוְדֵי תִפְּאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל־יֵּד בָּן־יִשֵּׁי בִּית הַלַּחְמִי. קְרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי וְאָלָה: לכּח

הָתְעוֹרָרִי הָתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵהְ קוּמִי אְזֹרִי. עְוּרִי עְוּרִי שִׁיר הַבֵּרִי. כְּבוֹר וְיָ עָלִיִּךְ נִנְלָח:

לא תַבְשִׁי וְלֹא תַבֶּלְמִי. מַה־תִּשְׁתּוֹוְחַחִי וּמַה־תָּהֶמִי. בָּךְ יָחֶסוּ עַנִיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תִּלָּה: לכּה zertrümmert Cebern, und es zertrümmert der Ewige die Cedern des Lebanon, und läßt sie hüpfen wie Kälber, Lebanon und Schirjon wie junge Reömim. Die Stimme des Ewigen wirst zuckende Fenerslammen. Die Stimme des Ewigen macht erbeben die Büste, erbeben macht der Ewige die Büste Kadesch. Die Stimme des Ewigen macht zittern die Eichen und entblättert die Bälder, und in seinem Palaste spricht Alles: Ehre! Der Ewige thronte bei der Fluth, und es thronet der Ewige als König immerdar. Der Ewige giebt Macht seinem Volke, der Ewige segnet sein Volk mit Frieden.

Der Braut entgegen, Freund, wohlan! Last froh den Sabbath uns empfahn!

"Hit' und gedent"!"2) in einem Laut Hat uns des Einz'gen Mund vertraut, Der einzig ist, der Einz'ge heißt: So Weih' und Ruhm von jeder Lipp' ihn preist.

Dem Sabbath eilet froh entgegen, Dem Quell, aus dem uns strömt der Segen, Der eingesehet ist von Anbeginn, Des Werkes Schluß, das Erst' in Will' und Sinn⁹).

O Stadt des Herrn, o Prachtpalast,
Steh' auf aus Trilmmern du nach langer Rast!
Zu lang schon weiltest du im Thal der Zähren;
Dein Gott wird neu dir seine Huld gewähren.

D schüttle ab den Staub und Bust, Mein Bolk! zieh' an das Kleid der Lust. Der Sproß von Isai, dem edlen Uhn Aus Bethlehem, erlösend wird er nah'n.

D raff' dich auf in frischem Muth! Es naht dein Licht; leucht' hell in Gluth! Steh' auf und stimm' ein Loblied au! Sieh, Gottes Glanz verklärend zieht heran.

> Richt beugt dich Schmach, nicht hillt dich Scham; Richt feuize noch, betrübt von Gram. Schutz meines Bolfes Arme bei dir finden, Und neu ersteht die Stadt auf ihren Gründen.

1) Berfaffer ift N. Salomo Alfabez.

²⁾ Das Gebot, den Sabbath zu heiligen, ist in den zehn Geboten im zweiten Buche der Thorah mit dem Worte "Gedenke" und im fünften Buche mit der Mahnung "Güte" (wache darüber) eingeleitet. Beide sind nach dem Midrasch, "wie es der Mund nicht sprechen und das Ohr nicht fassen kante bei der Offenbarung Wattes bernommen morden.

in einem Laute bei der Offenbarung Gottes vernommen worden.

3) Der Sabbath als die Krone des vollbrachten Schöpfungswerkes war in dem Plane des Weltenbaues das frühere. Das Ziel ist im Gedanken das Erste. Dieser Satz des Aristoteles kehrt bei jüdischen Philosophen häusig wieder, und ist so gesäusig, daß er auch in diesem Sabbathgruße seine Stelle gefunden.

וְהִיוּ לִמְשִׁפֶּה שׁאּםְוָךָ. וְרְחַקוּ בָּל־מְבַלְּצְוִךְ. וְשִׁישׁ עַלַּוְדְּ אֵלחָוִךְ. בִּמְשׁוֹשׁ הָתָן עַל־בַּלָּה: יָמִין וּשְׂמאול תִפְּרְצִי. וְאֶת־־וְיִ מַעַרְיצִי. עַל־יַר־אִישׁ בָּן־ פַּרְצִי. וְנִשְּׁמְחָה וְנָגִילָה:

בְּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲמֶכֶת בַּעְלָה. נַם בְּשִׁמְחָח וּבְצַּחָלָה. תוך אָמונֵי עם סְגָלָח. בְּוֹאִי כַלָּח. בְּוֹאִי כַלָּח: (צב) מְוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבְּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לֵייַ וּלְוַמֵּר לְשִׁמְךּ עֶלְיוֹן: לְהַנִּיר בַּבְּכֶּר חַסְבֶּךְ וָאֱמוּנַתְךְּ בּלֵילוֹרת: ְעַלִּי־עָשוֹר וַעַלִי־נָבֶר עָלֵי הִנְיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִּׁפַּוּרְתַּנִי יָנָ בְּפָעָלֶךְ בְּפַעֲשֵׁי נָבֶיךְ אֲרַבּן: פַח־בִּּרְלוּ מַעשִׂיךְ יָיָ מְאר עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיף: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִירֹ לא־יָבִין אֶת־וֹאת: בִּפְרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ גַשֶּׁב וַיָּצִיצוּ בָּל־ פְּצַלֵי אָוֶן לְהִשְּׁמְרָם עַבִי־עַר: וְאַתָּה מָרוֹם לְעלָם וְיָ: כִּי הָנָה אֹנְבֶיךְ וְיָ בִּי־הָנָה אֹנְבֶיךְ יאבְרוּ יִתְפָּרְרוּ כָּל־פְּעַלֵי אָנון: נַחָרֶם בּרְאִים קַרְנִי בַּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רַעַנָן: וַחַבֵּט עֵינִי בְּשוֹרָי בַּקָמִים עַלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָוְנָי: צַדִּיק בַּתְמֶר יִפְרָח בְּאֶרֶז בַּלְבָנוֹן יִשְׁנֶּח: שְׁתוּלִים בְּבִית יְיָ בְּחַצְרוֹרת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹר יְנוּבוּן בְּשִׂיבָה דְשֵׁנִים וְרַעֲנַנָּים יִהְיוּ: לְהַנִּיר כִּי־יָשָׁר יָיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָהָה בּוֹ:

(פנ) יְיָ מָלֶךְ נֵאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יָיָ עוֹ הִתְאַנֶּר אַף־תִּכּוֹן תַּבְלֹבְשׁ יָיָ עוֹ הִתְאַנֶּר אַף־תִּכּוֹן תַּבְלֹבְ מֵאָוֹ מֵעוֹלָם אָתָּח: נְשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיְם: מָקּלוֹת לְּבָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִיְם: מִקּלוֹת מַנִים תַּבִּים אַדִּירים מִשְׁבְּבִי־יָם אַדִּיר בַּמְּרוֹם יְיָ: עֵרתִּיךְ נָאָנִה־קְּבָשׁ יִיְ לְאְנֶּךְ יָמִים: נָאָמָר לְבֵיתְךְ נָאַנְה־קְּבֶשׁ יִיְ לְאְנֶּךְ יָמִים:

- Die dich beraubt, fie find zur Beute; Es schwindet beiner Dränger Meute. Dein Gott in froher Lust dich schaut, Wie sich der Braut'gam freut der Braut.
- Du dehnst dich aus nach allen Seiten, Wirst deines Gottes Ruhm verbreiten, Durch ihn, der ab von Perez stammt 1). Froh jubeln wir und jandzen insgesammt.
- Bieh' ein in Frieden du, des Gatten Lust'), Gegrüßt mit Wonne und ans froher Brust! Im Kreis der frommen Treuen, lieb und traut, Willsommen, Braut! willsommen, Braut!

מומור (Pfalm 92.) Bialmlied für den Sabbath = Tag. — Schon ift's, bem Ewigen zu danken und zu fpielen Deinem Ramen, Höchster! - zu verfünden am Morgen Deine Suld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Bfalter, mit bem Geton ber Cither. Denn erfreuet, Ewiger, haft Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Sande juble ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie fehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und ber Thor fieht solches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und fproffen alle Uebelthäter, — daß fie getilgt werden auf ewig. Du aber bift ewiglich erhaben, Ewiger! Denn fiehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerftreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie des Reom, mein Horn; ich bin getränkt mit frischem Dele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bofewichtern, die wider mich aufftehen, hört mein Dhr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Hause bes Ewigen, in den Sofen unseres Gottes blüben fie. Roch im Grei= fenalter fproffen fie, find martig und belaubt; zu verfünden, daß redlich ift der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ift an ihm.

n (Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Bor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

¹⁾ Der Erlöser.
2) Das Bild des innigen Bereins zwischen Gott und Jisrael ist oft das des ehelichen Bundes. Der Sabbath, als der Gott gewehte Tag, heißt insofern "des Gatten Lust".

מעריב ליל שמיני עצרת.

ברוב קהלות אשכנז ופולין אין אומרים מעריבים בשבת, ובקיק פפידמ אומרים.

הַמְּבֹרָהְ נִיִשְׁמַבּרְ וְיִשְׁמַבּּר וְיִהְפְּאַר הְלְיוֹלְם נָעֵרִ: הָלְּהְ מַלְבֵּי הַמְּלָכִים הַפְּלָבִים הַפְּלָבִים הַפְּלָבִים הַפְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוֹא. שֶׁהוֹא רָאשׁוֹן וְהוֹא בְּרוּךְ מַעְרָבִי בְּעָרְבוֹח בְּיָהְ שְׁמוֹ הַלוּ לְרבֵּב בְּעַרְבוֹח בְּיָהְ שְׁמוֹ הַלוּ לְרבֵּב בְּעַרְבוֹח בְּיָהְ שְׁמוֹ הַלְּוֹ וְמְלִוּ לְפָּנְיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם הַלְּי לְבַּב בְּעַרְבוֹח בְּיָהְ שְׁמוֹ הַלְּי וְנִי שִׁם בְּבוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלְם וָעֶר: וְמִי שֵׁם בְּבוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלְם וָעֶר: וְמִי שִׁם יִיִ מְבֹּרְךְ מַעַּתְּרִי וְמִי שִׁם יִיִ מְבֹרָךְ מַעַּתְּרִי וְמִי מַפְּרָי מַעַּתְּרִי וְמִי מִפְּרָי מַעְּתָּרִי

ח׳ פָּרְכוּ אֶת־יִי הַמְּכרְּךְ:
 ח׳״ח פָּרוּך וְי הַמְּכרְּךְ לְעוֹלֶם וְעֵר:
 בְּרוּךְ אַתָּה וְיִ אֶּלֹהִינוּ מֶעָרִים וְּבְּרָבִים. בְּּחָבְמֶה פּוֹתְחַ שְׁעָרִים וּבְּתְבוּנְה מְשֵׁבָּה עִתִּים וּמַחֲלִיף וּבְּתְבוּנְה מְשֵׁבָּה עִתִּים וּמַחֲלִיף וּבְּתְבוּנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם נַלְוֹלֶה נּוֹלֵל בּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם נַלְוֹלֶה נּוֹלֵל אוֹר מִפְּנִי חְשֶׁךְ חְשֶׁךְ מְפְּנִי מְשֵׁבְּר וֹחְשֶׁךְ מְפְּנִי אוֹר מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִי אוֹר מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִי אוֹר מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִי מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִי מִּבְּרִים אוֹר מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִי בְּיִים בְּיִבְים וֹחְשֶׁךְ מְפְּנִיים בּיִבְים בּיִבְים וְּחְשֵׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִיים אוֹר מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִים בְּיִבְים בּיִבְים בְּיִבְים בּיִבְים בְּיִבְים בּיִבְּים וּמְשֶׁךְ וְחְשֶּׁךְ מְפְּנִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבִים בְּמִישְׁרְ וֹחְשֶׁךְ מְפְּנִים בְּבְּים בְּמִישְׁבְּים וְשֶׁרְ וְחְשֶׁךְ מְפְּנִים בְּיִבְּים בְּמִישְׁרְבִּים בְּמִישְׁרְבִים בְּמִישְׁרְבִּים בְּמִישְׁבְּים וְשְׁבְּיִם בְּנִים בְּנִים בְּמִישְׁבְּים וְיִים בְּנִבְיִים בְּנִים בְּמִישְׁבְּבִים בְּמִישְׁבְּים וְחְשֶׁבְּים בְּיִבְּים בְּמִשְׁבְּים וְחְשֵּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּמִבְּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבִים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּשְׁבְּים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבִּים בְּבְּבְיוֹבְיּבְיִים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּבִים בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְּיבְּיבְּים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְּבְיּבְּיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּיבְּיבְּים בְּבְּבְיוֹבוֹים בְּבְּבְיבְּבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְיבְּים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְּבְּבְּיבְים בְּבְּבְיּבְבְּבְּיבְּבְּבְיוֹבְיבְּיְבְּבְּבְּבְבְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְ

אור. ומַעַבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיֵלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לְיֵלָה. יִיְ צְבָאוֹת שִׁמוֹ. אֵל חֵי וְקַיָם תְּמִיר יִמְלֹךְ עָלֵיְנוּ לְעוֹלָם וְעֵר: עִיפּ א"ב (אולם בין אות ח' לאות ט' נתמצע פיוט שמיני אחר) ובסוף חתום יוסף.

שְׁמִינִי אתׁתָיו וּמָעשִׁיו בַּמָּפֶּר כְּתוּבִים. בָּאָדְם וּבַבְּהֵמָח שְׁמִינִיוֹת חֲבִיבִים. וַּם לְשִׁמְחָה וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים, דִּבְּקוֹ מוֹנֶה מִסְבָּר לַכּוֹכָבִים: בָּרוּךְ אַתָּהוְיָיַהַמַּעַרִיב,עַרָבִים:

אַהַבַּת עוֹלָם בֵּית יִשְׁרָאֵר עַפְּךְּ אָהַרְהָּ, תּוֹרָה וּמְצְּוֹת חָפִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתְנוּ לִפַּוְרְתָּ. עַל־בֵּן יְיָ אֵּלהֹינוּ וּבְמִצְּוֹתְיְךְּ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאְרֶךְ יָמִינוּ וּבָהֶם וּבְמִצְּוֹתֵיךְ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאְרֶךְ יָמִינוּ וּבָהֶם נָהְנָּה יוֹמָם וָלָוֵלָה. וְאַהַבְתְךְ אַל־מָּסִיר מִפְּוֹנוּ לְעוֹלָמִים:

שְׁמִינִי הוּא וּשְׁבִיצִי אָתְּתִים בּּבְּרִיתָם. וּבִשְׁלשׁ צָשְׂרֵה בְּּרִיתוֹת נֶחְתָּם. זִבְרוֹ לְעוֹלָם לְאָבוֹת וּלְבֵיתָם. חָשֵׁק יָיָ לְאַהַבָּה אוֹתָם: בְּרוּךְ אַתָּה יִיָ אהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

Gebet

für den Abend des Schemini Azereth.

ברכו (Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Welt, auf bessen Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf bessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten am Firmamente nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Lichte, läßt entschwinden den Tag und sühret herauf die Nacht und hat gesondert Tag und Nacht. Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott, der Allmächtige, lebendig und ewig danernd, — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

Des achten Tages Borzug und Würd' ist verzeichnet in der ewigen Lehre.

Am Menschen und am Thier?) ist die Achtzahl in hoher Ehre. Bu frendiger Lust den Feierzeiten hat Er ihn zugesellt, Der den Sternen ihre Zahl allwissend bestellt.

Gelobt feift Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

Wit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Hans Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Sahungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gesehen und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tagund Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigseiten!

Der achte³) und siebente⁴) sind als Bundeszeichen gereiht. Durch dreizehnfachen Bund ist er eingeweiht. Ewig den Bätern und Kindern sein Gedächtniß gilt, Die Gott beglücket mit seiner Liebe mild.

Gelobt seift Du, Ewiger, der liebt sein Bolk Jisrael.

¹⁾ Berfaffer ber Festbichtungen für biefen Abend: R. Josef b. Nathan. 2) S. 3. Moj 22, 27. 3) 4) Beschneibung und Sabbath.

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע וִשְּׂרָאֵל יְהֹנָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹנָה וּ אֶחֶך:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶר:

מְׁעָוֹרִת בִּיתָּרָ וְבִשְׁעָרָוּךִ: לְאָוֹת עֵלְ-יָרֶלְּ וְבִיּשְׁעָרִוּ וְמְשְׁכְּבָּרְ וּבְשְׁרָבָּרְ וּבְשְׁרָבָּרְ וּבְשְׁרָבִּי וּבְּעָבְרִי בּיִתְרְ וּבְלָּבְּתְּךְ וּבְשְׁרָבָּרְ וּבְשְּׁרְבָּרְ וּבְשְּׁרָבָּרְ וּבְשְּׁרָבָּרְ וּבְשְּׁרָבִּי וְשְׁנָּנְתְּם לְבָנִיךְ וְרַבּּרְתְּ בָּּעְבְתְּבְּ וֹאָחַבְּלְּרְ וִּבְשְּׁרָבִי וְשְׁנַּנְתְּם לְבָנִיךְ וְרָבּיְרְתָּ בְּּעְבְתְּבְּ וֹאָחַבְּלְּבְרָבְּי אָת וְחָנָּוֹ אָלְהָוֹךְ בְּּכְלִיךְ וְבְּיִבְּרְתִּ בְּיִבְּרְתְּ בִּינְרָבְּ וְבְּבְּרְתִּ וֹאָחַבְלָּהְ אָת וְחָנָּוֹ אָלְהָוֹךְ בְּּבְּלִיךְ בְּבְּרְבִּים בְּשְׁבְּרְבִּיךְ וּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּעְרָ

וְהָיָרוֹ אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתֵׁי אֲשֶׁר אָנֹבֶי מְצַנֶּרָ אֶתְבֶּם הַיָּוֹם לְאַהֲבָּר אֶת־יְהוַהְ אֱלְהֵיכֶםׁ וּלְעַבְּדֹּוֹ בָּבָל־לְבַבְבֶבֶם וּבְבָל־נַפְּשְׁבֶם: וְנְתַתִּי מְשַׁר־אַרְצְבֶּם בְּעָחָוֹ יוֹכֶה וּמַלְקוֹשׁ וִאָפַפְּתָּ דְגַבֶּׁךְ וִתִירְשְׁךְּ וִיצְהָכֶּךְ: וְנָתְתִּי עשב בְּשֶׂרָהָ לִבְהֶמְתֶּהְ וִאָבִלְתָּ וִשְּׂבְעָתִּ: השְׁמְרֵוּ לָבֶּם פֶּן־וִפְּתֶּרוֹ לְבַּבְבֶבֶם וְסַרְהָּם וַעֲבַרְהָים אֱלְתִים אַחָרִים וָהְשְׁתַּחֲוֹיתֶם לָהֶם: וְחָרֶרוֹ צַּף־יְחנֶרוֹ בָּבֶּם וְעֲצַרְ אֶת־ הַשְּׁמִים וֹלְא־יִהְיֶרֶה מָטְר וְהָאַרָמָה לְא תִחָּן אֶת־יְבוּלְהֻ וֹאָברְתָּם מְחַלָּה מִצֵל הָצָבֶרְץ הַשּבְּה אֲשֶׁר יְהנָה נֹתֵן לָכֶם: ְוְשַׂמְהָה אֶת־דְּבָרֵי אֵלֶה עַל־לְבַּבְכֶה וְעַל־נַפְשְׁבֶּח וּקְשַׁרְמָּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל־יַנְדְבֶּם וְהָיִוּ לְטְוֹטְפָת בִּין אַיגיבֶם: וְלַפַּרָתָּם אֹתָם אָת־בְּגיבֶם לְדַבֵּרַ בָּסְ בְּשִׁבְתְּךָּ בּבִישֶׁהְ וּבְלֶבְתְּהָ בַנֶּבֶרְ וּבְשָׁבְבָּךְ וּבְקוּמֶךְ: וּבְעַבְתָּם על־מְזוּזְוֹת בּיתֶה וּבִשְׁעָרֵיה: לְמַעַן יִרְבָּוּ יְמִיבֶם וִימֵי בְנֵיבֶּם על הָאַדָלָּה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוֹיֶהְ לַאֲבְתִיכֶּם לָתַת לָחָם כִּימֵי הַשְּׁמֵיִם עַל־הָאָרִץ: you Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie ben zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote. Die Sch euch heut gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu bienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Seele, fo werde Ich ben Regen eures Landes geben zu feiner Beit, Fruhregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Getreibe und beinen Moft und bein Del. Und Sch werbe Gras geben auf beinem Felbe für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Sutet euch, daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bucket, und über euch der Born des Ewigen ergliche, daß Er verschließe den Simmel, daß kein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Ge= wächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das ber Ewige euch giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und fie binden als Wahr= zeichen auf eure Sand, und fie feien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret fie eure Kinder, babon zu reden, wenn du sitest in beinem Saufe und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegft und wenn du aufftehft. Und schreibe fie auf die Pfosten beines Hauses und an beine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Batern, ihnen zu geben. - wie die Dauer bes himmels über ber Erde.

וֹיְאֶמֶר יְהוֶּרְה אָלְ־מְשֶׁה לֵּאְמְר: דַּבֵּּר אָלְּה בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְאָמֵרְתְּ אֲלֵהֶם וְעֲשׁוּ לְהֶם צִיצֶּת על־בַּנְבֵּי בִּנְרִיהֶם לְּדְרֹתָם וְנָחְנֶוּ עַלְ־צִיצֶּת הַבְּנֶף פְּתִילִ הְּבְּיָה בְּלְּהִיכָם וְנָים וְנָים לְצִיצִר וֹ וְעְשִיתֶם אֹהוּ וּוְכַרְתֵּם אָתרֹבְּלְ־מִצְוֹתְי יְהוָה וְעְשִיתֶם אֹהוֹ וּוְכָרְתֵם אָתרֹבְּלְ־מִצְוֹתְי וְהִיהָם וְאַחֲרֵי עִינִיכָם אֲשֶׁר־אַתֵּם וֹנִים אַחֲרֵיהם: לְמַעוֹ הִוֹבְּרוֹ וַעֲשִיתֶם אָתִּרְץ מִצְרִים לְהְוֹת לְכֶם הוצאתי אָתְכָם מֵאֶרֶץ מִצְרִים לְהְוֹת לְכֶם הוצאתי אָתְכָם מֵאֶרֶץ מִצְרִים לְהְוֹת לְכֶם

אָמֶת וְאָמוּנָה כָּל־וֹאת וְקַנָם עָלִינוּ כִּי הוּא יִי אֱלֹהִינוּ מִאָּן וּוּלָחוֹ וַאָּנַהְנוּ יִשְּׂרָאֵל עַפוֹוּ: הַפּוֹהְנוּ מִיַּר מְלָכִים מַלְּבֵנוּ הַגּוֹּאָלֵנוּ מִכַּף כָּל־הִיְעֵריצִים: הָאֵל הַנִּפְּרָע לְנוּ מִבְּף כָּל־אוֹיְבִי נַפְּאֵנוּ: הָעשֵׁה נְּדּלוֹת מְּבִר־אִין הַמְשְׁבוּ וְנִפְּלָאוֹת עַר־אִין מִסְפָּר: הַשְּׁם נַפְּאֵנוּ מִבְּלְבוּ בִּפְּאֵנוּ בַּחְיִים וְלִא־נְנוּ וְנִפְּלָאוֹת עַל־בָּל־שׁנְּאִינוּ: הַעְשֶׁה לְנוּ נִפִים בְּבְּעִוּ וְנִיְרִיבֵנוּ עַל־בָּל־שֹּנְאִינוּ: הַעְשֶׂה לְנוּ נִפִים בְּבְּעִרֹּ אִוֹתְת וּמוֹפְתִים בְּאַרְמֵת בְּנִי חָם: הַפַּבֶּּה בְּעִבְּרְתוֹ בְּלִבּיר מִוֹלְבִי מִיּבְלִים וְיּוֹצִיא אָת־בְּמוֹ וִשְּרָאֵל בְּבְּנִי בִּיוֹ בִּיוֹ בִּין נִּוֹרִי יִם־סוּף מְתֹּלְבוּ בִּין וְנִבְּיִר בְּנִיוֹ בִּין נִוֹרִי יִם־סוּף מְתְרוֹן שִׁבְּחוֹ וְהִוֹרוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן מְבְּלוּ אִנְיִם בְּנִיוֹ נְבוּרְתוֹ שִׁבְּחוֹ וְהוֹרוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן מְבְּלּוֹ מִבְּיִם בְּיִוֹ נְּבִין בִּוֹן בְּנִי וְבִּיוֹ וְבִּיוֹ וְבִּלוֹתוֹ שִּבְּחוֹ וְהוֹרוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן מְבְּלּוֹ מְבְּלוֹ עִלְּבְיוֹ וְנְבוּרְתוֹ שִׁבְּחוֹ וְהִוֹרוֹ לִבְיִי וְבְנִי וְנְבוּרְתוֹ שִּבְּהוֹ וְנְבוֹיִי וְשְׁרָאל לְּךְ עָנוּ שִׁרְבוֹי וּבְנִין וְבִּבּיר וּשְׁבְבוֹן וְבְּנִין וְנִבוּירתוֹ שִבְּבִי יִשְׂרָאל לְּבְּעִין לְּבְנוֹ שִׁירְהוֹ בִּין וְבִּבּיִי וּשְׁרָבּיוֹן וְבְבִּיוֹ וְבְבוּרְתוֹ בְּבִּירְתוֹ וְבְבּוֹרְתוֹ בְּבִּיִי וְשְּרָאל לְּבְּיִין לְּבְנִי וְּבִילוּים בְּיִי וְּבְבּוֹי וְיִבְּרְתוֹ בְּבִייִי וְשְּבְבּוֹי וּיִבְיִים בְּבִּי יִשְּרְבִּיל לְּתְים בְּבִייִים וּנְבּבּוֹים בְּבִּי יִשְּבְּבִין וְּבְּבִייִים בְּבּוֹים בְּיִבְּיוֹ וּבְבּבּייִים וּשְבּבוּי וּיִבְּבִיי וּשְבְּבוּ בִּיים בְּבְּבִי יִשְּבְּוֹ בְּבִיי בִּיים בְּבְּבוֹי בִּיים בְּבִי יִשְּבְּבּוּ בְּיִבְיוֹ בְּבִּיים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּבִּי וּבְּבוּוּת בְּבִייוֹים בְּבְּבְּוֹ בְּבְּיוֹים בְּבִייוֹ בְבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבוּים בְּבְּיוֹ בְּבְּבּוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבוֹיוֹ בְּבְּבוּים בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹ בְּבְּבְ

Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Fisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schausäsen machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblaue Schaur ansehen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgesührt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

non Wahr ift es und zuverläffige Gewißheit dies Alles und für uns bindend. Denn Er ift ber Ewige, unfer Gott, und Reiner außer ihm, und wir find Jisrael, fein Bolt. Er ift es, der uns befreiet aus der hand der Gewaltherren, unfer König, der uns erlöset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen beimkommen lässet unseren Widersachern und der Lohn zahlt all den Teinden unseres Lebens; der Gewaltiges voll= bringt, nicht zu ergründen, und Wunder unzählbar; ber uns er= hält am Leben und nicht wanten läffet unfern Juß; ber uns treten läßt auf die Söhen unserer Feinde und aufrichtet unsere Rraft über all unfre Haffer; der für und Wunder und rächende Bergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werfe am Boben der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erftgebornen Migrajims und hinausführte fein Bolk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitete seine Rinder burch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen verfenkte Er. Und es faben feine Rinder feine Stärke, gaben Lob und fangen Preis feinem Namen, und feine Berrichaft mit willigem Herzen nahmen fie auf fich. Moscheh und die Kin= ber Jisraels stimmten Dir an ein Lied.

מיוסר ע"פ א"ב וכסוף חתום שם המחבר יוסף בר נתן חזק.

שְׁמִינִי אֶחָד בְּאֶחָד בְּלֶחָד בְּלָחִד בְּלָחִי שְׁמִינִי בַּנְּי חָפְיחִי כְּמֵּי בְּלָח. בְּיוֹם חַשְּׁמִינִי בָּלָח: שְׁמִינִי בַּנִּי חָפְיחִי סַפֵּי בְּעִבְירָה. דְּבִיר הַקּוֹדֶשׁ נָעֶטַר בּוְעַסְרָה. בַּיּוֹם חַשְּׁמִינִי קַמְוֹרָה. דְּבִיר הַקּוֹדֶשׁ נָעֶטַר בּוְעַסְרָה. בַּיּוֹם חַשְׁמִינִי לְמָחָר יָבִיא בַפְּרָתוֹ. בַּיּוֹם חַשְּׁמִינִי לְמָחָר יָבִיא בַפְּרָתוֹ. בַּיּוֹם חַשְּׁמִינִי לְמָחָר וֹנִיא בְּקּיבְרוֹ. בַּיּוֹם חַשְּׁמִינִי לְמָחָר יָבִיא בַפְּרָתוֹ. בַּיּוֹם חַשְּׁמִינִי לְמָחְרָתוֹ. לְמָחְרַתוֹּ לִּעְמֵל בִּיִּעִי בְּאִי־אָפְשַׁר מֵאֶתְמוֹל. חָקִיו וּמִשְׁפְּטִיוּ לְיִשְׁרָבִא לַעְמֵל. בִּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִפוֹל: שְׁמִינִי טַרַם אָפְּרָתוֹ לְּחָבְּי לְנִמְל לְעִמל. בִּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִפוֹל לְתַשִּׁר. בִּיְבָּי הְבַּיְבְּ הְבִּיְרִם לְבְשִׁר. לְּכָּלְבָּן אִשְׁר. לְנְקַרְבַּן אִשְׁר. לְּבָּיִם הְשִׁמִינִי בִּי יַנְלֵּר בְּעָרֶר מִכְלָאֶר. לְכָּלְבָּן אִשָּׁה הַשְּׁמִינִי בִּי יִנְלֵּר בְּעָר מִכְלָאָר. לְקְרָבּן אִשָּׁה הַשְּׁמִינִי בִּי יִנְלֵּר בְּעָר מִר מִבְלָאֶר. לְּכָּן אִשְׁר. לְּנִיבְּן אִשָּׁה הַיִּיְבִּי מְנַשְׁר. לְּנִבְיּב בְּעָבֶר מְרַבְּיִבּן אִּשְׁר. לְּנִים בְּיִבּים מְנִישְׁר. בִּיְנְבְּר בְּעָבֶר מִלְנְשְׁר. לְּנִבְּיִים בְּיִבּים מְּבִּים מְנִים בְּיִבְּים בִּיִּבְּים בְּיִבְּיִים בְּעָבְיר מִבְּלְאָר. לְּבָּים בְּיִבּים בִּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִים בִּיוֹבְּים בְּיִבּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִבּים בְּיִּבְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִבּים בְּיִבְיּים בְּיוֹם בּיוֹים בְּיִּים בְּיוֹם בְּיִבְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּבְּים בְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִּים בְּבְּיוֹבְיוֹם בְּבְּעִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּבִיּבְּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּיִּים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּיוֹם חִילְּבְייִים בְּיוֹם בְּבְּים

שמיני אחר Der achte, des ersten Mondes erster 1), strahlt in hoher Macht. "In meinen Garten 2), o Braut, bin ich gekommen" voll Pracht. Am achten war Alles vollbracht.

> Am achten Weihrauchduftes Weben meinen Garten verschönt; Seilige Sallen sind schmuckbekrönt. Am achten ber Ruf ertont.

Am achten — die nach der Lehre sich sühnen und weih'n3) Bringen ihr Opfer in des Bolkes Reih'n, Um achten, da jeder wird rein.

שמיני טרם Am achten war Efrajim vor Menascheh geehrt. So ward das Wort, das verheißene, bewährt!4) Am achten erst der Fürst die Spende gewährt.

Uch achten — was in ber heerbe wird geboren Darf fommen als Opfer zu des Tempels Thoren, Bon da an für den Altar erforen.

¹⁾ Die Feier ber Ginsehung Abarons ins Priefteramt ging nach acht Tagen gu Ende. Der achte war ber erfte Rifan, mit bem bie Jahresrechnung beginnt.

²⁾ Der Tempel, nach Hohel. 5, 1.
3) Die Keinigung von gewissen gesehlichen Unreinheiten sindet am achten Tage Statt.
4) Jaatob hatte dem jüngern Strasim den Segen vor Menascheb ertheilt. 1. Mol. 48, 20.
Daher wird bei dem Weiseopper der Stammessfüssen, 4. Mol. 7, 48 si., das Opfer des Fürsten von Efrazim am siedenten Tage, das von Menasched am achten verzeichnet.

יֵרֶצֶה בְהַעַלָּאָה. מִיּוֹם הַשְּמִינִי וָהְלְאָה: שְׁמִינִי מַוְּכִּירִין גְּבוּרוֹת גְּשָׁמִים בָּעַתִירָה. נָקְרָא־כוֹ הַלֵּל לְנָמְרָה. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא: שְׁמִינִי סְעוּרֵת הַמֶּלֶּךְ בְּחִבָּה מְיֻמֶּנֶת עם בְּנוֹ יָחִיד מְקְשֶׁרֶת. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עַצֶּרֶת: שְׁמִינִי פּוֹנִים מִסְּבָּה לַחֲצֵר בִּיתוֹן. צָרִיךְ שְׁבִיתָה וְלִינָה מִבִּיחוֹן. בַּיוֹם הַשְּׁמִינִי שַבְּתוֹן: שְׁמִינִי קְדּוּשׁ חֲנָבַת הַבַּיְת בְּהַמְלַח. בִּיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבָּתוֹן: שְׁמִינִי קִדּוּשׁ חֲנָבַת הַבַּיְת בְּהַמְלַח. שְׁבִי גוֹלָה בְּלִימָה הַנִּשְׁאֶרֶת. הַקְפוּ שִׁמְחָה בְּעוֹ וְתִפְאָּרֶת. שָׁבִי גוֹלָה בְּלִימָה הַנִּשְׁאֶרֶת. הַקְפוּ שִׁמְחָה בְּעוֹ וְתִפְאָּרֶת.

> Am achten wird um des Regens Wundergabe gefieht; An ihm noch ganz erklinget bas Lobgebet 1), Am achten heiliger Ruf ergeht.

עמיני סעירת Am achten ein Fest aus liebendem Berlangen 2), Kündend, wie an dem Liebling Er stets wolle hangen, Am achten wird das Fest des Weilens begangen.

> Am achten aus der Hitte zu Hans und Hof wird zurückgekehrt: Nicht fürder wird mehr unter Laubbach verkehrt. Der achte ist als Feier hochgeehrt.

> Am achten, als des Tempels Weihe war vollendet, Des Bolfes edelste Schaar dem Könige Segenswunsch spendet³); Am achten er sie heim entsendet.

שבויני שבי Um achten der heimkehrende Rest derer, die waren gefangen 4), Feierte in frendiger Lust, in herrlichem Prangen; Am achten das Schlußfest ward begangen 5).

¹⁾ Sallel wirb am Schemini Azereth unverfürzt gelefen.

²⁾ Das Schluffest wird im Midrasch als eine Einsadung Gottes an Jisrael, noch einen Tag in feiner Nähe zu weilen, aufgefaßt. Es ist ein Zeichen feiner Liebe, gleichwie ein Bater sich von feinem Kinde nicht trennen tann.

^{3) &}quot;Am achten Tage entließ er (Schelomob, nach Bollenbung ber Tempelweihe) bas Bolt, und fie fegneten ben König." 1. Kön. 8, 66.

⁴⁾ Die aus bem babylonifden Exil nach Balaftina Beimgefehrten.

⁵⁾ S. Nehem. 8, 18.

הַלֶּבֶן חָוְיוֹן בָּרְבָּה וְתָבְוֹאָה. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהַלְּאָה: הַבִּוֹם הַשְּׁמִינִי עַצֶּבֶרת: חִ שְׁמִינִי יוֹפֵף בְּעֵת רִצּוּי נְבוּאָה:

שְׁמִינִי מִבְעוֹ יָצָא מֵראשׁ צֶּרִים. יָם רָאָה וַיְּנַם בַּמִּסְחָּרִים. כַּנֵּד נִצְּבוּ מֵיִם אַדִּירִים. לְגוִר יַם־סוּף לִגְוַרִים.

בְּגִילָה בְּרַנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם.

מי־־כָמְכָרה בָּאֵלָכה יְהֹנָה מִי כָּמְכָרה נָאְדָּר בַּקְּרֶש נוֹרָא תְהִלֹּת עשֵׁה־פֶּלֶא:

מַלְכוּתְה רָאוּ בָנֶיְהְ בּוֹקַעַ יָם לְפְנִי משֶׁח:

שְׁמִינִי מוֹצֵר בֶּרוּי וְמֵן אֲסִיפָּתֵנְוּ. נַרְבֶּּח לֵיל אַחַרוֹן לְשִׂמְחָתֵנוּ. סִלְסוּר שִׁיר וְהַלֵּר קְרִיאָתֵנוּ. צְנוּ לַיִּי בְּתוֹרָה זַמְרוּ לֵאלֹהִינוּ:

> וָה צוּר יִשְׁעֵנְוּ פְּצוּ פָּה וְאָמְרוּ. יְהוָה יִכְּזלְךְ לְעַלְם וָעֵר:

וְנָאֶמֵר. כִּי־פְּרָח וְיָ אֶת־יַצַקבׁ וּנְאָלוֹ מִיַּר חָוָק מִמֶּנוּ:

שְׁמִינִי פְּנֵיר קְשֵׁיב בִּפְנִי עַצְמוֹ. צוּר מִפְּנֵי חַחְדֶּךְ הַקְּדִּימוֹ. קְשֵׁב פָּוֶר רַחֲמִים לְרַחֲמוֹ, גּאֲלֵנוּ וְיָ צְּבָאוֹת שמוֹ:

בְּרוּךְ אַתְּח וְיָ מֶלֶלֶךְ צוּר | כשאין אומרים מעריכים חותמים יִשְׂרָאֵל וְנִאֲלוֹ: בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ נְאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְּבִּיבֵנוּ זְיָ אֶצֶלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעַמִיבֵנוּ מַלְבֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹש עַלֵּינוּ סְבַּת שְׁלוֹמֶךְ וְתַקְּנֵנְוּ בְּעַבֶּוּ מוֹכָה מִלְּפָנָיְךְּ וְהוֹשִׁיֵעְנוּ לְּמַעוֹ שְּמֶךְ וְהָנֵן בַּעַבֵנוּ וְהָמֵר מִעָּלִינוּ אוֹיֵב Einen achten fügt Er einft hingu, wenn fich erfüllt bas Wort bes Propheten 1).

D laß ben Inhalt jener Schau uns nahe treten! Bom achten Tag an fei Deine Guld erbeten!

Um achten bestimmt ward für den Glaubenshort 2) das Bundes-

Das Meer es fah und mußt' in Flucht entweichen; Wie eine Mauer ftanden Fluthen, die mächtig sonst wallten, Bor ihm, der das Schilfmeer in Stlicke gespalten.

הנילה In hoher Luft und Freude sprachen fie Alle:

wie Du verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmwollen Werken, Wunder schaffend?"

Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh!

Der achte ist der Fruchteinsammlung sestliche Zeit; Die Nacht des letzten ist der Freude geweiht. Lasset laut ertönen Lob und Preis in hellem Klang; Danklied dem Herrn singet, unserm Gotte töne Lobgesang!

71 "Dies ift mein Gott!" huben fie an, und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: "Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren."

Der achte als eine Feier an eigner Bedentung gilt. Bor der rauhen Winterzeit ließ feiern ihn der Allmächtige mild. Horch dem Flehn der Zerstreuten, ihnen Liebe zu gewähren, Du unser Erlöser, herr ob den himmelsheeren!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser!

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unfer Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unfer König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen und schirme uns, und wende von uns Feind

^{1) 3}echest. 43, 27.

²⁾ Abraham.

הֶבֶר וְחֶבֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָמֵר שְׂטָן מִלְּפְנֵיְנוּ וּמֵאַחֲבִינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךְ תַּסְתִּיבְנוּ.כִּי אֵל שוֹמְבֵנוּ וּמַצִּיבְנוּ אֲתָה כִּי אָל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֲמָה.וּשְׁמוֹר צֵאחֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַר-עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סָכַּת שְׁלוֹמֶךְ:

שְׁמִינִי שְׁמֵי שְׁמָחוֹרת הְכֵפּוֹרת בְּכִפְּלָיִם. תַּעֵּלֵנְוּ בְשִׁמְחָה וְתִּשְּׁעֵנוּ בִּנְבוּלָיִם. יָפָּח וּבָרָח סַבּּף בִּוְבוּלָיִם. שַׁאַלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָּׁרָב:

מיוסד ע"פ א"ב ושם המחבר יוסף בר נתן הקטן חוק ואמץ.
אדות בְּאֵר הַפַּוֹים אוֹת הִיא לְאֶוְרָחִיִים. בַּעֲבוּר תְּרְיָה־לִּי לְעֵרָה בְּאֶרֶץ צִיִּים. נְּמוּל מֵשְׂכְּרָת שְׁלִטְה עֲלִי בְּאֵרְץ צִיִּים. נְמוּל מֵשְׂכְּרָת שְׁלִטְה עֲלִים בְּאַרְבָּעָה וַחְמִשְׁה חָמְשִׁי תוֹרוֹת הַיִּים. הַלֹא הֵם כְּתוֹכִים עַל־מֲפֶּר מְצוּיִם. וַיִּמְצְאוּ־שָׁם חַיִּים. הַלֹא הֵם כְּתוֹכִים עַל־מֲפֶּר מְצוּיִם. וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּיִים. הָלֹא הֵם כְּתוֹכִים עַל־מֲפֶּר מְצוּיִם. וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאַרִים: וְהִנָּה בְּשֶׁרִה צִיּוֹן מְצָיֶנְת בַּשְּׁעָרִים. וְמוֹנִים שָׁם שְׁלשָׁה עֶּרְהִיב־צֹאן אַבִּירִים. חוֹנֵג לְבַהֵּם בְּקוֹל רְבָּרִים. יָפִוּ פְּנְעָלִים בַּת נְּדִיכִים וְצוּרִים. כִּי מְן־נְרִים. נְפוּ פְּעָמֵיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נְדִיכִים וְצוּרִים. כִּי מְן־

und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlige und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

Der achte foll in doppelter Wonnelust glänzen.

D führ' und in Freuden hinauf, pflang' und wieder in unferes Landes Grengen!

Die Lautre, Anmuthige laß weilen in ihres Tempels Gebieten. D wollet Jernschalagim herzlichen Gruß entbieten!

הַבָּאֵר הַהָוֹא נַשְׁקוּ הָעַדָּרִים: בָּלֹ־הָעַרָרִים נָאֶסְפּוּ־שֶׁפֶּוֹה לְשְׁמוֹע וּלְהַקְשִׁיבָה. לִשְאבֹ רְוֹחַ הַקְּדֶשׁ בְּשִׁמְחַת בִּית הַשׁוֹאֵבָה. מִצְוָה נָאָה וְיָפָה מִימוֹת בְּרֵאשִׁית חֲשׁוּבָה. גַּבְנָסִים לַעַנָרַת נָשִׁים תִּקוּן נְּרוֹל לְחֵישִיבָה. סוֹּדְרִין נָשִׁים מִלְמַעְלָה וַאֲנָשִׁים מִלְמַשָּה מִלְהַתְעַרְבָה. הָשִּיבָה לִי שְשׁוּן יִשְצֶק וְרְוּחַ נְרִיבָה: עמְרוֹת שֶׁם מְנוֹרוֹת שֶׁלֹּ־ זָהָב צַשׂוּיוֹת. פַּרְנוּס רוּם נָּבְהָן חֲמִשִׁים אַפוֹת מְנוּיוֹת. צָפוּ עַל־רָאשֵׁיהֶם אַרְבָּעָה סְפָלִים וְהָבִיּוֹת. קְבוּעוֹת סָלָמוֹת אַרְבָּעָה לְכָל־אַחַת אֲחוּיוֹת. רוֹבִים פָּרְחֵי כְהָנָה בָּהָם עוֹלִים עֲלִיוֹת. רָבּוּ שָׁמִיִם בִּי־עֲשָׁח ְיָיַ הָרִיעוּ הַּחְחִיּוֹת: שֶׁמֶן מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַּדִּים וּבִידֵיהָם מַעַלִים. תּוֹךְ בָּל־מָפֶּל שְׁלשִׁים לוֹג מַפִּילִים. יוֹתֵר מְשָׁבָּחִים מִמְּחַלֵּךְ עָבֻב בְצַר גָּדָלִים. סְמַרְטוּמִי בִּנְדִי כְהָנָּח הָיוּ מַפְּקִיעִים פְּתִילִים. פּוֹקְצִין וּבָהֶם מַרְלִיקִין לְהָאִיר גַרוֹרוֹ בְּהִלִּים. לְעשֵׁה אוֹרִים נְּדֹלִים: בְּהַעַלֹת בְּנֵי אַהָרוֹ אֶת־הַנָּרוֹת אַרְבַּעָה. רוֹאִים בְּחַצְרוֹת יְרוּשְׁלַיִם וּכוֹרְרִין לְאוֹרָה וְרוּעָה. נְקִיִם וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה בַּאַבָקוֹת מְרַקְּרִין לְרַקְעָה. תּוֹפְפִים לְוִיִם בּמְחלוֹת וּמְהַלְלִים בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָת. תָּקְעוּ הַכּּהְנִים בַּחָצוֹצְרוֹת בָּקְרֹאת הַנֶּבֶר לְהָרְיעָה. וּשְׁאַבְתָּם־מֵיִם בְּשָׁשוֹן מִפַּזַעִיְנִי הַיְ׳שוּעָה: נוֹעָרִים לַפַּזַעלֶּה הָעַשִּׂירִיה הָקְעוּ וְהַרְיעוּ כַּאֲחָרִים. הֹלְכִים וְתוֹקְעִים עֵר שֶׁפַוּגִּיעים לְשַׁעַר הַקָּרִים. בָקְרִימָה אֲחֹבִיהֶם וּפְנֵיהֶם הוֹפְּבִים לְמַצַרָב וּמִתְנַדִּים. שוֹפְפִים עיגִינוּ לְיָה וּלְיָה אָנוּ קוֹדִים. נְעָרוֹת וּוְקָנוֹת מְאַשְּׁרִים אַנְשִׁי מְצַשֶּׂה וַחֲסִירִים. רְבַר־ הַפֶּלֶהְ וְרָתוֹ מַגִּיַע שִׁמְּחָה וְשָּׁשוֹן לַיְּהוּרִים: הֶרְוַת בִּית

השואבה אַבֶּקוֹת שְׁמוֹנֶה לְנְטִלָּה. וּוֹרֵק אַחַת מִנְּהַ וְאַחַת מְּקַבֵּל מִלְּמַנְּלָה. וְאֵין אַחַת נוֹגְעַת בַּחָבֶּרְהָּה מִאַכִּילָה. נוֹגֵץ נְּדָלוֹ בָּאָרֶץ וְהָרְצְפָּח נוֹשֵׁק לָה. וְתָעָם מִאַכִּילָה. נוֹגֵץ נְּדָלוֹ בָּאָרֶץ וְהָרְצְפָּח נוֹשֵׁק לָה. וְתָעָם מִאַכִּילִם בַּחָלִלִים וּשְׂמִחִים שִׁמְחָה נְּרוֹלֶה: בְּשִׁמְהַת בִּית הַשׁוֹאָבָה הָבֵּלְיִם. חָבֵּל מְחַלֵּל בְּהַלּוֹלְיִם. אֲנִי כַאן הַכּל בָּאן לְנַחֵם אֲבַלְיִם. חָבֹּא לְבִיתִי וְאָבֹא לְבִיתְּךְ בְּלִי בָּאן לְנַחֵם אֲבַלְיִם. חָבֹּא לְבִיתִי וְאָבֹא לְבִיתְךְ בְּלִי בָּאן לְנַחֵם אֲבַלְיִם. חָבֹּל מְחַבֵּל בְּהַלּוֹלְים. וְבָרֶכְךְּ וְיִ אָבוֹין וּרָאָה בָּמוֹב וְרוּשֶׁרָה:

בְּרוּךְ אַתְּה וְיָ הַפּוֹרֵשׁ סְכַּת שָׁלוֹם עָלֵוְנוּ וְעַל־בְּל־עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יִרוּשֶׁלָוִם:

(Um Sabbath:)

וְשַּׁמְרוּ בְנִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבְּת לֵעשוֹת אֶרִז־הַשַּׁבְּת לְרְרֹהָם בְּרִית עוֹלֶם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הָוֹא לְעלֶם כִּי־שַׁ/שֶׁת יָמִים עְשָׂה וְיָ אֶת־הַשְּׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ וּבִיוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת וַיִּנְּפַשׁ:

וְיַרַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲרֵי וְיָ אֶל־בְּנֵי וִשְׂרָאֵל:

חצי קריש.

Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Feruschalazim.

(Am Sabbath:

ושמרו Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie seiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen der Ewige Himmel und Erde geschaffen und am siebenten Tage geseiert und gerastet.)

und Moscheh verkündete die Feste des Ewigen den Kindern Jisrael.

אַרנִי שְפָתִי הִפְּחָח ופִי נִגִיר הְהַלְּתְּך:

בְּרוּך אַהָּרוֹ וְיָ אֶלֹהֵינוּ וֵצִּלְהֵי אָכוֹתִינוּ אֵלְהֵי אַכּוֹתִינוּ אֵלְהֵי אַכְּרָהָם אָלְהֵי יִצְּחָק וֵאלֹהֵי יַעְקֹב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר חֲכִּוֹרָא אֵל עֻלְיוֹן גּוֹמֵל הָסָרִים טוֹבִים וְקְנֵח הַכּל וְווֹבֵר חַסְּרִי אֵל עְלְיוֹן גּוֹמֵל הָסָרִים טוֹבִים וְקְנֵח הַכּל וְווֹבֵר חַסְרִי אָכוֹת וּמִבִיא גוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהְבָה. מָלְי עוֹוֵר וּמוֹשְׁיעַ וּמְנִן הַ אַרְנִי מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחְמִים רַבּיִם מְּכַלְבֵּל חִיִּים בְּנִּהְסִי מְתִים בְּבְּרְחָמִים רַבִּים מְמַבְּל הַנִּים וְמְבָּים וְמִבְּים וְמִבְּלְבִּל חִיִּים וְמְבָּים וְמִבְּלְבִּים וְמִבְּלְבִּים וְמִבְּלְבִּים וְמִבְּלְבִּים וְמִבְּלְבִים וְמִבְּלְבִּים וְמִבְּלְבִים וְמִבְּלְבִּים וְמִבְּלְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים וְמְבִּים לְנִבְיִם וְמִבְּיִם וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּיִם וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּיִם וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְּים וְמִבְים וְמִבְיִים וְמִבְים וְמִבְּים וְמִבְיִם וְבִּבְּים וְבִּים וְבִּוֹבְים וְמִבְים וְמִבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְמִבְּים וְבִּבְיִם וְמִבְּים וְמִבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּבְּים מִבְיִים בּּבְּים מְמִית וּמְתִים. בְּבְּים מְמִית וּבְּבְּים בּבּוֹים מִבְים בּבּבוֹים בְּבִּים בְּיִבּים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבּוֹים בְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִּי בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבּבּים בְּבְּבּים בְּבִּים בְּבְּבִּי בְּבִּילוּים בְּבְּבִּי בְּבְּיבְּים בְּבְּבְּבְים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּים בְּבְּבִים בְּבְּבִּי בְּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּי בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִי בְּבִּבְים

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund ver- fünde Dein Lob!

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Du bift mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebeft die Todten, ftark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnaben erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenben stützt und die Kranken heilt, die Gesessseit, die Fallentreue bewährt den im Stande Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אָתָה קָרוֹשׁ וְשִׁמְהּ קָרוֹשׁ וּקְרוֹשׁ: בַּרוּךְ אַתָּה וְיָ הָאֵל הַקְּרוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרָתָנוּ מִכֶּל־־הָעַמִּים. אַהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בְּנוּ. וְרוֹמֵמְתָּנוּ מִכָּל־־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצְּוֹתֶיְדּ. וְקַרַבְתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוֹרָתֶדְּ. וְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹש עָלִינוּ קָרָאתָ:

וַתְּתֶּן־לָגוּ יָנָ אֶלהֵינוּ בָּאַהַבָּה (שַׁבָּחוֹת לֹמְנּיִחְה יּ מּוְעַדִים לְשִׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (תַשַּבָּת תַּנֶּה וְאֶת־יוֹם) הַשְּׁמִינִי חַגּ הָעַצֶּרֶת הַזְּה וְמֵן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּאַהַבְּה) מִקְרָא־ קֹבָשׁ וַכֶּר לִיצִיאַר מִצְּרָיִם:

שֶׁלֹהִינוּ וִאלהֵי אָבוֹתִינוּ. יַעֻלֶּה וְנָבֹא וְיַגְּיַע וְיִבְּאָה וַיֵּבָצָה וְיִשְּׁמֵע וִיּפָּקר וְיִנָּבֵר וֹכְרוֹגְוּוּ וּפִּקְרוֹגְוּ וְיִבְּלִים אַבוֹתִינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בָּן־דָּוֹר עַבְּהֵדְּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשְׁלֵיִם עִיר קְּוְישֶׁךְּ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּדְ בִּית יִשְּׁרָאֵל לְפָּגֶיךְ לְפְּלֵטְה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶר וּלְרַחָמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בִּיוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצְבֶּרֶת הַיָּה: זָכְבֵנוּ וְיָ אָלהִינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וְבַּקְבֵנוּ בוֹ לִבְרָבָה. וְהוֹשִׁיצֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִּרְבַר יְשׁוּעָה וְרַחַמִים חוֹם וְחָבֵּנוּ וְרַחוֹם אָלְיִנוּ וְהוֹשִׁיצֵנוּ. כִּי אֵלְוּךְ עִינֵינוּ. כִּי אֵל מֵלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוֹם אָמְחָה:

 Ann Du bift heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Du haft uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Inn Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe (Sabbathe zur Auhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (biesen Sabbathtag und) dieses Schlußfest, die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

Unser Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gebächtniß und unser Geschief und das Gebächtniß unserer Bäter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalazims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Kettung und zum Guten, zur Huld und zur Gnade, zum Erdarmen, Leben und Frieden an diesem Schlußseste. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs= und huldreich, bist Du.

Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser Gott und unserer Bäter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Anhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreue uns durch Deine Hispe und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger,

(בּאַהַבָּה וּבְרָצוֹן) בְּשִּׁמְדְרֵה וּבְשָּׁשׁוֹן (שַבַּח וּ) מוְעֵבִי כְּןּדְשֶׁךְּ,
וִישְׁמְחוּ בְךָּ יִשְׂרָאֵל מִקַדְשֵׁי שְּמֶךְ. בָּרוֹךְ אַתְּה וְיִ מְקַבִּשׁ יִהַשַּׁבָּח וַ) יִשְׂרָאֵל וְהַוְּמֵנִים:

רְצֵה יָנְ אֵלהֵינוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִּלְּתָם. וְהָשֵׁב אֵת־ הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתָךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָם בְּאַחֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְחִי לִרָצוֹן תָּמִיר עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַכָּּוְךְּ:

וְהֶתְחֶוֶנֶה אֵיגִינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּח יִיָּ הַפַּוּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזרים אַנַּחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּח הוּא יְנָ אֵלֹחִינוּ וֵאלֹחִינוּ לְעוֹלָם נָעֶד. צוּר חַיֵּיְנוּ מָגוּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּח הוּא לְּדוֹר וָרוֹר. נוֹבֶה לְּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלְּמֶךְ עַל חַיִּיְנוּ אַתְּח הוּא לְּדוֹר וְרוֹר. נוֹבֶה לְךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלְּמֶךְ עֵל חַיִּיְנוּ הַפְּסוּרִים בְּיִלְיוֹם לְּדְּ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ חַפְּּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּלְּרוֹת לָךְ שְׁבְּכָל־עַת עֶרֶב וְבְקֶּרְ עִקְנוּ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּלוֹת לְרְ: מַמוֹלָם קּוִינוּ לָךְ:

וְעַל כֶּלֶם וְתְּכָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מֵלְכּנְוּ תְּמִיד לְעוֹלָם נְעָר: וְכֹל חַחַיִּים יוֹרְוּךְ מֶּלֶה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֲמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעִוְרָתִנוּ מֻלְה. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָ חַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךְּ נָאָה לְחוֹדוֹת:

שֶׁלוֹם רָב עַל־יִשְּרָאֵל עַפְּךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתְּה הוֹץ מֶלֶךְ אָרוֹן לְכָל־־הַשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיְךְ לְבָרֵךְ אָת־עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־־עֵרת וּבְכָל־־שָׁעָח בִּשְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּח יִיְ הַמְבָרֵךְ אָת־עַמוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם:

אָלהַי נְצרׁ לְשוֹנִי מִרָע וּשְׂפָתַי מִהַבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקּלְלֵי נַפְּשִׁי תַהּוֹם אָלהַי נְצִּבְּר לְכּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּחוֹרֶתֶךְ וּבְמִצְוֹתֶיְדְּ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי.

unser Gott, (in Liebe und Wohlwollen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath,) Jisrael und die Festzeiten.

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

Und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage und geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Ausschen kennt Deine Halb. Von jeher hoffen wir auf Dich.

dur Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

Laß Fülle bes Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Bolk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens! Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Bolk Jisrael mit Frieden.

אלהי Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. Döffne mein Herz durch Deine Lehre, ַּנְכֹּל הַחוֹשְׁבִּים עָלֵי רָעָה מְהֵרָה הָפֵּר עֲצָחָם וְקּלְּקֵל מַהֲשַׁבְּחָם: עֲשֵׂה לְמֵעוֹ שְׁכָּה הָפֵּר וְעָצֶחָם וְקּלְּקֵל מַהֲשַׁבְחָם: עֲשֵׂה לְמֵעוֹ שְׁכָּה שְׁכִּה וְמָעָן הִירֶיף הוּשְיְעָה יְמִינְף וַעֲנֵגְי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרִי־פִּי וְהָגְיוֹן לְבִּי לְפָּנֶוְף יְיָ צוּרִי וְגֹּאֲלַי: עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוּא יַצֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלְוְנוּ לְּבִי לְפָּנֶוְף יְיָ צוּרִי וְגֹּאֲלַי: עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוּא יַצֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלְוְנוּ זְּעָל בָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֶוְךְ וָנְ אֱלֹהֵינוּ וַאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֻׁיִבְּנֶה בֵּית הַפִּקְדָּשׁ יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶוְךְ וָנְ אֱלֹהֵינוּ וַאַלֹהֵי וְיִבוּשְׁרָהְ בִּיתִי עוֹלֶם בִּעְבָרְךְ בְּיִרְאָה כִּימִי עוֹלֶם וּרְשְׁנִים בַּרְמִנִיוֹת:

וּרְשָׁנִים בַּרְמֹנִיוֹת:

(Am Sabbath werden die folgenden Stude eingeschaltet.)

נְיָכֶלוּ הַשְּׁמֵיִם וְהָאָבֶץ וְכָל־־צְּבָאָם: נַיְכַל אָלהִים בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאַכְחּוּ אֲשֶׁר עֲשָׁה: נַיִּשְׁבּת בַּיוֹם הַשְּּבִיעִי מִבְּל־מְלַאַכְחּוּ אֲשֶׁר עֲשָׂה: נַיְבָּבֶרְ אָּלהִים מְלַאכְחּוּ אֲשֶׁר־בָּרָא אֵלהִים לַעֲשׁוֹת:

ח' בְּרוּך אַתְּהוּ יִצְחָק וַאלהֵי יַעֲקבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר אַכְרָהָם אָלהוּ יִצְחָק וַאלהוּ יַעְקבׁ הָאָל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קְנָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

9 פָגָן אָבוֹת בִּרְבָרוֹ מְחַנֵּה מֵתִּים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקְרוֹש שָׁאֵין
בְּמְחוּ הַפִּנִיְחַ לְעֵמוֹ בִּיוֹם שַׁבַּרוֹ מְקְיִשׁוֹ בִּי כְם רָצָה לְהָנִיחַ לְהֶכּוֹת. אֵל לְפְנִיוֹם אָפְרִיוֹם הָּמִיר מֵעִין הַבְּּרָכוֹת. אֵל הַהְּנִיחֹ אָרוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַהֵּשׁ הַשַּבְּת וּמְבֶּרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנְיִחַ בִּקְּרָשָׁה לַנִאשׁה בְרֵאשׁית:

לְעם מְרָשְׁנִידעְנָג וַבֶּר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

מְלַהְינוּ שִׁמְּךְ. בָּרוּךְ אַמָּח וְיִ מְלַהִּשׁ הַשַּׁבָּת: בִּישׁוּעְתֶּךְ וְמֵן חֶלְלֵקְנוּ בְּתוֹרָתֶךְ. שַׂבְּצְנוּ מִסּוּבֶךְ וְשַׂרָּתוֹ בִּישׁוּעְתֶּךְ. וְשַׁחֵר לִבְּנוּ לְעָכְהְּךְ כָּאֲמֶת. וְחַנְחִוֹלֵנוּ וְיָ בְּשׁנְעִתְּךְ וְמֵן חֶלְלֵקוּ בְּתוֹרָתֶךְ. שַׂבְּצְנוּ מִסּוּבֶךְ וְשַׂבְּתוּ בְּשִׁנוּ בְּאַרְבִין שַׁבַּת לְוְדְשֶׁךְ. וְנְנִיּחוּ כָּה וִשְּׂרָאֵל מְקְרָאֵל בְּאַרְהָי שְׁמָךְ. בָּרוּךְ אַמָּח וְיִ מְקַהְשׁר. וְנְנִיּחוּ כָּה וִשְּׂרָאֵל und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und asler derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

"Wig' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde daß Heiligthum bald in unseren Tagen, und saß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrsurcht, wie in den Tagen der

Vorwelt und in den Jahren der altesten Zeiten.

(Am Sabbath werden die folgenden Stücke eingeschaltet.)

und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Bollendet hatte Gott am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und Er seierte am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm seierte Er von seinem ganzen Werke, das Gott geschaffen, um es zu sertigen.

JIII (Borb.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Du höchster Gott, Schöpfer des himmels und der Erden, —

in Gem.) Schirm der Ahnen durch seine Berheisung, der die Todten belebt durch seinen Ausspruch, der heilige Gott, dem Keiner gleicht, der Ruhe bereitet seinem Bolke an seinem heiligen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Jisrael) hat Er Bohlgefallen, daß Er ihnen Anhe bereitet. Bor ihm wollen wir im Dienste stehen in Ehrsurcht und Schen und seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an iedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet und den siedenten Tag gesegnet und in Seiligkeit Ruhe bereitet dem Bolke, das durch Sabbathsust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswerk!

Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gesbote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute und erfreue uns durch Deine Hilfe. Und läutre unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

בק"ק אומרים גם במה מדליקין כשחל י"ט בשבת . (שבת פ"ב.) בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמֶּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לא בְּלֶבֶשׁ וְלֹא בְחָשֶׁן וְלֹא בְכַלֶּךְ. וְלֹא בִפְּחִילֵרו הָאִידָן וְלֹא בִּפְּחִילֵרו הַמִּדְבֶּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל־פְּנֵי הַפְּוִים. וְלֹא בְוֶבֶּת וְלֹא בְשַׁעָנָה. וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׁרַפָּח. וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוֹם הַפְּרִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבָשָׁל. וַחַבָּמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבָשָׁל וְאָחָד שָאֵינוֹ מְבָשָׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפֶּר־ בְּיוֹם טוב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעָמְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּרֹת. וַחַכָּמִים מַתִּירִין בְּכָל־הַשְּׁמְנִים בְּשֶׁמֶן שָׁמִשְׁמִין בְּשֶׁמֵן אָגוֹוִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹרֹת בְּשֶׁמֶן דָנִים בְּשֶׁמֶן פַּקְעוֹרֹת בְּעִמְרָן וּבְנַפְּמְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אין מַדְלִיקִין אֶלָּא בִּשְמֶן וַיָּרֹת בִּלְבָר: (ג) בָּל־הַיוֹצֵא מִן הָעֵץ אִין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלֶּא פִּשְׁחָן. וְכָל־הַיוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִפַּאַא טְמְאַה אהָלִים אֶלֶּא פִשְׁחָן: פָּחִילַת הַבֶּגֶר שֵׁקְפָּלָה וִלֹא הִבְהַבָּה. רַבִּי אֲלִיעוֹר אוֹמֵר טְמֶאֶח הִיא וָאֵין מַרְלִיקִין בָּה. רַבִּי עַקִיכָּא אוֹמֵר טְהְוֹרָח הִיא וֹמַרְלִיקִין בָּה: (ד) לא יִקוֹב אָרָם שְפוֹפֶּרֶת שֶׁל־בֵּיצָרה וִימַלְאָנָרה שֶׁמֶן וְיָהְנָגָּרָה עַל־פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁהְהֵא מְנַשֶּׁפֶּת וַאֲפָלוּ הִיא שֶׁל־חֶרֶם. וְרַבִּי יְחוּרָה מַהִּיר. אֲכָל אִם חִבְּרָה הַיּוֹצֵר מִחְחָלֶה מָהָר מִפְּנִי שֶׁהוּא כָּלִי אֶחָר: לֹא יִמַלֵּא אָרָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִהְּנֶגָה בְּצַר חַגַּר וְיִהֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילֶרה בְּתוֹכָה בִּשְׁבִיר שֶׁחְהֵא שוֹאָבֶרת. וְרַבִּי יְהוּדָרה מַתִּיר: (ה) הַמְבַבֶּרה אֶת־הַגַּר מִפְּנִי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנִי גוֹיָם מִפְּנִי לְסְטִים מְפָּגֵי רְוּחַ רָעָה אוֹ בִּשִבִיל הַחוֹלֶה שֵׁיִישָׁן פַּטוּר. כָּחָם עַל־הַגֵּר כְּחָם על־הַשֶּׁמוֹ בְּחָם עַר־-הַפְּתִילָרה הַיָּב. רַבִּי יוֹמֵי פּוֹמֵר בְּכָלָן חוץ מִן הַפְּחִילֶרה מִפְגִי שֶהוּא עוֹשָׂה פֶּחָם: (וֹ) עַל־שָׁלשׁ עֲבֵרוֹרה נְשִׁים מחוֹרה בִּשְׁעַרה לֵדָהָן. עַל שָׁאִינָן וְהִירוֹרה בְּנָדָּה בְּחַלְּה וּבְחַדְלָקַה הַנֵּר: (זוּ שְׁלשָרה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּחוֹךְ בִּיחוֹ עֶרֶב שַבְּר עם חַשַּבֶּרה עשַׂרְמֶם גַרַבְּמֶּם הַדְלֹיָקוּ אֶת־הַנֵּר. סָפֵּק חַשַּבֶּרה סָפֵּק אַינָה חַשׁבָרה אֵין מְעַשְּׁרִין אֶרת־הַנָּדָאי וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת־הַבֶּלִים וְאֵין מַרְלִיקִין אֶת־הַגַּרוֹת. אֲבָל מְעַשְׂרִין אֶר־דַהַדְּמָאי וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין את־החפין:

תני חנניה אומר הייב אדם למשמש כבגרו ערב שבת עם חשכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא: אָמֵר רַבִּי אֶלְעָנָר אָמֵר רַבִּי חֲנִינָא. הַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנָּאֲמֵר. וְכָל־בָּנִיְךְ לִמִּרֵי יְיַ וְרֵב שְׁלוֹם בְּנִיְךְ: אַל־תִּקְרָא בְּנֵיִךְ אֶלֶּא בּוֹנָוֶךְ: שָׁלוֹם כָב לְאוֹהָבִי תוֹרָתֶךְ וְאִין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְתִיד שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַלְוָה בְּאַרְמְנוֹתְיִךְ: לְמַעַן אַחִי וְרָעִי אֲרַבְּרָחדנָּא שָׁלוֹם בָּרְ: לְמַעַן בִּיתדיָי אֱלֹחֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עוֹ לָעַמּוֹ יִתּן יְיָ יְרָבֵרְ אַת־עַמּוֹ בַשַּׁלוֹם:

סדר קדוש.

(בליל שבת כשמקדש בביתו מתחיל:

נְיְהִי־עֶעֶרֶב נַיְהִי־בְּגֶּןר נּקוּל יוֹם הַשְּׁשִׁי: נִיְכֻלּוּ הַשְּׁמִים וְחָאָרֶץ וְכְלֹּד צְבָאָם: נַיְכַל אֱלֹהִים בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשְׁה נַיִּשְׁבּת בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מָבֶּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשְׂה: נַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּבִיעִי נַיְקְרֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִבֶּל־מְלַאכְתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשוֹת:)

בְּרוּך אַמָּה וְיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵצּי פְרִי הַנְּפֵּן:

בְּרוֹך אַהָה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁהָחֲיְנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיִעְנוּ לַוְּמֵן הַנָּה: *עַלְינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכּל לָתֵת נְּדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ בְּגוֹיֵ הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁכְוְנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹרֹז
הָאֲרָמִה. שֶׁלֹא שָׁם חֶלְלֵקנוּ בְּהָם וְגֹּרֶלֵנוּ בְּכָל־הָמוֹנָם:
וַאֲצַרְחְנוּ כּוְרִעִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים לִפְנִי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַפְּלְכִים הַשְּׁרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹשָׁה שְׁמִים וְיוֹמֵר הַפְּלְכִים הַשְּׁלְוֹי בַּשְּׁמְיִם מִמְעֵל וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּנְבְהִי מְּלְבֵנוּ אֶפֶם וְיוֹמֵר הוּא אֱלֹהִינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְבֵנוּ אֶפֶם וּוֹלְתוֹי בּבְּתוֹרְתוֹּ וְיִבְעִתְּ הַיּוֹם וַהַשְׁכֹּתְ אָל־לְבְבָּבְּה וּוֹלְתוֹי בַּבְּתוֹרְתוֹּ בְּשְׁמִים מִמְעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִהְּחַת.
בּשְׁמִים מִמְעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִהְחַת.
בְּיִנְ וְיִי הוּא הָאֵלְהִים בַּשְּׁמִים מִמְּעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִהְחַת.
בְּיִן עוֹד:

על־בּן נְקַנָּה לְּךּ יִיָּ אֱלֹהֵינוּ לֹרָאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּאָרֶת צְּוְּךְ לְהַצְּבִיר נְּלּוּלִים מְן־הָאָרֶץ. וְהָאֶלִילִים בְּרוֹר יְבְּרָתוּן. לְתַקּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָל־בְּנֵי בָשֶׁר יִקְרְאוּ בִּשְּׁמֶךְ לְהַפְּנוֹת אָלֶוְךְּ בְּל־רִשְׁצִי־אָרֶץ. יַבְּירוּ וְיִבְעוּ בְּל־ יוֹשְׁכֵּי תָבֵל כִּי לְּךְ תִּכְרַע בָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַע בְּל־לְשוֹן. לְפְנֵיךְ יִי אֱלֹהִינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְכוֹד שִׁמְךְ יְנָקְר יְמְנוּ וִיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת־על מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלוֹךְ שִּמְךְ מְחָבָר לְעוֹלָם וָצֶר: כִּי הַמַּלְכוּת שֶּלְּךְ הִיא וּלְעוֹלְמִי עַר תְמְלוֹךְ בְּּכְבוֹד. בַּבְּתוֹב בְּתוֹרְהָתְךְ, יִיְ יִמְלֹךְ לְעלִם וְצִר: וְנְאָבְר וִשְׁמוֹ אֶחָר:

יתום יקדיש

^{*)} Uebersetzung S. 205.

תפלת שחרית.

בַּאָּמִת יִשְׁאַב: תִּפִּלְּתִי לְּבָּ זְיָ אֵת רָצוֹן אֵּלְהַיִם בְּרָכַ-יִםִּסְּעֵּבְּ זְּאָנִי נִּצִּנִי אָשְׁתַּחָׁהַ וְאֶּכְרָאִה אָבְּרְבָּה לִפְּנִי-זְיָ עִשִׁי: זִּאָנִי בְּיִרְאָתֵּב: זְיָ אַבַּכְּשִׁי מְעוֹן כֵּיתֵּבְ וּמְסְוֹם מִשְׁכֵּן בְּכוֹנֵבְּי בְּרַבַ חַסְּבָּוּ אָבָּעִר בִיתָּב אָשְׁתַּחָוֹה אָלְ-יִהַיכַּת לְּבְּאָרְ פֿרַב חַסְּבָּוּ אָבָּעִר: זְאָנִי בּינְבָאָנִי אָשְׁיִבּי מְשְׁבָּנִתְיִּךְ יִאָּבְיּי

יְגְדֵּל אֱלֹהִים חֵי וָיִשְׁתַּכֵּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ: אֶחָר וְאֵין יָהִיר כְּיִחוּרוֹ. נֶעְלָם וְנֵם אֵין סוֹף לְאַחְרּוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַנּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נָעַרוֹךְ אַלְיו קְרָשְׁתוֹ: קַרְמוֹןלְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא.רִאשוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:

Morgengebet.

Wie lieblich find beine Zelte, Jaakob! beine Wohnungen, Jisrael! Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Haus, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichteit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich, Ewiger, kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld; erhöre mich in der Treue Deines Heils.

Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen, Der ist und danert; keine Zeit seit seinem Dasein Grenzen, Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu sinden, Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen. Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen; An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen. Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben, Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.

הנו אַרון עוֹלֶם לְכָל־נוֹצֶר יוֹרֶה נְדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שַפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־אַנְשֵׁי סְנֻלְּתוֹ וְתִפְאַרְתוֹ: לא־קָם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמֹשֶׁה עוֹד נְבִיא וּמַבִּים אַת־תִּמוּנָתוֹ: תוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמוֹ אֵל עַל־יַר נְבִיאוֹ נָאֲמַן בֵּיתוֹ: לא יחליף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָתוֹ לְעוֹלְמִים לְזוּלְתוֹ: צוֹפָה וִיוֹבֵעַ סְתָבִינוּ. מַבִּים לְסוֹף דְּבֶר בְּקַדְמְחוֹ: גוֹמֵל לְאִישׁ חֵמֶר כִּמִפְעַלוֹ. נוֹתון לְרָשָׁע רָע כִּרִשְׁעָתוֹ: יִשְלַח לֶקץ יָמִין מְשִׁיחֲנוּ. לְפְרוֹת מְחַבֵּי הַץ יְשוּעָתוֹ: מָתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרב חַכְרוֹ. בְּרוֹךְ עַרִי־עַר שֵׁם הְּחָלֶתוֹ: אַרון עוֹלֶם אֲשֶׁר מָלַדְ. בִּמֶרֵם כַּל־יִצִיר נִכְרַא: לעת נעשה בחפצו כל. אוי מלך שמו נקרא: ואַחַרי ככלות הַכל. לבדו יִמְלוֹךְ נורָא: והוא הנה וחוא הנה. והוא יהנה בתפשבה: וְהוֹא אֶחֶר וְאֵין שׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבֵּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַבְלִית. וְלוֹ הָעוֹ וְהַמִּשִׂרָה: וְהוֹא אֵלִי וְחֵי גּאֲלִי. וְצוּר חֵבְלִי בָּעָת צֶּרָה: וְהוֹא נִפִּי וּמְנוֹם לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶּקְרָא: בַּיָרוֹ אַפְקִיר רוּחִי. בָּעַת אִישַׁן וְאָעִירַה: וְעִם־רוֹחִי גְּוֹנְתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בֶּרוּךְ אַתָּח יִי אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלֶם אֲשֶׁר קּרְשְׁנוּ בָּמִצְוֹתָיו וְצִוּנָוּ עַל נְמִילַת יָדָיִם:

בֶרוּהְ אַמָּח וְיָ אֶלהֹוְנוּ מֶלֶהְ חָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־ הָאָרָם בְּחָבְמָח וּבָּרָא כוֹ נְּקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים

Er ift ber Berr ber Welt, - bezeugt in Allem, was Er ichafft, Die Rille feiner Berrlichfeit und feiner Broke Rraft. Mus feinem Gottesgeift ben Strom wollt' Er in Gnaben leiten Auf die Erfornen, feinem Rubm und feinem Dienft Geweihten. Und Reiner mehr in Jisrael als wie Dofcheh erftand, Er, ein Brophet, ber Gott geschaut und wie im Bild erfannt. Und feinem Bolt hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig mahr, Durch feinen Berold, ber bewährt in feinem Saufe war. Und Gottes Lehre wandellos besteht in Emigfeit, Wird nicht um Anderes vertauscht, fie gilt in alle Zeit. Sein Auge ichaut, was unfer Ginn tief im Geheimnif heat: Er fieht ber Dinge Biel und End', eh' ihr Beginn fich regt. Dem Frommen giebt er nach Berdienft den Lohn für feine That: Bergeltung wird bem Frevler, wie die Schuld erwirft fie hat. Er fendet den Befalbten einft, wann erft die Beit gefommen, Bu lofen, die geharrt des Beile, die treu bewährten Frommen. Die Todten wird beleben Gott durch feiner Liebe Macht. Drum feinem Ramen für und für fei Ruhm und Breis gebracht.

1178 D Berr ber Welt, ber Du geschaltet, Ch' noch ein Wefen ward geftaltet! Da auf Dein Wort bas All erftand, Da wardft jum Ron'ge Du ernannt. Und wenn gerfällt bas Weltengange, Du herricheft bann allein im Glange. Du warft und bift feit Ewigkeit Und Du wirft fein in Berrlichfeit. Du Ginig-Ging'ger ohne 3weiten, Dir ftellet Reiner fich gur Geiten. Dhn' End' und Anfang in ber Beit, Dein ift die Dacht, die Berrlichkeit. Der ewig lebt, mein Gott, mein Beil, In Drang und Roth mein Sort, mein Theil! Du meine Buflucht, mein Banier, Mein Reld, mein Theil, - ruf' ich gu Dir. In Deine Sand ich ftete befehle, Schlaf' ich und wach' ich, - meine Seele, Und meinen Leib vertrau' ich Dir. 3ch bange nicht, Gott ift mit mir!

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen ber Hände geboten.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der gebildet den Menschen mit weiser Kunst, der in ihm erschaffen

נְּלוּי וְיָרוּעַ לִּפְנִי כִפָּא כְבוֹנֶךְ שֶׁאָם יִפְּתְחַ אֶּחָר מֵהֶם אוֹ יִּפְתֵם אֶחָר מֵהֶם אִי אֶפְשֵׁר לְהִתְקִיִּם וְלַעֲמוֹר לְפָנֶוְךְ. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ רוֹפֵא כָל־בְּשֶׁר וּמֵפְלִיא לְעַשׁוֹת:

בַּרוּך אַתָּח וְיָּ אֶלהֵינוּ מֶלֶךְ חָעוֹלָם אֲשֶׁר קּדְשְׁנוּ בַּקְלְהִי שְׁלָבֵי וּלְבָּי וְיִּ אֶלהֵינוּ וְצְאָצְאִינוּ וְצְאָצְאִי עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל בָּלְנוּ וּבְפִי עִמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל בָּלְנוּ וּבְפִי עִמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל בָּלְנוּ וּבְיִי שְׁמָה וְיִבְּיִבְי וְיִבְּיִי עְמִּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל בִּיוֹ וְשִׁרָאֵל בִּיי עִמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל בִּיי וְיִבְּיִי עִמְּרְ בִּית יִשְׂרָאֵל בִּיי עִמְּרְ בִּית יִשְׂרָאֵל בִּיי עִמְּרְ בִּית יִשְּׂרָאֵל בִּיי בְּיִים בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ וְשִּׁרָאֵל בִּיי עִמְּרְ בִּית יִשְׂרָאֵל בִּיי עִמְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּעִבְּיוֹ בִּיִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בִּים בִּיִּבְּים בְּיִבְּים בִּים בִּים בִּית יִשְׂרָאֵל בִּים בִית יִשְׂרָאֵם בִּים בִּים בִּיבְּים בִּים בִּבְּים בִּים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּים בִּים בִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּים בְּיבּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבִים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּיבְים בְּבְּבְּיבּים בְּיבְּים בְּבְּבְּיבּים בְּיבְּיבְים בְּבְּיבְיבִּים בְּיבְיבְּבְיבִים בְּבְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְּבְיבּים בְּבְיבִים בְּיבְּבְּבְּבְי

בְּרוּך אַפָּח וְיָ אֶּלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בְּנוּ מִבָּל־הַעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־מוֹרָתוֹּ. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יָנְ פָּנְיו אַלֶּוְךְּ וְיָשִׁמְלֶךְ: יָאֵר וְיָ פָּנְיו אֵלֶוְךְּ וִיּחְגָּּךְ: יִשְׂא יָנְ פָּנָיו אֵלֶוּךְ וְיָשִׁם לְּךְּ שָׁלוֹם:

אֵלוּ דְבָרִים שָׁאֵין לֶהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה, וְהַבִּבּוּרִים, וְהָרַאִיוֹן, וּנְמִילוּת הַסְרִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אַלוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקְּרֵן קַיְּמֶת לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלוּ הֵן, בִּבּוּד אָב וָאָם, וּנְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְּׁבְּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקוּר חוֹלִים, וְהַכְּנָסַת בַּלָּה, וֹלְוַיֵת הַמֵּת, וְעִיּוּן הְפִּלָּה, וַהַבְּאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה בְּנֵגֶּך בָּלְם:

אֶלהַי. נְשָׁמָה שֶׁנְּתְהָ בִּי מְהוֹרָה הִיא. אַהָּה בָרָאָהָה אַהָּה יָצַרְהָה אַהָּה נְפַחְהָה בִּי וְאַהָּה מְשַׁמִּרָה בָּקְרָבִּי וְאַהָּר עָתִיר לְמְּלָה מִמֶּנִי Deffnungen und Höhlungen. Bor dem Throne Deiner Herrlichsteit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt seist Du, Ewiger, der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiligt durch seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thorah) zu beschäftigen. Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Jisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns besleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Volke Jisrael.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

"Es segne dich der Ewige und behüte dich. Es lasse dir leuchten der Ewige sein Antlit und begnadige dich. Es wende der Ewige dir sein Antlit zu und gebe dir Frieden.

Dies sind die Dinge, für die es (nach gesetzlicher Bestimmung) kein bestimmtes Maß giebt: die Ecke des Feldes (die beim Absmähen für den Armen stehen bleiben nuß), die Erstlingsfrüchte, das Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung von Liebesswerken und die Beschäftigung mit der Gotteslehre.

Folgendes sind die Dinge, von welchen der Mensch den Zinsgenuß hat in dieser Welt und der Grundstock bleibt für die künstige Welt. Dies sind sie: die Chrsurcht gegen Vater und Mutter, die Uebung von Liebeswerken, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlichkeit gegen Fremde, Krankenbesuch, Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete und Friedensstiftung zwischen den Menschen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Alles auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ist rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingehaucht, und Du bewahrest sie in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen וּלְהַהְוֹירָה בִּי לֶעָתִיר לָבֹא: כָּל־זְמֵן שֶׁהַנְּשָׁמְה בְּקַרְבִּי מוֹרֶה אֲנִי לְפָנֵיךְ יְיָ אֶלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִי רבוֹן כָּל־הַפַּוְעשִׁים אֲרוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לְפְּנָרִים מֵתִים:

בְּרוּך אַתָּח יָיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְּחִין בֵּין יוֹם וּבִין לָוֵלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה זְיִ אֶלְהִינוּ מָלֶךְ הָעוֹלֶם הַנּוֹתוֹ לַיָּעֵף כְּרִי:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלִהִינוּ מָלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁלֹא עֲשְׂנִי נָכְרִי:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלִהִינוּ מָלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁלֹא עֲשְׂנִי עָכֶר:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלִהִינוּ מָלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁלָא עֲשְׂנִי עָכֶר:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלְהִינוּ מָלֶךְ הָעוֹלֶם שִּׁלָא עֲשְׂנִי עָכְרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלִהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם פּוֹקְם עִוֹרִים:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם מַלְבִּישׁ עֻרְמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם מַלְבִּישׁ עֻרְמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁה לִי בָּל־צְרְבִּי:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁה לִי בָּל־צְרְבִּי:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁה לִי בָּל־צְרְבִּי:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁר הָעוֹלֶם מַלְּבִים:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁר הָעוֹלֶם מַלְּבִיה.
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁה לִי בְּלִבְּרָי:
בְּרוּךְ אַתָּה זִי אֱ"מִ"ְה שִׁנְשֶׁה לִי בְּעִבְּירִי

בְרוּךְ אַמָּה וְיֶ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפַּוְעַבִיר שֵנָה מֵעִינִי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָּגֶּיךּ יָיְ אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁהַרְגִּילֵנוּ וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָגֶּיךּ יָיְ אֶלהֵינוּ וַאלהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁהַרְגִּילֵנוּ und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Seele in mir ift, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den tobten Leibern.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gelobt feift Dn, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber

mich nicht gemacht zum Rnechte.

(Männer fagen:) Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Weibe.

(Frauen fagen:) Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Belt, ber mich geichaffen nach feinem Willen.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber febend macht die Blinden.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, ber

bekleidet die Nackten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, herr der Welt, der löset die Gefesselten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Belt, ber

aufrichtet die Gebeugten.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber

ausgespannt hat die Erde über die Wassersluthen. Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der lenket die Tritte des Mannes.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, der Fisrael gürtet mit Stärfe.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, ber

Risrael fronet mit Ruhm.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, ber verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, ber schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen und den Schlummer von meinen Augenlidern.

möge es Dein Wille sein, unser Gott und unserer Bater Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Berleihe uns Unhänglichkeit an Deine Gebote, und lag uns nicht gerathen in וְלֹא לִיבִי עֲבַרָה וְעָוֹן וְלֹא לִיבֵי נִפְּיוֹן וְלֹא לִיבִי בִּנְּיֹן וְאַלֹּ תַּשְׁלֶּט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְהַרְחִיִקְנוּ מֵאָרָם רָע וּמֵחָבֵר רָע. וְרַבְּקְנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמָעשִׁים טוֹבִים. וְכוֹף אֶת־ יִצְבְנוּ לְחִשְׁתַעְבָּר־לְךְ. וּתְגֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶר וּלְרַחָמִים בְּעִינֵיךְ וּבְעִינִי בָּל־רוֹאֵינוּ. וְתִּנְמְלֵנוּ חֲסִרִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶוְךּ וְיָ אֶצְלֹחֵי וַאַלֹחֵי אָבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּכְכָלִי־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פְּנִים מִאְּדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשְּׁבֵן רָע וּמִפֶּנַע רָע וּמִשְּׁטְן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא כָן־בְּרִית וּבִין שֶׁאֵינוֹ בִן־בְּרִית:

לְעוֹלֶם יְהֵא אָרָם יְרֵא שָׁמֵיִם בְּמֵתֶר וּמוֹרֶדה עַל־־הָאֶמֶת וְרוֹבֵר אֱמֶת בִּלְכָבוֹ וְיַשְׁבֵּם וְיֹאמֵר:

רבון כָּל־הָעוֹלְמִים. לֹא עַל־צִּדְקוֹתִינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים מַּחָנוּגִינוּ לְפָנֶוְךְ כִּי עַל־רַחֲמֶיךְ הָרַכִּים. מָה אַנַּחְנוּ. מַה חַיִּנוּ לְפָנֶוְךְ כִּי עַל־רַחֲמֶיךְ הָרַכִּים. מָה אַנַחְנוּ. מַה־נְּנוּ. מַה־נְּנוּ. מַה־נְּנוּ. מַה־נְּנוּ. מַה־נְּנוּ. מַה־נִּמנוּ. מַה־נִּמנוּ. מַה־נִּמנוּ. מַה־נִּמנוּ. מַה־נִּמנוּ. מַה־נִּמנוּ. הַלֹא כָל־הַנִּכּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶוְךְ וְאַנְשׁי הַשִּׁם בְּלֹא הָיוּ. וְחַבְּמִים בִּכְּלִי מַבְּע וּנְבוֹנִים בִּבְלִי הַשְּבֵּל. כִּי כִּבְּלֹא הָיוּ. וַחַבְּמִים בְּבְלִי מַבְּע וּנְבוֹנִים בִּבְלִי הַשְּבֵּל. כִּי רַבְּלָא הָוּוּ וְיִבְּהַתְּה אָיִן כִּי הַכּל הָבֶל:

אָבָל אַנַחָנוּ עַפִּךּ בִּנִי בְרִיתָּךּ. בְּנֵי אַכְרָחָם אֹחַבְּךּ שָׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּחַר הַפּוֹרִיָּה. וֶרַע יִצְחָק יְחִירוֹ שֶׁנְּעֲקַר עַל־נַּב הַפִּוְבָּחַ. עֲדַת יַעַקֹב בִּנְךָּ בְּכִרֶךְ שֶׁמֵאַהַבְּתְּךְּ שֶׁאָבֻרְבְּתָּ וֹמִשְּׂמִחָתְּךְּ שֶׁשְּׁמַחְתָּהָ בּוֹ כְּרָאָתְ אָת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישְׁרוּן: Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunsehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von bösem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwersen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst, Wohlgefallen und Liebe sinden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller, die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Jisrael.

Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Nachbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem feindseligen versberblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören oder nicht gehören.

לעולם Summer sei der Mensch gottessilrchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe frill auf und spreche Folgendes:

dienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milbe? was unsere Berdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Brate und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebensstage ein slüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn Alles ist vergänglich.

Vier wir, Dein Bolk, Genossen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden ward auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der Du an ihm Dich freuetest, den Namen Jisrael gegeben und Jeschurun.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּכִים לְחוֹרוֹת לְךְּ וּלְשַבֵּחַךְ וּלְפָּאֲרֶךְ וּלְבָרֵךְ וּלְכַרֵדְ וּלְכָרֵים וְלָתֶת שֶׁבַח וְחוֹדֵיָה לִשְׁמֶךְ: אַשְׁרֵינוּ מַח־ שוֹב חֶרְלֵקנוּ ומַח־נְּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַח־יָפָּח יְרָשְׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעַרִיבִים עֶרֶב וָבְאֶּר וְאוֹמְרִים בַּעַמִים בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֶלהֵינוּ יִי אָחָר: בָּרוּהִ שֵׁם כְּכוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶר:

אַתָּה הוּאַ עַר שֶׁלֹּא נִבְרָאַ הָעוֹלָם. אַתָּה הוּאַ מִשֶׁנְּבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַוָּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבְּּא: קְהַשׁ אֶת־שִׁמְךּ עַל מַקְדִּישִׁי שְּׁמֶךּ. וְקַהֵשׁ בָּעוֹלָם הַבְּּא: קְהָשׁ אֶת־שִׁמְךּ תָּרִים וְתַּנְּבְיהַ קַרְנִוּוּ בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מִקַּהַשׁ אֶת־שִׁמְךּ בְּרַבִּים:

אַפָּה הוּא יִי אֶלהִינוּ בַּשֶּׁמִיִם וּבָאָרֵץ וּבִשְּׁמִי הַשְּׁמִים הַּנְאָרֵץ וּבִשְׁמִי הַשְּׁמִים הַּנְּאָרִים. אָפָת אַפָּר הוּא רִאשוֹן וְאַפָּר הוּא אַחַרוֹן וֹמִבְּלְעָרֶיךְ אֵין אֱלֹהִים. לַבִּץ קוֹיְךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. עוֹלָם כִּי אַתְּה־חוּא הָאֵלֹהִים לְבַדְּךְ לְכֵּל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתְּה עָשִׂר לְּךְ מַח־הַשְּׁמִים וְאָת־בְּל־מַעֲשִׁר לְּבְּעְרִין שָׁבְּלְיוֹנִים אוֹ בַּתַּחְתּוֹנִים שִׁיּאמֵר לְּךְ מַח־הַשְּׁעִשִׁר וְבָּעְרִין שָׁבְּלְּבְעָשִׁר וְבְּעָבוֹר שִׁמְךְ הַּבְּעֹרוֹ שִׁמְר בְּבְּעבוֹר שִׁמְךְ הַבְּּעוֹים וְאָתִּרְ בְּעָבוֹר שִׁמְךְ הַבְּעֹרוֹל שָׁמִי הָאָרָץ בְּשׁוֹנִים בְּעְבוֹר שִׁמְךְ הַבְּרוֹל שִׁמְר וְבָּבְעבוֹר שִׁמְךְ הַבְּרוֹל שְׁבִּרְי שִׁבְּרְ בַּעְבוֹר שִׁמְךְ הַבְּרוֹל שְׁמִר וְנִים אוֹ בַּתַּחְתּוֹנִים שִּיּאמֵר לְּךְ מַח־שָּבְּוֹת הָבְּעְבוֹר שִׁמְךְ הַבְּיוֹנִים אוֹ בַּתְּיחְתּוֹנִים שִּיּאֹקְרָץ בְּעבוֹר שִׁמְךְ הַבְּעְרִילְ הָבְּעְרִין בְּבִּי אָנְהָבְּם בִּיראָמָן אָתְּכָם בִּיראָמָן אָתְּבָם בִּיראָמָן אָתְבָּם וּבְעֵת בְּבְּבְעְבוֹי הָאָבְּבְּעְ לְבִיתְיִבְּי הְשָּבְרִץ בְּעִבוֹי הָבְּעְבוֹי הָאָבְרְץ בְּשׁוֹבִי אָבְרִיעְ בְּבִי בְּבְּרִיתְ בְּבְּי בְּבְּרְיתְּבִי בְּבְּרְיתְיבָּם אָבְּר בְּבְּערְבִּי בְּבְּרִי בְּבְבּי בְּבְּבוֹת הָּבְּבְי בְּבְּרִיתְ בְּבִּי אִבְּבְיוֹנִים בְּיִי בְּבְּרְי בְּבִיי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבִּי בְּבְּרִים בְּבְּבוֹת בְּבְבוֹי בְּבְּבְי בְּבְּרְיבְּי בְּבְּיוֹנִים בְּחַ בְּבְּרִי בְּבְיוֹנִים בְּבְּר בְּבְּי בְּבְּבְיוֹיבִים בְּבְבוֹי בְּבְּי בְּבְבּי בְּבְּבְיוֹיבְים בְּבְבוֹי בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיּבְיּבְיּבְים בְּבּבּי בְּבְבּוֹת בְּבָּבְי בְּבְּבְבְי בְּבְּבְּבְי בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְבוֹת בְּבָּבְי בְּבְּבְי בְּבְבּי בְּבְּבְי בְּבְבְּבִי בְּבְּבְי בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוּבְים בְּבְבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְבְּתְיבְיוֹבְים בְּבְּבְבְיוֹתְים בְּבְּבְיוּבְים בְּבּית בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְבְּבְבְּבְּבְּי בְבְּבְּבְי בְבְּבְיוֹת בְבְּבְיוֹם בְּבְבּי בְּבְּבְיוּבְּבְי בְּבְבְּבְיים בְּבְבְּבְיוּבְים בְּבְבְּבְיוֹת בְּבְבְּבְיים בְּבְבְּבְּיוּבְּבְיוּם בְּבְבְבְיוּ בְּבְבְּיוּבְים בְּבְבּיוֹם בְּבְבְבְּיוּבְיוּבְיוּבְיּבְ

Deshalb sind wir verpflichtet, Dich dankend zu bestennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Heil uns! wie gut ist unser Theil und wie lieblich unser Loos und wie schön unser Erbe! Heil uns, die wir früh und spät, Morgens und Abends, aussprechen, zweimal an jeglichem Tage:

שמע "Höre, Fisrael! der Ewige, unser Gott, ift ein einiges ewiges Wesen."

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches immer und ewig.

Du warst Derselbige, ehe die Welt erschaffen worden; Du bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden, Du Dersselbige in dieser Welt und Du Derselbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen an denen, die Deinen Namen zu heilisgen berusen sind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt, und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligst Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

מחה Du bift ber Ewige, unfer Gott, im himmel und auf Erden und in den höchsten Himmeln droben. Es ift wahr, Du bist der Erste und Du der Lette, und außer Dir kein Gott! Sammle die auf Dich Hoffenden von den vier Enden der Erde. Mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bift über alle Reiche ber Erbe. Du haft gebildet den Simmel und die Erde, das Meer fammt Allem, was darin ift. Und wer ift unter allen Werken Deiner Sand, unter benen in ber obern wie in der untern Welt, der zu Dir sagen fonnte: Was thust Du? - Unser Bater im Himmel, o erweise und Gnade um Deines großen namens willen, ber über uns genannt ift, und laß an uns fich bewähren, was geschrieben steht: In derfelbigen Zeit werde Ich euch heimbringen und in der Zeit euch fammeln; denn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Bölfern ber Erbe, wenn Ich zurückfehre zu euren Bertriebenen vor euren Augen, fpricht der Ewige.

נְיַבַבּר יְהוָּה אֶל־־מּשֶׁה לֵּאמר: וְעָשְׂיתָ כִּיוֹר נְּחְשֶׁת וְכַנּוֹ נְחְשֶׁת לַנְחָשֶׁת וְכַנּוֹ נְחְשֶׁת לַנְחָבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבָּר וְנְחַבִּי מְּוֹבֵר וְנְחַבִּי מְּוֹבֵר וְנְחַבִּי מְּנְבוֹ וְנְחַבִּי מְשָׁר מוֹעֵד וְרְחֲצוּ בְּנִים מְלֵא יָמֶחוּ אוֹ בְנִשְׁהָם אֶל־־חַמִּוְבֵּח לְשְׁרֵת לְחַקְמִיר מוֹעֵד וִרְחֲצוּ וְנִיחָם וְלֹא יָמֶחוּ אוֹ בְנִשְׁהָם אֶל־־חַמִּוְבֵּח לְשְׁרֵת לְחַקְמִיר לֹי וּלְוַבְעוֹ לִבּרֹת וְחַבֵּי וְלֹא יָמֶחוּ וְלֹא יָמֶחוּ וְהִיְחָה לָהֶם חָקִרעוֹלְם לוֹ וּלְוַרְעוֹ לִבּרֹתַם:

וְלָבֵשׁ הַפּהֵן מִהּוֹ בֵּד וּמִכְנְמִי־בַּד וִלְבֵּשׁ עַל־בְּשָּׁרוֹ וְהַרִים אֶת־הַבֶּשֶׁן אֶשֶׁר תּאבַל הָאֵשׁ אֶת־הָעלָה עַל־־הַפִּוֹבֶהַ וְשָּׁמוֹ אֵצֶל הַפִּוֹבֶּח: וּפָּשַׁט אֶתְדְבָּגָרָיו וְלָבֵשׁ בְּגָרִים אֲחַרִים וְהוֹצִיא אֶת־־הַבֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַפַּחֲנֶרֹז

אָל־מָקוֹם טָהוֹר:

נְיַבַבּר יְחֹיָה אֶל-־משֶׁה לֵאמר: צֵו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-־קָוְרְבָּנִי לַחְמִי לִאשׁי בִיחַ נִיחֹחִי וּאֲמַרְתּ אֲלֵהֶם אֶת-־קָוְרְבָּנִי לַחְמִי לִאשׁי בִיחַ נִיחֹחִי מִשְׁמְרוּ לְהַקְּרִיב לִי בְּמוֹעֲרוֹ: וְאָמַרְתּ לְהַפְּרִיב לִיהְנָה בְּכָשִׁים בְּנִי־שְׁנָה חָמִירוּ תַּמִירוּ בַּקְּרְים בְּעִית רְבִיעִת הַמִּיכִם שְׁנִים חָשָׁנִי תַּעְשָׁה בִּלוּלָה בְּשֶׁמֶו בָּתִית רְבִיעִת הַמִּיכִם שְׁנִים מְּמִירוּ הַמַּבְּתְּ אֲמָר בַּבְּקֹר וְאָת חָבֶּבֶבְשׁ הַשְּׁנִי בְּעְשְׁה בִּין הַעַּיְבָּים אָמָר בַּקּקְר וְאָת חָבֶּבְּשׁ הַשְּׁנִי בְּעֲשֶׁה בִּין הָעַרְבָּיִם שְׁבִּים בְּנִיחָם אְשָׁה לֵיחוֹין עלֵּת מְבִּבְּשׁ הַשְּׁנִי בְּעְשְׁה בִּין הָעַרְבְּיִם מְשְׁבִּים בְּנִים הַמְּבִים הְשָּׁר בַּקְּהְשׁ הַמָּר וְנִיתְר הַבְּעִר הַנְעְשְׁה בִּין לְבָּבְשׁ הַשְּׁנִי מְעַשְׁה בִּין הָעַרְבָּוֹם שִּבְּים הַשְּׁנִי מְעַשְׁה בִּין הָעַרְבָּוֹם עִלְּח בְּבָּעְם הַשְּׁנִי מְעַשְׁה בִּין הָעַרְבָּוֹם עִּיְח בְּבָּבְשׁ הַשְּׁתְ בִּבְּעְם הַשְּבִּים הַשְּבִּים הַעְּבִים הַמְּיִם בְּנִים הַעְּבִּנִם הַשְּׁר וְבִּעְהְבִּים הַעָּבְים הַעָּבְים הַעָּבְים הַעְּבִּים הַיּעִים בְּיִבְּים הַעְּבִּים הַעְּבִים הַבְּבְּנִים הַעְּבִים הַיּבּים הַעְּבִּים הַּעְּבִים הַּבְּים הַעְּבִים הְעִבְיבִים בְּיִבְּים הַעְּבִּים הַעְּבִים הְבִּבְּים הַעְּבִּים הַעְּבִּים הַעְּבִּים הַעְּבִּים הַעְּבִּים הַעְּבִּים הַעְּבִים בְּבִּים הַעְּבִים בְּבִּים הְנִבְּעָם הַּתְּבִים בְּיבְּים הְיִּבְים הְּבְּבְּים הַּבְּבְּים הְיִבְּים הְּבְּבְים הְבִּבְּים בְּבִים בְּבְבְּים הְבִּים בְּבִּים בְּיִבְּבְים בְּבְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִים בְּבִּבְּבִים בְּבִּבְּים בְּיִבְים בְּבִּים בְּים בְּעִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּבְבְּבְבְּים בְּבְבְּבּים בְּבְבְּבּים בְּבְּבּים בְּבְבְּבּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְיוּים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְבְּבְּים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּבִּים בְּבְבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבִּים בְּבְּבְבִּים בְּבְּבְּבְיבִּים בְּבְבְּים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּים בְּבְּבְּבְּב

וְשֶׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּוְבֵּחַ צָּפְנָה לִפְנֵי יְהוָֹה וְזָרְקוּ בָּנִי אָהַרוֹ הַכּּהָבִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּוְבֵּחַ סָכִיב:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך. ככתוב בתורתך. ויאמר יי אל משה קה לך סמים נמף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה כד בכד יהיה: ועשית אתה קשרת רקח מעשה רוקח ממלח שהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת כאהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר. והקמיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקמירנה: ובהעלת אהרן את הנרת כין הערבים יקמירנה קטרת המיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמנה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל יום פרס שחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים. כדי לקים מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי והצפרן החלכנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשם שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון חשעה. בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין חלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע (הקב). מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא: ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחד מכל סמניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף: בורית כרשינה למה היא באה. כדי ליפות בה את הצפרן שתהא נאח. יין קפריסין למה הוא בא. כדי לשרות בו את הצפרן שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבור:

תניא רכי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים: פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחד מכל סמניה חיב מיתה: תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

יָן צְבָאוֹת עִמְנוּ מִשְּׁנְּב לָנִוּ אֱלֹהֵוּ וַעַקב מֶלָה: צַּאָּה מֵתֶר לִּי מִצַּר הִּצְּרְנִי רָנִּי פַּלֵּט הְסוֹבְבְנִי מְלָה: אָהָה מֵתֶר לִי מִצַּר הִּצְּרְנִי רָנִּי פַּלֵּט הְסוֹבְבְנִי מְלָה: וְעַרְבָה לַיִּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשְּלָם כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַּרְמִנִּיוֹת: אנא ככח גדלת ימינך תחיר צרורה: קבל רנת עמך שגכנו טהרנו נורא: נא גכור דורשי יחודך כבכת שמרם: ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: ברוך שם ככוד מלכותו לעולם ועד:

(Am Sabbath.)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנִי־־כְּבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה הְמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרנִים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עלֵת שַׁבַּּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עלֵת הַתְּמִיר וְנִסְכָּה:

אַינֶהוּ מְקוֹמֶן שֶׁלִּוְבָּחִים קָרְשֵׁי קָרָשִׁי קָרָשִׁים שְׁחִישָׁתָן בַּצְּפּוֹן פָּר וְשָׁעִיר שֶׁלְיוֹם הַכִּפּירִים שְׁחִיטָחָן בַּצָּפוֹן וְקבוּל דָמֶן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְרָמֶן שָׁעוּן הַוָּיֶרה עַל־בִּין הַבַּרִּים וְעַל־הַפָּרְכֶּת וָעַל־מְוַבַּח הַוְּהָב מַחְּנָרה אַחַת מָהֶן מְעַבֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָרה שׁוֹפַךְ עַלֹּדִיְסוֹר מַעַרָבִי שֶׁלַמִּוֹבֶחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עַבֵּב: פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וּשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטְּחָן בַּצָּפוֹן וָקְבּוּל דָּפָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָפוֹן וְרָמְן שָעוּו תַּוָיָה על־הַפָּרְכֶׁת וָעל־־ מְוָבֶּח הַזָּהָב מַהָּנָה אַהַת מֵהֶן מְעַבְּכֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵּךְ עַל יְסוֹר מָעַרָבִי שֶׁלַפִּוְבֵּחַ הַהִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עַבֵּב. אֵלוּ נָאֵלוּ נִשְׂרָפִּין בְּבֵית הַבָּשֶׁן: הַפֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיר. אֵלוּ הַן הַפֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי הָרָשִים וְשֶׁלְמוֹעֵרוֹרת. שְחִישָׁהֶן בּצָפוֹן וִקבּירֹל בְּמְן בִּכְלִי שָׁרֵת בַצְפוֹן וְדָמָן טָעון אַרְבַּע מַהָּנוֹרה עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. בִּיצֵר עַלָה בַבֶּבֶשׁ וּפְנָה לַפוֹבֵב וּבָא־־לוֹ דְלֶקֶבֶן דְּרוֹמִית מְוְרָחִית. מְוְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית. מַעַרָבִית. מַנְעַרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדֶּם הָיָה שׁוֹפֵּךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וָגָאֶבָלִין לִפְּנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִבְרֵי כְהָנָּה בְּבָל־מֵאֲבָל לְיוֹם וָלַוְלָה עַר־ הַצוֹת: הָעוֹלָה קָדֶש קָדָשִים שְׁחִיטֶתָה בַּצָּפוֹן וְקִבוּל דָּמֶה בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְרָמָה טָעין שְׁחֵי מַהָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַע וּטְעינָה הַפְּשֵׁט וְנָחִיהַ וְכָלִיל לָאִשִּים: זְכְחֵי שַּלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹרֹח. אֵלוּ הַן אֲשָׁמוֹת אֲשֵׁם נְּוַלוֹרֹח. אַשֶּׁם מְעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְּחָה חֲרוּפָה. אֲשַׁם נָוִיר. אֲשַׁם מְצוֹרע. אָשָׁם הַלוּי. שְׁחִיטָחָן בַּצָּפּוֹן וִקבּוּל דְבֶּן בִּכְלִי שָׁרֵח בַּצְפּוֹן וְדָמָן טְעוּן שָׁהֵי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַע. וָנָאֶבָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהָנָּה בְּכָל־־ מַאָּבָל לִיוֹם וַלַיֵּלָת עַד חָצוֹת:

הַחּוֹרָה וְאֵיל נָנִיר קָרָשִׁים קַלִּים שְׁהִישָׁחָן בְּכָּל־מְקוֹם בְּעַוָּרָה וְדָמְן

שְׁעוּן שְׁחֵּי מַחְּנוֹת שֶׁהַן אַרְבַּע. וְנָאֶכְלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָּל־מָאֲכָל

לְיוֹם וָלַנֵילָה עֵד חֲצוֹת: חַמּוּרָם מֵהֶם כַּיוֹצֵא כָּחָם אֶלָּא שֶׁהַפּוּרָם נָאֶכְל

לְכְּהֲנִים לְנְשִׁיהֶם וְלְבָנִיהֶם וּלְעַבְּדִיהֶם: שְׁלָמִים לֶּרְשִׁים לַלִּים שְׁחִישָׁחָן

בְּכָל־מָקוֹם בְּעַנָרָה וְדָמֶן שְעוּן שְׁחֵּי מַהְּנוֹת שֶׁהַן אַרְבַּע וְנָאֶכָלִין בְּכָל־הַעְּרִר לְכָל־אָדָם בְּכְל־מִאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַוֵּלֶה אֶחָד: הַפּּוּרָם מִהֶּם כִּיוֹצֵא הַבְּטוֹר וְהַפֵּעְשֵׁר וְהַפֶּעְשֵׁר וְהַבֶּעְשֵׁר וְהַפֶּלִים לְּנְשִׁיהָם וְלְנֵבְיהָם וּלְעַבְּדִיהָם: הְבָּכִילְּה וְהַבָּעְשֵׁר וְהַפֶּעְשֵׁר וְהַפֶּעְשֵׁר לְכָלִים שְׁחִישְׁחָן בְּכָל־מְשְׁבָּילְחָן בְּבָּלִים שְׁחִישְׁחָן בְּכְל־־מָקְוֹם בְּעִוְרָה וְהַפָּעְשֵׁר וְהַפֶּעְשֵׁר וְהַבְּעְבִיה וְהַבְּעִבְּר שִׁיִּהֵן בְּנָיְה שְׁחִישְׁחָן בְּכְל־־מְשְׁבִי וְהַבְּעוֹר וְהַבְּעִוֹה וְהַבְּעוֹר וְהַבְּבְּר שִׁיִּהְן בְּנִיהְ שְׁתִים וְהַבְּעִבְיר בְּבָל־־אָרָה וְנָאֲכָלִין בְּכָל־־אָרָה וְנָאֲכָלִין בְּכָל־־אָבְר וֹבְבְּעוֹה בְּעִוֹרָה וְהַבְּעִים לְנְשִׁים לְּנָבְיה וְבִּבְּיתְם בְּעִוְרָה וְהַבְּלִים וְבְבִּעְתָּה וְבְבִּיה וְהָבִיים וְהַבְּעִיה וְנָשִיה וְנָשְׁבְּלֹין בְּבְלּיה בְּבְּלִיה בְּבְּלִים בְּבְּיִים וְהַבְּעִבִּיה וְבִּבְּעִיי וְמִיּים וְלַוְלָה אָהָר: הַפָּפְח בְּנִיי וְמִים וְלַוְלָה אָהָיוֹ וְאֵבּיל לִשְּה בְּלִילָּה וְבְּבִית בְּבְּל אֵלְא צַרִּים וְבִּמִית וְבִּבְיה וְבִּית וְבִּבּית וְבִיּים וְחָבְּית וְבִית וְחָים וְחַבְּית בְּבְיל בְּיִבּית וְיבִים וְהַבְּעשׁר וְבְּבְיל הָבְּיל בְּבְּבְיה וְבִּית וְבָּית וְבְיּים בְּבְּילִיה וְבְּבּיל בְּבְיּבְית וְבִּית בְּבְּילוֹים בְּבְּבְית בְּבְיל בְּבְּבְיתוֹם בְּבְיל בְּבְיהְם בְּבְּבְיל בְּבְּבְית בְּבְּבְיוֹם בְּבְיּבְית בְּבְיּבְיתְיתוֹ בְּבְּבְית בְּבְיל בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיל בְּבְּבְיּבְית בְּבְּבְיתְים בְּבְּיתְים בְּבְּבְית בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְיל בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְיוֹם בְּבְּיתוֹים בְּבְּבְּיתְים בְּבְּבְית בְּבְּבְית בְּבְּית בְּבְית בְּבְיוֹב בְּיבְיתְים בְּבְיִים ב

רבּי יִשְׁמָעִאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹש עֻשְׁרֵה מִדּוֹת הַחּוֹרָה נִדְרָשֶׁת: מִקּלֹ זָחְמֶר. וּמִגְּוַרָה שָׁנָה. מִבְּנִין אֶב מִבְּחוֹב אֶחָד. וּמִבּנְיֵן אָב מִשְׁנֵי כְתוּכִים. מִבְּלֶל וּפְּרָט. וּמִפְּרָט וּכְלֶל. בְּלֶל וּפְּרָט וּכְלֶל אִי אַהָּה דְן אֶלָא בְּעִין

הַפְּרָט. מִבְּלְל שָׁהוּא צָרִיךְ לְפָרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכְלָל. בְּלֹד לְא לְמֵבְר עֹל־הַבְּלֶל שָׁרִיבְּ לְבְלֶל. בְּלֹד עִלְּהַבְּל שָׁהִיָּה בִּכְלֶל וְיָצָא מִן־הַבְּלֶל לְנַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עֹל־בַּצְל וְיָצָא לִמְעוֹן מְעוֹן בְּרָב הָלָּא לְהָוֹל וְלֹא לְהָהֵל וֹל לְהַחְמִיר. בְּלְ־הָבְּר שֶּהָיָה בִּכְלֶל וְיָצָא לְהוֹן בְּרָב הְלָשְׁה בְּעְבְיוֹ יִצְא לְהוֹן בְּרָב הְלָּמְוֹ עִר שֶׁהַיְה בִּבְלְל וְיָצָא לְהוֹן בְּרָב הְלָשְׁוֹן בְּעָב הְיִבְשׁ בִּי אַפְּה יְבוֹל לְהַחְמִיר. בְּלְלוֹ עַר שֶׁהַוֹיִרוֹן לְעַלְן וְיצָא לְהוֹן בְּרָב הְשָׁהְישׁוּ וְנִבְּי הְנִבְי הְבֹּר הַלְּמֵר מִעִנְיְנוֹ וְ וְרָבְּר הַלְּמִר מִםוֹּבוֹן הַבְּרוֹישׁ וְנִבְּרוֹישׁ וְנִבְּרְישׁ וְיִבְּי בְחוֹב הַשְּׁלִישִׁוֹ וְנִבְי הְחוֹב הַשְּׁלִישׁוֹן וְנִבְּי בְחוֹב הַשְּׁלִישִׁים זָה בְּבָּר הַלְמֵב מִוֹן מְעִנְינוֹ בְּבְּבְי הְבָּר הַלְּמִב הְשִּבְיוֹ וְבְּבְּר הַלְּמִר מִעְנְינוֹ בְּיב בְוֹשְׁרִישׁוּ וְנִבְּרְישׁוֹ וְנִבְּיִב בְחוֹב הַמְּבְּרוֹשׁה הָבְּבְרוֹשׁה הַבְּבְּבוֹ הַבְּבְּרוֹשׁה הָבְּרְחִישׁים זָה בְּלְחִיבְיוֹ בְּא לְבוֹן בְּבְיבוֹים הַמָּבְּיוֹי בְּי בְּבְּר בְּיִבְיה בְּיִים בְּבּבּיוֹם בְּיִבְּיתוֹם הָּבְּבְיוֹם הָבְּבְילוֹי בְּי בְּעָּבְיוֹ בְּבְיּים בְּבִּיוֹם בְּבְּיִבְיתוֹ בְּיִבְיתְים בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּבְיתוֹ בְּבְיוֹב בְּבְּבְיתוֹים בְּבְּיוֹב בְּלְילְיוֹים בְּיִבּיתוֹם בְּבְּבְילוֹי בְּר בְּבְּבְיתוֹ בְּבְיל בְּבְיוֹים בְּבְּבוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹם בְּוֹבְיבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבוֹים בְּיִבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּבוּיוֹם בְּבְיוּבְבְיוּבְיוֹב בְּבְיוֹב בְּבְיוֹיוֹים ב

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיף וְיִ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתוְנוּ שֶׁיבָּנֶה בִּית הַפִּ<mark>קְּרָשׁ</mark> בִּמְהַרָה בְּוָמֵינוּ וְמַן חֶלְלֵקנוּ בְּתוֹרָתֶךּ: וְשֶׁם נַעַבְּדָךּ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלֶם וּרָשָׁנִים קַדְמנִּיוֹת: Beim Unlegen bes Tallith.

בְּרוּך אַתָּח וְיָ אֶלהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קִּדְּשְׁנוּ בָּמִצְוֹתִיו וְצִוְּנוּ לְהִתְעִפֵּף בַּצִּיצִת:

מַת־יָּקֶר חַסְדְּדְּ אֱלֹהִים וּבְגֵי אֶדֶם בְּצֵל בְּנָפֵידְּ יָחֲסָיוּן: יִרְיָּיָן מִהֶּשֶׁן בִּימֶדְּ וְנִחַל עִדְנֵידְּ חַשְּקִם: כִּי עַמְּדְּ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְדְּ נִרְאֶת־אוֹר: מְשֹׁדְ חַסְדְּךְ לִידְעֵיך וָצִרְקָתְּדְּ לִישְׁרֵי־לִב:

שמחלפת @emeinden wird vor ברוך שאמר piefer \$falm gefagt.

(ל) מְּוְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכֵּת הַבּּוְת לְּדָוָר: אָברוֹמִמְּךְ וְהֹנָה כִּי דִלִּיחָנִי וְלֹא שַׁמַּחְשָּׁ אוֹבֵי לִי: יְהוָה אֱלֹהֶי שַׁנַּעְמִי אֵלֵיְךְ וַמִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הֶעֶלִיתְ מִוֹך שְׁאוֹל נַפְשִׁי הַיִּיחָנִי מָיְרְרִי־בוֹר: וַמְּרוּ לֵיהוְה הֲעָלֵיך רָנָה: וַאָּנִי אָמַרְרִי וְמֹּרוּ לַיִּבְּע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶכ יָלִין בֶּכִי וְלִבְּלֶר רָנָה: וַאָּנִי אָמַרְרִי עוֹ הִסְמִּרְה בְּעַלְוִי בַּל־אֶמוֹם לְעוֹלָם: יְהוֹה בִּרְצוֹנוֹ בְּעֶרֶכ יְלִין בֶּכִי וְלִבְּיָר עִוֹּ הִסְמַּרְה עוֹ הִסְמַּרְה בְּשִׁי הַנִּיתִי נִבְּהָל: אֵלֶיך יְיָ אֶקְרָא וְאֶלֹ־אְדְנִי אֶחְתַנְּן: מַה־בּצֵע בְּשַׁלְוִי בֵּלְדְּמִי אֶל שְׁחַת הְנִיוֹּרְךְ עָפָר וְהַנְּנִי לְמִחוֹל לִי פִּמְּחְהָּ שַׂמִּי וַמְּצוֹרְרִי וְחָבְּנְיִי וְהְבִּי הְהָבִי וְהַוֹּה וְהָנְיִי בְּלִי בְּבִּי מְסְפָּרִי לְמָחוֹל לִי פִּמְּחְהָּ שַׂמִּן יְוַפֶּרְךְ כָבוֹר וְלֹא יִדּם יְהנִהְ הְלֵּחוֹל לִי פִּמְּחְהָם שֹׁקִי וַמְּבִּרְה כָּבוֹר וְלֹא יִדִּם יְהנְרָה בְּלֹבוֹר וְלֹא יִדִּם וְהָנְנִי בְּלִי שִׁמְרְה בְּנוֹי לְנִי בְּלִים אוֹנְרְך בְּנִי וְהְנִיוֹ בְּלִים בְּנִוֹרְ לִי: הַפְּכִּבְּי מִסְפָּרִי לְמָחוֹל לִי פִּמְחְהָם שֵּׁקוֹי וַמְּרְך כָבוֹר וְלֹא יִדּם יְהנְרָה בְּלִּי לְּעִין יְשָּבְּרְ בְּעִנִּי בְּלִיי בְּבִי בְּעִבְּיוֹי לְמָחוֹל לִי פִּמְחְהָּ שֵּׁלִין וְעַבְּרָךְ כָבוֹר וְלֹא יִדּם יְהנֹיְה בְּלִי מְשִׁי וְוַמְּרָךְ כָּבוֹר וְלֹא יִבּם יְהנֹיְה וְבְּנִי לְעוֹלְם אוֹנְרָךְ בָּבוֹי וְלֹא מִבְּיוֹ בְּבִּיוֹי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּבִּיוֹי בְּיִים בְּיִּבְיּי בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיוֹב בְּיִים בְּבִּים בְּיִבּים בְּיִבְיְיִים בְּיִבְּבְּים בְּבוֹי וְלֹא יִדּם יְהְנֹבְיּים בְּעִּבְיוֹים בּיוֹבוֹים בּוֹי בְּלִים בְּיִבְיבִּים בְּיִים בְּבֹּים בְּיִבְּיוֹי בְּבְּים בְּבּיוֹבְיוֹם בְּיִבְים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְיּי וְנִילְים בְּיוֹבְיוֹי בְּיוֹבְים בְּיִיבְים בְּיוֹבְיי וְבְּיִים בְּיוֹבְים בְּנִים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹי בְּבִים בְּיִים בְּבְּעִים בְּבְיוֹם בְּיוֹבְים בְּיִבְּיוֹי וְבֹיי בְּיִבְיוֹי וְנִיבְיוֹי וְבֹים בְּיוֹבְים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּעִים בְּבְיבְ

מומוך (Pf. 30.) Pfalm, Lied bei der Tempelweihe, von David. 3ch erhebe Did, Ewiger, weil Du mich beraufgezogen und nicht meinen Feinden Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, ju Dir habe ich gefchrieen, und Du beilteft mich. Ewiger, Du haft heraufgezogen aus ber Unterwelt meine Geele, haft mich belebt, daß ich nicht in die Grube fant. Gaitenspielet dem Ewigen, ihr feine Frommen, und preifet fein heiliges Undenten. Denn Schrecken ift bei feinem Born, Leben bei feiner Gnade. Am Abend fehret Beinen ein, am Morgen Jubel. Und ich fprach in meinem Frieden: Richt werde ich wanten ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnade hatteft Du festgestellt als mein Gebirge Macht; - Du bargft Dein Antlit, ba war ich erschrocken. Bu Dir, Ewiger, will ich rufen und jum Beren fleben. Welcher Gewinn ift an meinem Blute, wenn ich finte in die Grube? Wird ber Staub Dich preifen, wird er berfünden Deine Treue? Bore, Ewiger, und fei mir gnadig! Ewiger, fei mir ein Beiftand. Da wandteft Du meine Rlage in Reigentang, loftest meinen Gad und gurteteft mich mit Freude. Darum foll Dir faitenspielen Lobpreis und nicht berftum. men; Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preifen.

בְּרוּךְ שֶׁאָמֵר וְחָיָה הָעוֹלֶם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ
עוֹשֶׁה כְבִאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׁה. בְּרוּךְ גּוֹגֵר
וּמְלַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַאָּרֶץ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיוֹר. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׁכָר טוֹב לִיבִאִיו. בְּרוּךְ חַיּ עַבְּרוּךְ מְשַׁלֵּם עָבְּרִיוֹר. בְּרוּךְ שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אֲמוֹ: בְּרוּךְ אֲמוֹ: בְּרוּךְ אֲמוֹ: בְּרוּךְ אֲמוֹ: בְּרוּךְ אֲמוֹ וְחַסִידִיו וַעֲבָדִיו. וּבְשִׁירִ בְּנִילְיכְךְ מְלָבְּרוֹ וְעָבְּדִיו. וּבְשִׁרִי עַבְּרָּוֹ וְנִמְלִיכְךְ מְנַבְּלְּלֹ בְּמְשִׁבְּחוֹת וּבְּבְּיוֹ. וּבְשִׁרִי וְנִמְלִיכְךְ מַלְּבְּלְּלְ בִּיִּשְׁבְּחוֹת וּבְּבְּיוֹ אֵלְחִינוֹ נְנְבְּלְּךְ וְיִ אָּלֹהִינוֹ בִּשְׁבְחוֹת וּבְּבְּיוֹ וְעָבְרִיוֹ. וּבְשִׁירִי וְנִמְלִיכְךְ מַלְבֵּנִוֹ אֵלְהִינוֹ נְנְמְלִיכְךְ מִנְעָבְרִוֹת וְנִבְּלְרְיִ מְלָבְּיוֹ וְנִמְלִיכְךְ מַלְבְּיִוֹיוֹ וְעָבְרִיוֹ. וּבְשִׁבִּי יִי אָלֹהְינוֹ מְלֶבְיוֹ בְּשְׁבְחוֹת וּבְּבְּיוֹ אֲלְהִינוֹ מְלֶבְי בְּעִבְּיוֹ שְׁמִוֹ בְּמְשִׁבְּחוֹת וְבִבְּיוֹ שְׁמִוֹ וְחָסִידִיו וַנְבְבְּיוֹ אֲלְהֵינוֹ בְּבְּלְּבְיוֹ בְּבִּעְרְךְ וְנִוֹבְיּתְ מְשָׁבְּחוֹת וְמִבּיְרְוֹת בְּבְיִי מְחָלְבְּיוֹ מְמְלָבְי מִיְלָלְל בַּתְשְׁבְּחוֹת וְבִייִר שְׁבִּוֹי וְנִי מָלְבְיְ מְיִבְּלָל בַּתְשְׁבְּחוֹת וְבִּבְיוֹי מִוֹבְי מִנְיִבְּיוֹ מְנִילְנִי מְהָלְבְּיִי מְלֵּבְי מְיִבְּלְּל בַּתִּשְׁבְּחוֹת.

Gelobt fei, auf beffen Wort die Welt entstand. Ge= lobt fei Er! gelobt Er, der Urheber bes Schöpfungswerkes, gelobt der fpricht und vollbringt, gelobt der beschließt und voll= führt, gelobt ber fich erbarmt ber Erde, gelobt ber fich erbarmt ber Geschöpfe, gelobt ber segensvollen Lohn ertheilt ben ihn Fürchtenden, gelobt ber ewig lebt und bauert beständig, gelobt ber Befreier und Retter, gelobt fei fein Name. Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr ber Welt, Allmächtiger, barmbergiger Bater, ber gerühmt wird burch ben Mund feines Bolfes, ver= herrlicht und gepriesen durch die Zunge seiner Frommen und Knechte. Und mit ben Lobgefängen Davids, Deines Knechtes, wollen wir rühmen Dich, Ewiger, unfer Gott, durch Loblieder und Pfalmen Dich erheben, preisen und verherrlichen und anrufen Deinen Namen und Dir die Herrschaft geben, Du unser Rönig, unfer Gott, Einziger, Ewiglebender, Berr! gepriefen und verherrlicht fei für und für fein großer Rame. Gelobt feift Du, Ewiger, König, der gerühmt wird durch Loblieder.

הורו לַיָּי קַרְאוּ בִשְׁמוֹ חוֹרִיעוּ בָעַמִּים עַלִּילֹתְיו: שִׁירוּ לוֹ זַפְּורוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכֶר־־־נִפְלְאֹתִיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָרְשׁוּ וִשְּׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי וְיָ: דִּרְשׁוּ וְיָ וְעָזּוּ בַּקְשוּ פָנֵיו תָמִיר: זִכְרוּ נִפְּלְאֹתָיו אֲשֶׁר עֲשָׁרוֹ מִפְתִיו וּמִשְׁפְּמִי־־פְּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵר עַבְרוֹ בְּגִי יַעַקב בְּחִירָיו: הוא יַיָ אֱלהֵינוּ בְּבֶל־־הָאָרֶץ מִשְׁפְּטִיו: זִכְרוּ לְעוֹלְם בּרִיתוֹ דָּבָר צִנָּה לְּאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיְעַמִירֶהָ רְלַיִצקב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוּלָם: לַאמר לְךָּ אֶתֵּן אֶרֶץ־־כְּנְעַן חֶבֶּל נַחֲלַתְבָם: בְּהְיוֹתְבֶם מְתֵי מִסְפֶּר בִּמְעַט וְגָרִים בָּה: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִפַּמְמֶלֶכָה אֶל־עם אַחֵר: לֹא־הִנְּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וּוֹכַח עַלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּנְעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־ תָּבֶעוּ: שִׁירוּ לַיָּי כֶּל־הַאָבֶץ בַּשִּׂרוּ מִיוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעַתוֹ: סַפְּרוּ בַנּוֹיִם אֶת־־כְּבוֹרוֹ בְּכֶל־־־הָעַמִּים נִפְּלְאתְיו: בִּי נְרוֹל יְיָ וּמְהָלֶל מְאד וְנוֹרָא הוֹא עַל־בֶּל־אֲלֹהִים: בִּי בָּל־אָּלהֵי הָעַפִּים אָלִילִים וַיִי שְׁמִיָם עָשָּׁח: הור וְהָרָר לְפָנְיו עוֹ וְחֶרְנָה בָּמְקמוֹ: הָבוּ לַיִי מִשְׁפְּחוֹת צַמִּים הָבוּ לַיִי כָּבוֹר וָעוֹ: הָבוּ לַיִי כְּבוֹר שְׁמוֹ שְאוּ מִנְחָהוּ וּבְאוּ לְפָנִיו הִשְּׁמַחֲוּוּ לַיִּי בְּהַרְכַת־־קְּבֶש: חִילוּ מִלְּפְנָיו כָּרֹ־ הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תַבֵּל בַּל־תִמוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמֵיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיאמָרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מֶלֶך: יִרְעִם הַיָּם וּמְלֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשְּׁהֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָו יְרַבְּנוּ עֵצִי הַיְעַר מִלְּפְנִי יְיָ כִּי־ בָא לִשְׁפוֹט אֶת־הָאָרֶץ: חוֹדוּ לַיִי בִּי טוֹב בִּי לְעוֹלְב חַסְרוֹ: וְאִמְרוֹ חוֹשִׁיִעְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעְנוּ וְקַבְּצְנוּ וְהַצִּילֵנוּ מורבונים לְחוֹרוֹת לְשֵׁם קַרְשֶׁךְ לְחִשְׁתַבּוֹם בּתְהַלְּתֶךְ:

Danket bem Ewigen, rufet an feinen Ramen, machet fund unter ben Bolfern feine Thaten. Singet ihm, fpielet ihm, redet von all feinen Bundern. Rühmet euch feines heiligen Namens: es freue sich das Herz berer, die den Ewigen suchen. Berlanget nach dem Ewigen und feiner Sobeit, suchet fein Untlit beständig. Gebenket seiner Bunder, die Er gethan, feiner Reichen und ber Aussprüche seines Mundes. Same Jisraels, feines Anechtes, Sohne Jaatobs, ihr feine Erfornen! Er ift ber Ewige, unfer Gott; über die gange Erde ergehen feine Gerichte. Ge= bentet ewiglich feines Bundes, bes Wortes, bas Er geboten, ins taufendste Geschlecht, das Er geschlossen mit Abraham, und seines Schwures an Nigchaf. Und Er ftellte es auf für Jaafob zur Satung, für Jisrael zum ewigen Bunde, ba Er fprach: Dir geb' Ich das Land Kenaan als Loos eures Besites; da ihr waret ein zähliges Häuflein, da eurer wenig und ihr darin weiltet. Und fie zogen von Bolt zu Bolt, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ feinen Mann fie bedrücken und ftrafte um fie Ronige. "Rühret nicht meine Gefalbten an und meinen Propheten füget fein Leid zu!" Singet bem Ewigen, alle Lande, verfündet von Tag zu Tag feine Bulfe. Erzählet unter den Bölfern feine Berr= lichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist ber Ewige und fehr gepriesen, und furchtbar ift Er über alle Götter. Denn all die Götter der Bölker find Richtiges; aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Frende an feiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Bolfergeschlechter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph! Spendet bem Ewigen seines Namens Ehre, nehmet Geschenke und kommet vor fein Antlit, bucket euch vor bem Ewigen im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm, alle Lande! und fest ist bas Erdenrund, wantet nicht. Frohlocke ber Himmel und juble die Erde, und man fpreche unter den Bölkern: Der Ewige ift König! Dröhne das Meer und seine Fülle, fröhlich sei die Flur und Alles, was darin. Dann muffen jauchzen die Bäume des Waldes vor dem Ewigen; benn Er ift gekommen, die Erde zu richten. Danket bem Ewigen, benn Er ift gutig, benn ewiglich währt feine Buld! Und fprechet: Silf uns, Gott unserer Sulfe, und sammle uns und rette uns von ben Böltern, daß wir danken Deinem heiligen Namen, daß wir

בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלֶם וְעַר־הָעלֶם נִיאמְרוּ כָל־־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי: רוֹמְמוּ וְיָ אֶלהַינוּ וְהִשְׁתַּחְוּוּ לַבָרם בַּגְלָיו קָרוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְּׁתַּחוּוּ לְהַר קָרְשׁוֹ כִּי קָרוֹשׁ וְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עַוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהַרְבָּח לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כְּל־חֲמְתוֹ: אַמִּח נִי לא־תִּכְלָא רַחֲמֶיך מִמֶּנִי חַסְרָּך וַאַמִּחְדּ תִּמִיר יִּצְּרְוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךְ יְיָ וַחֲסָבֶיךְ כִּי מֵעוֹלֶם הַפָּח: הְנוּ עוֹ לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל נַאֲנָתוֹ וְעָזוֹ כַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְרָשִׁיך אֵל יִשְׂרָאֵל הוא נֹתֵן עוֹ וְתַעַצִּמוֹת לָעָם בָּרוּך אֱלֹהִים: אֵל־נְקְמוֹת יָיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפְיַע: הִנְשֵׂא שׁוֹפֵּט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְמוּל עַל־גָּאִים: לַיִי הַיְשׁוּעָה עַל־עַפְוּך בְרְכָתֶךְ פֶּלָח: יָיָ צְבָאוֹת עִפְנוּ מִשְׂנָב לְנְוּ אֱלֹהֵי יַעַקב סֶלָה: וְיָ צְּבָאוֹרת אַשְׁרֵי אָדָם כּמִחַ בָּך: וְיָ חוֹשִׁיעָרח הַפֶּוֹלֶהְ יַעַבְּנְוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־־עַפֶּוֹךְ וּבְרֵךְ אָת־נַחַלָּתֶךְ וּרָצִם וְנַשְּׂאֵם עַר־הָעוֹלָם: נַפְּשֵׁנוּ חִכְּתָרֹ לַיָּי עֶוְרֵנוּ וּמָנְבֵּנְוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמֵח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָרְשׁוֹ בָמֶּחְנוּ: יְהִי־חַסְרָּךְּ יְיָ עָלֵיְנוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָּךְ: חַרְאֵנוּ יִנְ חַסְהֶּךְ וְנִשְּׁצִרְ תִּמֶּן־לָנוּ: קוּמָה צְוְרָתָה לָּנוּ וּפְּבֵנוּ לְמַצוְ חַסְהֶף: אָנבִי יְיָ אֱלֹהֶיךְ הַפַּצִּלְּדְ מֵאֶבֶץ מְצְרָיִם הַרְהֶב־־פִּיך וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבְּבְה לּוֹ אַשְׁרִי הָעָם שֶׁיִנָ אֶלֹהָיו: וַאֲנִי בְּחַסְרְּהְ בָפַּחְתִּי נָגֵל לִבִּי בִישׁוְעָחֶךְ אָשִׁירָה לַיִי כִּי נְמַל עָלָי:

uns rühmen Deiner Berrlichkeit. - Gepriesen fei ber Ewige, ber Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Bolk fprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! - Erhebet den Ewigen, unfern Gott, und budet euch vor feiner Guge Schemel! heilig ift Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch bor feinem beiligen Berge; benn beilig ift ber Ewige, unfer Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Miffethat und verderbt nicht und wandte oft seinen Born ab und weckt nicht all seinen Grimm. - Du, Ewiger, wirft nicht zurückhalten Deine Liebe von mir; Deine Suld und Deine Trene werden ftets mich bewahren. Gebenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Suld; benn von Ewigkeit find fie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ift fein Ruhm und feine Macht in den Wolfen. Furchtbar bift Du, Gott, aus Deinem Beiligthume, Gott Fisraels! Er giebt Macht und Stärke dem Bolfe. Gepriesen sei Gott! - Gott ber Bergeltung, Ewiger, Gott ber Bergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter ber Erbe, vergilt Lohn ben Hochmüthigen. — Beim Ewigen ift der Siea: über Dein Bolf komme Dein Segen, Selah! Der Gott ber Beerschaaren ift mit uns, eine Beste ift uns der Gott Raafobs. Selah! - Gott ber Beerschaaren! Beil bem Menschen, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage unferes Rufens! - Silf Deinem Bolle und fegne Dein Erbe. und weide und trage fie bis in Ewigkeit. Unfere Seele wartet bes Ewigen: unfer Beiftand und unfer Schild ift Er. Denn an ihm freuet sich unser Berg; denn seinem heiligen Ramen vertrauen wir. So moge fein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Lag uns schauen, Ewiger, Deine Suld, und Dein Beil gieb uns. Auf, und gum Beiftand! und erlofe und um Deiner Gnade willen. - Ich bin der Ewige, dein Gott, der dich herauf= geführt aus bem Lande Migrajim. Thue weit auf beinen Mund, daß Ich ihn fülle! — Beil dem Bolke, dem also geschieht: Beil dem Bolfe, beffen Gott der Ewige ift. Ich aber vertraue Deiner Suld; es frohlockt mein Berg ob Deiner Sulfe. Ich will dem Ewigen singen, benn Er hat mir wohlgethan.

(a) לַמְנַצֵּחַ מִּוֹמוֹר לְּרָוֹר: הַשְּׁמֵוֹם מְסַפְּרִים כְּבוֹר־ אֵל וּמַצְשֵׁה יָרָוֹ מַנִּיד הָרָקִיעֵ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אְמֶר וְלֵוֹלָה לְלֵוֹלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְלַוֹּלָה יְהַוֹּחִה־הְּעֵת: אֵין־אְמֶר וְאֵין הְּבָּרִים בְּלִּי וְלֵּיְבְּׁתְ מִשְׁמְּטִׁת שְׁם אְהֶל בְּהָם: וְהוֹא בְּחְתוֹן יצֵא מֵחְפְּתוֹ עַלֹּר לְּנִוֹלָה יְהַוֹּה נְמִיְּבָה מַהְבְּעוֹת פֶּתְייִם מוֹצְאוֹ וּתְקוּפְתוֹ עַלִּר יְשְׁיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפְתוֹ עַלִּר יְשְׁיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפְתוֹ עַלִּר יְשְׁנִים מְוֹבְּיֹך מְשִׁפְּחֵי וְבָּלְּה יְהַוֹּה נְמִיְבְּה מִחְפְּמֵת פָּתִי: פִּקּוֹב יְבְּוֹבְי וְנְבְּה וְמִבְּח וְבְּקוֹת יְבְּהְ נִוְהָר בְּהֶם בְּשְׁמְרָם מִוֹּבְית מִיְּבְּתוֹ עִלְּקוֹב יְבִין מִנְּמְחְבְּיך נִוְּהָר בְּהָם בְּשְׁמְרָם מִיְּבְּתוֹ מִיְּבְּתוֹ מִיְבְּתוֹּך יְבְּוֹה נִוְבְּת יְבְּהָר נִוְהָר בְּהָם בְּשְׁמְרָם מִוְּבְּשׁ וְנְפָּת וְנְבְּתוֹ מִיְבְּהְוֹ נִוְהָר בְּהָם בְּשְׁמְרָם מִוְּבְּתוֹ מִנְבְּהְוֹ נִוְבְר בְּהָם בְּשְׁמְרָם מִוֹבְיִים מִיְּבְּה וְנְבְּיוֹ מְנְבְּהְוֹ נְנְבְר וְמְבְּתוֹ מְנְבְּתְּיִבְין מִנְּבְּתוֹן לְבִי לְפְנִוְךְ יְהוֹה בְּנִים מְנִבְיִר וְנִבְּיוֹ לְנִבְיוֹ מְנִבְּתוֹן לְבִי לְפְנְוְךְ יְהוֹה בְּנִיוֹת וְנִבְיוֹן לְבִי לְפְנְוְךְ וְבְּר וְהְבִּי וְבְּבְּוֹן בְּרְיִם מְנִבְיוֹן לְבִּי לְפְנְוְךְ וְבְּוֹב וְנִבְּיוֹן לְנִבְי לְפְנְוְךְ וְבְּוֹב מְוֹבְיוֹן לְבִי לְפְנְוְךְ יְהוֹה צוֹיר וְנִבְּיוֹין לְנִבּי לְפְנְוְךְ יְהוֹה צוֹרי וְנִבְּיוֹן לְבִי לְפְנְוְךְ וְבְּבוֹים בְּבְּיוֹים מְוֹבְיוֹין לְנִייִם מְנְבְיִים מְנִבְּיִים מְנִבְּיִם מְנִבְיוֹן לְנִבְיוֹן מְנִבְיוֹם מְנִבְּיוֹם מְנִבְיוֹן מְנִבְיוֹם מְנִבְיוֹן לְנִבְי לְפְנְוְךְ וְבְּבוֹין מְנִבְיּים מְנִבְיוֹן מְנִבְיוֹן לְבִי לְפְנְוְיְם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹן מְנִבְיוֹן מְנְנִבְיוֹן לְבִין מְבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם מְּבְיוֹם בְּבְּעוֹים מְבְּבְּבְּים בְּבְּתְיוֹם מְנְבְיוֹם מְבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם מְבְּבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּתְיֹם מְבְּבְּתְּם מְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם ב

לי) לְדִּוֹד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־שַׁנְמוֹ לִפְנִי אֲבִימְלֶּהְ וַיְגַּרְשֵׁהוּ
וַיֵּלֵך: אֲבָרְכָה אֶת־יְהוֹה בְּכָל־צֵת תְּמִיד תְּהִלְּתוֹ בְּפִי:
בַּיהוֹה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנְוִים וְיִשְׁמְחוּ: נַּדְּלוּ לֵיהוֹה אָתִי וּנְתְּבוֹים וְיִשְׁמְחוּ: נַּדְּלוּ לֵיהוֹה אָתִי וּנְתְּבוֹים תְּבִּלְי אָת־יְרוֹה וְעַנְגִי הִבְּיֹםוּ אֵלָיוֹ וְנְהְרוֹ וּפְנִיהָם אַלִּי וְנְבְּלְרוֹתִי הִצִּילְנִי: הִבְּיִםוּ אֵלָיוֹ וְנְהַלְּצִם: מַּעְמוֹ וּרְאוֹּ עִוֹּה שָׁמֵע וּמִבְּל־צְרוֹתִיו הוֹשִׁיעוֹ:
הְבִּים מִלְאַך־יְהוֹה אַשְּׁבִי בִּנְבִי לִּרִאוֹ בְּיִרִם בְּשׁוּ וְרָאוּ אָת־יִּהְוָה לִּיִּה לִּיר מִוֹב: לְבוֹ בְּנִים שִׁמְעוּרּלִי וְהַנְּה לֹא־יַחְסְרוּ בָּלִרשוֹב: לְבוּ בְּנִים שִׁמְעוּרּלִי וְהְוֹה לֹא־יַחְסְרוּ בָּלִרשוֹב: לְבוּ בְּנִים שִׁמְעוּרּלִי

למנצח (Pjalm 19.) Dem Sangmeister; Pjalm von David. — Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Gin Tag läßt bem andern guftrömen das Wort, und eine Nacht fpricht zur andern die Runde. Nicht find es Worte und nicht Reben, deren Stimme nicht gehört wird, sondern über die ganze Erde geht aus ihre Schnur und an bas Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesetzt. Und ber, wie ein Bräutigam bervorgehend aus seiner Rammer, frohlocket wie ein Held, Die Bahn zu durchlaufen. Am Ende der Himmel ift sein Aufgang, und sein Kreislauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor feiner Gluth. Die Lehre des Ewigen ift untadelig, seelenerquickend, des Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen sind recht, herzenerfreuend; des Ewigen Gebot ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht des Ewigen ist rein, besteht ewig; des Ewigen Aussprüche sind mahr, find gerecht allzumal. Gie, die foftlicher find benn Gold und feines Gold in Menge, und füßer benn Honig und Honigfeim. Auch Dein Knecht wird durch fie belehrt; in ihrer Bewahrung ist großer Lohn. Ber= irrungen, wer merket fie? - Bon verborgenen Gunden reinige mich! Aber auch von Uebermüthigen halte Deinen Knecht fern, daß fie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Bergehen. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

Or Abimelech, der ihn forttrieb, und er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit; stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele; hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset und seinen Namen erheben zumal! Ich suchte den Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schrecknissen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und der Ewige hörte, und von all seinen Leiden rettete Er ihn. Es lagert der Engel des Ewigen um die, so ihn fürchten, und besfreitet sie. Rostet und sehet, daß gütig der Ewige ist; Heildem Manne, der bei ihm sich birgt. Fürchtet den Ewigen, ihr seine Heligen! denn Nichts mangelt denen, so ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern; aber die den Ewigen suchen, entsehren kein Gut. — Ronnnt her, Kinder, höret auf mich: die Jurcht des Ewigen lehr' ich euch. Wo ist der Mann, der Leben begehrt, der Tage wünscht, Gutes zu schauen? — Wahre deine Zunge vor Bösem und deine Lippen, daß sie nicht Trug reden,

יְרָאַת יְהֹיָה אָלַפֶּרָכֶּם: מִי־דַהָאִישׁ הָחָפֵץ חַיִּים אהֵב יְמִים לְרָאוֹת מוֹב: נְצֹד לְשוֹנְךְ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךְ מִדְבֵּר יְמִים לְרָאוֹת מוֹב: נְצֹד לְשוֹנְךְ מֵרָע וּשְׂפָתֵיךְ מִדְּבֵּר יְמִים לְרָאוֹת מוֹב: נְצֹד לְשוֹנְךְ מֵרָע וּשְׂפָתִיךְ מִדְּבָּרוֹ יִחְיָה שָׁמִע יְרִים יוֹשִׁיעֵ: כַּנוֹת רָעוֹת צַּדִּיק וּמְכָּלְם יַצִּילֶנְוּ וּמְלִר־עְּרָם: צְּצַעְקוּ וַיִּהְוֹה שָׁמִע נִמְלִּר יְבִּרוֹתְם הִצִּילָם: כָּרוֹב יְהוֹיָה לְנִשְׁכְּרִי־לֵב וְאָתִּד נְבְּוֹת הַעוֹת צַדִּיק וּמְכָּלְם יַצִּילֶנְוּ וּמְלִר־בְּרוֹת מָהַנְּח וֹמְשְׁכֵּוֹ: פּּנְה יְהוֹה שְׁמִע יְבְיח וֹשִׁיעֵ: כַּנוֹת רָעוֹת צַּדִּיק וִמְכָּלְם יַצִּילֶנְוּ וְּלְבִי יְהוֹיָה לֹא נִשְׁכְּרָה: שֵּמֵע הָעוֹת בְּנִיתוֹת בְּוֹתְים הֹצִילְנִוּ וְמִלְבִין וְלֹא נִשְּבְּרָה: בְּלִּר יְבִּוֹת בְעוֹת בְּלִית וְמִבְּלְם יִצִּילְנִוּ וְּלְבִית וְבְּלִית וְלָא נִישְׁמוּ בָּלֹיתוֹת בְּוֹבְיוֹת הְנִים וְלֹא נִישְׁמוּ בָּלֹית הַחִים בּוֹ:

Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewigen Zornblick ist wider die, so Böses thun, zu tilgen von der Erde ihr Gedächtniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus all ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist der Ewige denen, die gebrochenen Herzens sind, und denen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Leiden des Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gebeine; nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es tödtet den Frevler das Unheil, und des Gerechten Hassen. Der Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

חלפת (Pfalm 90.) Gebet von Moscheh, dem Manne Gottes. — Berr, Buflucht bift Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Che benn die Berge geboren wurden und Erde und Beltall freifte, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bift Du Gott. Du führst ben Sterblichen bis zur Berknirschung und fprichft: Rehret guruck, Menschenkinder! Denn taufend Jahre find in Deinen Augen wie ber gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in ber Nacht. Du ftrömft fie bin, im Schlaf werden fie; am Morgen sproffet er wie Gras. Um Morgen blühet er und sproffet, am Abend ift er abgemähet und verdorrt. Denn wir vergehen in Deinem Borne, und in Deinem Grimme find wir angstverwirrt. Du ftellft unfere Bergehungen vor Dich hin, unfer heimlich Thun vor das Licht Deines Antliges. Denn all unsere Tage verftrei= chen in Deinem Grimme; wir verbringen unsere Jahre wie Beschwätz. Unfere Lebensjahre — das sind siebzig und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt sich Glend und Unheil; denn schnell enteilt's, und wir muffen davon. Wer kennt Die Macht Deines Bornes und, wie er ihn fürchten follte, Deinen Grimm? - Unfere Tage gablen fehr' uns benn, bag wir gewinnen ein weises Herz. Rehr' um, o Ewiger! - wie lange noch? und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Hulb, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage. Erfreue uns, gleich ben Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, ba wir Unglück geschauet. Sichtbar werbe vor Deinen Knechten Dein Werf und Dein Glang über ihren Göhnen. Und es fei die אַרנָי אָלהֵינוּ עָלֵוְנוּ וּמַעשׁה יָהֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעשׂה יָהֵינוּ כּוּנְבָּהוּ:

(אא) ישׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁבִּי יִתְלוֹנָן: אמֵר לֵיהֹנָה מֵחְסִי וּמְצוּדָתִי אֶלְהַי אֶבְּטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְּהְ מִפְּח יַקוּשׁ מִהֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרַתוֹ יָסֶךְ לֶּךְ וְתְחַת בְּנְפִיוֹ יְצִיּוֹךְה מִקְּטָר בְּאָבָר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לֶּךְ וְתְחַת בְּנְפִיוֹ יְצִיּיְרְה מִקְּטָר יְשׁוּר צְּבָר הַוּוֹת: בְּאָפָל יַהַלֹך מֵקְטָכ יָשׁוּר צְּחָלְר מִמְיַנְר מִמְיַנְר מִקְיּתְר בְּבְּרָה מִמְיַנְר מִקְיּתְר בְּבְּרָה מִקְיּבְר וֹ מִנְיִן שַׁמְתָּב וְשִׁלְּח וְבְּבָרָה מִיְמְעִנְרְּ בְּבְּרְתוֹ וְצַיֶּה בְּלְךְ לִשְׁתְרְ בְּבְּרָה וְשְׁצְתְר בְּבְּרְה מִיְמְעִנְרְ בְּבְּרְתוֹ יְצַיֶּה בְּעְבְיוֹן שְׁמְתָּבְ וְשְׁלְבְי מִיְמְשְׁבִית וְשְׁצְּבְיוֹ וְצַיֶּה לְאִבְּרְוֹּ בְּבְּלְר מְשִׁקְרְ בְּבְּרְה וְמְנִין שְׁמְלְּךְ מִבְּרְך מִים אִשְּבִיעהוֹ וְצְיִּתְר בְּשְׁבְיִרְה וְמְנְיִין שְׁמְיִבְּ בְּבְּבְרוֹ וְצְשִּבְיוֹן בְּבְּבְרוֹ וְשְׁבְּיִבְרוֹ בִּיְבְּיוֹ וְצַיֶּחוֹ בְּיִבְּרְוֹ מִבְּיִלְרוֹ בִּיְבְּיִים וְשְׁבְּיִבְרוֹ בִּיְבְּיִבְיוֹ וְשַׁבְּבְּבְּוֹר וְמְנִין בְּבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּבְּרוֹ וְשְׁבְּבְּרוֹ וְשְּבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּיִבְיוֹ וְשְׁבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּבְיוֹ וְשְׁבְּבְרוֹ וְבְּבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּבְיוֹ וְשְׁבְּבְיוֹ וְשְׁבְּיוֹ וְשְׁבְּיוֹ וְשְׁבְּבְיוֹ וְשְׁבְּיוֹם שְׁבְּיוֹם וְשְבְּבְיוֹם וְשְבְּבְיוֹ וְשְבְּבְּוֹן מִים אשבּיעהו ואראהו בישועתי: ארן מִים אשביעהו ואראהו בישועתי: ארָן מִבְּבְיוֹם בְּשְבְּבְּוֹי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ מִים בְּבְּבְיוֹ בְּיְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּיִבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּיִבְּיוֹם מְשְבְּבְיתוֹ מִבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּיִבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹם מְבְּבְּבְיּבְיְבְיוֹ מְבְיּבְבְּבְיתוֹ בִּשְׁבְיבְּבְיבְיבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְים בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְיוֹבְיוֹם מְבְּבְבְיוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם מְבְיבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיבְבְיוֹ בְּבְבְיוֹ מְבְיוֹ מְיוֹם מְבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹ בְּבְּבְבְיוֹ בְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹם בְּבְיוֹב בְבְּבְיוֹבְי

(מְלָה) חַלְּלוּיָה חַלְלוּ אָת־־שֵׁם יְחְנֶּה חַלְלוּ עַבְּהֵי יְהְנָה: שֶׁעְמְרִים בְּבִית יְהוֹה בְּחַצְרוֹרת בֵּית אָלֹהִינוּ: חַלְלוּיָה כִּי־מוֹב יְהוָֹה וַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי־יָעַקְבּ הַלְּלוּיָה מִבְּל־אָלֹהִים: כּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוֹה עֲשָׂה בַּשְּׁמִים וֹבְאָרֶץ בַּיִּמִים וְבָל־חָהמוֹת: מִעַלֶּה נְשִׂאִים מִקְצִה הַאָּרֶץ בְּבְלִים מַשְּׁדָם עַד־בְּחַמָה: שֶׁלַה נְשִׂאִים מִקְצִה הָאָרֶץ מִצְלְיִם מַשְּׁבָם עַד־בְּחַמָּה: שֶׁלַח אוֹתת וּמפְּתִים בְּתוֹבְנִי מִצְלְיִם בְּפַּרְעוֹה וּבְכַלֹּרְעַבָּדִיו: שֶּׁהִכָּה נּוֹים רַבִּים וְחָרֵג מִצְרָים בְּפַּרְעוֹה וּבְכַלֹּרְעַבָּדִיו: שֶּׁהַכָּה נּוֹים רַבִּים וְחָרֵג Huld bes Herrn, unseres Gottes, über uns! Und bas Werk unserer Hände fördere bei uns, und bas Werk unserer Hände fördere es!

ישב (Pfalm 91.) Wer in dem Schute bes Sochften figet, der ruhet im Schatten bes Allmächtigen. Ich fpreche zum Ewigen: Meine Buflucht und meine Burg, mein Gott, bem ich vertraue! Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Bogelftellers, von ber Beft bes Berderbens. Mit feinem Gefieder bedt Er bich, und unter seinen Fittigen bift bu geborgen; Schild und Banger ift feine Treue. Richt fürchteft bu vor bem Schreden ber Racht, vor dem Pfeile, der fliegt bei Tage, vor der Peft, die im Dunkeln schleicht, vor ber Seuche, Die wüthet am Mittage. Es fallen dir zur Seite Taufend, und Zehntausend dir zur Rechten, dir nahet sie nicht. Nur mit beinen Angen schauest du, und die Bergeltung der Frevler fiehft du an. Denn Du, Ewiger, bift meine Zuversicht! Den Söchsten machst du zu beiner Zuflucht. Nicht wird Unglück dir widerfahren, und eine Blage nabet nicht beinem Belte. Denn feine Engel entbietet Er für bich, bich gu behüten auf all beinen Wegen. Auf Sanden tragen fie bich, baß nicht an dem Steine bein Juß fich ftoge. Auf Low' und Otter trittst du, gertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' Sch ihn; Sch stelle ihn hoch, weil er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Sch erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich errette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben fättige Sch ihn, und laffe ihn meine Sulfe schauen.

gen! Lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hause des Ewigen stehen, in den Hösen des Gwigen, die im Hause des Ewigen stehen, in den Hösen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! denn gütig ift der Ewige; saitenspielet seinem Namen, denn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat Er gemacht im Himmel und anf Erden, in den Meeren und allen Tiesen. Herauf bringt Er Wolken vom Rande der Erde, Blize zum Regen erschafft Er, Er sührt hervor den Wind aus seinen Schatstammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Mizrajims, von Menschen bis Vieh. Er sandte Zeichen und Wunder in deine Witte, Mizrajim, an Pharanh und an all seinen Knechten; der

מְלָכִים ְעַצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶּךְ הָאֶמִרִי וּלְעוֹג מֶלֶּךְ הַבְּשְׁן
וּלְכל מַמְלְכוֹת בְּנָעֵן: וְנָתַן צִּרְצֶם נַחֲלָה נַחֲלָה לִישְׂרָאֵל
עפוֹ: יְהנְה שִׁמְךְ לְעוֹלֶם יְהנָה וִכְרְךְ לְרד־נָדר: כִּי־יָהִין
יְהנָה עַפוֹ וְעַלְּעַבְּבִיוֹ יִהְנָּחָם: עֲצַבֵּי הַנּוֹיִם בֶּסֶף וְזָהָב
מְעַשֵּׁה יְבִי אָדָם: כָּה לְהָם וְלֹא יַבבְּרוּ עֵינִים לָהָם וְלֹא
יִרְאוּ: אָזְבִים לָהָם וְלֹא יַאֲזֹוְנוּ צִּף אֵין יָשׁ־רְוּחַ בְּפִּיהָם:
בְּמוֹהֶם יִהְיוּ עשִׁיהֶם כּל אֲשֶׁר־בּמִחַ בָּהָם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּכוֹן אָת־יְהנָה: בֵּית שִּבְּרוֹ בְּנִים אָתִּיְהנָה: בֵּית הַלֵּוֹיִ בְּרְכוּ אֶת־יְהנְהוֹה: בָּרוּךְ יְהנָה מָבִּיוֹן שְבֵּן יְרוּשְׁרְבִּ הְלִּוֹיָה: בִּית הַלְּוֹיִה:

(קלו) הורו לַיהוָה בִּי־טוֹב כִי לִעוֹלֶם חַסְרוֹ: הורו לאלהי האלהים כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִי לִעוֹלֶם חַסְרוֹ: הורוּ לַאַרנִי הַאַרנִים כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: לְעשֵׁה נִפְלָאוֹת נְרלוֹת לְבַרוֹ כִי לִעוֹלֵם חַסְרוֹ: לְעשֵׁה הַשְּׁמֵיִם כִּתְבוּנָה לְרַקַע הָאָרֶץ עַל־הַפָּוִם כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: לְעשׁה אוֹרִים נְּדֹלִים כִי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: אָת־הַשָּׁמֶשׁ לְמֶמְשֵׁלֶת בַּיוֹם כִי לִעוֹלָם חַסְרוֹ: אָת־הַיָּהָהַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלְּיְלָה כִי לְעוֹלֶם חַסִרוֹ: לְמַבֵּח מִצְרַיִם בַּבְכוֹרֵיהֶם כִי לִעוֹלָם חַסְרוֹ: וַיוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִי לְעוֹלֶם חַסְהוֹ: בָּיֶר חַנָקָה וּכִוֹרְוֹעַ נְטוּיָה כִי לְעוֹלֵם חַסְרוֹ: לְנוֹר יַם־סוֹף לְנְוַרִים כִי לְעוֹלֶם הַסְרוֹ: וַהַעָבִיר ישָׁרָאֵל בָּתוֹכוֹ וְגֵעֵר פַּרְעהׁ וְחֵילוֹ בָיַם־סוּף כִי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ:

geschlagen zahlreiche Völker und getöbtet mächtige Könige, den Sichon, König des Emori, und den Og, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Und Er gab ihr Land zum Besite, zum Besite Jisrael, seinem Bolke. Ewiger, Dein Name ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken sür alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Bolke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Göhen der Bölker sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht; auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Jisrael, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus des Levi, preiset den Ewigen! Die ihr den Ewigen sürchtet, preiset den Ewigen! Gepriesen sei der Ewige von Zijon aus, der thronet in Jeruschalajim. Hallelnjah!

(Psalm 136.) Danket dem Herrn, denn Er ift gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte der Götter, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Herrn der Herren, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld.

Der den Himmel geschaffen mit Weisheit, denn ewiglich währt seine Hulb.

Der ausspannte bie Erde über ben Wassern, denn ewiglich währt seine Huld.

Der die großen Lichter geschaffen, denn ewiglich währt seine Huld.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, benn ewiglich währt feine Huld.

Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht, benn ewiglich währt seine Huld.

Der Mizrajim schlug an seinen Erstgebornen, denn ewiglich mahrt seine Huld.

Und herausführte Jisrael aus seiner Mitte, benn ewig= lich währt seine Huld.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, denn ewiglich währt seine Huld.

Und ließ Fisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt seine Huld.

Und sprengte Pharaoh und sein Seer ins Schilfmeer, benn ewiglich währt seine Hulb.

בִּי לְעוֹלֶם חַסְהּוֹ: לְמוּלִיךְ עַפּוֹ בַּפִּדְבֶּר לְמַבֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים וַיַּהָרגֹ מְלָכִים אַדִּירִים לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הַצְּמִרי וֹלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְנְתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַכְהּוֹ שִׁבְּשִׁפְּלֵנוּ וַכַּר־לָנְוּ נִיפְרָקנוּ מִצְּרִינוּ נִיפְרָקנוּ מִצְּרִינוּ הוֹרוּ לְאֵל הַשְּׁמִיִם

ליט רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהֹנָה לַיִשְׁרִים נָאנָה חְהַלָּה: לִיהֹנָה בְּכִנּוֹר בְּנִבְּל עֲשׂוֹר וַפְּוֹרּלוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חְדָשׁ הַישִׂיבוּ נַגּוֹ בִּנְרְנִיה: בִּירֹישָׁר דְּבַרֹיוֹתְוֹה וְכְּלְּה חְצְּבָרְיוֹ בְּנִוֹ בְּנִוֹר בְּנִבְּל עֲשׂוֹר וַפְּוֹרִלוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חְדָשׁר הַבְּנִבוּ נַגּוֹ בְּלִּי בְּנִבְר יְהֹנָה שְׁמִים נַגַעשׁוּ וּבְרְוּחַ פִּיוֹ כְּלֹּי מְנְעֹה הַצְּעָשׁוּ וּבְרְוּחַ פִּיוֹ כְּלֹּי מְנְעֹה הַצְּבְיּם: בַּנֵם בַּנֵּר מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת הְּהוֹמוֹת: יִירְאוֹּ מְנְעֹבְי הַנִּיְם בַּנִבְי יְהְנָה הַבְּלִים הַנְעֹם בְּעַשׁוּ וּבְרְוּחַ פִּיוֹ כְּלֹּי מִיְּבְּלְּה לְּוֹי בְּעָשׁוּ וּבְרְוּחַ פִּיוֹ בְּלֹּי מְנְעֹבְּר וְיִהְוֹה בְּלְּיה לְנִיְם בְּעִבר וְהִיֹּה בְּעִבְּיוֹ הַעָּם בְּחַר מִבְּים: מִיּבְלוֹן הַנְעִם בְּחַר שְׁבִיים הִנִּיִי הַנּוֹי וְשְׁרִי וְהַנְּה לְנִילְם הַּעְּמֹד מִחְשְׁבוֹר מִישְׁבְּרֹי הַנִּיוֹ הְעָם בְּחַר לְבִּי וְהְנִי הְנִיֹי הְנִיּוֹ הְעָם בְּחַר בְּבִּים: מִיְּבְלְּה לוֹ: מִשְּׁבְיִי הַנּוֹי הְבִּים וְהְנִים הְּנִיי הְנִי בְּיִבְיי הְנִייְ הְבִּי הְנִיוֹ הְנִיְם הְנִים הְנִיוֹן הָעָם בְּחַלְּה לוֹ: מִשְּבְיוֹל נְבִּיר לֹא־יִנְנְצֵל בְּרְבּירִישְׁבִי הַמְּוֹל נְבִּיר לֹא־יִנְנְצֵל בְּרָברְיְחָב בְּחָיל בִּבְיר הַמִּוֹל נְבִין לְנִבּי הְנִילְ בְּבִיר לֹא־יִנְבֵּל בְּרְבּיתְים: שִּוֹןל נְבּוֹר לֹא־ינְנְצֵל בְּרְבּרְבְּהְוֹים בְּעִים הַמִּבוֹים בְּרִים בְּיוֹל בִּבְים הַמִּבְּיוֹן שִּבְּיוֹ שְׁנִבְיּוֹל בְּבִים הְמִבּיוֹן שִּבְּיוֹ בְּבְּבְים הְבִּבוֹין עָבְּים הְבִּבוֹין שְּנִים בְּבִּים הְּבִּים הְבִּיִים בְּבִּים הְבִּבּים הְּבִּים הְּבִּבוֹין בְּיִי הְבִּים הְּבִּים הְבִּים הְּבִּים הְנִבְיּים בְּנִים הְנִבּיוֹ בְּבְּיִי בְּבִּים הְבִּבּיּוֹי בְּיִי בְּבִּים הְבִּבּים הְבִּבוּן בְּבְּים הְבִּים הְבִּים הְּבִּבְיּבְים בְּבִּים הְּבִּים הְבִּבְּים הְבְּבִים הְּבִּבְּיוֹם בְּנִים הְבְּבִּים הְבּוֹב בְּבִּים הְבְּבִּים הְּבְּבוֹין בְּבְּבְּוֹב בְּנְבְּיוֹב בְּבְּבְּיוֹם בְּבִּוֹּבְנְיוֹבְיוֹם בְּבְּוֹים בְּבִּוֹים בְּבוֹּבוֹים בְּבְּוֹים בְּבְּוֹם בְּבִּוֹבוֹים בְּבְיוֹם בְּבְּוֹבוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּוֹת בְּבְּוֹם בְב

Der sein Volk führte durch die Wüste, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld. Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt seine Huld.

Und den Og, König von Baschan, denn ewiglich währt seine Huld.

Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt seine Huld.

Bum Besitze Fisrael, seinem Bolke, denn ewiglich währt seine Hulb.

Der in unserer Erniedrigung unser gedachte, denn ewiglich währt seine Huld.

Und uns erlöfte von unseren Feinden, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Brot giebt allem Fleische, benn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte des Himmels, denn ewiglich währt feine Huld.

רנכו (Pfalm 33.) Jauchzet, Gerechte, in bem Ewigen! ben Red= lichen geziemet Lobgejang. Danket bem Ewigen mit ber Cither, mit zehnsaitigem Pfalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schon mit Inbelflang! Denn redlich ift bes Ewigen Wort, und all fein Thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr; von des Ewigen Huld ift voll die Erde. Auf des Ewigen Wort find die Himmel geworden, und auf seines Mundes Hauch ihr ganges Beer. Er sammelt zu Saufen des Meeres Gewäffer, Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte fich vor dem Ewigen das Erdenall, vor ihm müffen bangen alle Bewohner des Erdenrundes. Denn Er fprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört den Rathschluß der Bölker, vereitelt die Gesbanken der Rationen. Des Ewigen Rathschluß wird ewiglich bestehen, seines Berzens Gedanken für alle Geschlechter. Beil dem Bolfe, bessen Gott der Ewige ist, — ber Nation, die Er sich zum Eigenthum erforen! Bom Simmel blickt ber Ewige, fieht alle Menschenkinder; aus der Stätte seines Sibes schauet Er auf all die Bewohner der Erde; der insgesammt ihr Herz gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ift der König siegreich durch des Heeres Menge, ein held wird nicht gerettet durch Fülle der Rraft. Gitel ift das Rog zum Siege, und durch die Fülle feiner

לְתְשוּעֶרה וּכְרב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הְנֵּה עֵין יְהְוָּה אֶלֹּר יְרֵאֶיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְרּוֹ: לְהַצִּיל מִפְּוֹנֶת נַפְּשָׁב וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְּשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוֹה עָוְרֵנוּ וּמְגִנְנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבְּנוּ כִּי בְשֵׁם לָךְשׁוֹ בָמְחְנוּ: יְהִי־חַסְרְּךְ יְהֹנָה עָלִינוּ בַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

(צב) מִוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּבֶּת: מוֹב לְחוֹדוֹת לַיִּי וּלְוֹמֵר לְשִׁמְךּ עֶלִי־עָשוֹר וַעֲלִי־נְבֶּלְ עֲלֵי הִנְּיוֹן בְּכְנּוֹר: כֵּי בַּלֵילוֹת: עֵלִי־עָשוֹר וַעֲלִי־נְבֶּל עֲלֵי הִנְּיוֹן בִּכְנּוֹר: כֵּי שְׁמִּחְתַּנִייִי בְּפְּעָלֶךְ בְּמֵעשׁי יָבִיךְ אֲלֵב וֹיְבְּלוֹ מַעשִׁיךְ יְיְ מְאד עָמְקוּ מַחְשְׁבתִּיך: אִישׁ בַּעַר לֹא וֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶתְ־זֹאת: בִּפְּרְחַ רְשָׁעִים בְּמוֹ עֲשֶׂב וַיִּצְיצוּ בָּלֹ הְנֵּה אוְבֶּיךְ יִנְ בִּי־הִנֵּה אוְבֶיךְ יאברוּ יִתְפָּרְרוּ בָּלְקּעְיִי בְּיִּבְירוּ בִּלְּבְנוֹן יִשְׁיָּה מְחוֹם לְעַלֶּם יְיָ: בִּי בְּחַבְירוֹת אָלְהִים בִּרְאִים בְּלְנִי מִבְּרוֹן יִשְׁיָּה מְחִיבְּ בְּלְּבְנוֹן יִשְׁיָּה בְּוֹב בְּעְבָּן וַ וַחָּבָּט בַּחְמָרוֹת אָלְהֵינוּ יַפְּרְיחוּ: עוֹר יִנוֹבוֹן בְּשְׁנִיךְ בְּבְּירוֹן בְּבְּיִרוֹן יִשְׁיָּה בְּוֹּי בְּשִׁרְיִי בְּבְּיִים בְּבִית וְיָּבְּרוֹן יִשְׁנִים בְּבִית וְיָ בְּחָמָר יִפְּרָח בְּאָרִוֹ בַּלְּבְנוֹן יִשְׂיֶהוֹ עִוֹר בְּיִבְיִם בְּבִית וְיָ יְבְעֵנִנִים יִהְיוֹּן: לְהַבְּיִב בְּיִים בְּיִים בְּבִין עוֹר יִנוֹבוֹן בְּשְׁרִים בְּבִית וְיָּ בְּחָמָר יִפְּרְח בְּאָרְוֹ בִּלְּבְנוֹן יִשְׁיֶּה וְיִ צוֹּיר וְלִבְיוֹן בִּעְנַנִים יִהְיוֹן בְּלְבְנוֹן יִשְׁיָּה וְיִי בְּרִים בְּבְּיתוֹן יִשְׁרִים בְּבִית וְיִבְּבְּבוֹן יִישְׁרִים בְּבִית וְיִבְּיבוֹן וְיִשְׁרִּבְיוֹ בְּלְבְנוֹן יִשְׁרִים וְיִבְּעוֹלְיִים בְּבִית וְיִי

(אי) יְיָ מָלֶךְ נָאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עוֹ הִתְאַנְּר אַף־תִּבּוֹן תָבֵל בַּל־תִּמוֹט: נָכוֹן כִּסְאַךְ מֵאָוֹ מֵעוֹלָם אָתָּה: נְשְׂאוּ מָיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמְּרוֹם יְיַ: עֵדתֵּיךְ נָאָמָנוּ מָאד לְבִיתָךְ נָאַנָּה־קְּרֵשׁ יְיָ לְאְרֶךְ יָמִים: Stärke führt es nicht von dannen. Siehe, des Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten vom Tode ihr Leben und sie zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele wartet des Ewigen; unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

now (Pfalm 92.) Pfalmlied für den Sabbath = Tag. — Schon ift's, bem Ewigen zu banken und zu fpielen Deinem Damen, Höchster! - zu verfünden am Morgen Deine Suld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Bfalter, mit dem Geton ber Cither. Denn erfreuet, Emiger, haft Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Sande juble ich. Wie groß find Deine Werke, Ewiger, wie fehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und ber Thor fieht folches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und fproffen alle Uebelthäter, — daß fie getilgt werden auf ewig. Du aber bift ewiglich erhaben, Ewiger! Denn fiehe, Deine Feinde, Ewiger! denn fiehe, Deine Reinde geben unter, es zerftreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie des Reom, mein Horn; ich bin getränkt mit frischem Dele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Dhr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Saufe des Ewigen, in den Sofen unferes Gottes blühen fie. Roch im Greifenalter sproffen fie, find martig und belaubt; zu verfünden, daß redlich ist der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ist an ihm.

(Pjalm 93.) Der Ewige ift König! Hoheit hat angelegt, angelegt ber Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Bor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

יְחִי כְבוֹר יִיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יִיָ בְּמַעֲשִׁיוֹ: יְהִי שֵׁם יִיָּ
מְכַרְךְּ מֵעַהָּה וְעַר־עוֹלָם: מִמִּוְרַח־שָׁמָש עַר־מְבוֹאוֹ מְהָלֶּלְ
שֵׁם יִיֵ: רָם עַל־בָּל־גּוֹיִם יִיָ עַל חַשְּׁמִים בְּבוֹרוֹ: יִיָ שִׁמְּךְ
אֲטְרֹי, יִשְׁמְוֹם יִיָּ עַל חַשְּׁמִים הַכִּין בִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם יְיָ עָל חַשְּׁמִים הַכִּין בִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ עִּלְּה: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמִים וְתָגֵּל הָשָּׁבְין וְיִאמְרוּ בַּגּוֹיִם עִוֹלֶם וְעָר: יִי מֶלֶּךְ יִי יִמְלֹךְ לְעַלְם וְעָר: יִי מֶלֶּךְ יִי מְלֶּךְ יִי יִמְלֹךְ לְעַלְם וְעָר: יִי מֶלֶּרְ יִי מְלָךְ יִי יִמְלֹךְ וְיִּמְחִיים הַנְּעִבר שְּׁמִים וְעַצַּת יְיָּ מְעִבר בְּבִּיר עִּבְּרוֹ גִּיִים חָנִים מְשְׁבְוֹת לְבָּוֹ וְעָבְי וְנִיְם וְעָבִי וְיִבְּיִם תְּעָבר וְיִבְיִם הוֹא צִּנְה וַיִּעְמֵּר בִּיִּשְׁרוֹי לְבִּי לְּעִלְם וְעָבר יִיִּבְּחוֹים בְּבִּרוֹת עִּמִים וְנִיבְי לְנִיבְי וְנִיְם תַּעְּמִר וְיִינְ לְעוֹלָם הַּעְּמִר בְּיִבְּח לְנִים וְעָבְית וְיִי בְּעוֹלְם בִּוֹעְם הְנִבְּבְר לוֹ יְה וִשְּׁרְאוֹי לְבִּי לְנִילְם וְנִילְם וְנִילְם וְנִעְם וְנִיבְי לְמִים וְנְעִר בְּיִבְּח לְנִים לְנִיבְי לְנִים וְנִיבְי לְנִיבְי לְנִים וְנִיבְי לְנִים וְנִיבְי לְנִים וְנִיבְּי לְנִים לְנִיבְי לְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים בְּבְּבוֹי וְלִב בִּים וְנִים וְנִים בְּבְּמִים וְנִים בְּבְּבוֹי וְנִים בְּבְּבְי בְּיוֹם בְּבְרְבִּים וְנִים בְּנִים בְּנִים וְנִים וְנִים וְנִים בְּיִבְּים וְּעִים בְּבִּים וְּבִּים בְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּים וְנִים בְּוֹבְיתוֹי יִי הוֹשְׁתְים הַ הַּמְלֵּן בִּיוֹם בְּבְרְבִּמְיתוֹי יִי הוּשְׁיְעָה הַמָּמְלְּן וְיִנְבְּיוֹ עִנְיוֹן וְלִים בְּיוֹם בְּעְנְבְיוֹ עִנְיוֹן וְלֹא עִים וְוֹן וְלֹא נִשְּיחִית וְהְנִים בְּעוֹם וְנִים בְּנְים בְּיוֹם בְּבְּים בְּיוֹם בְּקְרְמֵבְּים וְיוֹים בְּיוֹם בְּוֹבְיתוֹי בְיוֹם בְּנְבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּוּוּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּוֹים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּבְּעוֹים בְּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹם בְּב

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶּךְ עוֹר יְהַלְּלְוּךְ מֶּלֶהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁבָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֵׁיִי אֵלְהִיו: יִּיִּייּ הְּהָלָּה לְרָוֹר אֲרוֹמִמְךְ אֱלוֹהִי הַמֶּלֶּךְ וֹאֲבָרְכָה שִׁמְךְּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֵּךְ וֹאֲבַרְכָה שִׁמְךְּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּרוֹל יִיִ וּמְהָלֶּלְ מִצְשֵּיךְ וּנְכוּרֹתְּיִךְּ יַנִּיְרוֹ: הַבַר בְּכוֹר הוֹנֶךְ וְּיִבְּרֵ מִצְשֶׁיךְ וּנְכוּרֹתֶיךְ יַנְיִירוּ: הַבַר בְּכוֹר הוֹנֶךְ וְּיִבְּרֵי נְפְלָאתִיךְ אָשִיחָה: וָעֵזוּוֹ נוֹרְאתֶּיךְ יִאבֵּרוֹ וֹנְנְלִּהְרָבְיִי אָבֶרְ אַפִּיִם וּנְּדְלִחְיִם יִי אֶבֶרְ אַפַּיִם וּנְּדָל־חָמֶר: יְבָנְנִי: חַנּוּן וְרַחוֹם יִי אֶבֶרְ אַפַּיִם וּנְדָל־חָמֶר:

Berherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit; moge fich freuen der Ewige an seinen Werken. Es sei der Name des Ewigen gepriefen von nun an bis in Ewigfeit. Bom Aufgang ber Sonne bis zu ihrem Niedergange werde gerühmt ber Name bes Ewigen. Erhaben über alle Bölker ift ber Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger! Dein Name bleibt in alle Reit, Dein Gebenken in alle Geichlechter. Der Ewige hat in ben Simmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Berrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel und es frohlocke die Erde, und man fpreche unter den Bolfern: Der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, ber Ewige war Herrscher, ber Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Berr= scher immerdar; geschwunden find die Beiden aus seinem Lande. Der Ewige hat zerftort den Rathschluß der Beiden, vereitelt bas Sinnen ber Nationen. Bielfach ift bas Sinnen im Bergen bes Menschen, und der Rathschluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß des Ewigen wird für immer dauern, feines Bergens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Beftand. Denn erwählt hat der Ewige Bijon, es fich ersehen zum Site. Denn Jaatob hat fich erforen Sah, Bisrael zu seinem Gigenthume. Denn nicht laffen wird ber Ewige fein Bolf und fein Erbe nicht aufgeben. Und Er ift barmbergig, verzeiht die Schuld, übt nicht Berberben und nimmt gar oft feinen Born guruck und läßt nicht entbrennen feine gange Gluth. - Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, ba wir rufen.

אשרי Heil denen', die weilen in Deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Bolke, dem also geschieht! Heil dem Bolke, dessen Gott der Ewige ist!

(Pjalm 145.) Loblied von David. — Ich will Dich ersheben, mein Gott, o König! und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühsmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verstünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner surchtsbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich ers

מוֹב־יְיָ לַכּל וְרַחֲמֶיו עַל־כָּל־־מַעשִיו: יוֹרוּהְ יֵי כֶּל־בַּוֹעשִיךּ וַחֲסִירֶיךְ יְבָרְכִוּכָּה: כְּבוֹר בולכותף יאבורו וגבורתה יְדַבּרוּ: לְחוֹרִיעַלְבְנִי הָאָרֶם נְבוּרִתְיוִ וּכְבוֹר הֲדֵר מֵלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְּדְּ מַלְבוּת בָּל־עַלְמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךְּ בְּבָל־דּוֹר וְדר: סומה יִי לְכָלִ־הַנּפְּלִים וְזוֹמֵף לְכָל־הַכִּפּוּפִים: עיני כל אַלֶיךּ יְשַׂבֶּרוּ וְאַתָּה נוֹתוֹ־לָהֶם אֶת־ אָכְלָם בְּעָתוֹ: פּוֹתָחַ אֶת־יָדֶךְ וּמִשְׂבִיעַ לְכָל־חֵי רצון: צַדִּיקוָי בְּבֶל־דִּרֶבֶיו וְחָסִיר בְּבֶל־מֵעשֵיו: קרוב יי לכל-קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע וְיושִיעִם: שוֹמֵר יִי אֶת־כָּל־אַהַבִיוֹ וְאֵת כַּל־ הַרְשָׁעִים יַשְׁמִיר: הְהַלֵּת יָיָ יְדַבֶּר פִּי וִיכְרֵךְ בַל־בַשָּׁר שֵם קָרשוֹ לְעוֹלָם וָעֵר:

וַאָנַחְנוּ נְבָבֶרָ יָה בֵּיעִהָּת וְעַר־עוֹלָם חַלְלוּיָה:

(ממו) הַלְּלוּיָה הַלְלוּ נַפְּשִׁי אֶת־יְהוּה: אֲהַלְּלָה יְהוּה בְּחַיִּי אֲנַפְּרָה לֵאלהִי בְּעוֹרִי: אַל־תִּבְטְחוּ בִּנְדִיכִּים בְּבֶּן־ אְבָּחְ שִׁמִיְר לֵאלהִי בְּעוֹרִי: אַל־תִּבְטְחוּ בִּנְּדִיכִים בְּבֶּן־ אֲבָרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְרוּ שִׁמְר בְּטְ הַשְּׁפְט לְעֲשוּקִים עַלְּיִיוּ: עשָׁה שְׁמִיְם נִאָבֶץ אָת־הַיָּם וְאָת־כָּלְּר עַלְּיוֹ: עשָׁה שְׁמִיר אֲמִוּר בְּטְהַיְּם וְאָתְר בְּנְם לַנְעַבִּים יְהוֹּה מַתִּיר אֲמוּרִים: יְהוֹּה פּּקְּחַ עִוֹרִים יְהוֹּה אֹהֵב צַּהִּיקִים: יְהוֹּה שֹמֵר עִוֹרִים יְהוֹּה שֹמֵר וּיִהוֹה שֹמְר בְּוֹים יְהוֹיָה וֹקְר בְּפִוּפִים יְהוֹיָה אֹהֵב צַּהִיקִים: יְהוֹיָה שֹמֵר עִוֹרִים יְהוֹיָה וֹלְּיִבְּים יִהוֹיָה אֹהֵב צַּהִיקִים: יְהוֹיָה שֹמֵר

gahlen. Die Erinnerung an Deine große Gute ftromen fie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln fie. Gnädig und barmbergig ift der Ewige, langmuthig und groß an Hulb. Gutig ift ber Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen ift über all seine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches sprechen fie aus, und von Deiner Stärke reben fie, - fund zu machen ben Menschenkindern seine Stärke und die Berrlichkeit der Majeftät seines Reiches. Dein Reich ift ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Es stütet ber Ewige alle Sinkenden und richtet auf alle Gebengten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Sand und sättigft alles Leben= dige seines Berlangens. Gerecht ift ber Ewige in allen feinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahr= heit. Er thut den Willen derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet fie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben. und alle Frevler vertilat Er. Des Ewigen Ruhm foll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Ramen immer und ewig. - Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Psalm 146.) Hallelnjah! Kühme, meine Seele, den Ewigen! Ich will rühmen den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Vertrauet nicht auf Fürsten, auf den Menschenschu, dei dem nicht Hülse ist. Außegeht sein Odem, er kehrt zurück in seine Erde; an selbigem Tage sind hin seine Rathschläge. Heil dem, zu dessen Beistand ist Jaasods Gott, deß Hoffnung ist auf den Ewigen, seinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt, der Recht schafft den Gestrückten, Brot giebt den Hungrigen. Der Ewige löst die Gesesseichung ist die Gebeugten, der Ewige liebt die Gerechten. Der Ewige schützt die Fremdlinge; Waisen und Wittwen erhält Er, aber den

אָת־־גַּרִים יָתוֹם וְאַלְּמָנָה יְעוֹבֵר וְבֶּבֶרְ רְשָׁעִים יְעַנִּת: יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֶלֹהַיִּךְ צִיּוֹן לְרֹד וַרֹד חַלְלוּיָה:

(פמו) הַלְלוּיָה כִּי־טוֹב וַמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה תָהַלָּה: בּנֵה וְרוּשָׁרַלִם יְהוָה נִרְחֵי יִשְׂרָאֵל וְכַנֵּס: הַרוֹפֵא לְשְׁבְוֹרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְצִיּצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפֶּר לַכּוֹכָבִים לְכָלֶם שֵׁמוֹת יִקְרָא: נָרוֹל אֲרוֹגוְנוּ וְרַב־כְּחַ לִתְבוּנְתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹרֵד עֲנְוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִי־אָרֵץ: ענו לַיחוֶה בְּתוֹדֶה וַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנוֹר: הַמְכַפֶּה ישָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּבִין לָאָרֶץ מָטָר הַפַּוּצְמִיחַ הָרִים הָצִיר: נותן לְבְחַמֶּה לַחְמָה לִבְנִי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִּנְבוּרַת הַפּוּם יֶחְפָּץ לא־בְשוֹמֵי הָאִישׁ יִרְצֵה: רוֹצֵה יְהנָה אֶת־ יָרָאָיו אָת־הַמְנַחָלִים לְחַסְרּוֹ: שַבְּחִי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהְוָה הַלְלִי אָלהַוֶּךְ צִיוֹן: בִּי־חַנַּקְ בְּרִיחֵי שְעָבְיִךְ בִּבַךְ בְּנַיְדְ בּקרְבָּד: חַשָּׁם נְבוּלֵך שָׁלוֹם חֵלֶב חִפִּים יַשְּבִּיצִך. הַשׁלֵחַ אִּמְרָתוֹ אָרֶץ עַר־מְהַרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּתֵן שֶׁלֶּג בַּצְמֶר כְּפוֹר בָּאִפֶּר יְפַזָּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנִי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח־־דְּבָרוֹ וְיַמְמָם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִיְלוּד פָנִים: מַנִּיר דְּבָרָיו לַנִעַקב חָקִיו וּמִשְׁפְּשִיו לְיִשְׂרָאֵל: לא עָשֶּׁה בֵן לְבָל־גּוֹי וּמִשְׁפְּטִים בַּל־יִרְעוֹם הַלְלוֹיָה:

פּמְרוֹמִים: הַלְּלוּיָה הַלְּלוּ אֶת־יְתוֹה מְן־הַשְּׁמֵיָם הַלְּלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְּלוּהוּ בָּלִּיהוּ בָּלִיהוּ בָּלְיּהוּ בָּלְיּהוּ בָּלְיּהוּ בָּלְיּהוּ בְּלְיּהוּ בְּלְיּהוּ בְּלְוּהוּ בְּלְיּהוּ בְּלְיִהוּ בְּלְיִהוּ בְּעָבְיִם וְהַבְּלְוּהוּ בְּיִבְלְוּהוּ בְּיִבְיִם וְהַבְּיִם וְהַבְּלְוּהוּ בִי הוּא צִּנְּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעַמִיבִם לְעַר לְעוֹלְם שִׁם יְהַבְּרָאוּ בִּיְרָהוּ מִן־הַאָּרֶץ הַנְּינִם הְקֹלוּ אֶת־יְהוֹה מִן־הָאָרֶץ הַנִּינִם הְלְנוֹ בְּלִוּיה הַלְלוּ אֶת־יְהוֹה מִן־הָאָרֶץ הַנְּינִים הְלְלוּ בְּלִוּיה בִּי הוּא יַעַבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוֹה מִן־הָאָרֶץ הַנְּינִים

Weg der Frevler frümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Pjalm 147.) Hallelujah! Denn schön ift's, unserm Gotte saitenspielen, benn lieblich ift's; ihm geziemet Lobgefang. Es bauet Jeruschalagim ber Ewige; Die Berftogenen Jisraels fammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Bergen und verbindet ihre Schaben. Er gahlet bie Bahl ben Sternen gu, fie alle nennt Er beim Namen. Groß ift unfer Berr und reich an Rraft, seine Beisheit unaussprechlich. Es erhalt die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis gur Erbe. Stimmet an bem Ewigen mit Danklied, saitenspielet unserem Gotte mit ber Cither. Der den Himmel bedeckt mit Wolfen, der Erde Regen bereitet, der die Berge Gras sproffen macht. Er giebt dem Bieh seine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Roffes Stärke hat Er Gefallen, nicht an bes Mannes Schenkeln Luft. Gefallen hat der Ewige an benen, fo ihn fürchten und feiner Gnade harren. Preise, Jeruschalagim, den Ewigen; rühme beinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel beiner Thore, gesegnet beine Rinder in beiner Mitte. Der zu beiner Grenze ben Frieden gesett, mit dem Fett des Weizens dich fättigt. Er fendet fein Wort zur Erde, - flugs läuft fein Ausspruch; der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Afche ausstreuet; der feinen Froft in Stücken schlenbert: vor feiner Ralte - wer kann beftehen? Er fendet fein Wort und läßt fie schmelzen, läßt weben seinen Wind, fie gerrinnen ju Baffer. — Er verfündet Jaatob feine Worte, feine Satungen und Rechte Jisrael. Nicht also that Er an irgend einem Bolte, und die Rechte kennen sie nicht. Hallelujah!

Halm 148.) Hallelujah! Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel; lobet ihn, ihr all seine Schaaren! Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts! Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Wasser, die über den Himmeln! Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn Er gebot, und sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin für beständig, ewiglich; ein Geset gab Er, und es wandelt sich nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiesen! Fener und Hagel,

וְכֶל־תְּחמוֹת: אֵשׁ וּכָרָד שֶׁלֶג וְקִימוֹר רְוּחַ סְעָרָה עשְׁה דְבָרוֹ: הָהָרִים וְכָל־וּּבְּעוֹת עִץ פְּרִי וְכָל־יְאַרָזִים: הַחַיִּה וְכָל־בְּהָמֶה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר בָּנָף: מֵלְבִי־אֶּרֶץ וְכָל־לְאָמִים שְׁרִים וְנַם־־בְּתוּלוֹת וְקֵנִים שָׁרִים וְנַם־־בְּתוּלוֹת וְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁנָּב שְׁמוֹ לְבַהוֹ עם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵם יְהוָה כִּי־נִשְׁנָב שְׁמוֹ לְבַהוֹ הוֹרוֹ עַל־־אֶרֶץ וְשָׁמֶיִם: וַיָּרֶם קֵרֶן לְעַמוֹ חְהִלָּה לְכָרֹ־ חַסִירָיו לִבְנִי יִשְׂרָאֵל עַם קְרבוֹ הַלְלוּיָה:

(ממט) חַלְלוּיָה שִירוּ לֵיחוְה שִיר חָדָש הְּחָלָתוֹ בִּקְחַל חֲסִירִים: יִשְּׁמַח־יִשְּׁרָאֵל בְּעשִׁיוֹ בְּנֵי צִיּוֹן יָגְיְלוּ בְּמַלְבָּם: יְחַלְּלוּ שְׁמוֹ בְּמֶחוֹל בְּתְף וְכִנּוֹר יְוַמְּוֹרוּ־לוֹ: בִּי־רוֹצֶה יְהֹנְּה בְּצִפוֹ יְפָאֵר צְנָיִים בִּישׁוּעָה: יַצְלְוֹוּ חֲסִירִים בְּכָבוֹר יְרַבְּנוּ עַל־מִשְׁכְבוֹתְם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּנְרוֹנָם וְחֲכֶּר פִּיפִיּוֹת בְּנְדָם: לְצְשׁוֹת נְּקְמָה בַּנּוֹיִם תּוֹבֵחוֹת בַּלְאָמִים: לֶּאְסֵר מַלְבִיהָם בְּנִקִים וְנִכְבָּרֵיהֵם בְּבַרְלֵי בַרְנֵל: לַעְשׁוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט בְּתוֹּב הָבָר הוּא לְכָל־חֲסִירָיוֹ הַלְלְנִיה:

(מּ) חַלְּלוּיָה חַלְלוּ־אָל בְּקָרְשׁוֹ חַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עָוּוֹ: חַלְלְוּחוּ בִּגְבוּרְתָיוּ חַלְלְוּחוּ בְּרבׁ גִּרְלוֹ: חַלְלְוּחוּ בְּתַקְע שוֹפֶר חַלְלְוּחוּ בִּגְבֶל וְכִנּוֹר: חַלְלְוּחוּ בְּתְלְוּחוּ בְּעָלְיִהוּ בְּמִנִּים וְעָנָב: חַלְלְוּחוּ בְּצִלְצְלֵי־שְׁמֵע חַלְלְוּחוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כּל הַנְּשָׁמֶה הְּהַלֵּל יָה הַלְלוּיָה: כ״ח״ת״י״ה:

בּרוּהְ וְנָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בּּרוּהְ וְנָ מִצִּיוּן שׁבֵּן יְרוּשְׁרָלִם חַלְלוּיָה: בָּרוּהְ וְיָ אֲלחִים אֲלחֵי וִשְׂרָאֵל עשׁח נִפְּלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּהְ שֵׁם כְּכוֹדוֹ לְעוֹלָם וְוִמְּלֵא כְכוֹדוֹ אָת־בָּל־הָאָרֵץ אָמֵן וְאָמֵן: Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt! Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern! Gewild und alles Wieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel! Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter! Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewisgen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

neues Lied, seinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Kinder sollen jubeln ihres Königs, loben seinen Namen im Reigen, mit Pauken und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Volke, Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es janchzen die Frommen in Herrlichseit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Ershebung ist in ihrer Rehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu fesseln ihre Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten, an ihnen zu üben das vorgeschriebene Recht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallelujah!

nder ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Pausen und Keigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Cymbeln, lobet ihn mit schmetternden Cymbeln. Alles, was Odem hat, lobe Jah! Hallelnjah!

Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen! — Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalazim thront! Hallesujah! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein herrlicher Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichseit die ganze Erde. Amen! Amen!

וּוְבֶרֶךְ דָּוִיר אֶת־וְיָ לְצִינִי כְּל־חַמָּחָל וַיִּאמֵר דַּוִיר בָּרוּך אַהָּה יָיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבְינוּ מֵעוֹלָם וְעַר־עוֹלָם: לָךְ יָנָ הַנְּרָלָה וְהַנְּבוּרָה וְהַתִּפְאָרֶת וְהַנִּצְח וְהַהוֹר כִּי־כּל בַשְּׁמֵיִם וּבָאָרֶץ לְדְּ יִיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּהְנַשֵּׁא לְכל לְראש: וְהַעשֶׁר וְהַכֶּבוֹר מִלְפָנֶוְךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁר בַּכּל וּבְיָרְךְ כְּחַ וּנְבוּרָח וּבְיָרְהְ לְנַהֵּל וּלְחַוֹּק לַכּל: וְצַתָּח אֱלֹהִינוּ מוֹרִים אַנַחָנוּ לֶךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְּאַרְתֶּךְ: אַתָּח הוּאַ יְיָ לְבַהֶּךְ אַפָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמִי הַשְּׁמַיִם וְכָל־צְּבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בְּהֶם וְאַהָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּלֶם וּצְבָא הַשְּׁמֵים לְךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַהָּה הוא וָיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרֶתְּ בְּאַכְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוֹר בַשְׂרִים וְשַׂמְתְּ שָׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמְצָאתְ אֶת־־לְבָבוֹ נֵאֲמָן לְפָגֵיְהְ וְכָרוֹת צִפוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַבְּגַעַנִי הַחָתִי הָאֱמרי וְהַפְּרוֹי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרְנָשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתְּקֶם אֵת־ דַבֶּרֵיף כִּי צַדִּיק אָתָּח: וַהַּרֵא אָת־עָנִי אַבֹּתִינוּ בְּמִצְרֵים וְאֶת־וְצַקָתָם שֶׁמַעְתָּ צַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אתת וּמפְּתִים בְּפַרְעה וּבְכָל־עַבָבִיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָבַעְתָּ כִּי הַוּיְרוּ עַלִיהֶם וַתַּעַשֹּׁ־לְךָּ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַנֶּח: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לְפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹדְ־־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶרת־־רדְפֵיהֶם הִשְׁלַבְרָתְ בִקצוֹלת בְּמוֹ־אֶבֶן בְּמֵים עוֹים:

וּיִּלְשֵׁע יְהֹנָה בַּיִּנְם הַהָּוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּך מִצְּרָיִם וַיַּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְּלִים מֵת עַל־שְׁפַת הַיְּם: וַיִּיְרְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנָּר הַנְּדֹלָה אֲשֶׁרְ עָשְׂה יְהנְה בְּמִצְלִים וַנִּיְרְאוּ הָעָם אֶת־יִחנְׁה וַיִּאֲמִינוּ בַּיְחנָה וּבְמשֶׁה עַכְדְּוֹ:

אָלוּ יָשִׁירִ--־מֹשֶׁרוֹ וּכְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַוּאֹת

ויברך Und David pries ben Ewigen bor ben Angen ber gangen Berfammlung, und David fprach: Gelobt feift Du, Ewiger, Gott Jisraels, unferes Baters, von Ewigkeit zu Ewigfeit! Dein, Ewiger, ift die Große und die Macht und ber Ruhm und der Sieg und die Majeftat, ja Alles im himmel und auf Erden: Dein, Ewiger, ift die Herrschaft, und Du bift bas über Alles erhabene Saupt. Und ber Reichthum und die Ehre fommen von Dir, und Du herrscheft über Alles, und in Deiner Sand ift Rraft und Macht, und in Deiner Sand fteht es, Alles groß und ftart zu machen. Und nun, unfer Gott, banken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bift der Ewige allein, Du haft gemacht ben Simmel, die Simmel ber Simmel, und all ihr Beer, die Erde und Alles, was darauf ift, die Meere und Alles, was barin ift, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer des Himmels beugt fich vor Dir. Du bist der Ewige, Gott, der Du Abram erforen und ihn herausgeführt haft aus Ur-Rasdim und haft ihm den Namen Abraham gegeben. Und da Du sein Herz Dir getren gefunden, schlossest Du mit ihm den Bund, ju geben bas Land bes Rengani, Chitti, Emori und Perifi und Jebufi und Girgafchi, es zu geben feinem Samen, und haft Dein Wort gehalten, benn Du bift gerecht. Und Du fahest bas Clend unserer Bater in Migrajim, und ihren Rlage= ruf am Schilfmeer haft Du vernommen. Und thatest Reichen und Wunder an Pharaoh und an all feinen Knechten und an all bem Bolke seines Landes, weil Du wußtest, daß fie frevelten gegen sie, und Du haft Dir einen Namen gemacht, wie biesen Tag geschieht. Und bas Meer haft Du gespalten vor ihnen, daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger fturztest Du in die Tiefen, gleichwie einen Stein in mächtige Fluthen.

und so rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am User des Meeres. Und Jisrael sah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen, und sie glaubten an den Ewigen und an Moscheh, seinen Diener.

Damals sang Moscheh und die Kinder Jisrael dieses Lied dem Ewigen und sprachen also: Singen will ich dem Ewizgen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat

לַיְהוֶֹה וַיִּאְמְרָוּ לִאמֶר אָשִירָה לַיְהוָה בְּידְנָאָה נָּאָה סָוּס וְרְכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִי וְזִמְרָרֹז יָה וַיְהִי־לִי לִישוּעָה וְיַה אַרִי וְאַנְוֹהוּ אֱלֹהֵי אָכִי וַאְבַרְמְמֶנְהוּ: יְהוֹּהְ אִישׁ מִלְחָמֶה יְהוָרָה שְׁמְוֹ: מַרְכְּכָת פַּרְעָה וְחֵילֹן יָרָה בַּיָּה וּמִבְתַּר שָׁלְשָׁיו שָׁבְּעוֹ בְיַם־סְוּף: הְהֹמֻת יְבַסְיָמֵוּ יָרְרוּ בִמְצוֹלְת בְּמוֹ־אָבֶן: וְמִינְהָ יְחֹנָה גָאְבָּרָי בַּבְּה יְמִינְהָ יְחֹנֶה חִלָּה חִרְעַץ אויב: וברב וּאוֹנְהָ תַּחֲרַם כָּוְמֶיְהְ תִּשַׁלַּח חֲרַנְּהְ יְאכְלֵמוֹ בַקש: וּבְרַוּחַ אַפֶּיךּ גָעֶרְמוּ־מֵים נִצְיכְוּ בְמוֹ־גַּרְ נְוְלָיֶם קַפְּאוֹ תָחמָת בְּלֶב־יָם: אָמֵר אוֹנֵב אֶרְדָּף אַשִּׁיג אַחַלֵּק שָׁלָלֶ תִּמְלָאָמוֹ נַפְּשׁׁי אָרֵיק חַרְבִּי תְּוֹרִישֵׁמוֹ יָרִי: נְשַׁפְתָּ בְרוּחַהָּ בִּפָּמוֹ יָתֵם צָּלְלוֹ בַּעוֹפֶּׁרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי־ כָמַבָּה בָּאֵלָם יְחוֶֹה מִי בָּמִבָּה נָאְדֵּר בַּקּדֶשׁ נוֹרָא תְחִלְת עשח־פֶּלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךְ תִּבְלָצִמוֹ אָרֵץ: נָתִיתָ בְחַסְדְּךָ עם־נוּ נְּאֶלֶתְ נַתַלְתִ בְעִוּךָ אֶל־נְוֹתְ כָּרְשֶׁךְ: שֶׁמְעִיּ עַפִּים ירְנְּזְנִן תִיל אָחַוֹ וְשְבֵי פְּלָוְשֶׁת: בָּזְ נִבְּחֲלוֹ אַלוּפֵי אֱדֹוֹם אילן מואב ואחומו לעד נמנו כל ישבי כנען: תפל עַלֵיהַם אִימָתָה וָפַּחַר בּנְרָל וְרְוֹעַהָּ יִרְמֵוּ בִּאָבֶן עַר־ יַעַכָר עַמְּךֹּ יְהֹנֶה עַר־יַעֲכָר עַם־וּוּ קָנִיתָ: תְּבָאֵמוֹ וְתִּשְּעֵמוֹ בָּבַר נְחֲלָתְךְ מָכָוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעֻלְתָּ יְהוֹּתֻ מִקְּנִישׁ אֲרְנִי קּוֹנְנִוּ נָבֶיה: יְחֹנֶת וֹ יִמְלָךְ לְעלֶם נָעָר: יְחֹנֶת יִמְלֹךְ לְעַלָּם נָעֶר: בִּי לַיִי הַמְּלוּבָה וֹמוֹשֵׁל בַּנּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בָּחַר צִיּוֹן לִשְׁפּט אֶת־הַר גַשָּׁו וְהָיְתָה לַיִי הַמְּלוּכָה: וְהָנָה וְנָ לְמֶלֶךְ עַל־בָּל־הָאָבֶץ בַּיּוֹם הַהוֹא יִהְנֶה וְנָ אָחַר וּשְׁמוֹ אֶחָר: (וּבְתוֹרָתְךּ בָּתוֹב לֵאמר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵר' וָיָ אֶלֹהַינוּ וִיָּ אֶחָר:)

Er geschleubert ins Meer. Mein Sieg und Sang ift Jah, Er war meine Rettung! Der ist meine Macht, und ich will seine Schöne preisen, - ber Gott meines Baters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ift ein Mann bes Krieges, ber Ewige - bas ift fein Name. Wagen Pharaohs und feine Macht hat Er geschleudert ins Meer, und ber Ausbund seiner Wagenkampfer wurde versenkt ins Schilfmeer. Fluthen bebeckten fie; fie fuhren himunter in die Tiefen gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Rraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert ben Feind. Und in der Größe Deiner Soheit riffest Du nieder Deine Gegner; Du ließeft los Deine Borngluth, fie verzehrte fie wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Rafe thurmten fich Gewässer, ftand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Bergen bes Meeres. Der Feind sprach: Sch jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen ersatten soll meine Gier; zücken will ich mein Schwert, vertilgen foll fie meine Hand. Du hauchtest mit Deinem Obem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Waffer. Wer ift gleich Dir unter ben Mächten, Ewiger! wer gleich Dir prangend an Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthater? Du ftrecktest Deine Rechte, Die Erde verschlang fie. Du führst mit Deiner Gnade das Bolt, so Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Beiligthums. Es hören's die Bölker, fie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Belescheth. Da erschrecken die Stammfürsten Edoms; die Mächtigen Moabs, fie ergreift Beben; vor Angft aufgelöft find alle Bewohner Renaans. Es falle über fie Schrecken und Angft; an der Größe Deines Armes erftarren fie wie Stein, - bis binübergezogen Dein Bolt, Ewiger! bis hinübergezogen das Bolf, so Du geeignet; bis Du fie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Gigenthums, Die Stätte, bie zu Deinem Gige Du gemacht, Ewiger! das Beiligthum, Berr, bas Deine Sande eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! - Denn des Ewigen ift das Königthum, und Er ift Herrscher ber Bölker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf ben Berg Zijon, ju richten den Berg Gams, und bes Ewigen wird fein das Königthum. Und der Ewige wird König fein über die gange Erde; an felbigem Tage wird der Ewige einzig sein und fein Rame einzig. (Und in Deiner Lehre fteht geschrieben alfo: Bore, Risrael! ber Ewige, unfer Gott, ift ein einiges ewiges Wefen.)

נִשְּׁמַת כָּל־חֵי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרָוּחַ בָּל־בָּשֶׂר הְפָאֵר וּתְרוֹמֵם וֹכְרְךָ מַלְבֵּנוּ הָמִיר: מִן־ הָעוֹלֶם וְעַר־הָעוֹלֶם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָהֶיךּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גואל ומושיע פונה ומציר ומפּרגם ומרחם בְּבָל־עת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָא אָחָה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וָהָשַּחַרוֹנִים. אֱלְוֹהַ כָּל־בָּרִיּוֹת אֲרוֹן כָּל־תּוֹלְרוֹת.חַמְהָלְל בָּרב הַתִּשְבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶר וּבְרִיוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וני לא־נָנוֹם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וָהַמֵּשְׂיהַ אָלְמִים וְהַפַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַפּוֹמֶךְ נוֹפְּלִים וְהַזּוֹקָף כְּפוּפִים. לְדְּ לְבַרְּךְ אֲנְחֲנוּ מוֹרִים: אָלוּ פִינוּ מָלֵא שִירָה כַּיָם. וּלְשוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהַמוֹן גַּלָיוּ. וְשִּׁפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח בְּמֶרְחַבִי רָקִיעַ. וְעִינֵיְנוּ מְאִירוֹת כַּשְׁמָשׁ וְבַּיָּרֵחַ. וְנָדִינוּ פְּרוּשוֹת בְּגִשְׁרִי שָׁבָוִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת בָּאַיָּלוֹת. אין אַנחָנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹרוֹת לְךְ וְיָ אֱלֹחֵינוּ וֵאלהֵי אָבוֹתִינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־־שְׁמֶהְ על־־אַחַרֹז מִאָּלֶף אָלֶף אַלְפֵּי אַלָפִים וְרַבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַמּוֹבוֹת שֶׁעְשְׂיתָ עם־אַבתִינוּ וְעִפָונוּ: מִפִּוּצְרַיִם נְאַלְתָנוּ וְיַ אֲלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבָרים פְּרִיתְנוּ. בְּרָעָב זַנְתְנוּ. וּבְשֶׂבָע בִּלְבַּלְתְנוּ. מֵחֶרֶב הַצַּלְתְּנוּ. וּמָהֶבֶר מִלַּטְתְנוּ. וּמַחֶלָיִם רָעִים וְנָאֶמְנִים דּלִיתְנוּ: עַר־הַנָּה עֲנָרוֹנוּ בַחֲמֶיך וְלֹא־עֲנָבְוֹנוּ חֲסָהֵיךְ. וָשַל הִּשְשֵׁנוּ נְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצְח: עַל־כֵּן אֵבְרִים שֶׁפַּלַוְהָ בָּנוּ וְרָוּם וּנְשָׁמָה שֶׁנָפַחְתָּ בְאַפּוְנוּ וְלָשוֹן אֲשֶׁר שִׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הִם יוֹדוּ וִיכָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפְאַרוּ וִירוֹמְמוּ

Der Dem alles Lebendigen fegne Deinen Ramen, Ewiger, unfer Gott! und der Hauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Andenken, Du, unfer König! Bon Ewigkeit gu Ewigfeit bift Du Gott. Und außer Dir haben wir feinen König, feinen Erlöser und Retter, der befreit und schützt, erhalt und fich erbarmt zu jeglicher Zeit der Noth und des Drangfals; - wir haben keinen König außer Dir! Gott ber frühesten und ber fpäteften Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Berr aller Wefen, ber gepriesen wird in fo vielen Lobliedern, ber leitet feine Welt in Gnade und feine Geschöpfe mit Erbarmen! Und ber Ewige schläft und schlummert nicht, Er, ber ins Leben erwecket Schlafende und aufwachen läßt Entschlummerte und reben macht Stumme und lofet Gefeffelte und ftutet Fallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unser Mund voll ware bes Gefanges wie das Meer, und unfere Zunge des Jubels wie das Brausen seiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unfere Augen leuch= tend wie Sonn' und Mond, und unfere Sande ausgebreitet wie die Adler am himmel, und unfere Guge schnell wie die Rebe, - wir würden nicht ausreichen, Dir zu danken, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bater! und gu fegnen Deinen Ramen für eine der tausend= und abertausend=, ja mpriadenfachen Wohlthaten, die Du gethan an unseren Batern und an uns. Aus Migrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Stlavenhause uns befreit, in Sungersnoth uns gespeift und zur Fülle uns verpflegt; vom Schwerte haft Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen und von bojen und dauernden Krantheiten uns geheilt hervorgehen laffen. Bis hierher hat uns beigeftanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlaffen Deine Gnadenbezeigungen, und fo wirft Du uns nicht im Stiche laffen, Ewiger, unser Gott! auf ewig. Darum die Blieber, die Du ge= sondert in uns, und Hauch und Obem, die Du gehaucht in unfere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unsern Mund, ja fie follen danken und jegnen, lobfingen und preisen, erheben und verוְנִצְרִיצוּ וְנִקְהִישׁוּ וְנִמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְּבֵּנְוּ: כִּי כָל־פֵּחּ לְדִ יוֹנָה. וְכָל־לְשׁוֹן לְךָ תִשְׁבַע. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךְ. וְכָל־תָּוֹמְה לְפָנִיף תִשְׁמִף. כַּדְּבָר שֶׁבְּתוּב. כָּל עִצְמוֹתִי מָבְּלִיוֹת יְנַמְרוּ לִשְׁמֶךְ. כַּדְּבָר שֶׁבְּתוּב. כָּל עִצְמוֹתִי מָבְּלִיוֹת יְנַמְרוּ לִשְׁמֶךְ. כַּדְּבָר שֶׁבְּתוּב. כָּל עִצְמוֹתִי מָבְּלְרָ וִמִי יִשְׁנֶרְ וִמִי יִשְׁכָּר וְמִי יִשְׁכֶּר וְמִי יִשְׁכָּר וְמִי יִשְׁכָּר וְמִי יִשְׁכָּר וְמִי יִעְרָךְ־לָךְ. מְנִי וִבְּנִרְ אָבְיוֹן קְנֵה שְׁמִים וְאָנִי וְאָבִיוֹן הְנִבְר בְּנְבְר וֹמִי יִנְשְׁרְּ וּנְבָרְ אָלִיוֹן קְנֵה שְׁמִים וְאָבִין לְּבָּי וְמִי יִבְּלְּבְיוֹ וְנְנִי וְמִבְּיוֹם לְּבִּיךְ וְנִבְּר וְמִי יִבְּבְּיוֹת וְנִבְיר בְּנְבְר וְנִבְיר בְּבְרָבִי אֶת־שֵׁם בְּרְשֶּךְ. בְּצְמוֹר וְנְבִיר בְּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיִ וְכָל־קְרָבִי אֶת־שֵׁם בְּרְשׁךְ. בְּבְּר יִנְיִם בְּבְּישׁי אֶתִרייִ וְכָל־קְרָבִי אֶת־שֵׁם בְּרְשׁוּך. בְּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיִ וְכְל־קְרָבִי אֶת־שֵׁם בְּרְשׁוּך. בְּרְכִי נַפְשִׁי אָתִרייְ וְכְלּרְבְּרְשְׁבְּי מִּבְּרְבִי בִּיְּעִים בְּרְשׁוּי וְנִבְּתְרְ וְנְבִּי בְּרְבִי בְּרְבִי בִּבְּישׁוּ וְיִבְּשְׁר וּנְבְרֵר בְּרְכִי נַפְשִׁי אָתִרייְ וְבְּבְרְבְּתְּבְי בְּלְבִי בִּיְנִישׁוּ וְנִבְּתְר בְּרְבִי בִּבְּישׁוּ וְנִבְּבְית וְבְּבּית בְּבְּר וּבְּרְבִי בִּפְשִׁי אָּתִייְי וְכְלִר וְבְּרְבִי בְּרְבִי בִּיְשִׁי אָתְיי אָתְרִיי וְנְבְּבְּר וְבְּבִּי בְּיִבְּישׁי בְּיִבְּישׁי אָתִייִי וְכְלִיךְ בְּבְּיבְי בְּיִים בְּיִּבְיִי בְּבְּישׁי בְּבְּיִי וְּבְּייִי וְבְּיִבְי בְּבְּבְיבִי בְּיִּבְיּיִי וְיִי בְּיִי בְּבְּישׁי בְּיִים בְּיִּבְיּבְיבְּיִים בְּיִּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְּים בְּבְּבְיּים בְּיִים בְּבְּישִׁי בְּבְּבְיב בְּבְיּים בְּבְּיִים בְּבְּבְיבִי בְּבְּישׁי בְּבְּבְיבְיבְּיבְי בְּבְיבְיבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְבְייִים בְּבְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּבְּבְייִים בְּבְּבְיבְּיוֹם בְּבְישִׁיים בְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְבְּיִים בְּבְּיִים בְּייִים בְּבְּבְּיִּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּיים בְּבְּיוּבְים בְּבְּיִים בְּבִּי

herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken und jede Junge Dir schwören und jedes Knie sich Dir bengen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere sohsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: "All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger! wer ist wie Du, der rettet den Armen vor dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürstigen vor seinem Käuber?" — Wer ist Dir ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen sohen, wie es heißt: "Von David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!"

(בפולין מתחיל השין כאן, אכן ברוב קהלות אשכנו מתחיל הגדול.)

הַאַל

בְּתַעַצָּמוֹת עָוֶךְ. הַנְּרוֹל בִּכְבוֹר שְׁמֶךְ. הַנִּבוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךְ. הַפֶּלֶךְ הַישֵׁב עַל־כִּפֵא רָם וְנִשְּׁא. שֹׁבֵּן עַר מָרוֹם וְלָרוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכָתוֹב. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ לַיִשְׁרִים נָאוָה תִחִלָּה:

ּבְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל. ובְרָבְרִי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַ<mark>דְּ. וּבְרְבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבְּרָב. וּבְלְשוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֶם. וּבְקָרֶב קְרוֹשִׁים תִּתְבַּדְשׁ:</mark>

וּכְמַקְהַלוֹת רַבְבוֹת עַפְּךְ בֵּית יִשְׂרָצֵל בְּרַנְּה יִתְפָּצֵּר שִׁמְךְ מַלְבֵּנוּ בְּבָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁבֵּן חוֹבַת בָּל־הַיְצוּרִים לְפָנִוְךְ יִיְ אֶלהֵינוּ וָאלהֵי אֲבוֹתִינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחְ לְפָצֵּר לְרוֹמֵם לְהַבֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּח וּלְקַלֵם עַל־בָּל־דִּבְּרִי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בָּן־יִשִׁי עַבְדְּךְ מְשִׁיחֶךְ:

ben Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten! D König, auf hochserhabenem und majestätischem Throne sitzend, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: "Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied." Durch den Mund der Gerechten wirst Du verherrlicht und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Ergebener erhoben und in der Mitte der Heiligen geheiligt.

Bolkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Deines Bolkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erseben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobzesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

יְשְׁתַּבָּח שִׁמְךּ לָעַר מַלְבֵּנוּ הָאֵל הַפֶּּלֶּךְ הַנְּרוֹל וְהַפְּרוֹשׁ כַּשְּׁמִיִם וּכָאָרֶץ. כִּי לְדְּ נָאֶה וִיָ אֶלהֹוִינוּ וִאלהֵי וְהַלְּרוֹשׁ כַּשְּׁמִים וּכָאָרֶץ. כִּי לְדְּ נָאֶה וִיָ אֶלהֹוֹינוּ וִאלהִי וְהוֹרָאוֹת מֵצַתְּה וְעַר־עוֹלְם: כָּרוּךְ אַתָּה וְיָ אֵל מֶלֶךְ נְּרוֹל בִּתְשְׁכָּחוֹת אֵל הַהוֹרָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְּלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי וְמָרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

יִחְגַּבּל וְיִחְקַבּשׁ שְּמֵהּ רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּי־בְרָא כִּרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיהְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל־בִּיח יִשְׂרָאֵל־ בַּעֲנֶלָא וּבְוֹמֵן קָרִיב וְאָמְרוּ יחברה וישפּבּח ויחפּאר ויחרוֹמם ויחושא ויחהבר ויחעלה ויחהלר יחברה וישפּבּח ויחפּאר ויחרוֹמם ויחושא ויחהבר ויחעלה ויחהלר

יִּתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבֶּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹפִם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִתְהַבֵּר וְיִתְעֵלֶּה וְיִתְבָּלְר שְׁמֵח דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלֶּיׁת מִן בְּל־בִּרְכָתָּא וְשִׁירָתָא הְּשְּבְּחָתְיּ יִּתְבָּרֶךְ וְיִשְׁתַּבְּח וְיִתְפָּאַן וְיִתְרּוֹפִם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִתְהַבָּר וְיִתְעלֶּה וְיִתְבּלְּרֹי

חזו בָּרְכוּ אָתרּיִנְ הַקְבּרָךְ יְיִישְׁמִּבּׁח וְיִּחְפָּאַר וְיִחְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא שְׁמוֹ שֶׁלֹּ ק"וח בָּרוּךְיִיְ הַאָברָךְ לְעוֹלְם וְעָר: מֶלֶךְ מֵלְכֵי הַמְּלָכִים הַפְּרוֹש בָּרוּךְ הוֹא. שֶׁהוּא רָאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבּּלְעָרָיו אֵין אֱלֹהִים. סְלוּ לְרַבֵּב בָּעַרְכוֹח בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְווּ לְפָנֵיו. ושְׁמוֹ מְרוֹמֶם עַל־בָּל־בְּרָכָח וּחְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם בְּכוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלָם וָעֶר: יְהִי שֵׁם יְיָ מְברָךְ מִעַתְּה וְעַד־עוֹלְם: בָּרוּךְ שֵׁם בְּכוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלָם וָעֶר: יְהִי שֵׁם יְיָ מְברָךְ מִעַתְּה וְעַד־עוֹלְם:

Sepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unsserer Väter! Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm, Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, Allmächstiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankestieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgesängen, König, Gott, Ewiglebender!

(Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!
– (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵרְ אור וּבוֹרֵא חְשֶׁךְ עשֶׁח שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכּל:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאְפֶּל אָמֵר וַיֶּהִי:

יויר.

אם כָּאִישוֹן נִנְצֶּרֶת. חֲשׂךְ אוֹתָהּ מִכַּאְּדֶּת. בֵּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֵצֶרֶת: בָּאָה בְתַחֲנוּן לְפָּגֶוְךּ. לְחַלּוֹת אֶת־ פָּגֵוְךָ. בִּישָׁה וּפְּקַח צִינֶּוְךָ: נַּלֵּת לַהְּ יוֹמֶךְ. נַחֲמל צַל צַפֵּךְ. וִשְׂמָחָה יַשִּׂינוּ מֵעְפַּוּך:

ח"וק בֵּיוֹם הַשְּׁמִינִי. שְׂמָחוֹת הַוְמִינִי. וּסְכָתּד נָא מֵעַנִי. קרוש:

דְּרְשִׁים בְּתַכְלִית מוְעַרָם, גִּשְׁמֵי נְרָבוֹת בְּמַעַמְדָם. צְפֵּה נָא לְעוֹרְדָם: הַשְּׁקִיפָּה עֲלֵיהֶם מִמְּרוֹמִים. וּוְכֵּר בָּרִית שְׁלְשֶׁת קְרוּמִים. וְהִפְּלֵא עַל־צָאָצָאִימוֹ רַחֲמִים:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

Das Licht der Urwelt ist im Schate ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

(Sem.) Das Bolt, gehegt von Dir wie des Anges Bild, Bor Ditr' und Mangel schitz' es mild! Am achten des Festes sei ihm dieser Bunsch ersüllt! Sieh im Gebet es vor Dir stehen, Dein Antlitz zu erstehen. O wolle gnädig herniedersehen! Laß den Tag Deines Heiles nah'n! Ninum erbarmend Deines Bolkes Dich an,

(Borb. u. Gem.) Am achten bes Festes es gewähre! Freude mir bescheere, Mein Gebet erhöre! Deiliger!

Die flehen an des Festes Bende In Andacht um Regens Spende, D sie zu erhalten Dich huldreich wende! Aus Deinen Höhen den Blick auf sie senke, Des Bundes mit den drei Urahnen denke Und auf ihre Sprossen Dein Erbarmen senke! וְאִם־עִּקְלוֹ בְּרֶשַׁע. חְוֹסָה וַעֲבר עַל־פֶּשַע. וְהַצְּמַח־לָמוֹ יֶשֵע: זוֹעַקִים אֵלֶיךּ בְּכָל־לֵב. הָרוֹפֵּא לִשְׁכְוֹּרִי לֵב. כּוֹגֵן מְקוֹם עִין וָלֵב: הֶשְּׁאֶם הִּנְאֵם לְכַפֵּר. וּבְרִית אַל־תָּפֵר. נְּיִבְיוֹת אִמְרִי־שְׁפֶּר: מוֹב הַשׁבֵּן רוֹמָה. לְרֵב בֵּץ נִחְמָה. עַּחָה כַּנֵּם נָּלְיוֹת: בָּל־אוֹיְבֶיךּ לְהַאָּבִיד. וְאִהַבֶּיךְ שְׁמָחוֹת לְחַרְבִּיד. בְּמַלְכוּת מִשְׁיִם בָּן־בָּוֹר: לְמַנְעְלָה לְּמָעְלָה לְרוֹמֵם. בִּית מִקְבָּשְׁךְ הַשְּׁמֵם. צְרִים מִנְּוֹ לְחַרְמֵם: מָבְלְלִים לְךְּ בַּחֲבִינְתָם. שׁוֹר קְהַל עִנְתָה. וֹשְׁמַע קוֹל וְעִקְּתְב. וִשְּׁמֵר מִיְחָדִים: שִׂיחָם לְפָנִוְךְ יֵעַרַב. וְחָשְּׁבֵם וְאַלְהְ בְּהַתְּמֵר מְיַחָבִים: שִׁיחָם לְפָנֵוְךְ יֵעֵרַב. וְחָשְּׂבֵם וְאַלְּהְרָבְּיִר מִיְחָדִים: שִׁיחָם לְפָנֵוְךְ יֵעֵרַב. וְחָשְּׂבֵם

> Krummten ben Weg fie burch Schuld, D verzeihe Bergehen, übe Geduld! Laf ihnen auffpriefen Beil in Bulb.

Ilugia Se rufet zu Dir andächtig ihr Herz, Du, der heilet gebrochenes Herz! D richt' auf die Stätte, wo weilet Dein Aug' und Dein Herz! ')

Der Sihne Wort für ihre Sünden spreche Dein Mund. D nicht lös' auf den Bund:
Wahr' ihn auf Deines holden Wortes Grund!

D Du, thronend ob dem Himmelsplan!
Laß das Ziel der Tröstung nah'n;
Die Zeit, die im Staube schlafen zu wecken, bring' heran!

Derr, der in den Höhen waltet, Mächtig in Allem schaltet! Die Zerstreuten zu sammeln sei Deine Macht entfaltet. O laß schwinden Deiner Widersacher Heere! Mit Freuden umschlingend Deine Freunde verkläre; Bring' das Reich des Gesalbten aus Davids Haus zur Ehre. Empor zur Höhe laß wieder ragen Dein heiligthum, jetzt in Trümmer geschlagen! Die Keinde laß verstummend berragen.

Deren Andacht zu Dir lobpreisend weht, — D schaue die Schaar, die vor Dir geeinet steht, Und horch auf ihr indrünstig Gebet!
Sie bringen Dir dar des Flehens Worte, Harrend an Deiner Gnadenpforte,
Sich zu Dir stets bekennend, dem ewigen Horte.

^{1) &}quot;Und es wird mein Aug' und mein Berg bort fein alle Tage " find die Worte Gottes en Calomob, ba Er von bem Tempel, ben biefer gebaut, zu ibm redete. 1. Ron. 9, 3.

מִיּוֹכֵם קְרָב. וּמִפְּחִתָּה בִּי לֹא־תִקְרָב: עַּמְּחֵד לְמֹּ לֹא־תִקְרָב: עַמְּחֵד לְמוֹ בְּרָבוֹת. וְחֵיִים אֲבָרִבוֹת: פְּתַח־לְמוֹ אוֹצֶרֶך. וְחַיִּים אֲבָרִבוֹת מְשִּׁבְרָב: עַמְּחִלְּמוֹ אַמְרֵיבוֹת. וְמִיִּם עָלִימוֹ אֲמֶרֵיך. וְאַל־יֵבְשׁוּ מִשִּׂבְרֶך: צְּקוּוֹ לַחֲשִׁם תִּשְׁמֵע. סוֹבוֹת וְנְחָמוֹר לְחָשְׁמֵע. סוֹבוֹת וְנְחָמוֹר בְּבְּשִׁים תְּעִּים. וּלְצִיְרָתְנוּ חְוּשְׁם. וּלְצִיְרָהְ בִּבְּלְבָּם עִלְירָתִים. שַׂמַח נְבָּשׁ עֲנוּמִים. וְנִבְּלְךְּ בְּלְבָּם שִּבְּחִים עוֹנִים: חֹ תּוֹקְפִים שָׁבַח מְבַּרִינִם. וְזִבְּלְךְּ בְּלְבָּם שְׁבְּרִיב מְעִיִּים וְלֹא חָשִׁים. וְאֹתְךְ מִנְּבְים שְׁבַח שְׁבַח שִׁבְּתְרִינִים וְנִיחוּרְךְ בְּכְלִיוֹם עוֹנִים: חֹ תּוֹקְפִים שְׁבַח שְׁבַח וְנִייִם וְלֹא חָשִׁים. וְאֹתְךְ מַנְנִים וְלֹא חָשִׁים. וְאֹתְךְ מַנְעִייִים וְלֹא חָשִׁים. וְאֹתְךְ מַנְעִייִים הְּבִּיִּם וְלֹא חָשִׁים. וְאֹתְרָ מִנְנִים וְלֹא חָשִׁים. קְרוֹשׁ:

Lieblich fei bas Gebet, Dir geweiht! D birg fie vor Rampf und Streit! Nimmer fie treffe Schreden und Leib!

עמרם Segensfille, fie krönend, sei gewährt, Langes Leben ihnen beschert, Das in alle Ewigkeit währt.

> Thu' ihnen auf bes Segens Pforte, Erfill' an ihnen Deine Heisesworte! Richt feien beschänt fie vor Dir, ihrem Borte.

Bernimm ihrer Andacht brünftiges Wallen! Die Stimme, heilverfündend, laß erhallen, Troft und Segensbotschaft erschallen.

Gilig sei viersacher Frenderuf 1) vernommen. Zu unserm Seile schleunig herbei wolle kommen! Deinen Feinden sei Kraft und Muth benommen.

> Erhabener Du über alle Göhen broben! D gieb, baß freudig der Betrübten Seelen Dich loben In dem heiligthum, das hoch erhoben,

Die jubeln Dein Lob mit freudigem Mund, Deine Größe herzinnig machen fund, Bezengen täglich Deiner Einheit Bund.

Mächtig rauschet Dir Lob und Dank, Ungehemmet brauset der Seele Drang, Darin sich Dir das Lied der Weih' entschwang, — Heiliger!

¹⁾ Berem. 7, 34: "Die Stimme ber Bonne und bie Stimme ber Frente, bie Stimme bes Brautigams und bie Stimm,e ber Braut."

(Im Cabbath wird bas untenftehende הכל יורוך gebetet.)

הַפּוּאִיר לָאָבֶץ וְלַבְּרִים עָלֶּיְהָ בְּרַהַמִּים וּבְּטוּכּוּ מְחַבֵּשׁ בְּבָל־יוֹם הָמִיד מַעְשֵׁה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ הַפָּוְלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָו הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפּאָר וְהַפִּוּרָנְשֵׁא הַפָּוְלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָו הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפּאָר וְהַפִּוּרְנָשֵׁא מִימוֹת עוֹלָם: אָלהֵי עוֹלָם בְּרַהְמֶיך הָרַבִּים רַחֵם עָלֵוְנוּ אַדוֹן עָזְנְוּ צוֹר מִשְׂנַבֵּנוּ מָגַן יִשְׁצְנוּ מִשְׂנָב בַּעַרֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ

(Am Sabbath.)

חַכּל יוֹרְוּךְ וְהַכּל יְשַבְּחְוּךְ. וְהַכּל יִאמְרוּ אֵין קְרוֹשׁ כַּיִי: הַכּל יְרוֹמְמְוּךְ מְלָה יוֹצֵר הַכּל. הָאֵל הַפּוֹחָה בְּכָל־
יוֹם דַּלְתוֹרת שַׁעֲהִי מִוֹּרָח וֹבוֹקְעַ חַלוֹנִי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַפְּה מִפְּוֹחְה בְּלְתוֹרת שַׁעֲהִי מִוֹּבְה מִפְּכוֹן שִׁבְּתָּה. וּמִאִיר לְעוֹלְם הַבְּלְיוֹשְׁבְיוֹ שֶׁבְּרָא בְּמְבֹּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לְעוֹלְם בְּלְּרִים עָלְוֹהְ בְּרָחֲמִים. וֹבְשוֹכוֹ מְחַהֵּשׁ בְּכָל־יוֹם מְמִידְ מְעֵבְיוֹ שֶׁבְּרָא בְּמְבֹּת רַחֲמִים לְבַהּוֹ מֵאָוֹ. הַמְשָׁבְּחְ וְמִיּוֹ עְוֹלְם בְּרָבִים עָלְיִה בְּרָחֲמִים. וֹבְשוֹלְם לְבַהּוֹ מֵאָוֹ. הַמְשָׁבְּחוֹ מְתְבִּים הַנְּמִי תְּעוֹלְם הַנְּיִ אָלְהֵינִ בְּעוֹלְם הַנְּיִ בְּעוֹלְם הַנְּיִ וְנִי אָלְהֵוֹנוּ בְּעוֹלְם הַנִּי, מִעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְּוֹ לְחַנִּי הָעוֹלְם הַבְּיא: אֶפְס בּלְתָּךְ וְמִיוֹ הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְוֹ לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְוֹ לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְוֹ לְחָה בִּיִּשְׁבִּוֹ לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְוּ לְחֵנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְּוֹ לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבְוֹלְם הַנִּים בְּלְתְּה מַלְבָּוֹלְ לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִבְּיוֹ לְחָנִי לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִבְּיוֹ לְחָנִי לְחָבִי הְעוֹלְם הַבְּיִים בְּוֹבְיוֹ לְחָבִי לְבִּיוֹ לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב, אָבִוֹי לְחָבִי הְעוֹלְם הַבְּיִי בְּעוֹלְם הַבְּיִב מִוֹשְׁיחַ. וְּבְּלְבְּי לְחָנִי הְעוֹלְם הַבְּיִב מוֹשְׁנִענוּ לִחְתִּי בְּמִוֹשְׁיחַ. וְאִין דְּוֹמִית הַבְּשִׁיחָם. וְאִין הְוֹמִה לְּבְיִבּי לְימוֹת הַפִּשְּׁשִים. וְאִין דְוֹמְה בְּבְּיבְיתוֹים בְּבֹּי מְיוֹת הַבְּשִּבְיוֹ לְחָבֵי הְעִבְּי בְּבְּיוֹ בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְיתְּים בְּבְּיִים בְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבִים בְּעִבּים בְּבְּים בְּבְּים בּיבּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּעוֹלִם בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיוֹם בְּבְּים בְּעִבּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּים בְּבְּים בְּיִים בְּבּים בְּעִבּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּבְים בְּבְּים בְּבְים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּבְים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּים בְּיוֹם בְּבִים בְּבִים בְּבּל יוֹם בְּים בְּבְּיבְים בְּים בְּיבְים בְּיִבְים בּיוֹם בְּבְּבְבְּים בְּבְּבְים בְּבְיבְם

אַל אָרוֹן עַל כָּל־הַפַּוְעַשִּׁים. בָּרוּהְ וּמְבַדְּהְ בְּפִּי כָּל־ נְשָׁמָה: גַּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דְעַת וּתְבוּנָה סבְבִים אותו: הַפִּתְנָּאָה עַל הַיּוֹת הַקְּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכְבוֹר עַל (Um Cabbath werden bie unten befindlichen Stillde gebetet.)

nenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle haft Du mit Weisheit gebildet; voll ist die Erde Deiner Besithimmer. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsere Macht, Hort unsere Stärke, Schild unsers Heils, Schutzwehr um uns! O Herr, gepriesen sei

(Am Sabbath.)

Mes preiset Dich und Alles verherrlicht Dich und Alles spricht: Reiner ift heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bildner bes Alls, Gott, ber an jedem Tage öffnet die Pforten bes Oftens und aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen läffet die Sonne aus ihrem Orte und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und Er leuchtet der gangen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in feiner Gute verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. D König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Berr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unfer, Herr unfrer Macht, Hort unfrer Stärke, Schild unfres Heils, Schutwehr um uns! Nichts fteht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir Nichts, und was ware Dir ähnlich? Nichts fteht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser Rönig, im Leben ber fünftigen Welt; es giebt neben Dir Nichts, unfer Erlöser, in ben Zeiten bes Meffias, und Richts ift Dir ähnlich, Du unfer Retter, wenn Du belebeft die Todten.

Gott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden! Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren und im Glanze der Herrlichkeit ּנְרוֹל דַעָה. הַכִּין וּפָעַל זָהָרֵי חַפְּה. טוֹב יָצַר כְּבוֹר לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ. פִּנּוֹת צְבָאָיו קְרוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדֵּי הָמִיד מְסַפְּרִים כְּכוֹד־אֵל וּקְדָשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ וְיָ אָלהִינוּ עַל שֶׁבַח מַעשִׁה יָהֶיךּ וְעַל מְאָוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאַרוּךְ מֶלָה:

יַפּוּר וּפְרָבּבָה: וְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנִי כִסְאוֹ. הֶסֶד וְרַחֲמִים הַפֶּרְבָּבָה: וְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנִי כִסְאוֹ. הֶסֶד וְרַחֲמִים לְפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹכִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהַינוּ. יְצָרָם בְּרַעַת בְּכִינָה וּכְהַשְּׂבֵל: כְּחַ וּנְכוּרָה נָתַן בְּהֶם. לְהְיוֹת מוֹשְׁלִים בָּקֶרֶב הַבָּל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נְנַהַּ. נָאֶה זִינָם בְּכָל־ הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשְׁשִׁים בְּכֹאָם. עשִׁים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צְּהְלָה וְרְנָּה לְוֹכֶר מַלְכוּתוֹ: בָּרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּוְרַח אוֹר. רָאָח וְהִתְּקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צִבָא מָרוֹם. תִּפְאֵרֵת וּנְרָלֶה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקְּדֶש.

לָאֵל אֲשֶׁר שָבַת מְבֶּל־הַפַּוְעִשִּׁים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְעַלָּה וָיָשַׁב עַל כָּפָא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶכֶת עָטָה לְיוֹם הַפְּנוּחָה עְנָג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַּח שֶׁלַיוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִבָּל־מְלַאכְתוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבְּחַ וְאוֹמֵר מִוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּבְּת טוֹב לְהוֹרוֹת לַיִי: לְפִיכְךְ יְפָאָרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיוּ. שֶׁבַח יְקָר וּנְדְלָּח יִחְנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוצר כּל. הַפַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַפוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשְׁתוֹ בְּיוֹם שַבַּת־קְרָש: שִׁמְדְ יָיְ אֱלֹהִינוּ יִתְקַבַשׁ. וְזִכְרְדְּ מַלְבֵּנוּ יְתְפָּאַר. בַּשְּׁמִים מִמַעל וְעל הָאָרֶץ מִתְּחַת: תִּתְבָּרַךְ מושיגנו על שֶבַח פַעשׁה יָבֶיף וְעַל מְאְוֹבִי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יפארור פלה:

Du, groß an Weisheit, ber bereitet und geschaffen bie Strahlen ber Sonne! Der Allgütige bilbete herrliches Zeugniß für feinen Namen: Die Leuchten ftellet Er rings um feine Majeftat. Die Rührer seiner Simmelsschaaren find heilige Wesen, die verherrlichen ben Allmächtigen; unabläffig verfünden fie die Berrlichkeit Gottes und feine Beiligkeit. Gefegnet fei, Ewiger, unfer Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Sand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebilbet, preisen fie Dich immerdar.

(Am Sabbath.)

ftrahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milbe und Geradbeit steben vor seinem Thronsite, Gnad' und Erbarmen vor feinem Glanze. Wohlthuend find die Leuchten, die erschaffen unfer Gott; Er hat fie gebildet mit Beisheit, Bernunft und überlegender Runft. Rraft und Stärke hat Er in fie gelegt, daß fie walten inmitten bes Erbenballes. Glanzerfüllt und Belle ftrahlend, herrlich ift ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und heiter in ihrem Riedergange, erfüllend in Chrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben sie seinem Namen, Jubel und Jauchzen bem Gebächtniß seiner Berrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er fah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt bas gange Beer ber Bohe, Ruhm und Große Serafim und Dfannim und Die heiligen Thiergestalten, -

bem Gotte, der feierte von all feinen Werken, am fiebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf feinen Chrenthron. Mit Berrlichkeit umgab Er ben Rubetag, Seelenluft nannte Er ben Sabbathtag. Das ift ber Breis bes fiebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von feinem gangen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbath: "Schon ift's, bem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Berberr= lichung bringen fie bem Gotte und Berrn, ber Alles gebilbet, ber gegonnet Rube feinem Bolfe Jisrael in feiner Beihe am geweihten Sabbathtage. Dein Rame, Ewiger, unfer Gott! fei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unfer König! verherrlicht im Simmel broben und auf Erden hienieden. Gefegnet fei, Du unfer Retter! ob ber Trefflichkeit der Werke Deiner Sand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebilbet, preisen fie Dich immerbar.

תּתְבָּבַרְ צוּבְנוּ מַלְּבֵנוּ וְגְּאֲבֵנוּ כּוֹבֵא לְּרוֹשִׁים. וִשְּתַבַּח שִׁמְךְ לְעַר מַלְבֵּנוּ יוֹצֵר מְשְׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשְׁרְתִים פְּלִם בְּרוּרִים עוֹמְרִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִם בְּיִרְאָח וְבִיֹרְאָח רְצוֹן קוֹנָם. בְּלָם בּּוֹרִים. וְכָלָם עשׁים בְּאֵימָח וּבְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנָם. בְּלָם בּּוֹרִים. וְכָלָם עשׁים בְּאֵימָח וּבְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנָם. וְכָלָם פּוֹתְחִים אָת־פִּיהֶם בִּקְרָשְׁח וּבְטְחָרָח בְּשוֹרָת וּמַקְרִישִׁים וּמַמְלִיכִים

אָת־שֵׁם חָאֵל הַמָּלֶךְ הַנְּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא קְרוֹש הוּא.
וְכָּלָם מְקַבְּלִים עֵל מַלְכוּת שָׁמִיִם זֶה מִזֶּה.
וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְּרִישׁ לְיוֹצְרֶם בְּנַחַת רְוֹחַ
בְּשְׁפָּה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְרוֹשֶׁה. בָּלָם בְּאֶחָר עוֹנִים
וְאוֹמָרִים בִּיִרְאָה.

קָרוֹשׁ קָרוֹשׁ יָנְ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

Ider, der erschaffen die heiligen Wesen! gepriesen Dein Name für immer, unser König, der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrsucht einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Vangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und Keinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Siner dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Welodie; sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehrsurcht:

Heilig, heilig, heilig ift der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

בפפירת וברוב קהלות השכנו חין הותרים הופן.

אופן. אפן. ראשי החרוזים אמתי בירבי שפטיח חוק. אָרְאָלִים וּמֵלְאָבִים. מֵקְדִּישִׁים וּמְבָרְבִים.

לְמֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְבִים:

מוּכְנִים וַצֵרוּכִים. בְּבַנְפֵיהֶם סכְכִים. יום יום מַמְלִיכִים.

לְמֶלֶהְ מַלְבֵי הַמְּלָבִים:

תַּקִּיפִי שְׂרָפִים. תִּשְׁבָּחוֹת מְיַפִּים. לְמֶלֶך מַלְבֵי הַמְּלָבִים:

יָקר אַלְפִי אַלָפִים. וָרבּוֹ רְבְוָן צְפוּפִיְם. רָאשֵׁיהֶם כּוֹפְפִים.

לְמֶלֶרְ מַלְבֵי הַמְּלָבִים:

בְּחוּבִי מֶרְבָּבָח. מְרַנְּנִים בְּאַחֲבָח. לְמֶלֶךְ מַלְבֵי חַמְּלָבִים: יִדּרוּן יִצְבָּא. בְּחוֹר שִׁירָח עֲרֵבָה. לְשוֹרֵר בְּחִבָּח.

לְמֵלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְבִים:

רְנְיוֹן הַנָּהָר. מְאד חָשׁ וּמִהַר. לְמֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְבִים:

בּוֹ לְהַמְהַר. חַשְּׁמֵלֵּי־וְהַר. חִדּוֹשׁ שִׁיר לְהַנְּהַר. לְ״מ״ה:

יְשׁוֹרֵר מִיכָאֵל. וִיזַמֵּר גַּבְרִיאָל. לְמֶלֶךְ מַלְבִי הַמְּלָבִים:

שוֹאֵג קְמוּאֵל. וְגוֹעֶת רְפָאֵל. וּמְחַבֵּר הְבַרְנִיאֵל.

לְמֶלֶה מַלְבִי הַמְּלְבִים:

פוחר סַנְדַּלְפוֹן. לְצַר דּוֹפַן יִרְפּן. לְמֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְבִים:

מַצְמֵי־חִין יַחַפּן. בֶּתֶר מֵהֶם לִסְפּן. וּמַשְׁבְּיצ לְּאָפּן.

צַל־ראש מֶלֶךְ מַלְבִי חַמְּלָבִים:

יַקַרָשוּלִיצוּרָ. הַמְנַלֶּה טִעמִיצוּר. מִפִּי מֶלֶךְ מַלְבִיהַמְּלָבִים:

הַפַּושְׁמִיעַ לְבָל־יָצוּר. שְנַרת שְבַע וּבַצוּר. וְבָל־דָבָר

הָאָצוּר. בָּרְצוֹן מֶלֶהְ מַלְבִי הַמְּלָכִים:

בייות אַרְבַּעְהָן. מְשַׁלְשׁוֹת קְרָשָּׁתָן. לְמֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלָבִים:

זועות מַאִּימָתָן. קוֹפְצוֹת בְּנַהֲמָתָן. קרְאוֹת לְעֲמָתָן. לְ"מַ"ה:

בקסלות שאין אומרים שם אוכן יאמרו זם: | וְהַחֵיוֹת יְשׁבְרְרוּ וְכְרָבִים יְפָּאֵרוּ וָהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקְּדָשׁ וּשְׂרָפִּים וָרְנּוּ וְאֶרְאֶלִּים וְבָּבְכוּ בַּרַעַשׁ נְּרוֹר מִתְנַשְּׂאִים פָנִי כָּרֹיִ־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוֹב לְעָפַת שְּׁרָפִים לְעָפָתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בָרוּךְ כְבוֹר־יִיָ מִפְּוֹקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּך נְעִימוֹת יִתְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם וְמִירוֹת יאמרו וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוֹ. כִּי הוֹא לְכַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עשֶה חַבָשוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵע צְבָקוֹת מַצְמְיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהַלּוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַהֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם חָמִיד מַעֲשֵׂח בְרֵאשִׁית: בָּאָמוּר. לְעשֵׁח אוֹרִים גְּרֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: אוֹר חָרָשׁ עַל־צִיוֹן תָּאִיר וְנִוְכֶּה כָלָנוּ מְהַרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר המאורות:

Die Chajoth erheben Befang und die Cherubim Breis und die Serafim Jubel und die Simmelsichaaren Benedeiung, das Antlit eines jeglichen | heben fich mit lautem Sall, hingewandt zu den Serafim; ihnen entgegen lobpreisend sprechen fie:

Und die Dfannim und die heiligen Chajoth er=

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes! — ein jeglicher von feiner Stätte.

Dem Herrn, dem gebenedeieten, laffen fie liebliche Weisen erklingen; bem Rönige, bem ewig lebenden und dauernden Gott, ftimmen fie Gefänge an und laffen fie Loblieber ertonen. Denn Er allein ift es, ber Gewaltiges wirtt, Neues schafft, Berr ift ber Rämpfe, der Seil faet, Rettung teimen läßt, Seilung schafft, furchtbar ift in seinen Ruhmeswerken, Berr ber Bunder, ber verjünget in feiner Gute an jedem Tage beständig bas Schöpfungs= werk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter fei Lob, benn ewiglich währt seine Suld. — Ein neues Licht lag über Bijon erftrahlen, daß wir Alle bald feines Lichtes genießen. Gelobt feist Du, Ewiger, Schöpfer ber Simmelslichter!

אַהַכָּה רַבָּה אַהַכְּקְנוּ יִיָּ אֶלּהִינוּ הָמְלָה נְרוֹלָה וִיתִרָה חְמַלְּה עַבְּינוּ שַּבְּטְרוּ יִיִּ אָלהִינוּ הָמְלָה נְרוֹלָה וִיתִרָה חְמַלְהַ עָבֵּוֹרוּ שְּבְּטְרוּ בְּעַבוּר שְּבִינוּ שִּבְּטְחוּ בְּקְּ מְבִּינוּ בְּעָבוּר שְׁבְּבְּנוּ בְּעַבוּר שְּבְּינוּ בְּעַבוּר שְּבְּינוּ וְתִּלְפְּתְנוּ שְּבְינוּ בְּעַבוּ וְתִּלְפְּתְנוּ שְּבְינוּ בְּעַבוּ וְתִּלְפְּתְנוּ וּתְלַפְּתוּ וּלְבָּבוּ לְּמְבוּ וּתְלְפִוּ בְּעָבוּ וּתְלְפְּבוּ בְּינוּ בְּתְבִּר וּתְלְפְּבוּ בְּתִּבְר בְּעַבוּ וְנְשְׁבְּר בְּבְּבוּ בְּעִבוּ וּתְּבְּבוּ בְּתִבְּר בְּתִּבְּר בְּבְּבוּ בְּנִבְּיוֹ בְּעִבוּ בְּעִבוּ וּבְּבְּבוּ בְּעִבוּ וּתְּבְּבְּר בְּבִבוּ בְּעִבוּ וּבְּבְּבוּ בְּנִבְּיוֹ בְּבְּבוּ בְּנִבְּיוֹ בְּבְבוּ בְּנִבְּיוֹ בְּבְּבוּ בְּנִבְּיוֹ בְּבְבוּ בְּנִבְיוֹ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּנִבְּיוֹ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבוּוֹ בְּבְבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּנִבְיוֹ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבוּבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבוּבְיוֹ בְּבְבוּ בְּבְּבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּוֹ בְּבְּוֹבְיוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּ בְּבוּבוּ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוּ בְבְבוּ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּוֹ בְּבְבוּוּ בְּבוּבוּ בְּבְבוּוּ בְבְּבוּ בְּבוּבוּ בְּבְבוּוּ בְּבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבוּבוּבְיבוּ בְבְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבְבוּוּ בְּבְבוּבוּ בְּבְבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבְיבוּ בְבְבוּבוּ בְבּבוּ בְבְבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְבוּבוּ בְּבוּבוּ בְבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְּבוּבוּ בְבוּבוּ בְבוּבוּ בְבוּבוּ בְבוּבוּ בְבוּבוּ בְבוּבוּ בְבוּבוּ בּבוּבוּ בְבוּבוּבוּ בְבוּבוּ בּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבוּבוּ בּבוּבוּב בּבוּבוּ בּבוּבוּ בּבּבוּ בּבּבוּ בּבּבוּ בּבּבוּב בּבוּבוּ בּבוּ בּבּבוּב בּבּבוּב בּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּב בּבּבוּבוּ בּב

Mit großer Liebe haft Du uns geliebt, Ewiger, unfer Gott! mit großer und überschwenglicher Barmherzigkeit Dich unfer erbarmt. Unfer Bater und König! um unferer Bater willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig und belehre uns. Unfer Bater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unfer Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unfer Berg an Deinen Geboten, und einige unfer Berg, zu lieben und ju fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Beile. Und lag uns in Frieden heim= fehren von den vier Eden der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, ber Beil schafft, bist Du, und uns haft Du erforen aus allen Bölfern und Zungen und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken und Dich als den Einigen zu bezeugen in Liebe. Gelobt seift Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Jisrael in Liebe. יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹנָה אֱלֹהֵינוֹ יְהַנָה וּ אֶחָך:

בָּרוּךְ שִׁם כְּבוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶר:

וְהָיָרו אִם־שְׁמַעַ תִשְׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתַׁי אֲשֶׁר אָנכֶי מְצַנָּה אָתְבֶם הַיָּוֹם לְאַהֲבָּה אָת־יְהוְהְ אָלְהֵיכָם וּלְעַבְרוֹ בָּבָל־לְבַבָּבָבֶם וּבָבָל־נַפְּשְׁבֶם: וְנָתַתִּי מְשַׁר־אַרְצְבֶם בְּעִתְוֹ יוֹכֶה וּמַלְקוֹשׁ וִאָםְפָּתָּ דְנָבֶּׁךְ וְתִירְשְׁךָ וִיצְהָכֶך: וְנָתַתִּי אַשֶּׁב בְּשָּׂרָהָ לִבְהֶמְתֶּהְ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבְּעְתִּ: הִשְּׁמְרֵוּ לָבֶּם פּן־יִפְּתֶּח לְבַּבְבֶבֶם וְסַרְמָּם וַעֲבַרְתָּזם אֱלֹתִים אֲחַרִים וְהַשְּׁמַחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָרה אַף־יְהוֹּרה בָּבֶּם וְעָצַרְ אֶת־ הַשְּׁמֵיִם וְלְא־יִהְיֶּרֶה מָטְׁר וְהָאֲדָמְה לְא תִתּן אֶת־יְבוּלְהְ וֹאָבַרְתֶּם מְחַלָּה מִצֵל הָצָבֶרְץ הַשֹּבְּה אֲשֶׁר יְתוֹּהְ נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתָּם אֶת־דְּבָרֵי אֵלֶה עַל־לְבַּבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶּם וּקְשַׁרְמָּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל־יַנְדֶבֶם וְהָיִוּ לְטְוֹשְׁפָת בֵּין אַיניבֶם: וְלִפַּרְתָּם אֹתָם אֶת־בְּנִיבֶם לְדַבַּרְ בָּסְ בְּשִׁבְחְּךָּ בְּבִיתֶּלְ וּבְלֶבְתַּךָּ בַנֶּבֶרָ וּבְשָׁבְבָּךָ וּבְקוּמֶך: וּבְתַבְתָּם על־מְזוּוָוֹת בִּיתֶךְ וּבִשְׁעָרֵיך: לְבַּעוֹ יִרְבָּוּ יְמִיבֶם וִימֵן בְנִיבֶּם על הָאַרְמָה אֲשֶׁר נִשְבַּע יְהֹוָה לַאֲבְתִיכֶם לָתַת לָהֶם בִּימִי הַשְּׁמַיִם על־הָאָרֶץ: wav Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit beinem ganzen Serzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehft. Und du sollst sie den zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hausen an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, Die Ich euch heut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, ju lieben und ihm zu bienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Geele, fo werbe Sch ben Regen eures Landes geben zu feiner Beit, Fruhregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Getreibe und beinen Moft und bein Del. Und Ich werbe Gras geben auf beinem Felbe für bein Bieh, und bu wirft effen und fatt werden. Sütet ench. daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremben Göttern dienet und euch vor ihnen budet, und über end ber Born bes Ewigen ergliche, baß Er verschließe ben Simmel, daß fein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Ge= wächs, und ihr bald umfommet, weg aus bem schönen Lande, bas der Ewige euch giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch Bergen nehmen und zu Gemüthe, und fie binden als Wahr= zeichen auf eure Sand, und fie feien zum Denkbande zwischen enren Augen. Und lehret fie eure Rinder, davon zu reden, wenn du fiteft in beinem Saufe und wenn bu geheft auf bem Wege und wenn bu dich hinlegft und wenn bu aufftehft. Und schreibe sie auf die Pfosten beines Hauses und an beine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf bem Erdboben, ben ber Ewige geschworen euren Batern, ihnen zu geben, - wie die Dauer bes Simmels über ber Erde.

וֹיִאְמֶר יִהְוֶּרְה אָלְּהְמֶשְׁה לֵּאִמְר: דַּבֵּר אָלְּה בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְאָמֵרְתְּ אֲלֵהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם צִיצֶת על־בַּנְפֵּי בִּנְרִיהֶם לְּדִרתִם וְנָהְנְוּ על־צִיצִת הַבְּנָף פְּתִיל הְבְּנֶת: וְהְיָרֵה לָכֶם לְצִיצִרה וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתָּם אֶת־בְּלֹ־מִצְוֹת יְהוָה וְעְשִׁיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתָּם אֶת־בְּלֹ־מִצְוֹתְי וְהְיִתְם וְאַחֲרֵי עִינִיכֶּם אֲשֶׁר־אַתֶּם זְנִים אַחֲרֵי לְבַבְּכֶּם לְמַעוֹ הִזְּכְרוֹ וַעְשִיתֶם אֶת־בְּלֹ־מִצְוֹתְי וְהְיִתְם לְמַעוֹ הִזְּכְרוֹ וַעְשִיתֶם אֶתְיבִם לְהְיוֹת לְכֶם הוצְאַתִי אֶתְכָם מַאֶּרֶץ מִצְרִים לְהְיוֹת לְכֶם לְאַרֹּהְיִם אֲנִי יְהוְה אֱלְהֵיכֶם:

אָמֶת וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְקַיָם וְיָשָׁר וְנָאֱמָן וְטוֹב

Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schanfästen machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäben des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansehen. Und das sei euch zu Schaufäben, daß wenn ihr sie anssehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Wizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אמח Wahr und gültig, festgegründet und ewigbleibend,

וְיָפֶּה הַדָּבָר הַוֶּה עַל־אֲבוֹתִינוּ וְעַלֵּינוּ עַל־ בָּגִינוּ וְעַל דּוֹרוֹתְזִינוּ וְעַל כָּל־דּרוֹר גָרַע יִשְׂרָאֵל עַבָּרֶיך:

על־הָראשוֹנִים וְעל־הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלֶם וְעָל־הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלֶם וְעָר חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶר שְׁאַהָּה הוֹא יְיָ אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וְעָר: אַהָּה הוֹא יְיָ אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וְעָר: אַהָּה חוֹא מֵלְבֵּנוּ. מֶלֶךְ אָבוֹתִינוּ אָהָה: לְמַעַן שִׁמְדְּ מַהֵּר לְנְאֲלֵנוּ. כַּאֲשֶׁר נְּאַלְרָה אֶת־אֲבוֹתִינוּ: מְתַר לְנְאֲלֵנוּ. כַּאֲשֶׁר נְּאַלְרָה אֶת־אֲבוֹתִינוּ: אֲמֶר מָעוֹלֶם שִׁמְדְּ הַנְּרוֹל עָלֵינוּ נִקְרָר. אֵין אֶלהִים זוּלְתֶּךְ:

gerade und treu, gut und schön ist das Wort, so für uns sere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte.

by Für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ist es ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott für immer und ewig. Du bist unter König, Du der König unserer Väter! Um Deines Namens willen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Väter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir!

ע"פ א"ב +

וולת.

אָמוּנִים אֲשֶׁר נָאֱקְפוּ. בְּרָכוֹת נִכְּסְפוּ. נְם קוֹמְתֶם כְּפָפוּ. דְבַר חִנּוּנְם הֶעְדִּיפוּ: הוֹבִילֵם לְאָהְלֵיהֵם לְשָׁלוֹם. וְיִמְצְאוּ־שָׁם שָׁלוֹם. וֶרַע הַשְּׁלוֹם. חַפְּנֵם בְּצֵבֶק וְשְׁלוֹם: מוֹבוֹת לְכַלְּלָם. יְקָר לְהַכְּלִילָם. בְּבוֹד לְהַנְחִילָם. לְמַעְלָּה יְקָר לְהַכְּלִילָם. בְּבוֹד לְהַנְחִילָם. לְמַעְלָּה שַׁמַח עָדָתָם. עוֹבֵר פְּרוֹתָם: פְּנֵה לְחָנְנָם. שַׁמַח מְעָנָם. קבל מַעַנָם. רוֹמֵם הַמוֹנָם: שְׁמֵר הַהוּרִים. שַׁבֵּח סְרוּרִים. הְמֹךְ כְּשַׁחְבֶּיִךְ חַלְצֵם מִמְצְּרִים. וּנְהַלֶּלְךְ בְּעַל קְרִיעַת יַם־

Die Frommen in Chören Nach Deinem Segen begehren; Das Haupt sie neigen, In Fülle Gebete sie reichen.

> Bringe fie heim in Frieden! Dort harr' ihrer Friede, Reichsprießender Friede! heil und Segen fei ihnen beschieden.

Siter ohne Grengen, Ehr' und Birde laß fie frangen! Glang als Erb' ihnen wolle geben, Sie gur Höhe zu heben.

> Ihren Wunsch ihnen bereite, In Frenden sie leite, Ihre Gemeinde mit Luft bede, Ihr Erlösungsheil wede!

AID Zu ihrem Heile Dich wende! The Oränger verende! Rimm an ihr Flehen; Thre Schaar woll' erhöhen!

> Bergeffen sei der Feind, verrucht, Wie Mizrajim einst Du heimgesucht. Dann preisen wir Dich hochbeglickt, Wie damals, als das Schilfmeer Du zerstückt.

עֶזְרַת אָבוֹתִינוּ אַתְּהֹ הוּא מֵעוֹלָם מְנִן וּמוֹשִׁעֵ לְּבָנִיהֶם אַחֲרִיהֶם בְּבָל־הֹר וְדֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְבֶּךְ וּמִשְׁפָּמִיךְ וְצִדְּקָתְּךְ עַד אַפְּמִי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי־אִישׁ שִׁיִשְׁמֵע לְמִצְוֹתֶין ְדְ וְעִנְתְּךְ וּרְבָּרְךְ יָשִׁים עַל־לְבוּ: אָמֶת אַתְּה הוּא אָדון לְעַמֶּן וּוְדִּבְיִם נְּאַלְמְנוּ וְיִ אֵלהֹינוּ וּמִבֵּית עֲבָרִים הוּא בְאבוֹ וְמִנְיָה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבּּלְעָהֶיךְ אִין לְנוּ מֶלֶּהְ בּוֹאֵל וּמוֹשִׁעֵ: מִפִּצְרַיִם נְּאַלְתָּנוּ וְיִ אֶּלהֹינוּ וּמִבִּית עֲבָרִים בְּקְעִתְּ וִוֹדִים מִבּּבוֹרִיהֶם הַבְּנְנְ וְנִי אָלְהַוֹנוּ וּמְבִּית וְעַבְּרִים בְּקְעָתְ וִוִּדִים מְבָּלְנְתְ וֹיִרִיִם הָעָלֶבְ וּבְּכוֹרְךְ בָּאְלְתָּ. וְנִם־סוּף נְמְלְנְ וְלִנִים לְאַנוֹן וְשִׁלְּי וְלִיוֹלְ שִׁירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּּרָכוֹת וְהוֹדְאוֹת וְמָלְרָ אֵל חֵי וְקִיְם רָם וְנִשְׂא בְּרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל נֵּאִים לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקִיֶּם רָם וְנִשְּׂא בָּרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל נֵאִים לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקִים וְנִבְּים רָם וְנִשְׂא בְּרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפָּיל נֵּאִים

Veiftand unserer Bäter warst Du von ewig her, Schild und Selfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In der Weltenhöhe ift Dein Sit, und Deines Rechtes Walten und Deine Milbe reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Bergen nimmt. Es ift wahr, Du bift ein herr Deines Bolfes und ein König, machtig, ihren Streit gu führen. Es ift mahr, Du bift ber Erfte und Du bift ber Lette, und außer Dir haben wir keinen König, ber erlöft und errettet. Aus Mizrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Sklavenhaufe uns befreit; alle ihre Erstgebornen haft Du erschlagen und Deinen Erstgebornen haft Du erlöft und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen haft Du versenkt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Waffer ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten und erhoben ben Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gefänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte bem Könige, bem Gotte, ber ewig lebt und dauert, boch und erhaben, groß und mächtig ift, ber bie וּמַגְבָּיהַ שְׁפָלִים מוּצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנְוִים וְעוֹזֵר דֵּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמוֹ בְּצֵת שַׁוְעָם אֵלֶיו. הְהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָך: משָה וּבְנֵי יִשְּרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמָרוּ כִלָּם.

מִי־־כְמְכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמְכָה נָאְדָּר בַּקְּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה־פֶּלָא:

שִׁירָה חֲדָשָה שִׁבְּחוּ נְאוּלִים לְשִׁמְךְ עַל־שְּׁפַת הַיָּם יַחָר כָּלָם הוֹרוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יְהנָה יִמְלֹךְ לְעלָם נָעָר:

צוּר יִשְּׂרָאֵל קוּמָח בְּעִוֹרַת יִשְׂרָאֵל וּפְּרֵח כִנְאֶמֶךְ יְחוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גּאֲלֵנְוּ יִיָּ צְּכָאוֹת שְׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּח יִיִ נָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Tropigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten und löset die Bedrückten und beisteht den Verkümmerten und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Freude, und sie Alle sprachen:

"Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern? wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, surchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!"

Gin neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig."

Ju Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehndah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger ber Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, v Ewiger, ber Jisrael erlöset hat.

אַרנִי שִׂפָתִי הִפְהָח וּפִי יַנִיד הְּהַלְּתֵך:

בְּרוּךְ צַּהָּרוֹ וְיָ צֵּלְהַיְנוּ וֵצִּלֹהֵי וְצַקֹבׁ הַצָּלֹהִי אֵלְהִי הַבְּרוֹלְ הַנְּבּוֹרְ הַבְּלֹהִי יִצְּחָקׁ וֵאלֹהֵי יִצְקֹבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹרְ חֲכִּוֹרָא אֵל עֵלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵח הַכּּל וְוֹוֹבֵר חַכְּרִי וְמִבְיא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְּמַצוְ שְׁמוֹ בְּצִּהְבָה. מְסְרִי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לְבְנֵי בְנִיהֶם לְּמַצוְ שְׁמוֹ בְּצִּהְבָה. מְלֵּלְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיע וּמָנֵן. בְּרוּךְ אַהָּח וְיָ מָגוְן אַבְּרָחָם: מְכַלְבֵּר חַוֹּיִם בְּחָמִים בְבִּים מְמַתִּים בְּבְּיִם מְמִים בְּבִּים מְמַבְּלְבֵּר חַוֹּיִם וְנְשְׁבִי מְחָבִּי חוֹלִים וּמַתִּים בְּבִּים וּמְלַיִּב מְמִית וְמִבְּיִ בְּמִיה וְמַתִּים בְּבִּים מִמִּים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּים בְּבִּים וּמְלַיִּם מְלֵּלְים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּים וְמַתִּים וְמָבְוֹת וֹמִי דְוֹמָה בְּעֵל בְּבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמָה מִמִית וְמִבּוֹן בִּשְׁרִי וְמִבְּיִם וְמִבְּיִם מִמִית וּמְבִיים וְמִבְּיִבְם וְמִבְּיִם בְּבִּים וְתוֹבְּי מְחַנִּה וּמְבִים וְמִבְּיִבְּי בְּמִים וְּמְבִּים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וְמִבְּים וְבִּים וְמִבְּיִם וְבִּים וְמִבְּיִם וְנִים בְּמְלִבְּים וְנִים וְּמְבִּים וְבִּים וְמִבְּים וְבִּבְּים וְמִבְּים וְבִּים וְנִבְּים וְבִּים וְנִים בְּמְבִים וְבִּים וְבִּבְּים וְבִּלְים וְבִּים וְנִבְּיִם וְבִּים וְנִים בְּמְבֹּים וְבִּים וְבִיּם וְבִּמְים וְבִּבְּים וְבִּבְּים וְבִּים וְבִיּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים וְבִּים בְּיִבְּים וְנִבְּים וְבִים בְּבִּים וְבִּים וְבִּים בְּבִים וְבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּיבְּים בְּבִים וְבִים וְבִּים בְּבִּים בְּבִּים וְבִּים בְּבִּים בְּיִבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבְים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּיבְּים בְּים בְּבִּים בְּים בְּבִּים בְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִים בְּבִּים בְּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבּים בְּבִּים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבִּים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּים בּבּים בְּבְּבִּים בְּבִּי

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund ver-

לְחַחֲיוֹת מֵתִים. בַּרוּך אַתָּח יִי מְחַיֵּח הַמֵּתִים:

Säter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Größer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und dem Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Netter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Du bift mächtig in Ewigkeit. o Herr! Du belebeft die Todten, stark, um stets zu helsen, — der die Lebenden in Gnasden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stütt und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Todten beine Trene bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zwerlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אַתָּה לָרוֹש וְשִׁמְּהְ לָרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכֶל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְ פֶּלֶּח. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

אַהָּה בְּחַרְהָּנוּ מִבֶּל-הַעַמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתְנוּ וְרָצִיתְ וְקֵרַבְּהָנוּ מֵלְבֵנוּ לִעֲבוֹרָתְךָּ. וְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹש עֲלֵינוּ קָרָבִיתְנוּ מֵלְבֵנוּ לַעֲבוֹרָתְךָּ. וְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹש עֲלֵינוּ קָרָבִית:

נַתְּכֶּן־לְנוּ יָיָ אֶלְהֵינוּ בְּאַהַבָּה (שַבְּחוֹת לְמְנוּחָה חּ) מוֹעֲדִים לְשָׁשׁוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּבְּח הַנָּה וִּשְׁבְּרִה בְּנָּה וְמָן שִׁמְחָתֵנְוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְרָא־הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצֶּרֶת הַנָּה וְמֵן שִׁמְחָתֵנְוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְרָא־הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצֶּרֶת הַנָּה וְמֵן שִׁמְחָתֵנְוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְרָא־הַבְּרֹשׁ וַבֶּר לִיצִיאַר מִצְרָיִם:

פּרוֹשׁ קָרוֹשׁ קָרוֹשׁ וְיָ צְבָאוֹת מְלֹאׁ כָל־הָאָרֶץ כְּכוֹרוֹ:

ח׳ אָז בְּקוֹל רָעשׁ גָּרוֹל אַדִּיר וְחָנָק כֵישְׁמִיעִים קוֹל מִחְגַשְּׂאִים לְּעִמַּת שְּׂרָפִּים לְעָמָתֶם בָּרוּךְ יאמִרְוּ:

ק"וח בַּרוּךְ כְּבוֹר־יִיָ מִמְּוֹקוֹמוֹ:

ח' מִפְּקוֹמְךּ מַלְבֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹך עָלִינו כִּי מְחַבִּים אָנַחְנוּ לָדְּ. מְחַיּ הְמְלֹךְ בְּצִיוֹן בְּקְרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶר חִשְׁבּוֹ: חִחְנַּדֵּל וְתִחְקַבּשׁ בְּחוֹךְ וְרוּשְׁלַיִם עִירְךְּ לְרוֹ וְלָנִצְּח נְצְחִים: וְעִינֵינוּ חִרְאֶינְח מִלְכוּמֶךְ בַּדְּבָר וְרוּשְׁלַיִם עִירְךְּ לְרוֹ וְלָנִצְּח נְצְחִים: וְעִינֵינוּ חִרְאֶינְח מִלְכוּמֶךְ בַּדְּבָר וְרוּשְׁלֹיִם בִּיֹם אָנַחְבּי מִלְבֵּנוּ חוֹפִיע וְחִמְלֹךְ עַלְיִנוֹ בִּי מְחַבִּים אָנַחְנוּ לָדְּ. מְחַיּבּ

ייח ימלה יי לעולם אֱלהַיָּה צִיוֹן לְרֹר נָרְרֹ הַלְלוּיָה:

ה) לַרוּר מַפְּינוּ לֹא נָמוּשׁ לְעוֹלֶם נָעֶר כִּי אַל מֵלֶךְ נָּרוֹל וְקְרוֹשׁ אְתָּרֹי. בָּרוּךְ אַפְּינוּ לֹא נָמוּשׁ לְעוֹלֶם נָעֶר כִּי אַל מֵלֶךְ נָּרוֹל וְקְרוֹשׁ אְתָּרִי. בָּרוּךְ אַפְּיוֹשׁ לִשְּׁרְחַשׁ:

^{*} Rednichah bei Wiederholung der Tefillah burch den Borbeter.

ח׳ נְקַהֵּשׁ אֶת־שִּמְךּ בָּעוֹלֶם כְּשִׁם שֶׁפֵּקְהִישִים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. בַּבָּתוֹב עַל־יַד נְבִיאֶּךְ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמֵר

*) אחה Du bift heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Du haft uns erforen aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Kamen, den großen und heiligen, über uns genannt.

pont Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe (Sabbathe zur Anhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (biesen Sabbathtag und) dieses Schlußfest, die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

(Borb.) Wir wollen Deinem Ramen die Seiligung bringen in biefer Belt, wie ihm die Heiligung wird in den himmeln droben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Giner rief dem Andern zu und sprach:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

18 (Borb.) Und mit gewaltigem, mächtig erbraufendem Salle laffen fie Stimme vernehmen, fich erhebend den Gerafim entgegen, die ihnen gurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ADPOD (Borb.) Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, benn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen, für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Sängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

יכלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkinden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe anssprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigfeit; deun ein großer und heiliger Gott und König bist Du. Gelobt seift Du, Ewiger, heiliger Gott!

^{*} Redujcah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

אָלהֹונוּ גאלהִי אָבוֹתִינוּ. יַעֵלֶּה וְיָבֹא וְיַגְּיִע וְיַרָאָּה וְיַבָּא וְיַבְּאָ וְיַבְּאָ וְיַבָּאָ וְיַבְּאָ וְיַבָּאָ וְיַבְּאָ וְיִבְּאָר וְיִבָּאָר וְיִבָּבְר וְיִבְּבְּוֹ וְּפְּקְרוֹגְנוּ וְּפִּקְרוֹגְנוּ וְוִכְרוֹן אֲבוֹתְינוּ וּפִּקְרוֹגְנוּ וְוִכְרוֹן יְרוּשְׁלַיְם אַבוֹתְינוּ וּוְבְרוֹן כְּלֹיעִפְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל לְפָנְיְךְ לִפְּנִיףְ לִפְּנִים עִינִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לְמוֹנְה מִוֹ וְלְמָעְרֵה חַנִּים וְלְבָּתְם הַיְּתְּה וְלְבְּחָמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם וְשְׁמִינִי חַגּ הָעְצְבֶּרֶת חַזְּה וְשִׁיצְנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבְּלְבְר יְשוּעָה וְבְּבְּר וְחוֹשִׁיצְנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִּר יְשוּעָה וְבִּחְמִים חוּס וְחָבֵּנְוּ וְרַחוּם עָלִינוּ וְהוֹשִׁיצְנוּ כּוֹ לִכְרָכָה. וְחוֹשִׁיצְנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבּוֹן מִשְׁתְר חַבּוֹן וְרַחוּם עָלִיְנוּ וְהוֹשִׁיצְנוּ כּי אַלְּךְּ תַנּוֹן וְרַחוּם אָמָה בוֹ לְחַיִּים הּוּם וְהָבָּר יִשוּעָה עִיבִין בּי אֵל מָלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם עָלִינִין וְהוֹשִׁיצְנוּ כּוֹ לִבְּרָכָר יְשוּעָה עִיבִין בּי אַל מָלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם עָלִינוּ וְהוֹשִׁיצְנוּ בּי אַלְבְּר הִבּיִּים וּבְּבָּר וְיִבְּיִים עִבְּיִבְּוּ וְרִבּחִם עִיבְיִבְּיִים אִבְּיִבּים וּבִין בּיִּבּים וּבְבָּים בְּבִּים בּיוֹבְבָּוּוֹ בִּיוֹ בְּבִין וְרָבִים עִבְּיִים עִיבִין בּיִים בּיוֹבְיוֹים בּיוֹבְיִים וְבְבָּוֹים בְּבִּין וְרָבְחִבּים בּיוֹים בּיוֹבְים בְּבִּיִּים בְּבִּנִין וְרָבִים עִיבְינוּ בְּיִבְּיִים בְּבִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּיוֹם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּבְּים וְבְבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְּים בְּיִבְיבְים בְּיִבְּיבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִיבְיוֹים בְּיִּבְיוֹים בּיּבְיוֹים בְּיִיבְיוּ בְּיוֹים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִיבְים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיִיבְּים בְּיִבְים בְּיִיבְים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְים בְּיִיבְים בְּיִיבְּים בְּיִיבְים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִיבְים בְּיִיבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים ב

רְצֵה יָנָ אֶלהֵונוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפַּלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִּרְכִיר בִּיתָךּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהֲכָה תָּקבֵל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר עַכוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּןךּ:

וְתֶּחֶוֶינָה צִיגִינוּ בְּשׁוּכְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּח יָיָ הַפַּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschief und das Gebächtniß unserer Läter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Anechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und zur Gnade, zum Erdarmen, Leben und Frieden an diesem Schlußfeste. Gedenk unser, ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erdarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erdarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schant unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungsend huldreich, bist Du.

Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser Gott und unserer Bäter Gott, habe Wohlgesallen an unserer Auhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreue uns durch Deine Hilfe und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlwollen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Geloht seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath,) Jisrael und die Festzeiten.

Caß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropser Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

lind schauen mögen unsre Angen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon. כורים דרבנן

 ל' מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךְּ שְׁאַחָּה הוא יְיִ אֲלֹהֵינוּ וֵאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ אֲלֹהֵי כָּלְ־בְּשֶׁלְ יוֹצְרֵנוּ יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר לְּחַצְרוֹת לְּךְשֶׁךְ לְשְׁמֹר חֲלֵּינוּ לְחַצְרוֹת לְּדְשֶׁךְ לִשְׁמֹר חֲלֵינוּ לְחַצְרוֹת לְדְשֶׁךְ לִשְׁמֹר חֲלֵינוּ לְחַצְרוֹת לְדָשֶׁךְ וֹלְעַבְּדְּךְ בְּלַכְּב לְחַצְרוֹת לְדָשׁ עַלְ וְלַעֲשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וֹלְעַבְּדְּךְ בְּלַכְּב וְלַעֲשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וֹלְעַבְּדְּךְ בְּלַכְב ברוּך אֵל הַחוֹרָאוֹת: מזרים אַנְחְנוּ לֶךְ שְׁאַתְּר הוא יְיָ אֱלְהִינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹחִינוּ לְעוֹלֶם וָעֶר צוּר חַיִּינוּ מָגוּ נוֹנְה לָּהְ וֹנְסַפֵּר הְּהַלְּתֶךְ וַדוֹר. נוֹנָה לָּהְ וֹנְסַפֵּר הְּהַלְּתֶךְ וַעַל נוֹנָה לָּהְ וֹעָל נוֹנָה לָּהְ וֹעָל נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּכַל־יוֹם עִפְוֹנוּ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּלְרִיוֹם מְנַבְּלָרוֹם הַמוֹב עַמְנוּ וְעָלִר וְבָּלֶּר וְצְבָּלְרִים. הַמוֹב עַמְנוּ וְעָלִר בְּבָּלְר וְצְבָּלְיוֹם. הַמּוֹב

בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךּ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַפוּ חֲסַבֶּיךּ מֵעוֹלָם קוִינוּ לַה:

וְעַל־־כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיַתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מַלְבֵּנוּ תְּמִיר לְעוֹלָם וָעֶר: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ מֶלֶח וִיהַלְּלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֶמֶת. הָאֵל יְשׁוּעֲתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ סֶלְח. בְּרוּךְ אַתְּה וְיָ הַשוֹב שִׁמְךְ וּלְךְ נָאֶח לְחוֹרוֹת:

(Der Borbeter bei Wiederholung der Tefillah.)

נְאֶלהִינוּ וֵאלהִי אָבוֹתִינוּ. בָּרְבֵנִוּ בַּבְּרָכָח הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּחּוֹרָה הַכְּתוּכָה עַל־ יְבִי משֶׁה עַכְהֶּךְּ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהָרֹן וּכְנִיוֹ כֹּהְנִים עַם קְרוֹשֶׁיךְ בָּאָמוּר. יְכָרֶכְּךְ יְנִי משֶׁה עַכְהֶּךְ הָאָמוּרָה מִפִּי אַהָרֹן וּכָנִיוֹ כֹּהְנִים עַם קְרוֹשֶׁיךְ בָּאָמוּר. יְכָרֶכְּךְּ יִנִי וְוִשְּׁמְתָךְּה : זָאֵר וְזָ פָּנְיוֹ אֵלֶוְךּ וִיחֻבָּּנְ: יִשְּׁא זְיָ פָּנִיוֹ אֵלֵוְדְּ וְיָשֵׁם לְךְּ שָׁלוֹם:)

שִׁים שָׁלוֹם מוֹכָה וּכְּרָכָה חֵן נְחֶמֶד וְרַחְמִים עָלֵוְנוּ וְעֵל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּןךּ. כָּרְבֵנוּ אָבִינוּ כָּלָגוּ כְאָחָר בְּאוֹר וְצֵּהְבַת חֵמֶים וְמִיִּים וְחַיִּים וְשַׁלוֹם. וְצִּהְבַת חֵמֶים וִבְּרָבָה וִבְּרָבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְמִוֹב בְּעֵינָוְךְּ לְבָבֵךְ אֶת־עַמִּן יִשְׂרָאֵל בְּבֶל־עִת וּבְבֶל־שְׁעָה בְּשְׁלוֹמֶך: בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ הַמִּבְרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם; בְּשְׁלוֹמֶן: בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ הַמִּבְרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם; Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertrant, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Ausscher kennt Deine Halle. Von jeher hoffen wir auf Dich.

unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

(Der Borbeter bei Wieberholung ber Tefillab:

unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreisachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar, wie es heißt:

Es fegne dich ber Ewige und behüte bich!

Es laffe leuchten der Ewige sein Antlit zu dir und begnade dich! Es wende der Ewige sein Antlit zu dir und gebe dir Frieden!)

Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Ersbarmen kommen über uns und über ganz Jisrael, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antliges! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Ersbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

אָלהי נְצר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וּשְׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָּח.

וְלְמְלֵלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי בֶּעָפָר לַבּלֹ תִּהְיָה. פְּתַח לִבִּי

בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּמִצְּוֹתֶיְךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחִוּשְׁבִים עָלֵי

בְעָה מְהַרָה לָמַצוְ וְמִינֶךְ עַצְּתָם וְקַלְּמֵל מַחֲשֵׁרְתָּם: עֲשֵׁה לְמַצוּ

שִׁמֶךְ עֲשֵׂה לְמַצוֹ וְמִינֶךְ עֲשֵׂה לְמַצוֹ מְרָשִׁתֶךְ וְמִינְךְ וֹצְבְנִיי

מִיְרָתְרָ וְמִצְּוֹ אִמְרִי־פִּי וְהָנִיוֹן לִבִּי לְפַנֵּוְךְ יִיָּ צוֹרִי וְגִּאֲלִי:

עשֶׁה שְׁלוֹם בָּמְרוֹמֵיו הוּא וַעֲשֶׁה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל בָּל־

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֶןדּ יָיָ אֲלֹהֵינוּ וַאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִבְּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בּּמְהַרָה בְּיָמֵינוּ וְחֵן הָלְּקְנוּ בְּתוֹרָתֶדּ. וְשֶׁם נַעֲבָרְדְּ בִיְרְאָה בִּימִי עוֹלֶם וּרְשָׁנִים לַרְמֹנִיוֹת: וּרְשָׁנִים לַדְמֹנִיוֹת:

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, saß meine Seele schweigen, und gleich dem Stanbe seise demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Auschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, hilf mit Deiner Nechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er sasse Umen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrsurcht, wie in den Tagen der

Vorwelt und in den Jahren der älteften Zeiten.

סדר חלל.

בְּרוּך אַתָּח יָיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קִּדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְנִוּ לִקְרוֹא אֶת־הַחַלֵּל:

לּייּ הַלְּלִיְיָה הַלְּלוּ עַבְרֵי יְיָ הַלְּלוּ אֶת־שֵׁם יְיִּ:
יְהִי שֵׁם יְיַ מְבַרָךְ מֵעַהָּה וְעַר־עוֹלְם: מִמִּזְרַח־
שֱמֶשׁ עַר־מְבוֹאוֹ מְהָלָל שֵׁם יְיֵ: רָם עַל־כְּל־
גּוֹיִם יְיַ עַל הַשְּׁמִים כְּבוֹרוֹ: מִי כַּיִי אֱלֹהִינוּ
הַמִּנְבִּיהִי לְשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשְּׁמַיִם
הַמְנְבִיהִי לְשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשְּׁמַיִם
וֹבְּאָרֶץ: מְקוֹמִי מֵעָפָּר דָּל מֵאַשְׁפּת יָרִים
אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עַם־נְרִיבִים עַם נְרִיבֵי עַמּוֹ:
מִוֹשְיבִי עַקְרֶרת הַבְּיִרת אֵם־הַבָּנִים שְּׁמֵחָה
הַלְלוּיָה:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns befohlen, das Hallel zu lesen.

neben die Glein 113.) Hallelnjah! Lobet, Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an dis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang dis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrlichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, unserem Gotte, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürstigen, daß Er ihn sehe neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unsruchtbare im Hause: die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

שנת לעז: הַיְתָה יְהוּרָה לְקְרְשׁוֹ יִשְּׁרָאֵל מִמְּצְרָיִכּה בִּית יַעַקְבֹּ מֵעֵם לעז: הַיְתָה יְהוּרָה לְקָרְשׁוֹ יִשְּׁרָאֵל מֵמְשְׁלוֹתָיוֹ: הַיָּם רָאָה וַיָּנִם הַיַּרְהּוִיִּם בְּלְּאָחוֹר: הָקָרוֹ כְאֵילִים גְּבָעוֹרת כִּבְנִי־צֹאוֹ: מַה־לְּךְ הַיָּם כִּי תָנוֹם הַיַּרְהֵן תִּפֹּב לְאָחוֹר: מַהְרִים הִּרְקְרוֹ כָאֵילִים גְּבָעוֹרת כִּבְנִי־צֹאוֹ: מֵלְכְנִי אָרִים הִרְקְרוֹ כָאֵילִים גְּבָעוֹרת כִּבְנִי־צֹאוֹ: מֵלְכִּנִי אָרִין הְוּלִי אָרֶץ מִלְפְנֵי אֶלְוֹהַ יַעְקְב: מַלִּבִי הַצוֹּר אָנִם־מְיִם חַלְּמִישׁ לְמַעִיְנִוֹ־מֶיִם: הַבּוֹר אָנִם־מְיִם חַלְּמִישׁ לְמַעִיְנִוֹ־מָיִם: הַבּוֹר אָנִם־מְיִם חַלְּמִישׁ לְמַעִיְנִוֹ־מָיִם: הַבּוֹר אָנִם־מְיִם חַלְּמִישׁ לְמַעִיְנִוֹ־מָיִם:

(שטו) לא לְנוּ יִיְ לֹא לְנוּ כִּי לְשִׁמְךְ תֵּוֹ כְּבוֹד עַל־
תַּסְרְּךְ עַל־אָמִתְּלְּי: לָמְּח יאמְרוּ תַּנּוֹיִם אַיֵּח־נְא אֱלֹהֵיתֶם:
תַּסְרְּךְ עַל־אָמִתְּלְי: לָמְּח יאמְרוּ תַּנּוֹיִם אַיֵּח־נְא אֱלֹהִיתֶם
וַאלֹהִינוּ בַשְּׁמְוִם כּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשָׂח: עֲצַבֵּיתֶם כֶּמֶף
וְלֹא יִרְאוּ: אָוְנִיְם לָתֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אַף לָתֶם וְלֹא
יְרִאוּ: אָוְנִיְם וְלֹא יְמִישׁוּן רַנְּלֵיתָם וְלֹא יְחַלֵּכוּ לֹא־
יְרִיחוּן: יְדִיתָם וְלֹא יְמִישׁוּן רַנְּלֵיתָם וְלֹא יְחַלֵּכוּ לֹא־
יְרְנוֹ בִּנְי עָוְרָם וֹמְנִנְּם וּמְנִנְּם הוּא: בִּיִּת אַחֲרן בִּיְי עָוְרָם וּמְנִנְּם הוּא: יִרְאֵי וְיָ בִּמְחוּ בַיִי עָוְרָם וּמְנִנְם הוּא: יִרְאֵי וְיָ בִּמְחוּ בַיִי עָוְרָם וּמְנִנְם הוּא:

יְיָ זְכָרֶנוּ יְכָרֶךּ יְכָרֵךּ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְכָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהַרֹן: יְכָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־ הַנְּדֹלִים: יֹםף יְיִ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַהֶּם לַיִּי עשׁה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: הַשְּׁמַיִם 117 Sallel.

Plas (Psalm 114.) Da Jisrael aus Mizrajim zog, bas Haus Faakobs aus dem Bolke fremder Junge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Jisrael seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpsten wie Widder, die Hügel wie junge Schafe. Was ist dir, o Meer, daß du kliehest? Jarden, daß du zurück dich wendest? ihr Berge, daß ihr hüpstet wie Widder? Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Herrn erzittre, Erde! vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasserteiche, den Riesel in Wasserquellen.

Deinem Namen gieb Ehre, um Deiner Huld, um Deiner Treue willen. Warum sollen die Bölfer sprechen: Wo ist doch ihr Gott? Und unser Gott ist im Himmel; Alles, was ihm gefällt, thut Er. Ihre Göhen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Sinen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, eine Nase und riechen nicht, haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht; sie geben keinen Laut mit ihrer Rehle. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Jisrael, vertraue dem Ewigen! — ihr Beisstand und ihr Schild ist Er. Haus Aharon, vertrauet dem Ewigen! — ihr Beisstand und ihr Schild ist Er. Die ihr den Ewisgen schild ist Er. Die ihr den Ewisgen schild ist Er.

Der Ewige hat unser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haron, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewizgen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde. Die Himmel sind

שָׁכַיִּם לַיָּ וְהָאֶרֶץ נָתַן לּכְנֵי־אָרָם: לֹא־הַמֵּתִּים יְהַלְּלוּ־יָה וְלֹא כָּל־יְרֵרִי רוּמָה: וַאָּנַחְנוּ נְכָרֵךְּ יָה מֵעַתָּה וְעַר-עוֹלָם הַלְלוּיָה:

לפטן אָבְבָּתִי פָּיִדִּשְׁמַע יְיָ אֶת־קּוֹלִי מַּנְבִּר אָנִי עָנְיתִי מְאֹד: אַנִּי אָבְרָאוֹ מְּבְּבָּר אַנִי עָנְיתִי מְאֹד: אַנִּי אָבְרָאוֹ מְּבְּבִּר אַנִי עָנְיתִי מְאֹד: אַנִּי אָבְרָאוֹ מְּבְּבִּר אַנִי עָנְיתִי מְאֹד: אַנִּי אָבְרָאוֹ מְבְּבִּיים נִאְלְיֵבִי בָּפְשִׁי בֹפְשִׁי בֹפְשִׁי לִמְנִוֹ עָבְּיתִי בְּשִׁר לְמְנוֹחְוְיְכִי בִּי חַלַּצְיְתִּ נַבְּשִׁי מִפְּוֹנִת אֶת־רַגִּילִי מִבְּיתִי נְּיִ וְעַבְּיִבְי נִבְּשִׁי מִפְּוֹנְת אֶת־רֵגִינִי מִן־ בְּאַרְצוֹרת בְּיִבְּיֹת עָלְיְבִי: כִּי חַלַּצְיְתְּ נַפְשִׁי מִפְּוֹנְת אֶת־רַגִּילִי מִבְּיחִי: אֶנִי עְנְיתִי מְאֹד: אַנִי אָבְרָצוֹרת בְּיִבְּיִים: הָּאָבְּיְבְּיִי מְבָּבְּר אָנִי עָנְיתִי מְאֹד: אַנִי אָבְרָצוֹרת הַחָבְיִּבְי הַאָּבְיבְים כּזֹב:

מָה־אָשִׁיב לַיִּי כָּל־תַּגְמוּלְוֹהִי עָלָי: כּוֹם־
יְשׁוּעוֹרֹת אָשָּׁא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָיֹּת: נְּדָרַי לַיִּ
אֲשַׁלֵּם נָגְדָה־נָּיִ לְּכָל־עַמּוֹ: יָקְר בְּעִינִי יֵי הַמְּוְתָה לַחֲסִידִיו: אָנָה יִיָ כִּי־אָנִי עַבְהֶּךְ אָנִי עַבְּדְּךְ בָּן־אֲסָתְךְּ פִּתַּחְתָּ לְמוֹמַרִי: לְּךְ אָוְבַּח זֶבְח תּוֹרָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיִי אֲשַׁלֵּם גָּגְרָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יִיְ בְּתוֹכֵכִי יְרוֹשָׁלֶם הַלְלוּיָה:

ייי הַלְלוּ אֶת־יָי בָּל־גּוֹיִם שַבְּחְוּהוּ בָּל־הָאָמִים: בִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וָאֱמֶת יְיָ לְעוֹלֶם חַלְלוּיָה: 119 Ballel.

des Ewigen Himmel; die Erde hat Er gegeben den Menschenkindern. Nicht die Todten soben Jah, und Alle nicht, die sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

Kimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir seine hört meine Stimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir sein Ohr; lebens- lang will ich ihn anrusen. Mich umfingen des Todes Bande, und Angst der Hölle traf mich, Noth und Kummer sand ich. So ruf' ich an den Namen des Ewigen: ach Ewiger, rette meine Seele! Gnädig ist der Ewige und gerecht, und unser Gott ein Erbarmer. Es hütet die Einfältigen der Ewige; elend war ich, und Er half mir aus. Kehre zurück, meine Seele, in deine Ruhe! denn der Ewige hat dir wohlgethan. Denn befreit hast Du meine Seele vom Tode, mein Auge von Thränen, meinen Fuß vom Sturze. Wandeln werd' ich vor dem Ewigen in den Landen des Lebens. Ich vertraue, wenn ich rede: ich bin sehr gebeugt. Ich sprach in meiner Berirrung: des Menschen Alles ist trügerisch!

Wie foll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr! denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, hast Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Hösen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte, Jeruschalajim! Hallelnjah!

ihn, alle Nationen! Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

(שייי) הוֹדוּ לֵייָ כִּי־מוֹב כִּי לְעוֹלְם חַקְּהוֹ: הורו יאׁמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלְם חַקְּהוֹ: הורו יְאֹמְרוּ נָא בֵּית־אַהָרן כִּי לְעוֹלְם חַקְּהוֹ: הורו יְאֹמְרוּ נָא יִרְאֵי יִיֶּ כִּי לְעוֹלְם חַקְּהוֹ: הורו

בָּמֶרָ הָרָאתִי יָה עַנְגָי בַּמֶּרְחַבְיָה: יִי לי לא אִירָא מַה־יַעשֶה לִי אָרָם: יִי לִי בְּעוֹרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹּנְאֶי: מוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטְתַ בָּאָרָם: טוֹב לַחֲסוֹרת בַּיִּ מִבְּטְתַ בּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבְוֹנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סְבְּוֹנִי גַם־סְבָבְוֹנִי בִּשֵׁם יַיָ כִּי אֲמִילַם: סְבְּוֹנִי כַרְברִים דּעַכוּ כָּאָשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחַה דְחִיתַנִי לִנְפּל וַיִּי עֲזָרֶנִי: עֲזִי וְזִבְירת יָה וַיִהִי־לִי לִישוּעָה: קוֹל רָנָה וִישוּעָה בַּאָהֶלִי צַרִיקִים יְמִין יְי , עִשָּׁה חָיִר : יְמִין יִי רוֹמֵמָה יִמִין יִי עשָה חִיל: לא־אָמוּתכִּי־אָחְיֶה וַאְסַפֵּר בַוְעַשֵּׁי נָה: יַפּר יִפְּרָנִי יָה וְלַפְּוֶנת לֹא נְתָנָנִי: פַתחוּ־לִי שַערֵי־צֶרֶק אָכא־כָם אוֹרֶה יָה: וֶה־ הַשַּׁעַר לַיִּי צַהִּיקִים יָבְאוּ בוֹ: אוֹרְהָּ כִּי עֲנִיתְנִי וַתְּהִי־לִי לִישוּעָה: אורך אֶבֶן מָאָסוּ הַבּוּנִים היתה לראש פנה: אכן מאת יי היתה ואת היא נְפַּלָאת בְּעִינִינוּ: מאת זֶה־הַיוֹם עָשְׂה יִי נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: וה 121 Sallel.

(Borbeter und Gemeinde abwechfelnd:)

הורו (Psaim 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ift gütig, benn ewiglich währt seine Hulb.

Sprechen foll Jisrael: benn ewiglich währt seine Hulb.

Sprechen foll das Haus Aharon: benn ewiglich währt seine Hulb.

Sprechen follen bie ben Ewigen fürchten: benn ewiglich währt seine Hulb.

מו המצר Mus der Enge rief ich Rah: mich erhörte im Geräumigen Jah. Der Ewige ift mit mir: ich fürchte nicht; was tann ein Mensch mir thun? Der Ewige ift mir unter meinen Belfern, und ich werbe mich weiden an meinen Saffern. Beffer ift es, fich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Beffer ift es, fich bergen beim Ewigen, als auf Eble vertrauen. Alle Bölfer haben mich umringt: im Namen bes Ewigen raff' ich fie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt: im Namen bes Ewigen raff' ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, fie verlöschen wie Dornenfeuer: im Namen bes Ewigen raff' ich fie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand ber Ewige mir bei. Mein Sieg und Sang ift Jah, Er war meine Rettung. Stimme bes Jubels und ber Rettung erschallt in ben Zelten ber Gerechten: Die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hoch gehoben, die Rechte bes Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht; nein, ich lebe und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Jah, aber bem Tobe giebt Er mich nicht hin. Deffnet mir die Pforten des Heils! ich will burch fie eintreten, Jah preisen. Dies ift die Pforte bes Ewigen! Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich erhört und warft meine Rettung. Der Stein, den die Bauleute verwarfen, ift geworben zum Eckstein. Bon bem Ewigen ift dies geschehen, das so wunderbar in unseren Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen: laffet uns jubeln und uns freuen an ihm!

אָנָא יִי הוֹשִּׁיעָה נָא: אָנָא יִי הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָא יִי הַצְּלִיחָה נָא: אָנָא יִי הַצְלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: כּרוּךְ אַל יְיָ וַנָּאֶר לֶנוּ אִסְרוּ־חֵג בַּעַבֹּתִים עַר קַרְנוֹת הַמִּוְבֶּחֵ: אל אֵלִי אַהָּה וְאוֹרֶךְ אֶלֹחֵי אֲרוֹמְכֶּןדְ: אלי הורוּ לֵייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: חורו

יְחַלְלְּוּךְ יְיָ אֶלְהֵונוּ כָּל־מַעַשֶּׂיךְ. נַחֲסִיבֶּיךְ צַּהִּיקִים עשׁי רְצוֹנֶּךְ וְכָל־עַמְּךְ בִּית יִשְׁרָאֵל כְּרַבָּה יוֹדוּ וִיכְרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָּאָרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעְרִיצוּ וְיַקְרְּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־ שִׁמְךְ מַלְבְּנוּ. כִּי לְךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךְ נָאָה לְוַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַר־עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יִיָ מֶלֶּךְ מִהְלֵּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

קדיש שלם · (@em.)

Ach Ewiger, gewähre Hülfe! Ach Ewiger, gewähre Hülfe! Ach Ewiger, gewähre Glück!

(Borb.)

Gesegnet der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen ench aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewigslich währt seine Huld.

Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott! all Deine Werke; und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit dist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger, König, gepriesen durch Lobgesänge!

מגלת קהלת.

(Am Sabbath wird bas Buch Roheleth gelefen.)

דּבְרֵי קֹהֶלֶת בָּן־דָּוֹר מֶלֶדְ בִּירוּשְׁלָח: י הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קהֶלֶת הָבֵל הֲבָלִים הַכּל הָבֶל: י מַה־יִּחְרוֹן לָאָרָם בְּכָל־עַמָלוֹ שָׁיַצַמל מַחַרת הַשְּׁמֶשׁ: י דּוֹר חֹלֵךְ וְרוֹר בָּא וְהָאָבֶץ לְעוֹלָם עמְבֶרת: הּ וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף ווֹבְחַ הוֹא שָׁם: י הוֹלֵךְ אֶל־ דָרוֹם וְסוֹבֵב אֶל־צְפוֹן סוֹבֵב סבֵב הוֹלֵךְ הָרְוֹחַ וְעַל־ סְבִיבתִיו שֶׁב הָרְוֹחַ: ז בָּל־הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַנָּם אֵינֵנוּ מָלֵא אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָם הַם שָׁבִים לָלְבֶרת: : חַ כָּל־חַדְּבָרִים יְגַעִים לא־יוֹבַל אִישׁ לְרַבֶּר לֹא־תִשְׂבַע עַיִן לְרָאוֹת וְלֹא־תִפְּלֵא אְוֹן מִשְּׁמְעַ: פ מַה־שֶּׁהָיָה הוא שֶׁיִהְיָה וּמַה־שֶׁנַעשָׂה הוא שֶׁיִנְשֶׂה וְאֵין בָּל־חָדָשׁ מַחַת חַשְּׁמֶשׁ: י נֵשׁ דָּבָר שֶׁיאמַר רָאֵה־ זֶה חָרֶשׁ הוּא כְּבֶר הָיָה לְעלָמִים אֲשֶׁר הַיָה מִלְפְנִוְנוּ: יי אין וְכָרוֹן לָראשנִים וְגַם לָאַחֲרנִים שֶׁיִחְיוֹ לֹא־יִחְנֶה לָהֶם וַבֶּרוֹן עם שֶׁיִהְיוּ לָאַחַרנָה: יבּ אֲנִי קֹהֶלֶּת הָיְיִתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָם: יג וְנָתַתִּי אֶת־לִבִּי לִרְרוֹש וְלָתוֹר בַּחָבְמָה עַל בָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמָיִם הוא אַנְיָן רָע נָתון אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ: יי רָאִיתִי אָת־בָּל־הַפַּוְעִשִּׁים שָׁנַּעֲשוּ מַחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכּּל הֶבֶּל וּרְעוּת רְוּחַ: שׁי מְעָנָת לֹא־יוּכַל לִתְקן וְחֶסְרוֹן לֹא־יוּכַל לְהַפְּנוֹרת: שוֹ דַבּרָתִי אֲנִי עם־לְבִּי לֵאמֹר אֲנִי חִבָּה הָנְבְּלְתִּי וְהוּסַפְּתִּי חָכְמָה עֵל כָּל־אֲשֶׂר־הָיָה לְּפָנֵי עַל־ יְרוּשָׁלָם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָבְמָה וָדְעַת: ״ וָאֶתְּנָה לִבִּי לָבְעַת חָבְמָה וְדַעַת הלֵלוֹת וְשִׂבְלוּת יָבְעְתִּי שֶׁנֵּם־זֶה הוּא רַעְיוֹן רְוּחַ: ״ כִּי בְּרבׁ חָכְמָה רָב־בָּעַס וְיוֹסִיף הַעַת יוֹסִיף מַבְאוֹב:

7

אָמַרתִּי אַנִי בְּלִבִּי לְכָח־נָּא אֲנַסְּכָח בְשִׂמְחָח וּרְאֵח בְשוֹב וְהַנֵּח נַם־הוֹא הֶבֶל: י לִשְׁחוֹק אָמַרְתִּי מְחוֹלְל וּלְשִׁמְרָה מַת־זּה עשַׁה: ג תַרָתִי בְלִבִּי לִמְשׁוֹךְ בַּיַיְן אָת־בְּשָׁרִי וְלָבִּי נחֵג בַּחָרְמָח וְלֵאֱחוֹ בְּסִרְלוּת עַד אֲשִׁר אָרָאָה אֵי־זָה טוֹב לְבְנֵי הָאָרָם אֲשֶׁר יַצְשוֹּ הַּחָת הַשְּׁמֵיִם מְסְפַּר יְמִי חַיֵּיהֶם: י הִנְּדְלְתִי מַצַשְׁי בְּנִיתִי לִי בָּתִים נַמַעְתִּי לִי בְּרָמִים: הַ עָשִיתִי לִי גַנּוֹת וּפַרְדָּסִים וַנַּמַעְתִּי בָהֶם צֵץ כָּל־פֶּרִי: י צָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם לְתַשְׁקוֹת מֶהֶם יַעַר צוֹמֶהַ עֵצִים: וּ קָנְיתִי עֲבֶרִים וּשְׁפָּחוֹת וּבְנֵי־ בַּיִת הַיָּה לִי גַּם מִקְנֵה בָקר וָצאן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכּל שֶׁהָיוּ לְפָנִי בִּירוּשֶׁלָם: חֹ בָּנַסְתִּי לִי נַם־בֶּסֶף וְזָהָב וּסְגָלֵת מְלָבִים וְהַפְּרִינוֹת עָשְׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְתַעַנְנוֹת בְּנֵי הָאֶרֶם שִׁרָּה וְשִׁרּוֹת: מ וְנָדֵלְתִי וְהוֹסְפְתִי מִכּל שִׁהָיָה לְפַנֵי בִּירוּשֶׁלָם אַף חָכְמָתִי עָמְדָה לִי: י וְכל אַשר שָאַלוּ עִינֵי לא אָצַלְתִי מָהָם לא־מָנַעְתִי אָת־לִבִּי מְבֶּל־שִׂמְחָה בִּי־לִבִּי שָׁמֵחַ מִבֶּל־עֲמָלִי וְוֶה־הָיָה חֶלְקִי מַבֶּּל־יְעַמָּלִי: יא וּפָּגִיתִי אֲנִי בְּכָּל־מַעַשַׂי שֶׁעֲשׁוּ יָדֵי וּבֶעָמֶל שֶׁעָמַלְתִּי לַעשות וְהִנָּה הַכּל הֶבֶל וּרְעוּת רְוּחַ וָאֵין יִתְרוֹן תַּחַת חַשְּׁמֶשׁ: יבּ וּפָנְיתִי אֲנִי לִרְאוֹת חַכְּמָח וָהוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת כִּי מֶה הָאָרָם שֶׁיָבוֹא אַחֲרֵי הַפֶּוֹלֶךְ אַת אָשֶׁר־בְּבָר עֲשְׂוּהוּ: יג וְרָאִיתִי אָנִי שִׁיֵשׁ יִתְרוֹן לַחָבְמָח מִן־הַסִּכְלוּת כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן־הַחְשֶׁךְ: יד הֶחְכָם צִינְיו בּראשוֹ וְהַכְּסִיל בַּחְשֶׁך הוֹלֵך וְיָדַעְתִי נַם־אָנִי שָׁמִּקְרֶה אָדָר יִקְרֶח אֶת־בָּלָם: שו וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלְבִּי בְּמִקְרֵח הַבְּסִיל בַּם־אֲנִי יִקְבֵנִי וְלָבְּוֹה חָבַמְתִּי אֲנִי אָז יחֵר וְרִבַּרְתִי בְּלָבִי שָׁנַּם־זֶּח חָבֶל: טו כִּי אֵין זִבְרוֹן לֶחָבָם עִם־חַבְּסִיל לְעוֹלֶם בְּשֶׁבְבֶר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכּל גִשְׁבֶּח וְאֵיךְ יָמוּת הֶּחֶבֶם עִם־הַבְּסִיל: יי וְשָׂגֵאתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עֲלַי הַפַּעשָׂה שֶׁנַּעשָׁה תַּחָת הַשְּׁמֶשׁ כִּי־הַכֵּל הֶבֶל וּרְעוּת רְוּחַ: יי וְשָׂגַאָתִי אֲנִי אֶת־כָּל־נְעַמָלִי שָׁאֲנִי עָמֵל תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ שָׁצַבִּיחָנוּ לָאָדָם שֶׁיִּהְיָה צַּחֲבָי: ישׁ וֹמִי יוֹבֵעַ הֶּחְבֶּם יִהְיָה או סָבֶל וִישָׁלֵט בְּבָל־ְעַמָלִי שֶׁעָמַלְתִּי וְשֶׁחָבַמְתִּי תַּחַר הַשָּׁמֶשׁ נַם־זֶה הָכֶל: י וְסַבְּוֹתִי אֲנִי לְיָאֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל בְּל־הָעָמֶל שֶׁעָמֵלְתִּי תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ: כֹּא בִּי־נֵשׁ אָרָם שָׁצַמָלוֹ בְּחָבְמָה וּבְרַצַת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָרָם שֵׁלֹא עֲמֵל־בּוֹ יִתְּנָנוּ חֶלְקוֹ נַם־זֶה הֶבֶל וְרָצָה רַבְּרֹח: כּי כִּי מֶת־הֹוֶה לָאָרָם בְּכָל־עָמָלוֹ וּבְרַעִיוֹן לֹבּוֹ שְׁהוֹא עָמֵל תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ: כג כִּי בָל־יָמָיו מַבְאבִים וָבַעַם אַנְיָנוֹ נַם־בַּלּוְלָה לֹא־שָׁבַב לְבּוֹ נַם־זֶה הֶבֶל הוֹא: כי אֵין־טוֹב בָּאָרָם שֵׁיאבַל וְשְׁתָה וְהֶרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בַּעַמְלוֹ נַם־זוֹה רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיַּר הָאֵלהִים הִיא: כּה כִּי מִי יאכַל וּמִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּוּנִי: כּי כִּי לְאָרָם שֶׁמוֹב לְפָנְיו נָתַן חָכְמָה וְדְעַת וְשִׂמְחָה וְלַחוֹשֶׁא נָתַן עִנְיָן לֶאֶסף וְלְכְנוֹס לָתֵרת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֶלהִים נַם־וֶה הֶבֶל וּרְעוֹת רְוּחַ: לַכּל וְמֶן וְצֵת לְכָר־חֵפֶץ מַחַת חַשְּׁמְיִם: בּ צַת לָלֶבֶת וְצֵת לָמוּת צֵת לָמַצַת וְצֵת לַעֲקוֹר נָמְוּצֵי: ג צֵת לְהַרוֹג וְעַת לִרְפּוֹא עֵת לְפְרוֹץ וְעַת לְכְנוֹת: י עַת לְרְכּוֹת וְצָת לִשְׂחוֹק צִת סְפוֹר וְצֵת רְקוֹר: יֹּ צִת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְצַת כְּנוֹם אֲבָנִים צַת לַחֲבוֹק וְצַת לִרְחֹק מֵחַבֵּק: י צַת לְבַקשׁ וַצֶר לְאַבֶּר צֵת לִשְׁמוֹר וַצֵת לְהַשְׁלִיךְ: י צֵרת לָקְרוֹעַ וָעָת לִּתְפּוֹר עֵת לַחֲשׁוֹרת וְעֵת לְרַבֵּר: יי עֵת לָאָהב וְעַת לִשְׁנֹא עַת מִלְּחָמָה וְעֵת שֶׁלוֹם: מ מַה־יִּחְרוֹן קעוֹשֵּׁר בּוּא עָמֵר: י רָאִיתִי אֶת־הָענְיָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלהִים לְּבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ: יֹא אֶת־הַכּל עָשְׂה יָפֶּח בְעִתוֹ גַם אֶת־הָעלֶם נָתַן בְּלְבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לא־ יִמְצָא הָאָרָם אֶת־הַפַּוְצַשֶּׂח אֲשֶׁר־עֲשָׂח הָאֵלהִים מֵראש יִמְצָא הָאָרָם אֶת־הַפּוּצַשֶּׂח וְעַר־סוֹף: יב יָבַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אָם־לִשְׂמְוֹחַ וַלַעֲשוֹת טוֹב בְּחַיִּיו: יג וְגַם בָּל־הָאָרָם שֵׁיאכַל וְשְׁתָח וְרָאָה מוֹב בְּכָל־עֲמְלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִיא: יי יָרַעְתִּי כִּי בָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶּׁרו הָאֶלהִים הוּא יִהְיֶּח לְעוֹלָם עֲלָיו אֵין לְחוֹסִיף וּמִפֶּונוּ אֵין לִנְרְוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עֲשָׁה שֶׁיִרְאוּ מִלְּפָּנְיו: פי מַח־שֶׁהָיָה כְּבֶר הוּא וַאֲשֶׁר לָהִיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יָבַקשׁ אֶת־נִרְדָּף: שוּ וְעוֹר רָאִיתִי חַחַת הַשְּׁמֶשׁ מְקוֹם בַּפִּישְׁפָּט שָׁפָּח הָרֶשַׁע וּמְקוֹם הַצֵּרֵק שַׁפָּח הָרָשַׁע: יי שָׁמַרְתִּי שַׁנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶרת־הָרֶשֶׁע יִשְׁפַט הָאֶלהִים בִּי־עַת לְבָרֹ-הַפֶּץ וְעַרֹ בָּלֹ-הַפַּןעשֶׁרוּ שָׁם: יי אָפַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־דִּבְרַת בְּנֵי הָאָרָם לְכָרָם הָאֶלֹהִים ְוּלַרְאוֹת שְׁהֵם בְּהֶמֶה הֵפֶּח לְהֶם: יט כִּי מִקְרֶה בְּנִי־תָּאָדָם וּמִקְּכֶּה הַבְּהֵמָה וּמִקְּכֶּה אֶּחָר לְהֶם כְּמוֹת זֶה בֵּן מוֹת זֶה וְרְוּחַ אֶּחָר לַכּּל וּמוֹתֵר הַאָּדָם מִן־הַבְּהַמְּה אָוֹן כִּי הַכֵּל הָבֶל: יַ הַכּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָר הַכּּל הִיא לְמַשְּׁה לִאְרֵץ: יִ הַכּל וּמוֹתַר הַאָּדָם מִן־הַבְּהַמְּה הִיא לְמַשְּׁה לִאָרֶץ: יִ וֹרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מִאָּשֶׁר הִיא לְמַשְּׁה לַאָרֶץ: יִ וֹרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מִאָּשֶׁר הִיא לְמַשְּׁה הַאֶּרָם וּמִּלְּהְיוֹ בִּי־הוּיא חֶלְקוֹ בִּי מִי יְבִיאָנוּ לְרָאוֹת בְּמֶה שֶּיִהְנֶה אַחֲרָיו:

וְשַׁבְתִּי אֲנִי נָאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעַשָּׁקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים פַתַם הַשָּׁמֶשׁ וָהִנָּה דִּמְעַת הָעֲשָׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַר עשְׁקֵיהֶם כְּחַ וָאֵין לָהֶם מְנַחֵם: יּ וְשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־ הַמָּתִים שֶׁבְּבָר מֶתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הַפָּה חַיִּים עֲקֶנָה: י וְשוֹב מִשְׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר־נְעַהֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לא־רָאָה אָת־הַפַּוְעַשֶּׂה הָרָע אֲשֶׁר גַעַשָּׂה חַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: י וְרָאִיתִי אָנִי אֶת־כָּל־עָמָל וָאֵת כָּל־כִּשְׁרוֹן הַפַּוְעַשֶּׁה כִּי הִיא קּנְאַת־ איש מַרֵעָהוּ גַּם־זֶה הָבֶל וּרְעוּרוּ רְוּחַ: הּ הַכְּסִיל חבֵה אֶת־יָרָיו וְאבֵל אֶת־בְּשָׁרוֹ: י טוֹב מְלֹא כַף נָחַת מִמְלֹא הָפְנֵיָם עָמָל וּרְעוּרת רְוּם: ז וְשֵׁבְתִּי אֲנִי נָאֶרָאֶרה הֶבֶל הַתָּת הַשְּׁמֶשׁ: ח נִשׁ אֶחָר וְאֵין שֵׁנִי גַּם כֵּן וָאָח אֵין-לוֹ וָאֵין הַץ לְבָל־עֲבֶּלוֹ בַּם־עִינוֹ לֹא־תִשְׂבַע עֲשֶׁר וּלְמִי אֲנִי עָמֵל ומְחַפֵּר אֶת־נַפְשִׁי מִפּוֹבְהוֹ נַם־זֶהוֹ הֶבֶל וְעִנְיֵן רָע הוא: מ שוֹבִים הַשְּׁבַּיִם מִן־הָאֶחָר אֲשֶׁר וֵשׁ־לְּהֶם שְּבָּר טוֹב בַּעַמָלָם: י כִּי אִם־יִפְּלוֹ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וָאִילוֹ הָאֶחָר שֶׁיִפּוֹל וְאֵין שֵׁנִי לֹחֲקִימוֹ: יֹא נַם אִם־יִשְׁכְּבוּ

שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָר אֵיך יַחָם: יבּ וְאָם־יִתְקְפּוֹ הָאֶחָר הַשְּׁנִים יַעַמְרוּ נָנְהוֹ וְהַחוּט הַמְשֶׁלְּשׁ לֹא בִּמְהֵרְה יַּנְתָק: יג טוֹב יֶלֶּד מִסְבּן וְחָכֶם מִמֶּלֶך זְבֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא־יָבַע לְהִוְּהֵר עוֹר: יו כִּי־מִבִּית הְסוּרִים יָצָא לִמְלֹדְ בִּי נַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלֵד רָשׁ: יו רָאִיתִי אֶת־כְּלֹ־חַחַיִּים הַמְחַלְּכִים מְחַרת הַשְּׁמֶשׁ עם הַיֶּלֶר הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַנְעַמֹּד הַמְחַלְּכִים לֹא יִשְׁמְחוּ־בוֹ בִּי־נַם־וָּה הֶבֶּל וְרַעִיוֹן הַמְחוֹב לִשְׁמְעַ מִתֵּר הַבְּלְּךְ בַּאֲשֶׁר תֵּלֵך אֶלֹב יוֹבְעִים לַעֲשׁוֹת רַע:

1

אַל־הָבָהֵל עַל־פִּיךְ וְלִבְּךְ אַל־יְמַהֵר לְהוֹצִיא דְבָר לְפְנֵי הָאֶלהִים כִּי הָאֶלהִים בַּשְּׁמִים וְאַמָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־בֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךְ מְעַמִּים: י כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרבׁ עִנְיָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרב דְּבְרִים: י בּיְאָשֶׁר תִּדְּר נֶהֶר לֵאלּהִים שַׁלְם: י טוֹכ אֲשֶׁר לֹא־תִדּר מִשְּׁתִדּוֹר וְלֹא תְשַׁלֵם: הַפֵּלְאָךְ כִּי שְנְנָה הִיא לְמָּה יִקְצףְ הָאֶלהִים עַל־תִּאמר לְפְנִי וְהַבָּלִים הַרְבָּה כִּי שְנְנָה הִיא לְמָּה יִקְצףְ הָאָלֹהִים עַל־תִּמְם עַל־קוֹלֶךְ וְהַבֶּל מִשְׁפְּט וְצָּדֶק חִּיְאָה בַמְּדִינָה אַל־תִּתְמַה עַל־הַחַמֶּץ וְהַבָּל מִשְׁפְּט וְצָּדֶק חִּיִאָּה בַּמְּדִינָה אַל־תִּתְמַה עַל־הַחְמָּץ בְּבֹּל הוּא מֶלֶךְ לְשֶׁרָה נָעֵבָר: י מִי אַהַב בְּסֵף לֹא־יִשְׂבַע בַּבֹּל הוּא מֶלֶךְ לְשֶׁרָה נָעֵבָר: י אהַב כְּסְף לֹא־יִשְׂבַע

בָּכְבוֹת הַבֶּל: י בִּרְבוֹת הָבוֹאָה נַם־וֹנָה הָבֶל: י בִּרְבוֹת הַמוֹבָה רַבּוּ אוֹכְלֶיִהָ וּמַה־בִּשְׁרוֹן לִבְעַלֶיהָ כִּי אִם־רָאוּת צִינָיו: יא מְתוּקָה שְׁנַת הָעבֵר אָם־מְעַט וְאָם־הַרְבֵּה יאבר וְהַשָּׁבָע בֶּעָשִׁיר אֵינֶנוּ מַנְיחַ לוֹ לִישׁוֹן: יב יֵשׁ רָצָה חוֹלָה רָאִיתִי חַחַת הַשָּׁמֶשׁ עְשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ: יג וְאָבַר הָעִשֶּׁר הַהוּא בְּעְנַיֵן רָע וְהוֹלִיר בֵּן וְאֵין בְּיָרוֹ מְאָוּמָרה: יו בַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֶּמֶן אָפוֹ עָרוֹם נְשׁוּב לָלֶבֶרת בְּשֶׁבָּא וּמְאוּמָרו לֹא־יִשְׂא בַעַמְלוֹ שֶׁילֵך בּיָרוֹ: טוּ וְגַם־וֹח רָעָה חוֹלָה בָּל־עָמַרת שֶׁבָּא בֵּן יֵלֵךְ וֹמַה־יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַצְמל לָרְוֹחֵ: מוֹ גַּם בְּל־יָמָיו בַּחְשֶׁךְ יאבל וְכַעַם הַרְבָּח וְחָלְיוֹ וָקָצֶף: יו הַבָּח אֲשֶׁר־רָאִיתִי אָנִי טוֹב אֲשֶׁר־יָפֶּה לֶאֶכוֹל וְלִשְׁתוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבְּה בְּבָל־עַמְלוֹ שֶׁיִעַמל הַחַת הַשֵּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי־חַיָּו אֲשֶׁר־ נָתַן־לוֹ הָאֶלהִים כִּי־הוֹא חֶלְקוֹ: יח נַם כָּל־הָאָרָם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים עִשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִישוֹ לָאֲכֵל מִמֶּנוּ וְלָשֵׁאת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְׂמְחַ בַּעֲמְלוֹ זה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא: יש כִּי לֹא הַרְבֶּח יִוְכֹּר אֶת־יְמֵי חַנְיוֹ כִּי הָאֱלֹהִים מַעַנֶּה בְּשִׁמְחַת לְבּוּ:

9

ישׁ רָעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי מַּחַת הַשְּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל־ הָשָּׁרָם: י אִישׁ אֲשֶׁר יִתֶּן־לוֹ הָאֶּלֹהִים עְשֶׁר וּנְכְּסִים וְכָבוֹר וְאֵינֶנּוּ חָסֵר לְנַפְּשוֹ מִכּל אֲשֶׁר יִתְאַנֶּה וְלֹא־יַשְׁלִּימֶנּוּ הָאָלֹהִים לָאֲכֹל מִמֶּנְנּוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי יאּכְלֶנּוּ זָה הֶבֶּר וְחָלִי רָע הוּא: י אִם־יוֹלִיר אִישׁ מֵאָּה וְשְׁנִים רַבּוֹת וְחָלִי רָע הוּא: י אִם־יוֹלִיר אִישׁ מֵאָה וְשְׁנִים רַבּוֹת מִיּהְיוּ יְמִי־שְׁנְיוֹ וְנַפְּשׁוֹ לֹא־תִשְׂבַּע מִן־הַפּוֹבְה וְגַם־קְבוֹרָה לֹא־הָיָתָה לוֹ שָּמֵרְהִי טוֹב מִמְנוּ הַנְּפֶּר:

י פִּי־בַּהֶבֶּל בָּא וּבַּחְשֶׁך וֵלֵך וּבַחְשֶׁך שְׁמוֹ יְכָפֶּה:

י נִּם־שָׁמֶשׁ לֹא־רָצָה וְלֹא יָדָע נַחַת לְנֶה מִנֶּה: י וְאִלּוּ

חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פַּעַמֵים וְטוֹבָה לֹא רָאָה חֲלֹא אֶל־מָקוֹם

לֹא תִפְּלֵא: יי כִּי מַה־יוֹתֵר לְחָבָם מִןְ־הַבְּּסִיל מַה־בָּנְנִי מְבִּרְאָ לַבְּלוֹם

לֹא תַפְּלֵא: יי כִּי מַה־יוֹתֵר לְחָבָם מִרְאָה צִינִים מִחְלַּרְי נְמָר הַנָּבְ וֹבְרָא הַבְּרִים הַרְבָּה מַרְבִּים הָבְּלְ מַה־יוֹתֵר לְאָבָי הַבְּיִם הַבְּבָּר נִמְרָא מְחִבּיוֹת מְסִרְי מַה־יוֹתֵר לְאָבָם בַּצִר וְעִשֵּׁם בַּצִּר וְאָשֶׁר מִי־יַנִּיִּר לְאָבָם מַחִיים מִסְפַּר נְמְרָא וְנִיעְשֵּׁם בַּצִּר וְמָשְׁר מִיִנִּיִּר לְאָבָם מַחִיים מִסְפַּר לְבִין עִם שְׁתַּבִּים הַרְבָּה מַרְבִּים הְבָּל מַה־יוֹתֵר לְאָבָם מַרִי וְנִעשֵּׁם בַּצִּר וְשְׁשֶׁר מִי־יַנִּיִּר לְאָבָם מַחִיים מִסְפַּר יִבְּיִי מִרִיוֹתְר לְאָבָם מַרִי מִּרְבִּים הָבְּלִוּ מַה־יוֹתֵר לְאָבָם בַּיִים הַבְּבִּים מַרְבִּים מַרְבִּים מַרְבִּים מַרְבִּים מַרְבִּים מַרְבִּים מַחִים מִסְפַּר יִבְּיִים הַכְלוֹ וְנַעֲשֵּׁם בַּצֵּר וְשָׁהֶר מִי־יַנִּיִי לְשָׁתְרִי בְּשְׁר הַבְּלִים מַרְיִים הַבְּבִים מַרְאִר בְּיִבְּים מִּחְרִים הַבְּלִים מִּבְּים מַּבְּיִים הַבְּנִים מַרְבִּים מִּבְּיִים מַרְבִּים מַרְבִּים מַחְבִּל מַבְּים מַחִים מִּבְּעִים מַּבְּיִים מִּבְּים מַחִרְנִים מָּבִים מַחִר הַשְּּמָשׁי:

7

מוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן מוֹב וִיוֹם הַפְּוְנֶת מִיוֹם הַנְּלְדוֹ: י מוֹב לָבֶבֶת אֶל־בֵּית מִשְׁהֶּה בַּאֲשֶׁר הוֹא סוֹף בָּל־הָאֶדֶם וְהַחֵי יִמּן אֶל־לִבּוֹ: י מוֹב בַּעְם מִשְּׁחוֹק כִּירְעַ בְּנִים יִיְּטֵב לֵב: זּ לֵב חֲבָמִים בְּבֵית אָבֶל וְלֵב בְּירְעַ בְּנִים יִיְטֵב לֵב: זּ לֵב חֲבָמִים בְּבֵית אָבֶל וְלֵב שִׁמְעַ שִׁיר בְּסִילִים: י בִּי כְקוֹל הַסִּירִים מַחַת הַסִּר שִׁמְעַ שִׁיר בְּסִילִים: י בִּי כְקוֹל הַסִּירִים מַחַת הַסִּר הַשִּׁר מָב שִׁחִל הַבְּסִיל וְנַם־הָח הָבֶל: י בִּי הְעְשֶׁק יְחוֹלֵל חֲבָם מִאִישׁ וֹאַבּר אָחְרֹּים מִבְּנְחִר הְבָּר מֵבְאשִׁיתוֹ בִּי בְעַם מִאְלָח בִּי בִּעִם בְּתִּה הָיִה מוֹב אַחְרִית דְּבָר מֵבְאשִׁיתוֹ מִיבְּעָוֹם הָיִוֹ מוֹבִים יְנְוֹחֵ: י אַל־תּאמֵר מָה הְיָה מִבְּנִים הָיוֹ מוֹבִים מֵאֵלֶּה בִּי לֹא מַחְכִמְה הָיִה שָׁהַיְמִים הָיוֹ מוֹבִים מֵאֵלֶּה בִּי לֹא מֵחְכִמְה הִינִּים הָיוֹ מוֹבִים מֵאֵלֶּה בִּי לֹא מֵחְכִמְה

שָׁאַלְתָּ עַל־וֶה: ״ טוֹבָה חָכְמָה עִם־נַחַלָּה וְיֹהֵר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ: יב כִּי בְּצֵל הַחָבְמָח בְּצֵל הַבָּמֶף וְיִתְרוֹן דַּצַת הַהָּכְמָרה הָּחַיֶּה בְעָלֶיְהָ: יג רְאַה אֶת־מַעשׁה הָאֶלהִים פִי מִי יוֹכַל לְתַקּן אָת אֲשֶׁר עוְתוֹ: יי בִּיוֹם טוֹבָה הָוָה בְּטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רָאֵה גַּם אֶת־זֶה לְעָפַוּת־זֶה עָשָׂה הָאֵלהִים על־דִּבְרַת שֶׁלֹא יִמְצָא הָאָרָם אַחֲרָיו מְאִוּמָה: מו אָת־ הַכּלֹ רָאִיתִי בִּימִי הֶבְלִי וֵשׁ צַדִּיק אבֵר בְּצִּדְקוֹ וְוֵשׁ רָשְׁע מַאָרִיךְ בְּרָעָתוֹ: טוּ אַל־תְּחִי צַדִּיק הַרְבֶּה וְאַל־תִּחַבַּם יוֹתֵר לַפְּה תִשוֹמֵם: יו אַל־תִּרְשֵׁע הַרְבָּה וְאַל־תְּהִי סְכָל לָפָח תָמוּת בָּלֹא עָתֶּך: יי טוֹב אֲשֶׁר הָאֵחוֹ בָּוֶה וְנִם־ מַזֶּח אַל־תַּנָח אֶת־יָרֶךְ כִּי־יְרֵא אֱלֹחִים יֵצֵא אֶת־כָּלָם: יש הַחָבְמָה תַּעוֹ לֶחָבָם מֵצַשְּׂרָה שַׁלִּימִים אֲשֶׁר הְיוּ בְּעִיר: י כִּי אָרָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַנְעַשֶּׁח־פוֹב וְלֹא יֶחֶטְא: כא גַם לְבָל־תַּדְּבָרִים אֲשֶׁר וְדַבֵּרוּ אַל־תִּתֵן לִבֶּךְ אֲשֶׁר לא־תִשְׁמֵע אָת־עַבְדְּדְ מְקַלְלֶּךְ: כּבּ בִּי נַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יָבַע לִבֶּךְ אֲשֶׁר גַּם־אַתָּח קַלַלְתָ אֲחֵרִים: כּי כָּל־זוֹח נִפְיתִי בַּחָבְמָה אָמֵרְתִּי אֶחְבָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִי: כּי רָחוֹק מַה־שֶּׁהָנָה וְעָמֹק עָמֹק מִי יִמְצְאָנוּ: כּה סַבּּוֹתִי אֲנִי וְלֹבִי לָרַעַת וְלָתוּר וּבַקִּשׁ חָבְמָה וְהֶשְׁבּוֹן וְלָרַעַרת בָשַׁע בָּסֶל וְהַפָּכְלוּת הוֹלֵלוֹת: כּי וֹמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִפְוֶוֶת אֶת־הָאשְׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוֹדִים וַחֲרָמִים לִבָּה אֲסוּרִים יָבֶיהָ טוֹב לְפְנֵי הָאֱלֹהִים יִפְּלֵט מִפֶּוֹנְה וְחוֹטֵא יַלְבֶר בָּה: כּי רְאֵח זֶח מָצְאַתִי אָמְרָה קהָלֶּה אַהַת לְאַהַה לִמְצֹא הָשְׁבּוּן: פין אַשֶּׁר עוֹר־בָּקשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מְצָאתִי אָרָם אֶחָר מֵאֵלֵף קַצְאתִי וָאשֶׁרוֹ בְּכָל־אֵלֵה לא מָצְאתִי: יש לְבַר רָאֵח־ זֶה מָצְאתִי אֲשֶׁר עֲשָׂה הָאָּלֹהִים אֶת־הָאָּדָׁם יָשֶׁר וְהֵּמְּה בִקְשוּ הִשְּׁבנוֹת רַבִּים:

П

קי בְּהֶחָבָם וּמִי יוֹבֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר חָבְמַת אָדָם תְּאִיר פָּנָיו וְעוֹ פָּנָיו יְשֻנָּא: בּ אַנִי פִּי־מֶלֶךְ שְׁמֹד וְעַל דִּכְרַת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: גּ אַל־תִּבְּהֵל מִפְנִיו תֵּלֶךְ אַל־תַּעֲמֹד בָּרָבֶר רָע כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַחְפּץׁ יַעֲשֶׂח: וּ בַּאֲשֶׁר־דְּבַר־ מֶלֶךְ שִׁלְפוֹן וּמִי יאמַר־לוֹ מַח־תַּעַשִּׁח: הּ שׁוֹמֵר מִצְוָה לא יָבע דָבֶר רָע וְעֵרת וּמִשְׁפְּט יֵבע לֵב חָכְם: י כִּי לְבֶל־חָפֶץ יֵשׁ צֵת וּמִשְׁפֶּט כִּי־רָעַר׳ הָאָרָם רַבָּה עָלְיו: י בּי־אֵינֶנוּ יַדְעַ מַח־שֶּיִהְנֶח בִּי בַּאֲשֶׁר יִהְנֶח מִי יַגִּיד לוֹ: ח אין אָרָם שַׁלִים בָּרְוֹחַ לִכְלוֹא אֶת־הָרְוֹחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַפָּוֶנֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּפּוֹלְחָמֶה וְלֹא־יְמַלֵּט הָשַׁע אֶת־בְּעָלָיו: ט אָת־בֶּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־ מַעשֶׁה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָרָם בְּאָדֶם לְרַע לוֹ: י וּבְבֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבָּרִים נָבְאוּ וּמִפְּוֹם בָקרוֹשׁ יְהַלֵּכוּ וְיִשְׁתַבְּחוּ בָנִיר אֲשֶׁר בִּן־עָשׁוּ נַּם־ וָה הָבֶל: ״ אָשֶׁר אֵין־נַעֲשָׂה פִתְנָם מַעֲיאֵה הָרָעָה מְחֵרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנִי־הָאָרָם בְּהֶם לַעֲשׁוֹת רָע: יב אֲשֶׁר חשָא עשָׁה רָע מְאַת וּמַאָּרִיךְ לוֹ כִּי וַם־יוֹבְעַ אָנִי אֲשֶׁר יָהְיָה־שוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ מִלְּפָנְיו: יי וְשוֹב לא־יִהְנֶה לֶרָשָׁע וְלא־יַאַריך יָמִים כּצֵל אֲשֶׁר אֵינְנְנוּ יָרֵא מִלְפְנֵי אֱלֹהִים: יִ נֶש־הֶבֶּל אֲשֶׁר נַעֲשָׁה עַל־הָאָבֶץ אַשֶּׁר יִשׁ צַּדִּיקִים אֲשֶׁר מַגְיַע אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂח הָרְשָׁעִים וָנשׁ רְשָׁעִים שֶׁפַּוּנְיעַ אֲלֵהֶם כְּכַּוְעשֵׁרוֹ הַצַּרִיקִים אָמַרְתִּי

שְׁנַם־זֶה הָבֶל: מּי וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אָת־הַשִּׁמְחָה אֲשֶׁר אִין־
מוֹב לְאָדָם מַּחַת הַשָּׁמֶשׁ בִּי אִם־לֶאָכל וְלִשְׁתוֹת וְלִשְׁמְוֹחַ
מוֹב לָאָדָם מַּחַת הַשָּׁמֶשׁ בִּי אִם־לֶאָכל וְלִשְׁתוֹת וְלִשְׁמְוֹחַ
הַשְּׁמֶשׁ: מּי בַּאֲשֶׁר נַתְתִּי אֶת־לִבִּי לְדַעַת חָכְמָה וְלִרְאוֹת שָׁנְה בְּעִינִיו אִינְנְּוֹ רִאָּרוֹ: ״ וְרָאִיתִי אָת־בָּלִבְּלִימַעשִׁה שָׁבָּוֹ רַאָּרוֹ: ״ וְרָאִיתִי אָת־בָּלִבְּלִים וּבַלוְלָה שָׁנְה בְּעִינִיו אִינְנְוּ רֹאָרוֹ: ״ וְרָאִיתִי אָת־בָּלִבְּלִים וּבַלּוְלָה שָׁבָּר לְאָביה לִמְצִייִ אֹיבַל לְמָצִאׁר בַּשְׁלְאָשְׁר בַּעְשָׁה בְּשִׁל אֲשֶׁר וַנְמֵל הָאִנְיוֹ לְאִנְיִי לְא יוּבַל לְמְצִאׁוּ וְלֹא יִנְם אִם־יִּאמֵר הָחְכָּם לְּבְעַת לֹא יוּכַל לִמְצֹאׁ:

2

כּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלָבוּר אֶת־כָּל־זָה אֲשֶׁר הַצִּיִּילִים וְהַחֲּכָמִים וַעֲבָּהִיהָם בְּיֵד הָאֶלְהִים נַּם־אַהָּבָּה הַצִּיִּילִים וְהַחֲּכָמִים וַעֲבָּהִיהָם בְּיֵד הָאֶלְהִים נַּם־אַהָּבָּה נַם־שִּׂנְאָה אֵין יוֹרֵעַ הָאָדָם חַכּל לִפְנִיהָם: י הַכּל כַּאֲשֶׁר לַכּל מִקְרֶה אֶחָר לַצִּיּדִיק וְלַרְשָׁע לַמוֹב וְלַשְׁחוֹר וְלַשְּמֵא וְלִּבְּיָם וְלַבְּשָׁר אֵינְנְּוּ זֹבֵחַ כַּמוֹב כַּחְמֵא הַנִּשְׁכָּע כַּאֲשֶׁר שְׁכִּרְה אֶחָר לַכּל וְנִם לֵב בְּנִי־הָאָדָם מְלֵא־רְעוְחוֹלֵלוֹת בִּים מְלֵא־רְעוְחוֹלֵלוֹת בְּכִּים בְּחַיִּים וְאִחָּרִיוֹ אֶלִּהְשִׁה מִחַתַּ הַשְּׁמְשׁה בְּחַית הַשְּּמְשׁה בְּחַה וְאָחָר וְאָלְבָבְם בְּחַיִּים מִּלְבִּבְם בְּחַיִּים וְאִיּחְר לְהָפִּ בְּבִים בְּחַיִּים מִּאוֹמָח וְאֵיִרְעוֹר לְהָפִּ שְׁכָּר כִּי נִשְׁכָּח וְהַלְּמְח וְאִלְּם בְּכּל אֲשֶׁר־נַעֲשְׁה מִחַת הַשְּמְשׁה וְחַלֵּת וְתִּלְקם בְּבִּלְם בְּיִבְים מְלֵבִים וְּשִׁתְח בְּמִר וְּאִילְם בְּכִּל בְּבִים וְאִיּחְה וְאִילְם בְּכּל אֲשֶׁר־נַעֲשְׁה מִחַת הַשְּׁמְשׁה וְבִּלְם בִּבְּים בְּבִּיתִים מִיּאוֹנְתוֹ וְאֵין־עוֹר לְהָם שְׁכָּר כִּי נִשְׁבְּח וֹבְּלְם בִּים בְּבִיתְים מִּאוֹמָח וְאֵיִים וְאוֹבְּלְם בְּכִּלְם בְּבִים מְּחִוֹן בְּיִבְּים בְּבִּיתְים מִיוֹב בְּבְּעְשְׁה מִּחְים וְבִּלְּבְים בְּבְּתִים מִילְּהְם וְאִבְּבְּים בְּבִּיתְים מִיּאוֹנְת וְאוֹלְם בְּבֵּל בְּמִוֹים וְנִבְּשְׁה בְּבִישְׁה וְשְׁבִּים בְּבִיתְּים מְנִבְּים בְּבִּיתְים וְבִּבְּים בְּמִיתְים וְבִּילְבְים בְּבִּיתְים וְבִּילְם בְּבִּילְם בְּבִּילְם בְּבִּילְם בְּבִים בְּבִיתוֹ וְבְּלְים בְּבִּילְם בְּבִים בְּבְּתְיִם מְנִבְים בְּבִיתְּים נְיִבְּיִם בְּבְּעִים בְּיוֹבְשְׁתְּים בְּבִּיתְם בְּעִבְים בְּבִּיתְים וְנִבּלְים בְּילְבְּיוֹם בְּבִּילְם בְּבְּיבְים בְּבְּבְּים בְּבְּיתְים בְּיוֹבְיוֹים וְנִבְיוֹם בְּבִּילְם בְּיבְּיתְים בְּבִּילְם בְּיוֹם בְּבְּיתְים וְנִבְּים בְּבְּבְשְׁת בְּשְׁתְּם בְּבְּבְּעְבְּים בְּבְּבְיתְּבְּבְּים בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְּעְבְּים בְּבְּבְּעְבְּבְּעם בְּבִּים בְּבְּבְיתְים בְּבּיל בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְעּבְּים בְּבּבְּעְבְּים בְּבְּבְיתְים בְּבְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְיתְבְּים בְּבְּבְּבְיתְים בְּבְּבְים בְ

רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת־מַצְשָּיִקּ: ח בְּבֶל־גַעת יִהְיוּ בְנְבֵיךְּ לְבָנִים וְשֶׁמֶן עַל־ראשְׁךְ אַל־יָחְסָר: ט רְאֵה חַיִּים עִם־ אַשָּׁה אֲשֶׁר־אָחַבְּתָּ כָּל־יְמֵי חַיֵּי הֶבְּלֶךְ אֲשֶׁר נָתַן־לְּךְ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כּל יָמֵי הֶבְּלֶךְ כִּי חוּא הֶלְקָךְ בַּחַיִּים וּבַעַמְלְךְּ אַשֶּׁר־אַתָּה עָמֵל הַחָת הַשְּׁמֶש: י כּל אַשֶּׁר תִּמְצָא יִרְּךְּ לַצשוֹת בְּכֹחֲדָ צָשֵׂה כִּי אֵין מַעַשֶּׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְרַעַת וְחָכְמָה בַּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּח חֹלֵך שָׁפָח: יא שַׁבְתִי וְרָאה תַחַת־ הַשֶּׁמֶשׁ כִּי לֹא לַקְּלִים הַמֵּרוֹץ וְלֹא לַגְּבּוֹרִים חַמִּלְחָמֶה וגם לא לחַבֶּמִים לֶחֶם וְגַם לא לֹנְבנִים עְשֶׁר וְגַם לא לַיּדְעִים חֵן כִּי־עֵת וָפֶּנַע יִקְרֶה אֶת־כָּלֶם: יכּ כִּי נַם לארנבע הָאָרָם אָת־עִתּוֹ בַּדְנִים שֶׁנָּאָָחְוִים בִּמְצוֹרָח רָעָח וְבַצְּפָּרִים הָאָחָוֹת בַּפָּח כָּהֵם יוּקְשִׁים בְּנֵי הָאָרָם לְּצֵת רָעָה כְּשֶׁתִפּוֹל עֲלֵיחֶם פִּתְאם: יי נַם־וֹה רָאִיתִי חָכְמָה תַּחַת הַשְּׁמֶשׁ וּנְרוֹלָה הִיא אֵלָי: יר עִיר קְשַׁנָּה וַאֲנָשִׁים בָּה מְצָט וּבָא־אַלֶּיהָ מֶלֶהְ נָרוֹל וְסָבַב אֹתָה וּבְנָה עָלֵיהָ קצורים נְרוֹלִים: שו וּמְצָא בָה אִישׁ מִסְבֵּן חָבָם וּמִלַּשׁ־ הוא אֶת־הָעִיר בְּחָכְמָתוֹ וְאָרָם לֹא זַכַר אֶת־הָאִישׁ הַפִּסְכֵּן הַהוֹא: טוּ וְאָמַרָתִּי אָנִי טוֹבֶה חָבְמָח מִנְּבוּרָה וְחָבְמַרת הַמִּסְבֵּן בְּוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמְעִים: יו דּבְרֵי חֲכָמִים בְּנָחַת נִשְׁמָעִים מִוְּעַקָּת מוֹשׁל בַּבְּסִילִים: יח שוֹבָּה הַבְמָה מִבְּלֵי קְרָב וְחוֹשָׁא אֶחָר וְאַבֵּר שוֹבָה הַרְבָּח:

וְבְוּבִי מָנֶרת נְבְאִישׁ נַבְּיַע שֶׁמֶן רוֹמְחַ יָקְר מִחְבְמָרת מְבָּבִיר מִבְּלוּרת מְעָמ: בּ לִב חָבָם לִימִינוֹ וְלֵב בְּסִיר

לשְמאלו: י וְגִם־בַּהֶּרֶךְ בְּשֶׁסְבָל הֹלֵךְ לְבוֹ חָמֵר וְאָמֵר לַכּל סָכָל הוא: י אִם־רְוּחַ הַפוֹשֵׁל תַּעַלֶּה עָלֶיךְ מְקוֹמְךְּ אַל־תַּנַח כִּי מַרְפָּא יַנְיִחַ חֲטָאִים גְּרוֹלִים: הּ וֵשׁ רְעָה רָאִיתִי תַּחַרת הַשְּׁמֶשׁ כִּשְׁנְנָה שֵׁיצָא מִלְפְנֵי הַשַּׁלִים: י נתן הַפֶּבֶל בַּמְּרוֹמִים רַבִּים וַצְשִׁירִים בַשֵּׁבֶּל וַשֵבוּ: ז רָאִיתִי עַבָּרִים עַל־סוּסִים וְשָׂרִים הֹלְכִים כַּעַבָּרִים עַל־ הָאָרֶץ: חחפַר גּוּפֶץ בּוֹ יִפּל ופרֵץ גָּרֵר יִשְׁכְנוּ נָחָשׁ: ם מַקּיע אַבָנִים יִעָצֵב בָּהֶם בּוֹקַע עִצִים יִקָּבֶן בָּם: י אָם־ מֶהָה הַבַּרְגֶל וְהוּא לא־פָנִים קּלְקל וַחַיָלִים יְנַבֶּר וְיִתְרוֹן הַכְשִׁיר חָבְמָח: יא אָם־יִשׁךְּ הַנְּחָשׁ בְּלוֹא־לָחַשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַעֹל הַלָּשוֹן: יב דִּבְרֵי פִי־חָבֶם חֵן וְשִּפְתוֹרת בְּסִיל הְבַלְעֵנוּ: יג הְחַלֵּת הַבְרֵי־פִיחוּ סִבְלוּת וְאַחֲרִית פֶּיחוּ חוֹלֵלוּת רָעָה: יי וְהַפֶּכֶל יַרְבֶּה רְבָרִים לֹא־יֵבע הָאָרָם מַת־שָׁיִּהְיֶה וַאֲשֶׁר יִהְיֶה מֵאַחֲרָיו מִי יַנִּיר לוֹ: טו עַמַל הַבְּסִילִים הָוַנְגֻנוּ אֲשֶׁר לֹא־יָרַע לְלֶכֶת אֱל־עִיר: טי אי־לָך אֶרֶץ שֶׁפַּוּלְבֵּך נָעַר וְשָּׁבַיִּךְ בַּבְּלֶּך יאבלו: יי אַשְׁרִיך אָרֶץ שָׁפַּוּלְבֵּך בָּן־חוֹרִים וְשְׂרַיִּךְ בְּצֵת יאבֵלוּ בּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי: יח בַּעַצַלְּחַיִם יִפֵּך הַפְּלֶּרֶה וּבְשִׁפְלוֹת נָבוָם יִדְלֹף הַבָּוִת: יש לִשְׁחוֹק עשִׁים לֶחֶם וְיוָן יְשַׂפֵּח חַיִּים וְהַבֶּּמֶף יַעַנֶּה אֶת־הַכּל: י גַּם בְּמַדְעַך מֶלֶך אַל־ הָקַלֵּל וּבְחַרְבִי מִשְׁבָּבְךָ אַל־תְּקַלֵּל עָשִׁיר כִּי עוֹף חַשְּׁמַיִם יוליך אֶת־חַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַוָם יַנֵּיר דְּבָר:

14,

שַלַח לַחְמְדְ עַל־פְּגִי הַפְּוִים כִּי־בְרב הַיָּמִים תִּמְצַאֶנוּ: י הָן־חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לִשְׁמוֹנָה כִּי לֹא תַרַע מַח־יּהְיָה לְעָה עַלְּהָאָרֶץ: גּאָם־יִפְּלְאוּ הָעָבִים גָּשָׁם עַלְּהַהְאָרֶץ

יְרִיקוּ וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בַּדְרוֹם וְאִם בַּצְּפוֹן מְקוֹם שֶׁיִפּוֹל

יְרִיקוּ וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בַּדְרוֹם וְאִם בַּצְּפוֹן מְקוֹם שֶׁיִפּוֹל

יְקְצוֹר: הַבַּאֲשֶׁר אֵינְךְ וֹבְעַ מָה־הָבֶרְ הַרְוּחַ בְּעָבִים לֹא

יִקְצוֹר: הַבַּאֲשֶׁר אֵינְךְ וֹבְעַ מֶה־הָבֶרֶ הָרְוּחַ בְּעָבִים לֹא

יִנְשָׁה אָת־הַפְּלֹּי וְבַּבְּקֹר וְנִרע אֶת־נַעְשָׁה הָאָלְהִים אַשֶּׁר אַיִּבְּעֹים בַּנְצָּמִים בְּנְבָּה יִחְיִּה בְּעָבִים לֹא תַבַע אָת־וַנְעָּה וְנִעָּרָ אַלֹּי וְבַּבְּעָם הַיְבָּה וְחָיָה הָאָבְם לְּנִבְּי וְשָּבְּעוֹ הַיְשְׁבָּים הַרְבָּה יִחְיִה בְּעָבִים לִּבְּים יִשְׁנִים הַנְבָּה יִחְיִה בְּעָבִים לִּבְּים יִשְׁנִים בְּנִבְירְבֵּה יִחְיִה בְּעָבִים לִּיבְּר וְמִיּבְּר בְּעִבִּים וְוֹוִבֶּר אָת־וְמָשְׁמָשׁ: חִיבִּיִּת הַשְׁנִים הַרְבָּה יִחְיָה וְבְּעָבְּי לְבָּרְ וְבִעְבִּי לִבְּּרְ בְּיִבְיִי לִבְּּרְ וְיִבְיִים הַרְבָּה יִחְיִה בְּבְּר בִּימִי בְּחְבִּי לִבְּּךְ וְבְעִבְּי יִחְיִּה בְּלְרוּתְרְ וְיִחִיבְּךְ לִבְּי לִבְּיִבְּי לִבְּּוֹ יְשְׁבָּח יִחְיָּה וְבְעִבְּי לִבְּרְ בְּעָר מִבְּיִבְּי לִבְּרְ וְמִבְּב בְּיִבְייִ לְבָּי וְבְּבְּרְבִי לְבָּרְ וְחָבֵּלְרוּת וְהַשְׁבְּרוּת וְבְשְׁבְּיוֹ וְחָבֵּרְ בְּעָר מִבְּיִבְיוֹ לְבִּירְ בְּיִר מִבְּיְבְּה וְבְּעִבְּיִי לְבָּבְּי וְבְּבְּיְבְיוֹב לְבָּיְ וְבְּעִבְּי לְבָּבְּי לְבָּיְרְבִּי לְבָּבְי וְבְּבְּיְרְבִּי לְבָּבְּי וְבְּעִבְּי לְבָּבְּי וְתְבְּעְבִּי לְבָּבְּי וְשְׁבְּרוֹת וְהַשְּבְרוֹת וְחַשְּבְרוֹת וְבְשְׁבְּיוֹ וְבְעִבְּי לְבָּבְי לְבָּי לְבָּי לְבָּי בְּיִיבְיוֹי בְּיִבְיוֹי וְבְיּבְיִבְיִי לְבָּבְי לְבָּיְ בְּבְיִים בְּבְּים וְשְׁבְּבְּיוֹ הְיִבְיִים בְּבְיוֹב לְבְּיבְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּיִבְיוֹם בְּבְּיבְיוֹם בְּבְּבְיבְיוֹם בְּבְּבְיוֹב בְּבְיים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיים בְּבְיבְיוֹם בְּבְּבְּבְים וְּשְׁבְּבוֹים בְּבְּבְים וְשְבְּבוּים בְּבְּים וְשְבְּבְיוֹם בְּבְּבְים וְבְּבְּבְיבְבְים לְבְּבְים וְבְּבְּבְיוֹם בְּבְּיבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבּים בְּבְים בְּיבְּבְים בְּבְים

יב

וּוָכר אָת־פּוֹרָאִיְהְ בִּיבִי בְּחָרוֹתִיךְ עַר אֲשֶׁר לֹא־יָבְאוּ
יִמִי חָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאֹמֵר אֵין־לִי בָהֶם חֵפֶץ:

עַר אֲשֶׁר לֹא־תָּחְשַׁהְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּבְחַ וְהַכּוֹכְבִים
וְשְׁבוּ הָעָבִים אַחַר הַנָּשֶׁמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּבְחַ וְחָשְׁרִי הַבּּוֹת בִּי מִנְשׁוּ וְחָשְׁכוּ הַשִּׁקְרֹנוֹת בִּי מִנְשׁוּ וְחָשְׁכוּ הַשִּׁקְרֹנוֹת בָּשִּיּק בִּשְּׁפֵל קוֹל הַצָּפּוֹר וְיִשְׁחוּ בָּלֹרְבְּנוֹת הַשִּׁיר:

יְנְרְאוֹת בְּאַרְבּוֹת: יְנְסְהְּנֹוֹ הַצָּפּוֹר וְיִשְׁחוּ בָּלּרְבְּנוֹת הַשִּׁיר:

הַחַבְּר וְנְבָאי וְחָהְנִים בְּשׁוּק בִּשְּׁפֵל קוֹל הַצְּפּוֹר וְיִשְׁחוּ בְּלֹרְבְּנוֹת הַשִּׁיר:

הָחָנְב וְתָפֵר הָאָבִיוֹנָה בִּיהֹלְּ הָאָבְּוֹ הְאָיָר לֹא־יֵבְתֵק חֶבְּלֹּ הְיִבְּית עלְמוֹ הַבְּשִׁר לֹא־יַבְתֵק הָבְּלְּלְיוֹ הַעְּיִבְּית עלְמוֹ הַשְּׁרִב בְּשוּק הַשִּוֹפְרִים: יעֵר אֲשֶׁר לֹא־יֵבְתֵק חֶבֶּלְ

סוף דָּבֶר הַכּל נִשְּׁמֶע אֶת־הָאֶלהִים יְרָא וְאֶת־מְצְוֹתִיו שְׁמוֹר בִּי־זָת בָּל־הָאָרָם:

יְתְצַּבֵּל וְיִתְקַבֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵה וְנַמְלּוּךְ מַלְכוּתֵה בּחַיֵּיכוֹן וּכְיוֹמֵיכוֹן וּכְחַיֵּי דְּכָּל־בִּית יִשְׂרָאִר בַּעַנְּלָא וּבִּוְמֵן מָרִיב וָאָמְרוּ אָמֵן. יְהָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֻלַם וּלְעַלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבֶּרֶךְ וִישְׁחַבַּח וְיִתְפַּאַר וְיִתְרוֹטֵם וְיִחְנַשֵׂא וְיִתְחַדֵּר וְיִתְעֵלֶּה וְיִתְתַלֶּה שְׁמֵה דְּקוּרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מו בָּל־בִּרְכָתָא וְשִירָתָא הֻּשְּׁבְּחָתָא וְנָחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וָאִמְרוּ אָמֵן:

ס' יְהִי שִׁם יְנָ מְבֹרָךְ מֵעַתְּה וְעַר־עוֹלָם: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־־שְׁמַנָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־יִשְׂרָאֵר וְאָמָרוּ אָמֵן:

ף אָנְוָרִי מֵעָם יְנָ עשׁׁה שְׁלוֹם עָלְיְנוּ וְעַל־כֶּרִל-יִשְּׂרָאֵרִל עשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַנְעשָׁה שְׁלוֹם עָלִיְנוּ וְעַל־כֶּרִל-יִשְּׂרָאֵר וְאָמָרוּ אָמֵן:

סדר הוצאת ספר התורה.

נגרוב קסלות משפילון ייד ויחי בנסעי) אַין־בָּמְוֹךְ בָּאֶלהִים אֲרֹנִי וְאֵין בְּמַעשֶׁיךּ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָּל־עלָמִים וּמֶמְשַׁלְחָּךְ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: וְיָ מֶלֶךְ וְיִ מַלְךְ וְיִ יִמְלֹךְ לְעלָם וָעֶר: וְיָ עוֹ לַעֵּמוֹ וִמֵּן וִיֵּ וַבַּרְדָּ אָת־עַמוֹ בַּשְּׁלוֹם:

אַב הָרַחַמִּים. הַיִּמִיבֶּה בִּרְצוֹנְף אֶת־צִּיוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשֶׁלֶם: כִּי בַּךְּ לְבַר בָּשָׁחָנוּ מֶלֶךְ אֵל רֶם וִנִשָּׁא אֲדוֹן עוֹלְמִים:

פותחין ארון הקרש וכוציאין ב' ס"ת ואוכורים:

וְיָהִי בִּנְּסְעַ הָאָרֹן וַיְאֹמֶר מּשֶׁה קוּמָה יְיִ וְיָפֶעוּ אִיְּכֵּיְה וְיָנְסוּ כִּישִׁנְאֶיְהְ מִפָּנִיְה: כִּי מִצִּיוֹן הַצֵּא תוֹרָה וְּרַבַּר־יְיִ מִירוּשְׁלֶּם: הַנְהוֹ שֶׁנְתוֹ חֵלְה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְרְשְׁתוֹ: יְהוָה וְיִהוֹה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּיִם וְהַבּי יְהוָה וְיִהוֹה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב־ וְמָשֶׁע וְחַפָּאָה וְנַקָּה:

Reiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Richts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke; der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

Duld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein verstrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

(Beim Herausnehmen der Thorah:)
1971 Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger! daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, wor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Feruschalajim.

Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Bolke

Bisrael in feiner Beiligkeit.

"Ewiger! Swiger! Sott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Trene, der bewahret Huld bis ins tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen, רבונו שֶל־עוֹלָם. מַלֵּא מִשְּׁאֲלוֹת לְבִּי לְטוֹלָה וְהַבּוֹמִם בַּיִי הֶטֶר וְסוֹבְבֶנוּ אָמוֹרֵ הְעוֹלִם הַבְּינִים מְלֵבֵי וְנִבְּנִים וְחַבְּיִם הְחַיִּים מוֹבִים וְאַבִּינִים לְחַיִּים מוֹבִים וַאָּבִינְהִי וְנִבְּנִי וְאָח־אִשְׁיִּם יְבִינְהוֹ הְלָעֲשוֹת בְעוֹלְם בְּנִי וְהָבִּנִוֹ מִמְּעָהִים מוֹבִים בְּעִיבְוֹ מִלְּבָּנִוֹ הְעִּלְתִּי וְוַבֵּנִי וְשִׁבְּיִם וְיִבְּיִם וְנִיבְּעָהוֹ וְבִּנְיִה וְנִיבְּנִים וְיִבְּעָהוֹ וְבִינְה בְּנִוֹ מִנְּעָהוֹ הְנִינְה וְנִבְּנִה עְבִינְה וְנִיבְּנִה וְנִיבְּנִה וְנִיבְּעָהוֹ וְבִּנְיִה וְנִיבְּתְּה וְנִיבְתְּה וְנִיבְתְּה וְנִיבְּתְּה וְנִיבְּתְּה וְּנִיתְּה וְנִיבְּתְּה וְנִיבְּתְּתְּיִי וְנִיבְּתְּתְּיִי וְנִיבְּתְּתְּיִים מוֹבְבּוֹתְם וְנִיבְּתְּיוֹת וְנִייְם מוֹבְּבוֹתְם וְנִישְׁים בְּיִי הְטִבְּים וְנִישְׁים בְּנִיי הְטִבְּבְּי וְנִיבְּבְּתְּיִי וְנִיבְּתְּיִי וְנִיבְּי וְמִיבְּי וְשְׁבְּיוֹים וְנִיבְּי וְּבְבּוֹים וְנִייְיִי הְטְבְּבְּי וְנִיבְּי וְבְּבּבּוֹתְיִי בְּבְּי בְּעִים וְנִיבְּי וְבְּבּוֹים וְנִיבְּי וְּבְּבִיתְ וְבְּבּבּי וְבְּבּיוֹם בְּעִים וְנִיבְּבְּיוֹת וְנִיבְּיוֹ בְּבְּבְּיִי הְּבְּיִים וְּבְנִיתְּבְּיוֹ בְּיִבְּבְּיוֹתְיּיוֹ וְנִבְּבּוֹתְיים וְנִיבְּיוֹיתְיוֹים מְּבְּבִּיתְּים וְּבְּבִּיתְּים וְּיִבְּבְּיוֹים וְנִיבְּיוֹיתְּיוֹיתוֹי וְבְבּבּיוֹתְיתְיוֹיתוֹ וְבְּבְיי וְבְּבְּתְּיתְּיוֹתְיתְּיוֹם וְנְבְּבְּיוֹם בְּנִיתְּיתְּיתְּיתוּ בְּבְּיתְּיתוֹיתוֹים בְּיוֹבְּיתְיחִיי וְבְּבְּיתְּיחִיתוֹית בְּבְּיתְּיתוֹיתוֹי וְנְבְּיוֹתְיתוֹיתוֹ בְּיתְּבְּיתְּתְּיתוּיתוּתְיתוֹיתוּ בְּבְּתְּיתְּבְּיוֹתְיתְּיתוֹם בְּבְּתְבְּבְּיוֹם בְ

Herr der Welt! erfülle meines Herzens Wünsche zum Segen und gewähre mein Verlangen und erfülle mir meine Bitte, und würdige mich und die Meinigen, Deinen Willen mit gangem Bergen zu erfüllen, und bewahre mich vor dem sündigen Triebe, und laß Deine Lehre unfer Theil fein. Würdige uns, daß Dein Gottesglang über uns walte. Lag über uns ftrahlen ben Beift der Weisheit und Ginficht, daß an uns fich erfülle das Propheten= wort: Und es wird auf ihm ruhen der Geift des Ewigen, der Beift ber Beisheit und Ginficht, ber Geift bes Rathes und der Stärke, ber Geift der Erkenntnig und Furcht des Ewigen. So moge es benn auch Dein Wohlgefallen fein, Ewiger, unfer Gott und unferer Bater Gott! daß ich fo glücklich sein moge, bas in Deinen Augen Gute zu vollbringen und auf ben Wegen ber Frommen vor Dir zu wandeln. Heilige uns durch Deine Gebote, daß wir theilhaft werden gesegneten und dauernden Lebens, bes Lebens in einer fünftigen Welt, und bewahr' uns vor bofen Sandlungen und bofen Stunden, die heranfturmen in das Leben diefer Welt. Wer aber auf den Ewigen vertraut Suld umringet ihn. Amen!

יְתִיוּ לְּרָצוֹן אִסְרֵי־פִּי וְתָּנְיוֹן לְבִּי לְּפָנִּיְךְ יְיָ צוּרִי וְגְאַלִי:

וְאַנִי תְּפָּלְתִי לְּדְ יָיָ עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְהֶּדְּ עַנְנְי בְּאֲמֶת יִשְׁעֶדְּ: ג"כּ

בְּרִידְ שְׁמֵה דְּמָרֵא עָלְטָא. בְּרִידְ בְּתְרָדְ וְאַתְּרָדְ. יְהֵא רְעִוּתְךְ עָם

עְּמֶּדְ יִשְׁרָאל לְעַלֶם. וּפּוֹרָקון וְמִינְדְ אִחָזִי לְעַפֶּדְ בְּבִית מֵקְדְּשֶׁךְ וּלְאַמְּטְוֹיֵי

לָנָא מְפּוּכ נְהוֹרֶךְ וּלְקבֵּל צְּלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין: יְהֵא רַעָנְא הֶּנְקְּ דְתוֹרֵדְּ לָן

תִייִן בְּטִיבוּתָא. וְלֶהָוֹא אֲנָא פְּקִידְא בְּנוֹ צַּהִיקְיָא. לְמִרְחַם עָלֵי וּלְמִנְטֵּר יְתוֹרֵדְּ לָן

יְתִי וְיֵת בָּל־דִּי לִי וְרִי לְעַפֶּדְ יִשְׁרָאֵל. אַנְהְ הוּא זְן לְרַנְיָא וּמְפְּרָנֵם לְרָלָא.

אַנְהְ הוּא שׁלִּים עַל בְּלָּא. צְּנְהְ הוּא דְּשָׁלִים עַל מִלְכֵיִא וּמִלְּכוּתָא הִילְדְּ

הִיא. אֲנָא עַבְּדָּא דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּטָבְּיָבְא קָמֵה וּמִקְמֵי יִקְר

אוֹרִיחָה בְּכָל־עַּן וְעִבָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר־־אֲלָהִין

אוֹרַיְחָהּ בְּכֶּל־עַּדֶּן וְעַדֶּן. לָא עַל אֶנֶשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר־־אֱלָהִין סְמִיכְנָא. אֶלָא בֵּאלָהָא דִשְׁמֵיָא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתַהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאְוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְנִּי לְמֶעַבּּר טַּבְוָן וּקְשׁוֹט. בַּהּ אֲנָא רְחִיץ וְלְשְׁמֵה קַּדִּישָׁא יַקִירָא אֲנָא אָמֵר הֻשְּׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲנָא ,ְקְדָּטֶךְ דְּחִפְּתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלֵם מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וּדְלִבָּא דְּכָל־עַמֶּךְ וִשְּרָאַל לְמַב

ולחיין ולשלם:

Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

1911 Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, tomme zur Enadenzeit! D Gott, in der Kille Deiner Gnade erhöre mich durch die trene Zuversicht D eines Heiles!

Gelobt fei der Rame des Weltenherrn, gelobt feiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade fein mit Deinem Bolfe Jisrael in Ewigfeit, und die fiegreiche Macht Deiner Rechten lag ichauen Dein Bolf in Deinem Beiligthume! Lag uns guftromen ben Gegen Deiner Erleuchtung und nimm unfer Gebet an in Liebe! Moge es Dein Wille fein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerft, und lag mich meine Stelle haben in der Mitte ber Frommen, daß Du Dich mein erbarmeft, mich fcuteft und all die Deinigen und die Deinem Bolle Sisrael angehören. Du ja fpeifeft Alle und verpflegeft Mle, Du der Berricher über Alles, Du der herrichet über Ronige, und die Berrichaft ift Dein. Ich ftebe hier als Rnecht des Beiligen, Sochgelobten. Bor ihm beuge ich mich und bor ber Birbe feiner Lehre gu jeglicher Beit. Auf feinen Sterblichen verlaffe ich mid, und auf Reinen, ber Göttlichkeit fich gufpricht, lehne ich mich, - nur auf ben Gott bes Simmels, der da ift ein Gott in Wahrheit und beffen Lehre ift Bahrheit und beffen Propheten find Bahrheit und ber in reicher Fille übt Thaten ber Liebe und Wahrheit; auf ihn vertrane ich, und feinem Ramen, dem heiligen und weihevollen, fpende ich Loblieder. Möge es Dein Wille fein, daß Du öffnest mein Berg für die Lehre und erfülleft die Büniche meines Bergens und des Bergens Deines gangen Boltes Bisrael jum Guten, jum Leben und jum Frieden!

(כרוב קהלות אשכנו אין אומרים שמע ולא אחר.)

ח"וק שְׁכַע יִשְּׁרָאֵל יָיָ אֶלְהֵינוּ יַיָ אֶחָר: ח"וק אָחָר אָלִהִינוּ גָּרוֹל אָרוֹגוְינוּ קָרוֹש שְׁכּוֹ: ח' גַּדְּלוּ לִייָ אָתִּי וּנִרוֹסְכָּה שְׁכוֹוֹ יַחְדָּו:

י לְךּ יְיָ הַנְּּרֻלָּה וְהַנְּכוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצְח וְהַחוֹד כִּי־כל בַּשְׁמִים וּבָאָרֶץ לְךּ יִי הַפַּוּמְלָכָה וְהַפִּתְנַשִּׂא לְכל לְראש: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהִינוּ וְהִשְּתַּחָווּ לַהַרם בַּנְלָיו קְרוֹש הוּא: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהִינוּ וְהִשְּתַּחָווּ לְהַר קַרְשׁוֹ כִּי קָרוֹשׁ יִיָ אֱלֹהִינוּ:

עַל הַכּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקָדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבֵּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶל־מֶלֶךְ מֵלְכִי הַמְּלָכִים הַקָּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בְּעוֹלֶמוֹת שֶבָּרָא הָעוֹלֶם הַנֶּה וְהָעוֹלֶם הַבָּא. כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאִיוֹ וְכִרְצוֹן כָּלְ־בֵּיח יִשְׂרָאֵל: צוּר הַעוֹלְמִים אֲדוֹן בָּלְדֹהַבְּרִיּוֹת אֱלְוֹהַ בָּלִדֹהַנְּבְּשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְהַבֵּי מָרוֹם הַשׁוֹבֵן בִּשְׁמִי שְׁמִי קְבֶים: קְדָשְׁחוֹ עַל הַהַיּוֹת וּקְרָשְׁחוֹ עַל כִּפִא הַבֶּבוֹר: וּבְבֵן יִתְקַבֵּשׁ שִׁמְדְּ בָּנִי יְיָ אֶלְהִינוּ לְעִינִי בָּלִדְיוֹת וְנְלְחוֹ בְּבֶּתוֹב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים וַפְּרוּ שְׁמוֹ סְלֹוּ לְרַכֵּב בְּעֲרָבוֹת בְּיָהְ שְׁמוֹ וְעַלְווּ לְפְנָיו: וְנִרְאֵה עִין בְּעִין בְּשִׁיבוֹ אֶל נְוְהִוּ בַּבְּחוֹב. כִּי עַיִן בְּעִין יִרְאוּ בְּשׁוֹב

וְיָ צִיוֹן: וְנֶאֶמֶת. וְנִגְלֶת כְּכוֹר וְיִ וְרָאוֹ כְלֹ־בֶּשֶׂר יַחְדָּו כִּי פִּי וְיִ דְּבֵּר: אַב הַרַחַמִים הוֹא וָרַחֵם עם עמוֹסִים וּוַוָּבּוֹר בִּרִית אַתְנִים וַיַּצִּיל

(Borb. u. Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

ארוד (Borb. u. Gem.) Einzig ist unser Gott, groß unser Herr,

Beiliger sein Name!

(Borb.) Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen

wollen wir vereint verherrlichen.

76 (Sem.) Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden. Dein, o Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

Der Bater des Erbarmens erbarme fich des Bolfes, des von ihm geschützten, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen, und rette

נְפְשׁוֹמִינוּ מִן הַשְּׁעוֹרה הָרָעוֹרה וְיִמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹמֵינוּ בְּמִדָּרה מוֹבָּה וְשׁיְּעָרה אוֹמָנוּ לְפָּלִמַרה עוֹלְמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹמֵינוּ בְּמִדָּרה מוֹבָה וְשׁיְּעָרה וַרְחַמִּים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח ס"הת על השלחן ופותח ואומר: נְיַצַוֹוֹר וְיָגַן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַהוֹסִים בּוֹּ וְנִאמֵר אָמֵן: הַכּל הָבוּ גְּדֶל לֵאלֹהֵינוּ וֹתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כַּהֵן קְרֶב. יַעֲמוֹד פלוני כר פלוני הכהן: בָּרוּךְ שָׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְּדָשָׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ הְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עָדוֹת יְיָ נָאֱמָנָה מַהְבִּימַת פֶּתִי: פָּקוֹבִי יְיָ יְשָׁרִים מְשֹׁיְּהֵוֹד'לַב מְצוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עִינָיִם: יְיָ עוֹ לְעַמוֹ יִמָן יְיָ יְבָרָךְ אֶת־עַמוֹ בַשְּׁלוֹם:

קאל הָמִים דַּרְבּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָּח מְגוֹן הוּא לְכל תַחוֹסִים בּוֹ: קהל וְאַתֶּם הַדְּבַקִּים בַּיִי אֱלֹהֵיכֶם הַיִּים כֻּלְכָם הַיּוֹם:

> העולה לתורה מברך. בַּרְכוּ אֶת־וְיִ הַמְבֹרָה:

העם עונים בֶּרוּךְ יְיָ הַמְברָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזר המכרן ב"ו"ה"ל"ו בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִבְּל־ הָעַפִּזִים וְנָתַן לְנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה •

בָרוּך אַתָּח יְיָ אֶלהֵינוּ מֶלֶך הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נָתַן־לֶנוּ תּוֹרַת אָמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָמַע בְּתוֹבֵנוּ. בָּרוּך אַתָּח יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָח:

unfere Seelen vor bojen Stunden, und wende ab jede fündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige und zu sieter Erhaltung, und erfülle unsere Bunfche in reichem Maße, in heil und Erbarmen.

(Der gur Thorah Gerufene fpricht:)

Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך ני (Gem.) Gepriesen sei ber Ewige, ber Hochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך אחה Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Bölkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Mach der Borlefung.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger. der die Lehre ertheilt hat!

קריאת התורה לשמיני עצרת.

קורין בתורה בפ' ראה (דברים י"ד כ"ב-ט"ז י"ז). מף כשחל בחול מתחילין עשר תעשר מפני שהוא זמן המעשרות.

Borlefung aus ber Thorah.

(5. B. Mof. 14, 22-16, 17.)

Berzehnten follst bu all den Ertrag beiner Saat, die herauskommt auf dem Felde, Sahr für Jahr, und verzehren vor dem Ewigen, beinem Gotte, an bem Orte, ben Er erwählen wird, seinen Namen daselbst thronen zu laffen, den Behnten beines Getreibes, beines Moftes und beines Deles, und bie Erftgebornen beines Rindviehes und beiner Schafe, auf daß du lerneft, ben Ewigen, beinen Gott, zu fürchten alle Tage. Wenn bir aber bes Weges zu viel ift, weil du es nicht wirft tragen können, benn es wird bir zu entfernt fein ber Ort, ben ber Ewige, bein Gott, erwählen wird, seinen Namen daselbst einzuseten, weil dich ber Ewige, bein Gott, fegnen wird, - fo follft bu es für Gelb geben; und binde das Geld gusammen in beiner Sand und gebe an ben Ort, ben ber Ewige, bein Gott, erwählen wird, und bu magft bas Gelb ausgeben in Allem, was beine Seele begehrt, in Rindern und in Schafen und in Wein und in berauschendem Getrante und in Allem, wozu bich bein Berg auffordert, und

נאַבַלָּהַ שַּׁם לִפְנֵי יִחוָה אֱלֹהֵיך וְשְׁמַחָהָ אַתָּה ובֵיתֶך: וָהַלֵּנִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךּ לָא תַעוֹבֶנִוּ כִּי אֵין לָוֹ תַלָּק וְנַתְלָה עַפָּןה: ס מִקְצָהַ ו שָׁלָשׁ שָׁנִים תּוֹצִיאַ אֶת־בָּל־מַעְשַׁר אַין־לו הַלֶּק וְנְחֲלָה עִבָּּוֹך וְהַנֵּה וְהַנְּיִה וְהַנְּיִה וְהַנְּיִה וְהַנְּיִה בִּיּע וְהַנְּיִה בִּי תְּבוּאָרְהְ בַּשְּנָה חַהָּוֹא וְהַנֵּחְהָ בִּשְּעֵבֵיך: וּבָא הַלְּוִי כִּי בַּשְעַרֶּיִהְ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יִבֶּרֶכְהְ יְחֹנָח אֱלֹהֶיִהְ בְּכָל־ מַעַשִּׁרוּ יָרֶךָ אֲשֶׁר מַעֲשֶׂח: ס לוי מָקּץ שֶׁבַע־שָׁנָים הַצָעָה שָמִפָּח: וְוָה דָבַר הַשְּמִפָּה שָׁמוֹש כָּל־בַּעַל מַשָּׁה יַרוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁח בְּרֵצָהוּ לְא־יִנְשׁ אֶת־רֵצֵהוּ וְאֶת־אָחִיו בִּי־ קָרָא שְׁמִשָּׁה לַיְחָוָה: אֶת־הַנְּכְרָי תִּנְשׁ וַאֲבֵשֶּׁר יִהְיָה לְךָּ אָת־אָחַיִרְ תַּשְׁמָט יָנֵרָ: אֶפֶס כֹּיָ לָא יִרְנֶירַיִּ־בְּּךָּ אֶבְיְוֹן בּי־בָרֶךְ יְבָרֶכְרָּ יְרֹנֶה בָּאֶבֶץ אֲשֶׁרֹ יְהנָה אֱלֹהֶיף נתון־לְהָ בַּחַלָּהָ לְרִשְׁתָּה: ַרַק אִם־שֶׁמָוֹעַ תִּשְׁמֵע בְּקוֹל יְרוֹנָה אֱלֹהֶיִךּ לִשְׁמֶר לַעֲשוֹת אֶת־כָּרל־הַמִּצְוָה הַוֹּאת אֲשֶׁר אָנכִי מְצַוְהָ הַיִּוֹם: בִּי־יְהוָהַ אֶלהֶׁיךָ בִּרַכְדְּ בַּאֲשֶׁרְ דַבָּר־לֶּדְ וְהַעֲבַשְׁהָּ נונם רַבִּים וְאַחָה לָא תַעֲבֹשׁ וּמְשֵׁלְהָּ בְּגוֹנִם רַבִּים וּכְדָּ לָא יִמְשְׁלוּ: ם בִּי־יִהָיֶה בְךֹּ אֶבְיוֹן מֵאַחַר אַהֶּיךּ בְּאַחַר שְׁעָרֶיךְ בְּאַרְצְרֶ אֲשֶׁר־יְהוָהְ אֱלֹהֶיךְ נַתַן כָלֶךְ לְא תְאַפֵּוּץ אַת־לְבָבָרְ וְלָא תִקְפּץׁ אֶת־נָרֶךְ מֵלֶאַחִיךְ הָאֶבְיוֹן: כּוְ־ פָּתָחַ תִּפְתַּח אָת־יָרֶךְ לֵוֹ וְחַצְבֵשׁ תַּצְבִישְׁנוֹ ַבִּי מַחְסרֹׁוֹ אָשֶׁרְ נֶחְסַרְ לְוֹ: הִשְּׁמֶר לְךְּ פֶּן־יִהְנֶרַז דָבָר עם־לְבָבְּךּ בְּלִיצַל לֵאמֹר הָקְרְבָּה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִפְה וְרָצָרה עִינְהַ בְּאָחִיהַ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִמָּן לֹוְ וְקָרָא עָלֵיהָ אֶל־יְהֹנָה וְהָנָת כְהָ חַמְא: נָתַוֹן תִמוֹ ל"וֹ וְלְא־יֵבע לְבָּבְהָ בְּתִחַה לָוֹ בִּי בִּגְלַלֵ וֹ תַדָּבָר תַנֶּה יָבָרֶכְךּ יְהוֹנָה אֱלֹהֶיךְ בְּבָל־מַוְעַשֶּׁךְ verzehre es dort vor dem Ewigen, deinem Gotte, und du sollst dich freuen, du und dein Haus. Und der Levi, der in deinen Thoren, nicht verlasse ihn; denn er hat keinen Antheil und Besitz mit dir. Nach Berlauf dreier Jahre mußt du ausscheiben alle Zehnten deines Ertrages in diesem Jahre, und es liegen lassen in deinen Thoren; dann soll kommen der Levi — denn er hat keinen Antheil und Besitz mit dir — und der Fremdling und die Waise und die Wittwe, die in deinen Thoren, daß sie essen und satt werden, auf daß dich segne der Ewige, dein Gott, in allem Werk deiner Hand, das du thust.

upp Um Schluffe von fieben Jahren halte Erlaß. Und bies ift die Bewandtnif des Erlaffes: es erlaffe jeglicher Schuldberr fein Darlehn, das er feinem Rächsten geliehen; er foll nicht brangen feinen Nachsten und seinen Bruber; benn ein Erlag bem Ewigen ift verfündet. Den Ausländer magft bu brangen (gur Bezahlung): was du aber bei beinem Bruder haft, foll beine Sand laffen, - es fei benn, bag unter bir fein Dürftiger ift, weil dich fegnen wird der Ewige in dem Lande, welches der Ewige, bein Gott, dir giebt jum Befit, es einzunehmen; aber nur wenn bu gehorcheft ber Stimme bes Ewigen, beines Gottes, zu beobachten, auszuüben dies gange Gebot, bas ich dir heute gebiete. Denn ber Ewige, bein Gott, hat bich gesegnet, wie Er dir verheißen, daß du vielen Böltern auf Pfand leihen wirft, du felbst aber nichts entlehnen, und über viele Bolfer herrschen wirft, fie aber nicht herrschen über dich. Wenn unter dir fein wird ein Dürftiger, irgend einer beiner Bruder in einem beiner Thore in beinem Lande, bas ber Ewige, bein Gott, bir giebt, fo verharte nicht bein Berg und verschließe nicht beine Sand vor beinem dürftigen Bruder; fondern aufthun follft bu ihm beine Sand, und leihen auf Pfand follft bu ihm, fo viel als hinreicht für seinen Mangel, was ihm gebricht. Hite bich, daß nicht in beinem Ginne fei, ein niederträchtiges Wort zu fprechen: Beranfommt das fiebente Jahr, das Jahr des Erlaffes! und es wird bein Auge bos fein gegen beinen durftigen Bruber, und bu wirft ihm nichts geben, und er wird rufen über bich zum Ewigen, und es wird an bir eine Gunde fein. Geben follft bu ihm, und laß nicht leid sein beinem Bergen, indem du ihm giebst; benn um diefer Sache willen wird dich fegnen ber Gwige, bein Gott,

וּבְבָלֵ מִשְׁלַח יָהֶדְּ: בֵּי לְאֹדֶיַחְבֵּל אָבְיוֹן מָפֶּרֶב חָבָּאָכִץ על־בון אָנכֵי מְצוּה לֵאמר פָּתח תִפְּמַח אָת־יָרֶך לְאָחִיקּ לַצְנַיֶּרָ וּלְאָבְוּנָהָ בְּאַרְאֶה: ס בִּי־יִּטְבֹּר לְךְּ אָתִיךְ הָעְבְרִי אַן הָעְבְרָיָה וַנְעַבְרָךָ שִׁשׁ שְׁנִיֶם וּבַשְּנָה חַשְּׁבִיעִׂת הְשׁלְתֶנוּ חָפְשִׁי מֵעִפָּוּ: וְבִי־חְשׁלְתֵנוּ חָפְשִׁי מֵעִפָּוָר לְא חשלחנו היקם: הַעניָק הַעניק לוֹ מִצְּאנְהְ וֹמִנְּרְנְהָ וֹמִיּקְבֶּהְ אַשֶּׁר בֵּרַכְהָ יָרוֹנָה אֱלֹהֶיָה תִּמֶּן־לֹן: וְזְבְרָהָ כִּי עֻבֶּר הָיִּירָב בּאֶבֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְּדָּהָ יְחַנָּח אֱלֹחֶיֶךְ עַל־בֵּן אָנכִנְ מִצְּוְךָּ אֶת־תַדְּבֶר חַיֶּהָ הַיְּוֹם: וְהָיָהֹ בִּי־יאמַר אֵבֶּייךּ לְא אֵצֵא מִעפָּוֶךְ כַּיְ אַהַבְּךְ וְאֶת־בִּיתָךְ בִּי־מִוֹב לְוֹ עִפְּוְד: וְלְקַחְתָּ אָת־הַפַּוּרְצַּע וְנָתַתָּה בְאָונוֹ וּבַּהֶּלֶת וְהָנָה לְהָ עֶבֶּר עוֹלֶח ואף בלאַמְתְּהָ מִעשָּׁח־בּן: לא־יִקשָּח בְעינָּהְ בְּשַׁלְחַהְ אתוּ חָפְשִׁי מֵעְפֶּׂך כִּי מִשְׁנֵה שְבַר שְבִּיר עֻבְּרְךָ שִׁשׁ שְׁנְיָם וברכה יתוח אַלהֹיה בְּכִל אֲשֶׁר תַעשֶׁרו: פ בֶּל־תַבְּבוֹר אֲשֶׁר יָוָלֵד בִּבְקְרְהָ וּבְצְאנְהְ תַּנְבֶר תַּקְהָישׁ לַיהוָרָה אֶלהֶיָרְ לָא תַעַכדֹ בּּבְבָר שׁוֹבֶּרְ וְלָא תְגִוֹ בְּכְוֹר צאנֶף: לְפְנֵי יְתוָֹה אֱלֹהֶיִךְ תְאַבְלֶנוֹ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּפָּקוֹם אַשֶּׁר־יִבְתַר יְחוֹּלֶתְ אַתָּה וֹבִיתֶך: וְבִי־יִהְנֶּרו בוֹ מוֹם פְּפֵׁחַ אָן עוֹר כָּל מַוֹם בָע לָא תוְבָּהֶנוּ לַיְחוֹהָ אֶלהֶיך: בִּשְעָהֶיך תְאַכְּכֶלְנוּ הַשְּּמֵץ וְהַשְּׁחוֹר נִחְדָּו בַּצְּבָי וְבָאַיָּל: כַק אֶת־ דָּמָוֹ לְא תאבֶל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּבֶנוּ כַּמָוִם: פ (נשנת ד) שָׁמוֹר אֶת־חָדֶש הָאָבִּיב וְעַשִּית בֶּסָח לַיְחוֹּה אֱלֹדֶיִךְ בִּי בְּחָדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִישֵׁךְ יְהוָהְ אֱלֹהֵיךְ מִפִּיצְרַיִם לְּוּלָה: וָנַבַחְתָּ פֶּסַח לַיִרנָה אֱלֹהֶיךְ צַאו וּבָקֶר בַּפָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְתַר יְרוֹנֶח לְשַׁבֵּן שְׁמִוֹ שֶׁם: לְא־תאבַל עָלָיוֹ חָמֵץ שִׁבְעַר

in all beinem Wert und in allem Geschäfte beiner Sand. Denn nicht aufhören wird ber Dürftige innerhalb bes Landes; barum gebiet' ich dir alfo: Aufthun follft bu beine Sand beinem Bruder, beinem Urmen und beinem Dürftigen in beinem Lande. Wenn fich dir verfauft bein Bruder, ber Cbraer oder die Ebraerin, fo foll er bei bir feche Jahre bienen, und im fiebenten Jahre entlaffe ihn frei von bir. Und wenn bu ihn frei entläffeft von bir, jo entlaffe ihn nicht leer. Aufladen follft bu ihm von beinen Schafen und von beiner Tenne und von beiner Relter; womit bich gesegnet ber Ewige, bein Gott, follft bu ihm geben. Und gedenke, daß bu ein Knecht gewesen im Lande Migrafim, und ber Ewige, bein Gott, hat bich erlöft; barum gebiete ich bir Diese Sache heute. Und es foll geschehen, wenn er zu dir spricht: Ich mag nicht von dir geben, - weil er dich liebt und bein Haus, weil ihm wohl ift bei bir, - fo nimm bie Pfrieme und setze sie an sein Ohr und an die Thure, und er soll dir ein Rnecht fein für immer; und auch beiner Magd thue alfo. Es foll nicht schwer fallen in beinen Augen, wenn bu ihn frei entläffest von bir; benn bas Doppelte ber Miethszeit eines Miethlings hat er dir gedient, sechs Jahre. Auch wird dich fegnen der Emige, bein Gott, in Allem, mas bu thuft.

50 Alles Erstgeborene, das geboren wird unter beinem Rindvieh und beinen Schafen, bas Männliche, follft bu beiligen bem Ewigen, beinem Gotte. Du follft nicht arbeiten mit bem Erftgeborenen beines Ochsen und nicht scheeren bas Erftgeborene beines Schafes. Bor bem Ewigen, beinem Gotte, follft bu es verzehren Jahr für Jahr an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, - bu und bein Saus. Und wenn baran ein Gebrechen ift, - lahm ober blind, - irgend ein bojes Gebrechen, fo follft bu es bem Ewigen, beinem Gotte, nicht schlachten. In beinen Thoren magft bu es effen, ber Unreine und ber Reine gufammen. wie ben Sirsch und wie bas Reh. Nur sein Blut follft bu nicht effen; auf die Erbe gieß' es aus wie Waffer. - Beobachte ben Monat der Aehrenreife, daß du opferft das Befach dem Ewigen, beinem Gotte; benn im Monate ber Aehrenreife hat dich herausgeführt ber Ewige, bein Gott, aus Migrajim Nachts. Und bu follst schlachten ein Befach bem Ewigen, beinem Gotte, Schaf ober Rind, an bem Orte, ben ber Ewige erwählen wird, bafelbit

יָמֶיִם תְאַכַל־עָלָיו מַצִּוֹת לֶחֶם עָנִי בִּי בְחִפָּוֹון יָצָאתָ מֵאָבֶץ מצַרִים לְמַעַן תִּוֹכֹּר אֶת־יַוֹם צֵיאַתְרָ מֵאָרִץ מִצְרִים כָּל יָמֵי הַוֶּיף: רביעי (ובשבת ה) וְלֹא־יִרְאָה לְךְּ שְׂאֶר בְּבְלֹּי נְּבֶלְהָ שִבְעַר נְמִים וְלְא־יָלִין מִן־חַבְּשָׁר אֲשֶּׁר תִּוְבַּח בַּעֶרֶב בַּיִוֹם הָראשוֹן לַבְּקָר: לְא תובַל לִוְבָּחַ אֶת־הַפָּסַח בְּאַחַר שְׁעָבֶּיךְ אֲשֶׁר־יְהֹנָרִה אֱלֹהֶיךְ נֹתַן כֶּלְר: בִּי אִם־ אֶל־הַפֶּלוֹם אֲשֶׁר־יִבְהַר יְהוָה אֱלוֹה לְשַבַּן שְׁמוֹ שֶּ תּוְבָּח אֶת־הַפֶּסָח בָּעָרֶב בְּבַוֹא הַשֶּׁמִשׁ מוֹעֵר צִיְאַתְּךָּ מפוצרים: וכשלה וצבלה בפולום אשר יכתר יחורה אַלהֶיךָּ בֶּוֹ וּפָנֵיתָ בַבֹּקָר וְהָלַכְהָ לְאִהָלֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמֵים תאבל מַצְוֹרת וּבַנִים הַשְּׁבִינִי עַצֶּבֶרת לֵיחוָנָת אֱלֹהֶיךְ לְא תַעשֶׁה מְלָּיאכָה: ם חמישי (ונשנת ו) שִׁבְעָה שְׁבָעָה מִסְפֶּר־נָלֶךְ מִהָחַלַ חֶרְמִשׁ בַּקּמְהו מָחַל לְסְפּּׁר שִׁבְעָה שַבְעוֹת: וְעָשִׁיתָ חַנִּ שָׁבֻעוֹת לַיְחוֹרָה אֱלֹהֶיף מִפַּת נִרְבַת יַרָּהָ אַשֶּׁר תּבֹּעוֹ בְּאַשֶּׁר יִבְּהֶבְּהָ יְחֹנָה אֱלֹהֵיף: וְשְּׂמַחְהַיָּ לְפָגֵי וֹיְהוֹהָ אֶלֹהֶיךְ אַהָּח וֹבִנְךָ וֹבִהֶּדְ וַעַבְרְּךָ וַאֲמְהֶׁךְּ וְהַלֵּנִי אֲשֶׁרַ בִּשְׁעָרֶיךְ וְהַנֶּרָ וְהַיָּתְוֹם וְהָאַלְמְנָהְ אֲשֶׁר בּקרָבֶּקְה בַּפָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ רְשַׁבֵּן שְׁמְוֹ שָׁם: וַנַבַרְהָּ כִּי־עֶבֶר הָיִיםְ בִּמִּצְרָיִם וְשְׁמַרְתָּ וְעָשִׁירִ אֶת־הַהְקִים הָאֵלֶּה: פ (נשנת ז) הַגְּ הַפְּבֶּת הַצַשָּׁה לְדָּ שִׁבְצַת נָמִיֶם בָּצָּסְפְּדָ מִנְרַנְהָ וּמִיּקְבָּך: וְשְּׂמֵחְהָ בְּחַנֶּרְ צִּתְּרוֹ ובִנְךָ ובִתָּלֹר וַעַבְרְדָ וַאֲמְטְהָדְ וְהַלֵּנִי וְהַגֶּרָ וֹתַנְּתִים וְהָאַלְמָנָהְ אֲשֶׁר בִּשְּׁצָרֶיף: שִׁבְעַרת יָמִים תְּחֹגֹ לַיְהֹנָה אֱלֹהֶיךְ בַּפָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְתַר יְהֹנָהֻ כִּי יְבָרֶכְף יְהֹנָה בּלהֹיך בְּכַל תַבוּאָתְדֹּ ובְבלֹ מֵעשֵׁה יָדֶיךְ וְהְיֵירָת אַה

seinen Namen thronen zu lassen. Du barfst babei kein Gesäuertes effen, sieben Tage sollst du dabei Ungesäuertes essen, Brot der Armuth, — denn in Haft bist du aus Mizrajim gezogen, — auf daß du gedenkest des Tages beines Auszuges aus dem Lande Mizrajim all die Tage deines Lebens.

Und nicht gesehen werde bei dir Sauerteig in deinem ganzen Gebiete sieben Tage, und nicht übernachte von dem Fleische, das du schlachtest am Abend am ersten Tage, bis an den Morgen. Du kanust nicht das Peßach schlachten in irgend einem deiner Thore, die der Ewige, dein Gott, dir giebt; sondern an dem Orte, den erwählen wird der Ewige, dein Gott, seinen Namen thronen zu lassen, dort sollst du schlachten das Peßach am Abend bei Sonnenuntergang, der Zeit deines Auszuges aus Mizrajim. Und du sollst es gar werden lassen und essen an dem Orte, den der Ewige, dein Gott, erwählen wird, und wendest dich am Worgen und gehest nach deinen Zelten. Sechs Tage sollst du Ungesänertes essen, und am siebenten Tage ist Festversammlung dem Ewigen, deinem Gotte; du sollst keine Arbeit verrichten.

שבעה Sieben Wochen follft du dir gahlen: wenn die Sichel anhebt in ber Saat, follft bu anheben fieben Wochen zu gablen, und follft feiern ein Geft ber Wochen bem Ewigen, beinem Gotte, eine Darbringung ber freiwilligen Gabe beiner Sand, die du geben magft, wie bich fegnen wird ber Ewige, bein Gott. Und frene dich vor bem Ewigen, beinem Gotte, bu und bein Sohn und beine Tochter und bein Knecht und beine Magd und ber Levi, der in beinen Thoren, und der Fremdling und die Waise und die Wittwe, Die in beiner Mitte, an bem Orte, ben erwählen wird ber Ewige, bein Gott, daselbst feinen Ramen thronen zu laffen. Und gedenke, daß du ein Ruecht gewesen in Migrajim, und beobachte und thue all biefe Satungen. - Gin Geft ber Butten follft bu bir feiern fieben Tage, wenn bu einbringft aus beiner Tenne und beiner Relter. Und freue dich an beinem Feste, bu und bein Sohn und beine Tochter und bein Knecht und beine Magd und ber Levi und der Fremdling und die Waise und die Wittwe, die in beinen Thoren. Sieben Tage follft du feiern bem Ewigen, beinem Gotte, an dem Orte, den der Ewige erwählen wird; benn fegnen wird bich der Gwige, bein Gott, in all beinem Ertrag und in allem Werk beiner Sande, und bu follft gang froh fein. Dreimal im שָׁמִח: שֶׁלָוֹשׁ פְּעָמִים ו בַּשְּנָח יֵרָאֶה בְלֹדַוְבוּרְךּ אֶת־פְּגֵיָ ו יְחוֹנָה אֶלהֶיךּ בַּפָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְּחָר בְּחַג הַפַּוּצוֹת וּבְחַג הַשָּׂבָעוֹת וּבְחַנִּ הַסָּבָּוֹת וְלָא וֵרָאֶה אֶת־פָּגִי וְהוָה בִיקְם: אָישׁ בְּמַתְּנַת יָדְוֹ בְּבִרְבַּת יְתְוֹה אֵלהֵיךְ אֲשֶׁר נְתַּוֹ־לֶּדְר:

מניחין ספר תורה שני אצל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"הת שקראו בו ופותחין ספר תורה שני וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס (במדבר כ"ט ל"ה –ל' א')

בַּיוֹם חַשְּׁמִינִי עַצֶּבֶת תִּהְנֶח לָכֶם בָּל־מְלֶאכֶת עַבבָּה לָא תַעשוֹ: וְהַקְרַבְּהֶּם עלָה אִשֵּׁה רֵיִם נִיהֹחַ לִיהֹנָה פַּר אָחָר אַיל אֶחָר בְּבָשִׂים בְּגוּ־שָׁגָּח שִׁבְעָה הְּמִימִם: מִנְחָתָם ונסבישם לפר ליאיל ולבכשים במספרם במשפט: ושְעִיר חַשָּאת אֶחֶרְ מִלְבַר עלַת הַהָּמִיר וּמְנְחָתָה וְנִסְבָּה: אֶלֶה הַעֲשִׂוּ לַיְהנָּה בְּמִוֹעַבִיכֶּה לְבַּר מִנְּרְבִיכֶּם וְנִרְבְתִיכֶּם לעלתיבם ולמנחתיבם ולנסביבם ולשלמיבם: ויאמר משֶה אֶל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֶל אֲשֶׁר־צִוְה יְהוְה אֶת־משֶה:

כשמגביהין ס"הת אומרים· וְוֹאַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם משֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל על־פּּי וְיָ בְּיֵר משֶׁח: עִץ־חַיִּים הִיא לַפַּחֲוִיקִים בָּה וְתִקְבֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָבֶידָ דַרְבֵירְעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיחָ שְׁלוֹם: אְרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׁמאולָה עְשֶׁר וְכָבוֹר: יְיָ רָפֵץ לְמַעַן צִרְקוֹ יַנְדִיל תּוֹרָה וְיַאְדִיר:

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו .

בָּרָוּךְ אַמָּה וְיָנְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶהְ הַעוֹלָסְ אֲשֶׁרְ בַּחַרֹ בּנְבִיאִים מוֹבִים וְרָצָה בִּרִבְרֵיהֶם הַנָּאֱמְרָים כָּאֱמֶרו: בָּרוּהְ אַמָּח יְחַנֶּח חַבּוֹחֵרְ בַּתּוֹרָה וּבְמּשֶׁה עַבְּהוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל צַקּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֱמֶת וָהַצֶּבֶק:

Jahr sollen erscheinen all beine Männlichen vor dem Angesichte bes Ewigen, beines Gottes, an dem Orte, den Er erwählen wird, am Feste der ungesäuerten Brote und am Feste der Wochen und am Feste der Hütten; und man erscheine nicht leer vor dem Angesichte des Ewigen, — Jeglicher nach dem, was seine Hand geben kann, nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den Er dir gegeben.

(4. Mof. 29, 35-30, 1.)

Urbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und sollt als Ganzopfer darbringen eine Fenergabe zum Wohlgeruch dem Ewigen, einen Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe ohne Fehl. Ihr Speisopfer und die Spenden dazu, zu dem Farren, zu dem Widder und zu den Schasen nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Vock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speisopfer und der Spende dazu. Dies sollt ihr dem Ewigen opfern an euren Festen, außer euren Gelübden und euren freiwilligen Gaben an euren Ganzopfern und euren Speisopfern und euren Spenden und euren Mahlopfern. Und Moscheh sprach zu den Kindern Jisrael ganz so, wie der Ewige dem Moscheh geboten.

(Wenn die Thorah erhoben wird, fpricht die Gemeinde:)

dern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ift sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie ersaßt, ift selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Annuth und all ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage ist in ihrer Nechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensfpruch bor ber Haftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gesunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit.

הפמרה לשמיני עצרת.

מפטירין במלכים א ח' נ"ד-ס"ו (ט' א').

וַיְהִיוֹכְּכִלְּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְּפַלֵּל אָל־יִהוֹה אָת כְּלְּהַהְּפַּלָּה וְהַהְּחִנָּה הַוֹּאֵת לֶּם מִלְּפְנֵּי מִוְבָּח יהוֹה מִבְּרֶע על־בִּרְבִּיוֹ וְכַבּּיוֹ פְּרְשִׁית הַשְּׁמִים: וַיְעַמֹּר וַיְבָּרֶךְ אֵת כָּלֹּקְהַל ישְׁרָאֵל קוֹל נְּרְוֹל לֵאמִר: בָּרְוֹךְ יְהוֹה אֲשֶׁר נְהַלְּ יְשְׁרָאֵל כְּנִוֹ לְעָמִוּ ישְׁרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר דְּבֶּרְ לְא־נָפֵּל דְּכָרְ אָחָׁר ישְׁרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר דְבֶּרְ לְא־נָפֵּל הָבָר בְּיַךְ משְׁה מְכֹּרֹוֹ יְהִי יְהוֹיָה אֱלֹהֵינוֹ עַמְנוּ כַּאֲשֶׁר הְיָה עם־ אַבְרוֹ לְבֶבְנוֹ וְאָשֶׁר צְּוָּה אֶת־אָבּהְינוּ: וְיִהְוֹוֹ וְחָבְּיוֹ וְלְשְׁמֹּר מִצְוֹתְיוֹ וְחְבָּיוֹ וְבְּבְיוֹ וְלְשְׁמֹר מִצְוֹתְיוֹ וְחְבָּוֹ וְבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹ וְלְשְׁמֹר מִצְוֹתְיוֹ וְחְבָּוֹי וְנְהְוֹיִ וְבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹי וְלְשְׁמֵּר מִצְוֹתְיוֹ וְחְבָּיוֹ וְבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹ וְנְהָוֹי וְבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹ וְבְבְּנוֹ בְּבְרוֹ בְּבְרוֹ אֵתְר צְּוָה אֶת־אָבהְנוֹי: וְיִהְוֹוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְּבְנִיוֹ וְנְהָוֹוֹ וְתְשָׁבְּוֹ בְּבְּבְנוֹ וְבְּבְנוֹ וְהְבָּבְיוֹ וְבְּבְנוֹ בְּבְבְנוֹ בְּבְבְנוֹ בְּבְבְּר בְּיִם מְבְּוֹל וְבְבְּנִיוֹ בְּבְבְנוֹ בְּבְבְּר צְּוָה אֶרְבְרְיִים מְצוֹנוֹי וְוְהְשִׁיוֹ בְשֶׁבְּר צְוָה אֶרְבְּרְנִי מְבְּבְרוֹי וְיִהְוֹי וְנְהְוֹי בְּבְּרְיִים בְּבְּרְבִי וְנְהְוֹי בְּבְנִים בְּבְּבְרְבִיוֹ וְלְשְׁבֵּוֹ בְּבְּבְיוֹ וְבְבְּבִית בְּכְלִיךְ צְּוָה אֵבְרְבְיִבְּיוֹ בְּבְבְנִים בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיִי בְּבְבְּבְיוֹ בְבְּבְיִי וְבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּיִבְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּיִבְיְבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיִים בְּיִבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּבְּבְיוֹם בְּיִבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹבְבְייִבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיּבְייִים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוּבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּיוֹם בְּיוֹבְבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּיִים בְּבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם

Haftarah für Schemini Azereth.

(1. Bud Rönige 8, 54-66 [9, 1].)

Und es geschah, da Schelomoh vollendet hatte zu beten zum Ewigen dieses ganze Gebet und Flehen, stand er auf von dem Altar des Ewigen, wo er auf seinen Knieen gelegen, seine Hände ausgebreitet gen Himmel, und trat vor und segnete die ganze Versammlung Jisraels mit lauter Stimme und sprach: Gepriesen sei der Ewige, der Ruhe verliehen seinem Volke Jisrael, ganz so wie Er verheißen! Es ist nichts ausgeblieben von all seiner guten Verheißung, die Er durch Moscheh, seinen Knecht, verheißen hat. Es sei der Ewige, unser Gott, mit uns, so wie Er mit unseren Vätern gewesen! Er verlasse uns nicht auf! daß Er neige unser Herz zu ihm, daß wir in all seinen Wegen wandeln und wahren seiner Gebote und seiner Sahungen und seiner Nechte, die Er unseren Vätern geboten. Und es seien diese meine Worte, die ich gesseht vor dem Ewigen,

אלה אשר התחננתי לפני יהנה קרבים אל־ יהוה אלהינו יומם ולילדה לעשות ומשפט ומשפט עמו ישראל דבר־יום ביומו: והיה לבככם שלם עם ם הַנֶּה: וְהַבֶּּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עְמִוֹ וְבַחִים ויובח שלמה או רַשְׁלָכִים אֲשֵׁר זָבָח לֵיתוָה בָּלָר ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו אָת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בַּנֵי יִשׁרָאֵל: בּיוֹם הַהוא קַרָּשׁ הַבְּלֶרְ אַת־יחוֹרְ הַחָצֵר אַשֵּׁר לפני בית־יְהוָה בִּי־עֲשָה שָׁם אֵת־הָעלָה וְאֵת־ הַמִּנְחָה וְאָת הֶלְבֵי הַשָּׁלְמִים בִּי־מִוֹבֵּח הַנָּהֹשׁה

nahe dem Ewigen, unserm Gotte, Tag und Nacht, daß Er thue was recht ist seinem Anechte und was recht ist seinem Bolke Jisrael, Tag für Tag, — damit erkennen alle Bölker der Erde, daß der Ewige der Gott ist, keiner sonst. Und es sei ener Herz ganz mit dem Ewigen, unserm Gott, nach seinen Sahungen zu wandeln und zu wahren seiner Gebote, wie an diesem Tage. — Und der König und ganz Jisrael mit ihm schlachteten Opferthiere vor dem Ewigen. Und Schelomoh schlachtete das Mahlopfer, das er dem Ewigen opferte, an Nindern zweinndzwanzigtausend und an Schafen hundertundzwanzigtausend, und es weiheten das Haus des Ewigen der König und alle Kinder Jisrael. Un diesem Tage heiligte der König das Junere des Hoses vor dem Hanse des Ewigen; denn er opferte dort das Ganzopfer und das Speisspefer und das Unschlitt der Mahlopfer, weil der kupferne Altar,

אָשֶׁר לְפָנֵי יְהוְּה קָטֹן מִהְכִיל שֶׁת־הָעלֶה וְשֶּׁתֹּ הַפִּנְּחָה וְשָׁת חֶלְבִי הַשְּׁלְמִים: וַיַּעֲשׁ שְּׁלְמָה בְּעְתְ־הַהְיֹאוֹ שֶׁת־הַחָג וְכָל־יִשְּׁרָאֵל עְמִּוֹ קָהָל נְּרוֹל מִלְּכִוֹא חֲמָתוֹעַר־נַחַל מִצְרַיִם לְפְנֵי יְהוְה אֶלְהֵינוֹ שִׁבְעִת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָר עְשֶׂר יְוֹכם: בַּיְוֹכם הַשְּׁמִינִי שִׁלָּח שֶּׁתְּהְעָם וְיְבְרְכִוֹ שֶׁתְּהַתְּלְבִּי לְאָהֲלֵיהֶם שְּמֵחִים וְיְבְרְכִוֹ שֶׁתְּהַלְּבְּלְ בַּלְּהְנִיהְם שְּמֵחִים לְרְוַר עַבְרֹּוֹ וּלְיִשְּׂרָאֵל עַמְוֹ:

In einigen Gemeinden wird noch hinzugefügt:

וֹיְחִי בְּבַלְּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנֶוֹת אֶשֶׁר חָפֵּץ לַעֲשׁוֹת: וַיְחִי בְּבַלְּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנֶוֹת אֶשֶׁר חָפֵּץ לַעֲשׁוֹת:

der vor dem Ewigen, zu klein war, um zu fassen das Ganzopfer und das Speisopfer und das Unschlitt der Mahlopfer. Und Schelomoh seierte in selbiger Zeit das Fest, und ganz Jisrael mit ihm, eine große Versammlung, von der Gegend um Chämath bis zum Bach Mizrajim, vor dem Ewigen, unserm Gott, sieben Tage und sieben Tage, vierzehn Tage. Um achten Tage entließ er das Volk, und sie segneten den König und gingen in ihre Zelte fröhlich und guten Muthes über all das Gute, das der Ewige gethan David, seinem Knechte, und Jisrael, seinem Bolke.

In einigen Gemeinden wird noch hinzugeftigt:

Und es geschah, als Schelomoh fertig war mit bem Bau bes Hauses bes Ewigen und bes Hauses bes Königs und all bes von Schelomoh Gewünschten, das er zu machen begehrt hatte.

אחר ההפטרה יבון המפטיר הברכות האחרונות.

בְּרוּךְ אַתְּח וְיָ אֶלְהֹוְנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם. צוֹר בְּלֹ־
הָעוֹלְמִים. צַּדִּיק בְּכָל־חַדּדוֹת. הָאֵל הַבְּּנָאָמָן. הָאוֹמֵר

וְעוֹשֶׂה. הַמְּדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁבֶּל־-דְּבָרְיוֹ אֱמֶר וְצָדֶק;

נְעוֹשֶׂה. הַמְּדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁבֶּל־-דְּבָרְיוֹ אֱמֶר וְצָדֶק;

נְּנִאָמָן אַתָּח הוּא וְיִ אֱלֹהֵינוּ. וְנָאָאָנִים דְּבָרֶיוּ. וְנָאָמָן

עִּחְר מִדְּבָרְיךְ אָחוֹר לֹא־יָשׁוֹב בִיקְם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נָאָמָן

נְרַבְּחָמוֹן) אָתָה. בְּרוּךְ אַתָּח יִיְ הָאַל הַנָּאָמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

תוֹשִׁיעַ בִּמְהַרָח בְיִמִינוּ. בְּרוֹךְ אַתָּח יִיִ מְשַׁמִּח צִיוֹן בְּבָנְוְהָ:

בְּחַם עַל־צִּיוֹן. כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינְנוּ. וְלַעְלוּבַת נָפֵשׁ בְיתוֹלְי נְיִבְּלְיְהוּ הַנְּבָּרִי עַלְּבֶּרְ וּבְּכָנְוְהָ:

בְחַם עַל־צִיוֹן. כִּי הִיא בִית חַיֵּינְנוֹ לְבֵּנְוּ וּבְּכָנְוְהָ:

בְּחֹב נְרִי וְלֹא יִנְחֲלוֹּ עוֹד אֲחַרִים אֶת־בְּבוֹדוֹ. כִּי בְשִׁם לֹא ינִחֲלוֹ עוֹד אֲחַרִים אֶת־בְּבוֹדוֹ. כִּי בְשִׁם לֹא־בִיּעְרְ לוֹ שֶׁלֹא יִבְבֶּח נֵרוֹ לְעוֹלְם וְעָר. בְּרוּךְ

אַתָּה יִי מֵגן דְּוֹר. בְּוֹשְׁלְ לוֹ שֶׁלֹא יִבְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלְם וְעָר. בְּרוּךְ אַתְּה יִי מָגוֹן דְּוֹר. בִיוֹן הְיִבְיתְלְ לוֹ שֶׁלֹא יִבְבֶּה נִבוֹ לְעוֹלְם וְעָר. בְּרוּךְי

(Segensfpriiche nach ber Saftarah.)

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unersüllt zurück; denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seift Du, Ewiger, o Gott, beswährt in all seinen Aussprüchen!

Cebens, — und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreut Zijon durch seine Kinder!

Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten! Möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz! Auf seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theisen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll seine Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, v Ewiger, Schild des David!

על-הַתּוֹרָה וְעַל-הָעַבוֹרָה וְעל-הַנְּכִיאִים וְעַל-הַנְּכִיאִים וְעַל-יוֹם עַל-הַתּוֹרָה וְעַל-הַעָבוֹרָה וְעַל-הַנְּכִיאִים וְעַל-יוֹם עַּבְּרָכִים אוֹתְר. בְּנִר הַנְּהַיִּשְׁרְנִיִם אוֹתְר. בְּנִר הִּמְרַבְיִם אוֹתְר. בְּרוּךְ שִׁמְרָבִי שִׁמְרִר לְעוֹלָם וָעֶר: בָּרוּךְ יִתְבְּבִרְרְ שִׁמְרָבִי עִּבְיִים אוֹתְרְ. יִתְבְּבַרְרְ שִׁמְרָב הְעִבְּרָכִים אוֹתְרְ. יִתְבְּרֵרְ שִׁמְרִר לְעוֹלָם וָעֶר: בְּרוּךְ יִתְבְּרֵרְ שִׁמְרָב יִנְיִי אָבְרִבוֹי וְשִּבְרִבוֹי מִמִיר לְעוֹלָם וָעֶר: בְּרוּךְ אַתְּבְּיִם יִיִּ מְקַבְּים וִעִּר: יִבְּרוּךְ שִׁמְרָב יִיִּ מְקַבְּים וִעִּר: יִּבְרוּךְ שִׁמְרָב יִיִּי מְקַבְּישׁ וֹיִשְּבְּח וִי שִּבְיִאַל וְהַוְּבְּבִּים:

Am Sabbath werden die folgenden brei Stiide eingeschaltet.

יְקוּם פֶּרְקוֹ מִן שְׁמֵיָא חִנָּא וְחִסְדָּא וְבַחְמֵי וְחַיֵּי וְקוּם בָּיְרָקוֹ מִן שְׁמֵיָא חִנָּא וְחַכְּיִא וּבַרְיוּרֹם גּוּפְא וִּבְרִינִּר וּמְוֹנֵי רְנִיחֵי וְסִיּעִּמָּי דִשְׁמֵיָּא וּבַרְיוּרֹם גּוּפְא וְרִי לְא יִבְטָל מִפְּחְנְּמִי אוֹבִיְתָא וְלְבִינֵי דִּי לָא יִפְטָל מָפִּחְנָּמִי אוֹבִיְתָא וְּלְבִינֵי דִּי בָּבָא. לְכָל־מֵן דְּעָסְקִין וּלְכָל־מֵן דְּעָסְקִין וּלְכָל־תַּלְמִיבִי תַלְמִיבִיהוֹן וּלְכָל־מַן דְּעָסְקִין בִּישִׁין: מָרְנוֹ וְיִבְּבָּע וְבְבָּע בְּיִבְיִי תַלְמִיבִיהוֹן וּלְבָל־מָן דְּעָסְקִין בִּישִׁין: מָרְנוֹ וְיִבְּעָח וְבִּיּוֹ בְּעְסְיִי וְבִיּתְ מִּיְבִיהוֹן וּלְכָל־מַן בְּעָסְקִין בִּישִׁין: מָרְנִי וְנִישְׁתְּא וְמִן בָּל־מַרְמִן בְּעְכְּה לִשְנִיהוֹן. וְיִתְּפְּרְקוּן וְיִשְּחִיוְבוּן מִן בְּלְבִיתוֹ בְּעִבְיוֹ בְּישִׁין: מָרְן דִּי בִשְׁמִיּא יְהֵא מְן בְּלְבִי וְמִין וְעִדְּן. וְנִאְמֵר שָׁמֵן:

by Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort, und für (diesen Sabbath und für) dieses Schlußfest, das Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, (zur Weihe und Ruhe,) zur Freude und Wonne, zur Ehre und Verherrlichung, — für alles das, Ewiger, unser Gott! danken wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name in dem Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt (den Sabbath und) Jisrael und die Festzeiten. המתפלל ביחידות אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך. יְקוּם כָּּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חָנָּא וְחַסְדָּא וְבַרְיוּת בּוּפָא וּנְחוֹרָא אֲרִיבִי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא רִשְׁמֵיָּא וּבַרְיוּת בּוּפָא וּנְחוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא יִפְּסֶק וְדִי לָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא יִפְּסֶק

יִבְטֶּרֹ מִפּּתְנָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל־קְחָלָא קַדִּישָׁא חָהֵין.
רַבְרְבַיָּא עִם וְעִירַיָּא טַפְּלָא וּנְשַׁיָּא: מַלְכָּא דְעִלְמָא יְבָרֵה יִתְכוֹן. יַפֵּשׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְנָּא יוֹמֵיכוֹן וְיִהֵן אַרְכָּה לִשְנִיכוֹן. וְתִּהְפָּרָקוֹן וְתִשְׁתִּיוְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין כִּישִׁין:

מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְרָכוֹן בָּל־וְמֵן וְעִרָּן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרֶךְ אֲבּוֹתִינוּ אַבְרָהָם יִצְּחָק וְיַעַקְבׁ חוּא יְבָרֵךְ אֶת־בָּל־תַּקְּתָל תַּקְרוֹשׁ תַּנֶּח עם בָּל־קְּתְלוֹרת תַּקְּרָשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנִיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לְהָם. וּמִי שֻׁבְּאִים בְּתוֹכְם שֵׁפְיַוֹחְרִים בְּתִּי בְנִסִיּוֹת לִתְפִּלְּה. וּמִי שֶׁבְּאִים בְּתוֹכְם לְּתִנִים גַר לַמְאוֹר וְיַיִן לְקְדּוּשׁ וּלְתַבְּדָלָה. וּפַת לְאוֹרְחִים וּצְדָקָה לְצְנִיִּים. וְכָל־מִי שֵׁעוֹסְקִים בְּצְּרְכֵי צְבִּוֹרְ הוּא יְשֵׁלֵם שְׂכָרָם וְיָסִיר צְבּוֹר בָּאָמוּנְה. תַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשֵׁלֵם שְׂכָרָם וְיָסִיר מָהָבְּלֹר בּוֹפְם וְיִסְלַח לְבָל־מִעְשֵׁה יְבִיהֶם עם בְּל־מִישְׁלַח בְּרָבָרה וְהַצְּלְחָה בְּבְלּ־מִעְשֵׁה יְבִיהֶם עם בְּל־תִּעִבָּם יִשְׁבָּר אָנִבְּם וְיִסְלַח לְבָל־צִוֹנְם יִשְׁבָּר אָמְיִלְם בְּבְרָר וְנִאְלַח בְּרָבְרה וְהַצְּלְחָה בְּבְלּרִמְעִשֵּׁה וְנִיהָם עם בְּל־תִּעִּבְּר אָבְרָבה וְהַאְלָחְה בְּבְלּר מִעְשֵׁה וְבִיהֶם עם בְּלּר שִּׁבְּר אִמְיִבְם וְנִסְלַח לִבְּרִבְרה וְהַצְּלְחָה בְּבְלִים מְשְׁבָּר אָבְלְּה בְּרָבְרה וְהַצְּלְחָה בְּבְלִר מִעְשֵׁה וְבִיהָם עם בְּלּר בִּוֹשְׁלֵח בְּרָבְרה וְהַאָּלְחָה בְּבְרָה אָמֵיהם. וְנִאִלְחִה בְּרָבְרה וְהַאְלְחָה בְּבְרָבה וְהַאְמָח בְּבְלִים מִעְשֵׁה וְבִּה בְּבְרָבה וְנִאְלַחָה בְּבְלִר מִעְשֵׁה וְבִּבְרָה וְנִיבְּה וְנִבְּעָבְיה וְנִיאְלַח בְּבְרִבְרה וְנִאְלְחִה בְּבְרָבה וְמִשְׁתְּים וְנִיִּבְּים וְנִיבְּיה אָבְיִים בְּלִבְיה וְנִאִּבְּיִם בְּלִבְיה וְנִישְׁבְּיִים וְנִישִׁים בְּבְרִבּיה וְנִאִבְּיִים בְּבְּלִם בְּבְרָה וְנִיִים בְּבְרִים וְנִבּית בְּבָּר בְּבִּבְרוֹך בְּבִרה וְבִיּם בְּבְרִים בְּבְּר בְּבְּבְרִים בְּבְרִים בְּבְיה בְּבְּיִבְּים בְּיִם בְּבִּים בְּבְרָה בְּבְרָה בְּבְּרִים בְּבְּבְרה בְּבְיּבְיתוֹים בְּיִבְיה בְּבְּיִבְיה בְּבְיּים בְּבְיּבְיה בְּיִים בְּבְיה בְּבְּיבְים וּבְּיִם וְיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבְיה בְּבְּבְיה בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיה בְּיִים בְּיִים בְּבְּיה בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בּּיִבְּיוֹם בְּיבְּבְיה בְּיוּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיוּבְיּים בּיוֹים בּילְים בְּבְים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹי

Gebet für den Sandesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁיּעָה לַפְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עלָמִים. הַפּּוֹצֶה אֶת־דָּוֹר עַכְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם הָרֶדְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְכָרֵדְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְירוֹמֵם וִינַהֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אֲדֹנִונוּ הַמֵּלֵדְ הַפִּיסַר

ווילהעלם הָראשון

וָאֶת־הַפַּלְּבֶּה הַמִּיסָרִית הַנְּבִירָה

מוינוסטא

יָרוּם חוֹדָם: מֶלֶּךְ מַלְּכִי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְּׁמְרֵם וּמְבָּל־צְּרָח וְיָנּוֹן וְגָוָק יַצִּילֵם וְיַרְבֵּר עַמִּים מְּחַת רַּנְּלִי הַמֶּלֶךְ וְיַפִּיל שֹׁנְאִיו לְפָּנִיו וּכְכל אֲשֶׁר יִפְּנֶח יַצְּלְיחַ: מְלֶבֶר מַלְכִים בְּרָחֲמָיו יִתֵּן בְּלְכּוֹ וּכְלֵב כְּל־יִוְעַצְיו מְלֶבְ מַלְכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלְכּוֹ וּכְלֵב כְּל־יִוְעַצְיו וְשְׁרָאֵל יִשְׁכָּוֹ לְבָשׁוֹרת טוֹכָח עִפְּנוּ וְעִם כְּל־יִשְׁרָאֵל יִשְׁכָּוֹ וְכִבְּ בְּלִייִשְׁרָאֵל יִשְׁכִּוֹ לְבָמֲח וּכָא בְּיִמִין וּנְאַכֵּן וְבִיּמְינוּ תִּנְשַע יְהוּדָח וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂכוֹ לְבָּמֲח וּכְא לְצִיוֹן וּוֹאֵל. וְבֵן יְהִי רָצוֹן. וְנִאמֵר אָמֵן:

Gebet für den Sandesherrn.

Berr der West und Rönig der Rönige, der Du von Deinem Glanze hast mitgetheilt dem Sterbsichen und dem Erdensohne von Deiner Macht, daß er in Recht und Redsichkeit schaste auf Erden, Frieden und Gerechtigkeit standsabe unter den Menschen! wir beten zu Dir um Deinen Schutz und Deine Gnade, um Deinen Segen und Beistand für unsern Rönig und herrn, den deutschen Raiser,

Wilhelm den Erften.

Erhalte ihn in Rraft und Gesundheit, daß er sange und beglückt den Frieden und die Wohlfahrt seiner Völker wahre, daß er die herrschaft, deren er waltet, ungetrüßt und unverkümmert zum heise seiner Nation führe! Gieb seinen Unternehmungen und jeglichem Beginnen zum heise seines Reiches Forderung, Gedeihen und Fortgang, Ruhm und herrsichkeit seiner Regierung, Blüthe und Wohlstand seinem Lande, daß es in immer erhöhetem Glanze straffe und in Macht und Würde sich erhebe.

Segne unfere erhabene Raiferin und Ronigin

Augusta

an der Seite ihres erlauchten Gemahles.

Segne den Kronprinzen und die Kronprinzessin. Segne die Prinzen und Prinzessinnen und alle Glieder des könialichen Hauses. Segne die Minister und Rathe und alle dicjenigen, die durch Wort und Rath Bsüthe und Gedeissen im Vatersande zu fördern Berusen sind, daß sie in Einsicht und Wahrheit ihre Aufgabe zum heise der Gesammtheit erfüllen. Segne die Väter und Verstreter dieser Stadt und gieß allen aus Deinem Gnadenschatze heif und Frieden. Halte sern von dieser Stadt und ihren Vewohnern wie von dem gesammten Vatersande jedes Verderben und Weh, jede Störung und jedes Ungemach, Noth, Mangel und Krankheit, auf daß Segen und Wohlfahrt aller Orten herrsche und sich ausbreite. So sei es Dir wohlgesallig, herr, in Deiner Gnade!

סדר הזכרת נשמות.

בעבור נשמת האכי

יִוְכּר אֶלהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פּבְּיפּ) שֶׁהָלַךְּ לְעוֹלְמוֹ. בַּעַבוּר שֶׁאֲנִי נוֹבֵר צְּדָקָה בַּעַרוֹ. וּבִשְּבֵר וָה הְהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם־נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִעַקְב שֶּׁרָה רִבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַּדְקָנִיוֹר שֶׁבְּנַן־צִרְן וְנֹאִמֵּר אָמֵן:

- בעכור נשמת האם

יִוְכּר אֵלְהִים נִשְּׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פּב פּ) שֶׁהְלְבְּה לְעוֹלְמָה. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹרֵר צְּרָקָה בַּעַרָה. וּבִשְּׂבֵר וָה יִצְחָק וְיַעַקב שָּׁרָה רִבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְׁאָר צַּדִּיקִם יִצְחָק וְיַעַקב שָּׁרָה רִבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְׁאָר צַדִּיקִם וִצְּדָקנִיוֹת שֶׁבְּנוְ־עָדֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

- בעכור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרוכים

יִוְכּד אֶּלֹהִים נִשְּׁמֵת אָבִי וְאִמִּי וְמָנֵי וּוְמְנוֹתֵי דּוֹדֵי וְרוֹרתֵי אַחֵי וְאַחְיוֹתִי בֵּין מִצַּר אָבִי בֵּין מִצַּר אִמִּי שֶׁהְלְכוּ לְעוֹלֶמֶם. בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹבר צְּדָקָה בַּעַדָם. וּבִשְּׂכֵר וֶה תִּהְיֶיְנָה נַפְּשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם־נִשְּמֵר צַּרְּהָם יִצְחָק וְיַצְקֹב שָּׁרָה רְבְּקָה רָחֵל וְלִאָה וְעִם־שְּאָר צַדִּיקִים וְצַדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּנַן־אֵהֶן וְנֹאמֵר אָמֵן:

- בעבור נשמות המומתים על קרושת השם

יִוְכּר אֱלֹהִים בִּשְּׁמֵת (פּב"פּ) וְנִשְּׁמֵת בֶּלֹ־קְרוֹבֵי וּקְרוֹבוֹתֵי הֵן מצֵּד אָפִי שָׁהוּמְתוּ הָן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הַן שֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרְפּוּ וְשֶׁנִּשְׁרְפּוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפּוּ וְשֶׁנָשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפּוּ וְשֶׁנָּשְׁרָפּוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפּוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשֶׁנִּשְׁרָפוּ וְשְׁנִשְׁרָפוּ וְשְׁנִשְׁרָפוּ וְשְׁנִּשְׁרָפוּ וְשְׁנִּשְׁרָפוּ וְשְׁנִשְׁכִּח בִּעְבוּר הַוְּכָּרְת נִשְּׁבְּחִים בּער הַוְפְּבִּיר וּשְׁבִּים בּער הַוְבְּיִּים בּער הַוְבְּיִּבְּים בְּערִים וּשְׁנִיבְּים בּער הַוְבְּיִּבְּים בּער הַוְבְּיִים בּער הַוְבְּיִבְּים בּער הַוְבְּיִים בּער הַוְבְּיִים בּער הַוְּבְּיִים בּער הַוְּבְּיִבְּים בּער הַּבְּיִים בּער הַיִּבְּים בּער הַוְבְּבִּים בּער הַוֹּבְּים בְּבִּים בּער הַוְּבִּים בּער הִיוֹבְּים בּער הִיִּבְּים בּער הַוְשְׁבִּים בּער הִוֹנְיִים בְּיִבְּים בְּעִבּיר הָּוְּיִים בְּעִבּיר הָוּבְּבְּיִבְּים בְּעִבּיר הְּשִׁנִים בְּעִּבְּים בְּעִבּיר הִישְׁנִים בּער בִּיוּבְים בּער בּיִים בְּעִבּיר בּיִּבְּים בְּעִבּיר בּיִים בְּעִבּיר בּיִּבְּים בְּעבּיר בּיִים בְּעבּיר בּיִים בְּעבּיר בּיִּבְּיִים בְּעבּיר בּיִים בְּעבּיר בּיִים בְּעִבּיר בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּיבְּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִיבְּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבְּיבְּיבּים בּיּבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּיבּים בּיבּים בְּיבְּיבְּיב

Gedächtniß der Singeschiedenen.

(Gebet fitr den Bater.)

Vaters...., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Baters...., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für sein Heil gelobe. Dafür sei seine Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchafs und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Franen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Gebet für die Mutter.)

Mutter...., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür sei ihre Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Bebet für andere Bermandte.)

Vroßeltern, (meines Bruders, Oheims; meiner Schwester, Tante)
..., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dasür seien ihre Seelen in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchafs und Jaafobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

וּבִשְּׂכֵר וֵה חִּהְּיֶינֶה נַפְּשׁוֹחָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַתַּיִּים עִם־נִשְׁמֵת אַכְרָהָם יִצְחָק וַיַעַקֹב שָׁרָה רִבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְּאָר צַדִּיקִים וְצַדְּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן־ אֵבֶן וִנִאמַר אָמֵן:

(בקצת קהלות אוכר הש"ץ אל מלא רחמים.)

אַב הָרַחֲמִים שׁבֵּן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמִיו הָעֲצוּמִים. הוּא
יִפְּקְדׁ בְּרַחֲמִים הַחֲסִירִים וְהַיְשְׁרִים וְהַבְּמִימִים. קְהִלּוֹת
הַקְּרָשׁ שִׁפְּסְרוּ נַפְּשֶׁם עַל קְרָשַׁת הַשִּׁם. חַנָּאֶחָרִים קַלּוּ הַקְּרָשׁ הַפְּסְרוּ נַפְּשָׁם וְבִּמוֹתָם לֹא נִפְּרָרוּ. מִנְּשְׁרִים קַלּוּ מִצְּלְהִינוּ נְבְרוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִוְבְּרֵם מְאַרִיוֹת נָבְרוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִוְבְּרֵם מְאַרִיוֹת נָבְרוּ לְשִׁפוּך: בַּבְּתוֹר בְּתוֹרַת משֶׁה אִשׁ נְקְמֵת הַם-עַבְרָיו וִפְּוֹם וְנָקְם הְאָלְהִים. הַרְנִינוּ גוֹיִם עַפּוֹ כִּי רַם-עַבְרָיו יִפְוֹם וְנָקְם הְאִירִי וְבְבָּרִיו וְכִפֶּר אִרְמָתוֹ עַפּוֹו: וְעַלֹּיְרִי עַבְּהָיְהְ הַנְּבְּיִי וְבִּבְּרָיו וְכָפֶּר אַרְמָתוֹ עַפּוֹו: וְעַלֹּיְרִי עַבְּרָיו וִפְּוֹם וְנָבְם הְיִבְּבְּיוֹן וְבְּבָּר הַשְׁפוּר: וְאוֹמֵר. וְבְּבְּיוֹם לְצִינִוֹנוּ נִקְמֵת הַם-עַבְּהֶיךְ הַשְּפוּר: וְאוֹמֵר. וְבְבְּרָיוֹ בְּנִים אָתִם וְבָר. לֹא־שְׁבָּר הַשְׁפּוּר: וְאוֹמֵר. וְבְּרִים בְּנִים אְנָיוֹם מְלֵא וְוֹיוֹרִת, מְחָבי רִאשׁ עַלֹּיאָהְיִנוֹ וְבִּוֹים לְצִינִוֹנוּ נִקְמֵת הַם-נְעַבְּהֶיךְ הַשְׁפּוּר: וְאוֹמִר. בְּבִּרוֹ בְּנְבִים בְּנִים מְלֵא וְוֹיוֹרת, מְלְבִין וְבִּבּנִים מְלֵא וְנִיוֹרת, עַלְּרִי מְנְבְּרָ יִשְׁפִּוֹן בְּנִים מְלֵא וְוֹיוֹת, עָלִרִי בְּוֹלְים מְלֵּצְיוֹן מְלֵּבְיִים מְלֵא וְוֹיוֹת, עַלֹּר בְּן וְיִבְים בְּבָּרִי בְּבְּרָים מְלֵא וְיוֹרת, עַלֹּבְין וְיִרִם רֹאשׁ עַלֹּי בְּוֹים מְנָבְיוֹ וְשְבְּוֹן מִּבְּתְ וְשִׁבְּיוֹן וְבִּבְּבְּיוֹים בְּתִּים מְבָּתְ בְּבְּיוֹם מְבָּבְיוֹן מְלְבִּית בְּבְּיוֹים מְנָבְיִים מְבָּבְיוֹים מְבָּבְיוֹן מְלְבִית בְּבְּיוֹם בְּעִבְּיוֹם מְנִבּיוֹם מְלָּבְיוֹ בְּבְּיוֹם מְבָּבְיוֹים מְלְבִּים בְּיִים בְּנִים בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם מְבָּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּנִים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּנִיתְ בְּבְּבְּיוֹם מְנִית בְּבְּבְיוֹן בְּבְּבְּיוֹם בְּנִיתְ בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּעוֹבְים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּיוֹבוּים בְּבְּיוֹם בְּיִיבְּים בְּבְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹם בּיוֹים בְּים בְּעִבְיוֹם בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְי

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךּ עוֹר יְחַלְלְוּךּ פֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּבָּח לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִי אֵלהִיו:

(פְּמָהְ) הְּהַלֶּה לְּבָוֹר אָרוֹמִמְּהְ אָלוֹהֵי הַפֶּּלֶּהְ נִאְבּרְכָה שָׁמְּהְ לְעוֹלָם וָעָר: בְּבָל־יוֹם אָבָרְכֶּךְ נִאְבּחַלְלָּח שִׁמְהְ לְעוֹלָם וָעָר: בָּרוֹל יְיָ וּמְהָלֶּל מְאֵּד וְלִגְּרֶלְּחוֹ אֵין חֵבֶּרְכָּה לְעוֹלָם וָעָר: בָּרוֹל יְיָ וּמְהָלֶּל מְאֵּד וְלִגְּרֶלְּחוֹ אֵין חֵבֶּרִ

^{*)} Ueberfetung G. 73.

דור לְרוֹר יְשַבַּח בַּוְעַשֶּׁיךּ וּנְבוּרֹמָיךּ יַגִּיְרוּ: חֲדַר כְּבוֹר הוֹרֶךְ וְרַבְרִי נִפְּלָאתֶיךְ אָשִיחָה: וַעֲווּוּ נוֹרָאתֶיךְ יאמֵרוּ וּוֹנְרֶלֶהְדְּ אֶׁסַפְּּהֶנֶּה: זָבֶר בב־טוּבְדְּ יַבּיְעוּ וְצִּדְקַתְּדְּ יְרַבּנְוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶהֶךְ אַפַּיִם וּנְּרָל־חָסֶר: שוֹב־יְיָ לַפּל וְרַחֲמָיו עַרֹּבְּלֹ־מַעשִיו: יוֹרְוּךְ וְיָ בָּרֹ־מַעַשֶׂיךָ וַחַסִיבֵיהְ יִבָּרְכְּוֹבֶּה: כִּבוֹר מַלְכוֹתְהְ יֹאמֵרוּ וֹגְבוּרָתְהְ יְדַבֶּרוּ: לְהוֹדִיעַ לֹבְנֵי הָאֶדֶם גְבוּרתִיו וּכְכוֹר הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת כָּל־עלְמִים וּמֶמְשׁלְתְּדְ בְּכַל־דּוֹר וָרד: סומה יָנָ לְבֶל־הַנּפְלִים וְוֹוֹמֵף לְבֶל־הַכְּפוֹפִים: צִינֵי כל אַלֶּיךְ יְשַׂבֵּרוּ וְאַהָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אָרז־יָרֶךְ וּמַשִּבְּיעַ לְכָל־חֵי רָצוֹן: צַדִּיק יִיָ בִּכְל־דִּרְכָיוֹ וְחָסִיר בְּבֶל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְבֶל־קּרְאָיו לְכל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָאֲמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמֵע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְנָ אֶת־כָּל־אְהַבָּיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים נַשְׁמִיר: הְּהַלַּת יָנְ יְדַבֶּר פִּי וִיכָּרַךְ בָּל־בָּשָׂר שִׁם קָּרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֵר: וַאָבַרָּתוֹ נָכָרֶךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְּלוּיָה:

הש"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הבימה ולהצגיעו בהיכל ואומר:

יָהַלְלוּ אֶת־שֵם יְיָ כִּי־נִשְנְב שְמוּ לְבַדּוּ

(Gemeinde.)

הודו על־אֶרֶץ וְשָׁמָים: וַיְּרֶם ֹקְרֶן לְעַפוּ חְהַלָּה לְכָל־ חַסִידִיו לִבְנִי יִשְׂרָאֵל עם קרבוֹ הַלְלוּיָה:

(Der Borbeter beim Zurudtragen der Thorah.)

יהללו Sie follen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ift fein Name allein.

(Gemeinde.)

Seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Fiskrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

(כר) לְרָוֹר מִוְמוֹר לֵינִ הָאָרֵין וּמְלוֹאָה תֵּבֵל וְיְשְׁבֵי בָה: כִּי־־הוֹא עַל־־יַמִּים יְסָרָה וְעַל־־נְהָרוֹת יְכוֹנְגָהָ: מִי יַעֲלֶּהְ בְּהַר וְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם הָקְשׁוֹ: נְקִי כַפַּוִם וּבַר לַבָב אֲשֶׁר לא־־נְשָּׁא לַשְּׁוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְּבַע לְמִרְמָה: יִשְּׂא בְרָבָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֶלהֵי יִשְׁעוֹ: זֶּה דּוֹר דּדְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָּגֶיף יַעֲקֹב מֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וְהִנְּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹר: מִי זֶה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יָנָ עוֹוּוּ וְגִבּוֹר יְנָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ יַשְעָרִים רָאשִׁיכֶם וּשְאוּ פִּתְחֵי עוֹלֶם וְיָבֹא מֶלֶךְ חַכְּבוֹר: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹר יָיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹר מֶלְה:

(בט) מְוְמוֹר לְדָוִר הָבוּ לַיִי בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיִי בְּבוֹר וְעוֹ: חָבוּ לַיִי כְּבוֹר שְׁמוֹ חִשְׁתַּחֲווּ לַיִי בְּהַרְבַת־־קְבֶשׁ: קוֹל יְנָ עַל־הַפָּוֹם אֵל־הַכָּבוֹר הִרְעִים וְנָ עַל־הַפְּוֹם רַבִּים: קול-יוָ בַּכְּחַ קוֹל יְיָ בֶּחָבָר: קוֹל יְיָ שׁבֵר אֲבָוִים וַיְשַׁבֵּר וְיָ אֶת־־אַרְנִי הַלְּכָנוֹן: וַיַּרְקִיהֵם כְּמוֹ־־גִעְנֶל לְכָנוֹן וְשִׁרְיוֹן בְּמוֹ בֶּן־רְאִמִים: קוֹל־וְיָ חצֵב לַחֲבוֹת אֵש: קוֹל וְיָ יָחִיל מְרַבֶּר נָחִיל וְנָ מִרְבַּר קָרֵשׁ: קוֹל וְנָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיָּחֲשׁף יְעָרוֹת וּבְהֵיבָלוֹ בֻּלוֹ אמֵר בְּבוֹר: יְיָ לַמַבּוּל יָשְׁב וַיִּשְׁב יָנְ מֶלֶךְ לְעוֹלֶם: יְנָ עוֹ לְעַפוֹ יִתֵן יְנְ יְבְרֵךְ אֶת־עַפוֹ בַשְּׁלוֹם:

כשמחזירון הספר אל חוד החיכל אומרים.
וּבְּנֶחָה יִאִּמַר שׁוּבָה יְהַנְּה רְבַּבוֹרֹת אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵל:
מְשִׁיחָה יִאִּמַר שׁוּבָה יְהַנְּה רְבַּבוֹרֹת אַלְפֵּי יִשְׂרָאֵל:
מֵץ־חַיִּים חִיא לַפִּוֹחֲזִיקִים בָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאֻשִׁר: דְּרָבֶּיהָ
אֶרֶק וַחֲסִיבֶיךְ יְבַּנְּוֹי: בַּעַכוּר דְּוֹר עַכְהֶּךְ אַל־תַּעְוֹבוּי:
מֵץ־חַיִּים חִיא לַפִּוֹחֲזִיקִים בָּה וְתִמְכֵּיהָ מְאֶשָׁר: דְּרָבֶּיהְ
אֶרֶץ וַחֲסִיבֶיךְ יְבַּנְרוֹי בָּעַכוּר דְּוֹר עַכְהֶּךְ אַל־תַּעְוֹבוּי:
מֵץ־חַיִּים חִיא לַפִּיחְוֹיִקִים בָּה וְתִמְכִּיר הָוֹר עַכְהֶּךְ אַלִּבוּר: דְּרָבֶּיהְ
אֶלְפָּי יִשְּלִוֹם: וְבַשְׁלִם חִוֹבוּ בְּבָּעְרִי שִׁלְוֹם: הְבַשְׁר. בְּוֹר עַבְהֶּוֹי מְלִיבְּי וְבְּיִבְּיוֹ אֵלְבְּיִים בְּה וְתִיִם בְּה וְנִיבְיִם הִיא לַפִּים חִיא לַפִּים מִוֹב נְתְּהִי שְׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְחְנָח אֵלְהָּי בְּבָּיתְי

תפלת מוסף.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יִחְנַבֵּל וְיִנְקַבֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעָלְמָא הִי־בְּרָא כִרְעיֹחַה וְיַמְלִיהְ מַלְכוֹחֵ<mark>ה</mark> יִחְנַבֵּל וְיִנְקַבִּשׁ שְׁמֵה רַבָּא בְּעָלְמָא הִי־בְּרָא כִרְעיֹחַה וְיַמְלִיהְ מַלְכוֹ<mark>חֵה</mark>

אָמן. יְהָא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמִי עָלְמַיָּא:
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁהַבַּּח וְיִחְפָּאַר וְיִחְרוֹמֵם וְוֹחְנַשֵּׂא וְיִחְהַדַּר וְיִחְעֵלֶּח וְיִחְהַלְּרֹ
שְׁמֵח דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּיִא מִוֹ כָּלֹ־בִּרְכָּחָא וְשִׁירָחָא חֻשְׁבְּחָחָא
וְנֶחְמָחָא דַּצְּמִירָן בְּעָלְמָא וְאִיְרוּ אָמֵן:

(Bei dem Zurüdstellen der Thorah.)

Und wenn sie (die Lade) sich niederließ, sprach er (Moscheh): Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Hausen Jistraels! — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Anhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichseit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurücksehen. Berjünge unsere Tage, wie vormals!

אָרנִי שְׁפָתִי תִּפְתָּח וֹפִי נִגִּיר תְּהַלְּתֶך:

בְּרוּךְ שַּׁתָּרוּ וְיָ אֲלֹהֵינוּ וֵישׁלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֲלֹהֵי שַּבְרָחָם אֲלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַנְעַקְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֻלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵח הַכּל וְווֹבֵר הַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְּמַעַן שְׁמוֹ בְּאַחֲבָה. מָלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשְׁיע וִמָּנִן. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ מָנֵן אַבְּרָחָם:

אַפָּה נִבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנֶי מְחַיֵּה מֵתִים אַתְּה רֵב לְהוֹשְׁיעַ. מַשְּׁיב הַרְוֹחַ וּמוֹרִיד הַנָּשֶׁם. מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרָוֹחַ וּמוֹרִיד הַנָּשֶׁם. מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחָמֶד מְחִים בְּרָוֹחַ וּמִיּם רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּה אָמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפְר: מִי כְמוֹךְ בַּעְל נְבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לֶךְ מֵמִית וּמְחַיֵּה וּמַצְמִיחַ בְּעַל נְבוֹרוֹת וֹמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֵמִית וּמְחַיֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנִצֵּמְטן אַתָּה לְהַחְיוֹוֹת מֵתִים. בְּרוֹךְ אַתְּה וְיָ מְחַה הַמְּתִה הַמְּתִים:

יָהַלְלְוּךְ פֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ: אַתָּה קָלִוּךְ פֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

אַחָּה בְּחַרָתְּנוּ מִבֶּל־־הָעַפִּים. אָהַבְּהָ אוֹתְנוּ וְרָצִיתְ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתְּנוּ מִבְּלִבּיהְלְשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךְּ. קָקרבְתָנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוֹרָתֶךְ. וְשִׁמְךְּ הַנְּרוֹל וְהַפְּרוֹשׁ עֲלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתְּתֶּן־לָנוּ יִיָ אֶלהֵינוּ בְּאַהַבָּה שַּבְּחוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוְעַדִים לְשִׁמוֹן. אֶת־יוֹם (הַשַּבְּח הַנֶּה וְאֶת־יוֹם) לְשִׁמִּינִי חַגּ הְעַצֶּרֶת הַנֶּה וְמֶן שִּמְחָתֵנוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְרָא־הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצֶּרֶת הַנָּה וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ (בְּאַהַבָּה) מִקְרָא־קְנִים:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ נָּלְינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַרְטָתֵנוּ וְאֵין אָנַחְנוּ יְכֹלִים לַעַלוֹת וְלֵרָאוֹר־זּ אדני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund versfünde Dein Lob!

Säter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Toden, stark, um stets zu helsen; — der wehen lässet den Wind und herabfallen den Regen, der die Lebenden in Gnaden erhält, die Toden belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stütt und die Kranken heilt, die Gesesselten löst und seine Treue bewährt den im Stande Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zwerlässig, daß Du beleben wirst die Toden. Gelobt seist Du, vo Ewiger, der die Toden belebt.

Du bift heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Du haft uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

port Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unfer Gott! in Liebe (Sabbathe zur Anhe,) Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, (biesen Sabbathtag und) dieses Schlußfest, die Zeit unserer Freude, (in Liebe) eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

ומפני Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande und entfernt von unserem Boden, und wir

וּלְהִשְּׁתַּחֲוֹת לְפָנֶין ּ וְלַעֲשׁוֹרת חוֹבוֹתִינוּ בְּבִית בְּחִירָתֶךְ בַּבַּיִרת הַנֶּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ שֶׁנְקְרָי שָׁמְךּ עַלָּיו מִפְּנֵי חַיָּר שֵׁנִשְׁתַּלְחָה בְּמִקְרָשֶׁךּ: יָהִי רָצוֹן מִלְפָנֵיך יֵי אֱלֹהֵינוֹ וַצִּאלֹהֵי אֲבוֹתִינוֹ קֶלֶהְ רַחֲכֶּן שֶׁהָשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְרָשְׁהְ בְּרַחָמֵיךְ הָרַבִּים וִתְבְנָהוּ מִהֵרָה וּתְנַדֵּל בִּבוֹרוֹ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ גַּלֵה כְּבוֹר מַלְכוּתְךּ עֲלֵינוּ מְהֵרָה וְחוֹפַע וְהִנָּשֵא עָלֵינוּ לְעִינֵי כָל־חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מבין הַגּוֹיִם וּנְפָצוֹתִינוּ כַנֵּם מִיַּרְפְּתִי־אָרֶץ: וַהַבִיאַנוּ לְצִיוֹן עִירְדָּ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בִּית מִקְרָשְׁךְּ בְשִׁמְחַרת עוֹלְם. וְשָׁבֹם נַעַשֶּׁרת לְפָנֵיךְ אֶרת־־בָּוְרְבְּנוֹרת חוֹבוֹתִינוּ הְּמִירִים כְּסִרְרָם וּמוּסָפִים כְּהַלְּכָתָם. וְאֶת־מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַנָּה וְאָת־מוּסַף יוֹם) הַשְּׁמִינִי הַג הָעַצֵרָת הַנֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךְּ בְּאַהַבָּה כְּמִצְוֹת רצונה כְּמוֹ שֶׁבָּתַבְהָ עָלֵינוּ בְּתוֹרְתְהָ עַלֹּיְרֵי משֶׁה עַבְרָּהְ מִפִּי כְבוֹרֶךְ כָּזֹבְיוֹר:

(Um Sabbaih:)

(וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנִי־כְּבָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עִשְׂרנִים סְלֶּת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשְּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתוֹ עַל־עלֵת הַחָּמִיר וְנִסְבָּה:) können nicht hinaufziehen und erscheinen und uns buden vor Dir, können nicht ausüben unsere gottesdienftlichen Pflichten in Deinem erwählten Saufe, bem erhabenen beiligen Saufe, barüber Dein Name genannt ift, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Laf es Dein Wille fein, Ewiger, unfer Gott und unserer Bater Gott, barmbergiger König! daß Du Dich wieder erbarmeft über uns und über Dein Beiligthum mit Deiner großen Barmberzigkeit und es bald erbaueft und feine Berrlichfeit erhöheft. Unfer Bater, unfer König! Lag bald offenbar werben die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor ben Augen alles Lebenden, bringe heim unfere Zerftreuten aus der Mitte ber Bölter, und unfere Berfturmten fammle von den Enden der Erde! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Jeruschalagim, der Stätte Deines Heiligthums, in ewiger Freude! Und dort wollen wir Dir darbringen unfre schuldigen Opfer, die täglichen nach ihrer Ordnung und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mugafopfer dieses (Sabbathtages und dieses) Schluffestes wollen wir Dir zurüften und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus bem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

(Am Sabbath:

Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe, mit Del eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.)

בּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶרת תִּהְיֶרה לְכֶם כָּלְּה מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תֻעֲשׁוּ: וְהִקְרַבְהֶּם עלָה אָשֵׁרה בְיחַ נִיחְחַ לִיָּי פַּר אֶחָר אִיִּר אֶחָר בְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְעָה הְּמִימִם:

וּמְנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בִּמְדֶבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרנִים לַפְּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרנִים לָאָיֵל. וְעִשְּׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ. וְיַיִן בְּנִסְכּוֹ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהַלְכָתָם:

(Am Sabbath :)

(ישְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְהְ שׁמְנִי שַׁבָּת וְקְרְאֵי עְנֶג. עַם מְקַרְשִׁי שְׁבָּת וְקְרָאֵי עְנֶג. עַם מְקַרְשִׁי שְׁבָּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִפּוּבֶךְ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתְ בּּוֹ וְקְרַאֵית. כָּלָם יִשְׂבְעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִפּוּבֶךְ. וּבַשְּׁבִיעִי לְצִיתָ בּּוֹ וְקְרַאִית:) לְמַעֲשֵׂח בְרֵאשִׁית:)

אָלהֹוְנוּ וִאלהִי אָבוֹתִינוּ מֶלֶהֶ רַחֲמֶן רַחַם צָלֵינוּ פִּנְרָבֵּת יְחֹנֵה אָלהִינוּ וַאַלהִי אַבוֹתִינוּ מֶלֶהָ רַחֲמֶן רַחַמֶן רַחָמֶן בְּחַמֹּן רַחָמֶן מִוֹר וּמֵטִיב הַבְּרָשׁ לְנוּ. שוּבְּה אֵלֵינוּ בִּיתְּהְ כְּבַּתְּחִלְּה וְבִּיתְּה בְּנְינוּ וְשַׂמְחֵנוּ בְּתִקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקוּנוּ וְשַׁמְּחֵנוּ בְּתִּקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִּקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִּקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִּקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקוּנוּ וְשָׁמְחֵנוּ בְּתִּקוּנוּ וְשַׁמְחֵנוּ בְּתִקוּנוּ וְשַבְּמִים וְנְשִׁמְחַוּה לְפָנִוְהְ בַּשְּׁלִשׁ פַּעְמִי רְנָגַוְנוּי. בַּבְּתוּב בְּתוֹרְתֶּךְ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנְתוֹ רְנָגְיִהְ בְּבְּתוֹר בְּתוֹרְתְּהְ אַשְׁר בְּחָוֹב בְּמְחִוֹר וּבְשָׁבְחוֹת וּבְחָת וּבְחָת וּבְתָּת וְבְתָּה בַּמְחִנוֹת וּבְתָּת וְבְאָח בְּבְעוֹר בְּחָתוֹ בְבָּתוֹר בְּתְוֹבְלָּה בִּמְתוֹנוּ בְּתְּבְיִים בְּנִיתְ וְבְּיִתְּה בִּיְתוֹית וּבְחָת וּבְתָּת וְבְּתִּים בְּעִבְית וְבְּתוֹית וּבְחָת וּבְתָּת וְבְּתְּה בִּמְתוֹית וּבְתָּת וְבְּתְּת וְבְּתְּת בְּבָּיוֹיך אַשְׁבְּעוֹר בְּתְוֹב בְּתְּחִב בְּתְּתְר בְּחָב בְּתְוֹבְיְתְ בְּבָּיתוֹ וְבְּתְּתְּב בְּבְּבְיוֹת וְבְּתְּת וְבְּתְּת בְּבָּתוֹר בְּתְוֹבְית וְבְבָּת וְבְבָּת וְבְבָּתוֹים בְּתְבְית וְחְנָה אֵלְהִיךְ אַשְׁר בְּתְבְּית וְחְנָה אֵלְהִיךְ אַשְׁר בְּתָוֹר אָשְׁבְּת וְחוֹנְה אֵלְהְיִיךְ אַשְׁר בְּתְבְית וְחוֹנְה אֵלְהִיךְ בְּאָר בְּתְּבְית וְחוֹנָה אֵלְבּית וְבְלָּית בְּאָּת וְבְּתְּיִית וְחוֹנָה אֵלְהִית בְּתְּבְית וְחוֹנָה אֵבּיי וְחוֹנְה בִּית וְבְּיִבְית וְבִית וְבְּתְּיִים בְּבִּית וְחוֹב בְּתְבּית וְחוֹים בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְים בְּנִבּית וְחוֹב בְּתְבְּית וְחִים בְּתְּבְית וְחוֹב בְּתְּבְית וְחוֹב בְּתְּבְית וְבְבְּית וְבְּבְית וְבְיּבְית וְבְּבּית וְבְּבְּת וְבְּבָּת וְבְּבְיוֹם בּבְּבְתְית בְּבָּת וְבְּבְּת וְבְּבּת וְבְּבְּית וְבְּבְית וְבְּבְּת וְבְּבּת וְבְוּית בְּבְּתְית וְבְּבְּת וְבְּבְּתְּבְּת וְבְּבְּתְּיתְּבְּת וְבְּבְּתְּתְּבְּתְּבְּתְּתְּבּתְיתְּיוֹ בְּבְּתְבּת וְבְּבְיוֹם בְּבְּתְבְּבְּתְיתְם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְבְּתְּבְּתְּיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְיתְיוֹם בְּבְּתְבְּיוֹם בְ

Um achten Tage sollt ihr Festversammlung haben, keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und sollt als Ganzopfer darsbringen, eine Feuergabe zum Wohlgeruch dem Ewigen, einen Farren, einen Widder, sieben einzährige Schafe ohne Fehl.

denner Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf, und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und einen Bock zur Sühne und die beiden tägslichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

(Am Sabbath:

Freuen mögen sich Deines Reiches die den Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Volk derer, die den siebenten Tag weihen. Sie Alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte! Und am siebenten Tage hast Du Wohlgesallen gesunden und ihn geheiligt; den köstlichsten der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpsing.)

אלהינו Unfer Gott und Gott unferer Bater, barmbergiger König, erbarme Dich über uns! Allgütiger, ber Gutes übt, laffe Dich von und erflehen! D fehre gurud gu und mit bem Balten Deines Erbarmens, um der Bater willen, die Deinen Willen gethan. Bane Dein Saus, wie im Anbeginn, und richte Dein Beiligthum auf feiner Stätte, und lag uns ichauen feinen Ban und erfreu' uns mit seiner Wiederherstellung, und führe guruck die Priefter zu ihrem Tempeldienst und die Leviten zu ihrem Ge= fang und Saitenfpiel, und führe Jisrael guruck in feine Wohnftätten! Und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir an den drei Malen unserer Festfeier, wie es in Deiner Lehre heißt: "Dreimal im Jahr follen erscheinen all beine Männlichen vor dem Antlit des Ewigen, beines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Feste der ungefäuerten Brote und am Wochen- und Hüttenfeste, und nicht soll man erscheinen leer vor dem Antlike des Ewigen, - ein Jeglicher je mit ber Spende seiner Sand, je nach bem Segen bes Ewigen, beines Gottes, ben Er bir gegonnet."

רְצָה יְיָ אֵלהֹינוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפַּלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹדָה לִדְבִיר בִּיּתֶךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהַכְּה תָקבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר ְעַבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּוְך:

וְתָחֲמֶיְנָה מֵיגִינוּ בְּשׁוּכְךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַמְּה יָנְ הַפַּוּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מוֹדִים אֲנַחֲנוּ לֶךְ שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֶלֹחֵינוּ וֵאלֹחֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּיְנוּ מָגוּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָח לְךּ וּנְסַפֶּר תְּהַלְּתֶךְ עַל חַיֵּיְנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָהֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ חַפְּקוּדוֹת לֶךְ וְעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־עֹת עֻרֶב וְרְכֶּלְ עִפְנוּ וְעַל נִפְּלְאוֹתֶיךְ וְמוֹבוֹתֵיךְ שֶׁבְּכָל־עֵת עֻרֶב וְרְכֶּלְ וְצְחָבָים. חַמּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחַמֶּיְדְ וְחַמְרַחֵם כִּי לֹא־ מְמוֹלָם קוֹיְנוּ לָךְ:

וְעַל כֶּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מֵלְבּגְוּ הָמִיד לְעוֹלֶם נָעֶר: וְכל חַחַיִּים יוֹדְוּךְ מֶלֶה וִיחַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֶמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ מֶלְה. בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ חַפּוֹב שִׁמְךְּ וּלְךְּ נָאָה לְהוֹדוֹת: Bott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. (Am Sabbath: Unser Gott und unserer Bäter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreue uns durch Deine Hilfe und läntere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott, (in Liebe und Wohlwollen,) in Freude und Wonne Deine heiligen (Sabbath- und) Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt (den Sabbath) Jisrael und die Festzeiten.

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

tehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bift der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechster. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aufhören kennt Deine Halb. Von jeher hossen wir auf Dich.

lund für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, auser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבְרָכָה חֵן נָחֶמֶד וְרַחַמִים עְלִינוּ וְעַל כְּל־יִשְׂרָאֵל עַמָּּןךּ. בְּרָבֵנוּ אָבִינוּ כָּלָנוּ כָאָחָד בְּאוֹר פָּגָיךְ. כִּי בְאוֹר־פָּגִיךְ נָתַהָּ לָנוּ יִיְ אֵלהִינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַחַבַּת חֶמֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחָמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְמוֹב בְּצִיגִּוְךְּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמִּּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּבָל־עַת וּבְכָל־שָעָה בִּשְׁלוֹמֶך: בָּרוּךְ אַמָּה יִיְ חַמִּבְרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם:

אָלהי נְצר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתִי מִדַּבֵּר מִרְמָה. פְּתַח לְבִּי לְמְקַלְלִי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בֶּעָפָר לַכּל תִּהְיָה. פְּתַח לְבִּי בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּמִצְוֹתֶיְךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוֹשְׁבִים עֲלֵי רְעָה מְהַרָּה הָפִּר עַצְּתָם וְקַלְּמֵל מִחַשֵּׁרְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעֵּן שְׁהָרָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִיגָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן מְדָשְׁתְּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִיגָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִרִיהֶיךְ הוֹשְׁיעָה וְמִיּגְךְ וַעֲשֹׁה לְמַעַן יִרִיהֶיךְ הוֹשְׁיעָה וְמִיּגְרָ וַעֲבָּנְי: יְבִיוֹן אִמְרִי־פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָנֶוְךְ יְיָ צוּרִי וְגִאָּלִי: עַשֶּׁה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל בָּל־ עַשֶּׁה שְׁלוֹם עַּלִינוּ וְעַל בָּל־ יִשְׁרָבֵּל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶּוְךּ יָיָ אֱלֹהֵונוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְּנֶה בֵּית הַפִּּוְקְבָּשׁ בִּמְהֵרָה בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַרְמֹנִיּוֹת: וְשָׁם נַעֲבָרְךּ בִּיִרְאָּה בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַרְמֹנִיּוֹת: קַנְיבָה לַיִּי מִנְחַת יְחוּרָה וִירוּשֶׁלָה בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַרְמֹנִיּוֹת: Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Ersbarmen kommen über uns und über ganz Jisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Ersbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Iisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Bolk Iisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, saß meine Seele schweigen, und gleich dem Stanbe seise demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eise meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitse ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heisteit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er sassen Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Amen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und saß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

חזרת התפלה לשליח צבור.

(פותחין הארון.)

בֶּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ אֶלהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהִי יִצְחָק וַאלהִי יַעֲקבׁ הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲבָּדִים מוֹבִים וְקְנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְבִי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיע וּמָגּן:

עיקר יסודו ע"פ הכתוב באיוב ל"ז י"א לשבע הברכות ושלש בו הקליר שמו ולא נשארו כי אם שתי אותיות ראשונות משם אלעזר משולשות.

יּאַף־בְּרִי, אֶתַּת שֵׁם שֵּׁר מָטָר. לְּהַעְבִיב וּלְהַעֲבִיב וּלְהַעֲבִין לְהַרִיק לְהַמְטֵר. יִּ מֵיִם, אִבִּים בָּם וּלְהַעְצִין לְהַרִיק לְהַמְטֵר. יִּ מַיִם, אִבִּים בָּם וּנִיא לַעֲטַר. לְבַל יִעְצְרוּ בְּנִשְׁיוֹן שְׁטֵר. אֲמוּצִים נְּנוֹן בָּם שֹּאֲלֵי מָטָר:

בָּרוּךְ אַתָּה וָנְ מָגֵן אַכְרָהָם:

אַתָּה גָבּוֹר לְעוֹלָם אֲרנְי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשְׁיַעִי:

בפפ"דם אומר הש"ץ כאן מכלכל חיים עד ומצמיח ישועה. וי"א עד להחיות מתים.

קיִמְרִיחַ, לְפַלֵּג מִפֶּלֶג נִישֶׁם. לְמוֹגֵג פְּנֵי נְשִׁי

Die Macht, waltend ob dem Regen,
Führt dicht Gewölf heranf, das fich entladet im Segen,
Daß von Reimen und Blüthen umhüllt sei die Flur,
Richt sehle der Regen, getilgt sei der Sünde Spur.
Um die Gottgetrenen sei Schutz gewährt
Der Schaar, die Regensfülle begehrt.

מסרים Aus Deinem Speicher Regenstrom herab uns fente, Mit demanthellem Raf ber Erden Fläche trante!

בְּצַחוֹת לֶשֶׁם. יֹּ מָיִם, לְאַדְּרָךְ כִּנְּיתָ כְרֶשֶׁם. לְהַרְנִּיעַ בְּרָעֲפָּם לְנְפִּוֹחֵי נִשֶׁם. לְהַחְיוֹת מֵוְכִּירִים נְבוֹרוֹת הַנָּשֵׁם:

(סוגרין הארון .)

ע"פ א"כ כפול, והוא כעין רשות לש"יןי

 ז' שָׁפִּיק מַעַן מָעָפָר, בְּיוֹם הַמָּעָפָר. שָּׂצְרְךְ שְׂוּעַ הַנְּטֵר. בְּמוּסָפִי לַעַטֵר, הְפִּלַת מָטָר: נִּילַת פַּעַמִים, הַלֹּא שָׁפְּטַר, בְּנִיב הַמְּפָפַר. בְּמִץ הַמְנָפֶר, שְׁאוֹנוֹ הַלֹּיל לִי מִשְּׁמֵיְם, בְּלֹּי מִשְׁמֵיְם, בְּשְׁאֲלִי־בוֹ מְיָם.

Die Simmelsfluth als Deiner Allmacht Zeichen gilt 1). Ihr Geriesel labt die von Odem Durchwehten mild, Berleihet Leben Denen, die Deiner Simmelsgabe Bundermacht erheben.

D'SK2) Ein Spruch, anmuthverschönt, An dem Tage, seiergekrönt, Als Flehen aus meinem Mund ertont, Das sich im Worte zu äußern sehnt.

> Für dies Schlußfest hehrer Art Ift mein Gebetesruf gespart, Das Mufaf ju schmuden aufbewahrt Das Gebet um Regen im Areise, fromm geschaart.

Doppelte Lust sei gewährt An diesem Tage, vor Tagen geehrt 3); Sie sei mir vom Himmel bescheert, Wenn mein Flehn nach Regen begehrt.

¹⁾ Der Regen wird nach haggabifder Ausführung als bie Naturerscheinung bezeichnet, in ber sich bie Allmacht (571712) Gottes gang besonders verfünde, mit Sinblid auf 3506 5, 9-10 n. f. w.

²⁾ Dies Stüd bilbet bie Einleitung zu ben weiteren Ausstührungen, die aus Midrasch und früherer Raturanschauung und Raturkunde iber ben Regen zusammengereihet sind. Meift und fern liegend und fremb, sind sie nicht übersethar. Es muste daber die Uebertragung sich an dem Bugänglichsten genügen lassen. Berfasser des ganzen Stüdes ist R. Etasar b. Kalir. Der Berfasser, augleich als Borbeter auftreteud, spricht sein Thema aus, erdittet gleicham von der Gemeinde, zu deren Organ und Bertreter er sich macht, die Erlaubnis zu dieser Berechtigung.

³⁾ Inwiefern er burch mehrere, auch verschiebentlich von ben Beitanim hervorgehobene caratteriftifche Merkmale nicht blof als Fortsetung bes Laubhüttenfestes, sonbern als felbsteftändiges Fest fich tund giebt. Bergl. Sultab 47 a, 48 a.

דּלְתִי שְּׁמִים, אֲשֶׁר מוּל שֲעַר הַפָּוֹם. דּוֹרִי וִפְתַּח מִשְּׁמִים, בְּלְתִי שְׁמִים, בְּשָׁמִים, בְּעָבְיּלוֹ לֵב כַּפְּוֹר צְשָׁמִים, וְשׁמֵן מַה־יַשְׁמִים, בְּצַע אֲשִׁמִים, הְלְבְּנוֹ בְּכִפּוֹר אֲשָׁמִים, וְשֹׁמֵן מַה־יַשְׁמִים, וְהִיתִי עִם שְׁמִים, לְהַוְכִּיר בְּעַרְיִּבְיִר בְּעַרְיִּבְיִר בְּעָר, אֶקְרָא בְּעֵת צְר. זָה יַרְחִיב לִי בַּצַר, שְוֹעַ אֲשָׁר לֹא כִצְר, חְנֶּק יָד לֹא תִקְצַר, מְפָּיר, וְפֶּן בְּעַם נִיְצְצָר: טְעָמִים מִפְּיר, וְפֶן בְּעַם נִיְצְצָר: טְעָמִים מְבָּבַר, חֲלָא כִמְתְנַבָּר, חֲלָא כִמְתְנַבָּר. מְפִּי נְתּוּרִים אֲדַבֵּר, וְלֹא כִמְתְנַבָּר.

Die himmelspforte, die Regen spendet, Dem Wasserthore') zugewendet, O möge mein Trauter sie erschließen, Lass' ich der Andacht Ströme fließen!

Des Gebetes Fluß nicht fei gehemmt! Die Schuld, die die Seele beklemmt, Sie ist am Silhnetage geblichen, Des Anklägers beschämend Wort zurückgewichen.

> Sichtbar verzeichneten Fehl, Aufgeschrieben in icharfen Bugen ohne Behl, Betannt' ich mit Renigen, ichnibbetehrt 2). Nun wag' ich zu fleben, daß Regenssille fei gewährt.

Uns Roth mein Ruf erklang, Gebet der bedrängten Bruft sich entrang; Raum ward mir nach beengendem Drang Durch Flehen, das mit Inbrunst sich entschwang.

Mächtiger Arm, an Gewalt reicher, — Nicht wird er fehlen, erschließen den Speicher. Will ihn verhägen die Schuld, Wird Er sich wenden zur vereinten Schaar voll Huld.

D'UY Liebliche Kunde will ich weih'n, Kraft der Beterschaar verleih'n, Holder Rede Tropfen im Verein, Doch ohne Dünkel und Hochmuthschein.

¹⁾ In Berufalem gab es ein Wafferthor (Rebem. 3, 26); bnech basielbe wurde nach ber Nigabe ber Mifchnah (Schetalim 6, 3. Mibboth 2, 6) bas am Laubhüttenfeste zur Altarfpenbe gebrauchte Wasser gebracht. Ein bem irbifchen Berufalem mit feinem Tempel entsprechenbes himmlisches erscheint in ber Aggabah an einigen Stellen.

²⁾ Am Berföhnungstage.

יוֹרוּנִי מָה אֲדַבֵּר, פְּנִי תֵבָה כְּעבֵר. יַרְשׁוּנִי בַּעַדָּם לְהַסְבֵּר,
כִּי עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר: כְּרְצַ בֶּרָךְ לְחַבְּרִיךְ. בְּמוֹת לְחַבוֹשׁ לְחַבִּרִיךְ. בְּעַר עֵם מָעַרִיךְ. לַחַבּוֹשׁ וּלְהַאָרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. לְּהַבְּרִיךְ. אָבִירִךְ, פִּי עֵת לְקַצֵּר וְעֵת לְהַאָּרִיךְ: מִפִּוֹשֵע דַּרְבנוֹת, אָבְינִה, בְּי עֵת לְהַצְּרִית. בְּעָת לְהַאָּרִיךְ: מְפִוֹת. נְשִׁמּוֹת לְכוֹנְנוֹת. בְּבַבּוֹת בְּנוֹת. בְּנִבּוֹת בְּנוֹת. בְּנִבּוֹת בְּנוֹת. בְּנִבּוֹת בְּנוֹת. בְּנִבּוֹת בְּנוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנִוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנִוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנִוֹת. בְּתַבּוֹת בְּנִוֹת. בְּתַבְּוֹת בְּנִוֹת. בְּתְבִּוֹת בְּנִבוֹת. בְּנִתְּהַ לְהָצְבִיב. שִׂיחִים לְהַעֲבִיב. שִׁיחִים לְהַצְבִיב. שִׁיחִים לְהַאָבִיב. שִׁיחִים לְהַאָבִיב. שִׁיחִים לְהַאָבִיב.

Mögen sie mich sehren beten, Soll hin vor die heil'ge Lad' ich treten; Mögen sie vergönnen, für sie zu sprechen! Zeit ist's zu schweigen, und Zeit das Schweigen zu brechen.')

Das Anie will ich bengen:
Die stolze Höhe möge sich neigen.
Andächtige Worte führ' ich vor im Reigen
Denen, die geschaart in feierlichem Schweigen.
Heil und Segen sei herbeigelenkt
Gegen Dürr' und Brand, der sengt!

Der Allmacht des Regens mein Wort gebenkt. Beit giebt's zu kurzem, auch Beit, wo langeres Wort ift geschenkt.

Der Beisheitskundigen Geistesspitzen?)
Bill ich zur Erkenntniß nützen;
Ans Beiser Sinnen
Bill ich treffendes Wort gewinnen,
Indrünstig Flehen,
Daß getränkt die Flur mag in Füll' erstehen,
Kahle Steppe mit üppiger Pracht,
Mit reicher Lebensfillse sei bedacht;

Daß rauschend der Regen fließe, Wolkengestod zu dichtem Gewölf sich schließe, Gewächs in die Höhe schieße, Zur Zeit des Keimens knosp' und sprieße;

¹⁾ Eine Stelle aus bem Buche Robeleth (3, 7), bier aus ber allgemeinen Faffung, in ber fie gunachft bort gelten foll, auf bas Gebet gewenbet.

²⁾ Robel. 12, 11: "Die Borte ber Beifen find wie Stacheln, wie eingeschlagene Pflode", inwiefern fie ben Geift ftacheln und jum Denten auregen, inwiefern fie gleichsam haten und Ragel bilben, an benen bie burch ihre Anregung erzeugten Gedanten aufgehängt werben können. Da ber Beitan aus ben von ben früheren Beifen entwickelten Betrachtungen und Lehren fein Sichtwert gufammensigt, wendet er bas Bitb auf fich an.

ע"פ א"ב מרובע, ואח"כ מן תכנם לארץ ואילך ע"פ תשר"ק ושם חתום אלעזר בירבי קליר מקרית ספר בראשי השטות השניות.

אָקּשְׁטָה בֶּסֶל וָקְרֶב לְהַבְּיעַ בְּעַר מְיִם. אָזּוֹם לְפִּי מְעַט גַּעְת בְּלַחֲלִוּהַ מְלֶאכֶת מְיִם. אָחַשְּׁפָּח מֵעִין מַעַשׁ מְפָעַר מְיִם. אָת־פְּגִי מִכִין לְהַשְּׁמִיע נְּבוּרוֹת מִיִם: בְּנַרְהַ שְׁמִים אָצַר אַסְמִי־מָים. בְּסַחְתִּיוֹת אָרֶץ הָחְבִּי מִשׁ וָמָים. הָחַרם וְכַלַל כּל כִּל בִּמְשְוּלַת מָיִם. גָּרָה אָצְלוֹ אָמוֹן לְשַעְשְׁעוֹ הָחַרם וְכָלַל כּל בִּמְשְׁוּלַת מָיִם. גָּרָה אָצְלוֹ אָמוֹן לְשַעְשְׁעוֹ הָבְר וְהָעָרִיך הָפְּעָל אִתוֹ עוֹלָמוֹת שְׁנְיִם. בְּעַה הָמִים. הָבְר וְהָעָרִיך הָפְּפְּה מִשְּׁלִיגַת מִיִם. בְּעַה וְנְשַע שְׁחוּל שְׁחוֹל בְּבַלְים הְשָּׁלְיגַת מִיִם בְּיִם בְּעָה בִּים בְּעָב בְּר בְּיִבְים וְנָשַע שְׁחוּל שְׁחוֹל בְּבָל הָבְּל בִּל בִּמְשְׁרֹב מִשְּׁלִיגַת מִיִם. בְּרָה וְנִשְׁתְּחִים מְשָׁרִים מִשְּׁלִיגַת מִיִם. בְּרָה וְנְשַׁעְשִׁת שְׁחוּל שְׁחוֹל בְּבְּים הְפָּעָל בְּלְם בִּלְּים בִּעְבְיִים בְּיִם בְּיִבְּים בְּעִבְּים בְּבָּים בְּעִבְּים. Der Labefrucht zu verleihen Saft, Daß nicht Gluthenbrand hinweg fie rafft, Stämmigen Bäumen gegönnt fei der Aeste Kraft, Dem theuren Bolle fei Fille geschafft.

D'ID Sein Antlit in Gnaden fei zu mir gewandt, Nehm' ich hier in feiner Schaar meinen Stand. Der Werke beg, der zehnsacher Priifung sich nicht entwand !), Dent' Er, und milb walte seine Hand.

D Hort, thronend in der Höhe droben! Zu Dir empor ist mein Aug' erhoben. Seine Schaar ruf' ich zusammen, ihn zu loben; Doch nicht flolz sei der Sinn gehoben.

D sei mein Flehen ihm werth, Mein Gebet ihm zu nahen bescheert, Nah' ich mit des Wortes treffendem Schwert²), Wie zum Kampse bewehrt,

Denen ein Bote, die in des Tempels Salle Weilen: ihr Abgesandter ich walle. Siebentägige Feier begingen fie Alle, Goffen Spenden einft aus vom Wasserichwalle3).

שמיני Den achten haben hinzu sie gethan; An ihm versammelt wieder sie nah'n, Enthillen um Regenguß ihr Gebet, Das im Mußaf zierlich entweht.

> D laß Quellen fich ergießen, Ströme weitgebreitet fließen! Ans dem Innern wogend es fich brange, Aufquellend das Wort, wie der Fluthen Menge!

Des von den Strömen Gefommenen 4) wolle denken, Mein Flehen zurück nicht lenken! O lasse mir Efraims liebkosenden Nuf 5) erklingen, Wenn am hellen Mittag Gebete zu Dir sich ringen!

¹⁾ Abraham.

²⁾ Das Gebet und feine eigene Ansfilhrung ift gleichfam bie Baffe, mit ber er fich geruftet fühlt. Die Borte bes Batriarchen Jaatob (1. M. 48, 22) "bas ich gewonnen mit meinem Schwerte und Bogen" wendet die Aggabah auf Gebet und andächtiges Fleben.

³⁾ Fruber, ale ber Tempel noch beftanb.

⁴⁾ Abrahams.

⁵⁾ Wie es icheint, ift für 'Ly ju lefen: 'Ly "ber Conned", und ber Sinn: Antworte mir mit bem ehrenben liebfofenben Borte, mit bem Du burd Deinen Propheten (Jerem. 31, 20) Efraim bezeichnet: "Ift mir Efraim nicht ein theurer Cohn?" Umfaffe mich mit berfelben Liebel — Die Wendung ift burch abnliche bei ben Peitanim gerechtfertigt.

עַל־פַּלְנֵי־מָיָם: הִצְפִּין לַיְשָׁרִים אֲמוּנַת יוֹמָים. הַעֲבִיר הְשַׁע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה דּרוֹת כִּבְשֵׁמֶף מָוִם. הַכִּין שָבְעָה בָּראוֹת עַר־לֹא אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. הִשְּׁרָה כָם שְּׁכִינָה קָרֶם דָּר שֶׁמָיִם: וְנָכוֹן מֵאָו צָר כֵּס וְיִחֲסוֹ שְׁמָיִם. וּבְסָסוֹ על־רוח מְרַחֶפֶּת על־פָּגִי הַפָּוִם. וּכְצָר מַעַשֵּׁה בְרֵאשִׁית וּמָרַר בְּשָּׁצְלוֹ מָוִם. וְעַרוֹ בֵּין חַשְּׁרַת־מַוִם לְחֶשְׁכַת־מָוִם: וָפֵן לוֹ לַעַמֹם גַּבּוֹת מְלֵאת עֵינָיִם. וִיו מִסְפַּר רְבַע פָּנִים הַמְשִׁים וְשֵׁשׁ וּמָאחָיִם. זועוֹת מִפֵּשְׂא וְרְעַשׁוֹת מִקּלוֹת קָיִם. וְבוּדִים אִתָּם כְּרוֹב וְאוֹפָן וְגַלְגַּל מָיִם: חֵיל שַׂרְפִּי־ מַעַל גְּוַיָּתָם בְּתַרְשִׁישׁ מָוָם. הַקוּקִים וְנִשְׁעָרִים בְּאְבֶּך עַמְקֵי־מָוָם. הַצִּיָם בָּרַיַּת־אָשׁ וְהַצִּיָם יִצְירַת מָוִם. חוֹצְצִים תַת מְחִיצָה בֵּין אֵשׁ ובֵין מָיִם: טְסִים וּמְעוֹפְפִים בְּכַנְפֵי־ אָשׁ וָמָיִם. שוֹבְלִים בְּנָהָר נָגֵר בְּנַחֲלִי מֶיָם. שִׁבֶּס אוֹצְרוֹת שֶׁלֶג וָאֵשׁ וּבָרָר וָמָיִם. מְמוּנִים לְסַעַרַת חֵמָה לְצַלְמוֹנַת קָוָם: יָוַם וְאָצַר לְחַיִּים פֶּלֶנ מָלֵא מָיִם. יָצַץ לְפַלֵּנ מֶנוּ לְפְלַנּוֹת מָיִם. יָה כְּבֶט בְּבֶל־פְצַל כִּי אֵין חֵיוּת בְּלִי מָיִם. יִשֶּׁר תַת מַתְּנַת חָנָּם לָעוֹלָם מָיִם. כְּפָץ תַת מֵאָו יִשׁוּב דָּת לַפָּוָם. כָּל לְהַשְּקוֹת נְשִׁי מִתַּחְתִּיוֹת מָוָם. כְּשָׁר בְּבַעַלֵּי־וְרוֹעַ כִּי יַחְמְסוּ־מָיִם. כִּוּן וְשָׁב לְשוֹקְקָה מֵאוֹצֵר שָׁמָים: לְמַעַל לְרָקִיעַ עָשׁ כִּבְרֵכַת כָּוִם. לִנְטוֹת עָלֶידִי בּפָּה מַזַעָת מֶחַמַּת־מֶיָם. לְהַשִּיף מִמֶנְה מִנְרַע נִטְפֵּי־ קָיִם. לַהַלֹדְ מַהַלַדְ בַּפָּח בְּלִי צִרוּב מְיִם: מַרְאֵח הַהֶּשְׁת בַּעֲשָׁשִׁית בַּפָּוִם. מֶנְּח כּל יָבְינוּ כְּחַ מוֹדֵד מְיָם. מַרְאָח בָל־מַרְאָה וּמַרְאָה בְּמַרְאִית מָיִם. מוֹבְעת לַנַּיְא אוֹת בְּרִית בְּלִי טוֹבַעַת מְיִם: גוֹצֵץ בְּרָק בְּבַהַל לְהַבְרִיק בְּמָתַת מָיָם. נוֹתֵם בְּרַעשׁ וְקוֹל רַעַם מַרְעִים על־הַפָּוִם. נְשִׂיאִים וְרוּחַ מַקְדִּימִים לָמָיִם. נְרָאִים כְּעלִים מִפַּוִם וְשָׁבִים אֶל־הַפָּוִם: שָׂם מִשְׁקָל לְרְוּחַ בּוֹ לְפַּלֵס מְיִם. סַיָּם לְפִי כָל־אָרֶץ מַה לְהַגְרִיל מָיָם. סִפּּק וּמַר בְּמִדָּה תַבּן מַבַּת־טָוֶם. סִבֵּר לְשֵבֶט לָאֶרֶץ לְחֶטֶר לְהַמְצִיא קָיִם: עָב וְחָוִיו וְנָשִׂיא וְאֵר וַעֲנֵן קָיִם. עָרַךְּ בָּם שְׂאֵת מַשָּׂא מֵעמוּם מָיִם. עָפִים וְדָאִים עַל־פְּגִי רְקִיעַ הַשְּׁמְיִם. עמְרִים צְרוּרִים ער יִרְשוּ לְהָרִיק מְיִם: פַּחַד שְּׁעִירִים מִשְׂמָעַרִים בְּהַרְעִיפָם מָיִם. פּוֹתְחִים פִּיהֶם בְּנֹם בַּנֵּר שְׁתַנַּת־מָנִם. פּוֹרְחִים לְחַמְתִיק בְּשַׁחַק הַמְלוּחִית מָנִם. פּוֹנִים שוֹב לָלֶכֶת אֶל־מְקוֹם הַפְּוָם: צִבְאוֹת רְבִיבִים הַפַּרְבִּיכִים מְיִם. צוֹמְחִים בַּעַרָבִים עַל־יִבְלֵי־מְיִם. צִיָּה מְמוֹנְגִים בְּנַחַת וְיַלַת מָיִם. צַחֲיוֹן חַרְבוֹן קַיִץ לְהַשְּבְּיַע שְבַע מְיִם: קו מֶכְדָל אֲשֶׁר הָכְדַל לַמְיִם. קּצְבָּם הָלוּי בָּאְמֶר לְהַפְּרוֹת מְשֵר מְוָם. קוֹל צְנוֹרוֹת כִּי יַוְחְילוּ מֵהֶם בָּוְים. קוֹלוֹת יִתְנוּ תְהוֹמוֹת שְׁעוֹת לְצִבְּוֹאוֹן כְּוְים: רְעַשִׁים וֹמַרְצִישִׁים קוֹל מִקּלוֹת מָיָם. רוֹגְשִים וְנוֹשְאִים קוֹל לְאַדִּיר קוֹלוֹ עַל־הַפְּוְיִם. הֶגָן מַרְעִימִים לַפַּרְעִים על־רב מָיִם. רְרְתָּם כּל יָשְירוּ שִׁיר לְמוֹרֵד מָיָם: שֶׁבַח כִּנוּי שׁם כִּנְּח בְּשׁם מָיִם. שִׁתַּף בְּשׁם אַדִּיר אַדִּירִים לְמָיִם. שָׁת מַצַמָה לְבוּשוֹ בְּמַחֲוֹה שְׁלִינַת מָיִם. שׁנָה קוֹל הורו בְּקוֹל רַבּוּי מָיִם: תִּבֵּן וְבָל וּמֵר וְנָיַר וְדָלָה מְיִם. תִת לְבָל־צַּיָא וָגַיָא מַעְיָן לִשְׁתּוֹת מָיִם. יי תִּרְגַּל מֵעֶרֶן נָהָר וְוּבַל מָנִם. תִּוְכוֹ לְהִפְּרֵר לְרִבְּוּעַ רָאשׁי מָנִם:

תּכְּנָם לְאֶרֶץ וְחוּצוֹת לַחֲצוֹת כָוְיִם. אִפֵּון לְכָל־אֶחָר וְאָחָר מַח־יִּתְנוּ מָיָם: שָׁקַל לְראש עַפְרוֹת תָבל לְבֵּר פַּלְנִי־מָיִם. לִמְשַׁר הַשָּׁמַיִם תִשְׁתֶּח־מָיִם: רְצוֹת לָהּ שָׁלוֹם בִּירִידַרת מָיִם. עַמֹּק וְתָלוּל נְּלוּי וְחָבוּי בְּאַחַת שְׁתוֹרת פָנִם: קַרַח וּכְפוֹר נָשֶׁלֶג וְגוֹל פִנִם. זְפְנוּ־לָה לְשוּקְקָה בְּכָל־מִינֵי מָיִם: צְוֹפָה בָה עַיִן לְחַתְמִירָה בְּמָיִם. באשׁית וְעַר אַחָרִית דְרוּשָׁה רַוּוֹת כָוִים: פֶּשׁע אִם־הָעָצַם וְנְגְוַר עצירת מים. בַּתַחוֹ וָפֶּלֶל יִפַתוּ מִנְרָע בִּנִמְפֵּי־מָיִם: עֵיוֹ יִשְאוּ לָרבֵב בְּעֶוְרָם שָׁמָיִם. יְשׁנִים הָיוֹת בְּמַצְע וְהוּא מַסְפִּיק לְמוֹ מָוָם: שִׁיחַ מֵהַיּוֹם גָעְצָרִים לְהַוְבִּיר בְּשִׁיחָם קָיִם. רוֹנְשִׁים בְּסוֹף שִׁבְעָה לְצֵיִן בְּמוּסָף כָּוִם: נְפוּרְ מְנַפְּכִים שְׁלְשֶׁרת לוֹג מָיִם. בָּם לַעַרךְ בְּמֵדֶר שָׁלש רְבִיעוֹת מָיִם: מִפַּועל לְהַרְבִּיע זַכְרוּת הָבַע מָיִם. יַעַל בְּבֶפֶל מִפַּחַת פִּרְיַת נַקְבוּת מָיִם: לְיִפְתַּח־אֶבֶץ וְיִפְרוּד יָשֵע מְשַׁר מָיִם. קרָאִים זֶה לָזֶה עַר יַשִּׁיקוּ מַיִם לָמָיִם: בַּאַשֶּׁר יֵרַר הַגָּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מְן־הַשְּׁמָיִם. לְצִפְּאוֹן יִשְׁעְוּהוּ עַיָּנֶת וּרְהמת מָיִם: יַחַר דְּנַת וְקַשְׂקשֶׁת הַנְּבּלִים בַּהַמוֹן מֶיִם. יִתְאַוּוּ לְרִרְתוֹ נְמוֹת מֵנוּ מְעַט מֶיִם: שְרוֹחֵי שְׁחִין וּכְאֵב וְחוֹלֵי מֵעָיִם. רוֹנְעִים וּמִתְבוְחִים בְּאִוּוּי מֶבְת קָיִם: חַיִּי בֶל־נְשִׁי מָסַרְהָּ בְּמַוְּלוֹת שְׁמָיִם. מְמָנִים עַל בָּל־אֶרֶץ אֵיךְ לְפַרְנְסָה מָיִם: זָבַת חָלָב וּדְבָש אָרֶץ נְחַלִּי מָיִם. קַרְשְׁתָּ אֹתָה לְשִׁמְךְ לְמוֹנְנָה מָיִם: וְאַתָּה בְּנָרָדְ תַּתָּה מַפְתֵּחַ מְשַׁר מָנִם. רְשׁוּת אֵין לְהִנְּתֵן בּּלְעָרֶיךְ לִפְתְּוֹחַ אוֹצְרוֹת מָיִם: הָמָם דְּבָרְדְּ הַטּוֹב תֵּת בְּשֶׁפַע קום. יַחַר לְגָרֶב לְרָצוֹן לְסְדֵר לְהָנִיף קָוָם: דֵּי צַּרְבָּעִים סְאָה מְשַׁצֵּר מָקְוָה־מָיִם. הְמִימֶיף אֵיךּ כּוֹ יִשְהַרוּ אִם אֵין כּוֹ שָׁעוּר מָיִם: נְּשְׁמִים שִׁבְעָה מִשִּׁבְעָה רְקִיעִי מָיִם. שַּׁכַּע אֲבָצוֹת שֶׁבַע וְשִׁבְעַת עַמְוּדֵי מָיִם: כִּצוּר חוֹגְנִים שִׁבְעָה וְנִעְצָרִים עֲבִי־מָיִם. כִּלּוּלֶם מְשׁבׁ בְּשָׁפְּכָם לְךְּ לֵב כַּפְּיִם: יוֹ אָרוֹן הַשְּקִיפָה מִפְּעוֹן מָדְשְׁךּ מִן-הַשְּׁמָיִם. רֵעִיךְ לְנַהֵל בְּרָבֶץ בְּעַל מַבְּוֹעִי מָיִם:

מיוסד ע"פ א"ב מרובע אלא שהקדים בראש כל אות ראשון תיבה אחת מפסוק יפתח יי לך וגו' (דברים כ"ח י"ב) ולאות השני הקדים תיבת מים ולאות השלישי תיבה אחת מפסוק כי כאשר ירד וגו' (ישעיה נ"ה י') ולאות הרביעי תיכת מים, ועל דרך זה הלוך ילכו התרוזים כלם.

יִ פְּתַח אֶבֶץ לְּיֶשֵׁע, לִשְׁבּר מַמֵּח־בֶרְשַׁע. מַיִם אִם־ בִּזְבוּ בְּפֶשַׁע, זְכֹר נָם יֻקַח־נָא מְעַט־מֵיִם וְתְשֵׁע: כִּי אָרְבּוֹת שְׁמֵי עֶרֶץ, עַד אָבִיב יִפְּתָחוּ בְּלִי פְּרֶץ: יִּיְיִח מֵיִם אָר לְחַעַלוֹת בְּמֶרֶץ, מֶרֶם יִהְיָּה בָאָרֶץ:

ְיָנְ בְּיָרוֹ מַפְּמִחָה זוּלָחוֹ בְּלִי וִפְּמָחַ. מֵיִם בְּצוּל יַרְתְּיחַ. הַגוֹר בְּנִי עָקוּר לְפַמִּחַ: בַּאֲשֶׁר בּחַן וְשְׁפַּךְ לֵב כַּפַּוִם, יִחְיוֹ מְלָצִיוֹ מִיּוֹמָוִם. יִּיִיח מֵיִם בְּאֵר חָפַר פּּעַמִים, לְקוֹל תּתוֹ הַמוֹן מֵיִם בַּשָּׁמָיִם:

לְּהְ נְשִׁים וְשֶׁנֵע מַרְהִיטִים, לְּהָקֵר חְדֶב לְהָטִים. מֵים גַּבֵּר כְּמִרְהָטִים, בְּחִין פָּצֵּל בָּרְהָטִים: וֵרֵד גְּשֶׁם לְנִדְשָׁאִים, לְעַדֵּן וִיוֹ עַיִן לְךָּ נוֹשָאִים. יְּ"ִיחּ מֵיִם גְּנוּוִים וְנִשָּׂאִים, לַשָּׁאוֹחָם מֵעֲלֵה נְשִׂיאִים:

אֶ רת־דְּרוּשָׁה מֵראשׁ, תָּמִיר אֹתָהּ דְּרוֹשׁ. מַיִּם דְּנְּן וְתִירוֹשׁ, יַרוּוּ בְּשִׂיחַ בְּכוֹר ראשׁ: חַגְּשֶׁם דְּשָׁאִים יְרוֹעֲנַן, וְשׁוֹר וּמִָרִיא בּוֹ יָחָנַן. שְּׁיִח מַיִּם דְּלֵה לְעָב מָנְעָנָן, בְּאוֹת קַשָּׁת עַנִינַת עָנָן: אוֹצָרוֹ הַפְּלֵא, מִוּעַת כִּפַּרת־דּקְ מִתְמַלֵּא. מֵיִם הַמְצָיַת מֵי מָלֵא, לְנִיא מְעַקְּרִי־שׁוֹר הְמַלֵּא: וְהַשְּׁלֶג הַקְפֵּא לַנִּלְּלֶקְשָׁת, לְרָשׁוּ בַּשְּׁלִישִׁי מִתְבַּקְשָׁת. יִּיח מַיִם הוֹל לַפִּתְנַקְשָׁת, בְּחוֹר נְנַה מַרְאֵח הַקְשָׁת:

הַ פּוֹב וְהַנְּעִים, שְׁצֵח וֶמֶר נָעִים. מַוִם וְקוֹל מְוַעְוְעִים,
בְּמִי מְרִיבֶּר לֹא תַוְעִים: מִוְ־וִדּוּי תְּאוֹמִים וְרַעִים,
תְּתְרַצֶּח בְּשִׂיחַ הַנָּעִים. פּיִיחּ מֵיִם וַצֵּר לְוְרַעִים, בְּקוֹל
נַלְנַל הַפַּוְרְעִים:

אֶת־וְמֵן חֲבוּי וְּפֶּר, הָנְבְּלוּ וְגָבְלֹת בַּמְפֶּר. מֵיִם זְיְלַת שֶׁפֶּר, לְמַהֵּד אַדְמַת גּוּר עְפֶּר: הַשְּׁמַיִם זַעְק לְקַבֵּל, חם בְּתַמוּוֹ מִלְּחַבֵּּר. פֹיִח מֵיִם זְרְמוּ לְתַבֵּל, בְּשֵׁשֶׁת מִינִי תָבֵל:

הַ שָּׁ מַיִם חַשְּׁרַת בְּבָרָה, חֲשׁוֹר לְרְוּחַ נִשְׁבְּרָה. מַיִם חַזֵּו בּּגְּכוּרָה, לִמְכִינֵי עִמֵּי בָרָח: וְשְׁפְּוֹח חֶלְקָם בַּחַיִּים, בְּסַרְשָׁן נְּבֵל בְּמַיִם חַיִּים. פּיִיח מֵיִם חֲשׁוּפִּים וּכְקַו חֲצוּיִם, הוצא מִבֵּית מַיִם חַיִּים:

לָת ת מַעַם וָנְפֶּשׁ, לְהוֹצִיא אֲסִירִים לְחְפֶּשׁ. מַיִם סְּכִיעַת הֶפֶשׁ, בַּל־יַבְעִיתוּ מְחָבֵף נָפֶשׁ: לֹא טַרְחוּת כְּמַבּוּלוֹת, וְלֹא בְּחְדֶב אָב מַחְבִּילוֹת. יּ"ִיּה מַיִם טְמוּנִים בְּתַחְבּוּלֹת, חֲשֹׁף מַצִּיב בְּל־נְּבָלֹת:

מְטַר־יוֹרָה לִירוֹת, שְׂרוֹת וִיצְרוֹת. מַוִם יִפְּלְאוּ יָארוֹת, לִמְגוֹרְדִי נְּרוּד שְׁיָרוֹת: יָשׁוּב יִפְּרָה הַר וְגִּבְעָה, יִרְבַּץ כְּאַרְיֵה עֲלֵי מְבוּעָה. ק"ח מֵיִם יְשַׁלְשׁוּ רְבִיעָה, לְהִפָּרֵד לְרָאשִׁים אַרְבָּעָה: אַרְ צִּ דְּ כִּוּוּן הַדם הָגֶל, וְלֹא נִשְׁבֵּית כְּגֵן בְּרָגֶל. מֵים כְּוּנּוּק אֵנֶל, יְוַנְּקוּ בָשָׁן בִּשְׁן בִּמְנְוֹחַ אֲגֶל: כִּי כֹל בַּשְּׁקִי יָשִׂישׁ, בְּאָסְפָם בָּר בָּאָלוּל בְּטִלוּל רְסִים. כּ״וּח מֵיִם כְּרָמִים לְהַעַּסִים, בְּנִטְפֵּי חָלָב וְעָסִים:

בְּעָתּוֹ לְהַרְעִים רָעַם, בְּנַחַת וְלֹא בְוָעַם. מַיִם לְּהֶת טַעַם, בְּאַדְמַת מַשְׁפִּיר אָמָרִי־נְעַם: אָם־לְשֵׁבֶּט לְאֶרֶץ נִשְׁלָחִים, לְהַעֲלִיץ בְּתוּלָה בְּאִבֵּי שְׁלָחִים. יֹּיִח מֵיִם לְפְּלָנִים נִשְׁלָחִים, לְשַׁמִּחַ עִיר אֱלֹהִים:

וּלְ בָ רֵ ךְ מִמֶּנֶּדְ יְרָחִים, בְּעִדּוּן תְּנוּב פְּרָחִים. מֵיִם מַעָבִים מַסְרִיחִים, וּמַעַדַנֵּי־מֶלֶּךְ מַאַרִיחִים: הְרְוָד מְזוֹנִים וְנָטֵר, בְּיֶרַח אֵתָנִים לְחַתִּיר קְטַר. יִּיח מַיִם מַעַתָּה בַּל יֶאְטַר, לְחַרְעִיף שְׂעִירִי מָטֶר:

אָת נִיב מַוְכְּיֵרִי שֶׁוַע, שְׁצֵח בְּנִפּוּךְ שֶׁבַע. מַיִם נַחֵל לְשְׂבַע, לְקַרְנֵי רָאָם לְשַׁלֵשׁ רְבַע: אֶת־נִּטְצִי חֻמֵּת־ בָּמָשׁ, תַּסְרָף לָּאָסף בָּר בְּפִלוּם נְּמָשׁ. יִּיִח מַיִם נַזֵּל בְּנִסְפִּי־אָמָשׁ, וּכָאוֹר בְּקֶר יִוְרַח־שָׁמָשׁ:

בֶּ ל־שִׂיחִים בּוֹ יְצֶשְׁרוּ, יִתְרוֹעֲעוּ אַף־יָשְׁירוּ. מַיְם שְׁעִירִים יַחְשְׁרוּ, וְאַרְמֵת רוֵדם יַעֲשְׁירוּ: הָאָרֶץ סוֹקְרִים בָּבְרַק אֵשׁ, פֶּן־בְּמַבּוּל בּוּל תִּתְבַּיֵשׁ. פּ"ִוּח מַיִם סַפֵּק מִלְבַיִּשׁ, נְאֲמִים אָב לַמְּטָר וְחֵיִשׁ:

מַגְע שׁ ה עקושׁ כָּל־בְּרִיָּה, לֹא יַעַצְרוּ מִגֵּיא פּוֹרִיָּה מֵיִם עֲמָקִים יַעַמְפוּ פִּרְיָה, בְּזִבֶּר עֲנָיַת מִרִיָּה: וְהוֹלִירָה עָב חִתוּל בָּשְׁתָה, כְּבִמְקוֹם עַקְרָב בְּלִי לְשִׁיתָה: פּ"יחּ מַיִם עֶרֶף רַאשִׁיתָה, הַמְמֵר לָעִרָּרִים שֲׁמָּה לְרִשְׁתָה: יָבֶךְ פְּתַח בּּוְרָעַ חָשׁוּף, לִפְּתְּחַ אוֹצֶר אָסוּף. מֵיִם פְּקֹר לְצִיָּה כְסוּף, בְּוֹבֶר עֲנָיַת יַם־סוּף: וְהִצְּמִיחָהּ פֵּרוֹת בְּמִי שֶׁלֶנִּ, בִּימִי חֲנָבֶּח לְהָצֵן מֶלֶנִּ. יִּיִּיח מֵיִם פְּנוֹת אַרְצָה בְּלִי פֶּלֶנִ, מִדּק לְהוֹרִיר גִּשֶׁם וְשֶׁלֶנִ:

ן הַלְּוִי הָ צְּבָאֶיְהְ רְסִיםִי צְּגָּל, בְּנַחֲת נַחֵל מַעְנָּל. מֵים צַּק בְּקוֹל נַּלְנַּל, בְּוֹבֶר עֲנָיַת נִּלְנָּל: וְנָתַן צֹאנְהְ אֶבַח לְךְּ בְּמֶבֶץ, מֶשֶׁת לְהַרְאוֹת לְחַיֵּל אֶבֶץ. יּ"יוּי מֵיִם צְרוּרִים לְמִשְׁרוֹת עֶבֶץ, תַּתִּיר לֵאמר לַשֶּׁלֶג הָנִא אָבֶץ:

גּוֹים קִּצְּפוּ מִמֵּי הַקְצָפָה. כְּנִפְּחְחוּ אֲרָכּוֹת לְהָצִיפְה. מֵיְם קָבְּפוּ מִמֵּי הַקְצָפָה. בְּנִבְּתְחוּ אֲרָכּוֹת לְהָצִיפְה. מֵיְם קְרִים בְּלִי חֲצִיפָּה. בְּוֹבֶר עִנְיַתוֹ. דְּיִח מֵיִם קַלִּים מִשְׁרוֹ. קִיח מֵיִם קַלִּים מִלְהַבְעִיתוֹ. צו לְהָת מִשַר אַרְצְּךְ בְּעִתוֹ:

רַבּים רְנָנוֹת בְּיַשְׁכִי, הּרְבֵּיתִי לְדְּ לְהַקְשִׁיכִּי. מֵים רַוָּה לְהַשְׁאִיכִי, בְּזֵבֶר עֲנָיַת תִּשְׁבִּי: לַזּבְעַ רְאֵה שִׁיחַ נִרְכּּוֹ, כִּנְדִי רבִץ לְהַשְׁדִּיכוֹ. יוֹיוּ מֵיִם רַבֵּה כִּנְהֹר דַּכּוֹ, בְּקָרְרוּ עַר־כֹּה וְעַר־כֹּה:

ן אַ תָּ ה שְׁצֵח נִיב שְּׁפָּתֵי, הַפַּוְכִּירִים מֵאֵימְתִי. כַּוְם שׁוֹקֵק עֲמוּתִי, בְּוֹבֶר עֲנָיַת בָּן־אַמִּתֵּי: וְלֶחֶם שְׁפֵּע לִנְפְוּחֵי לְרַשֵּׁם, בִּרְלִי שְׁבָם יְצָחְצַח בְּלֶשֶׁם. יִּיח מֵיִם שַׁפַּע לִנְפְוּחֵי נָשֶׁם, וְיִפִּלְאוּ הָעָבִים נָּשֶׁם:

לא תלְנֶה מִלְפְּתְּהַ בָּל־סָנוּר, לַעֲנוֹת מְצַפְּצְפִים בְּעֵנוּר. מַיִם תָּרִיק לְכָל־מְנוּר, בְּזְבֶר עֲנָיַת נּוּר וְאָנוּר: לָאבֵל הְלוֹת לְךָ עִינַיִם, לְאַדְּרוֹ וּלְהַדְנוֹ מִפֶּוְנֶר שְׁכְּוִם. ק"יח מַיִם תֵּן לְהַחֲיוֹת בְּמִיּוֹמֵים, אֶּבֶץ נַחֲלֵי מָיִם:

אַלהֵינוּ נִאלהֵי אַבוֹחֵינוּ.

פוחחין הארוו ע"פ א"ב. ע"פ א"ב. איוֹם זְכָר־נָצִּ לְשְׁאָּלֵי מַיִם. בְּרִית קָח לְהַרְחִיץ אַלִּים בְּמָיִם: נְמֹל לְשְׁוֹפְבֵי שְׂיחַ עַלֵי־מַיִם. דָרוּשׁ לְנֶעֲקָר וְשָׁפַּדְּ לֵב כַּמָּיִם: עַלִי־מַיִם. דָרוּשׁ לְנֶעֲקָר וְשָׁפַּדְּ לֵב כַּמָּיִם:

הָנֶבֶר לַמַּפְגִּיעִים הַיּוֹם עֲלֵי־מָיִם. וְדּוֹי פָּצֵּל בָּרְהָטִים בִּשְׁקַתוֹרת הַמָּיִם: זְכֹר לַנָּעְצָרִים הַיּוֹם עֲלֵי־מַיִם. הֶבֶר דָּלָה לְהַשְׁקוֹת צֹאוּ מְיִם:

אלהינו Unfer Gott und unferer Bäter Gott!

Der Bund mit dem 1), der den himmlischen gastlich gereichet Wasser. Bergilt denen, die Gebete strömen lassen um Wasser, Die Willigkeit deß, der zum Opfer gesordert ward 2) und ausgoß das Herz wie Wasser.

Das Bekenntniß deß 3), der Stäbe geschäft an den Rinnen von Waffer.

Sei eingedenk denen, die heute feierlich versammelt find ob dem Baffer, Des Frommen 4), der schöpfte, um die heerden zu tranken mit Waffer.

¹⁾ Abraham. 1. Mof. 18, 4.

^{2) 3}ch teje für ברנ" mit leichter Aenberung בררע". Dann ist dem Rhpifning bee Studes und jeiner Anlage volltommen Genüge gethan, ba immer die erste Zeile der Strophe an Goti sich richtet, die zweite ben Frommen nennt, um beswillen die Gewährung bes Gebetes werden soll. Lie frühere Erklärung und Punktation zerreißt an diefer Stelle den regelmäßigen Strophenbau und kommt bei הרלע לבעקר ins Gedränge, was in dem Haunöverschen Machsor richtig gerügt, aber nicht geändert wird.

³⁾ Jaatobs, beffen Worte lauteten: "36 bin zu gering für alle bie Gnabenbezeigungen". 1. M 32, 11

⁴⁾ Mefdeb, ber für bie Tochter Bithros fcopfte. 2. Dof. 2, 19.

מוֹב וְכֵר לְמוֹבֶרה מְיַחֲלֶיף עֲלֵי־מֵיִם. יום אֲשֶׁר נִבְקְעוּ בַּמֵּשֶּׁרה מֶיִם: כְּרִיַּרה נְדִיבִים מְחֹקְקֵי בְּאֵר מַיִם. לְמְחַנְּנֶיף וְכֵר בִּוְבֶירה מֶיִם:

מְנַפְּבֵי שִׁבְעָח בְּנִפּוּךְ הַפַּיִם. נַהֵל בְּצֶּדָק פָּלְצֵּי יַרְדֵּן מָיִם: שַׂנֵּב בְּמֵהִים לִמְשַׁר מַיִם. עַבוּר הָאַב וּפָץ מִי יַשְׁקְנִי מָיִם:

פָּקר פָּקירִים וְנִפְּקָרִים בְּמַיִם. צַּדְקַם בְּצֵּרֶק נָם מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מָיִם: קַבֵּל בְּרָצוֹן

Dit Giltiger! gum Guten erinnere Dich ber Dein Harrenden, hoffend auf Baffer,

Des Tages, als durch den Stab gespalten wurden die Wasser'). Wie des Bolkes Edelste mit ihren Stäben gegraben das Wasser'), Deß gebenke den Dich Anflehenden und gewähr' ihnen Wasser.

Die sieben Tage vor Dir ausgegossen Spenden von Wasser — D leite sie um die Frömmigkeit deß, dem wunderbar sich theilten des Jarden Wasser³).

Rräftige die schmachtend verlangen nach Guffen von Waffer, Um ihn 4), der fehnsuchtig fprach: Wer trantt mich mit Waffer?

Bedenke gnädig die Edlen, die begünstiget Du von je mit Baffer, Sprich Seil ihnen zu um def willen 5), der sprach: Fillet vier Kruge mit Baffer!

¹⁾ Die Spaltung bes Schilfmeers burch ben Stab Mofchebe. 2. Dof. 14, 16. 21.

^{2) 4.} Mof. 21, 18.

³⁾ Dem Jehofchua theilten fich bie Mlutben bes Jarben. 3of. 3, 5 ff.

⁴⁾ Davib. 2 Sam. 23, 15.

⁵⁾ Der Prophet Glijabu. G. 1. Ron. 18, 84.

שַׁוְעַת שְׁאֲלֵי מִים. רְעֵם וְנַהָלֵם עַל־מַבְּוּעֵי מָיִם. שַׁבְּנֵם בְּחַצְרוֹת בֵּית מְוֹצָא מַיִם. הְּרַנֵּם מִנַּחַל עַרָנֶיךְ מָיִם:

שְׁצַּחָּה הוא וְיָ אֱלֹהִינוּ

בושיב הָרְוּחַ וּמוֹרִיר הַנְּשֶׁ

לְבְרָכָה וְלֹא לִקְלֶלְה. אמן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת. אמן לָשְׂבַע וְלֹא לְרָוּוֹן: אמו

סוגרין הארון.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶר מְחַיִּה מָתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵדְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חולִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִיִם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי צֶפֶר: מִי כָמִוֹךְ בַּצְל נְּבורוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶדְ מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשוּצְה: וְנֵאֶמֶן אַתָּה לְחַחְיוֹת מַתִּים. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מִחַיֵּה הַמָּתִים:

> Nimm an in Suld das Flehen derer, die bitten um Wasser. Weide und leite fie an Quellen von strömendem Wasser; Laß sie weilen in den Vorhöfen der Stätte, ans denen herborsprudeln wird Wasser.).

D labe fie aus bem Strom Deiner Röftlichkeiten mit Baffer!

שאחה Du ja bist es, Ewiger, unser Gott, der wehen läßt den Wind und herabsenkt den Regen

zum Segen und nicht zum Fluche, zum Leben und nicht zum Tobe, zur Fülle und nicht zur Darbung!

¹⁾ Bon ben Borbofen bes Tempele aus werben nach Jechest. 47 und Gech. 14, 8 bereinft Quellen febenbigen Baffers ausgeben.

נְעַרִיצִּהְ וְנַקְהִישְׁהְ בְּסוֹר שִׂיחַ שַׂרְפִּי־קְדֶשׁ חַפַּקְהִישִׁים שִׁמְהְ בַּקְּדֶשׁ. בַּבְּתוֹב עַל־יַר נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶח אָל־זֶח וְאָמֵר שוח ברניט ברניט ברניט וו טראור בלא בל-

קרוש קרוש יו אָבָאורת מְלֹא כָל־ הַיּקְרֶץ בְּבוֹרוֹ: הַאָּרֶץ בְּבוֹרוֹ:

ייו בְּבוֹרוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשְׁרְתָיו שוֹאֲלִים וְה לָוֶה אַיֵּה מְקוֹם בְּבוֹרוֹ לְעָבָּוֹתָם בְּרוּךְ יאמֵרוּ:

קיות בָרוּךְ כְּבוֹר־יִי מִמְקוֹמוֹ:

חוז מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹ עַם הַמְיַחֲרִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבְגָּקר בְּּבָל־יוֹם הָמִיר פַּנְעַמִים בְּאַהֲבָּה שִׁמֵע אוֹמִרִים:

יים שְׁבַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָר:

עריצך Wir wollen Dich rühmen und Dir Heiligung widmen nach der Weise der heiligen Serasim, die Deinen Namen weihes voll erheben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ift Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

Fragen einer hen andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit?
— Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Ersbarmen und begnadige das Bolk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: "Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

ייו אֶחָר חוּא אֱלֹהֵינוּ חוּא אָבְינוּ חוּא מַלְבְּנוּ חוּא מוֹשִׁיצְנוּ. וְחוּא יַשְׁמִיצְנוּ בְּרַחַמְיוּ שֵׁנִית לְצִינִי כָל־חִי לְהִיוֹת לָבֶם לֵאלֹהִים.

ק"וח אַני ייַ אַלהִיכֶּם:

י אַדִּיר אַדִּירְנוּ יָנְ אֲדְנֵונוּ מָח־אַרִיר שִׁמְדְּ בְּכְלְ-הָאָרֶץ: וְהָיָה יִנְ לְמֶלֶךְ עַל־בְּל־הָאָרֶץ בּּיּוֹם הַהוּא יִהְנֶה יְנָ אֶהָר וּשְׁמוֹ אֶּחָר:

ח׳ וּבְרַבְרֵי קַרְשְׁךְּ בָּתוּב לֵאמר.

קיים יכולה יי לעולם אלהיה ציון לרר נדר הללויה: ה' לדר נדר בניר נְּדָלֶה וּלָנֵצָח נְצָחִים קְדָשְׁתְּהְ בַּקְּרִישׁ וְשִׁבְחַךְ אֱלֹחִינוּ מִפְּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם נָעֶר כִּי אֵל מֶלֶךְ נְּרוֹל וְלָרוֹשׁ אֶתָה. בָּרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will ener Gott sein!

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, ener Gott!

אריך D Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde! Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demsselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי Und in Deinen heiligen Worten fteht geschrieben

also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein

Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Sallelnjah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Daner der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und König bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

אַהָּה בְחַרְתָּנוּ מִכֶּל־־הָעַמִּים. אָחַבְהָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתְ בְּנוּ. וְרוֹמַמִּמְתָּנוּ מִבֶּל־־הַלְּשוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָּ. וְקַרַבְּתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לִעַבוֹדָתֶךְ. וְשִׁמְךּ הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וֹתְּמֶּן־לֶנוּ יָיָ אֶלֹחֵינוּ בְּאַהַבָּח (שַׁבָּחוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוְעַדִים לְשִׁמוֹן. אֶת־יוֹם (תַשַּבְּת תַּנֶּה וְאֶת־יוֹם) לְשִׁמוֹן. אֶת־יוֹם (תַשַּבְּת תַּנֶּה וְאֶת־יוֹם) הַשְּמִינִי חַג הָעַצֶּרֶת הַנֶּה וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ (בְּאַהַּבְּה) מִקְרָא־קְנְשׁ מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲשָׁאֵינוּ נָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקנוּ מֵעַל אַרְכָּוְתֵנוּ וְאֵין אַנַחְנוּ יְכלִים לַעַלוֹת וְלֵרָאוֹרת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֵיךְ וְלַעֲשׁוֹרת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךְ בַּבַּיִרת הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ שֵׁנְקְרָא שָׁבְּוֹךְ עָלְיוֹ מִפְּנֵי חַיָּר שֶׁנִשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָשֶׁךְ: יָהי רָצוֹן מִלְפָנֶיך יִי אֱלֹהֵינוֹ וֵצְעלֹהֵי אַבוֹתִינוּ מֶלֶרְ רַחֲמָן שֶׁתְשוֹב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְרָשְׁרָּ בְּרַחֲבֶּיך הָרַבִּים וְתִבְנָהוּ מְהֵרָה וּתְנַדֵּל בְּבוֹרוֹ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ נַּלֵּה כְּבוֹר מַלְכוּתְךּ עָלֵינוּ מְהַרָה וְהוֹפַע וְהַנָּשֵא עַלֵינוּ לעינִי כָל־חָי וְקָרֵב פּזוּרֵינוּ מבין הגוים ונפצותינו בנס מירבתי־אֶרֶץ: וַהַבִיאֵנוּ לְצִיוֹן עִיְרָדְּ בְּרִנְּה וְלִירוּשְׁלַוֶם בִּית מִקְרָשְׁךְּ בְשִׁמְחַת עוֹלֶם. וְשָׁם נַעֲשֵׂרוּ לְפָנֶיךְ אֶת־־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ הְמִידִים בְּסִרְרָם וּמוּסָפִים בְּהַלְּכָתָם. וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּבָּת הַנָּה וְאֶת־מוּסַף יוֹם) הַשְּׁמִינִי הַג הָעֲאֶרֶת הַנֶּה נְעַשֶּׁה וְנַקְרִיב לְפָּנֶיְךְ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוַת רצונֶךְ בְּמוֹ שֶׁבָּתַבְהָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךְ עַל־יְרֵי משֶׁה עַבְרָּךְ מִפִּי כְבוֹרֶךְ בָּיֹ

(Um Sabbath:)

וּכְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנִי־כְּכָשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה הְּמִימִם וּשְׁנֵי עָשְׂרִנִּים סְלֶת מִנְחָה בְּלוּלֶה כַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתוֹ עַלִּרעלֵת הַתְּמִיר וְנִסְכָּה:)

בּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶּרֶרת מִּהְנֶּה לְּכֶם כָּל־ מְלֵּאכֶּת עֲבֹרָה לֹא תַעֲשׁוֹּ: וְהִקְרַבְּהֶּם עלְה אָשֵּׁרֹה רִיחַ נִיחְחַ לִיִי פַּר אָחָר אָיִר אָחָר כְּבָשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְּעָה הְּמִימִם:

וּמְנְחָתֶם וְנִסְבֵּיהֶם כִּמְרֶבֶּר. שְׁלֹשָׁה צֶשְּׂרנִים לַבְּּר. וּשְׁנֵי צֶשְׂרנִים לָאָיֵל. וְעִשַּׂרוֹן לַכְּכְשׁ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהַלְכָתָם:

(Am Sabbath :)

(ישְּׁמָחוּ בְּמֵלְכוּתְךְּ שׁמְרֵי שַׁבָּת וְקְרָאֵי עְנֶג. עַם מָקַדְשֵׁי שְׁכִיעִי. כָּלָם ישְׂבָעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִפּוּבֶךְ. וּבַשְּׁבִיעִי רְאֵיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁחוֹ. חָמְדַת יָמִים אתוֹ קָרָאתָ. זְבֶר לְמַעֲשֵׂח בְרֵאשִׁית:)

אֶלהוְנוּ וֵאלהֵי אָבוֹתִינוּ מֶלֶךְ רַחֲמֶן רַחֵם עָלִינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הָדְּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָּרה אֵלֵינוּ בַּהַמוֹן רַחָמֶיךְ בּנְלֵל שָׁבוֹת שֶׁעֲשׁוּ רְצוֹנֶךְ. בְּנֵח בִיתְּהְ בְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מְקְדָשׁוּ בְצוֹנֶךְ בִּנְתְּלֵּה בְּבַתְּחִלָּה וְכוֹנֵן מְקְרָשִׁר בְּקֹנִיוֹ וְשֵּׁשְּׁחֵנוּ בְּתִקּנִוּ וְשֵׁשְּׁחֵנוּ בְּתִקּנִוּ וְשֵּׁשְּׁחֵנוּ בְּתִקּנִוּ וְשַׁשְּׁחֵנוּ בְּתִּקְנִוּ וְשֵּׁשְּׁחֵנוּ בְּתִּקְנִוּ וְשֵּׁשְּׁחֵנוּ בְּתִּוֹרְתֵּךְ אָת־פְּנֵי יְדוֹנְה אֵלְתִּיְהְ בְּפִּקּוֹם בְּשָׁלְשׁ פַּעֲמִים נְּעָבֶיה נְבְלָּוִנוּ בַּבְּתוֹרְ אָת־פְּנֵי יְדוֹנְה אֵלְתִּיְהְ בַּפִּקּוֹם בְּשָׁבְיח וְנִבְשָּׁרְ וּבְּתִּיְרְם לְנִייְהְם לְשִּׁירְם לְנִייְהְם לְשִּׁבְם וְנְשְׁבְּעִים וְבְּבָּתוֹר בְּתוֹנְתְקְּה בִּמְּתִוֹם לְשִּבְּוֹת וּבְשָּבְּוֹת וּבְשָּׁבְּתוֹר וְבְּחָר בְּתוֹנְתְם לְשִׁבְּחוֹ בְּמִבְּתוֹ וְבְשָּׁבְּחוֹ בְּעָּמִים וְנְבְּעָּחְ בְּבְּוֹיְהְיִם לְשִׁבְּעוֹית וּבְשָּבְּוֹת וְבְשָּׁבְּוֹת וְבְשָּבְּעוֹים לְּעִבְּיוֹ וְשְּבְּעִייִם לְּעִינִם לְּבָּיִיתְם בְּעִבְים וְבְּבָּעוֹים בְּעִבְיוֹ וְשְּבְּעוֹים בְּעִבְים וְבְּבָּיוֹים בְּעִבְים וְבְּבָּיוֹים וְבְשָׁבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹ וְשְּבְּשְׁנְח בְּעָבוֹים בְּבְּנִייְם בְּבְּיִבְּוֹת וּבְּחָב בְּבְּיִבְּיוֹת וְבְּעָבוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיִבְיוֹת וְבְּבָּתוֹים בְּבְּיִבְּיוֹם בְּשְבִּיוֹם בְּעִבְּיוֹם בְּבְּבִיתְוֹם בְּבְּבִיתוֹם בְּבְּבִיתְוֹם בְּבְּבְיוֹבְוֹת וְבְבָּיתוֹם בְּבְּבִיתְוֹם בְּבְּבִיתוֹים בְּבְּבִיתוֹים בְּבְּבִיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבִּיבְיוֹתוֹים בְּעִבְּיוֹם בְּבְּבִיתוֹים בְּבִּיבְיוֹים בְּבּיוֹבוֹים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבְּיִים בְּבִּיוֹים בְּבִּיוֹים בְּבִּיִים בְּבִּיוֹים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִיּבְיוֹם בְּבִּילִים בְּעִבְּיוֹם בְּבִּיִים בְּבִּיּחְבּוֹבּיוֹם בְּיִבּבוֹים בְּבִים בְּבִּיוֹים בְּבִיתְּחִבּים בְּבִּיבְיוֹם בְּבִיבְים בְּבִּיבְיוֹים בְּבִּיבְיוֹם בְּבִיבְיוֹם בְּבְּיבְיוֹם בְּבִּיבְים בְּבְּבוּים בְּבִיתְיוֹם בְּבְּבִיתְ בְּבִיבְיוֹם בְּבְּבְּבוֹיוֹ בּוֹבוֹיוֹ בּוֹיבוֹיוֹ בְּיוֹבוֹים בְּיוֹבוֹים בְּבְּבוּים בְּבְּבְּיוֹם בְּיבִים בְּבִּיתְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִּיוֹם בְּבִּים בְּבּיוֹם בְּבּיוֹים בּוּבְיוֹים בּבּיבְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹים

רְצֵה יָיָ אָלהֹוְנוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפַּלְתָם. וְהָשֵׁב אָת־ הָעַבוֹרָה לִּדְבִיר בִּיתָךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַּלְתָם בְּאַהַבָּה תָקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתָהִי לְרָצוֹן הָמִיר עַכוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּןד:

פי״ח וְתָעֶבַב לְפְגָּיְךּ נְעִתִירָתֵנוּ בְּעוֹלֶה וּכְכָּרְבָּן: אָנָא רחוּם בְּרַחַמֶּיִרְ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְּדְּ לְצִיּוֹן (עִיכֶךְּ) וְמִבֶּר

ותערב (Gem.) D laß Dir wohlgefallen unfer Beten, wie Ganzopfer und Altargaben! D Erbarmer, in der Fülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurücksehren Deinen Gottesglanz nach Zijon,

הָצַבדָּה לִירוּשֶׁלָּיִם:וְתָּחָזֶיְנָה צִינִיְנוּ בְּשׁוּבְּהְלְצִיּוֹן בְּרַחַמִים. וְשֶׁם נַעַבָּרְהְ בִּיִרְאָרה כִּימִי עוֹלָם וּרְשָׁנִים קַרְּמֹנִיּוֹרח: " בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ שֶׁאוֹתְךְּ לְבַרְּךְ בְּיִרְאָח נַעַבוֹר:

כודים דרבנן

 מזרים אָנַחְנוּ שְׁהַלְּים. הַפּוֹב לְעוֹלָם נְעֶר זִּאָלְהֵי אֲבּוֹתִינוּ לְעוֹלָם נָעֶר צוּר חַיֵּינוּ מְנֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּח חוּץ לְרוֹר נְדוֹר. נוֹנֶה לְּהְ וֹנְסַפֵּר תְּהַלְּתֶךְ עַל נוֹנֶה לָהְ וֹנְסַפֵּר תְּהַלְּתֶךְ עַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת עָבְּרֹ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת עָבְּרֹ נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת עָבְּרֹ נִשְׁמוֹתִינוּ הַבְּקֹר וְצַּהְנְרִים עִפְּנִר וְעַל

בִּי לֹא־כָלוֹ רַחֲבֶּיך וְהַמְרַחֵם בִּי לֹא־תַפוּ חֲסָהֶיך מֵעוֹלֶם קוִינוּ לַך:

וְעל־־כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מַלְבֵּנוּ הָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶר: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ מֶּלָח וִיהַלְּלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֲמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתְּח וְיָ הַפּוֹב שִׁמִךְ וּלְךְּ נָאָח לְהוֹרוֹת:

Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jernsschalazim! Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurücksehrest in Barmherzigkeit! Und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen, wie in den Tagen der Vorwelt und den Jahren der Vorzeit.

ברוך (Borb.) Gelobt sei Du, Ewiger, dem allein wir in Chrsfurcht dienen wollen.

ח׳ אֱלֹמֵינוּ וֵאלֹמֵי אֲבוֹתִינוּ בַּרְבֵנוּ בַּבְּרָבָה הַמְשָׁלֶשֶׁת בַּתוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְרֵי משֶׁה עַבְרֶּךְ הָאַמוּרָה מִפִּי אַהַרן וּבָנִיו חש"א בקול כּוְהַנִים עם קְרוֹשֶׁיךְ בָּאָמוּר:

הכהנים מברכין

בָרוּך אַתָּה יִי אֱלֹקִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קַרָשָׁנוּ בִּקְרָשָׁתוּ שֶל־אַהַרן וְצִוְנוּ לְבָרֵךְ אֶת־ צמו ישְרָאֵל בְאַהַבָּה:

יָבֶרֶכְךְ יִבְרָכְדְ יִיָ מִצִּיּוֹן עשׁר שְׁמִיִם וָאָרֶץ:

וָיָ אַרגוִנוּ מָח־אַרִיר שִׁמְךְ בְּבָל־הָאָרֶץ:

יִישְׁמְרֶבְּ שְׁמְרֵנִי אֵל בִּי־חָסְיתִי בָּךְ:

אלהינו (Borb.) Unfer Gott und unserer Bäter Gott! Segne uns mit bem in Deiner Thorah geordneten dreifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Anecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und feiner Sprößlinge ift ausgesprochen worden, bie Priefter, Deine beilige Schaar.

Die Priester:) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Berr der Welt, der uns mit der Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, fein Bolt Jisrael in Liebe gu fegnen!

Es fegne dich - Es fegne bich ber Ewige von Zijon aus, ber Schöpfer bes Himmels und ber Erden!

Der Ewige - Ewiger, unfer Herr! wie herrlich ift Dein Name auf ber gangen Erbe!

Und behüte dich! — Behüte mich, o Gott! denn auf Dich vertrau' ich.

כשהכהנים מנגנין וישמרך אומרים הקהל

רבונו של־עוֹלָם. אָנִי שֶׁלֶּךְ וַחֲלוֹמוֹתֵי שֶׁלֶּךְ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדְעַ
מַה־הוּא: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֶוְךּ יְיָ אֱלֹהִי וֵאלֹהִי אֲבוֹתִי שֻׁיִּהְיוּ כֶּל־חָלוֹמוֹתִי עֻלִי וְעַל כָּל־יִשְׁרָאֵל לְמוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלְמִוּ אֲחַלִימִי עַל בִיישְׁרָאֵל לְמוֹבְח וֹמֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְּרִיכִים רְפּוּאָה רְפָּאָם וְאַחְלִמְתִּי עַל בִי וּכָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת ווֹמֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפּוּאָה רְפָּאָם וְאַחְלַמְתִּי עַלִּי בִּי וּכְשֶׁת וֹבְעָּם הַנְּכִייְה הַלְּנִי אָל־יְבִי משָׁה רַבְּנִוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל־יְבִי אֶּלִישָׁע. וּבְשֵׁם שֶׁהָפְּרָהְּ בֶּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלֶלֶה לִבְרָכָה בֵּן מִּהְלַיָּה עָלִי שָּרִבּנְיִ מִשְׁה הַבְּעָם הְבָּנִי וְרִיחוֹ עַל־יְבִי מִשְׁר הְרָשָׁע מִקְּלֶלֶה לִבְרָכָה בֵּן מִּהְבַּרְּבְּ בָּל־חֲלוֹמוֹתִי עָלִי אֶרְכָּבְה בָּלְעָם הָרָשָׁע מִקְלֶלֶה לִבְרָכָה בֵּן מִרְבְצִיי: אָמֵלְעֵם הָרָשָׁע מִקְּלֶלֶה לִבְרָכָה בֵּן מִרְבְּבָּי הַבְּעִבְּיוֹ וְתִרְצִּיִי בְּעִבּי שְׁנִי מְלְנִים הָרָשָׁע מִקְלְלֶה לִבְרָכָה בֵּן מִרְבְּבְּי בְּלֹים לְבָרָבְה בְּלְעָם הְרָשְׁע מִקְלְלֶה לִבְרָכָה בִּן וְתִרְצֵנִי וְתִרְצֵּנִי וְתִרְצֵּנִי וְתִרְצֵּנִי וְתְרָצֵּנִי וְתִּבְצֵּי: אָבְלִעם הְרָשְׁע מִקּלְלֶה לִּבְרָכָה בֵּן מִתְרְצִּיי בְּלִים הְבָּלְעָם הְרָשְׁת מִּלְלֶלֶה וֹתְרָצֵנִי וְתִרְצֵנִי וְתִּבְצִיי:

יָּגָרָר אָלחִים יְחָבּּנְוּ וִיבְרְבֵנוּ יָאֵר פְּנְיוּ אִתְּנוּ מֻלְח: יְיָ יִיִּיִּאֵל רַחוּםוְחַבּוּן אֶרֶךְ אַפִּיםוְכַב־חֶמֶרוּאָמֶת: יְּבָּרְבִי הְיִנְאֵל רַחוּםוְחַבּוּן אֶרֶךְ אַפִּיםוְכַב־חֶמֶרוּאָמֶת: יְבָּרֵר אָלִי וְחָבּּנְיּ כִּי־יָחִיד וְעַנִי אָנִי:

אָלֵיך אָלֶיך יְיָ נַפְשׁי אָשַׂא:

וִירֶתְּבֶּךְ הִבָּה כְצִינֵי צַכְּרִים אֶל־יֵר אָרוֹנֵיהֶם כְּעִינֵי שִׁפְּחָה אֶל־יֵר נְּכִרְתָּה בֵּן צִינִינוּ אֶל־יְיָ אֵלֹחֵינוּ עַר שֵׁיִחָבָּנוּ: יבונו של עולם. עַר שֵׁיִחָבָּנוּ:

Es laffe lendsten — Gott begnad' uns und fegne uns, laffe lenchten fein Antlit mit uns! Selah.

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlit, — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einsam und bedrängt bin ich.

Bn dir - Bu Dir, Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so find unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unsern Gott, bis Er uns begnadigt.

יִשְׂא בְרָכָה מֵאָת יְיָ וּצְרָקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: ישא (וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל מוֹב בְּצִינֵי אֱלֹחִים וְאָרָם:) יָנָ חָגַּנוּ לְדָּ קּוְינוּ הָנֵה וְרַעָם לַבְּקָרִים אַף־ 99 T: ישועתנו בעת צרה: אַל־תַּסְתֵּר פָּגֶוְךְ מִמֶּנִי בְּיוֹם צַר לִי הַמָּח־אֵלֵי פֿנוו אָוָנֶךְ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהַר עַנִנְי: אלוד אַלֶּיךְ נָשָׂאתִי אֶת־גִינֵי הַיִּשְׁבִי בַּשְּׁבָוִם: וְשָׁמוּ אָת־שִׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאַנִי אַבְרַבֶם: וִישִׁם לְּךְ יְנָ הַנְּרֻלָּה וְהַנְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצְח 75 והחור כִּי־כל בַּשָּׁמֵיִם וּבְאָרֶץ לְדְּ יְיָ הַפַּמְלְכָה וְהַמִּתְנַשֵּׁא לְכל לְראש:

שָׁלוֹם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמֵר וְיָ וּרְפָּאתִיו:

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns! auf Dich hoffen wir. Sei ihr Arm an jeglichem Morgen und unsere Hulfe zur Zeit der Bedrängniß.

Sein Antlit — Verbirg Dein Antlit nicht vor mir am Tage, da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr am Tage, da ich ruse; eilig erhöre mich!

Bu dir — Zu Dir erheb' ich mein Ange, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und fie sollen meinem Namen ben Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und Ich werde fie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke und Glanz und Sieg und Majestät, denn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über Alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen, spricht der Ewige, und Ich heile ihn.

ק' יְהֵי רָצוֹן מִלְּפָּנֵיך יְיָ אֱלֹהֵי וִאלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁתַּעשֶׁה לְמַען קְּרָשֵׁת חֲסְבֶּיך וְנְבֶּיוֹ עַמְּךְ הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפִּי אַהַרן וּבְנִיו עם קְרוֹשֶׁיף. שֶׁתְּלְהַ לִי בְּקּרְאִי לָךְ וְתִשְׁמֵע תְּפְּלָתִי תְּמִיר וְתֹּפֶּוֹ הַנְּיִוֹ עם קְרוֹשֶׁיף. שֶׁמְּיבְּך לִי בְּקּרְאִי לָךְ וְתִשְׁמֵע תְּפְּלָתִי תְּמִיר וְלֹא בְאַמוֹר בְּנַחְתוֹ וְלֹא בְצָעֵר מִתְּחֵת יְלֹא בְצָעֵר מִתְּחַת יְלִא בְצָעֵר מִתְּחַת לְצִיכְּל וּבֶנֶר לְלְבּשׁ לְנַעַקֹב אָבְינוּ. וְחִתְּבְּנִי וְשְׁמָעִים לְצִינִי בְּלְרוֹמִי וּלְא בְצָעֵר מִתְּחַת לְצִינִי בְּלְרוֹמִי וּלְחָבְּ הְבָּינוּ וְחָתְּבְּוֹ וְנְשְׁמָעִים בְּעִינִיךְ וּבְעִינִי בְּלְרוֹמִי וְלְחָבֶּר וּלְחָבֶר וּלְחָבֶר וּלְחָבֶּר וּלְחָבֶים בְּעִינִיךְ וְבְּבִיי נִשְּׁמְעִים בְּעִינֵיךְ לְבִּבְיוֹ וְלְחָבֶּר וּלְחָבֶים בְּעִינֵין בְּלְבִית וְמִבְּלִיחְנִי בְּרְרָבִי נִשְּׁמְעִים בְּעִינֵין בְּלְבִית וְמִבְּלִיחְנִי בְּרְרָבִי וְמְשְׁמִעִים בְּעִינֵין בְּלְבִיוֹ וְלְחָבֶּר וּלְחָבֶר וּלְחָבֶּר וּלְחָבֶּי בְּבְּנִין וְלְחָבְּי בִּינְה לְחָבְיוֹ וּלְחָבֶּר וּלְמָעִים בְּבְעִינִי בְּלִרוֹמִים בְּעִבוֹי וְלְבְבִין וּלְבְבִיוֹ וְלְבְבִין וּלְבְבִיוֹ וּלְבְבִיוֹ וּלְבְבִיוֹ וּלְבְבִיוֹ וּלְבְבּיוֹ בְּלְבִיוֹ מִילְבְּי בִינְה לְחָבִין וּלְּהְבְּיל וּלְבְיִן וּלְבְבִין וּלְבְּבְיוֹ וּלְבְבּיוֹ וּלְבְבּיוֹ בְלְבִיוֹ בְּלְבִיי בִּינְה לְיבִין וּלְבְבוֹן וּלְהַבְּיל וּלְבְיִי בִינְה לְחָבִין וּלְחָבְין וּלְהַבְּיל וּלְבְיִי בִּינְה לְיבִין וּלְבְבּיוֹ בְּלְבְּיִי בִיבְיוֹ בְּלְבִיוֹ בְיִבְיוֹ בְּלְבִיוֹ בְּלְבִיי בִינְה לְבִיבוֹ וּלְבְבוֹי בִּיבְיוֹ בְּלְבִיי בִּינְיוֹי וְלְחַבוֹין וּלְבְיִים בְּיוֹבְיוֹ בְּלְבוֹבְיוֹ בְּיִים בְּיבְיוֹ וּלְבְבוֹי בְּלְבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹ וּלְבְבְיוֹבְעוֹיוֹ וּבְּבְעוֹיוֹ וְבְּיוֹבְיוֹיוֹי וְלְיבְיוֹ בְּבְּעוֹים בְּבְּבְיוֹי בְשְׁבְּיוֹבְיוֹם וְיִבְּתְיוֹם וּלְבְבְּיוֹבְעוֹיוֹ בְּבְּבְיוֹבְיוֹם וְבְּבְייוֹם בְּיוֹים בְּבְיוֹי בְּיבְעוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְּבְייוֹבְעוֹים בְּבְיוֹבְיוֹיבְיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיבְיוֹים בְּבְּיוֹבְעוֹים בְּבְיבְּיבְיבְיוֹי

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bater Gott! bag Du um Deiner Beiligkeit und Unabe und großen Barmherzigkeit willen, fo wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Brieftersegen gesprochen wurde aus dem Munde Abarons und feiner Sprößlinge, der Dir geweihten Schaar, - daß Du mir nahe seieft, wenn ich Dich rufe, und mein brünftig Gebet ftets erhörest, wie Du das Flehen Jaakobs, des Untadligen, vernommen. Und mögest Du mir geben und allen Gliedern meines Saufes unfere Rahrung und Verpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Rummer, aus Deiner milbspendenben Sand, wie Du Nahrung in Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unferem Ahn. Und laffe uns Liebe, Gunft und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und vernimm unsere Worte, wenn wir Dich anbeten, wie Du den Josef, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunft und wohlgefällig erscheinen ließest vor Dir und Allen, die ihn fahen. Und erweise mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes= und Huldzeichen. Berleihe meinem Herzen Einsicht, all die Worte Deiner Lehre zu verstehen und zu halten und ben in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Sinn für

וְסוֹרוֹמֶיהָ. וְתַצִּילֵנֵי מִשְּנִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעִּיוֹנֵי וְלָבִּי לַעֲבוֹרָתֶךְּ. וְתַאֲרִיךְּ יָמֵי (וִימֵי אָבִי וְאִפִּי) (וִימֵי אָשְׁתִּי וּבָנֵי וּבְנוֹתַי) בְּטוֹב וּבִנָעִימוֹת בְּרָב־עוֹ וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלְה:

ויכוץ לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן: אַדִּיר בַּפְּרוֹם שֹבֵן בִּנְכוּרָה. אַהָּה שֶׁלוֹם וְשִׁמְךּ שֶׁלוֹם. יָהִי רָצוֹן שֶׁתָשִׁים עָלֵונוּ וְעַל־כָּל־עַמְךּ בֵּית וִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

(הכהנים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים •

רבון העולם. עשינוּ פַח־שֶּׁנְוְרָהְ עֻלְינוּ. אַף אַפְה עָשְׂה עִפְּנוּ בַּאֲשֶׁר הַשְּׁבְוְיִם וּבְרֵךְ אֶת־עַפְּוּךּ אֶת־ הַבְּטַחְמָנוּ. הַשְּׁבְּוִיפָּה מִפְּעוֹן לָרְשְׁךְ מִן־הַשְּׁמִוֹם וּבְרֵךְ אֶת־עַפְּוּךּ אֶת־ יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָמְפָּח לָנְוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאְבֹּחִינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלֶב וּרְבָשׁ:)

שים שָׁלוֹם מוֹכָה וּכְּרָכָה חֵן וָחֶפֶּר וְרַחַמִים עָלֵונוּ וְעַל כָּל־יִשְׁרָאֵל עַפִּוֹך. בָּרָבְנוּ אָבְינוּ כָּלְנוּ כָאֶחָר בְּאוֹר וְאַהַבַּר חֶפֶר וּצְּדָקְה וּבְרָבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁרֹוֹם. וְשִׁרָב בְּעִינֶּיְךְ לְבָרֵךְ אָת־עַפִּוּך יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְּכָל־ שְׁעָה בִּשְׁלוֹם: יִשְׂרָאֵל בַּשְׁלוֹם:

קדיש תתקכל .

Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Baters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskraft und Frieden!

אריך Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht! Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein ganzes Bolt Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze! אין כָּאלֹהִינוּ. אִין כַּארנִונוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֲנוּ: מִי כַאלֹהִינוּ. מִי כַארנִונוּ. מִי כְמַלְכֵנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֲנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהִינוּ. נוֹדָה לַארנִינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוֹך אֱלֹהִינוּ. בָּרוֹך אֲרנִינוּ. בָּרוֹך מַלְכֵנוּ. בָּרוֹך מושִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא מֵלְכֵנוּ. אַמָּה הוּא מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא שֶׁהַקְמִירוּ אֲבֹתִינוּ לְפָנִיךְ מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא שֶׁהַקְמִירוּ אֲבֹתִינוּ לְפָנִיךְ אֶת־קְמְנִר הַפַּמִּים:

פְּשׁוּם הַקְּטְהָת. הַצָּרִי וְהַצִּפְּהֶן וְחַהֶּלְבְּנָה וְהַלְּבנְה מְשִׁקּל שִּבְּעִים שִּבְעִים מְנֶה. מוֹר וּלְצִיעָה שִּבְּלֶת גַרְהְּ שְׁשִׁר שִּשְׁר שִשְׁר מְנִה. הַקְּשִּטְ שִּבְּלֶת גַרְהְּ שְׁבִר שִשְׁר עִשְׁר מִנְה. הַקּשְּטְ שְּבִּרְשִׁר. וְקְלִּוֹשְׁר. וְקְנְּמוֹן תִּשְׁעָה. בּרִית בַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה לַבְּין. יִין לְפְרִיסִין מִבִּיא חְלַתָא וְלַבְּין מִּלְתָא וְלַבְּין שִּיּעְה. וְיִן לְּבְּרִיסִין מִבִּיא חְלַתְא וְלַבְּין שִּׁחִית. רְבַע (הַפְּב). מַצְלֵה עָשָׁן בָּלְּה עָּחִיה. רַבְּע (הַפְּב). מַצְלֵה עָשָׁן בָּלְּה עָּחִר הַנְּבְּין שִּמְרוֹן בּּן-נִּמְלִיאֵל אוֹמֵר בִּיְ הַפְּרִיסִין מִיר בִּנְיְבְּי שִׁמְעוֹן בָּן-נִּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצְּרִי שִׁשְּׁפִין בָּה שְׁרְף הַנּוֹמֵף מִעְצִי הַקְּטְף: בּרִית בַּרְשִׁינָה שֵּשְׁפִין בָּה שְׁרָף הַנִּים בְּעָרְה מִבְּילִים עָשְׁר בִּיִּבְּיוֹן שְׁשִּרִין שִּשְׁרוֹן בְּּה בְּנִילִים עִּחָן בִּרִים מִּבְּיוֹ בִּיְּשִׁיִּין בְּה בִּיִּילְה בִּיִּבְיוֹן מִבְּיִלִים עָּחָן מִבְּיִלִים עָּחָן בִּרִּים מִבְּיִים מָּבְּיִם וְבָּה בְּעִוֹרָה מִבְּיִים וְבְּה בְּנִוֹלְים מִבְּיִן הַבְּיִּין מִבְּיִם וְבְּה בְּנִוֹלְים מִבְּיִם מִבְּיִם מְבְּיִם מְבְּיִים מִבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְיִים מִּבְּיִם מִּבְּיִים מִבְּיִם מִבְּיִם מִּבְּיִים מִּבְּיִם בְּבְּוֹבְים בְּבְּוֹב בְּבְּיִבְים מִבְּיִים מְבְּיִים וְ מִבְּיִם בְּעִּוֹך הַבְּיִים מְבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִם מִבְּבִים מִּבְּיִים מִּבְּיִם בְּעִוֹרָה בְּעִוֹרָה מִבְּנִים הַבְּיוֹם בְּבְּיוֹב בְּבְּיוֹב בְּבְּעוֹרָה מִבְּיוֹ הַבְּבְיוֹים מִּבְּיוֹם מִּבְּיוֹם מִבְּיִים מְנִבְים מִּבְּיִים מִּבְּיוֹם מְבִּין מִבְּיוֹם מִבְּיוֹם מִּבְּיוֹם מִבְּיוֹם מְבְּבִין מִּיִבְּים מִּבְּיוֹם בְּעוֹרָה מִבְּיוֹם בְּעִבְים מִים בְּעוֹרָה מִים בְּנִבְים מִּבְּיוֹם מִּבְּיִים מִּיוֹם מְּבְּיוֹים מִּרְים מִּים מְּבְּיוֹם מְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם מְּיִּים מְּיוֹם מִּיוֹם בְּבְּיוֹם מְיבִּים מִּיוֹם מִּיוֹם בְּבְּיוֹם מִים מִּיוֹם בְּבְּיוּם מִּיוֹם מְבִּים מִּיְּיִים מְּבְּיוֹם מְּיִּים מְּבְּיוֹם מְּבְּיוֹם מְּיִים מְּבְּיוֹם מִיּים מְּבְּיוֹם מְּיִים מְּבְּיוֹם מְּבְּבְּבִּיוֹם מְּיִבְּיוֹם מִיוֹם מְּבְּיוֹם מְּבְּבְּבְּי

השיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְרָש:

בַּיוֹם הָרָאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַנִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תַּבֵל וְיְשְׁבֵי בָה:

בַשֵׁנִי הָיוּ אוֹמֶרִים,

נָרוֹל וְיָ וּמְהֻלְּל מְאד בְּעִיר אֱלֹבִינוּ הַר־קַּרְשׁוֹ:

בַּשְׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים.

אָלהִים נַצָּב בַּעַרַת־אַל בָּקְרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּט:

בֶּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים,

אַל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיע:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים ,

בַרְנְינוּ לֵאלֹהִים עוֹוָנוּ הָרְיעוּ לֵאלֹהֵי יַעַקב:

בַשְּׁשִׁי חָיוּ אוֹמְרִים,

יָי מָלֶךְ גַּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יִיָ עוֹ הִתְאַנְר אַף־תִּכּוֹן תַבֵּל בַּל־תִּפוֹט:

בַּשַׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים.

מומור שיר לְיוֹם הַשַּבָּת:

מִנְמוֹר שִׁיר לֶעֶתִיד לְבֹא. לְיוֹם שֶבְלוֹ שַבֶּת וְמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלְמִים:

אָמַר רַבִּי אָלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִיבִי חֲבָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּנִיך: שֻׁלְּוֹם בָּנִיך: שֻׁלְּוֹם בְּנִיך: שֻׁלְוֹם בְּנִיך: שֻׁלְוֹם בְּמִילִהְ שֵׁלְוֹם בְּמִילִהְ שַׁלְוֹם בְּמִילִהְ שַׁלְּוֹם בְּמִילִהְ שַׁלְוֹם בְּמִילִהְ שֵׁלְוֹם בְּמִילוֹם בְּמִילִהְ שֵׁלְוֹם בְּמִילִהְ אֲבַקְשָׁה מוֹב לֶּך: וְיֵ עוֹ לְעַמּוֹ יִחֵן וְיִ יְבָבַהְ אָּלֹוֹם: אַתרעַמוֹ בַשְׁלִוֹם:

עלונו לְשַבּּחַ לַאָּדוֹן הַכּל לָתֵת וְּדֶלָה לְּוֹצֵר כְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ כְּגוֹנִי הָאָרָצוֹת וְלֹא שֶׁכְונוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַרְעוֹת וְמוֹדִים לְפְנִי כְּלְרַהְמוֹנָם:
וְאַבְּחְנוּ כּרְעִים וֹמִשְׁמַחְוִים וֹמוֹדִים לְפְנִי כֶּלֶּהְ מַלְבֵּי מִלְבִּי מִלְבִּי הַמְּלְבִים הַפְּלְרִים וֹמִשְׁתַּחְוִים וֹמוֹדִים לִפְנִי עֵוֹוֹ בְּנְבְהִי מִפְּלֵבִי הַמְּלְבִים הַפְּלְרוֹ בַּשְּׁמְיִם מִפְּעַל וִשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּנְבְהִי מְּלְבְּנִוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְבָּנוּ אֶפֶּם מְּרוֹמִים: הוּא אֱלֹהִינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְבָּנוּ אֶפֶּם וּוֹלָתוֹ. כַּבְּתוֹּב בְּתוֹרְתוֹּ וְיִבְעִתְּ הַיּוֹם וַהַשֵּׁכֹרְ מִלְּבְנִן מִמְּחַת מִּלְבָּנִוֹ מִפְּעוֹל וְעַלְ־הָאָבֶץ מִמְּחַת בִּשְׁמְוֹם מִפְּוֹעֵל וְעַלְ־הָאָבֶץ מִמְּחַת בִּי יִיְי הוּא הָאֵלהִים בִּשְּמְיִם מִפְּוֹעֵל וְעַלְ־הָאָבֶץ מִמְחַת אִין עוֹד:

על־בּן גְקַנָּה לְּךְ יָיָ אֶלהַינוּ לִרְאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּאֶרֶת עָזִּךְ לְחַעַבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָבֶרְץ. וְהָאֵלִילִים בְּרוֹת

Ulus liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichzesestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gesobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Humacht in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: "Und du sollst heut erkennen und es dir zu Gemüthe sühren, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!"

Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Gößen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänzlich יְפָּרֵתוּוּ, לְתַּמָּן עוֹלֶם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָל־בְּנֵי כְשָׁר יִּקְרְאוּ בְּלִּרְיּשְׁמִי־אָרָץ. יַבְּירוּ וְיִדְעוּ בְּלֹּרְ יְּשְׁכֵּי תַבֵּל כִּי לְּךְ תִּכְרַע כָּלֹרְבֶּעִי־אָרָץ. יַבְּירוּ וְיִדְעוּ כָּלֹר יִשְׁמִךְ יְיָבְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְּבוֹר שִׁמְךְ יְלָשוֹן. לְפָנִיךְ יְיָ אֱלֹהִינוּ יִכְּרְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹר שִׁמְךְ יְלָשוֹן לְמִי עִר יִמְלּוֹךְ יִיְ אֲלֹהִינוּ יִבְּרְעוּ וְיִפְּלוּת שֶׁלְּךְ וְיִמְלוֹךְ עֲלִיהֶם וְעֵר: כִּי הַמֵּלְכוּת שֶּלְּךְ וְיִמְלֹךְ וְעִלְם וְעֵר: כִּי הַמַּלְכוּת שֶּלְּךְ וְיִיאוֹלְה וְעִלִם וְעֵר: כִּי הַמַּלְכוּת שֶּלְּר וְיִיאַלְּךְ לְעלֹם וְעָר: כִּי הַמַּלְכוּת שֶּלְר וְיִבְיוֹם הַחוּא יִהְנָה מִּבְּלְכוּת בְּתוֹרְ בְּבְבוֹר וְעָבְם וְעָר: יְיִ לְמֶלֶךְ עַלֹּבְּרְתְּבֶּלְרְיִּבְּלְרְיִבְּעֶרְ בִּיוֹם הַחוּא יִהְנָה וְנְיִי וְמָלֹךְ וְשְׁמוֹּ שֶּׁחָר וְיִבְיִה וְיִי לְמֶלֶךְ עַלֹּבְּתוֹב בְּתוֹרְבְלְּרְיִבְּעָרְץ בִּיוֹם הַחוּא יִהְנָה וְנְבִּית בְּתוֹר וְשְׁמוֹ שֶּׁהָר וְשְׁמוֹ שְּחָר וּיְבְיִה וְיִילְם הְנִיתוֹן בְּלְבְּלְים וְעָר: בְּבְּרוֹבְעָבְיוֹךְ יִיבְּבְּרוֹים הַחוּא יִהְנָה וְנִים הְּנִבְיוֹר וְיִבְיוֹיך וְיְבְיוֹן בְּלְבְים בְּתוֹב בְּתוֹרְבְבְּלְרְים בְּעִרְים בְּלְבוֹים הַחִוּים הַחוּצִים הַוֹים הַחוּצִים בְּיוֹבְים בְּעִרְים בְּיוֹם הַחוּצִּים בְּיוֹב בְּעִרְיִם בְּיִבְּבְּר וְשְׁמוֹ שִּבְּיוֹם הַחִוּא יִּחְנָה וְיִּבְּבְבוֹים בְּתוֹב בְּתוֹבְים בְּרְיִבְיוֹים בְּבִּבוֹים בְּיוֹם הַחִוּא מִיוֹבְים בְּעִיבְיוֹים בְּבְבוֹים בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּרְיבִים בְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹבְים בְּיִבְּיִים בְּבְּתוֹב בְּבְּבְבוֹים בְּבּרוֹים בּיוֹם הַחִבּים בְּבְּיוֹב בְּיִם בְּיִבּים בְּיוֹבְים בְּיִיבְיוֹים בְּיִים בְּיִבְים בְּיוּבְיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּבְּיבְּיבְּיבְיוֹבְיוּים בְּיבְּבְּיוֹבְיוּתוּיוּיוֹם בְּחִוּים בְּיוֹבְים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּיוֹבְיוּת בְּיִיוֹם בְּחִוּים בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוּיוּ בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְים בְּבּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבִיוֹם בְּיוֹבְיוּבְיוּים בְּבְיוּבְיו

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrusen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich bengen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Bor Dir, o Ewiger, unser Gott! müssen sie niederknieen und hinsinken und der Herrsichkeit Deines Namens den Preis bringen und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: "Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig." Und es heißt: "Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Rame einzig."

יתום יקום

שיר היחוד, שיר הכבוד אונד מזמור של יום זיעהע אם ענדע דעם באנדעם.

תפלת מנחה.

אַשְׁבֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְּךְ עוֹר יְחַלְלְוּךְ פֶּלָה: אַשְׁבִי הָעָם שֶׁכָּבְה לוֹ אַשְׁבִי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹהָיו:

(פמה) תְּהַלֶּה לְבָוֹד אֲרוֹמִמְךְ אֱלוֹתֵי הַמֶּלֶבְ וֹאָבַרְכָח שִׁמְךּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּכָל־יוֹם אֲכַרְכֶךָ וַאְבּחַלְלָח שִׁמְךּ לְעוֹלֶם וָעֶר: נָרוֹל יְיָ וּמְהָלֶל מְאדׁ וְלִנְרֶלֶתוֹ אֵין חֵקֶר: דור לְרוֹר יְשַבַּח כַּוְעַשֶּׁיךּ וּגְבוּרוּמֶיךּ יַגִּיְרוּ: חֲבַר כְּבוֹר הוֹבֶך וַדִּבְרֵי נִפְּלָאתֶיך אָשִיתָה: וָעֲווּו נוֹרְאתֶיך יאמְרוּ וּגְרֶלֶּרְקָהְ אָסַפְּּרֶנָּרו: וֹבֶר רַב־טוּבְּךְ יַבִּיעוּ וְצִּרְקָתְּהְ יָרַנּנְוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יִיָּ אֶרֶךְ אַפַּוִם וּנְּרָל־חָסֶר: טוֹב־יִיָּ לַבּל וְרַחֲמָיו עַל־בָּל־מַעשִיו: יוֹרוּך וְיָ בָּל־מַעֲשֶׂיך וַחַסִיבֶיה יְבָרְבְוּבֶרו: בְּבוֹר מַלְבוּתְהָ יאמֵרו וּגְבוּרָתְהָ יָדַבֵּרוּ: לְחוֹדִיעַ לִבְנֵי חָאָדָם גְּבוּרתִיו וּכְבוֹר חֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדָּ מַלְכוּת כָּל־עלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְדָּ בְּכָל־דּוֹר וָדר: סומה יָנַ לְבֶל־הַנּפְּלִים וְווֹמֵף לְבֶל־הַבְּפוּפִים: מִיגִי כל אַלֶּיֶךְ יְשַׂבֶּרוּ וְאַתָּח נוֹתֵן־לָהֶם אַת־אָכָלֶם בְּעִתוּ: פּוֹתֵחַ אָרז־יָהֶךְ וּמַשְּׂבְיַעַ לְבָל־תַי רָצוֹן: צַדִּיק יָיָ בְּבָל־דְּרָבְיוֹ וְחָסִיד בְּבָל־מַצַשָּׂיו: קָרוֹב יְיָ לְבָל־קּרְאָיו לְכל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָאֶמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִיעם: שׁוֹמֵר וְיָ אֶת־כָּל־אוְדַבִּיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים נַשְׁמִיר: תְּהַלֵּת יָנְ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ בָּל־בָּשָׂר שִׁם קַרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַיְּבַנְחָנוּ נְבֶרֶךְ יָה מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְלוּיָה:

^{*)} Ueberfetung G. 73.

ובא לציון נואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בָּרִיתִי אוֹתָם אָמֵר יָיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֵיְךְ וּדְבָבֵי אֲשֶׁר־ שַמְתִּי בְּפִיך לא־נָמְוּשׁוּ מִפִּיך וּמִפִּי זַרְעַך וּמִפִּי זָרַע וַרְצַך אָמַר יִיָ מֵעַתְּח וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּח כָּרוֹשׁ יוֹשֵׁב תָּהַלוֹת יִשְׂרָאֵל: וָקָרָא וָה אָל־וָה וִאָּטֵר קָרוֹשׁ קָרוֹשׁ קַרוֹשׁ יָיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ: וּמְקַבְּּלִין הֵין מן דֵּין וָאָמָרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמֶא עַלָּאָה בֵּית שְׁבִינְתֵה קַרִישׁ עַל אַרְעָיה עוֹבַר נְבוּרְתֵה קַרִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עַלְמַיָּא יִי צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא וִיו יָקְרַה: וַתִּשְּׂאֵנִי רְוּחַ וָאֶשְׁמֵע אַחֲרֵי קוֹל רַעשׁ נְּרוֹל בָּרוּךְ בְּבוֹר־יְיָ מִפְּזְקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְצִת בַּתְרֵי כָּל וְיַעַ שַׂנִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרין בְּרִיךְ יָקָרָא דַיִי מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָה: יְיַ יִמְלֹדְ לְעלֶם וָעֶר: יִי מַלְכוּתָה קָאֵם לְעַלַם וּלְעָלְמִי עָלְמִיָא: יָנָ אֱלֹהֵי אַבְרֶּהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמְרָה־וֹאת לְעוֹלֶם לְיִצֵר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַפֵּוְדְּ וְהָבֵן לְבָבָם אֵלֵיִדְ: וְהוֹא רַחוֹם יְכַפֶּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִירת וְחִרְבָּה לְחָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר בָּל־חֲמָתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי מוֹב וְסַלְּח וְרַב־הֶפֶר לְבָל־קרְאֵיף: צְרְבָתְהָ צֶבֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְהְ אָמֶת: תַּתַן אֲמֶת לְיַעַקב חֶסֶר לְאַבְרָרָם אֲשֶׁר־נִשְּׁבְּעָתְ לַצַבֹּתְינוּ מִימִי ֶקְרֶם: בָּרוּךְ אֲדְנָי יוֹם יוֹם יַנְעַמְס־לֶגוּ הָאֵל יְשׁוּעֲתֵנוּ מֶלָה: יִי צְבָאוֹת עִפְונוּ מִשְׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַנַעַקב הָלָה: יָיָ צְבָאוֹת אַשְׁרִי אָרָם כּמֵחַ כָּך: יָיָ הוֹשִׁיעָה חַפֵּוֹלֶהְ יַעַגִנוּ בְיוֹם־קַרְאֵנוּ: בְּרוֹךְ אֶלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכָבוֹרוֹ וְהַבְּדִילֶנְוּ מָן הַחּוֹעִים וְנָתַן לְנוּ תּוֹרַת אֲמֶת וְחַיֵּי עוֹלֶם נְשַע בְּתוֹבֵנוּ הוֹא יִפְתַח לְבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׁם בְּלֹבֵנוּ

Und es wird fommen für Zijon ein Erlöser und für die von Miffethat Bekehrten in Jaakob! fpricht der Ewige. Und Ich - dies ift mein Bundniß mit ihnen, spricht ber Ewige: mein Beift, der auf dir ruht, und meine Worte, die Ich gelegt in beinen Mund, follen nicht weichen aus beinem Munde und bem Munde deiner Kinder und beiner Kindeskinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bift der Heilige, thronend unter ben Lobliebern Jisraels. — Und es rief Giner bem Andern zu und sprach: Heilig, heilig, heilig ift der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit. (Und fie empfangen Giner von dem Andern das Wort und fprechen: Beilig in den Simmeln der höchsten Sobe, der Stätte feines Gottesglanzes, heilig auf der Erde, dem Werke feiner Macht, hei= lig in Ewigkeit und in Ewigkeit der Ewigkeiten ift der Gott der Beerschaaren; voll ift die gange Erde vom Glanze feiner Berrlichkeit1). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Bepriefen fei Die Berrlichkeit des Ewigen von seiner Stätte aus! (Und es trug mich empor ber Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens berer, die Lobgefänge anstimmten und sprachen: Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen aus der Stätte, wo sein Abglanz thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Der Ewige - fein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger, Gott Abrahams, Jizchafs und Jisraels, unferer Bater! bewahre dies für ewig als ben Trieb ber Gedanken im Bergen Deines Bolfes, und richte ihr Berg zu Dir. - Er aber ift barmherzig, vergiebt die Schuld und richtet nicht zu Grunde und wendet so oft seinen Zorn ab und wecket nicht auf seinen ganzen Brimm. - Denn Du, o Berr, bift gutig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrufen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. D verleibe Trene dem Jaafob, Suld dem Abraham, die Du geschworen unseren Bätern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Berr! An jedem Tage legt Er uns auf, Gott, unser Beil, Gelah. Der Ewige der Beerschaaren ift mit uns, eine feste Burg ift uns ber Gott Jaafobs, Selah. Ewiger der Heerschaaren! Beil bem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt fei unfer Gott, der uns erschaffen hat zu seiner Ehre und uns abgesondert von den Freglänbigen, und ber uns gegeben die Lehre ber Bahrheit und bas ewige Leben gepflanzet in unfere Mitte. Er öffne unfer Berg durch feine Lehre, und lege in unfer Berg feine Liebe und Ehr=

¹⁾ Die hier und fpater eingeschloffenen Worte find die halbaifche Um-fdreibung (Thargum) ber vorangegangenen Bibelverfe.

אַהַבְּתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׁוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְּרוֹ בְּלֵבְב שְלֵם.
לְּמַעֵן לֹא נִינַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבָּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּגִיךְּ
יְיָ אָלהֵינוּ וִאלהִי אַכוֹתִינוּ שִׁנְּשְׁמוֹר הָקְּיְךְּ בָּעוֹלָם חַהָּה וְנִיכְשׁ טוֹבְה וּבְּרֶבְּ לְשְׁנֵי יְמוֹת חַפְּשִׁים וּלְחָיֵה וְנִרְאָה וְנִירַשׁ טוֹבְה וּבְּבָר לִשְׁנֵי יְמוֹת חַפְּשִׁים וּלְחָיֵי לְעוֹלָם אוֹהֶךְ: בְּרוֹךְ הַנְּבֶר אֲשֶׁר יִכְטַח פַיִּי וְעָדִי־עַר כִּי בְּיָה וְיָ צוֹר פִי וְהָיָה וְיִ מִבְּטְחוֹּ בְּךְ יוֹרְעִי שְׁמֶךְ כִּי לֹא־עָוַבְהָ דּרְשֵּׁיךְ עוֹלְכִי וְנִיבְשִׁחוּ בִייְ עַבִּי־עַר כִּי בְּיָה וְיָ צוֹר עוֹלְכִי וִיִּבְיִים וֹיִבְּיִם וֹיִבְיִם וֹיִבְּיִם וְיִבְּיִם וְיִבְּיִם וֹיִנִי וְנָבְיִם וֹיִבְּים וְיִבְּיִם וְיִבְּיִם וֹיִבְּיִם וְיִבְּיִם וְּנִייִם וְנִילְּה וְיִנְיִם וְנִיבְשְׁחוּ בְּדְ יוֹרְעִי שְׁמֶךְ כִּי לְא־עָוַבְהָּ דְּרָשִׁיךְ יִיִּבְיִם וֹיִבְיִים וֹיִבְיִם וְיִבְּיִם וֹיִבְיִים וְיִבְּיִם וֹיִבְּים וְיִבְּיִם וְיִבְּיִם וֹיִי וְיִבְשְׁחוֹ בִייְ וְתָּרָה וְיִבְשְׁחוֹ בִּי וְבִישְׁחוֹ בִייְ וְבָיִבְּים וְיִבְשְׁחוֹ בִייְ וְבָּיְם וְיִוֹבְים וְנִיבְיִים וֹיִבְיִם וֹיְבִים וֹיִבְים וֹיִבְיִים וֹיִבְים וְנִיבְשְׁחוֹ בִייְיְבְיִים וֹנִים וְנִיבְשְׁחוּ בִייְ וְבָּיְם בְּנִי וְנִיבְשְׁחוֹ בִיבְשְׁוֹב וֹיִבְשְׁחוֹים וְיִיבְשְׁחוֹ בִּיִים וְנִייִים מִּבְּים וְיִבְיִים וֹיִבְישְׁוֹן צִּיְקוֹ יִנְּדִיל מִוֹנְם וֹיִיבִים מוֹנִים וְיִיבְשְׁרִין בְּיִבְּים וֹנְבִייִים וְיִבְשִּים וְיִיבְּים וֹּיִי בְּיִין מְיִבְיּים וְיִיבְיִים וְּיִים בְּיִבְים וֹבְיִין בְּיִים מְּבְּים וְּבִייִּבְּבְּיִים וְיִיבְיִים וְּיִיבְיִים וְיִיבְיִים וְּיִים בְּיִיוֹיְנִייִים וְיִיבְיִים וְּיִבְים וְּעִים וְיִיבְים וְינִים וְיִיבְים וְנִייִים וְיִיבְים וְבִיים וְיִיבְים וְּיִים וְיִיבְים וְיוֹים וְיוֹים וְיוֹים וְיִים וְיִים וְיוֹבְיים וְבִיים וְיוֹים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְיִיבְיים וְּיִים וְיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְיִיבְּים וְיוֹים וְיִיבְיוֹים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִיבְיוֹים וְיוֹבְיוֹים וְיִיבְיוּים וְנִיבְּיוּים וּיִים וְיִייִים וּיִיים וְיִיבְיוּים וְּיִים וְיִיים וְיִיבְּיוּים וְיּיִים וּיִים וּיִים וּיִייִים וּעִיים

חצי קריש .

(Am Sabbath:)

וַאַנִי תְפִּלְתִי לְּךְ וְיָ עֵת רָצוֹן אֶלְהִים בְּרָב־חַסְהֶּךְּ עַנֵנִי בָּאֲמֶת יִשְׁצִרְּ:

> בשבת מוציאין ס"ת וקורין בפ' וואת הברכה. סדר ההוצאה תמצא לעיל בתפלת שחרית (עמוד 138).

furcht, und daß wir seinen Willen ersüllen mögen und ihm dienen mit ganzem Herzen, auf daß wir uns nicht mühen umsonst
und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Möge es beschlofsen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott,
daß wir beobachten Deine Sahungen in dieser Welt, und wir
das Glück haben und erleben, sehen und erben Heil und Segen
für die Jahre der Zeit des Erlösers und für das Leben der fünftigen Welt, auf daß Dich lobpreise unseres Geistes Herrlichseit
und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott! immerdar daut' ich
Dir. Gesegnet ist der Mann, der vertranet auf den Ewigen,
und der Ewige ist seine Zuversicht. Vertranet auf den Ewigen,
und der Ewigeit; denn in Jah, dem Ewigen, ist ein Hort der
Ewigkeiten. Und verkauen mögen auf Dich die Deinen Namen
kennen; denn Du verlässelt nicht die Dich suchen, Ewiger! Der
Ewige will es um seiner Gnade willen: Er macht groß die Lehre
und herrlich.

(Am Sabbath:)

Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit. D Gott, in der Fülle Deiner Huld, erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heils!

וְנָאת הַבְּּרָבָה אֲשֶּׁר בָּרַךְ משֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהָים אֶת־ בְּגֵנְ יִשְׂרָאֵלְ לִפְגֵיָ מוֹתְוֹ: וַיֹּאמֵר יְרוָה מִפִּינַן בָּא וְזָרַח מְשֵּׁצִיר בְּלָמוֹ הוֹפִּיצִ מֵהַר פָּאבְרן וְאָתָה מֵרְרְבָרַת קֶבֶשׁ קימינוֹ אַשַּדָּרת לָמוֹ: אַף חבֵב עַפִּים בָּל־קְרשָיו בְּיֶבֶרְ וְהַב הַבְּנִ לְרַנְּלֶּךְ יִשְּׂאַ מִבּבְּרְמֵיף: חוֹרָח צִנְּח־לָגוּ משֶׁח מורשה קהלת ישקב: ויתי בישרון מלה בהתאפף רָאשׁי עָׁם יַחַר שִּבְּמֵי יִשְׂרָאֵל: יְתִי רְאוֹבֵן וְאַל־-יָמֶת וִיהִי מְתָיו מִסְפֶּר: ס וְנָאת לִיחוּדָה נִיאמַר שְׁמַעַ יְחֹנָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַכִּוֹ הְבִיאֶנִוּ יָדָיוֹ רָב לֹוֹ וְעָוֶר מִצְּרָיו תִּהְיֶה: פ לוי וּלְלֵנִי אָפֵר הָפֶּיך וְאוּרֶיף לְאַישׁ חַסִיּדֶךְ אֲשֶׁרְ נִפִּיחוֹ בְּמַבְּה הָריבַהוּ על־בוי מְרִיבְרָה: הָאמֵר לְאָבִיוּ וּלְאָמוֹּ לָא רָאִיתִיו וָאֶרִז־אֶחָיוֹ לָא הִכָּיר וְאֶת־בָּנָן לָא יָדָע כַּיַ שָׁמְרוֹ אִמְרָהֶׁךְ וּבְרִיתְהָ יִנְצְרוֹ: יוֹרַוּ מִשְׁפָּשֶׁיהָ לְיְעַלְב וֹתוֹבֹעה לְיִשְּׂבָאֵל יָשִּׁימוּ לְמוֹבָה בַּאַפֶּׁך וְכַלִיל עַר-מִוֹבְּחֶך: בָּבַךְ יְחַנָּה חֵילוֹ וּפְצַל יָבָיו מִרְצֶּח מְחַץ מְתְנֵים קָמֶיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמְוּן: ס לְבִנְימֵן אָמַר יְדִיר יְהוֹּה יִשְׁכָּן לָבֶטַח עָלָיִו חִפָּף עָלָיוֹ כָּל־הַיּוֹם ובִין כְּתַפָּיו שָבֵן: ם שלישי וּלְיוֹמֵף אָמֵר מְבֹרֶכֶת יְהוֹנֶה אַרְצְוֹ מִפֶּוְנֶר שָׁמַיָּם מַשָּׁל וּמִהְהָוֹם רבָצֶת הָחַת: וּמִפֶּוּנֶר הְבוּצְת שֻׁמָשׁ וּמְפֶּוּגֶר גָּרֶשׁ יָרָקִים: וּמֵרָאשׁ בַּרְרֵי־ֶקְרֶם וּמְפָּוְגֶר גִּבְעַוֹת עולָם: וּמִפֶּגָר אֶבֶץ וּמְלֹאָה וּרְצְוֹן שְׁבְנִי סְנָּחָ תְּבוֹאַתְה לְרָאשׁ יוֹמַףְ וּלְקָרְקֹד נְזִיר אֶחֶיו: בְּכוֹר שוֹרוֹ חָבֶר לוֹ וְקַרְנֵי רָאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַפּוֶים יְנַנַּתְ יַחְבָּן אַפְּסֵי־אָּקֶרֶץ וָהַם רַבְבָוֹת אֶפְרַיִם וְהַם אַלְפֵּי מְנַשֶּׁה:

סגביהין וגוללין ומחזירין ס"ת להיכל - הש"ץ אומר ח"ק -

אַרנְי שְׁפָתִי תִּפְתָח ופִי נִגִּיר תְּחַלְּתֶךִּ:

בְּרוּךְ אַתָּרו וְיָ אֶלהֵינוּ וֵיּאלהֵי אֲבוֹחֵינוּ אֵלהֵי אַבְרָהָם אֶלהִי יִצְחָק וֵאלהֵי יַצַקבׁ הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵה הַכּל וְזוֹבֵר הַסְרֵי אָבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל לִבְנִי בְנִיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהַבָּה. מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָנֵן. בָּרוּךְ אַתָּח וְיִ מָנֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָבּוֹר לְעוֹלֶם אַדְנָי מְחַיֵּה מֵתִּים אַתָּה רֵב לְהוֹשְיעַ.
מַשִּׁיב הָרְוֹחַ וּמוֹרִיד הַנְּשָׁם. מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶמֶּד מְחַיִּה מֵשִׁיב הָרְוֹחַ וּמוֹרִיד הַנְּשָׁם. מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחָמֶּד מְמִים בְּבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵּיא חוֹלִים וּמַתִּים וּמְקַיִּם וְמִפִּים וְמִפְּר: מִי כְמִוֹךְ וּמַתִּיר אֲסוֹרִים וּמְקַיִּה לְּךְ מֵלֶּךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ בְּעל נְּבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֵלֶּךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ בְּעל נְבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לְךְ מֵלְתִים. בְּרוֹךְ אַתָּה וְיִ שִּוֹעָה: וְנִצְּמִין אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוֹךְ אַתָּה וְיִ מְחַיֵּה הַמְּתִים:

אַתָּה קָרוֹשׁ וְשִׁמְּהְ קָרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְ פָּלָרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

פ"וח קרוש קרוש וְי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

ח' לְעָפְּתָם בְּרוּךְ יִאמֵרוּ. ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִפְּוּקוֹמוֹ:

ח׳ וּכְּדִכְרֵי קָדְשְׁךְּ כְּחוּב לֵאמר.

פ"וח יִמְלֹדְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹדֵיְהָ צִיוֹן לְרֹד נָרִד הַלְלוּיָה:

ח' לְדֵרְ נְהָרְ נַנְּיִר נָרֶלֶךְ וּלְנַצֵּח נְצָחִים קְרֶשְׁתְּךְ נַקְרִישׁ וְשִׁכְחַדְּ אֶלְהַיִנוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶר כִּי אֵל מֶלֶךְ נְּרוֹל וְקְרוֹשׁ אָתָּ.... קָרוֹךְ אַפְּרוֹ יָרָר נָנִיר נָּבְּרוֹשׁ:

^{*} Reduichah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

ח' נְקַהֵּשׁ אֶת־שִּמְךּ בָּעוֹלֶם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְהִישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. בַּבָּתוֹב עַל־יַד נְבִיאֶּך. וְקָרָא וֶת אֶל־וֶת וְאָמֵר

אַהָּה בְחַרְהָנוּ מִבֶּל-הָעַמִּים. אָחַבְהָּ אוֹתָנוּ וְרָאֵיתָ בְּנוּ. וְרוֹמַמְתְּנוּ מִבְּל-הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקְדֵּשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתֶיְדְּ. וְמֵרַבְתָּנוּ מַלְבֵנוּ לַעֲבוֹרָתֶךְ. וְשִׁמְךְ הַנְּרוֹל וְהַקָּרוֹש עָלֵינוּ קָרָ~תָ:

וַתְּהֶן־לְנוּ יִיָ אֶלהֵינוּ בְּאַהַבָּה ישׁבָּחוֹת לְמְנוּחָה 0 מוֹעֲדִים לְשִׁמְדִי חַגּ הָעַצֶּרֶת הַוָּה וְמֵן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּצַּהַבָּה) מִקְּרָא־ הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצֶּרֶת הַוָּה וְמֵן שִׂמְחָתֵנוּ (בְּצַּהַבָּה) מִקְרָא־ הַבָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֵלֹהִינוּ וִאלֹהִינוּ וִאלֹהִי אַכּוֹתִינוּ יִעְלֶה וְיָבֹא וְיֵנְיְעַ וְיֵבְאָה וְיִבְּאָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפְּקּה וְיִנְבָר וִכְרוֹגְנְוּ וּפִּקְהוֹגְנְוּ וְיִבְּלְּה וְיִבְּעָה וְיִבְּעָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפְּקּה וְיִנְבָר וִכְרוֹגְנְוּ וּפִּקְהוֹגְנְוּ וְיִבְּלְוֹם אֲכוֹתֵינוּ וְוֹכְרוֹן טָשִׁים בָּן־דָּוֹר עַבְהֶּךְּ. וְיִבְּרוֹן יְרוּשְׁלִים עִירֹן בָּל־עִפְּהְ בִּית יִשְּׁרָאֵל לְפָגִיף לְפָּגִיף לְפְלִּטְה לְמוֹבְה לְמוֹבְרה לְחֵוֹ וּלְחֶפֶר וּלְכָהְמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹכֵּ וְשִׁנְעִנוּ בוֹ לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹכֵּ וְשִּעְנִוּ בוֹ לִבְרָבְר יְשׁוּעְה וְבִּחִם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כוֹ לְחַיִּים וּבְּרְיְשוֹעְה וְבִּחִם עַלֵּינִוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כוֹ לְחַיִּים וּבְּרְבְּר יְשׁוּעְה עִּנִוּ בוֹ לִבְרָבְר יְשׁוּעְה וְבחוֹם אָלִינְוּ וְהוֹשִׁעְנוּ כוֹ לִבְרָבְר יְשׁוּעְנוּ בוֹ לְבְרָבְר יְשׁוּעְנוּ בוֹ לְבְרָבְר יְשוֹנְוּ וְבחוֹם אָלִינִוּ וְהוֹשְׁלִוּ בּי אֵל מֶלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אְהָּה:

רְצֵח יָיָ אֶלהִינוּ בְּעַפְּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְּפִּלְּתָם. וְחָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִרְכִיר בִּיתָדּ. וְאִשׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהֲכָּה תָקַבֵּל בָּרָצוֹן וּתָחִי לִרָצוֹן תָּמִיר עַבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַכָּּוּך:

יָנָ הַפַּּחָוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מודים דרבנו מודים דרבנו

בּרוּה אֵל הַרוֹבאוֹת:

אָלִם עַל שְׁאָבַּחְוֹנוּ מוֹבִים לְהָּ

וְלְצַשׁוֹת רְצוֹגֶף וֹלְאַבְּהְּדְּ בְּלַכְּכּ

וְלַצַשְׁיוֹת לְבִּינְּהְ וֹתְלְּבִיוֹ וֹתְלְּבִי וֹצְלֵנוּ ווֹצֵר שְׁהֶחָיִלְנִי נְלִבְּבְּשְׁרְ וֹלְצְלְנִי וּוֹצֵר שְׁהֶחָיִילְנוּ וְמִצְּבְיוֹנוּ נְּלְעִבְּהְּדְּ בְּלַכְּנ שְׁלְחֵי כָר בְּשָׁיר וֹצְלְנוּ ווֹצֵר שְׁלְחֵי כָר בְּשָׁיר וֹצְלְנוּ ווֹצֵר שְׁלְחִי כָר בְּשָׁיר וֹצְלְנוּ ווֹצֵר בוורים זְבְנוֹנוּ וֹמִלְּבִי וְבְּבּוֹת וְחוֹבְּאוֹתוּ עַרְר בְּבִרְאַשִׁים וְנִינְּ וְאַלְחֵינוּ וְמִבְּיִם לְּהָּ

לא־תַמוּ חַסְרֵיךּ מֵעוֹלָם

מזרים אַנְחָנוּ לֶךְ שָׁאַתָּח לְעוֹלֶם נָעֶר צוֹר חַיֵּינְנּוּ מָגן לְעוֹלֶם נָעֶר צוֹר חַיִּינְנּוּ מָגן נוֹנָה לְּהְיִם בְּיֶרְךְ וְעַל נוֹנָה לְּהְיִם בְּיֶרֶךְ וְעַל נוֹנָה לְהְּיִם בְּיֶרְךְ וְעַל נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶךְ וְעַל נִפְּלְאוֹתֵיךְ שָׁבְּכָל־יוֹם עְפְוֹנוֹ וְעַל נְפְלְאוֹתֶיךְ שְׁבְּכָל־יוֹם עְפְוֹנוֹ וְעַל עָתְ עֶרֶכ נְכְּלֶּרְ וְצְוָּנְרָיִם. הַפּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ רַחְמֶיךְ וְעַלְ בִּי לֹא־כָלוּ רַחְמֶיךְ וְעַלְ קנִינוּ לָה:

וְעֵל כָּלָם וִתְכָּרֵך וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְבֵּנְוּ תָּמִיד לְעוֹלָם נָעָר: וְכל הַחַיִּם יוֹדְוּך פֶּלָה וִיחַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֲמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעִוְרָתִנוּ מֶלָה. כָּרוּך אַתְּה יִיָ הַפּוֹב שִׁמְךּ וּלְדָּ נַאֵה לְהוֹדוֹת:

שֶׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַפְּוְהְ תָּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתְּה הוֹץ מֶלֶהְ אָרוֹן לְבָל־־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינִיְהְ לְבָרֵהְ אָת־עַפִּוְךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־־עֵרת וּבְבָל־־שָׁעָח בִּשְׁלוֹמְןּ. בְּרוּךְ אַתָּח יִיְ הַמְבָרֵךְ אָת־עַפּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם: אָלהי נְצר לְשׁוֹנִי מֵרָע וֹשְׂפְתִי מִהַבֵּר מִרְמָה.

וְלְמְּקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בֶּעָפָר לַכּל חִּהְיָה. פְּתַח לְבִּי

בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּמִצְוֹתֶיְךְ חִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי

בְּעִח מְהַרָה הָפֵּר עַצְּתָם וְקַלְּקֵל מַחֲשֵׁבְתָּם: עֲשֵׂח לְמַעַן

שִׁכְּוֹךְ עֲשֵׂח לְמַעַן יִמִיגֶךְ עֲשֵׂח לְמַעַן קְרָשְׁתֶךְ עֲשֵׂח לְמַעַן

מִינְרָ: לְמַעַן יִחָלְצוּן יִדִיהִיךְ הוֹשְיעָר יִמִינְךְ וַעֲמֵּח לְמַעַן

תְשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוּא יַעֲשֶׂח שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בֶּל־

עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוּא יַעֲשֶׂח שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל־

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶןךּ יְיָ אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁיִּבְּנֶה בִּית הַפִּקְרָשׁ בִּמְהַרָח בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קּרְמֹנִיוֹת: וְשֶׁם נַעֲבָרְךְּ בִירָשָּׁח בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קּרְמֹנִיוֹת: וְעִרְבָה לַיִי מִנְחַת יְחוּדָה וִירוּשָׁלְהַ בִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמֹנִיוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה · קריש תתקבל · עַלְיְנְרּ (305 .€). קריש יתום ·

מעריב ליל שמחת תורה.

ח׳ בּּרְכּוּ אֶת־יִיְי הַמְּבֹרָה: קּיחּ בּּרוּך וְי הַמְּבֹרְךְ לְעוֹלֶם וְעֶרִים הַכּוֹכָבִים בּּמִשְׁמְרֹתִיהֶם בְּּרָקִיע הַכּוֹכָבִים בּּמִשְׁמִרתִיהֶם שְּעָרִים וְבְתַבוּנָה מְשַבָּה פּוֹתְחַ שְׁעָרִים הַכּוֹכָבִים בּּמִשְׁמִרתִיהֶם בּּרָקִיע אַר־־הַוְּמַנִּים וּמְחַבּר אֶרִּ־ הַכּוֹכָבִים בּּמִשְׁמִרתִיהֶם בּּרָקִיע הַכּוֹכָבִים בּּמִשְׁמִרתִיהֶם וּמְחַבּר אֶרִּ־ הַכּוֹבָא יוֹם וַלְוְיָלָה נּוֹלֵל אור מִפְּנִי חְשֶׁךְ וְחְשֶׁרְ וְחְשֶׁרְ מִיּמְבַּרוֹ אור מִפְּנִי חְשֶׁרְ וְחְשֶׁרְ וְחְשֶׁרְ מִיּמְבַּיִר

 ק' יִתְּבֶּרָךְ וְיִשְׁתַּבֵּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנָשֵׁא׳ שְׁמוֹ שֶּל־ בֶּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רָאשׁוֹן וְהוּא אַחַרוֹן וּמִבּּלְעָרִיו אִין אָלהִים. אַחַרוֹן וּמִבּּלְעָרָיו אִין אָלהִים. סְלֹּוּ לְרֹכֵּב בָּעַרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְוּוּ לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמֶם עַל־בֶּל־בְּרָבָה וּתְהֹלָה: בֶּרוּךְ עַל־בֶּלֹרְ מַלְכוּחוֹ לְעוֹלָם וְעֵר: יְהִי שֵׁם וְיָ מְבֹּלֶךְ מֵעַתָּרֹּ וְעַר־עוֹלֶם:

אור. וּמַעַכִּיר יוֹם וּמֵבִיא לְוֶלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לְוְלָה. יִיָ צְבָאוֹת שִמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיר יִמְלֹךְ עָלֵיְנוּ לְעוֹלָם וָעֶר:

אֶת־יוֹם הַשְּׁמִינִי, בְּמוֹב יַוְמִינִי. רָבֵּי פַּלֵּט יְסוֹבְבֵנִי. לְעֵת־עֶרֶב בְּצִלּוֹ יְלוֹנְנִי:

בָּרוּךְ אַתָּח יָנָ חַפַּוְעַרִיב עַרָבִים:

אַהַבַּת עוֹלָם בֵּית יִשְׁרָאֵר עַמְּךְ אָהַרְהָ. תּוֹרָתְּ וּמְצְּוֹת חָקִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִפֵּרְהָ. עַלֹּ־בֵּן יִי אָלהִוּנּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּכְקוֹמֵנוּ נָשִׂים בְּחָקֶקיּך. וְנִשְּׁמֵח בְּּרִבְרֵי תוֹרָתְּךְ וּבְמִצְוֹתֶיךְ לְעוֹלָם וָעֶר. כִּי חֵם חַיֵּיְנוּ וְאְרֶךְ וָמִינוּ וּבְהָם נָהְנָּה יוֹמָם וְלָוְלָה. וְאַהַבְתְּךְ אַלֹּ־מָסִיר מִפֶּונּוּ לְעוֹלְמִים:

בּרוּף אַסֵּף. פְּמָדָה מְּלָיוּ לְחֵאָם בְּרוּף אַסֵּף. פְּמָדָה מְּלָיוּ לְחֵאָםף: בְּנֶה אֲצֶׁרֶת חַג אְסֵף. אֹחֲבָיו יְלָתֵב אַלָּיו לְחֵאָםף: אַיָּפָּה אָחַב בּּרַף בִּּרְסֵף. בְּמִדָּה מְּלְיוּ לְחֵאָםף:

Gebet

für den Abend des Simhath Thorah.

ברכו (Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! ברכו (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Belt, auf bessen.) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, auf bessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufsthut die Himmelspforten und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte und reihet die Sterne auf ihren Wachtsposten am Firmamente nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Lichte, läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht und hat gesondert Tag und Nacht. Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott, der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd, — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit.

(DR') An diesem achten Tag der Feierzeit Halte Gott Segensheil mir bereit! Mich umgebe Jubelsang von ihm, der mich rettet, Der Abends mich in seinem Schatten bettet.

Gelobt feift Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

Mit ewiger Liebe haft Du Dein Volk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns nies derlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gesetzen und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigseiten!

Die ihn Filichtenden liebend krönt Er mit reichem Segen, In vollem Maß von je ließ Er seine Gnade sich regen. An diesem Feste des Schlusses, der Frucht Ernte, O sammelte Er seine Freunde, brächte nach die Schaar, die entsernte Urtenden Belobt seist Du, Ewiger, der liebt sein Volk Fisrael.

¹⁾ Berfaffer ber Feststilde für biefen Abenb: M. Bigdat b. Mofcheb.

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע וִשְּׁרָאֵל יְהֹנָה אֱלֹהֵינוּ יְהַנָה וּ אֶחֶך:

בָּרוּהְ שָׁם כְּבוֹר מַלְבוּתוֹ לְעוֹלָם וְעָר:

וְאָחַרִּת בִּיתֶּךְ וְהָיוֹ הַדְּבָרִים הָאֵּלֶּח וְּבְּרָבְּקְ הְבְּלְבִּקְים עַלְּרִבְּים הָאֵּלֶּח וְבְּלְבְּקְּתְּ בְּעִבְיִים הָאֵּלֶּח וְבְּלְבְּקְּתְּ בְּעִבְיִ מְצַוְךְּ וִבְּלִבְיִתְּ וְבְּלָבְּקְּתְּ וִבְּלְבְּקְתְּ וִבְּלְבְּקְתְּ וִבְּלְבְּתְּם עַלְּרִבְּיִתְּם עַלְּרִבְּיִרְ וְבִבְּרְתָּ בְּּחַ בְּשִׁבְתְּם עַלְּרִבְּיִרְ וְבְּלֶבְּרָתְּ וְבְּלְבְּתְּם עַלְּרִבְּיִרְ וְבְּלְבְּרָתְּ וְבְּלְבְּתְּם עַלְּרִבְּיִתְּם עַלְּרִבְּיִתְּם בִּיִּעְבְּתְּם עַלְּרִי בִּיתְּבְּתְּם עַלְּרִבְּיִבְּיִּתְּם בְּעִבְּיִבְּיִים הָאַלֶּרִיךְ:

וְהָנָרוֹ אָם־שָׁמֶעׁ תִּשְׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתִׁי אֲשֶׁר אָנבֵי מְצַנָּה אֶתְבֶם הַיָּוֹם לְאַהֲבֶּה אֶת־יְהוְּהְ אֶלְהֵיכֶם וּלְעַבְרוֹ בְּבָל־לְבַבְבֶבֶם וּבְבָל־נַפְּשְׁבֶם: וְנָתַתַּי מְשַׁר־אַרְצְבֶם בְּעִחְוֹ יוֹכֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָפַפְּתָּ דְנָבֶּׁהְ וְתִירְשְׁהְ וִיצְהַכֶּךְ: וְנָתְתִי געשׁב בְּשֶׂרְהָּ לִבְהֶמְתֶּךְ וְאָבַלְתָּ וְשָׂבְגְתָ: השִּמְרֵוּ לָבֶּם פּוֹרִיפְתָּח לְבַּבְּבֶבֶם וְסַרְהָּם וְעַבַּדְהָהם אֱלֹתִים אֲחַרִים וְהִשְּׁמְחֵויתֶם לָחֶם: וְחָרָה אַף־יְחנָה בָּבֶּם וְעָצַרְ אָת־ הַשְּׁמִים וְלְאַ־יִהְיֶּהֶה מְשָׁר וְהָנָאַבְטְּה לֹא תִמָּן אֶת־יְבוּלְהָ וֹבַּבַרְמָּם מְחֵלָה מֵעַל הָבָּבֶץ הַמּבֹּר אֲאֶער יְחַנָּה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתָּם אֶת־דְּבָרֵי אֵׁלֶח עַל־לְבַרְכֶם וְעַל־נַפְשְׁבֶם וּקְשַׁרְהֶּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל־יֶּדְבֶּם וְהָיִוּ לְמִוֹטְפָת בֵּין אַינִיבֶם: וְלִפַּרְתָּם אתָם אֶת־בְּנִיבֶם לְדַבַּרְ בָּסְ בְּשִׁבְחְּךָּ בָּבִיתֶּלְ וּבְלֶּבְתָּךְ בַּנֶּבֶרְ וּבְשָׁבְבָּךְ וּבְקוּמֶך: וּבְתַבְתָּם על־מְזוֹווֹת בִּיתֶך וּבִשְׁעָרֶיך: לְבַּעוֹ יִרְבָּוֹ יְמִיבֶם וִימֵי בְנִיבֶּם ַעל הָאַרְטָּה אֲשֶׁר נִשְבַּע יְהוְה לַאַכְתִיכֶם לְתֵת לָהֶם כּימִי הַשְּׁמַיִם על־הָאָרֶץ: שמע Höre, Fisrael! der Ewige, unser Gott, ift ein einiges ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei ber Name ber Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einsschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie ben zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Sch ench heut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu bienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Seele, fo werde Ich den Regen eures Landes geben zu feiner Zeit, Fruhregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Getreibe und bei= nen Moft und bein Del. Und Ich werbe Gras geben auf beinem Felde für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Butet euch, daß nicht ener Berg bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bücket, und über euch der Born des Ewigen erglühe, daß Er verschließe den Sim= mel, daß fein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige euch giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch gu Bergen nehmen und zu Gemuthe, und fie binden als Wahr= zeichen auf eure Sand, und fie feien zum Dentbande zwischen euren Augen. Und lehret fie eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitest in beinem Sause und wenn du geheft auf bem Wege und wenn du dich hinlegft und wenn du aufftehft. Und schreibe fie auf die Pfoften beines Saufes und an beine Thore! Auf daß fich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf bem Erbboben, ben ber Ewige geschworen euren Batern, ihnen gu geben, - wie die Dauer bes Simmels über ber Erde.

וֹיִאְמֶר יִהְּנֶר אֶל־מְשֶׁה לֵּאְמְר: דַּבֵּר אֶל־ בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְאָמֵרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׁוּ לְהֶם צִיצְת על־בַּנְבֵּי בִּנְדִיהֶם לְּדְרֹתָם וְנְהַנֶּוּ עַל־צִיצְתְּ הַבְּנֶךְ פְּתִיל הְבֵלֶת: וְהָיֶרֵה לְכֶם לְצִיצִר וְבְּיִבְּהְ בְּתְּלוּרוּ אֲחֲבֵי לְבַבְּכֶם וֹעְשִׁיתֶם אֹתְ וֹלְא תָתוּרוּ אֲחֲבֵי לְבַבְּכֶם וְעָשִׁיתֶם אֹתְם וֹנִים אַחֲבִי לְבַבְּכֶם וֹעְשִׁיתֶם וֹנִים אַחֲבִי לְבַבְּכֶם וְעָשִׁיתֶם אָתְר־אַתֶּם וֹנִים אַחֲבִי לְבַבְּכֶם וֹעְשִׁיתֵם לְאַלְחֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם וֹנִים אַחֲבִי וְהִייִתֶם לְבְּבְּכֶם אֲשֶׁר אָתְם אֶנִי יְהוְה אֶלְהֵיכֶם אֲשֶׁר הִיּתְם לְבִּינִם לְהְיִוֹת לְכֶם הִצְּשֶׁר הִיִּבְם לְהְיִוֹת לְכֶם הִצְּיִים לְהְיוֹת לְכֶם הִצְּיִים לְהְיוֹת לְכֶם הִבְּיִים לְהְיוֹת לְכֶם הִצִּיִים אָנִי יְהוֹה אֵלְהֵיכֶם הִבְּיִם לְהְיוֹת לְכֶם הִצִּיִים אָנִי יְהוֹה אֵלְהֵיכֶם:

אָמֶת וָאָמוֹנָה כָּל־זֹאת וְקַנֶּם עָלֵינוּ כִּי הוֹא יִי אֱלֹהִינוּ וְאָנַחְנוּ וִשְּׁרָאִר עַפוּו: הַפּוֹבְנוּ מִיַּר מְלָכִים מַלְּבֵנוּ הַנּוֹּאָלֵנוּ מִכַּף כָּל־אוֹיְבֵי נַפְּשׁנוּ: הָשִּׁל הַנִּפְּרָע לְנוּ מִכַּף כָּל־אוֹיְבֵי נַפְשׁנוּ: הָעשׁה נְּרֹלוֹת מִיְבִי וְנִפְּלָאוֹת עַר־אִין מִסְפָּר: הַשְּׁטֹ נְנְפְשׁנוּ בְּפִשְׁנוּ בְּפְשׁנוּ בְּפִשְׁנוּ בְּפְשׁנוּ בְּפִיבְינוּ וְנִפְּלָאוֹת עַר־בּאִין מִסְפָּר: הַשְּׁטֹ נַבְּשְׁנוּ בַּחַלְּתִי עַל־בָּלְרשׁנְּאִינוּ: הַעְשֹׁה לְנוּ נִסִים בְּבְּעִוֹ וְנִיְנִם קַרְנִנוּ עַל־בָּל־שֹּנְאִינוּ: הַעְשִׂה לְנוּ נִסִים וּנְבָּית בְּנִי חַם: הַפַּבָּה וּנְקְיִם לְבִינוֹ עַל־בְּלִרשׁנְאִיהֶם בְּצִיְרְמַת בְּנִי חָם: הַפַּבָּה מְתֹּוֹכְם לְחֵרוֹת עוֹלְם: הַפְּעָבִיר בְּנִיוֹ בֵּין נִּוְרֵי יַם־סוּף מְתֹּרוֹת עוֹלְם: הַפְּעָבִיר בְּנִיוֹ בִּין נִּוְרָתוֹ שִּבְּחוּ וְהִוֹרוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בִּרְצוֹן קְבְּלוּ מְבִּרוֹ בְּנִין וְבִיים בְּאוֹנְתִי בִּין וְבִּיוֹ בִּין בִּיִן בִּיִן בִּיִּבְרוֹ שִּבְּחוּ וְהוֹרוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוֹתוֹ בִּרְצוֹן קְבְּלוּ מִבְּרְנוֹ וּוֹ בִין וְבִּיוֹ בִּין בְּבִּוֹ בִּיוֹ בִּין וְבִּיְנִם וְנִבְיתוֹ שִּבְחוּ וְהוֹרוּ לִיבְּתוֹ בִּין וְבִּיתְם בְּנִין וְבִיית בִּשְׁנִים וְשִּבְּחוֹ וְבִּין וְנִבּיית וְבִּיוֹ בְּיוֹן הְבְּנִי וְשִּבְּתוֹ וְהוֹרוּ לִיבְּית וְבִּית יִשְּרָאל לְּךְ עָנוּ שִׁירָם. מִשְׁה וּבְנִי יִשְּׁרָאל לְךְ עֵנוּ שִׁירָם:

den Kindern Jisrael und sprich zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schausseden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaussäden des Zipfels eine purpurblaue Schuur ansehen. Und das sei euch zu Schausäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgesührt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אמת Wahr ift es und zuverläffige Gewißheit bies Alles und für uns bindend. Denn Er ift der Ewige, unfer Gott, und Reiner außer ihm, und wir find Jisrael, fein Bolt. Er ift es, ber uns befreiet aus der Hand ber Gewaltherren, unfer König, ber uns erlöset aus ber Sand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unfertwegen heimkommen läffet unferen Widersachern und ber Lohn gahlt all den Keinden unferes Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder ungählbar; ber uns erhält am Leben und nicht wanken läffet unfern Auß; der uns treten läßt auf die Söhen unserer Feinde und aufrichtet unsere Rraft über all unfre haffer; ber für uns Bunder und rachende Bergeltung genbt an Pharaoh, Beichen und augenfällige Werke am Boben der Sohne Chams; ber schlug in feinem Grimme alle Erftgebornen Migrajims und hinausführte fein Bolt Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; ber hindurchleitete feine Rinder burch bas gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte Er. Und es faben feine Rinder feine Stärke, gaben Lob und fangen Preis feinem Namen, und feine Berrichaft mit willigem Bergen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kin= ber Jisraels stimmten Dir an ein Lied.

ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר יצחק בר משה לוי הקטן חוק אמן.

שְׁמִינִי אָפֵּץ בִּפְנֵי עַצְמוֹ, בְּחוֹב לְקְרְוּעַ לִשְׁמוֹ. בֵּיוֹם הַשְּׁמִינִי: שְׁמִינִי נְּמָרוֹ בְּפַיִּס הָנֶּל וְוְמָן, דָבְר שִׁר וְקְרְבָּן מְשְׁמִינִי: שְׁמִינִי מִּבְּעַ לְבִצוֹת בְּעָר מִבְּחָם הַשְּמִינִי: שְׁמִינִי שִּׁמְינִי שִׁמְינִי מִלְּפְנֵי פְּנֵי־פְנָיוֹ, נְחֶלְק בְּכְל־עִנְנָנְיוֹ. בִּיּוֹם הַשְּמִינִי: שְׁמִינִי מִלְּפְנִי פְּנִי־פְנָיוֹ, נְחֶלְק בְּכְל־עִנְנָנְיוֹ. בִּיּוֹם הַשְּמִינִי: שְׁמִינִי מְלֹפְנֵי בְּנִי בְּנִילְּחַ מֶּלֶּךְ, עֵת וַיְבְּרְכוֹ אֶת־הַמֶּלֶלְּה. בִּיּוֹם הַשְּמִינִי בְּיֹם הַשְּמִינִי בְּיֹם הַשְּמִינִי בְּוֹל שִׁמֵע בְּצְּהָבְּח, רַבַּת בִּיחם הַשְּמִינִי: שְמִינִי קוֹל שִׁמֵע בְּצְּהְהָ, רְבָּת בִּיחם הַשְּמִינִי מְלִּבְתוֹ מְעִנְתוֹ בְּיוֹם הַשְּמִינִי קוֹל שִׁמֵע בְּצְּהְהַבְּח, רַבַּת בִּיחם הַשְּמִינִי בְּוֹל מִעְנִית בְּיִלוֹ מִעוֹנְתוֹ שִׁמִר בְּיִבְּחֹם הַשְּמִינִי: שְׁמִינִי שְׁלוֹם שׁמֵר צְּהָהָר, רְבָּת בִּיוֹם הַשְּמִינִי: שְׁמִינִי שְׁלִם הַשְּמִינִי בִּים הַשְּמִינִי בְּלִּם הַשְּמִינִי בִיוֹם הַשְּמִינִי בִּיוֹם הַשְּמִינִי בְּלִּב הוֹם הַשְּמִינִי: שְׁלוֹם שׁמֵר בְּיְלְנִת רְנְלֹוֹ מִעְלִּית רַנְלְלוֹ. בִּיוֹם הַשְּמִינִי: שְׁמִינִי שְׁלִית רַנְלְלוֹת בְּלְנִת בְּיוֹם הַשְּמִינִי: בְּיוֹם הַשְּמִינִי: שְּיִים בְּילִית רְנְלְלוֹת בִּוֹם הַשְּמִינִי:

שְׁמִינִי יְּצַּׁנָּח חַׁסְדּוֹ בָּקְרוֹשׁ לְעַפוּוּ. בַּּבַּלְיְלָה שִׁירֹח עָפוּ. משֶׁרֹ הַשַּׁלִּים בְּעוֹּלֶםוּ. עַלֵּוְנוּ בְּמֵאָז יְהִי נְעֲמוֹ: בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִּׁמְחָה רַבְּּה וְאָמְרוּ כָלָם.

מי־כָמְכָּרֹה בָּאֵלָם יְהוָה מִי כָּמְכָרֹה נָאְדָּר בַּקְדֵשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה־פֵּלֵא:

שמיני יצוה Am achten entbiete Huld der Heilige seiner Schaar! Rachts bring' ich ihm Preissieder dar. Der König, in seiner Welt herrschend mit mächtigem Schalten, D wie von je an uns lass' Er seine Holdsal walten!

בנילה In hoher Lust und Freude sprachen sie Alle:

"Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?" מַלְכוּתְדּ רָאִוּ בָגֶיִךּ בּוֹקִעַ יָם לִפְנֵי משֶׁח:

שְׁמִינִי הֵימִיכָּה יָיָ לַפּוֹבִים. קְרָאֶיךְ בִּרְבָרִים עֲרֵבִים. סוֹבוֹת יַשְּׁמִיעַ לָאֲהוּבִים. נְעַם מֵלְכוּתְךְּ עֲנוֹת תְּאָבִים:

> יָה צור יִשְׁעְנוּ פָּצוּ פָּח וְאָמְרוּ. יִהוֶּה יִמְלֹךְ לְעִלָם וָעֵר:

וְגָאֶמֵר. כִּי־פָּדָה יִיָ אֶת־־יַצַקבׁ וּגְאָלוֹ מיַּד חָזָק מִמְנּוּ: שְׁמִינִי חֻלֶּק לְשִׁבְעָה וְגַם לִשְׁמוֹנָה, מִצְּזָה עָלֵינוּ לָתֵת מָנָה. זִכְרוֹן אָבוֹת יִוְבָּר־בָּם שׁבֵּן מְעוֹנָה. קְנוֹת שֵׁנִית עֲדַת מִי מָנָה:

> ני"א בָּרוּך אַמָּח וְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגְאַלוֹ: (נ"א בָּרוּך אַמָּח וְיָ נָאַל יִשְׂרָאֵל:)

הַשְּׁבִּיבֵנוּ יָנָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִיבֵנוּ מַלְבֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סָכַּת שְׁלוֹמֶךּ וְתַקְּנֵנְוּ בְּעֵצָּח טוֹכָח מִלְפִּנֶּוְדְּ

מלכוחך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh!

Um achten, o Herr, Deine Gitte den Guten wolle spenden, Die mit holden Flehens Anf an Dich sich wenden! Heilbotschaft an die von Dir Geliebten laß gelangen, Die Deiner Herrschaft Annuth zu preisen innig verlangen!

n "Dies ift mein Gott!" huben fie an, und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאמר Und es heißt: "Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren."

Bon siebentägiger Feier, von der Frende Walten Soll auch das achte Fest sein Theil erhalten. Der Bäter liebend gedenk', o Du, der thront ob Sphären! O laß die zahllose Schaar Dir geeignet nen gehören!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, König, Hort Jisraels und sein Erlöser!

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unfer Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unfer König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt und leite uns וְחוֹשִׁיצֵנוּ לְמַעַן שְּמֶךְ וְהָגֵן בַּעַבְנוּ וְהָמֵר מֵעְלִינוּ אוֹיֵב הָבֶּר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָנוֹן וְהָסֵר שְּׁמָן מִלְּפְּנִינוּ וּמַאַחֲבִינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךְ תַּסְתִּיבִנוּ. כִּי אֵל שוֹמְבנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָה כִּי אַל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַר-עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלִינוּ סָכַּת שְׁלוֹמֶךְ:

שְׁמִינִי אֶּלֹהִים יְחָגָּנוּ. מִמְּעוֹן קָרְשׁוֹ לְבָרְבֵנוּ. נָאָמוֹ יָקָם מַלְבֵּנוּ. בִּפְרִיסַת שְׁלוֹמוֹ לְסוֹבְבֵנוּ:

יְשְׁרָאֵל וְעַל בְּל־עַמּוֹ שְׁלוֹם עָלֵוְנוּ וְעַל בְּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשְׁלָוֵם:

וַיְרַבֵּר משֶה אֶת־מֹעֲרֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קריש •

im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen und schirme uns, und wende von uns Feind und boje Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlite und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt!

Am achten Tage Gott in Gunft und Gnaden zu uns sich wende, Aus seiner heiligen Wohnung Er seinen Segen uns spende. Sein Wort mög' Er, unser König, zum heile bald erfüllen, Mit seines Friedens ausgespanntem Zelt uns stets umhüllen!

Celobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Feruschalazim.

וידכר Und Moscheh verkündete die Feste des Ewigen den Kindern Sisrael.

אַרנָי שִׂפָּחֵי חִפְּחָח ופִי יַנִיר חְהַלְּחָף:

בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ אֶלֹחֵינוּ וֵישׁלֹחֵי אֲכוֹחֵינוּ אֱלֹחֵי אַכְרָהָם אֱלֹחֵי יִצְחָק וֵאלֹחֵי יַעַקב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּכּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹכִים וְקְנֵּה הַכּל וְוֹוֹכֵר הַסְרֵי אָכוֹת וּמֵכִיא נוֹאֵל לִבְנִי בְנִיהֶם לְּמַעוְ שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִיעַ וּמָנֵן. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ מָנֵן אַכְּרָהָם:

אַחָה גְבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדְנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַחָּה רֵב לְהוֹשְיעַ.
מַשִּׁיב הָרְוּחַ וּמוֹרִיד חַנְּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶמֶד מְחַיִּה מֵתִים בְּחָמֶד מְחַיִּה מֵתִים בְּרָחֲמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵּץ חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְלַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישׁנִי עָפְר: מִי כְמְוֹךְ בַּעְל נְבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ בְּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֶלֶרְ מַמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנָאָמָן אַחָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוֹךְ אַחָּה וְיִ מְחִיה המתים:

ארט D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund ver- fünde Dein Lob!

Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Läter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebest die Todten, stark, um stets zu helsen; — der wehen lässet den Wind und herabsallen den Regen, der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Fallenden früht und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Fallenden frühr und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Fallenden stützt und seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuwerlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, des Ewiger, der die Todten belebt.

אַתָּה בָּרוֹשׁ וְשִׁמְהּ בָּרוֹשׁ וּמְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְּלְוּהְּ מָּלָה. בָּרוּהְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ:

אַהָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתָּ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתְּנוּ מִכָּל־הַלְשוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתְּיְדְּ. הָקָרַבְתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַכוֹּדָתֶךְ. וְשִׁמְדְּ הַנָּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵיְנוּ קָּרָיִים:

(Am Ausgang bes Sabbath.)

עתוריענו יי אָלהינו אָת־מִשְׁפְּטִי צְרֶקְךְ נִחְלַמְּהֵנוּ יִּנְשׁוֹרת חָמִי רְצוֹגְןּךְ. וַמִּמְּן־לְנוּ יִי אֵלהִינוּ מִשְׁפְּטִים יְשִׁרִים וְתוֹרוֹת אֵמֶת חָמִים וּמִצְוֹת טוֹכִים וַמִּנְי מִשְׁפְּטִים יְשַׁרִים וְתוֹרוֹת אֵמֶת חָמִים וּמִצְוֹת טוֹכִים וַמִּנְי יִשְׁכָּוֹ יִי אֲלהֹינוּ מְשְׁפְּטִים שַּבְּת וּכְבוֹר מוֹעֵר וַחֲנִינֵת הָרֶגְל. וַמַּבְּהֵל יְיָ אֵלהֹינוּ שַּבְּת וּכְבוֹר מוֹעֵר וַחֲנִינֵת הָרֶגְל. וַמַּבְהֵל יְיָ אֵלהֹינוּ בִּין קְבָּשׁ לְחַל, בֵּין אוֹר לְחְשֶׁךְ, בֵּין וִשְּׁרָאֵל לְעַמִים, בֵּין יִשְׁרָאֵל לְעַמִים, בֵּין יִשְׁרָאֵל לְעַמִים, בִּין יִשְׁרָאֵל לְעַמִים, בִּין לְבְּשָׁת יִמִי חָפַוְעשָׁה. בִּין לְּבְשָׁת שַּבְּת יִבְּי הְבְּלְתָּ וִמְּנְשָׁה. בִּין לְבְשָׁת שִׁבְּת יוֹם מוֹב הְּבְּלְּתָּ, וְמֶת־יִמְיִם הַשְּבִּיעִי מִשְׁשָׁת יְמֵי הַפַּוְעשָׁה קְּבְּשְׁתָ. הִבְּלְתָּ וִקְבְּשְׁתָּ אָת־עַמְּךְ יִשְׁרָאֵל בְּעָמִים, כִּיִּים בְּבְּלְתָּ, וִקְבִּשְׁת יִמִי הַפַּוְעשָׁה קּבְּשְׁת, הִבְּלְהָ וִקְבִּשְׁת מִּוֹ מוֹב הִבְּלָּתְ וִקְבִּשְׁת מִוֹב הִבְּלְהָ וִקְבְּשְׁת מִּן מִּן בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּת יוֹם מוֹב הִבְּלְּהָ וִקְבְּשְׁת מִּן מִין מִּיִּבְיּת בְּבְּיִבְיִים בְּיִבְיִים הְבִּיְבְיִים בְּיִבְיִים בְּבִּילְהָ וִבְּבְּלְהָ וִבְּבְישְׁת מִּבְּים בְּבְיּבְיּת בְּיִבְּיִם בְּבְּבְיּתְ בִּיִים בְּבְּיִבְּית בְּבְּבְיּתְ בִּיּבְיּת בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּבְיּבְיִים בְּבִּיבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבִּיבְיִּים בְּבְּבְּיִים בְּבְבְּיִים בְּבְּבְּיִבְּים בְּבִיים בְּבְּיִים בְּיִבְיִים בְּבְיוֹים בְּבִּיבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִּילְם בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְיּבְּים בְּיִים בְּבְּבְים בְּיבְים בְּעִים בּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבּבּים בְּיבְבּים בְּיבּבּבְים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּיבְבּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְים בּיּבְּים בְּיבְּבּים בְּיבְּבְּים בְּיִים בּוּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיבְּים בְּיִבּים בְּבּבּים בְּבְּבְּים בּבּיוֹים בּיוֹם בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּיִבְּים בְּבְּבְיבְּים בְּיבְּבְּבְּיבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְיבְּיוֹבוּיוֹים בְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּבְּים בְּבְּבְ

וַתְּמֶּן־לָגוּ יִיָּ אֱלֹהֵינוּ בּאַרְבָּה מוֹעַרִים לְשִׁמְחָה חַנִּים וּוְסֵנִים לְשָׁשוֹן. אֶת־יוֹם חַשְּׁמִינִי חַג הָעַצֶּבֶת הַנָּה וְמֵן שִׁמְחָתֵנוּ מִקְּרָא־קְדֶשׁ וֵבֶּר לִיצִיאַרת מִצְרָיִם:

אָלהִינוּ וִאלהִי אָבוֹתִינוּ יִעְלֶה וְיָבֹא וְיַגְּיעַ וְיֵרָאָה וְיָבֹא וְיַגְּיעַ וְיֵרָאָה וְיִבָּאָה וְיָבָא וְיִבְּאָה וְיִבָּאָה וְיִבָּאָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפָּקּה וְיִזְבָרוֹן עִבְהָּדְּה וְיִבְּרוֹן יְרוּשֶּׁלַיִּם אַבוֹתִינוּ וְזִבְרוֹן מָשִיחַ בּּן־דָּוֹר עַבְהָּדְּה וְזִבְרוֹן יְרוּשֶּׁלַיִם בּּיוֹם עִיר לְּרָשֶׁךְּה וְזִבְרוֹן בָּל־עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶוְךְ לְפְּגֵּיךְ לְפְּגֵּטְה עִיר לְחָיִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לְמוֹיִם וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לְמוֹיִם וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

Du bift heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Du haft uns erforen aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

(Am Ausgang bes Sabbath.)

Deine heilvollen Vorschriften, und uns gelehrt, auszuüben die Sahungen Deines Willens. Du haft uns, Ewiger, unser Gott! gerechte Vorschriften und eine wahrhafte Lehre ertheilt, Bestimmungen und Gebote voll Segens, und uns zu Theil werden lassen geiten froher Festeslust und heilige Feiertage und Festeszeiten freudiger Erhebung. Du haft uns beschieden die Sabbathweihe und Festverherrlichung und seierliche Lust, und unterschieden, Ewiger, unser Gott! zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, Jisrael und den Völkern, dem siebenten Tage und den sechs Werktagen. Die Heiligkeit des Sabbaths und des Festtages hast Du von einander unterschieden und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiliget. So hast Du abgesondert und geheiliget Dein Volk Sisrael mit Deiner Heiligung.)

Und Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, dieses Schlußesest, die Zeit unserer Freude, eine heilige Berufung zur Erinsnerung an den Auszug aus Mizrajim.

Unser Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschief und das Gebächtniß unserer Bäter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalazims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses, zur Kettung und zum Guten, zur Hulb und zur Gnade, zum Erbarmen,

הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצְרֶת הַוָּה: זְכְרֵנוּ יְיַ אֲלֹהֵינוּ כּוֹ לְּטוֹבָה. וֹפְקְרֵנוּ כוֹ לִכְרָכָה. וְהוֹשִׁיצֵנוּ כוֹ לְחַיִּים. וּבִרְכַר יְשׁוּעָה וְרַחְמִים חוּס וְחָבֵּנְוּ וְרַחִם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיצֵנוּ. כִּי אֵלֶיךְּ עִינִינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּח:

רְצֵה יָנְ אֶלהֵינוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּכִתְפִּלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִרְכִיר בִּימֶךְ. וְאִשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהַכְּה הָקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר ְעַכוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּוְד:

וְתֶתֶוֶנְנָה צִיגִינוּ בְּשׁוּבְךָּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתְּה יָיָ הַפַּחֲוִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹרִים אֲנַחֲנוּ לֶךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֵלהִינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר. צוּר חַיִּיְנוּ מָגן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְרוֹר נְרוֹר. נוֹנָה לְּךּ וּנְסַפֵּר מְהַלְּמֶךְ עַל חַיֵּיְנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָבֶךְ וְעַל נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לָךְ וְעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִפְנוּ וְעַל נִשְּׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לֶךְ וְעַל נִפֶיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם נְצְהָרָיִם. הַפּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיְךְ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־ תְפוּוּ חֲסָבֶיךְ. מֵעוֹלָם קּוְינוּ לָךְ:

וְעַל בָּלֶם יִתְבָּרַך וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְה מַלְבֵּנְוּ הָמִיד לְעוֹלֶם

Leben und Frieden an diesem Schlußseste. Gedent' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns milb und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs- und huldreich, bist Du.

Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und ersreue uns durch Deine Hilfe und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott! in Freude und Wonne Deine heiligen Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt Jisrael und die Festzeiten.

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

tehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschleckter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, daß gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Ausscher kennt Deine Halb. Von jeher hoffen wir auf Dich.

unfer König! beftändig, auf immer und ewig. Und Alles, was

וָעָר: וְכל הַחַיִּים יוֹרְוּךְ מֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֲמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ מֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּח וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְּ וֹלְךָּ נָאֶה לְהוֹרוֹת:

שֶׁלוֹם רֶב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךְ תְּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתְּה הוּזּאַ מֶלֶךְ אָרוֹן לְבָל־־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֶיְךְ לְבָרֵךְ אָת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־־עֵרת וּבְכָל־־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךְ. בְּרוּךְ אַתָּח יִיָּ הַמְבָרֵךְ אָת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְׁלוֹם:

אָלהַי נְצר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וּשְׂפָּחַי מִהַבֵּר מִרְמָה.

וְלְמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּהוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַכּל תִּהְיָה. פְּתַח לִבִּי

בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּמִצְוֹתֶיךְ חִּרְהוֹף נַפְשִׁי. וְכל הַחוּשְׁבִים עָלֵי

בְּעָה מְהַרָּה הָפֵּר עֲצָתְם וְקַלְּקֵל מַחֲשַׁרְתָּם: עֲשֵׁח לְמַעֵּן

שִׁמֶךְ עֲשֵׁח לְמַעַן יִחָלְצוּוֹן וְרִירֶיְהְ הוֹשְׁיעָה וְמִינְךְ וַעֲשֵׁח לְמַעַן

תִשְׁרָצוֹן אִמְרִי־פִּי וְהָנִיוֹן לִבִּי לְפָבֵּוְךְ יְיָ צוּרִי וְנִאָּלִי:

עשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל־

יִשְׂרָאַל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִשְׂרָאַל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְחִי רָצוֹן מִלְּפָנֵוְךְ יְיָ אֱלֹחֵינוּ וֵאלֹחֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִבְּנֶה בֵּית הַפִּיְקְבָּשׁ בִּמְהַרָח בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַרְמנִיוֹת: וְשֶׁם נַעֲבֶרְךְ בִירָשָּׁח בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַרְמנִיוֹת: וְעַרְבָה לַיִיָ מנְחַת יְחוּדָה וִירוּשָׁרָה בִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַרְמנִיוֹת:

קריש שלם •

Die Gebete und Gefänge beim Herausnehmen ber Thorahrollen — nach bem Brauch vieler Gemeinden — f. im Morgengebet S. 277.

lebt, banke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, v Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön bankendes Bekenntniß abzulegen.

Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Jisrael, Dein Volk; denn Du, o König, bist Herr alles Friedens! Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube seise demüthig gegen Alle. Dössen mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Iisrael. Darauf sprechet: Umen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrfurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

Die Gebete und Gefänge beim Herausnehmen der Thorahrollen — nach dem Brauch vieler Gemeinden — f. im Morgengebet S. 277.

סדר קדוש.

בּרוּך אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם בּוֹרֵא־ פְּרִי הַנְּפֵּן:

בּרוּך אַתָּה וְיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִכְּל־־עָם וְרוֹמְמְנוּ מִכְּל־־לָשׁוֹן וְקִדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוּ. בְּנוּ מִכְּל־־לָשׁוֹן וְקִדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוּ. נְתְּתְּוֹים לְשְׁשׁוֹן אֶת־יוֹם חַשְּׁמִינִי חַג הָעַצְרֶת הַנֶּח וְמֵן שִׁמְחָתְנוּ מִקְרָא־קְרֶשׁ וֵכֶר לִיצִיאַר מִצְרָיִם לְשִׁמוֹן אֶת־יוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצְרֶת הַנָּח וְמֵן שִׁמְרָתְנוּ מִקְרָא־קְרֶשׁ וֹכֶר לִיצִיאַר מִצְרָיִם. כִּי בְנוּ שִׁמְחָרוּ וּבְשְׁשׁוֹן הִנְחַלְּתְנוּ מִבְּלְהְעִמִים וּמוֹעֲבִי קְרְשְׁךְ בְּשִׁקְּתוּ וֹיִ מְקַבְּשׁׁר וְיִ מְקַבְּשׁׁר יִנִי מְקַבְּשּׁׁר וְשִּׁרְאֵל וְהַנִּמְנִים: יִּי מְקַבְּשׁׁר וְיִי מְּלְהָעוֹים: יִשְּׁרְאֵל וְהַנִּמְנִים:

במוצאי שבת מוסיפין גר והברלה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם בּוֹרֵא־ מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ אֶלְהִוּנוּ מֶלֶךְ הְעוֹלָם הַפַּבְּדִּיל בֵּין קְּדֶשׁ לְחֹלּ, בֵּין אוֹר לְחְשֶׁךְּ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַפִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמִי הַפַּנְעַשְׁה. בֵּין קְּרָשֵׁת שַבְּּת לִקְרָשַׁת יוֹם מוֹב הִבְּדֵּלְתָּ וְאָתְר־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְּׁשֶׁת יְמִי הַפַּעֲשֶׂה קִדְשְׁתָּ, הִבְּדֵּלְתְּ וְקְדָשׁתְּ אֶתְר־עַפְּוּךְ יִשְׂרָאֵל בְּקְרָשְׁתָךְ. בְּרוּךְ אַתָּח וְיָ הַפַּבְּדִּיל בֵּין קְּדֶשׁ לְקְּדָשׁ:)

בְּרוּך אַהָּה וְיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁהֶחֶיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִנִּיעֵנוּ לַזְּמֵן הַנֶּה: עַלְינוּ לְשַבֵּחַ לַאָּרוֹן חַכּל לָחֵת נְּדֻלָּה לְּיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ בְּגוֹיִי חָאָרָצוֹת וְלֹא שְׁמְנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאָרָמוֹ בְּמִשְׁפְחוֹת וְלֹא שְׁמְנוּ בְּמִשְׁפְחוֹת וְאָבְרְמוֹ בְּמִשְׁפְחוֹת וְאָבְרְמוֹ בּרְתִּמוֹ בָּמְ וְגַרְלֵגוֹ בּרְתִּמוֹ בָּמְ חַלְּבֵּרְ וֹמוֹ שֵׁבְ יְמִלְּבִי מִמְּלֵל וּשְׁבִינִת עֲזֹוֹ בְּנְבְחֵי מְמְלֵכִי בִּמְּלְכִים הַמְּלֵל וּשְׁבִינַת עֲזֹוֹ בְּנְבְחֵי מְמְלֵכִי מִמְּעֵל וּשְׁבִינַת עֲזֹוֹ בְּנְבְחֵי מְּמְלֵכִי מִמְּעֵל וּשְׁבִינַת עָזֹוֹ בְּנְבְחֵי מְמְּתְים: הוּא אֱלֹהִינוּ אִין עוֹר. אֱמֶת מַלְבֵּנוֹ אֶפֶס זּוֹלְתוֹי בִּשְׁמִינִם מִפְּוַעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִמְּחַת מִּלְבָּנְן מִמְּחַת בְּבְּבְּתִי בְּבְּתִּי בְּתוֹרָתוֹּ בִּשְׁמִים מִפְּעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִמְּחַת בְּבְּבְּהִי מִין עוֹר. בְּשְׁבִּוֹן מִבְּבְּבְּהִי בְּבְּבְּתִי בְּבְּבְּתוֹים בּשְׁמִים מִפְּוֹעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִמְּחַת בְּשְׁבְּוֹים מִפְּעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִמְּחַת בְּיִבְּנִי עִיִּי וְיִי הוּא הָאֵלְהִים בַּשְּׁמְיִם מִפְּוֹעֵל וְעַל־הַאָּבֶץ מִמְתִּם בְּיִבְּיִי מִבְּלִית בְּיִלְּהִים בְּשִׁבְּיִים מִפְּעֵל וְעִל־הָאָרֶץ מִמְחִבּי מִבְּעִים בְּעִבְּיוֹם מִפְּעֵל וְעַל־הַאָּבְיִיץ מִמְתוֹם בּּיִים בְּבְּבְּיוֹ מִילְנִים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּשְׁבְּיִים בְּשְּבְּיוֹם מִפְּעָל וְעַל־הַאָּבְיץ מִמְּחִבּי מִינִים עוֹר:

על־בּן נְקַנָּה לְּךְ יָיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּאֶרֶת עָזֶךְ לְהַעַבִיר נִּלּוּלִים מִן־הָאֶבֶץ. וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת

Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichzesellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heltenkönige, dem Heltenkönige, dem heiligen, gelobt sei Er! daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Humacht in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: "Und du sollst heut erkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!"

du Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unfer Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Gößen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänzlich יְפָּרֵתוּן. לְתַּקּן עוֹלָם בְּמַלְּכוּת שַׁדִּי וְכָל־בְּנֵי כָשְׁר יִקְרָאוּ בִשְּמֶךְ לְחַפְּנוֹת אָלֵוְךְּ בָּל־רִשְׁצִי־אָרֶץ. יַבִּירוּ וְזִרְעוּ בָּל־ יוֹשְׁבֵי תַבֵּל כִּי לְךְ תִּכְרַע בָּל־בָּבֶרְדְ תִּשְּׁכַע בָּל־לְשׁוֹן. לְפָנֶיךְ יְיַ אָלְהֵינוּ יִכְּרָעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹר שִׁמְדְ יְלֶרְ יְמָנוּ. וִילַבְּלוּ כָּלָם אֶת־על מַלְכוּתְדְּ. וְתִמְלוֹךְ עֲלִיהָם מְחַרָּה לְעוֹלָם וָעֶר: כִּי הַפַּלְכוּת שֶׁלְּדְ הִיא וּלְעוֹלְם וָעָר: תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹר. כַּבָּתוּב בְּתוֹרְתֶקְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעלָם וְעָר: וְנָאָהְמֵר. וְהָיָח יִיְ לְמֶלֶךְ עַל־בָּל־הָאָרֵץ בִּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אָחֶר וּשְׁמוֹ אָחָר:

tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrusen Deinen Namen, Dir zuzuswenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Anie, schwören müsse jegliche Zunge. Bor Dir, o Ewiger, unser Gott! müssen sie niederknieen und hinsinken und der Herrscheit Deines Namens den Preis bringen und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß Du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: "Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig." Und es heißt: "Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig."

- קדיש יתום

Morgengebet für Simchath Thorah.

Nach dem allgemeinen Morgengebet (S. 39-83) wird — nach dem Brauch vieler Gemeinden — hier fortgefahren.

חחום בו מנחם ברבי מכיר כפול.

נְשְׁמֵת מְלֻמְּדֵי מוֹרָשָׁח נִקְרָאִים בְּנֵי חְפֶּשׁ. גַצַּח נָמַע לְחַיֵּי עוֹלָם וַנְפֶשׁ.

תורת וְיָ הְמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ:

נְשְׁמַת חַבְמֵי חֶמְדָּה בּנְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי.

הַמְלִיךְ מוֹרֶה וְשִׁים רְפּוּאָתִי.

צרות וְיָ נָאֶמֶנָה מַחְבְּימֵת בָּּתִי:

נִשְׁמַת בְּנֵי כִינָה מִתְעַבְּנִים מִשׁוּכ הַלֵּב.

הַרְנִישׁ רָוּוִי דַּדֵּי חֲלֵב.

פִקּוֹרֵי וְיָ וְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב:

נְשְׁמַת בְּנֵי נְבוֹנִים בְּשִׁקוּל וְתַבְרִיצַ מאוְנָיִם.

תַשַׁר יָפִי חִקּוֹר וְתִקּוֹן אָוְנָיִם.

מְצְוַת וְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינְוָם:

נִשְׁמַת מַדַּע תּוֹרָה בְּלִבָּם לְמִסְעָר.

הְכַבֵּר כּוֹגֵן אֲשׁוּרֵימוֹ לֹא תִמְעַר.

יִרְאַת יִי מְהוֹרָה עמֶבֶת לְעַר:

נִשְׁמַת יְרִירִים יָרָם זְיָן פִּיפִיּוֹת חָרָיוֹ.

הָרן רומְמוֹת סִלְסוּל עוֹ מַחְמֵדָיו.

מִשְׁפְּמִי־וָיָ אֱמֶת צְּרָקוּ יַחְדָּוּ:

נְשְׁמַת וְעוּרִים כָּאַרְצוֹת שִׁבְיָם. שְׂרִיהֶיךְ פְּוּהֶיךְ יְרוֹמְמְוּךְ

בְּעֵת הְשִׁיבֵם לִצְבִי עֶּרְיָם.

בְּאמְרִים אָלוּ פִינוּ מָלָא שִׁירָה כַּיָם:

נִשְׁמַת כָּל־חַי הְבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךּ וְיָ אֱלֹחֵינוּ. וְרְוּחַ בָּל־בָּשָׂר הְפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְדְּ מַלְבֵּנְוּ תָּמִיד: מִן־ הָעוֹלֶם וְעַר־הָעוֹלֶם אַהָה אֵל. וּמִבּּלְעָהֵיך אֵין לָנוּ מֶלֶך בּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹרֶה וּמַצִּיל וּמְפַּרְגַם וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּנָקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָא אָתָה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וָהָשַּׁחַרוֹנִים. אֵלְוֹהַ כָּל־בְּרִיוֹת אֲרוֹן כָּל־תּוֹלְרוֹת. חַמְּחָלָל בָּרב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶמֶר וּבְרִיוֹתְיוֹ בְּרַחַמִים: נייָ לא־יָנוּם וְלא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַפֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַפֵּשְׂיחַ אִלְמִים וְחַפַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַפּוֹמֵךְ נוֹפְּלִים וְהַזּוֹמֵף כְּפוּפִים. לְךָּ לְבַרְךְ אֲנַחְנוּ מוֹרִים: אָלוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה בַּיָם. וּלְשוֹגֵנוּ רִנָּה כַּהָמוֹן נַלִּיו. וְשִׂפְתוֹתִינוּ שֶׁבַח בְּמֶרְחַבֵּי רָקִיעַ. וְעִיגִיְנוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְבַיָּבְחַ. וְיָבִינוּ פְרוּשוֹת בְּנִשְׁבִי שָׁמֵים. וְבִנְלֵינוּ בַלּוֹת בָּאַיָּלוֹת. אין אָנַחְנוּ מַסְפּּיקים לְהוֹרוֹת לְךּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלהֵי אָלֶף אָלֶף אָלֶף צַל־־אַחַרו מַאָּלֶף אָלֶף אַלְפִי אַלָפִים וְרַבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַשׁוֹבוֹת שֶׁעָשְׂיתָ עם־אַבתִינוּ וְעָפָונוּ: מִפּוּצְרַנִם נְאַלְתָנוּ וְיָ אֵלֹהֵינוּ וּמְבֵּית עָבָרִים פָּרִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְהָנוּ. וּבְשַּׂבָע כִּלְכַּלְהָנוּ. מֵחֶרֶב הַצַּלְתָנוּ. וּמֶדֶבֶר מִלַּשְׁתָנוּ. וּמֶחְלָיִם רָעִים וְגָאָקנִים דּלִיתָנוּ: ער־הַנָּח עָזְרוֹנוּ רַחֲמֶיךּ וְלֹא־עַנְבוּנוּ חֲסָהֵיךּ. וְאַל תִּשְּׁשֵׁנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֻצַח: עַל־בֵּן אֵכָרִים שֶׁפּּלֵנְתָּ בָּנוּ וְרִוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפְחָתָ בְאַפִּינוּ וְלָשוֹן אֲשֶׁר שְׂמְתָּ בְּפְינוּ. הֵן הָם יוֹרוּ וִיבְרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפְאַרוּ וִירוֹמְמוּ

Der Dem alles Lebendigen segne Deinen Namen, Ewiger, unfer Gott! und ber Sauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Andenken, Du, unfer Konig! Bon Ewigkeit gu Ewigkeit bift Du Gott. Und außer Dir haben wir feinen König, feinen Erlöfer und Retter, ber befreit und ichut, erhalt und fich erbarmt zu jeglicher Reit ber Noth und bes Drangfals; - wir haben feinen Rönig außer Dir! Gott ber früheften und ber fpateften Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Berr aller Wefen, ber gepriesen wird in fo vielen Lobliebern, ber leitet feine Welt in Gnade und feine Geschöpfe mit Erbarmen! Und der Ewige fchläft und schlummert nicht, Er, ber ins Leben erwecket Schlafenbe und aufwachen läßt Entschlummerte und reden macht Stumme und löfet Gefeffelte und ftutet Fallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unfer Mund voll ware bes Gefanges wie das Meer, und unfere Bunge bes Jubels wie bas Braufen seiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unfere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unfere Bande ausgebreitet wie die Adler am himmel, und unsere Fuße schnell wie die Rebe, - wir würden nicht ausreichen, Dir zu banken, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bater! und gu fegnen beinen Da= men für eine ber tausend= und abertausend=, ja myriadenfachen Bohlthaten, die Du gethan an unseren Batern und an uns. Mus Migrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Stlavenhause uns befreit, in Sungersnoth uns gespeift und zur Fülle uns verpflegt; vom Schwerte haft Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen und von bofen und dauernden Rrantheiten uns geheilt hervorgehen laffen. Bis hierher hat uns beigeftanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlaffen Deine Gnadenbezeigungen, und fo wirft Du uns nicht im Stiche laffen, Ewiger, unfer Gott! auf ewig. Darum die Glieder, die Du ge= sondert in uns, und Hauch und Obem, die Du gehaucht in unfere Rase, und die Zunge, die Du gelegt in unsern Mund, ja fie follen danken und fegnen, lobfingen und preisen, erheben und verוְיַצְרִיצוּ וְיַקְהִישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךּ מַלְבֵּנוּ: כִּי כָל־כָּה לְּדְּ יוֹנֶה. וְכָל־לְשׁוֹן לְּךָ תִשְּׁבַע. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאִּוּך. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאִּוּך. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאִּוּך. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאִּוּך. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאִּוּך. וְכָל־לְבָבוֹת יִינְאִּרְ־לָּךְ תִּשְׁבַע. וְכָל־לְבָבוֹת יִינְאִּרְ־לָּךְ. וְמִי וְשְׁמִרְּ מַצִּיל עָנִי מֵחְזָק מִפֶּנוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מְנֵי וְמָבְרְּ וְמִי יִשְׁמָרְ וֹמִי יִשְׁנֶּרְ וֹמִי יִשְׁכָּרְ וְמִי וְשְׁכִּיוֹת וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מְנֵה שְׁמִיִם וְאָבִין וְמָנִי וְאָבְיוֹן קְנֵה שְׁמִים וְאָבְיִין וְבְּבִּרְ אָּת־שֵׁם מְּדְשֶׁךְ. כָּאָבְיֹן וּנְבְּרָרְ וְּבְּבְרָךְ אָת־שֵׁם מְּדְשֶׁךְ. כָּאָבְיוֹר וְנְבְּרָבִי גָּשְׁיִים וְנְשָׁבְיוֹת וְנִבְּנִרְ וְנְבְּרָרְ וִנְבְּרָרְ אָת־שֵׁם מְּדְשֶׁךְ. כָּאָבִין וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרָךְ וְנְבְּרָרְ אָת־שֵׁם מְּדְשֶׁךְ. כִּיְבְּיִים וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרִיךְ וְנְבְּרִי בְּרָבִי עָּמְרִישׁוּ וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרָרְ וְנְבְּרָרְ וְנְבְּבְרִי וְּבְּבְרִי בְּיִבְיִים מְּשְׁבִּיוֹם בְּבְּיִים וְּבְּבִירְ וְּבְּבִירְ אָלִיוֹן מְנֵבְי בְּבְּבְייִי בְּבְּבְייִי וְנִיבְּוֹּהְ וְּנְבִי וְבְּבְּרְ וְבְּבְּבְיִי בְּבְּרָבִי בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים וְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיים בְּבְּבְייִי וְּבְּבִי בְּבְּבְייִם וְּבְּבִי בְּבְיבִי בְּבְּבִים בְּבְישִׁי בְּבְרִי בְּבְּבְיִים בְּבְּבִיי בְּיִבְייִים בְּיִבְישִׁוּ וְנְבְּנִי בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּישִׁי בְּבְּבִיי בְּבְּעִייִי וְּבְבְּבִי בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְישִׁיוּ בְּבְּבְיבִי בְּבְּיִים בְּיִבְּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּישׁיִי בְּבְּבְּרָים בְּבְּבְּבְיבְיּבְישִׁיוֹם בְּבְבְים בְּבְּבְישִׁיוֹם בְּבְיבִּים בְּבְּבְיבְיבִי בְּיִבְיבְישִׁיוֹם בְּבְּבְיבִי בְּבְּישׁיוּ וְבְבְיבִי בְּבְיבִי בְּבְּבִי בְּבְּבִי בְּבְּבְיבִי בְּבְּבְיבִים בְּבְּיבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּיבְיּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבִים בְּבְּבְיבְּבְּבְבְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּבְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיּבְיבְים בְּבְּבְבְים בְּ

herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken und jede Zunge Dir schwören und jedes Knie sich Dir bengen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lobsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: "All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger! wer ist wie Du, der rettet den Armen vor dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürstigen vor seinem Käuber?" — Wer ist Dir ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: "Bon David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!"

(בפולין וגם בקיק מנכלח מחחיל השין כחן, חכן ברוב קהלות חשכנו מתחיל הגדול.)

האל

בְּתַעַצָּמוֹת עָזִּךְ. הַנָּרוֹל בִּכְבוֹר שְּמֶךְ. הַנִּכּוֹר לָנָצְח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹמִיךְ. הַפָּלֶךְ הַישֵׁב עַל־כִּפִא רָם וְנִשְּׂא. שֹבֵן עַר מָרוֹם וְקָרוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכָתוּב. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָּי לַיִשְׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

וּבְלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְחַלָּל. וּבְלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם. וּבְקְרֶב קְרוֹשִׁים תִּתְקַדְשׁ:

וּבְמַּקְהַלּוֹת רְבְבוֹת עַפְּהְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנְּה יִתְפָּאַר שִׁמְךְ מַלְּבֵנוּ בְּבָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁבֵּן חוֹבַת בָּל־הַיְצוּרִים לְפָגִּוְךְ יִיְ אֱלֹהֵינוּ וִאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ לְחוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשֵׁבֵּחְ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַבֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּח וּלְקַלֵּם עַל־בְּלֹדְרְבְּרִי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דְּוִד בֶּן־יִשֵׁי עַבְדְּךְ מְשִׁיחֶךְ:

Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichfeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten! D König, auf hochserhabenem und majestätischem Throne sitzend, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: "Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied." Durch den Mund der Gerechten wirft Du verherrlicht und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Ergebener erhoben und in der Mitte der Heiligen geheiligt.

Bolkes, des Hausel und in den Bersammlungen der Mengen Deines Bolkes, des Hauses Jisrael, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpse vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobgesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךּ לָעַר מַלְבֵּנוּ הָאֵל הַפָּוּלֶּךְ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ בַּשְּׁמֵיִם וּכָאָרֶץ. כִּי לְךּ נָאָה יְיָ אֶלהֹוִינוּ וֹאלהֵי וְהַלָּרוֹשׁ בַּשְּׁמִים וּכָאָרֶץ. כִּי לְךְ נָאָה יְיָ אֶלהֹוֹנוּ וֹאלהִי וְהוֹרָאוֹת מֵעַהָּה וְעַר־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַהָּה וְיָ אֵל מֶלֶךְ נְּרוֹל בַּתְשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹרְאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְּלָאוֹת הַבּּוֹחֵר בְּשִׁירִי וְמְרָה מֶלֶךְ אֵל הֵי הָעוֹלְמִים:

יְתְנַבֵּל וְנִתְקַבִּשׁ שְּׁמֵה רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא בְרְעוּתֵה וְנַמְלִידְ מַלְכוּתִה בְּתַנִּיכוֹן וּבְּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּבֶל־בִּית וִשְׁרָאִרֹ בַּעַנָּלָא וּבְוְמֵן אָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעַלְמֵי עָלְמַיָּא:

יַּתְבָּרֵךְ וְיִשְׁחַבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרּוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִתְתַּדֶּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְבָּלְּתְא שְׁמֵח דְּקוּרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְּעָלָּא מִן כָּל־בִּרְכָחָא וְשִׁירָתָא הֻשְׁבְּחָתְא יַנְחָבָּתָה דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזו בָּרָכוּ אָתריִי הַמְבֹרָךְ לְעוֹלְם וַעָּר: מְ יִחְבָּרַךְ וִישְׁחַבּּח וְיִחְפּאַר ק"וח בָּרוּךְיִי הַמְבֹרָךְ לְעוֹלְם וַעָּר: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלְכִים הַקְּרוֹש בָּרוּךְ הוּא. שָהוּא רָאשוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַּלְעָרָיו אִין אֶּלְהִים. סְלוּ לְרַבֵּב בָּעַרְבוֹח בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְוּוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מִרוֹמֶם עַל־בְּל־בְּרָכָח וּחְהִּלָּה: בְּעַרְבוֹח בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְוּוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מִרוֹמֶם עַל־בְּל־בְּרָכָח וּחְהִּלָּה: בְּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹר מַלְכוּחוֹ לְעוֹלְם וַעָּד: יְהִי שׁם וְיָ מְבֹרֶךְ מִעַתְּה וְעַד־עוֹלְם:

Bepriesen sei Dein Kame für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß und heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unsserer Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm, Verherrlichung, Weihe und Herrsichteit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, Allmächstiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankesslieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgesängen, König, Gott, Ewiglebender!

(Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen! Chem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

בָּרוֹךְ אַתָּה יִי אַלֹהֵינוּ מֵלֶךְ הַעוֹלֶם יוצר אור ובורא חשר עשה שלום ובורא את־הכל: אור עולם באוצר חַיִּים אורות מַאְפֵּל אָמַר וַיָּחִי:

מיוסר ע"פ א"ב ואח"כ שמואל יחיה, ובראש השטה השלישית חתום ש"המח משה בר שמואל בר אבשלום יגדל בתורה אמן. וכל חרוז מטים בראש פסוק אחד מפסוקי פרשת וזאת הברכה (דברים ל"ג).

אַשְׁרֵי הַעָם שַׁלוֹ בָּכָה. מַאֱלֹהָיו וְגַאֲלוֹ יִשְׂא בְרָכָה. מִתְבָּרָךְ בָּאָרָץ וּבַשְּמֵים נֵעַרָבָה. בָּפָנוֹת עַנֵו לְנִוֹחַ שַׁכִיבָה. הִוָּהִיר אֲמַרֵיו לְאַלְפֵּי רְבַבָּה. וַיֹּאמֵר יִיָ מִּקִינֵי בָּא: שמר דת בורוע כתובה. גואַלֶם חָוַר בָּבֶל־אָמִים. וּמְצַאָם כִּלָם בַּעַלֵי מוּמִים. הפִּיל חֲבָלִים לוֹ בַּנְעִימִים.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, König der Welt, ber gebildet das Licht und erschaffen die Finfterniß, der Frieden ftiftet und bas All erschaffen.

Das Licht der Urwelt ift im Schate ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus ber Finfterniß aufftrahlen, und es geschah.

שרנ (אשרנ) Glücklich das Bolk, dem Solches zu Theil, Das von feinem Gott und Erlofer empfaht das Beil, Befegnet auf Erben burch Frieden. Wie "Segen" im Simmel ihm ift befdieden!

> Als ber Demuthreiche") der Scheideftunde genaht, Den Mnriaden des Bolfes mahnend fund er that: Bewahret die Lehre, gefdrieben von des Berrn Sand. "Er fprach: Bon Ginai ber hat Gott gu uns fich gewandt!"

Don't Ihr Erlofer jog burch ber Bolfer Reih'n, Und feines fand er von Datel rein. Ein lieblich Loostheil hat Er fich jugelentt; "Doch auch die andern Bolfer liebend Er umfangt."

אף חבב עמים:

¹⁾ Berfasser bes Stüdes ift R. Moscheh bar Schemuel bar Abschalom. Es ift eine Umscheibung bes Segensspruches, mit welchem Moscheb von bem Bolte ichieb (5. Mos. 33, 1 ff.), und aus ben einzelnen an die Stämme gerichteten Sprüchen ift ein harafteristisches Wort entnemmen, bas bier den Schluß der Strophe bilbet.
2) Moscheb.

דּוֹרִים מַקְּדִּימִים לְנִשְׁמֵע נַעֲשֶׂה. הַשִּׁיבוּ זֹאת כַּל תִּמְשֶׁה. בְּקֶר וַעֲרֶב לֹא נִנְשֶׁה. פוֹרָה צִּיָּה־לְנִי משָׁה:

הָּכְתַּר אָרוֹן בֶּתֶער לְּהָפְּוֹלֵה. יְהַב עָם עָלָיו בְּהִשְׁתַּלֵּך. רְנְנוֹ כָל־גּוֹי וָפֶּלֶהָ.

וּמִיֶּד מֶחָה בָעָב אֲשָׁמוֹת. כְּנָאֶה לְמֶלֶהְ בְּיוֹם רוֹמְמוֹת. שְׁאֵת וָיֵחֶר יְהִי לֹתְקוּמוֹת. יְחִי רְאִיּבּו וְאַל־נְמהֹ:

זֶבֶר טוֹב וְנָעִים כְּנָאָמֵר. שֶׁבֶת אַחִים יַחֲד כְּהָתְאַפְּר. מִצָּרֵימוֹ הָיוֹת לָמוֹ לְמִשְׁמָר. וְוֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאפֵר:

הַסִירָך אִישׁ נֹצֵר מַאַמְּהֶיְדּ. נִסִּיתוֹ בְּמַסְּה וַיַּאֲמֵן דְּבָּהֶךְ. וּלְעוֹלָם שַׁרֵת בִּבִית דִּבִירֵךְ. וּלְמִי אָמַר חָּמֶּיִדְּ וְאוֹרֶיִדְּ:

טוֹב בְּשַׁעַר הַפַּחָנֶה בְּקוֹמוֹ. מִי לַיִי אֵלֵי בְּנָאָמוֹ.

אָסְפוּ הַסִירָיו בָּאָחָר לְעָמוֹ. הַאמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ:

יִמְלֵא פִימוֹ הְהַלְּחָךְ לִנְקב. שִׁירֶיךְ בְּאַרְמַת גַכְר מִקּ'ב. לְחַסְלִיל אָרַח וּלְיַשֵּׁר עָקב. יוֹרוּ מִשְׁפְּטִיךְ לְיַצִּקב:

בְּקְרֶם מָבֵּן בְּכוֹר בְּהַבְּּדְלוֹ. קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הֵיוֹת גּוֹרָלוֹ. בְּכִפְלֵיָם בֵּן עוֹד לְאַיָּלוֹ. בְּרִף וְיִ חֵילוֹ:

לִשְׂכּן בֵּין כִּתְפֵי גְאוֹנֵי. מְקוֹם שִׁירוֹת לְוַיֵּי וְכַחֲנֵי. רְחַב אֹחָלֵי וִירִיעוֹת מִשְׁכָּנָי. לְבִּנִמְן אָפֵּר וְדִיד וְיֵ: מִבְּרָכֹת שָׁמֵיִם וָתַחַת נִסְמֵבָת.

בּרָכֹת שָׁבַיִם נָרַחַם מִתְּבָּהֶכֶרת.

אַרְצוֹ מִכַּלֹ הָיוֹת נְעָרֶכֶת. וּלְיוֹסֵף אָמַר מְכֹּרֶכֶח:

נָא חַסְרוֹ לְא יָמִשׁ. חָשַׂךְ עַצְּמוֹ בְּוָרָה מִלְשַׁמִּוֹשׁ.

בְּטוֹב בְּל־נְבוּלוֹ יִתְנַפִּושׁ. וּמְמֶגֶר חְבוּאת שֶׁמֶשׁ:

סְמוּךְ וַצֶּר מֵהַחָנֵר וְהַאְבּם. פַּזּוּ וְרעִיו מִיְּרַהַב אְבֶם. שַׁלוֹם יִצִּר מְרַחָמוֹ מֵקֶּרֶם. וּמֵראשׁ הַרְבִי־קֶּרְם: Die Tranten gelobten zu thun, noch eh' fie vernommen das Wort; Sie sprachen: Richt soll uns entweichen die Lehre fort und fort: Abends und Morgens vergeffen wir nicht "Die von Moscheh uns gebotene Pflicht".

Da war der Herr mit des Känigthums Krone gefrönt, Als auf ihn gläubig vertrauend das Bolf sich lehnt. Es jauchzten in freudiger Lust die Bölker und alles Land, "Als Er in Jeschurun ward zum Herrn und König ernannt".

> Wie Wolken ablöscht Er die Stinden, den Seinen mildversöhnt, Wie für den König es Brauch ift am Tag, da er wird gekrönt. Solche Mild' und Huldgewährung uns Daner und Leben verleiht. "So lebt Renben und besteht geborgen in alle Zeit."

TDI Ein Loostheil, hold und lieblich, wollt' Er in Gnaden verleig'n. Bie lieblich — so heißt's — wenn Brilder wohnen im tranten Berein! Bor Feinden einander schirmend, boten sie Schutz sich und Hut. "Das ift's, was an Jehndah segnend kund er thut."

Dein Frommer, der tren bewahrt Dein Wort und siets es geehrt, — Du hast ihn in Massah geprisset: Dein Spruch hat sich bewährt. Stets im heil'gen Raume den Dienst that Dein trener Knecht. "Drum zu Levi sprach er: Dir gehöret Licht und Recht!"

Der Edle ins Thor des Lagers mit kühnem Muthe sich stellt, Sprach: Wer dem Ewigen treu, sei hier mir zugesellt! In seinem Namen die Schaar der Frommen zu ihm sich kehrt, "Zu ihm, dem vor Bater und Mutter die Liebe Gottes werth".

Bergönn' ihm, aus vollem Herzen zu preisen Deine Herrlichkeit! Deine Lieder nicht dürfen erschallen in der Fremde, ungeweiht. Laß wieder die Wege sie zeigen, die Steile machen eben; "Laß Lehr' und Unterweisung sie in Jaakob wieder geben!"

Wie als er zuerst im Bolke, dem erwählten, ward ersehn, Daß ihm das Heiligthum ertheilt ward als Erd' und Lehn, So doppelt verleih' ihm Stärke. "Segn', o Herr, sein Thun und seine Werke!"

> Bu weilen an der Stätte, wo meine Pracht erglänzt, Bom Lied der Leviten und Priester umfranzt, Zwischen Teppichen, in meinem Zelte, weitgespannt, "Binjamin, dem Liebling Gottes, verhieß er, unverwandt."

Bom Segen der Höh' und Tiese gekräftigt und verschönt, Mit reicher Fülle der Gaben gesegnet und gekrönt, Daß ob allen Gauen sein Land sei hochgeehrt, "Den Segen er dem Josef aus frendiger Seele gewährt."

Richt möge von ihm entweichen dieses Segens Suld, Der sich gehütet so gudtig vor der Unlautern Schuld. D sei ftete sein Gebiet von üppiger Gabe gefüllt, "Bon der Fille, der sonnengereiften, umhült!"

Der fest seinem Trieb widerstanden, nicht darf er beschämt erbleichen. Drum glänzet an kräftigem Arm als Schmuck der Herrschaft Zeichen. Mit Frieden ihn schützen wird Er, der von je ihn gehegt, "Eh' zu den Urgebirgen der Grundstein war gelegt."

על קְרְקֹד גְּלְּגְּלֶת נָאָה. בִּרְכֵּת בָּל־טוּב תְּבְוֹאָה.
לְחַשְׁפִּיעַ שֶׁפַע בָּל־תְּבוּאָה.
יִמְמֶּגְר אֶּרֶז וִמְלוֹ.
בְּכוֹר שוֹרוֹ הָרָר לוֹ:
בְּכוֹר שוֹרוֹ הָרָר לוֹ:
בְּכוֹר שוֹרוֹ הָרָר לוֹ:
בְּכוֹר שוֹרוֹ הָרָר לוֹ:
בְּכוֹר שוֹרוֹ הָבָר לוֹ:
בָּכוֹר שוֹרוֹ הָבָר לוֹ:
בָּכִּתְ זָה זָה זָשְׁמֵח.
בְּמִּח זָבְּלוֹן סָפוּן חָבּוּאוֹ. בַּל יוֹעִיל לִמְבַמָּה מַשְּׁאוֹ.
בִּל יוֹעִיל לִמְבַמָּה מַשְּׂאוֹ.

Den Scheitel, ben lieblichen, schönen, Mög' Segensfille fronen! Der Früchte üpp'ge Fille, "Der Erde Köftlichstes sein Land umbille."

Doppelter Antheil ward ihm bescheert, Statt deß, der des Baters Ruhstatt gestört'). Noch ward ihm zum Loos das Erbe, "Daß der Erstgeburt Pracht er erwerbe."

Der bis Zidon reicht, dem Reichthum sprossend blutt, Der dem Weisheitskundigen 2) Brot reicht mit liebend bereitem Gemuth,

Brüderlich an dem Einen der Andre froh fich lett. "Drum zu Gebulun fprach er: Gei ftets von Luft ergött!"

Die Purpurmuschel verborgen ruht in seinen Tiefen, ein Schatz. Er weiß dem Erschleicher zu wehren, nichts frommt ihm! er ist auf dem Platz!

In Shrfurcht bringen fie bar Opfer und fromme Spenden, "Die Bolter 3), die bin fich jum heiligen Berge wenden."

1) Statt bes Renben. G. 1. M. 35, 22. 49, 4. und 1. Chron. 5, 1.

²⁾ Sissachar, nach 1. Spr. 12, 32. "tundig der Einsicht", sag nach dem Midrasch der Beschäftigung mit dem göttlichen Gesetze in ungesiörter Thätigkeit ob, — so wird das Wort in dem Segen Jaatobs, 1. Mos. 49, 14. 15. gedeutet, — während Sebusun dem Handel sich ergab und für jenen sorgte. Daher 5. M. 33, 18: "Freue dich, Sebusun, in deinem Ausgange (auf überseische Handelsunternehmungen), und Jissachar, in deinen Zelten!"

³⁾ Die Bölfer, die des handels und befonders um des Purpurs willen in das Gebiet des Sebulun tamen, wurden nach dem Midrafch dadurch veranlaßt, auch Jerufalem und den Tempel anzuseben, und bon der erhabenen Feier des Gottesdienftes mit Liebe und Berehrung gegen Gott und die Lehre Jisraels erfüllt, die fie tann auch gläubig bekannten.

רֵאשִׁית רָאָה לוֹ וַיֶּאֲנֵר. שֶׁשֶׁם הֶלְּלַת מְחֹלֵק יְאָנָר.

נְּדוּר יְגוּהֶנּוּ בְּבוֹא נָר. וֹלְנֵר צְּפֵּר בְּרוּךְ מַרְחִיב נָּר:

שְׁבֵן בַּמְצָּד בִּרְאוֹת חֵילוֹ. הַקְּשָׁן לְמֵאָה וּלְאֶלֶף נְּדוֹלוֹ.

דָּלָם בְּרְאשׁ נְּדוֹדֵי חֵילוֹ. וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ:

פְּנִין עֲלֵי־בְּרֶךְ הָוִה. שְׁפִיפּן עֲלֵי־אְרַח חֲוִה.

בְּצָּרְיוֹ נִלְחָם בְּשֵׁם אָהְיֶה. וּלְּדָן אֶפֵּר דָּן נוּר צִּרְיִה:

שְׂבֵע וְדָשׁן בִּפְּנִימִי וְחִיצוֹן. יָם וְדָרוֹם יִירַשׁ בְּעָלְצוֹן.

תְלְבְּשֶׁת בָּרִים לְבוּשׁ הַצִּאוֹן. וֹלְנִפְּחָלִי אָמַר נַפְּחָלִי שְׂבַע רָצוֹן:

מְשַבֵּל בַּשְׁמָן רַנְּלוֹ בְּאְשֶׁר. וְלִנִּפְּחָלִי אָמַר בָּחָדְ מִבְּנִים אָשֶׁר.

וּמְעֲדַנִּי־כֵּוְלֶּךְ נִהָּן מִלְשֵׁר. וּלְאִשֵּׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנִים אָשָׁר.

Des Landes erlesener Ausbund ward zu eigen verbündet: Die Stätte der Ruh' deß, der das Gesetz verfündet 1), Ihm ward verliehen, der in Schaaren mächtig hin sich breitet. "Zu Gad sprach er: Gesegnet, der Gads Gebiet geweitet!"

Als in der Burg noch weisend David die Schaar betrachtet, Wie der Schwächste gleichwiehundert, der Starke wie tausend geachtet2), Da hat er sie an die Spitze von seiner Heerschaar gestellt: "Als Ausbund und Kern ihm dieses Häussein gefällt."

Sine Schlange, lauernd am Bege, Gine Natter, gifchend am Stege, — Im Namen Gottes hat er mit bem Feinde ichlan gerungen, "Dan, ju dem er fprach: Du gleichst der Lenen Jungen."

Nockhgesättigt von innen und außen mit Gaben, Bom Abend bis Mittag den Gan gewann mit heiterm Seelenlaben, Triften und Anger, bedeckt mit der Fille blithender Heerden, "Nafthali, ju dem er sprach: Du wirst von Segen gesättigt werden."

In Del seine Tritte babet, vom Glide reichgetränkt, Dem seiner Brüber Gunft ob seiner Tüchtigkeit zu sich lenkt, Aus seinem Reichthum blühet was Könige labet und schmildt, "Ascher, zu bem er sprach: Du bist vor Allen beglickt."

¹⁾ Die Grabftatte Mofchehe ift im Ctamme Gab.

²⁾ S. 1. Chr. 11, 7 n. 12, 14.

וּכְיָמֶיף דָּבְאֶף בָּחְנֶּק חֲיָלֶיף. תִּרְרְדְּ עַלּ־בָּמְטֵי גְעַלֶּיף. בִּּלְךָּ בַּל תִּנִף לְחַבְשִׁילֵּךְ. בִּיְנִל יִּיְחְשֶׁת מִנְעַלֶּף:

אַדִּיר בּוֹרֵא שַׁחֲקֵי שִׁפְרוֹן. רוֹקַע הָאָרֶץ בְּנָחֵי מֵחָרוֹן. הָצִינִי כל אֵלֶוְדְּ יְשַׂבֵּרוּן. לַהַבְדִּיל בִּין מֵיָם לְמֵיִם וּלְבוֹרָרִם.

הַחְוִיךְ רָקִיעַ בִּינָם וַיַּפְרִיבִם.

אֶל־מְקוֹמָם הָקְנָם וַיְמַרְּבִם. מְעֹנָה אֱלְהֵי מֶנֶם:

יָקֶר שְׁנֵי מְאוֹרת חַדַּר. חַיָּה הִשְׁרִיץ וְצְפּוֹר נִכְדַּר.

מְרָקָם בְּצֶּלֶם צָר לְהַתְעוֹרָד. נִיִשְׁכּוֹ יִשְׂרָאֵל בֶּטִח בְּרִד:
יָה שָׁבַת מִמִּפְעָל בְּהוֹאֵל. וַיְקַדֵּשׁ שְׁבִיעִי בְּבִכְתָב יְקוּתִיאֵל.
בְשֹׁא נִיאשׁר עמוֹ אל. אַשְׁרֵיף יִשְּׁרָאַל:

Die deine Jugend, dein Alter in Macht und Muth unerschlafft; Auf deiner Feinde tropige Höhen trittst du mit kuhner Kraft. Nicht wanket strauchelnd dein Fuß, nichts dich zu Falle bringt, "Du, der von Eisen und Erz umschlossen und umringt!"

> herrlicher, der ichuf das prächtige Firmament! Ausspannt Er die Erd', und die Fluth fleucht vor feinem Born, der entbrennt.

Bu Dir empor das Aug' Aller blickt. "Kein Gott wie der Jeschuruns!" ruft es frohbegliickt.

Die Fluthen von Fluthen zu sondern, daß ab sie seien getrennt, Ausspannt Er zwischen ihnen zur Scheidung das Firmament. An ihren Ort Er sie sammelt, hat Maß ihnen zugetheilt, "Der Urwelt Gott, in deß Schutz von jeher wir sicher geweilt."

> Der beiben Leuchten Pracht ließ glänzend hervor Er dringen, Ließ Thiere wimmeln und Bögel sich beschwingen. Als den im Ebenbild Erschaffnen Du gerufen ins Leben, "Da war auch Jisrael, dem stillruhenden 1), Dasein gegeben."

Als von seinem Werke zu feiern beschlossen hatte der Hort, Als Er den siebenten geweihet, wie's angegeben der Lehre Wort, Da ward durch seinen Gott beglitcht das Bolt mit hohem Rang. "Geil, Jisrael, Dir!" preisend es erklang.

¹⁾ Bergl. 4. Mof. 23, 9.

ע"פ אָ"בּ, ישְׁרָאֵל מִי כְמְוֹף. אָשֶׁר כָּל־סָתוֹם לֹא עַמְמְוֹךּ. בַּרַבַר יָנָ לִמְרוּהְ וְהַתְמִימְוּהָ. גַּלוּי רָז מַלְאָבִים חִבְּמְוּךְ. בַּצַת אֱלֹהִים הָעְרִימְוּךְ וְהִסְכִּימְוּךְ. הַיוֹת כָאַחַר מֵהָם דִּמְוֹךָ. וָכִמְצַט מֵאֱלֹהִים לְהַחְסִיר קּרְמְוּךְ. וָבֶר טוֹב בְּקַבְּלְדְ הִשְׁלִימְוּךְ. בַּוֹתָךְ בּוֹ עֲבִי־עַר הָחֱלִימְוּךְ: אַשְׁרֶיך ישְׁרָאֵל מִי כָמְוֹדְ. פַעָם עִץ־חַיִּים כִּי הִסְעִימְוּךְ. יַרְאַת־מָוֹנָת לְבַל יַרְעִימְוּךָ. כִּי לֹא לָרִיק הָקִימְוּךְ. לא לְתְהוּ וָהֶבֶל בְּבֵם רַקְּמְוּהְ. מַצַשֶּׂיך לְקָרֶבְךְ מִאֲבֹתֶיךְ הִנְרִימְוּךְ. נַחַלַת יָיָ הֵיוֹת בְּרֵאשִׁית הִשְׁרִימְוּף. שָאר בָּעִפָּה הֶרִימְוּךְּ. צַמר לְחָלָקוֹ לוֹ הַקְרִישְוּךְ וְהַתְּרִימְוּךְ: אַשְׁרֵיך יִשְׂרָאֵל מִי כְמְוֹךְ. פָּאֵר הַתְפָּאֵר בְּךְ סִיְמְוּךְ. צוות לְיַחֶרְךְ בָּאָרֶץ קוּמְוּךְ. קשְׁטָר וְתִקּנָר לְפָנֶיןר עִמִיר. רְחַמֶּךְ וְלַבְּכָרְ לוֹ אִמְוּדְ. שְׁמֶרֶךְ מִכָּל־רָע וּמִכְּל־צַר סִתְּמְוּךְ. הָמִיד עַל־לִבּוֹ לְוִכְּרוֹן הַתְּמִוּה: הַפֵּזְאִיר לָאָרֶץ וְלַדְּרִים עָלֶּיְהָ בְּרַהְחַמִים וּבְּטוּבּוּ מְחַהֵּשׁ בְּכָלְ־יוֹם מָמִיד מַנְעֵשֵׁה בְרָאשִׁירת: מָה־רַבּוּ מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁירת: מָה־רַבּוּ מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁירת: מָה־רַבּוּ הַמְּעֲשֵׂיך יִי בָּלָם בְּחָכְמָה עֲשִׂירָ מְלְאָה הָאָרֶץ קּנְיְגְּהְי מִשְׁנָּה הַמְּעָבְיוֹ הָמְפּאָר וְהַמִּפּאָר וְהַמִּחְנָשֵׁא מִימוֹת עוֹלָם: אָלְהֵי עוֹלָם בְּרַחְמֵיך הָרַבּים רַחֵם עָלֵיְנוּ אַרוֹל בִּעָח. הַכִּין וּפָעַל זְיָהֶרִי חַמְּח. מוֹב יָצַר בְּבוֹר לִשְׁמוֹ. אַרְוֹל בַּעָח. הַכִּין וּפָעַל זְיָהֶרִי חַמְּח. מוֹב יָצַר בְּבוֹר לִשְׁמוֹ. מְּבִּרוֹך אַבְּיוֹ קְרוֹשִׁים רוֹמְמִי מְשִׁרוֹר עָל שָׁבְּיוֹ קְרוֹשִׁים רוֹמְמִי שָּבִּין תְּמִיר מְסַבְּיוֹ בְּבוֹר אִל וְקְרָשְׁתוֹ: תִּתְבָּרְ וְיִ שְּׁלְּהִי מְסִבְּיוֹ מְבִוֹם בְּעַשׁה יָבֶיךְ וְעַל מְאְוֹרֵי אוֹר שְׁעְשִׂיתְ יִפְּבְּרוֹך מֶּלְהִי מִלְּבִים בַּנְשֵׁה יָבִירְ וְעַל מְאְוֹרֵי אוֹר שִׁעְשִׂיתְ יִבְּיִבְּים בְּעַבְּרוֹך מָּלְחִינוּ עַל שְׁבָּח מַעְשֵּׁה יָבִירְ וְעֵל מְאְוֹרֵי אוֹר שְׁעְשִׁיתְ יִּמְשִׁר מְּלְהִי בְּקּבְּים בְּעָבִים בְּבִּים בְּחַבְּיִם בְּבִּיר וְבִיּשְׁ בְּבִים בְּחַבְּיִם בְּבוֹר אַנְים בְּבִיבוֹת עָּנִים בְּבְּוֹר מִיְנִים בְּבִּירִי מִּבְיִים בְּבְּרִים בְּבִּוֹר מִיְבְּיִים בְּבְּרִים בְּבִּוֹר מְעָשִׁים וּנְלְיִבְי מִּלְנִין עַל מְאָוֹרִי שִּנְשְׁה מָּלְהוֹי מָלְבִי בְּיִבְּים בְּבִיבוֹת עָּיִבְים בְּבוֹר אִנִים בְּבְּבְירוֹן בְּבִיבוֹת בְּעְשֵׁה יִבְיבוֹם בְּעִשׁה יִבְיִים בְּבִיבוֹת מְיִבְּים בְּבְּרִים בְּבְּרוֹך מָּבְּיר בְּבִיבוֹת בְּיִבְים בְּבּיבוֹים בְּיִים בְּבּעִים בְּבִיבוֹם בְּיִבְים בְּבּיבוֹים בְּיִבְים בְּבִּיבוֹים בְּבִיבוֹים בְּיִבְים בְּבִּיבוֹם בְּבִּים בְּבּים בְּבּים בְּבְּים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּיבוֹים בְּבּיבוֹים בְּיִים בְּיבּיבוֹם בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּבוֹים בְּבְיבוּבוּ בְּבִיבוֹים בְּבִּיבוֹים בּיּבְּים בְּיבְּבוּים בְּבוּיבוּ בְּבְיּבוּים בְּבוּבוּים בְּבִיבוּים בְּבּילְים בְּבּיבוּים בְּבְּבוּים בְּבוּים בְּעִים בְּבוּבוּים בְּבְּבוּים בְּבִּים בְּבּיבוּם בְּבוּים בְּיִים בְּבְּים בְּבִילּים בְּבְּיבְים בְּבְּבוּבְיּבְים בְּבְּבְּים בְּיבְּבוּים בְּיִבְיּים בְּיבְּים בְּבְיּב

תּתְבָּרַך צוּרְנוּ מַלְבֵּנוּ וְגּאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְּתַבַּח שִׁמְךְ לָעַד מַלְבֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשִׁרְתִיו כָּלָם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיצִים בְּיִרְאָח יַחֲד בְּקוֹל דּבְרֵי אֲלְהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: בָּלָם אֲחוּבִים בָּלֶם בְּרוּרִים בְּלָם נִבּוֹרִים. וְכָלָם עשִׁים בְּאִימֶח וּכְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנָם. בְּלָם נִבּוֹרִים. וְכָלָם עשִׁים בְּאֵימֶח וּכְיִרְאָח רְצוֹן קוֹנָם. וְכְלָם פּוֹתְחִים אָת־פִּיהֶם בִּקְרָשְׁח וּכְמָחְרָח בְּשִׁירִח וּמְעַרִיצִים וּמְקַבְּרִים וּמְבַרִיבִים וּמְבַּרִיִם וּמְמַלִיכִים וּמְקַרִיבִים וּמְמָלִיכִים

אָת־שֵׁם הָאֵל הַפֶּּוְלֶךְ הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קְרוֹשׁ הוּא.

ְוְכַלֶּם מְקַבְּּלִים עֲלֵיהֶם על מַלְכוּת שְּׁמַיִם זֶה מָזֶה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְּדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רְוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְרוֹשָׁה. כֻּלָּם בְּאֶחָר עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.

קָרוש קָרוש קָרוש וְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Bohnenden in Barmherzigkeit, und in feiner Gitte verjüngt Er an jedem Tage stets bas Schöpfungswerk. Wie zahlreich find Deine Werke, Ewiger! Sie alle haft Du mit Weisheit gebildet; voll ift die Erbe Deiner Besiththumer. D König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit ben Tagen ber Urwelt! Berr ber Belt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unfer, herr unfrer Macht, hort unfrer Stärke, Schild unfres Beils, Schutwehr um uns! D Berr, gepriefen fei Du, groß an Weisheit, ber bereitet und geschaffen die Strahlen ber Sonne! Der Allquitige bilbete herrliches Reugniß für feinen Mamen; die Leuchten ftellet Er rings um feine Majeftat. Die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen, die verherrlichen den Allmächtigen; unabläffig verfünden fie die Herrlichkeit Gottes und feine Beiligkeit. Gefegnet fei, Ewiger, unfer Gott! ob ber Trefflichkeit der Werke Deiner Sand, und ob der hellen Leuchten, Die Du gebilbet, preisen fie Dich immerbar.

חחברך Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Er= löser, der erschaffen die heiligen Wesen! gepriesen Dein Rame für immer, unfer Ronig, ber gebildet die Dienftengel, deffen Diener alle fteben in den Weltenhöben und erklingen laffen in Ehrfurcht einmuthig mit lauter Stimme die Worte bes lebendigen Gottes. bes Königs ber Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glange, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Chrfurcht ben Willen ihres Meifters, und Alle thuen fie auf den Mund in heiliger Weibe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobfingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft bem Ramen Gottes, bes großen, ge= waltigen und furchtbaren Königs, heilig ift Er. Und Alle nehmen fie auf fich bas Joch ber himmlischen Berrschaft Giner vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied gu fingen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemuthe, mit lauterer Lippe und in beiliger Melodie: fie Alle einmuthig beben an und fprechen in Ehrfurcht:

Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

ראשי הטורים אני מנחם, אלא שהקדים בראש כל טור חבה אחת מפסוק אשריך ישראל (דברים ל"ג כ"ט).

אופן.

אַשְּׁכֶייְךְ אם קָרוֹשׁ בְּהַקְּדִּישְׁךְ הַשֵּׁם. יִשְּׂרָאֵל נוֹשֵׁק חָתוּם בְּכִסְאוֹ בְּלֶשֶׁם. מִי יָחִיד בִּלְתְּךְ בְּהַאַרִיכְךְּ כְנִשְׁם. בָּמוֹךְ מֵאֵין בָּאָרֶץ מַאֲמִירְךְּ כְרֶשֶׁם:

עַם נַחֲלָתוֹ לָשֵׁר בִּתְפִּלַת זְרעוֹ. נוֹשֵע מושִיע בְּהִוְשְעוֹ כְּאָב וְזַרְעוֹ. בַּיִי בְּטְוּחַ חֲלָקוֹ בְכַפּוֹ לְחַפְּרִעוֹ. מָגֵן גָצַח בַּעַרוֹ שְׂכָרוֹ בְּפָּרְעוֹ:

עָזְרֶךְ אָבִיךְ גִּיל יָגִיל בְּךְ. וַאֲשֶׁר בְּתוֹרַת משֶׁה שְׁמַח לִבְּךְ. חֶרֶב בְּיָדְךְ פִּיפִיוֹת רַבִּים בְּחַלְעִיבֶךְ. נַאֲנָתֶךְ לוּיוֹת עֲבֹתוֹת אַהַבָּח יַשְׁלִיבֶךְ.

וְיִבְּחֲשׁוּ בְּרבׁ עֻזּוּ אַנְשֵׁי רִיבוֹת. אַיְבֶיךּ יְבִיאִּוּךְ לְהַר לְּדְשׁוֹ הַּקְרוּבוֹת. לָךְ יוֹסִיפּוּ לְכַבֵּר בִּמְנָחוֹת עֲרֵבוֹת. וְאַתָּה הָחֵל לְסַלְמֵל לָרבֵב בְּעַרָבוֹת:

יי על־בָּפָא מְגָשָּׁא בִּשְׁמִי מְתְלָל. בָּמוֹתִימוּ מִנְּח זִיוּ מַקְדִּישִׁיוּ נוֹצְצִים בְּקַלָּל. ייוּים תִּדְרֹךְ וְשֶׁר אָרְחוֹתָיו בִּיפִי מִכְלָל. וְאַתָּה תָּגִיל בַּיִי בִּקְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְחַלְּל: וְחַחֵיּוֹת יְשׁוֹבֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִּים יִרְנּוּ וָאֶרְאֶלִּים יְבָבִרֵכוּ פְּנִי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻפַּת שְׁרָפִים לָעֶפַוֹתָם מְשַבְּּחִים וְאוֹמְרִים.

בַרוּךְ כְבוֹר־יְיָ מִמְּוֹקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִמְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַנֶּם וְמִירוֹת יֹאֲמֶרוּ וְתִשְׁבַּחוֹת יַשְׁמְיעוּ. כִּי הוּא לְכַדּוֹ פּוֹעל גְּבוּרוֹת עשָׁה חֲדָשׁוֹת בַּעְל מִלְחָמוֹת זוֹרָע צְּדָקוֹת מַצְמְיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהַלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּוֹרָא רְפוּאוֹת בַּמְשׁרֵה בְּנִשְׁה בְּרָאשִׁית: כָּצְמוֹר. לְעשֵׁה בְּמוֹבֹי בְּכְלֹ-יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּצְמוֹר. לְעשֵׁה אוֹרִים נְּדְלִים כִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדֶשׁ עַל־צִיוֹן הָאִרִים נְּדְלִים כִּי לְעוֹלְם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדֶשׁ עַל־צִיוֹן הָאִירוֹ וְנִוְכָּה כָלְנִוּ מְהַרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַמְּה וְיִ יוֹצֵר הַמִּאוֹרוֹת:

nnd die Chajoth erheben Gesang und die Cherubim Preis und die Serafim Jubel und die Himmelsschaaren Benedeiung, das Antlit eines jeglichen hingewandt zu den Serafim; ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes! — ein jeglicher von seiner Stätte.

Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen; dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott, stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Nenes schafft, Herr ist der Kämpse, der Heil säet, Rettung keinen läßt, Heilung schafft, surchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungsewerk, wie es heißt: Dem Schöpser der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich währt seine Huld. — Ein nenes Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Geslobt seisst Du, Ewiger, Schöpser der Himmelslichter!

אַהַבָּה רַבָּה אַהַבְּקְנוּ יִיְ אֵלהֵינוּ הָמְלָה גְּדוֹלָה וִיתִרָה חָמֻלְּהָ עָלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּעַבוּר אֲבוֹתִינוּ שִׁבְּטְחוּ בְּקְּ תַּלִינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ בַּעַבוּר אֲבוֹתִינוּ שִׁבְּטְחוּ בְּקְ תַּלְּמִר וְלְלַמֵּר וּלְלַמֵּר וֹתְלַמִּוֹ וְתִּן בְּלְבֵּנוּ לְּהָבִין וּלְהַשְּׁכִּי וְמִלְּמִר וּלְלַמֵּר וּלְלַמֵּר וֹלְעַשׁוֹת וּלְקַיֵּה שְּמִךְ לְּבְנוּ וְתִוֹלְמִר וְלַמְשׁוֹת וּלְקִיה שְּמִךְ דְּבְּר תִּוֹלְמִר תּוֹרְתָּךְ בְּמִר לְבְּבְנוּ לְשִׁמְר וֹנְשְׁכְּה וְנִשְּׁבְּית וְנִשְּׁמְר בְּעִבוּוּ לְשְׁמְר בְּנְוֹלְ וְחַבּּוֹרְא וְתְּלְבְּיוֹ בְּשְׁבְּ הַנְּוֹלְ וְחַבּּוֹרָא וְתְּלְבִּיוֹ בְּעְבוּוֹ לְשְׁמְר וְנִשְּׂבְוֹת לְבְּבְּנוֹ לְשְׁמְר וְנִשְּׁבְרוֹ וְתְּבְּיִבְּוֹ לְמְבְּוֹת לְבְּבְנוּ בְּחַבְיִתְ מִבְּלְישִׁ וְתְוֹלִיבְּוֹ בְּתְבְּתְּ מִבְּלְישְׁה וְנִשְּׁבְרֵא וְתְוֹלִיכְנוּ בְּחַבְּתוֹ לְבְּבְנוּ לְשִׁמְר וְנִשְּׁתְר בְּנְבוֹוֹ לְתְבִּבְנוֹ בְּחַבְיִם וְנִשְׁיְם וְנִשְּׁבְוֹן וְתְוֹלִיכְנְוּ בְּחַבְיִם מְלִיוֹת לְבְּבְנוֹי לְשְׁמְר וְנִבְּוֹת לְבְּבְנוֹ בְּחַבְיתְ מִבְּלִית וְבְּבְּבוֹי וְתְוֹלְה שִׁתְּתְּבְיוֹ בְּבְנְנוֹ בְּחַבְיתְ מִבְּלִיתוֹ לְבְּעוֹן וְשְּבְעוֹן בְּתְבְּבְנוֹ בְּחְבְיתְ מִבְּבוֹן וְנִשְּבְּוֹ בְּתְבְּבְוֹ בְּבְנוֹי בְּחְבְּתְ מִבְּנִיוֹ בְּוֹבְיתְנִיוֹן בְּבְּבְנוֹ בְּחְבְּבְּת בְּנְבּוֹת לְשִׁמְיף הַנְּרוֹל מְלְחָ וְנִי הַבְּוֹת בְּעְמוֹן וְתְּבְּבְוֹ בְּבְּתְבְּיִם בְּבְּבוֹיוֹ לְשִׁמְף הַנְּרוֹל מְלְתְּבְיתְ בְּבְנְמוֹי וְיִיתְרָבְם בְּבְנְמוֹ וְיִבְּבְיתוֹבְיוֹ בְּבְּבוֹי בְּבְּתוֹיוֹ בְּיִבְיתְוֹבוֹ בְּבְּתְבּיוֹ בְּבְוֹבְיוֹ בְּבְּבוֹית בְּבְבְּתְוֹב בְּתְבּוֹים בְּבְנְבוֹי הְבִיבְוֹבוֹי בְּבְיתוֹיוֹ בְּבְּתְבּיתְ מְבְּבְיוֹיוֹ מְבְּבְיתוֹיוֹ בְּבְּבְבוֹי בְּבְבְבוֹיוֹ בְּבְבְבוּוֹ בְּבְבְּבוֹיוֹ מְלְבְיתוֹיוֹ בְּבְיבוֹי מְבְּבְבוּת בְּבְבוֹיוֹ בְּבְּבוּת בְּבְבוּתוֹ בְּבְתְבּוֹן בְּבְּבְבוֹי בְּבְבוּת בְּבְבוּבוּת בְּבְבוּתוֹם בְּבְּתְבוֹיוֹ מְבְּבְבוּת בְּבְבְּתוֹי בְּבְּבוּת בְּבְּתְבוֹי בְבְּבְבוּתְיוֹ בְּבְּבוּ בְּבְבוּתוֹי בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְבוּיוֹ בְּבְבְבוּ בְּבְבוּתוֹי בְּבְבוּיוֹ בְּבְבְבוּיוֹ בְּבְבוּיוֹבְיוּתְבּוּתְיתְבּוּ בְּבְבְב

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַץ יִשְּׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה וּ אֶחָך: בָּרוּך שֵׁם כְּכוֹר מַלְכוּתוֹ לְעוֹלֶם וְעֵר:

וְאָחַבְהָּ אָת יְהוְהַ אֱלֹחֵיְהְבָּכְלּ־לְבְּבְּהְ וּבְכָּלִּ נְפְשֶׁךְ וּבְּכָלִ־מְאֹרֶך: וְהָ"וּ הַדְּבְרִים הָאֵלֶּהְאָשֶׁר אָנְבְי מְצַוְּךְ הַיִּוֹם עַל־לְבָבֶך: וְשִׁנַּנְתְּם לְבָּנִיךְ וְרַבַּרְהָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךְ בְּבֵיתֵּךְ וּבְלֶכְתְּךְ בְּבֶּרֶךְ וְבְשָּׁרְבְּךְ וֹבְלְוּמֶךְ: וּקְשַׁרְתָּם לְאִוֹת עַל־יָבֶרְ וְהָיִּיּ לְמְטָּפְת בֵּיוֹ עִינֵיךְ: וּכְתַבְּתָּם עַל־מְזְוֹוֹת בִּיתֶךְ וּבִשְּׁעָרֶיך:

Mit großer Liebe haft Du uns geliebt, Ewiger, unfer Sott! mit großer und überschwenglicher Barmherzigkeit Dich unfer erbarmt. Unfer Bater und König! um unferer Bater willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, fei auch uns gnädig und belehre uns. Unfer Bater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Berg, gu verfteben und zu erkennen, gu horen, gu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unfer Auge in Deiner Lehre, und laß festhalten unfer Berg an Deinen Geboten, und einige unfer Berg, ju lieben und au fürchten Deinen Ramen, und laß uns nicht zu Schanden werben auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Ramen, ben großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Beile. Und lag uns in Frieden heimfehren von den vier Eden der Erde, und führe uns aufrecht in unfer Land. Denn ein Gott, ber Beil schafft, bift Du, und uns haft Du erforen aus allen Bolfern und Zungen und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir gu danken und Dich als den Ginigen zu bezeugen in Liebe. Gelobt feift Du, o Ewiger! ber erwählt hat sein Bolf Jisrael in Liebe.

wav Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit beinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Bermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einsschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Venkbande zwischen deinen Angen. Und du sollst sie schreiben auf die Psosten deines Hausen an deine Thore.

וְהָיָרה אָם־שָׁמַע תִשְׁמְעוֹ אֶל־מִצְוֹתֵׁי אֲשֵׁר אָנבֵי מְצַנָּה אָתְבֶם הַיָּוֹם לְאַהֲבָּה אֶת־יְהוְהָ אֱלְהֵיבֶם וּלְעָבְרוֹ בָּבָל־לְבַבְבֶבֶם וּבְבָל־נַפְּשָׁבֶם: וְנָתַתִּי מְשַׁר־אַרְצְבֶם בְּעָחָוֹ יוֹכֶה וּמַלְקָוֹשׁ וִאָּסַפְּתָּ דְנָנֶּהְ וְתִירְשִׁהְ וִיצְהָרֶה: וְנָתַתִּי צַשֶּׁב בְּשֶׁרָהָ לִבְהָמְתָּהְ וְאָבַלְתָּ וְשָׂבְצְתָּ: הִשְּׁמְרָוּ לָבֶּם פּן־יִפְּתֶּה לְבַּבְּכֶבְם וְסַרְמֶּם וְצַבַּרְכִים אֲלֹתִים אַחַרִים וְחִשְׁמְחֲוִיתֶם לָחֶם: וְחָבָרה צַּף־יְחנָה בָּבֶּם וְעָצַרְ אָת־ הַשְּׁמֵּיִם וֹלָא־יִהְיֶּרֶה מָשָׁר וְהָאַבְשָׂה לָא תִתּן אֶת־יְבוּלָהְ וְצָבַרָתָּם מְהַלָּה מַעַל הָצָבֶרְץ הַפּבְּה אֲשֶׁר יְהֹנָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶה אֶת־דְּבָרֵי אֵלֶה עַל־לְבַרְכֶה וְעַל־נַפְשְׁכֶּח וּקְשַׁרְמָּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל־יֶּרְכֶּם וְחָיִוּ לְטְוֹטְפָת בֵּין צִינִיבֶם: וְלֹפַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיבֶם לְדַבַּרְ בָּסְ בְּשִׁבְחְּךָּ בְּבִיתֶּהְ וּבְלֶּכְתָּהָ בַהֶּכֶּהְ וּבְשָׁבְבָּהָ וּבְקוּמֶךְ: וּבְתַבְתָּם על־מְזוּנְוֹת בִּיתֶךְ וּבִשְעְרֵיך: לְמַעַן יִרְבַּוּ יְמִיבֶב וִימֵי בְּגִיבֶּם ַעַל הָאֲדָטָּה אֲשֶּׁר נִשְׁכַּע יְהוֹיֶה לַאֲבְתִיכֶּם לָתַת לָהֶבְ כִּימִי הַשְּׁמֵים עַל־הָאָבֶץ:

וּלְּמֶלְרִינְם אֲנָי יְחְנֶּה אֵלְהִיכָם :

וַלְּמֶלְרִינָם אֲנָי יְחְנָה אֵלְהִיכָם : בַּבֵּר אֶלּרבְּנָטַ יִשְׁרָאֵל

אָלְהִיכָם אָצִילִח וְנְיִם אֲחַבִיקָם אוֹ וּוְכַרְמָם אֶת־בָּנְלּ הַבְּנָתְי יְחְנָה אָתְרבּאַת הַבְּנָן הִוְּצְאַת יְהְנָת יְחְנָה אָתְרבּאַת וְנְיִם אְתַרבּאַת וְנְיִם אָתִרבּאַת וְנְיִם אִתְרבּאַת וְרִאִיתָם אתׁוֹ וּוְכַרְמִם אֶת־בָּלֹר וְצְשִׁיתָם אָת־בְּלִר מִצְּיִתְם אָתרבּאַת וְנְיִם אַתְרבּיקם בֹּבְּנָם וְאַשִּׁיתָם אָתר וְנְעִשִּׁיתָם אָתר הוֹצִאַתוּ אָתְבֹּב מֵצְיִרְת מְצְּרִים לְחְיוֹרְת אָתְרבּים מִצְּלְהִיכָם וְאָבִיים לְחְיוֹרְת אָתְרבּים מִצְּלְהִיכִם לְאָלהֹיכָם אָשָׁר הוֹצִיאִתוּ אָלְהִיכִם מִבְּלְהִיכְם: אַבְּיִים לְחְיוֹרִם לְּהָיִנְם לְאָלהֹיכִם אָבְּיל הִיִּבְּים לְּחְיוֹרָם אִלְּהִיכָם וְצִישִׁר הוֹצִאָּתוּ אָלְהִיכִם מִצְּלְהִיכִם לְאָלהֹיִם אָנִי יְחְנָה אֵלְהִיכִם:

und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch beut gebiete, ben Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu bienen mit eurem gangen Bergen und eurer gangen Seele, fo werbe Ich ben Regen eures Landes geben zu feiner Beit, Fruhregen und Spätregen, daß du einsammelft bein Betreibe und beinen Most und bein Del. Und Ich werde Gras geben auf beinem Welbe für bein Bieh, und bu wirft effen und fatt werden. Sutet euch. daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen budet, und über euch der Rorn des Ewigen erglübe, daß Er verschließe den Sim= mel, daß tein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Ge= wächs, und ihr bald umkommet, weg aus bem schönen Lande, bas der Ewige euch giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemuthe, und fie binden als Wahr= zeichen auf eure Sand, und fie feien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret fie eure Kinder, davon zu reden, wenn du figeft in beinem Saufe und wenn du geheft auf dem Wege und wenn bu dich hinlegft und wenn bu aufftehft. Und schreibe fie auf die Pfosten beines Sauses und an beine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf bem Erdboden, ben ber Ewige geschworen euren Batern, ihnen zu geben, - wie die Dauer bes Simmels über ber Erde.

Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schausäsen machen an die Zipfel ihrer Aleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblane Schnur ansehen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgesührt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אֶמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיֶם וְיָשָׁר וְנָאֲמֶן וְטוֹב וְיָפֶּה הַדְּבָר הַוֶּה על־אֲבוֹתִינוּ וְעַלִּינוּ עַל־ בָּגִינוּ וְעַל דּוֹרוֹתִזִינוּ וְעַל כָּל־דּרוֹרז גָרַע יִשְׂרָאֵל עַבָּרֶיךּ:

על־הָראשׁוֹנִים וְעל־הָאַחְרוֹנִים לְעוֹלֶּם וְעָל־הָאַחְרוֹנִים לְעוֹלֶם וְעָר חֹק וְלֹא יִעֲבוֹר. אֱמֶר שְׁאַהָּה הוֹא יִיְ אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וְעָר: אַהָּה הוֹא מֶלְבֵּנוּ. מֵלֶבְּנוּ. מֵלֶבְּ אֲבוֹתִינוּ אְהָה: לְמַעוֹ שִׁמְדְּ הוֹא מֵלְבֵּנוּ. מֵלֶבְ אֲבוֹתִינוּ אָהָה: לְמַעוֹ שִׁמְדְ מַבוֹתִינוּ אָהָה: לְנָאָלֵנוּ. בַּאֲשֶׁר נְּאַלְרָת אֶת־אֲבוֹתִינוּ: אֱמְר לְנָאָלֵנוּ. בַּאֲשֶׁר נְאַלְרָת אֶת־אָבוֹתִינוּ נִקְרַי. אֱמְר מִעוֹלֶם שִמְדְ הַנְּרוֹל עָלֵינוּ נִקְרַי. אֵין אֱלֹהִים זוּלְתֶּדְ:

Wahr und gültig, festgegründet und ewigbleibend, gerade und treu, gut und schön ist das Wort, so für unssere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte.

by Für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ist es ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott und unserer Bäter Gott für immer und ewig. Du bist unser König, Du der König unserer Bäter! Um Deines Namens willen eile, uns zu erlösen, wie Du unsere Bäter erlöst. Wahr ist es, daß Dein großer Name von jeher über uns genannt wird in Liebe. Kein Gott außer Dir!

זולח. ע"פ א"ב ובכוף חחום משה בר שמואל חוק.

אָז בִּקְשׁב עָנָו עֲלֵה אָל־הַר הָעֲבָרִים. בְּדַעְחוֹ

חְשֵׁב בַּעַלְיַת סִין בְּהִדּוֹּרִים. נְּוֹרַת דְּת חֲדָשָׁה וּפִקּוּרִים

יְשִׁרִים, דּוֹד יֶשׁ־לוֹ לְמִן לְמִשְּׁבְעִים בְּחוּרִים: הָעֵת קָשַׁב

וּמָת בְּהַר אֲשֶׁר אַתָּח עֹלֶה. וַי נִי צְוַח בְּפֶּה מְלֵא. זוֹ

עַלִּיָּה יְרִידָה הִיא לְהִתְּכֵּלֵה. חַנּוֹן אֶעְבְּרָה־נָּא וְאָרְאָה הָהָר

הַפוֹב וְהַמְעֻלֶּה: שָׁהוֹר עֻנְהוּ רַב־לֶּךְ אַלֹּהְתְּבָּר הַבָּא וְאָרְאָה הָהָר

הַפוֹב וְהַמְעֻלֶּה וִשְׁב הִנְעַלְה וְשָׁם בְּחוֹנְת וְבָרָה עַבְיוֹ נִנְזְרָה הַיִּמְ לֹא תִחְחַבּר. לְהַר־נְכוֹ תַעְלָה וְשָׁם בְּחוֹר וְבַרָה עַבְיוֹ נִנְזְרָה וְשְׁם בְּחוֹר בָּבִי תְּקָבר וֹבְיִב עֹבִי נְנִבְי נִנְזְרָה וְשָׁם בְּחוֹר בְּבִי תִּעְלָה וְשְׁם בְּיִב ע בִּי נְנִבְר הַבְּרָה. סְנוּלִים פָּן־ בְּבִר עְבַרְה. עַלִּיוֹ נִנְוְרָה. שִׁלִּיוֹ נִנְנְוֹרְה. בְּמִלְים וְנִוֹרָת בְּבַר עַבַרְה. עַלִּהוֹ עְבָּרוֹ נִנְוֹרָת וְנִבְּר בִּיִב עִלְיוֹ נִנְנְוֹרְה. בְּבָר וְבַרְה. עַלִּיוֹ נִנְוְרָה. בְּבָר הַבְּר בִּבְיר בְּבִר עַבַרְה. עַבְרוֹ נִנְנְרָה. שִׁבְרָה. עַבְרָה עַבְרָה. עַבְרָה עַבְּרָה. עַבְּרָה עַבְרָה. עַבְרָה עַבְרָה. עַלִּיוֹ נְנִוֹרָא. וְיִבְּרָה בִּבְּרְה. עַבְּרוֹ נְבָבְרָה. עַבְּרוֹ נִנְנְרָה. בְּבָּת לִשְׁב בְּבִּע בְּיוֹ עִבְּרָה. עַבְרָה עַבְּרוֹ נְבְנְרָה. שִּיֹב עִבְרָה. עַבְרָה עַבְרָה. עַבְרָה עַבְּרָה עַבְרָה עַבְרָה. עַבְרָה עַבְרָה עַבְרָה עַבְרָה. עַבְרָה עַבְרָה. עַבְרָה עַבְרָה. בִבּן לֹא עָנְהְוּי אִיוֹם וְנוֹרָּא.

181) Als ber Dennthreiche hörte: Steig' auf Abarim zur Söhel 2) Meint' er, wie auf Sinai steigen 3) sollt' er in die Gottesnähe, Daß ein neu Gesetz ertheilen, wohlerprobte Heileslehren Bolle Gott bem Bolt, erforen aus den siebzig, 4) neu gewähren.

Als er hört': Stirb auf bem Berge 5), ben bu heute follft erklimmen, — Ach! da ließ er laut erichallen Behernfes Alagestimmen. Nicht hin auf benn foll ich klimmen, nein! ich foll hernieder steigen! Boll', Erbarmer, mir das hehre Land, ben schönen Berg doch zeigen! 6)

Doch der Reine sprach?): Genug ift's! fahre nicht mehr fort zu beten! Jehoschua soll, dein Diener, nun an deine Stelle treten. Gine Herrschaft an die andre reicht nicht wie ein haar so breit. Stirb dort auf Nebo! Im Thale ist die Grabstatt schon bereit.

Als Mosches sah, daß beschloffen fest ist seines Todes Stunde, Sprach zum herrn er: Gieb der Lautern Du von meiner Schuld die Kunde,

Dag bie Deinen einft nicht fprechen: er beging geheime Sinben, Darum follt' er nicht Erhörung bei bem Allmachtvollen finben!

¹⁾ Berfaffer: Dofdeb b. Schemuel.

^{2) 4.} Mof. 27, 12; 5. Mof. 32, 49.

^{3) 2.} Dof. 24, 1.

⁴⁾ Bisrael, bem aus ben fiebzig Weltwölfern - nach ber berrichenben Angabe ber Magabab - erwählten.

^{5) 5.} Mof. 32, 50.

פּוֹבֶה הֲשִׁיבוֹ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתָּם בִּי בְּמֵי מְרִיבָה. עַעֲקַת שׁוְעַחָבָם לְפָנֵי לָכֵן לֹא בָא. קְנִיסָה זוֹ עַלֵיכֶם לָכֵן נִקְנְסָה וֹנְיִלְבָּה. רָשׁם יֵרָשֵׁם וְיִבָּתֵב בַּדָּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבָה: שִּבְטִי וְנִקְצְבְה. רָשׁם יֵרָשֵׁם וְיִבָּתב בַּדָּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבָה: שִּבְטִי וְנִקְנִי מְבָּרוֹ בְּפָעוֹ חַפְּץ וְנִיחַת. שָׁמִין הִּבְּרוֹ וְנְכָּתְּר בִּנְלוּם חֵפֶץ וּרְבַר מִּלְבָם וְצְיָחָת. שְׁמִילְוּנִי אֲחַי וְרֵעִי עִסְקוּ בִּי אֵין הַצְּלָה בִּתְפִלָּה וּצְעָקְה. שְׁמְעוֹנִי אַחֵי וְרֵעִי עִסְקוּ בִּי אֵין הַצְּלָה בִּתְפִלָּה וּצְעָקְה. שְׁמְעוֹנִי אַחֵי וְרֵעִי עִסְקוּ בָּי אֵין הַצְּלָה בִּתְפִלְה וּצְעָקְה. שְׁמְעוֹנִי אַחֵי וְרֵעִי עִסְקוּ בְּרָת הְשִׁלְּלִה בִּלְה וְאַלְקְה. וְאַל-הְהִי וֹאת לָכֶם לְמִכְשׁוֹל וּלְפוּקְה: בְּרָה הִשְּׁפְטִיוֹ בְּרָה הִשְּׁמְשִׁים יְמִים. וֹכְיִים צְּבְּקר לִפְּהוֹתם מִבֵּין עֲנְקֹים בָּבְע לִפְּנִיהֶם וַיִּמְלִיכוֹ מֵלְבָּם לְעוֹלְמִים: עַבְּע לִפְנִיהָם וַיִּמְלִיכוֹ מֵלְבָּם לְעוֹלְמִים מְבֵּין עִבְּיִם הַעָּבְיוֹ לִיבְים הַתְּמִים לִבְּיִם הַבְּיִבְּיִם הִיתְמִם מִבְּין וְדְבֹּג בָּאֲרִי לִפְּהוֹתְם מִבְּין מְבִּים בְּבְעוֹל לְפְנִיהָם בְּבָע לִפְבִּיהם וַיִּמְלִיכוֹ מֵלְבָּם לְעוֹלְמִים בִּוֹשְׁ בְּשִׁים הִתְמִים. וְהַבָּע לְפְבִּיה לִבְים וְנִימְלְנִים בְּבָּע לִפְבִּיה לִם בְּבְּים לְעוֹלְכִים בְּעוֹל בְּבִּים בְּעוֹלְיִים בְּבָּע לִּפְבִיהְם וַיִּמְלְיכוֹ מֵלְבָּב לְעוֹלְכָּים בְּיִים בְּבָּע לִפְבִּיהָם וַיִּמְלְּבִים בְּיִבְּים בְּעִלּים.

Dei Meribah ward gesündigt! 1) sprach der löst und machet frei2); Drum nicht ließ Ich vor mich kommen eures Betens brünst'gen Schrei. Diese Strafe ist ob euch fest unabanderlich gesetzt, Wird verzeichnet in der Lehre, die die Seele labt und letzt.

Und mit fanftem Sinn zusammen ruset er Jeschuruns Schaaren: D ihr Traute! kauset los mich, nicht in Todesgruft zu sahren! Bitter jammerten sie Alle, riesen wie aus einem Munde: Ach! nicht Schätze, ach! nicht Worte lösen von der Todesstunde.3)

Bu dem sansten Kussedsed) macht er sich bereit sosort, Wie er siehet, daß nicht fromme Flehen und Gebeteswort. "Hört mich, Brüder! psieget trenlich das Gesetz, die Seelenfrende! Härmt euch nicht, nicht sei's zum Grame, daß ich nun von hinnen

> Dreißig Tage seine Schaaren trauerten mit heißen Bähren, Denkend, wie gerecht und lauter er so ganz sich that bewähren. Wie ein Len, mit Muth gerüstet, löst' er sie aus Drängers Hand, Spaltete das Meer: für ewig haben da sie Gott erkannt.

^{1) 5.} Mof. 32, 51. Bgl. 4. Mof. 20, 12. 27, 14. Deshalb ift nach bem Mibrafch bie Gunbe Mofchehs ausbrudlich genannt worben, bamit eben kund werbe, es fei nur bie eine gewesen, beren er fich foulbig gemacht.

²⁾ Gott, ber Retter Bieraele.

³⁾ Die Ausführung ber Worte Bf. 49, 8.

⁴⁾ Die Frommen fierben ohne Rampf und Schmerg. Gott nimmt bie im Leben ohnebin ihm ftets gigewandte Seele wie in einem Ruffe von hinnen.

עֶוְרַת אָבּוֹתִינוּ אַתְּהֹ הוּא מֵעוֹלָם מָנֵן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם אַחֲרִיהֶם בְּכָל־הֹד וְדֹד: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְבֶּךְ וּמִשְׁפָּמִיךְ וְצִּדְקְתְּךְ עַד אַפְּמִי־אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתִיךְ וְעִנְּקְרְ וּבְּרָךְ יָשִׁים עַל־לְבוּ: אָמֶת אַתְּח הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךְ וּמֶלֶךְ נָבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אָמֶת אַתְּח הוּא רִאשׁוֹן וְאַמָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבּּלְעָהִיךְ אִין לְנוּ מֶלֶּהְ בּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעֵ: מִפִּצְרַיִם נְּאַלְּמָנוּ יִי אֶלְהַינוּ וּמִבִּית עַבְּדִים בְּּתִנוּ. בֶּל־בְּכוֹרִיהֶם הָבְנְתְּ וּיְבָּלְתְּנוֹ יְי אֶלְהַוֹנוּ וּמְבִּית עַבְּדִים בְּקְעִתְּ וְוִדִים מִבְּלְתָּ וִידִידִים הָעָבְרְתָּ וּבְכוֹרְךְ בָּאְלְתָּ. וְיִם־סוּף בְּקְעְתְּ וְוִדִים מְבָּרְוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת וְנְמָיִרוֹת שִירוֹת שִירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקִיָּם רָם וְנִשְּׂא נְּרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל- נִאִים לְמֶלֶךְ אֵל חֵי וְקִיָּם רָם וְנִשְּׁא נְּרוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל- נִאִים

Vicand unferer Bater warft Du von ewig her, Schilb und Selfer ihren Rindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In ber Weltenhöhe ift Dein Git, und Deines Rechtes Walten und Deine Milbe reicht bis an bie Enden ber Erde. Glücklich ber Mann, ber horcht auf Deine Gebote und Deine Lehre und Dein Wort fich zu Bergen nimmt. Es ift mahr, Du bift ein Berr Deines Bolfes und ein Ronig, machtig, ihren Streit gu führen. Es ift mahr, Du bift ber Erfte und Du bift ber Lette, und außer Dir haben wir feinen König, ber erlöft und errettet. Mus Migrajim haft Du uns erlöft, Ewiger, unfer Gott! und aus bem Stlavenhause uns befreit; alle ihre Erftgebornen haft Du erschlagen und Deinen Erstgebornen haft Du erlöft und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermuthigen haft Du verfentt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Waffer ihre Feinde becten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priefen Dich die von Dir Geliebten und erhoben ben Allmächtigen, und Deine Lieblinge fpendeten Gefange, Lieder und Lobpreifungen, Segnungen und Dankesworte bem Könige, dem Gotte, ber ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ift, ber die וּמַגְּבְּיהַ שְׁפָּלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֻנְוִים וְעוֹוֵר הַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוְעָם אֵלָיו. הְהַלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בְּרוּהְ הוּא וּמְבַרְהָ: משָׁה וּבְנֵי יִשְּׁרָאֵל לְךְּ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם.

מִי־כָמְכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי בָּמְכָה נָאְדָּר בַּקְרֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה־פֶּלֵא:

שִׁירָה חֲדָשָה שִׁבְּחוּ נְאוּלִים לְשִׁמְךּ עַל־שְּׁפַת הַנְים יַחָר כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאֲמְרוּ.

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעלֶם וָעֶר:

צוּר יִשְּׂרָאֵל קוּמָה בְּעֻוַרַת יִשְׂרָאֵל וּפְּדֵה כִנְאָמֶןְה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. נּאֲלֵנוּ יְיָ צְּכָאוֹת שְׁמוֹ קְרוֹש יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ נָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Trotigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten und löset die Bedrückten und beisteht den Verkümmerten und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendezten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Freude, und sie Alle sprachen:

Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern? wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!"

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Ramens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig."

Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Berheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger ber Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

אַרנִי שַפַתִי הִפְהָח ופִי נַגִיר הְהַלָּתֶך:

בְּרוּךְ שִּתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵצִּלֹהִינוּ אֲלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי שַּבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַנְעַקְב חָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָרִים טוֹבִים וְקְנֵּח חַכּל וְוֹוֹכֵר הַסְרֵי שָׁבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְּמַצוְ שְׁמוֹ בְּשַּהְבָּה. מֶלֶךְ עוֹנֵר וּמוֹשִׁיצַ וּמָנֵן. בָּרוּךְ שַּתָּח וְיָ מָגֵן שַּבְרָהָם:

אַתָּה גְּבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדְנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתְּה רֵב לְהוֹשִיעַ.
מַשִּׁיב הָרְוּחַ וּמוֹרִיר הַנְּשֶׁם. מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחָמֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרָחַמִּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרָחַמִים רַבִּים סוּמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְלַיִם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנִי עָפֶר: מִי כְמְוֹךְ בַּעֵל נְבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֵלֶדְ מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְּמִיחַ בַּעְל נְבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לָךְ מֵלֶלְד מִמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנָאֵמְן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוֹך אַתְּה וְיִ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verstünde Dein Lob!

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Bäter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Toden, stark, um stets zu helsen; — der wehen lässet den Wind und herabsallen den Regen, der die Lebenden in Gnaden erhält, die Toden belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stütt und die Kranken heilt, die Gesesseit, die Fallenden stütt und die Kranken heilt, die Gesesseit, die tund seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Toden. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Toden belebt.

יָהַלְלְּוּךְ פֶּלָח. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הָאֵל הַקָּרוֹשׁ: אַתָּה וְשִׁמְךָּ בָּרוּת וְשִׁמְךָּ בָּרוֹשׁ:

אַהָּה בְחַרְהָּנוּ מִבֶּל-הָעַמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתָּ וְקַרַבְּתָנוּ מַלְּבֵנוּ לִעֲבוֹדָתֶךְּ. וְשִׁמְדְּ הַבְּּרוֹל וְהַקָּרוֹש עָלֵינוּ קָּרָי. וְרוֹמַמְתָּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךְ. וְשִׁמְדְּ הַבְּּרוֹל וְהַקָּרוֹש עָלֵינוּ קָּרָי.

וַתְּהֶּן־לָּנוּ יְיָ אֶלהֵינוּ כִּאַהְבָה מוְעַרִים לְשִׂמְחָה חַנִּים וּוְמַנִּים לְשָּׁשוֹן. אֶת־יוֹם הַשְּׁמִינִי חַגּ הָעַצֶּרֶת הַנֶּה וְמַן שִׂמְחָתֵנוּ מִקְרָא־קְדֶשׁ וֵבֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

פיוח קרוש קרוש קרוש יָי צְבָאוֹת מְלֹא כָל־תָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

ח׳ אָז בְּקוֹל רָעשׁ גָּדוֹל אַבִּיר וְהָזְק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְׂאִים לְּעֻפַּּת שְׂרָפִים לְעָפָּתָם בָּרוּךְ יאמִרוּ:

ק"וח בָּרוּךְ כְּבוֹר־וְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ח' מִפְּקוֹמְךּ מַלְבֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵונו כִּי מְחַבִּים אָנַחֲנוּ לֶךְ. מָתִּ הִמְלֹךְ בְּצִיוֹן בְּקְרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶר הִּשְׁבֹּן: הִּחְנַּדֵּל וְתִהְקְדֵּשׁ בְּחוֹךְ יְרוּשְׁלַיִם עִירְךְּ לְרֹר וָדְרֹ וּלְנִצְחַ נְצְחִים: וְעִינוֹנְוּ תִרְאֵינָה מַלְכִּוּמֶךְ כַּדָּבֶר הָאָמוֹר בְּשִׁירֵי עַזֶּךְ עַלֹּייְרֵי דָוֹר מְשִׁיחַ צִּדְקֶךְּ:

ק"וח נִקְלֹדְ וְיָ לְעוֹלָם אֲלִהַוְהָ צִיוֹן לְרֹר נָרֹר הַלְלוּנָה:

ח' לְּרוּךְ נַנְּיִרְ נַנְּיִרְ נָּרָלֶךְ וּלְנַצֵּח נְצָחִים קְרָשְׁתְּךְ נַקְּדִּישׁ וְשִׁבְתַּךְּ בְּרוּךְ אַפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶר כִּי אֵלַ מֶלֶךְ נָּרוֹל וְקָרוֹשׁ אָחָרֹי. בָּרוּךְ אַפָּרִה וָיָ רָאל הַקָּרוֹשׁ:

^{*}Reduicah bei Biederholung der Tefillah durch ben Borbeter.

ח' נְקַהֵּשׁ אֶת־שִּׁמְךּ בָּעוֹלֶם כְּשֵׁם שֶׁפֵּקְהִישִׁים אוֹחוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. בַּבָּחוֹב עַל־יַר נְבִיאֶךּ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמֵר

*) אחה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

Du haft uns erkoren aus allen Bölkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Und Du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, dieses Schlußsfest, die Zeit unserer Freude, eine heilige Berufung zur Erinsnerung an den Auszug aus Mizrajim.

(Borb.) Wir wollen Deinem Namen die Heiligung bringen in dieser Welt, wie ihm die Seiligung wird in den himmeln droben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

קרוש (Sem.) Heilig, heilig, heilig ist ber Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

18 (Borb.) Und mit gewaltigem, mächtig erbraufendem Salle laffen fie bie Stimme vernehmen, fich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen gurufen:

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

Aufled (Borb.) Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen, für alle Zeit und Ewigkeit thronend. O werde erhoben und geheiligt in Deiner Stadt Jeruschalazim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unser Auge möge schauen Dein Reich, wie das in den Sängen Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Beihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und König bist Du. Gelobt seift Du, Ewiger, heiliger Gott!

^{*}Redufchah bei Wiederholung ber Tefillah burch den Borbeter.

אָלהֵינוּ וִאלהֵי אַכּוֹתִינוּ. יַעֻלֶּה וְיָבֹא וְיַנּיְעַ וְיִבָּאָה וְיִבָּאָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפָּקּה וְיִנָּכֵר זִכְרוֹנֵגְוּ וּפִּקְּהוֹנֵגְוּ וְזִּכְרוֹן אֲמִיחַ בָּן־דָּוֹר עַבְהָּךְּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלֵיִם אִיר קְּרְשֶׁךְּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בָּן־דָּוֹר עַבְהָּךְּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלֵיִם אִיר קְּרְשֶׁךְּ וֹוְכְרוֹן כָּל־עַפְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל לְפָנִיךְ לְפָּנִיךְ לְפְּלֵים לְּטוֹרָה לְמוֹבְּה לְמִוֹבְה לְמִוֹבְה וֹלְשְׁלוֹם בִּיוֹם הַשְּׁמִינִי חַגּ הָעַצְּבֶּרָת הַיָּה: זְכְּרֵנוּ יִיְ אֵלהִינוּ בּוֹ לְמִיבְר יְשׁוּעְה וּפְקְבָר יְשׁוּעְה וּכִּרְבָר יְשׁוּעְה וּכִּלְבָּר וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְבָרָבְר יְשׁוּעְה וְיִבְּחוֹם אָקְה: בִּי אֵלְיִבְּה חַנּוּן וְרַחוּם אָלְיִנוּ וְחוּשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךְ עִּינִוּן וְרַחוּם אָקְה: בִּי אֵל מָלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אְקְהַה:

ישַׂרָאֵל וְהַזִּּמֵנִים: ישַׂרָאֵל וְהַזִּּמֵנִים: בְּשִׁלְּחָרוּ בִּשִּׁמֶחָה וּבְשָׁשׁוּן מוְעַבִּי לְּאָבְיִה לְּמָלִּוּ יְבְּעָרוֹר בְּשִׁמְחָה וּלְשָׁשׁוּן בּּאֲשֶׁר רָצִירָ וְאָבְרָּוּ יְבְּנְתְּלוֹם לְשִׁמְחָר בִּישׁנְּעָתֶּךְ וְשַׁהֵּר לִבֵּנִוּ לְעָכְּדְּךְ בָאָמָת יִשְׂרָאֵל וְהַזִּּמֵנִי בִּישׁנְּעָתֶךְ וְשַׁהֵּר לִבֵּנִוּ לְעָכְדְּךְ בָאָמָת יִשְׂרָאֵל וְהַזִּמַנִים:

רְצֵה יֶיָ אֶלהֵינוּ בָּעַמְּךְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפַלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַכוּדָה לִּרְבִיר בִּיתֶךְ. וְאִשֵּי יִשְׁרָאֵל וּתְפַלְּתָם בְּאַהֲכָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר עַכוּדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּןְה: וְתָחֲוֶינָה עֵינִינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתְּה

יָיָ הַפַּּחָוִיר שְּׁבִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מודים דרבנן ק' מוֹדִים אָנַחְנוּ לָךְ שָׁאַהָּח הוּא וְיָ אֶלהִינוּ וֵאלהֵי אָכוֹתִינוּ אֱלהֵי כָּר־בָּשָּׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בָּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹר־:

מורים אַנְחָנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יָיָ אֶלֹחֵינוּ וֵאלֹחֵי אֲכוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר צוּר חַיִּינְוּ מְנֵן ישִׁצְנוּ אַתָּח הוּא לְרוֹר וָרוֹר. Unser Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gebächtniß und unser Geschick und das Gebächtniß unserer Bäter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalazims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Kettung und zum Guten, zur Hulb und zur Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Schlußseste. Gedent' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser, und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungszund huldreich, bist Du.

Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Freude und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu segnen verheißen hast. Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreue uns durch Deine Hehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreue uns durch Deine Hilfe und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott! in Freude und Wonne Deine heiligen Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt Jisrael und die Festzeiten.

Caß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

und schauen mögen unfre Augen, wenn Du zurücktehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger,
der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlech-

לְשִׁמְּךְ תַּנְּרוֹל וְהַמְּרוֹשׁ עַרֹ שְׁהָחֲיִיחָנוּ וְקִנְּמְתְּנוּ. כֵּן מְּחַיֵּיְנוּ וְתְּקִיְמְנוּ וְתָּדְשׁךְ לִשְׁמֹר תְּקִיף לְחַצְרוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָכְּדְּךְ בְּלַכְּב שְׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַחוֹרָאוֹת:

נוֹנֶה לְּךְּ וּנְסַפֵּר תְּהַלְּתֶךְ עַל חַיֵּינְנוּ חַמְּסוּרִים בְּיֶבֶךְ וְעַל נִמְּיךְ שֶׁבְּכָלִ-יוֹם עִמְנוּ וְעַל נִמְּיךְ שֶׁבְּכָלִ-יוֹם עִמְנוּ וְעַל נִמְלְאוֹתֶיךְ וְמִוֹכוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָלִ-עַמְוֹב הָמִיךְ וְצִיְהָרָיִם. הַמּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחַמֵיךְ וְהַמְרַחַם כִּי

פִּי לא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לא־תַפוּ חֲסָהֶיךְ מֵעוֹלָם קנִינוּ לָדְ:

וְעַל־־כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מַלְבֵּנוּ הָּמִיר לְעוֹלָם וָעָר: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ מֶּלֶח וִיהַלְּלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֶמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ מֶלְה. בָּרוּךְ אַתָּח יְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךְּ נָאֶה לְהוֹדוֹת:*)

(Der Borbeter bei Wiederholung der Tefillah.)

(אֶלהֵינוּ גאלהֵי אָבוֹתִינוּ בְּרְבֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁבֶּׂשֶׁת בַּחּוֹרָה הַבְּתוּכָה עַל־יְּדֵי משֶׁה עַכְהֶּךְ הָאֲמוּרָה מְפִּי אַהַרֹן וּבָנָיו כּּוְּזָיִם עַם קְרוֹשֶׁיךְ כִּיְאָמוּר. יְבָרֶכְךְ יִיְ וְיִשְׁמְרֶךְ: יָאָר יְיָ פָּנִיו אַלֶּוְךְּ וִיְחָבֶּּרְ: יִשְּׂא יְיָ פָּנְיו אַלֶּיךְ וְיָשֵׁם לְךְּ שָׁלוֹם:)

שִׁים שַׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶמֶר וְרַחֲמִים עַלְיְנוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּןךּ. בָּרְבֵנוּ אָכִינוּ כָּלְנוּ כְאָחָר בְּאוֹר פָּגָּוְדְּ. כִּי בְאוֹר־פָּנֶוְךְּ נְתַהָּ לְגוּ יְיָ אֵּלהֵינוּ הּוֹרַת חַיִּים וְאַחֲבַת חֶמֶר וּצְּדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. בְּשְׁלוֹמֶך: בָּרוּדְ אַתָּה יִיָּ הַמְּבָרָךְ אָת־עַפוּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם: בִּשְׁלוֹמֶך: בָּרוּדְ אַתָּח יִיָּ הַמְּבָרָךְ אָת־עַפוּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁלוֹם:

י) בקסלות הרבה עולים הכהנים לדוכן, סדרו תוולא לעיל עיווד 198, ואין אווירים ותערב בתפלת שחרית.

ter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aushören kennt Deine Huld. Bon jeher hoffen wir auf Dich.

unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

(Der Borbeter bei Bieberholung ber Tefillah:

אלהינו Unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreisachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar, wie es heißt:

Es segne dich der Ewige und behüte dich!

Es laffe leuchten der Ewige sein Antlit zu dir und begnade dich! Es wende der Ewige sein Antlit zu dir und gebe dir Frieden!)

Laß Frieden, Heil und Segen, Gunft, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und über ganz Jisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Vater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

יִשְׂרָמֵלְ וְּצִדְּר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפְתֵי מִדַּבֵּר מִרְמָה.

וְלְמְּקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַבּלֹ תִּהְיָה. בְּחַח לִבִּי

בְּתוֹרָתֶּךְ וּבְמִצְּוֹתֶיְךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי

בְעָח מְחֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְּמֵל מַחֲשֵׁבְתָּם: עֲשֵׂח לְמַעֵּן

שִׁמֶךְ עֲשֵׂח לְמַעַן יִחָלְצוּן יְדִירֶיְךְ הוֹשְׁיעָה וְמִינְךְ עֲשֵׂח לְמַעַן

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִּי וְהָנִיוֹן לַבִּי לְפָנֶוְךְ יִיְ צוֹרִי וְגִאְלִי:

עשָׁה שְׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוּא יִעשֶׁה שָׁלוֹם עַלֵּוְנוּ וְעַל כָּל־

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ישְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָּנֶּוְךּ וְיָ אֶלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֻׁיִּבְּנֶה בֵּית הַפִּקְּדְּשׁ בּּמְהַרָה בְּיָמִינוּ וְחֵן הָלְּקְנוּ בְּתוֹרָחֶךּ: וְשָׁם נַעֲבָרְדְּ בְּיִרְאָה בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַרְמֹנִיוֹת:

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Stanbe seise bemüthig gegen Alle. Dössen mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Kath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, um Deiner Hechten, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden sitset in seinen Hospen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Jisrael. Darauf sprechet: Umen!

Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrfurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

סדר הלל.

ברוך אַתָּח וָיָ אֱלֹחֵינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קַרְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנִוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

ייי הַלְּלוּיָה הַלְּלוּ עַבְרֵי יְיָ הַלְּלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיַ מְבַרָּךְ מֵעַהָּה וְעַר־עוֹלְם: מִמִּוְרַח־ שֶׁמֶשׁ עַר־מְבוֹאוֹ מְהָלָּל שֵׁם יְיֵ: רָם עַלּבְּלּר גּוֹים יְיַ עַל הַשָּׁמִים כְּבוֹרוֹ: מִי כִּיִי אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשְּבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לְרְאוֹת בַּשְּׁמִים וֹבְאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָּר דָּל מֵאַשְׁפּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְּרִיבִים עִם נְּדִיבִי עַמּוֹ: הַלְלוּיַה: הַלְלוּיַה:

Delobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, der uns durch seine Gebote geheiligt und uns besohlen, das Hallel zu lesen.

mehren Bialm 113.) Hallelujah! Lobet, Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an dis in Ewigkeit. Bon Sonnenaufgang dis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Bölkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrslichkeit. Wer ist gleich dem Ewigen, unserem Gotte, der so hoch thronet, der so tief herniederschaut, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Kothe erhöht Er den Dürstigen, daß Er ihn setze neben die Edlen, neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unstruchtbare im Hause: die Mutter der Kinder frohlocket. Hallelujah!

(פיר) בְּצֵאָת יִשְּׂרָאָל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹבּ מֵעֵם לעז: הָיְתָה יְהוּדָרֹה לְקְרְשׁוֹ יִשְּׂרָאֵל מֵמְשְׁלוֹתָיו: הַיְּם רָאָה וַיָּנִם הַיַּרְהֵוְיִפֹּב לְאָחוֹר: הָהָרִים רָקְרוּ כְאֵילִים וְּכָעוֹרֹת כִּבְנִי־צֹאוֹ: הַהָּרִים הִּרְקְרוּ כְאֵילִים וְּכָעוֹרֹת כִּבְנִי־צֹאוֹ: הַהְרִים הִּרְקְרוּ כְאֵילִים וְּכָעוֹרֹת כִּבְנִי־צֹאוֹ: מִלּפְנֵי אָרוֹן חְוּלִי אָרֶץ מִלֹפְנֵי אֶלְוֹהַ וַעַקְבֹּ: הַהפְּכִי הַצּוּר אֲנַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעִינוֹ־מֵיִם:

(מטי) לא לָנוּ יִיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְּךְ תֵּוֹ בְּכוֹר עַלֹּדְ חַבְּיִרְ עַלֹּדְ אָמְתְּקְּבִּ יִיְ לֹא לָנְוּ כִּי לְשִׁמְּךְ תַּוֹיִם אַיַּחִ־נָּא אָּלֹחֵיתָם:
חַסְּרְּךְ עַלֹּ אֲמָתְּלְּבִּ לַשְּׁמְרִי לַשְּׁמְרִי עַעַּבְּיהָם בַּעְּתְּי יִבְּיקְים כַּלֹ אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֶׂח: עֲצַבֵּיהָם כָּסֶף וְלֹא יִרְאוּ: אָוְנִיְם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אַף לְהָם וְלֹא יִתְּבְּוֹ לֹא יְרַיּתוּוּן: יְבִיהָם וְלֹא יְמִישׁוּן בַּנְלֵיהָם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יְרִיחוּן: יְבִיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן בַנְלִיהָם וְלֹא יְהַלֵּבוֹ לֹא יְרִיחוּן: יְבִיהָם וְלֹא יְמִישׁוּן בַנְּלִיהֶם וְלֹא יְהַלֵּבוֹ לֹא יְהַנְּבוֹ הוּא: בִּיִּר אַהְרַבּמְחַ בִּייְ עִוֹרָם וּמְנִבְּם הוּא: בִּית אַהַרֹן בְּיִבְּים וּמִנְנָם הוּא: בִּית אַהַרֹן בִּיְיְ עִוֹרָם וּמְנִבְּם הוּא: בִייְ עִוֹרָם וּמְנִבְּם הוּא: בִייְ עִוֹרָם וּמְנִבְּם הוּא: יִרְאֵי יִיְ בִּסְחוּ בַּיִי עִוְרָם וּמְנִבְּם הוּא: יִרְאֵי יִיְ בִּסְחוּ בַיִּי עִוֹרָם וּמְנִבְּם הוּא:

וְנָ זְכָרֶנוּ יְכָרֶךּ יְכָרֵךּ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְכָרֵךְ אֶת־בִּית אַהַרן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־ הַגְּרֹלִים: יֹפֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנִיכֶם: בְּרוּכִים אַהֶּם לַיִּ עשׁה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: הַשְּׁמַיִם 271 Sallet.

Flieheft? Jarden, daß du zurück dich wendest? ühr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder? Hügel, wie junge Schasel ben Gerrender Burge, ward Jehudah zu seinem Hiehest? Farden wandte sich zurück, die Berge hüpften wie Widder, die Hiehest? Jarden, daß du zurück dich wendest? ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder? Hügel, wie junge Schase? Bor dem Herrn erzittre, Erde! vor dem Gotte Jaakobs, der wandelt den Felsen in Wasserteiche, den Kiesel in Wasserquellen.

Deinem Namen gieb Ehre, um Deiner Huld, um Deiner Treue willen. Warum sollen die Bölker sprechen: Wo ist doch ihr Gott? Und unser Gott ist im Himmel; Alles, was ihm gefällt, thut Er. Ihre Göhen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Sinen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht, eine Nase und riechen nicht, haben Hände und tasten nicht, Füße und gehen nicht; sie geben keinen Laut mit ihrer Kehle. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Feglicher, der ihnen vertrauet. Fisrael, vertraue dem Ewigen! — ihr Beisstand und ihr Schild ist Er. Haus Aharon, vertrauet dem Ewigen! — ihr Beisstand und ihr Schild ist Er. Die ihr den Ewisgen schild ist Er.

Der Ewige hat imser gedacht, Er segnet, segnet das Haus Jisrael, segnet das Haus Aharon, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewizgen, dem Schöpser des Himmels und der Erde. Die Himmel sind

שָׁכַיִּם לַיָּ וְהָאָרֶץ נָתַן לְּבְנֵי־אָדָם: לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְּלוּ־יָה וְלֹא כָּל־יִרְרֵי דוּמָה: וַאְנַחְנוּ נְּבָרֵךְ יָה כֵּעַתָּה וְעַר-עוֹלֶם הַלְלוּיָה:

(מטו) אָהַבְּתִּי כִּי־יִשְׁמֵע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחָנוּנִי: כִּי־הִשְּׁה אָנוֹ לִי וּבְיָמֵי אֶקְרָא: אֲפָפְוּנִי הֶבְּלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְּצְאוֹנִי צָרָה וְיָנּוֹן אֶמְצָּיא: וּבְשׁם־יְיָ אֶקְרָא אָכְּה וְיָ מַלְטָה נַפְשִׁי חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהְינוּ מְרַחֵם: שׁמֵר כִּי יְיָ נְּמַל עְלְוְכִי: כִּי חַלְּצְתָּ נַפְשִׁי מִפְוֹנֶת אֶת־תִינִי מִן־ בְּמְעָה אֶת־רַגְּלִי מִהֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יִיְ בְּאַרְצוֹרת הַחָפְּוֹי כָּל־הָאָדָם כּוֹב: בְחָפְוֹי כָּל־הָאָדָם כּוֹב:

מְה־אָשִׁיב לַיִּי בֶּל־הַגְּמוּלְוֹהִי עָלָי: כּוֹם־
יְשׁוּעוֹר־ז אָשָּׁא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָזּ־: נְדָרַי לַיִּ
אֲשַׁלֵּם נֶגְּרָה־נָּזֹּ לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעִינִי יִי הַמְּוְתָה לַחֲסִירִיו: אָנָּה יִי כִּי־אַנִּי עַבְהֶּךְ אָנִי עַבְּדְּךְ בָּן־אֲסָתֶךְ פִּתַּחְתָּ לְמוֹםרָי: לְּךְ אָוְבַּח גַבְּרְדְר בִּן־אַסָתְךְ פִּתַּחְתָּ לְמוֹםרָי: לְךְ אָוְבַח גָגְרָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יִי בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלֶם הַלְלוּיָה:

ייי הַלְלוּ אֶת־יִי בָּל־גּוּיִם שַבְּחְוּהוּ בָּל־הָאָמִים: בִּי נָבַר עָלֵינוּ הַסְרוֹ וָאֲכֶת יִי לְעוֹלָם הַלְלוּיָה: 273 Sallel.

des Ewigen Himmel; die Erde hat Er gegeben den Menschenstindern. Nicht die Todten loben Jah, und Alle nicht, die sinken in Grabesstille. Aber wir preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelnjah!

Kimme, mein Flehen. Denn Er neigte mir sein Ohr; lebenslang will ich ihn anrusen. Mich umfingen des Todes Bande, und Angst der Hölle traf mich, Noth und Anmmer sand ich. So russ' ich an den Namen des Ewigen: ach Ewiger, rette meine Seele! Gnädig ist der Ewige und gerecht, und unser Gott ein Erbarmer. Es hütet die Einfältigen der Ewige; elend war ich, und Er half mir aus. Kehre zurück, meine Seele, in deine Ruhe! denn der Ewige hat dir wohlgethan. Denn befreit hast Du meine Seele vom Tode, mein Ange von Thränen, meinen Fuß vom Sturze. Wandeln werd' ich vor dem Ewigen in den Landen des Lebens. Ich vertraue, wenn ich rede: ich bin sehr gebengt. Ich sprach in meiner Verirrung: des Menschen Alles ist trügerisch!

Wie soll ich vergelten dem Ewigen all seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erheb' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes. Theuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr! denn mir, Deinem Knecht, mir, Deinem Knecht, Sohne Deiner Magd, haft Du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesicht seines ganzen Volkes, in den Hösen des Hausen, in deiner Mitte, Feruschalazim! Hallelujah!

הללו (Psalm 117.) Lobet den Ewigen, all ihr Bölker! preiset ihn, alle Nationen! Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

VI.

הורו ליי פי-מוב פי לעולם חַסְדּוֹ: הורו
 יאמר־נָא יִשְׂרָאֵל פִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ: הורו
 יאמרונָא בִּית־אַהַרן כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ: הורו
 יִאמְרוּ נָא בִית־אַהַרן כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ: הורו
 יִאמְרוּ נָא יִרְאֵי יִיָּ כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ: הורו

מְןְהַמֵּצַר קָרָאחִי יָהּ עָנְנֵי בַּמֶּרְחַבְיָה: יִי לִי לֹא אִירָ אַ מַה־יַעֲשֶה לִי אָרָם: יִי לִי בְּעוֹרָי וַאַנִי אֶרְאֶה בְשֹׁנְאֶי: מוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטְהַ בָּאֶרָם: טוֹב לַחֲסוֹרת בַּיָּי מִבְּטְהַ בּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבְוֹנִי בְּשֵׁם יְיָ בִּי אֲמִילַם: סַבְּוֹנִי גַם־סְבָבְוֹנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבְּוֹנִי כַרְברִים דְעַכוּ כָּאָשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָכִי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפּל וַיִּי עֲזָרֶנִי: עֲזִּי וְזִּמְרָת יָה וַיְהִי־לִי לִישוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישוּעָה בְּאָהֱלֵי צַרִיקִים יְמִין יָיָ עִשָּׁה חָיִרבי: יְמִין יִי רוֹמֵמֶה יִמִין יִי עשָה חָיל: לא־אָמוּת כִּי־אָחְיֶה וַאֲסַפֵּר בַּוּעשׁי יָה: יַפר יִפְּרָנִי יָה וְלַפְּוֶת לֹא נְתָנְנִי: פַתחוּ־לִי שַערִי־צֶרֶק אָכֹא־כָם אוֹרֶה יָה: וֶה־ הַשַּׁעַר לַיָּי צַּדִּיקִים יָבְאוּ בוֹ: אוֹרְדְּ כִּי עֲנִיתְנִי וֹתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אורך אֶבֶן מְאָסוּ הַבּוֹנִים הַיָתָה לראש פּנָה: אכן מַאַת יִי הְיְתָה וֹאת הִיא נְפַלָאת בְּעִינֵינוּ: מאת זֶה־הַיּוֹם עֲשָׂה יִי נָגְילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: וה

275 Sallel.

(Borbeter und Gemeinde abwechfelnd:)

(Pfalm 118.) Danket dem Ewigen, denn Er ift gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

Sprechen foll Jisrael: denn ewiglich mahrt feine Gulb.

Sprechen foll das Haus Aharon; benn ewiglich mährt seine Hulb.

Sprechen sollen die den Ewigen

fürchten: benn ewiglich währt seine Hulb.

מן המצר פות Der Enge rief ich Jah: mich erhörte im Ge= räumigen Jah. Der Ewige ist mit mir: ich fürchte nicht; was tann ein Mensch mir thun? Der Ewige ift mir unter meinen Selfern, und ich werbe mich weiden an meinen Saffern. Beffer ift es, fich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Beffer ift es, fich bergen beim Ewigen, als auf Eble vertrauen. Alle Bölter haben mich umringt: im Namen bes Ewigen raff' ich fie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt: im Namen bes Ewigen raff' ich fie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, fie verlöschen wie Dornenfener: im Namen bes Ewigen raff' ich fie weg. Stießest bu mich auch jum Falle, stand ber Ewige mir bei. Mein Sieg und Sang ift Jah, Er war meine Rettung. Stimme bes Rubels und der Rettung erichallt in den Zelten der Gerechten: Die Rechte des Ewigen schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ift hoch gehoben, die Rechte bes Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht; nein, ich lebe und erzähle die Thaten Jahs. Züchtigen mag mich Rah, aber dem Tode giebt Er mich nicht bin. Deffnet mir die Pforten bes Seils! ich will durch fie eintreten, Jah preisen. Dies ift die Bforte des Ewigen! Gerechte treten da ein. Ich will Dich preisen, daß Du mich erhört und warft meine Rettung. Der Stein, ben die Bauleute verwarfen, ift geworden zum Ecfftein. Bon bem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unseren Augen. Diesen Tag hat ber Ewige geschaffen: laffet uns jubeln und uns freuen an ihm!

אָנָא יִי הוֹשִׁיְעָה נָא: אָנָא יִי הוּשִׁיְעָה נָא: אָנָא יִי הִצְלִיחָה נָא: אָנָא יִי הַצְלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָבֵּרְכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: כּרוּךְ אֵל יְיָ וַיְּאֶר לְנוּ אִסְרוּ־חֵג בַּעֲכֹתִים עַר קַרְנוֹת הַמִּוְבֵּחַ: אל אֵלִי אַהָּה וְאוֹרֶךְ אֱלֹתֵי אֲרוֹמְמֶךְ: אלי הורוּ לַיִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלֶם חַסְרוֹ: הורו

יְהַלְּלְּוּךְ וְיָ אֶלְהֵוְנוּ כָּל־מַעַשֶּׁיךְ. נַחֲסִיהֶיךְ צַּהִיקִים עשׁי רְצוֹנֶךְ וְכָל־עַמְּוּ בִּיִת יִשְּׁרָאֵל כְּרַבְּּה יוֹדוּ וִיכְּרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָּאָרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעַרְיצוּ וְיַקְּדְישׁוּ וְיַמְלֹיְכוּ אָת־ שִׁמְךְ מַלְבְּנוּ. כִּי לְךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךְ נָאָה לְוַמֵּר כִּי מֵעוֹלֶם וְעַר־עוֹלֶם אַמָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתְּח יִיָ מֶלֶךְ מְהָלֶּל בַּתִּשְׁבְּחוֹת:

קריש שלם.

(Borb.) (Gem.)

Ach Ewiger, gewähre Hülfe! Ach Ewiger, gewähre Hülfe! Ach Ewiger, gewähre Glück!

Gesegnet der da kommt im Namen des Ewigen! wir grüßen euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist Du, den ich preise, mein Gott, den ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewigslich währt seine Husb.

Mögen Dich preisen, Ewiger, unser Gott! all Deine Werke; und die Dir Geweihten, Frommen, die Deinen Willen vollbringen, und Dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, mit Jubel mögen sie danken und benedeien, rühmen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! denn Dir zu danken ist süß, und Deinem Namen Lob zu singen ist schön. Denn von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Gelobt seist Du, Ewiger, König, gepriesen durch Lobgefänge!

סדר הוצאת ספר התורה.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָבְעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֵלּהִים אֵין עוֹד מִלְּבַרוֹ: אֵין־כָּמְוֹךְ בָאָלֹהִים אָרנִי וְאֵין כְּמַצְשֶׂיְךְּ: לְעשֵׁה נִפְלְאוֹת גְּדלוֹת לְבַרּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְרּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיִעְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְלַכְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְחוֹרוֹת לְשֵׁם קָרְשֶׁךְ לְהשִׁתַבֵּחַ בִּתְהלָתֶךְ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִפְונוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתִינוּ אַל־יַעוְבֵנוּ וְאַל־יִמְשְׁנוּ: מִי־בְמְבָּחְבָּאִי וְהִי הָי מִי כָּמְבָה נָאְדָּר בַּקּבָּשׁ נוֹרָא תְהָלֹת עשׁה־פָּלְאָ: יְהִי מְעַתָּה וְעַד־עוֹלֶם: מַעַתָּה וְעַד־עוֹלֶם:

יִי מֶלֶּךְ יָי מֶלֶּךְ יְי יִמְלֹדְ לְעַלֶּם וָעֶר: יְיָ עוֹ לְעַפוֹּ יִתִּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַפוּ בַשְּׁלוֹם: וְיִהְיוּ־נָא־ אֲמָרֵינוּ לְרָצוֹן לִפְנִי אֲדוֹן כּל:

(Bor dem Berausnehmen der Thorah.)

(Borbeter und Gemeinbe abwechfelnb.)

Tie Dir ist es gezeigt worden, daß du erkennest, daß der Ewige Gott ist, Keiner sonst außer ihm. — Niemand ist Dir gleich unter den Göttern, Herr! und nichts gleicht Deinen Werken. — Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld. — Und sprechet: Hilf uns, Gott unserer Hüsse! und sammle uns und rette uns von den Bölkern, daß wir danken Deinem heiligen Namen, daß wir uns rühmen Deiner Herrlichkeit. — Es sei der Ewige, unser Gott, mit uns, so wie Er mit unseren Vätern gewesen; Er verlasse uns nicht und gebe uns nicht auf. — Wer ist gleich Dir unter den Mächten, Ewiger? wer ist gleich Dir prangend in Heiligkeit, surchtbar an Ruhm, Wunderthäter! — Die Herrlichkeit des Ewigen dauert auf ewig; es freuet sich der Ewige seiner Werke. — Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit!

Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige giebt Macht seinem Volke, der Ewige segnet sein Volk mit Frieden. Und so mögen denn unsere Worte zum Wohlgefallen sein vor

dem herrn des All!

פותחין הארון.

חיים שְּׁמַע יִשְּׁרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָר:

יִּנְהִיל תִּוֹרָח וְיֵאֲהִיר: נַאָרוֹן עֻנָּהָךּ: כַּהְטָּנִיךּ יִלְבָּשׁוּ־צָּנֵיךְ וַהְסִינֵיךְ יְיָ לְמְנוּחָטֵּךְ צַּיְרְּוֹּ מַצְּרוֹן עֻנָּדְר: כַּהְטָּנִיךְ יִלְבָּשׁוּ־צָּנֵילְ וַחֲסִינֵיךְ יְרַנִּגְּוּוּ: כַּעְבוּר אָנָבִיךּ וְיָצָּטְוּ מְשַּׂנְאֶיךְ יִלְבָּשׁוּ־צָּנֵילְ וַחְסִינֵיךְ יְיָבְנִּוּוּ: בַּעְבוּר אָנָבִיר מִשְׁר וְיַבְּבִּיוֹרְ: בּנְסִצִּיר מִשְׁר מִיּבְּיִיךְ:

פָּי מִצִיּוֹן הַצֵּא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשְׁרָרֶם:

מוציאין כל ספרי תורה שבהיכל ונותנין גר דלוק בתוך ההיכל והש"ץ מחזיק בידן הספר שקורין בו וזאת הברכה ואומר:

בַּדְלוּ לֵינָ אָתִי וּנְרוֹמְמָה שְמוּ יַחְדָּו:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְּׁתַּחְוּ לַּהַרם רַנְּלְיוּ קָּתר קרוש יִי אֱלֹהִינוּ וְהִשְּׁמִר בִּיוֹם הַהוֹא הָנֵּה אֱלְהַינוּ וֶה קרוש יִי אֱלֹהִינוּ: וְשָׁמֵר בִּיוֹם הַהוֹא הָנֵּה אֱלְהַינוּ וֶה קרוש יִי אֱלֹהִינוּ וְהִשְּׁמְר בִּיוֹם הַהוֹא הְנֵּה אֱלֹהִינוּ וֶה בִּישׁוּעָתוֹ:

החזן בניגון.

אָנָא יִי הושִיעָרה נָא. אָנָא יִיָ הַצְּלִיחָרה נָא. אָנָא יִי עַנְנוּ בִיוֹם־קָרְאַנוּ:

אָלהֵי הָרוּחוֹת חוֹשִיעָה נָּא. בּוֹחֵן לְכָבוֹת הַצְּלִיחָה נָא. גּוֹאֵל הָזָק עַנְנוּ בִיוֹם־קַרְאֵנוּ:

ויש קהלות מוסיפין:

רבר אָרָקוֹת הוֹשִּיעָה נָּא. הָרוּר בִּלְבוּשׁוֹ הַצְּלִיחָה נָא. וָתִיק וְחָסִיר עַנְגְוּ בִיוֹם־קּרָאֵנוּ: (Beim Berausnehmen ber Thorah.)

שמע (Borb. u. Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, der Ewige ist einzig!

Moscheh: Erhebe Dich, Ewiger! daß sich zerstreuen Deine Feinde und Deine Hasser fliehen vor Deinem Antlitz. — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestatt, Du und die Lade Deiner Herrlichteit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten! — Der Ewige will es um seiner Gnade willen; Er macht groß die Lehre und herrlich. — Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort Gottes von Feruschasajim.

גרלו (Borb.) Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket ench vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott. — Und sprechen wird man an jenem Tage: Siehe da! unser Gott, auf den wir gehofft, daß Er uns helse! der Ewige ist es, auf den wir hossten. Lasset uns jubeln und froh sein ob seiner Hülfe!

NIN D Ewiger, gewähre Hülfe!

D Ewiger, gewähre Glück!

O Ewiger, erhör' uns am Tage, ba wir rufen!

Der die Herzen prüft, gewähre Hülfe! Der die Herzen prüft, gewähre Glück! Mächtiger Erlöser, erhör' uns am Tage, da wir rufen!

Der Gerechtigkeit spricht, gewähre Hüst! Der majestätumhüllet erstrahlt, gewähre Glück! Reiner und Frommer, erhör' uns am Tage, da wir rufen! וך וְיָשֶׁר חוֹשִׁיעָח נָא. חוֹמֵל הַלִּים הַצְּלִיחָה נָא. טוֹב וּמִטִיב צַגְנוּ בִיוֹם־קָרְאֵנוּ:

יהַע מַחֲשָׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא. כַּבִּיר וְנָאוֹר הַצְּלִיחָה נָא. לוֹבֵש צְרָקוֹת עֵנֵנוּ בִיוֹם־קָרְאֵנוּ:

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָּא. נָאוֹר וְאַדִּיר הַצְּלִיחָה נָא. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנְוּ כִיוֹם־קַרְאֵנוּ:

עוֹר דַלִּים הוֹשְׁיעָה נָא. פּדֶה וּמַצִּיל הַצְּלִיחָה נָא.
צוּר עוֹלָמִים עֲגֵנִוּ כִיוֹם־קָרְאֵנוּ:

ָּבְרוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשְׁיעָה נָּא. רַחוּם וְחַנּוּן הַצְּלִיחָה נָא. שׁמֵר הַבְּרִית עֲגִנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

תוֹמֶךְ הָמִימִים הוֹשִׁיעָה נָּא. הַפִּיף לָעַר הַצְּלִיחָה נָא. הָמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנִוּ כִיוֹם־קָרְאָנוּ:

על הַכּל יִחְנַהֵל וְיִתְקַהַשׁ וְיִשְׁחַבֶּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלֶכִים הַקָּרוֹשׁ בֶּרוּךְ הוּא. בְּעוֹלְמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלְם הַוֶּה וְהָעוֹלְם הַבָּא. בִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרָאִיוֹ וְכִרְצוֹן כָּלְ־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלְמִים אֲדוֹן בָּל־הַבְּרִיוֹת אֶלְוֹהַ בָּל־הַנְּבְּשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחָבֵי מָרוֹם הַשׁוֹבן בִּשְׁמִי שְׁמִי לֶּדֶם: קְּרָשִׁתוֹ עַל הַחַיוֹת וּקְרָשְׁתוֹ עַל כִּפָא הַכָּבוֹר: וּבְבן יִתְקַבִּשׁ שִׁמְּךְ בָּנִי יִיְ אֶּלֹהֵינוּ לְעִינֵי בְּלִּדְיִי: וְנִאמֵר לְפָנְיוֹ שִׁיר חָרָשׁ בְּבְּתוּב. שִירוּ לֵאלֹהִים וַמְּרוּ שְׁמוֹ סְלֹּוּ לְרַכֵּב בְּעֲרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְוֹוּ לְפְנָיו: וְנִרְאֵהוּ עִיִן בְּעִין בְּשִׁיבוֹ אֶל־נְוֹהִי כַּבְּתוֹּב. כִּי עִין בְּעִין יִרְאוּ בְּשׁוֹב לְפְנָיו: וְנִרְאָחוּ עִין בְּעִין בְּשוֹּבוֹ אֶל־נְוֹהִי כַּלְרבָּשֶׁר יַחְדָּוֹ כִּי כִּי יְיִ דְבָּר:

אַב הָרַחָמִים הוא וְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִוְכּוֹר בְּרָית אֵחָנִים וְיַצִּיל

Pautrer und Redlicher, gewähre Hülfe! Der den Armen mildgesinnt, gewähre Glück! Gütiger, der Gutes übt, erhör' uns am Tage, da wir rufen!

ידע Der die Gedanken kennt, gewähre Hülfe! Mächtiger, im Glanze Leuchtender, gewähre Glück! Du von Gnaden Umhüllter, erhör' uns am Tage, da wir rufen!

מלך König der Welten, gewähre Hilfe! Glanzumftrahlter, Allmachtvoller, gewähre Glück! Der stützet die Fallenden, erhör' uns am Tage, da wir rusen!

Der beisteht den Armen, gewähre Hülfe! Der erlöft und rettet, gewähre Glück! Der Welten Hort, erhör' uns am Tage, da wir rufen!

Heiliger und Furchtbarer, gewähre Hülfe! Erbarmer und Gnädiger, gewähre Glück! Der wahret den Bund, erhör' uns am Tage, da wir rufen.

Der stützet die Untadligen, gewähre Hüsse!

Der gewaltig in Ewigkeiten, gewähre Glück!

Der makellos in seinen Werken, erhör' uns am Tage, da wir rufen!

be Weltenkönigs, des Heiligen, gelobt sei Er! in den Welten, die Er geschaffen, in diesem wie im künftigen Leben, — nach seinem Willen, nach dem Bunsche seiner Berehrer und nach dem Bunsche des ganzen Hauses Jisrael. Fels der Ewigkeiten, Herr aller Geschöpfe, Gott aller Seelen! der da thront in den unendlichen Höhen, dessen Sit ist in den Himmeln der Borwelt! Seine Heiligkeit über den Chajoth, seine Heiligkeit über dem Throne der Herrlichkeit! Und so möge an uns geheiligt werden Dein Name, Ewiger, unser Gott! vor den Augen alles Lebenden, daß wir ein neues Lied anheben, wie es heißt: Singet Gott, spielet seinem Namen, machet Bahn dem auf Wolken Sinherziehenden! in Jah (erschallt) sein Name, und frohlocket vor ihm. — Mögen wir ihn Auge in Auge schauen, wenn Er zu seiner Stätte heimkehrt, wie es heißt: Denn Auge in Auge werden sie schauen, wenn der Ewige nach Zijon zurückehrt. Und es heißt: Und es wird offenbar die Herrlichkeit des Ewigen, und schauen wird sie alles Fleisch zumal; denn der Mund des Ewigen hat geredet.

28 Der Bater des Erbarmens erbarme fich des Bolfes, des von ihm geschützen, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Uhnen, und rette

נַפְּשׁוֹתִינוּ מִן הַשָּׁעוֹרם הָרָעוֹרם וְיִמְלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדֶּרה טוֹבָה וְשוּעָרה אוֹמֵנוּ לִפְּלַשֵּׁרם עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדֶּרה טוֹבָה וְשוּעָרה וְרָחָמִים:

מחזירין אל החיכל כל ספרי החורה מלבד שלשה שמניחים על הבימה לקרוא בהם, והש"ץ פותח את האחר ואומר:

וְנֵעֲוֹוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַהוֹסִים בּוֹּ וְנִאמֵר אָמֵן: הַבּּל הָבוּ וְּנֶּלְ לֵאלֹהֵינוּ וֹחְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. בּהֵן קְרָב. יַעְמוֹד פּלוני בר פּלוני הכהן: בְּרוּךְ שֶׁנְּחַן חּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְּדְשָׁחוֹ: חּוֹרַח יְיָ חְּמִימָה מְשִׁיבָּת נְפֶשׁ עֵדוֹח יְיִ נָאֱמֶנָה מַהְבִּימַח פֶּחִי: פָּקּוֹדֵי יְיִ וְשָׁרִים מְשַׂמְּחִדִּרֹלֵב מִצְוַח יְיָ בָּרָה מְאִירַח עִינָוִם: יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִמָּן יְיְ יְבָרֵךְ אֶח־עַמּוֹ בַשְּׁלוֹם: הָאֵל הַמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַח יִי, צְרוּפָה מְגְן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

פחל וְשַׁתֶּם הַדְבַקִים בַּיִי אֱלהֵיכֶם חַיִּים כָּלכֶם הַיּוֹם:

העולה לחורה מברך. בַּרְבוּ אֶת־יְיָ הַמְברָרְ:

העם עונים בֶּרוּךְ יְיָ הַמְבְרָךְ לְעוֹלֶם וְעֶר: וחוזר המכרו ב""ה"ל"ו בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶהְ הַעוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִבְּל־ הָעַפִּזִים וְנָתַן לְנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה. בָּרוּךְ אַתָּח וָיָ אֶלהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נָתַן־לֶנוּ תּוֹרַת אָמֶת וְחַיֵּי עוֹלֶם נָטֵע בָּתוֹבֵנוּ. בַּרוּךְ אַתָּח וְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

unfere Seelen vor bojen Stunden, und wende ab jede fündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige und zu steter Erhaltung, und erfülle unfere Bunfche in reichem Maße, in heil und Erbarmen.

(Der zur Thorah Gerufene spricht:) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem.) Gepriesen sei ber Ewige, ber Hochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך אחה Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, der uns erkoren aus allen Bölkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seift Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Rach der Borlesung.)

Jid Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

קריאת התורה לשמחת תורה.

(דברים ל"ג ול"ד.)

נְּמֵשֶׁתְירֹ לְּמִוֹ הַלְּכֵּהְ אֲשֶׁר בֵּכֵךְ מְשֶׁהְ אִישׁ הָאֵלְחִים אָת־
נְּמֵשְׁתִי יְשְׁרָאֵלְ לִפְּגִּי מוֹתְוֹ: וַיִּאמֵר יְהְנָה מִפִּינִי בָּא וְזָרַח מְשִׁתִּי לְמוֹ חוֹפִּיעַ מִהַר פָּארָן וְאָתָה מִהְּבְּבָּת קְנָשׁ הְחַבָּב עַמִּים בָּלְקִּרְשִׁיוֹ בְּיָבְּתְּ מְשִׁרְ יִמְיִ רְאַבְּתוֹ מִסְבָּר מְשָׁה מִוֹרְשָׁר בְּמִי וְשִׁאְ מִבַּבְּרתִּיְבְּ: תּוֹיָר מִשְּׁר בְּנִתְ לְבָּבְּת קִיחוּבָה וַיִּאמֵר שְׁמַעְ יְהוֹה כָּוֹ מְשָׁה מִבְּר בְּמִי וְמִיּרְ בְּשִׁיר וְמִּתְּר בְּיִבְּתְ מְשָׁה בִּנְיִי בְּישְׁרוֹ וְמִיּלְ בְּבִּלְ וְשְּׁתְ בְּבְּלִי וְמִיוֹרְ מִעְּבְּר בְּהִתְּעִבְּיוֹ מְשְׁרָב וְיִתִּי בִּישְׁרוֹן מָלֶבְּ בְּהִתְּעָם בְּעִר בְּעָבְיוֹ מִשְׁהְ בְּבָּר מְשְׁה בְּבְּלְנִי מְשָׁבְּר בְּהִתְּעִבְּיוֹ וְמְחִבְּה בְּבְּרְתִּיְבְ בְּשִׁר וְמְבְּרְ בְּהְתִּעְם בְּבְּר בְּהְתְּשִׁה בְּבְּרְבְּתוֹ בְּבְּר בְּתְּעִים בְּלְבְּיִם מְשְׁה הִבְּבְרְבְּתוֹ מְלְבְּבְ וִישְּׁא מִבּבְּרתִּיְבְּה וְיִבְּה בִּשְּׁתְוֹ מִסְבָּבְר בְּתְּעִים בְּלְבְיִי בְּשְׁר בְּבְּלְבְי בְּשְׁר בְּבְּרְבְּתוֹ מְשְׁבְּר בְּבְּתְּעִים בְּבְּרְבְּתוֹים בְּבְּר בְּמְיתוֹ מִבְּבְּר בְּמְיתוֹ מִיבְבְּר בְּשְׁתְּיוֹ מְלְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ מְשְׁבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ מְשְׁבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ מְשְׁבְּר בְּחִבְּה מִישְׁר וְבִיבְּיתוֹ מִבְּבְּר בְּשְׁתְּיוֹ מְבְבְּבְיתוֹ מִבְבְּבְיתְ בְּבְּבְיתוֹ מִבְּבְּר בְּבִיתוֹ בְּרְבִיוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְיתוֹ מְּבְבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּחִבּיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּעִיתוּ מִבְּבְּבְיתוֹ וּלְמְבִיוֹ וּלְמְבִיוֹ וּלְמְבִיוֹ וּבְּבְּבְיתוֹ בְּחִבּיוֹ וּבְּבְיתוֹ בְּחִבּים בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְבְיתוֹ בְּבְבְּבְיתוֹ בְּבְיתוֹ בְּבְבְיתוֹ בְּבְבְיתוֹ בְּבְבְיתוֹ בְּבְּבְיוֹ וּבְּבְבְיוֹ וּבְּבְּבְיתוֹ בְּבְבְיוֹ בּבְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בּבְּבְיוֹ בּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיוּ בְּבְבְיוֹם בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְבְבְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְבְיוֹבְּבְּבְבְּבְיוֹבְבְּבְיוֹ בְּבְבְבְּבְבְּבְיוֹם בְּבְבְבְבְּבְבְבְּבְיוֹ בְּבְבְבְּבְבְּבְבְיוֹם בְּבְבְבְּבְיוֹם בְּבְבְּבְבְּב

* אש הַת קרי.

Borlefung aus der Thorah.

(5. B. M. 33 und 34.)

Moscheh, der Mann Gottes, die Kinder Zisrael vor seinem Tode. Und er sprach: Der Ewige kam von Sinai und ging ihnen auf von Ser, strahlte vom Verge Paran und fuhr einher aus Myriaden des Heiligthums, zu seiner Rechten Fener des Gesehes ihnen. Auch trug er in seinem Busen die Stämme, all seine Heiligen waren in Deiner Hand; aber sie waren hingestürzt zu Deinen Füßen, außebten sie vor Deinen Aussprüchen. Das Geseh hat uns geboten Moscheh, vererbt an die Gemeinde Jaakobs. Da ward Er in Jeschurun König, da sich versammelten die Häupter des Volkes, insgesammt die Stämme Jisraels. — Es sebe Könben und sterbe nicht, daß seine Mannen wenig würden. — Und dies dem Jehndah; und er sprach: Erhöre, Ewiger! die Stimme Jehndahs, und zu seinem Volke geleite ihn; ihm zur Seite streite für ihn, und Beistand sei sihm) gegen seine Dränger.

ubb und von Levi sprach er: Dein Recht und Dein Licht gehört Deinem frommen Manne, den Du versucht zu Massah, mit dem Du gehabert an dem Haderwasser, der zu seinem Bater

לָא רָאִיתִיו וָאֶרִז־אֶחָיוֹ לָא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָוָ לָא יָדָע כִּי שְׁמָרוֹ אִמְרָהֶׁךְ וּכְרִיתְהָ יִנְצְרוּ: יוֹרַוּ מִשְׁפָּשֶׁיךְּ לְיִעַלְב וְתוֹכְוְתְהָ לְיִשְׂרָאֵל יָשְׁימוּ קְמוֹרָה בְּאַפֶּׁךְ וְכְלִיל על־ מִוְבְּחֶך: בָּרֵךְ יְהוֹה חֵילוֹ וּפְעַל יָבְיִו חִּרְצֶּח מְהַיִץ מְתְנַיֶּ קַמָיו וּמְשַׁנְאָיו מִן־יְקוּמְוּן: ס לְבְנִימָן אָמַר יְדִיד יְהוֹנָה יִשְׁכָּן לָבֶשַׁח עָלָיִו חִפָּף עָלָיוֹ כָּל־הַיּוֹם וּבִין כְּתַפָּיו שָבֵן: ם שלישי וליוֹמָף אָמַר מְבוֹרֶכֶת יְחוֹנֶה אַרְצְוֹ מִפְּוֹנֶר שָׁמַיִבֹ מִשֶּׁל וּמִחְהַוֹם רבֵצֶת הָחַת: וּמִפֵּוְנֵר הְבוּצִת שֻׁמִשׁ וּמְפֶּוֶר גָּרֶשׁ יְרָחִים: וּמֵרָאשׁ הַרְרֵי־ַקְדֶם וּמְפֵּוֶר גְּכְעוֹת עוֹלֶם: וּמִפֶּוֹנֶד אֶבֶץ וּמְלֹאָה וּרְצִוֹן שְׁבְנֵי סְנֶהֶ חָבוֹאחָה לְרָאשׁ יוֹמֵף וּלְּקָרְקָד נְזִיר אֶחָיו: בְּכוֹר שוֹרוֹ הָנֶר לוֹ וְקַרְנֵיְ רָאֵבֹ קַרְנָיו בָּהֶם עַפּוֶים יְנַנַּתְ יַחְדָּן אַפְּסִי־אָּקֶרֶץ וְהֵם רִבְכָוֹת אֶפְרַיִם וְהָם אַלְפִי מְנַשָּׁה: ס רביעי וְלוְבוּרֶלוֹ אָבֵּוֹר שְׁמַח וְבוּרֶן בְּצֵאתֶק וְישָׁשבֶר בְּאְחָלֶיְך: עַפִּוֹים הַר־־יִקְלָאוּ שָׁם יִוְבְּחַוּ וִכְחֵי־צֶּגֶרֶק בִּי שֻׁפַע יַפִּים יִינְקוּ וּשְׂפָגֵי מְמִוּגִי הְוֹל: ם וּלְנָר אָמֵר בָּרִוּהְ מַרְחֵיב נָּרְ בְּלָבִיא שָבֵן וְשָׁתַף וְרָוֹעַ אַף־בֶּןְרְקֹד: וַיַּרְיא בַאשִירוֹ לו כִּי־שֶׁם חֶלְקָת מְחַקָּק סְפָּוּן וַיֵּהֶאֹ רָאשֵׁי עָם צִּרְקַת יְהֹוָהֹ עֲשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל: ם חמישי וּלְרָן אָמַׁר בָן נַוּר אַרֵיָה יִזַנָּק מִן־הַבָּשֶׁן: ולְנַפְּתָּלֵי אָמֵר נַפְּתָּלי שְבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְבַּת יְהוֹהָ יָם וְרָרוֹם יְרָשָׁה: ם וּלְאָשֵׁר אָמֵׁר בָּרוּהְ מִבָּנִים אָשֵׁרְ וְהִי רְצְוּי אֶחָׁיו וְסבֵל בַּשֶּׁמֶן רַנְּלְוֹ: בַּרָגֶל וּנְחָשֶׁת מִנְעָכֶלֶךְ וּכְיָמֶיף דָּבְאָך: אֵין בָּאֵל יְשֻׁרָוּן רבַכַ שַׁמַּיִם בְּעֶוֹבֶּךְ וּבְנַאֲבַוֹרָוּ שְׁחָקִים: * בְּנְיוֹ קרי.

und zu seiner Mutter spricht: ich habe ihn nicht gesehen, und seine Brüder kennt er nicht und von seinen Söhnen weiß er nichts; denn sie wahren Deines Wortes und Deinen Bund hüten sie. Sie sehren Deine Aussprüche Jaakob und Deine Lehre Jisrael, legen Käncherwerk vor Deine Rase und Ganzopfer auf Deinen Altar. Segne, Ewiger! sein Vermögen, und das Werk seiner Hände nimm gnädig auf; zerschmettre die Lenden seiner Widersfacher, und seine Hasser, daß sie nimmer aufstehen. — Zu Vinsjamin sprach er: Der Liebling des Ewigen, er wohnt sicher bei ihm; den ganzen Tag überwölbt Er ihn, und zwischen seinen Schultern ruhet Er.

durch des Himmels Kleinod, durch Thau, und durch die Tiefe, die unten lagert, und durch das Kleinod des Ertrages der Sonne und durch das Kleinod des Triebes der Monde und durch den Ausbund der Berge der Urwelt und durch das Kleinod ewiger Hüsbund der Berge der Urwelt und durch das Kleinod ewiger Hößel und durch das Kleinod der Erde und ihrer Fülle. Und die Huld des im Dornbusche Thronenden komme auf das Haupt Josefs und auf den Scheitel des unter seinen Brüdern Gefrönten. Sein erstgeborner Stier — er ist stattlich, und des Kem Hörner sind seine Hörner: mit ihnen stößt er die Völker allesammt, dis zu den Grenzen der Erde. Und das sind die Myriaden Esrajims und das sind die Tausende Menaschehs.

Ind zu Sebulun sprach er: Freue dich, Sebulun, bei beinem Auszuge, und du, Jissachar, in deinen Gezelten! Stämme laden sie auf den Berg: dort opfern sie Opser der Gerechtigkeit; denn den Ueberfluß der Meere saugen sie und das Verwahrte, Verscharrte des Sandes. — Und zu Gad sprach er: Gesegnet, weiträumig ist Gad; wie eine Löwin ruhet er und reißet Arm sammt Scheitel ab. Und er hat das Erste sich ersehen, denn dort ist der Antheil des Gesetzgebers, des Verdorgenen; und er kommt an der Spize des Volkes, das Recht des Ewigen und seine Gerichte sührt er ans mit Jisrael.

lund zu Dan sprach er: Dan, junger Leu, er stürzt hervor aus Baschan. — Und zu Nasthali sprach er: Nasthali, gesättigt der Gnade und voll der Segnung des Ewigen, Abend und Mittag erobere! — Und zu Ascher sprach er: Gesegnet von allen Söhnen Ascher! sei er Liebling seiner Brüder und bade in Del seinen Fuß. Eisen und Kupfer dein Riegel, und wie deine Tage (nimmt zu) deine Krast. — Keiner gleicht Gott, Jeschurun! besahrend den Himmel dir zum Heil und ihm zum Ruhm die Wolken.

רשות לחתן תורה.

מַרְשוּת הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. וּמִרְשוּת מפו ומפנינים יָקָרָח. וּמֵרְשׁוּת סַנְהַרְרִין הַקּרוֹשֶׁח וְהַבָּרוּרָה. וּמֵרְשׁוּת רָאשֵׁי יִשִׁיבוֹת וְאַלּוּפֵי תוֹרָה. וּמֵרְשׁוּת וָקנִים וּנְעָרִים יוֹשְׁבֵי שׁוּרָה. אֶפְתַח־פִּי בְּשִׁירָה וּכְוֹמְרָה. לְהוֹרוֹת לְהַלֵּל לַבֶּר בִּנְהוֹרָא. שֶׁהֶחֵיָנוּ וְקִיְּמְנוּ בְּיִרְאָתוֹ הַשְּׁמְתַר. וְהִגִּיעָנוּ לִשְּׁמְוֹחַ בְּשִׁמְחַת הַתּוֹרָה. הַמְשַׂפַּחַת לֵב וְעִינֵים מְאִירָה. הַנּוֹתֻנֶת חַיִּים נַעְשֶׁר וְכָבוֹד וְתִפְּאָרָה. הַמְאַשֶּׁרֶת הֹלְבֶיהָ בַּהֶּרֶךְ הַפוֹבָת וְהַיְשָׁרָה. הַפַּאָרֶכֶת נָמִים וּמוֹמֶפֶת גְּבוּרָה. לְאהַבֶּיהָ וּלְשׁמְּרֵיהָ בְּצִוּוּי וְאַוְהָרָה. לְעוֹקָקִיהָ וּלְנֹצְרֶיהָ בְּאַהַבָּח וּכְמוֹרָא: וּבְבֵן יְהִי רָצוֹן מַלְפְנֵי הַנְּכוּרָה. לָתֵת חַיִּים וְחֶמֶד וְגַוֶר וַעֲשְרָה. לרבי פביפ הַנְּבְהַר לְהַשְׁלִים הַתּוֹרָה. לְאַפְוצוֹ לְבָרְכוֹ לְנִדְּלוֹ בְּתַלְמוּר תוֹרָה. לְרָרְשוֹ לְהַדְּרוֹ לְוַעֲרוֹ בַּחְבוּרָה. לְזַכּוֹתוֹ לְחַיּוֹתוֹ לְשַבְּסוֹ בְּשֶבֶם אוֹרָח. לְיַשִּׁרוֹ לְבַלְּלוֹ לְלַבְּוֹרוֹ לֻקַח וּסְבָרָח. לְמַלְטוֹ לְנַשְּׂאוֹ לְסַעֲרוֹ בְּסַעֵר בְּרוּרָה. לְעִרְנוֹ לְפַּרְנְסוֹ לְצַרְקוֹ בְּעַם נִכְרָא. לְקָרְבוֹ לְרַחֲמוֹ לְשָׁמְרוֹ מִכְּל־צוּקְה וְצֶרָה. לְתָקפוֹ לְתָמְכוֹ לְתוֹמְמוֹ בְּרְוֹחַ נִשְבְּרָהו: עֲמוֹר עַמד עַמד רבי פּ"ב"פּ חֲתַן הַתּוֹרָה. וְתֵן כָּכוֹר לְאֵל נָרוֹל וְנוֹרָא. וּבִשְׂבַר זֶה תִּוְבֶּה מֵאֵל נוֹרָא. לְרְאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. וּמְקַיְמֵי מִצְּוֹת בְּתוֹךְ עם יָפֶּר וּבָרָה. וְתִוְבֶּה לִשְּׂמְוֹחַ בְּשִׁמְחַת בֵּית הַבְּחִירָה. וּפָגֵיף לְהָאִיר בּצְּדָקָה בְּאִסְפַּקְלַרְיָא הַמְּאִירָה. בְּנִבָּא יְשְׁעְיָהוּ מָלֵא רְוּתַ עֵצָה ווְבוּרָה. שִׁמְחוּ אֶת־יְרוּשְׁרַהְם וְגִילוּ בָה מְהַרָח. שִׁישׁוּ אָתָה מֲשׁוֹשׁ בָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עֲלֵיהָ בְּאֶבְלֶה

וְצָרָה: עֲמֵד עֲמֵד עֲמִד רבי פּלוני בר פּלוני חֲתַן הַחּוֹרָה. מֵרְשׁוּת בָּל־הַפָּהָל הַפָּרוֹשׁ הַנֶּה וְהַשְּׁלֵם הַחּוֹרָה: יעמור וכו׳

מענה Buflucht ift ber Gott der Urzeit, und hier unten die ewigen Arme, und Er vertrieb vor bir ben Feind und fprach: Bertilge! Und Jisrael wohnt ficher, abgesondert die Quelle Jaakobs, in einem Lande des Korns und Mostes; auch seine Simmel träufeln Thau. Beil dir, Jisrael! wer ift dir gleich? Bolf, siegend burch ben Ewigen, beines Seiles Schild, und welcher Schwert beines Ruhmes ift! Schmeicheln muffen beine Feinde dir; du aber, bu schreiteft einher auf ihren Soben. — Und Moscheh stieg hinauf von den Steppen Moab auf den Berg Nebo, die Spite des Pisgah, welcher vor Jerecho. Und der Ewige ließ ihn feben das ganze Land, das Gil'ad bis Dan, und gang Nafthali und das Land Efrajim und Menascheh und das ganze Land Jehudah bis zum äußerften Meere, und die Mittagfeite und ben Umfreis, bas Thal Berecho, die Palmenftadt, bis Zoar. Und der Ewige sprach zu ihm: Dies ift das Land, das Ich zugeschworen Abraham, Fizchat und Jaafob, fprechend: beinem Samen will 3ch es geben; 3ch

בְּעֵיבֶּׁיךְ וְשֻׁפָּח לָא חַעֲבְר: וַיְּמָר שָׁם מְשֶׁה עֻבֶּריִיהְוֶה בְּאָרֶץ מוֹאָכ עַל־פִּי יְהוְּה: וַיִּקְבֵּר אֹתוֹ בַנֵּי בְּאָרֶץ מוֹאָב מִּשְׁר בִּוֹת פְּעוֹר וְלְא־יָבַע אִישׁ אֶת־קְבָּרָתוֹ עַד הַיִּוֹם הַּוָּה: וֹמשָׁר בְּן־מִאָּה וְעָשְׁרְים שָׁנָה בְּמתוֹ לֹא־כְּן־חַתְּה עֵיִּר מִשְׁר בְּנִי יִשְּׁרָאֵל אָת־משֶׁה בְּעַרְבְּתוֹ עַר הַיִּוֹם הַוֹּה מְשָׁר אָלָי בְּנִים יְוֹם וַיִּיְהְעֹּל וַיְּעֲשׁוֹ בַּאֲשֶׁר צִּנָּה יְחָה: וִיִּהְנִּעְ מִיּבְרָת מִשְּׁה בִּעְרְבְּת משֶׁה בִּעְרְבְּת משֶּה וְלְכִל מִשְּה: וְיִהוֹה בְּעִים עִבְּיִים לְבָּלְיבְּתְ מִשְּה וִלְּכָל מִשְּׁה וְלְכָל־עַבְּרָיוֹ עָרְיִי מְשְׁרְאֵל וְיִבְשוֹּה בְּאָבֶר וִישְׁרָאֵל בִּמשְׁה וְלְכָל־עַבְּרָיוֹ עָרְיִוֹ עִבְּיוֹ בְּנִים אָלִין בְּנִים עָּלִים בְּנִים לְבָּלְיבְּא עוֹר בְּיִשְׂרָאל בִּמשְׁה וְלְכָל־עַבְּרָיוֹ עָרְיִוֹ בְּנִים אָלִי בְּנִים בְּנִים לְבִילְ הַמּוֹבְּה וְלְכָל הַמּוֹרָ וְתְּבְּיִוֹ עְבְּיִיוֹ עְבְּיִיוֹ עְבְיִוֹ בְּנִים אָלִין בְּנִים עְּלִבְית עוֹר בְּיִשְׁרָאל בְּמִשְׁה וְלְכָּל הַמּוֹרָאה וְלְכָל הַמּוֹרָ וְנִישְׁרְאֵל בְּיִים אָלְר בְּמִיבְיוֹ בְּנִים בְּבִּיוֹם בְּנִים לְבִּיִים לְבְּנִים לְּבְּיִים לְּבְּיִים לְּבְּיִים לְּבְיִים לְבְּיִים לְּבְּרִים בְּבְּיִים לְּבְּיִים לְּבְיִים לְּבִיים בְּבִיים לְּבְיִים לְּבִיים בְּבִיים בְּבִּייִם בְּבִּייִם לְּבְּיִים לְבִּיִים בְּבִייִם בְּבִּיִים לְבְּבִים וְנְבְיִים לְבִים בְּבִייִים בְּבְּיִים לְבִּים בְּבִייִים בְּבְיִים בְּבְּבִיוֹ בְּבְּיִם בְּבִּיִים בְּבִייִים בְּבִּייִם בְּבִּיוֹ בְּבְּיִם בְּבִּיוֹ בְּבְּבִיוֹ בְּבְיִים בְּבִּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבִיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִיוֹים בְּבִּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבִייִם בְּבְּיוֹם בְּבִּיוֹ בְּבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹ בְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְים בְ

habe es dich sehen lassen mit beinen Augen, aber hinübergehen sollst du nicht. Und es starb daselbst Moscheh, der Knecht des Ewigen, im Lande Moad, auf Befehl des Ewigen. Und Er begrub ihn im Thale im Lande Moad, gegenüber Beth-Peor, und Niemand kennt seine Grabstätte dis auf diesen Tag. Und Moscheh war hundert und zwanzig Jahre alt, da er starb; sein Auge war nicht getrübt und seine Säste uicht geschwunden. Und die Kinder Jisrael beweinten Moscheh in den Steppen Moad dreißig Tage, dis vorbei waren die Tage des Beweinens, der Trauer um Moscheh. Und Jehoschna, Sohn Nun, war erfüllt mit dem Geiste der Weisseit, — denn Moscheh hatte seine Hände ihm aufgelegt, — und es gehorchten ihm die Kinder Jisrael und thaten so wie der Ewige dem Moscheh geboten. Und es stand sortan nicht auf ein Prophet in Jisrael wie Moscheh, den der Ewige erfannt, Angesicht zu Angesicht, nach allen Zeichen und Wüzrasim au Pharaoh und an allen seinen Dienern und an seinem ganzen Lande, und nach aller starken Macht und nach allem Großen und Furchtbaren, das Moscheh ausgesührt vor den Augen des ganzen Sisrael.

אחר שברך חחן התורה את הברכה האחרונה מנגן הש"ץ בקצת קהלות. אֶּחָד יָתִיד וּמְיֻחָד אֵל. נִדְרָשׁ לְבַר לִבָּב אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. אַד־טוֹב אֱלֹתִים לִישִׁרָאֵל. הַלְלוּיָה:

מניחין ס"ת שני ושלישי על העמוד ומגביהין וגוללין ס"הת הראשון ואח"כ אומרים רשות לחתן בראשית. ובמקום שאין להם כי אם ב' ס"ת קורין באחד וואת הברכה ובשני בראשית וחוזרין ופותחין ס"הת הראשון וקורין בו למפטיר. וכן הדין בכל זמן שיש להוציא שלשה ספרים ואין להם כי אם שנים.

רשות לחתן בראשית.

מַרְשׁוּת אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאַרנִי הָאַרנִים. בַּשַּׁחַק אין זולתו וְאֵין בּלְעָרוֹ בַּתַּחְתוֹנִים. נֹתֵן לַיָּעֵף כְּחַ וְעָצְמָה מַרְבֶּה לְאֵין אוֹנִים. מַנִּיד מֵרֵאשִׁית מַה־בָּא בְּאַחֲרִית שָׁנִים. יוֹצֵץ וְאֵין מִי יָפֵר לְדרוֹת הַמוֹנִים: וּמֵרְשׁוּת קְרוּמָה לַעוֹלֶם אַלְפַּיִם שָׁנִים. שִׁבָּה מְלָבִים נִמְלָבִים שָׁרִים וּסְנָנִים. אַרָכָּה מֵאָרֵץ מִדָּה וּרְחַבָּה מִנִּי־יָם וּשְׁאוֹנִים. סְהוֹרָה וּמְתוּקָה מִדְבַשׁ וּשְׁמָנִים. כָּל־חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ־בָה וְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים. אְרֶךְ יָמִים בִּימִינָה וּבִשְּׂמֹאלָה עְשֶׁר וְכְבוֹר חונים. מְאַשֶּׁבֶת וּמְגִּנָּח בְּעָלֶיהָ וְחוֹגֵיהָ בְשִׁנּוּנִים. מְיַשֵּׁבֵת פַּעַמִי בָּה נִשְּעָנִים. נֹצֶבֶרת בָּאַהַב תּמְכֶיְהָ לְמַלְּטָם מַאִישׁונִים: וּמֶרְשׁוּת חֲבָמִים וְרָעִים וּנְבנִים. אַלּוּפִּים בּתוֹרָה מְסָבָּלִים בְּמִצְוֹת מְלֵאִים הָקִים בָּרִפוֹנִים: ומֵרְשׁוּת בַּעַלֵי יְשִׁיבָה הַגוּנִים וּוְקַנִים. וּמִרְשׁוּת כָּל־הַקָּהָל וְּדֹלִים וּקְטַנִּים: עֲמֹד עֲמֹד עֲמֹד רבי פֹב פֹּ חֲתַן בְּרֵאשִׁית מְתּוֹךְ עָבַת אֱמוּנִים. וּקְרַב עַר־הַנָּח בְּגִיל וּרְנָגִים. וֹפּוֹה עֲמוֹד עְבָּוֹרִי עַל מִנְרַל־עֵץ הָעָשׁוּי לְנוֹי בְּבִנְיָנִים. וּבְרֵךְ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ מִפִּוֹרָח לְמַעַרָב בְּפִי כָל־בּּרְיוֹנִים. וְתֶּן־לוֹ בְרָכָה הְחַלָּה וָסוֹף כְּחוֹרוּ נְבוֹנִים. וְמֶן־לוֹ מֵעֵין בּּרְכוֹתֵיו בְּתוֹךְ קְהַל אָמוּנִים. שֶׁהִנִּיְצֵךְ לְיוֹם זֶה לְהַתְחִיל הַתּוֹרָה וְלְשְׁמְהַ בְּיוֹם חִתּוּנִים: וּבְבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְפְנֵי שֹבֵן מְעוֹנִים. לְיַפֵּר בּית הַפִּקְרָשׁ מָרוֹם מֵרִאשׁוֹנִים. לְשַׁכְלֵל הֵיכָל וְאוּלָם בְּכַרְכּד וַאֲבָנִים. שָׁם לְקַבִּץ נָּלְיוֹת אָכוֹת וּבָנִים. וְתִשְׂמַח בְּשִׁמְחַת בִּית הַשּׁוֹאַבָּה בְּעִרּוּן מִנְּדָנִים. וְתִוְבֶּה לְרְאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים. עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת וְחָקִים נָאֱמָנִים. וְתִוְכֶּח לִראוֹת שִׁבְעָח רֹעִים וּשְׁמנָה נְסִיכִים מָוֶפָנִים. וְתִשְׂבַע מִמוּב הַצָּפוּן וְתַנִּים וִתְּרְדְּ לַבְּנִים. וְיִהָיֶה מוֹשֶׁבְךָ בֵּין צַדִּיקִים הַגוּנִים. וְתִרְדֹּף צְּדָקָה וְתִמְצָא בְּבוֹר וָחֶטֶר וְחַיִּים הַגוּנִים. וִיצַשְּׁרִוּךְ חַיִּים וְשָׁלוֹם וְאָרֶהְ יָמִים וְשָׁנִים: עֲמֹד עֲמֹד עֲמֹד רבי פֹב ּפַ חֲחַן בְּרֵאשִׁית וְהַתְחֵל בִּקְרוּמָה קָבֶם לְבָל־בִּנְנִים. וֹקְרָא מִבְּרִאשִׁית עַר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׁוֹת מַעֲשִׂיו שְׁלֵמִים הַמְתָּקְנִים וְהַמְהַנְנִים: יעמור וכו'.

פותחין ס"ת שני וקורין לחתן בראשית -

(כראשית א' א'-ב' ג'.)

בָּרֵאשִית בָּרָא אֱלֹהֹיָם אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָָבֶץ הָוְתָּח תֹהוֹ נָבְהוּ וְחָשֶׁךְ צל־פְּגֵן תְהָוֹם וְרָוֹחַ אָלהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּגַן הַמָּיִם: ניָאמֶר אָלהִים יְהַי אֶוֹר וְיָהִי־אָוֹר: וַיַּרָא אֱלֹהָים אֶת־הָאוֹר כִּי־מָוֹב וַיַּבְהַל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחְשֶׁך: וַיִּקְרָא אֱלֹהַים לְאוֹר יוֹם וַכֹּחְשֵׁך קרא לְיָלָה וְיִהִי־עֶנֶב וַיֵּחִי־בְּקֶר יִוֹם אֶחָר: פּ וַיַּאמֶר.

(1. B. Mof. 1, 1.-2, 3.)

מראשית Am Anfang schuf Gott ben Himmel und die Erbe. Und die Erde war öd' und wüst und Finsterniß auf der Fläche des Albgrundes, und der Geist Gottes schwebend über der Fläche der Wasser. Und Gott sprach: Es werde Licht! und es ward Licht. Und Gott sah das Licht, daß es gut war, und Gott schied zwischen dem Licht und der Finsterniß. Und Gott nannte das Licht Tag, und die Finsterniß nannte Er Nacht. Und es ward Abend und ward Morgen: Ein Tag. — Und Gott sprach: Es אָלהֹים יְהִי רָקִיעַ בְּרָזּוֹךְ הַפְּּיִם וְיהִי מַבְּהִּיל בֵּין מַיִם לְּמִים: וַיַּעֲשׁ אֵלהִים אָת־הָרָקִיעַ וַיִּבְּהֹּל בַּיָן הַפּּוֹם אָשֶׁר מִעַל לְרָקִיעַ וַיְּהִי־בְּן: יִיּבְּשׁ אָלהִים אָשֶׁר מִעַל לְרָקִיעַ וַיְּהִי־בְּן: יִיּקְרָא אָלהִים לְרָקִיעַ שְׁמָיִם וְיְהִי־בְּקֹר וְוֹחִי־בְּקֹר וְוֹם שִׁנִים לַרָּקִיעַ וְנִהִי־בְּקֹר וְוֹם שִׁנִים מַקְּחַת הַשְּׁמִים עִיּבְּשָׁר אָלהִים פּוֹרָיעַ אָלִהִים בּיִבְּשָׁה אָבֶייִם וַיִּיִרְא אָלהִים בִּיּבְּשָׁר אָבְיִרְ וְמִבְּיִּשְׁ הַשְּׁבִים וְיִרְא אֵלהִים בִּיִבְּשְׁר אַבְיִרְ וְמִבְּיִּ וְנִיְיִרְ אָשְׁר וַנְיִרְא אֵלהִים בִּיִּבְּשְׁר אַבְּיִבְ וְנְבִּיוֹ בְּמִיבְוֹה הַפְּיִם לְּרָא וְבִּיִרְ אְבָּיִי וְנִיְיִי עְשָׁה פְּרִי לְמִינְתוֹ וְנִינְיִי עְשָׁה פְּרִי לְמִינְהוֹ וְבְעוֹבְיּ בְּוֹיִרְיִ עְשְׁר וְנְעוֹבְין בְּשְׁר מִוְרִיע וְנִירִי בְּלָּר וְנְעוֹבְין בְּשְׁר מִיְרִיע וְרָעוֹבְן בְּלְּהִים בְּיִבְיע וְנִינִי וְנִינִי עְּשְׁר מִיְרִיע וְּבְעוֹר בְּוֹיְרִים בְּיִרְיע עְשְׁר בְּיִבְיּבְ וְנְיִי בְּשְׁר וְנְיִרְי בְּשְׁר וְנְעוֹבְין בְּעְּיִם וְנִייִם וְנִייִם וְנִינְי לְמִינְהוֹ וְנִינְי לְמִינְהוֹ וְנְיִים וְנְיִים בְּיִבְי מִּבְיוֹ בְּעִינִי וְנְיִים וְנִינִי וְנִייִי עְשְׁה בְּבְּיִי אָשְׁר וְרִייִר בְּוֹיְבְי וְנְיִייִ עְשְׁב בְּיִבְייִ בְּיוֹבְיוֹי בְּנִינְת וְנְיִים וְנִינְים וְנְיִים וְנְיִים וְנְיִים וְנְיִים וְנְיִיוֹי בְּאְבִים וְנְיִיִי בְּבְיוֹי בְּשְׁבִיים וְנְיִיִי בְּבְיוֹי בְּיִינְ לְבִיוֹי בְּבְיוֹ בְּבְּיְיִי בְּבְיוֹ בְּלְיִים וְבִיוֹי לְבְּיִי בְּבְיוֹ בְּיִיְיִי בְּבְיוֹ בְּיִינְים וְנְיִים וְנְיִים וְנְיִיי בְּבְיוֹ בְּבְיִים וְנְבִיים וְבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְיוֹם בְּיִים וְנְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּבְיוֹי בְּיִי בְּבְיוֹי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְיוֹ בְּיְבְּיְיִי בְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְיוֹ בְּיִי בְּיִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוּ וְבְייִי בְּבְייִי בְּיוֹבְיוֹ בְּבְּיוּי בְּבְייִי וְבְּיוּי בְּיוֹבְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּבְייִי בְּיִי בְּיִייְי בְּיוֹי בְיוֹים בְּיִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיְיְיִי בְּיוֹבְייִי וְבְיוּבְיי ב

werde eine Ausdehnung mitten in den Wassern, und sie scheide zwischen Wassern und Wassern. Und Gott machte die Ausdehnung und schied zwischen ben Waffern, die unterhalb ber Ausdehnung, und den Waffern, die oberhalb der Ausdehnung; und es ward alfo. Und Gott nannte die Ausdehnung Himmel. Und es ward Abend und ward Morgen: der zweite Tag. — Und Gott fprach: Es sammeln sich die Baffer unterhalb des himmels an einen Ort, und es werde fichtbar das Trockene! und es ward alfo. Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Waffer nannte Er Meere, und Gott fah, daß es gut war. Und Gott fprach: Es laffe hervorspriegen die Erde Gesproß, Krant Samen bringend, Fruchtbäume Frucht tragend, nach ihrer Art, worin ihr Samen ift, - auf der Erde! und es ward alfo. Und die Erde brachte hervor Gesproß, Kraut Samen bringend nach seiner Art, und Bäume Frucht tragend, worin ihr Samen ift, nach ihrer Art; und Gott sah, daß es gut war. Und es ward Abend und ward Morgen: der dritte Tag. — Und Gott sprach: Es seien Lichter an der Fläche des Himmels, zu scheiden zwischen dem Tag und ber Nacht, und sie seien zu Zeichen und Zeiten und zu Tagen למאורת בּרָקִיעַ הַשָּׁמִים לְהָאִיר עַל־הָאָהֶץ וַיְהִי־בֵן: ניצש אֱלהים אֶת־שְנֵנְ הַפְּארָת הַנְּרֹלְיָם אֶת־הַפְּיּאַוֹר הַנָּרל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַפְּיִּיוֹר הַקָּמוֹ לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיָלָה וְאָת הַבְּוֹכָבִים: וִיּתֵּן אתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשְּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וְלִמְשׁלֹ בַּיוֹם וּבַצֹּיְלָה וּלְהַבְּדִּיל בֵּין הָאָוֹר וּבֵין הַחְשֶׁךְ וַיַּרָא אֱלֹהָים כִּי־מְוֹב: וַיְהִי־עֵרֶב וְיָהִי־בָּקֶר יִוֹם רְבִיצִי: פּ וַיָּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצָוּ הַפַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּהָ וְעוֹף יְעוֹפָף עַל־הָבָּירֶץ עַל־פְּגֵי רְקִיעַ הַשְּׁמָים: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַפּנִינָם הַנְּדלֹיָם וְאֵתְ כָּלֹ־ נָפֶש הַחַנָּח וֹהָרמֶשֶׁת אֲשֶׁר שֶׁרְצוּ הַפֿוָם לְמִינַהֶּם וְאֵׁת בְּל־עֲוֹף בָּנָף לְמִינִּחוּ וַיִּרָא אֱלהַים בִּי־שְוֹב: וַיְבְרֶךְ אתָם אֱלהַים לַ־אַמְר פְּרָוּ וּרְבוּ וּמְלְאָוּ אֶת־הַפַּיִם בַּיַפִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַוְהִי־עֶרֶב וַוְהִי־בְּקֶר וִוֹם חֲמִישִׁי: פּ ונאמר אֱלהִים חוצא הִאָּרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָה בְּהַמְרֵח וָרֶכֶשָׁשׁ וְחַיְתוֹ־אֶבֶץ לְמִינָהְ וַיְחִי־בֵן: וַיַּעַשׁ אֱלֹהִים אֶת־ חַיַּת הָאָבֶץ לְמִינָה וְאֶת־הַבְּהַמָה לְמִינָה וְאֵת כָּל־הַכְמֵשׂ קאָברָמָה לְמִינֵהְוּ וַיַּרָא אֱלֹהָים כִּי־שְוֹב: וַיַּאמֶר אֱלֹהִים גַעשָה אָדֶם בְּצַלְמָנוּ בִּרְמוּתֵנוּ וְיִרְדוּ בִרְגַרת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמִים וֹבַבְּהַמָּה וּבְבָל־הָאֶׁבֶץ וּבְבָל־הָרֶמֶשׁ הָרמֵשׁ על־ הָאָרֵץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהַיִם אָת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהַים בָּרָא אֹתְוֹ זָבֶר וּנְקבָה בָּרָא אֹתָם: וַוְּבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים ניאמר להם אֱלהים פּרוּ וּרְבֶוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְבִּבְאֻהְ וֹרְדֹּוּ בִּרְגַתַ הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמֵים וּבְבָל־חַיָּה הְרְמֵשָׁת עֵּלֹ־ הָאָרֶץ: וַנָּאמֶר אֱלֹהִים הַנֵּה ֹ נָתַׁתִּי לְכֶׁם אֶת־כְּל־עֵשֶׂבוּ וֹתַע זָבע אֲשֶׁר על־פָּגנִ כָל־הָאָבץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־ und Jahren, und seien zu Lichtern an ber Fläche bes himmels, zu leuchten auf die Erde! und es ward alfo. Und Gott machte die beiben großen Lichter, das große Licht zur Herrschaft des Tages und bas fleine Licht zur Berrichaft ber Nacht, und die Sterne. Und Gott feste fie an die Fläche bes himmels, zu leuchten auf die Erde und zu herrschen am Tage und in der Racht und zu icheiden zwischen dem Licht und ber Finfterniß; und Gott fah, daß es gut war. Und es ward Abend und ward Morgen: ber vierte Tag. — Und Gott sprach: Es sollen wimmeln die Wasser vom Gewimmel Lebenathmender, und Gevögel fliege über der Erde an der Mache des Simmels hin. Und Gott schuf die großen Seethiere und alles Lebenathmende, das fich regt, wovon die Waffer wimmeln, nach feiner Art, und alles Gevögel mit Schwingen, nach feiner Art; und Gott fah, daß es gut war. Und Gott fegnete fie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Gewässer der Meere, und das Gevogel sei viel auf der Erde. Und es ward Abend und ward Morgen: der fünfte Tag. — Und Gott sprach: Es bringe hervor die Erde Lebenathmendes nach feiner Art, Bieh und Gewürm und Gethier des Landes nach seiner Art! und es ward also. Und also machte Gott das Gethier bes Landes nach seiner Art und das Vieh nach seiner Art und alles Gewürm des Erdbodens nach feiner Art; und Gott fah, daß es gut war. Und Gott sprach: Laßt uas machen einen Menschen in unserm Bilbe nach unserer Achnlichkeit! und fie sollen bewältigen die Fische des Meeres und das Gevögel des himmels und das Bieh und die ganze Erde und all das Gewürm, das fich regt auf Erden. Und Gott schuf den Menschen in seinem Bilde, im Bilde Gottes schuf Er ihn; Mann und Weib schuf Er fie. Und Gott fequete fie und fprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch, und füllet die Erde und machet fie euch unterthan, und bewältigt die Fische bes Meeres und das Gevögel bes himmels und alles Gethier, das fich regt auf Erden. Und Gott fprach: Siehe, Ich geb' euch alles Kraut Samen tragend, bas auf der Fläche der ganzen Erde, und jeglichen Baum, an welchem

בָּוֹ פְרִי־ַעֵץ זֹרַע זָרָע לָכֶם יִהְיָה לְאָבְלָה: וּלְכָל־חַיַּת הָאָבֶרץ וּלְכָל־עוֹף הַשְּמִים וּלְכָל ורומש על־הָאָבץ אֲשֶר־בּוֹ גָפָשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק צֵשֶׂב לְאָכְלָהְ וַיְהִי־בֵּן: וַיַּרָא אֱלֹהִים אָת־בָּל־אַשֵּׁר עָשָׂה וָהִנָּה־שִוֹב מִאָד וַיְהִי־עָרֵב וַיְהִי־בְּקֵר יום הששי: פּ ווְכָלֶּוּ הַשְּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ וְבַל־צְּבָאָם: וַוְכַלַ אַלהִים בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי מַלַאכָתוֹ אֲשֵׁר עָשָה וַיִּשְׁבּת בַּיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִבֶּל־מְלַאבְתַּוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂח: וַיְבָרֶך אֶלחִים אֶת־ נום הַשְּׁבִיעִי וַיְקהֵשׁ אֹתֶוֹ כֵּי כַוֹ שְׁבַתֹּ מִבְּל־מְלַאכְתֹּוֹ אֲשֵׁר־ בָּרָא אֱלֹהָים כַּלְעַשְׂוֹת:

מניחין כל שלשה סה"ת על השלחן ואומרים עליהם ח"ק ומגביהין וגוללין ס"ת השני שקראו בו ופותחין ספר תורה שלישי וקורין בו למפטיר בפרשת פינחס (במדבר כ"ט ל"ה – ל' א')

בּיוֹם הַשְּׁמִינִי עַצֶּרֶת מַהְנֶה לָכֶה בָּל־מְלֶאכֶת עַבֹדֶה לָא תַעשוֹ: וְהִקְרַבְהָּהָם עלָה אִשֵּׁה רֵיִם נִיהֹהַ לַיְהֹנָה פַּר אָחָר אַיִל אָחֶר כְּבָשִׁים בְּגִי־שְׁנָח שִׁבְעָה הְמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֵם לַפֶּר לָצִיל וְלַבְּבָשֵׁים בְּמִסְפְּרָם כַּמִשְׁבְּם: וּשְעִיר חַשָּאת אֶחָר מִלְבַר עלַת הַהָּמִיר ומִנְחָתָה וְנִסְבָּה: אֶלֶה הַעֲשִׂוּ לַיִהוָּה בְּמִוְעַבִיכֶּה לְבַּר מִנּרְבִיכֶּם וְנִרְבְתִּיכֶּם לעלתיכֶב וּלְמִנְחָתִיבֶּם וּלְנִסְבֵּיבֶם וּלְשַׁלְמֵיבֶם: וַיָּאמֶר משֶח אֶל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֶל אֲשֶר־צִוּהְ יְחוֹהָ אֶת־משֶׁח:

כשמגביהין ס"הת אומרים. וְזֹאַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָּׁם משֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פָּי וְיָ בְּיַר משֶׁה: גַץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲוִיקִים בְּה וְתַמְבֶּיהָ מְאֻשֶּׁר: דְּרָבֶיהָ דַרְבֵי־וְעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אְרֶךְ יָמִים בִּימִינָה בִּשְׂמֹאוֹלָה עְשֶׁר וְכָבוֹר: וְיָ רָפֵץ לְמַעַן צִרְקוֹ יַנְהִיל תּוֹרָה וְיַאָּהִיר:

Baumfrucht Samen tragend, euer sei es zum Essen. Und allem Gethier des Landes und allen Bögeln des Himmels und Allem, was sich reget auf der Erde, worin ein Lebensodem, (geb' Ich) alles grüne Kraut zum Essen; und es ward also. Und Gott sah Alles, was Er gemacht, und siehe, es war sehr gut. Und es ward Abend und ward Morgen: der sechste Tag. — Da waren vollendet die Himmel und die Erde und all ihr Heer. Und Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das Er gemacht, und ruhete am siebenten Tage von all seinem Werke, das Er gemacht. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an demselben ruhte Er von all seinem Werke, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

(4. Mof. 29, 35-30, 1.)

Arbeitsverrichtung sollt ihr thum. Und sollt als Ganzopfer barbringen eine Feuergabe zum Wohlgeruch dem Ewigen, einen Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe ohne Fehl. Ihr Speisopfer und die Spenden dazu, zu dem Farren, zu dem Widder und zu den Schasen nach ihrer Zahl, nach Vorschrift. Und einen Bock zum Sühnopfer, außer dem beständigen Ganzopfer und seinem Speisopfer und der Spende dazu. Dies sollt ihr dem Ewigen opfern an euren Festen, außer euren Gelübden und euren freiwilligen Gaben an euren Ganzopfern und euren Speisopfern und euren Spenden und euren Mahlopfern. Und Moscheh sprach zu den Kindern Jisrael ganz so, wie der Ewige dem Moscheh geboten.

(Wenn die Thorah erhoben wird, fpricht die Gemeinde:)

dern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ift sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie ersaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Annuth und all ihre Bahnen Frieden. Daner der Tage ist in ihrer Nechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרַוּדְ אַמָּהֹ וְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶהְ הָעוֹלָכִם אֲשֶׁרְ בְּחַרֹ בּנְבִיאָים טוֹבִים וְרָצָהֹ בְּרַבְרֵיהֶם הַנָּאֱמְרָים בָּאֱמֶרו: בָּרוּך אַתָּח יְהוָה הַבּוּהַר בַּתוּרָה וּבְמשָה עַבְרוּוּ וּבְיִשְׂרָאֵל צַּמָוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּבֶק:

בקהלות הרבה אומרים קודם קריאת ההפטרה אשריך, והוא שיר שקול על חמש תנועות ויתד ותנועה בכל טור וטור וחתום בו ש"המח אברהם (הוא ראב"ע).

על־הַהַרִים הַגְּבהִים אשריף הר העברים יַען בָּדְ מִבְתַר קְבָרִים הַקְבֶר אִישׁ הָאֵלהִים: עַל־מוֹת צִיר נָאִמָן אֲשֶׁר לֹא־ בלכבי לבה וכף אַד נראה מתוך הפנה לו קם עור כַּמְהוּ וּמֵלְאַרְ לא אבל עצמו וחילו בֹער בָּאֵשׁ הַפָּנֵה, אַרְּ ניקרא אליו אלהים ויואל ענו להרים מהבים אל־האלהים: הְסִחִיר פַנִיו הַיִּקְרִים אשריך אַל חַי הַעָצִימוֹ בְעַצְמָח רב מוֹפָחָיו אַךְ בָּאֱמונָה דָת מָלֵא דַעַת וְחָכְמָה הוא הנחיל כת נאמנה בַבֶּר מוֹרֶיךְ וְאַל־נָא הִשְאַל אִיךְ הָנָה וּבַמָּה לַמָּה יִקצף הַאֵּלהִים הַנְפְלָאִים הַוְכוּרִים לא הַאִּמִינוּ בַּאֵלהִים: הַהְּבָרִים עָלָיו שְׁקָרִים אשריך וּבְעֵת הַעִיתִי בְּמֵעְלִי הוא הוריד לוחת שנים לא־אכל לחם בשלי ארבעים יום פעמים איר אָכַל לֶחֶם וּמַיָם אֶשְׁמֶה כִּי נָאִסַף פָּלִילִי שָׁאָמַר לוֹ הָאֵלהִים שֶׁפֶּרָשׁ לִי סוֹד אֲמָרִים ניבֶרֶךְ אֹתָם אֵלֹתִים: וּבְמוֹתוֹ בֵּרַךְ יִשְׁרִים אשריך בָת הָיָתָה אָמוֹן בְּשְׁחַק מהדנקפר מפקר ומרכש הר מהר קרוב למרחק הורישה ענו וירש על־ספר אלה שמות חק וִיסוֹר הַשֶּׁם הַמְפּרָש

נַיָּקְרָא סוֹר הַסְּפָּרִים

דַּבֶּר אֵלָה תַדְּבָרִים

נירבר אתו אלהים

וֹבְרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹתִים: אשריך

(Segensfpruch vor ber Saftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Anecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit.

עריך (אשריך) D Abarim, wie bift du hochgeehrt!
Db allen Bergeshöhen ragt dein Werth!
D Ansbund du von allen Grabesstätten,
Der Mann des Herrn — er wollt' auf dir fich betten.

- Im Herzen glithet mir bes Schmerzes Brand, Die Hände ring' ich ob dem Tod des Boten, Dem Keiner gleich an Treue je erstand, Dem Gott erschien im Gluthenschein, dem rothen, Im Dornbusch, den die Fenersgluth umwand, Der unversehrt blieb, wie auch Flammen drohten. Der Demuthreiche wollt' heran sich trauen, Da ihm die Stimme Gottes tönt.

  Richt nach dem Göttlichen wagt' er zu schauen, Berbarg das Antlich, das Annuth verschönt.
  - Tr wirkte Bunder durch des Glaubens Macht. Wie hat der Ew'ge seine Kraft gestählt! Die wahre Lehre hat er kund gemacht, Die Weisheit und Erkenntnishauch beseelt. O meide Filmbig, hab' auf Lehrer Acht! Richt frage, wie es kam was wird erzählt Bon Bunderwerken, die verzeichnet sind. Warum soll Gottes Jorn darob sich regen? Die Ligen reden, frechgesiunt, An Gottes Macht nicht frommen Glauben hegen.
  - Der Taseln Baar hat er mir zugetheilt; Und als ich frevelnd mich vergangen, Zweimal er fastend in der Höhe weilt: Um mich trug er nach Nahrung nicht Berlangen. Wie soll ich essen, trinken, da enteilt Mein Anwalt ist, mein Retter hingegangen? Im Leben hat das Wort er mich gelehrt, Wie's ihm verkindet hat sein Hort; Den Frommen Segen sterbend er gewährt, Und Gott erstillt das Segenswort.
  - Die Sott als Pflegling in der Hehren,
    Die Gott als Pflegling in der Höhe hegt!
    Dem Frommen?) wollt' als Erb' Er sie gewähren;
    Zeit sie an Zeit, die Näh' an Ferne trägt.
    Des heil'gen Namens Laut, den hohen, hehren,
    Er in das Buch vom Auszug prägt;
    Geheimniß?) tief wollt' er entfalten,
    Was Gott ihm hat verkündet,
    Die Reden, die er hat gehalten,
    Wie Gott die Welt gegründet.

¹⁾ Berfaffer; R. Abraham (ebn Ebra). 2) Mosched als Bote und Herold Gottes. 3) Die Anfangsworte ber fünf Bucher ber Thorah sind im Texte zusammengestellt. 3m britten Buche, wo vorzugsweise Opferlebre und Priestertum hervortritt, ift geheime Weisbeit ver- und enthult. Die "Reden" sind ber Anfang des sinisten Inches, und erst am Schlusserichte beginnt.

הפטרה לשמחת תורה.

יהושע א'.)

וְיָהִי אַחֲרֵי מִוֹת מֹשֶׁה עֲבֶּר יְהוֹּהֻ וְיָאֹמֶּר יְחְיָהׁ אֶל־יְהוֹשֵׁע בִּן־נוֹן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמְר. משֶׁה עַבְּדִּי מֵת וְעַהָּה לְוֹם עֲבֹר אֶת־הַיִּרְבֵּן הַנְּיָה אַהָּה וְכָלְּ־-הָעָם הַנָּה אֶל־הָאָר. אָנכִי נֹתוֹ לְהָם לְבָנִי יִשְׂרָאֵל: בָּלֹ־מִלְוֹם אֲשֶׁר הְרַרְךְ בַּף־רַגְּלְכֶם בָּוֹ לְכֶם נְחַתְּיִוֹ בַּיְּבֶּר הְרַרְרְ בַּף־רַגְּלְכֶם בָּוֹ לְכֶם נְחַתְּיִוֹ בַּיְּבָּוֹ חַנְיִרְ הַבְּרְתִּי אֶל־כֹּשְׁהֹ נְבְּוֹל נְחַר־פְּרָת כְּל אֶבֶץ חַחְחִיִּים וְעַר-הַיְּם הַנְּבְוֹל מְבָוֹא הַשְּׁמֵשׁ יִהְיֶה נְּבְּוֹלְכָנוֹן הַנְּיִר וְעַר-הַיְּם הַנְּבְּוֹל מְבָוֹא הַשְּׁמֵשׁ יִהְיֶה נְּבְּוֹלְכָנוֹן הַנְּיר לְא־יִתְיצִב אִישׁ לְפָנִיךְ בָּל יְמֵי חַיֶּיִךְ בַּאְבָּר וְלָא־ הְעֵיְתִי עִם־מִשְׁהֹ אֶהְיֶהְ עַבְּיֹך עְבָּיֹך לְא אַרְפְּךְ וְלֹא־ אָעִוֹבְרָ: חֲזַלְ וְאֲכָּוֹץ כֵּי אַהָּה הַנְּחִיל אֶת־הָּנְם אָעִוֹבְרָ: חֲזַלְ וְאֲכָּוֹץ כֵּי אַהָּה הַנְחִיל אֶת־הָנְם

Haftarah für Simhath Thorah.

(30f. Cap. 1.)

Und es geschah nach dem Tode Moschehs, des Knechtes des Ewigen, da sprach der Ewige zu Jehoschua, Sohn Nun, dem Diener Moschehs, also: Moscheh, mein Knecht, ist todt. Und nun mache dich auf, gehe über diesen Jarden, du und dies ganze Bolt, nach dem Lande, das Ich ihnen, den Kindern Jisrael, gebe. Jeden Ort, worauf euer Fußballen tritt, habe Ich euch gegeben, wie Ich dem Moscheh verheißen. Bon der Wüste und dem Lebanon dort dis zu dem großen Strome, dem Strome Frath, das ganze Land der Chitthim und dis zum großen Meere, dem Untergange der Sonne, soll euer Gediet sein. Niemand soll gegen dich Stand halten all die Tage deines Lebens. Wie Ich micht und verstoße dich nicht. Sei starf und sest! denn du sollst

קַנֶּה אֶת־הָאָבֶץ אֲשֶׁר־נִשְבַּעָהִי לַאַבֹהָם לְתֵּת להם: רַלְּ חַוֹּלְ וָאֲמֵץ מְאֹר לִשְׁמִר לַעשורה בְּבֶל־חַתוֹרָה אֲשֵׁר צְוְךְּ כושֵה עַבִּדִי אַל־חָקוֹר שָּנְוּ יָמֵין וִשְּׁמָאל לַמַעַן תַשְּׁבִּיל בְּכָל אֲשֶׁר הַלָר: לא־יַמוש מֶפַר הַתּוֹרָה הַוֹּה מְפִירָ והגית בו יומם ולילה למעו השמר לעשות פָּבָל־הַבָּתוֹב בִּוֹ בִּי־אָז הַצְלֵיחַ אַת־דְּרָבֶךְּ וְאָז השביל: הַלִּוֹא צוִיתִיךָּ חַזַק וְאָבֶיץ אַל־הַערץ וְאַלְ־תַּחָת כִּי עִמְהֹ יְהוָרֵה אַלֹבֵיהְ בִּכְל אַשֵּׁר תלה: (כאן מסיימין הספרדים) ויצו יהושע את־שמרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וציו את־ הַעם לאמר הַכִינוּ לכבם צרה בי בעור ו שלשת יָמִים אַתֵּם עְבָרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן הַוֶּרִ לַבוֹא לָרֵשֵׁת אַת־הָאָרֵץ אֲשֵׁרֹ יְהוְה אֱלְהֵיכֶם

biesem Volke das Land zutheilen, das Ich geschworen ihren Vätern, ihnen zu geben. Nur sei sehr stark und sest, zu beobachten, zu thun ganz nach der Lehre, die dir geboten Moscheh, mein Knecht. Nicht weiche davon rechts noch links, damit du Glück habest überall, wo du gehest. Nicht weiche dies Buch der Lehre von deinem Munde, und du sollst sinnen darüber Tag und Nacht, damit du beobachtest zu thun, ganz so wie darin geschrieben; denn dann wirst du durchsühren deinen Weg, und dann wirst du Glück haben. Hab Ir nicht geboten: sei stark und sest; nicht sei zag und bang! denn mit dir ist der Ewige, dein Gott, überall, wo du gehest. — Und Jehoschua gebot den Beamten des Volkes also: Gehet im Lager umher und gebietet dem Volke also: Bereitet ench Mundvorrath! denn binnen drei Tagen geht ihr über diesen Farden, in Besit zu nehmen das Land, welches

נחו לכם לרשחה: ולראובני ולגדי ול שַׁבֶם הַמְנַשֵּׁה אָמֵר יִהוֹשָׁעַ לֵאמִר: זַכוּרֹ את־הַדָּבֶר אַשֶּׁר צוָה אַתְבַם משֶׁרוֹ עבר־ יהנה לאמר יהנה אלהיכם מנים לבם ונתן לָכֶם אֶרְהַ־הָאָרֵץ הַוֹּאַרְה: נִשִׁיכֵם טַפָּכֶם וּמִקְנֵיכֶם וַשְבוּ בָּאָבץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם משֶה בעבר הירדן ואמם העברו חמשים לפני אַחיבֹם כּל גַּבּוֹרֵי הַחֵיל וְעוֹרְהָם אוֹתָם: עַר אשר־ינים יהנהולאחיכם ככם וירשו גם־ הַמֶּרה אַת־הַאָּרץ אַשר־יִהוַה אַלְהִיכִם נֹתוֹ לָהֶם וִשַבָּהֶם לָאָרֶץ יְרָשַׁתְכֶבֹם וַיִּרְשָׁתָם אוֹתָה אשר ונתן לבם משה עבר יהוה בעבר הירדן מוֹרָח הַשְּׁמֵש: וַיְעָנוּ אַת־יְהוֹשָׁע לֵאמָר כָּל ber Ewige, euer Gott, euch giebt, es zu befigen. Und zu bem Reubeni und bem Gabi und bem halben Stamme Menascheh fprach Jehoschua alfo: Gebenket ber Sache, die euch geboten Moscheh, der Knecht des Ewigen, also: Der Ewige, euer Gott, schafft euch Rube und giebt euch dieses Land. Eure Weiber, eure Kinder und eure Beerden follen bleiben in dem Lande, bas euch Moscheh gegeben, diesseit bes Jarden, und ihr follt gerüftet vor euren Brüdern herziehen, alle Starten bes Beeres, und ihnen beifteben, — bis daß Ruhe der Ewige geschafft euren Brüdern, wie euch, und auch fie bas Land einnehmen, welches ber Ewige, euer Gott, ihnen giebt; bann fehret guruck nach bem Lande eures Besitzes und besitzt es, bas euch gegeben Moscheh, ber Rnecht bes Ewigen, diesseit bes Jarden, gen Aufgang ber Sonne. Und fie antworteten dem Jehoschna also: Alles, was

אַשֶּר־צִוּיתָנוּ נַעֲשֶּׁה וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר הִשְּׁלְחֵנוּ נֵלְד: כְּכָל אֲשֶׁר־שָׁמֵענוּ אֶל־מִשֶּׁה בֵּן נִשְּׁמֵע אַלֵיךּ רַק יִהְיֶׁה יִהוְהַ אֱלְהֵיךּ עִמְּדְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עם־משֶׁה: כָּל־אִיש אֲשֶׁר־יַמְרֶה אֶרֹד־פִּיִּךְ וְלְאִ־יִשְׁמַע אָת־דְּבָרֶיְךּ לְכָל אֲשֶׁר־חַצְּוֻנּוּ יוּמָח רַק חַוַק וֶצְּהֶיִין:

אחר ההפטרה יברך המפטיר הברכות האחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ אֲלְהֵוְנוּ מֶלֶהְ הָעוֹלֶם. צוּר בָּל־הַעוֹלְמִים. צַּדִּיק בְּכָל־הַדּרוֹת. הָאֵל הַנָּאָמָן. הָאוֹמֵר
וְעוֹשָׁה. הַמְּרַבֵּר וּמְלַנִים. שֶׁבָּל־דְּבָרָיוּ אֲמֶת נָצֶהֵק:
נָאָמָן אַתָּה הוּא יִי אֱלֹהִינוּ. וְנָאֲמָנִים דְּבָרֶיךּ. וְדָבְר עְהָשָׁה מִדְּבָרֶיךְ אָחוֹר לֹא־יִשׁוֹּכ רֵיקְם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נָאֲמָן (וְרַחַמָן) אָתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל הַנָּאָמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

du uns geboten, werden wir thun; und wohin du uns schiefen wirst, werden wir gehen. Ganz wie wir gehorcht dem Moscheh, so werden wir dir gehorchen. Nur daß der Ewige, dein Gott, mit dir sei, wie Er mit Moscheh gewesen! Jeder Mann, der widerspenstig ist gegen deinen Ausspruch und nicht hört auf deine Worte in Allem, was du ihm gebietest, werde getödtet. Nur sei stark und sest!

(Segensfpriiche nach der Saftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit. Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Ausssprüche kehrt unerfüllt zurück; denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Ausssprüchen!

בחם על־ציון. כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וַלַעַלְוּבַת נָפֶשׁ תוֹשִׁיעַ בִּמְהַרָה בְיָמִינוּ. בַּרוֹך אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּכָגִיְהָ: שַׁמְחַנוּ יִי אַלֹהַינוּ כָּאֵלִיהוּ הַנַּבִיא עַבְהַךְּ וּבְמַלְכוּת בית דור משיחה. במהרה יבא ויגל לבנו. על־בּסְאוֹ לא־יַשֶׁב זָר. וְלֹא יִנְחֵלוּ עוֹר אֲחֵרִים אֵת־כְּבוֹרוֹ. כִּי בְשֵׁם קָרְשָׁךְ נִשְׁבַּעֲתָ לוֹ שֶׁלֹא יִכְבֶּח נָרוֹ לְעוֹלָם וַעֵר. בָּרוּךְ אתה ני מגן דור:

על־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעָבוֹרָה וְעַל־הַנָּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשְּׁמִינִי חַג הָעַצֶּרֶת הַנָּח שֶנָתַתְּ לָּגִוּ יִיָּ אֱלֹחֵנוּ לְשְׁשוֹן וּלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד וּלִתִפְאָרֵת. עַל־הַכּל יִי אֵלהִינוּ אֲנַחֲנוּ מוֹרִים לַךְ וּמָבַרְכִים אוֹתָךָ. יִתְבַּרַךְ שִׁמְדְּ בִּפִי כַל־חֵי הָּמִיר לְעוֹלָם וָעֵר: בַּרוּך אַהָּח יָיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַוְּמַנִּים:

DAD Erbarme Dich über Zijon, - bas ift ja die Stätte unieres Lebens, - und ber Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen. Gelobt feift Du, o Ewiger, ber erfreut Zijon burch feine Kinder!

word Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und burch bas Reich bes Saufes Davids. Deines Gefalbten! Moge er bald herbeifommen, und frohlocken unfer Berg! Auf feinem Thron bann figet fein Frember, und nicht werden fürder Andere in seine Berrlichkeit fich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen haft Du ihm ge= schworen, daß nicht verlöschen foll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt feist Du, o Ewiger, Schild des David!

by Für die Gotteslehre, ben Gottesdienst und das Prophetenwort, und für dieses Schlußsest, bas Du uns gegeben, Ewiger, unfer Gott, gur Frende und Wonne, gur Ehre und Berherr= lichung, - für alles bas, Ewiger, unfer Gott! banten wir Dir und preisen Dich. Gebenedeiet sei Dein Name in dem Munde alles Lebenden beftändig und in alle Zeit und Ewigkeit! Gelobt

feift Du, Ewiger, ber heiligt Jisrael und die Feftzeiten.

Gebet für den Sandesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשִׁוּעָה לַפִּלְכִים וּמֶבְשְׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עלְמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוֹר עַבְּדּוֹ מֵחֶבֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְּבֶרְ וּכְמֵיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְכָבֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיִרוֹמֵם וִינַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת־אָּרגוְנוּ הַמֶּלֶךְ הַמֵּיסָר

ווילהעלם הראשון

וָאֶת־הַפַּלְכָּה הַהֵּיסָרִית הַנְּּבִירָה

אויגוסטא

יָרוּם חוֹדָם: מֶלֶּהְ מַלְּבֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּם וְיִשְּׁמְרֵם וּמִבֶּל־צָרָח וְיָנוֹן וְנָזֵק יַצִּילֵם וְיַרְבֵּר עַמִּים מְּחַת רַנְּלֵי הַפֶּלֶךְ וְיַפִּיל שֹּנְאִיו לְפָּנִיו וּכְכל אֲשֶׁר יִפְּנֶח יַצְּלְיחַ: מֶלֶךְ מַלְּבֵי הַמְּלֶכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלְבוֹ וּכְלֵב כְּל־יִנְעַצִיו וְשָׁרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׁוֹרת מוֹכָח עִפְונוּ וְעָם כְּל־יִשְׂרָאֵל. וְשָׁרָיו רְחַמָּנוּת לַעֲשׁוֹרת מוֹכְח עִפְונוּ וְעָם כְּל־יִשְּׂרָאֵל. בְּעָשׁוֹרת מוֹבְח וִישְׂרָאֵל יִשְׁכּן לָבֶּמְח וּבָא לְצִיוֹן נּוֹאֵל. וְבֵן יְהִי רָצוֹן. וְנאמֵר אָמֵן:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךּ עוֹר יְהַלְּלְוּךּ פֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּבָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹהָיו:

(ממה) תְּהַלֶּה לְבָוֹר אֲרוֹמִמְךּ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ נַאְבַּרְכָּח שִׁמְךְּ לְעוֹלָם וָעֶר: בְּבָל־יוֹם אֲבַרְבֶּךְ וַאְבַּחַלְלָה שִׁמְךּ לְעוֹלֶם וָעֶר: נָרוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאדׁ וְלִנְרֻלָּחוֹ אֵין חֵקֶר: הור לְרוֹר יְשַבַּח מַעַשֶּׁיךְ וּגְבוּרֹמֶיךְ יַגְּיְרוּ: חֲדַר כְּבוֹר הוֹבֶדְ וְדִבְרֵי נִפְּלְאֹתֶיךְ אָשִׁיחָה: וָעֵזוּז נוֹרְאֹתֶיךְ יאמֵרוּ וּנְרֶלֶרְקָהְ אֲסַפְּּרֶנְּרִיו: וֹבֶּר רַב־טוּבְהְ יַבִּיעוּ וְצִּרְקָתְהְ יָרַנְּנְוּ: חַנּוּן וְרַחוּם וְיָ אֶהֶךְ אַפַּוֹם וּנְּדָל־חָמֶר: מוֹב־יְיָ לַכּל וְרַחֲמָיו עַרֹּ-כָּל־מַעשִיו: יוֹרְוּךְ יְיָ כָּרֹ-מַעַשֶּׂיךְ וַחָסִיבֵיך יָבָרְבִּוּבָרו: כְּבוֹר מַלְכוּתְךְּ יֹאמֵרוּ וּנְבוּרְתְךְּ יָדַבּרוּ: לְחוֹקִיעַ לִבְנִי הָאָרָם נְבוּרתִיו וּכְכוֹר הְדֵר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָּל־עלָמִים וּמֶמְשֵׁלְתְּדְּ בְּכָל־דּוֹר וָדר: סומה יְיַ לְכָל־הַנּפְלִים וְזוֹמֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עִינֵי כל אַלֶּיָךְ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּח נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתוֹ: פּוֹתְחַ אָרז־יָבֶךְ וּמַשְׂבִּיעַ לְבָל־חֵי רָצוֹן: צַדִּיק וְיָ בְּבָל־דְּרָבִיוֹ וְחָסִיר בְּכָל־מַעַשָּיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קְרְאָיו לְכל אָשֶר יִקְרָאָהוּ בָאֶמֶת: רְצוֹן־יְרָאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמֵע וְיוֹשִׁיעִם: שוֹמֵר יְנָ אֶת־כָּל־אֹחֲבָיו וְאֵת כָּל־חָרְשְׁעִים יַשְׁמִיר: הְּחָלֵת יָיָ יְרַבֶּר פִּי וִיבָרָךְ בָּל־בָּשָׂר שִׁם קָרְשׁוֹ לְעוֹלָם נָעֶר: נַאְבַרְחָנוּ נְכָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלָם הַלְלוּיָה:

^{*)} Heberfepung G. 78.

מניחים שלשה ס"הת על השלחן ואומרים:

ע"פ א"כי

אֲשֶׁר בִּגְלַל אָכוֹת בָּנִים גִּדֵל. וּבַעֲבוּרָם תִּוֹרָה נָחָן: בְּגַלְנַבֵּי־רְוּחַ יְיָ נִגְלָח. בְּמַלְאַבֵי צְבָאוֹרת אַלְפִי שִׁנְאָן: נְבּוֹר עַל־נָאִים אֱלְוֹהַ אַדִּיר. קָרָא לְמשֶׁה לְקַבֵּל לוּחת: דּבְרֵי אֵל חַי שָׁמְעָה הָאָרֶץ. וְעַפוּהֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן: הִשָּה ישָׁמַיִם וַיֵּרַד. וַיִּרְכַּב עַל־בֶּרוֹב וַיֵּרֶדִי עַל־כַּנְפִי־רְוּחַ: נַיִּצְאוּ דְבָרִים מִתּוֹךְ הָאָשׁ. וַיִּתְחֹקְקוּ עַל־לְחוֹת הָאָבֶן: זָמִירוֹת אָמְרוּ כָּל־בְּגִי אֱלֹחִים. שׁוֹפָר הָקְעוּ בִּשְׁמֵי מָרוֹם: הַרָרָה לָבְשׁוּ בָּל־בְּגִי צִשְׂוּ. כִּי מִשֵּׂעִיר וְיָ זְרָח: מְפְחוּ כָלָם בְּנֵי וִשְּׁמָצִאל. כִּי מִבְּארָן וְיָ הוֹפִיצ: וְמִין וְיָ שִׁפְּחַוִם בַּלְחוֹת. וִימִין משֶׁה טִפְּחַיִם בַּלְחוֹת: כִּי אְרֶךְ הַלְחוֹת ששֶׁה מְפָּחִים. וְמִפְּחַיִם מְפּרָשׁ בֵּין יָר לְיָר: לֵךְ משֶׁה וּשְׂמֵח בִּנֶּדְלָתֶךָ. כִּי אֵין בָּמְוֹךְ בְּכָל־הַנְּבִיאִים: מִי עֲלָה שָׁמֵים לְתוֹך הָעָנָן. וּמִי רָאָה הְמוּנַת אֱלֹהֵינוּ: משֶׁה עָלָה לְתוֹךְ הֶעֶנָן. גַם הוּא רָאָה תְּמוּנַת אֱלֹהֵינוּ: נְשִׂיא נְשִׂיאִים הָיָה משֶׁה רַבְּנוּ. אָב לַחֲבָמִים וְרֹאשׁ לַנְּבִיאִים: סְגַר הַיָּם בִּתְפִּלֶתוֹ. וְעַל־יֵר שְׁלוּחוֹ חֲרוֹן אַף הַשִּׁיב: עָנָה וְיָ וְאָמֵר לְצַפוֹּ. אָנכִי וְיָ אֱלֹהֶיף אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיף מֵאֶרֶץ מָצְרֵים מִבֵּית עַבָּרִים: פָּתְחוּ כֻלָּם פִּיהֶם וְאָמְרוּ. וְיָ יִמְלֹדְּ לְעלֶם וָעֶר: צָעַק משֶׁה צְעֶקְה וְרֹלֶה וּמְרָה. בַּשְּׁעָה שֶׁאָמֵר לוֹ הַמָּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲלֵה וּמֻת בָּהָר: קַרַע בְּנָרָיוֹ וְהַרִים קוֹלוֹ. יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן שְׁמֶר־נָא צֹאנִי: רָאָה מֹשֶׁה מֵראשׁ הַפָּסְנָּה, נַחֲלַת שְׁכָמִים עמְרִים לְפָנְיו: שָׁם מֵת משֶׁה עֶבֶּד יְיָ. מוּל בֵּית פְּעוֹר אֲסְפוֹ אֱלֹהֵינוּ:

תְּפִלַת משֶׁה מָרְעָה רָקִיעַ. וְעָנָה צוּר לְעַפוֹ בְּעֵת צָרוֹתָם: תְּפִלָּתוֹ לְעוֹלָם לֹא־שֶׁבְה רֵיקִם. כִּי רעָה נִאֲמָן הָיָה משֶׁה לְיִשְׂרָאֵל:

משֶׁה מֵת מִי לֹא נְמוּת. עַל־פִּי וְיָ מֵת משֶׁה רַבֵּנוּ: י שְׂישוּ וְשִׁמְחוּ בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה. וּתְנוּ כְבוֹר לַתּוֹרָה. כִּי טוֹב סַחְרָהְ מִכְּל־סְחוֹרָה. מִפְּז וּמִפְּנִינִים יְקָרָה:

ע"פ א"ב כפול, אך הקהלות השמיטו רוב החרוזים.

נְגִיל וְנָשִׁישׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה. כִּי הִיא לְנוּ עז וְאוֹרָה:

אָהַלְלָה אֶלהַי וְאֶשְׂמְחָה כוֹ, וְאָשִׂימָה תִקְנָתִי כּוֹ. אַהוֹהֶנוּ בָּסוֹר עַם קְרבוֹ, אֶלְוֹהַ צוּרִי אֶחֱסֶה־כּוֹ: נגיל

בְּכָל־לֵב אֲרַגּן צִּדְקוֹמֶיךּ, וַאֲסַפְּרָה הְּהַלֶּמֶךָּ. בְּעוֹדִי אַנִּיר נִפְלְאוֹמֶיךּ, על חַסְדְּדְּ וְעַל אֲמָמֶּךְ: נגיל

גואל הָחִישׁ מְבַשֵּׂר שוֹב. כִּי אַהָּח מִנְדַל־עוֹ נְשוֹב. נְאוֹלִים יוֹדְוּךָ בְּלֵב שוֹב, חוֹדוּ לַנִי כִּי־שוֹב: נגיל

דָנוּל גְּאַל־נָא הַמוֹנָי, כִּי אֵין־קְרוֹשׁ כַּייָ. דְנוּלִים יוֹדְוּךְ וָיָ, מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת וָיָ:

וְהַבֶּר הִנְּחִילְנוּ, כִּי לְעוֹלְם חַסְהוֹ עִפְנוּ: וְהָבָר הִנְחִילְנוּ, כִּי לְעוֹלְם חַסְהוֹ עִפְנוּ:

נָגִיל וְנָשִישׁ בְּזֹאֵת הַתּוֹרָה. כִּי הִיֹּא לְנִוּ עזֹ וְאוֹרָה: אַשְׁרֵיכֶם וִשְּׂרָאֵל. אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁר בָּחַר בָּכֶם אֵל וְהִנְחִילְכֶם הַתּּוֹרָה מִפִּוּרְבָּר נ״א מִפִּינִי מַהָּנָה:

הַתְקַבְּצוּ מַלְאָכִים זֶה אֶל־זֶרה. לְקַבֵּל זֶרה. וְאָמַר זֶה לְזֶה. מִי הוּצִּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּצִּ מְאַחֵז פְּנִי־כִמָּא פַּרְשׁז עָלְיו עֲנָנוֹ:

מי עָלֶה לַפָּרוֹם. מִי עָלָה לַפָּרוֹם. מִי עָלָה לַפָּרוֹם. וְהוֹרִיד עוֹ מִבְּמֶחָה:

משֶׁה עֶלָה לַפָּרוֹם. נְתַנְאֵל. שְׁמַעְיָה. אֲבִי שוֹכוֹ. אֲבִי זְנְוֹחַ. חֶבֶּר. יְקוּתִיאֵל. טוֹבִיָּה. יֶבֶד. אֲבִי־נְּדוֹר עֻלְה לַפְּרוֹם. וְחוֹרִיד עוֹ מִבְּשֶׁחָת:

> אָגִיל וָאֶשְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. בּא יָבא צֶמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה:

תּוֹרָה הִיא צֵץ־חַיִּים. לְבָלָם חַיִּים. כִּי־עִמְּךְ מְקוֹר חַיִּים:

אַכְרָהָם שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה: בֹא יָכֹא צֶמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה:

חוֹרָה הִיא צִץ־חַיִּים. לְכָלָם חַיִּים. כִּי־עִּמְּדְּ מְקוֹר חַיִּים: יִצְחָק. יַעֲקבׁ. מֹשֶׁה. אַהַרןֹ. יְהוֹשֶׁעַ. שְׁמוּאֵל. דְּוָר. שְׁלֹמֹה. אֵלִיְהוּ. שְּׁמֵח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. בֹּא יָבֹא צֶמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה:

תוֹרָה הִיא צִץ־חַיִּים. לְבָלָם חַיִּים. בִּי־עִפְּךְ מְקוֹר חַיִּים:

הש"ץ לוקח ס"ת בירו להוליכו מן הבימה ולהצגיעו בהיכל ואומרו יָהַלְלוּ אָת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְּׁנָב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ

(Gemeinde.)

רורו על־אֶרֶץ וְשָׁמָים: וַיְּרֶם קֶרֶן לְעַפוֹ חְהַלָּח לְכָל־ הָסִירָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֵם קְרבוֹ הַלְלוּיָה:

(כד) לְדָוַר מִוְמוֹר לַיִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תַבֵל וְיִשְׁבֵי בָה: כִּי־־חוּא עַל־־יַמִּים יְסָרָה וְעַל־־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֵהָ: מִי יַצַלָּרה בְּהַר יִיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם הָרָשׁוֹ: נְקִי כַפַּוָם וֹבַר לַבָב אֲשֶׁר לֹא־־נְשָׁא לַשְּׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמְרָמָרה: יִשְּׂא בְרָבָה מֵאֵת יְיָ וּצְרָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיף יַעַקֹב מֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיבֶם וְהַנָּשְׂאוּ פִּתְהֵי עוֹלֶם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹר: מִי זֶה מֶלֶהְ הַכָּבוֹר וְיָ עזוּוּ וְגִבּוֹר וְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ יַשְעָרִים רָאשִׁיכֶּם וּשְׂאוּ פִּחְחֵי עוֹלֶם וְיָבֹא מֶלֶךְ חַכְּבוֹר: מִי הוֹא זָה מֵלֶךְ הַכָּבוֹר יַיַ צְבָאוֹת הוֹא מֵלֵךְ הַכָּבוֹר מֵלָה:

כשמחזירון הספר אל תוך ההיכל אומרים. וּבְנֶחה יאמַר שוּבָה וְתוֹה רְבַבוֹרת אַלְפֵי וִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶהְ אַתָּה וַאֲרוֹן עַזֶּךְ: כּוְהַנֶּיךְ יִלְבְּשׁוּ־ צֶבֶק וַחַסִיבֶיוְדְ יְרַבֵּנְוּ: בַּעְבוּר דָּוֹד עַבְבֶּךְ אַל־תָּשׁב פְּנִי מְשִׁיהֶך: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם חוֹרָתִי אַל־חַעֲוְבוּ: צַץ־חַיִּים הִיא לַפַּחְוִיקִים בָּה וְתֹמְכֶיהָ מְאַשֶּׁר: דְּרָבֶיהָ דַרְבֵי־נְעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֵיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוְה אֵלֶּיְךְּ וְנָשְׁוּבָה חַבֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקָרֶם: (Der Borbeter beim Burücktragen ber Thorah.)

יחללו Sie sollen loben bes Ewigen Namen; benn erhaben ift sein Name allein.

(Gemeinde.)

Seine Majestät ist über Himmel und Erbe. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

(Psalm 24) Bon David, ein Psalm. Des Ewigen ist die Erde und was sie füllet, das Erdenrund und seine Beswohner. Denn Er hat sie über Meeren gegründet und über Strömen sie befestigt. Wer gehet hinauf auf den Berg des Ewigen, und wer stehet auf seiner heiligen Stätte? Wer rein an Händen und lautern Herzens ist, der nicht nach Eitlem Verlangen trägt und nicht schwöret zum Truge. Er erhält Segen vom Ewigen und Hülfe vom Gotte seines Heils. Also ist das Geschlecht seiner Verehrer, die Dein Antlitz suchen, — Jaasob. Selah! — Erhebet, ihr Thore, eure Hänpter! und raget empor, ewige Pforten! daß einziehe der König der Ehre. Wer ist er, der König der Ehre? Der Ewige, gewaltig und start! der Ewige, ein Held bes Krieges. Erhebet, ihr Thore, eure Hänpter! erhebet sie, ewige Pforten! daß einziehe der König der Ehre. Wer ist er, der König der Ehre? Der Ewige der Hore, eure Hänpter! erhebet sie, ewige Pforten! daß einziehe der König der Ehre. Wer ist er, der König der Ehre? Der Ewige der Heerschaaren, Er ist der König der Ehre. Selah!

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

Und wenn sie (die Lade) sich niederließ, sprach er (Moscheh): Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Hausen Jiszraels! — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Auhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichsteit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurücksehren. Berjünge unsere Tage, wie vormals!

תפלת מוסף.

אַרנְי שְׁפָתִי תִּפְחָח ופִי נגִיר תְּחִלְּתֶךְ:

בְּרוּךְ אַפְּרוּ וְיִ אֶלְהִינוּ וִיאַלֹה אֲבוֹתִינוּ אֵלְהִי אַבְרָהָם אֲלְהִי יִצְקָב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר אַבְּרָהָם אֲלְהִי יִצְקָב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר חַבְּנִי אָל אָלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים שוֹבִים וְקְנֵח הַכּּל וְוֹוֹכֵר חַסְרֵי אָל אֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים שוֹבִים וְקְנֵח הַכּּל וְוֹוֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹת וּמִבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנִיהָם לְּמַעוֹ שְׁמוֹ בְּאַהְבָּי מְחַבִּי מְמִי וְנִי מְנֵן אַבְּרָהָם: אַבְּיִ מְחַיִּה מֵתִים אַתְּח רֵב לְחוֹשִיע. מַשְּׁיב חְרוּם וּמִוּרְיד הַנָּשְׁשֶׁם. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחָמֶר מְחַיִּה מְּמִיר וְבִּלְחָמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפִיא חוֹלִים מִמִיר וְמִבְּעִים וְרוֹפִיא חוֹלִים מְמִיר וְמִבְּיִם וְמִבְּים אָמִר וְמִבְּיִם וְמִבְּים וְמִבְּיִם מְמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְּמִיחַ בְּעִל וְּבוֹרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לְּךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמִצְּמִיחַ וְמִבְּיִם וְמִבְּים לְחִיוֹת מִתִים. בְּרוּך אַהָּח וְיִּ שְׁנִתוֹ מַתִים. בְּרוֹךְ אַהָּח וְיִבְּתִּוֹ לְתַּתְיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַהָּח וְיִבְּתִּח לְחַתְּיוֹת מֵתִים. בְּרוֹךְ אַחָּי וְמִבְּתוֹ לְחָתִיוֹת מִתִים. בְּרוּךְ אַחָּר וְמִבְּתוֹ לְחַיִּיוֹת מִתִים. בְּרוּךְ אַחָּי הְוֹמָה לְּתְּיוֹת לְּתִים וְחִבּיים וְבִּים לְּתִייִם וְתִּיִּים בְּתִּים וְמִבְים אָּבְיוֹת וּמִים בְּלְבִים וְבִּים בְּתִּים בְּתִיים וְבִּבּוֹים וְבִּים בְּתִּיוֹת לְתִים וּמְחִייָּה וְמִבְּתוֹים לְתִּחְיִיוֹת מִתִים. בְּרוֹך אַמְחִים בְּתְיִבּיוֹ לְבִּים לְּחִייוֹת לְחִיים. בְּרוֹך אִבְּיִים לְחִיוֹם לְּחִייוֹת לְחִיים וּמִים בְּבִים בְּתִּים לְּתִים בְּתִּים בְּיִים בְּנִים בְּתְּבִים בְּבִּים בְּיִּם בְּתִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּתִּים בְּיִים בְּיוֹם בְּחוֹים וּיִים וְּבְּבְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִּים בְּיִים וּיִים וְּיִים וְּיִים וְּיִים וְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים וְיוֹים וּיִים וְּבִּים בְּבִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּי בְּבְּיוֹים בְּבְּיים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיוֹיוֹם בְּיִים בְּבְּי בְּבְּי בְּבִּים בְּבִי

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund ver-

fünde Dein Lob!

Säter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Läter und dem Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe. König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger,

Schirm des Abraham!

Toden, stark, um stets zu helsen; — der wehen lässet den Wind und herabsallen den Regen, der die Lebenden in Gnaden erhält, die Toden belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gesesselten löst und seine Treue bewährt den im Stande Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Toden. Gelobt seist Du, Bewiger, der die Toden belebt.

יִבלְלוּךְ פֶּלָה. בַּרוּךְ אַמָּה יְיִ הָאֵל הַפָּרוֹשׁ: אַמָּה קָרוּשׁ וְשִׁמְךָּ בְּרוּשׁ וּקְרוּשִׁים בְּּכָּרי-יוֹם:

Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich. Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

** ה' נַעֲרָיצְּדְּ וְנַקְּדִּישְׁדְּ בְּסוֹר שִׁיחַ שַׂרְפֵּי־קְדֶׁשׁ הִמַּקְדִּישִׁים שִׁמְדְּ בַּקְּדֶשׁ. כַּבְּחוּב עַל־יֵר נְבִיצֶּדְ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמֵר

פ״וח קרוש קרוש יָנ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־תָאָרֶץ כְּבוֹרוֹ:

ח' כְּבוֹרוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְחָיו שׁוֹאֲלִים זֶח לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹרוֹ. לְצִמְּחָם בָּרוֹךְ יאמֵרוּ:

ק"וח בָרוּךְ כְבוֹר־יִיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ה' מִמְּקוֹמוֹ הוֹא יָפֶּן בְּרַחֲמִים וְנָחןׁ עַם הַמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב נְבְּאֶרְ בְּכָלֹ־יוֹם חָּמִיר פַּעַמַיִם בְּאָהֲכָּה שְׁמֵע אוֹמְרִים:

פו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִיָ אֱלֹהֵוְנוּ יְיָ אֶחָר:

ח' אֶחָד הוא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֶבִינוּ הוּא מַלְבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁוְעְנוּ. וְהוּא יַשְּׁמְנֵענוּ בְּרָחֲמִיו שׁנִית לְעִינִי כְלֹ־הַי לְהִיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים.

קו"ח אַנִי יְנָ אֱלֹהֵיכֶם:

אַהִּיר אַהִּירְנְגּיּ יְיָ אָרְנְּנָגּיּ מָה־אַהֵיר שׁמְדּ בְּכֶל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בִּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יִיָ אֶהָר וּשְׁמוּ אֶחָר: ח׳ וּבִּדְבָרֵי קַרְשׁךְּ כָּתוֹב לַאמר.

ק"ו יִמְלֹהְ וְיָ לְעוֹלָם אֱלֹבֵיָהְ צִיוֹן לְרר נָרר הַלְלוּיָה:

ח' לְלֵבְי וָדְ בָּגִּיר בָּגִּיר בְּרָלֶךְ וּלְגַצֵּח נְצָחִים קְּרֶשְׁחְךְּ בַּקְדִּישׁ וְשִּבְחַךְּ בְּלֹהֵינוּ מַפִּינוּ לֹא נָמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶר כִּי אֵל מֶלֶךְ בָּרוֹל וְקְרוֹשׁ אָשָּׁר... בָּרוּךְ אַשָּרִה וְיָ הָאֵל תַּקְרוֹש:

^{*} Reduicah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

^{**)} Uebersetzung S. 192.

אַפָּה בְחַרְפָּנוּ מִבְּל־־הַעַפִּים. אָהַבְּהָ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָּ וְקֵרַבְּמָנוּ מֵלְבֵּנוּ מִבֶּל־־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַיְשְׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָּ. קָרָאתָ: קָרָאתָ:

וַתְּהֶּן־לָגוּ יִיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהַבָּה מוֹעַדִים לִשִּׁמְחָה חַנִּים וּוְמַנִּים לְשָׁשוֹן. אֶת־יוֹם הַשְּׁמִינִי חַגּ הַעַּצֶּרֶת הַזֶּה וְמֵן שִׂמְחָתֵנִוּ מִקְרָא־קְּדֶשׁ וֵבֶר לִיצִיאַרת מִצְּרָיִם:

ומפני חשאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אַדְמָתְנוּ וְאֵין אַנַחְנוּ יְכלִים לֵעַלוֹת וְלְרָאוֹרה וּלְהִשְּׁתַּחָוֹת לְפָנֶיְךְ וְלְעֲשׁוֹרת חוֹבוֹתִינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךְ בַּבַּיִרת הַנֶּרוֹל וְהַקָּרוֹשׁ שֶׁנְקְרָצֹּ שָׁמְךּ עָלָיו מִפְּנִי חַיָּר שֶׁנִשְׁחַלְחָה בְּמִקְרָשֶׁךּ: יָהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיְךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵצִּ־לֹהֵי אֲבוֹתִינוּ קֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוֹב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָשִׁךּ בָרַחַמֶּיךְ הָרַבִּים וִתִּבְנָהוּ מִהֵרָה וּתִנַדֵּל כִּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ נַּלֵה כְּבוֹר מַלְכוּתְךּ עָלֵינוּ מְהַרָה וְחוֹפַע וַהְנָשֵא עַלֵינוּ לעינִי כָל־חָי וַקָּרֵב פִּזוּרֵינוּ מְבֵין הַגּוֹיִם וּנְפָצוֹתֵינוּ כַנֵּם מִיַּרְפְּתֵי־אֶרֶץ: וַהַבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִיְרָךְּ בְּרַנְה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מְקְרָשְׁךְּ בְּשִׂמְחַת עוֹלֶם. וְשָׁם נַעַשֵּׁרוֹ לְפָנֵיךְ אֶרת־־קָרְבְּנוֹרת חוֹבוֹחֵינוּ הְמִידִים Du haft uns erforen aus allen Bölkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

Inn Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe Festzeiten zur Freude, Feiertage zur Wonne, dieses Schluß= kest, die Zeit unserer Freude, eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

Und um unferer Günden willen find wir verbannt aus unferem Lande und entfernt von unferem Boden, und wir tonnen nicht hinaufziehen und erscheinen und uns buden vor Dir, fonnen nicht ausüben unsere gottesdienftlichen Bflichten in Deinem erwählten Saufe, bem erhabenen heiligen Saufe, barüber Dein Name genannt ift, wegen ber Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich fich gewandt. Laf es Dein Wille fein, Ewiger, unfer Gott und unserer Bater Gott, barmbergiger König! daß Du Dich wieder erbarmeft über uns und über Dein Beiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbaueft und feine Berr= lichkeit erhöheft. Unfer Bater, unfer König! Lag bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe beim unfere Berftreuten aus der Mitte ber Bölfer, und unfere Berfturmten fammle von ben Enden ber Erde! Und bringe uns nach Rijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Beruschalaiim, ber Stätte Deines Seiligthums, in ewiger Freude! Und dort wollen wir Dir darbringen unfre schuldigen Opfer, die בְּסִרְרָם וּמוּסָפִים בְּהִלְּכָתָם. וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשְׁמִינִי חַג הָעַצֶּרֶר הַשֶּׁר נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָּנֵיךְ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנֵךְ כְּמוֹ שֶׁבָּתְרְהָ עָלִינוּ בְּתוֹרָתְךְ עַל־יְוִדִי משֶׁרה עַכְרְּךְ מִפִּי כְבוֹרֵךְ בָּזֹרָמוּר.

בּיוֹם חַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם בָּל־מְלֶאכֶת עֲבדָה לֹא תַעֲשׁוּ: וְהִקְרַבְּתֶּם עלָה אִשָּׁה בִיחַ נִיחְהַ לַיִּי פַּר אֶּחָר, אַיִל אָחָר, כְּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה שִׁבְעָה הְּמִימִם:

וּמְנְּחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כִּמְרֻבְּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרנִים לַפְּר. וּשְׁנֵי עָשְׂרנִים לָאָיָל. וְעָשָּׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשְׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי הְמִידִים כְּהַלְכָתָם:

אָלהֹונוּ וִאלהִי אָבוֹתִינוּ מֶלֶהְ רַחֲמֶן רַחֵם עָלֵינוּ מִּלְהִינוּ וַאלהִי אָבוֹתִינוּ מֶלֶהְ רַחֲמֶן רַחֵם עָלִינוּ בִּנְיִם וּמִטִיב הִנְּרָשׁ לְנוּ. שׁוּבָּה אֵלֵינוּ בַּהְמוֹן רַחֲמֶן כִּוֹנוּ פְּנְלֵל אָבוֹת שֶׁעְשׁוּ רְצוֹנְךְּ. בְּנִה בִיתְּךּ בְּבַתְּחִלְּח וְכוֹנֵן וְחַשְׁר עִל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבָנְינוֹ וְשַׂמְחֵנוּ בְּתִּקוּנוּ וְשִׁמְחַנוּ בְּתִּלְּתִּךְ עִל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבָּנְינוֹ וְשַׂמְחַנוּ בְּתִּלְּתְּךְ וְשִׁמְחַנוּ לְפָנִוְךְ בְּעְקוֹנוּ וְשָׁבְעוֹר וְנְשִׁתְּחֵוֹה לְפָנִוְךְ בְּשְׁלִשׁ בְּעֵמִי רְנָלִינוּ. בַּבְּתוֹּב בְּתוֹרְתֵּךְ. שָׁלוֹשׁ בְּעָמִים בְּשָׁלְשׁ בַּעְמִי רְנָלִינוּ. בַּבְּתוֹב בְּתוֹרְתֵּךְ. שְׁלוֹשׁ בְּעָמִים בְּשָׁלְשׁ בְּעֵמִי רְנְלֵינוּ. בַּבְּתוֹּב בְּתוֹרְתֵּךְ. שְׁלוֹשׁ בְּעָמִים וְנְשִׁתְּוֹת וּבְחָב בְּתוֹרְתְּךְ אִתְּר בְּנִוֹית וּבְשִׁר וְבְּתִּר בְּתְּחִיב בְּתְּבִי וְהְנָה בְּבְּתוֹך אַמְר בְּתוֹב בְּתוֹרְתְּךְ. אִבּלְיתוֹ בְּמָּחְוֹת וּבְשָׁתוֹ וְנִשְׁתְּחִב בְּנְתוֹיך בְּתוֹב בְּתוֹב בְּתוֹרְתְּוֹך וְתְּבְּתוֹ בְּבְּתוֹים וְלְנִיתְּה בְּבָּתוֹית וּבְתָּה בְּבָּתוֹית וּבְשָׁר בְּתְּר בְּתְּב בְּבְתוֹב בְּתְוֹב בְּתוֹב בְּתְוֹבְית וְבְּבָּת וְבְבָּתוֹים בְּבְּבְית וְבְּלִיךְ אָבְתוֹים וְבְּתְּתוֹב בְּתוֹב בְּתְוֹב בְּתְוֹב בְּבְתוֹב בְּתְּרְבָּת וְבְּבָּת וְבְבָּית וְבְּבָּת וְבְבָּית וְחִנְם בְּעִבְיוֹ וְתְנִים בְּבָּתוֹך בְּבָּת וְבְבָּית וְבְּבָּוֹית וְבְשִּית וְבְּבָּית וְחִנָּה אֲשִׁר נְתַן-לָּבְּי וִיתְם בְּעִבְיוֹ וְחַבְּית וְחִוֹב בְּתוֹב בְּתְוֹבְים בְּבִית וְחִבּי בְּבָּיתוֹי בְּבָּית וְבְּיִי בְּבָּית וְחִבּי בְּתְּבְבְית וְחִבּב בְּתְבְבּת וְבְּבְית וְבְּלְים בְּבְּיִים בְּבּית וְבִּית וְבְבְּית וְבְּבָּבְת וְבְבּית וְבְבְּית בְּבָּת וְבְּבְית וְבְּבְית בְּבּת וְבְבּבְית וְבּוֹב בְּתוֹב בְּתוֹב בְּתוֹב בְּתְוֹב בְּבתוֹים בְּבּת בְּבָּת וְבְבּבּת וְבִּבְית וְבְּבֹּת וְבְּבְּת וְבְּבְית וְבְּבֹוֹיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבֹוֹיוֹ וְבְּבְּת וְבְּבְיוֹ בְּבְּתְוֹם בְּבְּתְּיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּבת וְבְּבּוֹים בְּבְּתוֹים בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּתְיוֹם בְּבְּתְבְּיוֹם בְּבְּבְתוֹים בְּבְּתְבְּבְּתְיוֹם ב

וְהַשִּׁיאֵנוּ יָנָ אֲלֹהֵינוּ אֶת־בּּרְבַּר מוֹצַהֶיךּ לְחַיִּים וּלְשָׁשׁוֹן בַּאֲשֶׁר רָצִירָ וְאָמַרְתָּ

täglichen nach ihrer Ordnung und die Mußafopfer nach ihrer Borschrift. Und das Mußafopfer dieses Schlußsestes wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

Um achten Tage sollt ihr Festversammlung haben, keine Arbeitsverrichtung sollt ihr thun. Und sollt als Ganzopfer darsbringen, eine Feuergabe zum Wohlgeruch dem Ewigen, einen Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe ohne Fehl.

dennal Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf, und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und einen Bock zur Sühne und die beiden tägslichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

עלהינו Unfer Gott und Gott unferer Bäter, barmherziger König, erbarme Dich über uns! Allgütiger, ber Gutes übt, laffe Dich von uns erflehen! D fehre guruck zu uns mit dem Balten Deines Erbarmens, um der Bater willen, die Deinen Willen gethan. Baue Dein Saus, wie im Anbeginn, und richte Dein Beiligthum auf feiner Stätte, und lag uns schanen feinen Bau und erfren' und mit feiner Wiederherftellung, und führe gurück die Briefter zu ihrem Tempeldienft und die Leviten zu ihrem Gefang und Saitenspiel, und führe Jisrael gurud in feine Wohnftätten! Und dahin wollen wir hinaufziehen und erscheinen und uns bücken vor Dir an den drei Malen unserer Festfeier, wie es in Deiner Lehre heißt: "Dreimal im Jahr follen erscheinen all beine Männlichen vor dem Antlit des Ewigen, beines Gottes, an dem Ort, den Er erwählen wird, an dem Tefte der ungefäuerten Brote und am Wochen- und Hüttenfeste, und nicht soll man erscheinen leer vor dem Antlige des Ewigen, - ein Jeglicher je mit der Spende seiner Hand, je nach dem Segen des Ewigen, beines Gottes, ben Er bir gegonnet."

והשיאנו Und lasse uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott! den Segen Deiner Feste zum Leben und zum Frieden, zur Frende und zur Wonne, wie Du in Deiner Gnade uns zu

ישָׁרָאֵל וְהַוְּמֵנִים: קַבָּרָבֵנוּ: אַרְּאֵל מְקִרְּשׁי שְׁמֶךּ. בָּרוּך אַתָּח וְיָ מְקְבִּי וְהַנְּחִילֵנוּ וְיִ אֶׁלְהֵינוּ בִּשִּׁמְחָה וּבְשְּׁשׁוּן מוּעַבִּי קְרָשְׁרָּ וְהַנְּחִילֵנוּ וְיִ אֶּלְהֵינוּ בִּשִּׁמְחָה וְמַהֵר לִבֵּנוּ לְעַכְּיְּךּ בָּאָמָת ישְׂרָאֵל וְהַוְּמֵנִים:

רְצָה יָנָ אָלהֵינוּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְּפִּלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹּדָה לִּדְבִיר בִּיתֶךְ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהַבָּה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר ְעַבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךְ:

וְתֶתֶתֶוֶנֶה עִיגִינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּח יִיָּ הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

> מזרים אֲנַחְנוּ לֶךְ שְׁאַתְּה רוּא יְיָ אֶלהֹינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם נָעֶר צוּר חַיֵּיוְנוּ מְנֵן יִשְׁעֵנוּ אֲתָּח רוּז׳ לְרוֹר נְרוֹר. נוֹרֶר לְךְּ וּנְסַפֵּר תְּחִלְּתֶךְ וַעַל הַיִּיונוּ הַפְּסוּרִים בְּיָרֶךְ וְעַל נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּסוּרִים בְּיָרֶךְ וְעַל נְמְיִר עָבְּלְרוֹים עִפְונוּ וְעַל נְמְלְצִר וְצִּהְלָרוֹם. הַפּוֹנ עַת עֶנִר נְבְּלֶר וְצִּהְלָרִים. הַפּוֹנ עַת עֶנִר נְבְלֶר וְצִּהְלָרִים. הַפּוֹנ עַת עֶנִר נְבְלֶר וְצִּהְלָרִים. הַפּוֹנ

מודים דרבנן

ק' מודים אַנַּחְנוּ לֶךְ שָאַחָּה

הוא יְנָ אֶלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי צָבוֹתִינוּ
אֶלֹהֵי כֶּרִ־בְּשֶׁר יוֹצְרְנוּ יוֹצְרְנוּ יִנְאַבְּיִרְ יוֹצְרְנוּ יוֹצְרְנוּ יִנְאַבְיִרְ עַּבְּיִרְנוּ יִבְּרְבוֹת יְהוֹבְאוֹרִ בְּרָבוֹת יְהוֹבְאוֹרִ שְׁהָבְיִנוּ בֵּּרְבוֹת יְהוֹבְאוֹרִ שְׁהָבְיִנוּ בַּרְבוֹת יְהוֹבְאוֹרִ שְׁהָבְיִנוּ וְתִּבְּיִנְנוּ וְתִּבְּיִנוּ בְּּרְבִינוּ וְתִּבְיִנוּ וְתִּבְּיִנוּ וְנִי אָבְיוֹת בְּיִנְנוּ וְתִּבְּיִנוּ וְתִבְּיִנוּ וְתִּבְּיִנוּ וְנִי יְבְיִנוּ וְנִי יְבְיִנוּ וְנִינְיִנוּ לְנִיבְיִּבְּיְּ בְּלַכְבְּ וְלַצְעִבְּיְּךְּ בְּלַכְבְּ וְלַצְעִבְיְּךְּ בְּלַכְבְּ בְּלַכְבְּ בְּלַבְבְּ בְּלַבְבְּ בְּלַבְבְּ בְּלַבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְרְ אָלְ תַּחוֹרָאוֹת: בְּרִוֹת בְּאוֹת רְצוֹנְנְוּ וְתַשְׁבְּוֹת רְצוֹנְוֹנְ וֹתְבְּאוֹת בְצוֹנְ הְיִבְּיִבְּיִים לְּךְּ בְּלִבְבְּ בְּלַבְבְּ בְּלַבְבְּ בְּלִבְּבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלִבְבְּ בְּלְבְבְּרְ אָל תְחוֹרָאוֹת בְצוֹרְ אֵל תַהְוֹבְאוֹת:

בי לא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לא־תַפוּ חֲסַהֶיךְ מֵעוֹלֶם קוּיָנוּ לַדְ:

וְעַל־־כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מַלְבֵּנוּ תְּמִיר לְעוֹלָם וָעֶר: וְכֹל חַחַיִּים יוֹרוּךְ פֶּלָרוּ וִיחַלְלוּ אָת־שִׁמְךְּ segnen verheißen hast. Heilige uns durch Deine Gebote und saß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Gitte und erfrene uns durch Deine Hülfe und läutere unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen. Laß uns genießen, Ewiger, unser Gott! in Freude und Wonne Deine heiligen Festtage, daß sich Deiner freue Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der da heiligt Jisrael und die Festzeiten.

Caß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

Und schauen mögen unste Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger,
der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Bäter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zn jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Wittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aushören kennt Deine Halb. Bon jeher hossen wir auf Dich.

lund für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König! beständig, auf immer und ewig. Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen בָּאָמֶת. הָאֵל יְשוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ סֶלָח. בָּרוּך אַהָּה יְיָ הַשוֹב שִׁמְךָּ וּלְךָּ נָאֶה לְהוֹרוֹת:

(Der Borbeter bei Wiederholung der Tefillah.)

נְיָשֶׁלְהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ. בָּרְבֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלְּשֶׁת בַּחוֹרָה הַבְּתוּכָה עַל־ יְבִי משֶׁח עַבְהֶךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנִיוֹ בֹּהְנִים עַם קְּרוֹשֶׁיךְ בָּאָמוּר. יְבְרָכְךְ יְבִי משֶׁח עַבְהֶךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנִיוֹ בֹּהְנִים עַם קְּרוֹשֶׁיךְ בָּאָמוּר. יְבְרֶכְךְּ יְנִי וִשְׁמְהָרָה יָאֵר יְיָ פָּנִיו אֵלֶוְךּ וִיהֻנֶּהָ: יִשְׂא יְיָ פָּנִיו אֵלֵוְדּ וְיְשֵׁם לְּךְּ שְׁלוֹם:)

שִׁים שָׁלוֹם מוּבָה וּבְרָבָה חֵן נָחֶמֶר וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעֵל כָּל־יִשְּׂרָאֵל עַפֶּוְךּ. בָּרְבֵנוּ אָבִינוּ כָּלָנוּ כְאָחָר בִּאוֹר פְּנֶיְךּ. כִּי בָאוֹר־פָּנֶיְךְ נָתַחָּ לְנוּ יְיָ אָלֹחֵינוּ חוֹרַת חַיִּים וְשִׁחַבַת חֵמָר וּצְדָקָה וּבְרָבָה וַרָחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְמוֹב בְּעִינְוְךְ לְבָרֵךְ אָת־עַפְּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עִת וּבְכָל־שְׁעָה בִּשְׁלוֹמָן: בָּרוּךְ אַתָּח יִיָּ חַמְּכָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשְּלוֹם:

אֶלהַוּ נְצר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמֶּח.
וְלְמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַכּל תִּחְיֶה. פְּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךְ וּבְּמִצְוֹתֶיְךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁכִים עָלֵי
בְעָה מְהַרָח הָפָּר עַצְּתָם וְקַלְּלֵל מִחְשׁבְתָּם: עֲשָׂה לְמַעֵּן
שְׁמֶךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמִינֶךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קְרָשָׁתֶךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
תֹּיְר: לְמַעַן יִחָלְצוּן יִדִיהֶיְךְ הוֹשְיעָה יְמִינְךְ וַעֲבֵּנִי:
תִּיְרָבוֹן אִמְרִי־פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפְנִּיְךְ יִנְ צוּרִי וְגִאְלִי:
עִשֶׁה שְׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַנְעשֶׁה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יָהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶוְךּ יָנָ אֱלֹהֵינוּ וַאַלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שְׁיִבְּנֶה בֵּית הַפּּקְדָּשׁ וּבְשָׁנִים בְּרָמנִיוֹת: וְעָרְכָּה לַיָּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשְׁבָּיָם בִּימִי עוֹלֶם וּבְשָׁנִים בַּרְמנִיוֹת:

הש"ץ חוזר התפלה. קריש שלם.

in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt seist Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

(Der Borbeter bei Wieberholung ber Tefillah:

אלהיט Unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne uns mit dem in Deiner Thorah geordneten dreifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar, wie es heißt:

Es fegne dich der Ewige und behüte dich!

Es laffe leuchten der Ewige sein Antlitz zu dir und begnade dich! Es wende der Ewige sein Antlitz zu dir und gebe dir Frieden!)

Laß Frieden, Heil und Segen, Gunft, Gnad' und Ersbarmen kommen über uns und über ganz Jisrael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt seist Du, Ewiger, der da segnet sein Volk Jisrael mit Frieden.

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. Döffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerktöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heisteit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Istrael. Darauf sprechet: Amen!

Wög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrsnrcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

אֵין בָּאלֹחִינוּ. אֵין בַּארנוְנוּ. אֵין כְּמַלְבֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעְנוּ: מִי כַאלֹחִינוּ. מִי כַארנְוְנוּ. מִי כְּמַלְבֵנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעְנוּ: נוֹרֶה לֵאלֹחִינוּ. נוֹרָה לַארנִינוּ. נוֹרֶה לְמַלְבֵנוּ. נוֹרָה לְמוֹשִׁיעְנוּ: בָּרוּך אֶלֹחִינוּ. בָּרוּך אֲרנִינוּ. בָּרוּך מַלְבֵנוּ. בָּרוּך מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּרה הוּא אֱלֹחִינוּ. אַמָּה הוּא מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא שֶׁהִקְמִירוּ אֲבֹחִינוּ לְפָנְיִךְּ מוֹשִׁיעְנוּ: אַמָּה הוּא שֶׁהִקְמִירוּ אֲבֹחִינוּ לְפָנְיִךְּ אֶת־קְמְּרָת הַפַּמִּים:

פְּשׁוּם הַקְּסְהֶת. הַצָּרִי וְהַצִּפְּהֵן וְחַחֶלְבָּנָה וְהַלְּבֹּרְה מִשְׁכְל שִׁבְּעִים שִבְּעִים מְנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִּבְּלֵּת גַרְדְּ וְבַּרְכּם מִשְׁכֵל שִׁשְׁה עָשָׂר שִׁשְׁה עָשָׂר מָנָה. הַקּשְׁסְ שְׁבִּרִכּם מִשְׁכֵל שִׁשְׁה עָשָׂר שִׁשְׁה. וְקְנְּמוֹן תִּשְׁעָה. בּרִית בַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה לַבִּין. יִין לְפְרִיסִין מִבִּיא חְשָׁלְתָא וְקַבְּין תְּלְתָא וְקַבְּין מְבִּין מְבִּין תְּלְתָא וְקַבְּין מִבְּין תְּקְבְּע מִבְּיִלְה עָשְׁן בְּלְּה הַנִּעְיִים בְּעָבְר מִבְּלִים מְשִׁן בְּה בְּנִים שְּׁסְלָה. וְאִם חִפֵּר אָחָר מִבְּל־סֵמְּנִיְה חַנְּב מִעְצִי הַקְּטְף: בּרִית בַּרְשִׁינָה שִׁשְּפִין בְּה מִיְבְּין שִׁמְעוֹן בָּן-נִּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַנְצְיִי שִׁחָּח מִנְיִים בְּעָוֹרָה מִפְּנִין שִּשְׁפִין בְּה מִנְיִים הַבְּעוֹרְה מִבְּרִים עָּשְׁרוּן בְּה בִּנִים שְׁחָבוֹן מִבְּיִים עָּנָה: וַהְלֹּא מֵי רַגְּלָיִם יְפִין שְּשִׁוֹרן בְּבִּי שִׁחְחָא עַנָּה: וְהַלֹא מֵי רַגְּלָים יְפִין שְׁשִׁוֹרן בְּרִים בְּעָוֹרָה מִבְּנִיךְה מִבְּנִים וְבִּין שִּמְוֹים מִבְנִיסִין מֵי רִנִים בְּעָזְרָה מִבְּנִיךְה מִבְּנִים וְבִּין הָּבְּרִים וְבִיים מִבְּנִיםין מֵיר בִּנִים מְּנִים מְבְּיִים מְבְּיִים וְ מִבְּיִם וְ מִבְּנִים וְ מִבְּיִם וְ מִבְּיִם מִּבְּיִם מִּבְּיִים וְּתְּבִּים מִבְּיוֹן מִבְּנִיםין מֵי רִנִים בְּעַוְרָה מִבְּנִיךְה מִבְּנִים הַבְּיוֹן מִבְּנִים וְּבִּין מִבְּנִיםין מֵיר בִּנִים מִּנְיִים בְּעִוֹרָה מִבְּנִים בְּעָוֹרָה מִבְּנִים הַבּּוֹים מִּבְיוֹם בּיוֹן מִיבְּיִים מִיוֹם מִבְּיוֹם מִבְּיִם מִיוֹם מִבְּיִים מִּין מִבְּיוֹם מִים מְּבִּין מִבְּיוֹם מִּיוֹם בְּעוֹירָה מִבּנִין הִים בְּעוֹיףה מִּיוּם בּיוֹם בְּעוֹרָה מִים בּיוֹם בְּעוֹיףה מִיבּיוּם בּיוֹם בְּעוֹיףה מִבּיוּם מִישְׁבְּים מִישְׁם מִּבְיוֹם מְיִים מְבִּים מִּיוֹם מְּיִבְּים מִישְׁבְּים מִישְׁים מְבִּיוּם מְיִּים מְּבְּים מִייִּים מְּבְּים מִּיוֹם מְבִּים מִישְׁבְּים מִּיְים מְּבְּים מִּיִּים מְּיִּנְבְּים מִישְּבְּים מִייִּים מְּיוֹם מְיּבְּיִים מִייְּבְּיִים מְּבְּבִים מְּיִים מְּ

השיר שֶהַלְווִים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמְּקְרָשׁ:

בַּיּוֹם הָרָאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים,

לַנִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תַּבֵל וְיְשְׁבֵי בָה:

בַּשַׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים.

בָּרוֹל יָיָ וּמְהֻלְּל מְאד בְּעִיר אֱלֹבִוִינוּ הַר־קָּרְשוֹ:

בַּשְׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים.

אָלהִים נִצָּב בַּעַרַת־אֵל בְּקְרֶב אָלהִים יִשְׂפּט:

בְּרְבִיעִי הְיוּ אוֹמְרִים,

אַל־נְקָמוֹת וְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפְיעַ:

בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים.

בַרְגִינוּ לֵאלֹהִים עוּוֹגְנוּ הָרְיעוּ לֵאלֹהֵי יַעַקב:

בַשִּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

יָיָ מָלֶךְ גַּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יִיָּ עוֹ הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תַּבֵל בַּל־תִּפוֹם:

בַשַּבָּת הָיוּ אוֹמְרִים,

מִןמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:

מִנְמוֹר שִׁיר לַעָתִיד לְבֹא. לְיוֹם שֶבְּלוֹ שַׁבָּח וִמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלְמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שְׁלוֹם בָּעִוֹּךְ: שֻׁלְּיֹם לְּמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שְׁלוֹם בְּעִוֹּךְ: שֻׁנְּאֲמֵר. וְכָל־בְּנֵיְךְּ לְמוֹּדִי וְיָ וְרֵב שְׁלוֹם בְּנְיִךְּ: אֵל־חִּקְרָא בְּנִיְךְּ: שְׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שְׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹם בְּחֵילֵךְ שַּלְוֹם בְּחִילֵךְ שַּלְוֹם בְּחִילֵךְ שַּלְוֹם בְּחִילִי שְּלְחֵינִי אֲבְקְשָׁה טוֹב לָךְ: וְיֵ עוֹ לְעַפּוֹ יִחֵּן וְיָ יִכְרַךְּ אָתִיעֵם בִּעְּלוֹם:

אָת־עַפּוֹ בַשְּׁלוֹם:

*עָלֵינוּ לְשׁבֵּחַ לַאָּרוֹן הַכּל לָתֵת נְּדֶלָה לְּוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֶׁלֹא עֲשָׁנוּ בְּגוֹיִי הָאָרָצוֹר וְלֹא שְׁמְנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹר
הָאַרָמָר. שֶׁלֹא שָׁם חֶרְלֵקנוּ בְּהָם וְגרָלֵנוּ בְּכָל־הָמוֹנָם:
וַאַנַּחְנוּ בּרְעִים וּמִשְׁתַחְוִים וּמוֹרִים לִפְנִי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַפְּלְכִים הַפְּרוֹש בְּרוֹךְ הוּא. שֶׁהוֹא נוֹמֶה שְׁמִים וְיוֹמֵר
אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקְרוֹ בַּשְּׁמִיִם מִפֵּוֹעֵל וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּנְבְהֵי
מְלְבָנוּ אָפֶס
מְלְבָנוּ אָפָס
יוּלָתוֹ. בַּבְּחוּב בְּתוֹרְתוֹ. וְיָדַעִתְ הַיּוֹם וַהְשֵׁכֹתְ אֶל־לְבְבָּנְן
מִּחְחַת
בִּשְׁמִים מִפּוֹעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִהְחַת
בִּשְׁמִים מִפּוֹעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִהְחַת
בִּיוֹרְתוֹ. בְּבְּחוֹב בְּתוֹרְתוֹ. וְיָדַעִתְּ הַיִּוֹם וַהְשֵּבתְ אֶל־לְבְבָּן
בִּיְחַרוֹ בִּשְׁמִים מִפּוֹעֵל וְעַל־הָאָרֶץ מִהְחַת
בִּיּוֹ עוֹר:

על־בּן נְקוָה לַּךְ יִי אֶלהֵונוּ לֹרָאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּאֶרֶת עֻוֹּךְ לְהַעַבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֵלִילִים בְּרוֹרִץ יִבְּרֵתוּן. לְתַפִּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָל־בְּנֵי בָשְׁר יִקְרְאוּ בְּלְּהִיןּ לְתַפְּנוֹת אֵלֵוְךְ בְּל־רִשְעִי־אָרֶץ. יַבְּירוּ וְיִרְעוּ בָּל־רִשְׁמִי־אָרֶץ. יַבְּירוּ וְיִבְעוּ בְּלְּבּוֹת יִשְׁכֵּע בָּל־לָשוֹן. וְלִכְבוֹר שִׁמְךְ יִיִּ אֶלהִינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹר שִׁמְךְ יְנִקּרְ יִּיְלָם וְעָר: כִּי הַפַּלְכוּת שָׁלְּךְ חִישְׁרָ וְעִלְם וְעָר: כִּי הַפַּלְכוּת שָׁלְּךְ הִיא וְלְעוֹלְם וְעֵר: מִבְּל בְּבְּרוּב בְּתוֹרְהָתְּךְ. יְיִ יִמְלֹךְ לְעוֹלְם וְעָר: בְּבְּתוֹר בְּתוֹרְהָתְּר. יְיִ יִמְלֹךְ לְעוֹלְם וְעָר: בְּבְּתוֹר בְּבְתוֹר בְּבְתוֹר בְּבְתוֹר בְּלְבִיתוֹך וְיִמְלֹךְ לְעוֹלְם וְעָר: מִי מִלְּךְ בְּלֹבְיתוֹב בְּתוֹרְב בְּתוֹרְ בִּיְיִם הַחוּא יִחְיִה וְיִי לְמָלֶךְ עַל־בְּלְרֹהְאָרֶץ בִּיוֹם הַחוּא יִחְיִה וְיִי לְמָלֶךְ עַל־בְּלְרֹהְעָבְר וְיִבְיִם הַחוּא יִחְיִה וְיִיִּים וְעִר: מִיִּן בְּתוֹר בְּבְתוֹּר בְּבְרוֹים הַחוּא יִחְיִה וְיִיה וְיִיְ לְמֶלֶךְ עַל־בְּלְרְהָאְרֵץ בִּיוֹם הַחוּא יִחְיָה יִי עִּמְלְר וּשְׁמוֹ אָחָר: וּשְׁמוֹ אָחָר: וּשְׁמוֹ אָּחָר: וּשְמוֹ שִּר: מִים לְּבִּית בְּשִׁר וּשְׁמוֹ אָחָר.

^{*)} Ueberfetung G. 233.

שיר היחור ליום ראשון.

אָשִירָה וַאַזְפְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹרִי. הָאֱלֹהִים הָרְעֶׁה אֹחִי מֵעוֹרִי: צַר־הַיּוֹם הַנֶּה הֶהָוַקְּהָ בְיָרִי. הַיִּים וָהֶפֶר עֲשְׂיתָ עִפְּיָרִי: בָּרוּךְ יָנָ וּבָרוּךְ שֵׁם בְּכוֹדוֹ. כִּי עַל־עַבְהוֹ חְפְלִיא חַסְהוֹ: אָלהֵי מֶרוֹם בַּפָּח אֲקַהַם. וּבַפָּח אָבַף לֵאלְהִי קָדֶם: אלו הָרִים לְמַעַרָכָה. וְכָל־עֵצֵי לְבָנוֹן בַּכּל עַרוּכָה: וָאָם כָּל־בְּהַמוֹתוְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתָחִים ְעַרוּכִים עַל־הָעַצִים: וְצֵּף זְנִיוֹת מִוְבֵּחַ מְבוּסִים. דָּם בַּמֵּיִם לַיָּם מְכַפִּים: וְכַחוֹל סְלֶת דָשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרַבְבוֹת נַחַלֵּי־שָׁמֶן: וּלְאַוְכָּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטְרֶת כָּל־רָאשׁי בְשָׁמִים: (וָאָלוּ גַרוֹת עַל־הַמְּנוֹרוֹת. יִהִיוּ מָאִירִים בַּשְׁנִי הַמְּאַרת:) (וֹכְהַרְבִי־אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל־שֶׁלְחָנוֹת ְערוּכִים בִּפְנִים:) נְיָוֹן כִּמְשַר הַשָּׁמְיִם. וְשֵׁכָר לְנֵסֶךְ כְּצִינוֹת מָיִם: ואלו כָּל־בְּנֵי אָדָם כּהֲנִים. לְוֹיָם מְשׁוֹרְרִים בִּכְנַף רְנָנִים: וְכָלֹּדְעַצִי גִּרָן וְכָלֹדָעַצִי יִעָרִים. כִּנּרוֹת וּנְכָלִים לַשֶּׁרִים: וְכָל־בְּנֵי אֶלֹהִים בְּקוֹל חְרוּעָחָם. וְהַבּוֹכָכִים מִמְּחָלוֹחָם: וְכָל־הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כָלָה. אֵין דֵי בָּעֵר וֹאֵין דֵּי עוֹלָח: הַן בְּכָל־אֵלֶּה אֵין דִּי לַעְבוֹר. וְאֵין דִּי לְקְהֵם אֵל הַבְּבוֹר: כִּי נִכְבַּרֶתָ מָאד מֵלְבֵנוּ. וּבַמֶּח נִבַּף לַאֲדֹנֵינוּ: אָמָנָם לא־יוּכְלוּ כַבְּרֶךְ בָּלְ־חֵי אַף כִּי אֲנִי עַבְרֶּךְ: נאני נכוה וחדל אישים. נמאס בעיני ושפל אנשים: וְאֵין לְעַכְהָּךְ כל לְכַבְּבֶּךָ. לְחָשִיב לְדְּ גְּמוּל עַל חֲסְבֶיִדְ: בִּי הַרְבֵּיתָ שוֹבוֹת אֵלָי. כִּי הִנְדֵּלְתָּ חַסְדְּךְ עֲלָי: וָרָב שְׁלוּמִים לְךְּ חֻיָּבְחִי. כִּי עָשְׂיתָ טוֹבוֹת אָחִי: וְלֹא חָיַבְהָ לִי נְמוּלֶךְ. כָּל־מוֹבָתִי בַּל־עָלֵיךְ: על הַפּוֹכוֹת לֹא עַכַרְהִיךְ. אַחַת לְרַבּוֹא לֹא נְמַלְתִּיךְ:

אָם־אָמַרְתִּי אַסַפְּרָה-נָא כְמוֹ. לֹא יָדְעְתִי סִפּרוֹת לָמוֹ:

וּפָּה־אָשִׁיב לְּךּ וְהַכּל שֶׁלֶךְ. לְךּ שְׁמֵים אַף־אָרְץ לֶךְ: יַמִּים וְכָל־אֲשֶׁר־בָּם בְּיָדֶךְ. וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךְ: וַאֲנַחְנוּ עַפִּיִּךְ וִצאנֶרָּ. וַחֲפִּצִים לַעַשׁוֹת רְצוֹנֶךְ:

וְאֵיךְ נָעַכֹד וְאֵין לְאֵל יָבְנוּ. וְלִשְׂרְפַּת אֵשׁ בִּית מְקְדָּאֵנוּ: וְאֵיךְ נַעַכֹד וְאֵין וָבָח וּמִנְחָח. כִּי לא־כָאנוּ אֶל־הַמְּנוּחָה:

וּמֵיִם אַיִן לְהַעַבִּיר שָמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל־אָדָמָה מְמִאָּה: שָׁשׁ אָנִבִּי עַל־אֲמָבֶיךּ. וַאֲנִי בָאִתִי בּּרְבָּנְיִדּ:

בִּי בָתוֹב לֹא עַל־זְבָחֶיְהְ וְעוֹלֹתֵיךְ אוֹבִיחֶהְ: עַל־רְבַר וֶבָח וְעוֹלֹתִיכֶם. לֹא צִּיְּחִי אֶח־אֲבוֹתִיכֶם:

פַח־שָּׁאַלְתִּי וּמַה־דָּרַשְׁתִּי מִמְּךְ כִּי אִם־לְיִרְאָה אֹתִי: לַעַבד בְּשִׁמְחָה וּבְלֵכָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמְעַ מִנְבַח טוֹב.

וְלֵב נִשְׁבֶּר מִמִּנְחָה מְהוֹרָה. זִכְחֵי אֲלֹהִים רְוּחַ נִשְׁבְּרָה: זָבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַּצְהָּ. חַשָּאת וְעוֹלָה לֹא שָאֵלְהַ:

מְנָבֶּחַ אֶּכְגָה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף־רוּחִי בְקְרְבִּי: רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וָאֶת־רוּם עִינָי. וְאֶקְרַע לְכָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:

שְׁבְרֵי רוּחִי הֵם וְבָחֶיךְ. יַעַלוּ לְרָצוֹן עַל־מִוְבְּחֶךְ: וְאַשְּמִיעַ בְּקוֹל הוֹדִיוֹמֶיךְ. וַאֲסַפְּרָה כָּל־נִפְּלְאוֹמֶיךְ:

אַשֶּׁר יָרְעָה גַפְשִׁי אַחְבְּירָה. אֲמֵלֵל גְּבוּרוֹת וַאַדַבְּרָה: יֹמָה אָעֶרוֹךְ וְלֹא יָבְעְתִּי מָה. הַיָּכִל אוּכַל דַּבּר מְאִימָה:

בּי אֵין חֵקֶר לִנְּרֻלְּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנְתוֹ: חַכַּם לֵכָב הוֹא מִי כְמָהוּ. שַׂנִּיא כְחַ לֹא־מְצָאגָהוּ:

עשֶׁה גְרלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּרוֹל אַתָּה וְעשֵׁה נִפְּלָאוֹת: עַר־אֵין מִסְפָּר וְעַר־אֵין הָקָר. וְלֹא נוֹרַע כִּי לֹא יֵחָבֵּר:

אַיוֹ עִין אֲשֶׁר הָעִיהֶף. וְאֵי־וָה פֶּה אֲשֶׁר וַגִּיהֶף: סי לא רָאַדְּ וָלֵב לא יְרָעֶדְּ. וְאֵי־וֹה שֶׁבָח אֲשֶׁר יְצִיעֶדְּ:

נם מְשַׁרְתִּיך לא בָאִוּך. וְכָל־חַכְמֵי־לִב לא מְצָאִוּך:

אַסָּח לְבַרָּךְ מַבִּיר שִבְחֶךְ. וְאֵין זוּלָתְדְּ יוֹבֵע כּהֶדְּ: ואין יוֹרָעַ בִּלְעָרֵיךּ שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹרֶךְ: על־בֵּן חָברַדְ בָּרָאוּי לָדְ. בְּפִי קָרְשְׁדְּ בְּבוֹדְדְּ וְגָּדְלָדְ. וּמִפִּי הַכּל בָּבֶל־אֵיָלוּתָם. כִּפִּי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה הֲנַנְתָּם:

יורו פּלְאַך הַשָּׁמְיִם. וִיאַדְּרְוּךְ קוֹלוֹת מָיִם:

וָיָרִיעוּ לְּךָ כָּל־הָאָרֶץ. יוֹרְוּךְ כָּל־מַלְבִי־אָרֶץ: אַף יוֹרְוּךְ כָּל־רָעַמִּים. וִישַבְּחְוּךְ כָּל־רָאָמִים:

בָּל־אֶרַע יַצַקב צַבְרֶיך. כִּי עַלֵיהֶם נָבְרוּ חֲסָרֵיך: אָת־שֵׁם יָיָ יְהַלְלוּ כָלָם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

כרוך אתה יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד:

ליום שני.

ואַנִי עַבְדָּךְ בֶּן־אַמֶּחֶךְ. אַרַבֵּר אֲמֵלֵל נְבוּרוֹחֶיךְ:

דַּרָבֵי שִׁבְחַךּ קְצָּתָם אֲסַפְּרָה. מַעַשֶּׂיךָ מַה־נּוֹרָא אמְרָח: אין אַלֶּיִף עַרְדְּ בַּפֵּפֶר. אַגִּיִרָה עָצְמוּ מִסַפּר:

הַקר אֱלְוֹהַ לֹא יִפְּצֵא. וְתַּבְלִית שַׁדֵּי לֹא תִקּצֶח: וְלַחְבוּנָתוֹ חֲלֹא אֵין חָקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנִיו לֹא יַחָקָר:

וָגַם אֵין מִסְפֶּר לֹנְרוּדֶיך. כְּצִבְאוֹתֶיך אוֹת כְּבוֹדֶך: אַיווֹ עַיֵן אֲשֶׁר הְּעִיבֶךָ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךְ:

נָבוֹן וָחָכָם הַן לֹא יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל־אֲשֶׁר לֹא אֵדָע: וָאָם יאמַר אִישׁ עד הַּכְלִיתוֹ אֶעֶרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַחְבָּנְתוֹ.

אָבא וָאֶמְצָא תַּכְלִית שָׁכְחוֹ. לא־נֵאֶמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ: יָבֶלֶע כִּי לֹא יַדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

וָעְפָּוִרִי לֹא־בֵן אָנבִי. וּפִי לֹא־אָתֵן לַחֲטֹא וְחִבִּי: אַסַפּרָה לִאֶחָי קצות דַּרְכֵי אֵל. וּלִישַׂרָאֵל מַה־פַּעַל אל: בּבָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה־נוֹרָא מַעַשֶּׂיךּ אֱלֹהִים: וָאָמַרְהָּ עַם־וּי וָצַרְהִּי לִי יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּחְהַלְּחִי:

בָּמִצְרַיִם שַּמְתִּי עַלִּילוֹתֵי. לְמַעוֹ הְסַפֵּר אֶת־אתֹתִי:

נאָני עַכְּדְּךָ עַל־בָּן אָסַפֵּר. בַּאֲשֶׁר אָרְרוֹשׁ מֵעַל־מַפֶּר:

תָּהַלֵּל נַפְשִׁי כְּהַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל־קְרָבֵי אָת־שֵׁם קַּרְשֶׁךְ: וַאָּבָרָכָךְ בְּכָל־אַנְיִנִי. וּבְכָל־לִבִּי אוֹרָה אֶת־אֲרנִי:

נַם בּנְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֵיךָּ. וְאָת־פִּי אֲמֵלֵא תְהַלְּתֶךְּ:

בִּי פִי יַנִּיד מְהַלֶּחֶךְ. בָּלֹ־הַיּוֹם אֶת־תִּפְאַרְתֶּךְ:

(וְאִמְרָה בָּא עֲזוּז נוֹרְאוֹתֶיךּ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְּלְאֹתֵיךּ:) וְאַנְּיִר טוּבְּדְּ וְצִּדְקוֹתֶיךָ. חַסְבֵּידִּ וּנְבוּרוֹתֵיךָ:

יָרַעְתִּי כִּי־נָרוֹל אַתָּה. על־כָּל־אֱלֹהִים מְאד נָּרְלְתָּ: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעִפִּים הַם אֱלִילִים אִלְמִים רְוֹּם אִין בָּהֶם: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעִפִּים הַם אֱלִילִים אִלְמִים רְוֹּם אִין בָּהֶם:

הן לְעוֹבְרֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָפְּח לָהֶם הַפְּח מְמִיבִים: וּבְצֵת צֶרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ. וַלֹּא יַצַנוּם כִּי לֹא יוֹצִילוּ:

הּוֹרְשִׁים בְּכָל־לֵב לְרְוֹחַ אִין בּוֹ. וְקַרוֹב יְיַ אֶל־עַם קְרוֹבוֹ: הַיוֹצֵר כֹּל חוֹא אֱלֹחֵינוּ. חוֹא עָשֶׁנוּ וְלוֹ לְכַר אֲנָחֲנוּ:

עם מַרְעִיתוֹ וְצֹאוֹ יָרוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלֶם חַסְרּוֹ: בַּצַר לָנִי מְאד נִמְצֵאִת. כִּי דֹּרְשֶׁיְךְּ לֹא־עָוְבְתָּ:

וְתָמִיר בְּפִינוּ הְּהָלֶּתֶך. וּמְהַלְּלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֵּך: ער אַתָּה בָּדְּ וּכִּכִּנוֹרֶדְּ. וּמְשַׁרְתֵּיִדְּ אַף עַכְּהֵידְּ:

אַשֶּׁר כְּבוֹרָךְ מְלֹא בָל־הָאָרֶץ. וּכְבוֹרְךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ: וּאָבוֹתִינוּ בָּחַרוּ אוֹתָר לְבַרָּךְ לַעַבוֹר וָאִין לְוָר אִפָּרְּ:

נֶם אַנַחְנוּ אוֹתְךּ לְבַהֶּךָּ נַנְעַבד בְּבֵן אָב וּנְבַבְּהֶךְ: וְהִנִּנוּ עֵל יִחוֹבֶדְּ יוֹמָם וַלַוְלָח עִבִיךּי

בְּפִי כָלְנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שָׁאַתָּה לְבַדְּהְ אָלֹהֵינוּ: אֶלהֵינוּ עַל יִחוּרֶךְּ עַרִים אֲנַחֲנוּ וַעַבְּרֶיךְּ:

אין הְחַלָּה אֶל באשִיהֶך. וְאִין בִץ וְתַכְלָה לְאַחֲרִיתֶך:

Time

לאשון וְאַחַרוֹן מִבְּלִי בַאשׁית וּמִבְּלִי אַחַרִית וְאִין לֵב לְהָשִׁתּי אֵין קְצָּח אָל־נַּכְּחוּתֶךּ. וְאֵין סוֹף לְעְמֶק מִדּוֹתֶיךּ: אֵין חַבְּמָח אֲשֶׁר תַּדָעֶךּ. וְאֵין סוֹף לְעְמֶק מִדּוֹתֶיךּ: אֵין שַּאָח לִפְבִיבוֹתֶיף. וְאֵין מְּנֶדְ מַבְּנִיל בִּינוֹתֵוְדְּ: אֵין שַּאָח לִפְבִיבוֹתֶיף. וְאֵין מְּנֶדְ מַבְּנִיל בִּינוֹתֵוְדְּ: וְלֹא נַשִּׁיג אוֹתְדְּ בָּל־מַדְּע, וְאֵין שֵׁנֶדְ מַבְּנִיל בִּינוֹתְוְדְּ: וְלֹא נַשִּׁיג אוֹתְדְּ בָּל־מַדְע, וְאֵין שֵׁבֶּע אֲשֶׁר יָבִּיעְרְ: וְלֹא נַשִּׁינ אוֹתְדְּ בָּלִי בַאשִׁים. וְאֵיךְ הַּלִּי מְאִנְּמָה כּלֹ בָּרָאתָ:

ליום שלישי.

אָמְנָם יָדַעִתִּי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יַעַקֹב כּל יָצֶרְהָּ: אַהָה כוֹבֵא וְלֹא נִכְבֵאתָ. אַהָה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצְרְהָ: אַהָּה מֵמִית וְאֶת־כּל הְּכַלֶּה. אַהָּה מוֹרִיר שְאוֹל וְאַף הַעַלֶּה: וָנֵאֱמָן לְהַהְיוֹת מֵתִים אֶתָּה. וְעַל־יְרֵי נְבִיאֲךָ כֵּן חוֹדֶעְתָּ: וְלֹא חָמוּת אֵל חַי וְלֹא מַתָּח. מֵעוֹלָם וְעַר־עוֹלָם אָהָח: מַשְבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלֵיתָ: פְוֶת וּמַרְוֶה אֵין לְפָנֶיְךּ. הְנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיְךּ: הַלֹא מֶקֶרֶם אֵל חַי אָחָה. מֵאֲשֶׁר כְּדְּ לֹא נִשְׁחַגַּוְתָ: וְעֵר הָעוֹלָם לֹא חִשְׁחַנֶּה. מֵאֶלָהוּחְדְּ לֹא תִתְנַנָּח: חָרָש וְנוֹשֶׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִבַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חָבַשְׁתָּ: לא יָחֶלוּ וַקְנָה וּבַחֲרוּת עָלֶיְךּ גַּם שִׁיבָה וְשַׁחֲרוּת: וְלֹא־חָלוּ כְךָ שִׁמְחָה וָעָצֶב. וְרֹמְיוֹן נוֹצֶר וְכָל-רְבַר הָקֶצֶב: בִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךְּ גְשֶׁם. אַף לֹא תִרְמֶח אֶל כָּל־נָשְׁם: בָּל־הַיְצוּרִים נְּבוּל סִבּּבְּהָם. אֶל־רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם: כִי הַבְּרוֹאִים בִּנְכוּל שַמְתָּם. וְלִימֵי צְכָאָם גְבוּל הִקַפְתָּם: וּלְהָ אֵין נְבוּל וּלְנָמֵיך. וַלְשְׁנוֹתֵיך וּלְעַצְמֶך: על־בּן אֵינְדּ צָרִידְּ לַכּּלֹ. לְיָרְדּ ולְחַסְדְּדְּ צְרִיכִים הַכּּלֹ: הַכּּלֹ צְרִיכִים לְצִרְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךְּ צָרִיךְ לִבְרִיוֹתְיךְ: כִּי טֶרֶם כָּל־יְצִיר הָיִיִּתְ לְבַדֶּדְ מְאִימָה לֹא נִצְרֵכְתָּ:

רַאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָרְדְּ גַּרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲדְּ שׂרוּכִים:

פּל אֲשֶׁר־הָיָה בָּרָאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיָה בָּאְחַרוֹנָה:

בָּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל־דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבֹתִיהֶם. מראש וְער־סוֹף חֵּדַע כָּלֶם. וְלֹא חִשְּבֵּח כִּי אֵפָה אֶצְלָם:

הַן אֵין דָּבֶר מִפְּדְּ נָעְלֶם. כִּי לְפַנְיִדְּ נְכוֹנִים בְּלֶם: אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּדְּ עֲרָכֶם. לְפַדְּדְ תְרַע מְקוֹמָם וְרַרְכָּם:

אין חְשֶׁךְ וָאֵין מָנוֹם וָמֵתֶר. לָנוֹם שְׁמָּה וּלְהִפְּתֵר:

אָת אֲשֶׁר הְּבָקִשׁ אָתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתְּרֶצֶה:

כִּי אֶת־הַכּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַרְּךְ תַּעַשֶּׁה וְאִינְךְ נִלְאָה: כִּי עַל־גּוֹי וְעַל־אָרָם יָחָר. עַל־כּל מְרַבֵּר בְּרֶנַע אֶחָר:

תשָׁמֵע בְּרָגַע בָּל־הַקּוֹלת. וְעַק וְלַחַשׁ וְכָל־הַתְּפִּלוֹת: אַף הָבִין אֶל־בָּל־מַעשִׁיהֶם. בְּרָגַע פַּחְקוֹר בָּל־לִבְבֵיהָם:

ולא תַאַריך על־מַחְשְׁבוֹתֶיך. וְלֹא תִתְמַהְמַה על עַצְּתֶך: אַצֶּל עַצְּחָד גִּוֹרָמֶדּ. לָמֵץ וּלְמוֹער קְרִיאָמֶדְּ:

וְכָלָם בָּאֶמֶת בְּתם וּכִיְשֶׁר. מִבְּלִי עְדֶּף וּמִבְּלִי חְטֶר: מִפְּךְ דָּכָר לֹא יִאבִר. וְדָבָר מִפְּךְ לֹא יִכְבָּר:

בְּל־אֲשֶׁר הַחְפּץ תּוּכַל לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְיָרְךְּ מֵעֲשׂוֹת:

יָכְלֶת וְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת וְיָ לֹא אֲחֲרָה:

אֵין דָבַר מֵתֶר מִמְּדְ נִכְחָר. עֲתִירתׁ וְעבְּרוֹת לְּךְ הַם יְחַר: אֲשֶׁר מִעוֹלָם וְעֵר הָעוֹלָם - חֵם כָּלָם כְּדְּ וְאַחָּת כְּכָלָם: חַרָשׁוֹת תַּגִּיר וְסוֹר דְּרָבֶיךְ. אֱלֹ-ְעַבָּרֶיךְ וּמֵלְאָבֶיךְ: וְצִינְדְ צָרִיךְ לְהַשְּׁמִיעֶךְ. דְּבַר סוֹר וְמַחֶר לְהוֹרִיעֶךְ:

בִּי לְךָּ בָּלֹ־סוֹד וִנְּלֶח. בְּשֶׁרֶם עַל־לֵב בָּלֹ־יְצִיר יַעֲלֶה: בְּלֵב בָּל־נִכְרָא לֹא חָפָצֵא. מִפִּינוּ עָחָק לֹא וֵצֵא:

בָאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פָּה פּצָה: בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וָאֵין בּוֹ רְנָחוֹת. אֵין לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

לְמֵרָחוֹק מִי יִשְּׂא דִעוֹ. לְלֹא תְחַלְּח וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ: אָגיּרִים אָחיִרִים חָוֶךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וָלֵב אָכְלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמְחַרוֹשׁ:

וְבָהַה וְעְמֶק נְעוּצִים כְּסובֵב. חֲכַם־לֵב וְנְבוֹן לֹא יִלְבב: סובב הַכּל וּמָלִא אֶת־כּל. וּבִהְיוֹת הַכּל אַפָּח בַכּל:

אין עַלֶּיך וָאֵין תַּחְתֶּיך. אֵין חוּץ לְדְּ וָאֵין בֵּינוֹתֶיך: אַין מַרְאָח וָגַב לְאַחוּרֶדָּ. וְאֵין גּוּף לְעָצֶם יַחוּרֶדָּ:

אֵין בַּתְּוֶךְ מִפְּוֹ וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מִפְּוֹךְ נָחְדָּל:

מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא וְמֶןוְעַרְעֵי וְלֹא כָל־שִׁמְצָה: בָּל־וְמָן וְכָל־גִת אַפָּה מְבִינָם. אַפָּה עוֹרְכָם וְאַפָּה מְשַׁנָּם:

בָּל־מַדָּע לֹא יַשִּׁיג אתָד. אֵין שֵׂבֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אתְד: בָּמִדְּחָדְּ חָבְמְחֶדְּ. בִּגִּדְלָחָדְּ חִבּוּנְחֶדְּ:

חָבָם אַתָּה מֵאֵלֶיך. חַי מֵעַצְמְךּ אֵין כְּגִילֶּך: זוּלַת הָרְמָתְּדָּ אֵין חָרְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְדְּ אֵין מְזִפְּה:

ָחָלַקְתָּ בְּלֵב חֲבָמִים שֵּׂבֶל. וְרוּחֲךְ תְמֵלְאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂבֵּל: מִבּּלְעֵדִי כְחַךְּ אֵין גְּכוּרָה. וֹמִבּּלְעֵדִי עָוְדְּ אֵין עֶוֹרָה:

אָין נִכְבֶּר כִּי אָם־בִּבַּרְתוֹ. וְאֵין נְּרוֹל כִּי אָם־נִּדַּלְתוֹ: בָּל־יְנָקר וְכָל־טוֹב מִיָּרֶךְ. לֹאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסְבֶּיךְ:

אָין חֵקֶר לְנָדְלָתֶךּ. וְאֵין מִסְפָּר לְתְבוּנְתֶךּ: אֵין עוֹר ווּלַת בְּנִיוֹמֶיף. חֵי וְכֹל פּוּכֵל וְאֵין בִּלְּהֶךּ: וְלָפָנֵי הַכֵּל כֵּל הָנִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכּל כּל מִלֵּאתָ: לא לְחָצִוּךְ וְלֹא חִשְּׁוּךְ יְצוֹנֶרִיךְ אַף לֹא מְעַטְוּךְ:

בָּעַשְוֹתְךָ כּל לֹא נִבְרַלְתָּ. מְתּוֹךְ מְלַאְבְתְּךְ לֹא נִרְדַּלְתְּ:

לא בְרְבְוּךְ וְלֹא רְחֲקוּךְ. כִּי בָל־קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךְ: זֶרֶם מֵיִם לֹא יִשְׁטְפֶּךְ. וְרִתַ כַּבִּיר לֹא יָחְהָפֶּךְ:

אַף כָּל־מִנְפֶת לֹא תְטַנְפֶּך. אֵשׁ אִוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶּך: לַהַנָּיָחָדְּ אִין חָסְרוֹן. וּלְיִחוּדְרָּ אֵין יִפָּרוֹן:

בְּמוֹ הָיִיְתָ לְעוֹלָם תִּהְיָה. הְשֶּׁר וְעְדֶּף בְּּךְ לֹא יִהְיָה: וְשִּמְּךְ מְעִיְרְדְּ בִּי הָוִיָּת וְהוֹיָה וְתִּהְיָה וּבַּכּל אֶמָּה:

הוֶה לְעוֹלָם וְכֵן נוֹרָעְתָּ. נְעִירָךְ וְכֵן כְּךְ הַעִירְוֹתָ. שַׁאַתָּה הוא וְהוָה בַּכּל. שֶׁלְךְּ הַכּל וִמְמֶּךְ הַכּל:

יָּמְרָךְ יָעַנוּ וְיָעִירוּ. בְּתְאֶׁןף יְקָרְךְ בְּדְּ יַסְתִירוּ:

ליום רביעי.

אַרוֹמֵם אֶלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אַנְהָה אֶלֹהֵי צוּרִי וְגְאַלִי: אַרַחַר אָלֹהֵי הַשְּׁמְיָם וְהָאָרֶץ בְּכָלֹ־יוֹם פַּעָמְיִם: אַל חַי אָחָר הוא בְרָאָנוּ. אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָכ לְכָלְנוּ:

אָרנינוּ אַרוֹן כָּל־הָאָרֶץ. מָה־אַרִּיר שִׁמְדְּ בְּכָל־הָאָרֶץ: אַין כָּאֵל אֵש אוֹכְלָה וַקַּנָּא. לְעוֹלָם וִיָ אֶמֶת אֵל אֱמוּנָה:

אורי וִישְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל־מַאֲוַיִּי:

אָלהִים אָמֶת הוא אֱלהִים חַנִּים. לא נָכְילוּ וַעְמוֹ גּוֹנִם (וְאִנִּים):

אַדִּירןאַפִּיץ בְּחַ וָרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים נַאָּרנֵי הָאֲדנִים: אֱלְוֹחַ עשִׁי אִישִׁי וּבְעַלִי. אַלְוֹף נְעוֹרֵי שׁמְרִי וְצַלִּי:

בְּוֹרֵא כל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּוֹרֵא רִוּחַ חָרִים יוֹצֵר. מִמְּךְ מְזִמָּח לֹארֵוִבְּצֵר:

נָאָה מַשִּׁיב נְמוּל צַל־נָאִים. צַל הָרָמִים וְצַל הַנְשָׂאִים:

נְבּוֹר בְּקוֹמוֹ לַּצְערֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהָדֵר נְאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

נְּכְוֹהַ כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵא. וּנְרָל־כְּחַ נְּרֹלוֹת עוֹשֶׁח: נָרוֹל הוא וּשְׁמוֹ בִּנְבוּרָה. אַרְיֵה שָאָג מִי לֹא יִירָא:

דורי דָגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל גַעַרְץ בְּסוֹר־קְרשִׁים רַבְּה: דַּיָּן וְחָב בְּעַחִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל־שְׁמֹאל וְעַל־יָמִין:

הַדָּרוֹ וְהוֹרוֹ עַל־בְּנִי ְעַבְרִיוּ. הָרוּר הָדָר חוּא לְבָל־חֲסִידְיוּ: הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחת לְכָל־ בְּשֶׁר שׁמֵע תְּפִּלָה מִכּל:

וַרָאי וָתִיק יוֹבְעַ וָעֵר. יְיָ יִמְלֹדְ לְעלֶם וָעֶר:

(נאַשֶּרְ־חֶבֶּב נַאַוְתֵנוּ. לְהַלְּחֵם מִלְחַמְהֵנוּ:)

זובר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁנִים. בִּיוֹם אֶתְמוֹל לוֹ אֶלֶף שָנִים: זָה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִינוּ. וְנִמְרָת יָהּ הוּא מוֹשִיגִנוּ:

תֵלֶק יַצִקב יוֹצֵר הַכּלֹ. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיר בַּכּלֹ: מִי הָעוֹלִם וְיֵ חָלְקִי. חַכִּם הָרָוִים וְיֵ חָזָקִי:

מוֹב וּמֵמִיב הַמְלַמֵּר הַעָה. מְהוֹר עִינַיְם מִרְאוֹת בְּרָעָה: יָשָׁר וְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. וְדִידִי וְדִירוּת מִשְׁבְּנוֹת דְּבִירוֹ:

יוֹעץ וְגוֹוֵר מִי יְפִירֶנְה. וְיַחְתּף וְיִפְעל מִי יְשִׁיבֶנְּה: (יָפֶּה דוֹדִי יָפִיוֹ וְטוּבוֹ יִרְאוֹ וְיָחָוֹוּ צִיוֹן בְּשׁוֹבוֹ:)

בַּנְבּוֹר יִצֵא כְּאִישׁ מִלְּחָמוֹת יָעִיר קּנְאָה לַעֲשׁוֹת נְקָמוֹת: וּכְּנָשֶׁר עַל־בַּנְפֵּי נְשָׁרִים נָשָׂא עֲבָרָיו וְיִשֵּׁר חֲדוּרִים:)

(בְּרוֹב שַׁבּוּל וּבְנָמֵר שָׁחַל. בְּרָקָב וּבְעָשׁ וְרוּחוֹ בְּנָחֵל:)
(בְּרוֹב שַבּוּל וּבְנָמֵר שׁוֹמָר דְּבָרוֹ לַעשוֹת בְּמַמָּל שָׁמֵר:)

בַּבִּיר כְּחַ לֵב כְּמוֹ שֶׁחַל. כְּלָבִיא וְבַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנְחַל: (כְּאֶרֶו בָּחוּר בִּגְדָלָחוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַענָן עַנְוְחָנוּחוֹ:)

(בְּתַפְּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹ אַהַבְתוֹ. על־יִשְׂרָאֵל נַּאָּוְתוֹ:) (בְּתַפְּוּחַ בְּעֵצִי הַיָּעָר. כִּן דּוֹרִי עם יִשְׁכִי שָׁעָר:)

(בַּבָּיר כְּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נַמָם וְכַשַּל חוּא לְיִשְׂרָאֵל:)

(כּוֹםי מְנֶת חֶלְקִי וְגוֹרֶלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי כִי:) (בְּבוֹרִי יְיָ לֹא אֲמִירֶנוּ. הָאֱמַרְנְוּהוּ וְהָאֱמִירְנוּ:) (בְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַבְּפִּיר יִנְהָם. אַל-יִהְיֶה כְגֵר וּכְאִישׁ נִדְּחָם:) (כְּרַצֶּה גָבּוֹר אֲשֵׁר לֹא יוֹכֵל צאנוֹ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמַאֲבֶל:) (כָּגְבּוֹר אֵין אֶיֶל וּכְאוֹרֶתַ נָם וּבוֹרֶתַ מַר צוֹרֶתַ:) (בְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַבְּפִיר לְעוֹבְיו. בְּרָקָב נַם בָּעָשׁ לְאּיְבָיו:) (בַּבִּיר כְּחַ כְּשָׁמִיר וְשְׁיֵת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנְלֶף זְוְת:) (כְּשָׁמִיר וְשַׁיִת צָרִים יְמַנֵּן. כְּצִפְּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָנֵן:) (בְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. בְּמַלְקוֹשׁ וְכַשֵּׁל לַדְבַקִים בּוֹ:) (בְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל־גּוֹנָלָיו. וּבְצֵל בְּנָפִיו יֵחֶסוּ מְנַחֲלָיו:) בְּצְפָּרִים עַל־עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיוֹ רְנָנוֹת נְנֵגֵן: (לְבַדּוֹ (יְיָ) הוֹא וְנִפְּלָאוֹת גְּדלוֹת עשֶׁה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:) לְצְבִי וְעָפֶּר דּוֹמֶה דּוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

לְפְנֵי עַפוֹּ יְיַשֶּׁר הַדוֹרִים. וִינַשְּׂאֵם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים: לְעוֹלָם חֶלְּקִי הוֹא וְצוּר לְבָבִי. בָּלָה שְׁאֵרִי לְךְּ וּלְּבָבִי:

(לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְּלָאוֹת גְּדלוֹת עשָׁה וְרַב נוֹרָאוֹת:) מָקוֹם אַהָּה לְעוֹלָמֶך. וְאֵין יוֹבְעַ אֶת־מְקוֹמֶך:

מוֹרָאִי אָל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי: : מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִנְּדֵּל־עוֹ שֵׁם וְיָ מְנוּסִי

מֶלֶדְ יָעַקב מִשְנֶב לָנו. הוא מְחוֹקְקָנוּ ומוֹשִׁיעָנוּ: מְגְהּוֹל יְשועוֹת מִשְען יְהִי לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:

מושל עוֹלָם מַלְכוּתֶּךָ. בְּכָל־דּוֹר וָדד מֶמְשַׁלְתֵּך: מִי יָמֶנְךְּ כְּאָח לִי לְצָרָח. הוֹשַע (יְיַ) כִּי יָדְדְּ לֹא קְצֵרְח:

מְקוֹר חַיִּים מִקְוָה יִשְׂרָאֵל. לֹא אָעֲוֹב כִּי מָעָוִי אֵל: מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאַוָה. לְשִׁמְדּ וּלְזִכְרְדּ נֶפֶשׁ תַּאַוָה:

מָגֵן הוּא לְכל הַחוֹסִים כּוֹ. אַשְׁרֵי אָרָם אֲשֶׁר עוֹז־לוֹבוֹ:

נָבֶר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נָאָדָּר וְנָאָזָר שְׁמוֹ בּּנְבוּרָה:

נָאֶמָן גַצַח יִשְרָאֵל וְגָאַלוֹ. לֹא יָשַׁקָר אַשְׁרֵי כָּל־חְוֹכֵי לוֹ: גַצַח וְשָׁרוּו הָאֵל הַנָּאֶמָן. מֵאֶלהִיו וְהוּרָה לֹא אַלְמָן:

נְפְלָא עַל כָּל־הַנִּפְּלָאִים. וּמִחְנַשֵּׂא עַל כָּל־הַנִּשְּׁאִים: נְקָרָשׁ וְנַעָרָץ אֱלֹהֵי קְרִשִּׁי. נָכוֹן וְנִשְׁנָב וְיָ נִפִּי:

נוֹקָם וְנוֹמֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאיְבִיו אִישׁ מִלְחָמָה:

גרי וְיָ בְּחָלוּ גרוֹ עלי ראשִי וְגר־לְּרִגְלִי רְבָּרוֹ: סוֹמֵךְ וְסוֹצֵד יְיָ סַלְּצִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְגשֵׁא פִּשְׁצִי: שָּהַדִי וְיָ סַלְצִי וְסִחָרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעָרִי וְשִּבְרִי:

יַנְיּ (יְיָ) וּמְצוּרָתֵנוּ. עֶוְרָתֵנוּ וּמְפַּלְּמֵנוּ: עווּוּ וָגָּבּוֹר עָנִי וְעָוְרִי. עֶלְיוֹן עוֹ לִי אַל יְהִי עָרִי:

עיר וְכַדִּישׁ שָׁת סְבִיבִיו מֵתֶר. אָבֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר: ער מְמַחֵר לְשַׁלֵּם נְמוּל לְאוֹּבָיו. שׁמֵר הַבְּרִית וָחֶסֶר לְאוֹהַבִּיו:

פָּרָה אֶת־אַבְרָהָם יְרִידוֹ. הוּא יִפְהֶה יִשְׂרָאֵל עַבְרּוֹ: פַּחַר יִצְחָק יִתָּן פַּחָרּוֹ עַל־צָרִי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְרּוֹ:

פּצֵל וְחַמֶּר וְדְרֵשׁ וּבֹדֵק בָּל־לְבָבוֹת לוֹ אֶהֶן־אֶדֶק:

צַח וְאָרוֹם דּוֹר בִּצְּבָאָיו אוֹת. עַלֹּ־בֵּן נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת: צַדִּיק יְיָ הַצּוּר הָּמִים. אֶּרְטַח עֲדֵי־עַר בְּצוּר עוֹלָמִים:

אָבָא הַשָּׁמַוִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׁרָפִּים עמְדִים מִפַּוְעַל לוֹ: קרוש הוא בְּבָל־מִינִי קְדָשׁוֹת. בָּחּוֹת שָׁלש קרוֹש מְשַּלְשוֹת:

קַיָּם לְעַלְמִין אָלָהָא חַיָּא. מָרָא רְאַרְעָא וּמְרָא רִשְׁמַיָּא: קוֹנִי מֶרֶחֶם מְקַנֵּא לְשׁנְאִיוּ ,קָרָן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקֹרְאִיוּ:

רְחוֹק מִפּל וְאֶת־כּל רוֹאֶה. כִּי־רָם יְיָ וְשְׁפָל יִרְאֶה: רֹעִי יָיָ לֹא אֶחְסַר כּלֹ. וְרַב־כְּחַ וְרַב־חֶסֶר לִכּלֹ:

רחום יְיַ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְבְוֹרֵי לֵב וְעָוֹן כּוֹבִשׁ:

רעי בְּלוֹ הוֹא מְחֲמִדִּים. מִשְׁפְּטִיו אֶמֶת מְתוּמִים וְחֲמוּדִים:
ראשון וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלֶם וְעֵד עוֹלֶם אַפְּתִּראֵל שבֹן עֵד:
שׁלִיט מֶלֶּךְ שְׁמִיּא בְּלִידְר וְדָר. לַהּ אֲנָא מְשַׁבָּה וּמְרוֹמֵם וּמְהַבָּר:
שׁמִשׁ וּמָגן יִי אֱלְהִים. שׁוֹפֵּט צֶּרֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבֹהִים:
שֹׁגיא כְחַ לֹא־מְצָאְנָהוּ. יַשְּׁגִיב בְּכֹחוֹ וּמִי כְמְהוּ:
שׁם וְי אָהְיָה אֲשֶׁר אָהְיָה. חּוֹעְפֹּח רְאֵם לוֹ בִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה שְׁלוֹם:
שׁם וְי אָהְיָה אֲשֶׁר אָהְיָה. חּוֹעְפֹּח רְאֵם לוֹ בִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה שְׁלוֹם:
שׁם וְי אָהְיָה וְשִׁלוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֶּר אֵלְיָה שְׁמוֹ נַפְּשִׁי חַלְּלִי:
שׁׁהַי מְאוֹרִי מַלְּבִּי וְאָלִי. חַלְּלוֹיְה שְׁמוֹ נַפְשִׁי חַלְלְי:
תְּתְחַפֶּר תִּהְבָּר מִּפִיף מִבּלֹ. חִוּכֵל לְבַּדְּךְ לֵעשוֹת אֶת־בּלֹ:
תְּתְחַפְּר חִפְּיִף מִבְּל הַעִּוֹם. תִּמְלְרִי. תִּאָוֹת נְמִים:
תְּתְחַבְּר וְתִּבְּרְתִי וְעִים. מִמְּל הָעִי אִפִּי גּוֹחִי וְגוֹיִי:
תְּתִחַלְתִי וְתִּבְּרָר וְעִים בְּלְבְר לִבְּדְּך לֵעשוֹת אֶת־בּל:
תְּתְחַבְּר חִבְּיִךְ מִבְּלְתְי מִבְּל. תִּבְּלְתְי. הַאָּצְוֹת נַפְשִׁי וֹתְשְׁבְּר.
תְּתְחַבְּר וְתִּבְּרִי וְעִיי. מִמְּמִי אִפִּי אִפִּי גּוֹחִי וְנִוֹי:
תְּמִים דְּרְבְּר חִּבְּלְתִי וְעִיי. מִמְּמִי אִפִּי אִפִּי גּוֹחִי וְנִיי:

ליום חמישי.

מִי כָמִוּךְ הַּעָה מוֹרָה. נִיב שְׂפָתִים אַפָּה בוֹרֵא: מַּחְשְׁבוֹתִיךְ עָמְקוּ וִלְמוּ. וּשְׁנוֹתִיךְ לֹא יִתְּפוּ: לֹא לִפְּרִוּךְ הַבְּמָחֶךּ. וְלֹא יָרְשְׁהָ מֵמְשׁלְתֵּךְ: לֹא לְפְּרִוּךְ הַבְּלָתְ מַלְכוּתָךְ. וְלֹא יָרְשְׁהָ מֵמְשׁלְתֵּךְ: לְעוֹלֶם יְהִי לְּךְּ לְבַהֶּךְ וְלֹא לַצְחֵרִים כְּכוֹרְ הוֹדֶךְּ: וְלֵא־תִמֵן לֵאלֹהִים אֲחָרִים הְּהַלְּתְךְ לַפְּסִילִים וְזָרִים: וְלָא־תִמוּן לֵאלֹהִים אָפֶּךְ: וְכְבוֹרְךְ לֹא אָלֹ הִקְּרִימְךְ. וְתוֹרְתְּךְ וְעַבְּרֵיךְ: אֶלְהֵינוּ עַלִּיִחוּרֶךְ אַפָּה עֵר אֱמֶת נִאַנַחְנוּ עַבְּרֵיךְ: לְפָנִיךְ לֹא אֵל הִקְּרִימְךְ. וּבִמְלַאבְהְּרָּ אִין זְר עִמְּךָ: לְפָנִיךְ לֹא אֵל הִקְּרִימְךְ. וּבִמְלַאבְהְּרָ אִין זָר עִמְּרָ: לא נועַצְהַ וְלֹא לְמַדְהַ בְּחַדֶּשְׁדְּ בְרִיאוֹת כִּי נְבְנְוֹחָ: מִמַעַמֵהָי מַחְשָׁבוֹתֵיךְ וּמִלִּבְּךְ בָּל־פָּעֻלּוֹתֶיךְ:

קצות דְּרָבֶיְדְ הַלֹּא הִבּּרְנוּ. וּמִפְּוְעשֶׁידְ הַן יָבְעְנוּ.

שָאַתָּה אֵל כּל יָצַרְתָּ לְבַדְּךְ מְאְוּמָה לֹא נִגְרָעְתָּ: לַצַּעְשׁוֹת מְלַאּרְחָּדְּ לֹא לָחַצְּהָ. וְנִם לְעָנֶר לֹא נִצְרֶכְהַ:

בִּי הָוִיתָ לִפְנֵי הַכּל. וְאָו בְּאֵין כּל לֹא נִצְרַרְבְתַּ כּל: בִּי מִאַהַבָּחָדְּ אֶח־עַבְהֶידְּ. כּל בָּרָאִתְ לִכְבוֹרֶדְּ:

וְלֹא־נְוֹדַע אֵל זוּלָתֶךּ. וְאֵין כָּמְוֹדְ וְאֵין כַּלְתֶּךְ: וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָז וָהָלְאָה. וְלֹא כָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:

וְנַם אַחֲהֶיךּ לֹא־יִהְיֶה אֵל. רִאשוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַסָּה יָחִיד ומְיָחָד. יְיָ אָחָד וֹשְׁמוֹ אֶחָד:

אָשֶׁר־מִי יַצַשֶּׁה כִמְלַאּכְהֶּךְ. כְּמַצַשְּׂיךְ וְכִּגְבוּרהָקִיךְ: אַון יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךְ. וְאֵין כְּרִיאָה כִּי אָם־כְּרִיאָתֶךְ (יּיּ מְלַאּכְהָּךְ): בָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּץׁ תַּעֲשֶׂה בַבּלֹ. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיֶתְ עַל־כּלֹ:

אין כְּמְוֹדְּ וְאֵין בִּלְחֶדְּ. כִּי אֵין אֱלֹהִים װּלֶחֶדְּ:

אַתָּח הָאֵל עְשֵׁה פֶּלֶא. וְדָבָר מִמְּךְ לֹא־יִפְּלֵא: מִי כָמְכָה נוֹרָא חָהִלֹת. אֱלֹהִים לְבַּדְּךָּ עוֹשֶׁה גְּרלוֹת:

אין אותת כְּמוֹ אוֹתהֶיף. אַף־אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֵּיף: אין הְבוּנָה כִּחָבוּנָמָף. אִין נְּרָלָה כִּנְרָלְמָף:

בּי מְאדׁ עֲמְקוּ מַחְשְׁבֹתִיךּ. וְגַבְּחוּ דַּרְבֵי אִרְחוֹתִיךּ: אֵין גַּאָנָה כְּמוֹ גַאַנָתָךָּ. אַרְ־אֵין עָנָנָה כְּענָנָחָדְּ:

אין לְרָשָׁה כְּמִוֹ צִּרָקָהָה. אין מְעַרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתָקְּ: אִין צְרָקָה כְּמוֹ צִּרָקָהָה. אִין מִשׁיְעָה כִּחְשׁיְעָהָהָּ:

אין זְרְוֹעַ כִּזְרְעוֹתָיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם בְּבוּרוֹתָיךְ: אין רַחָמִים כְּרַחַמְיּנִימֶךְ. אִין חֲנִינוּת בַּחֲנִינוּמֶךְ:

אין אֶלָחוּת בַּאלָחוּתֶך. וָאֵין מַפְּלִיא כְּשֵׁם תִפְּאַרְתֶּך:

בּי שְׁמוֹתֵיךּ אֵלִים מְרוּצִים. בְּזָכְרְדְּ לְחוּצִים לְתַפְּלִיא נְחוּצִים: וְאַשְׁף וְחַרְטֹם לֹא יִלְחֲצְוּךְּ. וְכָל־שֵׁם וְלַחֲט לֹא יְנַצְּחְוּךְ:

לא יְנַצְּחְוּךְ בָּל־הַחְבָמִים. בָּל־הַקְסְמִים וְהַתַּרְטָמִים:

אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲבָמִים. לא־יוּבְלוּ לְּהְעֵרוּמִים וְקְסְמִים. לְהָשִיב לְאָחוֹר מְזִפּוֹמֶיף. לְהָפֵּר עֲצַת סוֹר וְזַרָתֶף:

מָרְצוֹנְךְ לֹא יִעֲבִירְוּךְ. לֹא יְמַהַרְוּךְ וְלֹא יְאַחְרְוּךְ: עַצְּחָךְ חָפֵּרְ עֲצַח כְּלֹ־יְעָצִים. וְעָוְּךְ מַחֵלִישׁ לֵב אִמִּיצִים:

אַתָּה מְצַנָּה וּפַּחָדָּךְ מַשְׁנֶה. וָאֵין עַלֶּיְךְ פָּקִיר מְצַנָּה: אַפָּה מִקְנָה וָאֵינִךְ מְקַנָּה. לְּךְּ כָּל־מְקַנֶּה נָפֶּשׁ תִּרְנָה:

וְבָל־הַיְצוּרִים וְבָל־עִנְיָנָם. וְבָל־יְקְר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין הִמְיוֹנָם: לא מַחְשְבֹתָם מַחְשְׁבֹתֶוּך. כִּי אֵין בּוֹרֵא ווּלָתֶךְ:

ן הַקְיוֹן נִפְּלָא אֶלֹהִינוּ. וְאֵין הַקֶּרְ נִשְׂנָּב אֲרֹגִינוּ: סָחוּר מִבֶּל־סָחוּר וְעִמוּם מִבְּל־עָמוּם וּמִבָּל־בְּמוּם:

דק מבֶל־דַק וְצָפון מבל צְפוּן וְיָבל מבל יָבל: נִשְּנָב מִבֶּל־נִשְּׁנָב וְנָעָלָם מְבֶּל־נֶעְלָם וּשְמוּ לְעוֹלָם:

בְּרְוֹהַ מִבְּלֹ־נְּרְוֹהַ וְעֶלְיוֹן מִבְּלֹ־עֶלְיוֹן וּמִבְּלֹ־חֶבְיוֹן: חָבוּי וְעֵמֹק מִבְּלֹ־עָמֹק. לֵב בְּלֹ־הַצֵּת עַלִיו חָמוּק:

שָׁאֵין שֵּבֶל וּמַדָּע וְחָבְמָה יְכלִים לְחַשְׁוֹת לוֹ בָּל־מְאִוּמָה: לא מַשִּׁינִים לוֹ אֵיך וְכַּמֶּה. לא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶח:

מִקְרֶה וְעַרְעֵי וְשִׁנּוּי וְשָׁפֵּל. וְהֶבֶר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם־אְפֶּל: וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מָרָאָה וָצֶבֶע. וְלֹא כָּלֹ־מֶבֵע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וָשֶׁבַע:

לָבן נְבוּכוֹת כָּל־עֶשְׁתנֹת. וְנִבְהָלִים כָּל־הַחִשְׁבנוֹת: וְכָל־שַּׂרְעַפִּים וְכָל־הַרְחוֹרִים נִלְאִים לָשׁוּם בּוֹ שְׁעוּרִים.

מְלְשַׁעַרֵהוּ וּמִלְּהַגְּבִּילֵהוּ. מִלְּתָאָרֵהוּ וּמִלְפַרְסְמֵהוּ: בָּכֶל־שִׁבְלֵנִי חָפַּשִׁנְוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה־הוּא:

לא מְצָאוֶנְהוּ וְלֹא יְרַעְנְוּהוּ. אַךְ מִפַּוְעַשָּׁיו הִכַּרְנְוּהוּ.

שָׁתוּא לְבַהּוֹ יוצֵר שָּחָה. חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם מְיָחָר:
כִּי הוּא הְיָה לַכֹּל קוֹבִם. עַל־בֵּן נִקְרָא אֵּלְהֵוּ ,קְבָם:
בַּצְשׁוֹחוֹ בְּלִי כָל־מְאוּם שָּח־כּּל. יָבְעְנוּ כִּי הוּא כּל יָכל:
בַּצְשׁוֹחוֹ בְּלִי כָל־מְאוּם שָּח־כּל. יָבְעְנוּ כִּי הוּא שֵּלֹהֵי עוֹלָם:
בְּבָל־יוֹם יִיוֹם בְּחַרְמָה כָּלָם. יָבְעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בְּאֲשֶׁר הְיָה קוֹבִם לְכָלָם. יָבְעְנוּ כִּי הוּא חֵי (וְקַיָם) לְעוֹלָם:
נְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְבְנוּ בְּלְבֵנוּ וְלֹא בְסִפּוּרְנוּ:
לְמַבְּשׁׁ וְנְדֶשׁ לֹא נְשַׁצְבֵּהוּ. לְמָפֵל וְתְאֵר לֹא נְבַקּהוּ:
נְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְבְנוּ בְּלְבֵּנוּ וְלֹא בְסִפּוּרְנוּ:
נְאֵים וְהַבְּשְׁבָר וְנִצֶּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב:
נְלְא נְחַשְּבֵחוּ לְעָקָר וְנִצְּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב:
נְלְא נְחַשְּבֵחוֹ לְעָקָר וְנִצְּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב:
נְלְא נְחַשְּבֵחוּ וְעָקֹר וְנִצְּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב:
נְלְשְׁבָר בַּמִיוֹת וְשִׁלְשׁ נִירוֹת. וְשִׁלשׁ גְּנִרוֹת וְעְחוֹת וִמְהוֹת:
בְלְם יִבְלוּ אַף יַחַלְפִוּ. הֵם יִאְרָה וְשִׁלְשׁ יִבְלֹנוֹ בְּיִבְיִם וְבְלִים אַחָר וְמִילְפוֹי בְּוֹלְנִים וְבִילִם מִוֹן וְבָלְים יִבְלוּ אַף יַחְלְפוּי. הֵם יִאִלְה וְבִין וְבָּלִים בְּנִים וְבִּלְים בִּילִים אָּבְיֹב וְחָבְיִם אֵקְבּיוֹ וְלְחִיב:
בְּלְם יִבְלוֹ אַף יַחֲלְפִוּ הַם יִבְלִּה בְּלְחִי בְּיִלְם. כִּיִים הִיבְלִוּ בְּיִבְּלְם וְבְלָּה בְבָּלְם יִבְלֹי וְתְיִם אֵשְׁתֹּר וּתְבַלָּה בְכָלְה בִּלְם יִבְלוֹ אַף יְחָלְבֹיֹה בְלְּה בְלָּב הִי בְלִי בִּוֹבְיִם בְּאִים בְּלְבִים בְּבְעִים בְּרְיִבְיִים אָבְרֹי בְּחָר. בִּי הוֹי שִׁרְיִבְי בִּי הִוֹים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיִם בְּלִבּים בְּבְים יִבְלוּ בְּיִבְים בְּיִבְלִים בְּיִבּל בִּים בְּבְים בְּבְּיוֹב בְּיִבְיוֹם בְּיבְּבְים בְיִבְים בְּבְּי בְּיִבְים בְּיבּל בְּים בְּבָּב בּוֹב בּיוֹב בְּי בְּבְּי בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּבָּבְים בְּבְים בְּיִבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּבְים בְּבְּבְים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיוֹם בְּיִבְים בְּבְים בְּיִבְיוֹים בְּבִים בְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּבּים בְּבְים בְּיִבְים ב

ליום ששי.

בּי בִּדְבָרָךְ בָּלְ־יִצוּהֶיךְ. וּמַוְעַשֵּׁה חָפִּצְּךְ בְּמַאֲמָהֶיךִ:
אָּמָה לְבַּדְּךְ יוֹצֵר כּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מְעַשָּׁה לְעַשֵּׁהוּ:
אָּו (מּי אַף) יָחִילוּ מִים חַיִּים מְפָּנֵיךּ אֲלְהִים חַיִּים:
בְּעַשְׁר אָרֶץ וְנָסוּ מָוְם. וְנָמְפוּ (מֵיִם) מִוֹדְהשְׁמָיִם:
עְשֵׁיתָ כָל־חָפְּצָּךְ וְנָסוּ מָוְם. וְנָמְפוּ (מֵיִם) מִוֹדְהשְׁמָיִם:
עְשֵׁיתָ כָל־חָפְצָּךְ וְבַהֶּךְ. וַכִּלְאַכְחְּךָּ וֹאַ נִצְיָרָכְתָּ עֵוֹר בְּנָנְהָּךְ:
וּלְא יָעִפְּהָּ וֹלֹא יָנֵעְהָּ. כִּילֹאְכִחְּךְּ וֹמְעָתָּךְ. וּלְעוֹלְם כָּל־כִּבוֹרְךְ אִתְּרָ:
וְלֹא יָעִפְּהָ וְלֹא יָנֵעְהָּ. כִּי בִמְלְאכִחְּדְּ וֹא עָמְלְהָּ:
וְלֹא יָעִפְּהָ וְלֹא יְנֵעְהָּ. וִּמְלַאְרָהְ וֹמִנְעָתָּךְ וֹמְנְעָהְרֹי מִיִּבְּרְ וֹמִיְעָהָרִיךְ וִצְּהָרָרְ אִתְּרָ:
וְלֹא יָעִפְּהָ וְלֹא יְנֵעְהָּ כִּי בִמְלְאכִהְּדְּ וֹא עָמְלְהָּ:

וְלֹא אַחַרְתּוֹ וְלֹא מְהַרְתּוֹ. הַכּּל עֲשִׂיחוֹ נָפֶּה כְעָתּוֹ:

מְבָּלִי מְאִוּמָה כּל חָדֵּשְׁתָּ. וְאֶת־הַכּל בְּלִי כל (יייּ כְּלִי) בְּעֻלְתָּ: וַעַל לא־יְסוֹר הַכּל נָסַרָּהָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲדְּ כּל הָּלִיתָ:

וְרְעָת עוֹלֶם אֶת־כּל נשְׁאוֹת מֵראשׁ וְעַד־סוף וְאִינָן נְלְאוֹת:

בְּגִינֶיףְ לֹא דָבֶר הָקְשָׁת. רְצוֹנְךְ בָּל־רְבַּר רוּחֲךְּ עשָׁת:

לְפְעַלֶּתְךּ לֹא דָמְיתָ. אֶל כָּל־תְאַר לֹא שְׁוְיתָ:

וְלֹא קִדְּמָה לִמְלַאכְחְּדְ מְלָאכָה. הָכְמָתְדְּ הִיא הַכּּל עָרְכָה:

לָרְצוֹנְהָ לֹא קַדְּמוּ וְאָחֲרוּ. וְעַל־חֶפְצְּהְ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ: מְכֶּל־חָפְצְּהְ לֹא שָׁבְחָהָּ. וְדָבֶר אֶחָר לֹא חָסְרֶהָּ:

לא הָחֶסַרְהַ וְלֹא הָעֶבְפְּתָ. וְדָבָר בִק בָּם לֹא פָּאֶלְהַ:

אַפָּה הָשַּבְּחֵם וּמִי הַתְעִיכָם. וְשֶׁמֶץ דָּכָר לֹא נִמְצָא כָם:

הַחְלְּוֹתָ בְּחָבְמָה צַשִּיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְרַצַת כִּלִיתָם:

בּרָאשִׁיח וְעַר אַחָרִיח עֲשׂוּיִם בָּאֶכֶּח וּכְיְשֶׁר וְטוֹכ רְאוּיִם:

יָקְקַמְעָ בְּמַעֲשׁי יָהֶיף רב רַבְּחָמֶיךְ וְחַסְּהֶיף:

בִּי רַחֲמֶיְדְּ וַחֲסָבֶיִּדְ הַלֹּא מֵעוֹלָם עַלְּעַבְּרֵיִדְּ:

וְעַר־לֹא כֶל־חֵי הוּכָן לְבַלְבֵל. לִפְנֵי אבׁל תִּתֶּן־אְבֶּל: יִּמְוֹזוְ וּמְכוֹן מַעַשֶּׁח בְּפִּי כֹל. צְרְכֵי חַכּל בַּאֲשֶׁר לַכּל:

שְׁלְשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָו הֲכִינוֹתָם לְאַחֲרוֹנִים:

אָן עָמִיתָ אוֹר כַּשַּׁלְמָה. אֶבֶר מְאוֹרוֹת מְפוּוּל שַּׁלְמָה:

בְּמֶרֶם כָּל־יִצִיר מְאד נָּדְלְתָּ. וְאַחַר כּל מְאד נתְנַּדְּלְתָּ:

אָן בְּאֵין לְבוש הור וְהָרָר לוֹבִשׁ. ער־לא ארַג גַאוּת לָבַשׁ:

אור בַּשַּׂלְמָח וְבַמְעִיל עָטֶח. שְׁמַיִם בַּיְרִיעָה נוֹמֶח: עִשִּׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:

הַבְּלַתְ בִּין מִיָם לְמָיִם בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשְּׁמִים: מִוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרָץ מִנִם וְעוֹף יִעוֹפָף עַל־(פִּנִי רְקִיעַ) הַשְּׁמֵיִם:

אַשֶּׁב וְחָצִיר לָּבְשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְּבָל־בָּהַמָּה:
בְּקְרָן שְׁמֵן גַּן נָמַעְּפָ שְּלִּרָשִׁה אֲלִרְטִּאֶּרֶם אֲשֶׁר עָשִּׂיתָ:
עְוֶר בְּנָנְוְדוֹ עַשְׂיתָ לוֹ. הִי מַחְסרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:
בְּלִרמַעֲשֶׂיךְ בְּיָרוֹ מִפָּה. וְמַחַת רַגְּלִיו תַכּל שַׁפְּה.
עְשִׁיתָ לוֹ בְּחָנֶּח לְשָׁרֵת. לְהַרָּרַת־קְּדֶשׁ וּלְתִפְּאָרֶת:
שֵׁמְשִׁיךְ לִוֹ בְּבָוֹ חָבְּמַת אֲלְהִים. כִּי יְצַרְתוֹ לְךְּ בְּצֶלְם אֱלֹהִים:
שֹׁמְשִׁיךְ כְּאֹד רַבּוּ וְנָדְלוֹ. וְשִׁמְךְ יְיָ בְּלֶם בְּחָבְּמָח:
מִצְשִׂיךְ מְאֹד רַבּוּ וְנָדְלוֹ. וְשִׁמְךְ יְיָ בָּלֶם בְּחָבְּמָעֻוֹן הְיֹלוֹ:
בל פָּנְעְלָהְ לַפַּוֹעְנֶבְּ וֹ וְלִּרְכוֹיִךְ בָּלֹרִקְנְיִנְ, בְּיֹ

ליום השבת.

אָז בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְּסָ. יוֹם הַשַּׁבָּח עַל־בּן בּּרְכְּסָ:
אָז בַּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְסָ. יוֹם הַשַּׁבָּח עַל־בּן בּּרְכְּסָ:
נְעַל בָּל־פְּעַל הְּהַלָּה עֲרוּכָה. חֲסִיתֵיךְ בְּכַל־עַת יְבַרְרוּק:
בְּרוּך יְיִ יוֹצֵר בְּלָם. צֵּלְהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלֶם:
בְּרוּך יְיִ יוֹצֵר בְּלָם. צֵּלְהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלֶם:
נִבְּמְצְרָים הַחִלְּוֹסְ לְהוֹתְעַ כִּי מְאֹד נַעֲלִיסְ
עַל־כָּל־אָלְהִים בַּעֲשׁוֹת בְּהָם שִׁפְּטִים נְּרְלִים וּבִאלהֵיהָם:
נְבְנְעָהְ עָמָּף לָצְשׁוֹת לָךְ שֵׁם תִּפְּאָרֶת לְהַיִּבְאלהִיהָבּ
נְבְנְעָהְ לָצְשִׁה בְּנִשְׁ הַיִּיבְ הַשְּׁמִים. וְנִם־הָעָבִר שְׁבָּר הַיְּבְר מִיְּבְר לְּהִיּ לְּבְּר;
נְבְּרְהְ עִפְּּך הְבִּים עַמָּוֹם. וְבָעְפָּר שְׁצֵר וֹמְצוֹּר מְיִבְר:
נְבְעָהְ לָּנְפִּף הְבָּוֹ שְׁמָיִם. וְבָעְפָּר שְצֵּר וֹמְצוֹר מְוֹבְר:
בְּעְבוֹר וְשְׁמְר הְבָּים עַמָּוֹם. וְבָעְפָּר שְׁצֵר וֹמְצוֹל לְאָשִׁים:
בְּעְבוֹר וִשְׁמְר הְבָּים עַמָּים וְחַלִּים. וִיִיְרְשׁוּ צִּוֹיְבָּר:
בְּעְבוֹר וִשְׁמְר הְנִבְים תַּמְנִם וְבָּים עַמָּים. וְבָעְפָּר שְׁצֵר וֹמְצוֹר מְוֹב וֹתְבָּר:
בְּעְבוֹר וִשְׁמְר הְנִים בְבָּבִים עַמָּים. וִיִיְרְשׁוּ צִּיִבְ הִבְּים וְעָמֵל לְּאָשִׁים:
בְּעְבוֹר וִשְׁמְר הְבָּים וְחַלִּים וְחֹלִים וְחִלִּים וְחִלְּים וְחֹלִים וְחִבּים וְחִבּים וְחִינֹם. וִייְרְשׁוּ הְּוֹיִם וְחִבְּים וְחַלְּים וְחֹלִים וְחֹלִים וְחִלִּים וְחִלְּים וְחֹלִים וְחִלְים וְחִלְּים וְחוֹרוֹת. אִמְיִם וְחוֹנִים וְעַמֵּל לְּאָבְים וְחוֹרתוֹת.

יַיָּתְעַדְנוּ בָּמָרְעָה שָׁמֵן. וּמַחַלְּמִישׁ צוּר פַּלְגִי־שָׁמֶן: בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קְרָשֶׁךּ. וַיְפָּאָרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךּ:

נַתְּאמֶר פּה אֵשֵׁב לְאָרֶךְ יָמִים צִירָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:

וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְוַבֵּּןרוּ. לְּךְּ יִתְרוֹעֵעוּ אַף־יָשְׁירוּ: בּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יִי יְבַבְּרוּ וְיוֹרוּ שִׁמְדְּ יִיָּ:

ָהֶמִיבְתְ מְאד לָרָאשׁוֹנִים. כֵּן תִּימִיב נַּם לְאַחֲרוֹנִים: יָן הָשִׁישׁ נָא עָלִינוּ. כַּאֲשֶׁר־שַׂשְׁהָ עַל־אָכֹחִינוּ.

אתנו לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹרֶה לְךְּ לְעוֹלָם כִּי־תִיטִיב: יְיָ תִּבְנֶה עִירָדְּ מְהַרָה. כִּי עָלֵיהָ שִׁמְדְּ נִקְרָא:

וָקֶרֶן דָּוֶר תַּצְּמֶיחַ בָּה. וְתִשְׁכּן לְעוֹלָם יְיָ בְּקְרְבָּה: וֹבְחֵי־צֶּרֶק שְׁמָּה וִוְבְּחָה. וְכִימִי ֻקָרָם הָּעֶרַכ מִנְחָה:

וּכָרֵךְ עַמְּקְ בְּאוֹר פָּגֶיְךְ. כִּי חֲפָצִים לַעֲשׁוֹת רְצוֹגֶךְ: וּכְרְצוֹנְךְ תַּעָשֶׁה חֵפְצְנִוּ. חַבֶּט־נָא עַמְּךְ כָלְנִיּ:

בְּחַרְמָּנוּ הֵיוֹת לְּךְּ לְעַם סְנָלָה. עַל־עַמְּךְ בִּרְבָתֶּךְ מֶּלָה: וָמָמִיר וְסַפֵּר הְהַלְּמֶךְ. וּיְהַלֵּל לְשֵׁם הִפְּצִרְמֶּךְ:

נִמְבָּרְכָתְהְ עַמְּקְדְ יְבֹרָהְ. כִּי אָת כָּלֹ־אֲשֶׁר־תְּבָרֵהְ מְבֹרָהְ: וַאֲנִי בְּעוֹרִי אֲחַלְלָה בּוֹרָאִי. וַאֲבָרֶכְהָה כָּל־יְמֵי צְּבָאִי:

יָהִי שֵׁם יְיָ מְבַרָּךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַר הָעוֹלְם:

פַּבְּחוּב. בְּרוּך יְיָ אֲלֶהֵי יִשְּׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיּאִמְרוּ כָל־הָעָם שָּׁמְה יִי אֱלָהַי יִשְּׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיּאִמְרוּ כָל־הָעָם אָמִן וְהַלֵּל לִייִ: עָנָה דְנִיּאֵל וְאָמַר לְהָוָא שְׁמֵה הִּי־אֱלָהָא מְכְּרָה מִּן־עָלְמָא וְנְבוּרְתָא וּנְבוּרְתָא הִּי־לֵּה הִיא: וְנָגָאֲמֵר. וַיּאמְרוּ הַלְּוִים וֹשְׁוּע וְיִבְרְכוּ שֵׁבְבְּנָה שׁבֵּבְנָה הוֹרָיָה שְׁבַנְיָה שִׁבְּנְה פָּתַחְיָה קּוּמוּ בְּּרְכוּ אֶתְד יְיִ אֱלֹהֵי יִשְּׁרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְעָד הָעוֹלָם וְעָד הָעוֹלָם וְעָד הָעוֹלָם וְעָד הָעוֹלָם וְעָד הָעוֹלְם וְעָד הָעוֹלְם וְעָד הָעוֹלְם וְעָד הָעוֹלְם וְעָד הַעוֹלְם וְאָב הָעוֹלְם וְעָד הַעוֹלְם וְעָד הִיּאָמָה בְּּנִיד בָּרוּךְ בְּיִנִיד בְּרוּךְ בְּיִנִיד בְּרוּךְ בְּיִיד בְּרוּךְ בִּיִיד בְּרוּךְ בִּיִיד בְּרוּךְ בִּיִיד בְּרוּךְ בִּיִיד אָחִריִי לְעִינִי בָּלְ־הִקְּחָה יִיִ אֱלְהֵי יִשְׂרָאֵל אְבִינִנוֹ מַעוֹלִם וְעָד־תוֹלְם: וּאַבְּרְ בְּנִיד בְּעִרְבְּלְּם וִעְדִר הָעָם אָמִן הַלְּלֹנִיה: יְנָאֲמָר. זִיְבְּבְיְנִיד בְּרִר בְּרוּךְ בִּיִר בְּעִבּיב בְּרוּךְ בְּיִיד אָבְינִיד בְּיִר הְעִבּיב בְּרִיךְ בִּילְבָּי יִישְׁבְּיִּבְיִי הְיִבְּבְינִיד אָּבְיִים בִּעִיד בְּעָבִיי הְיִיבְּיִיב בְּיִיד הָעָבְּיִבְינִיד בְּיִר הְעִבּייִי לְעִיבִי בְּלְבִייִי בְּעָב יִיִּיב בְּיִבּיר בְּיִיד בְּיִבּיר בְּיִר בְּיִבְּיִיך בְּיִבּיר בְּרִיך בְּיִבְיב בְּיִבּיר בְּיִבּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּעִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיבְייִי בְּיִיר בְּיִייִי בְּיִיר בְּיִייִי בְּיִיר בְּיִיר בְּיִייִי בְּיִיר בְּייִי בְּיִיר בְּיִייִי בְּיִיר בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיִיי בְּיִייְים בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִים בְּיִייִי בְּיִייְבְייִייִי בְּיִייִים בִּייִייִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִ

שיר הכבור.

פותחין הארון .

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זרה מלך הכבור יי עזוז וגבור יי גבור מלחמרה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבור: מי הוא זה מלך הכבור יי צבאות הוא מלך הכבור סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אָאֶרגֹ. כִּי אֵלֶיךְ נַפְשִׁי חַעֵרגֹ:

בַּפְשִׁי חִפְּוָדָה בְּצֵל יָהֶךְּ. לָרַעַת כָּל־רָז סוֹהֶךְּ:

עַל־בֵּן אֲרַבֵּר בְּךָ נִכְבָּרוֹת. וְשִׁמְךְ אֲכַבֵּר בְּשִירֵי יְרִירת:

ע"ם א"ב.

אָסַפְּרָה כְבוֹרָךְ וְלֹא רָאִיחִיף. אֲדַפְּף אֲכַנְּךְ וְלֹא יְדַעְתִּיף:

בְּיַר נְבִיאֶיךְ בְּסוֹר עֲבָרֶיךְ דִּמְיתָ חֲרֵר כְּבוֹר חֹוֶבֶף: נְּרָלַחָדְ וּנְבוּרָחֶדְּ בִּנוּ לְחְאֶרְ פְּאַלְחָדְּ:

דְּפוּ אֹתְךְ וְלֹא־כְפִי נֶשְׁךְ. וַיַּשְׁוּרְךְ לְפִי מַעַשְׂיךְ: הִמְשִׁילִיךְ בְּרָב חָזִינוֹת. הִנְּדְ אֶחָר בְּכָּל־דִּמְינוֹת:

נַנֶּהָוּוּ בְדָּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעֵר רֹאשְׁדְּ בְּשִׂיבָה וְשַׁחֲרוּת: זַּקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחַרוּת בְּיוֹם זְּלֶרֵב. בְּאִישׁ מִלְּחָמוֹת יָדִיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כְּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּוְרְוֹעַ קָּרְשׁוֹ: פַלְלֵי אוֹרוֹת ראשוֹ נִמְלָא. וּקְוּצּוֹתִיו רְסִיפֵי לְוֵלָה:

יָתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְחוּא יִהְיֶח־לִּי לַעַּמֶרֶת צְבִי: בָּחֶם שָׁחוֹר פָּו דְּמוּת ראשוֹ. וְחַק עַל־מֵצַח כְּכוֹר שֵם קָרְשוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֶמָתוֹ לוֹ עִמְרָה עֲטָרָה: מַחְלְפוֹת ראשוֹ בְּבִימִי בְחָרוֹת. קְוָצוֹתִיו חַּלְחַּלִים שְחרוֹת:

יָנֶה הַאָּדֶק צְבִי תִפְאַרְתוֹ יַעֲלֶה־נְּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ: סְגָּלְתוֹ הָהִי בְיָרוֹ עֲמֶרֶת. וֹצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְּאֵרֶת:

צָמֶסִים נְשָׂאָם שָמֶרֶת עִנְּרָם. מִאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינִיו כִּבְּרָם:

פְּאֵרוֹ עָלֵי וּפְאַרִי עָלָיוּ. וְקָרוֹב אֵלֵי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צח וְאָרוֹם לִּלְבוּשׁוֹ אָרם. פּוּרָה בְרָרְכוֹ בְּכֹאוֹ מֵאָרוֹם: קשר חְפִּלִּיו הָרָאָה לֶעָנִו. חִמינַת יְיַ לְנֶגֶר עִינִיו:

אָשֶּׁר הְּיִּאָן טְּוְ בְּיִלְּאָר הְשִּׁר. יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בָּם לִהָתְפְּאֵר: רוֹצֵה בָעַפוֹו עֲנָוִים יִפָּאֵר. יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בָּם לִהְתְפְּאֵר:

ראש־דְּכַרְדְּ אֶמֶת, קרֵא מֵראש דּר וָדר, עַם דּוְרְשֶׁיְדְּ דְּרוֹש:

שִׁית הַמוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיךּ. וְרַנְּתִי תִּקְרַב אֵלֶיף:

הָּהָלָתִי הָּהִי לְרֹאשְׁךְּ עֲטֶבֶת. וּהְפַּלָתִי הִפּוֹן קְשְּבֶת:

תִיקר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךְ. בְּשִׁיר יוּשַׁר עַל־קָרְבְּנֶיךְ: בּרְכָתִי תַעַלֶּה לְראשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַּדִּיק בַּבִּיר:

וּבְבָרְבָתִי תְנַעֲנַע־לִּי רֹאשׁ. וְאֹתָה קַח־לְּךְ בִּבְשְׂמִים רֹאשׁ: יָצֶרַכּדֹנָא שִׁיחִי עָלֶיף. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיף:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והחוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

סוגרין הארון .

מזמורים של יום.

Nach dem Morgen-Gottesdienst werden an den einzelnen Wochentagen folgende Psalmen gelesen.

(Am Sonntag.)

חיום יום ראשון כשכת שבו היו הלוים אומרים ככית המקרש:

(כד) לְדָוֹד מִיְמוֹר לֵייִ הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָה תַּבֵל וְיִשְבִּי

בָּה: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָה וְעַל־יְנָהָרוֹת יְכוֹנְגָּהָ:

מִי יַעַלֶּה בָּהַר יִיִ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם לְּדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם

וֹבְר לֵבְכ אֲשָׁר לֹא־נְשְׂא לַשְׁוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע

לְמִרְמָה: יִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יִיִ וּצְדָקְה מֵאָלהֵי יִשְׁעוֹ:

זָח דּוֹר דּרְשִׁיו מְבַקְשִׁי פָּנֶיְהְ יַעְקֹב מֶלְה: שְׂאוּ שְׁעָרִים לָאשִׁיכֶם וְּשָׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹר: מִי־

עָלֶרְ הַבְּבוֹר: מִיּד שְׁאוּ בָּהְהַי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיּר שְׁאוּ בָּחְהַנִּ וּיִבְּאוֹ וְנְבּוֹר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹר: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: שְׂאוּ מָלֶרְ הַבְּבוֹר: מִי צִּבְּוֹת הוּא זֶה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יִי צְבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי מִלְּהְ הַבְּבוֹר: מִי מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יִיִ צְבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִילִם בְּרִים רָאשִׁיכֶם וּשְׁאוּ בִּחְתֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי מִי בּוֹה מֵלֶלְךְ הַבְּבוֹר יִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶלְךְ הַבְּבוֹר יִי צְּבְאוֹת הוּא מָלְרָ הַבְּבוֹר יִי בִי בִּוֹר יִי צְבְּאוֹת הוּא מֶלְרְ הַבְּבוֹר יִי בִּבְבוֹר יִי בְּבִיוֹם הוֹבּא מֵלְלֶךְ הַבְּבּבוֹר יִי בְּבּוֹר יִי צְבְאוֹת הוּא מָלְרְ הַבְּבְבוֹר יִי בְּבּוֹר יִי בְּבְאוֹת הוּא זִבּי מְלֵבְיּים בּוֹבִיף הִי בּבּוֹר יִי בְּבּוֹר הִי בִּבּים בּיִבּים הִבּּתְּיִים בּּחִים בּיִבְּיִים בִּבְּבּוֹר בִייִּ מִינְבִיּם בּוֹים בִּבּים בִּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בִּים בְּיִבְּבּיוֹר בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבּיוֹר בְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבִּיִים בְּבְּתְיוֹי בְּיִבְּיִבְיּבְּיוֹר בְּבִּבּיתוֹי בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיוֹם בְּיִים בְּבְּיוֹבְּיוֹבְּיוֹב בְּבִים בּיבְּיִים בְּבְּבְּבְּיוֹי בְּשְׁיוֹבְיוֹי בְּבְּלְים בְּבְּיוֹי בְּיִבְּבְיבְיוֹי בְּיִים בְּבְּבוֹי בְּיוֹי בְּיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹ בִּיּים בְּבְּיִים בְּבִיּבְּיִים בְּיִיּים בְּבְּים בְּיִים בְּיבִּים בְּיבְיּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְ

(Am Montag.)

היום יום שני בשבת שבו היו הלוים אימרים בבית המקרש:

(מח) שִׁיר מִוְמוֹר לִבְנֵי־קְרַח: נְּרוֹל יְיָ וּמְהֻלְּל מְאַרֹּ
בְּעִיר אֱלֹחִינוּ הַר־בְּרְשׁוֹ: יְפֵּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כְּל־הָאָרֵץ
הַר־צִיּוֹן יַרְבְּתֵי צָפּוֹן קֹרִית מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתְיִּהְ
נוֹרַע לְמִשְׁנָּב: כִּי־הָנֵּה הַמְּלֶבִים נוֹעֲרוּ עַבְרוּ יַחְדָּו: הַמְּח נִוֹרַע לְמִשְׁנָב: כִּי־הָנֵּה הַמְּלֶבִים נוֹעֲרוּ עַבְרוּ יַחְדָּו: הַמְּח חִילּ בִּיֹלֹנְה: בְּעִיר אֲלָהִים שְׁם חִיל
בִּיוֹלְרָה: בְּעִינוּ בְּעִיר יִיִ־צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהִים שָׁם חִיל
שְׁמִלְנוֹ בֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יִיִ־צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהִים חַסְּבֶּך בְּנִיר אֶלְהִים בִּן הְיִבּלְתְּ אֵלְהִים הַמְּלְבִּי בְּלְּתִּים הַבְּיִלְּתְרִי אָלְהִים בִּן הְהַבְּלְתִּי אֵלְהִים חַסְּבֶּךְ בְּבְּאוֹת הְיִיבּלְלְבִּי בְּעִיר אָלְהִים הַן הְהַלְּתְרְ עַל־קְצְוִי־אָבֶץ בְּיִבּי בְּשְׁבִּר אָלְהִים בֵּן הְּהַלְּתְרְ עַל־קְצְוִי־אָבֶץ בְּיִבּי בְּשִׁבְּי בְּלְהִים בֵּן הְּהַלְּתְרְ עַל־קְצְוִי־אָבֶרְן בְּבְּיוֹב בְּעִיר וְיִרְבְּעִיר הְּבָּבְאוֹת בְּעִיר אֶלְהִים חַסְבֶּךְ בְּבְּעִיר וְיִיבְבָּאוֹת בְּעִרְר אֵלְהִים בְּן הְחִבְּלְנִיך בְּיִבְּיִים בְּלְבִיים בּוֹ הְהִבְּלְתִים הְבִּוֹים הְשָּבוּ הְבִּבְּעִיר אֲלְהִים חַסְבֶּךְ בְּבְּשִׁים בְּיִר הְיִרְבְבְּעִיר הְבָּבְּיתוֹי בְּנִיר הְבָּבְיוֹים בְּּבְּבִייר הְבָּבְיוֹב בְּבְיר הְבָּבְיוֹים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִר הְבָּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיִבְייִים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיר בְּבְּבִיים בּבּיים הִים בּבּיים הִים בּבּיים בְּבְּבְיוֹים בְּיִבּים בְּיִּיבְיּבְּיִים בְּבִּיר בְּבְּיִים בְּבִּיִּים בְּבְּיִים בְּבִיּים בִּים בּיוֹים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִּיבְּיוֹבְּיוֹבְי בְּבְּבְּיוֹבְיוֹבְּבְּיוֹבְיִילְיוֹבְיּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבִּיוֹי בְּבְּבְּיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבִיים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּבְּבִּיי בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבִּיים בְּיבְּוּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוּבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבִיים בּיבְּבְיוֹים בּוּיוֹים בְּיוֹבְיוּים בּבִּים בּבְּבְיוֹים בּיבְיוּיוֹים בּבִּיוֹים בּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיבְיים בּוּבְבִיים בּב

מָלְאָה יְמִנֶּךְ: יִשְׁמֵח הַר־צִיּוֹן הָנֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּרָה לְמַצֵן מִשְׁפַּמֶיף: סְבּוּ צִיּוֹן וְחַקִּיפְוּהָ סִפְּרוּ מִנְּדֶלֶיה: שִׁיתוּ לְבָּכֶם לְחֵילָה פַּסְנוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן הְסַפְּרוּ לְרוֹר אַחָרוֹן: כִּי וָה אֱלֹחִים אֱלֹחֵינוּ עוֹלֶם נָעֶר הוּא יְנַחֲנֵנוּ על־מוּת:

(Mm Dienstag.)

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש: (פב) מוְמוֹר לְאָסָף אֱלֹתִים נִצְיב בַּעַרַת־אֵל בָּקָרֶב אַלהִים יִשְׁפּט: עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֵל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־ סֶלָה: שִׁפְּטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וְרָשׁ הַצְּדְיקוּ: פַּלְטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּר רְשָׁעִים הַאָּילוּ: לֹא יָרְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָּה יַתְהַלָּכוּ יִפְוֹשוּ בָּל־מְוֹסְרֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֶלהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן בֻּלְּכֶם: אָבֵן בְּאָדָם הְמוּתוֹן וּכְאַחַר הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹחִים שְׁפְּטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתְּה תְנְחַל בְּכָל־הַנּוֹיִם:

(צד) אַל־נְבָקְמוֹת יִיָּ אֵל נְבָקְמוֹת הוֹפְיעַ: הַנְּשֵׁא שׁפֵּט (צד) אַל־נְבָקְמוֹת יִיָּ אֵל נְבָקְמוֹת הוֹפְיעַ: הַנְּשֵׁא שׁפֵּט הָאָרֶץ הָשֵׁב נְּמוּל עַל־גָּאִים: עַר־מָתַי רְשָׁעִים וֹיְיָ עַר־ מָתַי רָשָׁעִים יַעַלְזוּ: יַבְּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְרוּ בָּל־פְּעַלִי אָנָן: עַפָּף וְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלֶחְךּ יְעַנוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַחַרְגוּ ויתוֹמִים וְרַצְּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶח־יָה וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעַקב: בִּינוּ בְעַרִים בָּעָם וּבְסִילִים מָתַי תַּשְׂבִּילוּ: הַנשַע אָוֹן הַלֹא וִשְׁמָע אִם־יצֵר עַיִן הַלֹא יַבִּים: הַיֹּמֵר גּוֹיִם הַלֹא יוֹבְיחַ הַמְלַמֵּר אָרָם הָצַת: יְיַ יִדְעַ מַרְשְׁבוֹת אֶרָם כִּי הַפֶּח הָבֶל: אַשְׁרֵי הַנֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַפְּרֶנוּ יָה וּמְתּוֹרָתְךְּ תָלַפְּהֶנֵּוּ: לְהַשְּׁקִים לוֹ מִימֵי רָע עַר־יִבְּרָה לְּרָשָׁע שְׁחַת:

בִּי לֹא־יִמשׁ יְיָ עַמוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲוֹב: כִּי־עַר־צְּרֶק יָשׁוֹב מִשְׁפְּט וְאַחֲרָיו בָּל־יִשְׁרִי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי־וִתְנַצֵּב לִי עִם־קְּעַבִּי אָנֶן: לוּלֵי יְיַ עֶוְרָתָה לִי בִּמְעַם שַׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם־אָמֵרְתִּי מָמְה רַנְלִי חַסְּדְּדְ יְיָ יִסְעָרֵנִי: בְּרבׁ שַׂרְעַפֵּי בְּקְרְבִּי תַּנְחוּמִיךְ יִשַׁעַשְׁעוּ גַפְשִׁי: הַיְחָבְרָךְ כָּפֵא הַוּוֹת יצֵר עֲמֶל עֲלֵי־חֹק: יָגְוֹדּוּ עַל־גָפֶשׁ צַרִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יָנָ לִי לְמִשְׁנָב וִאלֹהֵי לְצוּר מַחָס: וַיָּשֶׁב עַלֵּיהֶם אָת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יי אלהינו:

(צה) לְכוּ נְרַנְּנָה לַיִי נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁצְנוּ: נְקַדְּמְה פָּנָיו בְּתוֹרָה בִּוְמִרוֹת נָרְיעַ לוֹ: בִּי אֵל נְּרוֹל יָיָ וּמֶלֶה נָרוֹל עַל־כַּל־אֵלהִים:

(מוז ©onnerstag.) היום יום חמישי בשבח שבו היו הלוים אומרים בכית המקרש: (פֹא) לַמְנַצֵּחָ עַל־הַנָּתִית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לִאלהִים עווּנְנּוֹ הָרִיעוּ לֵאלֹהִי יַנַעקב: שְׂאוּ־וִמְרָה וּתְנוּ־תף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַחְדֶשׁ שׁוֹפָר בַּבֶּקֶח לְיוֹם חַוּנְוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵר הוֹא מִשְׁפְּט לֵאלֹהֵי יַצַקב: צֵרוֹת בִּיהוֹמַף שָׁמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִי אָשְׁמָע: הַסִירְוֹתִי מִפֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפְּיו מִדּוּד תַּעַבְרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאַחַלְּאֵךָ אֶעֶנְהְ בְּמֵתֶר רַעַם אֶבְחַנְהְ עַל־ מֵי מְרִיבָה מֶלָה: שְׁמַע עַפִּי וְאָעִירָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־ הִשְּׁמֵע־לִי: לֹא־יִהְיֶה כְּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחְוֶה לְאֵל נַבָר: אָנבִי יָנָ אֱלֹהֶיף הַפַּעלֶך מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחָב־ פִּיךָ וַאַמַלְאָחוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַפִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וַאַשַלְחֵחוּ בִּשִׁרִירוּת לְבָּם יֵלְכוּ בִּמוֹעֵצוֹתִיהַם: לוּ

עַפִּי שֹׁמֵע לִי יִשְּׂרָאֵל בִּרְרָכֵי יְהַלֵּבְוּ: כִּמְעם אוּיְבֵיהָם אַבְנִיעַ וְעַל־צָבִיהֶם אָשִׁיב יָרִי: מְשַׂנְאֵי יְנָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ ניהי עָתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֵלֶב חִשָּה וּמִצוּר דְּבַשׁ אַשִּבִיעָק:

(Um Freitag.)

היום יום ששי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית תמקרש: (צג) יְיָ מָלֶךְ גַּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עוֹ הְתְאַוְּר אַף־תִּכּוֹן הָבֵל בַּל־תִּפוֹט: נָכוֹן כִּסְאַך מֵאָוֹ מֵעוֹלָם אָתָּח: נְשְׂאוּ נְהָרוֹת יָנָ נְשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכְיָם: מִקּלוֹת בַּיִם רַבִּים אַדִּירִים כִּוּשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּפְּורוֹם יְיָ: עֵרתְּיָךְ נָאָמְנוּ מָאד לָבִיתָךּ נָאַנָת־קּדֶשׁ יָיָ לְאְדֶךְ יָמִים:

(צווו @abbath.)

היום יום שבת קדש שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

(צב) מַוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּבְּת: מוֹב לְהוֹדוֹת לַיִי וּלְזַפֵּוֹר לְשִׁמְךּ עָלִיוֹן: לְהַגִּיר בַּבְּבֶּוֹר חַסְבֶּךְ וָאָמוּנְתְּךְ בּלֵילוֹת: עַלֵּי עָשׁוֹר וַעֲלֵי־נָבֶר עֲלֵי הִנְּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שְּׁפֵּוְחָתִנִי יָנְ בְּפֶּעָלֶךְ בְּפַעֲעִשִׁי יָהֶיךְ אֲרַבּּן: מַח־נְּרְלוּ מְעַשֶּׂיךְ וְיָ מְאדֹ עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶוּך: אִישׁ בַּעַר לֹא וִדָע וּכְסִיל לא־יָבִין אֶת־זאת: בִּפְּרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ גַעְשֶׂב וַיָּצְיצוּ בָּלֹ־ קָּעַלֵי אָוָן לְהִשְּׁמְדָם עֲבִי־עַר: וְאַהָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הָנָה אֹנְבֶיךּ וְיָ בִּי־הָנָּה אֹנְבֶיךְ יאבְרוּ יִתְפַּרְרוּ כָּל־פְּעַלֵי אָנון: וַחָּכֶם כִּרְאִים קַרְנִי בַּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רַצַנָן: וַתַּבֵּט צִינִי בָּשׁוּרָי בַּקָּמִים עַלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָוְנָי: צַדִּיק בַּתְּמֶר יִפְרָח בָּאָרֶז בַּלְבָנוֹן יִשְׁנֵּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹרת אֱלֹהַינוּ יַפְּרִיחוּ: עוֹר יְנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשֵׁנִים וָרָעַנגִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיר כִּי־יָשֶׁר יִיָ צוּרִי וַלֹא־עַוְלֶּתָה בּוֹ:

